ಹಳಗನ್ನಡ **ಪದಸಂಪದ**

ഒ

ಅ೦ಕ – ಗುರುತು; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ತೊಡೆ; ಸನ್ನೆಕೋಲು; ಯುದ್ದ **ಅಂಕಂಗುಡು** – ಓಡಲು ಕುದುರೆಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡು **ಅಂಕಂಗೊಳ್** – ಅಂಕಂಗುಡು **ಅಂಕಕಾರ್ತಿ** – ಅಂಕಕಾತಿ, ವೀರನಾರಿ **ಅಂಕಕಾ(ಗಾ)ಱ** – ಅಂಕವೆಂಬ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವನು; ವೃತ್ತಿ ವೀರ **ಅಂಕಣೆ** – ಸಂಜ್ಞೆ **ಅಂಕತಳ** – ತೊಡೆಯ ಮೇಲ್ಬಾಗ **ಅಂಕತ್ರಿಣೇತ್ರ** – ರುದ್ರನಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವನು **ಅಂಕದಂಬು** – ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಬಾಣ **ಅಂಕದೌಷಧ** – ಬಳಮರ್ದು, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಔಷಧ **ಅಂಕಮಾಲೆ** – ಬಿರುದಾವಳಿ **ಅಂಕವಣಿ(ಣಿ)** – ಕುದುರೆಯ ರಿಕಾಮ; ರಣಹಲಗೆ **ಅಂಕವಾತು** – ಯುದ್ದದ ಮಾತು **ಅಂಕಿತ** – ಕುದುರೆಯ ಓಟದ ಒಂದು ಬಗೆ; ಗುರುತು **ಅಂಕಿಸು** – ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊ **ಅಂಕು** – ಸೊಟ್ಟಗಿರುವುದು; ಸೊಟ್ಟಾಗು **ಅಂಕುರ** – ಮೊಳಕೆ, ಚಿಗುರು; ರೋಮ; ರಕ್ಕ **ಅಂಕುರಿಸು** – ಮೊಳಕೆಯೊಡೆ; ಉಂಟಾಗು; ನವಿರೇಳಿಸು **ಅಂಕುಶ** – ಆನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಆಯುಧ, ಸೃಣಿ **ಅಂಕುಸ** – ಅಂಕುಶ; ನಿಯಾಮಕ **ಅಂಕುಶಚಾರಣ** – ಅಂಕುಶದಿಂದ ಆನೆಯನ್ನು ನಡೆಸು **ಅಂಕುಸವಿಡು** – ಅಡ್ಡಿಮಾಡು **ಅಂಕುಸಸಾರಣೆ** – ಅಂಕುಶಚಾರಣ **ಅಂಕೆಗೆಯ್** – ಗುರುತುಮಾಡು; ಲೇಪಿಸು **ಅಂಕೆಗೊಳ್** – ಕೈವಶವಾಗು, ಹತೋಟೆಗೆ ಬರು **ಅಂಗ** – ಅವಯವ; ಪ್ರಕಾರ; ಯೋಗ್ಯ; ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು; (ಜೈನ) ಜೈನಾಗಮದ ಒಂದು ವಿಭಾಗ **ಅಂಗಂಬಡೆ** – ಆಕಾರ ಧರಿಸು **ಅಂಗಕಲ್ಪಕುಜ –** (ಜೈನ) ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು; ಮದ್ಯ, ಭೂಷಣ, ವಸ್ತ್ರ, ತೂರ್ಯ, ಮಾಲ್ಯ, ಗೃಹ, ಭಾಜನ, ಭೋಜನ, ದೀಪ, ಜ್ಯೋತಿ

ಅಂಗಘಟನ – ಮೈಕಟ್ಟು

ಅಂಗಚಿತ್ತ – ಪಾರಿತೋಷಕ **ಅಂಗಜ** – ಮನ್ಮಥ **ಅಂಗಜನ್ಮ –** ಅಂಗಜ **ಅಂಗಜ ಮಹೀಷ** – ಮನ್ಮಥ ರಾಜ **ಅಂಗಜಾಗಮ** – ಕಾಮಶಾಸ್ತ **ಅಂಗಜಾತ** – ಮನ್ಮಥ **ಅಂಗಜಾವ** – ಪಹರೆ; ಸರದಿ ಕಾವಲು **ಅಂಗಡಿ** – ವ್ಯಾಪಾರದ ಸ್ಥಳ **ಅಂಗಡಿಯಲವಡ** – ಅಂಗಡಿಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವವನು **ಅಂಗಡಿಸೂಱ³** – ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡುವುದು **ಅಂಗಣ** – ಅಂಗಳ, ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬಯಲು **ಅಂಗಣವಲಯ** – ಅಂಗಳದ ಸುತ್ತು, ಆವರಣ **ಅಂಗಣವಾವಿ** – ಅಂಗಣದಲ್ಲಿನ ಬಾವಿ **ಅಂಗಣವೆಟ್ಟು –** ಅಂಗಳದಲ್ಲಿನ ಆಟದ ಬೆಟ್ಟ **ಅಂಗದ** – ಭುಜಕೀರ್ತಿ; ತೋಳುಬಳೆ **ಅಂಗಪತಿ** – ಅಂಗರಾಜ್ಯದ ಒಡೆಯ, ಕರ್ಣ **ಅಂಗಯಷ್ಟಿ** – ಯಷ್ಟಿ(ಹಾರ)ಯಂತೆ ತೆಳ್ಳಗಿರುವ **ಅಂಗಯ್ಲು** – ಘೋಷಿಸು; ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡು **ಅಂಗರ** – ಕೆಂಡ **ಅಂಗರಕ್ಕೆ** – (ಅಂಗರಕ್ಷಾ) ಮೈಗಾವಲ ಭಟ; ಮೈಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಸ್ತು; ಕವಚ **ಅಂಗರವೋಳಗೆ** – (ಅಂಗಾರಸ್ಪೋಟಿಕೆ) ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ಸುಟ್ಟ ರೊಟ್ಟಿ **ಅಂಗರಾಗ** – ಮೈಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ **ಅಂಗಹಾರ** – ನೃತ್ಯ, ನಟನೆ **ಅಂಗಾರ** – ಕೆಂಡ **ಅಂಗಾಲ್(ಲು)** – ಕಾಲ ಅಡಿ, ಪಾದದ ಕೆಳಭಾಗ **ಅಂಗಿ** – ಅಂಗಗಳುಳ್ಳುದು, ದೇಹ; ಶರೀರ **ಅಂಗಿ(ಕೆ)ಗೆ** – ಅಂಗಿ, ಕವಚ **ಅಂಗೀಕರಿಸು** – ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ **ಅಂಗುಟ** – ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳು **ಅಂಗುಲಕ್ರಿಯೆ** – ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ **ಅಂಗುಅತ್ರಾಣ** – ಬಿಲ್ಲಾಳು ಬೆರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ರಕ್ಸೆ **ಅಂಗುಲಪ್ರಹರಣ** – ಬೆರಳಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದು **ಅಂಗುಅ(ಯ)(ಕ)** – ಉಂಗುರ **ಅಂಗುಳ್** – ಕಿರುನಾಲಗೆಯ ಪ್ರದೇಶ **ಅಂಗೆಯ್** – ಅಂಗೈ, ಕರತಲ **ಅಂಗೋದ್ದೂತ** – ಮನ್ಮಥ **ಅಂಘ್ರಿಪ** – ಮರ **ಅಂಚಲ(ಳ)** – ಅಂಚು, ಸೆರಗು **ಅಂಚಿತ** – ಅಲಂಕೃತ **ಅಂಚಿರ** – ಅಸ್ಥಿರ, ಚಂಚಲ **ಅಂಚೆ** – ವಸ್ತ್ಯ; ಹಂಸ; ಕೊನೆಯ ಭಾಗ **ಅಂಚೆದೇರ** – ಹಂಸವಾಹನ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಅಂಚೆವಱೆ** – ಹಂಸದ ಮರಿ

ಅಂಚೆವಾಳತಿ – ಬಾಣಂತಿ ಹಂಸ **ಅಂತರಾಳ** – ಒಳಭಾಗ **ಅಂಚೆವಿಂಡು** – ಹಂಸದ ಹಿಂಡು **ಅಂತರಿಕ್ಷ** – ಆಕಾಶ **ಅಂಜನ** – ಕಾಡಿಗೆ; ಲೇಪನ **ಅಂತರಿತ** – ಬೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಂಜನಚೋರ** – ಅಂಜನ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಳ್ಳತನ **ಅಂತರಿತೆ** – ದೂರಗೊಂಡವಳು **ಅಂತರಿಸು** – ತಡಮಾಡು ಮಾಡುವವನು **ಅಂಜನದಿಕ್** – ಪಶ್ಚಿಮ **ಅಂತರೀಪ** – ದ್ವೀಪ, ನಡುಗಡ್ಡೆ **ಅಂಜನವಣ್ಣ** – ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಣ್ಣ; ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಅಂತರೀಯ** - ಉಡುಪು, ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗೆ **ಅಂಜನಸಿದ್ದ** – ಅಂಜನ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅದ್ಭುತ ಉಡುವ ವಸ್ತ್ರ **ಅಂತರ್ಗತ** – ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು **ಅಂಜನಿಸು** – ತಿರಸ್ಕರಿಸು **ಅಂತರ್ಗತಭೇದ** – ಒಳಗಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸ **ಅಂಜನೆ** – ಹನುಮಂತನ ತಾಯಿ; (ಜೈನ) ಒಂದು **ಅಂತರ್ಗತಸ್ವನ** – ಒಳಗೇ ಹುದುಗಿದ ಧ್ವನಿ ನರಕದ ಹೆಸರು **ಅಂತರ್ಜ್ಯೋತಿ** – ಒಳಗಿನ ಬೆಳಕು **ಅಂಜಮೆ** – ಅಂಜಿಕೆ **ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ** – ತನ್ನ ಒಳಗನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ **ಅಂಜಮೆಗುಡು** – ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು ದೃಷ್ಟಿ **ಅಂತರ್ದ್ವೀಪ** – ದ್ವೀಪದ ಒಳಭಾಗ **ಅಂಜಲ** – ಬೊಗಸೆ **ಅಂತರ್ಧಿ** – ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಂತರ್ಧಾನ **ಅಂಜಿಕೆ** – ಹೆದರಿಕೆ **ಅಂತರ್ಬಹಿರೂಪ** – ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ **ಅಂಜಿಸು** – ಹೆದರಿಸು **ಅಂಜು** - ಹೆದರು, ಭಯಪಡು **ಅಂತರ್ಭೇದ** – ಒಳಗಿನ ಭೇದ; ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ; **ಅಂಜುಳ** – (ಅಂಜಲಿ) ಬೊಗಸೆ **ಅಂಟಸುಂೞ** – ಒಂದು ಬೈಗುಳ ಅಂತಃಕಲಹ **ಅಂತರ್ಭ್ರಮ** – ತೊಳಲಾಟ **ಅಂಟಸು** – ಸೇರಿಸು **ಅಂತರ್ಮಂಡಲಸಾಧನ** – ಒಳದೇಶವನ್ನು **ಅಂಟು** – ಮುಟ್ಟು; ಜತೆಗೂಡು **ಅಂಬುಗೊಳ್** – ಅಂಟಿಕೊ; ನಾಟು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ **ಅಂಡಜ** – ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಹಕ್ಕಿ **ಅಂತರ್ಮಲ** – ಒಳಗಿನ ಕೊಳೆ **ಅಂಡಲೆ** – ಪೀಡಿಸು; ಆಸನ್ನಪೀಡನ; ಕೋಟಲೆ **ಅಂತರ್ಮಅನ** – ಒಳಗೆ ಕಲ್ಮಶವುಳ್ಳ **ಅಂಡಲೆವಡೆ** – ತೊಂದರೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗು **ಅಂತರ್ಮುಖ** – ಒಳಮುಖವಾದ ಮನಸ್ಸು **ಅಂಡುಗೊಳ್** – ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು; ಆಶ್ರಯಿಸು **ಅಂತರ್ಮುಬತೆ** – ಆತ್ಮಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು **ಅಂತಂಬರಂ** - ಅಂತಂ+ವರಂ, ಕೊನೆಯವರೆಗೆ **ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತ** – (ಜೈನ) ಒಂದು **ಅಂತಃಕಳಂಕ** – ಒಳಗಿನ ಕಳಂಕ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಕಾಲ **ಅಂತಃಕ್ರಿಯೆ** – ಒಳಗಿನ ಕೆಲಸ **ಅಂತರ್ಅನ** – ಒಳಗೆ ಲೀನವಾದ **ಅತರ್ಲೇಪ** – ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು **ಅಂತಃಪಾತಿ** – ಒಳಗೆ ಬೀಳುವ **ಅಂತಃಸ್ಪಾರಿತ** – ಒಳಗೇ ವಿಕಾಸಗೊಂಡ **ಅಂತರ್ವಂಶಿಕ** – ಬಂಧುಜನ; ರಾಣಿವಾಸದ **ಅಂತಕ** – ಯಮ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ **ಅಂತಕವೈರಿ** – ಯಮನ ಶತ್ರು, ಶಿವ **ಅಂತರ್ವಣ** – ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ **ಅಂತಪ್ಪ** – ಅಂತಹ; ಹಾಗಿರುವ **ಅಂತರ್ವತ್ನಿ** – ಬಸುರಿ ಹೆಂಗಸು **ಅಂತರ್ವರ್ತಿ** – ಒಳಗೆ ನೆಲಸಿರುವ **ಅಂತರ** – ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಭೇದ; ನಡುವಣ ರಂಧ್ರ; **ಅಂತರ್ವಂಶಿಕ** – ಬಂಧುಜನ ಮೇರೆ, ಎಲ್ಲೆ; (ಜೈನ) ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಲ್ಲದ ಕಾಲ **ಅಂತರ್ವಾಂಶಿಕ** – ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ **ಅಂತರಂಗ** – ಮನಸ್ಸು **ಅಂತವಾಸ** – ಊರಿನ ಹತ್ತಿರದ ಶಿಬಿರ **ಅಂತರಂಗುಡು** – ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಸು **ಅಂತವುರ** – ಆಂತಃಪುರ **ಅಂತರಸ್ಥ** – ಒಳಗಿರುವ **ಅಂತಶ್ಡೂನ್ಯ** – ಮನಸ್ಸು ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವ **ಅಂತರಾಂತರ** – ನಡುನಡುವೆ **ಅಂತಸ್ತಮಃಪಟ** – ಒಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯ ತೆರೆ **ಅಂತರಾಯ** – ಅಡ್ಡಿ **ಅಂತಱೆಂ(ದಂ)(ದೆ)** – ಆದ್ದರಿಂದ **ಅಂತರಾಯಪಂಚಕ** – (ಜೈನ) ದಾನಾಂತರಾಯ, **ಅಂತಿಕ** – ಸಮೀಪ, ನೆರೆಹೊರೆ ಲಾಭಾಂತಋಯ, ಭೋಗಾಂತರಾಯ. **ಅಂತಿರೆ** – ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ **ಅಂತು** – ಹಾಗೆ; ಅಲ್ಲದೆ; ಕೊನೆ ಉಪಭೋಗಾಂತರಾಯ, ವೀರ್ಯಾಂತರಾಯ **ಅಂತುಟು** – ಅಷ್ಟು; ಹಾಗೆ ಎಂಬ ಐದು ವಿಫ್ನಗಳು

ಅಂಬುಚರ – ಮೀನು **ಅಂತೆ** – ಹಾಗೆ, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ **ಅಂತೆಗೆಯ್** – ಹಾಗೆ ಮಾಡು **ಅಂಬುಜಮಿತ್ರಜೆ** – ಯಮುನಾ ನದಿ **ಅಂತೆವೋಲ್** – ಹಾಗೆ **ಅಂಬುಜವಿಷ್ಟರ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಅ೦ತೇವಾಸಿ** – ಶಿಷ್ಯ; ಚಂಡಾಲ **ಅಂಬುಣ್** – ನೀರ ಹುಣ್ಣು **ಅಂಬುದ** – ಮೋಡ **ಅ೦ತ್ಯೇಷ್ಟಿ** – ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ **ಅಂತ್ರ** – ಕರುಳು **ಅಂಬುದರ್ಧನಿ** – ಮೋಡದ ಸದ್ದು, ಗುಡುಗು **ಅಂಬುದನಿನದ** – ಅಂಬುದಧ್ವನಿ **ಅಂದ** – ಚೆಲುವು; ರೀತಿ **ಅಂದಂಗೊಳಸು** – ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ **ಅಂಬುದನಿವಹ** – ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ ಮಾಡು **ಅಂಬುದಫಲ** – ಆಲಿಕಲ್ಲು **ಅಂದಂಬಡೆ** – ಸುಂದರವಾಗು **ಅಂಬುದಮಾರ್ಗ** – ಮೋಡಗಳ ದಾರಿ, ಆಕಾಸ **ಅಂದಂಬೆಱು** – ಅಂದಂಬಡೆ **ಅಂಬುದರಥ –** ಮೋಡವನ್ನು ರಥವಾಗಿ **ಅಂದಣ** – ಕಣ್ಣಿನ ಪೊರೆ ಉಳ್ಳವನು, ಇಂದ್ರ **ಅಂದಳ(ಣ)** – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ, ಮೇನೆ **ಅಂಬುದರವ** – ಗುಡುಗು **ಅಂದಳಸತ್ತಿಗೆ** – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಛತ್ರಿ **ಅಂಬುದರ್ತು** – (ಅಂಬುದ+ಋತು) ಮಳೆಗಾಲ **ಅಂಬುದಸಮಯ** – ಅಂಬುದರ್ತು **ಅಂದು** – ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ **ಅಂದುಗೆ** – ಅಂದಿಗೆ, ನೂಪುರ; ಕಾಲ್ಗಡಗ **ಅಂಬುದಾಗಮ** – ಮೋಡಗಳು ಆಗಮಿಸುವ ಕಾಲ, **ಅಂಧಕದ್ವಿಷ** – ಅಂಧಕನ ಶತ್ರು, ಈಶ್ವರ ಮಳೆಗಾಲ **ಅಂಬುದಾಭ** – ಮೋಡಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ **ಅಂಧತಮಸ** – ದಟ್ಟ ಕತ್ತಲೆ **ಅಂಧಪಾಷಾಣ** – ಲೋಹಾಂಶರಹಿತ ಶಿಲೆ **ಅಂಬುದುಡು** – ಬಾಣ ಹೂಡು **ಅಂಧಯಷ್ಟಿ** – ಕುರುಡನ **ೂ**ರೆಗೋಲು **ಅಂಬುಧರ** – ಮೋಡ **ಅಂಬುಧರಕಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಅಂಧರಾಣ್ನಂದನ –** (ಅಂಧರಾಜ್+ನಂದನ) ಅಂಧನ ಮಗ, ದುರ್ಯೋಧನ **ಅಂಬುಪಾಯಿ** – ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವ **ಅಂಧಲಾವುಕನ್ಯಾಯ** – ಕುರುಡನಿಗೆ ಲಾವಿಗೆ **ಅಂಬುರುೞ್ಷೀಕ** – ಕಮಲದ ಪೀಠ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಹ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆ **ಅಂಬುರುಹ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಕಮಲ **ಅಂಬಕ** – ಕಣ್ಣು **ಅಂಬುರುಹಗರ್ಭ** – ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂಬರ – ಆಕಾಶ **ಅಂಬುರುಹಸಬ** – ಸೂರ್ಯ **ಅಂಬರಧುನಿ** – ಆಖಾಶಗಂಗೆ **ಅಂಬುರುಹೇಕ್ಷಣೆ** – ಕಮಲನಯನೆ **ಅಂಬರಮಣಿ** – ಸೂರ್ಯ **ಅ೦ಬುವೀಡು** – ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ; ಬಾಣ **ಅಂಬರಶಿರೋರುಹ** – ವ್ಯೋಮಕೇಶ, ಶಿವ ಹೋಗುವಷ್ಟು ದೂರ **ಅಂಬರಾಂಬರವಿಲಾಸ** – ದಿಗಂಬರ ಸನ್ಯಾಸ **ಅಂಬುವೀಡಿನೆಡೆ** – ಒಂದು ಬಾಣ ಹೋಗುವಷ್ಟು **ಅಂಬಲ** – ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗಂಜಿ ದೂರ **ಅಂಬರೀಷ** – ಬಾಂಡಲಿ **ಅಂಬೂದ್ದೂತ** – ಅಂಬುಜ, ಕಮಲ **ಅಂಬಳಕ್ಕು** – ಅಂಬೆಗಾಲಿಡು **ಅಂಬೆಗಲಸು** – ಅಂಬೆಗಾಲಿಡು **ಅಂಬಾಚರಿ** – (ಜೈನ) ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಅಂಬೇಱು** – ಬಾಣದ ಹೊಡೆತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಾಯಾಗಿದ್ದು, ಈಗ ಬೇರೊಂದು **ಅಂಬೋಧಕಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಜೀವಿ **ಅಂಭಃ** – ನೀರು **ಅಂಜಗ** – ಬೆಸ್ತ; ದೋಣಿ ನಡೆಸುವವನು **ಅಂಭಃಕಣ** – ನೀರಿನ ಹನಿ **ಅಂಜಯ** – ಅಂಬಿಗ **ಅಂಭಃಕರಿ** – ನೀರಾನೆ **ಅಂಜರಿವಿಟ್ಟು ಪಾಯ್** – ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿ **ಅಂಭಃಕುಂಭ(ನಿ)** – ನೀರಾನೆ **ಅಂಜರಿವಿಡು** – ಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿ **ಅಂಭಃಪೂರ** – ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ **ಅಂಬು** – ನೀರು; ಬಾಣ; ಒಣಗು **ಅಂಭಃಪ್ಲವ** – ಅಂಭಃಪೂರ **ಅಂಬುಕುಕ್ತುಟ** – ನೀರ್ಕೋಳಿ **ಅಂಭಶ್ವರ** – ಮೊಸಳೆ **ಅಂಬುಖಾತಿಕೆ** – ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಂದಕ **ಅಂಭೋಜಿಷಂಡ** – ಕಮಲದ ಗುಂಪು; ಕೊಳ **ಅಂಬುಗಂ(ಕಂ)ಡಿ** – ಶತ್ತುಗಳಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ **ಅಂಭೋದಕಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಬಾಣ ಬಿಡುವ **ಅಂಭೋದಪಥ** – ಆಕಾಶ **ಅಂಭೋದಸ್ವನ** – ಗುಡುಗು **ಅಂಬುಗಾಣಿಸು** – ಬಾಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡು **ಅಂಭೋದಾದ್ವ** – ಆಕಾಶ

ಅಂಭೋಧಿಪಥ – ಸಮುದ್ರಮಾರ್ಗ **ಅಕ್ಕರ** – ವಿದ್ಯ; ಬರವಣಿಗೆ **ಅಕ್ತರಗೊಟ್ಟ** – ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮೇಳ **ಅಂಭೋನಿ(ಧಿ)** – ಸಮುದ್ರ **ಅಂಭೋರಾಶಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಅಕ್ಕರಜಾಣ** – ವಿದ್ವಾಂಸ **ಅಂಭೋರುಹ** – ಕಮಲ **ಅಕ್ತರಿಗ** – ವಿದ್ವಾಂಸ; ಸಾಕ್ಷರ **ಅಕ್ಕಸಾಲೆ** – ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು **ಅಂಭೋಲವ** – ನೀರನ ಕಣ **ಅಕ್ಕಱುಗಂಪು** – ಹಿತಕರವಾದ ಸುಗಂಧ **ಅಂಶ** – ಭಾಗ **ಅಂಶಜ** – (ದೇವತೆಯ) ಅಂಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ಅಕ್ತಿಸು** – ಜೀರ್ಣಿಸು **ಅಂಶಮರುಷ** – ದೇವಾಂಶಸಂಭೂತ **ಅಕ್ಕು** – ಲಾಭ; ಸಂಪತ್ತು **ಅಕ್ಕುಳಸು** – ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊ **ಅಂಶು** – ಕಿರಣ; ಮೊನೆ; ತುದಿ; ಅಲಂಕಾರ; **ಅಕ್ಕೆ** – ಅಱ್ಕೆ, ದುಃಖ ಉಡುಪು;ವೇಗ **ಅಂಶುಕ** – ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ; ಎಲೆ; ಕಿರಣ **ಅಕ್ಕು(ಅ)೪ಸು** – ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸು; ಹೆದರು **ಅಂಶುಧರ** – ಸೂರ್ಯ **ಅಕ್ಷಡ** – ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ, ಅಖಾಡ **ಅಂಶುಪತಿ** – ಸೂರ್ಯ **ಅಕ್ಷ** – ಪಗಡೆ ಆಟದ ದಾಳ; ರಥದ ಅಚ್ಚು; ಜೂಜು; ರಥ; ಜಪಮಣಿ; ಇಂದ್ರಿಯ **ಅಂಶುಮತ್ತನಯ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಕರ್ಣ **ಅಕ್ಷಕ್ರೀಡೆ** – ಪಗಡೆ ಆಟ **ಅಂಶುಮಾಅ** – ಅಂಶುಧರ **ಅಕ್ಷಜ** – ಸಿಡಿಲು; ವಜ್ರ; ವಿಷ್ಣು **ಅಂಶುಶೂತ** – ತಂಪಾದ ಕಿರಣ **ಅಂಸ** – ಹೆಗಲು, ಭುಜ, ಶಿರಸ್ಸು **ಅಕ್ಷತ** – ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಕ್ಷತರೂಸಂಪನ್ನೆ** – ಕುಂದಿಲ್ಲದ ರೂಪವಂತೆ **ಅ೦ಹಃ** – ಪಾಪ; ಕೊರತೆ; ಕಷ್ಟ **ಅಕಂಪಿತಶರೀರ** – ನಡುಗದ ಮೈಯುಳ್ಳ **ಅಕ್ಷದ್ಯೂತಕೇಳ** – ಪಗಡೆ ಜೂಜಿನಾಟ **ಅಕರ್ಣಹೃದಯ** – ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಹೃದಯಗಳಿಲ್ಲದ; **ಅಕ್ಷಧೂರ್ತ** – ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಮೋಸಮಾಡುವವನು **ಅಕ್ಷಫಲ** – ತಾರೆಯ ಕಾಯಿ ಹಾವಿನ ಹೃದಯವುಳ್ಳ **ಅಕರ್ತೃಕ** – ಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದ, ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನಿಲ್ಲದ **ಅಕ್ಷಮ** – ಕ್ಷಮೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಸಮರ್ಥ **ಅಕರಣ** – ಗಣಕ, ಲೆಕ್ಕಪತ್ರದ ಅಧಿಕಾರಿ **ಅಕ್ಷಮಣಿ** – ಜಪಸರದ ಮಣಿ **ಅಕಾಂಡ** – ಅಕಾಲ **ಅಕ್ಷಮಾಲಕೆ** – ಜಪಸರ **ಅಕ್ಷಮಾಲೆ** – ಜಪಸರ **ಅಕಾಂಡಜಳದ** – ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮೋಡ **ಅಕಾಂಡತಾಂಡವ** – ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಅನವಶ್ಯಕ **ಅಕ್ಷಯತೃತೀಯೆ** – ಅಕ್ಕತದಿಗೆ; (ಜೈನ) ಪ್ರದರ್ಶನ ಶ್ರೇಯಾಂಸನು ಆದಿ ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ **ಅಕಾಮಿಕ** – ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಹಾರದಾನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿನ **ಅಕ್ಷಯಬೋಧ** – ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ; ತೀರ್ಥಂಕರ **ಅಕಾರಣ೦** – ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ **ಅಕ್ಷಯಸಮಯ** – ನಿರಂತರ ಕಾಲ **ಅಕಿಂಚನ** – ಬಡವ **ಅಕಿಂಚಿತ್ತರ** – ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದ **ಅಕ್ಷಯಸೌಖ್ಯ** – ನಿರಂತರ ಸುಖ **ಅಕೀರ್ತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು **ಅಕ್ಷರ** – ನಾಶವಿಲ್ಲದ **ಅಕುಂಠತರ** – ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ **ಅಕ್ಷರಕೇವ(ಅ)ಆ –** ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ಅಕುಲ** – ಹೀನವಂಶ **ಅಕ್ಷರರೇಖೆ** – ಬರಹ **ಅಕುಲೀನೆ** – ಹೀನಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವಳು **ಅಕ್ಷರವೃತ್ತಿ** – ಪದದಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ **ಅಕೂಪಾ(ಬಾ)ರ** – ಸಮುದ್ರ; ದೊಡ್ಡ ಆಮೆ; **ಅಕ್ಷರಾತ್ಮಕ** – ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೂರ್ಯ; ಬಂಡೆ **ಅಕ್ಷವಲ(ಳ)ಯ** – ಜಪಸರ **ಅಕೃತಕ** – ಸಹಜ **ಅಕ್ಷಸೂತ್ರ** – ಜಪಸರ **ಅಕೃತ್ಯ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ **ಅಕ್ಷಾವಲ(೪)** – ಜಪಸರ **ಅಕೃಷ್ಣಪಚ್ಯ** – ಬೇಸಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆ **ಅಕ್ಷಿಕರ್ಣ** – ಕಣ್ಣೇ ಕಿವಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ, ಹಾವು **ಅಕ್ಷಿತಾರಕ** – ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಪೆ ಕೊಡುವ ಭೂಮಿ **ಅಕೃಷ್ಣಕರ್ಮ** – ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ; ಕೆಟ್ಟ **ಅಕ್ಷಿಪಕ್ಷ್ಮ** – ಕಣ್ಣ ರೆಪ್ಪೆ **ಅಕ್ಷಿಶ್ರುತಿ** – ಹಾವು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದವನು **ಅಕ್ಕ** – ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರಿ; ಒಂದು ಮರ **ಅಕ್ಷೀಣ** – ಶುಭ **ಅಕ್ಕಜ** – ಬೆರಗು, ವಿಸ್ಥಯ; ಪ್ರೀತಿ **ಅಕ್ಷುಣ್ಣ** – ತುಳಿಯದ; ಮುರಿಯದ **ಅಕ್ಷೂಣ** – ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ; ಬಲಿಷ್ಠ **ಅಕ್ಷಜಂಬೊರೆ** – ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡು **ಅಕ್ಕಟಕೆ** – ಉತ್ಕಟವಾದ ಆಸೆ

ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ – ಅಕ್ಸೌಹಿಣಿ; ೨೧೮೭೦ ಆನೆ**,** ೨೧೮೭೦ **ಅಗಿ** – ಹೆದರು; ಕುಗ್ಗು; ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಅರೆ; ರಥ, ೬೫೬೧೦ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ೧೦೯೩೫೦ ಅಲುಗಾಡು; ನಡುಕ ಪದಾತಿಯಿರುವ ಸೈನ್ಯ; ಪಂಪಭಾರತದಲ್ಲಿ **ಅಗಿನಿ** – (ಅಗ್ನಿ) ಕಿಚ್ಚು ಹೇಳಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೀಗಿದೆ: ೯೦೦೦ ಆನೆ, **ಅಗಿಜಿಗಿ** – ಸಡಗರ, ಸಂಭ್ರಮ ೯೦೦೦೧೦೦ ರಥ, ೯೦೦೦೧೦೦೧೦೦ **ಅಗಿಲ್** – ಸುಗಂಧದ ಮರ; ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ೯೦೦೦೧೦೦೧೦೦೧೦೦ **ಅಗುಂತಿ** – ಆಧಿಕ್ಯ, ಅತಿಶಯತೆ **ಅಗುಂದಲೆ** – ಅತಿಶಯ; ಶ್ರೇಷ್ಡ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಸೈನ್ಯ **ಅಖಂಡಸುಖ** – ನಿರಂತರ ಸುಖ **ಅಗುಂದಲೆಮಾಡು** – ಹೆಚ್ಚಿಸು **ಅಬಂಡಿತಂ** – ಕತ್ತರಿಸದ, ಪೂರ್ಣವಾದ **ಅಗುಂದಲೆವಡೆ** – ಅಧಿಕವಾಗು **ಅಖರ್ವ** – ಕುಳ್ಳಲ್ಲದ; ಮಹತ್ಕಾದ **ಅಗುಂದಲೆವೋಗು** – ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹೋಗು **ಅಖಲ್ಯ** – ಹೇಡಿ; ಅಪ್ರಯೋಜಕ **ಅಗುಂಜಿಸು** – ರಾಶಿ ಮಾಡು **ಅಖ್ಯ(ಕ್ಷ)ಡ** – ಮುಕ್ಕಾಗದ, ಪೂರ್ಣ **ಅಗುರ್** – ಸಾಹಸ ತೋರು; ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡು **ಅಗ** – ಬೆಟ್ಟ **ಅಗುರು** – ಅಗೆಲ್; ಹಗುರವಾದ **ಅಗಚೂಡ** – ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರ **ಅಗುರ್ಚು** – ಸೇರಿಸು, ಒತ್ತು **ಅಗಡು** – ತುಂಟತನ; ದುಷ್ಟತನ **ಅಗುರ್ವಿಸು** – ಭಯಪಡಿಸು; ಹೆದರು; ನಡುಗು; ಅಗಧರ – ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತಿದವನು, ಕೃಷ್ಣ, ವಿಷ್ಣು ಅತಿಶಯವಾಗು **ಅಗಪಡು** – ಒಳಗೆ ಸಿಗು; ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊ **ಅಗುರ್ಬು(ರ್ವ)** – ಭಯ; ಉಗ್ರತೆ; ಅದ್ಭುತ; **ಅಗರು** – ಸುಗಂಧದ ಮರ ಬೆರಗು **ಅಗರ್ಹಿತ** – ನಿಂದ್ಯವಲ್ಲದ **ಅಗುರ್ವುಗಿಡು** – ಸತ್ವಗುಂದು **ಅಗಲ್** – ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು, ತೊರೆದುಹೋಗು; **ಅಗುರ್ವಗೊಳ್** – ಹೆದರು **ಅಗುರ್ವವಡೆ** – ಅತಿಶಯಗೊಳ್ಳು ಊಟದ ತಟ್ಟೆ; ತಳಿಗೆ **ಅಗಲ** – ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಅಡ್ಡಳತೆ **ಅಗುರ್ವುವೆಱು** – ಅಗುರ್ವುವಡೆ **ಅಗುರ್ವೆಱು** – ಬೆರಗಾಗು **ಅಗಲು** – ಹರವಾಗಿ **ಅಗಲಂಬೆಱು** – ಹರಹನ್ನು ಪಡೆ, ವಿಶಾಲವಾಗು **ಅಗುಸೆ** – ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು, ಅಗಸೆ ಬಾಗಿಲು **ಅಗಅ(ತು)ತ್ತು** – ಅಗಲವಾದ **ಅಗು(ಗ)ೞ್** – ಅಗೆ, ತೋಡು, ಖನನ **ಅಗಲಸು** – ಬೇರೆ ಮಾಡು **ಅಗುೞ್** – ಮುಳುಗು; ಕಂದಕ; ಬೆಂದ ಅಕ್ಕಿ **ಅಗಲುರ** – ಹರವಾದ ಎದೆ ಕಾಳು **ಅಗಲೆ** – ಅಗಲವಾಗುವಂತೆ; ದೂರಾಗುವಂತೆ **ಅಗುಟೆ** – ಚಿಲಕ; ತಮಟೆ ಬಡಿಯುವ ಕೋಲು **ಅಗುಟೇಸು** – ಅಗೆಯಿಸು, ತೋಡಿಸು **ಅಗಲೆತ್ತು** – ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊ **ಅಗಲೊಗೆ** – ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಸೆ **ಅಗುೞೂಟ** – ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ **ಅಗಲೊತ್ತು** – ಹರವಾಗಿ ಒತ್ತು **ಅಗುೞೂಡು** – ಅನ್ನ ತಿನ್ನಿಸು **ಅಗಲ್ಲೆ** – ಅಗಲಿಕೆ, ಬೇರ್ಪಡುವಿಕೆ, ವಿಯೋಗ **ಅಗುೞ್ಲು** – ಮುಳುಗಿಸು, ಅದ್ದು **ಅಗಲ್ಲೆಗಿಚ್ಚು** – ವಿಯೋಗದ ಬೆಂಕಿ; ವಿರಹಜ್ವಾಲೆ **ಅಗೆ** – ಮೊಳಕೆ, ಅಂಕುರ; ತೋಡು **ಅಗಲ್ಲೆವೆಱು** – ವಿಯೋಗ ಹೊಂದು **ಅಗೆಯೆತ್ತು** – ಮೊಳಕೆ ಕೀಳು; ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆ **ಅಗಲ್ಲು** – ಅಗಲಿಸು, ನಿವಾರಿಸು; ಅಗಲಗೊಳಿಸು; ಮಾಡು ಅಗಲಿಕೆ **ಅಗೆಯೇೞ್** – ಮೊಳಕೆಯಾಗು **ಅಗಲ್ತರ್** – ದೂರ ಹೋಗು, ಅಗಲು **ಅಗೆವೊಯ್** – (ನಾಟಿಗಾಗಿ) ಬೀಜ ಬಿತ್ತು **ಅಗೆವೋಗು** – ಮೊಳಕೆ ಒಡೆ **ಅಗವಡು** – (ಅಗಂ+ಪಡು) ಒಳಗೆ ಬೀಳು, ಸೆರೆಸಿಕ್ಕು; ನೋವನ್ನು ಪಡೆ **ಅಗೇಂದ್ರ** – ಬೆಟ್ಟಗಳ ರಾಜ, ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತ **ಅಗಸೆ** – ಒಂದು ಮರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡ **ಅಗೌಕಸ** – ಮರವೇ ಮನೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳದ್ದು, ಕೋತಿ **ಅಗಸೆವೂಗೊಂಬು** – ಅಗಸೆಯ ಹೂವಿನಂತಹ **ಅಗ್ದ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಕಸುವು; ತುದಿ ಕೊಂಬು **ಅಗ್ಗಂಬೆಱು** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು **ಅಗೞ್** – ಕಂದಕ **ಅಗ್ದಂಮಾಡು** – ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡು **ಅಗೞ್ತಿ** – ತೋಡುವುದು, ಅಗೆತ; ಕಂದಕ **ಅಗ್ಗ(ಗ್ಗಾ)ಯಲೆ** –ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ **ಅಗಾಹಿತರತ್ನ** – (ಅಗ+ಅಹಿತ=ಇಂದ್ರ) ಸೂಳೆ **ಅಗ್ಗರಣೆ** – ಒಗ್ಗರಣೆ; ಹಗ್ಗ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿ **ಅಗ್ಗರಿಸು** – ಸಿದ್ದವಾಗು

ಅಗ್ಗಲಂ – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ಅಗ್ರಪದಾತಿ** – ಮುಂಗಡೆಯ ಕಾಲಾಳುಪಡೆ **ಅಗ್ಗಲ(೪)ಸು** – ಹೆಚ್ಚಿಸು; ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಪ್ರಬಲವಾಗು; **ಅಗ್ರಮತ್ರ** – ಹಿರಿಯ ಮಗ ಸಂತಸಪಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಒದಗು; **ಅಗ್ರಮಾಜೆ** – ಮೊದಲ ಗೌರವ ಅತಿಕ್ರಮಿಸು **ಅಗ್ರಭವ** – ಅಗ್ರಜ, ಅಣ್ಣ **ಅಗ್ದವಣಿ** – ಮೀಸಲು ನೀರು **ಅಗ್ರಮಹಿಷಿ** – ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ **ಅಗ್ಗವಳ** – ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ **ಅಗ್ರಸುತ** – ಹಿರಿಯ ಮಗ **ಅಗ್ಗಳ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಅಗ್ರಹಸ್ತ** – ಕೈಯ ತುದಿ **ಅಗ್ಗಳಗಣ್** – ಹೆಚ್ಚಾದ (ಮೂರನೆಯ) ಕಣ್ಣು; **ಅಗ್ರಾಮ್ಯತೆ** – ಗ್ರಾಮ್ಯವಲ್ಲದ್ದು, ಸುಸಂಸ್ಕೃತತೆ ವಿಶೇಷ ದೃಷ್ಟಿ **ಅಗ್ರಾಸನ** – ಅಗ್ರಹಾರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟ **ಅಗ್ಗಳಗಣ್ಣ** – ಅಗ್ಗಳಗಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ಶಿವ ಭೂಮಿ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಊಟದ ಶಾಲೆ **ಅಜ್ಜಗೆ** – ಇರವಂತಿಗೆ **ಅಗ್ಗಳವಸ್ತು** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಸ್ತು ಅಗ್ಗಳ(ಕೆ)ಕ್ಕೆ – ಅತಿಶಯತೆ; ಮಹಿಮೆ **ಅಫ** – ಪಾಪ; ನೋವು **ಅಗ್ಗಳಕೆವಡೆ** – ಅತಿಶಯಗೊಳ್ಳು **ಅಫಜ್ಜಿದ** – ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಗೈಯುವ **ಅಫಜನ** – ಪಾಪಿಗಳು **ಅಗ್ಗಳಸು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು **ಅಗ್ಗ(ಗು)ಜಿ** – ತಡೆಗೂಟ, ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ **ಅಘಜಾಲ(ಳ)** – ಪಾಪರಾಶಿ **ಅಗ್ಗಡೆ** – ಅತಿಶಯ **ಅಫಟಮಾನ** – ನಡೆಯದ; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದ **ಅಗ್ಗಟಿಕೆ** – ಅಗ್ಗಟಿ **ಅಫಪ(ವ)ಡು** – ಸೆರೆಸಿಕ್ಕು **ಅಗ್ಗಾಯಲೆ(ತಿ)** – ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ **ಅಫವಿಘಟನ** – ಪಾಪಕ್ಷಯ **ಅಫವಿಘಾತ** – ಪಾಪನಾಶ **ಅಗ್ಗಿ** – (ಅಗ್ನಿ) ಬೆಂಕಿ **ಅಫಮರ್ಷಣ** – ಪಾಪನಿವಾರಕ ಮಂತ್ರ **ಅಗ್ಗಿಕೊಂಡ** – ಕೆಂಡದ ಗುಂಡಿ **ಅಫವಟ್ಟಂ** – ಪಾಪಮಾಡಿದವನು **ಅಗ್ಗಿಗಣ್ಣು** – ಉರಿಗಣ್ಣು **ಅಘಾತಿ** – ಕೊಲ್ಲದ **ಅಗ್ಗಿಮೊಗ** – (ಅಗ್ನಿಮುಖ) ದೇವತೆ **ಅಘಾತಿಕರ್ಮ** – (ಜೈನ) ಜೀವದ **ಅಗ್ಗವಳೆದೆಣ್ಣೆ** – ಕಾದ ಎಣ್ಣೆ ಅನಂತಜ್ಞಾನಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು **ಅಗ್ಗಿವೆಗಡು** – ಬೆಂಕಿಯ ಭಯ ನಾಶಮಾಡದ ವೇದನೀಯ, ಆಯು, ನಾಮ, ಗೋತ್ರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಕರ್ಮಗಳು **ಅಗ್ಗಿಸು** – ನಾಶಪಡಿಸು **ಅಗ್ಗು** – ನಾಶವಾಗು **ಅಫಾರಿ** – ಪಾಪದ ಶತ್ರು **ಅಗ್ನಿಜೆ** – ಬೆಂಕಿಯ ಮಗಳು, ದ್ರೌಪದಿ **ಅಚರ** – ಚಲನವಿಲ್ಲದ **ಅಗ್ನಿನೇತ್ರ** – ಈಶ್ವರ **ಅಚಲ** – ಬೆಟ್ಟ **ಅಗ್ನಿಮತ್ರಿ** – ಬೆಂಕಿಯ ಮಗಳು, ದ್ರೌಪದಿ **ಅಚಲ(ಳ)ನಿತಂಬ –** ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ಅಗ್ನಿಮಂಥ** – ಆರಣಿಯನ್ನುಜ್ಜಿ ಬೆಂಕಿ ಮಾಡುವುದು **ಅಚಲರಿಮ** – ಬೆಟ್ಟದ ಶತ್ರು, ಇಂದ್ರ **ಅಗ್ನಿಮಿತ್ರ** – ಗಾಳಿ **ಅಚಿರಂ** – ಕೂಡಲೆ **ಅಚಿರಪ್ರಭೆ** – ಕ್ಷಣಿಕವಾದ ಬೆಳಕು **ಅಗ್ನಿವೀರ್ಯ** – ಈಶ್ವರ **ಅಗ್ನಿಶೌಚವಸ್ತ** – ಉಬ್ಬೆಗೆ ಹಾಕಿ ಶುಚಿಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟಿ **ಅಚಿರಾಂಶು** – ಅಚಿರಪ್ರಭೆ **ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿ** – ಅಗ್ನಿಯನ್ನು **ಅಚೇಲಕ** – ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ; ದಿಗಂಬರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಅಚ್ಚ** – ಶುದ್ದ; ಇಂದ್ರಿಯ; ಜಪಮಣಿ **ಅಗ್ನಿಸ್ಥಂಭ** – ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡದಂತೆ ಮಾಡುವ **ಅಚ್ಚಂಬೊಯ್** – ಪುಟವಿಡು; ಶುದ್ದಿಗೊಳಿಸು ವಿದ್ಯೆ, ಮಂತ್ರ **ಅಚ್ಚಗಡೆ** – ಸುಂದರವಾದ ರಂಗೋಲಿ **ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭನಿ** – ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭ **ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ** – ಶುದ್ಧಗನ್ನಡ **ಅಗ್ನೀಧ್ರ** – ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲನ **ಅಚ್ಚಗಱುಂಕೆ** – ಕೋಮಲವಾದ ಗರಿಕೆ, ದೂರ್ವೆ ಮಾಡುವವನು; ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಋತ್ವಿಕ್ಕು, **ಅಚ್ಚಗೆಂಡ** – ನಿಗಿನಿಗಿ ಕೆಂಡ **ಅಜ್ಞಗೊಂಡ** – ನಿಗಿನಿಗಿಸುವ ಕೆಂಡದ ಕೊಂಡ ಯಜ್ಞಕಾರ್ಯ **ಅ**ಗ್ರ – ಮುಖ್ಯವಾದ; ಅಧಿಕವಾದ; ಮುಂಭಾ; **ಅಚ್ಚಜೌವನೆ** – ಹೊಸ ಹರಯದವಳು **ಅಚ್ಚದಾವರೆ** – ಸುಂದರವಾದ ತಾವರೆ ತುದಿ; ಆರಂಭ **ಅಗ್ರಕಾರ್ಯ** – ಮೊದಲ ಕೆಲಸ; ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ **ಅಚ್ಚದಿಂಗಳ್** – ನಿರ್ಮಲವಾದ ಚಂದ್ರ **ಅಚ್ಚದುಗುಲ** – ನಿರ್ಮಲವಾದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ **ಅಗ್ರಜನ್ಮ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಅಗ್ರಣಿ** – ಮುಂದಾಳು **ಅಚ್ಚದೊವರಿ** – ಶುದ್ದವಾದ ತೊಗರಿ

ಅಚ್ಚನನೆ – ಶುದ್ದವಾದ ಹೂ ಒಂದು ಸರೋವರದ ಹೆಸರು **ಅಚ್ಟೋದಕ** – ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು **ಅಚ್ಚನೆ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ **ಅಚ್ಚಬಳದು** – ಅಪ್ಪಟ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ **ಅಚ್ಯುತ** – ನಾಶವಿಲ್ಲದ; ವಿಷ್ಣು **ಅಚ್ಚಬೆಳಂತಿಗೆ** – ಪೂರ್ಣ ಬಿಳಿಮ **ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪ** – (ಜೈನ) ಆ ಹೆಸರಿನ ಹದಿನಾರನೆಯ **ಅಚ್ಚಬೆಕ್ಗಂಗಳ್** – ನಿರ್ಮಲವಾದ ಬೇಳುದಿಂಗಳು **ಅಚ್ಯುತಸೌಖ್ಯ –** ಶಾಶ್ವತಸುಖ **ಅಚ್ಚಮಲ್ಲಗೆ** – ಬಿಳಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ **ಅಚ್ಯುತೇಂದ್ರ –** (ಜೈನ) ಅಚ್ಯುತಕಲ್ಪದ ಇಂದ್ರ **ಅಚ್ಚಮಿಂಚು** – ಶುಭ್ರ ಹೊಳಪು **ಅಚ್ಚಮುತ್ತು** – ಶುಭ್ರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಮುತ್ತು **ಅಛ್ಯ** – ಅಚ್ಚ **ಅಚ್ಚರ** – ದೇವತೆ **ಅಜ** – ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ; ದೇವರು; ಬ್ರಹ್ಮ; **ಅಚ್ಚರ(ಸಿ)ಸೆ** – (ಅಪ್ಪರಸಿ) ಅಪ್ಪರೆ ಸೂರ್ಯ; ಜಿನ; ಸಮುದ್ರ **ಅಜಂಡ** – ಹೊಲಿದು ಸೇರಿಸದ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ **ಅಚ್ಚರಿ** – ಆಶ್ಚರ್ಯ **ಅಚ್ಚರಿವಡು** – ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದು **ಅಜಕುಕ್ಷಿ** – ಆಡಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಂತೆ ತೆಳ್ಳಗಿನ **ಅಜ್ಜರಿವಡೆ** – ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡು; ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸು ಹೊಟ್ಟೆಯಿರುವ **ಅಜಗರ** – ಹೋತವನ್ನು ನುಂಗುವಂಥದು; **ಅಚ್ಚರಿವೀಱು** – ಅಚ್ಚರಿಯುಂಟುಮಾಡು **ಅಚ್ಚರಿವೆಱು** – ಬೆರಗುಗೊಳಿಸು ಹೆಬ್ಬಾವು **ಅಚ್ಚಲರ್** – ಹೊಸ ಹೂ **ಅಜಗರ್ಭಣಿ –** ಗಬ್ಬವಾದ ಆಡು **ಅಜನ್ಮೆ** – ಜನ್ಮರಹಿತಳು **ಅಚ್ಚವಆಕು** – ಶುಭ್ರ ಸ್ಪಟಿಕ **ಅಜಮೋತ** – ಆಡಿನ ಮರಿ **ಅಚ್ಚವೂ** – ಹೊಸ ಹೂ **ಅಚ್ಚವೆಕ್ಗಂಗಳ್** – ಶುಭ್ರ ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಅಜರ** – ಮುಪ್ಬಿಲ್ಲದ; ದೇವತೆ ; ಜಿನ **ಅಚ್ಚನೊಗ** – ಶುದ್ಧ ಸುಖ **ಅಜಸ್ರಂ** – ಯಾವಾಗಲೂ **ಅಚ್ಚಚೆ** – ಅಂದಗೆಡು **ಅಜಾಂಡ** – ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ **ಅಚ್ಚಾಡಿಸು** – ಸುತ್ತಾಡಿಸು **ಅಜಾಕೃಪಾಣೀಯ** – ಮೇಕೆ ಬರುವುದೂ, ಕತ್ತಿ **ಅಚ್ಚಾನೆ** – ಸೊಗಸಾದ ಆನೆ ಬೀಳುವುದೂ ಒಂದಾಗಿ ಮೇಕೆ **ಅಚ್ಚಿ** – (ಅಕ್ಷಿ) ಕಣ್ಣು ಸಾಯುವುದು; ಆಕಸ್ಮಿಕ **ಅಜಾತ** – ಜನ್ಮರಹಿತ; ವಿಷ್ಣು; ಶಿವ; ಜಿನ **ಅಚ್ಚಿಗ** – ದುಃಖ; ಕ್ಲೇಶ; ಕೇಡು; ಉತ್ಸಾಹ; ರೀತಿ **ಅಜ್ಜಿಗಂಗೊಳ್** – ತುಂಬ ದುಃಖಪಡು **ಅಜಾತಮೂರ್ವ** – ಹಿಂದೆಂದೂ ಜನಿಸದ **ಅಜಾತಶತ್ರು** – ಶತ್ರುವೇ ಹುಟ್ಟದವನು, **ಅಜ್ಜಿಗಂಗೊಳಸು** – ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡುಮಾಡು **ಅಜ್ಜಿಗಂಬಡಿಸು** – ತುಂಬ ವ್ಯಥೆಪಡು ಧರ್ಮರಾಯ **ಅಜ್ಜಿಗೊಳಸು** – ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೆಳೆ **ಅಜಾನೇಯ** – ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಯ ಕುದುರೆ **ಅಚ್ಚಿಮುಗುಳ್ಳು** – ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚು **ಅಜಿತ** – ಜಯಿಸಲಸಾಧ್ಯನಾದವನು; ವಿಷ್ಣು; (ಜೈನ) ಎರಡನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರನಾದ ಅಜಿತನಾಥ **ಅಜ್ಜಿಱೆ** – ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತು; ಎರಕಹೊಯ್; **ಅಜಿನ** – ಚರ್ಮ ಒಂದುಗೂಡು **ಅಚ್ಚು** – (ಅಕ್ಷ) ಎರಕ ಹೊಯ್ದು ತಯಾರಿಸಿದ **ಅಜಿನಾಂಬರ** – ಅಜಿನವನ್ನೇ ಉಟ್ಟವನು; ಶಿವ ವಸ್ತು; ಒತ್ತಿದ ಮುದ್ರೆ; ಬಂಡಿಯ ಇರಚಿ **ಅಜಿರ** – ಚುರುಕಾದ; ಅಂಗಳ; ಶರೀರ **ಅಚ್ಚುಕತನ** – ಉತ್ಸಾಹ; ಸಂಭ್ರಮ **ಅಜಿಹ್ಮ** – ವಕ್ರವಲ್ಲದ; ನೇರಸ್ವಭಾವದ **ಅಜೀವ** – ಜೀವರಹಿತ; ಜಡವಾದ; (ಜೈನ) ಏಳು **ಅಚ್ಚುಡಿ** – ಎರಕದ ರೀತಿ ಒಂದಾಗು; ಬಂಡಿಯ ಅಚ್ಚು ಮುರಿದುಹೋಗು ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದು **ಅಜೀವತತ್ವ –** ಅಜೀವ **ಅಚ್ಚುಳ** – ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸ **ಅಚ್ಚುಳಕೋಲ್** – ಬಾರುಕೋಲು **ಅಜೀವರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ **ಅಚ್ಚುಳಾಯ್ತ** – ಸೇವಕ ಒದಗುವ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಜೆ** – ಆಡು, ಹೆಣ್ಣು ಮೇಕೆ; ಭೂಮಿ **ಅಚ್ಚುಲಾಯ್ಲ** – ಸೇವಕ **ಅಜೇಯ** – ಗೆಲ್ಲಲಾಗದ **ಅಚ್ಚೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು **ಅಚ್ಚೊತ್ತು** – ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಒತ್ತು; ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತು **ಅಜ್ಞ** – (ಆರ್ಯ) ತಾತ; ಹಿರಿಯ; ವೃದ್ಧ **ಅಜ್ಞಗಾಮ** – ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರ ಕಾವಲು **ಅಚ್ಛಂದ** – ಛಂದಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟಿರುವ **ಅಚ್ಚಾಂಬು** – ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರು **ಅಜ್ಜಪಜ್ಜರ್ –** (ಆರ್ಯಪ್ರಾರ್ಯರ್) ಪೂರ್ವಿಕರು **ಅಜ್ಜಱೆಗೞ್ತಿ** – ಹೇಸರಗತ್ತೆ **ಅಚ್ಚಾಯ** – ನೆರಳಿಲ್ಲದ್ದು **ಅಚ್ಟೋದ** – ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು; ತಿಳಿನೀರು; **ಅಜ್ಜಿ** – ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ತಾಯಿ

ಅಜ್ಜಿಕೆ – ಜೈನ ಸನ್ಯಾಸಿನಿ, ಕಂತಿ **ಅಟ್ಟೆಯಿಡು** – ದೇಹವನ್ನು ಚಾಚು **ಅಜ್ಞಿ(ಜ್ಞು)ಗೆ** – ಇರವಂತಿ; ಮರುಗ **ಅಡಂಗಾಯ್ದ** – ಕೋಟೆ ರಕ್ಷಿಸುವವನು **ಅಡಂಗಿಸು** – ಮರೆಮಾಚು; ಬಚ್ಚಿಡು **ಅಜ್ಞ** – ತಿಳಿಯದವನು; ಮೂರ್ಖ **ಅಜ್ಞತ್ವ** – ತಿಳಿಯದಿರುವಿಕೆ **ಅಡಂಗು** – ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೋ; ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ; ಶಮನವಾಗು; ಸೇರಿಹೋಗು; ಪರಿಮಿತಿಗೆ **ಅಜ್ಞಾನ** – ಜ್ಲಾನರಾಹಿತ್ಯ **ಅಜ್ಞಾನತ್ರಯ** – (ಜೈನ) ಕುಮತಿ, ಕುಶ್ರುತ, ವಿಭಂಗ ಒಳಪಡು ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಅಜ್ಞಾನಗಳು **ಅಡಂಗುಱುಚಾಟ** – ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಕಾಲೆಯಾಟ **ಅಟನ** – ತಿರುಗಾಟ **ಅಡಂಗುಱುಚಾಡು** – ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಕಾಲೆ ಅಟವಾಡು **ಅಟನಿ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ **ಅಡಂಗೊತ್ತು** – ತಿರಿಚು **ಅಟಮಟಗ** – ಸುಳ್ಳುಗಾರ **ಅಡಕ** – ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ; ಸಂಯಮ; ವಿಧೇಯತೆ **ಅಟರ್** – ಮೇಲೆ ಬೀಳು **ಅಟಳ** – ಅತಳವೆಂಬ ಪಾತಾಳ **ಅಡಕಿಲ್** – ಪೇರಿಸಿಡುವುದು **ಅಟವಿ** – ಅಡವಿ, ಕಾಡು **ಅಡಕಿಅಡು** – ಪೇರಿಸು **ಅಡಕಿಲ್ದರಿ** – ಪೇರಿಸಿದ ಬೆಟ್ಟಗಳು **ಅಟವ್ಯ** – ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ **ಅಡಕಿಲ್ಗೊಳ್** – ಪೇರಿಸಿರು; ದಟ್ಟವಾಗು **ಅಟಳಪಟಳ** – ಅತಳದ ಮೇಲ್ಸಾಗ **ಅಟ್ಟಕಟೆ** – ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಳೆ ಹೋಗಲು **ಅಡಕಿಲ್ಲವನ** – ಏರಿಸಿದ ಯೌವನ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಜಿ **ಅಡಕಿಲ್ವಾಸು** – ಪೇರಿಸಿದ ಹಾಸಿಗೆ **ಅಡಕಿಲ್ವಣ್** – ಹುಣ್ಣ ಮೇಲೆ ಹುಣ್ಣು **ಅಟ್ಟಗವಲ್** – ಮರದ ಎತ್ತರವಾದ ಕವಲುಕೊಂಬೆ **ಅಡಕಿಲ್ಲೆಸರ್** – ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು **ಅಟ್ಟಟ್ಟ** – ನಿಯೋಗ; ದೂತ **ಅಟ್ಟಟ್ಟಯಟ್ಟು** – ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸು ಪೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಹೆಸರು **ಅಟ್ಟಳೆ** – ಕೋಟೆಯ ಬುರುಜು **ಅಡಕಿಲ್ಲೊಂದು** – ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಇರಿಸು **ಅಟ್ಟಾಲ(ಳ)** – ಅಟ್ಟಳೆ **ಅಡಕು** – ತುಂಬು; ನಿಯಮ; ಸಂಯಮ **ಅಟ್ಟಮುಟ್ಟು** – ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟು **ಅಡಗಿಂಡೆ** – ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆ **ಅಟ್ಟವಣೆ** – ಮಸ್ತಕವಿಡುವ ಪೀಠ **ಅಡಗಿಂಡೆಯಾಡು** – ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಗಳನ್ನು **ಅಟ್ಟಿವಣೆಕೋಲ್** – ಮಸ್ಮಕವಿರಿಸುವ ಪೀಠ; ಚೆಲ್ಲಾಡು **ಅಡ(೦)ಗು** – ಮಾಂಸ; ಜೋಡಣೆ ವ್ಯಾಸಪೀಠ **ಅಟ್ಟಹಾಸ** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಗು **ಅಡಗುತಿನ್** – ಅಡಗನ್ನು ತಿನ್ನು **ಅಟ್ಟೆಲೆ(ಳೆ)** –ಅಟ್ಟಣೆ, ಕೊತ್ತಳ, ಬುರುಜು, **ಅಡದಿನ್** – ಅಡಗನ್ನು ತಿನ್ನು ಕೋಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಕಾವಲುಗಾರನ **ಅಡಪ** – ಎಲೆಯಡಕೆಯ ಚೀಲ **ಅಡಪಂಜಡಿ** – ಎಲೆಯಡಿಕೆ ಚೀಲವನ್ನು ಕೊಠಡಿ **ಅಟ್ಟಾಲ(ಳ)** – ಅಟ್ಟಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊ **ಅಟ್ಟಾಲ(ಳ)ಕ** – ಅಟ್ಟಾಲ **ಅಡಪಗಿತ್ತಿ** – ಒಡೆಯನ ಎಲೆಯಡಿಕೆ ಚೀಲ **ಅಟ್ಟಾಲಕೆ** – ಅಟ್ಟಾಲ ಹಿಡಿಯುವವಳು **ಅಡಪ(ಹ)ಡಿಸು** – ತವಕಿಸು **ಅಟ್ಟಾಸುರ** – ತುಂಬ ಭಯಂಕರವಾದ **ಅಟ್ಟಸು** – ಕಳಿಸಿಕೊಡು; ಒಣಗಿಹೋಗು **ಅಡಪವಳ** – ಒಡೆಯನ ಎಲೆಯಡಿಕೆ ಚೀಲ **ಅಟ್ಟು** – ಅಂಟು; ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಹೋಗು, ಹಿಡಿಯುವವನು ಅನುಧಾವನ; ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು; **ಅಡಪವಳತಿ** – ಅಡಪಗಿತ್ತಿ **ಅಡಪಿಗ** – ಅಡಪವಳ ಮೇಲ್ಫಾಗದ ಬದು **ಅಟ್ಟುಂಬರಿ** – ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋಗು; ಅಭೇದ್ಯ **ಅಡಪು** – ನಾಟ್ಯದ ಒಂದು ಭಂಗಿ ಸಂಬಂಧ **ಅಡರ್ –** ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತು; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಸೇರು **ಅಟ್ಟುಂಬರಿಗೊಳ್** – ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು **ಅಡಬಳ** – ಅಡಿಗೆಯವನು, ಬಾಸಿಗ **ಅಟ್ಟಾಂಬೆಸ** – ಹೇಳಿಕಳಿಸಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ **ಅಡರಿಸು** – ಹತ್ತಿಸು **ಅಟ್ಟುಪಡು** – ಬೆನ್ನಟ್ಟುವಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗು **ಅಡರ್ಮ** – ಆಧಾರ; ಆಶ್ರಯ; ಔನೃತ್ಯ **ಅಟ್ಟುಪೆ(ವೆ)ಱು** – ಅಟ್ಟುಪೆಡು **ಅಡರ್ಮಗುಡು** – ಆಶ್ರಯ ನೀಡು **ಅಡರ್ಮಮಾಡು** – ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಮಾಡು **ಅಟ್ಟೆ** – ಮುಂಡ; ಚಪ್ಪಲಿಯ ತಳಭಾಗದ ಹಲ್ಲೆ **ಅಟ್ಟಿಯಾಟ** – ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂಡದ **ಅಡವಡಿಸು** – ಆತಂಕಪಡು ಕುಣಿದಾಟ **ಅಡವಿ** – ಕಾಡು

ಅಡವಿಗಿರ್ಚು – ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು **ಅಡ್ಡ –** (ಅರ್ಧ) ಹಣದ ಅರ್ಧಬೆಲೆಯ ಒಂದು **ಅಡವಿಮೃಗ** – ಕಾಡುಮೃಗ ನಾಣ್ಯ **ಅಡವು** – ರೀತಿ; ಹದ **ಅಡ್ಡಂ**– ಅಡ್ಡಲಾಗಿ **ಅಡಸು** – ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರಿಸು, ತುರುಕು; ಮೆತ್ತು; **ಅಡ್ಡಂಬರ್** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬರು ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಸಂಭವಿಸು; ಹುಗ್ಗು; ಸೇರು **ಅಡ್ಡಂಬರಿ** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹರಿ; ನುಗ್ಗು **ಅಡ್ಡಂಬರಿಯಸು** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ **ಅಡಹಡಿಸು** – ತ್ವರೆಮಾಡು; ಮುನ್ನುಗ್ಗು **ಅಡಾಯುಧ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕತ್ತಿ **ಅಡಿ** – ಪಾದ; ವಿರೋಧ **ಅಡ್ಡಂಬಾಱು** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಾರು **ಅಡಿಗಡಿಗೆ** – ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ; ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ **ಅಡ್ಡ೦ಙೞ೨್** – ಅಡ್ಡಬೀಳು **ಅಡಿಗರ್ದು** – ತಳಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿಸು **ಅಡ್ಡಗೊಂಬು** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರವ **ಅಡಿಗಲ್** – ತಳಹದಿ; ಆಧಾರ ಕೊಂಬೆ **ಅಡಿಗಲ್ಲಕ್ಕು** – ತಳಹದಿ ಹಾಕು **ಅಡ್ಡಣ** – ಢಾಲು, ಗುರಾಣಿ **ಅಡಿಗಾಣ್** – ತಳ ಕಾಣು **ಅಡ್ಡಣಾಯತವಡೆ** – ಗುರಾಣಿ ಹಿಡಿದವರ ಸೈನ್ಯ **ಅಡಿಗಿಕ್ಕು** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾಕು **ಅಡ್ಡಣಿಗೆ** – ತಳಿಗೆಯಿಡುವ ಪೀಠ **ಅಡಿಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ನಡಿಗೆ ಕೆಡು; ನೆಲೆ ತಪ್ಪು **ಅಡ್ಡತರ** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಅಥವಾ ಚಲಿಸುವ **ಅಡಿಗುಟ್ಟ** – ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತು; ಕುಣಿ **ಅಡಿಗೊಳ್** – ಓಡು **ಅಡ್ಡಮರಿ** – ನೃತ್ಯದ ಒಂದು ಭಂಗಿ **ಅಡ್ಡಬೊಟ್ಟ** – ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಡ್ಡ ಗೆರೆ **ಅಡಿಗೊಳಂಗು** – ಗೊರಸಿನ ಕೆಳಭಾಗ **ಅಡಿದಆರ್** – ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಕೋಮಲವಾದ ಪಾದ **ಅಡ್ಡಮಿರ್** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿರು **ಅಡಿಮಂಚಿಕೆ** – ಕೆಳಮಂಚ **ಅಡ್ಡಮುಂ ತಿಗಟಮುಂ** – ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ **ಅಡಿಮಾಡು** – ಕೀಳಾಗಿ ಮಾಡು **ಅಡ್ಡಯಿಸು** – ಅಡ್ಡಿಮಾಡು **ಅಡಿಮಿಡುಕು** – ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಅಲುಗಿಸು **ಅಡಜ್ಡವಣೆ** – ಕಂಬಗಳ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ **ಅಡಿಮೊದಲ್** – ಅಡಿಯ ತಳಭಾಗ **ಅಡಿಯಿಡು** – ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡು; ಮುಂದುವರಿ **ಅಡ್ಡವಿಸು** – ಅಡ್ಡಿಮಾಡು **ಅಡಿಯೂಡು** – ಪಾದಕ್ಕೆ ಲೇಪನ ಮಾಡು; **ಅಡ್ಡವೊಡ್ಡು** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಒಡ್ಡು **ಅಡ್ಡಸಾರ್ಚು** – ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸು ಅಂಗಾಲು ತಿಕ್ಕು **ಅಡಿಯೆತ್ತು** – ಹೆಜ್ಜೆ ಎತ್ತು; ಹೊರಡು **ಅಡ್ಡಸುಟೆ** – ಎದುರಿಗೆ ಸುಳಿದಾಡು **ಅಡಿರುಚಿ** – ಪಾದದ ಕಾಂತಿ **ಅಣ್** – ಅಂಟು; ಸೋಕು **ಅಡಿವಜ್ಞೆ** – ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು **ಅಣ೦** – ಸ್ವಲ್ಪವೂ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ಅಡಿವಣಿಗೆ** – ಕೆಸರಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು **ಅಣ೦ಬೆ** – ನಾಯಿಕೊಡೆ **ಅಣಕ** – ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಪೀಡೆ, ಹಿಂಸೆ; ಕುಚೋದ್ಯ; **ಅಡಿವಿಡಿ** – ಅನುಸರಿಸು **ಅಡಿವೊಣರ್** – ಪಾದಯುಗಳ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ; ನಟನೆ; ಸೋಗು; ಅನುಕರಣೆ; ಅನುಚಿತ; ಒತ್ಕಾಗಿರುವುದು **ಅಡು** –ಬೇಯಿಸು; ಆ ಕಾಡು **ಅಣಕಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಅಡುಕು** – ಸ್ಥಾನಾಂತರ ಮಾಡು **ಅಡುಗರ್ಬು** – ಸೌದೆ **ಅಣಕಚಣಕಂಗೆಡೆ** – ಕುಚೋದ್ಯಮಾಡು **ಅಡು(ಡಿ)ಗೆ** – ಬೇಯಿಸುವುದು; ಪಾಕಕ್ರಿಯೆ **ಅಣಕವಾತು** – ಕುಚೋದ್ಯದ ಮಾತು **ಅಣಕಿಸು** – ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡು; ಅನುಕರಿಸು **ಅಡುರ್ಕೆ** – ಹಬ್ಬುವಿಕೆ; ಆಕ್ರಮಣ **ಅಡುವುಜ್ಗೆ** – ಹದವಾದ ಹುಗ್ಗಿ **ಅಣಚಿ** – ಮುತ್ತೈದೆ **ಅಡುಱ್** – ಮೇಲೆ ಬೀಳು, ಆವರಿಸು **ಅಣಚಿತನ** – ಮುತ್ತೈದೆತನ **ಅಡೆ** – ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹೊಡೆ; ಅಂಗುಲಿಪ್ರಹರಣ; **ಅಣಲ್** – ಬಾಯಿಯ ಅಂಗುಳು; ದವಡೆ; ಗಂಟಲು ಬಡಗಿಯ ಆಧಾರದ ಕೊರಡು; ತಿಪ್ಪೆ **ಅಣಸು** – ಆಯುಧದ ಹಿಡಿ; ಬಾಣದ ಹಿಳುಕು **ಅಡೆಗೆಡೆ** – ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬೀಳು **ಅಡೆಮಂಚಿಕೆ** – ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು **ಅಣಿ** – ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು ಅಂಗ; ಪದಾತಿ; ಸೈನ್ಯದ ವ್ಯೂಹ; ಕಡಾಣಿ; ಸಿದ್ದನಾಗು ಆಧಾರವಾದ ಅಡಿಯ ಮಣೆ **ಅಣಿಮಾ** – ಅಷ್ಟಸಿದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಅತ್ಯಂತ **ಅಡೆಯೊಡ್ಡು** – ಅಡೆಯನ್ನು ಒಡ್ಡು ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ, **ಅಡೆಯೊತ್ತು** – ಜೋರಾಗಿ ಅಮುಕು **ಅಡೆವೊತ್ತು** – ಸುತ್ತಲೂ ಹೊತ್ತಿಕೊ ನೋಡಿ, 'ಅಷ್ಟಸಿದ್ದಿ'

ಅಣಿಯರ – ಅತಿಶಯ; ಹಿರಿಮೆ; ರಭಸ **ಅತರ್ಕ್ಯ** – ಊಹಿಸಲಾಗದ **ಅಣಿಯರಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಅತರ್ಕ್ಯಗೋಚರ** – ಊಹೆಗೆ ಮೋರಿದ **ಅಣಿಲ್** – ಅಳಿಲಿನಂತಹ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಿ **ಅತಸೀ(ಮಷ್ಟ)** – ಅಗಸೆ (ಹೂ) **ಅಣಿವಿಣಿ** – ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು; ತಡೆ **ಅತಾಂತಂ** – ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ **ಅಣುಂಗ** – ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಮಗ **ಅತಾತ್ತಿಕ** – ಕೃತ್ರಿಮ **ಅಣು(೦)ಗು –** ಪ್ರೀತಿ **ಅತಿಕ್ರಮ** – ಕ್ರಮವನ್ನು ಮೀರುವುದು; ಮರ್ಯಾದೆ **ಅಣುಗಗಲಹ** – ಪ್ರಣಯಕಲಹ ಮೀರುವುದು **ಅಣುಗದಮ್ಮ –** ಪ್ರೀತಿಯ ತಮ್ಮ **ಅತಿಕ್ರಮಿಸು** – ಮೀರು; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು; **ಅಣುಗಮಗ** – ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗ ಹೊರಹೊಮ್ಮು **ಅಣುಗಮೆಯ್ದುನ** – ಪ್ರೀತಿಯ ಮೈದುನ **ಅತಿಕ್ರಾಂತ** – ಮೀರಿದ; ಮುಗಿದುಹೋದ **ಅಣುಗಾಳ್** – ಪ್ರೀತಿಯ, ನಚ್ಚಿನ ಬಂಟ **ಅತಿದ್ರುತ ಪ್ರವಾಹಮಾನ –** ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ **ಅಣುಗಿಱೆ** – ಹತ್ತಿರ ಬಾ ಹರಿಯುವ **ಅಣುಗಿಱೆವೊಯ್** – ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೊಡೆ **ಅತಿಗಣಿ** – ಮೀರು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು **ಅಣುವ** – ಹನುಮಂತ **ಅತಿಚದುರ** – ಬಹಳ ಜಾಣ **ಅಣುವ(ಬ್ರ)ತ** – (ಜೈನ) ಜೈನ ಗೃಹಸ್ಥರು **ಅತಿತೃಷ್ಣೆ** – ಬಹಳವಾದ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ, ಅಸ್ಮೇಯ, **ಅತಿದುಷ್ಟಮ** – (ಜೈನ) ಜ್ಲಾನ, ಆಯುಷ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಅಪರಿಗ್ರಹ ಎಂಬ ಐದು ಮುಂತಾದವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವ ಅವಸರ್ಪಿಣಿ ಎಂಬ ಕಾಲದ ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಣೂತ್ತರೆ** – (ಜೈನ) ಲೋಕಾಕಾಶದ ತುದಿಯ ಕಡೆಯ ಭಾಗ; "ದುಷ್ಟಮದುಷ್ಟಮ ಕಾಲ" ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರು ಐದು ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ **ಅತಿಧವಳ** – ಬಹಳ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಒಂದು, ನೋಡಿ, "ಪಂಚಾಣೂತ್ತರೆ" **ಅತಿಬಲ(ಳ)** – ಹೆಚ್ಕು ಶಕ್ತಿಯಿರುವ **ಅತಿಭವ** – ಕಳೆದ ಜನ್ಮ ಅಣೆ – ತಿವಿ, ಇರಿ; ಹೊಡೆ, ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಮುಟ್ಟು, ಸೇರು; ನದಿಗೆ ಹಾಕುವ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟೆ; **ಅತಿಮುಕ್ತ** – ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ; ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು ಬೀಜರಹಿತವಾದ; ಇರುವಂತಿಗೆ **ಅಣಿಯುಸು** – ಅಣಿಸು, ಹೊಡೆಯಿಸು **ಅತಿಮೋಹ** – ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೋಹ **ಅತಿರಥ** – ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ರಥಿಕರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ **ಅಣ್ತು** – ಮುಳುಗು ಅಣ್ಣೆ – ಲೇಪನ; ಬಣ್ಣಹಾಕುವುದು **ಅಣ್ತೆಗೆಯ್** – ಲೇಪಿಸು, ಬಣ್ಣಹಾಕು **ಅತಿರೇಕ** – ರೂಢಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಡೆ; ಅಳತೆಗೆ **ಅಣ್ಣ** – ಅಗ್ರಜ; ಹಿರಿಯ ಮಗ ಮೀರಿದ **ಅಣ್ಣನೆ** – ಹಿತವಾಗಿ **ಅತಿವರ್ತಿ** – ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ; ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ; ಕ್ರಮಮೀರಿ ನಡೆಯುವ **ಅಣ್ಣವಳ** – ಅಂದಗೆಡು(?) **ಅಣ್ಣಿಕಲ್** – ಮೇಲಕ್ಕೆಸೆದು ಹಿಡಿಯುವ ಆಟದ **ಅತಿವರ್ತಿತ** – ಆನೆಯ ಸಪ್ತಮದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅತಿವೃತ್ತ –** ತುಂಬ ಗುಂಡಗಿನ; ಅನಾಚಾರಿ ಸಣ್ಣಕಲ್ಲು **ಅಣ್ಣಿಕಲ್ಲಾಟ** – ಅಣ್ಣಿಕಲ್ಲಿನ ಆಟ **ಅತಿವ್ಯಕ್ತ** – ತುಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ **ಅಣ್ಣೆವಾಲ್** – ಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಲು **ಅತಿಶಯ** – ಮೇಲೈ, ಹೆಚ್ಚಳ **ಅಣ್ಟು** – ಬಳಿಯುವುದು; ಸವರುವುದು; ಲೇಪನ; **ಅತಿಶಯಧವಳ** – ತುಂಬ ಬಿಳುಪಾದ; ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಲೇಪನವಸ್ತು; ನಂಟತನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೃಪತುಂಗನ ಒಂದು ಬಿರುದು **ಅತಿಶಯಿತ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಅಣ್ಪುಗೆಯ್** – ಲೇಪಿಸು **ಅಣ್ಣು** – ಪರಾಕ್ರಮ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಪೌರುಷ ತೋರು **ಅತಿಸಂಧಿತೆ** – ವಂಚಿತೆ **ಅಣ್ಣುಕಾಱ** – ಸಮರ್ಥ **ಅತೀಂದ್ರಿಯಸೌಖ್ಯ** – ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸುಖ **ಅಣ್ಯುಗಿಡು** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಾಶವಾಗು **ಅತೀತ** – ಮೀರಿದ; ದಾಟಿದ; ಗತಿಸಿಹೋದ; **ಅಣ್ಮುಗುಂದು** – ಪೌರುಷ ಕುಗ್ಗು ಕಳೆದುಹೋದ **ಅತಂದ್ರ** – ತೂಕಡಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ **ಅತೀತಜನ್ನ –** ಕಳೆದುಹೋದ ಜನ್ಮ **ಅತನು** – ಕೃಶವಲ್ಲದ; ದೇಹವಿಲ್ಲದವನು, ಮನ್ಮಥ **ಅತೀತಭವ** – ಅತೀತಜನ್ಮ **ಅತನುಹರ** – ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಶಿವ **ಅತುಚ್ಛ** – ತುಚ್ಛವಲ್ಲದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಅತನೂದರ** – ಕೃಶವಲ್ಲದ ಹೊಟ್ಟೆ **ಅತುಚ್ಛಬಾಣ** – ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯ ಬಾಣ

ಅತ್ತ – ಆ ಕಡೆ; ಹೊರಗೆ; ಬೇರೊಂದೆಡೆ; ಆಮೇಲೆ **ಅದಿರ್ಮಗೆಯ್** – ಅದುರಿಸು **ಅದಿರ್ಮುತ್ತೆ** – ಮಾಧವೀಲತೆ, ಇರುವಂತಿಗೆ **ಅತ್ತಂ** – ಆ ಕಡೆಗೆ; ಅತ್ತಲಾಗಿ **ಅತ್ತಣಿಂ** – ದೆಸೆಯಿಂದ, ಆ ಕಡೆಯಿಂದ **ಅದುಕಾರಣ** – ಆ ಕಾರಣದಿಂದ **ಅತ್ತಪರ** – ಗುರಾಣಿ **ಅದುಗಾಣ್** –ಅದನ್ನು ನೋಡಿ **ಅತ್ತರಣ** – ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು ಅಥವಾ ಮಲಗುವ **ಅದುಗಿಡು** – 'ಅದು ತಪ್ಪಿಹೋಗು' ಮೆತ್ತನೆಯ ಆಸನ **ಅದುವದು** – ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು; **ಅತ್ತರಿಸು** – ಪರಿಮಳಗೊಳಿಸು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು **ಅತ್ತಲಗ್ಗ** – ಅತಿಶಯದ **ಅದೂಷ್ಯ** – ದೂಷ್ಯವಲ್ಲದ **ಅತ್ತಕ** – ಅತಿಶಯ **ಅದೃಢ** – ದೃಢವಲ್ಲದ, ಸಡಿಲವಾದ **ಅತ್ತಳಗ** – ತಾಳಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ; ವ್ಯಥೆ **ಅದ್ನಶ್ಯರೂಪ** – ಇತರರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ರೂಪ **ಅತ್ತಳಗಂ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ; ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ **ಅದೃಷ್ಟಮರುಷಸಂಧಿ** – ರಾಜನೀತಿಯ ಹದಿನಾರು **ಅತ್ತಿಗೆ** – ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ; ಪ್ರೀತಿಸಿದವಳು, ನಲ್ಲೆ ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅತ್ಯಂತ** – ಎಲ್ಲೆಮಿರಿದ; ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ **ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವ** – ಹಿಂದೆ ಕಂಡಿರದ **ಅತ್ಯಂತಾಭಾವ** – ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು **ಅದೃಷ್ಟಸಂಧಿ** – ಅದೃಷ್ಟಪುರುಷಸಂಧಿ **ಅದೆ** – ಅದೇ, ಅಗೋ ಎಂಬಂತೆ ಗಮನ **ಅತ್ಯಯ** – ಅತಿಕ್ರಮ; ಹದ್ದು ಮೀರುವುದು; ಸಾವು **ಅತ್ಯಾಯತ** – ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸೆಳೆಯುವ ಮಾತು **ಅತ್ಯಾಯಾಮ** – ಅತ್ಯಾಯತ **ಅದೇತರ್ಕೆ ಬಾೞ್ತಿ** – ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ, **ಅತ್ಯಾಸನ್ನ** – ಬಹು ಸಮೀಪವಿರುವ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ **ಅತ್ಯಾಸುರ** – ಬಹು ಭಯಂಕರವಾದ **ಅದೇಯ** – ಕೊಡಬಾರದ **ಅತ್ಯುಜ್ಞಲ** – ತುಂಬ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ **ಅದೈವೆ** – ದೈವಬಲವಿಲ್ಲದವಳು **ಅತ್ಯುದ್ಗಾರಿಸು** – ಬಲವಾಗಿ ಹೊರಚೆಲ್ಲು; **ಅದೊ** – ಅಗೋ **ಅದ್ದ –** ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲು; ಅರ್ಧ ಕಾರಿಕೊಳ್ಳು **ಅತ್ಯುತ್ಸುಕ** – ತುಂಬ ತವಕವುಳ್ಳ **ಅದ್ದರ** – ಹೋಮಪೂಜೆ **ಅತ್ಯೂರ್ಜಿತ** – ಬಹಳ ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದಿದ **ಅದ್ದಿಕ** – ಅಧ್ಯಕ್ಷ; ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ **ಅದ್ದುತಾಕೃತಿ** – ಬಹು ದೊಡ್ಡದೂ **ಅತ್ರಸ್ತ** – ಹೆದರದ **ಅತ್ರಪಾತ್ಮಿಕೆ** – ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಾಯಕವೂ ಆದ ಆಕಾರ **ಅತ್ರಿಮತ್ರ** – ಅತ್ರಿಯ ಮಗ, ಚಂದ್ರ **ಅದ್ಯತನ** – ಈಚಿನ; ಈಚಿನವನು **ಅತ್ಯಯ** – ಅಂತ್ಯ, ಕೊನೆ **ಅದ್ರಿ** – ಬೆಟ್ಟ; ಮರ **ಅಥರ್ವಕುಶಲ** – ಅಥರ್ವವೇದ ಪಂಡಿತ **ಅದ್ರಿಕನ್ಯೆ** – (ಹಿಮಾಲಯಂ) ಪರ್ವತದ ಮಗಳು, **ಅದಂಡ್ಯ** – ದಂಡಿಸಬಾರದ; ದಂಡನಾರ್ಹವಲ್ಲದ ಪಾರ್ವತಿ **ಅದಗುಂತಿ** – ಆಶ್ವರ್ಯ **ಅದ್ವಂದ್ವ** – ದ್ವಂದ್ವಗಳಿಲ್ಲದ; ಅದ್ವಿತೀಯ **ಅದಟ** – (ಅಧಟ) ಶೂರ **ಅದ್ವಯ** – ಎರಡಿಲ್ಲದ, ಅದ್ವಿತೀಯ **ಅದ್ವಿತೀಯ** – ಎರಡಾಗಿಲ್ಲದ; ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ **ಅದಟತೆ** – ಪರಾಕ್ರಮ **ಅಧಃಕರಿ(ಯ)ಸು** – ಕೀಳುಮಾಡು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು **ಅದಟಲೆ** – ಧಿಕ್ಕರಿಸು **ಅಧಃಕೃತ** – ಕೀಳುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ **ಅದಟು** – ಪರಾಕ್ರಮ; ಸತ್ವ; ದರ್ಪ **ಅಧಃಪತನ** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದು; **ಅದಭ** – ಅಧಿಕ; ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ **ಅದಯ** – ದಯೆಯಿಲ್ಲದ; ಕ್ರೂರ ದುರ್ಗತಿಗಿಳಿಯುವುದು **ಅದರಟ್ಟು** – ಬೆದರಿಸಿ ಅಟ್ಟು **ಅಧಃಪಾತ** – ಅಧಃಪತನ **ಅದವೞಲ್** – ದುಃಖ, ಬೇಗುದಿ **ಅಧಃಪ್ರಭಾವ** – ಕಡಿಮೆಯಾದ ಪ್ರಭಾವ **ಅದೆಱೆಂ** – ಅದೆರಿದ ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಃಪ್ರವೃತ್ತಕರಣ – **ಅದಿತಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಜನನಿ; ಹಸು; ಭೂಮಿ ಜೀವಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕರಣ **ಅದಿತಿಜಮರ** – ಅಮರಾವತಿ (ಪರಿಣಾಮ)ಗಳು **ಅದಿತಿಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರ** – ಸೂರ್ಯ ಪೂರ್ವಪರಿಣಾಮಗಳೊಡನೆ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು **ಅದಿರ್** – ನಡುಗು; ಕಂಪಿಸು; ಹೆದರು; ಕಂಪನ ಹೊಂದುವುದು **ಅದಿರ್ಗಂತಿ** – ಮಾಧವಿ ಹೂ **ಅಧಃಸ್ಥಳಂಜಿಡಿ** – ತಳಭಾಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸು **ಅದಃಸ್ರಂಸನ** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರುವುದು **ಅದಿರ್ಮ** – ನಡುಗಿಸು; ಅಡಗಿಸು; ಧಿಕ್ಕರಿಸು; ನಿವಾರಿಸು; ಕಂಪನ

ಅಧನದ – ಹಣವಿಲ್ಲದವನು, ಬಡವ; ಧನವನ್ನು **ಅಧೀಶ** – ಒಡೆಯ ಕೊಡದವನು; ಜಿಪುಣ **ಅಧೀಶ್ವರ** – ಅಧಿರಾಜ; ಇತರ ರಾಜರ ಮೇಲೆ **ಅಧಮವರ್ಣ** – ಶೂದ್ರ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವನು **ಅಧರ** – ತುಟಿ, ಕೆಳದುಟಿ **ಅಧೋಕ್ಷಜ** – ವಿಷ್ಣು; ವಾಸುದೇವ **ಅಧರಂಮಾಡು** – ಕೀಳುಮಾಡು **ಅಧೋಫ** – ಕೆಳಮುಖವಾದ; ಇಳಿಯುವ **ಅಧರತಾವಾಸ್ತಿ** – ಕೀಳುತನವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು **ಅಧೋಗತಿ** – ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯುವುದು; ಅವನತಿ **ಅಧರತೆ** – ಕೆಳಗಡೆ ಇರುವಿಕೆ **ಅಧೋಗ್ರೈವೇಯಕ** – (ಜೈನ) ಒಂಬತ್ತು **ಅಧರರ್** – ಕೀಳಾದವರು ಗ್ರೈವೇಯಕಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಪಾತೀತ **ಅಧರಿತ** – ಕೀಳುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನದು; ನೋಡಿ **ಅಧರಿಸು** – ಕೀಳುಮಾಡು 'ಗ್ರೈವೇಯಕ' **ಅಧಸ್ಸ್ಥಲ(ಳ)** – ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರದೇಶ **ಅಧೋಭೂಮಿ** – ಕೆಳಗಿನ ಲೋಕ **ಅಧಿಕರಣ** – ಅಧಿಕಾರ **ಅಧೋಲೋಕ** – ಅಧೋಭೂಮಿ ಅಧಿಕಾಕ್ಷ – ಹೆಚ್ಚು ಕಣ್ಣಿರುವವನು, ಶಿವ **ಆಧ್ಯಯನ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಷಟ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ **ಅಧಿಕಾರ** – (ಜೈನ) ಅತಿಬಾಲವಿದ್ಯಾ ಕುಲಾವಧಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನ **ಅಧ್ಯಯನಾಂತರಾಯ** – ಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಆಗುವ ವರ್ಣೀತ್ತಮತ್ವ, ಪಾತ್ರತ್ವ, ಸೃಷ್ಟ್ಯಧಿಕಾರ, ವ್ಯವಹಾರ, ಈಶಿತ್ವ, ಅವಧ್ಯತ್ವ, ಅಡ್ಡಿ; ಪಾಠವಿಘ್ನ **ಅಧ್ಯವಸಾಯ** – ನಿಶ್ಚಿತಜ್ಞಾನ ಅದಂಡ್ಯತ್ವ, ಮಾನಾರ್ಹತ್ವ, **ಅಧ್ಯಾತ್ಮ** – ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪ್ರಜಾಸಂಬಂಧಾಂತರ ಎಂಬ ಹತ್ತು **ಅಧ್ಯಾತ್ಮಧ್ಯಾನ** – ಅತ್ಯತತ್ವವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಗಳು **ಅಧಿಕಾರಿ** – ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ನೆನೆಯುತ್ತಿರುವುದು **ಅಧಿಗತ** – ಪಡೆದ; ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ; ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ **ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿಶಾರದ** – ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮಣ **ಅಧಿಗಮನ** – ಕಲಿಯುವಿಕೆ **ಅಧ್ಯಾಪನ** – ವೇದವನ್ನು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು; **ಅಧಿಜ್ಯಧನು** – ಹೆದಯೇರಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲು; ಅಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಷಟ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಧ್ಯಾರೋಪನಂಗೆಯ್** – ಇಲ್ಲದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲುಳ್ಲ **ಅಧಿತ್ಯಕ** – ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಆರೋಪಿಸು **ಅಧ್ಯಾರೋಪಿಸು** – ಬೇರೆ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ **ಅಧಿದೇವತೆ** – ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ; ಒಂದು ಸ್ಥಳದ ದೇವತೆ; ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ದೇವತೆ ತೋರಿಸು **ಅಧಿನಾಥ** – ಪ್ರಧಾನ ಅಧಿಕಾರಿ; ಒಡೆಯ **ಅಧ್ಯಾಸನ** – ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು **ಅಧಿಪ** – ಅಧಿನಾಥ **ಅಧ್ಯಾಸಿತ** – ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಧ್ಯಾಷಿತ** – ಮೇಲೆ ನಿಂತ; ನೆಲೆಸಿದ **ಅಧಿಪತಿ** – ಅಧಿನಾಥ **ಅಧಿಪಾಲ** – ಅಧಿನಾಥ **ಅಧ್ರುವ** – ಅಸ್ಥಿರ **ಅಧಿರೂಢ** – ಮೇಲೇರಿದ **ಅದ್ದ** – ದಾರಿ; ರೀತಿ; ಕ್ರಮ **ಅಧಿರೋಹಣ** – ಮೇಲೇ ಹತ್ತುವುದು **ಅದ್ದಗ** – ಪ್ರಯಾಣಿಕ **ಅಧಿರೋಹಿಣಿ** – ಏಣಿ **ಅದ್ವಗಜನ** – ಪ್ರಯಾಣಿಕರು **ಅಧಿವಾಸ** – ಹೊದಿಕೆ **ಅದ್ದಗಮನ** – ಪ್ರಯಾಣ **ಅಧಿವಾಸಿತ** – ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನೆಗೊಂಡ; **ಅದ್ವಜಕ್ಷೇಶ** – ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ತೊಂದರೆ; ಸುಗಂಧಯುಕ್ಕವಾದ ಪ್ರಯಾಣವಿಫ್ನ **ಅಧಿವಾಸಿಸು** – ನೆಲಸು; ಪೂಜಿಸು; **ಅದ್ದನೀನ** – ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ಸುಗಂಧಭರಿತವಾಗಿಸು **ಅದ್ವನ್ಯ** – ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದ; **ಅಧಿಶ್ರಯಣಿ** – ಅಡಿಗೆಯ ಒಲೆ ಸಿದ್ದವಾದ ರಥ **ಅಧಿಶ್ರಾವಕ** – ಪ್ರಮುಖ ಶ್ರಾವಕ **ಅಧ್ವರ** – ಸೋಮಪಾನಪ್ರಧಾನವಾದ ಯಜ್ಞ **ಅಧಿಷ್ಣಾನ** – ನೆಲೆಸಿರುವುದು; ಆಧಾರ, ನೆಲೆ; **ಅದ್ದರಿ** – ಯಜ್ಞಮಾಡುವವನು, ಯಾಗದೀಕ್ಷಿತ **ಅಧ್ವರ್ಯ** – ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು **ಅಧಿಷಾನಂಗಟ್ಟು** – ತಳಹದಿ ಹಾಕು ಅಧಿಷ್ಠಿತ – ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸುವ, ಮೇಲಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಠಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ– ಪಡೆದವನು **ಅಧ್ವಶ್ರಮ** – ಪ್ರಯಾಣದ ಆಯಾಸ **ಅಧ್ವಾನ** – ಮಾರ್ಗ; ಕಷ್ಟ; ಕಾಡು; ಧ್ವನಿಯಿಲ್ಲದ **ಅಧಿಷ್ಠಿಸು** – ನೆಲೆಗೊಳಿಸು; ನೆಲಸು

ಅನಂತಸಂಜ್ಞ – 'ಅನಂತ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವನು **ಅನಂಗ** – ದೇಹವಿಲ್ಲದ, ಮನ್ಮಥ **ಅನಂಗಪರವಶೆ** – ಕಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವಳು **ಅನಂತಸೌಖ್ಯ** – ಅನಂತಸುಖ **ಅನಂಗಪಾಶ** – ಮನ್ಮಥನ ಹಗ್ಗ **ಅನಂತಾಂಶ** – ಅನಂತನ ಒಂದು ಅಂಶ **ಅನಂಗಮುದ್ರೆ** – ಮನ್ಮಥನ ಮುದ್ರಿಕೆ; **ಅನಂತಾಖ್ಯ** – ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಅನಂಗಪರವಶತೆಯ ಭಂಗಿ ಅನಂತಸಂಜ್ಞ **ಅನಂಗರಾಗ** – ಮೋಹ; ಕಾಮಾಸಕ್ತಿ **ಅನಂತಾತ್ಮಕ** – ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬಗೆಯುಳ್ಳದ್ದು **ಅನಂತಾಧಾರ** – ಕೊನೆಯಿರದ ಆಧಾರ; ವಿಷ್ಣುವಿನ **ಅನಂಗರಾಜ** – ಕಾಮ, ಮನ್ಮಥ **ಅನಂಗರಾಜ್ಯ** – ಕಾಮನ ರಾಜ್ಯ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ; ಆದಿಶೇಷನ ಆಧಾರ **ಅನಂತಾನುಬಂಧಿ** – (ಜೈನ) **ಅನಂಗಲೋಕ** – ಮನ್ಮಥಲೋಕ **ಅನಂಗಸುಭಗ** – ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಚೆಲುವ; ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ಜೀವನನ್ನು ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಸುಂದರನಾದವನು ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸುವ **ಅನಂಗಾಗ್ನಿ** – ಕಾಮವೆಂಬ ಬೆಂಕಿ ಕ್ರೋಧ, ಮಾಯ, ಮಾನ ಲೋಭಗಳೆಂಬ **ಅನಂಗೇಭ** – ಮನ್ಯಥನ ಆನೆ; ಮನ್ಮಥನೆಂಬ ಆನೆ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಕಷಾಯಗಳು **ಅನಂಗೋತ್ತವ** – ಕಾಮಕ್ಷೀಡೆ **ಅನಕ** – ಕೀಳು, ನೀಚ **ಅನಕ್ಷರಜಠರ** – ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಕಿ; ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದವನು **ಅನಂತ** – ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ; ಗುಂಪು; ಕೃಷ್ಣ; ಆದಿಶೇಷ; (ಜೈನ) ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ **ಅನಕ್ಷರಾಳಾಪ** – ಅಸೃಷ್ಟ ನುಡಿ **ಅನಗಾರ** – (ಜೈನ) ಮನೆಯಿಲ್ಲದವನು ತೀರ್ಥಂಕರ **ಅನಗಾರಕೇವಅ(೪)** – (ಜೈನ) ಮನೆಯಲ್ಲಿ **ಅನಂತಕಾಯ** – (ಜೈನ) ಅನಂತ ಜೀವಗಳಿರುವ ವಾಸಿಸದ ಮುನಿ; ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ ವನಸ್ಪತಿ **ಅನಂತಗಣನೆ** – ಮೇರೆಮಿರಿದ ಲೆಕ್ಕ **ಅನಗಾರವೇಳೆ** – (ಜೈನ) ಜೈನಮುನಿಗಳ ಚರಿಗೆಯ ಸಮಯ **ಅನಂತಗುಣ** – ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗುಣ **ಅನಂತಚತುಷ್ಟಯ** – (ಜೈನ) **ಅನಗಾರಸಮಯ** – ಅನಗಾರವೇಳೆ ತೀರ್ಥಂಕರರಾಗುವವರಿಗ<u>ೆ</u> **ಅನಫ** – ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮಪರಿಣಾಮಗಳು ನಷ್ಟವಾದ ಬಳಿಕ **ಅನಘಸ್ಥಾನ** – ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಜಾಗ **ಅನಡ್ಷ** –ಗೂಳಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಅನಂತಜ್ಞಾನ, **ಅನತಿಜರಠ** – ಹೆಚ್ಚು ಮುದಿಯಾಗದ ಅನಂತದರ್ಶನ, ಅನಂತಸುಖ, ಅನಂತವೀರ್ಯಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳು **ಅನತಿದೂರ** – ಹೆಚ್ಚು ದುರವಿರದ; ಸಮೀಪ **ಅನಂತಜ್ಞಾನ** – ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ; (ಜೈನ) **ಅನಧ್ಯಾಯ** – ವ್ಯಾಂಗದ ನಡುವಣ ಬಿಡುವು; ರಜೆ ಅನಂತಚತುಷ್ಟಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನನೃತವಚನ –** ಸುಳ್ಳಲ್ಲದ ನುಡಿ; ಸತ್ಯ ಅನಂತದರ್ಶನ – ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ನೋಟ; **ಅನನ್ಯಜ** – ಮನ್ಮಥ **ಅನನ್ಯಮನಸ್ತ** – ಬೇರೆಡೆ ಗಮನವಿರಿಸಿದವನು (ಜೈನ) ಅನಂತಚತುಷ್ಟಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನಂತಪ್ರಬೋಧ** – ಅನಂತಜ್ಞಾನ **ಅನನ್ಯಸಾಮಾನ್ಯ** – ಬೇರೆಡೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲದ; **ಅನಂತಭೋಗ** – ಅಪರಿಮಿತ ಸುಖ; ಅನಂತಸುಖ; ವಿಶಿಷ್ಟ್ರವಾದ ಆದಿಶೇಷನ ಶರೀರ **ಅನಪತ್ಯ** – ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವನು **ಅನಂತಭೋಗನಿಲಯ** – ಅಪರಿಮಿತ ಸುಖಕ್ಕೆ **ಅನಪತ್ಯೆ** – ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವಳು; ಬಂಜೆ ನೆಲೆಯಾದವನು; ಆದಿಶೇಷನ ಶರೀರವೇ **ಅನಪರಾಧೆ** – ತಪ್ಪು ಮಾಡದಿರುವವಳು ನೆಲೆಯಾಗಿರುವವನು **ಅನಪವರ್ತಿ** – ಕುಗ್ಗದ; ಕಡಿಮೆಯಾಗದ **ಅನಂತಭೋಗೀಶ್ವರ** – ಆದಿಶೇಷ **ಅನಪವರ್ತಿತ** – ಅನಪವರ್ತಿ **ಅನಂತರತ್ನ** – ಅಪರಿಮಿತ ರತ್ನ; (ಅನಂತ=ಆಕಾಶ) **ಅನಪವರ್ತ್ಯ** – ಅನಪವರ್ತಿ **ಅನಪಾಯಕ** – ಅಫಯದಿಂದ ದೂರಗೈಯುವವನು **ಅನಂತವಸ್ತುಪ್ರಕಾಶಿ** – ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ **ಅನಪಾಯಿನಿ** – ನಾಶವಿಲ್ಲದವಳು, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡುವ **ಅನಪೇಕ್ಷ್ಕ** – ಆಸೆಯಿಲ್ಲದವನು **ಅನಂತವಿಧ** – ನಾನಾ ಬಗೆ; ವಿವಿಧ ರೀತಿ **ಅನಭಜ್ಞಾತ** – ಗೊತ್ತಿರದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ **ಅನಂತವೀರ್ಯ** – ಅಪರಿಮಿತ ಶಕ್ಕಿ; (ಜೈನ) **ಅನಭ್ಯುದಯ** – ಏಳಿಗೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಭ್ಯುದಯವಿಲ್ಲದ ಅನಂತಚತುಷ್ಟಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನಯ** – ತಪ್ಪು ನಡೆ; ದುರ್ವಿಧಿ **ಅನಂತಶಯನ** – ಆದಿಶೇಷನ ಮೇಲೆ **ಅನರೇಂದ್ರಜ್ಞ** – ದೇವತೆಗಳ ಗುರು, ಬೃಹಸ್ಪತಿ

ಮಲಗಿರುವವನು, ವಿಷ್ಣು

ಅನರ್ಘರತ್ನ – ಅಮೂಲ್ಯರತ್ನ ; ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ **ಅನಾಗತ** – ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸುವ; ಭವಿಷ್ಯದ; ತಿಳಿಯದ ವಸ್ಸು **ಅನರ್ಘಾಕಾರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಕಾರ **ಅನಾಗತಂ** – ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ **ಅನರ್ಘ್ಯರತ್ನ** – ಅನರ್ಘರತ್ನ **ಅನಾಗತಕರ್ತೃ** – ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವವನು **ಅನರ್ಥಕ** – ಅರ್ಥವಿರದ; ಪ್ರಯೋಜನರಹಿತ **ಅನಾಗತಜ್ಞ** – ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು **ಅನರ್ಥಕ್ಯ** – ನಿರರ್ಥಕ ಕಾರ್ಯ **ಅನಾಗತಮತಿ** – ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ಅನರ್ಥದಂಡವಿರತಿ** – (ಜೈನ) ನಿರರ್ಥಕ **ಅನಾಗತವೇದಿ** – ಅನಾಗತಮತಿ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದು; **ಅನಾಗಾರತೆ** – ಸನ್ಯಾಸಧರ್ಮ 'ಗುಣವ್ರತ'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನಾಫ್ರಾತ** – ಮೂಸಿ ನೋಡದ, ಮೀಸಲಾದ **ಅನರ್ಥವಚನ** – ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತು **ಅನಾತ್ಮಜ್ಞತ್ವ** – ಆತ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವಿಕೆ **ಅನಲ –** ಬೆಂಕಿ; ಅಗ್ನಿ **ಅನಲಜೆ** – ಬೆಂಕಿಯ ಮಗಳು, ದ್ರೌಪದಿ **ಅನಾದಿಪ್ರಭವ** – ಅನಾದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು **ಅನಲಮರೀಚಿ** – ಬೆಂಕಿಯ ಕಿರಣ; ಸೂರ್ಯ **ಅನಾದಿಮಿಥ್ಯಾತ್ವ** – (ಜೈನ) ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ **ಅನಲವನಿತೆ** – ಅಗ್ನಿಯ ಹೆಂಡತಿ, ಸ್ವಾಹಾದೇವಿ ತಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆ **ಅನಲಾಕ್ಷ** – ಬೆಂಕಿಯ ಕಣ್ಣಿ ನವನು, ಶಿವ, ಈಶಾನ **ಅನಾದೇಯ** – ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದ; (ಜೈನ) **ಅನಲಾರ್ಚಿ** – ಬೆಂಕಿಯ ನಾಲಗೆ ನಾಮಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಇದರಿಂದ **ಅನಲಾಸ್ತ** – ಅಗ್ನಿಶರ, ಬೆಂಕಿಯುಗುಳುವ ಬಾಣ ಜೀವನಿಗೆ ಕಾಂತಿರಹಿತ ಶರೀರ **ಅನಲೋಷ್ಣ** – ಬೆಂಕಿಯ ಝಳ ಪ್ರಾಪ್ತ್ರವಾಗುವುದು **ಅನಾದ್ಯನಿಧನ –** ಹುಟ್ಟುಸಾವಿಲ್ಲದ್ದು; ಅನಾದಿ **ಅನಲ್ಪ** – ಅಲ್ಪವಲ್ಲದ; ದೊಡ್ಡದಾದ **ಅನಲ್ಪವಿಕಲ್ಪ** – ನಾನಾ ಬಗೆಯ ರೂಪರೇಖೆಯಿರುವ ಅನಂತವಾದುದು **ಅನವಕಾರ್ಯ** – ಅವಜ್ಞೆ ಮಾಡಲಾಗದ **ಅನಾದ್ಯಪರ್ಯವಸಾನ** – ಆರಂಭ ಅಂತ್ಯ ಇಲ್ಲದ; **ಅನವದ್ಯ** – ದೋಷರಹಿತ, ನಿರ್ಮಲವಾದ (ಜೈನ) ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕಾಲದ ಒಂದು ವಿಭಾಗ **ಅನಾಧಾರತೆ** – ಆಧಾರರಾಹಿತ್ಯ; ಆಶ್ರಯರಾಹಿತ್ಯ **ಅನವದ್ಯಚರಿತ** – ಶುದ್ಧಚಾರಿತ್ರ್ಯವುಳ್ಳವನು **ಅನವದ್ಯತ್ವ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ **ಅನಾಧೇಯ** – ಆಧಾರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ, ಯಾವುದೇ ಆಶ್ರಯವಿರದ **ಅನಾಪ್ತ** – ಸಿಕ್ಕದ; ಪಡೆಯದ **ಅನವದ್ಯಾಚರಣ** – ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಆಚಾರ **ಅನವದ್ಯಾಚಾರ** – ಅನವದ್ಯಾಚರಣ **ಅನಾಪ್ತಾಗಮ** – ಆಪ್ತರಲ್ಲದವರು ರಚಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ **ಅನವದ್ಯೆ** – ದೋಷರಹಿತೆ **ಅನಾಭಲಾಷೆ –** ಆಸೆಯಿಲ್ಲದ್ದು **ಅನವಧಾನ** – ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ **ಅನಾಮಯ** – ರೋಗರಹಿತ **ಅನವಧಿ** – ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ **ಅನಾಯತನಸೇವೆ** – (ಜೈನ) ಆರು ಬಗೆಯ **ಅನವಧಿತ್ಯಾಗ** – ಅಪಾರ ತ್ಯಾಗ ಮಿಥ್ಯೆಗಳ ಸೇವೆ **ಅನಾಯುಧ** – ಆಯುಧರಹಿತ **ಅನವಧಿಬೋಧ** – ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದವನು **ಅನಾರಂಭ** – ಆರಂಭವಿಲ್ಲದ **ಅನವರತ** – ನಿರಂತರವಾದ **ಅನಾರತಂ** – ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ; ನಿರಂತರವಾಗಿ **ಅನವರತಂ** – ಒಂದೇ ಸಮನೆ, ಸದಾಕಾಲ **ಅನಾರ್ಷ** – ಪ್ರಾಚೀನವಲ್ಲದ **ಅನಾಲಸ್ಯ** – ಆಲಸ್ಯವಿರದ; ಆಲಸ್ಯರಹಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಅನವಸ್ಥಿತ** – ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಅನಾವಿ(ಳ) ಕದಡದಿರುವ, ನಿರ್ಮಲವಾದ– **ಅನವ್ಯ** – ಹೊಸದಲ್ಲದ, ಹಳೆಯ **ಅನಾಹತಂ** – ಏಟು ಬೀಳದೆ **ಅನಶನ** – ಆಹಾರರಹಿತ; ಉಪವಾಸ **ಅನಾಹತಅೕಲೆ** – ಕುಗ್ಗದ ಲೀಲೆ **ಅನಶನವ್ರತ** – ಉಪವಾಸವ್ರತ **ಅನಶನದೀಕ್ಷೆ** – ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ವ್ರತ **ಅನಿ(ತು**) – ಅಷ್ಟು **ಅನಿತರಸಾಧಾರಣ** – ಬೇರೆಡೆ ಕಾಣಲಾಗದ **ಅನಶನವೃತ್ತಿ** – ಅನಶನಪ್ರತ **ಅನಶ್ವರ** – ಶಾಶ್ವತ **ಅನಿತು(ತ್ತು**) – ಅಷ್ಟು **ಅನಿಧನ –** ಸಾವಿಲ್ಲದ; ನಾಶವಿಲ್ಲದ **ಅನಶ್ವರಶ್ರೀ** – ಮೋಕ್ಷಪದವಿ **ಅನಶ್ವರಾಸ್ಪದ** – ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನ **ಅನಿಮಿತ್ತಂ** – ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ **ಅನಾಕಾರ** – ರೂಪವಿಲ್ಲದ ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷ; ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದ; ದೇವತೆ; **ಅನಾಕುಲ** – ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಮೀನು; ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ– **ಅನಾಕುಲ(ಳ)ಂ** – ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ; ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ

ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷಚಾಪ – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು, **ಅನುಕಂಪಮಾನ** – ನಡುಗುತ್ತಿರುವ **ಅನುಕರ್ಷ** – ಆಕರ್ಷಣೆ; ರಥದ ಅಚ್ಚಿನ ಮರ; ಇಂದ್ರಚಾಪ **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷಜಾತ** – ದೇವತಾ ಸಮೂಹ ದೇವತೆಗಳ ಆವಾಹನೆ **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷದ್ರೋಹ** – ದೇವತಾದ್ರೋಹಿ; **ಅನುಕೂಲಪವನ** – ಹಿತಕರವಾದ ಗಾಳಿ **ಅನಿಕ್ತಸಿದ್ದ** – ಹೇಳದೆಯೇ ಸಿದ್ದವಾದುದು **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷದ್ದಜ** – ಮೀನಿನ ಗುರುತಿನ **ಅನುಕ್ರಮ** – ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ **ಅನುಕ್ರಮಂದಪ್ಪು** – ಕ್ರಮವನ್ನು ಬಿಡು ಧ್ವಜವುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥ **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷಪತಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ, ಇಂದ್ರ **ಅನುಕ್ರಮಾಗತ** – ಸಹಜ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಂದ **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷಪ್ರಕೀರ್ಣಕ** – ಮೀನುಗಳ ಹಿಂಡು; **ಅನುಕೃತ** – ಅನುಕರಿಸಿದ ದೇವತಾಸಮುಹ **ಅನುಕೃತಿ** –ಅನುಕರಣ **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷಮಂತ್ರಿ** – ಬೃಹಸ್ಪತಿ **ಅನುಗತ** – ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದ **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷಮಾರ್ಗ –** ಆಕಾಶ **ಅನುಗತಿವೆಱು** – ಕ್ರಮವನ್ನು ಪಡೆ **ಅನಿಮಿ(ಮೇ)ಷಲೋಚನ** – ದೇವತೆ **ಅನುಗಮಿಸು** – ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆ **ಅನುಗಾಮಿ** – ಅನುಸರಿಸುವ; (ಜೈನ) **ಅನಿಮೇಷಾವಳ** – ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪು **ಅನಿಮೇಷಾರಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಶತ್ರು, ರಾಕ್ಷಸ ಕ್ಷಯೋಪಶಮನನಿಮಿತ್ತಿಕವಾದ ಆರು **ಅನಿಮ್ನನಾಭಿ** – ಆಳವಿಲ್ಲದ ಹೊಕ್ಕಳುಳ್ಳ ಅವಧಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನಿಯತಿಕೆ** – ನಿಯಮರಾಹಿತ್ಯ **ಅನುಗೆಡಿಸು** – ಮೀರು; ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸು **ಅನುಗೆಯ್** – ಅಣಿಯಾಗು; ಸಿದ್ದವಾಗು **ಅನಿರುದ್ದ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದ; ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಮಗ **ಅನಿಲಕ** – ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಒಂದು ಬಗೆ **ಅನುಗ್ರಾಹಿಸು** – ಉಪದೇಶಮಾಡು **ಅನಲತನಯ** – ವಾಯುಪುತ್ರ; ಭೀಮ; ಆಂಜನೇಯ **ಅನುಗ್ರಾಹ್ಯ** – ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ **ಅನಿಲಪಥ** – ಆಕಾಶ **ಅನುಚರ** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು; ಸೇವಕ ಅನಿಲಾ(ಕಾ)ದ್ವ – ಆಕಾಶ **ಅನುಜ** – ತಮ್ಮ **ಅನಿಲಾಪ್ತ** – ಗಾಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದವನು, ಅಗ್ನಿ **ಅನುಜಾತೆ –** ತಂಗಿ **ಅನಿಲಾಮರ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನ ವಿಹಾರ **ಅನುಜೀವ** – ಬೇರೊಬ್ಬರ ಆಸ್ರಯದಲ್ಲಿರುವವನು; ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶುದ್ದಿಕರಿಸುವ ದೇವತೆಗಳ **ಅನುಜಾತೆ** – ಅನುಜೆ **ಅನಿಲಾಹತ** – ಗಾಳಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಅನುತ್ತರ** – (ಜೈನ) ನೋಡಿ, ಅಣೂತ್ತರೆ **ಅನಿವ** – ನಿರ್ಬಂಧ; ಆಗ್ರಹ **ಅನುತ್ತರೀಯ** – ದಾಟಲಾಗದ **ಅನಿ(ನು)ವಂಗೆಯ್** – ಬಲಾತ್ಕರಿಸು **ಅನುದಿನಂ** – ಪ್ರತಿದಿನವೂ **ಅನುದಿಶೆ** – ಪ್ರತಿ ದಿಕ್ಕನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿದುದು; **ಅನಿವಾರಣ** – ನಿವಾರಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ **ಅನಿವಾರಿತ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದ (ಜೈನ) ನವಗ್ರೈವೇಯಕಗಳ ಮತ್ತು ಐದು **ಅನಿವಾರಿತದಾನ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಣೂತ್ತರೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಒಂಬತ್ತು ನೀಡುವ ದಾನ ಅಹಮಿಂದ್ರಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನಿ(ನು)ವಿರಿದು** – ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು **ಅನುದ್ಧತಕ್ರಮ –** ತಾಳಲಯವಿನ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಕ್ರಮ **ಅನಿ(ನು)ವಿಸು** – ಬಲಾತ್ಕರಿಸು **ಅನುದ್ಧತ –** ಉದ್ದತನಲ್ಲದ; (ಜೈನ) ಒಂದು **ಅನಿವೃತ್ತಿಕರಣ** – (ಜೈನ) ಮೂರು ಬಗೆಯ ವಿಮಾನದ ಹೆಸರು ಕರಣಲಬ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಒಂಬತ್ತನೆಯ **ಅನುದ್ದತವೇಷ** – ನಮ್ರ ವೇಷ; ನಮ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಅನುದ್ವ್ಯಂಜ್ಯ** – ಉದ್ವೇಗವುಂಟುಮಾಡದ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವನಿಗೆ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಶುದ್ಧ ಭಾವಗಳು **ಅನುನಯ** – ಪ್ರೀತಿ; ಮನವೊಲಿಸುವಿಕೆ **ಅನಿಶಂ** – ನಿರಂತರವವಾಗಿ **ಅನುನೀತ** – ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಅನಿಸಂ** – ಅನಿಶಂ **ಅನುಪದೀನ** – ಹಾವುಗೆ, ಪಾದರಕ್ಸೆ **ಅನುಪಮಮಂಗಳ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಂಗಳ; (ಜೈನ) **ಅನಿಸು** – ಅಷ್ಟು **ಅನೀಕ** – ಸೈನ್ಯ; ಗುಂಪು; ಸಾಲು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಒದಗುವ ಚಾಮರದ ಹೆಸರು **ಅನೀಕಸ್ಥ** – ಸೈನಿಕ **ಅನುಪಮಾನ** – ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದ **ಅನೀಕಿನಿ** – ಗುಂಪು; ಅಕ್ಸೌಹಿಣಿಯ ಹತ್ತನೆಯ **ಅನುಪಲಕ್ಷಿತ** – ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದ **ಅನುಪಲಬ್ದ** – ದೊರೆಯದಿರುವ ಒಂದು ಭಾಗ **ಅನೀಪ್ಪಿತ** – ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲದ **ಅನುಪಾತ** – ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು

ಅನುಪ್ರಭಾವಿತ – ಅನುಸರಿಸಿ ಓಡಿದ **ಅನುಲೋಪ** – ರೂಢಿಯ ಕ್ರಮ **ಅನುಪ್ರವೇಶ** – ಕೂಡಿ ಬಾಳುವುದು **ಅನುವದಿಸು** – ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳು **ಅನುಪ್ರೇಕ್ಷೆ** – (ಜೈನ) ಯತಿಗಳು **ಅನುವರ** – ಯುದ್ದ; ಸಂಕಟ ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿತ್ಯತ್ವ, ಅಶರಣತ್ವ, **ಅನುವರಭೂಮಿ** – ಯುದ್ದಭೂಮಿ ಸಂಸಾರ, ಏಕತ್ವ, ಅನ್ಯತ್ವ, ಅಶುಚಿ, **ಅನುವರ್ಣನ** – ನಿರೂಪಣೆ ಆಸ್ರವ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರೆ, ಲೋಕ, **ಅನುವರ್ಣಿಸು** – ವಿವರಿಸು, ನಿರೂಪಿಸು ಬೋಧಿದುರ್ಲಭತ್ವ, ಧರ್ಮ ಎಂಬ **ಅನುವಶ** – ಅಧೀನನಾದ ಹನ್ನೆರಡು ತತ್ವಗಳ ಚಿಂತನೆ **ಅನುವಶೆ** – ಅಧೀನಳಾದವಳು **ಅನುಬಂಧ** – ಸಂಬಂಧ; ಜೋಡಣೆ **ಅನುವಸಥ** – ವಾಸಸ್ಥಳ, ಮನೆ **ಅನುವಱೆ** – ಕ್ರಮವನ್ನು ಅರಿ; ಔಚಿತ್ಯ ತಿಳಿ **ಅನುಬಂಧಂಗಿಡು** – ಸಂಬಂಧ ತಮ್ಮ **ಅನುಬಂಧಿ** – ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಂಬಂಧ ಪಡೆದ **ಅನುವಾದಿ** – ಅನುಸರಿಸುವಂತಹುದು; ಅನುಗುಣ **ಅನುಬದ್ಧಕೇವಲ(ಅ)(೪)** – (ಜೈನ) ವರ್ಧಮಾನ **ಅನುವಾಸರಂ** – ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಜಿನನ ಅನಂತರ ಬಂದ ಗೌತಮ, **ಅನುವಿದ್ದ** – ಚುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ; ಸೇರಿಕೊಂಡ; ಸುಧರ್ಮಸ್ವಾಮಿ, ಜಂಬೂಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಕುಂದಣಗೊಂಡ ಮೂವರು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿಗಳು **ಅನು(ನಿ)ವಿಸು** – ಅನುನಯ ಮಾಡು; ಅಪೇಕ್ಷಿಸು; **ಅನುಬಲ** – ಒತ್ತಾಸೆ; ಸಹಾಯಕ ಸೈನ್ಯ ನಿರೋಧಿಸು; ಹರಡು; ಸಿದ್ದಪಡಿಸು; **ಅನುಭಾಗ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಪುದ್ಗಲಗಳಿಗಿರುವ ಹೋಲು; ಹೊಂದಿಕೊ **ಅನುವೃತ್ತ** – ವಿಧೇಯ; ಅನುಗುಣವಾದ; ಸ್ವಗತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಶೇಷ; ಆತ್ಮನಿಗೆ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ವಿಧೇಯತೆ **ಅನುವ್ಯಾಯಮಿತ** – ಅನುಕೂಲವಾದ ಮತ್ತು **ಅನುಭಾಷಿಗ** – ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವನು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ರೀತಿಯ **ಅನುಭುಕ್ತ** – ಅನುಭವಿಸಿದ **ಅನುಶಯ** – ಸಮೀಪ ಸಂಬಂಧ; ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ; **ಅನುಭೂತ** – ಈ ಹಿಂದಿನ **ಅನುಮತ** – ಸಮ್ಮತಿ **ಅನುಶಾಸಿಸು** – ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು **ಅನುಮತಿವಿರತ** – (ಜೈನ) ಮನೆ ಸಂಸಾರಗಳು **ಅನುಶಾಸ್ಯ** –ದಂಡನಾರ್ಹ **ಅನುಶೋಣಿತ** – ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ಇದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇವಲ ಅತಿಥಿಯಂತೆ **ಅನುಷಂಗ** – ಸಂಬಂಧ; ದಯೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು **ಅನುಷ್ಠಿತ** – ನೆರವೇರಿಸಿದ **ಅನುಮಾರ್ಗಕ್ರಮ** – ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರಿಯಾದ **ಅನುಷ್ಠಿಸು** – ಮಾಡು; ಆಚರಿಸು ರೀತಿ– **ಅನುಸಂಜಾತೆ** – ತಂಗಿ **ಅನುಮೋದ** – ಸಂತೋಷ; ಒಪ್ಪಿಗೆ **ಅನುಸಂಧಾನಂಗಿಡು** – ಕ್ರಮ ವಿಪರ್ಯಯವಾಗು **ಅನುಮೋದ(ನ)ಪುಣ್ಯ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ **ಅನುಸಂಧಿಸು** – ಜೋಡಿಸು; ಕೂಡು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಫಲ **ಅನುಸಮ** – ಅನುಗುಣ, ಸಮಾನ **ಅನುಸಾರಿ** – ಅನುಸರಿಸುವ; ಅನುರೂಪವಾದ **ಅನುಯೋಗ(ಚತುಷ್ಟಯ)** – ಪ್ರಶ್ನೆ; ದೋಷಾರೋಪಣೆ; **ಅನುಸ್ಮರಣ** – ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನೆಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು; **ಅನುಯೋಗಚತುಷ್ಟಯ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರರು ನೆನಪು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮೂಹ; ನಾಲ್ಕು: **ಅನೂನ** – ಊನವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಥಮ, ಕರಣ, ಚರಣ, ದ್ರವ್ಯ ಎಂಬ **ಅನೂನಗುಣ** – ಅಧಿಕ ಗುಣವುಳ್ಳವನು **ಅನೂನಮಣ್ಯ** – ಅಧಿಕ ಮಣ್ಯಶಾಲಿ ಅನುಯೋಗಗಳು **ಅನುರಕ್ತಂಮಾಡು** – ಒಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಅನೂಪ** – ಜೌಗುನೆಲ **ಅನುರಾಗ** – ಗಾಢ ಪ್ರೀತಿ **ಅನೂಪವಿಷಯ** – ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನುರೂಪ** – ಅನುಗುಣವಾದ; ತಕ್ಕ **ಅನೂರು** – ತೊಡೆಯಿಲ್ಲದವನು; ಸೂರ್ಯನ **ಅನುರೂಪಕ್ರಮ** – ಆಕಾರಾನುಗುಣವಾದ ಕ್ರಮ; ಸಾರಥಿ ಯುಕ್ತ ಕ್ರಮ **ಅನೃತ** – ಸುಳ್ಖು **ಅನುರೋಧ** – ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಒತ್ತಾಯ **ಅನೃತಧನ** – ಸುಳ್ಳುಗಾರ **ಅನುಲೇಪ** – ಬಳಿ, ಸವರು; ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ **ಅನೇಕಪ** – ಆನೆ **ಅನುಲೇಪಂಗೆಯ್** – ಬಳಿಯುವುದು **ಅನೇಕಭವ** – ನಾನ ಹುಟ್ಟುಗಳು

ಅನ್ಯಅಂಗಿ – ಬೇರೆಯ ಲಾಂಛನದವನು; **ಅನೇಕಮುಖ** – ಹಲವು ಮುಖ; ನಾನಾ ರೀತಿ **ಅನೇಕವಾರಂ** – ನಾನಾ ಬಾರಿ ಪರಮತದವನು **ಅನೇಕಾಂತ** – ಏಕಾಂತವಲ್ಲದ್ದು; (ಜೈನ) **ಅನ್ಯಸಮಯ** – ಬೇರೆಯ ಮತ ಸರ್ವದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತರ್ಕ **ಅನ್ಯಸ್ಷ –** ಇತರರ ಆಸ್ತಿ **ಅನ್ಯಾಂಗನಾಸ್ಪ್ರಹೆ** – ಇತರರ ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಹ **ಅನೇಕಾಂತವಾದ** – (ಜೈನ) ವಸ್ಕುವಿನ ಅನೇಕ **ಅನ್ಯಾಂಗಪ್ರವೇಶ** – ಇತರರ ದೇಹವನ್ನು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ತರ್ಕ ಹೊಗುವುದು; ಪರಕಾಯಪ್ರವೇಶ **ಅನೇಕಾತ್ಮಕ** – ಅನೇಕ ವಿಷಯಘಲನ್ನೊಳಗೊಂಡ **ಅನ್ಯಾಯವೃತ್ತಿ** – ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಡತೆ **ಅನೇಡಮೂಕ** – ಕಿವುಡ ಮತ್ತು ಮೂಗ **ಅನ್ಯಾಯೋಪಾರ್ಜಿತ** – ಅನ್ಯಾಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ **ಅನೈಕಾಂತಿಕ** – ಒಂದೇ ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ **ಅನೈಪುಣ್ಯೋಕ್ತಿ** – ನಿಪುಣತೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾತು **ಅನ್ಯೇಶ್ವರ** – ಬೇರೆಯ ಪ್ರಭು **ಅನೋಕಹ** – ಮರಗಿಡ **ಅನ್ಯೋನ್ಯಪ್ರೀತಿ** – ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ **ಅನ್ಯೋನ್ಯವಿಸಾರಿ** – ಪರಸ್ಪರ ಹರಡುವ **ಅನೋಜೆ** – ಓಜಸ್ಸಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ಅನೋಸಂಸಾರ** – (ಜೈನ) ಸಂಸಾರ, ಅಸಂಸಾರ, **ಅನ್ನೋಪಗಮ** – ಇತರರ ಬಳಿ ಸೇರುವುದು **ಅನ್ಯೋರ್ವೀಶ್ವರ** – ಬೇರೆಯ (ದೇಶದ) ರಾಜ ನೋಸಂಸಾರ, ಅನೋಸಂಸಾರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನ್ವಯ** – ವಂಶ; ಹೊಂದಾಣಿಕೆ **ಅನ್ವಯಕ್ಷಯ** – ಕುಲಹಾನಿ, ವಂಶನಾಶ **ಅನ್ನ** – ಅಂಥವನು **ಅನ್ವಯದತ್ತಿ** – (ಜೈನ) ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ **ಅನ್ನಂ** – ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ; ಆ ತನಕ; ಹಾಗೆ **ಅನ್ನಂಬಡೆ** – ಆಹಾರವನ್ನು ಪಡೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ವಂಶದ ಬೇರೆಯವನಿಗೆ **ಅನ್ನದಾನ** – ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಆಹಾರ ನೀಡುವುದು ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು **ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ** – ಮಗುವಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅನ್ನ ತಿನ್ನಿಸುವುದು; ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ **ಅನ್ವಯವೃದ್ಧಿ** – ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ **ಅನ್ವರ್ಥ** – ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ; ಒಂದು **ಅನ್ನವಾಸ** – ಊಟದ ಮನೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದ **ಅನ್ನಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವ **ಅನ್ವರ್ಥತೆ** – ಅಥ್ಕೆಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದು ಕಲ್ಪವಕ್ಷ; ಹತ್ತು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅನ್ವವಾಯ** – ವಂಶ, ಕುಲ **ಅನ್ಷಿತ** – ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಅನ್ನಿಗೆ** – ಹೊದೆಯುವ ವಸ್ತ್ರ **ಅನ್ನೆಗಂ** – ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ, ಆ®ತನಕ ಅನ್ವಿತಾರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವಿರುವುದು– **ಅನ್ವಿತೆ** – ಹೊಂದಿದವಳು; ಯುಕ್ತಳು **ಅನ್ನೆಯ** – ಅನ್ಯಾಯ **ಅನ್ನೆವರಂ** – ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ; ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ **ಅಪಕಪಟ** – ಕಪಟವಿಲ್ಲದುದು **ಅಪಕರ್ಷ** – ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆಡೆ ಸೆಳೆಯುವುದು; **ಅನ್ಸೆವರೆಗಂ** – ಅನ್ನೆಗಂ **ಅನ್ಯತರವೇದನೀಯ** – (ಜೈನ) ಸಾತಾವೇದನೀಯ ಕುಗ್ಗಿಸುವುದು ಅಸಾತಾವೇದನೀಯ ಎಂಬ ಎರಡು **ಅಪಕೃತಿ** – ಅಪಕಾರ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಪಕ್ರಮ** – ದೂರ ಸರಿಯುವುದು **ಅನ್ಯಥಾನುಪತ್ತಿ** – ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗದ **ಅಪಕ್ಷಸ್ಥಿತಿ** – ಪಕ್ಷಪಾತರಹಿತ **ಅಪಕ್ಷ್ಮತೆ** – ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯದವನು, ದೇವತೆ **ಅನ್ಯಥಾವಾಸ** – ಬೇರೆ ಬಗೆಯಾದ ವಾಸ **ಅಪಕ್ಷ್ಮಸ್ಪಂದತ್ವ** – ಎವೆ ಮಿಟುಕಿಸದ ಸ್ಥಿತಿ (ಅಜ್ಞಾತವಾಸ) **ಅಪಗಂಟು** – ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಗಂಟು **ಅನ್ಯದಾರವಿದೂರ** – ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ **ಅಪಗತಕಪಟ** – ವಂಚನೆಯಿರದ ಸ್ಥಿತಿ ದೂರವಾಗಿರುವವನು **ಅಪಗತತಂದ್ರ** – ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದವನು **ಅಪಗತಮತಿ** – ಬುದ್ದಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ **ಅನ್ಯದೃಷ್ಟಿ** – ಬೇರೆಯ ದೃಷ್ಟಿ; ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿ **ಅನ್ಯಪರಿಭಂಗ** – ಇತರರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವುದು, **ಅಪಗತಮೋಹ** – ಮೋಹರಹಿತ ಸೋಲಿಸುವುದು **ಅಪಗತರಜ** – ಧೂಳಿರದ; ರಜೋಗುಣರಹಿತ **ಅನ್ಯಮಷ್ಟ** – ಪರಮಷ್ಟ, ಕೋಗಿಲೆ **ಅಪಗತವಿಗ್ರಹ** – ದೇಹವಿಲ್ಲದವನು; ಯುದ್ಧದ **ಅನ್ಯಭವ** – ಬೇರೆಯ ಹುಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದವನು **ಅನ್ಯಭೃತ** – ಅನ್ಯಮಷ್ಟ **ಅಪಗತಸುಖೆ** – ಸುಖವಿಲ್ಲದವಳು **ಅಪಘನ** – ಶರೀರ; ಅವಯವ; ಮೋಡ

ಅಪಚಯ – ಸಂಗ್ರಹಣೆ; ಕುಂದುವುದು **ಅಪರಾಗ** – ಬಣ್ಣರಹಿತ; ಅನುರಾಗವಿಲ್ಲದ; **ಅಪಚಾರಣ** – ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿ (ಅಪರ+ಅಗ) ಪಶ್ಚಿಮ ಬೆಟ್ಟ **ಅಪರಾಜಿತೆ** – ಸೋಲದವಳು; ದುರ್ಗೆ; (ಜೈನ) **ಅಪಜಿಹ್ಯ** – ಬಾಗಿಲ್ಲದ; ಮೋಸವಿಲ್ಲದ **ಅಪನೋದ** – ನಿವಾರಣೆ ದಿಗ್ನನಿತೆಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು **ಅಪರಾದಿತ್ಯ** – ಪಶ್ಚಿಮದ ಸುರ್ಯ – ಮುಳುಗುವ **ಅಪಟ** – ಪರದೆ **ಅಪಟುತೆ** – ಸತ್ವಹೀನತೆ ಸೂರ್ಯ-**ಅಪರಾದ್ರಿ** – ಪಶ್ಚಿಮ ಬೆಟ್ಟ **ಅಪತೃಷ್ಣೆ** – ದುರಾಶೆ **ಅಪತ್ಯ** – ಮಗ **ಅಪರಾರ್ಧ** – ಉತ್ತರಾರ್ಧ **ಅಪರಾಶಾಕುಂಭಿ** – ಪಶ್ಚಿಮದ ಆನೆ; ಅಂಜನವೆಂಬ **ಅಪತ್ಯೋದಯ** – ಮಗನ ಜನನ **ಅಪಥ್ಯ** – ಅಹಿತಕರ **ಅಪರಾಶಾಚಲ** – ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನ ಬೆಟ್ಟ **ಅಪದಸ್ಥ** – ಅಧಿಕಾರರಹಿತ **ಅಪದಾಂತರ** – ನೆರೆಹೊರೆ **ಅಪರಾಶೆ** – ಪಶ್ಕಿಮ ದಿಕ್ಕು **ಅಪದಾನ** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ; ಉದಾತ್ತ ಕಾರ್ಯ **ಅಪರಿಣಾಮವಿಹಾರ** – ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮುವುಳ್ಳ **ಅಪದೃಕ್ಸಾರ** – ದೃಷ್ಟಿಪಟುತ್ವವನ್ನು ಹಾಳು **ಅಪರಿಭಿನ್ನ** – ಒಡೆಯದ ಮಾಡುವುದು **ಅಪದೋಷ** – ದೋಷವಿಲ್ಲದವನು **ಅಪರಿಮೇಯ** – ಅಳೆಯಲಾಗದ **ಅಪಧ್ಯಾನ** – ದುಷ್ಟ ಆಲೋಚನೆ; (ಜೈನ) **ಅಪರುದ್ದ** – ನಿವಾರಿಸಿದ **ಅಪರ್ಣ –** ಆಹಾರವಾಗಿ ಎಲೆಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟವಳು, ಅನ್ಯಧರ್ಮದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವುದು **ಅಪನಯ** – ಅನೀತಿ **ಅಪರ್ಯಂತ** - ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ, ಸೀಮಾತೀತ **ಅಪರ್ಯಾಪ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ **ಅಪನಯನ** – ದೂರಕ್ಕೊಯ್ಯುವುದು; ದೂರ ಮಾಡುವುದು ಅಶಕ್ತಿ **ಅಪವರಕ** – ಕೊಠಡಿ **ಅಪನಿಂದೆ** – ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಬೈಗುಳು **ಅಪನೀತ** – ತೆಗೆದುಕಾಕಲಾದ **ಅಪವರ್ಗ** – ಬಿಡುವುದು; ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಅಪನೋದ(ನ)** – ನಿವಾರಿಸುವುದು **ಅಪವರ್ಗಪದ** – ಮೋಕ್ಸಪದವಿ **ಅಪವರ್ಗಮಾರ್ಗ** – ಮೋಕ್ಸಮಾರ್ಗ **ಅಪನೋದಿತ** – ನಿವಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಪವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿ** – ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ **ಅಪಭ್ರಂಶ** – ಜಾರುವುದು; ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಂಡ ಶಬ್ದರೂಪ; ತದ್ಬವ ಶಬ್ದ **ಅಪವರ್ಗಸಂಪತ್ತು** – ಅಪವರ್ಗಲಕ್ಸ್ಮಿ **ಅಪಮತಿ** – ಬುದ್ದಿಗೆಟ್ಟ **ಅಪವರ್ತಿಸು** – ದೂರಮಾಡು, ನಿವಾರಿಸು **ಅಪಮಾನಂಬಡು** – ಅವಮಾನ ಹೊಂದು **ಅಪವರ್ತ್ಯ** – (ಜೈನ) ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ **ಅಪಮಿತ** – ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಕುಗ್ಗಿರುವುದು **ಅಪಮೃತ್ಯು** – ಅಕಾಲ ಮರಣ **ಅಪವಾದ** – ನಿಂದೆ; ಅಪಕೀರ್ತಿ **ಅಪರ** – ಅನ್ಯ; ಆನಂತರದ; ಕೀಳಾದ; **ಅಪವೃಜಿನ** – ಪಾಪರಹಿತ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ; ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು; ಶತ್ರು **ಅಪಸತ್** – ಇಲ್ಲದ **ಅಪರಂಜಿ** – ಚೊಕ್ಕ ಚಿನ್ನ **ಅಪಸನ್ಮುಗ್ಧ** – ಅಪಸತ್+ಮುಗ್ಧ, ಮುಗ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಪರಗಿರಿ** – ಪಶ್ಚಿಮ ಬೆಟ್ಟ **ಅಪಸರಣ(ಣೆ)** – ಪಲಾಯನ **ಅಪರಜ** – ದೂಳಿಲ್ಲದ; ರಜೋಗುಣರಹಿತ **ಅಪಸರಣಂಗೆಯ್** – ಪಲಾಯನ ಮಾಡು **ಅಪರದಿಕ್** – ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು **ಅಪಸವ್ಯ** – ಎಡವಲ್ಲದ್ದು, ಬಲ **ಅಪರದಿಗ್ಲಾಗ** – ಅಪರದಿಕ್ **ಅಪಸಾರಿತ** – ಹಿಂದೆ ಹೋದ **ಅಪರನಾಮಧೇಯ** – ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು **ಅಪಸಿದ್ಧಾಂತ** – ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯ **ಅಪಸೌಖ್ಯ** – ಸುಖವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು **ಅಪರವಾರಿಧಿ –** ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರ **ಅಪರಸಂಧ್ಯೆ** – ಸಾಯಂಕಾಲ **ಅಪಸ್ಕಾರ** – ಮರೆವು; ಮರೆವಿನ ರೋಗ **ಅಪಸ್ಕ್ಯಾರಗ್ರಹ** – ಅಪಸ್ಮ್ರಾರರೋಗ ತರುವ ಗ್ರಹ **ಅಪರಾಂಬುಧಿ** – ಅಪರವಾರಿಧಿ **ಅಪಹತ** – ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ; ನಾಶವಾದ **ಅಪರಾಂಬುರಾಶಿ** – ಅಪರವಾರಿಧಿ **ಅಪರಾಂಭೋಧಿ** – ಅಪರವಾರಿಧಿ **ಅಪಹತಕದನ** – ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನು **ಅಪರಾಂಭೋರಾಶಿ** – ಅಪರವಾರಿಧಿ **ಅಪಹರ** – ಕದಿಯುವುದು **ಅಪಹರಿಸು** – ಕದಿ; ಹೋಗಲಾಡಿಸು; ನಿವಾರಿಸು

ಅಪಹಸಿತ – ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದ **ಅಮೊರ್ವಾರ್ಥಲಜ್ಜಿ** – ಅಪರೂಪವಾದ ಆರ್ಥಿಕ **ಅಪಹ್ನತಮಿಱೆ** – ತಳ್ಳು, ನೂಕು ಲಾಭ **ಅಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್** – ಆಸೆಪಡು **ಅಪಹಾರ** – ಕದಿಯುವುದು; ಹಾನಿ; ಯುದ್ಧ **ಅಪೇತ** – ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ **ಅಪಹಾರ ತೂರ್ಯ** – ಯುದ್ದವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು **ಅಪೇತದೋಷ** – ದೋಷದೂರವಾದ ಮಾಡುವ ತುತ್ತೂರಿಯ ಸದ್ದು **ಅಪೇಯ** – ಕುಡಿಯಬಾರದ **ಅಪಹಾಸಿ** – ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವ **ಅಪೋಹ(ನ)** – ನೂಕುವುದು; ಸಂಶಯನಿವಾರಣೆ **ಅಪಹಿಂಸ** – ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ದೂರಾದ **ಅಪ್ಪ** – ಆದ **ಅಪಹಿಂಸೆ** – ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ದೂರಾಗುವುದು **ಅಪ್ಪಯಿಸು** – ಒಪ್ಪಿಸು; ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡು **ಅಪಹ್ಯವ** – ಮರೆಮಾಚುವುದು **ಅಪ್ಪಳಸು** – ತಾಗು **ಅಪ್ಪಿಸು** – ತಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡು **ಅಪಾಂಗ** – ಅಂಗಹೀನ; ಕಡೆಗಣ್ಣು **ಅಪಾಂಗದರ್ಶನ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟ **ಅಪ್ಪು** – ತಬ್ಸಿಕೊ; ಆಲಿಂಗನ; ನೀರು **ಅಪಾಂಗದ್ಯು(ದ್ಯೋ)ತಿ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ಹೊಳಪು **ಅಪ್ಪು** – ಆಲಂಗಿಸು **ಅಪಾಂಗಪ್ರಸನ್ನತೆ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ಪ್ರಸನ್ನತೆ **ಅಪ್ಪುಕಣಿಸು** – ನೀರನ್ನು ಸುರಿ **ಅಪಾಂಗಪ್ರೇರಣೆ** – ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ಸೂಚನೆ **ಅಪ್ಪುಗಾಣಿಸು** – ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡು **ಅಪಾಂಗಮರೀಜಿ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ಹೊಳಪು **ಅಪ್ಪುಕೆಯ್** – ಅಂಗೀಕರಿಸು; ತಬ್ಬು **ಅಪಾಂಗರೋಚಿ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ಹೊಳಪು **ಅಪ್ಪುರಿತ** – ಚಲಿಸದ, ನಿಶ್ಚಲ **ಅಪಾಂಗವಿಕ್ಷೇಪ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟ ಬೀರುವುದು **ಅಪ್ಪೈಸು** – ಒಪ್ಪಿಸು **ಅಪಾಂಗವೀಕ್ಷಣ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟ **ಅಪ್ರಕಟ(೦)** – ಗುಟ್ಟಾಗಿ **ಅಪಾಂಗಾಂಶು** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ಹೊಳಮ **ಅಪ್ರಗಲ್ಣತೆ** – ಜಾಣತನವಿರದ **ಅಪಾಂಗಾ(ವ)ಲೋ(ಕೋ)ಕನ** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟ **ಅಪ್ರಗಲ್ಟವಚನ** – ಪ್ರೌಢಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ನುಡಿ **ಅಪಾಕೃತ** – ಹೊರದೂಡಿದ **ಅಪ್ರಣಾಶ** – ನಾಶರಹಿತವಾದ **ಅಪಾಚಿ** – ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು; ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು **ಅಪ್ರತಿಫಾತಗಾಮಿನಿ** – ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದೆ **ಅಪಾತ್ರ** – ಅನರ್ಹ ಹೋಗಬಹುದಾದ ವಿದ್ಯೆ; ಎಲ್ಲಾದರೂ **ಅಪಾದಾನ** – ದೂರಕ್ಕೊಯ್ಯುವುದು ಹೋಗಬಲ್ಲವಳು **ಅಪ್ರತಿಬದ್ದ –** ತಡೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಪಾಮಾರ್ಗ** – ತಪ್ಪು ದಾರಿ; ಉತ್ತರಣೆ ಗಿಡ **ಅಪಾಯವಿಚಯ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ **ಅಪ್ರತಿಮ** – ಅಸಮಾನ; ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದು; **ಅಪ್ರತಿಮಲ್ಲ** – ಸಮಾನರಿಲ್ಲದ ಮಲ್ಲ **ಅಪ್ರತಿರಥ** – ಸಮಾನರಿಲ್ಲದ ರಥಿಕ ಲೋಕದ ಅಜ್ಲಾನ–ದುಃಖಗಳನ್ನು **ಅಪ್ರತಿಷಿದ್ದ** – ನಿಷೇಧಿತವಲ್ಲದ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಚಿಂತನೆ-**ಅಪಾರಭುಜಾಯಮಾನ** – ಅತೀವ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಅಪ್ರತಿಷ್ಠ –** ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಪಾರವಿಸ್ತಾರಿ** – ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಸ್ತಾರ ಪಡೆದ **ಅಪ್ರತಿಹತ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಪಾರವೀರ್ಯ** – ಅತಿಶಯ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಅಪ್ರತೀತ** – ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ; ತಡೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಅಹಿಂಸೆ ಮುಂತಾದ **ಅಪಾರ್ಥ** – ಅರ್ಥರಹಿತ; ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ; ವ್ಯರ್ಥ **ಅಪಾಸ್ತ** – ದೂರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ರತಗಳ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ **ಅಹಿಂಡ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮದ ನಾನಾ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರ್ಮಾವರಣ; ಮೋಹನೀಯ ಎರಡನೆಯ ವಿಭಾಗ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಪೂರ್ವ** – ಪೂರ್ವವಲ್ಲದ; ಹಿಂದೆ ಇರದಿದ್ದ; **ಅಪ್ರತ್ಯೂಹಮೈತ್ರಿ** – ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ ಮೈತ್ರಿ (ಜೈನ) ಸಂಸಾರಿ ಜೀವನು ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಅಪ್ರಮತ್ತ** – ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯದ; ಪಡೆಯಲು ಏರಬೇಕಾದ ಹದಿನಾಲ್ಕು (ಜೈನ) ಹದಿನಾಲ್ಕು ಗುಣಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟನೆಯದು ಏಳನೆಯದರಿಂದ ಮೇಲಿರುವ ಆತ್ಮ **ಅಪೂರ್ವಕರಣ** – (ಜೈನ) ಮೂರು ಬಗೆಯ **ಅಪ್ರಮತ್ತಗುಣಸ್ಥಾನ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕರಣಲಬ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಣಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯದು; **ಅಪೂರ್ವಭಿತ್ತಿ** – ಅಪೂರ್ವವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕಷಾಯಗಳ ತಿವ್ರತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು **ಅಮೂರ್ವರೂಪ** – ಅಪರಿಚಿತ ರೂಪವುಳ್ಳವನು **ಅಪ್ರಮತ್ತತೆ** – ಮೈಮರೆಯುವುದು **ಅಪೂರ್ವರೂಪೆ** – ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸುಂದರಿ **ಅಪ್ರಮತ್ತತೆ** – ಮೈಮರೆಯದ ನಡವಳಿಕೆ **ಅಪ್ರಮಿತ** – ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದ

ಅಪ್ರಮೇಯಕ – ಅಳತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದ **ಅಬ್ಜಾಹಿತ** – ತಾವರೆಯ ಶತ್ರು, ಚಂದ್ರ **ಅಪ್ರಮೇಯಬಲ** – ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದ ಬಲ **ಅಬ್ಡೋದರ** – ವಿಷ್ಣು **ಅಪ್ರವಿಲಕ್ಷ್ಯ** – ಕಾಣಿಸದಿರುವ **ಅಬ್ಹೋದ್ದವ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಅಪ್ರಶಸ್ತ** – ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲದ **ಅಬ್ದ** – ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಮೋಡ; ವರ್ಷ **ಅಪ್ರಸನ್ನ** – ಪ್ರಸನ್ನವಲ್ಲದ; ಅಶುಭ್ರ **ಅಬ್ದಕಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಅಪ್ರಸವ** – ಹೂವಿಲ್ಲದ; ಹೆರಿಗೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಬ್ದೌಫ** – ಮೋಡಗಳ ಗುಂಪು **ಅಪ್ರಹತ** – ಏಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ **ಅಜ್ಡ** – ಸಮುದ್ರ **ಅಪ್ರಾಕೃತ** – ಒರಟಲ್ಲದ; ವಿಶೇಷವಾದ **ಅಜ್ಜಪ** – ಜಲರಾಶಿಯ ಒಡೆಯ, ವರುಣ **ಅಜ್ಜಪರೀತ** – ಸಮುದ್ರದಿದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಪ್ರಾಪ್ತಮೂರ್ವ** – ಈ ಮೊದಲು ದೊರೆಯದ **ಅಪ್ರಾಪ್ತಿ** – ದೊರೆಯದಿರುವುದು **ಅಜ್ಜಶಯನ** – ವಿಷ್ಣು **ಅಪ್ರಾಸುಕ** – (ಜೈನ) ಜೀವಂತ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ **ಅಬ್ಲ** – ಜನಕ, ತಂದೆ ಕೂಡಿರುವ **ಅಬ್ಬರ** – ಆರ್ಭಟ **ಅಪ್ರಿಯ** – ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದ; ಶತ್ರು **ಅಬ್ಬರಂಗೆಯ್** – ಆರ್ಭಟಿಸು **ಅಪ್ಪರಃಪ್ರತಾನ** – ಅಪ್ಪರರ ಗುಂಪು; **ಅಬ್ಬರಣೆ** – ಆರ್ಭಟ, ಗದ್ದಲ ಸುರವೇಶೈಯರ ಗುಂಪು; ಕೊಳಗಳ **ಅಬ್ಬರಿಸು** – ಆರ್ಭಟಿಸು **ಅ(ಬ್ಬಾ)ಬ್ಬೆ** – (ಅಂಬಾ) ತಾಯಿ **ಅಪ್ಪರೋಗಣ** – ಅಪ್ಪರಃಪ್ರತಾನ **ಅಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಆಗುವ ಅನ್ಯಾಯ; **ಅಫಲ** – ಫಲವಿಲ್ಲದ ಬಂಜೆ ಗಿಡ "ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಬಾರದು" ಎಂಬ ಘೋಷಣೆ; **ಅಘ೪ಾಧ್ಯವಸಾಯ** – ವ್ಯರ್ಥಪ್ರಯತ್ನದವನು "ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ **ಅಫಳಯ** – ಉನ್ನತವಾದ ಪಾರುಮಾಡಿ" ಎಂಬ ಉದ್ದಾರ **ಅಬಂಧುರ** – ಮನೋಹರವಲ್ಲದ **ಅಭಂಗ** – ನಿರಂತರ **ಅಬದ್ದ** – ಅಸಂಬದ್ದ; ನಿಯಮರಹಿತ **ಅಭಂಘಾನುಷಂಗ** – ಸೋಲಿಲ್ಲದವನು; ತೆರೆಗಳ **ಅಬಲ(ಳ)** – ಬಲವಿಲ್ಲದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವನು **ಅಬಾಧಿತ್ವ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದ; ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾಗದ **ಅಭಂಗುರ** – ಭಂಗವಾಗದ, ಶಾಶ್ವತವಾದ **ಅಬಾಲ** – ಬಾಲಕನಲ್ಲದ; ಬಲಿತ **ಅಭಯಂಗುಡು** – ಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು **ಅಭಯಘೋಷಣೆ** – ಅಭಯವನ್ನು ಸಾರುವುದು **ಅಬುಜ** – ತಾವರೆ ಅಬ್ಬ – ತಾವರೆ; ಶಂಖ; ರತ್ನ; ಐರಾವತ; ಚಂದ್ರ; **ಅಭಯದಾನ –** ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು **ಅಭಯಮನ** – ಭಯವಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸು; ನಿರ್ಭಯಿ **ಅಭವ** – ಜನ್ಮರಹಿತ; ಶಿವ; ವಿಷ್ಣು; ಜಿನ **ಅಬ್ಜಗರ್ಭ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಅಬ್ಜಚ್ಛದ** – ತಾವರೆಯ ಎಲೆ **ಅಭವಭವನ** – ಶಿವದೇವಾಲಯ **ಅಬ್ಜಜಠರ** – ವಿಷ್ಣು **ಅಭವ್ಯ** – (ಜೈನ) ಭವ್ಯನಲ್ಲದ, ಮುಕ್ತಿ **ಅಬ್ಜಪತ್ರಮಣಿ** – ತಾವರೆ ಬೀಜ ಹೊಂದಲಾರದ ಜೀವ **ಅಬ್ಬಪ್ರಸರ** – ತಾವರೆಗಳ ಗುಂಪು **ಅಭಾಷಣ** – ಮೌನ **ಅಬಜ್ಞವಾಂಡ** – ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ **ಅಭಿಕ** – ಪ್ರಿಯತಮ **ಅಬ್ಜಮಿತ್ರ** – ಸೂರ್ಯ **ಅಇಗಮನ** – ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗುವುದು **ಅಬ್ಬರಜ** – ಕಮಲದ ದೂಳು; ಪರಾಗ **ಅಭಿಘಾತ** – ಹೊಡೆತ; ಗಾಯ; ನಷ್ಟ **ಅಬ್ಬವದನೆ** – ಕಮಲಮುಖಿ **ಅಭಿಘಾತಜ್ಞರ** – ಹೊಡೆತದಿಂದಾದ ಜ್ವರ **ಅಬ್ಜವಾಸಿನಿ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ **ಅಭಿಚಾರ** – ಶೂನ್ಯ ಮಾಟ; ವಿರುದ್ಧ ನಡವಳಿಕೆ **ಅಭಚಾರಕ್ರಿಯೆ** – ಮಾಟಮಾಡುವುದು **ಅಬ್ಜವಾಹನ** – ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಚಂದ್ರ **ಅಬ್ಜವಿರೋಧಿ** – ಅಬ್ಜಾರಿ, ಚಂದ್ರ **ಅಭಜನ** – ಸತ್ಕುಲಜ **ಅಬ್ಜವಿಷ್ಟರ** – ಕಮಲಾಸನ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಅಭಜನವತ್ಸಲ(ಳ)** – ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ **ಅಬ್ಜಾಕರ** – ಕೊಳ, ಸರೋವರ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು **ಅಬ್ಜಾಕ್ಷ** – ವಿಷ್ಣು **ಅಭಿಜಾತ** – ಉತ್ತಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ಅಬ್ಜಾಯತನೇತ್ರೆ** – ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ **ಅಭಿಜಾತತೆ** – ಕುಲೀನತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಅಭಿಜಾತರೂಪ** – ಉತ್ತಮ ರೂಪ **ಅಬ್ಜಾಸನ** – ಅಬ್ಪವಿಷ್ಟರ **ಅಭಜನ್ಮುಹೂರ್ತ** – ದಿನದ ಎಂಟನೆಯ **ಅಬ್ಜಾಸನೆ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಹೂರ್ತ; ಕುತುಪಕಾಲ

ಅಭಿಜ್ಞತೆ – ಉತ್ತಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆ **ಅಭವರ್ಣಿಸು** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡು **ಅಭಿಜ್ಞಾನ** – ತಿಳಿವು; ನೆನಮ; ಸಾಕ್ಷ್ಮಿ **ಅಭವರ್ಧನ** – ಏಳಿಗೆ **ಅಭಿಜ್ಞಾರೇಖೆ** – ಗುರುತಿನ ಗೆರೆ **ಅಭಿವಾಂಭಿತ** – ಅಪೇಕ್ಷ್ಮೆಪಟ್ಟ **ಅಭಿತಾಪ** – ಬೇಗೆ; ಸಂಕಟ **ಅಭಿವಾದಯೇ** – ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ **ಅಭಿಧಾನ** – ಹೆಸರು; ಹೆಸರಿಡುವುದು; ನಿಘಂಟು **ಅಭಿವಿನುತ** – ಸ್ಕೋತ್ರಪಾತ್ರ **ಅಭಿಧಾನಪರಂಪರೆ** – ನಿಘಂಟು **ಅಭವೀಕ್ಷಣ** – ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿವುದು **ಅಇದೇಯ** – ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಗುರುತುಳ್ಲ **ಅಭಿವೇಷ್ಟಿತ** – ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಭಿವ್ಯ೦ಜಿಸು** – ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸು **ಅಭಿನಯಚತುಷ್ಟಕ** – ಅಂಗಿಕ, ವಾಚಿಕ, ಸಾತ್ವಿಕ, ಆಹಾರ್ಯ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ **ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ** – ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದು **ಅಭಿಶಂಕೆ** – ಆಳವಾದ ಸಂದೇಹ ಅಭಿನಯ **ಅಭಿಷಂಗ** – ಬೈಗುಳು **ಅಭಿನವ** – ಹೊಸದಾದ **ಅಭಿನಿವೇಶ** – ಆಸಕ್ಕಿ; ಆದರ; ನಂಬಿಕೆ **ಅಭಿಷವ(ಣ)** – ಅಭಿಷೇಕ; ಸ್ನಾನ **ಅಭಿನಿಷಾಧಿ** – ಎದುರಿಗಿರುವ ಮಾವತಿಗ **ಅಭಷವ(ಣ)ವಿಧಿ** – ಅಭಿಷೇಕಕ್ರಿಯೆ, ಕ್ರಮ **ಅಭಿನುತ** – ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಸ್ತುತವಾದ **ಅಭಿಷವಾಂಬು** – ಅಭಿಷೇಕದ ನೀರು **ಅಭಿನುತಿಸು** – ಹೊಗಳು; ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡು **ಅಭಿಷರೋತ್ಸವ** – ಅಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವ **ಅಭಿನೂತೆ** – ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟವಳು **ಅಭಿಷೇಣ(ನ)** – ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು **ಅಭಿನ್ಯಾಂಗಿ** – ಏಕರೂಪವುಳ್ಳವಳು **ಅಭಿಷ್ಣುತ** – ಸ್ತುತವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಡ **ಅಭಿಪ್ರೇತ** – ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ **ಅಭಿಷ್ಟುತಿ(ಗೈ)** – ಸ್ತೋತ್ರ(ಮಾಡು) **ಅಭಿಭವ** – ಸೋಲು; ಕಷ್ಟ; ತಿರಸ್ಕಾರ ಹೊಂದು **ಅಭಿಸಾರಣ** – ಪ್ರಿಯರ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಸಂಕೇತಸ್ಥಳಕ್ಕೆ **ಅಭಿಭವಿಸು** – ಆಕ್ರಮಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು ಹೋಗುವುದು– **ಅಭಿರವಮೆಯ್ದು** – ಸೋಲನ್ನು ಪಡೆ **ಅಭಿಸಾರಿಕೆ** – ಸಂಕೇತಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯನನ್ನು **ಅಭಭವಿಸು** – ಸೋಲಿಸು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವವಳು **ಅಭಿಭೂತ** – ಸೋತುಹೋದ; ಅವಮಾನಿತನಾದ **ಅಭಿಹತಮರ್ಮ** – ಮರ್ಮಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟು ತಾಗಿದವನು **ಅಥಿಮಂತ್ರಿಸು** – ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿಸು **ಅಭೀಕ್ಷಣ** – ಎದುರಾಗಿ (ಚೆನ್ನಾಗಿ) ನೋಡಿವುದು **ಅಭಮತ** – ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಪ್ರಿಯವಾದ **ಅಭೀಕ್ಷಿಸು** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ **ಅಭಿಮತಾರ್ಥ** – ಬಯಸಿದ; ಇಷ್ಟಾರ್ಥ **ಅಭೀತಚೇತ** – ಭಯಗೊಳ್ಳದವನು **ಅಭೀತಮನ** – ಹೆದರದ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ಅಭಿಮಾನ** – ಆತ್ಮಗೌರವ; ಅಹಂಕಾರ **ಅಭಿಮಾನಂಗಿಡು** – ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯೊದಗು **ಅಞೀತಾತ್ಮಕ** – ಹೆದರದ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ಅಭಿಮಾನಕ್ಷತಿ** – ಅಭಿಮಾನಭಂಗ **ಅಭೀತೆ** – ಹೆದರದ ಮನಸ್ಸಿನವಳು **ಅಭಿಮಾನಧನ** – ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನೇ ಧನವನ್ನಾಗಿ **ಅಭೀಪ್ಸೆ** – ಬಯಕೆ ಉಳ್ಳವನು; ದುರ್ಯೋಧನ **ಅಭೀಷ್ಟಫಲ** – ಬಯಸಿದ ಫಲ **ಅಭಿಮಾನಮೂರ್ತಿ** – ಅಭಿಮಾನದ ಸಾಕಾರ **ಅಭೇದ್ಯ** – ಭೇದಿಸಲಾಗದ; ಭೇದಿಸಲಾಗದ್ದು **ಅಭಿಮಾನಹಾನಿ** – ಅಭಿಮಾನಕ್ಷತಿ **ಅಭೋಗಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ಅಭಿಮು೫ೀಕೃತ –** ಎದುರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ **ಅಭೋಜ್ಯ** – ತಿನ್ನಬಾರದ್ದು **ಅಭ್ಯಂತರ** – ಒಳಗೆ; ನಡುವೆ; ಅಂತರಂಗ; ಮಧ್ಯದ **ಅೞಯಾತಿ** – ಶತ್ರು **ಅಭಿಯೋಗ** – ಆಸಕ್ತಿ; ಒತ್ತಾಯ; ಯುದ್ಧ; ದೂರು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ **ಅಭಿಯೋಗ್ಯ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ **ಅಭ್ಯಂತರತಪಸ್ಸು** – (ಜೈನ) ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ವಿನಯ, ವಾಹನಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು ವೈಯಾಪೃತ್ಯ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ವ್ಯುತ್ಸರ್ಗ, **ಅಭರತ** – ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವವನು ಧ್ಯಾನ ಎಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಅಂತರಂಗ **ಅಭರಾಮ** – ಸುಂದರವಾದ ತಪಸ್ಸು **ಅಭಿರೂಪ** – ತಕ್ಕವನು; ವಿದ್ವಾಂಸ **ಅಭ್ಯಂತರಮಂಟಪ** – ಒಳಗಿನ ಮಂಟಪ **ಅಜಲಷಿತ** – ಬಯಸಿದ **ಅಭ್ಯಕ್ಷಣ** – ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ; ಚಿಮುಕಿಸುವುದು **ಅಭಿವಂದನ** – ಗೌರವಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆ **ಅಭ್ಯಮಿತ್ರೀಣ** – ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ **ಅಭವಂದಿತಾರ್ಥ** – ಮಾನ್ಯನಾದವನು ಎದುರಿಸುವ **ಅಭ್ಯರ್ಚನ(ನೆ)** – ಪೂಜೆ, ಸತ್ಕಾರ **ಅಭಿವಂದಿಸು** – ಗೌರವದಿಂದ ವಂದಿಸು **ಅಭಿವಂದ್ಯ** – ಅಭಿವಂದನಾರ್ಹ **ಅಭ್ಯರ್ಚಿಸು** – ಪೂಜಿಸು, ಸತ್ಕರಿಸು **ಅಭಿವರ್ಣನ** – ಸುಂದರ ವರ್ಣನೆ **ಅಭ್ಯರ್ಚ್ಯ** – ಪೂಜಾರ್ಹವಾದ

ಅಭ್ಯರ್ಣ – ಪಕ್ಕ, ಸಮೀಪ **ಅಮಂದಸ್ಸೇಹ** – ಅತಿಸಯ ಸ್ನೆಹ **ಅಮಂದಾನಂದ** – ಅತಿಶಯ ಸಂತೋಷ **ಅಭ್ಯರ್ಥನ(ನೆ**) – ಪ್ರಾರ್ಥನೆ **ಅಭ್ಯರ್ಹಿತ** – ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಪೂಜ್ಯ **ಅಮತ್ರ** – ಪಾತ್ರೆ **ಅಭ್ಯರ್ಹಿತವೃತ್ತಿ** – ಪೂಜನೀಯ ನಡವಳಿಕೆ **ಅಮತ್ವರ** – ಅಸೂಯೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಭ್ಯವಹಾರ** – ತಿನ್ನುವುದು; ಊಟ **ಅಮತ್ತರತ್ತ** – ಮತ್ಪರವಿಲ್ಲದ ಗುಣ **ಅಭ್ಯವಹೃತಿ** – ಊಟ **ಅಮತ್ಸರಮತಿ** – ಮತ್ಸರರಹಿತ ಬುದ್ದಿ **ಅಭ್ಯಸನ** – ಅಭ್ಯಾಸ **ಅಮದವೃತ್ತಿ** – ಮದರಹಿತ ಸ್ವಭಾವ **ಅಭ್ಯಸ್ತ** – ಕಲಿಯಲಾದ **ಅಮದಾಲಸ** – ಮದದಿಂದ ಜಡವಾಗದ **ಅಮರ್** – ಸೇರು, ಸರಿಹೊಂದು; ವ್ಯಾಪಿಸು; **ಅಭ್ಯಾರೂಢ** – ಮೇಲೇರಿದವನು **ಅಭ್ಯಾಗತ** – ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಆತಿಥ್ಯ ಸಂಭವಿಸು; ಕೂಡಿಸು **ಅಮರ** – ದೇವತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನು **ಅಭ್ಯಾಸ** – ಬಳಕೆ; ಕಲಿಕೆ **ಅಮರಕರಿ** – ಐರಾವತ **ಅಭ್ಯುದಯ** – ಉದಯ; ಏಳಿಗೆ **ಅಮರಕಾಮಿನಿ** – ದೇವತಾಸ್ಮೀ **ಅಮರಗಣ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಅಭ್ಯುಪಗಮ** – ಒಪ್ಪಿಗೆ **ಅಮರಗಿರಿ** – ಮೇರುಗಿರಿ **ಅಭ್ಯಗಮೋಕ್ತಿ** – ಬಲ್ಲವರು ಒಪ್ಪು ಮಾತು **ಅಮರಗುರು** – ಬೃಹಸ್ಪತಿ **ಅಭ(ಕ)** – ಮೋಡ; ಆಕಾಶ **ಅಭ್ಯಕ** – ಕಾಗೆಬಂಗಾರ **ಅಮರಧನು** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಅಮರನಗ** – ಮೇರುಗಿರಿ **ಅಭ್ರಂಕಷ** – ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ **ಅಭ್ರಕಾಯ** – ಮೋಡದಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ **ಅಮರನಗರಿ** – ಅಮರಾವತಿ ದೇಹವುಳ್ಳವನು **ಅಮರನದಿ** – ದೇವಗಂಗೆ **ಅಭ್ರಕುಲ(ಳ)** – ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ **ಅಮರಪಟಹ** – ದೇವದುಂದುಭಿ **ಅಭ್ರಗಂಗೆ** – ದೇವಗಂಗೆ **ಅಮರಪತಿ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಅಭ್ರಗಜ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಆನೆ, **ಅಮರಪ್ರಸ್ಪರ್ಧಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಐರಾವತ **ಅಮರಭೂಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ್ಮ **ಅಭ್ರಗಮನೆ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವಳು, **ಅಮರಭೂರುಹ** – ಅಮರಭೂಜ **ಅಮರಮಣಿ** – ಚಿಂತಾಮಣಿ ಖೇಚರಿ **ಅಭ್ರಗರ್ಜನೆ** – ಗುಡುಗು **ಅಮರಮಹತ್ತರಿಕೆ** – ದೇವಸೇವಕಿ **ಅಮರವಧು** – ದೇವಕನ್ಸಿಕೆ **ಅಭ್ರಗರ್ಜತ** – ಅಭ್ರಗರ್ಜನೆ **ಅಭ್ರಗಾಮಿ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು **ಅಮರವಧೂೞ** – ಅಮರವಧು **ಅಭ್ರಫಟೆ** – ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ **ಅಮರವಾಹಿನಿ** – ದೇವನದಿ **ಅಮರಸಂಹತಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಅಭ್ರಚರ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು **ಅಭ್ರಜ್ಞವಿ** – ಮೋಡದ ಬಣ್ಣದ ಮೈಯವನು **ಅಮರಸಮಾಜ** – ಅಮರಸಂಹತಿ **ಅಭ್ರಜ** – ಮೋಡದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಗುಡುಗು **ಅಮರಸಮಿತಿ** – ಅಮರಸಂಹತಿ **ಅಭ್ರನಿಭಾಂಗ** – ಮೋಡದ ಬಣ್ಣದ ಮೈಯವನು **ಅಮರಸಿಂಧು** – ದೇವನದಿ **ಅಭ್ರಪಥ** – ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ **ಅಮರಸಿಂಧೂದ್ದವ** – ಭೀಷ್ಮ **ಅಭ್ರಮಾರ್ಗ** – ಅಭ್ರಪಥ **ಅಮರಸುತ** – ದೇವಪುತ್ರ; ಅರ್ಜುನ **ಅಭ್ರಮು** – ಐರಾವತದ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು **ಅಮರಸ್ತೀ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ಅಮರಾಧ್ವ** – ದೇವತೆಗಳ ಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ **ಅಭ್ರಮೂರಮಣ** – ಅಭ್ರಮು(ಮೂ)ವಲ್ಲಭ **ಅಭ್ರಮು(ಮೂ)ವಲ್ಲಭ** – ಐರಾವತ **ಅಮರಾಪಗಾನಂದನ** – ದೇವಗಂಗೆಯ ಮಗ, **ಅಭ್ರವಜ್ರ** – ಸಿಡಿಲು **ಅಭ್ರಶ್ರವ** – ನಿಮಿರಿದ ಕಿವಿ **ಅಮರಿ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ; ತಂಗಡಿ ಗಿಡ ಅಭ್ರಾಯನ – ಆಕಾಶ **ಅಮರೇಂದ್ರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಅಮಂದ** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ, ಬಲವಾದ **ಅಮರೇಶ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಅಮಂದದ್ದನಿ** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು; ಗರ್ಜನೆ **ಅಮರ್ಕೆ** – ಬೆಸುಗೆ; ಬಲವಾಗಿ ಸೇರಿಸುವುದು; **ಅಮಂದರಾಗ** – ಅತಿಶಯ ಸಂತೋಷ, ಕಾಂತಿ ಜೋಡಣೆ **ಅಮಂದರುಚಿ** – ಅತಿಶಯ ಕಾಂತಿ, ಸಂತೋಷ **ಅಮರ್ಕೆಗಿಡು** – ಹೊಂದಿಕೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು **ಅಮಂದಸೌಂದರ್ಯ** – ಅತಿಶಯ ರೂಪು **ಅಮರ್ಕೆವಡೆ** – ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು

ಅಮರ್ಕೆವೆಱು – ಜೊತೆಯಾಗು; ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು **ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿ –** (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಗ್ಗರ್ಶನದ ಎಂಟು **ಅಮರ್ಚಿಸು** – ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡು ಅಂಗಗಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿತ್ವ** – ಅಮೂಢದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು **ಅಮರ್ಚು** – ಸೇರಿಸು; ಒದಗಿಸು; ತೊಡಿಸು; ಲೇಪಿಸು; ಆಲಂಗಿಸು; ಏರ್ಪಡಿಸು; ಹೊಂದಿರುವುದು **ಅಮೂರ್ತ** – ರೂಪರಹಿತ ಜೋಡಿಸು **ಅಮರ್ತ್ಯ** – ದೇವತೆ **ಅಮೂಲ್ಯತ್ವ** – ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; **ಅಮರ್ತ್ಯಚಿತ್ರಕ** – ದೇವತೆಗಳ ಚಿತ್ರಕಾರ ಬೆಲೆಗಟ್ಟಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ **ಅಮರ್ತ್ಯನಾಯಕ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಅಮೃತಂಬಡೆ** – ಅಮೃತವನ್ನು ಹೊಂದು **ಅಮೃತಕರ** – ಚಂದ್ರ **ಅಮರ್ತ್ಯಮಾರ್ಗ** – ಆಕಾಶ **ಅಮರ್ದು** – (ಅಮೃತ) ಪೀಯೂಷ **ಅಮೃತಕಲ್ಪ** – ಅಮೃತಸಮಾನ **ಅಮೃತಕಿರಣ** – ಚಂದ್ರ **ಅಮರ್ದುಗೂಳ್** – ಅಮರತಾನ್ನ **ಅಮರ್ದುಗೆಯ್ಯ** – (ಅಮೃತಕರ) ಚಂದ್ರ **ಅಮೃತಗರ್ಭ** – ಅಮೃತವನ್ನೊಳಗೊಂಡ **ಅಮರ್ದುಣಿ** – ದೇವತೆ **ಅಮೃತಜಲ(ಳ)ಧಿ –** ಹಾಲ್ಗಡಲು **ಅಮರ್ದುವಕ್ಷ** – ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ **ಅಮೃತದ್ಯುತಿ –** ಚಂದ್ರ **ಅಮರ್ದುವೆಣ್** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ; ಮೋಕ್ಷ್ಮಲಕ್ಷ್ಮ್ಮೀ **ಅಮೃತಪದ** – ಮೋಕ್ಷಪದವಿ **ಅಮರ್ದುವೆಣ್ಣೋಪ** – ಈಶ್ವರ **ಅಮೃತಪಯೋಧಿ** – ಹಾಲ್ಗಡಲು **ಅಮರ್ಷಣ** – ಕೋಪಿಷ್ಠ; ಕೋಪ **ಅಮೃತಹಿಂಡ** – ಅಮೃತದ ಉಂಡೆ **ಅಮಲ** – ನಿರ್ಮಲವಾದ **ಅಮೃತಭಕ್ಷ್ಯ –** ಅಮೃತದಂತಹ ತಿನಿಸು **ಅಮಲಾ(ಳಾ)ಂಶುಗಱ³** – ಬಿಳಿ ಕಿರಣ ಸೂಸು **ಅಮೃತಭವ** – ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಚಂದ್ರ **ಅಮಳ್** – ಜೋಡಿ **ಅಮೃತಮರೀಚಿ** – ಚಂದ್ರ **ಅಮಳಸ್ವಾಂತ** – ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ಅಮೃತರಸಾಯನ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾನಕ **ಅಮಳರ್** – ಅವಳಿಗಳು **ಅಮೃತವರ್ಷ** – ಅಮೃತದ ಮಳೆ **ಅಮೃತವಾರ್ಧಿ** – ಹಾಲ್ಗಡಲು **ಅಮಕ್ಗಳ್** – ಅವಳಿಜವಳಿ; ಒಡನಾಡಿ **ಅಮಳಾವರ್ತವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಸ್ವರ್ಗದ ಒಂದು **ಅಮೃತಸಾನ್ನಾಯ್ಯ** – ರುಚಿಕರವೂ ಶ್ರೇಷ್ದವೂ ಆದ ವಿಮಾನದ ಹೆಸರು **ಅಮಳನಚರಿತ** – ಪರಿಶುದ್ಧ ನಡತೆಯವನು **ಅಮೃತಸ್ಯಂದಿ** – ಅಮೃತವನ್ನು ಸೂಸುವುದು **ಅಮೆಕ್ಗಂಬ** – ಜೋಡಿ ಕಂಬ **ಅಮೃತಾಂಶು** – ಚಂದ್ರ **ಅಮಕ್ಗಳ್** – (ಯಮಲ) ಅವಳಿಜವಳಿ **ಅಮೃತಾಂಶುರಶ್ಶಿ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಅಮಕ್ಗೂಡೆ** – ಜೋಡಿ ಕೊಡೆ **ಅಮೃತಾಕರ** – ಹಾಲ್ಗಡಲು **ಅಮೃತಾಕ್ಷರ** – ಅಮೃತದಂತೆ ಮಧುರವಾದ ಅಕ್ಷರ **ಅಮಳ್ಟಂತ್ರ** – ಜೋಡಿಯಂತ್ರ **ಅಮಕ್ಗಲೆವಕ್ಕಿ** – ಗಂಡಭೇರುಂಡ **ಅಮೃತಾಧರೆ** – ಅಮೃತದಂತೆ ಮಧುರವಾದ **ಅಮಕ್ಗೊಂಗಲ್** – ಎರಡು ಗೊಂಚಲುಗಳು ತುಟಿಯುಳ್ಳವಳು **ಅಮೃತಾಬ್ಜ** – ಕೆಂದಾವರೆ **ಅಮಳ್ವಕ್ತಿ** – ಚಕ್ರವಾಕ **ಅಮಕ್ಷಡಿಗೀಱು** – ಜೋಡಿಕದಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚು **ಅಮೃತಾಜ್ದ** – ಹಾಲ್ಗಡಲು **ಅಮೃತಾಯತ** – ಅಮೃತದಂತಹ **ಅಮಳ್ವಾಸು** – ಜೊಡಿ ಹಾಸಿಗೆ **ಅಮಕ್ಷಿಸ್** – ಜೋಡಿ ಹೆಸರು **ಅಮೃತಾವಾಸ** – ಶಾಶ್ವತ ನೆಲೆ; ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಅಮೃತಾಶನ** – ಅಮೃತವನ್ನೇ ಆಹಾರವಾಗಿ **ಅಮಕ್ಷಿಱು** – ಅವಳಿಗಳನ್ನು ಹೆರು **ಅಮಾತ್ಯ** – ಮಂತ್ರಿ ಪಡೆದವನು, ದೇವತೆ **ಅಮೃತಾಸಾರ** – ಅಮೃತದ ಮಳೆ **ಅಮಾನ** – ಮಾನಗೇಡಿ **ಅಮಾನಿತ** – ಗೌರವವಿಲ್ಲದ; ಹೊರಟುಹೋದ **ಅಮೃತಾಹಾರ** – ಅಮೃತಾಶನ **ಅಮಾನುಷ** – ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಹಜವಲ್ಲದ **ಅಮೇಧ್ಯ** – ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ; ಕೊಳಕಾದ **ಅಮಾನುಷಬೇಳ** – ಮನುಷ್ಯ ಸಹಜತೆಗೆ ಮೀರಿದ **ಅಮೇಯ** – ಅಳತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಲೀಲೆಯವನು **ಅಮೋಫ** – ವ್ಯರ್ಥವಾಗದ; ಸಾರ್ಥಕವಾದ **ಅಮಾನುಷಚರಿತ್ರ** – ಮನುಷ್ಯಸಹಜತೆಗೆ ಮೀರಿದ **ಅಮೋಫಂ** – ವ್ಯರ್ಥವಾಗದ ಹಾಗೆ **ಅಮೋಫವರ್ಷ** – ನೃಪತುಂಗನ ಬಿರುದು ನಡತೆ **ಅಮಿತಾಳಾಪ** – ಮಿತವಲ್ಲದ ಮಾತು **ಅಮ್ಮ** – ತಂದೆ **ಅಮುಂ(ವುಂ)ಕು** – ಅದುಮು; ಹಿಸುಕು **ಅಮ್ಡಂಗೊಡಲ** – ಶಂಖಪುಷ್ಪಿ ಎಂಬ ಗಿಡ

ಅಮ್ಮಾವು – ಕಾಡ ಹಸು **ಅಯ್ದೆದಾಳ** – ತಾಳಿ, ಮಾಂಗಲ್ಯ **ಅಯ** – ಚಲಿಸುವುದು; ಶುಭವಿಧಿ; ಶ್ರೇಯಸ್ಸು **ಅಯ್ದೆಮಿನುಗು** – ತಾಳಿಬೊಟ್ಟು, ಮಾಂಗಲ್ಯ **ಅಯಃಪುತ್ರಿಕೆ** – ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ **ಅಯ್ದೆವಸ** – ಐದು ದಿವಸ ಪ್ರತಿಮೆ **ಅಯ್ಯೊಗ** – ಐದು ಮುಖದವನು, ಶಿವ **ಅಯಕರಣ** – ಶುಭವಿಧಿ **ಅಯ್ಯ** – ತಂದೆ, ತಾತ **ಅಯತ್ನಕೃತ** – ತನಗೆ ತಾನೇ ಆದ **ಅಯ್ಯಗೊಡೆ** – ಎರಡು ಕೊಡೆಗಳು **ಅಯತ್ನಸುಖ** – ತನಗೆ ತಾನೇ ದೊರೆತ ಸುಖ **ಅಯ್ರದಾಳ** – ಅಯ್ದೆದಾಳಿ **ಅಯನ** – ಚಲಿಸುವುದು; ಮೂರು ಋತುಗಳ **ಅಯ್ವಡಿ** – ಐದು ಪಟ್ಟು ಅಥವಾ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ **ಅಯ್ದರಳ** – ಐದು ಬಾಣಗಳವನು, ಕಾಮ **ಅಯನಯ** – ಶುಭಕಾರ್ಯ; ನೀತಿಮಾರ್ಗ **ಅಯ್ದಾಸಿರ** – ಐಸಾಸಿರ, ಐದು ಸಾವಿರ **ಅಯ್ಸಾಸಿರ್ವರ್** – ಐದು ಸಾವಿರ ಜನ **ಅಯನಶೀಲ** – ಗತಿಶೀಲ **ಅಯಮಾರ್ಗ** – ಒಳ್ಳೆಯ ದರಿ **ಅಯ್ನೂರ್ವರ್** – ಐನೂರು ಮಂದಿ **ಅಯಲತಾ** – ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂಬ ಬಳ್ಳಿ **ಅರ** – ವೇಗವುಳ್ಳ; (ಜೈನ) ಹದಿನೆಂಟನೆಯ **ಅಯಶ** – ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ತೀರ್ಥಂಕರ **ಅಯಶಸ್ತೀರ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು **ಅರಗಿಳ** – ಅರಗಿಣಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗಿಳಿ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಪ್ರಕೃತಿ **ಅರೆಗೀಲ್** – ಚಕ್ರದ ಅರೆಕಾಲು ಅಥವಾ ಕರ್ಮ **ಅರಗು** – ಮರದ ಮೇಲಿನ ಮೇಣ **ಅಯಶ್ವಲಾಕೆ** – ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳು **ಅರಘಟ್ಟ** – ನೀರೆತ್ತುವ ರಾಟೆ **ಅಯಸ** – ಆಯಾಸ; (ಅಯಶ) ಅಪಯಶಸ್ಸು **ಅರಣ** – ಸಗಣಿ **ಅಯಸ್ಕಾಂತ** – ಸೂಜಿಗಲ್ಲು **ಅರಣಿ** – ಯಾಗದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಡೆಯುವ **ಅಯುಕ್ತ** – ನೊಗಕ್ಕೆ ಹೂಡದ; ಹೊಂದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಒಣಬನ್ನಿ ಮರದ ತುಂಡು **ಅರಣ್ಯಕಮಅನಿ** – ಕಾಡಿನ ತಾವರೆ ಬಳ್ಳಿ **ಅಯುತ** – ಹತ್ತು ಸಾವಿರ **ಅರಣ್ಯಪ್ರಕರ** – ಕಾಡುಗಳ ಗುಂಮ **ಅಯೋಗ** – ಒನಕೆ; ಯೋಗರಾಹಿತ್ಯ **ಅರಣ್ಯರುದಿತ** – ಅರಣ್ಯರೋದನ **ಅಯೋಗಕೇವಲ** – (ಜೈನ) ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಗಳ **ಅರಣ್ಯಾಂತರ** – ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಚಾಂಚಲ್ಯವಿಲ್ಲದವನು; ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ **ಅರಣ್ಯಾನೀಚರ** – ಅರಣ್ಯಸಂಚಾರಿ, ಬೇಡ ಗುಣಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿದವನು **ಅರತಿ** – ಅನಾಸಕ್ತಿ; ಪ್ರೀತಿರಾಹಿತ್ಯ **ಅಯೋಗಗುಣಸ್ಥಾನ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ **ಅರದ** – ತೇರು, ರಥ ಗುಣಸ್ಥಾನ **ಅರದೇಗು** – ತೇಗದ ಮರದ ಒಂದು ಭೇದ **ಅಯೋಗಿ** – ಅಯೋಗಕೇವಲಿ **ಅರಬೊಜಂಗ** – ರಾಜವಿಟ **ಅಯೋಗ್ರಾಹ್ಯತೆ** – ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಗುಣ **ಅರಮಗ** – ರಾಜನ ಮಗ **ಅಯೋಘನ** – ಸುತ್ತಿಗೆ **ಅರಮೆ** – ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ; ಕ್ವಚಿತ್; ಬಹಳವಾಗಿ **ಅಯೋಧ್ಯ** – ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಾರದ; (ಜೈನ) **ಅರರೀಮಟ** – ಬಾಗಿಲ ರೆಕ್ಕೆ, ಕದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಏಳು ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ **ಅರಲ್** – ಹೂ ಒಬ್ಬನಾದ ಸೇನಾಪತಿಯ ಹೆಸರು **ಅರಲಸರಲ** – ಹೂಬಾಣ, ಮನ್ಮಥ **ಅಯೋನಿಸಂಭವ** – ಅಯೋನಿಜ, ದ್ರೋಣ **ಅರಲಚ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಅಯೋಲಲನೆ** – ಅಯಃಪುತ್ರಿಕೆ **ಅರವರಿಸು** – ವಿಚಾರ ಮಾಡು; ಉಪೇಕ್ಸ್ ಮಾಡು **ಅಯ್ತಲ್** – ಐಕಿಲ್, ಚಳಿ; ಹಿಮ **ಅರವಾವು** – (ಅರಸು+ಪಾವು) ಹೆಬ್ಬಾವು **ಅಯ್ತಲೆಲರ್** – ತಂಪು ಗಾಳಿ **ಅರವಿಂದ** – ತಾವರೆ **ಅಯ್ಲಲ್ಗದಿರ** – ತಂಪು ಕಿರಣದವನು, ಚಂದ್ರ **ಅರವಿಂದವನ** – ತಾವರೆಯ ಸಮೂಹ; ಕೊಳ **ಅರವಿಂದಸಖ** – ಸೂರ್ಯ **ಅಯ್ತಲ್ವೆಟ್ಟಾ** – ಹಿಮದ ಬೆಟ್ಟ **ಅಯ್ಕಲ್ವೆಳಗ** – ಅಯ್ಕಿಲ್ಗದಿರ **ಅರವಿಂದಾಕರ** – ಕೊಳ **ಅಯ್ದಣೆಯ** – ಐದು ಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು; ಮನ್ಮಥ **ಅರವಿಂದಾಸ್ಯ** – ತಾವರೆಮೊಗ, ವಿಷ್ಣು **ಅಯ್ದೇಲ** – ಅಯ್ದಣೆಯ **ಅರವಿಂದಿನಿ** – ತಾವರೆಯ ಕೊಳ **ಅಯ್ದುಗುಂದು** – ಐದು ಸಾಲದೆ ಹೋಗು **ಅರವುರನೆ** – ತ್ವರಿತವಾಗಿ **ಅಯ್ದೆ** – ಅಯಿದೆ, ಐದೆ, ಮುತ್ತೈದೆ **ಅರವೊಱಸು** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾರಿವಾಳ **ಅಯ್ದೆತನ** – ಸುಮಂಗಲಿತನ **ಅರಸ** – ಅರಸುತನ

ಅರಸಂಚೆ – ರಾಜಹಂಸ **ಅರಿಬಳಜೈತ್ರ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವನು **ಅರಸಾಳ್** – ದೊರೆಯ ಆಳು **ಅರಿಯನ್** – ಅಸಾಧ್ಯನಾದವನು **ಅರಸಾಕ್ತನ** – ಅರಸಾಳಿನ ಕರ್ತವ್ಯ, ಅಧಿಕಾರ **ಅರಿಯಮೆ** – ಅಜ್ಲಾನ **ಅರಸಿ** – ರಾಣಿ **ಅರಿಯಿಸು** – ಕತ್ತರಿಸು **ಅರಸಿಕೆ** – ರಾಜತನ **ಅರಿಯುವತಿ** – ಶತ್ರುಸ್ತ್ರೀ **ಅರಸಿತಿ** – ಅರಸಿ **ಅರಿವಾಹಿನಿ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ **ಅರಸು** – ಅರಸುತನ **ಅರಿಷ್ಟ** – ದುರದೃಷ್ಟ; ರಾಕ್ಷಸ; (ಜೈನ) **ಅರಸುಕುಮಾರ** – ದೊರೆಗುವರ ಲೋಕಾಂತಿಕ ದೇವರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ **ಅರಸುಗಾಣ್** – ರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ಅರಿಷ್ಟಘರಟ್ಟ** – ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಬೀಸು **ಅರಸುಗಿಡು** – ರಾಜತ್ವ ಕೈತಪ್ಪು ಕಲ್ಲಿನಂತಿರುವವನು **ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿ** – ಗರುಡನ ಸೋದರ; (ಜೈನ) **ಅರಸುತನಂಗೆಯ್** – ಆಳುವುದು **ಅರಸುಮೊಱಸು** – ರಾಜಕಪೋತ, ಇದು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮನೆಹೊಕ್ಕರೆ ಕೇಡು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ **ಅರಿಷ್ಟಸದ್ಮ** – ಹೆರಿಗೆಯ ಮನೆ **ಅರಸುಮಗ** – ದೊರೆಗುವರ **ಅರಿಷ್ಟೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕದ ಹೆಸರು **ಅರಸುವಡೆ** – ದೊರೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಅರಿಸ್ಮಯ** – ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯುಂಟುಮಾಡುವ **ಅರಸೊಡವೆ** – ರಾಜನ ಒಡವೆ **ಅರುಚಿ** – ರುಚಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು; **ಅರಳ್** – ಹುರಿದ ಏಕದಳ ಧಾನ್ಯ; ಲಾಜೆ ಅಪೇಕೈಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ಅರುಣ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ; (ಜೈನ) ಲೋಕಾಂತಿಕ **ಅರಳ** – ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮರ **ಅರಳೆ** – ಬೀಜ ತೆಗೆದ ಹತ್ತಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆ **ಅರಳೆಲೆ** – ಅರಳಿ ಎಲೆಯಾಕಾರದ ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು **ಅರುಣಜಲ** – ಕೆಂಪು ನೀರು; ರಕ್ಕ ಆಭರಣ **ಅರುಣಶಾಲ** – ಕೆಂಪು ಬತ್ತ **ಅರಳೆಲೆಮಾಲೆ** – ಅರಳಿ ಎಲೆಯಾಕಾರದ ಬಟ್ಟುಗಳ **ಅರುಣಾಂಬು** – ರಕ್ತ **ಅರುಣಾಬ್ಲ** – ಕೆಂಪು ತಾವರೆ **ಅರುಣಾಶ್ಮ** – ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲು, ಮಾಣಿಕ್ಯ **ಅರಳೇಕ್** – ಧಾನ್ಯದಂತೆ ಅರಳಾಗು, ಚಿಮ್ಮು **ಅರುನಿತ** – ಕೆಂಪು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ **ಅರಾತಿ** – ಶತ್ರು **ಅರುಣೀಭೂತ** – ಕೆಂಪಾದ **ಅರಾತಿಕಾಂತೆ** – ಶತ್ರುವಿನ ಹೆಮಡತಿ **ಅರುಣೋಪಲ(ಳ)** – ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲು, ಮಾಣಿಕ **ಅರಾತಿನಿಕರ** – ಶತ್ರುಸಮೂಹ **ಅರುಷ್ತರ** – ಗೇರುಮರ **ಅರಿ** – ಕತ್ತರಿಸು **ಅರಿಂಜಯ** – ಶತ್ರುವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವನು **ಅರುಹಂತ** – ತೀರ್ಥಂಕರ **ಅರಿಂದಮ** – ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸುವವನು **ಅರೆ** – ನುಣ್ಣಿಸು; ತೇಯು; ಅರ್ಧಭಾಗ; ಕೊರತೆ; **ಅರಿಕಾಮಧ್ವಂಸಿ** – ಹಗೆಯಾದ ಕಾಮನನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ; ಒಂದು ಭಾವಸೂಚಕಾವ್ಯಯ ಕೊಂದವನು, ಶಿವ **ಅರೆಗಟ್ಟು** – ಅರ್ಧ ಕಟ್ಟು, ಸಡಿಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟು **ಅರಿಕುಠಾರ** – ಶತ್ಸುವಿಗೆ ಕೊಡಲಿಯಂತಿರುವವನು **ಅರೆಗಣ್ಣೀಡು** – ಅರ್ಧಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದಿರುವುದು **ಅರೆಗಣ್ಯುಗಿ** – ಅರ್ಧಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚು **ಅರಿಕೇಸರಿ** – ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹದಂತಿರುವವನು; **ಅರೆಗರಿ** – ಅರ್ಧ ಸುಡು ಪಂಪನ ಆಶ್ರಯದಾತ **ಅರಿಗ** – ಅರಿಕಿಸರಿ ಎಂಬ ರಾಜ **ಅರೆಗರಿಂಕುವೋಗು** – ಅರ್ಧ ಸೀದು ಕರಿಕಾಗು **ಅರೆಗಲ್** – ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲು, ಮಸೆಗಲ್ಲು **ಅರಿದಾಳ** – ಶಂಖಪಾಷಾಣ ಮತ್ತು ಗಂಧಕಗಳ **ಅರೆಗವಡಿಕೆ** – ಕವಡೆಯ ಆರ್ಧಭಾಗ ಮಿಶ್ರಣ; ಹರಿತಾಲ **ಅರೆಗೞ್ತಲೆ** – ಅರ್ಧ ಕತ್ತಲೆ **ಅರಿದು** – ಅಸಾಧ್ಯ **ಅರಿದ್ದಜಿನಿ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ **ಅರೆಗಡೆಗೆ** – ಅರ್ಧ ಗಳಿಗೆ ; ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು **ಅರಿನಿರ್ದಾರಣ** – ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸೀಳಿ ಹಾಕುವವನು **ಅರೆಗಾವುದ** – ಅರ್ಧ ಗಾವುದ; ಆರು ಮೈಲಿ **ಅರಿಪರದೂಷಣಸಂಧಿ** – ರಾಜನು ಶತ್ರುವಿನೊಡನೆ **ಅರೆಗೆಱ³** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆರೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಹದಿನಾರು **ಅರೆಗೇಣ್** – ಅರ್ಧ ಗೇಣು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಉತ್ತಮ **ಅರೆಗೊಯ್** – ಅರ್ಧ ಕೊಯ್ಯಿ **ಅರೆಜಾವ** – ಅರ್ಧ ಜಾವದಷ್ಟು ಕಾಲ; ಒಂದೂವರೆ ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಧಿ **ಅರಿಪ್ರದ್ವಂಸನ** – ಶತ್ರುವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವವನು **ಅರೆದೆಱ³** – ಅರ್ಧ ತೆರೆ

ಅರೆಪಲ್ಲೆಱ³ – ಹಲ್ಲುಗಳು ಅರ್ಧ ಹೊರಗೆ **ಅರ್ಚನೋಪಕರಣ** – ಪೂಜಾಸಾಮಗ್ರಿಗಳು (ಹೂ, ಕಾಣುವಂತೆ ಬಾಯಿಬಿಡು ಗಂಧ, ಹಣ್ಣು, ಶಾಲಿ, ಅಕ್ಷತೆ, ಧೂಪ, **ಅರೆಪುರುಷ** – ಅರ್ಧ ಆಳಿತ ಎತ್ತರ ಅಥವಾ ಆಳ ದೀಪ, ಚರು) **ಅರೆಪೊರೆಕ** – ಅರ್ಧವ್ಯಾಪಿಸಿದ **ಅರ್ಚಾಕ್ರೀಡನ** – ಪೂಜೆಯ ಆಟ **ಅರೆಮುಗಿ** – ಅರ್ಧ ಮುಚ್ಚಿಕೊ **ಅರ್ಜಿ** – ಜ್ವಾಲೆ; ಕಾಂತಿ **ಅರೆಮುಗುಳ್** – ಅರ್ಧ ಮುಚ್ಚಿಕೊ; ಆರ್ಧ ಬಿರಿದ **ಅರ್ಜೀಕಣ** – ಕಿಡಿ **ಅರ್ಜಿತ** – ಪೂಜೆಗೊಂಡ **ಅರೆವಣ್** – ಅರ್ಧ ಹಣ್ಣಾದ; ದೋರೆ ಹಣ್ಣು **ಅರ್ಚಿಸು** – ಪೂಜೆ ಮಾಡು **ಅರೆವರಿ** – ಉಪೆಕ್ನೆ, ಕಡೆಗಣಿಸುವಿಕೆ **ಅರ್ಜುನ** – ಮತ್ತಿಯ ಗಿಡ ; ಬಿಳಿಮ; **ಅರೆವಳ** – ಅರೆಯುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತೊಡಗಿರುವವನು **ಅರ್ಜುನಕುಜ** – ಬಿಳಿಯ ಮರ, ಮತ್ತಿ ಮರ **ಅರೆವಾತು** – ಅಸ್ಪಷ್ಟ ನುಡಿ **ಅರ್ಜುನೋರ್ಜಿತ** – ಮತ್ತಿಯ ಮರದಿಂದ **ಅರೆವಾನಿಸಿಕೆ** – ಅರ್ಧ ಮನುಷ್ಯತ್ನ ಮೇಲ್ಮ್ರೆಯನ್ನು ಪಡೆದ; ಅರ್ಜುನನಿಂದ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ **ಅರೆವಿರಿ** – ಅರ್ಧ ಬಿರಿ **ಅರ್ಣವ** – ಸಮುದ್ರ **ಅರೆವೀಱು** – ಹೂಮಳೆ **ಅರೆವೆಣ್ಣ** – ಅರ್ಧ ಹೆಣ್ಣಾದವನು, ಶಿವ **ಅರ್ಣವಜಾತ** – ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಚಂದ್ರ **ಅರ್ಣವತೀರ್ಣ** – ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದವನು **ಅರೆವೆಣ್ತನ** – ಅರ್ಧ ಹೆಣ್ಣಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ **ಅರೆವೆಸ** – ಅರ್ಧ ಕೆಲಸ **ಅತಿ೯** – ಪ್ರೀತಿ **ಅರೆವೆಱ³** – ಅರ್ಧಚಂದ್ರ **ಅರ್ತಿಗೆಡು** – ಪ್ರೀತಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗು **ಅರೆವೆಱಿಯ** – ಅರ್ಧಚಂದ್ರಧರ, ಶಿವ **ಅರ್ಥಕೃತಿ** – ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದ ಕಾವ್ಯ; **ಅರೆವೊತ್ತು** – ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಕೊ, ಉರಿ ಅರ್ಥವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾವ್ಯ **ಅರ್ಥ** – ಶಬ್ದದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ **ಅರೆವೊರಕ** – ಅರೆಬರೆಯಾದ **ಅರೋಚಿ** – ಅವಿವೇಕಿ **ಅರ್ಥಬಂಡನ** – ಇತರ ಅರ್ಥವನ್ನು **ಅರ್ಕ** – ಸೂರ್ಯ; ಎಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು **ಅರ್ಕಕರ** – ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ, ಕಾಂತಿ **ಅರ್ಥಗ್ರಾಹಿ** – ಹಣ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು **ಅರ್ಕಗ್ರಾವ** – ಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆ ಪಡೆಯುವವನು **ಅರ್ಕಜಾಂಬು** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗಳಾದ ಯುಮುನಾ **ಅರ್ಥಘಟನೆ** – ಅರ್ಥ, ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಹೊಂದಿಕೆ ನದಿಯ ನೀರು **ಅರ್ಥದ(ಪ)** – ಕುಬೇರ **ಅರ್ಥದೂಷಕ** – ಹಣದುರುಪಯೊಗ ಮಾಡುವವನು **ಅರ್ಕಮಂಡಲ** – ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ **ಅರ್ಥದೃಷ್ಟಿ** – ಹಣದ ಕಡೆಗಿನ ಗಮನ; ಅರ್ಥದ **ಅರ್ಕರೋಚಿ** – ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿ ಕಡೆಗಿನ ಗಮನ **ಅರ್ಕಸುತಾ** – ಯಮುನಾ ನದಿ **ಅರ್ಥದೃಷ್ಟ್ರತ್ವ** – ಅರ್ಥದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು **ಅರ್ಕಾಡು** – ಅಲ್ಕಾಡು, ನಿಶ್ನೇಷವಾಗು **ಅರ್ಗಳ** – ಅಗುಳಿ ಕಾಣುವುದು **ಅರ್ಘ** – ಬೆಲೆ **ಅರ್ಥನೀಯ** – ಬೇಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ **ಅರ್ಥಮೋಷ** – ಅರ್ಥ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವಿಕೆ; **ಅರ್ಫಕ್ಷಯ** – ಬೆಲೆಯಿಳಿಯುವಿಕೆ **ಅರ್ಘಿಸು** – ಅರ್ಘೈವನ್ನು ಕೊಡು ಅನ್ವರ್ಥವಾಗುವಿಕೆ **ಅರ್ಫ್ಯ** – ಕೈ ತೊಳೆಯುವ ನೀರು; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪೂಜ್ಯ **ಅರ್ಥಪ್ರತೀತಿ** – ಅರ್ಥಸ್ಪಷ್ಟತೆ **ಅರ್ಥಪ್ರವರ್ತನ** – ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಹಾರ **ಅರ್ಘೋದ್ದರಣ** – ಅರ್ಘ್ಯವೆತ್ತುವ ಕ್ರಿಯೆ **ಅರ್ಥರಹಿತ** – ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು; ಹಣವಿಲ್ಲದ್ದು **ಅರ್ಫ್ಯಕರ** – ಪೂಜಾಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನು **ಅರ್ಥಲ(ಳ)ಂಜ** – ಅಥ್ವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ **ಅರ್ಥವಿಜಯ** – ದೊರೆಗಳ ಮೂರು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ **ಅರ್ಫ್ಯಕ್ರಿಯಾತಂಡುಲ** – ಅಕೃತೆ **ಅರ್ಫ್ಯಲಾಜ** – ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಬತ್ತದ ಒಂದು; ಉಳಿದೆರಡು: ಅಸುರವಿಜಯಿ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವಿಜಯಿ **ಅರ್ಘ್ಯಹಸ್ತ** – ಅರ್ಘ್ಯಕರ **ಅರ್ಥವೃತ್ತಿ** – ಅರ್ಥವಿವರಣೆ **ಅರ್ಚನಾವಿಧಿ** – ಪೂಜಾಕ್ರಮ **ಅರ್ಥವ್ಯಕ್ತಿ** – ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು **ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ** – ರಾಜನೀತಿ; ಕೌಟಿಲ್ಯದ ರಾಜನೀತಿಯ ಗ್ರಂಥ

ಅರ್ಥಸಂಚಯ – ಹಣಶೇಖರಣೆ **ಅರ್ಧಿಸು** – ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿಸು **ಅರ್ಥಸಂವರಣೆ** – ಹಣವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವುದು **ಅರ್ಧೇಂದು** – ಅರ್ಧಚಂದ್ರ **ಅರ್ಥಾನುರೂಪ** – ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ **ಅಜ(ವಿ)೯** – ಝರಿ, ಗಿರಿನದಿ **ಆರ್ಥಾಭಾಸ** – ಅರ್ಥವಿರುವಂತಿದ್ದರೂ **ಅಜ(ವಿ)೯ಸು** – ಸುಡು; ಅತ್ರಿಕ್ರಮಿಸು; ಹೆದರಿಸು ಅರ್ಥರಹಿತವಾದುದು **ಅರ್ಭಕ** – ಮಗು **ಅರ್ಭಕೋದರೆ** – ಬಸರಿಮರ ಅರ್ಥಾರ್ಥಿ – ಹಣವನ್ನು ಬೇಡುವವನು ಅಥಿ೯ – ಯಾಚಕ; ಸೇವಕ; ಸಂತೋಷ **ಅರ್ವುವಡೆ** – ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗು **ಅರ್ಥಿಗಣ** – ಯಾಚಕರ ಗುಂಪು **ಅರ್ಹ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರ; ಜೈನಮುನಿ **ಅರ್ಹಚ್ಛಾಸನ** – (ಜೈನ) ಜಿನನ ಆಜ್ಞೆ; ಜೈನಧರ್ಮ **ಅರ್ಥಿತ** – ಬೇಡಿದ **ಅರ್ಹತ್ವದ** – ತೀರ್ಥಂಕರ ಪದವಿ; ತೀರ್ಥಂಕರನ **ಅರ್ಥಿನಿಚಯ** – ಅರ್ಥಿಗಣ **ಅರ್ಥೇಶ** – ಅರ್ಥಪತಿ, ಕುಬೇರ **ಅರ್ಥೋಕ್ತಿ** – ಅರ್ಥಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾತು **ಅರ್ಹತ್ವರಮೇಶ್ವರ** – ತೀರ್ಥಂಕರಸ್ವಾಮಿ **ಅರ್ಥೋತ್ತರ** – ಅರ್ಥಸಮೂಹ **ಅರ್ಹತ್ವತಿಜ೦ಬ** – ತೀರ್ಥ೦ಕರನ ಮೂರ್ತಿ **ಅರ್ಹತ್ಪತಿಮೆ** – ಅರ್ಹತ್ಪೃತಿಬಿಂಬ **ಅರ್ಥೋಪಾರ್ಜನ** – ಹಣಸಂಪಾದನೆ **ಅರ್ಹತ್ವವಚನ** – ತೀರ್ಥಂಕರನ ಉಪದೇಶ **ಅರ್ಥ್ಯೋಕ್ತಿ** – ಅರ್ಥ್ಯ+ಉಕ್ತಿ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಮಾತು; ಅರ್ಥಚಮತ್ಕಾರ **ಅರ್ಹದಾಲಯ** – ಬಸದಿ **ಅರ್ಹದ್ದೀಕ್ಷೆ** – ಜೈನದೀಕ್ಷ್ಮೆ **ಅರ್ದಿಡು** – ಬಲವಾಗಿ ಚುಚ್ಚು **ಅರ್ದಿ(ದ್ದಿ)ಸು** – ಮುಳುಗಿಸು; ಅಡಗಿಸು **ಅರ್ಹದ್ದೇವ** – ಪೂಜ್ಯನಾದ ಜಿನ **ಅರ್ದುಗಂಚಿ** – ಅದಿರ್ಗಂಚಿ, ಮಾಧವೀ ಹೂ **ಅರ್ಹದ್ರೂಪ** – ಜಿನರೂಪ **ಅರ್ಧಕಪ್ಪಟೆ** – ಸ್ವಲ್ಪ ಬಟ್ಟೆ, ಅರೆವಸ್ತ್ರ(ಧಾರಣೆ) **ಅರ್ಹನ್ಮತ** – ಜೈನಮತ **ಅರ್ಧಗಪ್ಪಡ** – ಅರ್ಧಕಪ್ಪಟೆ **ಅರ್ಹನ್ಯಾರ್ಗ** – ಜೈನಮಾರ್ಗ, ಜೈನಮತ **ಅರ್ಧಗಪ್ಪಡ ತೀರ್ಥ** – ಅರ್ಧಗಪ್ಪಡದ **ಅರ್ಹಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿ** – (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ **ಅಲ್** – ಬೇಡ ಎಂಬರ್ಥ (ಉದಾ: ಮುನಿಯಲ್ ಸಂಪ್ರದಾಯ **ಅರ್ಧಗಪ್ಪಡ ಯತಿ** – ಅರ್ಧಗಪ್ಪಡ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಎಂದರೆ ಮುನಿಯಬೇಡ) **ಅಲ(ಳ)ಕ** – ಮುಂಗುರುಳು **ಅಲಂ(ಳಂ)ಕರಣ** – ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವುದು **ಅರ್ಧಗಪ್ಪಡ ಸಂಘ** – ಅರ್ಧಗಪ್ಪಡ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮುನಿಗಳ ಸಮುದಾಯ **ಅಲಂಕರಿಷ್ಣು** – ಅಲಂಕರಿಸುವವನು **ಅರ್ಧಗುಚ್ಛ** – ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಎಳೆಗಳ ಹಾರ **ಅಲಂ(ಳಂ)ಕೃತಿ** – ಅಲಂಕಾರ **ಅರ್ಧಚಕ್ರವರ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಭರತಖಂಡದ ಮೂರು **ಅಲಂಕೃತಿವೆಱು** – ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಪಡೆ ಖಂಡಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಸಾಮ್ರಾಟ **ಅಲಂಕೃತೆ** – ಅಲಂಕಾರಗೊಂಡವಳು **ಅರ್ಧನಾರಿ** – ಅರ್ಧ ಕಪ್ಪು, ಅರ್ಧ ಕೆಂಪು **ಅಲಂಕ್ರಿಯಾರಚನೆ** – ಅಲಂಕಾರ ಸೃಷ್ಟಿ **ಅಲಂ(ಳಂ)ಕ್ರಿಯೆ** – ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ; ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು; ದೇಹದ ಅರ್ಧ ಗಂಡು ಅರ್ಧ ಹೆಣ್ಣಾಗಿರುವುದು **ಅಲಂಫನೀಯ** – ದಾಟಬಾರದ **ಅರ್ಧಮಂಡಳಕ** – ಅಧ್ ಮಂಡಲದ ಒಡೆಯ **ಅಲಂಫ್ಯ** – ಅಲಂಘನೀಯ **ಅರ್ಧಮಾಣವಕ** – ಹನ್ನೆರಡು ಎಳೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ **ಅಲಂಫ್ಯತೇಜ** – ಮೀರಲಾಗದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಅಲಂಫ್ಯತ್ವ** – ದಾಟಲಾಗದ್ದು **ಅರ್ಧರಥ** – ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ, ಮತ್ತೆ **ಅಲಂಫ್ಯಬಲ** – ಮೀರಲಾಗದ ಶಕ್ತಿಯವನು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅಧೈರ್ಯದಿಂದ **ಅಲಂಪಟೆಯಾಗು** – ಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚು ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ರಥಿಕ; ಮತ್ತೊಬ್ಬನ **ಅಲಂಪಿಕ್ಕು** – ಲೇಪನ ಮಾಡು, ಬಳಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವ ರಥಿಕ **ಅಲಂಮ** – ಪ್ರೀತಿ; ಸೊಗಸು; ಆಳವಾದ ಬಯಕೆ; **ಅರ್ಧಹಾರ** – ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಎಳೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಅತಿಶಯ; ಮೇಲ್ಮೆ **ಅಲಂಪುಗೊಳ್** – ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊ ಹಾರ **ಅರ್ಧಾಂಗಿ** – ಹೆಂಡತಿ **ಅಲಂಪುವಡೆ** – ಸಂತೋಷ ಹೊಂದು **ಅರ್ಧಾವಲಕ (ಅರ್ಧಾವಕೀಕ)** – ಒಂದು ಬಗೆಯ **ಅಲಂಪುವೆರಸು** – ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡು ಅಸ್ತ; ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯ ಬಾಣ **ಅಲಂಪುವೋಗು** – ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದು; **ಅರ್ಧಾಸನ** – ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು **ಅರ್ಧಾಹಾರ** – ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ **ಅಲಂಪೋಡು** – ಸಂತೋಷವಾಗು

ಅಲ(ಳ)ಕ – ಮುಂಗುರುಳು **ಅಲರ್ವನೆ** - ಹೂವಿನ ಹಸೆ(ಮಣೆ), ಹೂ ಹಾಸಿಗೆ **ಅಲ(ಳ)ಕೆ** – ಕುಬೇರನ ರಾಜಧಾನಿ **ಅಲರ್ವಾಸು** – ಹೂ ಹಾಸಿಗೆ **ಅಲರ್ವಿಲ್** – ಹೂವಿನ ಬಿಲ್ಲು **ಅಲಕ್ಕ(ಕ)** – ಅರಗು **ಅಲಕ್ತ(ಕ)ಚ್ಛವಿ** – ಅರಗಿನ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ **ಅಲರ್ವಿಲ್ಲ** – ಮನ್ಮಥ ಹೊಳಪು **ಅಲರ್ವಿಲ್ಲರಸ** – ಅಲರ್ವಿಲ್ಲ **ಅಲಕ್ಕ(ಕ)ದ್ರವ** – ಅರಗಿನ ರಸ **ಅಲರ್ವಡಿ** – ಹೂವಿನ ಪರಾಗ **ಅಲಕ್ತ(ಕ)ರಸ** – ಅಲಕ್ಕ(ಕ)ದ್ರವ **ಅಲರ್ವೋಗು** – ಹೂ ಬಿಡು **ಅಲವರಲ್** – ಚಿಂತಿಸು **ಅಲಕ್ಷ್ಮಿ** – ಬಡತನ **ಅಲವರಿಕೆ** – ಹಟ, ಪಟ್ಟು **ಅಲಗಣಸು** – ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ; ಅಸಮಾಧಾನ **ಅಲಗಂಬು** – ಹರಿತವಾದ ಅಲಗಿನ ಬಾಣ **ಅಲವರಿಸು** – ಆಸೆಪಡು; ಹಂಬಲಿಸು **ಅಲಗು** – ಆಯುಧಗಳ ಹರಿತವಾದ ಮಗ್ಗುಲು; **ಅಲಸ** – ಸೋಮಾರಿ ಕತ್ತಿ; ಬಾಣ **ಅಲಸಂಬೆಱು** – ಆಲಸ್ಯ ಹೊಂದು; ಬಳಲು **ಅಲಸಗಮನೆ** – ಮಂದಗಮನೆ **ಅಲಗೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು; ಅದರ ಹಗ್ಗ **ಅಲಗೆಗಟ್ಟ** – ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟು; ಪಣ **ಅಲಸಗಾಮಿನಿ** – ಮಂದಗಮನೆ **ಅಲಸಯಾನ** – ಮಂದಗಮನ ತೊಡು **ಅಲಘುತರ** – ತುಂಬ ತೂಕವುಳ್ಳ; ಮಹತ್ಕರವಾದ **ಅಲಸಿಕೆ** – ದಣಿವು; ನಿಧಾನ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ **ಅಲಘುಭುಜ** – ಉದ್ದ ತೋಳು **ಅಲಸಿಸು** – ದಣಿವುಗೊಳಿಸು **ಅಲತ(ತಿ)ಗೆ** – ಅರಗು **ಅಲಸು** – ಬಳಲು, ದಣಿ; ಬಳಲಿಕೆ **ಅಲಮ** – ತೊಂದರೆ **ಅಲಱು** – ನಾಶವಾಗು; ಚದುರು **ಅಲರ್** – ಬಿರಿ; ಅರಳು; ಹೂವು **ಅಲಾತಚಕ್ರ** – ಪಂಜನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ **ಅಲರಂಬ** – ಕಾಮ ಉಂಟಾಗುವ ವೃತ್ತ **ಅಲರಂಬು** – ಹೂಬಾಣ **ಅಲಾಬು** – ಸೋರೆ ಗಿಡ, ಕಾಯಿ, ಬುರುಡೆ **ಅಲರಾಯ್** – ಹೂ ತಿರಿ **ಅಲಾಭ** – ಲಾಭ ಸಿಕ್ಕದಿರುವುದು; (ಜೈನ) ಮುನಿಗೆ **ಅಲರೆಸೞ್** – ಹೂವಿನ ಪಕಳೆ ಚರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ದೊರೆಯದಿರುವುದು **ಅಲರೊದ್ದೆ** – ಹೂ ರಾಶಿ **ಅಅ(೪)ನಿ –** ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿ **ಅಲು(೦)ಖು** – ನೀರಿನಿಂದ ಶುದ್ದಿ ಮಾಡು; ಕಾಲು **ಅಲರೋ** – ಹೂಸಾಲು, ರಾಶಿ **ಅಲವರು** – ಆಸೆಪಡು ತೊಳೆದ ನೀರು **ಅಲರ್ಕೆ** – ಅಲರಿಕೆ, ಬಿರಿಯುವುದು **ಅಲುಗು** – ಅಲ್ಲಾಡು; ಅಲ್ಲಾಡಿಸು **ಅಲರ್ಗಂಪು** – ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ **ಅಲುಪ** – (ಅಲ್ಬ) ಸಣ್ಣದಾದ; ಕ್ಷುದ್ರ **ಅಲೆ** – ಸಂಚರಿಸು; ಸೋಲಿಸು; ನಿವಾರಿಸು; ತಾಗು; **ಅಲರ್ಗಟ್ಟು** – ಹೂವನ್ನು ಪೋಣಿಸು ಅಲರ್ಗಣ್ - ಹೂವಿನಂತಹ ಕಣ್ಣು ತೊಳೆ; ತರಂಗ; ತೊಂದರೆಪಡಿಸು **ಅಲರ್ಗಣೆ** – ಹೂಬಾಣ **ಅಲೆಪ** – ಬೀಸುವಿಕೆ; ಸಂಚಾರ **ಅಲೆ(ಲ)ಮ** – ಬೀಸುವಿಕೆ; ಕಾಟ; ಸಂಚಾರ **ಅಲರ್ಗಣೆಯ** – ಹೂಬಾಣವುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥ **ಅಲೋಕನವಿದ್ಯೆ** – ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವ ವಿದ್ಯೆ **ಅಲರ್ಗಣ್ಣ** – ಹೂವಿನಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ವಿಷ್ಣು **ಅಲರ್ಗಳಂ**– ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ **ಅಲೋಕಾಕಾಶ** – (ಜೈನ) ಲೋಕದ ಹೊರಗಿನ **ಅಲರ್ಗುಡಿ** – ಹೂವಿನ ತುದಿ; ಹೂಗೊಂಚಲು ಆಕಾಶ; ಸಿದ್ದರು ಇರುವ ಸ್ಥಳ **ಅಲರ್ಗೊಂಚಲ್** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಅಲ್ಲು** – ಅಳ್ಳಾಡು **ಅಲರ್ಚು** – ಅರಳಿಸು **ಅಲ್ಪ** – ಚಿಕ್ಕದಾದ; ನೀಚ **ಅಲರ್ಜೊಂಪ** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಅಲ್ಪದಶನದಂಶ** – ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಚ್ಚುವುದು **ಅಲರ್ದುಱುಗಲ್** – ಹೂವಿನ ರಾಶಿ **ಅಲ್ಪವೃಷ್ಟಿ** – ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ **ಅಲರ್ದೊಂಗಲ್** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಅಲ್ಪವ್ಯಾಹಾರಿ** – ಮಿತಭಾಷಿ **ಅಲರ್ಮೞೆ** – ಹೂಮಳೆ **ಅಲ್ಪಶ್ರುತ** – ಕಡಿಮೆ ತಿಳಿದವನು **ಅಲರ್ವಂಡು** - ಹೂವಿನ ಬಂಡು, ರಸ **ಅಲ್ಪಸುಖ** – ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಖ **ಅಲ್ಪಸುಖಾಶಿ** – ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಖಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಪಡುವವನು **ಅಲರ್ವಕ್ತಿ** – ದುಂಬಿ **ಅಲರ್ವಚ್ಚ** – ಹೂವಿನ ತೊಡಿಗೆ **ಅಲ್ಪಾಯು(ಷ)** – ಕಡಿಮೆ ಆಯುಸ್ಸುಳ್ಲವನು **ಅಲರ್ವಡಿಗ** – ಹೂವಾಡಿಗ **ಅಲ್ಪೋಪಜಲ್ಪ** – ಮಿತ ನುಡಿ; ಮಿತಭಾಷಿ **ಅಲರ್ವಡೆ** – ಹೂವನ್ನು ಪಡೆ **ಅಲ್ಲ** – ಹಸಿ ಶುಂಠಿ

ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲ – ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ; ಕ್ಟೋಭೆ **ಅವಗೂಹನ** – ಮರೆಮಾಡುವುದು **ಅಲ್ಲಣಿಗೆ** – ಮೇಳ, ವಿನೋದ **ಅವಗೂಹಿತ** – ಮರೆಮಾಚಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಲ್ಲಣಿಗೆಗಾಳಗ** – ವಿನೋದ ಯುದ್ಧ **ಅವಗೈಸು** – ಹೊಂದಿರು **ಅಲ್ಲಣಿಗೆಮುಳಸು** – ಹುಸಿಮುನಿಸು **ಅವಗೃಹ್ಯಮಾಣ** – ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಲ್ಲದ(ವ)ಲ್ಲಣಿಗೆ** – ಹಸಿ ಶುಂಠಿಯ ಮಿಶ್ರಣ **ಅವಗ್ರಹ** – (ಜೈನ) ಅವಗ್ರಹ, ಈಹಾ, ಅವಾಯ ಮತ್ತು ಧಾರಣ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ **ಅಲ್ಲಳ** – ಅಲ್ಲಣಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು **ಅಲ್ಲಳಗಾಳಗ** – ಅಲ್ಲಣಿಗೆಗಾಳಗ **ಅಲ್ಲಾಟ** – ಅಲುಗಾಡು; ಚಾಂಚಲ್ಯ **ಅವಘಾಟಕ** – ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಮುತ್ತುಗಳಿರುವ **ಅಲ್ಲಾ(ಕ್ಟ್ರಾಡಿಸು** – ಅಲುಗಾಡಿಸು; ಹೆದರಿಸು **ಅವಚಂಬಡು** – ಅವರ್ಣನೀಯವಾಗು **ಅಲ್ಲಾ(ಳ್ಳಾ)ಡು** – ಅಲುಗಾಡು; ನಡುಗು **ಅವಚವಿಸು** – ಕಾಂತಿ ಕಳೆದುಕೊ **ಅಲ್ಲ** – ಆ ಸ್ಥಳ, ಆ ಜಾಗ **ಅಲ್ಲಂ** – ಅಲ್ಲಿಂದ, ಅದಕ್ಕಿಂತ **ಅವಚಱಾಗಿಸು** – ಬೇಸರಪಡಿಸು **ಅಲ್ಲದ** – ಅಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ಅವಚಱು(ಱ)** – ಬೇಸರ; ಜಿಗುಪ್ಪ **ಅವಚು** – ಅವಚಳು(ಱ) **ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ** – ಕ್ರೋಭೆ **ಅವಕರ್ಣಿಸು** – ಕೇಳು; ಕಡೆಗಣಿಸು **ಅವಚೂಲ** – ಬಾವುಟದ ತುದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ **ಅವಕಾಶಂಗುಡು** – ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡು ಅಲಂಕಾರದ ಕುಚ್ಚು **ಅವಕೀರ್ಣ** – ಕೆದರಿದ; ಆವರಿಸಿದ **ಅವಚ್ಛನ್ನ** – ಮುಚ್ಚಲಾದ **ಅವಚ್ಚಿನ್ನ** – ಕತ್ತರಿಸುವುದು **ಅವಕುಂಠಿತ** – ಮರೆಮಾಚಲ್ಪಟ್ಟ **ಅವಕುಟ್ಲು** – ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗು **ಅವಜ್ಞೆ(ಗೆಯ್)** – ಅಲಕ್ಷ್ಯ(ಮಾಡು) **ಅವಕೇಶಿ** – ಬಂಜೆ **ಅವಟಯ್ದು** – ಒಪ್ಪಿಸು, ಉಂಟುಮಾಡು; ಒಟ್ಟಾಗು; **ಅವಕ್ತನೆ** – ತಟಕ್ಕನೆ ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡು; ಯತ್ನಿಸು **ಅವಕ್ರಿಯೆ** – ನಿರರ್ಥಕ ಕೆಲಸ **ಅವಡೀನ** – ಹಾರುತ್ತ ಕೇಳಗಿಳಿಯುವುದು **ಅವಗಂಧ** – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ **ಅವತಂಸ** – ಆಭರಣ; ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯ **ಅವಗಡ** – ಸಾಹಸ; ತೊಂದರೆ; ಅಶಕ್ಯವಾದ **ಅವತರಣ** – ಇಳಿಯುವುದು **ಅವಗಡಿಸು** – ಕಡೆಗಣಿಸು; ಸೋಲಿಸು; **ಅವತರಿಸು** – ಇಳಿದು ಬಾ; ಉಂಟಾಗು; ನೆಲೆಗೊಳಿಸ<u>ು</u> ವಿರೋಧಿಸು; ಹರಡಿಕೊ **ಅವಗತ** – ಕಳೆದುಹೋದ **ಅವತಾರ** – ಇಳಿಸುವಿಕೆ; ದೇವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ **ಅವಗಮ(ನ)** – ಅರಿವು, ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಜನ್ಮ ತಾಳುವುದು; ನಿರೂಪಣೆ; (ಜೈನ) **ಅವಗಮ್ಯ** – ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಗರ್ಭಾನ್ವಿತಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ **ಅವಗಯಿಸು** – ತಿಳಿದುಕೊ; ತೋರಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು ಒಂದು **ಅವಗಹನ** – ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಡು; (ಜೈನ) **ಅವತಾರಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನಾಗುವವನ ಮುಕ್ತ್ಯಾತ್ಮದ ಎಂಟು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವ ತಾಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಹೊಗುವುದು **ಅವತಾರಲೇಖಪತ್ರ** – ಜನ್ಯವೃತ್ತಾಂತವಿರುವ ಒಂದು; ಮುಕ್ತಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ದಜೀವಿಗಳು ಸೇರುವ ಅವಕಾಶ **ಅವಗಟೆ** – ಆಧಿಕ್ಯ **ಅವತಾರಾಕೃತಿ** – ದೇವರು ಅವತಾರ ಮಾಡಿದಾಗ **ಅವಗಣಿಯ** – ಅತಿಶಯ; ರಭಸದಿಂದ ನುಗ್ಗುವುದು ಹೊಂದುವ ಆಕೃತಿ **ಅವಗಟೆಯಿಸು** – ಅಧಿಕವಾಗು; ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ **ಅವತೀರ್ಣ** – ಇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಇಳಿದ; ದಾಟಿದ; ಬಂದು ಸೇರಿದ ಬರು; ಉರವಣಿಸು, ಅತಿಶಯವಾಗು **ಅವಗಾಢ** – ಮುಳುಗಿದ; ತನ್ಮಯಗೊಂಡ **ಅವತೆ** – ಅವಸ್ಥೆ, ಹೀನಸ್ಥಿತಿ **ಅವಗಾಹ** – ಉದ್ದಳತೆ **ಅವದಂಶ** – ಚಾಕಣ; ಮದ್ಯದ ಜೊತೆ **ಅವಗಾಹ(ನ)** – ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಸ್ಸಾನ; ಧಾರಣಶಕ್ತಿ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ತಿಂಡಿ **ಅವಗಾಹನಮಿರ್** – ಮುಳುಗಿರು; ಮಗ್ನವಾಗಿರು **ಅವದಾತ** – ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ; ಸುಂದರವಾದ **ಅವಗಾಹಪ್ರದ** – ಮುಳುಗಿಸತಕ್ಕ **ಅವದಾತಕೀರ್ತಿ** – ಪರಿಶುದ್ಧ ಕೀರ್ತಿವಂತ **ಅವಗಾಹಿತ** – ಒಳಗೊಂಡ; ಮನನ ಮಾಡಿದ **ಅವದಾತಯಶ** – ಅವದಾತಕೀರ್ತಿ **ಅವಗಾಹಿಸು** – ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡು **ಅವದ್ಯ** – ನಿಕೃಷ್ಟ, ಅಧಮ **ಅವಗುಣ** – ಕೆಟ್ಟ ಗುಣ **ಅವಧರಿಸು** – ಕೇಳು; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊ **ಅವಗುಣಿ** – ದುರ್ಗುಣಿ **ಅವಧಾತೃ** – ಏಕಚಿತ್ತತೆಯಿರುವವನು

ಅವಧಾನ – ಏಕಚಿತ್ತತೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ **ಅವಲಂಜ** – ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ **ಅವಧಾರಣ(ಣೆ)** – ಒತ್ತು; ನಿರ್ಣಯ **ಅವಲಂಜನು** – ಆಶ್ರಯ ಪಡೆ **ಅವಧಾರಿಸು** – ಸೈರಿಸು; ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊ **ಅವಲಪ್ತ** – ಲೇಪಿಸಿದ; ಅಹಂಕಾರಿ **ಅವಧಾರು** – ಹಿರಿಯರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಮಾತು **ಅವಲೕಢ** – ನೆಕ್ಕಲ್ಪಟ್ಟ; ವ್ಯಾಪಿಸಿದ **ಅವಧಿಜ್ಞಾನ** – (ಜೈನ) ಎಂಟು ಬಗೆಯ **ಅವವಲೇಪ** – ಸೊಕ್ಕು, ಮದ ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು **ಅವಲುಪ್ತ** – ಲೋಪಗೊಳಿಸಿದ ಬಗೆ: ದೇಶಾವಧಿ, ಪರಮಾವಧಿ, **ಅವಲುಪ್ತಫಲ** – ಫಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸರ್ವಾವಧಿ **ಅವಲೋ(ಕೋ)ಕಿನಿ(୧)ವಿದ್ಯೇ** – (ಜೈನ) **ಅವಧಿಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ** – (ಜೈನ) ದೂರದಲ್ಲಾ ಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವಧಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಕರ್ಮ ಸಹಾಯಕವಾದ ವಿದ್ಯೆ **ಅವಧಿಜ್ಞಾನಿ** – ಅವಧಿಜ್ಞಾನವಿರುವವನು **ಅವಲೋ(ಕೋ)ಕಿಸು** – ನೋಡಿ **ಅವಧಿದಿವಸ** – ಗಡುವಿನ ದಿವಸ **ಅವಲ್ಯಾಡು** – (ಅವಲಕ್ಕಿಯಂತೆ) ಕುಟ್ಟು **ಅವಧಿಬೋಧ** – ಅವಧಿಜ್ಞಾನ **ಅವಶಿಷ್ಟ** – ಉಳಿದ **ಅವಧಿವಿಬೋಧ** – ಅವಧಿಜ್ಞಾನ **ಅವಶೀರ್ಣ** – ನಾಶವಾದ **ಅವಧೀರಿತ** – ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಂಡ **ಅವಶೀರ್ಯಮಾಣ** – ಅರಳುತ್ತಿರುವ **ಅವಧೀರಿಸು** – ಕಡೆಗಣಿಸು; ತಿರಸ್ಕರಿಸು **ಅವಶೇಷ** – ಉಳಿದ; ಶೇಷ **ಅವಧೂತ** – ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ **ಅವಶ್ಯಾಯ** – ಹಿಮ **ಅವನ** – ರಕ್ಷಣೆ **ಅವಷ್ಟಂಭ** – ಆಶ್ರಯ; ಸ್ಥೈರ್ಯ; ಗರ್ವ **ಅವನತ** – ಬಗ್ಗಿದ, ನಮ್ರವಾದ; ಕೆಳಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ **ಅವಷ್ಟಂಭಸು** – ಆಸ್ರಯಿಸು; ಹೆಮ್ಮೆಪಡು **ಅವನದ್ದ** – ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ಆವೃತಗೊಂಡ **ಅವಸಕ್ತ** – ತನ್ಮಯವಾದ **ಅವನಿಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಅವಸರ** – ಅವಕಾಶ; ಸಂದರ್ಭ **ಅವಸರಂಗುಡಿಸು** – ಅವಕಾಶಕೊಡಿಸು **ಅವನಿಜ** – ಮರಗಿಡ **ಅವಸರಂಬಡೆ** – ಅವಕಾಶ ಪಡೆ **ಅವನಿಪ** – ಭೂಮಿಯ ರಕ್ಷಕ, ರಾಜ **ಅವನಿಭೃತ್ –** ರಾಜ **ಅವಸರಂಬಾರ್** – ಸಮಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು **ಅವನಿಸು** – ಕಾಪಾಡು **ಅವಸರೋಚಿತ** – ಸಮಯೋಚಿತ **ಅವನೀಜಾತ** – ಮರಗಿಡ **ಅವಸರ್ಪಣ** – ಇಳಿಕೆ; (ಜೈನ) ಮನುಷ್ಯರ **ಅವನೀತಳಪತಿ** – ಅವನಿಪತಿ ಆಯುಸ್ಸು, ಸುಖ ಮುಂತಾದುವು **ಅವಬೋಧ** – ಜಾಗ್ರತಗೊಳ್ಳುವುದು; ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇಳಿಕೆಗೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ **ಅವಸರ್ಪಿಣಿ –** ಅವಸರ್ಪಣ; ಇದರಲ್ಲಿನ ಆರು **ಅವಭಾಸ** – ಕಾಂತಿ, ಹೊಳಪು **ಅವಭಾಸಮಾನ** – ಕಾಂತಿಯಕ್ಕ ಕಾಲಭೇದಗಳು: ಸುಷಮಸುಷಮ, **ಅವಭೃತಸವನ –** ಯಾಗದಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಸುಷಮ, ಸುಷಮದುಷ್ಪಮ, ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಮಾಡುವ ಮಂಗಳಸ್ಸಾನ ದುಷ್ಟಮಸುಷಮ, ದುಷ್ಪಮ, ಅತಿದುಷ್ಪಮ **ಅವಸಾನ** – ಕೊನೆ; ಸಾವು **ಅವಭೃತಸ್ಸಾನ** – ಅವಭೃತಸವನ **ಅವಮೆ** – ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ **ಅವಸಾನಕಾಲ** – ಕೊನೆಗಾಲ **ಅವಮೋದರ್ಯ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ **ಅವಸ್ತಂದ(ನ)** – ಮುತ್ತಿಗೆ ತಪಸ್ಸು; ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು **ಅವಸ್ತು** – ಕಃಪದಾರ್ಥ ತುತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಕೊನೆಗೆ **ಅವಸ್ತುಭೂತ** – ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ; ಏನೂ ಒಂದು ತುತ್ತಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮ ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದವನು; ಅಲ್ಬ **ಅವಯವ** – (ದೇಹದ) ಅಂಗ; ಶ್ರಮರಹಿತ, **ಅವಸ್ಥಾಂತರ –** ಮತ್ತೊಂದು ಅವಸ್ಥೆ; ಕಷ್ಟಕಾಲ ಸುಲಭ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ **ಅವಸ್ಥಾನ** – ನೆಲೆ; ಸನ್ನಿವೇಶ; ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಅವರಜ** – ತಮ್ಮ **ಅವರಜೆ** – ತಂಗಿ **ಅವಸ್ಪಂದ** – ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾರಹಿತ **ಅವರಿ(ರೆ)** – ಅಪ್ಸರೆ **ಅವಹಿತ** – ಗಮನವಿತ್ತ **ಅವರುದ್ದ** – ತಡೆಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ **ಅವಹಿತಧ್ಯಾನ** – ಧ್ಯಾನಮಮಗ್ನನಾದ **ಅವರೋಧ** – ಪ್ರತಿಬಂಧ; ಅಂತಃಪುರ **ಅವಹಿತಭಾವ** – ಭಾವವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಅವರೋಧಜನ** – ಅಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಯರಂ **ಅವಾಗ್ಗೋಚರ** – ವರ್ಣನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದ **ಅವಲ್** – ಕುಟ್ಟುವಿಕೆ; ಅವಲಕ್ಕಿ **ಅವಾಗ್ವಿಷಯ** – ಮಾತಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗದ

ಅವಾಙ್ನ (ಙ್ಮಾ)ನಸಗೋಚರ – ಮಾತು– **ಅವಿರಳಗೊಳ್** – ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರು ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ– **ಅವಿರಳವಿಸಾರಿ** – ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಡುವ **ಅವಾಚೀದಿಗ್ವಿಜಯ** – ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು **ಅವಿಲ(ಳ)ಂಬಂ** – ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೆ **ಅವಿವೇಕಾತ್ಮತೆ** – ವಿವೇಕರಹಿತವಾದ **ಅವಾಚ್ಯ** – ಹೇಳಲಾಗದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳುದು **ಅವಾಪ್ತ** – ಪಡೆಯಬಹುದಾದ **ಅವಿವೇಕಿ** – ವಿವೇಕರಹಿತ **ಅವಾಮ** – ಬಲಗಡೆಯ **ಅವಾಮವೃತ್ತಿವರ್ತನ** – ಋಜುಮಾರ್ಗಾನುಸಾರಿ; **ಅವಿಶಾಲಪರಿಧಿ** – ವಿಶಾಲವಲ್ಲದ ಆವರಣ ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುವ **ಅವಿಶ್ರಾಂತ** – ಸಂತತವಾದ **ಅವಾರಪಾರ** – ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ **ಅವಿಷಯ** – ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ **ಅವಿಷಾದ** – ಸಂತೋಷ **ಅವಾರ್ಯವೀರ್ಯ** – ತಡೆಯಲಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ **ಅವಿಸಂವಾದ** – ವಿರೋಧವಲ್ಲದ **ಅವಿ** – ಅವಿತುಕೊ; ಕುರಿ **ಅವು** – ಒನಕೆಯಿಂದ ಕುಟ್ಟು **ಅವಿಕಲ(ಳ)** – ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ, ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲದ **ಅವುಂಕು** – ಒತ್ತರಿಸು **ಅವಿನ್ಯಾ(ನಾ)ಣ** – (ಅಭಿಜ್ಞಾನ) ಗುರುತು, ಕುರುಹು **ಅವು೦ಕಿಸು** – ಅಮುಕಿಸು **ಅವಿಕಲ್ಪ** – ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದ **ಅವು(೦)ಡು** – ಔಡು, ದವಡೆ **ಅವಿಕಾರಿ** – ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದವನು **ಅವುೞ್** – ಅಗುಳು **ಅವಿಚಲ(೪)ತ** – ನಿಶ್ಚಲವಾದ **ಅವ್ಯಗ್ರ** – ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನ **ಅವಿಚಾರ** – ಯೋಚನೆ ಮಾಡದಿರುವುದು **ಅವ್ಯಗ್ರತೆ** – ಅವ್ಯಗ್ರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು **ಅವಿಚಾರಿತರಮಣೀಯ** – ವಿಚಾರ ಮಾಡದಿದ್ದಾಗ **ಅವ್ಯಗ್ರಮನ** – ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸು(ಳ್ಳವನು) ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವ; ತೋರಿಕೆಯ **ಅವ್ಯತಿರಿಕ್ತೆ** – ಬೇರೆಯಲ್ಲದವಳು ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ **ಅವ್ಯಭಚಾರ** – ತಪ್ಪು ನಡವಳಿಕೆಯಿರದ; ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ **ಅವಿಜ್ಜಿನ್ನ** – ನಿರಂತರವಾದ **ಅವ್ಯಭಚಾರಿಮಿತ್ರ** – ಸ್ಥಿರನಾದ ಗೆಲೆಯ **ಅವ್ಯಯ** – ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದ; ಒಂದೆ ಪ್ರಕಾರದ **ಅವಿಜ್ಞೇಯ** – ತಿಳಿಯಲಾಗದ **ಅವಿತಥ** – ಸುಳ್ಳಲ್ಲದ, ನಿಶ್ಚಯ **ಅವ್ಯವಜ್ಜಿನ್ಸ** – ಎಡೆಬಿಡದ; ನಿರಂತರವಾದ **ಅವ್ಯವಧಾನ** – ಮಸುಕಿರದ; ಸಂತತವಾದ **ಅವಿದಿಡು** – ಮೊರೆಯಿಡು; ಹಬ್ಬು **ಅವಿದಿತ** – ತಿಳಿಯದ **ಅವ್ಯಾಕುಲಂ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ **ಅವಿಧಾ** – "ಕಾಪಾಡಿ" ಎಂಬ ಮೊರೆಯ ಕೂಗು **ಅವ್ಯಾಕುಲಾತ್ಮಕ** – ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ **ಅವಿಧೃತೋದ್ರೇಕ** – ಉದ್ವೇಗರಹಿತವಾದ; **ಅವ್ಯಾಜ** – ಸಹಜವಾದ ವೇಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ **ಅವ್ಯಾಹತ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದ **ಅವಿಧೋ** – ಅವಿಧಾ **ಅವ್ಯುತ್ವನ್ನ –** ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲದವನು **ಅವಿನಯ** – ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆ **ಅವ್ರತಯೋಗ** – ಪ್ರತಾಚರಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಆಮೆಯಂತೆ **ಅವಿನಾ(್ನ)ಣ** – (ಅಭಿಜ್ಞಾನ) ಗುರುತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ **ಅವಿನಾಭಾವಿ** – ಸದಾ ಕೂಡಿರುವ, ಜೊತೆಗಿರುವ **ಅವ್ವಳಸು** – ವ್ಯಾಪಿಸು; ಮೇಲೆ ಬೀಳು **ಅವಿನಾಭಾವಿ** – ಸದಾ ಕೂಡಿರುವ, ಜೊತೆಗಿರುವ **ಅಶಂಕಿತ** – ಶಂಕೆಯಿರದ; ಹೆದರದ **ಅವಿಪಾಕನಿರ್ಜರೆ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮವು ಉದಯವಾಗಿ **ಅಶನ** – ಆಹಾರ; ತಿನ್ನುವುದು ಫಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ **ಅಶನಿ** – ಸಿಡಿಲು; ವಜ್ರಾಯುಧ ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತವಾದ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಹೊಸ **ಅಶರೀರದ್ದನಿ** – ಶರೀರ ಕಾಣಿಸದೆ ಕೇಳುವ ಧ್ವನಿ ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧವಾಗದು ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿನ **ಅಶರೀರವಾಕ್ಯ** – ಅಶರೀರಧ್ವನಿ ಕರ್ಮಗಳು ಉದುರಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ **ಅಶಲ್ಯ** – ಆಯುಧವಿಲ್ಲದ; ನಿರಾಯುಧ **ಅಶಲ್ಯಭಾವೆ** – (ಜೈನ) ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತಳಾದವಳು **ಅವಿಭಕ್ತಸ್ನೇಹೆ** – ಅಖಂಡಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು **ಅಶಾಂತಮತಿ** – ಕದಡಿದ ಮನಸ್ಸಿನವಳು **ಅವಿಭಾವ್ಯ** – ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿಯಲಾರದ; ಗುರುತು **ಅಶಿವ** – ಅಮಂಗಳ **ಅಶಿಶಿರಕರ** – ಸೂರ್ಯ ಹಚ್ಚಲಾಗದ **ಅವಿಮಧೂತ** – (ಜೈನ) ದರ್ಶನ **ಅಶಿಷ್ಟ** – ಒರಟಾದ ಮೋಹನೀಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಶೀತಿಯೋಜನ** – ಎಂಬತ್ತು ಯೋಜನ **ಅವಿರತಂ** – ನಿರಂತರವಾಗಿ

ಅವಿರಲ(ಳ) – ದಟ್ಟವಾದ, ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ

ಅಶೇಷಭರಣಕರ – ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪೋಷಿಸುವ; ಶೇಷನೆಂಬ ಸರ್ಪರಾಜನೆಂಬ ಕೈಗೆ ಭೂಷಣವಾಗಿ ಹೊಂದದ **ಅಶೋಕ** – ಶೋಕರಹಿತ; ದೇವತೆ; ಒಂದು ಮರ **ಅಶೋಕಪಾದಪ** – ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ **ಅಶೋಕಲತಿಕೆ** – ಅಶೋಕದ ಬಳ್ಳಿ **ಅಶೋಕವಲ್ಲರಿ** – ಅಶೋಕಲತಿಕೆ **ಅಶೋಕವೃತ್ತ** – ಶೋಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದ ನಡತೆಯವನು **ಅಶೋಕಸಂಗತ** – ಅಶೋಕವೃಕ್ಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಶೋಕದ ಸೋಕಿಲ್ಲದ **ಅಶೋಕೆ** – ಅಶೋಕಲತಿಕೆ **ಅಶ್ಯ** – ಕಲ್ಲು **ಅಶ್ಯಕಾರ** – ಕಲ್ಲುಕುಟಿಗ **ಅಶ್ಯಸಾರ** – ಕಬ್ಬಿಣ **ಆಶ್ರಮ** – ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರಾಯಾಸ **ಅಶ್ರಾಂತ** – ಶ್ರಮರಹಿತವಾದ **ಅಶ್ರಾಂತಂ** – ದಣಿವಿಲ್ಲದೆ **ಅಶ್ರೀಕ** – ಸಂಪತ್ತು ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ **ಅಶ್ರು** – ಕಂಬನಿ **ಅಶ್ರುಕಣ** – ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿ **ಅಶ್ರುತ** – ಕೇಳಿಸದ; ವೇದವಿರುದ್ಧವಾದ **ಅಶ್ರುತಮೂರ್ವ** – ಹಿಂದೆಂದೂ ಕೇಳದ **ಅಶ್ರುತಪ್ರಕೃತಿಜನ** – ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯರು **ಅಶ್ರುವಾರಿ** – ಕಣ್ಣೀರು **ಅಶ್ರುಸ್ಸಾತ** – ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ತೋಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಅಶ್ರುಸ್ನವೆ** – ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವವಳು **ಅಶ್ಲಕ್ಷ್ಣ** – ಮೃದುವಲ್ಲದ **ಅಶ್ಲೌಫ** – ತೆಗಳಿಕೆ **ಅಶ್ಲೌಫ್ಯ** – ಪ್ರಶಂಸಾಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ **ಅಲ್ಲಿಷ್ಟ** – ಜೊತೆಗೂಡದ **ಅಶ್ವಗ್ರೀವ** – ಕುದುರೆಯ ಕೊರಳು; ವಿಷ್ಣವಿನ ಹಯಗ್ರೀವರೂಪ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ; (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾಧರ **ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ** – ಕುದುರೆಯ ಶಕ್ತಿ, ವೇಗ; ದ್ರೋಣನ ಮಗ; ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಆನೆಯ ಹೆಸರು **ಅಶ್ವಮಹಿಷನ್ಯಾಯ** – ಕುದುರೆ–ಕೋಣಗಳ ನಡುವೆಯಿರುವಂತಹ ಸಹಜವೈರ-**ಅಶ್ಟೀಯ** – ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ

ಅಷಾಢ – ಆಷಾಢಮಾಸ; ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಅಥವಾ

ದಂಡ; ಮಲಯಪರ್ವತ

ಅಷ್ಟಋದ್ದಿ – ಬುದ್ದಿ, ಕ್ರಿಯಾ, ವಿಕ್ರಿಯಾ, ತಪ,

ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಋದ್ದಿಗಳು

ಯತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವ ಮುತ್ತುಗದ

ಬಲ, ಔಷಧ, ರಸ, ಅಕ್ಷೀಣ ಎಂಬ

ಅಷ್ಟಕರ್ಮ – (ಜೈನ) ಜ್ಞಾನಾವರಣೇಯ, ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ, ಅಂತರಾಯ, ಮೋಹನೀಯ, ಆಯುಃ, ನಾಮ, ಗೋತ್ರ, ವೇದನೀಯ ಎಂಬ ಎಂಟು ಕರ್ಮಗಳು **ಅಷ್ಟಗುಣ** – ಎಂಟರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು; ಅಷ್ಟಸಿದ್ದಿ; (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ, ಜ್ಲಾನ, ದರ್ಶನ, ವೀರ್ಯ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಅವಗಾಹನ, ಅಗುರುಲಘು, ಅವ್ಯಾಬಾಧ ಎಂಬ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದ ಜೀವನ ಎಂಟು ಗುಣಗಳು **ಅಷ್ಟಚಾಮೋತ್ಸೇಧ** – ಎಂಟು ಬಿಲ್ಲಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾದ **ಅಷ್ಟತೂರ್ಯರವ** – ಭೇರಿ, ಮದ್ದಳೆ, ಝಲ್ಲರಿ, ಕಹಳೆ, ಶಂಖ, ಕೊಳಲು, ವೀಣೆ, ತುಣವ ಎಂಬ ಎಂಟು ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿ **ಅಷ್ಟದಿಕ್ಟಾಲ(ಳ)** – ಇಂದ್ರ, ಯಮ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ನಿರುತಿ, ವರುಣ, ಕುಬೇರ, ಈಶಾನ – ಎಂಟುದಿಕ್ಕುಗಳ ಅಧಿಪತಿಗಳು– **ಅಷ್ಟದಿಗ್ಗಜ** – ಐರಾವತ, ಮಂಡರೀಕ, ವಾಮನ, ಕುಮುದ, ಅಂಜನ, ಮಷ್ಬದಂತ, ಸಾರ್ವಭೌಮ, ಸುಪ್ರತೀಕ ಎಂಬ ಎಂಟು **ಅಷ್ಟದಿಗ್ಲಯ** – ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು **ಅಷ್ಟದ್ವೀಪ** – (ಜೈನ) ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಂಟು ದ್ವೀಪಗಳು: ಜಂಬೂ, ಧಾತಕೀ, ಮಷ್ಕರ, ವಾರುಣೀವರ, ಕ್ಷೀರವರ, ಘೃತವರ, ಇಕ್ಬುವರ, ನಂದೀಶ್ವರ **ಅಷ್ಟಪ್ರಕಾರಾರ್ಚನೆ** – ನೀರು, ಗಂಧ, ಸದಕ, ಮಷ್ಟ, ಅನ್ನ, ದೀಪ, ಧೂಪ, ಫಲ ಎಂಬ ಎಂಟರಿಂದ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ **ಅಷ್ಟಮಚಂದ್ರ** – ಜನ್ಮಲಗ್ನದಿಂದ ಚಂದ್ರನು ಅಷ್ಟಮಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದು **ಅಷ್ಟಮತೀರ್ಥನಾಥ** – ಎಂಟನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ, ಚಂದ್ರಪ್ರಭ **ಅಷ್ಟಮಭೂಮಿ** – (ಜೈನ) ಸಿದ್ದರು ವಾಸಮಾಡುವ ಲೋಕಭಾಗ **ಅಷ್ಟಮಲ** – ಶಂಕೆ, ಫೃಣಿ, ಭಯ, ಲಜ್ವೆ, ಜುಗುಪ್ಸೆ, ಕುಲ, ಶೀಲ, ಜಾತಿ ಇವುಗಳ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬರುವ ದೋಷಗಳು **ಅಷ್ಟಮಹಾಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯ** – (ಜೈನ) ಜಿನನ ಎಂಟು ಮಂಗಳ ಲಾಂಛನಗಳು: ಅಶೋಕವೃಕ್ಕ, ಸುರಮಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ, ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ, ಚತುಷ್ಪಷ್ಟಿಚಾಮರ, ರತ್ನಬಚಿತ ಸುವರ್ಣ ಸಿಂಹಾಸನ, ಪ್ರಭಾವಲಯ, ದೇವದುಂದುಭಿ, ಛತ್ರತ್ರಯ **ಅಷ್ಟಮೀಂದು** – ಅಷ್ಟಮಿಯ ಚಂದ್ರ

ಅಷ್ಟಲೋಕಪಾಲ – ಎಂಟು ಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯರು

ಅಷ್ಟವರ್ಗಿ – ಎಂಟು ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು **ಅಷ್ಟಾವಂಕ**– ಅಷ್ಯಾವಕ್ರ; ಮಹಾ ಕುರೂಪಿ **ಅಷ್ಟವಿಂಶತಿ** – ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು **ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ(ಮೂಜೆ)** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕರು ಎಂಟು **ಅಷ್ಟವಿಧರ್ಧಿ** – ಅಷ್ಟಋದ್ದಿ ದಿನಗಳು ಆಚರಿಸುವ ಜಿನಪೂಜೆ **ಅಷ್ಟವಿಧಶುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ಕಾರ್ಯ, ಭಾವ. **ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತಕ** – ನೂರೆಂಟು **ಅಷ್ಟೋತ್ತರಸಹಸ್ರ** – ಸಾವಿರದೆಂಟು ಈರ್ಯಾಪಥ, ಭಿಕ್ಖಾ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾ, ಶಯನ, ಆಸನ, ವಾಕ್ಯ – ಇವುಗಳಿಗೆ **ಅಸಂಖ್ಯಾತ** – ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ **ಅಸಂಖ್ಯೇಯ** – ಎಣಿಸಲಾಗದ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶುದ್ದಿ – **ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ** – ಅಷ್ಟಪ್ರಕಾರಾರ್ಚನೆ **ಅಸಂಚಿತ** – ಕೂಡಿಡದ **ಅಷ್ಟವೆ** – ಅಷ್ಟಮೀ ತಿಥಿ **ಅಸಂಜ್ಞಿ** – (ಜೈನ) ಆಹಾರ, ಮೈಥುನ, ಭಯ, **ಅಷ್ಟಶೋಭೆ** – ಕಳಶ, ಕನ್ನಡಿ, ಬಾವುಟ, ತೋರಣ, ಪರಿಗ್ರಹ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಸಂಜ್ಞೆಗಳಿಲ್ಲದ ಧೂಪ, ದೀಪ, ಭೇರಿ, ಬೀಸಣಿಗೆ ಎಂಬ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಅಲಂಕಾರಗಳು **ಅಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತ** – ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದದ ಮನಸ್ಸಿನವನು ಅಷ್ಟಸಿದ್ದಿ – ಯೋಗದಿಂದ ದೊರಕುವ ಅಣಿಮಾ, **ಅಸಂದಿಗ್ದ** – ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮಾ, ಲಘಿಮಾ, ಗರಿಮಾ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ, **ಅಸಂಧೇಯ** – ಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ, ಈಶಿತ್ವ, ವಶಿತ್ವ ಎಂಬ ಎಂಟು **ಅಸಂಭವ** – ಸಂಭವಿಸಲಾಗದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು **ಅಸಂಭಾವಿತ** – ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ **ಅಷ್ಟಾಂಗನಿಮಿತ್ತ** – ಭೂಮಿ, ಸ್ವಪ್ನ, ಶರೀರ, ಸ್ವರ, **ಅಸಂಯತ** – (ಜೈನ) ಸಂಯಮರಹಿತ ಉತ್ಪಾತ, ಆಕಾಶ, ಲಕ್ಷಣ, ವೃಂಜನ -**ಅಸಂಯತಸಮ್ಯಗ್ನೃಷ್ಟಿ –** (ಜೈನ) ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಶಾಸ್ಥ-ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನಾದರೂ **ಅಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮ** – ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ; ಎದೆ, ಸಂಯಮರಹಿತನಾದವನು ತಲೆ, ಎರಡು ಕಾಲುಗಳು, ಮೊಣಕಾಲು, **ಅಸಕಣಿ** – ಆಕ್ರಮಣ; ಮಿತಿಮೀರು; ತಪ್ಪಿಸು ದೃಷ್ಟಿ, ಎರಡು ಕೈಗಳು, ತನ್ಮಯತೆ **ಅಸಕೞೆಹ** – ಕೈಮೀರುವುದು ಇವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಮಾಡುವ **ಅಸಕೃತ್** – ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನಮಸ್ಕಾರ **ಅಸಗ** – ಅಗಸ **ಅಷ್ಟಾದಶತೀರ್ಥ** – ರಾಜನಿಗೆ ಸಕಾಯಕವಾದ **ಅಸಗವೊಯ್ಲು** – ಅಗಸನ ಒಗೆತ **ಅಸಗವೊಯಲ್ವೊಯ್** – ಅಗಸನ ಹೊಡೆತ ಹೊಡೆ ಹದಿನೆಂಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು: ಮಂತ್ರಿ, **ಅಸಗವೊೞೆ** – ಅಗಸ ಒಗೆಯಲು ಬಳಸುವ ನದಿ ಪುರೋಹಿತ, ಯುವರಾಜ, ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ, ಅಂತರ್ವಂಶಿಕ, ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ, ದ್ವಾರಪಾಲ, **ಅಸತಿ** – ಜಾರೆ **ಅಸತೀಕೇಳ** – ಜಾರೆಯರೊಡನೆ ಸೇರುವುದು ಸೇನಾಧ್ಯಕ್ಷ, ಧರ್ಮಾಧ್ಯಕ್ಷ, ಧರ್ಮೇಪದೇಶಕ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ಮಾಣಕ, **ಅಸತ್ತರ್ಮ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ, ದುರ್ಗಪಾಲಕ, ಅರಣ್ಯಪಾಲಕ, **ಅಸತ್ತಾರ** – ಸತ್ಕರಿಸದಿರುವುದು ಸೀಮಾಪಾಲಕ, ಸೆರೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ, **ಅಸದನುಶಾಸನ** – ಸರಿಯಲ್ಲದ ವಿವರಣೆ; ದಂಡಪಾಲ, ಯೋಜನಾಧಿಕಾರಿ ಅನ್ಯಾಯದ ಸಂಪಾದನೆ **ಅಷ್ಟಾದಶದೋಷ** – (ಜೈನ) ಜೀವಿಗೆ ಅಂಟುವ **ಅಸದಳ** – ಅಸಾಧ್ಯ ಹದಿನೆಂಟು ದೋಷಗಳು: ಕ್ಬುಧೆ, ತೃಷೆ, **ಅಸದಳಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಭಯ, ದ್ವೇಷ, ರಾಗ, ಮೋಹ, ಚಿಂತೆ, **ಅಸದಾಗ್ರಹ** – ಸಲ್ಲದ ಹಟ; ಕೆಟ್ಟುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಜರೆ, ರೋಗ, ಮೃತ್ಯು, ಖೇದ, ಸ್ವೇದ, **ಅಸದ್ವ್ಯಯ** – ದುಂದು ವೆಚ್ಚ ಮದ, ಅರತಿ, ವಿಸ್ಮಯ, ಜನ್ಮ, ನಿದ್ರೆ, **ಅಸದ್ವಿಷಯ** – ಅಯೋಗ್ಯ ವಿಷಯ ವಿಷಾದ **ಅಸನಿ** – (ಅಶನಿ) ಸಿಡಿಲು, ವಜ್ರಾಯುಧ **ಅಷ್ಟಾಪದ –** ಎಂಟು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ; **ಅಸಮಬಲ** – ಬೇರಾರೂ ಸಮಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಜೇಡರಹುಳು; ಚಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು **ಅಷ್ಟಾಪದರಿಮಹೀಠ** – ಸಿಂಹಾಸನ; ಅದರ ಮೇಲೆ **ಅಸಮಯಕೃತ –** ಸರಿಯಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವನು ಮಾಡಿದ **ಅಷ್ಟಾಪದವಿಷ್ಟರ** – ಸುವರ್ಣಪೀಠ **ಅಸಮವಿಭೂತಿ** – ಅಸಮವಾದ ಸಿರಿ **ಅಷ್ಟಾರ್ಫ್ಯ** – (ಜೈನ) ಜಲ, ಅಕ್ಷತೆ, ಗಂಧ, ಮಷ್ಪ, **ಅಸಮಶರ** – ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಧೂಪ, ಧೂಪ, ಚರು, ಫಲ ಇವುಗಳ ಮನ್ಮಥ ಅರ್ಪಣೆ **ಅಸಮಾಯುಧ** – ಅಸಮಶರ

ಅಸಮಾಸ್ತ – ಅಸಮಶರ **ಅಸುಂಗೊಳಸು** – ಕೊಲ್ಲಿಸು; ನಡುಗಿಸು; **ಅಸಮಾಸ್ತತೆ** – ಬೆಸ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಾಣಗಳಿರುವುದು ಅಚ್ಚರಿಪಡಿಸು **ಅಸರಪಸರ** – ಸಲಿಗೆ, ಸದರ **ಅಸುಂಬು** – ಅಲ್ಲಾಡಿಸು **ಅಸವಸ** – ಆತುರ; ಸಂಭ್ರಮ; ದುಡುಕು **ಅಸುಗೆ** – ಅಶೋಕೆ **ಅಸುಗೆದಳರ್** – ಅಶೋಕದ ಚಿಗುರು **ಅಸಹ್ಯ** – ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ **ಅಸಹ್ಯಮಾನ** – ಅಸಹ್ಯ **ಅಸುನೆಱ** – ಕೋಮಲ **ಅಸಹ್ಯವೃತ್ತಿ** – ಸಹಿಸಲಾಗದ ನಡತೆ **ಅಸುಮೋಕ್ಷ** – ಅಸು+ಮೋಕ್ಷ, ಪ್ರಾಣವಿಯೋಗ; **ಅಸಹ್ಯೋಕ್ತಿ** – ಜುಗುಪ್ಸೆ ತರುವ ಮಾತು ಅ+ಸುಮೋಕ್ಷ, ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲದ **ಅಸಾಧಾರಣ** – ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲದ ರೀತಿಯ ಮೋಕ್ಸ **ಅಸಾಧುಜನ** – ಕೆಟ್ಟ ಜನ **ಅಸುಭೃತ್** – ಜೀವಿ **ಅಸಾರಚೇತನ** – ಸತ್ವಹೀನ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ಅಸುರ್** – ಅಸಹ್ಯಪಡು **ಅಸಾರತಿಕೆ** – ನಿಸ್ಸಾರತೆ **ಅಸುರ** – ರಾಕ್ಸಸ **ಅಸಾರ್ದ್ರತೆ** – ಒಣಗಿದ, ನೀರಸ **ಅಸುರವಿಜಯ** – ವಿಷ್ಣು; (ಜೈನ) ಮೂರು ಬಗೆಯ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ, ನೀಚ **ಅಸಿ** – ಚೆಲ್ಲು, ಈಡಾಡು; ನವಿರಾದ; ಸಣ್ಣಗಾಗು; **ಅಸುರವೈರಿ** – ಅಸುರರಿಮ, ವಿಷ್ಣು ಕತ್ತಿ; ಸ್ತ್ರೀ **ಅಸಿತ** – ಕಪ್ಪು **ಅಸುರೇಂದ್ರ** – ರಾಕ್ಸಸರಾಜ **ಅಸಿತಪದ** – ಅಗ್ನಿ **ಅಸುವೊಸರ್** – ಜೀವಹೋಗು **ಅಸುಹೃತ್ –** ಶತ್ತು **ಅಸಿತಮಣಿ** – ಇಂದ್ರನೀಲರತ್ನ **ಅಸಿಕ** – ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ, ಕಠಾರಿ; ತೆಳ್ಳಗಿರುವವನು **ಅಸುಹೃತ್ಪೇನೆ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ **ಅಸುಹೃದ್ದಮ** – ಅರಿಂದಮ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನು **ಅಸಿಖೇಟಕಹಸ್ತೆ** – ಕತ್ತಿಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದವಳು **ಅಸಿತ** – ಕಪ್ಪಾದ; ಆಹಾರ ಗೆಲ್ಲುವವನು **ಅಸಿತಪಯೋಜ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ಅಸುಹೃದ್ಧ್ವಜಿನಿ** – ಶತ್ರುಸೇನೆ **ಅಸಿತಾಹಿ** – ಕಾಳಸರ್ಪ **ಅಸ್ಸ್ಕಕ್** – ರಕ್ತ **ಅಸಿತಾಹಿದಂಶ** – ಕಾಳನಾಗರದ ಕಡಿತ **ಅಸ್ಸಕ್ಷಣ** – ರಕ್ತದ ತೊಟ್ಟು **ಅಸಿತೇಂದೀವರ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ಅಸೃಙ್ನದಿ** –ರಕ್ಕದ ನದಿ **ಅಸೃಕ್ತೋಯಧಿ** – ರಕ್ತಸಮುದ್ರ **ಅಸಿತೋತ್ಪಲನಿ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳ ಗುಂಪು **ಅಸೃಕ್ಷಂಕ** – ರಕ್ತದ ಕೆಸರು **ಅಸಿತೋರಗ** – ಅಸಿತಾಹಿ **ಅಸಿದು** – ಕೃಶವಾದ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ **ಅಸೃಗ್ಣಲ(ಳ)** – ರಕ್ತದ ನೀರು; ರಕ್ತ **ಅಸೆಯಿಱೆ** – ಮುಖವನ್ನು ಚುಚ್ಚು **ಅಸಿದುಗೊಳ್** – ಸಣ್ಣಗಾಗು **ಅಸಿಧಾರಾವ್ರತ** – ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗಿನ ಮೇಲೆ **ಅಸೆವಿರಿ** – ಮುಖ ಬಿರಿ **ಅಸೇವ್ಯ** – ಸೇವಿಸಬಾರದ ನಡೆಯುವಂತಹ ಕಷ್ಟಕರ ವ್ರತ **ಅಸಿಧೇನು(ಕೆ)** – ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ **ಅಸೇವ್ಯವರ್ಣನ** – ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯ ವರ್ಣನೆ **ಅಸೌಮ್ಯ** – ಭಯಂಕರವಾದ **ಅಸಿಪತ್ರ** – ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು; ಕತ್ತಿಯ ಒರೆ **ಅಸಿಪತ್ರನಂದನ** – ಚೂಪಾದ ಎಲೆಗಳ ಮರಗಳುಳ್ಳ **ಅಸ್ಟಲ(೪)ತ೦** – ತಪ್ಪದಂತೆ **ಅಸ್ಥಲತಗತಿ** – ದೃಢವಾದ, ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ನಡಿಗೆ **ಅಸಿಪತ್ರವನ** – ಅಸಿಪತ್ರನಂದನ **ಅಸ್ತಂಗತ** – ಮುಳುಗಿದವನು **ಅಸಿಯ ಬಾಸೆ** – ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೋಮರಾಜಿ **ಅಸ್ತಗತಿ** – ಮುಳುಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ **ಅಸಿಯನ್(ಕ್)** – ಕೃಶವಾದವನು(ಳು) **ಅಸ್ತದವ** – ನಂದಿಹೋದ ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು **ಅಸಿಯರ್** – ಕೃಶರು **ಅಸ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿ** – ಮುಳುಗುವುದು **ಅಸಿಯುಗುರ್** – ಹರಿತವಾದ ಉಗುರು **ಅಸ್ತಮಿತ** – ಮುಳುಗಿದ **ಅಸಿಯೇಱು** – ಕತ್ತಿಯ ಗಾಯ **ಅಸ್ತಮಿಸು** – ಮುಳುಗು, ಮರೆಯಾಗು **ಅಸಿರತ್ನ –** ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಖಡ್ಗ **ಅಸ್ತವಿಳಾಸ** – ಸಂತೋಷ ಮರೆಯಾದವನು **ಅಸಿಲತಾಧಾರೆ** – ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಳುಕುವ ಕತ್ತಿಯ **ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ** – ಕ್ರಮವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ಅಸ್ತಶೈಲ** – ಪಶ್ಚಿಮ **ಅಸು** – ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು; ಬೇಗ; ಪ್ರಾಣ **ಅಸ್ತಸಮಯ** – ಮುಳುಗುವ ಹೊತ್ತು **ಅಸುಂಗೊಳ್** – ಕೊಲ್ಲು; ಹೆದರು; ಬೆರಗಾಗು **ಅಸ್ತಾದ್ರಿ** – ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವ ಬೆಟ್ಟ **ಅಸ್ತಾಜ್ಗ –** ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವ ಸಮುದ್ರ

ಅಸ್ತಿಕಾಯ – (ಜೈನ) ಜೀವ, ಮದ್ಗಲ, ಧರ್ಮ, **ಅಹರಹ** – ಅನುದಿನ ಅಧರ್ಮ, ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ ಐದು ಬಗೆ **ಅಹರ್ನಿಶ(೦)** – ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ **ಅಸ್ತೇಯ** – ಕದಿಯದಿರುವುದು; (ಜೈನ) **ಅಹರ್ಪತಿ** – ಸೂರ್ಯ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಹರ್ಮುಖ** – ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ **ಅಸ್ತ** – ಆಯುಧ; ಬಾಣ **ಅಹಸ್ಸು** – ಹಗಲು **ಅಸ್ತಕದಂಬಕ** – ಆಯುಧಸಮೂಹ **ಅಹಹ** – ಒಂದು ಭಾವಸೂಚಕಾವ್ಯಯ **ಅಸ್ತಜಾಳ** – ಅಸ್ತ್ರಕದಂಬಕ **ಅಹಿ** – ಹಾವು **ಅಸ್ತತತಿ** – ಅಸ್ತ್ರಕದಂಬಕ **ಅಹಿಂಸಾವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಶ್ರೋತೃವಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ **ಅಸ್ತರುಚಿ** – ಆಯುಧದ ಕಾಂತಿ ಎಂಟು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಅಸ್ತಶಾಲೆ** – ಆಯುಧಾಗಾರ **ಅಹಿಂಸಾಶುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ದೀಕ್ಷಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೆಯದು **ಅಸ್ತಾಲ** – ಬಾಣಸಮೂಹ **ಅಸ್ತ್ರಿ** – ಅಸ್ತ್ರಧಾರಿ **ಅಹಿಕಟಕ** – ಸರ್ಪವನ್ನೇ **ಅಸ್ಥಾನ** – ಸ್ಥಾನವಲ್ಲದ್ದು; ಸೂಕ್ತವಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನ ಬಳೆ(ಕಟಕ)ಯಾಗುಳ್ಳವನು (ಶಿವ) **ಅಹಿಕೇತನ** – ಸರ್ಪಧ್ವಜ; ದುರ್ಯೋಧನ **ಅಸ್ಪಂದತೆ** – ಅಲುಗದಿರುವಿಕೆ **ಅಹಿಗರಳಹರ** – ಹಾವಿನ ವಿಷವನ್ನು **ಅಸ್ಪೃಷ್ಣಪಾಂಶು** – ಧೂಳು ಸೋಕದವನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವನು, ಗರುಡ **ಅಸ್ಪುಟವಚನ** – ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತಾಡುವವನು **ಅಸ್ಪುರಿತ** – ಹೊಳೆಯದಿರುವ **ಅಹಿಗೃಹ** – ಹುತ್ತ **ಅಸ್ಯತ್ಪಿತೃ** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ತಂದೆ **ಅಹಿತನಿಷೂದನ –** ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು **ಅಸ್ಮತ್ಪುತ್ರ** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ಮಗ **ಅಹಿತಶಕ್ತಿ** – ಹಗೆಯ ಬಲ **ಅಸ್ಮತ್ಪಭು** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ಒಡೆಯ **ಅಹಿದ್ದಜ** – ದುರ್ಯೋಧನ **ಅಸ್ಯತ್ಪಿಯೆ** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯೆ **ಅಹಿನಾಯಕ** – ಆದಿಶೇಷ **ಅಸ್ಯದರಾಧನ** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ಪೂಜೆ **ಅಹಿಪತಲ್ಪ** – ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯವನು, ವಿಷ್ಣು **ಅಸ್ಯದೀಯ** – (ನನಗೆ) ನಮಗೆ ಸೇರಿದ **ಅಹಿಪತಿ** – ಆದಿಶೇಷ **ಅಸ್ಮದ್ದುಣ** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ಗುಣ **ಅಹಿಮಕಿರಣ** – ಶೀತಲವಲ್ಲದ ಕಿರಣದವನು, **ಅಸ್ಯದ್ದುರು** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ಗುರು ಸೂರ್ಯ **ಅಹಿಮಕೃತ್** – ಅಹಿಮಕಿರಣ **ಅಸ್ಯದ್ಧರಣೀಶ** – (ನನ್ನ) ನಮ್ಮ ರಾಜ **ಅಹಿಮರುಚಿ** – ಸೂರ್ಯ **ಅಸ್ಯರಣ** – ನೆನೆಪಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ಅಸ್ಮೃತಾಹಾರ** – ಆಹಾರವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದವನು **ಅಹಿರಾಜ –** ಅಹಿಪತಿ **ಅಸ್ಮೇರ** – ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಲ್ಲದ **ಅಹಿಶೀಷ**೯ – ಹಾವಿನ ತಲೆ, ಹೆಡೆ **ಅಸ್ರ(ವಾರಿ)** – ರಕ್ತ; ಕಣ್ಣೀರು **ಅಹೀಂದ್ರ** – ಆದಿಶೇಷ; (ಜೈನ) ನಾಗರಾಜ **ಅಸ್ವಪ್ನ** – ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದ; ದೇವತೆ **ಅಹೀಂದ್ರಕೇತನ** – ಸರ್ಪಧ್ವಜ **ಅಸ್ವಪ್ಸಾನಕ** – ದೇವದುಂದುಭಿ **ಅಹೀಂದ್ರಲೋಕ** – ನಾಗಲೋಕ **ಅಹೀನತಾನ್ವಿತ** – ಸರ್ಪರಾಜನೆಂಬ ಬಿರುದಿನವನು; **ಅಸ್ವಸ್ಥೆ** – ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದವಳು **ಅಹ** – ದಿನ ಹೀನತೆಯಿಲ್ಲ ದವನು **ಅಹೀಶ್ವರ** – ಅಹೀಂದ್ರ **ಅಹಂ** – ನಾನು ಎಂಬ ಭಾವ **ಅಹಂಕಾರಭಾವ** – ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು **ಅಹುದು** – ಹೌದು **ಅಹಃಪತಿ** – ಹಗಲಿನ ಒಡೆಯ, ಸೂರ್ಯ **ಅಹೋ** – ಒಂದು ಭಾವಸೂಚಕಾವ್ಯಯ **ಅಹಃಪತಿಸುತ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ; ಶನಿ, ಯಮ, **ಅಹೋಧ್ವಾನ** – ಅಹೋ ಎಂಬ ಕೂಗು **ಅಹೋರಾತ್ರಂ** – ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಯಮ, ಸುಗ್ರೀವ, ಕರ್ಣ **ಅಹ(೦)ಗೆ** – ಹಾ(೦)ಗೆ **ಅಳ(ಲ)ಂಕರಣಗೃಹ** – ಅಲಂಕಾರ **ಅಹಮಹಮಿಕೆ** – ಅಹಂಭಾವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೆ **ಅಳಂಕು** – ಬಣ್ಣ ಲೇಪನ ಮಾಡು **ಅಹಮಿಂದ್ರ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳೂ ಅಣೂತ್ಮರಗಳೂ ಆದ ಮೇಲೆ ಬರುವ **ಅಳಂಕೆ** – ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಗ್ರೈವೇಯಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜೀವ **ಅಳಂಕೆಗೆಯ್** – ಜೋಡಿಸು, ಸೇರಿಸು **ಅಹಮಿಂದ್ರತ್ವ** – ಅಹಮಿಂದ್ರತನ **ಅಳಂಕೆಗೊಳ್** – ಸೇರಿಕೊ; ಉದ್ಭವಿಸು **ಅಹಮಿಕೆ** – ತಾನು ಮುಂದು ಎಂದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ **ಅಕಂಕೆಗೊಳಸು** – ಸೇರಿಸು; ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು ಮುನ್ನುಗ್ಗುವುದು

ಅಳಂಕೆವೆಱು – ಜೋಡಣೆ ಹೊಂದು **ಅಳಲುಳ** – ಕುದುರೆಯ ಒಂಬತ್ತು ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ **ಅಕಂಬೆ** – ಅಣಬೆ, ನಾಯಿಕೊಡೆ ಒಂದು **ಅಳವಿಂಡು** – ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹ **ಅಳಕ** – ಬರೆಯುವ ಓಲೆ; ಮುಂಗುರುಳು **ಅಳಕಾನೀಕ** – ಮುಂಗುರುಳ ರಾಶಿ **ಅಆವೆದೆ** – ದುಂಬಿಗಳ ಸಾಲಿನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ **ಅಳಕಾಳ** – ಅಳಕಾನೀಕ **ಅ೪ಱ್** – ಕೆಸರು **ಅಳಕೋದ್ದಾಸಿ** – ಮುಂಗುರುಳಿನಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ **ಅಆಆ** – ಕಪಟ **ಅಆ୧ಕಭಕ್ತ** – ಕಪಟಭಕ್ಕಿಯುಳ್ಳವನು **ಅಳಗ** – ಹವಳ; ಹವಳದ ಬಣ್ಣದ ಹಸು, ಕುದುರೆ **ಅಆಕರ್ಭುಕುಟ** – ಹುಸಿ ಹುಬ್ಬುಗಂಟು; ತೋರಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿ **ಅಳರು** – ವ್ಯಾಪಿಸು ಕೋಪ **ಅಆಆಕಮಿತ್ರ** – ಕಪಟ ಸ್ನೇಹಿತ **ಅಳಲ್ತೆ** – ಅಳಲಿಕೆ, ವ್ಯಸನ **ಅಳವಡಿಕೆ** – ಹೊಂದಿಕೆ **ಅಆಆಕನೊಬಗು** – ಹುಸಿ ಸೊಬಗು **ಅಳವಡಿಸು** – ಹೊಂದಿಸು **ಅಳುಂಕು** – ಅಲುಗಡು; ಹಿಂಜರಿ **ಅಳವಡು** – ಹೊಂದಿಕೊ; ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ಸೇರಿಸು, **ಅಕುಂಬ(ಬು)** – ಅತಿಶಯ, ವೆಗ್ಗಳ; ಕೂಡಿಸು ಮನೋಹರವಾದ; ಆಶ್ರಯ **ಅಳುಂಬಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಅಳವಳ** – ವ್ಯಥೆ **ಅಕವಳಸು** – ಶಬ್ದಮಾಡು **ಅಳುಪು** – ಪೀತಿ **ಅಕವಱೆ** – ಅಳವು+ಅಱೆ, (ತನ್ನ) ಅಳತೆಯನ್ನು ತಿಳಿ **ಅಳುರ್** – ಆವರಿಸು; ಸುಡು; ಚದುರಿಹೋಗು **ಅಳವಟಿ** – ಅಳವು+ಅಪಿ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಹಾಳಾಗು **ಅಳುರ್ಕೆ** – ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು; ಆಧಿಕ್ಯ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ಅಳವಣಿಸು** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗುಂದು **ಅಳುರ್ಕೆಗೞ್ಲಲೆ** – ಹೆಚ್ಚಾದ ಕತ್ತಲೆ **ಅಕವಿ** – ಪ್ರಮಾಣ; ಶಕ್ತಿ; ಯೋಗ್ಯತೆ; ಸಾಧ್ಯ **ಅಳುರ್ಕೆಗಿಡಿಸು** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗುಂದುವಂತೆ ಮಾಡು **ಅಳವಿಗೞೆ** – ಅಳತೆ ಮೀರು **ಅಳುರ್ಕೆಗುಂದು** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗುಂದು **ಅಳವಿಗಾಣ್** – ಅಳತೆಯನ್ನು ಕಾಣು **ಅಳುರ್ಕೆಗೊಳ್** – ಆವರಿಸು; ಅಧಿಕವಾಗು **ಅಳವಿದಪ್ಪು** – ಅಳತೆ ಮೀರು **ಅಳುರ್ಕೆವೆಱು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು **ಅಳವು** – ಶಕ್ತಿ; ಅಳತೆ; ಶಕ್ಯತೆ **ಅಳುರ್ಯ** – ಹರಡು **ಅಳವುಗೆಡಿಸು** – ವಿವೇಕ ನಾಶಮಾಡು **ಅಳೆ** – ಮಜ್ಜಿಗೆ; ಅಳತೆ ಮಾಡು **ಅಳವೆ** – ನೀರು ಹೋಗುವ ತೂಬು **ಅಳೆಮಾಱು** – ಮಜ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸು **ಅಳಸಗಾಮಿನಿ** – ಮಂದಗಾಮಿನಿ **ಅಕ್ಕಜಕಾಱ** – ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವವನು **ಅಳಸು** – ಸುರತಧ್ವನಿಮಾಡು; ಪ್ರಣಯದ **ಅಳ್ತಾಟ** – ನಡುಕ ನುಡಿಯಾಡು; ಸುರತಧ್ವನಿ **ಅಳ್ತಾಡು** – ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನಡುಗು; ಶಿಥಿಲವಾಗು **ಅಳಱ್ (ಱ)** – ಭಯಪಡು; ನಡುಗು; ಭಯ **ಅಳ್ತಮೆಳ್ತು** – ನಾಶವಾಗಿ ಸಾರಿಸಿದಂತಾಗು **ಅಳಱೆಸು** – ಹೆದರಿಸು; ಚದುರಿಸು **ಅಳ್ತು** – ಅಳುಕು, ಹೆದರು; ಹಿಂಜರಿ; **ಅಳಱು** – ಚದುರು; ಹಾಳಾಗು; ಭಯ ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳು; ಚಂಚಲಗೊಳ್ಳು; ಹೆದರಿಕೆ **ಅ೪** – ದುಂಬಿ **ಅಳ್ತುಱು** – ಭಯಪಡು **ಅಕಕ** – ಅಲಿಕ, ಹಣೆ; ಹೇಡಿ **ಅಳ್ತೆ** – ದಟ್ಟವಾಗುವುದು; ಅಳುವಿಕೆ **ಅಆಕಮನ** – ಕಪಟ ಮನಸ್ಸು **ಅಕ್ಡಡಿ** – ಸಣ್ಣ ಕಿಡಿ **ಅಆಕಲಭ** – ಮರಿದುಂಬಿ **ಅಳ್ದುಡಿ** – ಕೋಮಲವಾದ ಕುಡಿ **ಅಳ್ದುರುಳ್** – ಬಾಚಿದ ಕೂದಲು **ಅಳಕಾಬಂಧ** – ಬಾಸಿಂಗ **ಅಳಕುಲ** – ದುಂಬಿಗಳ ಸಮೂಹ **ಅಕ್ತು** – ಸುಡು **ಅಕ್ಗೆಸಱ್** – ಮಂದವಾದ ಕೆಸರು **ಅ೪ನೀ** – ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿ **ಅಳನೀನಿನದ** – ಹೆಣ್ಣುದುಂಬಿಗಳ ಝೇಂಕಾರ **ಅಕ್ಷಕಾಱ** – ಬೇಡುವವನು **ಅಳನೀಮಾಲೆ** – ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿಗಳ ಸಾಲು **ಅಕ್ಷರಿ** – ಕಣಿವೆ **ಅಳನೀರುತಿ** – ಅಳಿನೀನಿನದ **ಅಳ್ಯದುಕ್** – ಮೃದುವಾದ ಮಿದುಳು **ಅಳ್ಲಱೆ** – ಅದುರು; ನಡುಗಿಸು; ತಿವಿ; ಧ್ವನಿ **ಅಳನೀ(ಸಂಕುಳ)** – ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿಗಳ (ಸಮೂಹ) **ಅ೪(ಳು)ಮ** – ಆಸೆ; ಆಸೆಪಡು; ಬಯಕೆ; **ಅಳ್ಳೆ** – ಪಕ್ಕೆ ಕಾಮಿಸು; ಸ್ಮರಕೇಳಿಶಬ್ದನಿಚಯ **ಅಕ್ಷಿಗೊಂಬು** – ಸಣ್ಣ ರೆಂಬೆ **ಅಆಮಾಲೆ** – ದುಂಬಿಯ ಸಾಲು **ಅಕ್ಟಿಜೊಕ್ಟಿತನ** – ನಿಸ್ಸಾರವಾಗಿರುವುದು **ಅಆಯಕ್ತರ** – ಹೀನ ಬರಹ **ಅಕ್ಟಿಜೊಕ್ಟೆಯ** – ಶಕ್ಕಿಹೀನ

ಅಕ್ಟಿರ್ದೆ – ನಡುಗುವ ಎದೆ; ಅಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಸು **ಅಱು೦ಬುನೀರ್** – ಹಳ್ಳ ತೋಡಿದಾಗ ಸಿಕ್ಕುವ **ಅಳ್ಬಿವಿಳ್ಲೆ** – ಚದುರಿ ಹೋಗು; ತುಂಬ ದಣಿ ನೀರು, ಚಿಲುಮೆ ನೀರು **ಅಱುಕುಳ** – ಒಣಗುವ ಸ್ವಭಾವದ್ದು **ಅಕ್ಟೆವೊಯ್** – ಪಕ್ಕೆ ಬಡಿದುಕೊ **ಅಕ್ಟೀಱು** – ಜೋರಾದ ಏಟು **ಅಱುಗೆಯ್** – ಒಣಗಿದ ಗದ್ದೆ **ಅಱುಗೆಱ³** – ಬತ್ತಿಹೋದ ಕೆರೆ **ಅಟ್ಟೊಱತೆ** –ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆ **ಅಱ** – ಧರ್ಮ; ಯಮಧರ್ಮ **ಅಱುಚು** – ಅರಚು; ಕೂಗು **ಅಱ(೦)ಬುಗಱ³** – ಅಪಶಕುನ ನಿವಾರಣೆಗೆ **ಅಱುದಿಂಗಳ್** – ಆರು ತಿಂಗಳು ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಕರೆ **ಅಱುನೀರ್** – ಇಂಗಿಹೋದ ನೀರು **ಅಱ೦ಬೆ** – ಅಜೀರ್ಣ **ಅಱುನೀರ್ವಕ್ಟ** – ಬತ್ತಿದ ಹಳ್ಳ **ಅಱಕೆ** – ಬಾಯಾರಿಕೆ; ಕೊರತೆ **ಅಱುನೂಱು** – ಆರು ನೂರು **ಅಱಗಂಜಿ** – ಧರ್ಮದ ಗಂಜಿ **ಅಱುಮೆ** – ಆರು ಸಲ **ಅಱಗುಅ** – ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ; ಹಿಂಸಕ **ಅಱುಮೊಗ** – ಷಣ್ಮುಖ **ಅಱಮಗ** – ಧರ್ಮರಾಜ **ಅಱುವಡಿ** – ಆರು ಪಟ್ಟು **ಅಱಮೆ** – ಅಜೀರ್ಣ **ಅಱುವತ್ತು** – ಅರವತ್ತು **ಅಱಲ್** – ನಂದಿಹೋಗು; ಒಣಗು **ಅಱುಸಾಸಿರ** – ಆರು ಸಾವಿರ **ಅಱಲ್ಲೊಳ್** – ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗು **ಅಱ³** – ಬತ್ತು; ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಪೆಟ್ಟು; ಬಂಡೆ **ಅಱಿಗಲ್** – ಬಂಡೆಗಲ್ಲು **ಅಱವಟ್ಟಗೆದಾಣ** – ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾನೀಯ ನೀಡುವ **ಅಱಿಮರುಳ್** – ಭ್ರಮೆಗೊಂಡವನು ಅಱವಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಜಾಗ **ಅಱವಟ್ಟಗೆವಾರ್ವ** – ಅಱವಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ **ಅಱಿಯಟ್ಟ** – ಬೆನ್ನಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಅಱಿವೊಯ್** – ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಡೆ **ಅೞ್** – ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕು; ಅಳುವಿಕೆ **ಅಱವಟ್ಟೆ** – ನ್ಯಾಯದ ಹಾದಿ **ಅಱವಟ್ಟೆಗ** – ನ್ಯಾಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ **ಅೞಲ್** – ದುಃಖಿಸು; ದುಃಖ ನಡೆಯುವವನು **ಅೞಅಗ** – ದುಃಖಗೊಂಡವನು; ಪ್ರಿಯ **ಅಱವಱಗು** – ಬತ್ತಿ ಹೋಗು, ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ **ಅೞಅಸು** – ದುಃಖಕ್ಕೀಡುಮಾಡು ಒಣಗು **ಅೞಲ್ಲು** – ಅೞಲಿಸು **ಅಱಸು** – ಹುಡುಕು **ಅೞಲ್ವೆ** – ಶೋಕ **පස්** – ෂීಳಿ **ಅೞವೆ** – ತೂಬು, ಬಿಡುಗಂಡಿ **ಅಱೆಕೆ** – ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಪ್ರಸಿದ್ದಿ; ಬಯಕೆ **ಅಟೆ** – ನಾಶಗೊಳ್ಳು, ನಾಶಮಾಡು; ಮರೆಯಾಗು; **ಅಱೆಕೆಗಾಳೆಗ** – ಪ್ರಸಿದ್ದ ಕಾಳಗ ನಾಶ; ಅಲ್ಪತನ; ಅಳೆಯುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ **ಅಱಿಕೆದಾಣ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಳ ನಿಂತ ದ್ರವ **ಅಱಿಕೆನಾಯಕ** – ಪ್ರಸಿದ್ದನಾದ ಮುಂದಾಳು **ಅೞಿಕ** – ನೀಚ **ಅಱಿತ** – ಜ್ಲಾನ; ವಿವೇಕ **ಅಱೆಕೆ** – ಪ್ರಸಿದ್ದಿ **ಅಱೆಮ** – ತಿಳಿಸು; ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊ **ಅೞೆಗಂಡ** – ಪೌರುಷಹೀನ; ಕಾಮರುಷ **ಅಱಿಮರುಳ್** – ಬುದ್ದಿ ಮರುಳಾಗುವುದು **ಅಟೆಗಂಡು** – ಕಡಿಮೆ ಪರಾಕ್ರಮ **ಅಱೆಮರುಳ** – ಬುದ್ದಿಭ್ರಮೆಗೊಂಡವನು **ಅೞೆಗಜ್ಞ** – ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ **ಅಱೆಯುಮಿಕೆ** – ಅಜ್ಞಾನ, ತಿಳಿಗೇಡಿತನ **ಅೞೆಗಣ್** – ವಿಕಾರವಾದ ಕಣ್ಣು **ಅಱೆಯಮೆ** – ಅಜ್ಲಾನ, ಮರೆವು **ಅೞುಗಣ್ಣ** – ವಿಕಾರ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು **ಅಱಿಯಸು** – ತಿಳಿಯಪಡಿಸು **ಅೞೆಗಬ್ಬ** – ಕೀಳು ಕಾವ್ಯ **ಅಱೆಲ್** – ನಕ್ನತ್ರ **ಅೞೆಗವಿ** – ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕವಿ **ಅಱೆಲ್ವಟ್ಟೆ** – ನಕ್ಷತ್ರಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ **ಅೞಿೂಗಾಳೆಗ** – ಸಣ್ಣ ಕಾಳಗ **පස්ඨයි** – පරිತාಕೊ **ಅಟೆಗೆಯ್ಗ** – ನೀಚ ಕಾರ್ಯ **ಅಱಿವು** – ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಲ್ಲಾನ **ಅಟೆಗೆವದ್ದ** – (ಅಳಿಕಾಬಂಧ) ಬಾಸಿಂಗ **ಅೞಿಚಟ್ಟು** – ಹೀನವಾದ ಶಿಷ್ಯತನ **ಅಱೆವುಗೆಡಿಸು** – ಬುದ್ದಿಗೆಡಿಸು **ಅಱೆವುಗೆಡು** – ಬುದ್ದಿಹೀನನಾಗು **ಅೞೆಚಾಗಿ** – ಕ್ಸುಲ್ಲಕ ತ್ಯಾಗಿ **అఱు** – ప్రిఁతి **ಅೞಿಜಗಳ** – ಕ್ಬುಲ್ಲಕ ಜಗಳ **ಅೞಿಜಪ** – ಸುಳ್ಳು ಜಪ **ಅകುಂಬು** – ಬರ **ಅೞೆದೆರೆ** – ಪುಟ್ಟ ತೆರೆ

ಅಜೆನುಡಿ – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು **ಅಚ್ಚೆಕಾಱ(ತಿ೯)** – ಪ್ರೀತಿಸುವವನು(ಳು) **ಅೞೆನೆಗೞ್ತಿ** – ತುಚ್ಛ ಕಾರ್ಯ **ಅಜ್ತೆಗ(ಗೆ)** – ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು(ಳು) **ಅಟಿಪ** – ಹಾಳುಮಾಡುವವನು; ಅಲ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಅೞ್ತಿವಡು** – ಪ್ರೀತಿಸು **ಅಟೆಮ** – ಹಾಳುಮಾಡು; ಕೇಡು; ಆಸೆ **ಅಚ್ತೆವರ್** – ಫ್ರಿಯವಾದ ಸಂದೇಶ ಬರು **ಅಜಿಪೂಜೆ** – ವಿಧಿವಿರುದ್ಧವಾದ ಪೂಜೆ **ಅಜ್ದಿದಂ** – ಕೆಟ್ಟುಹೋದವನು; ಸತ್ತುಹೋದವನು **ಅಜಿಬಂಬು** – ಅಲ್ಪ ಕಾರ್ಯ **ಅಱ್ಕ(ಱ್ಗ)** – ನಾಶವಾಗು **ಅಟೆಬಳ** – ಮೇರೆಮೀರು **ಅೞ್ಗು** – ನಾಶ ಹೊಂದು **ಅೞುಭವ** – ಹೀನ ಜನ್ಮ **ಅೞ್ಣು** – ಮುಳುಗು; ಮುಳುಗಿಸು **ಅಟಿಮಂತ್ರ** – ಕುಮಂತ್ರ; ಹೀನ ಸಮಾಲೋಚನೆ **ಅಜ್ಜು** – ಸುಡು; ಕೇಡನ್ನುಂಟುಮಾಡು **ಅಟೆಮನ** – ಹೀನ ಮನಸ್ಸು **ಅೞ್ತಿ** – ರೋದನ **ಅೞೆಮಾನಸ** – ಅಳಿವಾನಿಸ, ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಅೞ್ಗೆ** – ಅಡುಗೆ **ಅಜೆಮೋಹ** – ಹೀನಕರವಾದ ಮೋಹ **ಅಱೆಯಮೆ** – ಅಜ್ಞಾನ ಆ **ಅಟಿಯಾಸೆ** – ಕೀಳು ಆಸೆ, ದುರಾಸೆ **ಅೞಿಯಾಳ್** – ಹೀನ ಮನುಷ್ಯ **ಆಂಕೆ** – ಹಿಡಿತ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ **ಅಟೆಯಿಸು** – ನಾಶಮಾಡು **ಆಂಕೆಗೊಡು** – ಆಸರೆ ನೀಡು **ಅಟೆಯೂರ್** – ಕುಗ್ರಾಮ **ಆಂಕೆಗೊಳ್** – ಪ್ರತಿಭಟಿಸು, ಎದುರಿಸು **ಅೞೆಯೊಡಲ್** – ನಶ್ವರವಾದ ಶರೀರ **ಆಂಕೆಯಾಕ್** – ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಭಟ **ಅೞೆಯೋಲೆ** – ಹೀನವಾದ ಓಲೆ, ಪತ್ರ **ಆಂಗಿಕ** – ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಒಂದು **ಅಟಿವಗೆ** – ಅಣಿ+ಪಗೆ, ಅಲ್ಪನಾದ ಹಗೆ; ಅಭಿನಯ ಪ್ರಭೇದ ಅಣಿ+ಬಗೆ, ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ದಿ **ಆಂಗೊಳಗು** – ಹಸುವಿನ ಗೊರಸು **ಅಟೆವಡೆಮಾತು** – ಅಪಕೀರ್ತಿ ಆಂದೆ(ಗ) – ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ, ಗೂಬೆ **ಅಟಿವಾಡ** – ಕುಗ್ರಾಮ **ಆಂದೆಗೀರ** – ಆಂದೆ(ಗ) **ಅಟೆವು** – ವಿನಾಶ; ಸಾವು; ಶೈಥಿಲ್ಯ **ಆಂದೋಲ(ನ)** – ಉಯ್ಯಾಲೆ; ತೂಗಾಟ; ಮೇನೆ **ಅಜೆವೆಂಡಿರ್** – ಅಲ್ಪರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು **ಆಂದೋಲಾಯಮಾನ** – ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತಹ **ಅೞೆವೆಜ್ಞ** – ಕ್ಷುದ್ರ ವೈದ್ಯ ತೂಗಾಟ **ಅಟೆವೆಣ್** – ಹೀನ ಗೆಂಗಸು **ಆಂದೋಲ(ಳ)ನಂಗೆಯ್** – ತೂಗಾಡಿಸು **ಅಟೆವೆಸನ** – ಹೀನ ಆಸೆ; ಕ್ಷುದ್ರ ಕಾರ್ಯ **ಆಂದೋಲಾ(ಕಾ)ಯಿತ** – ತೂಗಾಡುವ **ಅಟಿವೋಗು** – ಹೊರಕ್ಕೆ ಸೂಸು **ಆಂಧ್ರಿ** – ಆಂಧ್ರದೇಶದ ಹೆಂಗಸು **ಅಟೆಸು** – ಅಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಆಂಬರಂ** – ಆನ್+ವರಂ, ನನ್ನವರೆಗೂ **ಅೞೆಸುಬ** – ತುಚ್ಛ ಸುಖ **ಆಕಂಠಪ್ರಮಾಣ** – ಕಂಠದವರೆಗೂ **ಅೞಿಸೊಗ** – ಅೞಿಸುಖ **ಆಕಂಠೋಷ್ಠಂಬರಂ** – ಗಂಟಲು ಮತ್ತು **ಅೞುಹ** – ರೋದನ ತುಟಿಯವರೆಗೆ **ಅೞ್ಱ** – ಅಕ್ಕಜ, ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಹೊಟ್ಟಿಕಿಚ್ಚು **ಆಕಂಪನಗೊಳ್** – ನಡುಗು **ಅೞ್ಷಜಂಬಡು** – ಅಸೂಯೆಪಡು **ಆಕಂಪಿಸು** – ನಡುಗು **ಅೞ್ಷಮೆ –** ಅಜೀರ್ಣ **ಆಕಪ್ಪು** – ಗುಳಿ, ಖೆಡ್ಡ **ಅೞ್ಷಮೆವಡು** – ಅಜೀರ್ಣವಾಗು **ಆಕರಿಸು** – ಸ್ವೀಕರಿಸು; ಹೊಂದು; ಭಯಗೊಳ್ಳು **ಅೞ್ಷಮೆವೆಱು** – ಅೞ್ಕಮೆವಡು **ಆಕರ್ಣಕೃಷ್ಟ** – ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಅೞ್ಕೆರ್ತಂ** – ಪ್ರಿಯ, ನಲ್ಲ **ಆಕರ್ಣನ** – ಆಲಿಸುವುದು **ಅೞ್ಷಱ್ (ಱು)** – ಪ್ರೀತಿಸು; ಅಕ್ಕರೆ **ಆಕರ್ಣನೀಯ** – ಆಲಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ **ಅೞ್ತಾಡು** – ನಾಶವಾಗು; ಜೀರ್ಣವಾಗು **ಆಕರ್ಣಾಂತ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಕಿವಿಯವರೆಗೂ **ಅೞ್ತು** – ಜೀರ್ಣವಾಗು; ನಾಶವಾಗು ಎಳೆಯುವುದು **ಅೞ್ಲಿ** – ರೋದನ **ಆಕರ್ಣಾಂತಂಬರಂ** – ಆಕರ್ಣಾಂತಂ **ಅಜ್ಗೆತೞ್ಲ** – ನಾಶವಾಗಿ ತಗ್ಗು **ಆಕರ್ಣಿಸು** – ಆಲಿಸು **ಅಜ್ಡಿಮೆೞ್ಲು** – ನಾಶವಾಗಿ ಮಟ್ಟವಾಗು **ಆಕಲ(೪)ತ** – ಕೂಡಿದ, ಸೇರಿದ **ಅೞ್ಲು** – ಕುಗ್ಗು; ನಾಶವಾಗು **ಆಕಅ(೪)ಸು** – ಗ್ರಹಿಸು; ಹಿಡಿ **ಅಚ್ತೆ** – ಪ್ರೀತಿ; ಸಂತೋಷ; ಇಷ್ಟ **ಆಕಲ್ಪ** – ಕಲ್ಪದವರೆಗೆ; ಒಡವೆ; ಅಲಂಕಾರ

ಆಕಸ್ಥಿಕ – ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ **ಆಕ್ರೋಶ** – ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು; **ಆಕಳ್** – ಹಸು ಶಾಪದ ಬೈಗುಳು **ಆಕ್ರೋಶ(ಧ್ವನಿ)** – ದುಃಖದ ಕೂಗಾಟ; ರೇಗಾಟದ **ಆಕಳಸು** – ಆವರಿಸು; ಹಿಡಿದುಕೊ **ಆಕಾರವಂತ** – ರೂಪವಂತ, ಸುಂದರ ಆಕ್ಷಿಪ್ತ – ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿನ **ಆಕಾರಂಗಿಡು** – ರೂಪಗೆಡು **ಆಕಾರಸಂವರಣೆ** – ಆಕಾರಗುಪ್ತಿ, ರೂಪವನ್ನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಡೆತ ಆಕ್ಷೇಪ – ಎಸೆತ; ನಡುಕ; ಬೈಯುವುದು ಮರೆಮಾಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಕಾಅ(೪)ಕಿ – ಕ್ಷಣಿಕವಾದದ್ದು; ಮಿಂಚು **ಆಕ್ಷೇಪಣೀಯ** – ಬೈಗುಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ; (ಜೈನ) **ಆಕಾಶಗಾಮಿ** – ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವನು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಧರ್ಮಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಆಕಾಶಗಾಮಿನಿ(ವಿದ್ಯೆ)** – ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ **ಆಕ್ಷೇಪವಾಚಕ** – ಪರಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಎಡಗೊಡುವ **ಆಕಾಶದ್ರವ್ಯ –** (ಜೈನ) ಷಡ್ಸವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಆಕ್ಷೋಣ** – ಬೆಟ್ಟದ ಗೋಣಿಮರ **ಆಕಾಶಾಸ್ತಿಕಾಯ** – (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ **ಆಖಂಡ(ಲ)ಳ** – ಇಂದ್ರ **ಅಬಂಡಳತನಯ** – ಇಂದ್ರನ ಮಗ; ಅರ್ಜುನ, ಅಸ್ತಿಕಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ನೋಡಿ, 'ಅಸ್ತಿಕಾಯ' ವಾಲಿ **ಆಕಾಸವನಿ** – ಮಳೆಯ ಹನಿ **ಆಬೇಟ(ಕ)** – ಬೇಟೆ **ಆಕಿಂಚನ್ಯ** – ತನ್ನದೆಮದು ಏನೂ ಹೊಂದದಿರುವುದು **ಆಖ್ಯಾತ** – ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಕೀಣ೯ - ತುಂಬಿದ, ವ್ಯಾಪಿಸಿದ **ಆಖ್ಯಾನ** – ನಿರೂಪಣೆ; ಕಥಾನಕ ಆಕುಂಚಿತ – ಕುಗ್ಗಿದ; ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿನ **ಆಖ್ಯಾನಕ** – ಕಥೆ ಒಂದು ಹೊಡೆತದ ಬಗೆ **ಆಖ್ಯೆ** – ಹೆಸರು **ಆಕುಲ** – ಕದಡಿದ; ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡ; ಕಳವಳ **ಆಗ** – ಆಗದು; ಪಾಪ; ಅಪರಾಧ **ಆಗಂತು(ಕ)** – ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದವನು **ಆಕುಲತ** – ತುಂಬಿದ; ಕಲಕಿದ; ಕಳವಳದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಆಗಡು** – ಯಾವಾಗಲೂ; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ **ಆಕುಲೆ** – ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದವಳು **ಆಗಮ** – ಬರುವುದು; ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು **ಆಕುಳೀ(ಅೕ)ಕೃತ** – ಕದಡುವಂತೆ ಆದ **ಆಗಮಜ್ಞ** – ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು **ಆಕೂತ** – ಇಂಗಿತ **ಆಗಮಭಾಷೆ** – ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ನುಡಿ **ಆಗಮವಿತ್ತ್ವ** – ಆಗಮಜ್ಞಾನ **ಆಕೂರ್ಪರ** – ಮೊಳಕೈವರೆಗೆ **ಆಕೃತಿಗಿಡು** – ಆಕಾರಗೆಡು **ಆಗಮವೇದಿ** – ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ **ಆಗಮಸಮಯ** – ಆಗಮಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ **ಆಕೃತಿದಾಕ್** – ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದು **ಆಕೃತಿವಂತ** – ರೂಪವಂತ **ಆಗಮಿಕ** – ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ್ಲ **ಆಕೃತಿಸಂವೃತಿ** – ರೂಪು ಅಡಗಿಸುವಿಕೆ **ಆಗರ** – ಮೂಲನೆಲೆ; ಆಶ್ರಯ; ಗಣಿ; ಮನೆ **ಆಕೃಷ್ಣ** – ಜಗ್ಗಿದ, ಸೆಳೆದ **ಆಗಸ್** – ಅಪರಾಧ **ಆಕೃಷ್ಟಿ** – ಆಹರ್ಷಣೆ, ಸೆಳೆಯುವಿಕೆ **ಆಗಸ** – (ಆಕಾಶ), ಬಾನು **ಆಕೃಷ್ಟಿಮಂತ್ರ** – ವಶೀಕರಣ ಮಂತ್ರ **ಆಗಸವಕ್ತಿ** – ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ, ಖಂಜರೀಟ **ಆಕೆವಾಳ** – ಶೂರ **ಆಗಸವಳಯ** – ಆಕಾಶಮಂಡಲ **ಆಕೆವಾಳತನ** – ಶೌರ್ಯ **ಆಗಳಾಗಡೆ(ಳೆ)** – ಆ ಕ್ಷಣವೆ **ಆಕೇಕರ** – ಅರೆತೆರೆದ ಕಣ್ಣು **ಆಗಳಂತೆ** – ತತ್ತ್ಪಣ **ಆಗಾಮಿ** – ಬರಲಿರುವ **ಆಕೇಕರಾಲೋಕ** – ಓರೆನೋಟ ಆಕೇಶಗ್ರಹಣಾಂತಂ – ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು, **ಆಗಾಮಿಕ** – ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ **ಆಗಾಮಿಕಾರ್ಯ** – ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ **ಆಕ್ರಂದತ್ನ್ವರ** – ಅಳುವಿನ ಧ್ವನಿ **ಆಗಾರ** – ನೆಲೆ, ಮನೆ **ಆಕ್ರಂದಿಸು** – ಅಳು **ಆಗಿಸು** – ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡು **ಆಕ್ರಮಣಧ್ವನಿ** – ಗದರಿಕೆ **ಆಗುಹ** – ಆಗುವಿಕೆ **ಆಕ್ರಾಂತ** – ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಆಗುಕ್** – ಆಕಳಿಕೆ **ಆಕ್ರಾಂತಿ** – ಆಕ್ರಮಣ **ಆಗು(ಕ) ಆಕೆ** – ಆಗುಳ್ **ಆಗುಳಸು** – ಆಕಳಿಸು

ಆಗ್ನೀಧ್ರ – ಯಜ್ಲಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಪುಟಗೊಳಿಸುವವನು **ಆಜ್ಯ** – ತುಪ್ಪ **ಆಗ್ರ** – ಮನೆ, ಸುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶ **ಆಜ್ಯಾಹುತಿ** – ಹೋಮದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ತುಪ್ಪ **ಆಗ್ರಹ** – ಹಿಡಿಯುವುದು; ಆಕ್ರಮಣ; ಒತ್ತಾಯ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ನೀಡುವುದು **ಆಗ್ರಹಂಗೆಯ್** – ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡು **ಆಟ** – ಕ್ರೀಡೆ; ಕುಣಿತ,ನಾಟಕ ಮುಂತಾದವುಗಳ **ಆಗ್ರಹಿಸು** – ಒತ್ತಾಯಿಸು **ಆಘಾಟ** – ಮೇರೆ, ತುದಿ **ಆಟಂಗುಳ** – ಆಟದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದವನು **ಆಟಂದು** – ಬಯಸು **ಆಫಾಟಶುದ್ದಿ** – ಮೇರೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು **ಆಘಾತ** – ಹೊಡೆತ, ಏಟು **ಆಟಕಾಱ(ರ್ತಿ)** - ನ $\mathfrak{bl}(\mathfrak{bl});$ ಆ $\mathfrak{bl}$ ಆಡುವವನು(ಳು) **ಆಟಪಾಟ** – ವಿನೋದ; ಆಡು ಹಡು ಆಫ್ರಾಣ – ವಾಸನೆ ನೋಡಿವುದು **ಆಫ್ರಾಣಿಸು** – ಮೂಸಿನೋಡಿ **ಆಟರ್** – ಮೇಲೆ ಬೀಳು **ಆಟಲೆ** – ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಿಂಸೆಗೈ; ಕಾಟ **ಆಫ್ರಾಯಿಸು** – ಆಫ್ರಾಣಿಸು **ಆಟವಿಕ** – ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು; ಕಿರಾತ ಆಘಾಳ – ಪಾಪ, ದುರಿತ ಆಚ – ಸಾಲವೃಕ್ಷ **ಆಟವಿಟಂಬರಿಸು** – ಮೋಸಗೊಳಿಸು; **ಆಚಂದ್ರತಾರಂ** – ಚಂದ್ರತಾರೆಯರಿರುವವರೆಗೆ ಗಾಯಗೊಳಿಸು **ಆಚಕ್ಷತೇ** – ಹೇಳುತ್ತೇವೆ **ಆಟನು** – ಬಯಸು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಲಿಸು ಆಟೋಪ – ಆಟಂಬರ ; ಅಬ್ಬರ; ದರ್ಪಪ್ರದರ್ಶನ **ಆಚಮಿಸು** – ಆಚಮನ ಮಾಡು **ಆಚರಣೆ** – ಅನುಸರಣೆ **ಆಟೋಪಂಬೆಱು** – ಆಟೋಪವನ್ನು ಹೊಂದು **ಆಡಿಸು** – ಅಲುಗಾಡಿಸು; ಆಟವಾಡಿಸು; **ಆಚರಿಸು** – ನೆರವೇರಿಸು **ಆಚಾಮ್ಲವರ್ಧನ(ತಪ)** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ನರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ಉಪಪವಾಸವತ **ಆಡು** – ನುಡಿ; ಚಲಿಸು; ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡು; ಪಗಡೆ **ಆಚಾರ್ಯ** – ಗುರು ಮುಂತಾದ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ ನಡೆಸು; **ಆಚಾರ್ಯಷಟ್ತರ್ಮ** – (ಜೈನ) ಆಚಾರ್ಯರೂ ಶ್ರಾವಕರೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಇಜೈ, ವಾರ್ತೆ, **ಆಡುಂಗುಳ** – ಆಟದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತ ದತ್ತಿ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಸಂಯಮ, ತಪ ಎಂಬ **ಆಡುಂದೊಲೆ** – ತೂಗಾಡುವ ತೊಲೆ ಆರು ಕರ್ಮಗಳು **ಆಡುಂಬೊಲ** – ಆಟದ ಸ್ಥಳ; ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ **ಆಢಕೀ** – ಅವರೆ **ಆಚ್ಛಾದಿಸು** – ಮುಚ್ಚು **ಆಚ್ಛಾದ್ಯ** – ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ **ಆಣತಿ** – ಆಜ್ಲ್ಲಪ್ತಿ **ಆಚ್ಛಾದ್ಯಮಾನ** – ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತಿರುವ **ಆಣತಿಮಾಡು** – ಹಾಡು ಹೇಳು **ಆಜವಂಜವ** – ಸಂಸಾರ **ಆಣತಿಯಿಡು** – ಆಜ್ಲೆಮಾಡು **ಆಣೆ** – (ಆಜ್ಞಾ) ಅಪ್ಪಣೆ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ **ಆಜಸ್ರಂ** – ಸದಾಕಾಲ **ಆಜಾನೇಯ** – ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಕುದುರೆ **ಆಣೆಗೋಸಣೆ** – ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸುವುದು **ಆಣೆಯಿಡು** – ಆಜ್ಞೆಮಾಡು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು **ಆಜಿ** – ಯುದ್ಧ **ಆಜಿರಂಗ** – ಯುದ್ದರಂಗ **ಆಣ್ಣ –** ಒಡೆಯ; ಗಂಡ **ಆತಂಕ** – ಹೆದರಿಕೆ; ತಲ್ಲಣ **ಆಜಿಲಂಪಟ** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತ **ಆತಂಕಕಳಂಕ** – ಅತಂಕ ಮುಂತಾದವುಗಳ **ಆಜಿಶ್ರಾಂತ** – ಯುದ್ದಮಾಡಿ ಆಯಾಸಗೊಂಡ **ಅಜೀವ** – ವೃತ್ತಿ; (ಜೈನ) ಸಾಧು, ಶ್ರಮಣ **ಆಜೀವಕ** – ಭಿಕ್ಸುಕ; ಪರಿವ್ರಾಜಕ **ಆತಂಕಿತಹೃದಯ** – ಭಯಗೊಂಡ ಹೃದಯದವನು **ಆತತಜ್ಯಂಮಾಡು** – ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆದೆಯೇರಿಸು **ಆಜ್ಞಾಕ್ಷರ** – ಆಜ್ಞೆಯ ಮಾತು **ಆತಪ** – ಬಿಸಿಲು ಆಜ್ಞಾನಿಧಿ – ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವವನು **ಅಜ್ಲಾಪರಿಸ್ಪುರಣೆ** – ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆ **ಆತಪತ್ರ** – ಕೊಡೆ, ಛತ್ರಿ **ಆತಪರೋಗ** – ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಪಸ್ಸು **ಆಜ್ಞಾಲಂಘನ** – ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದು **ಅಜ್ಞಾವಿಚಯ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಮಾಡುವುದು **ಆತಪವಾರಣ** – ಕೊಡೆ, ಛತ್ರಿ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಆಗಮಗುಣಗಳ ಕುರಿತಾದ ಚಿಂತನೆ **ಆತರ** – ನದಿಯನ್ನು ದಾಟುವುದು; ದೋಣಿ **ಆಜ್ಞಾವಿಧೇಯ** – ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ನಡೆಯುವವನು **ಆತಾಮ್ರ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿರುವ **ಆತಿಥ್ಯ** – ಅತಿಥಿಸೇವೆ **ಆಜ್ಞಾಸಮುತ್ವನ್ನೆ** – ಆಜ್ಲ್ಲೆಗನುಸಾರವಾಗಿ **ಆತುರ** – ಉತ್ಕಟ ಬಯಕೆ; ಯಾತನಾಪೀಡಿತ ಹುಟ್ಟಿದವಳು

ಆತುರಿಸು – ಆತುರಪಡು ಶತ್ರು ಸಮಸ್ತಬಲದೊಡನೆ ವಿಜಿಗೀಷುವನ್ನು **ಆತೋದ್ಯ** – ಬಾಜಿಸುವ, ವಾದ್ಯ ಕಾಣುವುದು **ಆತೋದ್ಯಘೋಷ** – ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ **ಆತ್ಮಾಯತ್ತ** – ತನ್ನ ಅಧೀನ **ಆತೋದ್ಯನಾದ** – ಆತೋದ್ಯಘೋಷ **ಆತ್ಮಾಸ್ತಿತ್ವ** – ಆತ್ಮನ ಇರುವಿಕೆ **ಆತ್ಮೀಕರಿಸು** – ಪರಿಗ್ರಹಿಸು **ಆತೋದ್ಯರವ** – ಆತೋದ್ಯಘೋಷ **ಆತೋದ್ಯಸ್ವನ** – ಆತೋದ್ಯಘೋಷ **ಆತ್ಮೀಕೃತ** – ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ **ಆತ್ಮೀಯ** – ತನಗೆ ಸೇರಿದ; ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ **ಆತೋದ್ಯಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಬೇಡಿದ **ಆತ್ಮೀಯಬಲ** – ತನ್ನ ಸೈನ್ಯ ವಾದ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ವೃಕ್ಷ **ಆತ್ಮೇಶ** – ತನ್ನ ಒಡೆಯ **ಆತ್ಮೈಶ್ವರ್ಯ** – ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯ **ಆತ್ತ** – ಪಡೆದ; ಹಿಡಿದ; ಆವರಿಸಿದ **ಆತ್ತಚಿತ್ತ** – ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಆತ್ಮೋದ್ಯೋಗ** – ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ **ಆತ್ತರಕ್ತರುಚಿ** – ಉಂಟಾದ ಕೆಂಪು ಕಾಂತಿ **ಆತ್ಯಂತಿಕ** – ಕೊಟ್ಟ ಕೊನೆಯ **ಆತ್ತಸಂಗರ** – ಆರಂಭಗೊಂಡ ಯುದ್ಧ **ಆತ್ಯಂತಿಕಸುಖ** – ಪರಮಸುಖ; ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಆತ್ತೋದಯ** – ಜನನ **ಆತ್ಯಯ** – ನಾಶಮಾಡುವ **ಆತ್ಯಂಭರಿ** – ತನ್ನ ತಾನು ಸಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವನು **ಆತ್ರೇಯ** – ಚಂದ್ರ **ಆತ್ಮಕೃತ** – ತಾನೇ ಮಾಡಿದ **ಆತ್ರೇಯದ್ಯುತಿ** – ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿ **ಆತ್ಮಕೃತ್ಯ** – ತನ್ನದೇ ಕೆಲಸ **ಆತ್ರೇಯಜಂಬ** – ಚಂದ್ರಮಂಡಲ **ಆತ್ಮಗತ** – ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಸ್ವಗತ **ಆದಂ** – ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ **ಆತ್ಮಗುಣ** – ಆತ್ಮದ ಸ್ವಭಾವ **ಆದಮಾನುಂ** – ವಿಶೇಷವಾಗಿ **ಆತ್ಮಗುಪ್ತಿ** – ನಸುಗುನ್ನಿ **ಆದಮೆ** – ವಿಶೇಷವಾಗಿಯೇ **ಆದರ** – ಗೌರವ; ಉಪಚಾರ; ಆಸೆ **ಆತ್ಮಘಾತ** – ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ **ಆತ್ಮಜ(ನ್ಮ)** – ಮಗ **ಆದರಂಗೆಯ್** – ಆದರಿಸು **ಆದರಂಗೊಳ್** – ಆಸಕ್ಕಿ ಹೊಂದು **ಆತ್ಮಜಾತ** – ಮಗ **ಆತ್ಮಜ್ಞತೆ** – ಆತ್ಮದ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದಿರುವುದು **ಆದರಿಸು** – ಗೌರವ ತೋರಿಸು; ಉಪಚಾರಮಾಡು **ಆದರ್ಹಿಸು** – ಕಡೆಗಣಿಸು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ಆತ್ಮತತ್ತ್ವ** – ಆತ್ಮದ ಸ್ವರೂಪ **ಆದರ್ಶ(ನ**) – ಕನ್ನಡಿ **ಆತ್ಮನಾಥ** – ತನ್ನ ಒಡೆಯ **ಆತ್ಮನಿವಾಸ** – ತನ್ನದೇ ಮನೆ **ಆದಲೆ** – ಅಗ್ರಭಾಗ; ಅತ್ತ ಕಡೆ; ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ **ಆತ್ಮಪರಾಭವ** – ತನ್ನದೇ ಸೋಲು **ಆದಾನ** – ಪಡೆಯುವುದು; (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು ಗರ್ಭಾನ್ವಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಆತ್ಮಪಾಲನ** – ತನ್ನನ್ನೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಆತ್ಮಬಲ** – ಆತ್ನ ಶಕ್ತಿ; ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ **ಆದಿ** – ಮೊದಲು; ಕಾರಣ **ಆತ್ಮಭವ(ವೆ)** – ಮಗ(ಳು) **ಆದಿಕಮಠ** – ಮೊದಲನೆಯ ಆಮೆ; ಭೂಮಿ **ಆತ್ಮಭಾವಿ** – ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಫಲ ಹೊತ್ತ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೂರ್ಮಾವತಾರ ಆದಿಕಲ್ಯಾಣ – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ ಮಾಡುವ **ಆತ್ಮರಕ್ಷಕ** – (ಜೈನ) ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾಗಿರುವ ದೇವತೆಗಳು ಮೊದಲ ಕಲ್ಯಾಣ, ಗರ್ಭಾವತರಣ **ಆತ್ಮರಕ್ಷೆಗೆಯ್** – ಸ್ವಂತ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿಕೊ **ಆದಿಗರ್ಭೇಶ್ವರ** – ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ರಾಜವಂಶಕ್ಕೆ **ಆತ್ಮರಾಗ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಅನುರಾಗ ಸೇರಿದ; ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತ **ಆದಿಜಿನ** – (ಜೈನ) ಮೊದಲ ತೀರ್ಥಂಕರ; **ಆತ್ಮವಲ್ಲಭ** – ತನ್ನ ಒಡೆಯ, ಗಂಡ **ಆತ್ಮವಿದ್ದ** – ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ತಾನೇ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ವೃಷಭನಾಥ **ಅದಿಜಿನೇಂದ್ರ** – ಆದಿಜಿನ **ಆತ್ಮವಿಲಾಸ** – ತನ್ನ ವೈಭವ **ಆತ್ಮಸುಖ** – ತನ್ನ ಸುಖ **ಆದಿಜಿನೇಶ್ವರ** – ಆದಿಜಿನ **ಆದಿತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕ** – ಆದಿಜಿನ **ಆತ್ಮಸ್ವಾಮಿ** – ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ **ಆತ್ಮಸ್ವೀಕೃತ** – ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ **ಆದಿತೀರ್ಥೇಶ್ವರ** – ಆದಿಜಿನ **ಆದಿತ್ಯ** – ಸೂರ್ಯ; (ಜೈನ) ಎಂಟು ಮಂದಿ **ಆತ್ಮಹಿತ** – ಆತ್ಮನ ಹಿತ; ತನ್ನ ಹಿತ **ಆತ್ಯಾನುಗತಾರ್ಥ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಸೆ ಲೋಕಾಂತಿಕ ದೇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಆತ್ಮಾನುಭೂತ** – ತನಗೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ **ಆದಿತ್ಯನದೀಜ** – ದೇವಗಂಗೆಯ ಮಗ, ಭೀಷ್ಮ **ಆದಿತ್ಯಪ್ರಭ –** ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳವನು **ಆತ್ಯಾಮಿಷ** – ತನ್ನ ಮಾಂಸ; ರಾಜ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಆದಿತ್ಯಸುತ** – ಯಮ

ಆದಿದೇವ – ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ದೇವ; ಜಿನ **ಆನಂದಭೇರಿ** – ಸಂತೋಷಸೂಚಕವಾಗಿ **ಆದಿನಾಥ** – ಆದಿದೇವ ಹೊಡೆಸುವ ಭೇರಿ **ಆನಂದಮೂರ್ತಿ** – ಆನಂದಸ್ವರೂಪಿ **ಆದಿಪುರಾಣ** – (ಜೈನ) ಮೊದಲ ತೀರ್ಥಂಕರನನ್ನು ಕುರಿತ ಮರಾಣ **ಆನಂದವಸನ** – ಮುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ಬಟ್ಟಿ **ಆದಿಪುರುಷ** – ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಆದಿಜಿನ; **ಆನಂದವಸ್ತ** – ಆನಂದವಸನ ಆದಿನಾರಾಯಣ; ಶಿವ **ಅನಂದಾಶ್ರು(ಜಲ)** – ಆನಂದದ ಕಣ್ಣೀರು **ಆದಿಬ್ರಹ್ಮ** – ಆದಿಜಿನ **ಆನಕ** – ಭೇರಿ; ಗುಡುಗು **ಆದಿಭಟ್ಟಾರಕ** – ಆದಿಜಿನ **ಆನಕದುಂದುಭಿ** – ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಂದೆ ವಸುದೇವ ಆನಕಧ್ವನಿ – ಭೇರಿ, ತಮಟೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ **ಆದಿಮಾರ್ಗ** – ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ರೀತಿ **ಆದಿಮುನಿಪತಿ** – ಆದಿಜಿನ **ಆನಕಧ್ವಾನ** – ಆನಕಧ್ವನಿ **ಆದಿರಾಜ** – ಮೊದಲ ರಾಜ; ಮನು; **ಆನಕರವ** – ಆನಕಧ್ವನಿ (ಜೈನ) ಭರತಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಒಬ್ಬ ಮಗನ **ಆನತಜನ** – ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ, ಶರಣಾದ ಜನ **ಆದಿವಾಸರ** – ಭಾನುವಾರ **ಆನತಭುವನ** – ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ, ಇಡೀ ಲೋಕದಿಂದ **ಆದೃಪ್ತ** – ಸೊಕ್ಕಿದ ಗೌರವಕ್ಕೊಳಗಾದವನು ಆದೇಯ – ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ; ದಾನ; **ಆನತಮಸ್ತಕ** – ತಲೆಬಾಗಿದ (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಮಕರ್ಮ **ಆನತಮುಖ** – ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸಿದ **ಆದೇಯನಾಮಕರ್ಮ** – (ಜೈನ) ತೊಂಬತ್ತುಮೂರು **ಆನತಮೂರ್ಧ** – ಆನತಮಸ್ತಕ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಆನತವದನೆ** – ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸಿದವಳು **ಆದೇಯರೂಪ** – ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ರೂಪ **ಆನನ** – ಬಾಯಿ; ಮುಖ **ಆದೇಶ** – ಆಜ್ಞೆ; ಉಪದೇಶ; ವಿಧಿ, ನಿಯಮ; **ಅನಮ್ರಾಮರ** – ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ ನಮಸ್ಕೃತನಾದವನು **ಆದೇಶಂಗೆಯ್** – ಆಜ್ಲೆಮಾಡು; ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿ **ಆನಿಸು** – ಜೋಡಿಸು; ಒರಗಿಸು ಆದೇಶಮರುಷ – ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ **ಆನೀಕ** – ಸಂಕುಲ **ಆನೀಕಿನಿ** – ಅಕ್ಷೌಹಿಣಿಯ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಆದೇಶವಚನ – ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ನುಡಿ **ಆನುಕೂಲಕ** – ಅನುಕೂಲಕರ **ಆನುವಂಶ** – ವಂಶಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ **ಆದೊ(ದ)ಡೆ** – ಆದರೆ **ಆದೊರೆತು** – ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ; ಅಂತಹ **ಆನುಷಂಗಿಕ(ಫಲ)** – ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ **ಆದೊರೆಯ** – ಅಂತಹ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬರುವ; **ಆದ್ಯ** – ಮೊದಲ; ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾದ (ಫಲ) **ಆನೂಪಕ್ಷೇತ್ರ** – ಸುತ್ತ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ನೀರಿರುವ **ಆದ್ಯಕಾವ್ಯ** – ಮೊದಲ ಕಾವ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾವ್ಯ **ಆಧಾನ** – ಇಡುವುದು; ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ಥಳ **ಆನೆಗಂಬ** – ಆನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ **ಆಧಾರ** – ನೆಲೆ; ತಳಹದಿ; ಸೃಷ್ಟಿಮೂಲ ಆಧಾರರಹಿತ – ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ; ಪ್ರಮಾಣರಹಿತ **ಆನೆಗದುಪು** – ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಆನೆಗೊಲೆ** – ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು; ದೊಡ್ಡ **ಆಧಿ** – ದುಃಖ; ವಿಪತ್ತು **ಆಧಿಕ್ಯ** – ಅಧಿಕತೆ; ಹಿರಿಮೆ ಕೊಲೆ **ಆನೆಯಾಕ್** – ಆನೆಬಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಆಧಿರಾಜ್ಯ** – ಅಧಿರಾಜ ಪದವಿ **ಆನೆವಸದನಂಗೊಳ್** – ಆನೆಯಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊ **ಆಧಿವ್ಯಾಧಿಪ್ರದ** – ವ್ಯಥೆ ಹಾಗೂ **ಆನೆವಾಂಗು** – ಆನೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ ರೋಗಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ **ಆಧೇಯ** – ಆಧಾರವಾಗಿರುವ; ಆಶ್ರಯ; ನ್ಯಾಸ **ಆನೆವಿನ್ನಾಣಿ –** ಗಜಶಾಸ್ತ್ರ ಬಲ್ಲವನು **ಆನೆವೆಣ** – ಆನೆಯ ಹೆಣ **ಆಧೇಯವಚನ** – ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚತುರ ಆಧೋರಣ – ಆನೆಯ ಸವಾರ; ಮಾವುತ **ಆನೆಸಾಲೆ** – ಗಜಶಾಲೆ **ಆಪಗಾ** – ನದಿ **ಆನ್** – ಎದುರಾಗು; ಎದುರಿಸು; ಧರಿಸು; ಒಡ್ಡು **ಆನಂದಂಗಿಡು** – ಸಂತೋಷ ಇಲ್ಲವಾಗು **ಆಪಣ** – ಅಂಗಡಿ **ಆನಂದನ** – ಆನಂದ ತರುವ **ಆಪತ್ತುವಡು** – ಕಷ್ಟಪಡು **ಆನಂದನಾಟಕ** – ಹರ್ಷ ತರುವ ನಾಟಕ **ಆಪತ್ಪತೀಕಾರ** – ಆಪತ್ಕಿಗೆ ಪರಿಹಾರ **ಆನಂದನೃತ್ಯ** – ಆನಂದದಿಂದ ಮಾಡುವ ನೃತ್ಯ **ಆಪದ್ವಿನೀತ** – ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿನೀತನಾಗುವ

ಆಪನ್ನ – ಆಪತ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ **ಆಮ್ರಾಯ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂ **ಆಪರಾಹ್ಲಿಕಕ್ರಿಯೆ** – ಅಪರಾಹ್ಸಕರ್ಮ **ಆಮ್ರೇಡಿತ** – ಪುನರುಕ್ಕಿ **ಆಪಾಂಡು** – ನಸುಬಿಳುಪಿನ ಆಯ್ – ಆರಿಸು; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಹೀಡ – ಒತ್ತುವುದು; ತಲೆಯ ಆಭರಣ **ಆಪೂರ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ತುಂಬಿದ **ಆಯ** – ಪರಾಕ್ರಮ; ಐಶ್ವರ್ಯ; ಪರಿಮಿತಿ; ಕ್ರಮ; **ಆಪೊೞ್ತಂ** – ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸೌಕರ್ಯ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಆಳ; ಏಳಿಗೆ; ಆಮೋಶನ – ಊಟದ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಆಯಕಾರ - ಕೆಲಸದ ಮರ್ಮ ತಿಳಿದವನು ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರು **ಆಯತ** – ಅಗಲವಾದ; ಉದ್ದವಾದ; ಆಧಿಕ್ಯ **ಆಪೋಶಿಸು** – ಹೀರಿಬಿಡು ಆಯತಕರ – ನೀಳ ತೋಳಿನವನು **ಆಪ್ತ** – ಅಷ್ಟಾದಶದೋಷರಹಿತನಾದವನು **ಆಪ್ತಚರ** – ನಂಬಿಕಸ್ಥ ಸೇವಕ **ಆಯತಕೀರ್ತಿ** – ಹರಡಿದ ಕೀರ್ತಿ **ಆಪ್ತವರ್ತಿ** – ಆತ್ಮ್ರೀಯ **ಆಯತನ** – ಮನೆ; ದೇವಾಲಯ **ಆಪ್ತಾಗಮ** – ವೇದ, ಶಾಸ್ತ **ಆಯತಬಾಹು** – ಆಯತಕರ **ಆಯತವೃತ್ತ** – ದೀರ್ಘವೃತ್ತ **ಆಪ್ಯಾಯನ** – ಸುಖ; ತೃಪ್ತಿ ಆಪ್ಯಾಯನಕಾರಿ – ಸುಖ ತರುವ; ಹಿತಕಾರಿ **ಆಯತಿ** – ಸಂಯಮ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಮಹಿಮೆ **ಆಪ್ಯಾಯಮಾನ** – ಹಿತಕರವಾದ ಆಯತಿಕೆಗೆಡು – ಗೌರವ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊ **ಆಬಾಲಗೋಪಾಲ** – ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು **ಆಯತಿಕ್ಕೆ** – ಆಯತಿಕೆ, ಪ್ರಭಾವ, ಗೌರವ **ಆಯತಿವೆಱು** – ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳು; ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು; ಗೋಪಾಲಕರವರೆಗೆ; ಸಮಸ್ಥ **ಆಭ** – ಸಮಾನ; ಹೋಲುವ; ಕಾಂತಿ ಒಟ್ಟಾಗು **ಆಭಾಸ** – ಕಾಂತಿ; ಭ್ರಾಂತಿ **ಆಯತ್ತ** – ಅಧೀನ; ಸನ್ನದ್ದ **ಆಯಸ** – ಬಳಲಿಕೆ; ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; **ಆಭಿಚಾರ** – ಶೂನ್ಯ ಮಾಟ **ಆಭಿಜಾತ್ಯ** – ಸತ್ಕುಲದ; ಕುಲೀನತೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಆಯುಧ **ಆಭಿಯೋಗ್ಯ** – (ಜೈನ) ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಆಯಸಹಿಂಡ** – ಕಬ್ಸಿಣದ ಗುಂಡು ಪಂಗಡ **ಆಯಾತಪ್ರಯಾತ** – ಬರುವ ಮತ್ತು ಹೋಗುವ **ಆಭೀಲ(ಳ)** – ಭಯಂಕರವಾದ **ಆಯಾಮ** – ಉದ್ದ; ನೀಳತೆ **ಆಯಾಸಂಬಡು** – ಕಷ್ಟಪಡು **ಆಭೀಲ(ಳ)ತೆ** – ಭಯಂಕರತೆ **ಆಭೋಗ** – ಸುಖ; ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ; ಹರಹು; **ಆಯಾಸಿ** – ದಣಿದವನು ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ **ಆಯಲ** – ಕೊಳ್ಳೆ; ರೋಗ **ಆಮಂತ್ರಣಂಗೆಯ್** – ಆಹ್ವಾನಿಸು **ಆಯಲಂಗೊಳ್** – ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆ ಆಯಿಸ – ಜೀವಿತಾವಧಿ **ಆಮಂತ್ರಿಸು** – ಆಹ್ವಾನಿಸು **ಆಮಯ** – ರೋಗ **ಆಯು** – ಜೀವಿತಾವಧಿ **ಆಮಯಮಂದಿರ** – ರೋಗಗೃಹ; ರೋಗದ ನೆಲೆ **ಆಯುಧಶಾಲೆ** – ಶಸ್ತ್ರಾಸ಼್ಗಳನ್ನಿಡುವ ಕಟ್ಟಡ **ಆಮಲ(ಳ)ಕ** – ನೆಲ್ಲಿಗಿಡ, ಕಾಯಿ **ಆಯುರವಧಿ** – ಜೀವಿತಾವಧಿ **ಆಮಲ(ಳ)ಕಪ್ರಮಾಣ** – ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಗಾತ್ರ **ಆಯುರ್ದಶೆ** – ಆಯುಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ **ಆಯುರ್ಮಿತಿ** – ಆಯುಸ್ಸಿನ ಮಿತಿ **ಆಮಿಷ** – ಮಾಂಸ; ಲಂಚ; ಭೋಗಸಾಮಗ್ರಿ **ಆಮೀಲನ** – ಮುಚ್ಚುವುದು **ಆಯುವೊಯ್** – ಜೀವತುಂಬು **ಆಮುತ್ರಿಕ** – ಆಮುಷ್ಮಿಕ; ಬೇರೆ ಲೋಕದ **ಆಯುಶ್ಚ್ಯುತಿ** – ಆಯುಸ್ಸಿನ ನಾಶ **ಆಮೂಲಚೂಲ** – ಬೇರಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು **ಆಯುಃಕರ್ಮ** – (ಜೈನ) ಆಯುಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ತುದಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಕರ್ಮ **ಆಮೋದ** – ಸಂತೋಷಕರ; ಪರಿಮಳ **ಆಯುಷ್ಯ** – ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸು ಕೊಡತಕ್ಕ **ಆಮೋದಚಿತ್ತ** – ಸಂತಸಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸು **ಆಯುಷ್ಯಂಗಟ್ಟು** – ಆಯುಸ್ಸನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊ **ಆಮೋದಿತ** – ಸಂತಸಗೊಂಡ; ಸುವಾಸಿತ **ಆಯುಷ್ಯಾಂತ** – ಆಯುಸ್ಸಿನ ಕೊನೆ **ಆಮ್ಸಾಯ** – ಸಂಪ್ರದಾಯ; ಪರಂಪರಾನುಗತ; **ಅಯೋಗ** – ಸೇರುವೆ, ಜೋಡಣೆ; ನೊಗಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದ ಎತ್ತು **ಆಯೋಗಂಗೊಳ್** – ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗು **ಆಮ್ರ** – ಮಾವು, ಮರ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣು **ಆಮ್ರರಸ** – ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ರಸ **ಆಯೋಧನ** – ಯುದ್ಧ **ಆಮ್ರವನ** – ಮಾವಿನ ತೋಪು

ಆಯ್ತನೆ – ಗಾಢವಾಗಿ ಎಂಬರ್ಥದ ಒಂದು **ಆರೆಗೊಂಬು** – ಭಲ್ಲೆ; ಈಟಿ **ಆರೋಗಣೆಗೆಯ್** – ಊಟಮಾಡು ಅವ್ಯಯ ಆಯ್ಕಳ – ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವದವನು **ಆರೋಗಿಸು** – ಆರೈಸು; ಊಟಮಾಡು **ಆರೋಪ** – ಏರಿಸು **ಆಯ್ಕುಳಗೊಳ್** – ಆರಿಸಿಕೊ **ಆರ್** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು; ಅರಚು; ತೃಪ್ತಿಪಡು; **ಆರೋಪಿತ** – ಹೆದೆಯೇರಿಸಿದ ತುಂಬು; ನೊಗ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ **ಆರೋಹಕ** – ಸವಾರ **ಆರೋಹಕತನ** – ಸವಾರಿ **ಆರೋಹಕೌಶಲ** – ಆರೋಹಕನ ಕುಶಲತೆ ಆರಂಬ – ಬೇಸಾಯ **ಆರಂಬಂಗೆಯ್** – ಆರಂಬಗೈ; ಬೇಸಾಯ ಮಾಡು **ಆರೋಹಣ** – ಹತ್ತುವುದು; ಮೆಟ್ಟಿಲು; ಏಣಿ ಆರಂಭ - ಮೊದಲು; ಬೇಸಾಯ; ಹಿಂಸೆ **ಆರೋಹಿಸು** – ಹತ್ತು, ಏರು **ಆಕಿ೯** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ; ಶನಿ **ಆರಂಭಕ** – ಮೊದಲು ಮಾಡುವವನು; (ಜೈನ) ಹನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಶ್ರಾವಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಆರ್ಗೆ – ಯಾರಿಗೆ (ಹುಟ್ಟಿದವನು/ಳು), ಯಾರ **ಆರಕ್ತ** – ಕೆಂಪಗಿರುವ ಮಗ(ಳು) **ಆರಡಿ** – ವೈರ; ಹಿಂಸೆ **ಆರ್ಜವ** – ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಸಮಚಿತ್ರತೆ; **ಆರಡಿಗೊಳ್** – ಸೂರೆಗೊಳಗಾಗು ವಿನಮ್ರಸ್ಸಭಾವದ **ಆರ್ಜಿಕೆ** – ಕಂತಿ **ಆರಣವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಆರಣವೆಂಬ ಕಲ್ಪದ ಇಂದ್ರನ ವಿಮಾನ **ಆರ್ಜಿಸು** – ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡು **ಆರಣೀಂದ್ರ** – (ಜೈನ) ಆರಣವೆಂಬ ಸ್ವರ್ಗದ ಇಚಿದ್ರ **ಆರ್ತ** – ಸಮರ್ಥ; ದುಃಖಿತ; ವಿಪತ್ತು **ಆರತ** – ಮೃದುಸ್ವಭಾವದ **ಆರ್ತಧ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು **ಆರಭಟೀ** – ಪರಿಶೀಲಿಸು; ಮಾಯೆ; ಇಂದ್ರಜಾಲ; ದೂರವಾದೀತೆಂಬ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವಿಧ ಭಾವಗಳನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುವ ಕ್ರಮ ಬಗೆಗಿನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿಂತೆ-**ಆರನಾಲ(ಕ)** – ಅಂಬಲಿ **ಆರ್ತರೌದ್ರ** – (ಜೈನ) ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರ **ಆರಮೆ(ವೆ)** – ಉದ್ಯಾನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿಂತೆ ಆರಯ್ – ಹುಡುಕು; ವಿಚಾರಿಸು; ವಿಮರ್ಶಿಸು **ಆರ್ದ್ರ** – ಒದ್ದೆಯಾದ **ಆರಯ್ತೆ** – ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು; ವಿಮರ್ಶೆ ಆರ್ದ್ರಕ – ಹಸಿ ಶುಂಠಿ **ಆರಾಜಿತೆ** – ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡವಳು **ಆರ್ದ್ರಭಾವ** – ತೇವವಾಗಿರುವಿಕೆ **ಆರಾತಿ** – ಹತ್ತಿರದ **ಆರ್ದ್ರಮತಿ** – ಮೃದುಹೃದಯ **ಆರಾತೀಯ** – ಹಿಂದಿನ; ದೂರದ **ಆರ್ದ್ರಹೃದಯ** – ಆರ್ದ್ರಮತಿ ಆರಾಧನೆ - ಪ್ರಜೆ; (ಜೈನ) ಅವ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನ ದರ್ಶನ, **ಆದ್ರಾ೯೦ತರಂಗ** – ಆರ್ದ್ರಹೃದಯ ಚಾರಿತ್ರ, ತಪಸ್ಸುಗಳ ಸಾಧನೆ **ಆರ್ದ್ರಾಶಯ** – ಆರ್ದ್ರಹೃದಯ **ಆರ್ದ್ರೀಕರಣ** – ನೆನೆಸುವುದು **ಆರಾಧಿಸು** – ಪ್ರಜೆಸು; ಓಲಯಸು **ಆರಾಧ್ಯ** – ಪೂಜನೀಚಿು **ಆರ್ಪಳ** – ಆರ್ಮ ಅಳಿ, ಶಕ್ತಿಗುಂದು **ಆರಾಮ** – ಸುಖಕರವಾದ; ಆರವೆ **ಆರ್ಮ** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ **ಆರಾವ** – ಶಬ್ದ, ಧ್ವನಿ ಕೂಗು; ಗರ್ಜನೆ **ಆರ್ಮಗುಂದು** – ಆರ್ಪಳಿ **ಆರುಷ್ತರ** – ಗೇರುಬೀಜ **ಆರುರುಕ್ಷು** – ಮೇಲೇರುವ ಆಸೆಯುಳ್ಳವನು **ಆರ್ಮಗೆಯ್ತ** – ಸಾಹಸಕೃತ್ಯ **ಆರುಹತ** – ಜೈನಮತೀಯ **ಆರ್ಭಟೆ** – ಗರ್ಜನೆ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು **ಆರೂಢ** – ಕೈಕೊಂಡ; ಹತ್ತಿದ **ಆರ್ಮ** – ನೆಲೆ; ರಕ್ಷಣೆ **ಆರೂಢತಪ** – ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವನು; **ಆರ್ಯ(ಷಟ್)ಕರ್ಮ** – ಉತ್ತಮನಾದವನ ಕಾರ್ಯ; ಮಾಘಮಾಸವನ್ನು ಹಿಡಿದವನು (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕರು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ **ಆರೂಢಪ್ರತಿಜ್ಞ** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವನು ಆರು ಕರ್ಮಗಳು: ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಸಂಯಮ, **ಆರೂಢವಿದ್ಯೆ** – ಪ್ರಾಣಿಗನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ ಸವಾರಿ ತಪ, ಇಜ್ಯಾ, ವಾರ್ತಾ, ದತ್ತಿ; ಜೀವನೋಪಾಯದ ಕರ್ಮಗಳು: ಅಸಿ, ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆ **ಆರೂಢಸರ್ವಜ್ಞ** – ಆರೂಢವಿದೈಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತ ಮಸಿ, ವಿದ್ಯೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಶಿಲ್ಪ, ಕೃಷಿ **ಆರೂಢೆ** – ಮೇಲೇರಿದವಳು **ಆರ್ಯಕೆ** – ಕಂತಿ **ಆರ್ಯಚರಿತ** – ಉತ್ತಮ ನಡವಳಿಕೆಯವನು ಆರೆ – ಗೊರಸಿನ ಹಿಂಭಾಗ; ಅಂಕುಶ

ಆರೆಕಾ(ಗಾ)ಱ – ಆರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಮಾವತಿಗ

ಆರ್ಯಪ್ರಣುತ – ಆರ್ಯರಿಂದ ಅಥವಾ **ಆಲೋಚನೆ** – ನೋಡಿವುದು; ವಿಚಾರ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾಡುವುದು ಆರ್ಯವಿಮುಖ – ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವವನು **ಆಲೋಡನೆ** – ಕಲಕುವುದು ಆಯೇವೇಷ – ಒಳ್ಳೆಯ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದವನು **ಆಲೋಡಿಸು** – ಕಲಕು **ಆರ್ಯಷಟ್ರರ್ಮ** – ನೋಡಿ, ಆರ್ಯಕರ್ಮ **ಆಲೋಲ** – ಅಲುಗಾಡುವ **ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ** - ಆಯೇ ಎಂಬ ಛಂದಸ್ಸು **ಆವಗಂ** – ಯಾವಾಗಲೂ; ಬಹಳವಾಗಿ **ಆರ್ಯಕೆ** – ಗೌರವಾರ್ಹಳು, ಕಂತಿ **ಆವ(ವಿ)(ವು)ಗೆ** – ಮಡಕೆ ಸುಡುವ ಕುಂಬಾರನ **ಆರ್ಯೆ** – ಒಂದು ಪದ್ಯಜಾತಿ ಒಲೆ **ಆವಗೆಗಿಚ್ಚು** – ಆವಿಗೆಯ ಬೆಂಕಿ **ಆರ್ಯೋತ್ತಮ** – ಆರ್ಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು **ಆವಗೆಯುರಿ** – ಆವಗೆಗಿಚ್ಚು **ಆರ್ಷ** – ಋಷಿಸಂಬಂಧಿ; ಪ್ರಾಚೀನವಾದ **ಆರ್ಹಂತ್ಯ** – ಅರ್ಹಂತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; (ಜೈನ) **ಆವಡಿ** – ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟ ವೋಕ್ಷ; ಅರ್ಹನಾದ ಪದವಿ **ಆವಣ –** ಅಂಗಡಿ **ಆರ್ಹಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರತ್ವ **ಆವರಿಸು** – ಸುತ್ತುವರಿ; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಮುಚ್ಚು; ದೇರು; **ಆರ್ಹಂತ್ಯಧರ್ಮ** – ಜೈನಧರ್ಮ ವಿಮರ್ಶಿಸು **ಆರ್ಹಂತ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ** – ಮೋಕ್ನಲಕ್ಷಮಿ **ಆವರ್ಜ** – ಬಾಗುವುದು **ಆಲ್** – ಆಲು, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು **ಆವರ್ಜಸು** – ಸೆಳೆದುಕೋ; ಬಗು **ಆವರ್ತಗರ್ತ** – ಸುಳಿಯ ಮಡು **ಆಲ** –ಸುಳ್ಖು ಆಲ(ಳ)ಂಬ(ನ) – ಆಶ್ರಯ; ಆಧಾರ **ಆವರ್ತನ** – ಸುಳಿ; ಸುತ್ತುವುದು **ಆಲಜಾಲ** – ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ **ಆವರ್ತನಸಿದ್ದಿ** – ಸುಳಿಯಂತಿರುವುದು; ಸುಳುಗಳನ್ನು **ಆಲ(ಲಾ)ಪಿಸು** – ಮತಾಡು; ಸಂಭಾಷಣೆಗೈ ಹೊಂದಿರುವುದು **ಆವರ್ತನಾಭಿ** – ಸುರುಳಿಯಾದ ಹೊಕ್ಕುಳು **ಆಲಯ್ಸು** – ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು **ಆಲವಟ್ಟ** – ಬೀಸಣಿಗೆ **ಆವರ್ತಮಾನ** – ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ **ಆವರ್ತಯುಕ್ತ** – ಸುಳಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಆಲವಾಲ** – ಮರದ ಸುತ್ತಣ ಪಾತಿ **ಆಲವಾಲಜಲ** – ಪಾತಿಯ ನೀರು **ಆವರ್ತಿನಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ಆಲಾ(ಕಾ)ನ (ಸ್ತಂಭ)** – ಆನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ **ಆವರ್ತಿಸು** – ವ್ಯಾಪಿಸು; ಮರಳಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು **ಆಲಾ(ಕಾ)ಪ** – ಮಾತು **ಆವಲ್(ಲು**) – ಕೆಂದಾವರೆ **ಆವಲಲರ್** – ಆವಲು ಹೂವು **ಆಅ** – ಕಣ್ಗುಡ್ಡೆ; ಕಣ್ಣು; ಆಲಿಕಲ್ಲು; ಗೆಳತಿ; **ಆವಲ(೪)** – ಗುಂಪು; ಸಾಲು; ಕುಲ; (ಜೈನ) ಗುಂಪು **ಆಅಂಗನಗೆಯ್** – ತಬ್ಸಿಕೊ ಕಾಲದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ **ಆಲಂಗಿಸು** – ಆಲಂಗಿಸು, ಅಪ್ಪಕೊ **ಆವಲ(೪)ಕ** – ಆವಲಿ **ಆಅಕಲ್ –** ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮಳೆಯ ಹನಿ **ಆವಲತ** – ಹೊರಳಿದ; ತಿರುಗಿದ **ಆಅಕೋ(ಗೋ)ಡು** – ಆಲಿಕಲ್ಲಿನಂತೆ ತಣ್ಣಗಾಗು **ಆವಲ್ದೊಳ** – ಕೆಂದಾವರೆಯ ಕೊಳ ಆಅನೀರ್ – ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು; ಮಂಜಿನ ನೀರು; **ಆವಸಥ** – ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಮನೆ **ಆವಹ** – ಒದಗಿಸುವ; ಉಂಟುಮಾಡುವ; ಕೂಡಿದ **ಆಅನೀರ್ವನಿ** – ತನ್ಲನೆಯ ನೀರ ಹನಿ; ಕಂಬನಿ **ಆವಹನವಿಧಾನ** – ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ಕ್ರಮ; **ಆಲವರಲ್** – ಆಲಿಕಲ್ಲು ಆವಾಹನೆಯ ಕ್ರಮ **ಆಲವೞಿ** – ಆಲಿಕಲ್ಲಿನ ಮಳೆ **ಆವಾಪ** – ಬಿತ್ತುವುದು; ಪಾತಿ; ಕಂಕಣ **ಆಲವೆಳಗ** – ತಂಪು ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನು, ಚಂದ್ರ **ಆವಾಪ್ತಿ** – ಸಿದ್ದಿ **ಆಅಸು** – ಗಮನವಿರಿಸಿ ಕೇಳು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; **ಆವಾಲ(ಳ)** – ಮರದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪಾತಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನಿಲ್ಲುವ ಕ್ರಮ **ಆವಾಸ** – ಮನೆ **ಆಅೀಥ** – ರುಚಿ ನೋಡಿದ, ತಿಂದ; ಬಲ **ಆವಾಹನೆಗೆಯ್** – ಆವಾಹನೆಗೈ; ಆವಾಹಿಸು **ಆವಿದ್ದ** – ತೂತುಮಾಡಿದ; ವಕ್ರವಾದ ಮೊಳಕಾಲನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ **ಆವಿಭಾ೯ವ** – ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಡಗಾಲನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವುದು **ಆಲೆಣ್ಯುಗತೆ** – ಚಿತ್ರಿತಳಾದವಳು **ಆವಿಭಾ೯ವಿತ** – ಉಂಟಾದ **ಆಲೇಪನ** – ಬಳಿಯುವಿಕೆ **ಆವಿಲ(ಳ)** – ಕದಡಿದ; ಒಂಡು; ಮಲಿನ **ಅಲೋಕ** – ನೋಡಿವುದು; ಕಾಂತಿ; ಜ್ಲಾನ **ಆವಿಲೆ** – ಕೂಡಿದವಳು **ಆಲೋಕಿಸು** – ನೋಡಿ

ಆವಿಷ್ತರಣ – ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವುದು; **ಆಶುಗತ್ವ** – ಶೀಘ್ರತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು **ಆಶುಗಮನ** – ಬೇಗ ಸಾಗುವುದು, ಬಾಣ ಆವಿಷ್ಟ್ರತ – ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೊಂಡ; ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಂಡ **ಆಶುಗಮಿತ್ರ** – ಬೆಂಕಿ **ಆವಿಷ್ಟೆ** – ಭೂತಪೀಡಿತೆ **ಆಶುಗಾಶನ** – ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಆಹಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳದ್ದು, **ಆವಿಳ** – ಕಲುಷಿತವಾದ **ಆಶುಗಾಸನ** – ಬಾಣಾಸನ, ಬಿಲ್ಲು **ಆವೀಕ್ಷಿತ** – ನೋಡಿದ **ಆಶುಶುಕ್ಷಣಿ –** ಬೆಂಕಿ, ಅಗ್ನಿ **ಆವು** – ಹಸು **ಅವುಕ** – ತಂದೆ **ಆಶೆವಡು** – ಬಯಸು, ಇಚ್ಛಿಸು **ಆವುಜ(ಜೆ)** – ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಆಶೇಭ** – ಆಶಾ+ಇಭ, ದಿಕ್ಕರಿ **ಆವುಜಿಗ** – ಆವುಜೆ ಬಾಜಿಸುವವನು **ಆಶ್ಚರ್ಯ** – ಸೋಜಿಗ **ಆವುತಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಯುಧ **ಆಶ್ಚರ್ಯಭೂತ** – ವಿಸ್ಮಯವುಂಟುಮಾಡುವ **ಆವುದು** – ಯಾವುದು, ಏನು, ಎಲ್ಲಿಯದು **ಆಶ್ರಯಣ** – ಆಶ್ರಯ, ಆಸರೆ **ಆಶ್ರಯಾಶ** – ಆಶ್ರಯದಾತನನ್ನೇ ನುಂಗುವುದು, **ಆವೃತ** – ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಆವೆ** – ಆಮೆ, ಕೂರ್ಮ **ಆಶ್ರ(ಸ್ರ)ವ** – ವಿಧೇಯ; ಪ್ರವಾಹ; (ಜೈನ) **ಆವೇಗ** – ತ್ವರೆ; ಸಂಭ್ರಮ; ಉದ್ವೇಗ **ಆವೇಶ** – ರೋಷ; ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ ಸಪ್ತತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಆವೇಷ್ಟಿಸು** – ಸುತ್ತುವರಿ; ಆವರಿಸು ಪುಣ್ಯಪಾಪರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವು ಜೀವನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವುದು; ನೋಡಿ **ಆವ್ಯಾನ** – ಮುಚ್ಚಿದ; ಆವೃತ **ಆಶಂಕಿತಹೃದಯ** – ಶಂಕೆಗೊಳಗಾದವನು 'ಪಂಚಾಸ್ರವ' **ಆಶಂಕೆ** – ಸಂದೇಹ **ಆಶ್ರಿತ** – ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ **ಆಶ್ಲಿಷ್ಟ** – ಆಲಿಂಗನಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಒಡಗೂಡಿದ **ಆಶಂಕೆಗೊಳ್** – ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳು; ಗಾಬರಿಯಾಗು **ಆಶಯ** – ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಭಾವನೆ **ಆಶ್ಲೇಷ** – ಆಲಿಂಗನ ಆಶ್ವಾಸ – ಉಸಿರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಭರವಸೆ **ಆಶಾ** – ದಿಕ್ಕು **ಆಶಾಂತರಾಲ(ಳ)** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗ **ಆಶ್ವಾಸನಪರ** – ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ **ಆಶಾಂಬರ** – ದಿಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಶ; ದಿಗಂಬರ **ಆಶ್ವಾಸಿಸು** – ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡು **ಆಶಾಕರೞ** – ದಿಗ್ಗಜ **ಆಶಾಕರಿಕಲಭ** – ದಿಕ್ಕರಿಮರಿ **ಆಶ್ವಿಕಬಲ** – ಕುದುರೆ ಸೈನ್ಯ **ಆಶಾಗಜ** – ಆಶಾಕರಟಿ **ಆಶ್ವಿನೇಯ** – ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು; **ಆಶಾಚಕ್ರ** – ದಿಙ್ಯಂಡಲ ನಕುಲಸಹದೇವರು **ಆಷಾಥ** – ಒಂದು ಚಾಂದ್ರಮಾನ ತಿಂಗಳು; ನಕ್ಷತ್ರ; **ಆಶಾದಂತಿ** – ದಿಕ್ಕರಿ ಋಷಿಗಳು ಹಿಡಿಯುವ ಮುತ್ತುಗದ ದಂಡ **ಆಶಾದೇಶ** – ದಿಕ್ಪದೇಶ **ಆಶಾಧೀನ** – ಆಸೆಗೆ ಅಧೀನವಾದ; ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ **ಆಷಾಢಕಿ** – ತೊಗರಿ ಒಳಪಟ್ಟ **ಆಸಂದಿ** – ಪೀಠ **ಆಶಾರುಜಿ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ಕಾಂತಿ; ಆಸೆಗಳನ್ನು **ಆಸನ** – ಪೀಠ; ಷೋಡಶೋಪಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ರಾಜನ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯಗಳಲ್ಲ ಒಂದು – ಹೊಂದಿದವನು **ಆಶಾವಸನ** – ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಬಟ್ಟೆಯಾಗುಳ್ಳವನು; **ಆಸನಂದೋಱು** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ದಿಗಂಬರ; ಜಿನ ಅಥವಾ ತಾಟಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸು **ಆಶಾವಳಯಿತ** – ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ **ಆಸನಕಂಪ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನ ಜೀವಿತದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಾಗುವ ದೇವೇಂದ್ರನ **ಆಶಿ** – ಹಾವಿನ ಹಲ್ಲು **ಆಶೀರ್ನಿನಾದ** – ಆಶೀರ್ವಾದದ ಧ್ವನಿ ಪೀಠದ ಅಲುಗಾಟ **ಆಸನೋಚಿತ** – ತಕ್ಕುದಾದ ಪೀಠ ಹಾಕುವುದು **ಆಶೀರ್ವಾದಂಗೊಡು** – ಹರಸು **ಆಶೀರ್ವಾದಪರ –** ಆಶೀರ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತ **ಆಸನ್ನ** – ಹತ್ತಿರ, ಸಮೀಪ **ಆಶೀರ್ವಾದಪ್ರಿಯ** – ಆಶೀರ್ವಾದಪರ **ಆಸನ್ನಕಾಲ** – ಸಾವು ಸಮೀಪಿಸಿರುವುದು **ಆಶೀವಿಷ** – ಹಾವು **ಆಸನ್ನಗತ** – ಹತ್ತಿರ ಬಂದವನು **ಆಶೀಸ್ತವ** – ಮಂಗಳಸ್ತೋತ್ರ **ಆಸನ್ನಗಮನ** – ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದು **ಆಸನ್ನತೆ** – ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದು **ಆಶು** – ಬೇಗನೆ; ಜಾಗ್ರತೆ; ವೇಗ

ಆಶುಗ – ವಾಯು, ಬಾಣ

ಆಸನ್ನಪೀಡನ – ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹಿಂಸೆ **ಆಸ್ಪ್ರಷ್ಟಕಪಿಳ** – ಕಪಿಲವರ್ಣದ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮುಟ್ಟಿದವನು **ಆಸನ್ನಪ್ರದೇಶ** – ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರದೇಶ **ಆಸ್ಟಾಲ(ಳ)ನ** – ತಟ್ಟುವುದು **ಆಸ್ಫಾಲ(ಳ)ನಂಗೆಯ್** – ಅಪ್ಪಳಿಸು **ಆಸನ್ನಭವ್ಯ(ವ್ಯೆ)** – (ಜೈನ) ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮನಃಪರಿಪಾಕವನ್ನು ಹೊಂದುವವನು(ಳು) **ಆಸ್ಪೋಟಕ** – ಬಾವು, ಕುರು **ಆಸನ್ನಮೃತ್ಯು** – ಮೃತ್ಯು ಸಮೀಪವಾಗಿರುವುದು **ಆಸ್ಪೋಟನ** – ಸಿಡಿತ **ಆಸನ್ನವರ್ತಿ** – ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ **ಆಸ್ಪೋಟತ** – ಸಿಡಿದ **ಆಸನ್ನ ವಿನಿಪಾತ** – ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ **ಆಸ್ಪೋಟಸು** – (ತೋಳನ್ನು) ತಟ್ಟಿ ಶಬ್ದಮಾಡು ನಾಶವಾಗಲಿರುವ **ಆಸ್ಯ** – ಮುಖ **ಆಸರ್** – ದಣಿ **ಆಸ್ಯವಿಲಸಿತ** – ಮುಖದಲ್ಲಿ ಭಾವಪ್ರದರ್ಶನ **ಆಸ್ಯಾನಿಲ(ಳ)** – ಉಸಿರು **ಆಸವ** – ಮದ್ಯ; ಔಷಧಿ **ಆಸವಾರಿ** – ಕುದುರೆಸವಾರಿ **ಆಸ್ರವ** – ಕಷ್ಟ; ಹರಿಯುವಿಕೆ; (ಜೈನ) **ಆಸವಾಸಕ್ತಿ** – ಮಕರಂದದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ; ಮದ್ಯಾಸಕ್ತಿ ಸಪ್ತತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಆಸಱು – ಬಳಲಿಕೆ; ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು ಪ್ಮಣ್ಯಪಾಪರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವು **ಆಸಾಧಿತ** – ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವದೊಳಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವದು ಆಸಾರ – ಸುರಿಮಳೆ, ಜಡಿಮಳೆ **ಆಸ್ರವತತ್ವ** – ಆಸ್ರವ ಆಸಾರಚಾರಿ – ಜಡಿಮಳೆಯ ನಡುವೆ **ಆಸ್ರವಪದಾರ್ಥ** – ಆಸ್ರವ **ಆಸ್ವಾದನಂಗೆಯ್** – ಆಸಾದನೆ ಮಾಡು, ತಿನ್ನು ನಡೆಯುವವನು **ಆಸೀನ** – ಕುಳಿತುಕೊಂಡ **ಆಹತ** – ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಆಸು** – ಸಾಲವೃಕ್ಷ; ಮೇಲಿನಿಂದ ಎಸೆ; ಶೀಘ್ರ **ಆಹತಿ** – ಹೊಡೆತ ಆಸುಕರ – ತೀವ್ರತೆ; ಆಧಿಕ್ಯ **ಆಹವ** – ಯುದ್ಧ **ಅಹವಕ್ಷಮ** – ಯುದ್ದಸಮರ್ಥ **ಆಸುಕರಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಆಹವದುರ್ಜಯ** – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲು ಆಸುಕಾರ – ಹಿಂಸೆ; ಹೊಡೆಯುವುದು **ಆಸುರ** – ಭಯಂಕರವಾದ ಅಸಾಧ್ಯನಾದವನು **ಆಹವನೀಯ** – ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಲು **ಆಸುರಂ** – ಘೋರ ಯೋಗ್ಯವಾದ; ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಆಸುರಕರ್ಮಂಗಾಯ್** – ಕ್ರೂರಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು **ಆಸುರತರ** – ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಕ್ರಿಯಾಸಮಾಪ್ತಿಪರ್ಯಂತವೂ ಹೋಮ **ಆಸೆ** – ದಿಕ್ಕು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಗ್ನಿ ಆಸೆಕಾಱ – ಆಸೆಗಾರ; ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವನು **ಆಹವಭೀಮ** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರನಾದ ಆಸೆಗಾಣ್ – ಭರವಸೆ ಹೊಂದು **ಆಹವಭೀಷ್ಯ** – ಆಹವಭೀಮ **ಆಹವಮಲ್ಲ** – ಯುದ್ದವೀರ; ಚಾಲುಕ್ಯ ಅರಸರ **ಆಸೆಗೆಯ್** – ಬಯಸು, ಅಪೇಕ್ಷಿಸು **ಆಸೆದೋಱು** – ಆಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸು; ದಾರಿ ಒಂದು ಬಿರುದು ತೋರಿಸು **ಆಹವಲಂಪಟ** – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತ **ಆಸೆವಡು** – ಆಸೆ ಪಡು **ಆಹವಶೌಂಡ** – ರಣಧೀರ **ಆಸೆವಾತು** – ಆಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ನುಡಿ **ಆಹವಸಿಂಹ** – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದಂತೆ ಪರಾಕ್ರಮ **ಆಸ್ತರಣ** – ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹರಡುವ ಚಾಪೆ ತೋರಿಸುವವನು **ಆಹಾರದಾನ** – ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಸಾಧನ; ಹರಡುವುದು **ಆಹಾರ್ಯ** – (ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ) **ಆಸ್ತರಣಕ್ರಿಯೆ** – ಹರಡುವ ಕ್ರಿಯೆ ಅಭಿನಯದ ಒಂದು ಬಗೆ **ಆಸ್ಥಾನ** – ರಾಜಸಭೆ **ಆಸ್ಥಾನಗೇಹ** – ಆಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪ **ಆಹಾರ್ಯಕ** – ಆಹಾರ್ಯ **ಆಸ್ಥಾನಮಂಟಪ** – ಆಸ್ಥಾನಗೇಹ **ಆಹಿತಾಗ್ನಿ** – ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ ಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಆಹುತ** – ಹೋಮಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಹೋಮಕ್ಕೆ **ಆಸ್ಥಾಯ** – ಸ್ಥಿರವಾದ **ಆಸ್ಥಾಯಿಕಾಜನ** – ರಾಜಸಭೆಯ ಜನರು ಅರ್ಪಿತವಾದ **ಅಸ್ಥಾಯಿಕೆ** – ರಾಜಸಭೆ **ಆಹುತಿ** – ಹವಿಸ್ಸು **ಆಸ್ಥೆ** – ಅಕ್ಕರೆ, ಅಸಕ್ತಿ **ಆಹುತಿಗೆಯ್** – ಆಹುತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು **ಆಸ್ಥೌಲ್ಯ** – ಸೆಡೆತುಕೊಳ್ಳುವುದು **ಆಹೂತ** – ಆಹ್ವಾನಿತನಾದ **ಆಹೂತಿ** – ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು

ಆಹೂತಿಗೆಯ್ – ಬರಮಾಡಿಕೊ ಆಱಡಿ - ದುಂಬಿ; ಲೂಟಿ **ಆಹೃತಿ** – ತರುವುದು **ಆಱಡಿಕಾಱ** – ಶತ್ರು; ದಾರಿಗಳ್ಸ ಆಹ್ಲಾದ – ಸಂತೋಷ **ಆಱಡಿಗಳ್ಲ** – ಸುಲಿಗೆಗಾರ, ಲೂಟಿಕೋರ **ಆಹ್ಲಾದನ** – ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವ **ಆಱಡಿಗೊಳ್** – ಹಿಂಸೆಮಾಡು; ಮೋಸಮಾಡು; **ಆಹ್ತಯ** – ಹೆಸರು ನಿಂದಿಸು; ದ್ವೇಷಿಸು **ಆಹ್ವಾನ** – ಕರೆಯುವಿಕೆ **ಆಱಡಿದಾಣ** – ದುಂಬಿಯ ಸ್ಥಾನ ; ಹಿಂಸೆಯ ನೆಲೆ **ಆಹ್ವಾನಂಗೆಯ್** – ಆಹ್ವಾನಿಸು **ಆಱಡಿವಣ್ಣ** – ದುಂಬಿಯ ಬಣ್ಣ, ಕಪ್ಪು **ಆಱಡಿವಿಂಡು** – ದುಂಬಿಗಳ ಹಿಂಡು ಆಹ್ವಾನಮರುಷ – ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಹೋಗುವವನು; **ಆಱೆಸು** – ನಂದಿಸು; ಇಂಗಿಸು; ಶಾಂತಗೊಳಿಸು; ಆಕ್ – ಪಡೆ; ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸು; ಅನುಭವಿಸು ಇಂಗಿಸು; ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡು **ಆಱು** – ನಂದಿಹೋಗು; ಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳು; **ಆಳಂ** – ವ್ಯರ್ಥ **ಆಕಂಬೆ** – ಅಣಬೆ, ನಾಯಿಕೊಡೆ ಒಣಗಿಹೋಗು; ತಣ್ಣಗಾಗು **ಆಕಜಾಕ** – ಆಲಜಾಲ **ಆೞ್** – ಮುಳುಗು; ಹೂಳು; ಕುಸಿದುಬೀಳು **ಆಕಣಿ** – ಪದಾತಿಸೈನ್ಯ **ಆೞ** – ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಗೃಢತೆ **ಆಕಣೆ** – ಆನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ **ಆೞವಡು** – ಆಳವನ್ನು ಹೊಂದು ಆಳ(ಣ)ತಿ – ಹಾಡುವಿಕೆ **ಆೞಾಟಿಗೆ** – ಮಾಲೆ, ಹಾರ ಆಳಮಾಳ – ಮೋಸ, ವಂಚನೆ **ಆಟೆ** – ಮೋಸ; ದುಂಡಾಗಿರುವುದು; ಚಕ್ರ **ಆಕರ್ಪಿಸು** – ಆಳಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸು; ಕಡೆಗಣಿಸು **ಆಟೆಕಾ(ಗಾ)ಱ** – ಮೋಸಗಾರ ಆಳವಾಡು – ಮರುಳುಗೊಳಿಸು; ವಂಚಿಸು **ಆಟೆಗೊಳ್** – ವಂಚಿಸು **ಆಳವಾಳ** – ಪಾತಿ **ಆೞೀಜನ** – ವಂಚಕ ಆಳವಿಣೆ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ವೀಣೆ **ಆಟೆಸು** – ಮುಳುಗಿಸು **ಆಳವಿಸು** – ಆಲಾಪಿಸು **ಆಳಾಪ** –ಸಂಭಾಷಣೆ മ **ಆಳಾಪಂಗೆಯ್** – ಹರಟು, ಗಳಹು ಆ**ಆಗೊಳ್** – ಜೊತೆಗೂಡು; ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊ **ಇಂ** – ಇನ್ನು; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ **ಆ೪ೞನ** – ಸಖಿಯರು **ಇಂಕೆವರ್** – ಬತ್ತು, ಇಂಗಿಹೋಗು **ಆಳನು** – ಜೋಡಿಸು; ಉಂಟುಮಾಡು; ಆಳಿಕೆಯನ್ನು **ಇಂಗಡಲ್** – ಹಾಲ್ಮಡಲು **ಇಂಗಡಲಕುವರ** – ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, **ಆಳುಮಿರು** – ಆಳಾಗಿರು, ಸೇವಕನಾಗಿರು ಚಂದ್ರ **ಆಕೇೞ್** – ಪೌರುಷ ಉಕ್ಕು **ಇಂಗಡಲಣುಗಿ** – ಲಕ್ಸ್ಮೀ ಆಕೋಕನರುಚಿ – ದೃಷ್ಟಿಚಿಸು ಕಾಂತಿ **ಇಂಗದಿರ್** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಆಳೋಚಂಬೆರಸು** – ಆಲೋಚಿಸು **ಇಂಗದಿರ** – ಚಂದ್ರ **ಆಳೋಚನಂಗೆಯ್** – ಆಲೋಚಿಸು **ಇಂಗದಿರ್ವಕ್ತಿ** – ಬೆಳದಿಂಗಳು ಕುಡಿಯುವ ಹಕ್ಕಿ, **ಆಕೋ** – ಆಳುಗಳ ಸಾಲು ಚಕೋರ ಆಕ್ಷೆಯ್ತ – ಆಳಿನ ಕೆಲಸ; ಶೂರನ ಕೆಲಸ **ಇಂಗದಿರ್ವಟ್ಟ** – ಚಂದ್ರ ಮಂಡಲ **ಆಳ್ತನ** – ಆಳಿನ ಸೇವೆ; ಪೌರುಷ **ಇಂಗಳ** – ಕೆಂಡ ಆಕ್ಷಟ್ಟು – ಶೂರಸಮೂಹ **ಇಂಗಳಗಣ್** – ಬೆಂಕಿಯ ಕಣ್ಣು; ಉರಿಯುವ ಕಣ್ಣು **ಆಕ್ಲ** – ಒಡೆಯ; ಪ್ರಭು **ಇಂಗಿಣೀಮರಣ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ ಆಳ್ವತಿ – ಆಳುವವಳು; ಒಡತಿ ಮರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಯತಿಯು **ಆಳ್ಯಾಡು** – ಆಳಾಗಿ ಮಾಡು ಸಂಗವನ್ನು ತೊರೆದು ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದು, **ಆಕ್ಷಲ** – ಸೈನಿಕರ ಸಮೂಹ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಉಪಸರ್ಗದಲ್ಲಿ **ಆಕ್ಷಿಸಂಗೆಯ್** – ಸೇವೆಮಾಡು ಉಪಚಾರ ಬಿಟ್ಟು ಸಮತೆಯಿಂದ **ಆಕ್ಷೆಸ** – ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ಹೊಂದುವ ಮರಣ **ಆಕ್ಷಿಸಗೆಯ್ದು** – ಆಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ; ಸೇವೆ **ಇಂಗು** – ಬತ್ತು ಮಾಡಿಸಿಕೊ **ಇಂಗುಅಕ** – ಇಂಗಲೀಕ, ಹಿಂಗುಳ; **ಆಕ್ಷೇಲ** – ಮನುಷ್ಯರ ಬೇಲಿ ಪಾದರಸದಿಂದಾದ ಅದಿರು **ಆಱ್** – ಸಮರ್ಥವಾಗು; ತಾಳಿಕೊ **ಇಂಗೂಟ** – ಇನಿದಾದ ಕೂಟ; ಸಂಭೋಗ

ಇಂಗೋಲ್ – ರುಚಿಯಾದ ಕೋಲು, ಕಬ್ಬು **ಇಂದೊ(୧)ಳ** – ಮಧುರ ಗಾನ; ಹಿಂದೋಳ ರಾಗ **ಇಂಗೋಲ** – ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲ, ಮನ್ಮಥ **ಇಂದ್ರ** – ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ; ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರಲ್ಲಿ **ಇಂಗೋಲ್ವಲ್ಲ** – ಇಂಗೋಲ, ಮನ್ಮಥ ಒಬ್ಬ; ಒಡೆಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಇಂ(ಈಂ)ಚರ** – ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ; ಇನಿದಾದ **ಇಂದ್ರಕ** – ಸಭಾಮಂಟಪ; (ಜೈನ) ನರಕಬಿಲಗಳಲ್ಲಿ ಸರ(ಬಾಣ) ಉಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥ ಒಂದು ಬಗೆ; ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರ **ಇಂಚರಂಗಱ³** – ಮಧುರಧ್ವನಿ ಮಾಡು ಮುಂತಾದವರ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಇಂಚರಮೀ** – ಮಧುರಧ್ವನಿ ನೀಡು **ಇಂದ್ರಕೀಲ** – ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು **ಇಂಚೆ** – ಹಿಂಸೆ **ಇಂದ್ರಕೇತು** – ಇಂದ್ರನ ಧ್ವಜ; (ಜೈನ) **ಇಂಡೆ** – ಚೂರು; ಹಿಂಡು; ಚೆಂಡು **ಇಂಡೆಗಟ್ಟು** – ಹೂವಿನ ಹಾರ ಕಟ್ಟು ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ಜಿನಪೂಜೆ **ಇಂಡೆಯನಾಡು** – ಚೆಂಡಾಡು **ಇಂದ್ರಕೋದಂಡ** – ಇಂದ್ರಧನುಸ್ಸು **ಇಂಡೆಯಾಡು** – ಹೂವಿನ ದಂಡೆಯನ್ನು ಎಸೆದಾಡು **ಇಂದ್ರಕೋಶ** – ತವಗ, ಸುಖಾಸನ **ಇಂದ್ರಗಾಯಕ** – ಇಂದ್ರನ ಹಾಡುಗಾರ **ಇಂತಪ್ಪ** – ಇಂತಹ, ಇಂಥ **ಇಂದ್ರಗೋಪ** – ಮಿಂಚುಹುಳು, ಹೊನ್ನೆ ಹುಳು; **ಇಂತುಟು** – ಇಷ್ಟು; ಹೀಗೆ; ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ **ಇಂತುಟೆ ವಲಂ** – ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಾಯಿತೇ? ಹಡಗಿನ ಮಂಚ **ಇಂದಗಿ** – ಇಂದ್ರಜಿತು **ಇಂದ್ರಚಾಪ** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಇಂದ್ರಜ್ಣಂದ** – ಸಾವಿರದೆಂಟು ಎಳೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಇಂದಿರ** – ಇಂದ್ರ **ಇಂದಿಂದಿರ** – ದುಂಬಿ; ಗುಂಗೀಹುಳು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ **ಇಂದಿರದಿಕ್ಕು** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು **ಇಂದ್ರಜಾಲ** – ಯಕ್ಷಿಣೀ; ಗಾರುಡಿ; ಕಣ್ಕಟ್ಟು **ಇಂದಿರವಿಲ್** – ಇಂದ್ರಬಿಲ್ಲು; ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು **ಇಂದ್ರಜಾಅಕ(ಗ)** – ಯಕ್ಸಿಣಿಗಾರ **ಇಂದ್ರಜಾಲಗತನ** – ಮಾಯಾವಿತನ; ಮಾಯೆ **ಇಂದಿರೆ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಬಿಲ್ನವೃಕ್ಷ್ಮ **ಇಂದೀವರ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ಇಂದ್ರಜಿತ್ರು()** – ಇಂದ್ರನನ್ನು ಗೆದ್ದವನು; ರಾವಣನ **ಇಂದೀವರನಾಭ** – ವಿಷ್ಣು ಮಗ; ಮೇಘನಾದ **ಇಂದೀವರವಕ್ತೆ** – ಕಮಲಮುಖಿ **ಇಂದ್ರತ್ಯಾಗ** – (ಜೈನ) ಅಧಿಕಾರತ್ಯಾಗ; ಪದವಿತ್ಯಾಗ; ಐವತ್ತಮೂರು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ **ಇಂದು** – ಚಂದ್ರ; ಈ ಹೊತ್ತು **ಇಂದುತನಹ** – ಈವರೆಗೆ, ಈತನಕ ಒಂದು **ಇಂದುವರಂ** – ಈತನಕ **ಇಂದ್ರತ್ಯಾಗಕ್ರಿಯೆ** – ಇಂದ್ರತ್ಯಾಗ **ಇಂದುಕರಾವಳ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳ ರಾಶಿ **ಇಂದ್ರದಂತಿ** – ಐರಾವತ **ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕು** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು **ಇಂದುಕಾಂತಿ** – ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿ **ಇಂದ್ರದ್ವಿಪ** – ಇಂದ್ರನ ಆನೆ, ಐರಾವತ **ಇಂದುಕಾಂತೋಪಲ(ಳ)** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಇಂದುಜ** – ಚಂದ್ರನ ಮಗ, ಬುಧ **ಇಂದ್ರದ್ವಜ** – ಇಂದ್ರನ ಧ್ವಜ; ವಜ್ರಾಯುಧ (ಜೈನ) **ಇಂದುಜನಕ** – ಸಮುದ್ರ; ಅತ್ರಿ ಮಹರ್ಷಿ ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ಮಾಡುವ ಜಿನಪೂಜೆ **ಇಂದ್ರನಂದನ** – ಇಂದ್ರನ ಮಗ, ಅರ್ಜುನ; **ಇಂದುಜ್ಯೋತ್ಸ್ಗೆ** – ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು **ಇಂದುದೀಧಿತಿ** – ಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿ ಜಯಂತ **ಇಂದ್ರನಗ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ಇಂದುದ್ಯುತಿ** – ಇಂದುದೀಧಿತಿ **ಇಂದುಧರ** – ಶಿವ **ಇಂದ್ರನೀಲ** – ನೀಲವರ್ಣದ ರತ್ನ **ಇಂದ್ರಮರ** – ಅಮರಾವತಿ **ಇಂದುನಿಭಾಸ್ಯೆ** – ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುವ **ಇಂದ್ರಮಣಿ –** ಇಂದ್ರನೀಲ ಮುಖದವಳು **ಇಂದುಮಂಡಲ(ಳ)** – ಚಂದ್ರಮಂಡಲ **ಇಂದ್ರವಧು** – ಇಂದ್ರ ನೇಮಿಸಿದ ಅಪ್ಸರೆ; **ಇಂದುಮಣಿ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಇಂದ್ರವಿದ್ವಿಷ** – ಇಂದ್ರನ ಶತ್ರು; ರಾವಣ **ಇಂದುರೋಚಿ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಿ **ಇಂದುಲಕ್ಷ್ಮಿ** – ಚಂದ್ರನ ವೈಭವ **ಇಂದ್ರಸಿಂಧು** – ದೇವಗಂಗೆ **ಇಂದ್ರಸಿಂಧುರ** – ಇಂದ್ರನ ಆನೆ, ಐರಾವತ **ಇಂದುಸಖ** – ಮನ್ಮಥ **ಇಂದುಲಾಂಛನ** – ಚಂದ್ರನ ಗುರುತು, ಕಳಂಕ **ಇಂದ್ರಾಂಗನೆ** – ಶಚೀದೇವಿ **ಇಂದ್ರಾಣಿ** – ಇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ, ಶಚೀದೇವಿ **ಇಂದೂದಯ** – ಚಂದ್ರೋದಯ **ಇಂದ್ರಾದ್ರಿ** – ಮಂದರಪರ್ವತ **ಇಂದೂಪಲ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಇಂದೊವರ್** – ಮಧುರವಾದ ಒಗರು ರುಚಿ **ಇಂದ್ರಾನೇಕಪ** – ಇಂದ್ರನ ಆನೆ, ಐರಾವತ

ಇಂದ್ರಾನೋಕಹ – ಇಂದ್ರನ ಮರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ಇಂಬುವರ್** – ಅನುಕೂಲವಾಗು; ಹಿತವಾಗು **ಇಂದ್ರಾಭಿಷೇಕ** – ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅಭಿಷೇಕ; **ಇಂಬುವೆಱು** – ಇಂಪಿನಿಂದ ಕೂಡು; ಸೊಗಸಾಗು (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು ಗರ್ಭಾನ್ವಯ **ಇಂಬೆಳನು** – ಚೆನ್ನಾದ ಬೆಳಸು; ಇನಿದಾದ ಬೆಳೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಇಕ್ಕಿಸು** – ಇರಿಸು; ಸ್ಥಾಪಿಸು; ಊಟಕಾಕಿಸು **ಇಂದ್ರಾಭಷೇಕಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರಾಭಿಷೇಕ **ಇಕ್ತಿಕೊಳ್** – ಇರಿಸಿಕೊ; ಧರಿಸು; ಆಚೆಗೆ ತಳ್ಳು; ಹೊಡೆದು ತುಳಿ **ಇಂದ್ರಾಯುಧ** – ವಜ್ರಾಯುಧ; ಸಿಡಿಲು **ಇಂದ್ರಾರಿ** – ಇಂದ್ರನ ಶತ್ರು, ಗರುಡ; ಇಂದ್ರಜಿತ್ತು, **ಇಕ್ಕ** – ಇಡು; ಧರಿಸು; ಲೇಪಿಸು; ಮುಡಿಸು, ತೊಡಿಸು; ಚೆಲ್ಲು; ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು; **ಇಂದ್ರಾವತಾರ** – (ಜೈನ) ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಕು; ಪ್ರಯೋಗಿಸು; ನಿಕ್ಷೇಪಮಾಡು; ನೀಡು; ಹೊಡೆ, ಹನನಗೈ **ಇಕ್ಕುಂಗೂಳ್(ೞ್)**– ಇತರರು ನೀಡುವ ಅನ್ನ; ಭಿಕ್ನೆ **ಇಂದ್ರಾವರಜ** – ಇಂದ್ರನ ತಮ್ಮ, ಉಪೇಂದ್ರ; ವಿಷ್ಣು **ಇಂದ್ರಾಶೆ** – ಇಂದ್ರನ ದಿಕ್ಕು, ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು **ಇಕ್ಕುವಡು** – ಸೋಲು ಅನುಭವಿಸು; **ಇಂದ್ರಿಯಸೌಕ್ಯೂ** – ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡು **ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಷರಣೆ** – ರೇತಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಲನೆ **ಇಕ್ಕುೞ್** – ಒಂದು ರೋಗ; ಪಟಿಕಾರ **ಇಂದ್ರೇಭ** – ಐರಾವತ **ಇಕ್ಕೆ** – ಇರುವ ಜಾಗ **ಇಂದ್ರಪಪಾತಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು **ಇಕ್ಕೆದಾಣ** – ಬಿಡದಿ, ಬಿಡಾರ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಇಕ್ಷುಕಾಂಡ** – ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆ **ಇಕ್ಬುಚಾಪ** – ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲು, ಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲ, ಮನ್ಮಥ **ಇಂದ್ವಂಕ** – ಚಂದ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕಲೆ **ಇಂದ್ವರ್ಧ** – ಅರ್ಧಚಂದ್ರ **ಇಕ್ಷುಮಷ್ಟ** – ಕಬ್ಬಿನ ಹೂ, ಸೂಲಂಗಿ **ಇಕ್ಷುಯಂತ್ರ** – ಕಬ್ಬಿನ ರಸ ತೆಗೆಯುವ ಯಂತ್ರ **ಇಂಧನ** – ಹತ್ತಿಸುವುದು; ಉರುವಲು **ಇಂಪಡರ್** – ರುಚಿಯಾಗು **ಇಕ್ಷುರಸ** – ಕಬ್ಬಿನ ರಸ **ಇಂಪಾಣ –** ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುವವನು **ಇಕ್ಷುವಾಟ(ೞ)** – ಕಬ್ಬಿನ ಗದ್ದೆ **ಇಕ್ಸ್ವಾಕು** – ಸೂರ್ಯವಂಶದ ಮೂಲಪುರುಷ **ಇಂಪು** – ಮಧುರತೆ, ಸವಿ **ಇಂಪುಗಾಣ್** – ರುಚಿ ಕಾಣು **ಇಚ್ಚಡಿ** – ಎರಡು ಮಡಿಕೆ ಇಚ್ಛೆ – ಆಸೆ, ಬಯಕೆ; ಬಯಸಿದ ವಸ್ತು, ವಿಷಯ; **ಇಂಪುವೆಱು** – ಇಂಪನ್ನು ಹೊಂದು; ಹಿತವಾಗು **ಇಂಪೇಱು** – ಆನಂದ ಹೊಮ್ಮು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಸಮ್ಮತಿ **ಇಂಪೇೞ್** – ಹಿತಕರವಾಗು **ಇಚ್ಚೆಕಾರ್ತನ** – ಕಾಮ **ಇಂಬಣ್** – ಇಇದಾದ ಹಣ್ಣು **ಇಚ್ಚೆಕಾ(ಗಾ)ತಿ೯** – ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ **ಇಂಬವಳ** – ಇನಿದಾದ ಹವಳ ನಡೆಯುವವನು; ಸ್ಪೈರ ವ್ಯಕ್ತಿ; **ಇಂಬಟೆ** - ಅವಕಾಶ; ಸಂದರ್ಭ; ಹದಗೆಡು; ವಿಧೇಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ರತಿ– ನೆಲೆಗೆಡು **ಇಚ್ಚೆಕಾ(ಗಾ)ಱ** – ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ **ಇಂಬಾಗು** – ಆಶ್ರಯವಾಗು; ಸೊಗಸಾಗು ನಡೆಯುವವನು; ಸ್ಪೈರ ವ್ಯಕ್ತಿ; **ಇಂಜಡು** - ಹರಡು, ವ್ಯಾಪಿಸು ವಿಧೇಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಮನ್ಮಥ– **ಇಂಜೀ** – ಇಂಬು ಈ, ಆಶ್ರಯ ನೀಡು **ಇಚ್ಚೆಕಾಱತನ** – ಸ್ವಚ್ಛಂದವೃತ್ತಿ; ಪ್ರಣಯ **ಇಂಬ** – ಸಂತೋಷ **ಇಚ್ಚೆಗೆಡು** – ಆಸೆಭಂಗವಾಗು; ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪು **ಇಟ್ಟಿಗೆಯ್** – ಇಷ್ಟಪೂರ್ತಿಮಾಡು; ಇಷ್ಟಪಡು **ಇಂಬು** – ಆಶ್ರಯ, ಎಡೆ **ಇಂಬುಕೆಯ್** – ಅಂಗೀಕರಿಸು; ಅವಕಾಶ **ಇಚ್ಚೆಯಾಣ್ಯ** – ಪ್ರೀತಿಸಿದವನು; ಮನದನ್ನ ಮಾಡಿಕೊ; ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ **ಇಚ್ಛಾಕಾರಂ(ಗೆಯ್)** – ಆತಿಥ್ಯ(ಮಾಡು) ನಡೆದುಕೊ; ಸಂತೋಷಪಡಿಸು; **ಇಚ್ಚಾಮರಣಿ** – ಬೇಕೆಂದಾಗ ಸಾವು ಪಡೆಯುವವನು ರುಚಿಯಾಗು **ಇಚ್ಛಾವಿಘಾತಿ** – ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಭಂಗ **ಇಂಬುಕೆಯ್ದು** – ಹಿತವುಂಟುಮಾಡು; **ಇಜ್ಯಾಮರಸ್ಪರಂ** – ದಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡು ಇಜ್ಯೆ – ಯಾಗ; ದಾನ; (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತಮೂಜೆ **ಇಂಬುಗಿಡು** – ಅಂದಕೆಡು **ಇಟ್ಟಗೆ** – (ಇಷ್ಟಕಾ) ಇಟ್ಟಂಗಿ, ಇಟ್ಟಿಗೆ **ಇಂಬುಗೊಡು** – ಆಶ್ರಯಕೊಡು **ಇಟ್ಟಡೆ** – ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಅನಿವಾರ್ಯತೆ; ಸಾಂದ್ರತೆ **ಇಂಬುಗೊಳ್** – ಚೆನ್ನಾಗು **ಇಟ್ಟಣ(ಳ)** – ಗುಂಪು, ಮನೋಹರ **ಇಂಬುಗೊಳಸು** – ಹೊಂದಿಸು **ಇಟ್ಟಣಂಬಡೆ** – ಅತಿಶಯವಾಗು **ಇಂಬುವಡೆ** – ಅತಿಶಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ಇಟ್ಟಣ(೪)ಸು** – ಗುಂಪಾಗು; ಸುಂದರವಾಗು

ಇಟ್ಟಳಂ – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಇದಿರೇಱೆಸು** – ಎದುರಾಗಿ ನುಗ್ಗಿಸು **ಇದಿಱೀರಿಸು** – ಎದುರಾಗಿ ನುಗ್ಗು **ಇಟ್ಟಳಂಗಟ್ಟು** – ಒತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟು **ಇಟ್ಟಳಮಿಡು** – ಆಕ್ಪೇಪ ಮಾಡು **ಇದಿರೇೞ್** – ಗೌರವದಿಂದ ಎದುರುಗೊಳ್ಳು **ಇಟ್ಟಾಡು** – ಎಸೆದಾಡು, ಚೆಲ್ಲು **ಇದಿರೊಡ್ಡ** – ಎದುರಿನ ಸೈನ್ಯ **ಇಟ್ಟ** – ಈಟ; ಇಷ್ಠಿ, ಯಾಗ **ಇದಿರೊಡ್ಡು** – ಎದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು; ಪ್ರತಿಸೈನ್ಯ **ಇಟ್ಟಗೆಗೊಳ್** – ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸು **ಇದಿರ್ಚು** – ಎದುರಿಸು, ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ಇಟ್ಟೆಡೆ** – ಇಟ್ಟಡೆ **ಇದಿರ್ವರ್** – ಎದುರಾಗು ಇಡಿ – ಕುಟ್ಟು; ತಿವಿ; ತುಂಬಿರು **ಇದಿರ್ವೋಗು** – ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗು; **ಇಡಿಕಿಱೆ** – ಒತ್ತಾಗಿರು ಇದಿರುಗೊಳ್ಳು **ಇಡಿಕೆಗೊಳ್** – ನಿಬಿಡವಾಗು **ಇಧ್ಯ** – ಸಮಿತ್ತು, ಸೌದೆ ಇಡಿ(ಡು)ವು – ಇಕ್ಕಟ್ಟು **ಇನ** – ಸೂರ್ಯ; ಒಡೆಯ; ತಂದೆ; ದೇವರು; **ಇಡು** – ಹೊಡೆ; ಧರಿಸು ಪ್ರಿಯಕರ **ಇಡು(೦)ಕು** – ದೂರ ಎಸೆ, ಬಿಸಾಕು **ಇನಕಿರಣ** – ಸೂರ್ಯಕಿರಣ **ಇದುರಿತು** – ಎದುರಿಗಿರುವುದು **ಇನಜ** – ಯಮ; ಶನಿ; ಕರ್ಣ **ಇಭದ್ವಿಣ್ಯೂರ್ತಿ** – ಸಿಂಹದ ಆಕಾರ **ಇನಜಾತ** – ಇನಜ ಇಡಿರ್ಗಿಹುಗಟ್ಟಿಗೆ – ಕೊಕ್ಕೆಕೋಲು; ಮೀನು **ಇನಮಂಡಲ** – ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ ಹಿಡಿಯುವ ಗಾಳದ ಕೊಕ್ಕೆ **ಇನರಶ್ಮಿ** – ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿ **ಇನರಿಮ** – ರಾಹು **ಇಡು** – ಇರಿಸು; ಹೂಡು; ಧರಿಸು; ಹೊಡೆ; ಎಸೆ ಇಡು(o)ಕು – ಬಲವಾಗಿ ಎಸೆ; ತುರುಕು **ಇನಿಗೊಳ** – ಅಮೃತಸರೋವರ **ಇಡುಕುಂಗಬ್ಬ** – ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣ ಕಾವ್ಯ; ಮುಕ್ತಕ **ಇನಿತ್ತು** – ಇಷ್ಟು, ಇನಿತು; ಸ್ವಲ್ಪ **ಇಡುಕುಂಬನಿ** – ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹಾಕುವ ಹನಿ **ಇನಿದು** – ಮಧುರ; ಸಿಹಿಯಾದ; ಇಂಪಾದ **ಇನಿದುಗಱ³** – ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸು; ಹಿತಗೈ **ಇಡುಗಿಚ್ಚು** – ಹಾಕುವ ಕಿಚ್ಚು **ಇನಿವಿರಿದು** – ಇನಿತು+ಪಿರಿದು, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು **ಇಡುಮುಡುಕು** – ಭಿಟಿಭಿಟಿರೆನ್ನುವ ಶಬ್ದ **ಇನಿವಿಲ್** – ಇನಿದು ಬಿಲ್ಲು, ಕಬ್ನು **ಇಡುಕುಮುಡುಕೆನೆ** – ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಜಾಗ **ಇಡುವಗೆ** – ಬದ್ದದೇಷ **ಇನಿಸು** – ಇನಿತ್ತು ಇಡುವರ್ಣ – ಗಾಢವಾಗಿ ಬಳಿದ ಬಣ್ಣ **ಇನ್ನ** – ಇಂಥದು; ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ **ಇಡುವಲೆ** – ಬೀಸುವ ಬಲೆ **ಇನ್ನುಣಿಸು** – ಇನಿದಾದ ಉಣಿಸು **ಇಡುವಟೆ** – ಇರಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿ **ಇನ್ನೆಗಂ** – ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ; ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ **ಇಡು(ಡಿ)ವು** – ಸಂದಿಗೊಂದಿ, ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ರಾಶಿ **ಇನ್ಸೆವರೆಂ** – ಇದುವರೆಗೆ **ಇಣಿ** – ಎತ್ತಿನ ಹಿಣಿಲು **ಇನ್ನೆವರೆಗಂ** – ಇನ್ನೆವರಂ ಇಬ್ಬ – ಹಣವಂತ; ಒಂದು ಕುಲದ ಹೆಸರು **ಇತರ** – ಬೇರೆಯ **ಇತರೆ** – ಸಾಮಾನ್ಯಳು **ಇಭ –** ಆನೆ **ಇಭಘಟೆ** – ಆನೆಯ ಗುಂಪು **ಇತರೇತರ** – ಪರಸ್ಪರ **ಇತರೇತರಕ್ರಿಯೆ** – ಪರಸ್ಪರ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ **ಇಭಪತಿ** – ಆನೆಗಳ ಒಡೆಯ **ಇತರೇತರೋಕ್ತಿ** – ಪರಸ್ಪರ ಮಾತು **ಇಭರಿಮ** – ಆನೆಯ ಶತ್ರು, ಸಿಂಹ **ಇತಸ್ತತ –** ಅತ್ತ ಇತ್ತ **ಇಭವಿದ್ವೇಷಿ** – ಇಭರಿಮ **ಇತಿಹಾಸೋಪಾಶ್ರಯ** – ಇತಿಹಾಸವನ್ನು **ಇಭವೈರಿ** – ಇಭರಿಮ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು **ಇಭಶಿಕ್ಷಕ** – ಆನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವನು, **ಇತ್ತ** – ಈ ಕಡೆ ಮಾವತಿಗ **ಇದಂದೇವ** – ಈತನೇ ದೇವ **ಇಭಶಿಶು** – ಆನೆಯ ಮರಿ **ಇದಾನೀಂತನ** – ಈಗಿನ, ಈ ಕಾಲದ **ಇಭಾಂತಕ** – ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂಥದು, ಸಿಂಹ **ಇದಿರ್** – ಎದಿರು, ಸಮ್ಮುಖ; ವಿರೋಧ **ಇಭಾರಿವಿಷ್ಟರ** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಇದಿರಾನ್** – ಎದುರಿಸು **ಇಭಾರೋಹಕ** – ಆನೆಯ ಸವಾರ ಇದಿರೀಸು – ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈಜು **ಇಭೇಂದ್ರ** – ಸಲಗ; ಮುಖ್ಯ ಆನೆ **ಇದಿರುಗಟ್ಟು** – ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಕಟ್ಟಡ **ಇಫೇಂದ್ರಶಿಕ್ಷೆ** – ಆನೆಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವಿಕೆ **ಇಭ್ಯ** – ಆನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಆನೆಗಳ ಗುಂಪು; **ಇದಿರೆತ್ತು** – ಎದುರಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗು **ಇದಿರೆಯ್ತ(ೞ್ರ)ರ್** – ಎದುರಾಗಿ ಬಾ ಶ್ರೀಮಂತ, ವರ್ತಕ

ಇಭ್ಯಕುಲ – ವೈಶ್ಯಕುಲ **ಇರ್ಪಟೆ** – ಒಣಗು **ಇರ್ಮ** – ದ್ರವ, ತೇವ **ಇಭ್ಯಾನ್ವಯ** – ವೈಶ್ಯಕುಲದವನು **ಇಮ್ಮಗೆ(ನೆ)** – ಇಂಪಾಗಿ; ಸಂತೋಷವಾಗಿ **ಇರ್ಮಗುಂದು** – ಒಣಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು **ಇಮ್ಮಾವು** – ಸಿಹಿ ಮಾವು **ಇರ್ಮವಡೆಯಿಸು** – ಹಸಿಯಾಗಿಸು **ಇಮ್ಮಿದ** – ಚೆಲುವ **ಇರ್ಮವೆಱು** – ತಣ್ಣಗಾಗು **ಇರ್** – ಇರು; ಜೀವಿಸು; ವಾಸಮಾಡು; ವರ್ತಿಸು; **ಇರ್ಮೊತ್ತು** – ಎರಡು ಹೊತ್ತು; ಹಗಲು–ರಾತ್ರಿ– **ಇರ್ಮೋಡು** – ಒಣಗಿಹೋಗು **ಇರಂ** – ಇರವು, ಇರುವಿಕೆ; ನೆಲೆ; ಸ್ಥಿತಿ **ಇರ್ಮೋೞ್** – ಎರಡು ಹೋಳು **ಇರಮ್ಮದ** – ಸಿಡಿಲು **ಇರ್ಬಗಿ** – ಇರ್ವಗಿ, ಇಬ್ಬಗಿ, ಎರಡು ಹೋಳು **ಇರ್ಬಗಿಮಾಡು** – ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಸೀಳು **ಇರವಂತಿ(ಗೆ)** – ಇರುವಂತಿ, ಹೆಜ್ಪಾಜಿ **ಇರಿ** – (ಕರೆಯುವ ಹಾಲಿನ) ಧಾರೆ; ಹಾಲು ಕರೆ **ಇರ್ಬದಿ** – ಎರಡು ಪಕ್ಕ **ಇರಿಸಿಡು** – ಇಡು **ಇಬ೯ರಿ** – ಇಬ೯ದಿ **ಇರಿಸು** – ಇರುವಂತೆ ಮಾಡು; ಇಡು **ಇರ್ಬಾಯ** – ಎರಡು ಬಾಯಿ ಉಳ್ಳುದು, **ಇರು** – ವಾಸಮಾಡು; ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು ಗಂಡಭೇರುಂಡ **ಇರುಪೆ** – ಇರುವೆ **ಇರ್ಮಡಿ** – ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಇರುಕ್(ಳು) – ರಾತ್ರಿ; ಅಜ್ಞಾನ **ಇರ್ಮಡಿಕೆ** – ಎರಡು ಮಡಿಕೆ **ಇರುಳುಮೆಯ್** – ನಡುರಾತ್ರಿ **ಇರ್ಮಡಿಸು** – ಎರಡರಷ್ಟಾಗು **ಇರುಲೆಱಿಯ** – ಇರುಳರಸ, ಚಂದ್ರ **ಇರ್ಮೆ** – ಎರಡು ಸಲ, ಬಾರಿ **ಇರುಳ್ದಾಳಿಗ** – ರಾತ್ರಿ ಕಾಳಗ **ಇರ್ಮೆಯ್ದಾಣಿಸು** – ಎದೆ ಬೆನ್ನುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸು; **ಇರ್ಕಂಡ** – ಎರಡು ಭಾಗ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬರು **ಇರ್ಮೊನೆಗಾಣ್** – ಎರಡು ತುದಿಯಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸು **ಇರ್ಕಚ್ಚೆ** – ಜೋಡುಗಚ್ಛೆ **ಇರ್ಕಡಿ(ಗೆಯ್)** – ಎರಡು ಭಾಗ (ಮಾಡು) **ಇರ್ಮೊೞ** – ಎರಡು ಮೊಳ **ಇರ್ಕಣ್ಣುರುಡ** – ಎರಡು ಕಣ್ಣೂ ಕಾಣದವನು **ಇರ್ವಕ್ತ** – ಎರಡು ಪಕ್ಕ, ಎರಡು ಮಗ್ಗುಲು ಇರ್ಕು – ಹಿಂಸೆ **ಇರ್ವರ್** – ಇಬ್ಬರು **ಇರ್ಕುಟೆಗೊಳ್** – ಎಳೆದುಕೊ **ಇರ್ವಲ** – ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯ **ಇರ್ಕುಟೆಸು** – ಇಕ್ಕುಳದಿಂದ ಹಿಡಿ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ **ಇರ್ವಳ(ಜಿ)** – ಇರ್+ಬಳಿ(ಬಟಿ), ಎರಡು ವಂಶ ಇಲ್ಲಣ – ಜೇಡನ ಬಲೆ; ಹೊಗೆನೂಲು ಸಿಲುಕಿಸು **ಇಕ್೯** – ಇಕ್ಕೆ, ಇರುವಿಕೆ; ಇರುವ ಸ್ಥಳ **ಇಲ್ಲಮೆ** – ಇಲ್ಲವೆ, ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ **ಇಕ್೯ದಾಣ** – ಇರುವ ಜಾಗ **ಇಲ್ಲ** – ಈ ಎಡೆ **ಇಕ್೯ಲ** – ಎರಡೂ ಬದಿ **ಇಷು** – ಬಾಣ **ಇರ್ಕೆವನೆ** – ಇರುವ ಮನೆ **ಇಷುವಿದ್ಯೆ** – ಧನುರ್ವಿದೈ ಇಷ್ಟದಾನಿ – ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವವನು **ಇರ್ಕೆವೆಟ್ಟು** – ಇರುವ ಬೆಟ್ಟ **ಇರ್ಛಾಸಿರ** – ಎರಡು ಸಾವಿರ **ಇಷ್ಟಯೋಗ** – ಪ್ರಿಯರ ಸೇರುವಿಕೆ **ಇಷ್ಟವಿಯೋಗ** – ಪ್ರಿಯರ ಅಗಲಿಕೆ **ಇರ್ತಟ್ಟು** – ಎರಡು ಕಡೆ **ಇರ್ತಡಿ** – ಎರಡು ದಡ **ಇಷ್ಟಸಿದ್ದಿ** – ಬಯಸಿದ್ದು ಕೈಗೂಡುವುದು **ಇರ್ತಡಿವಿಡಿ** – ಎರಡು ದಡಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಕರ – ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ **ಇರ್ತರ** – ಎರಡು ಸಾಲು **ಇಷ್ಟಾವಾಪ್ತಿ** – ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು **ಇರ್ತಲೆವೊತ್ತು** – ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಗೂ ಉರಿ ಇಷ್ಟಿ – ಯಾಗ; ಪೂಜೆ; ಬಯಕೆ **ಇಷ್ಟು** – ಈ ಪ್ರಮಾಣದ ಹೊತ್ತು ಇರ್ತಳ – ಎರಡು ಅಂಗೈಗಳೂ **ಇಸಿಸು** – ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಸು **ಇರ್ತಿಗ** – ಇತ್ತಿಗ, ಇತ್ತಿಗೆ ಪಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು **ಇಸು** – ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡು; ಬಾಣ ಕಡೆ ಮೂರು ಬೀಳುವುದು **ಇಸುವೆಸ** – ಊಳಿಗ; ಸೇವಕವೃತ್ತಿ **ಇಸುವೆಸಕೆಯ್(ಕೈ)** – ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊ **ಇತೆ೯ಱ** – ಎರಡು ತೆರ **ಇರ್ದಲ್** – ಇದ್ದಿಲು **ಇಹ** – ಇರುವಿಕೆ; ಈ ಲೋಕ **ಇರ್ದೆಸೆ** – ಎರಡು ದಿಕ್ಕು, ಕಡೆ **ಇಹಗೆ** – ಹೀಗೆ: ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ **ಇರ್ಪತ್ತಿರ್ಛಾಸಿರ** – ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ **ಇಹತ್ರೆ** – ಇಹಲೋಕ; ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ **ಇರ್ಪತ್ತಿರ್ವರ್** – ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ **ಇಹಭವ** – ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ

ಇಳಾಗ್ರ – ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಫಾಗ **ಇಳಾಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಇಕಾತಕ** – ಇಳಾಗ್ರ **ಇಳಾಧಿಪ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಇಳಾಭೃತ್ –** ರಾಜ **ಇಳಾಭೃತ್ತುತ** – ರಾಜನ ಮಗ **ಇಳಾವಲ್ಲಭ** – ಇಳಾಧಿಪ **ಇಳಾವಳಯ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಇಳ(೦)ಕೆ** – ತಿರಸ್ಕಾರ, ಅವಜ್ಲೆ **ಇಆಂಕೆಗೆಯ್** – ತಾತ್ಸಾರದಿಂದ ನೋಡಿ; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ಇಆ೦ಕೆಗೊಳ್** – ಕಡೆಗಣಿಸು; ಅಪಹಾಸಗೈ **ಇಳಕೆಯ್** – ತಾತ್ಸಾರದಿಂದ ನೋಡಿ **ಇಆಕೆವಡೆ** – ಉಪೇಕ್ಷೆಗೊಳಗಾಗು **ಇಳಗಾಱ** – ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವನು **ಇಳಗಿಣ್ಣು** – ಹಿಮ್ಮಡಿ **ಇಆದು** – ಕೀಳಾದ; ಕ್ರೀಣವಾದ **ಇಆದಾಗು** – ಕ್ಷೀಣವಾಗು **ಇಳಪು** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ತರು, ಇಳಿಸು **ಇಳ(ಳ)ಲೆ** – ಸುಂದರಿ **ಇಆಸು** – ಕೀಳುಗೈ; ಧಿಕ್ಕರಿಸು **ಇಳೆ** – ಭೂಮಿ; ಶಬ್ದ; ಅನ್ನ; ನೀರು; ಧಮನಿ; ಮನುವಿನ ಮಗಳು **ಇಱೆ** – ಮೊನಚಾದುದರಿಂದ ಚುಚ್ಚು; ಯುದ್ಧ ಮಾಡು; ಕತ್ಕರಿಸು; ಸಡಿಲವಾಗು **ಇಱಿಕುಳ** – ಕೊಂಬುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ **ಇಱೆಯಿಸು** – ತಿವಿಸು; ಯುದ್ಧಮಾಡಿಸು **ಇಱಿವಿಟ್ಟ** – ಸೋತ ರಾಜನು ಗೆದ್ದವನಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬಿಟ್ಟಿಯ ಕೆಲಸ; ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋರಾಡುವುದು **ಇಱಿಸ(ಸಿ)ಲ್** – ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೆಡಹುವ ಗುಳಿ; ಖೆಡ್ಡ තුස්ස් – ස්ගශ්ෂ; තුරිෂ් **ಇಱೆಮುಱೆದೊಱ**ೆ – ಸುಳಿಗಳುಳ್ಳ ತೊರೆ **ಇಱುಂಕು** – ಅದುಮಿ ಹಿಡಿ; ಹಿಸುಕು **ಇಱುಂಬ(ಬು)** – ಇರುಕಲು; ಗುಂಪು; ತಗ್ಗು **ಇಱುಂಬುಗೊಳ್** – ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರು **ಇಟೆ** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರು; ಸೋರು; ಜೋಲುಬೀಳು; ಕೃಶವಾಗು **ಇಟೆಕೆ** – ಕೀಳು **ಇಟೆಕೆಯ್** – ಕೀಳುಮಾಡು **ಇಟೆತರ್** – ಇಳಿದುಬರು **ಇೞೆದು** – ಸಾಮಾನ್ಯ **ಇಟಿಮ** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಂದಿರಿಸು; ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು; ನೀಗಿಕೊ **ಇಟೆಯುಂಬೊೞ್ತು** – ಇಳಿಹೊತ್ತು, ಸಾಯಂಕಾಲ **ಇಟಿವಿಟಿ** – ನಾಶ, ಹಾನಿ

ಇಜಿವು – ಇಳಿಯುವಿಕೆ; ಬೀಳುವಿಕೆ ಇಜಿವೋರು – ಇಳಿಜಾರು ಭೂಮಿ ಇಜಿವೋಗು – ಇಳಿದುಹೋಗು; ಹರಿದು ಹೋಗು ಇಜಿಸು – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು; ಕುಗ್ಗಿಸು ಇಜ್ಕುಟ್ – ಇಕ್ಕುಳ; ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ ಇ(ಈ)ಜ್ಕುಜೆಗೊಳ್ – ಸೆಳೆದುಕೊ; ಆಕರ್ಷಿಸು ಇಜ್ದೆ(ಜ್ದಿ) – ಸುಲಿಗೆ; ಲೂಟಿ ಇಜ್ದುವರಿ – ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು

ಈ

ಈ - ಕೊಡು; ದಾನಮಾಡು; ಎಡೆಗೊಡು **ಈಂಚಿಲ್** – ಈಚಲುಮರ **ಈಂಚುವೋಗು** – ಇಂಚೆಫೋಗು; ಬತ್ತಿಹೋಗು; ತೊಲಗು **ಈಂೞಸು** – ಕುಡಿಸು **ಈಂಟು** – ಕುಡಿ, ಪಾನಗೈ **ಈಂತ** – ಹೆರುವುದು; ಮರಿ ಹಾಕುವುದು **ಈಂದನಿ** – ಇನಿದನಿ **ಈಂದೋಳ್** – ಸುಂದರವಾದ ತೋಳು **ಈಕ್ಷಣ** – ಕಣ್ಣು; ನೋಟ **ಈಕ್ಷಣಭದ್ರ –** ನೋಡಲು ಶುಭಪ್ರದವಾದ **ಈಕ್ಷಣಾಕರ್ಷಣ** – ನೋಟವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ; ಆಕರ್ಷಕವಾದ **ಈಕ್ಷಿಸು** – ನೋಡಿ **ಈಗಡು** –ಈಗ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ **ಈಗಡೆ** – ಈಗಲೇ **ಈಗಳ್** – ಈಗ **ಈಜ್ಯೆ** – ಪೂಜೆ **ಈಡಾಡು** – ಚೆಲ್ಲಾಡು, ಬಿಸಾಡು **ಈಡಿತ** – ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ **ಈಡಿಱೆ** – ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿ; ಕಿಕ್ಕಿರಿ **ಈಡು** – ಬಾಣದ ಗುರಿ; ಎಸೆತ **ಈಡೊರಸು** – ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿಕ್ಕು, ಉಜ್ಜು **ಈದಲೆ** – ಇತ್ತ, ಈ ಕಡೆ **ಈದೊರೆತು** – ಇಂತಹ; ಈ ರೀತಿಯ **ಈನ್** – ಮರಿ ಹಾಕು, ಹೆರು **ಈಪೊೞ್ತು** – ಈ ಹೊತ್ತು; ಇಂದು **ಈಪ್ರಿತಾರ್ಥ** – ಬಯಸಿದ; ಬಯಕೆ **ಈರಣ** – ಚಲನೆ, ಅಲುಗಾಟ **ಈರಯ್ದು** – ಎರಡು ಬಾರಿ ಐದು, ಹತ್ತು **ಈರಳ್ಜಿ** – ಎರಡು ಕಡೆಯ ಪಕ್ಕೆ

ಈರಾಱು – ಎರಡುಸಲ ಆರು, ಹನ್ನೆರಡು

ಮಾತು

ಈರಿತ – ಹೇರಲಾದ; ಎಸೆಯಲಾದ; ಹೇಳಿದ

ಈರೆಂಟು – ಎರಡು ಸಲ ಎಂಟು, ಹದಿನಾರು

ಈರೆರಡು – ಎರಡು ಸಲ ಎರಡು, ನಾಲ್ಕು **ಉಂಗುರವಿಡು** – ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ **ಈರೆಲೆವೋಗು** – ಬೀಜ ಮೊಳೆತು ಎರಡು ಎಲೆ ಉಂಗುರ ತೊಡಿಸು **ಉಂಚ** – ಎತ್ತರ; ಉದ್ದವಾದ ಬಿಡು; ಚಿಗುರು; ಏಳಿಗೆಯಾಗು **ಈರೇೞ್** – ಎರಡು ಸಲ ಏಳು, ಹದಿನಾಲ್ಕು **ಉಂಟು** – ಇದೆ **ಈರೊಂಬದಿಂಬರ್** – ಹದಿನೆಂಟು ಮಂದಿ **ಉಂಟೊಡೆತು** – ಹೌದು, ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾಗಿ **ಈರೊಡಲ್** – ಎರಡು ದೇಹ ಮಾಡಿ **ಈರೊಡ್ಲು** – ಎರಡು (ಕಡೆಯ) ಸೈನ್ಯ **ಉಂಡಗೆ** – ಉಂಡೆ **ಉಂಡಅಗೆ** – ಕಡುಬು **ಈರ್ಮ** – ಗಾಯ **ಈರ್ಯಾಪಥ(ರಿ)ಶುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ನೆಲವನ್ನು ನಾಲ್ಕು **ಉಂಡಿಗೆ** – ಮುದ್ರೆ; ಅಪ್ಪಣೆ ಚೀಟಿ; ಗಂಟಲು **ಉಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಂ ಮಾಡು** – ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮುದ್ರೆ ಮೊಳಗಳಷ್ಟು ಮುಂದೆ ನೋಡಿತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತ ಆಗಬಹುದಾದ ಬೇರೆಡೆ ಚಲಾವಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು, ಜೀವಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಗೆಲ್ಲು **ಉಂಡಿಗೆಯೊತ್ತು** – ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತು **ಈರ್ಯಾಮಾರ್ಗ** – ಪರ್ಯಟಣದ ದಾರಿ **ಈರ್ಯಾಶುದ್ದಿ** – ಈರ್ಯಾಪಥಶುದ್ದಿ **ಉಂಡೆ** – ಮುದ್ದೆ **ಉಂತಪ್ಪ** – ನಡುವಣ ರೀತಿಯ ಈರ್ಯ – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಂಚಾರ **ಈರ್ಷ** – ಮತ್ಸರ **ಉಂತು** – ನಡುವಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ **ಈರ್ಪ್ನೇ** – ಈರ್ಷ **ಉಂತೆ** – ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ **ಈವಱು** – ಇತ್ತೀಚೆ **ಉಂದುರ** – ಇಲಿ, ಹೆಗ್ಗಣ **ಈಶಶಾಸನ** – ಒಡೆಯನ ಆಜ್ಲೆ **ಉಂಬಟೆ** – ಉಡುಗೊರೆ, ಕೊಡುಗೆ **ಈಶಾದಂಡ** – ಬಂಡಿಯ ಈಸು **ಉಕ್ತಂದ** – ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ; ಉತ್ಸಾಹ **ಉಕ್ತಡ** – ನಗರದ ಗಡಿ; ಪಹರೆಯ ನೆಲೆ **ಈಶಾನ** – ಈಶ್ವರ; ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖಗಳಲ್ಲಿ **ಉಕ್ತೆವ** – ಠಕ್ಕು, ಮೋಸ; ಉತ್ಸಾಹ; ಉತ್ಸವ **ಈಶಾನಕಲ್ಪ** – (ಜೈನ) ಹದಿಆನಾ ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ **ಉಕ್ತವಗುದುರೆ** – ಮೋಸದ ಕುದುರೆ ಎರಡನೆಯದು **ಉಕ್ಕೆವಚಾಮರ** – ಉತ್ಸವಕಾಲದ ಚಾಮರ **ಈಶಾನೇಂದ್ರ** – (ಜೈನ) ಈಶಾನಕಲ್ಪದ ಒಡೆಯ **ಉಕ್ತೆವತನ** – ವಂಚಕತನ **ಈಶ್ವವಿರಹ** – ಒಡೆಯನ ಅಗಲಿಕೆ **ಉಕ್ತೆವತಪ** – ಕಪಟ ತಪಸ್ಸು **ಈಶ್ವರಶೈಲ** – ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ **ಉಕ್ತಿಪ್ರೌಢ** – ಮಾತಿನ ನಿಮಣ **ಈಷತ್** – ಸ್ವಲ್ಭ **ಉಕ್ತಿವಕ್ರಿಮ** – ಮಾತಿನ ಕೊಂಕು **ಈಷತ್ ಪ್ರಾಗ್ಲಾರ** – (ಜೈನ) ಅಷ್ಟಮಭೂಮಿ **ಉಕ್ಷ** – ಎತ್ತು **ಈಷದಾವಅತ** – ಸ್ವಲ್ಪ ತಿರುಗಿದ **ಉಗಿ** – ಹೊರಗೆಳೆ; ಸಡಿಲವಾಗು; ಉಗುಳು; **ಈಷದುನ್ಶಿಷಿತ** – ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಳಿದ ಕುಗ್ಗಿಸು; ಹೆದರು; ಸೀಳಿಹೋಗಿರುವುದು; **ಈಸ** – (ಈಶ) ಶಿವ ಕೀಳು **ಉಗಿಗೊಳ್** – ತಿವಿಯಲ್ಪಡು; ಉಗುರಿನಿಂದ ಈಸರ (ಈಶ್ವರ) ಶಿವ– **ಈಸಾಡು** – ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀರಲ್ಲಿ ತೇಲು; ಈಜು ಗಾಯಹೊಂದು **ಈಸು** – ಈಜು; ಇರ್ಚಿಮರ **ಉಗಿಪಟಂಗೊಳ್** – ಸೆಳೆದುಕೊ; ಹೋಗಲಾಡಿಸು **ಈಸೂೞ್** – ಈ ಬಾರಿ; ಈ ವರ್ಷ **ಉಗಿಪದ** – ಸುಲಿಗೆ ಈಕೆ – ಕಿತ್ಮಿಳ, ಹೇರಿಳೆ ಮುಂತಾದ ಜಾತಿಯ **ಉಗಿಬಗಿ** – ಸೀಳು; ಚೂರಾಗಿರುವುದು ಮರ, ಹಣ್ಣು **ಉಗಿಬಗಿಮಾಡು** – ಚೂರುಮಾಡು; ಕಲಕು; **ಈಳೆಸಾಂದು** – ಈಳೆಯ ಗಂಧ, ಅನುಲೇಪನ ಪರವಶಗೊಳಿಸು; ಉಗುರಿನಿಂದ ಪರಚಿ **ಈ ಆೆಲ್** – ಹೆರಿಗೆಮನೆ; ಮಂಗಳಸ್ಸಾನ ಗಾಯಮಾಡು **ಈೞ್** – ಸೆಳೆದುಕೊ; ಆಕರ್ಷಿಸು **ಉಗಿಬಗಿಯಾಗು** – ಹೊಯ್ದಾಡು; ಆತುರಪಡು **ಈೞ್ಕಾಗೂಕ್** – ಇರ್ಕುಳಿಗೊಳ್, ಕಿತ್ತುಕೊ **ಉಗಿವಡೆ** – ಗಾಯಹೊಂದು **ಈೞ್ಕಳ್** – ಸೆಳೆದುಕೊ; ಆಕರ್ಷಿಸು **ಉಗಿಸು** – ಚೆಲ್ಲಿಸು; ಚಿಮುಕಿಸು; ಹೊರಬೀಳಿಸು **ಉಗು** – ಚೆಲ್ಲು; ಹೊರಬೀಳಿಸು; ಸುರಿ ಉ **ಉಗುತರ್** – ಉಕ್ಕಿಬರು; ಸುರಿ; ಸ್ರವಿಸು **ಉಗುರಿಸು** – ಉಗುರಿನಿಂದ ಕೆರೆ, ಗೀಚು **ಉಗುರ್ವಿಸಿ** – ಉಗುರು ಬಿಸಿ

ಉಂಗುಟ – ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳು

ಉಗುರ್ವೆಚ್ಚನೆ – ಉಗುರುಬೆಚ್ಚಗೆ **ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸು** – ಇಂದ್ರನ ಕುದುರೆ **ಉಗುರ್ವೊಯ್ಲು** – ಉಗುರಿನ ಹೊಡೆತ **ಉಚ್ಚಿತ್ತಿ** – ಕತ್ತರಿಸುವುದು **ಉಗುೞ್** – ಮುಕ್ಕುಳಿಸು; ಉಗುಳು; ಜೊಲ್ಲು; **ಉಚ್ಚಿಷ್ಟಪಕ್ಷ –** ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟ ಹಣ್ಣು ಎಂಜಲು ನೀರು **ಉಚ್ಚೃ೦ಖಲ(ಳ)** – ಸಂಕೋಲೆಗೊಳಪಡದ; **ಉಗುೞೆಸು** – ಕಕ್ಕಿಸು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಲ್ಲದ **ಉಗುೞ್ತರ್** – ಹೊಮ್ಮಿಸು **ಉಚ್ಚ್ಯಂಬಲೆ** – ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದವಳು ಉಗ್ಗಡ – (ಉತ್ಕಟ) ಆಧಿಕ್ಯ **ಉಚ್ಛೇದನ** – ತುಂಡರಿಸುವುದು; ನಾಶಮಾಡುವುದು **ಉಗ್ಗಡರಾವಿತ** – ಶೂರನಾದ ಸವಾರ **ಉಚ್ಛೇದ್ಯಶತ್ರು** – ನಾಶಮಾಡಬಹುದಾದ ಶತ್ರು **ಉಚ್ಚಿತ** – ಮೇಲೆತ್ತಿದ **ಉಗ್ಗಡಿ(೪)ಸು** – (ಉದ್ಘೋಷಿಸು) ಕೂಗಿ ಹೇಳು; **ಉಚ್ಛ್ವಾಸ** – ಉಸಿರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡು; ಮರಣ; ಕೊಂಡಾಡು (ಜೈನ) ಕಾಳವನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಒಂದು **ಉಗ್ಗು** – ತೊದಲುವಿಕೆ **ಉ**ಗ್ರ – ಭಯಂಕರವಾದ ಪ್ರಮಾಣ– **ಉಗ್ರಕರ** – ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಿರಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು, ಸೂರ್ಯ **ಉಜ್ಜನ** – ತ್ಯಾಗ; ರಾಹಿತ್ಯ **ಉಗ್ರಘೋಷ** – ಭಯಂಕರ ಧ್ವನಿ **ಉಜ್ಜವಣೆ** – (ಉದ್ಯಾಪನಾ) ವ್ರತಸಮಾಪ್ತಿ; **ಉಗ್ರತಿಮಿ** – ಭಯಂಕರ ಮೀನು ನೆರವೇರುವಿಕೆ **ಉಗ್ರತೇಜ** – ಕೋರೈಸುವ ಕಾಂತಿ **ಉಜ್ಜವಣೆವಡೆ** – ಮುಗಿಸು, ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸು ಉಗ್ರನಖ – ಹರಿತವಾದ ಉಗುರು **ಉಜ್ಞಳ** – (ಉಜ್ಜ್ವಲ) ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ **ಉಗ್ರಪಾಣಿ** – ಭಯಂಕರ ಕೈಯುಳ್ಳವನು **ಉಜ್ಞಳಕೆ** – ಪ್ರಕಾಶ **ಉಗ್ರಬಲ** – ಭಯಂಕರ ಬಲಿಷ್ಠ **ಉಜ್ಞಳಸು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಉಗ್ರಸತ್ವ –** ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿ **ಉಜ್ಜುಗ** – (ಉದ್ಯೋಗ) ಪ್ರಯತ್ನ; ಉದ್ದೇಶ **ಉಜ್ಜುಗಂಗೆಯ್** – ಪ್ರಯತ್ನಿಸು; **ಉಫೇ** – ಜಯಘೋಷ ಆಲೋಚನೆಗ್ನೆ **ಉಚಿತ** – ತಕ್ಕ, ಸರಿಯಾದ **ಉಜ್ಜುಗಂದಳೆ** – ಪ್ರಯತ್ನಿಸು **ಉಜ್ಜುಗಿಸು** – ಪ್ರಯತ್ನಸು **ಉಚಿತಜ್ಞ** – ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ಉಚಿತವಿಧಿ** – ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮ **ಉಜ್ಞ್ವಂಭಿತ** – ಆಕಳಿಸಿದ; ತೀವ್ರವಾದ **ಉಚಿತೋಕ್ತಿ** – ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾತು **ಉಜ್ಞ್ಯಂಭಸು** – ಏಳೆಗೆಹೊಂದು **ಉಜ್ಜ್ವಲ(ಳ)** – ಹೊಳೆಯುವ; ಉರಿಯುವ; **ಉಚ್ಚ** – ಉನ್ನತವಾದ; ಮುಖವೆತ್ತಿ ನಡೆವವನು; ಉನ್ನತಿ ತೇಜಸ್ಸು **ಉಚ್ಚಂಡ** – ಹರಿತವಾದ; ಉಗ್ರವಾದ **ಉಜ್ಜ್ವಲ(ಳ)ಸು** – ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಉಚ್ಚಂಡಕರ** – ಕೊರೈಸುವ ಕಾಂತಿ; ಬಲಿಷ್ಠ ಕೈ **ಉಜ್ಜ್ವಳಂಮಾಡು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಉಚ್ಚಂಬರಿ** – ಮೇಲೆ ಹಾರು **ಉಜ್ಜ್ವಳಕೇಶ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಕೂದಲುಳ್ಳವನು **ಉಚ್ಚರಿಸು** – ಉಚ್ಚಾರಮಾಡು; ಹೇಳು **ಉಚ್ಚಲ(೪)ತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದ **ಉಜ್ಜ್ವೀಕ್ಯತ** – ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಲಾದ **ಉಚ್ಚಲ(೪)ಸು** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮು; ಎಲ್ಲೆ ಮೀರು **ಉಜ್ಜಿತಲಕ್ಷ್ಮ –** ದೋಷರಹಿತವಾದ **ಉಜ್ಞಳಾಂಗಿ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವಳು **ಉಚ್ಚವ** – ಸಡಗರ; ಉತ್ಸವ **ಉಚ್ಚವಿಗ್ರಹ** – ಬಲಿಷ್ಡರೊಡನೆ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ **ಉಜ್ಞಳಕೆ** – ಕಾಂತಿ **ಉಚ್ಚಸ್ತನಿ** – ಉನ್ನತವಾದ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳವಳು **ಉಟಜ** – ಪರ್ಣಶಾಲೆ **ಉಚ್ಚಾಟನಂಗೆಯ್** – ಓಡಿಸು **ಉಟಜಾಂಗಣ** – ಪರ್ಣಕುಟಿ(ಮನೆ)ಯ ಮುಂದಿನ **ಉಚ್ಚಾಟತ** – ಓಡಿಸಿದ **ಉಡ(ಮೊಗ)** – ಬಾಗೆಹೂ(ವಿನಂತಹ) ಮುಖ **ಉಚ್ಚಾಟಸು** – ಓಡಿಸು **ಉಚ್ಚಾರಿತ** – ಹೇಳಿದ **ಉಡಲಕ್ಕು** – ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡು **ಉಚ್ಚಾರಿಸು** – ನುಡಿ, ಹೇಳು **ಉಡಿ** – ಒಡೆದುಹೋಗು; ತುಂಡುಮಾಡು; **ಉಚ್ಚಾವಚ** – ಮೇಲು ಮತ್ತು ಕೀಳು; ವಿವಿಧ ವಾಸಿಮಾಡು; ಚಿಗುರಿಡು; ಚೂರು; ಸೊಂಟ; **ಉಚ್ಚಾಸನ** – ಉನ್ನತ ಪೀಠ ಮಡಿಲು; ಸೋಗಿಲು **ಉಡಿಯಿಸು** – ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಮದ್ದುಮಾಡು **ಉಚ್ಚೈರ್ಗೋತ್ರ** – (ಜೈನ) ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವಂಶ **ಉಚ್ಚೈಧ್ವಾ೯ನ** – ಗಟ್ಟಿ ಕೂಗು **ಉಡಿಸು** – ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಉಚ್ಚೈಶ್ರವತ್ವ** – ನೆಟ್ಟಗಿರುವ ಕಿವಿಗಳನ್ನು **ಉಡು** – ಧರಿಸು; ಹಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ; ಪಡೆದಿರುವಿಕೆ ಶಿರೀಷಮಷ್ಟ; ನಕ್ಸತ್ರ

ಉಡುಕ – ಕುಂದುವಿಕೆ; ನಡುಕ **ಉತ್ತಲ(೪)ಕೆ** – ಉತ್ಕಟ ಬಯಕೆ; ಕುತೂಹಲ; ವಿರಹಕಾತರ; ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ **ಉಡುಗಿಸು** – ತಗ್ಗಿಸು; ಅಡಗಿಸು **ಉತ್ತಲ್ಲೋಲ(ಳ)** – ಮೇಲೆದ್ದ ಅಲೆ **ಉಡುಕು** – ಕಚ್ಚು **ಉಡುಗು** – ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳು; ಒಳಸೇರು; **ಉತ್ತಳಕಾವಿಲಾಸ** – ಮೊಗ್ಗುಗಳ ವೈಭವ ನಿಂತುಹೋಗು; ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊ; ಕುಗ್ಗಿಸು; **ಉತ್ತೀರ್ಣ** – ರಾಶಿಮಾಡಿದ; ಚೆದುರಿದ; ಕೆತ್ಮಲ್ಪಟ್ಟ ಗುಡಿಸು; ಗುಡಿಸುವಿಕೆ **ಉತ್ಕೂಟ** – ಎತ್ತರವಾದ ಶಿಖರ **ಉಡುಗೆ** – ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ **ಉತ್ತೆ** – ಉತ್ತಂಠತೆ; ವಿರಹಕಾತರೆ **ಉಡುಗೊಱ³** – ಕಾಣಿಕೆ **ಉತ್ತೇತು** – ಮೇಲೆತ್ತಿದ (ಹಾರಾಡುವ) ಬಾವುಟ **ಉತ್ತಾಂತಿ** – ಹೊರಟುಹೋಗುವಿಕೆ **ಉಡುತತಿ** – ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ **ಉತ್ಪಾತ** – ಅಗೆದ; ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದ **ಉಡುಪ** – ಚಂದ್ರ; ಅಂಗಹೀನ **ಉಡುಪಥ** – ನಕ್ಷತ್ರಮಾರ್ಗ **ಉತ್ತ** – ಮಧ್ಯದ ಪ್ರದೇಶ **ಉಡು(ಡ)ಮೊಗ** – ಶಿರೀಷದ ಹೂವಿನಂತೆ **ಉತ್ತಂಛತ** – ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದ **ಉತ್ತಂಸ** – ತಲೆಯ ಒಡವೆ; ಶಿರೋಭೂಷಣ ಕೋಮಲಮುಖವುಳ್ಳವನು **ಉಡುರಾಜಾನನೆ** – ಚಂದ್ರಮುಖಿ **ಉತ್ತಂಸಕ** – ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು **ಉತ್ತಂಸಿತ** – ಶೋಭಿಸುವ **ಉಡೆ** – ಸೊಂಟ; ಉಡುವ ಬಟ್ಟೆ, **ಉಡೆ(ಡಿ)ಗಂಟೆ** – ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ **ಉತ್ತಪ್ತ –** ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾದ ಗಂಟೆಯಾಕಾರದ ಆಭರಣ **ಉತ್ತಮತಪ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಪಸ್ಸು **ಉಡೆದೊವಲ್** – ಉಟ್ಟಿರುವ ಧರ್ಮ **ಉತ್ತಮಪಾತ್ರ** – ದಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಉಡೆ(ಡಿ)ನೂಲ್** – ಉಡಿದಾರ **ಉತ್ತಮಭಗಣ** – ಶುಭನಕ್ನತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ **ಉಡೆವಣಿ –** ಗೆಜ್ಜೆಯುಳ್ಳ ಉಡಿದಾರ **ಉತ್ತಮಾಂಗ** – ತಲೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅವಯವ **ಉಣ್** – ತಿನ್ನು; ಕುಡಿ; ಅನುಭವಿಸು **ಉತ್ತಮಿಕೆ** – ಮೇಲ್ಮೆ **ಉಣಿಸು** – ಊಟಮಾಡಿಸು; ಊಟ **ಉತ್ತರ** – ಮೇಲಿನ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಮರು ನುಡಿ; ಉಣ್ಣದರ ಜೀಯ – ದೇವತೆಗಳ ಆಹಾರ, ಅಮೃತ ಮೇಲ್ತರಗತಿಯ; ಎಡ ಭಾಗ **ಉಣ್ಣವಳ** – ದೋಷವಿಲ್ಲದ್ದು; ಹಿರಿದು **ಉತ್ತರಕಾಲ** – ಆನಂತರ ಉತ್ತರಕುರು – **ಉಣ್ಯಿಮೊಣ್ಣು** – ಚಿಮ್ಮಿ ಸೂಸು ಕುರುದೇಶದ ಉತ್ತರಭಾಗ– **ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ** – ಅಪರಕರ್ಮ; ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ; **ಉಣ್ಮು** – ಉಬ್ಬು; ಉಕ್ಕಿ ಬರು; ಹಿಗ್ಗು (ಜೈನ) ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ಏಳನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ **ಉಣ್ಣೆ** – ಇರುವಿಕೆ **ಉತ್ತ** – ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ; ಮದಿಸಿದ; ಮೈಮರೆತ ಮಾಡುವ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯ **ಉತ್ತಂಠ** – ಕೊರಳು ಮೇಲೆತ್ತಿದ; ಎತ್ತರವಾದ **ಉತ್ತರಕ್ಷಣ** – ಮುಂದಿನ ಗಳಿಗೆ, ಕೃಣ **ಉತ್ತರಣ** – ದಾಟುವುದು ಧ್ವನಿ; ತೀವ್ರ ಬಯಕೆಯಿರುವ **ಉತ್ತಂಠರೆ** – ಕತ್ತೆತ್ತುವುದು; ಗಟ್ಟಿಯಗು ಕೂಗು; **ಉತ್ತರತಪ** – (ಜೈನ) ಹನ್ನೆರಡು ವಿಧವಾದ ತಪ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಉತ್ತಂಠಿತ** – ತವಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಉತ್ತರಮಾಗು** – (ಉತ್ತರಂ+ಆಗು) ಅತಿಶಯವಾಗು **ಉತ್ತಂಠೆ** – ತವಕವುಳ್ಳವಳು; ಉತ್ಸುಕಳಾದವಳು **ಉತ್ತರಶ್ರೇಣಿ –** ಉತ್ತರಭಾಗದ ಪಂಕ್ತಿ **ಉತ್ತಂಪ** – ನಡುಕ **ಉತ್ತರಸಾಧಕ** – ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು **ಉತ್ತಂಪಿತ** – ನಡುಗುವ ಸಾಧಿಸುವವನು; ಸಹಾಯಕ **ಉತ್ತಚ** – ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ ಕೂದಲು **ಉತ್ತರಳ** – ಹೆಚ್ಚು ಚಂಚಲವಾದ; ತುಂಬ **ಉತ್ತಟ** – ಪ್ರಬಲವಾದ; ಆಧಿಕ್ಯ; ಉಗ್ರತೆ ಹೊಳೆಯುವ **ಉತ್ತಟತೆ** – ಆಧಿಕ್ಯ; ಹೆಚ್ಚಳ **ಉತ್ತರಾಪಥ** – ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕಿರುವ **ಉತ್ತಟತ್ವ** – ಅತಿಪ್ರಯಾಸ ದೇಶ; ಉತ್ತರಮಾರ್ಗ **ಉತ್ತಟವೃತ್ತಿ** – ತೀವ್ರತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ **ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖ** – ಉತ್ತರಕ್ಕೆ **ಉತ್ತಟನು** – ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು ಮುಖಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ **ಉತ್ತರ** – ಸಮೂಹ, ಗುಂಪು; ಸೀಳುವುದು **ಉತ್ತರಾಯಣ** – ಸೂರ್ಯ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ ಓಲಿ **ಉತ್ತರಣ** – ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಸಾಗುವ ಕಾಲ **ಉತ್ತರ್ಣ** – ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿರುವ ಕಿವಿ **ಉತ್ತರಾರ್ಧ** – ಕೊನೆಯ ಅರ್ಧ; (ಜೈನ) ಒಂದು ಉತ್ತರ್ಷ(ಣ) – ಉತ್ಸಾಹ; ಹೆಚ್ಚಳ; ಏಳಿಗೆ ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು **ಉತ್ತರ್ಷತೆ** – ಏಳಿಗೆ; ಉತ್ಸಾಹ

ಉತ್ತರಾಶಾಧಿಪತಿ – ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಒಡೆಯ, **ಉತ್ಪನ್ನಮತಿ** – ಬುದ್ದಿವಂತ ಕುಬೇರ **ಉತ್ಪಲ(ಳ)** – ನೈದಿಲೆ **ಉತ್ತರಿಗೆ** – ಉತ್ತರೀಯ **ಉತ್ಪಲನಿ** – ಉತ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು, ಕೊಳ **ಉತ್ತರಿಗೆಜನ್ಸಿವರ** – ಉತ್ತರೀಯವಾಗಿ ದರಿಸಿದ **ಉತ್ಪಾಟನ** – ಕೀಳುವುದು **ಉತ್ಪಾಟತ** – ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ **ಉತ್ತರಿಸು** – ದಾಟು; ಅತ್ರಿಕ್ರಮಿಸು; ನೆರವೇರು; **ಉತ್ಪಾಟನಿ** – ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ (ಸವಾರ) ಕೆಳಗಿಳಿ **ಉತ್ಪಾತ** – ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದು; ದುರಂತಕಾರಕ **ಉತ್ತರೀಯ** – ಉತ್ತರಿಗೆ, ಹೊದೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಘಟನೆ; ಅಪಶಕುನ; **ಉತ್ತರೀಯಾಂಶುಕ** – ಉತ್ತರೀಯದ ಬಟ್ಟೆ ವೈಹಾಯಸ, ಭೌಮ, ದಿಗ್ಬವ, ಸೈನ್ಯಜ, **ಉತ್ತರೋತ್ತರ** – ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಗೃಹೋದ್ದೂತ ಎಂದು ಐದು ಬಗೆ ಮುಂದಿನದು; ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾದದ್ದು ಉತ್ಪಾತಕೇತು – ಕೇಡನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗ್ರಹ; **ಉತ್ತರ್ಯದುಕೂಲ** – ಹೊಳೆಯುವ ಬಟ್ಟೆ ಧೂಮಕೇತು **ಉತ್ತಲ್** – ನಡುವೆ, ಎಡಬಿಡಂಗಿ **ಉತ್ಪಾತಮರುತ್** – ಪ್ರಳಯಮಾರುತ **ಉತ್ತವಳ** – ಕಾತರತೆ **ಉತ್ಪಾದ** – ಉತ್ಪತ್ತಿ **ಉತ್ತವಳತನ –** ಕಾತರತೆ **ಉತ್ಪಾದಯತಿ** – ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ **ಉತ್ಪಾದಿಸು** – ಉಂಟುಮಾಡು **ಉತ್ತವಳಕೆ** – ಉತ್ತವಳತನ **ಉತ್ತವಳಸು** – ಕಾತರಿಸು **ಉತ್ಪುಂಜ್ಯಮಾನ** – ಒಟ್ಟಿಗೇ ಏಳುತ್ತಿರುವ **ಉತ್ಪಭ** – ಹೆಚ್ಚು ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ **ಉತ್ತಳಸು** – ಚೆಲ್ಲು; ಎರಚು **ಉತ್ಪಸವ** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮಿದ **ಉತ್ತಾನ** – ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ; ವಿಸ್ತಾರವಾದ **ಉತ್ತಾನಕ** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಉತ್ಪೇ೦ಕಿತ** – ಮೇಲೆ ತೇಲಾಡುವ **ಉತ್ತಾನಗಾನ** – ಉಚ್ಚಕಂಠದ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ **ಉತ್ಪೇಕ್ಷಿಸು** – ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲಿಸು **ಉತ್ತಾನಶಯನ** – ಅಂಗತ್ತಲಾಗಿ ಮಲಗುವುದು **ಉತ್ಪ್ಲುತ** – ಜೋರಾಗಿ ಹಾರುವಿಕೆ **ಉತ್ಪಣಿತ** – ಮೇಲೆತ್ತಿದ ಹೆಡೆಯುಲ್ಲ **ಉತ್ತಾನಿತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ **ಉತ್ತಾಯಕ** – ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಮೆರೆದವನು; **ಉತ್ಪುಲ್ಲ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವವನು **ಉತ್ಪ** – ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆ **ಉತ್ಪಂಗ** – ಸೇರುವುದು; ಸಮಾಗಮ; ತೊಡೆ; **ಉತ್ತಾರ** – ಉಚ್ಛಸ್ವರ **ಉತ್ತಾರಣ** – ದಾಟಿಸುವ; ಪಾರುಮಾಡುವ; ಮಗ್ಗುಲು; ನಡು ದಾಟುವುದು **ಉತ್ಸಂಗಸ್ಥೆ** – ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತವಳು **ಉತ್ತಾರರಾಗ** – ಉಚ್ಚ ಸ್ವರಸಮ್ಮೇಳನದ ರಾಗ **ಉತ್ಪಂಚಂ** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ **ಉತ್ತಾರಿತ** – ದಾಟಿದ **ಉತ್ಪನ್ನಶರೀರೆ** – ನಷ್ಟಗೊಂಡ ದೇಹದವಳು **ಉತ್ತಾಱೆಲ್** – ಆನೆಯ ಕುಂಭದ ಮೇಲಿನ ಚುಕ್ಕೆ **ಉತ್ಪರ್ಗ** – ವಿಸರ್ಜನೆ **ಉತ್ತುಂಗ** – ಎತ್ತರವಾದ; ಉನ್ನತವಾದ; **ಉತ್ಪರ್ಜನಂಗೆಯ್** – ವಿಸರ್ಜನೆಮಾಡು **ಉತ್ಪರ್ಜಿಸು** – ಉತ್ಸರ್ಜನಂಗೆಯ್ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ **ಉತ್ತುಂಗಕುಚೆ** – ಉಬ್ಬಿದ ಮೊಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳವಳು **ಉತ್ಸರ್ಪಣ** – ಮೇಲೇರುವಿಕೆ; ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದು; **ಉತ್ತುಂಗಚೂಡ** – ಎತ್ತರವಾದ ಶೀಖರವಿರುವುದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವುದು; (ಜೈನ) **ಉತ್ತುಂಗಭಂಗ** – ದೊಡ್ಡ ಅಲೆ ಉತ್ಸರ್ಪಿಣಿ **ಉತ್ತುಂಗಭುಜ** – ಎತ್ತರವಾದ ಭುಜಗಳುಳ್ಳವನು **ಉತ್ಪರ್ಪಿಣಿ –** (ಜೈನ) ಮನುಷ್ಯರ ಭೋಗ **ಉತ್ತೋಯ** – ಚಿಮ್ಮುವ ನೀರು ಆಯುಸ್ಸು ಮುಂತಾದವು ಹೆಚ್ಚುವ ಕಾಲ **ಉತ್ತೋರಣ** – ಉನ್ನತವಾದ ತೋರಣ **ಉತ್ಸವಕರ** – ಉತ್ಸವ ಉಂಟುಮಾಡುವ **ಉತ್ಥ** – ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ **ಉತ್ಸವಾನಕ** – ಸಂತೋಷಸೂಚಕ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ **ಉತ್ಥಾಪಿತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಿದ **ಉತ್ಥಿತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ; ಉಂಟಾದ **ಉತ್ಸಾಯಕ** – ಬಾಣಗಳ್ನು **ಉತ್ಪತನ** – ಜಯ ಸಜ್ಜುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನು **ಉತ್ತತಾಕ** – ಮೇಲೇರಿಸಿದ ಬಾವುಟ **ಉತ್ಪಾರಿತ** – ತ್ಯಜಿಸಿದ; ದೂರೀಕರಿಸಿದ **ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ** – ಹುಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳ **ಉತ್ಸಾಹ** – ಹುರುಪು; ಪರಾಕ್ರಮ; ರಾಜರ ಮೂರು **ಉತ್ಪಥ** – ತಪ್ಪು ದಾರಿ; ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗ ಶಕ್ತಿಗಳಾದ ಮಂತ್ರ, ಪ್ರಭು, **ಉತ್ಪನ್ನ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಉತ್ಸಾಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಉತ್ಸಾಹಂಗುಂದು – ಉತ್ಸಾಹಗೆಡು **ಉದಯಿಸು** – ಹುಟ್ಟು; ಮೂಡು **ಉತ್ಸಾಹಸದ್ಮ** – ಉತ್ಸಾಹದ ಮನೆ **ಉದರ** – ಹೊಟ್ಟೆ **ಉದರಬಂಧ** – ನಡುಪಟ್ಟಿ; ಡಾಬು **ಉತ್ಸಾಹಿಸು** – ಹುರಿದುಂಬಿಸು; ಹುರಿದುಂಬು **ಉತ್ಪಿಕ್ತ** – ನೆನೆದ, ತೊಯ್ದ **ಉದರ್ಕೆ** – ಮುಂದಾಗುವ ಫಲ **ಉದವಾಸ** – ನೀರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು, ಜಲಚರ **ಉತ್ತುಕ** – ಕುತೂಹಲಗೊಂಡ **ಉತ್ಸುಕಚಿತ್ತ** – ಕುತೂಹಲಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ಉದವಾಸವ್ರತ** – ನೀರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರತ **ಉತ್ಸುಕತೆ** – ಔತ್ಸುಕ್ಯ; ಕುತೂಹಲ; ಬಯಕೆ **ಉದಶ್ರು** – ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಕಣ್ಣೀರು **ಉದಸ್ತ** – ಮೆಲೆ ಹರಡಿದ **ಉತ್ಸುಕತ್ವ** – ಉತ್ಸುಕತೆ **ಉತ್ಸ್ವಷ್ಟ** – ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ **ಉದಾತ್ತ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಉದಾರತೆ ಉತ್ತೇಕ – ಅಭಿಮಾನ; ದರ್ಪ **ಉದಾತ್ತಮತಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನಿ **ಉದಾತ್ತವಿಷ್ಟರ** – ಉನ್ನತ ಪೀಠ **ಉತ್ಪೇಧ** – ಎತ್ತರ; ಉದ್ದ; ಔನ್ನತ್ಯ **ಉದ** – ನೀರು **ಉದಾತ್ತವೃತ್ತ** – ಉದಾತ್ತ ನಡತೆಯವನು **ಉದಂಚ** – ನೇರವಾಗಿ ಗುರಿ ತಲುಪುವ; **ಉದಾತ್ತವೃತ್ತಿ** – ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಹಾರ **ಉದಾತ್ತಸತ್ವ** – ಉದಾತ್ಮ ಸತ್ವವುಳ್ಳವನು ಗದಾಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಉದಂತೋಚ್ಚರಣ** – ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ತೋರಣ **ಉದಾರ** – ಕೊಡುಗೈ ಸ್ವಭಾವದ **ಉದಂಚಿತ** – ಮೇಲೆಕ್ಕೆತ್ಕಿರುವ; ಹೊಮ್ಮುವ; **ಉದಾರಚರಿತ** – ಉದಾತ್ತವೃತ್ತ **ಉದಾರತೆ** – ಔದಾರ್ಯ ಒಡಗೂಡಿದ; ಹೆಚ್ಚಾದ **ಉದಂಚಿತತರ್ಜನಿ** – ಮೇಲೆತ್ತಿದ ತೋರುಬೆರಳು **ಉದಾರತೇಜ** – ಅತಿಶಯ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಉದಂಚಿತಭ್ರುಕುೞ** – ಮೇಲೆತ್ನಿದ **ಉದಾರಮತಿ** – ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವದವನು ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿನವನು **ಉದಾಸೀನಮಾನಸ** – ಅನಾಸಕ್ಕಿಯವನು **ಉದಂತ** – ಸುದ್ದಿ **ಉದಾಹರಣ** – ಹೇಳಿಕೆ; ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಆದರ್ಶ **ಉದಂಶು** – ಮೇಲೆದ್ದ ಕಿರಣ **ಉದಿತ** – ಹುಟ್ಟಿದ; ಉಂಟಾದ **ಉದಕ** – ನೀರು **ಉದಿತಕೀರ್ತಿ** – ಕೀರ್ತಿವಂತ **ಉದಕಮಂತ್ರ** – ಜಲಸ್ತಂಭನ ವಿದ್ಯೆ **ಉದಿತಸ್ಮೇರ** – ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ಉದಕವಾಸಿ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದು, **ಉದಿತೋದಿತ** – ನಿರಂತರ ಏಳಿಗೆಯುಳ್ಳವನು **ಉದಿ(ದು)ರ್** – ಮೇಲಿನಿಂದ ಬೀಳು **ಉದಕಸ್ತಂಭನಿ –** ಜಲಸ್ತಂಭನ **ಉದಿರ್ಚು(ರ್ಮ)** – ಉದುರಿಸು **ಉದಗ್ರ** – ಎತ್ತರ; ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಉದೀಚಿ** – ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕು **ಉದಗ್ರತೀಜ** – ಅಧಿಕ ಕಾಂತಿ, ಅಧಿಕ ತಾಪ **ಉದೀಚೀಭವ** – ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ **ಉದಗ್ರಹೀಡೆ** – ಅಧಿಕವಾದ ಹಿಂಸೆ **ಉದೀಚ್ಯ** – ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ; ಔತ್ತರೇಯ **ಉದಗ್ರಮೂರ್ತಿ** – ಎತ್ತರವಾಗಿರುವವನು **ಉದೀರಿತ** – ನುಡಿದ **ಉದಗ್ರಾವನಿಪ** – ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರಾಜ **ಉದೀರ್ಣ** – ದೊಡ್ಡದಾದ; ಹಿರಿಯ **ಉದಙ್ಮುಖ** – ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿರುವ **ಉದೀರ್ಣತೆ** – ಅತಿಶಯ; ಏಳಿಗೆ **ಉದುಂಬರ** – ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣು **ಉದ(ನಿ)ಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಉದುಂಬರಕುಷ್ಠ** – ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಒಳಗೆ ಹುಳು **ಉದಧಿಪ** – ಸಮುದ್ರರಾಜ **ಉದಧಿವೇಲೆ** – ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆ ಬೀಳುವ ಕುಷ್ಡರೋಗ **ಉದನ್ವದಂತಸ್ಥ** – ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿರುವ **ಉದ್ದಂಧ –** ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ **ಉದನ್ವದ್ವೀಚಿ** – ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆ **ಉದ್ದಂಧಿ** – ಉದ್ದಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ **ಉದಜಂದು** – ನೀರ ಹನಿ **ಉದ್ದತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ; ಸಂಭವಿಸಿದ ಉದಯ – ಹುಟ್ಟು; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ **ಉದ್ದತೋಷ್ಠ** – ಹೊಮ್ಮಿದ ಉಮ್ಮಳ **ಉದಯಂಗೆಯ್** – ಹುಟ್ಟು; ಮೂಡು **ಉದ್ದಮ** – ಮೇಲೇರುವುದು; ಹುಟ್ಟಿಬರುವುದು; **ಉದಯಗಿರಿ** – ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಮೂಡಣ ಬೆಟ್ಟ ಹೊಮ್ಮುವುದು; ಹೂವು **ಉದಯಸ್ಥ** – ಮೂಡುತ್ತಿರುವ; ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ **ಉದ್ದಮಚಾಪ** – ಹೂಬಾಣ, ಮನ್ಮಥ **ಉದಯಾಚಲ** – ಉದಯಗಿರಿ **ಉದ್ದಮಬಾಣ** – ಉದ್ದಮಚಾಪ **ಉದಯಾದಿತ್ಯ** – ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಸೂರ್ಯ **ಉದ್ದಮಮಂಜರಿ** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಉದ್ದಮಾಸ್ತ** – ಹೂಬಾಣ **ಉದಯಾದ್ರಿ** – ಉದಯಗಿರಿ **ಉದಯಾರೂಢ** – ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವವನು **ಉದ್ದಮೇಷು** – ಹೂಬಾಣ

ಉದ್ಗಾತೃ – ಯಜ್ಞ್ಯಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇದ **ಉದ್ದೇಶಿಸು** – ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ ಖೇಳುವ ಋತ್ನಿಕ್ಕು **ಉದ್ದಸ್ತ –** ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಉದ್ದಾಯನ** – ಉತ್ತಮ ಗಾಯನ **ಉದ್ದೀವ** – ಎತ್ತಿದ ಕೊರಳು ಉದ್ದೆತ – ಮೇಲೆತ್ತಿದ; ಹೊಡೆದ; ಸೊಕ್ಕಿದ; **ಉದ್ದಾರವೆಱು** – ಅಸಹ್ಯಪಡು ಕೆರಳಿದ; ಒರಟ; ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಉದ್ದಾರಿ** – ಹೊರಸೂಸುವ **ಉದ್ದಾರಿಸು** – ವಾಂತಿಮಾಡಿಕೊ **ಉದ್ದತಂ** – ವೈಭವದಿಂದ **ಉದ್ದೀವ** – ಕೊರಳೆತ್ತಿದವನು **ಉದ್ದತವೃತ್ತ** – ಸೊಕ್ಕಿನ ನಡವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನು **ಉದ್ದ** – ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ; ಸುಖ; ಬಲ **ಉದ್ದತಾರಿ** – ಸೊಕ್ಕಿದ ಶತ್ರು **ಉದ್ದಕೃತಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗ್ರಂಥ ಉದ್ದತಿಕೆ(ಕ್ಕೆ) – ಅಹಂಕಾರ **ಉದ್ದಚಾರಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಡತೆಯವನು **ಉದ್ದರಣ** – ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವಿಕೆ **ಉದ್ಪಟ್ಟ(ನ)** – ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತ; **ಉದ್ದರಿಸು** – ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತು **ಉದ್ದುರ** – ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ; ಸಮರ್ಥವಾದ; ಸದೆಬಡಿಯುವಿಕೆ **ಉದ್ಘಾಚಾರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಚಾರ ಹುರುಪಿನ; (ರಥದಿಂದ) ಕಳಚಿದ **ಉದ್ದೂತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾದ **ಉದ್ವಾಟನ** – ತೆರೆಯುವಿಕೆ; ಮೇಲೆತ್ತುವುದು **ಉದ್ಘಾಟಸು** – ಆರಂಭಮಾಡು; ಆಕ್ಷೇಪಿಸು **ಉದ್ದೂತದೋಷ** – ದೋಷಮುಕ್ತವಾದ **ಉದ್ವಾತ** – ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತ **ಉದ್ದೂಪ** – ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ ಧೂಪ **ಉದ್ದೂಲ(ಳ)ನ** – ಪುಡಿಗುಟ್ಟುವುದು; ಬಳಿಯುವುದು **ಉದ್ಘಾಸಿ** – (ಉದ್ಘ)+ಅಸಿ) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕತ್ತಿ **ಉದ್ದೂಅ(೪)ಸು** – ಲೇಪಿಸು **ಉದ್ಪುಷ್ಟಿ** – ಉದ್ಪೋಷ, ಘೋಷಣೆ **ಉದ್ದೃತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆಸೆದ **ಉದ್ದೂಣ** – ನಡುಕ **ಉದ್ದಂ** – ಯದ್ದವಾಗಿ **ಉದ್ದದ್ದ** – ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಉದ್ದದ್ದಕುಕ್ಷಿ – ದೃಢವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳ **ಉದ್ದಂಡ** – ಮೇಲೆತ್ತಿದ ಕೋಲನ್ನು ಪಡೆದ; ನೀಳವಾದ; ಪ್ರಬಲವಾದ **ಉದ್ದದ್ದಜೂಟ** – ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ **ಉದ್ದಂಡತೆ** – ದರ್ಪ; ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ **ಉದ್ಣೋಧಕೋಶ** – ಜ್ಞಾನಕೋಶ **ಉದ್ದಂತ** – ಉಬ್ಬು ಹಲ್ಲಿನವನು **ಉದ್ದಟಭಟ** – ಉತ್ತಮವಾದ ಭಟ **ಉದ್ಬಟವೃತ್ತ** – ಉತ್ತಮ ನಡವಳಿಕೆಯುಳ್ಮ **ಉದ್ದಂನುಡಿ** – ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡು **ಉದ್ದಂನೆಗೆ** – ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೆಗೆ **ಉದ್ದವ** – ಹುಟ್ಟುವುದು; ಉತ್ಪತ್ತಿ **ಉದ್ದಂಬರ್** – ಸಾಲಾಗಿ ಬಾ **ಉದ್ದವಿಸು** – ಹುಟ್ಟು; ತಲೆದೋರು **ಉದ್ದಜದ್ದ** – ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬು **ಉದ್ಯಾವಕ** – ಎಣಿಕೆಮಾಡುವ; ಭಾವಿಸುವ **ಉದ್ದಮುರಿ** – ಹೆಚ್ಚು ಉರಿ; ಸಿಟ್ಟಾಗು **ಉದ್ಬಾವಿಸು** – ಎಣಿಕೆಮಾಡು; ತೋರ್ಪಡಿಸು; **ಉದ್ದಮುರಿಸು** – ಹೆಚ್ಕು ಉರಿಸು ಹುಟ್ಟು; ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ಉದ್ದವಣ** – ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗು; ಘೋಷಣೆ; ಒಂದು **ಉದ್ದಾಷಿಸು** – ವರ್ಣನೆ ಮಾಡು; ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸು **ಉದ್ಯಾಸಿ(ನಿ)** – ಪ್ರಕಾಶಮಾನ(ಳಾದವಳು) **ಉದ್ದವರಿ** – ಉದ್ದವಾಗಿ ಹರಿ; ನೀಳವಾಗು **ಉದ್ದಾಸೆ** – ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವವಳು **ಉದ್ದವೇಱು** – ಎತ್ತರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರು; ಗರ್ವಿಷ್ಡನಾಗು **ಉದ್ದೇದ** – ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದು; ಮೊಳೆಯುವುದು **ಉದ್ದಳನ** – ಸೀಳುವುದು **ಉದ್ಲಾಂತ** – ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡ; ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದ **ಉದ್ಘಾಮಿತ** – ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುವ **ಉದ್ದಳತ** – ಸೀಳಿದ ಉದ್ದಾನಿ – ಹಿರಿಮೆ; ವೈಭವ; ಅತಿಶಯ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಉದ್ಯಜ್ಜಕ್ರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಕ್ರ **ಉದ್ದಾಮ** – ಉತ್ತಮವಾದ; ಉನ್ನತವಾದ **ಉದ್ದಾಮಧಾಮ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತೇಜಸ್ಸು(ಳ್ಳವನು) **ಉದ್ಯಚ್ಚಕ್ರಿ** – ಉದ್ಯಚ್ಚಕ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದವನು **ಉದ್ದಿತ್ತು** – ಉದ್ದವಾದ **ಉದ್ಯತ್** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ **ಉದ್ದಿಷ್ಟವಿರತ** – (ಜೈನ) ತನಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ **ಉದ್ಯತ** – ಪ್ರಯತ್ನವುಳ್ಳ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ್ಣದಿರುವವನು **ಉದ್ಯಮ** – ಪ್ರಯತ್ನ; ಮೇಲೆತ್ತುವಿಕೆ **ಉದ್ಯಾನಪಾಲಕ** – ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಕಾಯುವವನು **ಉದ್ದೀಪನ** – ಉರಿಸುವ; ಉತ್ತೇಜನ **ಉದ್ದೀಪಿತ** – ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡ **ಉದ್ಯಾಪನ** – ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು; ಪ್ರತವನ್ನು **ಉದ್ದೆಸ** – (ಉದ್ದೇಶ) ಗುರಿ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮುಗಿಸಲು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ **ಉದ್ದೇಶ** – ಗುರಿ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಎತ್ತರವಾದ **ಉದ್ಯುಕ್ತ** – ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವವನು **ಉದ್ಯೋಗ** – ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದು; ಕೆಲಸ ಪ್ರದೇಶ

ಉದ್ಯೋಗಂಗೆಯ್ – ಪ್ರಯತ್ನಪಡು **ಉನ್ಯಾರ್ಗ** – ಎತ್ತರವಾದ ದಾರಿ; ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿ **ಉದ್ಯೋಗಾರಂಭ** – ಕೆಲಸದ ಪ್ರಾರಂಭ **ಉನ್ಮಾರ್ಗತೆ** – ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು **ಉದ್ಯೋಗಿ** – ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲ **ಉನ್ಯಾರ್ಗಿ** – ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು **ಉದ್ಯೋಗಿಸು** – ಪ್ರಯತ್ನಿಸು **ಉನ್ಮಾರ್ಜನ** – ಉಜ್ಜುವುದು, ತೊಳೆಯುವುದು **ಉನ್ಮಿಶ್ರ** – ಕಲಬೆರಕೆಯಾದ **ಉದ್ಯೋತ** – ಹೊಳಪು; ಕಾಂತಿ **ಉದ್ಯೋತಿಸು** – ಬೆಳಗು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಉನ್ಮಿಷಿತ** – ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ; ವಿಕಾಸಗೊಂಡ **ಉದ್ರಿಕ್ತ** – ಹೆಚ್ಚೆದ **ಉನ್ಮೀಲ(ಳ)(ನ)** – ಅರಳು; ತೆರೆ $Gz\dot{A}\ddot{A}av\dot{A}$ – ಬಹಳ ದುಡುಕು ಸ್ವಭಾವದ **ಉನ್ಶೀಲತನಯನ** – ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣು **ಉನ್ಡೀಅಸು** – ಅರಳಿಸು **ಉದ್ರೇಕ** – ಭಾವಾವೇಶ **ಉನ್ಮುಖ** – ಎತ್ತಿದ ಮುಖ; ಅಭಿಮುಖ; **ಉದ್ದೃತ್ತ** – ಉದ್ದಟ ಕಾತರನಾದ **ಉದ್ದಂಶ** – ಎತ್ತರವಾದ ಬಿದಿರ ಮೆಳೆ; ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುಲ **ಉನ್ಮೂಲನ** – ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದು **ಉದ್ವರ್ತ** – ಅಂಗರಾಗ **ಉನ್ಯೂಅತ** – ಬುಡಸಹಿತ ಕಿತ್ತ **ಉದ್ವರ್ತನ** – ಹೆಚ್ಚುವುದು; ನಿವಾರಿಸುವುದು; **ಉನ್ಯೂಅ(೪)ಸು** – ಬೇರುಸಹಿತ ಕೀಳು ಲೇಪಿಸುವುದು **ಉನ್ಮೇಷ** – ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವುದು **ಉದ್ವರ್ತನಂಗೆಯ್** – ಲೇಪನಮಾಡು **ಉಪಕಂಠ** – ಹತ್ತಿರ; ತಪ್ಪಲು; ಕೊರಳಿನ ಬಳಿ **ಉದ್ವರ್ತನವಿಧಿ** – ಸುಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ **ಉಪಕರಿಸು** – ಸಹಾಯಮಾಡು **ಉದ್ದರ್ತಿಸು** – ಲೇಪಿಸು **ಉಪಕಾರ** – ಸಹಾಯ **ಉದ್ದಹ** – ಸುಖ; ಸಂತೋಷ; ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಅಗ್ರಗಣ್ಯ **ಉಪಕಾರಂಗೆಯ್** – ಸಹಯಮಾಡು **ಉದ್ವಾಹ** – ಮದುವೆ **ಉಪಕಾರಿ** – ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವನು(ಳು) **ಉದ್ವಾಹಗೇಹ** – ಮದುವೆಯ ಮನೆ **ಉಪಕಾರಿಕೆ** – ಅರಸನ ಬಿಡಾರ **ಉದ್ವಿಗ್ನೆ** – ತಳಮಳಗೊಂಡವಳು **ಉಪಕಾರ್ಯ** – ಅರಸನ ಬಿಡಾರ; ಅರಮನೆ **ಉದ್ವೀಕ್ಷಣ** – ಮೇಲೆ ನೋಡಿವುದು **ಉದ್ವೃತ್ತ** – ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದ; ದುರುಳ, ತುಂಟ **ಉಪಕೃತ** – ಸಹಾಯಪಡೆದ **ಉಪಕೃತಿ** – ಸಹಾಯ **ಉದ್ದೃತ್ತತೆ** – ಸೊಕ್ಕು **ಉಪಗತ** – ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಉದ್ವೇಗ – ಕಳವಳ **ಉಪಗಮನ** – ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನ **ಉದ್ವೇಗಪರ** – ಕ್ಪೋಭೆಗೊಂಡ **ಉಪಗೂಹನ** – ಮರೆಮಾಡುವುದು; ಆಲಿಂಗನ; **ಉದ್ದೇಜನ** – ಉದ್ವೇಗ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ರಕ್ಷಣೆ **ಉದ್ವೇಲ(ಳ)** – ಮೇರೆಮೀರಿದ **ಉಪಗೂಹಿತ** – ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ **ಉನ್ನಂ** – ನಡುವಣ ರೀತಿಯವನು **ಉಪಗೃಹೀತ** – ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ **ಉನ್ನತಹೀಠ** – ಎತ್ತರವಾದ ಪೀಠ **ಉಪಗ್ರಹಸಂಧಿ** – ರಾಜನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉನ್ನತಿ – ಮೇಲ್ಮೆ; ಏಳಿಗೆ; ಉಚ್ಚತೆ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಉನ್ನತಿಕೆ** – ಉನ್ನತಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ತೆತ್ತು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ **ಉನ್ನತಿಗಿಡು** – ಹಿರಿತನ ಕುಗ್ಗು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಉನ್ನಮಿತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ಕಿದ **ಉಪಘಾತ** – ಪೆಟ್ಟು, ಏಟು **ಉನ್ನಿದ್ರ** – ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದ; ಅರಳಿದ **ಉಪಚಯ** – ಶೇಖರಣೆ; ರಾಶಿ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ **ಉನ್ಸಿದ್ರತೆ** – ಎಚ್ಚರ **ಉಪಚರಿತ** – ಹತ್ತಿರ ಬಂದ; ನೆರವೇರಿಸಿದ **ಉನ್ನಿದ್ರೆ** – ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದವಳು **ಉಪಚರಿಸು** – ಆಚರಿಸು **ಉನ್ನುನ್ನಂ** – ವಿಶೇಷವಾಗಿ **ಉಪಚಿತ** – ಹೆಚ್ಚಾದ **ಉನ್ನೆ** – ನಡುವಣ ಕಾಲ **ಉಪಚಿತಗುಣ** – ಹೆಚ್ಚಿದ ಗುಣವುಳ್ಳವನು **ಉನ್ಮಗ್ನ** – ಮುಳುಗಿ ಮೇಲೆದ್ದ **ಉಪಚಿತವಾರ್ತೆ** – ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸುದ್ದಿ **ಉನ್ಮತ್ತ** – ಮದಿಸಿದ; ಬುದ್ದಿ ಭ್ರಮಣೆಗೊಂಡ **ಉಪಜ** – ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಓಟ **ಉನ್ಮತ್ತಕವಿಳಸನ** – ಹುಚ್ಚಾಟ **ಉಪಜಲಧಿ** – ಜಲಾಶಯ **ಉನ್ನದ** – ಸೊಕ್ಕಿದ; ಮದಿಸಿದ **ಉಪಜಾತ** – ಉತ್ಪತ್ತಿಗೊಂಡ **ಉನ್ಮದನ** – ಕಾಮನ ಬಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಉಪಚಾಪ** – ಪಿಸುಗುಟ್ಟುವುದು; ಒಳಜಗಳ; **ಉನ್ಯದನಬಾಣ** – ಉನ್ಮದನ ಭೇದೋಪಾಯ **ಉನ್ಯದಾಳನಿ** – ಸೊಕ್ಕಿದ ಹೆಣ್ಣುದುಂಬಿ **ಉಪಚಾಪ್ಯ** – ಪಿಸುಮಾತಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ **ಉನ್ಮನ** – ಉತ್ಕಂಠಿತ ಮನಸ್ಸು(ಳೃವನು)

ಉಪಜೀವಿಸು – ಅನ್ಯರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬದುಕು **ಉಪಪಾದಜ** – (ಜೈನ) ಉಪಪಾದಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ **ಉಪಢೌಕಿತ** – ಸಜ್ಜಿತವಾದ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ದೇವತೆ, ನರಕಿ **ಉಪಪ್ರಚ್ಛದ** – ಹೊದಿಕೆ, ಮಗ್ಗುಲು ಹಾಸಿಗೆ ಉಪತ್ಯಕ – ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡ, ತಪ್ಪಲು **ಉಪಪ್ಲವ** – ಮುತ್ತಿಗೆ; ತೊಂದರೆ; ಗ್ರಹಣ **ಉಪದಂಶ** – ವ್ಯಂಜನಪದಾರ್ಥ **ಉಪದಿಗ್ಗ** – ಲೇಫಿಸಿದ **ಉಪಬೃಂಹಣ** – ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು **ಉಪದಿಶ್ಯಮಾನ** – ಉಪದೇಶಕ್ಕೊಳಗಾದ **ಉಪಭೋಗ** – ವಿಷಯಸುಖ **ಉಪಭೋಗ್ಯ** – ಅನುಭವಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ **ಉಪದಿಷ್ಟ** – ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಉಪಮಾತೀತ** – ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ ಉಪದೂಷಣ – ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಪ್ಪು **ಉಪಮಿತ** – ಹೋಲಿಸಲಾದ **ಉಪದೇಶ** – ಮಂತ್ರ ಮುಂತಾದವನ್ನು **ಉಪಯಾಮ** – ಮದುವೆ ಬೋಧಿಸುವುದು **ಉಪಯೋಗಾಸ್ತ** – ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅಸ್ತ್ರ **ಉಪದೇಶಂಗುಡು** – ಉಪದೇಶ ಮಾಡು **ಉಪರಚಿತ** – ರಚಿತವಾದ **ಉಪದೇಶಂಗೆಯ್** – ಉಪದೇಶಂಗುಡು **ಉಪದೇಶಕ** – ಉಪದೇಶಿಸುವ ಗುರು **ಉಪರತ** – ಸತ್ತ **ಉಪದ್ರವ** – ಹತ್ತಿರ ಓಡು; ಕಾಟ; ರೋಗ **ಉಪರತವಶನಾಗು** – ಮೃತ್ಯುವಶನಾಗು **ಉಪದ್ರುತಶೀಲ** – ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ **ಉಪರಾಗ** – ಕಪ್ಪಾಗಿರುವುದು; ಗ್ರಹಣ **ಉಪರಿ** – ಮೇಲ್ಬ್ರಾಗದ; ಆನಂತರ ಶೀಲವುಳ್ಳವನು **ಉಪಧಾನ** – ಒರಗುವಿಕೆ; ತಲೆದಿಂಬು **ಉಪರಿದೇಶ** – ಮೇಲುಭಾಗದ ದೇಶ **ಉಪಧಾನಾವಲಂಬ** – ದಿಂಬನ್ನು ಒರಗಿ **ಉಪರಿಮ** – ಮೇಲಿನ; ಮೇಲ್ಬಾಗ **ಉಪರಿಮತಲ(ಳ)** – ಮೇಲುಗಡೆಯ ಪ್ರದೇಶ ಮಲಗುವುದು **ಉಪಧಾವಿಶುದ್ಧ** – ಪರೀಕ್ಷ್ಮೆಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧನೆಂದು **ಉಪರಿಮಭೂಮಿ** – ಉಪರಿಮತಲ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು **ಉಪರೋಧ** – ಅಡ್ಡಿ; ಬಲಾತ್ಕಾರ **ಉಪಧಾಶುದ್ದ** – ಉಪಧಾವಿಶುದ್ದ **ಉಪರೋಧಿಸು** – ಅಡ್ಡಿಮಾಡು; ಒತ್ತಾಯಿಸು ಉಪಧಿ – ಮೋಸ; ತೊಂದರೆ, ಹಿಂಸೆ **ಉಪರ್ಬು(ರ್ವು)ದ** – ಬೆಂಕಿ **ಉಪಧೆ** – ವಂಚನೆ **ಉಪಲ(ಳ)** – ಕಲ್ಲು **ಉಪನತ** – ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ **ಉಪಲಕ್ಷ** – ಗುರುತು **ಉಪನಯನ** – ಮುಂಜಿ, ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶ; (ಜೈನ) **ಉಪಲಕ್ಷಿತ** – ಕಾಣುವ; ಗುರುತುಮಾಡಿದ; ಜೈನಾಗಮಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ್ರವಾದ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಕಳಿಸುವ ಸಂಸ್ಕಾರ **ಉಪಲಕ್ಷಿಸು** – ನೋಡಿ, ಗುರುತಿಸು **ಉಪಲತಲ** – ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಬಾಗ **ಉಪನಿಯುದ್ದ** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದ **ಉಪನೀತ** – ಹತ್ತಿರ ತರಲಾದ **ಉಪಲಬ್ದ** – ಸಿಕ್ಕಿದ; ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿದ **ಉಪನೀಯಮಾನ** – ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗುತ್ತಿರುವ **ಉಪಲಸಿತ** – ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ **ಉಪನ್ಯಾಸ** – ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಡುವುದು; ಭಾಷಣ **ಉಪಲಾಲನೆ** – ಮುದ್ದಾಡು **ಉಪನ್ಯಾಸಂಧಿ** – ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ರಾಜ **ಉಪಲಾಲನೋಕ್ತಿ** – ಮುದ್ದು ಗರೆಯುವ ಮಾತು **ಉಪಲಾಸಿತ** – ಅಲಂಕೃತವಾದ; ಮುದ್ದುಮಾಡಿದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು: ತನ್ನ **ಉಪಅಪ್ತ** – ಲೇಪಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ **ಉಪಅಪ್ಪೆ** – ಬಯಕೆ **ಉಪವನ** – ಊರ ಬಳಿಯ ಉದ್ಯಾನ **ಉಪಪತಿ** – ಹಾದರಿಗ **ಉಪವರ್ಣಿತ** – ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ **ಉಪಪತ್ತಿ** – ಸಿದ್ದಾಂತಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಅನುಸರಿಸುವ **ಉಪವಾದಕ** – ಅನುಸರಿಸಿ ವಾದಿಸುವ; ಅನುಸರಿಸಿ ತರ್ಕ; ಯುಕ್ತಿ ಬಾಜಿಸುವ; ಸ್ವರ್ಗದ ಒಂದು ವಾದ್ಯ **ಉಪಪದಪಂಚಕ** – ಸಮ ಅಥವಾ ಸದೃಶ **ಉಪವಶ** – ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು; ಆಕಾರದ ಐದು ವಸ್ತುಗಳ ಗುಂಪು ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ಉಪಪಾತತಲ್ಪ(ಕ್ಟ)** – (ಜೈನ) ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ **ಉಪವಾಸಂಗೆಯ್** – ಆಹಾರತ್ಯಾಗ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಹಾಸಿಗೆ **ಉಪವಿದ್ದ** – ಜೊತೆಗಿರುವ **ಉಪಪಾತಶಯನ** – ಉಪಪಾತತಲ್ಪ **ಉಪವಿಷ್ಣ** – ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ **ಉಪಪಾದ(ನಿಕೇತನ)** – (ಜೈನ) ಗರ್ಭವಾಸವಿಲ್ಲದೆ **ಉಪವೀಣಿತ** – ವೀಣೆಯ ವಾದನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ದೇವತೆ **ಉಪವೀತ** – ಜನಿವಾರ

ಉಪಾನಹ – ಪಾದರಕ್ಷ್ಮೆ **ಉಪವೇದ** – ಆಯುರ್ವೇದ, ಧನುರ್ವೇದ, **ಉಪಾಯ** – ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದು; ಯುಕ್ತಿ; ಸಾಮ, ಗಾಂಧರ್ವವೇದ , ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳು ದಾನ, ಭೇದ ದಂಡಗಳೆಂಬ ಉಪಶಮ(ನ) – ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ; ಸಹನೆ ಚತುರೋಪಾಯಗಳು **ಉಪಶಮಾಂಭೋರಾಶಿ** – ಸಮಾಧಾನವೆಂಬ ಸಾಗರ **ಉಪಾಯನ** – ಉಡುಗೊರೆ, ಕಾಣಿಕೆ **ಉಪಾಯನಂಗೆಯ್** –ಉಪಾಯನ ನೀಡು **ಉಪಶಲ್ಯ** – ಊರಿನ ಹತ್ತಿರ; ಈಟಿ **ಉಪಶಲ್ಯಕ** – ಊರಿನ ಹತ್ತಿರ **ಉಪಾಯನಂಬೆರಸು** – ಉಪಾಯನದೊಡನೆ **ಉಪಾಯಾಂತರ** – ಬೇರೆಯ ಉಪಾಯ **ಉಪಶಾಂತ** – ಅಡಗಿಹೋದ **ಉಪಾರೂಢ** – ಮೇಲೇರಿದ **ಉಪಶಾಂತಿ** – ಸಹನೆ **ಉಪಶಿಷ್ಟ** – ಒಡಗೂಡಿದ **ಉಪಾರ್ಜಿತ** – ಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿದ **ಉಪಾರ್ಜಿತಯಶ** – ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದವನು **ಉಪಶೀರ್ಷಕ** – ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವ ಮೂರು ಮುತ್ತುಗಳುಳ್ಳ **ಉಪಾರ್ಜಿಸು** – ಸಂಪಾದಿಸು **ಉಪಾಲಂಭ(ನ)** – ಪಡೆಯುವಿಕೆ; ನಿಂದೆ **ಉಪಶೋಭಿತ** – ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡ ವ್ಯಂಗ್ಯೋಕ್ಸಿ **ಉಪಶ್ಲೋಕಿಸು** – ಸ್ತುತಿಮಾಡು, ಹೊಗಳು **ಉಪಾಲಂಭಂಗೆಯ್** – ನಿಂದಿಸು **ಉಪಶ್ರುತಿ** – ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕೇಳುವ ಭವಿಷ್ಯ **ಉಪಾಶ್ರಯ** – ಆಸರೆ, ಆಶ್ರಯ; ಒರಗು ದಿಂಬು **ಉಪಾಶ್ರಯಂಬಡೆ** – ಆಸರೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಉಪಶ್ಲೋಕಿಸು** – ಹೊಗಳು **ಉಪಸಂಹ(ಹಾ)ರಿಸು** – ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸು **ಉಪಾಶ್ರಿತ** – ಆಶ್ರಯಪಡೆದ **ಉಪಾಸಕ** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕ **ಉಪಸಂಹೃತಿ** – ವಿನಾಶ **ಉಪಸಮುದ್ರ** – ಚಿಕ್ಕ ಸಮುದ್ರ **ಉಪಾಸಕಾಂಗನೆ** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕಿ **ಉಪಸರ್ಗ** – ಹತ್ತಿರ; ಬಾಧೆ **ಉಪಾಸಕಾಧ್ಯಯನ –** (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕರ ಕರ್ತವ್ಯ ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಉಪಸೃಷ್ಟಿ – ಜೊತೆಗಿನ ಸೃಷ್ಟಿ **ಉಪಾಸಾಸ್ತವ** – ಸ್ತುತಿ, ಸ್ತ್ರೋತ್ರ **ಉಪಸೇವಿಸು** – ಮನಸ್ಸನ್ನರಿತು ಸೇವೆಮಾಡು **ಉಪಸೇವೆಗೆಯ್** – ಉಪಸೇವಿಸು **ಉಪಾಸಿತ** – ಪೂಜಿತವಾದ **ಉಪಸ್ಥಾಪನ** – ಹತ್ತಿರ ಇರಿಸುವುದು **ಉಪಾಸಿಸು** – ಉಪಾಸನೆಗೈ **ಉಪಹತಿ** – ಪೆಟ್ಟು **ಉಪಾಸ್ತಿ(ಸ್ತೆ)ಗೆಯ್** – ಉಪಾಸಿಸು **ಉಪಹತಿಗೆಯ್** – ಹೊಡೆ, ಹಿಂಸಿಸು **ಉಪಾಸ್ಯ** – ಮೂಜಿಸತಕ್ಕ **ಉಪಹಸಿತ** – ಪರಿಹಾಸಕ್ಕೊಳಗಾದ **ಉಪಾಹಿತ** – ಹತ್ತಿರವಿರಿಸಿದ **ಉಪಾಹಾರ** – ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು; ನೈವೇದ್ಯ **ಉಪೇಂದ್ರ** – ಇಂದ್ರನ ತಮ್ಮ; ವಿಷ್ಣು **ಉಪಹಾಸನ** – ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ **ಉಪೇಕ್ಷಾದೋಷ** – ಅನ್ಯರ ದೋಷವನ್ನು ತಿದ್ದದ ದೋಷ; ಉದಾಸೀನ ದೋಷ **ಉಪಹಾಸಿ** – ತಿರಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ **ಉಪೇಕ್ಷಾಸಂಯುತ** – ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ **ಉಪಹಿತ** – ಕೂಡಿರುವ **ಉಪೇಕ್ಷಿಸು** – ಅಲಕ್ಷಿಸು **ಉಪಾಂತ್ಯ** – ಹತ್ತಿರ **ಉಪೇಕ್ಷೆ** – ಅವಜ್ಲೆ **ಉಪೇತ** – ಕೂಡಿದ **ಉಪಾಂಶು** – ರಹಸ್ಯ **ಉಪಾಂಶು(ಸು)ವಧೆ** – ರಹಸ್ಯವಾದ ಕೊಲೆ **ಉಪೇಶ್ವರ** – ಉಪಪತಿ, ಮಿಂಡ **ಉಪಾಂಶುವಧೆಗೆಯ್** – ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲು **ಉಪೋಷಿತ(ತೆ)** – ಉಪವಾಸವ್ರತವನ್ನು **ಉಪಾಂಸು** – ಗುಟ್ಟು; ಮೋಸ ಆಚರಿಸುವವನು(ಳು) **ಉಪಾಖ್ಯಾನ** – ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆ; ಅದರ ನಿರೂಪಣೆ **ಉಪ್ಪಟ(ಟ್ಟ)(ಡ)** – ವಸ್ತ್ರ, ಬಟ್ಟೆ ಉಪಾತ್ತ – ಗಳಿಸಿದ; ಉಂಟುಮಾಡುವ **ಉಪ್ಪಯಣ** – ಪಯಣದ ನಡುವೆ ತಂಗುವುದು **ಉಪಾದೇಯ** – ಸ್ನೀಕಾರಾರ್ಹ **ಉಪ್ಪಯಣಂಗೆಯ್** – ಪಯಣದ ನಡುವೆ **ಉಪಾದ್ರಿ** – ಬೆಟ್ಟದ ಬಳಿ ತಂಗು **ಉಪ್ಪರಂನೆಗೆ** – ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನೆಗೆ **ಉಪಾಧ್ಯಾಯ** – ಓದಿಸುವಾತ; (ಜೈನ) ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಉಪ್ಪರವಟ್ಟ** – ಮೇಲುಮಟ್ಟ; ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿನ ಬಟ್ಟೆ **ಉಪಾಧ್ಯಾಯತೆ** – ಉಪಾಧ್ಯಾಯವೃತ್ತಿ **ಉಪ್ಪರವೊಯ್ಲು** – ಮೇಲಿನ ಹೊಡೆತ **ಉಪ್ಪವಡಂಬಡೆ** – ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೇಳು **ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಹಸ್ಯ** – ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ

ಉಪದೇಶಿಸುವ ರಹಸ್ಯ

ಉಪ್ಪವಡಿಸು – ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು; ಮೇಲೆ **ಉಯ್ಯಲಾಡು** – ತೂಗಾಡು; ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡು; ನೆಗೆ; ಎತ್ತರಗೊಳಿಸು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಗು **ಉಪ್ಪಲ(ಳ)** – (ಉತ್ಪಲ) ನೈದಿಲೆ ಉರ – ಎದೆ **ಉರಃಕವಾಟ** –ಎದೆಯ ಬಾಗಿಲು **ಉಪ್ಪಿಕ್ಕು** – ಉಪ್ಪು ಹಾಕು **ಉರಗ** – ಎದೆಯಿಂದ ಚಲಿಸುವಂಥದು, ಹಾವು **ಉಬುಬು** – ಸಡಗರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯ **ಉಬ್ಬಡಿಗ** – ಅತಿಶಯ, ಆಧಿಕ್ಯ **ಉರಗಗೇಹ** – ಹುತ್ತ **ಉಬ್ಬ(ಬ್ಬು)ದಿಗ** – ಅತಿಶಯ **ಉರಗಪತಾಕ** – ಸರ್ಪಧ್ವಜ; ದುರ್ಯೋಧನ ಉಬ್ಬರ – ಅತಿಶಯ; ಉಬ್ಬಟೆ; ಆವೇಗ **ಉರಗಪರಿವೃಢ** – ಉರಗಪತಿ; ಆದಿಶೇಷ **ಉಬ್ಬರಂಬರಿ** – ಉಕ್ಕಿ ಹರಿ **ಉರಗಮಥನ** – ಹಾವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು, ಗರುಡ **ಉಬ್ಬರಮುರಿ** – ಜೋರಾಗಿ ಉರಿ; ವಿಶೇಷವಾಗಿ **ಉರಗಮಥನಾರೂಢ** – ಗರುಡವಾಹನ, ವಿಷ್ಣು **ಉರಗರಾಜ** – ಆದಿಶೇಷ **ಉಬ್ಬರಿಕೆ** – ಅತಿಶಯ, ಉಬ್ಬರ **ಉರಗವನಿತೆ** – ನಾಗಕನ್ನಿಕೆ **ಉಬ್ಬರಿಸು** – ಮೇಲೇಳು; ತುಂಬಿಕೊ; ಗರ್ವಿಸು **ಉರಗವರ** – ಆದಿಶೇಷ **ಉಬ್ಬಸ** – ತೊಂದರೆ; ಉಸಿರಾಟದ ಕಷ್ಟಕರ ಸ್ಥಿತಿ **ಉರಗಶಯ್ಯೆ** – ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಹೆ **ಉಬ್ಬಸಂಬಡು** – ಕಷ್ಟಪಡು; ಉಸಿರಾಡಲು **ಉರಗೆಜ್ಜೆ** – ಎತ್ತುಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಯುವ ಗೆಜ್ಜೆ **ಉರಗೌಫ** – ನಾಗರುಗಳ ಸಮೂಹ ಕಷ್ಟಪಡು **ಉರಚಲ್ಲ** – ಮೊಲೆಕಟ್ಟು; ಎದೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ **ಉಬ್ಬಾಳ** – ಉಬ್ಬು ಸ್ವಭಾವದವನು ಉಚ್ಛೆ – ಸೆಕೆ, ಬಿಸಿಮ ಕನ್ನಡಿ **ಉರಭ್ರ** – ಮೇಕೆ **ಉಬ್ಬೆಗ** – (ಉದ್ವೇಗ) ದುಃಖ; ಚಿಂತೆ **ಉಬ್ಬೆಗಂಬಡು** – ದುಃಖಪಡು **ಉರರೀಕರಿಸು** – ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಉಭಯಕವಿ** – ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಲ್ಲಿ **ಉರರೀಕೃತ** – ಒಪ್ಪಿದ; ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿದ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವವನು **ಉರವಣಿಸು** – ವೇಗವಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗು **ಉಭಯಕುಲ** – ತಂದೆ ನತ್ತು ತಾಯಿಯರ ಕುಲ **ಉರವಣೆ** – ಶೀಘ್ರತೆ; ಆತುರ; ದಿಟ್ಟತನ **ಉಭಯಬಲ** – ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳ ಸೈನ್ಯ **ಉರವರಿಸು** – ವೇಗವಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗು **ಉರಸಿಜ** – ಮೊಲೆ **ಉಭಯಲೋಕ** – ಇಹ ಮತ್ತು ಪರ **ಉಭಯವ್ಯಾಕರಣ** – ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ **ಉರಸ್ಸ್ಥಲ(ಳ)** – ಎದೆಯ ಪ್ರದೇಶ ವ್ಯಾಕರಣ **ಉರಾವುರೇ** – ಬಾಪುರೇ ಎಂಬಂತಹ ಉದ್ದಾರ **ಉಭಯಶ್ರೇಣಿ** – (ಜೈನ) ಉತ್ತರ–ದಕ್ಷಿಣಗಳ **ಉರಸ್ತಂ** – ಎದೆಯುಳ್ಳವನು **ಉರಿ** – ದಹನ, ಸುಡು; ಸಂಕಟಪಡು; ಜ್ವಾಲೆ ಪಂಕ್ಥಿ – **ಉಭಯಾಜ್ಧ** – (ಪೂರ್ವ–ಪಶ್ಚಿಮಗಳಲ್ಲಿರುವ)– **ಉರಿಗಣ್** – ಉರಿಕಾರುವ ಕಣ್ಣು; ಕೋಪದ ಸ್ಥಿತಿ ಎರಡು ಸಮುದ್ರಗಳು -**ಉರಿಗಣೆ** – ಉರಿಯುವ ಬಾಣ; ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ **ಉಮಾವರ** – ಉಮೆಯ ಗಂಡ, ಶಿವ; ಕೀರ್ತಿವಂತ **ಉರಿಗೆದಱ್** – ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹರಡು **ಉಮುೞ್** – ಉಗುಳು; ಮುಕ್ಕುಳಿಸು **ಉರಿಗೇಸಂ** – ಉರಿಯಂತಹ ಕೇಶವುಳ್ಳವನು **ಉಮ್ಮಜ್ಞ** – (ಉನ್ಮತ್ತ) ಕೋಪ; ಅಸಮಾಧಾನ; **ಉರಿದೇೞ್** – ಕೆರಳು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ಉರಿ(ರು)ಮ** – ಸುಡು ದಿಗ್ಬಮೆ; ಬುದ್ದಿಭ್ರಮೆ **ಉಮ್ಮಜ್ಞರ** – ತೀವ್ರ ಕೋಪ **ಉರಿಸು** – ಉರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು **ಉಮ್ಮನೆ** – ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾಗಿ **ಉರಿವುರಿ** – ಉರಿಯ ಹುರಿ **ಉಮ್ಮಳ** – ದುಃಖ **ಉರುಗಜ್ಞ** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ **ಉಮ್ಮಳಕೆ** – ಉಮ್ಮಳ **ಉರುಗುರ** – ಅಮೇಧ್ಯ **ಉಮ್ಮಳಸು** – ದುಃಖಿಸು; ಚಿಂತಿಸು **ಉರುಗೂಧ** – ಉರುಗುರ **ಉಮ್ಮಾರ್ಗ** – ವಿರುದ್ದಮಾರ್ಗ **ಉರುಟಾಟ** – ಪ್ರತಿಭಟನೆ **ಉಮ್ಮಿ** – ಧಾನ್ಯದ ಹೊಟ್ಟು **ಉರುಟು** – ಅತಿಕ್ರಮಣ **ಉರುಡಾಡು** – ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ಉಮ್ಮೆ** – ತಾಪ; ಉಮ್ಮಳ **ಉಯ್** – ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು; ನಿರ್ಬಂಧಿಸು; **ಉರುಪಾರ** – ದೂರತೀರ ಧಾನ್ಯದ ಹೊಟ್ಟು **ಉರುಮ** – ಸುಡು, ದಹಿಸು **ಉಯ್ಯಲ್** – ಉಯ್ಯಾಲೆ **ಉರುಸರ** – ಪ್ರಬಲ ಧ್ವನಿ **ಉರುಕ್** – ಉರುಳು; ಸಾಯಿ; ಹೊರಳಾಡು

ಉರು – ಉಂಡೆ **ಉರ್ಫ(ರ್ಮ)** – ಉಬ್ಬು, ಮೇಲೇಳು; ಮಿತಿಮೀರು; **ಉರುಳಗೊಳ್** – ಗುಂಡಗೆ ಆಗು; ಸುರುಳಿಯಾಗು ಸಂತೋಷಪಡು; ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡು; **ಉರುಳೆವರಿ** – ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗು ಏಳಿಗೆ; ಹಿಗ್ಗು; ಅಹಂಕಾರ **ಉರ್ವೇೞ್** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆ; ತಲೆದೋರು **ಉರುಳೆವಾಯ್** – ಉರುಳೆವರಿ **ಉರುಳ್ಳು** – ಉರುಳಿಸು **ಉಅ** – ಧ್ವನಿ ಮಾಡು; ಮಾತನಾಡು; ಘೋಷಿಸು; **ಉರೋಜ** – ಮೊಲೆ ಧ್ವನಿ; ಕೂಗು **ಉಲಗುಡು** – ಧ್ವನಿಮಾಡು **ಉರೋದಫ್ನ** – ಎದೆ ಮುಳುಗುವುದು **ಉರೋರುಹ** – ಉರೋಜ **ಉಲಪು** – ಧ್ವನಿ, ಕೂಗು **ಉರ್ಕಳ** – ಉಕ್ಕು (ಧೈರ್ಯ) ಕುಂದು **ಉಲಮಗೇಕ್** – ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳು **ಉಲುಕು** – ಅಲುಗು; ನಡುಗು; ಅದುರುವಿಕೆ **ಉರ್ಕಾಳು** – ಶೂರ **ಉಲೂ(ಳೂ)ಕ** – ಗೂಬೆ **ಉರ್ಕು** – ಹಿಗ್ಗು; ಉತ್ಸಾಹ; ದರ್ಪ; ಕೆಚ್ಚು; ಹದ ಮಾಡಿದ ಕಬ್ಬಿಣ **ಉಲೂಖ(ಲ)** – ಒರಳು ಉಲ್ಲ(ಲ್ಲೆ) – ಕೊಳ್ಳಿ; ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೀಳುವ **ಉರ್ಕುಂದೊಱ³** – ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ **ಉರ್ಕುಗಿಡು** – ಎದೆಗುಂದು ಹೊಳೆಯುವ ವಸ್ತು **ಉರ್ಕುಡಿ** – ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿ; ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ **ಉಲ್ಲಾಪಾತ** – ಆಕಾಶದಿಂದ ಹೊಳೆಯುವ ವಸ್ತು **ಉರ್ಕುಡಿಸು** – ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜೀಳುವುದು– **ಉರ್ಕುಡುಗು** – ಉರ್ಕುಗಿಡು **ಉಲ್ಯುಕ** – ಕೊಳ್ಪಿ **ಉಲ್ಲೞಸು** – ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಡು **ಉರ್ಕೆ(ಕ್ಕೇ)ವ** – ಮೋಸ **ಉರ್ಗಿವಳದೆಣ್ಣೆ** – ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಎಣ್ಣೆ **ಉಲ್ಲು೪ತ** – ಚಲಿಸುವ **ಉರ್ಚಿಸು** – ಸೀಳು; ಭೇದಿಸು ಉಲ್ಲಣ – ತೀವ್ರವಾದ; ರಾಶಿ, ಮೆದೆ **ಉರ್ಚು** – ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆ; ಚುಚ್ಚು; ಹೊರಕ್ಕೆ **ಉಲ್ಲಂಘನ** – ದಾಟುವುದು ಚಾಚು; ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಯಾಗು **ಉಲ್ಲಂಘಿಸು** – ದಾಟು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು **ಉರ್ದು** – ಉಜ್ಜು, ತಿಕ್ಕು; ಉದ್ದಿನ ಕಾಳು, ಬೇಳೆ **ಉಲ್ಲಟಸು** – ಚಂಚಲಗೊಳ್ಳು **ಉರ್ಜ** – ಉರ್ವಿ, ಭೂಮಿ **ಉಲ್ಲವ** – ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು **ಉರ್ಜನಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಉಲ್ಲಸಿತ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ಕವಾದ; ಸಂತಸಕರವಾದ **ಉಲ್ಲಾರ** – ದಿಂಬು ಹಾಕಿದ ಹಾಸಿಗೆ **ಉರ್ಬುಗುಂದು** – ಉಬ್ಬುವಿಕೆ ಕುಂದು **ಉಲ್ಲಾಸ** – ಉತ್ಸಾಹ; ಸ<ತೋಷ; ಕಾಂತಿ **ಉರ್ಮೆ** – ಹೆಚ್ಚಿಕೆ **ಉಲ್ಲಾಳ** – ಒಂದು ನಾಟ್ಯ ಭಂಗಿ **ಉರ್ಬೇಟೆಸು** – ಹಿಗ್ಗಿಸು **ಉರ್ವರ** – ಉಬ್ಬರ **ಉಲ್ಲ** – ನಡುವಣ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ **ಉರ್ವರಾಪಾಳ** – ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನು, **ಉಲ್ಲು ಆತ** – ಸುಳಿದಾಡಿದ **ಉಲ್ಲೇಖನಂಗೆಯ್** – ಬರೆ, ಲಿಖಿಸು **ಉರ್ವರೆ** – (ಫಲವತ್ತಾದ) ಭೂಮಿ **ಉಲ್ಲೋಲ(ಳ**) – ದೊಡ್ಡ ಅಲೆ **ಉರ್ವರೇಶ್ವರ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಉಷ** – ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ **ಉರ್ವಸಿ** – ಊರ್ವಶಿ **ಉಷರ್ಬುಧ** – ಬೆಂಕಿ, ಅಗ್ನಿ **ಉಷೆ** – ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು **ಉರ್ವಿ** – ಭೂಮಿ **ಉರ್ವಿ(ರ್ವೀ)ಜ** – ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, **ಉಷ್ಣಜಲ** – ಬಿಸಿನೀರು **ಉಷ್ಣರಶ್ಶಿ** – ಬಿಸಿಯಾದ ಕಿರಣ ಗಿಡಮರ **ಉಷ್ಣರೋಚಿ** – ಉಷ್ಣರಶ್ಮಿ **ಉರ್ವಿನಂ** – ಅತಿಶಯ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ **ಉರ್ವಿಸು** – ಉಬ್ಬಿಸು, ಹೆಚ್ಚಿಸು **ಉಷ್ಣವೈತಾಳ** – ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ಉರ್ವೀಧರ** – ಬೆಟ್ಟ **ಉಷ್ಣಾಂಶು** – ಸೂರ್ಯ **ಉರ್ವೀಧರವೈರಿ** – ಇಂದ್ರ **ಉಷ್ಟೀಷ** – ಪಾಗು, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ **ಉರ್ವೀಧವ** – ಭೂಮಿಯ ಯಜಮಾನ, ರಾಜ **ಉಷ್ಟೀಷಪಟ್ಟ** – ಉಷ್ಣೀಷದ ಬಟ್ಟೆ **ಉಷ್ಣೇತರಕಿರಣ** – ಬಿಸಿಯಲ್ಲದ ಕಿರಣವುಳ್ಳವನು, **ಉರ್ವೀಭರ** – ರಾಜ್ಯಭಾರ; ಭೂಮಿಯ ಭಾರ **ಉರ್ವೀರುಹ** – ಉರ್ವಿ(ರ್ವೀ)ಜ ಚಂದ್ರ **ಉಸಿಕನೆ** – ಸುಮ್ಮನೆ, ಮೌನದಿಂದ **ಉವರ್ವೀಲೆಣು೦** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಉಸಿರ್** – ಉಸಿರು, ಶ್ವಾಸೋಚ್ಟ್ವಾಸ; ಧ್ವನಿಮಾಡು; **ಉರ್ವೀಹರ್ಷ** – ಭೂಮಿಗೆ ಹರ್ಷ ತರುವ

ಉಸಿರ್ ತವು – ಪ್ರಾಣ ಹೋಗು, ಸಾಯಿ **ಉಸಿರ್ದಾಣ** – ಉಸಿರು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಜಾಗ, ಯತಿ **ಉಸುರ್ವೆಣ್** – ಸರಸ್ವತಿ **ಉಳ್** – ಹೊಂದು **ಉಳೂಕ** – ಗೂಬೆ **ಉ೪** – ಅವಿತುಕೊ; ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಕಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಾಧನ; ಕಳ್ಳ **ಉಳನೆಂಡು** – ಚೆಂಡನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಆಡುವ ಆಟ **ಉಕ್ಕು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ತಿವಿ; ಬಾಗು; ಕುಗ್ಗು; ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿ; ಉಲ್ಕೆ **ಉಕ್ಷಂಜರಿಸು** – ಒಳಗೆ ಹೆಣೆದುಕೊ **ಉಕ್ಟಂಜಿಸು** – ಒಳಗೆ (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ) ಅಂಜಿಸು, ಭಯವುಂಟುಮಾಡು **ಉಕ್ಲಲರ್** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳು; ಅರಳಿದ ಹೂವು **ಉಕ್ಲಲರ್ಚು** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿಸು **ಉಕ್ಟಕ್ಕು** – ಒಳಗೊಳಗೆ ಹೆದರು **ಉಳ್ಚಾತ** – ಉಳ್ಳವನು; ಹಣವಂತ **ಉಳ್ಚಾಯ** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ಉಳ್ಣಾಳು** – ದಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಶೂರ **ಉಳ್ಬ** – ಈರುಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ **ಉಕ್ಕುಗುರ್** – ಉಗುರಿನ ಒಳಭಾಗ **ಉಕ್ಟುಡೆ** – ಒಳ ಉಡುಪು **ಉಕ್ಲೊಳ** – ಕೋಲಾಹಲ **ಉಱದರ್** – ಕಡಿಮೆಯಾದವರು **ಉಱದೆ** – ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ; ವಿಚಾರಮಾಡದೆ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ಉಱಿತ** – ಹೀರುವುದು **ಉಱೇಸು** – ಸೈರಿಸು; ಹತ್ತಿರ ಬರು **ಉಱು** - ನೆಲಸು; ಹೊಂದು; ಇಷ್ಟವಾಗು; ಪರಿಗಣಿಸು **ಉಱುಂಬು** – ದಂಡೆತ್ತಿಹೋಗು; ಗಾಳಿ ಊದು; ರಭಸ **ಉಱುಗಿಸು** – ಬಾಗಿಸು **ಉಱುಗು** – ಬಾಗು, ವಕ್ಷವಾಗು **ಉಱುಗುದುಱುಂಬು** – ಬಾಗಿದ ತುರುಬು **ಉಱುಬು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು **ಉಱುಮಿಕೆ** – ರಭಸ; ಸಾಮಥ್ಯ **ಉಱುಮಾಱು** – ವಿನಿಮಯ **ಉಱುವಾಱು** – ವಕ್ರವಾಗಿ ಹಾರು; ವಿನಿಮಯ **ಉಱುವಾೞ್** - ಇಂದೇ ಬಾಳು; ಇರುವ ಬದುಕು **ಉಱುವು** – ಡೊಂಕು **ಉಱುವೆಸ** – ಹಿತವಾದ ಉಪಚಾರ **ಉಱುಸೆಱಿಗೆಯ್** – ಬಲವಾದ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡು **ಉಱ³** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಉೞ್** – ನೇಗಿಲಿನಿಂದ ಅಗೆ, ಉಳು

ಉಣಿ – ಬಿಡು; ಹೊರತಾಗು; ಬದುಕಿರು; ಹಕ್ಕೆ ತಂಗುದಾಣ; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು; ಜಾಗ; ಶಕುನದ ಉಣಿಕು(ಕೆ) – ಉಳಿದದ್ದು – ಉಣಿಗೆ – ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ ಉಣಿಸು – ಇರುವಂತೆ ಮಾಡು; ಬದುಕಿಸು ಉಣಿನು – ಉಳಿಯುವಿಕೆ ಉಣಿಸು – ಸಹಿಸು ಉಣುಗಿಸು – ಒಲಿಸು ಉಣುಗು – ಪ್ರೀತಿಸು; ಪ್ರೀತಿ ಉಣುಮೆ – ಉಳುವ ಕೆಲಸ; ಬೇಸಾಯ ಉಣ್ಕೆ – ಉಣುಮೆ ಉಣ್ಗೆ – ಒಂದು ನೋಂಪಿ ಉಣ್ಗು – ಅನುರಾಗಿಸು; ಅನುರಾಗ ಉಣ್ಣು – ಉದ್ದು, ಮಾಷ

ಊಟ – ಆಹಾರ ತಿನ್ನುವುದು **ಊಡು** – ಊಟ ಮಾಡು; ತಿನ್ನಿಸು; ಲೇಪಿಸು; ಆಹಾರ; ಆಧಾರ; ಅವಲಂಬನೆ **ಊಡುಗೊಳ್** – ದಾಟಿ ಹೊರಹೋಗು **ಊಣ** – ಊನ, ಕೊರತೆ **ಊದು** – ಬಾಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಹೊರಬೀಳಿಸು **ಊನ** – ಕೊರತೆ **ಊನತ್ವ** – ನ್ಯೂನತೆ, ಕೊರತೆ **ಊರ್** – ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳ **ಊರಟಿವು** – ಊರಿನ ನಾಶ, ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವುದು **ಊರಾವು** – ಊರಿನ ಹಸು **ಊರಿಚ** – ದಡ್ಡ; ಅಸಂಸ್ಕೃತ **ಊರು** – ತೊಡೆ **ಊರುದಫ್ಸ** – ತೊಡೆ ಮುಳುಗುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟ **ಊರುದ್ವಯನ** – ಊರುದಫ್ನ **ಊರುಬ್ಬೆ** – ಊರಿಗೆ ಬಂದ ತೊಂದರೆ **ಊರುಭಂಗ** – ತೊಡೆ ಮುರಿಯುವಿಕೆ **ಊರುಯುಗ್ಶ** – ಊರುದ್ವಯ, ಎರಡು ತೊಡೆಗಳು **ಊರುವಿಶ್ಲೇಷ** – ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆ **ಊರೆಳ್ಲು** – ಬೇಸಾಯದಿಂದ ಬೆಳೆದ ಎಳ್ಳು **ಊರೇೞು** – ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗು **ಊರ್ಜ** –ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸ **ಊರ್ಜನ್ವಿ** – ಶಕ್ಕಿವಂತ **ಊರ್ಜಿತ** – ಹೆಚ್ಚಿದ; ಶಕ್ಕಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಊರ್ಜಿತತೇಜ** – ಹೆಚ್ಚಿ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಊರ್ಜಿತಮಣ್ಯ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಣ್ಯವುಳ್ಳವನು **ಊರ್ಜಿತಮತಿ** – ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ದಿವಂತ **ಊರ್ಜಿತೋಕ್ತಿ** – ಪ್ರಸಿದ್ದ ನುಡಿ **ಊರ್ಡಂಗುರ** – ಊರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಡಂಗುರ

ಊರ್ಣೆ – ಹುಬ್ಸಿನ ಕೂದಲು **ೂರ್ದ್ವ** – ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ **ಊರ್ದ್ವಗತಿ** – ಮೇಲಾದ ಗತಿ; ಏರುವಿಕೆ **ಊರ್ದ್ವದಾಂಶು** – ಮೇಲೆ ಹರಡುವ ಕಿರಣ **ಊರ್ದ್ವಜ್ಞಲನ** – ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಉರಿಯುವುದು **ಊರ್ದ್ವಬಾಹುವ್ರತಿ** – ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವನು **ಊರ್ದ್ವಯಾನ** – ಗಗನಯಾನ **ಊರ್ದ್ವರೇತ** – ವೀರ್ಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿರುವವನು **ಊರ್ದ್ವಲೋಕ** – ಮೇಲಿನ ಲೋಕ; (ಜೈನ) ಮೇಲುಗಡೆಯ ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು **ಊರ್ಮಿ** – ದೊಡ್ಡ ತೆರೆ, ಅಲೆ; ಉತ್ಸಾಹ **ಊರ್ಮಿ(ಕ)ಕೆ** – ಉಂಗುರು; ವಿಷಾದ **ಊರ್ಮಿಮಾಳನಿ** – ಅಲೆಗಳ ಮಾಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು **ಊರ್ಮಿಶ್ರೇಣಿ** – ತೆರೆಗಳ ಪಂಕ್ತಿ **ಊರ್ಮೆ** – ಆಧಿಕ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಡತೆ **ಊರ್ವೇಅ** – ಊರ ಸುತ್ತಣ ಬೇಲಿ **ಊಷರ** – ಬಂಜರುಭೂಮಿ **ಊಷ್ಣೆ** – ತಾಪ **ಊಳ್** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಶಬ್ದಮಾಡು; ನಾಯಿನರಿಗಳ ಧ್ವನಿ; ನಿಂದಿಸು; ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡು **ಊಳಕ್ಕು** – ಕೂಗಿಕೊ **ಊಳಡು** – ಊಳಿಕ್ಕು **ಊಱಿಸು** – ಚುಚ್ಚಿಸು; ಇರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು ಊಱು – ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು; ಸ್ಥಾಪಿಸು; ಆವರಿಸು;

ಋ

ಊಟಿಗ – ಊಳಿಗ, ಕಾರ್ಯ; ಸೇವೆ; ಜೀತ

ಋಕ್ಕ – ಋಗ್ವೇದಮಂತ್ರ, ವೇದಮಂತ್ರ **ಋಕ್ಷ** – ಕರಡಿ; ನಕ್ಸತ್ರ **ಋಕ್ಷಾಕೀಣ೯** – ನಕ್ಸತ್ರಗಳಿಂ ಕೂಡಿದ; ಕರಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಋಕ್ಷೇಶ** – ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಒಡೆಯ, ಚಂದ್ರ **ಋಜು** – ಸರಳವಾದ; ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡಿವ ವಿವಿಧ ಕೋನಗಳು **ಋಜುತ್ವ** – ನೇರ ನಡವಳಿಕೆ **ಋಜುಮತಿ** – (ಜೈನ) ಋಜು ಬುದ್ದಿ **ಋಜುಮಾರ್ಗ** – ನೇರ ಮಾರ್ಗ, ನಡವಳೀಕೆ **ಋಜುರೋಹಿತ** – ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು **ಋಜುವೃತ್ತಿ** – ನೇರ ನಡವಳಿಕೆ **ಋಜ್ವಾಗತ** – ನೇರವಾಗಿ ಬಂದ; ನೇರ ಮಾರ್ಗ **ಋಣಂಗುಡು** – ಸಾಲ ಕೊಡು **ಋಣಿ** – ಹಂಗಿಗೊಳಗಾದವನು **ಋತ** – ಸತ್ಯ; ತೇಜಸ್ವಿ; ಸೂರ್ಯ; ನೀರು; ಚಂದ್ರ; ಹಂಸ; ಮುನಿ

ಋತವಚನ – ಸತ್ಯದ ಮಾತು **ಋತವಾಕ್ಯ** – ಋತವಚನ **ಋತು** – ಎರಡ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ; ಸ್ತ್ರೀರಜಸ್ಸು **ಋತುಪ್ರತಾನ** – ಋತುಸಮೂಹ **ಋತುವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಅರವತ್ತಮೂರು ಇಂದ್ರಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು **ಋತುಸಾರ್ವಭೌಮ** – ಋತುಗಳ ಸಮ್ರಾಟ; ವಸಂತಋತು **ಋತ್ವಿ(ಕ್ಕು)ಜ** – ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರು; ಯಜ್ಞಮರೋಹಿತ **ಋದ್ದ** – ವೃದ್ದಿ ಹೊಂದಿದ; ತುಂಬಿದ **ಋದ್ದಿ** – ಸಮೃದ್ದಿ; ಅಭಿವೃದ್ದಿ; ಕೈಗೂಡುವಿಕೆ; ಸಂಪತ್ತು, ಐಶ್ವರ್ಯ; (ಜೈನ) ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಮಹಿಮೆ, ಬುದ್ದಿ, ಕ್ರಿಯಾ, ವಿಕ್ರಿಯಾ, ತಪ, ಬಲ, ಔಷಧಿ, ರಸ, ಅಕ್ಟೀಣ ಎಂಬ ಋದ್ದಿಗಳು **ಋದ್ದಿಪ್ರಾಪ್ತ** – ಋದ್ದಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು **ಋದ್ದಿಸಂಪನ್ನ** – ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನು **ಋಷಭ** – ಎತ್ತು; (ಜೈನ) ಮೊದಲನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ಋಷಿ** – ತಪಸ್ವಿ **ಋಷಿನಿವೇದಕ** – ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ಸಾರುವ ದೂತ **ಋಷಿರೂಪಕ** – ಋಷಿಯ ರೂಪ, ಋಷಿದೇಹ

ಎ

ಎಂ(ಚ)ಲ್ – ತಿಂದ ಮೇಲು ಉಳಿಯುವುದು; ಇತರರು ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕದ್ದು **ಎಂಜಲಗುೞ್** – ತಿಂದು ಉಳಿದ ಅಗುಳು **ಎಂಜಅಸು** – ಎಂಜಲುಮಾಡು **ಎಂಜಲವುೞು** – ಎಂಜಲ ಅಗುಳು **ಎಂಜಲ್ದೂಟಿ** – ಎಂಜಲು ಆಹಾರ **ಎಂಟಡಿ** – ಶರಭ **ಎಂಟುಗೆಯ್** – ಎಂಟು ಭಾಗ ಮಾಡು **ಎಂಟೆರ್ದೆ** – ತುಂಬ ಧೈರ್ಯ **ಎಂತಕ್ತೆ** – ಹೇಗಾದರೂ **ಎಂತಪ್ಪ** – ಎಂತಹ, ಎಂಥ **ಎಂತಾನುಂ** – ಹೇಗಾದರೂ, ಯಾಫುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ **ಎಂತು** – ಹೇಗೆ, ಯಾವ ರೀತಿ **ಎಂತುಗೆ** – ಹೇಗೆ **ಎಂತುಟು** – ಹೇಗೆ **ಎಂದುಂ** – ಯಾವಾಗಲೂ **ಎಂದುದನೆನ್** – ಆಜ್ಲಾವರ್ತಿಯಾಗಿರು, ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳು

ಎಂಬುಕೆಯ್ – (ಎಂಬುದಂ+ಕೆಯ್) ಅಂಗೀಕರಿಸು **ಎಡಂಬಡು** – ಅಸಮಾಧಾನ; ಎಡವಟ್ಟು **ಎಕ್ಕಳಾಯ** – ಒಂದೇ ಬಣ್ಣ; ಇಂದ್ರನೀಲ **ಎಡಗ** – ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ **ಎಕ್ಕಟ** – ಗುಪ್ತವಾಗಿ, ಗುಟ್ಟಾಗಿ; ಏಕಾಂತ **ಎಡಗಲಸು** – ಎಡಕ್ಕೆ ಸರಿಸು, ಬದಿಗೊತ್ತು **ಎಡಚತನ** – ಎಡಗೈಯನ್ನೇ ಬಳಸುವುದು **ಎಕ್ಕಟಗಲ** – ಏಕಾಂಗವೀರ **ಎಡ(೦)ಮ** – ಎಡವು, ತೊಡರಿ ಬೀಳು **ಎಕ್ಕಟಗಾಳೆಗ** – ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ **ಎಕ್ಡಡಿ** – ಪಗಡೆಯಾಟ ಎಡರ್(ರು) – ಅಡಚಣೆ; ಕಷ್ಟ **ಎಕ್ತತಕ್ಕು** – ಸಮಾನಯೋಗ್ಯತೆ, ಅರ್ಹತೆ **ಎಡವ** – ದನಕಾಯುವವನು **ಎಕ್ತತಳ** – ನಿಯಮಿತ ಜಾಗ **ಎಡವಕ್ಕ** – ಎಡದ ಭಾಗ, ಮಗ್ಗುಲು **ಎಕ್ತತುಳ** – (ಏಕತುಲ) ಒಂದೇ ತೂಕ; **ಎಡವೆಗಲ್** – ಎಡಭಾಗದ ಹೆಗಲು ಸಮಾನ; ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ **ಎಡಱು** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿರು; ತೊಂದರೆ ಮಾಡು **ಎಕ್ತತುಳಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಬಡತನ, ದಾರಿದ್ರೃ **ಎಕ್ಷಬಾಗೆ** – ಒಂದೇ ಪಾಲು, ಭಾಗ **ಎಡೆ** – ಸ್ಥಳ; ಸಂದರ್ಭ; ಮಧ್ಯೆ; ಸಮಾನ ; ಎಕ್ಕಮ(ವ)ದ್ದಳೆ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ ಅವಕಾಶ; ನೈವೇದ್ಯ; ಕೀಳಾಗಿರುವಿಕೆ; **ಎಕ್ತರ** – ಸೂಕರ, ಕಾಡುಹಂದಿ; ಒಂಟಿ ಸಲಗ ಹೆಚ್ಚಾಗ; ಊಟ **ಎಕ್ಕಲಗಾಣ** – ಒಂಟಿ ಹಾಡುಗಾರ **ಎಡಗಂಡಿಕೆ** – ಮಂತ್ರವಾದಿ **ಎಡಗಟ್ಟು** – ಕಟ್ಟುಪಾಡು, ನಿಯಮ **ಎಕ್ಲಲದುಂಜ** – ಒಂಟೆದುಂಬಿ **ಎಡೆಗಲ(ಅ)ಸು** – ಜೊತೆಗೂಡಿಸು **ಎಕ್ಲಲವಂದಿ** – ಒಂಟಿ ಹಂದಿ **ಎಡೆಗಾಣ್** – ಜಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶ್ರಯ **ಎಕ್ಲವಿರಿ** – ಎಲ್ಲಮ್ಮ, ರೇಣುಕಾದೇವಿ ಎಕ್ಕಲಾವಣ – ಏಕ ನೆಲೆ. ಒಂಟಿ ಅಂಗಡಿ ಹೊಂದು **ಎಕ್ತವಡ** – ಎಕ್ಕಡ, ಪಾದರಕ್ಷೆ **ಎಡೆಗಾಳ** – ಸುಮಾರು ಗಾತ್ರದ ಗಾಳ **ಎಡೆಗಿ(ಗೆ)ಡಿಸು** – ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸು **ಎಕ್ಕವತ್ತ** – ಒಂಟಿ ಎಲೆಯಿರುವ **ಎಕ್ಕಸ** – ರಭಸ, ವೇಗ **ಎಡೆಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ಸ್ಥಳಾಂತರ ಹೊಂದು; ನೆಲೆಗೆಡು **ಎಕ್ಕಸಕ್ಕ** – ಹರಟುವಿಕೆ, ಅಸಂಬದ್ಧ ನುಡಿ; **ಎಡೆಗಿಱೆ** – ತುಂಬಿಕೊ; ಆಕ್ರಮಿಸು **ಎಡೆಗು(ಗೊ)ಡು** – ಆಸ್ಪದ ನೀಡು ಅಸಂಬದ್ದ ಪ್ರಲಾಪಿ **ಎಡೆಗೆಯ್** – ಜಾಗ ಕೊಡು; ಅವಕಾಶ ಕೊಡು **ಎಕ್ಕಸಕ್ತತನ** – ಅಸಂಬದ್ಧತೆ; ಕರುಬುತನ; ನಿಂದೆ ಎಕ್ಕಸರ – ಒಂಟಿ ಎಳೆಯ ಸರ; ಒಂದೇ ಬಾಣ; **ಎಡೆಗೊಳ್** – ಅವಕಾಶ ಹೊಂದು; ಆಶ್ರಯಿಸು ಒಂದೇ ಧ್ವನಿ; ನಿರಂತರತೆ-**ಎಡೆಗೊಳಸು** – ಅಳವಡಿಸು, ಹೊಂದಿಸು **ಎಕ್ಕಸಿಕ್ಕ** – ಎಕ್ಕಸಕ್ಕ **ಎಡೆಗೋ** – ನಡುವೆ ಸೇರಿಕೊ; ತೂರಿಕೊ **ಎಡೆದೆಱಮ** – ನಡುವಣ ಅವಕಾಶ; ಬಿಡುವು **ಎಕ್ಗಳವಟ್ಟ** – ಏಕವಸ್ತ್ಯ; ಉಡುವ ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆ **ಎಕ್ಕಾವಳ** – ಏಕಾವಳಿ, ಒಂದೆಳೆಯ ಸರ **ಎಡೆನುಡಿ** – ನಡುವಣ ನುಡಿ **ಎಕ್ಕ** - ಹಿಂಜು, ಬಿಡಿಸು, ಬೇರ್ಪಡಿಸು; **ಎಡೆನೆಱೆ** – ಜಾಗ ಸಾಕಾಗು ಭೇದಿಯಾಗು **ಎಡೆಮಡಗು** – ತಡಮಾಡು; ಅವಕಾಶ ಕೊಡು; **ಎಕ್ಕೆ** – ಒಟ್ಟಿಗೆ; ಸಂಗಡ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮಾಡು; ಮುಚ್ಚಿಕೊ **ಎಡೆಮಾಡಿಸು** – ಊಟ ಬಡಿಸು ಮಂಚದ ಚೌಕಟ್ಟು; ಮನೆ ಎಕ್ಕೆ - ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ; ಒಟ್ಟಾಗಿ **ಎಡೆಮಾಡು** – ಅವಕಾಶವೊದಗಿಸು; **ಎಕ್ತೆಗುಟ್ಟ** – ಗೊಳಗುಟ್ಟಿಕೊ ನೈವೇದ್ಯಮಾಡು **ಎಕ್ಕವಾಱು** – ಒಂದೇ ಹಾರು; ಒಂದೇ ಸಮನೆ **ಎಡೆಯ** – ದನಗಾಹಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿರು **ಎಡೆಯಱೆ** – ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅರಿತುಕೊ **ಎಡೆಯಾಡು** – ಓಡಾಡು, ತಿರುಗಾಡು **ಎಗ್ಡ** – ಮೂಢ, ಗಾಂಪ **ಎಗ್ಗತನ** – ಹೆಡ್ಡತನ **ಎಡೆಯಿಡು** – ಮಧ್ಯೆ ಇಡು **ಎಗ್ಗಿಕೆ** – ಹೆಡ್ಡತನ **ಎಡೆಯುಡುಗು** – ವಿಚ್ಛೇದಗೊಳ್ಳು; ಕೊಂಡಿ **ಎಗ್ಗು** – ದಡ್ಡತನ; ಬಿಕ್ಕಳಿಸು; ನಾಚಿಕೆ ತುಂಡರಿಸು **ಎಜ್ಜಿಕೊಳ್** – ಬಳಿದುಕೊ, ಲೇಪಿಸಿಕೊ **ಎಡೆಯೊತ್ತು** – ಅದುಮು **ಎಚ್ಚು** – ಬಳಿ, ಲೇಪಿಸು **ಎಡೆವಗಲ್** – ನಡುಹಗಲು **ಎಚ್ಚುಪಾಯ್** – ಚಿಮ್ಮಿ ಹರಿ **ಎಡೆವಟ್ಟಲ್** – ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯ ಜೊತೆಗಿನ **ಎಟ್ಟ** – ನಿಲುಕು, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಟ್ಟಲು **ಎಟ್ಟಾಗೆ** – ಬಟ್ಟಲು **ಎಡೆವಟ್ಟೆ** – ಎಡೆ+ಬಟ್ಟೆ, ನಡುವಣ ದಾರಿ

ಎಡೆವಡು – ಎಡೆ+ಪಡು, ಮಧ್ಯೆ ಮಲಗು **ಎತ್ತುಂಗೋಲ್** – ಕೂರಂಬು **ಎಡೆವಡೆ** – ಅವಕಾಶ ಪಡೆ **ಎತ್ತುಂಗೋಅಕ್ಕು** – ಕೂರಂಬು ಪ್ರಯೋಗಿಸು **ಎಡೆವಲ** – ನಡುನಡುವೆ ಕೊಡುವ ಬಲಿ(?) **ಎತ್ತುಂಗೋಲ್ವೋಗು** – ಕೂರಂಬಿನ **ಎಡೆವಱ** – ನಡುವಣ ಬರ(ಗಾಲ) ತಿವಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ– **ಎಡೆವಱೆ** – ಮಧ್ಯೆ ತುಂಡರಿಸಿಹೋಗು; **ಎತ್ತಗುಂಡು** – ಎತ್ತಿದ ಗುಂಡು **ಎಡೆಮಾ(ವಾ)ತು** – ನಡುವಣ ಮಾತು **ಎದೆಗುದಿಪ** – ಎದೆಗುದಿತ, ಹೃದಯ ವೇದನೆ **ಎಡೆವಾಯ್** – ಮಧ್ಯೆ ಬರು **ಎನ್** – ಮಾತಾಡು; ಆಗಿದ್ದೇನೆ **ಎಡೆವಿಡಿಸು** – ಜಾಗ ಬಿಡಿಸು **ಎನತು(ತ್ತು)** – ನನ್ನದು **ಎಡೆವು(ವೊ)ಗು** – ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸು **ಎನಸುಂ** – ಎಷ್ಟ್ರೋ, ತುಂಬ **ಎಡೆವೆರಲ್** – ನಡುವಣ ಬೆರಳು **ಎನಿತು(ತ್ತು**) – ಎಷ್ಟು **ಎಡೆವೆಱು** – ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪಡೆ; ಅವಕಾಶ ಪಡೆ **ಎನಿವಿರಿದು** – ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಎನಿಸು – ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡು, ಅನ್ನಿಸು; ಎಷ್ಣು, **ಎಡೆವೇಡು** – ಜಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡು **ಎಡೆವೇೞ್** – ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸು **ಎನ್ನ** – ಎಂತಹ **ಎಡೆವೋಗು** – ಸಂಕೇತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗು **ಎನ್ನದು** – ಎಂಥದು **ಎಡ್ಡ** – ಸುಂದರ **ಎನ್ನೆಗಂ** – ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ **ಎನ್ನೆವರಂ** – ಎನ್ನೆಗಂ **ಎಡ್ಡತಾಣ** – ರಮ್ಯವಾದ ಜಾಗ **ಎಡ್ಡಮಾಗು** – ಸುಂದರವಾಗು **ಎಬ್ಬಟ್ಟ** – ಬೆನ್ನಟ್ಟು **ಎಡ್ಡಮಿಂಡಿ** – ಚೆಲುವೆ ಹೆಣ್ಣು **ಎಬ್ಬ** – ಎೞ್ಸ, ಮೇಲೆಬ್ಸಿಸು **ಎಣ್** – ಎಂಟು; ಎಣಿಕೆಮಾಡು **ಎಮ** – ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ (ಉದಾ: **ಎ(ಏ)ಣಗೋಣ** – ಗರ್ವವಕ್ರತೆ; ಕೊಂಕು; ಬಿಂಕ ಬಿಸುಱ್ಕೆಮ=ಬಿಸುಡಲಿ); ಹಾರೈಕೆ ಸೂಚಕ **ಎಣಿಕೆ** – ಲೆಕ್ಕ, ಅಂದಾಜು (ಉದಾ: ನಿಮಗಕ್ಕೆಮ...ಆಯುಂ ಶ್ರೀಯುಂ)– **ಎಣಿಕೆಗಳೆ** – ಲೆಕ್ಕಿಸದಿರು **ಎಮೆ(ವೆ)** – ಎವೆ, ಕಣ್ಣುರೆಪ್ಪೆ **ಎಣಿಕೆಗಟೆ** – ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ **ಎಮೆದುಱುಗಲ್** – ರೆಪ್ಪೆಗೂದಲ ಸಾಲು **ಎಣಿಕೆದಪ್ಪು** – ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪು **ಎಮೆಯಿಕ್ಕು** – ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸು **ಎಣಿಕೊಳ್** – ಲೆಕ್ಕಹಾಕುಎಣಿಲ್ – ಸುಂದರಿ– **ಎಮೆಯಕ್ಕದವರ್** – ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದವರು, **ಎಣಿಸು** – ಲೆಕ್ಕಹಾಕು; ಪರಿಗಣಿಸು ದೇವತೆಗಳು **ಎಮೆವೊಱೆ** – ರೆಪ್ಪೆಯ ಭಾರ **ಎಣೆ** – ಸಮ; ಹೊಂದಿಕೆ; ಜೋಡಿ **ಎಯ್** – ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ, ಎಕ್ಕಲ **ಎಣೆಗೊಳ್** – ಸಮನಾಗು **ಎಣೆವಕ್ತಿ** – ಜೋಡಿಹಕ್ಕಿ, ಚಕ್ರವಾಕ **ಎಯ್ತರ್** – ಐತರು, ಬರು, ಹತ್ತಿರ ಬರು **ಎಣೆವರ್** – ಸರಿಸಮನಾಗು **ಎಯ್ಲಸು** – ಐದಿಸು, ಬಂದು ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡು **ಎಣ್ಗಾವುದ** – ಎಂಟು ಗಾವುದ **ಎಯ್ದು** – ಬಂದು ಸೇರು; ಸಮರ್ಥವಾಗು **ಎಣ್ಣಾಸಿರ್ವರ್** – ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ **ಎಯ್ದೆ** – ಐದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಅಯ್ದೆ (ಸುಮಂಗಲಿ) **ಎಣ್ಣೆಸೆ** – ಎಂಟು ದಿಕ್ಕು **ಎಮ್ಡಂದಿಗರ್** – ನಮ್ಮಂಥವರು ಎಯ್ಯಪಂದಿ – ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ **ಎಣ್ಪತ್ತು** – ಎಂಬತ್ತು **ಎತ್ತಕ** – ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮರ **ಎಯ್ಯಮಿ(ಮೃ)ಗ** – ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ **ಎರ** – ಎಲಚಿ ಮರ **ಎನತು(ತ್ತು)** – ನನ್ನದು **ಎರಂಗುಡು** – ಕಡಕೊಡು **ಎನ್ಡರಿಜು** – ಎಂಟು ರೂಪಗಳು **ಎಣ್ಣಟ್ಟೆ** – ಎಮಟು ದಾರಿಗಳು **ಎರಕ** – ಅಚ್ಕು ಹಾಕು; ಅಚ್ಕು **ಎಣ್ಣರ್** – ಎಂಟು ಮಂದಿ **ಎರಡಱೆ** – ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸು; ಕಪಟ ತಿಳಿ **ಎಣ್ಣೆರಲ್** – ಎಂಟು ಬೆರಳು **ಎರಡಿಡು** – ಎರಡಾಗಿ ಮಾಡು **ಎತ್ತ** – ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕಡೆ **ಎರಡುಗೇಳು** – ಬೇರೇನನ್ನು ಕೇಳು; ಎರಡನೆಯ **ಎತ್ತಣ** – ಎಲ್ಲಿಯ ಬಾರಿ ಕೇಳಿಸಕೊ **ಎತ್ತಲ್(ಲು)** – ಎಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ **ಎರಡುಗೊಳ್** – ಎರಡನೆಯದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ; **ಎತ್ತಂ** – ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಎರಡು ತೆಗೆದುಕೊ **ಎತ್ತಱತತ್ತಱ** – ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ **ಎರಡೆಣಿಸು** – ಅನ್ಯವನ್ನು ಭಾವಿಸು; ಎರಡು ಬಗೆ **ಎರಲ್** – ಎಲರ್, ಗಾಳಿ **ಎತ್ತಿಸು** – ಮೇಲೆ ಹಿಡಿಸು **ಎತ್ತು** – ಮೇಲೆ ಹಿಡಿ; ನೀರು ಹಾಯಿಸು **ಎರಲೆ(ಳೆ**) – ಜಿಂಕೆ

ಎರಲೆಗುಱುಪ – ಜಿಂಕೆಯ ಗುರುತನ್ನು **ಎರ್ದೆಯೊಡೆ** – ಧೈರ್ಯಗುಂದು **ಎರ್ದೆವತ್ತುಗೆ** – ಎದೆ ಹತ್ತುವಿಕೆ, ಸೇರುವಿಕೆ ಹೊಂದಿದವನು, ಚಂದ್ರ **ಎರಲೆಧೀಂಕು** – ಜಿಂಕೆಯ ನೆಗೆತ; ಹಾಗೆ **ಎರ್ದೆವೆೞಲ್** – ಎದೆಯ ಅಳಲು ನೆಗೆಯುವ ಒಂದು ಆಟ **ಎರ್ದೆವುಗು** – ಎದೆಯನ್ನು ಹೊಗು; ಮನಸ್ಸನ್ನು **ಎರಲೆವಱೆ** – ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ **ಎರ್ದವೇಱಗ** – ಎದೆಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳು **ಎರವಣ್ಣು** – ಎಲಚಿಹಣ್ಣು **ಎರವಿಗೊಳ್** – ಬೇಡಿಕೊ ಎರ್ಮೆ(ಮೈ)ವೋರಿ – ಎಮ್ಮೆಯ ಹೋರಿ, ಕೋಣ **ಎಲರ್** – ಗಾಳಿ **ಎರವು** – ಸಾಲ **ಎರಳ್ಯಾಡು** – ಎರಡಾಗಿ ಮಾಡು **ಎಲರುಣಿ** – ಗಾಳಿಯನ್ನು ಉಣ್ಣುವಂಥದು, ಹಾವು **ಎರೞ್ಯುಡಿ** – ಎರಡು ನುಡಿ; ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು **ಎಲರ್ಗೆಳೆಯ** – ವಾಯುವಿನ ಮಿತ್ರ, ಅಗ್ನಿ **ಎಲರ್ಚು** – ಚೇತನಗೊಳ್ಳು **ಎರೆ** – ಬೇಡು; ಕೀಲೆಣ್ಣೆ; ಕಪ್ಪು ಭೂಮಿ; ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಆಹಾರ; ಹಾವಿನ **ಎಲರ್ವಟ್ಟೆ** – ಗಾಳಿವಟ್ಟೆ, ವಾಯುಮಾರ್ಗ ಪೊರೆ; ಜೊತೆಗಾರ; ಅಂಚು; ದಡ **ಎಲರ್ವೊಯ್ಲು** – ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತ ಎರೆಗೆಯ್ – ಪೊರೆಯನ್ನು ಬಿಡು; ಎರೆ (ಕಪ್ಪು) **ಎಲವ** – ಬೂರುಗ, ಶಾಲ್ಮಲೀ **ಎಲವೊ** – ತಿರಸ್ಕಾರ–ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಎರೆಗೊಳ್** – ತಿನ್ನುತ್ತಿರು ಸಂಬೋಧನೆ-**ಎಲುವಡೆ** – ಹೊಳಪು ಹೊಂದು ಎರೆಯ ಪೆಟ್ಟೆ – ಮಣ್ಣ ಹೆಂಟೆ **ಎರೆಯಿಕ್ಕು** – ಪೊರೆ ಬಿಡು **ಎಲೆ** – ಆಶ್ಚರ್ಯಸೂಚಕವಾದ ಅವ್ಯಯ **ಎರೆವಚ್ಚಾಡು** – ಎರಡಾಗಿ ಹಂಚಿ (ಎರಡು **ಎಲೆಗೆ** – ಹೆಂಗಸನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ರೀತಿ ಗುಂಪಾಗಿ ಮಾಡಿ) ಆಡು **ಎಲೆಮಿಡುಕು** – ಎಲೆಯಂತೆ ಅಲುಗಾಡು(ವುದು) **ಎರೆವಚ್ಚು** – ಎರಡಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸು **ಎಲೆಯಿಕ್ಕು** – ಚಿಗುರು **ಎರ್ದೆ** – ಎದೆ, ಹೃದಯ **ಎಲೆವನಿ** – ಎಲೆ+ಪನಿ, ಎಲೆಯಿಂದ ಬೀಳುವ ಹನಿ **ಎರ್ದೆಕೊ(ಗೊ)ಳ್** – ಹೃದಯಂಗಮವಾಗು; **ಎಲೆವರದು** – ಎಲೆ+ಪರದು, ಎಲೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊ; ಧೈರ್ಯವಹಿಸು ಎಲೆವಸರ - ಎಲೆ+ಷ್ಪಸರ, ಎಲೆಯ ಅಂಗಡಿ ಎಲಿವಿಜ್ಞಾಣಿಗೆ – ಎಲೆ+ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆ, ಎಲೆಯ **ಎರ್ದೆಗರಗು** – ಎದೆ ಕರಗು, ಮರುಕ ಹೊಂದು **ಎರ್ದೆಗಱೆ** – ಎದೆಯ ಕಲೆ; ಕಳಂಕ ಬೀಸಣಿಗೆ **ಎರ್ದೆಗಾಯ್** – ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊ **ಎಲೆಲೊ** – ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಗಂಡಸನ್ನು ಎರ್ದೆಗಿಚ್ಚು – ಎದೆಯ ಉರಿ; ದುಃಖ ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಬಗೆ **ಎರ್ದೆಗುಂದು** – ಧೈರ್ಯಗುಂದು **ಎಲ್ಲದು** – ಎಲ್ಲ, ಸಮಸ್ಕ ಎರ್ದೆಗಿ(ಗೆ)ಡು – ಎರ್ದೆಗುಂದು **ಎಲ್ಲತು(ತ್ತು)** – ಎಲ್ಲಿಯದು, ಎಲ್ಲಿರುವುದು **ಎರ್ದೆಗು(ಗೊ)ಡು** – ಧೈರ್ಯ ತುಂಬು; ಮನಸ್ಸು **ಎಲ್ಲದ** – ಎಲ್ಲಿಯವನು **ಎಲ್ಲಡಗು** – (ಎಲ್ನು+ಅಡಗು) ಮೂಳೆ ಮಾಂಸ **ಎರ್ದೆಗೆಚ್ಚು** – ಎದೆಯ ಕೆಚ್ಚು, ಧೈರ್ಯ **ಎಲ್ಲು** – ಎಲುಬು, ಮೂಳೆ **ಎರ್ದೆಗೊಳ್** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊ, ಒಪ್ಪಿಕೊ **ಎವುೞ್** – ಎಂಜಲು **ಎರ್ದೆಗೊಳಸು** – ಮನಸ್ಸು ಗೆಲ್ಲು **ಎವೆದೆಱಿಯಸು** – ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸು **ಎರ್ದೆದಲ್ಲಣ** – ಎದೆಯ ತಲ್ಲಣ **ಎವೆಯಕ್ಕದರ್** – ಕಣ್ಣ ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸದವರು, ಎರ್ದೆರೆಱಿ – ಎದೆ ತರೆದು ತೋರಿಸು; ಎದೆಬಿಚ್ಚಿ **ಎಸಕ** – ಕಾಂತಿ; ವೈಭವ; ಅತಿಶಯ; ಕೆಲಸ; **ಎರ್ದೆನೋ** – ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವು ವ್ಯವಹಾರ; ಉದ್ಯೋಗ; ಪ್ರತ ಎರ್ದೆಯಂಟು – ಎದೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊ, ನಾಟು **ಎಸಕಂಗಾಯ್** – ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲಿಸು **ಎಸಕಂಗಿಡು** – ಕಾಂತಿಗುಂದು; ಕೆಲಸಗೆಡು **ಎರ್ದೆಯಾಣ್ಯ** – ಪ್ರಿಯಕರ **ಎರ್ದೆಯಾರು** – ಮನವಾರು, ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ **ಎಸಕಂಬೆಱು** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾಗು **ಎಸಗಿಸು** – ಉಂಟುಮಾಡಿಸು **ಎರ್ದೆಯಿಕ್ಕು** – ಧೈರ್ಯ ಕುಗ್ಗು, ಮನಸ್ಸು ಕುಸಿ **ಎಸಗು** – ಮಾಡು; ಒದಗಿಸು; ರಥ ನಡೆಸು; ಗಾಳಿ **ಎರ್ದೆಯುಗಿ** – ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳು ಬೀಸು; ಯತ್ನಿಸು **ಎರ್ದೆಯುರ್ಚು** – ಎದೆಗೆ ತಿವಿ, ಚುಚ್ಚು **ಎಸಡಿ(ಡು)** – ಏಡಿ; ಆಮೆ **ಎರ್ದೆಯುರ್ಬು** – ಎದೆ ಉಬ್ಸು ಎಸಪಂ - ನಡೆಸುವವನು, ಸಾರಥಿ

ಎಸರ್ಗೊಳ್ – ಕುದಿಯಲು ತೊಡಗು **ಎಳಮಾವು** – ಎಳಮಾಮರ **ಎಸರ್** – ಎಸರು, ಅಡಿಗೆಗೆಂದು ಕುದಿಯುವ ನೀರು **ಎಳಮಿಂಚು** – ಚಿಕ್ಕ ಮಿಂಚು **ಎಸೞ್** – ಎಸಳು, ಹೂವಿನ ಪಕಳೆ **ಎಳಮುತ್ತು** – ಸಣ್ಣ ಮುತ್ತು **ಎಸಜ್ಜಣ್** – ಹೂಗಣ್ಣು **ಎಳವರ** – ಎಳೆಯ ಮರ **ಎಸೞ್ಡಸಗು** – ದಳಗಳು ಅರಳು **ಎಳವಸಲೆ** – ಎಳೆಯ ಹಸಲೆ, ಹುಲ್ಲು ಎಳವಸಿಱ್ – ಎಳೆಯ ಬಸಿರು, ಬಸಿರಿನ **ಎಸೞ್ಡಿಸುಗು** – ದಳ ಅಲ್ಲಾಡು **ಎಸೞ್ಞಳಸು** – ಎಸಳಂತೆ ಬಳಿ, ಹರಡು ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತ **ಎಳವಳಕು** – ಎಳೆಯ ಸ್ಪಟಿಕ **ಎಸೞ್ಞ೪** – ಎಸಳ ಬಳಿ, ಹತ್ಮಿರ **ಎಳವಳ್ಜ** – ಎಳೆಯ ಬಳ್ಳಿ **ಎಸಳೞ್ವಾಸು** – ಹೂವಿನ ಹಾಸು **ಎಸೞಿತ್ತರೆ** – ಹೂವಿನ ಹೊರೆ **ಎಳವಾಸು** – ಮೃದುವಾದ ಹಾಸಿಗೆ **ಎಸು** – ಭಾಣಪ್ರಯೋಗಿಸು **ಎಳವಾಸೆ** – ಎಳೆಯ ಹಾವಸೆ, ಪಾಚಿ **ಎಸುಗೆ** – ಎಸೆತ **ಎಳವಾಳೆ** – ಬಾಳೆಯ ಮೀನು **ಎಳವಾೞಿ** – ಎಳೆಯ ಬಾಳೆಗಿಡ ಎಸೆ – ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸು; ಬಿಸುಡು; ಶೋಭಿಸು ಎಳವಿದಿರ್ – ಎಳೆಯ ಬಿದಿರು **ಎಹಗೆ** – ಹೇಗೆ **ಎಕ್** – ಎಳ್ಳು, ತಿಲ ಎಳವಿಸಿಲ್ - ಎಳೆ ಬಿಸಿಲು **ಎಳಕ** – ಅಲುಗಾಟ **ಎಳವು** – ಆಜ್ಲೆಮಾಡು ಎಳಗಂದಿ - ಈದು ಕೆಲವೇ ಕಾಲವಾಗಿರುವ ಹಸು, **ಎಳವುಲ್** – ಎಳೆಯ ಹುಲ್ಲು **ಎಳವುಟಿಲ್ದಾಣ** – ಎಳೆಯ ಮರಗಳ ತೋಪಿನ ಎಮ್ಮೆ; ನವಪ್ರಸೂತ ಪ್ರಾಣಿ ಎಳಗಂಪು – ನಸುಗಂಪು **ಎಳಗಳಕೆ** – ಎಳೆಯ ಮೊಗ್ಗು **ಎಳವೆಣ್** – ಎಳೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಎಳಗಱುಂಕೆ – ಚಿಗುರು ಗರಿಕೆ ಎಳವೆಳಗು – ನಸು ಬೆಳಕು **ಎಳಗಾಯ್** – ಹೀಚುಗಾಯಿ **ಎಳವೇಟ** – ಪ್ರೇಮಾಂಕುರ **ಎಳವೆಱ³** – ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರ **ಎಳಗಾರ್** – ಮುಂಗಾರು, ಮಳೆಗಾಲದ ಆರಂಭ **ಎಳಗಾವು** – ಕೋಮಲವಾದ ಹೂದಂಟು **ಎಳಸು** – ಆಸೆಪಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು ಎಳಗಿಳವಿಂಡು - ಮರಿಗಿಳಿಗಳ ಹಿಂಡು **ಎಳಱು** – ಹೆದರು **ಎಳಗೂಸು** – ಎಳೆಯ ಮಗು ಎಕೆ – ಇಳಾ, ಭೂಮಿ **ಎಳಗೆಂಪು** – ನಸುಗೆಂಪು **ಎಳೆಗನ್ನಡವಕ್ಕಿ** – ಎಳೆಯ ಕನ್ನಡವಕ್ಕಿ; ಮರಿಗಿಳಿ ಎಳಗೊಂಬು - ಎಳೆಯ ಕೊಂಬೆ **ಎಳೆತಳಲ್** – ಚೆಗುರು **ಎಳಗೊನರ್** – ಎಳೆಯ ಕುಡಿ **ಎಳೆತೆಗೆ** – ಜಗ್ಗುವಿಕೆ **ಎಳಗೌಂಗು** – ಎಳೆಯ ಅಡಕೆಮರ **ಎಳೆದೇರ** – ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ರಥವಾಗುಳ್ಳವನು, **ಎಳಜವ್ವನೆ** – ಎಳೆಯ ಹರೆಯದವಳು ಈಶ್ವರ **ಎಳಜೊನ್ನ** – ನಸು ಬೆಳದಿಂಗಳು **ಎಕ್ಕಳ** – ಯುದ್ಧಕಣ **ಎಳದಆರ್** – ಎಳೆಯ ಚಿಗುರು **ಎಕ್ತರ** – ಎತ್ತರ; ಅಟಾಟೋಪ ಎಳ್ಲನಿತು – ಏಳ್ಫಿನಷ್ಟು, ಸ್ವಲ್ಪ **ಎಳ(ಳೆ)ದಳಸು** – ಎಳವೆಯಿಂದ ಹೊಳೆ **ಎಳದಾವರೆ** – ಏಳೆಯ ತಾವರೆ **ಎಳ್ಟುಂಡೆ** – ಎಳ್ಳಿನ ಉಂಡೆ ಎಳ್ಟುನೀರೆಱ³ – ಎಳ್ಳುನೀರು ಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು **ಎಳದಿಂಗಳ್** – ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರ, ಬಾಲಚಂದ್ರ **ಎಳದು** – ಎಳೆಯ; ಕೋಮಲವಾದ; ಅಲುಗಾಡು **ಎಱ೦ಕೆ** –ರೆಕ್ಕೆ **ಎಳದೆಂಗು** – ಎಳೆಯ ತೆಂಗು, ಎಳನೀರು ಕಾಯಿ **ಎಱ೦ಕೆವಿಡಿ** – ರೆಕ್ಕೆಯನ್ನುಸರಿಸು **ಎಳನನೆ** – ಎಳೆಯ ಮೊಗ್ಗು **ಎಱಕ** – ಪ್ರೀತಿ; ನಮಸ್ಕಾರ **ಎಳೆನವಿಲ್** – ನವಿಲಿ ಮರಿ **ಎಱಕಂಬೆರು** – ಫ್ರೀತಿ ಹೊಂದು; ಎರಕ ಹೊಯ್ಯು **ಎಳನೀರ್** – ಸೀಯಾಳ **ಎಱಕೆವೆಟ್ಲು** – ರೆಕ್ಕೆಯುಳ್ಳ ಬೆಟ್ಟ **ಎಱಗಿಸು** – ಬಾಗಿಸು, ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಎಳನೀರ್ವೂ** – ಎಳೆಯ ತಾವರೆ **ಎಳನೀರ್ವೊನಲ್** – ತಿಳಿನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ **ಎಱಗು** – ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಮೂರ್ಖತನ **ಎಳನೀಲ** – ರಾಜಾವರ್ತ ಎಂಬ ರತ್ನ **ಎಱಗುಹ** – ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ **ಎಳ(ಳೆ)ನೇಸಱ್** – ಬಾಲಸೂರ್ಯ **ಎಱಚು** – ಚೆಲ್ಲು **ಎಳಮನ** – ಕೋಮಲ ಮನಸ್ಸು **ಎಳಮಾಮರ** – ಎಳೆಯ ಮಾವಿನ ಮರ **ಎಱಋ** – ಬಾಗು

ಎೞಲ್ – ಜೋಲು ಬೀಳು; ಕುಗ್ಗು **ಎೞಅಕ್ಕು** – ಜೋಲು ಬೀಳು **ಎಱವಟ್ಟು** – ಆಶ್ರಯ **ಎಱವಿಱನಾದ** - ಎರ್ರಾಬಿರ್ರಿಯಾದ **ಎಱ³** – ಆಧಿಪತ್ಯ; ಸುರಿ; ಅತಿಶಯವಾಗು; ಆಶ್ರಯ **ಎಱ³ತನಿಗ** – ರಾಜನ ಸಂಬಂಧಿಕ **ಎಱಿಯ** – ಒಡೆಯ; ಪ್ರಭು; ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ **ಎಱಿಯಿಸು** – ಸುರಿಸು **ಎಱಿವಟ್ಟು** – ಆಶ್ರಯ **ಎಱಿವಿಡಿ** – ಆಶ್ರಯ ಪಡೆ **ಎಱಿಿವಿಱನಾಗು** – ಚದುರಿಹೋಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು **ಎಱಿವೆಸ** – ಯಜಮಾನನ ಕೆಲಸ **ಎಱಿವೆಸನ** – ಸುರಿಯುವ ಕೆಲಸ; ಒಡೆಯನ ಕೆಲಸ **ಎೞಕು೪** – ಸೆಳಿತ, ಆಕರ್ಷಣೆ **ಎೞತೆ** – ನೇತಾಡುವಿಕೆ **ಎೞಲ್** – ಜೋಲಾಡು; ಬಳಲು; ಮನಸೋಲು **ಎೞಅಕ್ಕು** – ತೂಗು ಹಾಕು **ಎೞಲ್ಲು** – ಎೞಲಿಕ್ಕು **ಎೞಲ್ತರ್** – ಜೋಲಾಡು **ಎೞವಾಡು** – ನೇವರಿಸು **ಎೞವಿಸು** – ಎೞವಾಡು **ಎೞವು** – ನೇವರಿಸು **ಎೞೆ** – ಸೆಳೆದುಕೊ; ಆಕರ್ಷಿಸು; ನೂಲು **ಎೞಿಕುಆಗೊಳ್** – ಆಕರ್ಷಿಸು **ಎೞಿಗೋಣ** – ಎಳೆದು ತಂದ ಕೋಣ **ಎೞಿಯಸು** – ಎಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು **ಎೞಿಸು** – ಎೞೆಯಿಸು **ಎೞ್ಞಱ್** – ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು; ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರು; ಎಚ್ಚರ; ಜಾಗರೂಕತೆ **ಎಜ್ಜರಿಕೆ** – ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಜಾಗರೂಕತೆ **ಎೞ್ಜಱಿಸು** – ಎಬ್ಬಿಸು, ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸು **ಎೞ್ಞಱು** – ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು **ಎಱ್ಞಱುಗೆಡು** – ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪು; ಮೂರ್ಚೆ ಹೋಗು **ಎೞ್ತರ್** – ಸಮೀಪಿಸು **ಎೞ್ತರ** – ಎತ್ತರ; ಏಳಿಗೆ; ಅಗ್ಗಳಿಕೆ **ಎೞ್ಞಱು** – ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು **ಎೞ್ತರವು** – ಬರುವಿಕೆ **ಎೞ್ತು** – ಗೂಳಿ; ಮಂಚದ ಹಗ್ಗ **ಎೞ್ಡಾಡು** – ಎದ್ದು ನರ್ತಿಸು **ಎಜ್ಜಟ್ಟು** – ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು **ಎೞ್ಟೋಗು** – ಎದ್ದು ಹೋಗು **ಎೞ್ಟಿಸು** – ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸು **ಎೞ್ಲು** – ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸು **ಎೞ್ಟಿಸನ** – ಸಪ್ತವ್ಯಸನಗಳು

ಏ೦ – ಏನು **ಏಕ** – ಒಂದು; ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ; ಮುಖ್ಯ **ಏಕಕ** – ಒಬ್ಬಂಟಿ **ಏಕಕುಂಡಲ** – ಒಂಟಿ ಕುಂಡಲವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ಕುಬೇರ; ಬಲರಾಮ; (ಜೈನ) ಶ್ರೀರಾಮ **ಏಕಕ್ರಿಯೆ** – ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದು **ಏಕಗ್ರಾಹಿ** – ಒಂದೇ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದವನು; ಹಟವಾದಿ **ಏಕಚಕ್ರ** – ಒಬ್ಬನೇ ರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆಗೊಳಪಟ್ಟದ್ದು **ಏಕಚ್ಚತ್ರಚ್ಚಾಯೆ** – ಒಂದೇ ಕೊಡೆಯ ನೆರಳು; ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆ **ಏಕಚ್ಛತ್ರೀಕೃತ** – ಒಂದೇ ಆಳ್ವಿಕೆಗೊಳಪಡಿಸಿದ **ಏ ಕಜ್ಜಂ** – ಏನು ಕೆಲಸ? ನಿಷ್ಯಲ **ಏಕದಂಡಿ** – ಒಂದು ದಂಡ ಧ್ರಿಸಿದ ಸನ್ಯಾಸಿ **ಏಕಪತಿ** – ಒಬ್ಬನೇ ಒಡೆಯ **ಏಕಪದ** – ಒಂದು ಪಾದ, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ **ಏಕಪಾದಿ** – ಒಂದೇ ಪಾದವುಳ್ಳದ್ದು, ಒಂದು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತವನು **ಏಕಪಾದಗತಿ** – ಒಂದೇ ಕಾಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು **ಏಕಪಾದವ್ರತಸ್ಥ** – ಒಂದೆ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವನು **ಏಕಪ್ರಕಾರ** – ಒಂದೇ ವಿಧ **ಏಕಭುಕ್ತ** – ಒಂದೇ ಹೊತ್ತು ಊಟಮಾಡುವುದು **ಏಕಮತ** – ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ **ಏಕರಸ** – ಒಂದೇ ರಸ; ಸಮರಸ **ಏಕರೂಪ** – ಒಂದೇ ರೂಪ **ಏಕರೂಪಾಧೀನ** – ಒಂದೇ ರೂಪಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ **ಏಕವಣ್** – ಒಂದೇ ಬಣ್ಣ **ಏಕವಾಕ್ಯ** – ಒಂದೇ ಮಾತಾಡುವವನು, ಸತ್ಯವಂತ **ಏಕವಿಹಾರಿ** – ಒಬ್ಬನೇ ಸಂಚರಿಸುವವನು **ಏಕಶೇಷ** – ಒಂಟಿ ಉಳಿದ **ಏಕಸಂಧಿ** – ಒಂದು ಬಾರಿ ಕೇಳಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಲ್ಲ ವನು **ಏಕಸಱೆ** – ಅಖಂಡಶಿಲೆ **ಏಕಸಿಕ್ಲ** – ಒಂದೇ ಅಗುಳು ಆಹಾರ **ಏಕಸ್ಥ** – ಒಂದೇ ಆಗಿರುವ **ಏಕಾಂಗ** – ಒಬ್ಬನೇ **ಏಕಾಂಗವಿಜಯ** – ಒಬ್ಬನೇ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಪಡೆಯುವ ಗೆಲವು **ಏಕಾಂಗವೀರ** – ಒಬ್ಬನೇ ಯುದ್ದಮಾಡುವವನು **ಏಕಾಂತ** – ಗುಟ್ಟು **ಏಕಾಂತನಿಕೇತನ** – ಗುಟ್ಟಿನ ಮನೆ; ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಮನೆ **ಏಕಾಕಿನಿ** – ಒಬ್ಬಂಟೆ ಹೆಂಗಸು **ಏಕಾಕೃತಿ** – ಒಂದೇ ಆಕಾರ

ಏಕಾಗ್ರ – ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿರುವ ಏಡು – ಕೊಳೆ **ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ** – ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ **ಏಣ್** – ಅಂಚು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿರುವ ಮನಸ್ಸು (ಉಳ್ಳವನು) **ಏಣ** – ಜಿಂಕೆ **ಏಕಾಗ್ರಗಮನ** – ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ **ಏಣಗೋಣತನ** – ಕೊಂಕುಮಾತು, ಚುಚ್ಚುಮಾತು **ಏಣವಾಹನ** – ಜಿಂಕೆಯ ವಾಹನದವನು, ವಾಯು ಗಮನವಿರಿಸಿರುವುದು **ಏಕಾತಪತ್ರ** – ಒಂದೇ ಕೊಡೆ **ಏಣಾಂಕ** – ಜಿಂಕೆಯ ಗುರುತುಳ್ಳವನು, ಚಂದ್ರ **ಏಕಾತ್ಯಜ** – ಒಂದೇ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ **ಎಣಾಕ್ಷಿ** – ಜಿಂಕೆಯಂತಹ ಚಂಚಲ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಏಕಾದಶಧಾರಿ** – (ಜೈನ) ದ್ವಾದಶಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ **ಏಣಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆ; ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ ಹನ್ನೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದವನು **ಏಣೇದೃಶೆ** – ಏಣಾಕ್ಷ್ಮಿ **ಏತ** – ಮೇಲೇರುವುದು; ನೀರೆತ್ತುವ ಸಾಧನ **ಏಕಾದಶನಿಳಯ** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕರು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಹನ್ನೊಂದು ವಿಧಿಗಳು : **ಏತೊದಳ್** – ಏನು ಸುಳ್ಳು ದರ್ಶನ, ಪ್ರತ, ಸಾಮಯಿಕ, **ಎದಟ್ಟು** – ಏದುಸಿರುಬಿಡುವಂತೆ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೋಷದೋಪವಾಸ, ಸಚಿತ್ತವಿರತಿ, **ಏದೊರೆತು** – ಯಾವ ಬಗೆಯದು, ಎಂತಹುದು ರಾತ್ರಿಭುಕ್ತಿತ್ಯಾಗ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ, ಆರಂಭತ್ಯಾಗ, ಪರಿಗ್ರಹತ್ಯಾಗ, **ಏನ** – ಪಾಪ ಅನುಮತಿತ್ಯಾಗ, ಉದಿಷ್ಟತ್ಯಾಗ **ಏನಸ್ಪಂತಾನ** – ಪಾಪಸಮೂಹ **ಏಕಾದಶರುದ್ರ** – ಹನ್ನೊಂದು ಬಾರು ರುದ್ರಜಪ **ಏನೋಹರ** – ಪಾಪನಿವಾರಕ ಮಾಡಿ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ **ಏಪೊತ್ತುಂ** –ಯಾವ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲಿಯೂ; ಎಲ್ಲ **ಏಕಾದಶಸ್ಥಾನ** – ಏಕಾದಶನಿಳಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ **ಏಕದಶಾಂಗಧರ** – ಏಕಾದಶಧಾರಿ **ಏಬಂ(ಭಂ)ಡ** – ಯಾವ ವಸ್ತು; ಏನು **ಏಕದಶಾಂಗಧಾರ** – ಏಕದಶಾಂಗಧರ ಉಪಯೋಗ; ಏನು ಲೆಕ್ಕ **ಏಬಾೞ್ತಿ** – ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ **ಏಕದಶಾಂಗಧಾರಿ** –ಏಕದಶಾಂಗಧಾರ **ಏಕವಿಹಾರಿ** – (ಜೈನ) ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ **ಎರ್** – ನೊಗ–ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ನೇಗಿಲು– ಸಾಧು **ಏರಂಡ** – ಔಡಲ ಗಿಡ **ಏಕಾಯತಮಾನಸ** – ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ **ಏರಣಿಗ** – ಅಕ್ಕಸಾಲೆ, ಚಿನಿವಾರ **ಏಕಾಯತ್ತ** – ಒಂದಕ್ಕೆ ವಶವಾದ **ಏರಿ** –ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟೆ **ಏಕಾರಣ** – ಯಾವ ಕಾರಣ **ಏರ್ಪೆಱು** – ಗಾಯಗೊಳ್ಳು **ಏಕಾರ್ಣವ** – ಒಂದು ಸಮುದ್ರದಂತೆ ನೀರು **ಏರ್ವಡೆ** – ಏರ್ಪೆಱು ತುಂಬಿರುವ **ಏರ್ವೆಸ(ನ)** – ಯುದ್ಧಕಾರ್ಯ; ಯುದ್ಧ ಪ್ರಯತ್ನ **ಏಕಾವಲ(೪)** – ಒಂದೆಳೆಯ ಸರ **ಏರ್ವೆ(ಬೆ೯)ಸನ** – ಏರ್ವೆಸ(ನ) **ಏಕಾಶ್ರಯ** – ಒಂದೇ ಆಶ್ರಯ; ಸಮಾನ ಆಶ್ರಯ **ಏಲೆ** – ಏಲಕ್ಕಿ **ಏಕೀಕತ** – ಒಂದಾದ **ಏವ** – ಬೇಸರ; ವ್ಯಥೆ; ಮತ್ಸರ; ಜಿಗುಪ್ಸೆ; **ಏಕೀಭೂತ** – ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಉಪೇಕ್ಷೆ; ದ್ವೇಷ; ನಾಚಿಕೆ ಪದ್ಧತಿ; **ಏಕೈಕ** – ಒಂದೇ ಒಂದು ರೂಢಿ; ಮಾರ್ಗ **ಏಕೋಕ್ತಿ** – ಒಂದೇ ಪದ **ಏವಂಗೊಳ್** – ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊ **ಏಕೋತ್ತರವೃದ್ಧಿ** – ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆ **ಏವಂಬಡೆ** – ಮಾತ್ಸರ್ಯಹೊಂದು **ಏಕೋದರ** – ಸಹೋದರ **ಏವಣ್ಣಿಸು** – ಏನು ತಾನೆ ವರ್ಣಿಸು **ಏಗಂ** – ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ **ಏವಯಿಸು** – ನೋಯು; ಹೇಸಿಕೆಪಡು **ಏಗಳ್** – ಯಾವಾಗ, ಯಾವಾಗಲೂ **ಏವರ್** – ಏನು ಬರು; ಏನು ಮಾಡುವರು **ಏಗುಂ** – ಯಾವಾಗಲೂ **ಏವಾೞ್ತಿ(ಕ್ತಿ)** – ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ **ಎಗು** – ಏನು ಮಾಡು, ಏನುಪಯೋಗ **ಏವಿರಿದು** – ಏನು ದೊಡ್ಡದು, ಯಾವ ಮಹತ್ವದ್ದು **ಏವುದು** – ಏನು ಮಾಡುವುದು **ಏಗೆಡು** – ಏನು ಕೆಡುವುದು ಏಗೆಯ್ ಏನು ಮಾಡು-**ಏವೇೞ್** – ಏನು ಹೇಳು **ಏಗೊಳ್** – ಒಪ್ಪು, ಸಮ್ಮತಿಸು **ಏವೊಗೞ್** – ಏನೆಂದು ಹೊಗಲು **ಏಟವಿಟ** – ಕ್ಷುದ್ರ ವಿಟ **ಏವೊೞ್ತಂ** – ಯಾವ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲಿಯೂ; ಎಲ್ಲ **ಏಡ** – ಕಿವುಡ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ **ಏಡಿಸು** – ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡು, ಅವಹೇಳಿಸು **ಏವೋಗು** – ಏಕೆ ಹೋಗು

ಏಷಣಾಸಮಿತಿ – (ಜೈನ) ಸಾದಕನು ರತ್ನತ್ರಯಭಾವನೆಯಿಂದ ස ಪ್ರಾಸುಕಾಹಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಊಟಮಾಡುವುದು **ಐಂದವ** – ಇಂದು ಅಥವಾ ಚಂದ್ರನಿಗೆ **ಏಸಾಡು** – ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಬೆಳುದಿಂಗಳು; ಚಂದ್ರನ **ಎಸು** – ಎಷ್ಟು; ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡು(ವುದು) ಮಗ, ಬುಧ **ಏಸುವೆಸ(ನ)** – ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ **ಐಂದವಜಂಬ** – ಚಂದ್ರಬಿಂಬ **ಏಸುವೆಱು** – ಬಾಣದಿಂದ ಗಾಯಗೊಳ್ಳು **ಐಂದವಕಲೆ** – ಚಂದ್ರನ ಕಲೆ **ಏಳಗ** – ಟಗರು **ಐಂದವಾೞೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು **ಏಳಾ** – ಏಲಕ್ಕಿ **ಐಂದ್ರ** – ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಏಳಾಗಂಧ** – ಏಲಕ್ಕಿಯ ವಾಸನೆ **ಐಂದ್ರದಿಶೆ** – ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕು, ಪೂರ್ವ **ಏಳಾವನ** – ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟ **ಐಂದ್ರದ್ವಜ** – ಇಂದ್ರನ ಧ್ವಜ; (ಜೈನ) ಇಂದ್ರ **ಏಆದ** – ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅವಮಾನ; ನಿಕೃಷ್ಣ ಮಾಡುವ ಜಿನಪೂಜೆ **ಏಆದಂಗೆಯ್** – ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡು **ಐಂದ್ರಿ** – ಇಂದ್ರನ ಮಡದಿ, ಶಚೀದೇವಿ **ಏಆದಂಬಗೆ** – ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣು **ಐಕಿಲ್** – ಚಳಿ **ಏಆದಂಮಾಟು** – ಏಳಿದಂಗೆಯ್ **ಐನಸ** – ಪಾಪ **ಏಳದಿಕೆ(ಕ್ತೆ)** – ಅವಜ್ಲೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ **ಐರಣಿ** – ಮಂಗಳಸೂಚಕ ಚಿತ್ರ ಬರೆದ ಗಡಿಗೆ **ಏಳಸು** – ತಿರಸ್ಕಾರಮಾಡು; ಅವಹೇಳನಗೈ **ಐರಾವಣ(ತ)** – ಇಂದ್ರನ ಆನೆ **ಏಱ್(ಱು)** – ಏಟು, ಹೊಡೆತ; ಹತ್ತುವಿಕೆ; ಗಾಯ; **ಐಶ್ವರ್ಯ** – ಅಧಿಕಾರ; ಶಕ್ತಿ; ಭಾಗ್ಯ ಈಟೆ; ವಾಹನ **ಐಷೀಕ** – ದಭೇಯ ಅಸ್ತ್ಯ **ಏಱಅಕ್ಕು** – ಪೀಠ ನೀಡು **ಐಹಿಕ** – ಇಹಲೋಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಏಱನೂಂಕು** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೂಕು **ಐಳೞಳ** – ಕುಬೇರ **ಏಱೆ** – ಕಟ್ಟೆ **ಎಱಿಟ್ಟ** – ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬಳಸುವ ಈಟಿ ಒ **ಏಱಿಸು** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸು; ಹೆದೆಯೇರಿಸು; ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡು; ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಒ೦ತಿ** – ಓತಿಕೇತ **ಏಱು** – ಗಾಯ; ಹೊಡೆತ **ಒಂದವಿಂದ** – (ಒಂದು) ಸೋಜಿಗ **ಏಱು(೦)ಜವ್ವನ** – ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಯೌವನ; **ಒಂದವಿಂದಿ** – ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸ ಹರೆಯ **ಒಂದವಿಂದಿಗ** – ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವನು **ಏಱು(೦)ಜವ್ವನೆ** – ಏಱು(೦)ಜವ್ವನವನ್ನು ಪಡೆದವಳು **ಒಂದಿಗ** – ಜೊತೆಯವನು **ಏಱುಗಾಣ್** – ಗಾಯ ಹೊಂದು **ಒಂದಸು** – ಕೂಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು **ಏಱುವೇೞ್** – ಯುದ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ **ಹಿಂದು** – ಕೂಡು, ಸೇರು; ಪಡೆ, ಹೊಂದು; **ಏೞ್** – ಏಳು; ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು; ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿಕೊ; ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ **ಏೞಗ** – ಏಳಗ, ಟಗರು **ಒಂದುಗುಂದು** – ಒಂದೂ (ಸ್ವಲ್ಪವೂ) **ಏೞಡಿ** – (ಆಪ್ತರೊಡನೆ ಇಡುವ) ಏಳು ಹೆಜ್ಜೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ **ಏೞೆದಿಕೆ** – ತಿರಸ್ಕಾರ **ಒಂದುಗೊಳ್** – ಒಂದ(ನೆಯದ)ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ **ಏೞಿಲೆವಾೞಿ** – ಏಳು ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ ಬಾಳೆ **ಒಂದುಮಾಡು** – ಒಂದಾಗಿಸು, ಕೂಡಿಸು **ಏಱ್ಕಟ್ಟ** – (ಏಡು+ಕಟ್ಟು,) ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ **ಒಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್** – ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುಪಾಡು **ಒಂದೆವಸ** – ಒಂದು ದಿವಸ **ಏಜ್ಗಯ್ಯ** – ಏಳೆ ಕೈಗಳುಳ್ಳವನು, ಅಗ್ನಿ **ಒಂದೆವಱಿಗುಟ್ಟು** – ಒಂದೇ ತಮಟೆಯನ್ನು ಹೊಡೆ **ಏೞ್ಗಿಗುಂದು** – ಏಳಿಗೆ ಇಳಿಕೆಗೊಳ್ಳು **ಒಂದೆಸಕ** – ಇಡಿಯಾದ ಒಂದು ಆಚರಣೆ **ಏೞ್ಗಿಗೆಡು** – ಏಱ್ಗೆಗುಂದು **ಒಂದೆಸೆ** – ಒಂದು ದೆಸೆ, ದಿಕ್ಕು, ಕಡೆ **ಏೞ್ಗಿವಡೆ** – ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು **ಒಂದೊರ್ವರ್** – ಒಬ್ಕೊಬ್ಬರು **ಏೞ್ಗಿವಾಡಿವ** – (ಚಂದ್ರ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಲದ, **ಒಕ್ಕಣ** – ಒಕ್ಕುವ ಕೆಲಸ ಅಂದರೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ) ಪಾಡ್ಯ) **ಒಕ್ಲಲ್** – ಗುಂಪು; ಮನೆತನ; ಬೇಸಾಯಗಾರ **ಏೞ್ಗಿವೆಱು** – ಏಱ್ಗೆವಡೆ

ಏೞ್ತರ – ಆಡಂಬರ

ಒಕ್ಕಲಾಗು – ಬಾಳು, ಜೀವಿಸು

ಒಕ್ಕಲಕ್ಕು – ಒಕ್ಕಣ ಮಾಡು, ಬಡಿ, ಕೆದರು **ಒಡಂಜ** – ಶರೀರ **ಒಕ್ತಲಗ** – ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವವನು **ಒಡಗಚ್ಚು** – ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚು **ಒಕ್ಕಲಗಿತ್ತಿ** – ಬೇಸಾಯಗಿತ್ತಿ **ಒಡಗಲಸು** – ಸೇರು; ಸೇರಿಸು **ಒಕ್ಆಸು** – ವ್ಯಾಪಿಸು **ಒಡಗಳೆ** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡು **ಒಕ್ಕಲುವೋಗಿಸು** – ಗುಳೇ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ **ಒಡಗಾಣ್** – ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಕಾಣು ಮಾಡು; ಸಂಸಾರಸಹಿತವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲು **ಒಡಗೂಡು** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರು **ಒಕ್ಕಳ** – ಒರ್+ಕಳ, ಒಂದು ಕೊಳಗ **ಒಡನಡಮ** – ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಡೆಸು **ಒಕ್ಕು** - ಹೊರಕ್ಕೆ ಸುರಿ; ಕಾಳು ಬೇರ್ಪಡಿಸು, **ಒಡನಲ** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸು ಒಕ್ಕಣ ಮಾಡು; ಶಕುನ **ಒಡನಾಟ** – ಸಹವಾಸ, ಸ್ನೇಹ **ಒಡನಾಡಿ** – ಜೊತೆಗಾರ **ಒಗಂಟು(ವೇೞ್)** – ಒಗಟು ಹೇಳು; ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೇಳು **ಒಡನಾಡಿಗ** – ಒಡನಾಡಿ **ಒಡನಾಡು** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಡು; ಸ್ನೇಹಮಾಡು **ಒಗರಡಕೆ** – ಒಗರಾದ ಅಡಕೆ; ಹಸಿ (ಸಂಸ್ಕರಿಸದ) ಅಡಕೆ– **ಒಡನಿರ್ –** ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರು **ಒಗಸು** – ಇಷ್ಟವಾಗು **ಒಡನುಡಿ** – ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡು **ಒಗಸುಗಂ** – ಅತಿಶಯವಾಗು **ಒಡನೆ** – ಜೊತೆಗೆ; ತಕ್ಷಣ **ಒಗು** – ಹೊರಸೂಸು; ಹೊಮ್ಮುವಿಕೆ **ಒಡನೋಡಿ** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ **ಒಗುಮಿಗು** – ಆಧಿಕ್ಯ **ಒಡನೋದು** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಿಗೆ – ಹುಟ್ಟು, ಕಾಣಿಸಿಕೊ; ವಸ್ತ್ರಪ್ರಕ್ನಾಲನ, ಮಾಡುವವನು **ಒಡಮೆ** – ಧನ; ಒಡವೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು **ಒಗೆತರ್** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ; ಉಂಟಾಗು **ಒಡಮಿವಡೆ** – ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ಒಡರಿಸು** – ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು **ಒಗೆಯಿಸು** – ಉಂಟುಮಾಡು **ಒಗ್ಗಡಿಸು** – ಒಂದಾಗು **ಒಡರ್ಚು** – ತೊಡಗು; ಆರಂಭಿಸು; ನೆರವೇರಿಸು **ಒಡಲ್** – ಶರೀರ; ಹೊಟ್ಟೆ **ಒಗ್ಗುಗೆಡು** – ಬೇರೆಯಾಗು **ಒಚ್ಚತ** – ಸೇರಿದ; ಸೀಮಿತವಾದುದು **ಒಡವರಿ** – ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹರಿ **ಒಡವರೆಯ** - ಒಂದೇ ಪ್ರಾಯ, ಸಮ ವಯಸ್ಸು **ಒಚ್ಚತಂ** – ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ; ಗಾಢವಾಗಿ **ಒಡವಳೆ** – ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆ **ಒಚ್ಚತಂಗೊಳ್** – ಪಡೆದುಕೊ **ಒಜ್ಜರ** – ಝರಿ, ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಹರಿಯುವ ನದಿ; **ಒಡವಾರ** – ಒಂದು ಮರ ರಾಜಲಾಂಛನ **ಒಡವಾಱು** – ಜೊತೆಗೆ ಹಾರು **ಒಜ್ಜರಂರಿ** – ಝರಿಯಂತೆ ರಭಸದಿಂದ ಹರಿ **ಒಡವಾೞ್** – ಕೂಡಿ ಬಾಳು **ಒಜ್ಜರಿಸು** – ಸುರಿಸು **ಒಡವುಗು** – ಕೂಡಿ ಹೊಗು **ಹಿಟ್ಟ** – (ಓಷ್ಡ) ತುಟಿ **ಒಡವುಟ್ಟು** – ಒಂದೇ ತಾಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು **ಒಟ್ಟಜ** – ಕಪ್ಪ, ಕಾಣಿಕೆ **ಒಡವುಟ್ಟದರ್** – ಸೋದರರು **ಒಟ್ಟಜೆ** – ಅತಿಶಯ; ಸಮೂಹ; ಪರಾಕ್ರಮ **ಒಡವೆರ್ಚು** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗು **ಒಡವೆಳನು** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸು **ಒಟ್ಟಜೆಕಾಱ** – ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಒಟ್ಟಜೆಗೆ(ಗಿ)ಡು** – ಗುಂಪು ಚೆದುರು **ಒಡವೆಳೆ** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ **ಒಟ್ಟಳ** – ಗಲಿಬಿಲಿ; ಕೋಲಾಹಲ **ಒಡವೇಱು** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇರಿಕೊ **ಒಟ್ಟಲ್** – ರಾಶಿ **ಒಡವೋಗು** – ಜೊತೆಗೇ ಹೋಗು **ಒಟ್ಟಸು** – ಒಟ್ಟಯಿಸು, ರಾಶಿಮಾಡು, ಮಂಜೀಕರಣ **ಒಡಸಲ್** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲು; ಸೇರು **ಹಿಟ್ಲು** – ರಾಶಿಮಾಡು; ರಾಶಿ; ಶಪಥ; ಆಣೆಮಾಡು **ಒಡಸಾಯ್** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದು **ಹಿಟ್ಟೆ** – (ಉಷ್ಟ್ರ) ಒಂಟೆ **ಒಡಱೆಸು** – ಒಡರ್ಚು **ಒಡೆ** – ಭಾಗವಾಗು, ಚೂರಾಗು; ಚೂರುಮಾಡು **ಒಟ್ಟೈಸು** – ಜಾರು; ಆಕ್ರಮಿಸು **ಒಟ್ಟೆಗುತ್ತ** – ಅಡವಿಟ್ಟ ವಸ್ತು **ಒಡೆಗಳೆ** – ಒಡೆ+ಕಳೆ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊ **ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಗ** – (ಕೆಟ್ಟ) ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವವನು **ಒಡೆತು** – ಉಳ್ಳುದು **ಒಡಂ** – ಸಹಿತವಾಗಿ; ಜೊತೆಯಾಗಿ **ಒಡೆಯ** – ಪ್ರಭು; ಯಜಮಾನ **ಒಡೆಯದು** – ಒಡೆತು **ಒಡಂಗೊಳ್** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊ **ಒಡಂಬಡು** – ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡು; ಅನುಮತಿ ನೀಡು; **ಒಡೆಯಿಕ್ಕು** – ಚೂರುಮಾಡು ಒಡಂಬಡಿಕೆ **ಒಡೆಯಿಡು** – ಒಡೆಯಿಕ್ಕು

ಒತ್ತೆಗೊಳ್ – ವಿಟರಿಂದ ಮುಂಗಣ ಹಣ ಪಡೆ; **ಹಿಡ್ಡ –** ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ; ಜೂಜಿನ ಪಣದ್ರವ್ಯ **ಒಡ್ಡಣ** – ಗುಂಪು; ವ್ಯೂಹ; ಸೈನ್ಯ; ಯುದ್ಧರಂಗ ವಶವಾಗು **ಒತ್ತೆಯಿಡು** – ಅಡವಿಡು **ಒಡ್ಡವಣೆ** – ಒಡ್ಡಣ **ಒಡ್ಡಯಿ(ವಿ)ಸು** – ಒಡ್ಡುವಂತೆ ಮಾಡು; ಪ್ರೇರಿಸು; **ಒತ್ತೆವಿಡಿ** – ಒತ್ತೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಒತ್ತೆವಿಡಿಸು** – ಒತ್ತೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸು ಎದುರಾಗು **ಒಡ್ಡ(೪)ೞೆ** – ಸತ್ವಗುಂದು **ಒತ್ತೆವೋಗು** – ಒತ್ತೆಯಾಗಿ ಹೋಗು **ಒದಗು** – ದೊರಕು **ಒಡ್ಡಿಸು** – ಒಡ್ಡಯಿಸು, ಒಡ್ಡವಿಸು; ಆವರಿಸು **ಒಡ್ಡು** – ಸೈನ್ಯ; ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸು; **ಒದವಿಸು** – ದೊರಕಿಸು; ಉಂಟುಮಾಡು ಪಣವಾಗಿ ಮುಂದಿಡು **ಒದವು** – ಉಂಟಾಗು; ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರು; ಸಿದ್ದವಾಗು; **ಒಡ್ಡಂಗಲ್** – ಚಾಚುಗಲ್ಲು; ಬಂಡೆ ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು; ಸಫಲವಾಗು; **ಒಡ್ಡುಂಗಾಡಿ** – ಒಟ್ಟು ಅಂದ; ಒಟ್ಟಾರೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ನೆರವು; ಕೂಡುವಿಕೆ; **ಒಡ್ಡುಗಟ್ಟು** – ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರು ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ **ಒಡ್ಡುಗೆಡು** – ಗುಂಪು ಚೆದುರು **ಒದಱು** – ಭುಜ ಅಥವಾ ತೊಡೆಯನ್ನು ತಟ್ಟು; ಕೊಡಹು; ಕಿರುಚು **ಒಡ್ಡುಗೊಳ್** – ಒಡ್ಡುಗಟ್ಟು **ಹಿದೆ** – ಪಾದಪ್ರಹರಣ; ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿ **ಒಡ್ಡುವಲಗೆ** – ಗುರಾಣಿ **ಒಡ್ಡೊಡೆ** – ಗುಂಪು ಚೆದುರು **ಒದೆವಡೆ** – ಒದೆತವನ್ನು ಪಡೆ; ಏಟು ತಿನ್ನು **ಒಡ್ಡೋಲಗ** – ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನ, ಸಭೆ **ಒದ್ದೆ** – ನೆನೆದಿರುವುದು **ಒಡ್ಡೋಲಗ(೦)ಗೊಡು** – (ರಾಜ) ಸಭೆ ನಡೆಸು **ಒನಕೆ** –ಕುಟ್ಟುವ ಸಾಧನ; ಮುಸಲ **ಒನಕೆವಾಡು** – ಕುಟ್ಟುವಾಗ ಹೇಳುವ ಹಾಡು **ಒಣಕ** – ಒಣಕಲಾದವನು **ಒಣಕುತ್ತ** – ಕೃಶಗೊಳಿಸುವ ಕಾಯಿಲೆ **೩ನಲ್** – ಮರುಗು; ಕ್ರೋಧಗೊಳ್ಳು **ಒಣಗಿಕ್ಕು** – ಒಣಗುಹಾಕು **ಒನಲ** – ಜರಡಿ **ಒಣಗಿಲು**– ಒಣಗಿರುವಿಕೆ **ಒನಲಸು** – ಕೆರಳಿಸು **ಒಣಗು** – ಆರಿಹೋಗು **ಹಿನೆ** – ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮೊರದಲ್ಲಿ ಶುದ್ದಗೊಳಿಸು; **ಒಣಬಟ್ಟೆ** – ಒಣಗಿದ ದಾರಿ ಶೂರ್ಪಕರಣ ಮಾಡು; ತೊನೆದಾಡು **ಒಣರ್** – ಭಾವಿಸು, ತಿಳಿ; ಕೂಡು; ಹೇಳು **ಒಪ್ಪ** – ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಲಂಕೃತವಾಗಿ **ಒಪ್ಪಂಗುಂದು** – ಅಂದ ಕೆಡು **&ಣರ್ಚು** – ಸೇರಿಸು, ಒಂದುಗೂಡಿಸು **ಒಪ್ಪಂಬಡೆ** – ಅಂದಗೊಳ್ಳು **ಒಣವಸಿಱ್** – ಸಣ್ಣಗಾದ ಹೊಟ್ಟೆ **ಒತ್ತ** – ಸಂಗೀತದ ಲಯನಿರ್ಣಾಯಕ ಕಾಲ **ಒಪ್ಪಂಬೂಸು** – ಒಪ್ಪವನ್ನು ಲೇಪಿಸು, ಮೆರುಗು **ಒತ್ತಂಬ** – ಬಲಾತ್ಕಾರ; ಒತ್ತಾಯ; ಸಮೂಹ; ಭಾರ **ಒತ್ತಂಬರಿಸು** – ಗಾಢಗೊಳಿಸು **ಒಪ್ಪಂಬೆಱು** – ಅಂದವನ್ನು ಪಡೆ **ಒತ್ತರ** – ಒಂದೇ ಬಗೆ, ರೀತಿ; ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿದುದು **ಒಪ್ಪಕಾಱ** – ಓರಣಗೊಳಿಸುವವನು **ಒತ್ತರಿಸು** – ಒಂದೆಡೆಗೆ ತಳ್ಳು; ಮೀರು; ಅವಜ್ಞೆ **ಒಪ್ಪವಿಡಿ** – ಒಪ್ಪ ಹಾಕು **ಒಪ್ಪಸಲಗೆಯಿಡು** – ಒಪ್ಪವಿಡುವ ಸಲಾಕಿಯಿಂದ ಮಾಡು; ನಿವಾರಿಸು; ಹಬ್ಬು, ಆಕ್ರಮಿಸು ಒತ್ತಿಡು – ಒತ್ತೆ ಇಡು– **ಒಪ್ಪಿರ್** – ಒಪ್ಪವಾಗಿರು **ಒತ್ತು** – ಆಕ್ರಮಿಸು; ಚುಚ್ಚು, ತಿವಿ, ನಾಟು; **ಒಪ್ಪಿಸು** – ನೀಡು; ಅಂಗೀಕಾರ ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡು; ಮೈ ಹಿಸುಕು, ತಿಕ್ಕು; ಪೀಡಿಸು; ಲಟ್ಟಿಸು; ಅದುಮುವಿಕೆ; **ಒಪ್ಪು** – ಅಂಗೀಕರಿಸು; ಶೋಭಿಸು ನೆರೆ; ಆಶ್ರಯ **ಒಪ್ಪುಗೊಡು** – ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡು **ಒತ್ತುಂಗರಡೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಡೆ, **ಒಪ್ಪುಗೊಳ್** – ತೆಗೆದುಕೊ **ಒಪ್ಪುದಾಳ್** – ಶೋಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಒತ್ತುಂಬಲ** – ಒತ್ತಾಯ **ಒಪ್ಪುವೆಱು** – ಅಂದವನ್ನು ಹೊಂದು **ಒಬ್ಬಳ** – ಒರ್+ಬಳ, ಒಂದು ಬಳ್ಳ **ಒತ್ತುಂಗೊಳ್** – ಆಶ್ರಯಿಸು **ಒತ್ತುಬರ್** – ನೆರವಿಗೆ ಬರು **ಒಬ್ಬು೪** – ರಾಶಿ **೩ತ್ತೆ** – ಅಡವು; ಜೂಜಿನ ಪಣದ್ರವ್ಯ; **ಒಬ್ಲು ಆಕ್ತು** – ಕೂಡಿಡು (ಸೂಳೆಯರಿಗೆ) ಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ **ಒಮ್ಮು** – ಅನುವರ್ತಿಸು **ಒಮ್ಮುಕ್ಕುಳ್** – ಒಂದು ಮುಕ್ಕು, ಬಾಯಿ ಕೊಡುವ ಹಣ **ಒತ್ತೆಗೊಡು** – (ಸೂಳೆಯರಿಗೆ) ಒತ್ತೆ ನೀಡು ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು

ಒಯ್ – ತೆಗೆದುಕೊಡು ಹೋಗು **ಒರ್ವಕಗೊಳ್** – ಒಟ್ಟಾಗು **ಒಯ್ತನೆ** – ಸ್ಪುಟವಾಗಿ, ನೇರಾಗಿ **ಒರ್ವುಟಿ** – ಒಂದು ಜಾಗ **ಒಯ್ಯಗೆ(ನೆ)** – ಮೆಲ್ಲನೆ, ಮೃದುವಾಗಿ; **ಒಲ್** –ಪ್ರೀತಿಸು; ಸಮ್ಮತಿಸು;; ಬಯಸು; ಶಕ್ಕನಾಗು; ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ; ಕಡಿಮೆ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮೋಹಗೊಳ್<u>ನು</u> **ಒಯ್ಯಾರ** – ಒನಪು; ಬೆಡಗು **&ಲವರ** – ಪ್ರೀತಿ, ಮೋಹ; ಪ್ರವೃತ್ತಿ, **ಒಯ್ಯಾರಂಬಡೆ** – ಒನಪು ಪಡೆ, ಒನಪುಗೊಳ್ಳು ಒಲವು; ಪಕ್ಷಪಾತ **ಒರಂಟ** – ಒರಟ **ಒಲವರಂಗೊಳ್** – ಒಂದು ಪಕ್ಸ ವಹಿಸು **ಒಲವು** – ಪ್ರೀತಿ, ಮೋಹ **ಒರಂಟು** – ಒರಟುತನ ಹಿರಲ್ - ಒರಳು, ಕುಟ್ಟಲು ರುಬ್ಬಲು ಬಳಸುವ **೩೮** – ಒಲ್, ಆಸೆಪಡು **ಒಲಸು** – ಒಪ್ಪಿಸು ಸಾಧನ **ಹಿರಸು** – ಉಜ್ಪು, ಘರ್ಷಿಸು; ಕಾಟ, ಹಿಂಸೆ **ಒಲೆ** – ತೊನೆದಾಡು **ಹಿರೆ** – ತಿಳಿಸು; (ಚಿನ್ನ) ಉಜ್ಪುವ ಕಲ್ಲು; ಸಮಾನತೆ **ಒಲೆದಾಟ** – ತೂಗಾಟ **ಒಲೆ** – ಮಾತಾಡು; ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಉರಿಯ **ಒರೆಗಲ್** – ಚೆನ್ನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಉಜ್ಜುಗಲ್ಲು **ಒರೆಪ** – ಉಜ್ಪುವಿಕೆ ಸಾಧನ **ಒರೆಯಿಡು** – ಹೋಲಿಸು **ಒಲೆಗಲ್** – ಒಲೆಗೆ ಇಟ್ಟ ಕಲ್ಲು **ಒರ್ಕಣ್ಣುರುಡಿ** – ಒಂದು ಕಣ್ನು ಕುರುಡಾಗಿರುವವಳು **ಒಲೆಯಡುಕು** – ಒಲೆ ಹೂಡು **ಒರ್ಕುಡಿತೆ** – ಒಂದು ಬೊಗಸೆ **ಒಲ್ಡೆ** – ಒಲುಮೆ, ಪ್ರೀತಿ **ಒಕ್ಕೈಸು** – ಸೇರು, ಒಂದುಗೂಡು **ಒಲ್ಮೆಗ** – ಒಲಿದವನು **ಒರ್ಕೋಲ್** – ಒಂದು ಕೋಲು; ದೂರ **ಒಲ್ಯೆವೆಱು** – ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು ಅಳೆಯುವ ಪ್ರಮಾಣ **ಒಲ್ಲಣಿಗೆ** – ಒದ್ದೆಯಾದ ಬಟ್ಟೆ; ಸ್ನಾನವಸ್ತ್ರ **ಒಲ್ಲನೆ** – ಮೆಲ್ಲನೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ **ಒರ್ಗುಡಿಸು** – ಓಲು, ಓರೆಯಾಗು; ಕುಸಿ **ಒರ್ಗೇಣ್** – ಒಂದು ಗೇಣು ಉದ್ದ **ಒಲ್ಲನುಅ** – ಮೆಲ್ಲನೆ ಸದ್ದುಮಾಡು; **ಒಗ್ರೋಡೆ** – ಗುಂಪು ಒಡೆಯುವುದು ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ **ಒರ್ಚರ** - (ಒರ್+ಸರ) ಒಂದೆಳೆಯ ಸರ **ಒಲ್ಲಮೆ** – ಒಲುಮೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ **ಒವಜ** – (ಉಪಾಧ್ಯಾಯ); ಗುರು **ಒರ್ಚವಡಿ** – ಒಂದು ಪದರ; ಒಳಗೊಂದು **ಒವಜುಗೆಯ್** – ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡು ಹೊರಗೊಂದು ಪದರವುಳ್ಳ **ಒರ್ದೆಸೆ** – ಒಂದು ದಿಕ್ಕು; ಒಂದು ಪಕ್ಕ **ಒಸಗೆ** – ಶುಭ, ಮಂಗಳಕಾರ್ಯ; ಸಂತೋಷ; **ಒರ್ನುಡಿ** – ಒಂದು ಮಾತು ಶುಭ ಸಂದೇಶ; ಯಶಸ್ಸು, ಕೀರ್ತಿ **&ಸಗೆಕಾಱ** – ಸಂತೋಷವುಂಟುಮಾಡುವವನು **ಒರ್ಪದ** – ಒಂದು ಹೆಜ್ನೆ **ಒಪಿ೯ಡಿ** – ಒಂದು ಹಿಡಿ **ಒಸಗೆನೀರ್** – ಮಂಗಳಸ್ಸಾನ **ಒರ್ಪಿಡಿಗೂಳ್** – ಒಂದು ತುತ್ತು ಅನ್ನ **ಒಸಗೆವರ್** – ಮಂಗಳವುಂಟಾಗು **ಒಸಗೆವಱ³** – ಮಂಗಳವಾದ್ಯ **ಒರ್ಪೆಸರ್** – ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಸರು **ಒಸಗೆವಾಡು** – ಮಂಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಹಾಡು **೩೩೬೯ಸ** – ಒಂದೇ ಗುಂಗು **ಒರ್ಬಳಸು** – ಒಂದು ಸುತ್ತು **ಒಸಗೆವಾತು** – ಸಂತೋಷ ಸಮಾಚಾರ **ಒಸಗೆವರಸು** – ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ **ಒರ್ಬುಆಗೂಡು** – ಒಂದಾಗು **ಒರ್ಬುಳಸು** – ಒಟ್ಟುಗೂಡು **ಒಸಗೆವೇೞ್** – ಶುಭ ನುಡಿ **ಒರ್ಮಡಿ** – ಒಂದು ಸಲ **ಒಸಡು** – ಹಲ್ಲುಗಳ ಆಧಾರ ಮಾಂಸಖಂಡ **ಒರ್ಮನ** – ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು **ಒಸರ್** – ಜಿನುಗು, ಸ್ಪವಿಸು; ಜಿನುಗುವುದು **ಒಸರಾಱು** – ಹಸಿತನ ಆರಿಹೋಗು **ಒರ್ಮಾರ್** – ಒಂದು ಮಾರು (ದೂರ) **ಒಮೆ೯** – ಒಂದು ಬಾರಿ **ಒಸರ್ಚು** – ಜಿನುಗು **ಒರ್ಮೆಯುಂ** – ಒಂದೇ ಸಮನೆ **ಒಸರ್ತರ್** – ಒಸರ್ಚು **ಒರ್ಮೊದಲ್** – ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ; ಮೊದಲಿಗೇ **ಒಸರ್ದಾಣ** – ನೀರುಕ್ಕುವ ಜಾಗ, ಒರತೆ **ಒಮ್ಮೊಣ** – ಒಂದು ಮೊಳ (ಉದ್ದ) ಹಿಸೆ – ಪ್ರೀತಿಸು; ಅನುಗ್ರಹಿಸು; ಹಿಗ್ಗು; ಶೋಭಿಸು **ಒರ್ವ** – ಒಬ್ಬ **ಒಸೆಯಿಸು** – ಒಲಿಸಿಕೊ; ಸಂತಸಗೊಳಿಸು **ಒರ್ವಗಲ್** – ಒಂದು ಹಗಲು **ಒಳಅಟ್ಟ** – ಅಟ್ಟದ ಒಳಭಾಗ **ಒರ್ವಾಗ** – ಒಂದು ಭಾಗ, ಪಾಲು **ಒಳಕಣ್** – ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಕಣ್ಣು **ಒರ್ವು ೪** – ಒಬ್ಬು ೪, ಸಮೂಹ **ಒಳಕೆಯ್** – ಒಳಗೊಳ್ಳು

ಒಳಕೊ(ಗೊ)ಳ್ – ಸೇರಿಸಿಕೊ; ಹೊಂದು; **ಒಕ್ಗರೆ** – ಸುಂದರವಾದ ಅಲೆ ಉಂಟಾಗು, ಅಡಕವಾಗು, ಸಹಿಸು **ಒಕ್ಕೊಡವು** – ಒಳ್ನುಡುಗೆ **ಒಳಗಱೆ** – ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿ **ಒಕ್ಗೊಡೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ತೊಡೆ **ಒಳಗಂಬರ್** – ಒಳಗೆ ಬರು; ಮರ್ಮ ತಿಳಿ **ಒಳ್ಗಗೆ** – ಮೋಹಕ ನಗೆ **ಒಳಗಾಗು** – ಒಳಪಡು **ಒಳ್ಳಡಕ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ **ಒಳಗು** – ಒಳಗಡೆ; ಮರ್ಮ **ಒಳ್ನಡು** – ಬಡನಡು **ಒಳಗುಗಾಣ್** – ಒಳಗಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿ **ಒಳ್ನಾಡು** – ಸುಂದರವಾದ ದೇಶ **ಒಳಗುಗೊಳಸು** – ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಒಳ್ಳಱೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರಿಗೆ **ಒಳಗುಮಾಡು** – ವಶಪಡಿಸಿಕೊ; ಆವರಿಸು **ಒಳ್ಗುಡಿ** – ಸೊಗಸಾದ ಧ್ವಜ **ಒಳ್ಗುದಿ** – ಮೂಕಸಂಕಟ, ಒಳಗುದಿ **ಒಳಗ**ೆ – ಒಳಗಡೆ; ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ **ಒಳಮೊಗು** – ಒಳಗೆ ಹೊಗು **ಒಳ್ಳುಡಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನುಡಿ **ಒಳಮೊಯ್** – ಒಳಗೊಳ್ಳು, ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊ **ಒಳ್ಳುಡಿಗೇಕ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು **ಒಳದೊಯ್ಲು** – ಒಳಗೊಳಿಸು **ಒಳ್ಳುಡಿದೋಱು** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸು **ಒಳವಗೆ** – ಒಳಗಿನ ಶತ್ರು; ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ **ಒಕ್ಗೆಸಱ್** – ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೆಸರು **ಒಳವಾಯ್** – ಬಾಯ ಒಳಗು **ಒಳ್ಳೆಯ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ತುಪ್ಪ **ಒಳವುಗಿಸು** – ಒಳಗೆ ಹೊಗಿಸು **ಒಟ್ನೊಂಹಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವ್ರತ **ಒಳವೊಗು** – ಒಳಪೊಗು **ಒಳ್ಳು** – ಒಳ್ಳೆಯತನ; ಚೆಲುವು; ಒಳಿತು **ಒಳಸಾರ್** – ಒಳಪೊಗು **ಒಳ್ಳುಗಾಣ್** – ಒಳ್ಳೆದನ್ನು ಕಾಣು **ಒಳಸುರ್ಕು** – ಒಳಗೇ ಮುದುಡು **ಒಳ್ಪುಗಿಡು** – ಸೊಗಸು ಕೆಡು **ಒಳಸೇದು** – ತಡೆದುಕೊ **ಒಕ್ಪುಗೊಳ್** – ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಪಡೆ; ಒಪ್ಪಿಕೊ **ಒಳಸೋರ್** – ಕೈವಶವಾಗು; ಹಿಂಜರಿ; ಜಾರು **ಒಳ್ಳುವಡೆ** – ಸುಂದರವಾಗು **ಒಳಱು** – ಕಿರಿಚು, ಅರಚು **ಒಳ್ಪುವೆರಸು** – ದೃಢವಾಗಿ **ಒಳ್ಗಂಡ** – ದೊಡ್ಡ ಶೂರ **ಒಕ್ಪುವೆಱು** – ಶೋಭಿಸು **ಒಕ್ಗಂಮ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಮಳ **ಒಳ್ಳೂಜೆ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೂಜೆ **ಒಕ್ಕರಲ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ಅರಳು **ಒಳ್ಗತಿ** – ಸದ್ಗತಿ **ಒಳ್ಯಾಡ** – ಮನೆಯ ಒಳಭಾಗ **ಒಕ್ಗದಿರ್** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರಣ **ಒಕ್ಗನಸು** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕನಸು **ಒಳ್ಳಾವು** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮವು **ಒಳ್ಗರುಕ್** – ಒಳಕರುಳು **ಒಳ್ಳಡಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿಡಿ **ಒಕ್ಗಲ** – ದೊಡ್ಡ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಒಳ್ಯದುಳ್** – ಮೆದುಳಿನ ಒಳಭಾಗ **ಒಕ್ಗೞವೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಬತ್ತ **ಒಕ್ಕುಗುಕ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮೊಗ್ಗು **ಒಳ್ಗಡಿ** – ಪ್ರಖರವಾದ ಕಿಡಿ **ಒಳ್ಯುಡಿ** – ಸುಂದರ ಮುಡಿ **ಒಳ್ಗುಂಡಿಗೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕಮಂಡಲು **ಒಕ್ಕೊ**ಗ – ಚೆಲುವಾದ ಮುಖ **ಒಳರ್ವಣಿ** – ಉತ್ತಮ ಮಣಿ **ಒಳ್ಳಣ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ **ಒಳ್ಗುರುಳ್** – ಸುಂದರ ಕೇಶರಾಶಿ **ಒಕ್ಷರಕೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಹರಕೆ **ಒಕ್ಷರಲ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ಹರಳು (ಮಣಿ) **ಒಳ್ಗುಲ** – ಸತ್ಕುಲ **ಒಳ್ಗೆಸಱ್** – ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೊಚ್ಚೆ **ಒಳ್ನಾತು** – ಒಳ್ಳೆಯ ನುಡಿ **ಒಳ್ಲೆಱ**ೆ – ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ **ಒಳ್ವಣ್** – ಸುಂದರಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು **ಒಟ್ಗೊಂಚಲ್** – ಸೊಂಪಾದ ಗೊಂಚಲು **ಒಳ್ಳೆಸನ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಹವ್ಯಾಸ **ಒಳ್ಗೊಂಬು** – ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬೆ **ಒಕ್ಷೆಸರ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು **ಒಕ್ಗೊಳ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕೊಳ **ಒಕ್ಷೆಕಗು** – ಉಜ್ವಲ ಕಾಂತಿ **ಒಳ್ಲೆಱಿ** – ಸುಂದರ ಚಂದ್ರ **ಒಟ್ಲೋಡು** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋಡು **ಒಕ್ತನ** – ಒಳ್ಳೆಯತನ **ಒಕ್ಷೇಟ** – ಹಿತಕರ ಪ್ರಣಯ **ಒಳ್ತೊನಲ್** – ಸುಂದರ ನದಿ **ಒಕ್ತಪ** – ಒಳ್ಳೆಯ ತಪಸ್ಸು **ಒಕ್ಗಳರ್** – ಮಿರುಗುವ ಚೆಗುರು **ಒಳ್ಲಕ್ತರಿಗ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ವಾಂಸ **ಒಳ್ದಾವರೆ** – ಸುಂದರವಾದ ತಾವರೆ **ಒಳ್ಳಡಗು** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಂಸ **ಒಳ್ದುಡುಗೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ತೊಡುಗೆ, ಒಡವೆ **ಒಳ್ಲನುರಿ** – (ಗಾಯ) ಭಗಭಗ ಉರಿ **ಒಳ್ಗನೆ** – ಸೊಂಪಾಧ ತೆನೆ **ಒಳ್ಳನೆ** – ಸುಮ್ಮನೆ

ಒಳ್ಳರಲ್ಲಱೆ – ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂವನ್ನು ಬಿಡಿಸು **ಒಳ್ಲಲಗು** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕತ್ತಿ **ಒಳ್ಳಾನೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಆನೆ **ಒಳ್ಟಾಳ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ಶೂರ **ಒಳ್ಲಕೆಯ್** – ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡು **ಒಳ್ಚತವಸರ** – ಒಳ್ಳೆ ಅವಕಾಶ **ಒಳ್ಪತುಗೆಯ್** – ಒಳ್ಳಿಕೆಯ್ **ಒಳ್ಚತ್ತು** – ಒಳಿತು, ಒಳ್ಳೆಯದು **ಒಳ್ಚದ –** ಒಳ್ಳೆಯವನು **ಒಳ್ಳುಡೆ** – ಸುಂದರವಾದ ಉಡುಗೆ **ಒಳ್ಣುಣಿಸು** – ರುಚಿಯಾದ ಆಹಾರ **ಒಳ್ಟುಅಮ** – ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ **ಒಳ್ಟೆ** – ವಿಷವಿಲ್ಲದ ಹಾವು; ಪಡುವಲಕಾಯಿ **೩ಱ(೦)ಗು** − ಮಲಗು; ಸಾಯು; ಆತುಕೊ **೩ಱ೦ಟ** - ಒರಟ, ಗಡುಸಾದವನು **೩ಱ೦ಟು** – ಮೊಂಡುತನ **ಒಱಂಟುತನ** – ಒರಟುತನ, ಬಿರುಸು **ಒಱ೦ತೆ** – ಒರತೆ, ನೀರ ಬುಗ್ಗೆ **ಒಱಮ** – ಕಾಂತಿ **ಒಱಲ್** – ಪ್ರೀತಿಸು; ಪ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ; ಕೂಗು; ಕೂಗಾಟ **ಒಱಲೆ** – ಗೆದ್ದಲು **ಒಱಲ್ಲು** – ಸಂತಸಪಡಿಸು; ಧ್ವನಿಮಾಡು **ಒಱಲ್ಲಂ** – ಪ್ರೀತಿಸಿದವನು **ಒಱವು** – ಒರತೆ; ಸ್ಪವಿಸು; ಊಟೆ **ಒಱವುಗಱ³** – ಬುಗ್ಗೆಯಂತೆ ಚಿಮ್ಮು **ಒಱವುದೋಡು** – ಒರತೆಯನ್ನು ತೋಡು **ಒಱ³** – ಸ್ಪವಿಸು; ಕತ್ತಿಯ ಕವಚ **ಒಱಿಗಳೆ** – ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಹೊರತೆಗೆ **ಒಱಿಮ** – ಒರತೆ **ಒಱ³ವಾಯ್** – ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುವ ಬಾಯಿ **ಒಱ³ವೋಗು** – ಸುರಿದುಹೋಗು **೩ೞು** – ಪ್ರವಹಿಸು; ಹರಿದು ಹೋಗು **ಒೞ್ತುಡಿ** – ತುಂಬಿ ಹರಿ; ಪ್ರವಾಹ **ಒೞ್ತುಡಿವೋಗು** – ಪ್ರವಾಹ ನಿಲ್ಲು **ಒೞ್ಲು** – ಗುಂಪು

మ

& – ಪ್ರೀತಿಸು; ಓ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸು; ಸಲಹು ಓಂಕಾರ – ಪ್ರಣವಾಕ್ಟರ ಓಂತಿ – ಓತಿಕೇತ ಓಕರಿಸು – ಕಾರು, ವಾಂತಿಮಾಡು ಓಕುಪ್ರಾಂಗಣ – ಮನೆಯ ಅಂಗಳ ಓಕುಳ – ಬಣ್ಣದ ನೀರು ಓಕುಳಯಾಡು – ಬಣ್ಣದ ನೀರನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಎರಚು ಓಕರಿಸು – ವಾಂತಿ ಮಾಡು; ಅಸಹ್ಯಪಡು

ಓಗಂಬಾ(ಪಾ)ಡು – ಸುಪ್ರಭಾತ ಹಾಡು; ದ್ಭುತಗತಿಯಿಂದ ಹಾಡು **ಓಗಟೆ** – ಒಗಟು, ಒಡಪು **ಓಗಡಿಸು** – ಓಕರಿಸು; ಆಲಸ್ಯ ತೋರು; ಹಿಂಜರಿ **ಓಗರ** – ಪಕ್ನವಾದ; ಅನ್ನ **ಓಗರಗಂಪು** – ಬೆರಕೆ ಗಂಧ ; ಸಮ್ಮಿಶ್ರಗಂಧ **ಓಗರವೂ** – ಬೆರಕೆ ಹೂ **ಓಫ** – ಧಾರೆ; ಗುಂಪು; ಪ್ರವಾಹ **ಓಫಮೇಫ** – ಧಾರಾಕಾರ ಮಳೆ **ಓಜ** – ಒವಜ (ಉಪಾಧ್ಯಾಯ) ಗುರು **ಓಜಾಯಿತ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಲ್ಪಿ **ಓಜಾಯಲ** – ಮೋಸಗಾರ **ಓಜೆ** – ಕ್ರಮ; ಶ್ರೇಣಿ; ತಾಳ **ಓಜೆಗೆಯ್ಲು** – ಕ್ರಮಗೊಳಿಸು **ಓಜೆಗೊಳ್** – ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸು **ಓಜೆದಪ್ಲು** – ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು **ಓಜೆವಿಡಿ** – ಓಜೆ+ಪಿಡಿ, ಪಳಗಿಸಿದ ಹೆಣ್ಲಾನೆ **ಓಜೆವೆರಸು** – ಕ್ರಮದ ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡು **ಓಜೆವೆಱು** – ಅಂದಗೊಳ್ಳು **ಓಟ** – ಓಡುವಿಕೆ **ಓಡ** – ತೆಪ್ಪ, ದೋಣಿ **ಓಡಾಡು** – ತಿರುಗಾಡು **ಓಡಿಸು** – ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡು **ಓಡು** – ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗು; ಬೋಕಿಬಿಂಚು; ಮಡಕೆ; ತಲೆಯ ಚಿಪ್ಪು **ಓಣಿಯೋಗು** – ಕೊರಕಲಾಗು **ಓತ** – ಓದು; ಒಲಿದ **ಓದನ** – ಓಗರ, ಅನ್ನ **ಓದಾಳ** – ಓದುಗಾರ **ಓದಿಸು** – ಕಲಿಸು, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡು **ಓದು** – ಪಠಿಸು; ವಿದೈ ಕಲಿ; ಜ್ಞಾನ **ಓದುಂಗಾಱ** – ಓದುವವನು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ **ಓದುಕುಳ** – ಓದಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದವನು **ಓದುಗಲ** – ವಿದ್ಯ ಕಲಿ **ಓದುವೇೞ್** – ಓದಿಸು **ಓದುಳ್ಳ** – ಓದಿದವನು; ವಿದ್ವಾಂಸ **ಓದೊಡೆಯ** – ಓದುಳ್ಸ **ಓಪ** – ಪ್ರಿಯಕರ **ಓಪರ್** – ಪ್ರಿಯ–ಪ್ರೇಯಸಿಯರು– **ಓಪಳ್** – ನಲ್ಲೆ **ಓಪಾದಿ** – ಹಾಗೆ **ಓಪು** – ಪ್ರೀತಿ **ಓರಂಡಲ** – ಬೆಂಬಲ **ಓರಂ(ತು)ತೆ** – ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ **ಓರಂದ** – ಒಂದೇ ಕ್ರಮ, ಏಕಪ್ರಕಾರ **ಓರಗೆ** – ಸಮವಯಸ್ಕ

ಓರಗೆಗೊಳ್ – ಜೊತೆಯಾಗು

ಓರಗೆಯೆನಿಸು – ಸಮನಾಗು **ಓಸರಿಗೆ** – ಮನೆಯ ಮುಂದಣ ಅಥವಾ ಹಿಂದಣ **ಓರಗೆವೂ** – ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಹೂ ಅಂಗಳ **ಓಸರಿಗೊಳ್** – ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಹೋಗು **ಓರಡಿ** – ಒಂದು ಅಡಿ, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ **ಓರನ್ನ** – ಒಂದೇ ತೆರ; ಸರಿ ಸಾಟಿ **ಓಸರಿಸು** – ಓರೆ ಮಾಡು, ಓರೆಯಾಗು; ಹಿಂಜರಿ; **ಓರಣ** – ಸಾಲು, ಪಂಕ್ತಿ; ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ನೇವರಿಸು; ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು **ಓರಣಂಗೊಳ್** – ಒಪ್ಪವಾಗು **ಓಸಱೆ** – ಶಕುನ **ಓರಣಂಗೊಳಸು** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೋಡಿಸು **ಓಸಱೆಗೇೞ್** – ಶಕುನ ವಿಚಾರಿಸು **ಓರಣಂಜಡಿ** – ಓರಣಂಗೊಳ್ **ಓಹಣ** – ವಾಹನ **ಓರಣಿಕೆ** – ಓರಣವಾಗಿರುವಿಕೆ **ಓಕ್** – ಸಂಭೋಗಿಸು **ಓರಣಿಸು** – ಓರಣವಾಗಿರು **ಓ೪** – ಸಾಲು, ಸಮೂಹ; ಓರಣ, ಕ್ರಮ **ಓರನ್ನ** – ಒಂದೇ ರೀತಿ; ಸಮಾನ ಓಳಿಗೊಳ್; ಸಾಲುಗೊಳ್ಳು **ಓರನ್ನೆ** – ಸಮಾನೆ **ಓಆದೋರಣ** – ಸಾಲು ತೋರಣ **ಓರನ್ನರ್** – ಒಂದೇ ಬಗೆಯವರು **ಓಆಯಿಸು** – ಸಾಲಾಗಿಸು **ಓರಾಯ** – ಪಂಕ್ತಿ; ಒಂದೇ ಅಳತೆ **ಓಳವಡು(ಡೆ)** – ಸಾಲುಗಟ್ಟು **ಓರೆ** – ಓರಗೆ **ಓಆವೀಡು** – ಸಾಲು ಮನೆ **ಓರೆಂಜಲ್** – ಜೊತೆಗೆ ಊಟಮಾಡುವವರು **ಓಆವೆಕ್ಸು** – ಬಿಳಿಬಣ್ಣದ ಸಾಲು **ಓರೆಡೆ** – ಒಂದು ಎಡೆ **ಓಳೆ** – ರತಿಕ್ರೀಡೆ **ಓರೆವೋಗು** – ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಓಲು **ಓಱಿಯಾವು** – ಕರಾವು, ಕರೆಯುವ ಹಸು **ಓರೊಂದು** – ಒಂದೊಂದು; ಪರಸ್ಪರ **ಓರೊರ್ಮೆ** – ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ఔ **ಓರೊರ್ವ** – ಒಬ್ರೊಬ್ಸ **ಓರ್ಗುಡಿಸು** – ಕುಪ್ಪೆಹಾಕು **ಔಂಕು** – ಅಮುಕು **ಓಲಗ** – ರಾಜಸಭೆ; ರಾಜಸೇವೆ **ಔಫ** – ಸಮೂಹ; ಪ್ರವಾಹ **ಓಲಗಂಗುಡು** – ರಾಜಸಭೆ ನಡೆಸು **ಔಡು** – ತುಟಿ **ಓಲಗವುರುಡು** – ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ **ಔಡೊತ್ತು** – ತುಟಿ ಕಚ್ಚು; ಹಲ್ಲುಮಡಿ ಕಚ್ಚು ಸ್ಪರ್ಧೆ **ಔತಳ** – ಔತಣ **ಓಲಗಶಾಲೆ** – ರಾಜನ ಸಭಾಮಂಟಪ **ಔತ್ಸುಕ್ಯ** – ಕುತೂಹಲ; ಉತ್ಸಾಹ **ಓಲಗಿಗ** – ಸೇವಕ **ಔದನಿಕ** – ಬಾಣಸಿಗ, ಅಡಿಗೆಯವನು **ಓಲಗಿಸು** – ಸೇವೆಮಾಡು; ಅರ್ಪಣೆಮಾಡು **ಔದರಿಕ** – ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ **ಓಲಗೆಕಾಱ** – ಸೇವಕ **ಔದಲೆಗಾಣ್** – ಅಡಗು, ಗುಪ್ತವಾಗು **ಓಲಾಡಿಸು** – ತೊನೆದಾಡಿಸು; ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು **ಔದಾರಿಕ** – ಸ್ಥೂಲದೇಹ **ಓಲಾಡು** – ತೊನೆದಾಡು; ಹಿಗ್ಗು; ಜಲಕೇಳಿಯಾಡು **ಔದುಂಬರ** – ಉದುಂಬರ ಮರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು; **ಓಲೆ** – ತಾಳೆಗರಿ; ಪತ್ರ; ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ; ರಥದ ಅತ್ತಿಯ ಮರ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು **ಔದುಂಬರಕುಷ್ಠ** – ಮೈ ಹುಳಬೀಳುವ **ಓಲೆಗುಡು** – ಪತ್ರ ಕಳಿಸು ಕುಷ್ಡರೋಗದ ಬಗೆ **ಓಲೆಯಡಕು** – ಪತ್ರ ತಲುಪಿಸು **ಔದ್ಧತ್ಯ** – ಉದ್ದಟತನ **ಓಲೆಯೊಯ್** – ಓಲೆಯಡಕು **ಔಪರಿಷ್ಟಕ** – ಮೇಲ್ಬಾಗ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ರತಿಕ್ರೀಡೆ **ಓಲೆವಾಗ್ಯ** – ಓಲೆಯ ಭಾಗ್ಯ; ಮುತ್ತೈದೆತನ **ಔಮೀನ** – ಅಗಸೆ ಹೊಲ **ಓಲೈಸು** – ಸೇವೆಮಾಡು; ಅನುಸರಿಸು **ಔಮ್ಯ** – ಅಗಸೆ ಹೊಲ **ಓವನಿಗೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾಡುಗಬ್ಬ **ಔರ್ವ(ರ್ವ)** – ಊರ್ವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; **ಓವದೆ** – ಓ+ಅದೆ, ಲಕ್ಷೈಮಾಡದೆ ತೊಡೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ; ಭೃಗು **ಓವರಿ** – ಕೋಣೆ; ಒಳ ಮನೆ; ಗುರಿ, ಈಡು ಸಂತತಿಯವನು; ಬಡಬಾಗ್ನಿ **ಓವು** –ಓ, ಕಾಪಾಡು **ಔರ್ವಜ್ವಲ(ಳ)ನ** – ಸಮುದ್ರದ ಬೆಂಕಿ, ಬಡಬಾಗ್ನಿ **ಓವೋ** – ಆಶ್ಚರ್ಯ–ದುಃಖಸೂಚಕ ನಿಪಾತಾವ್ಯಯ– **ಔರ್ವಾಗ್ನಿ** – ಬಡಬಾಗ್ನಿ **ಓಷಧೀಶ್ವರ** – ಸಸ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಚಂದ್ರ **ಔರ್ವಾನಳ** – ಬಡಬಾಗ್ನಿ

ಓಷ್ಠಮಟಸಂದಂಶ – ಹಲ್ಲುಮುಡಿ ಕಚ್ಚುವುದು

~~ਰ~~	ಕಂಟಕ – ಮುಳ್ಳು; ಮಲಕ; ತೊಂದರೆ
ŭ	ಮಾಡುವವನು
	ಕ ಂಟಕಗುಲ್ದ – ಮುಳ್ಳುಪೊದೆ
ಕಂ – ನೀರು	ಕಂಟಕದ್ದಾರ – ಮೊಳೆಗಳಿರುವ ಬಾಗಿಲು
ಕಂಕ – ಚಿಮಟ, ಇಕ್ಕುಳ; ಕರೀ ಹದ್ದು	ಕಂಚಕವಕ್ರಿಮ – ಮುಳ್ಳಿನಂತೆ ಡೊಂಕಾದ
ಕಂಕಟ – ಕವಚ	ಕಂಟಕಸ್ಥಿತಿ – ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ
ಕಂಕಣ – ಬಳಿ	ಕಂಟಕಾಂಕುರ – ಪುಲಕವುಂಟಾಗು
ಕಂಕಣವಾರ – ಬಳೆಗಳ ಸಾಲು	ಕಂಟಕಿತ – ಪುಲಕಿತ
(ಕಂಕಣ+ಆರ=ಕಂಕಣ ಮತ್ತು ಹಾರ)	ಕಂಟಮೊನೆ – ಬರೆಯುವ ಸಾಧನದ ಮೊನೆ
ಕಂಕಪತ್ರ – ಹದ್ದಿನ ಗರಿ(ಗಳುಳ್ಳ ಬಾಣ)	ಕಂಟಣ(ಆ)ಸು – ಅರಳಿಸು; ಹಿಗ್ಗಿಸು;
ಕಂಕರಿ – ಒಂದು ವಾದ್ಯ	ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳು; ಪುಲಕಗೊಳ್ಳು
ಕಂಕಾಅ(೪) – ಶಿವ	ಕಂಟಸು – ಪೀಡಿಸು
ಕಂಕಾಳಕೆ – ಎಲುಬು ಗೂಡು	ಕಂಠಗತವಾಯು – ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಉಸಿರು
ಕಂಕೇಅ(೪) – ಅಶೋಕದ ಮರ	ಸಿಕ್ಕೆಹಾಕಿಕೊಂಡವನು, ಮರಣೋನ್ಮುಖ
ಕಂಗನೆ – ಬಹಳವಾಗಿ	ಕಂಠಗತಾಸು – ಕಂಠಗತವಾಯು
ಕಂಗು – ನವಣೆ	ಕಂಠಗ್ರಹಂಗೆಯ್ – ಕತ್ತು ಹಿಸುಕು
ಕಂಗೆಡಿಸು – ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತಾಗಿಸು	ಕಂಠದಫ್ಸ – ಕಂಠ ಮುಳುಗುವುದು
ಕಂಗೊಳಸು – ಕಣ್ಣನ್ನು ಸೆಳೆ	ಕಂಠನಾಳ – ಕಂಟದ ನಾಳ
ಕಂಚಗಾರ್ತಿ – ಕಂಚುಗಾರನ ಹೆಂಡತಿ	ಕಂಠರುತಿ – ಕಂಠಧ್ವನಿ
ಕಂಚ(ಚು)ಗಾಱ – ಕಂಚು ಮುಂತಾದ ಲೋಹದ	ಕಂಠಸ್ಥ – ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿರುವ, ಕಂಠಗತ
ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು	ಕಂಠಾಭರಣ – ಕೊರಳ ಆಭರಣ
ಕಂಚೀಳೆ – ಕಂಚಿನಿಂಬೆ, ಈಳೆ ಜಾತಿಯ ಒಂದು	ಕಂಠಿಕಾಬಂಧ – ಕೊರಳ ಆಭರಣವನ್ನು
ಹಣ್ಣು	ತೊಡಿಸುವುದು
ಕಂಚುಕ – ಅಂಗಿ	ಕಂಠಿಕಾ(ಕೆ) – ಹಾರ, ಸರ, ಏಕಾವಳಿ
ಕಂಚುಕಿ – ರಾಣಿವಾಸದ ಅಧಿಕಾರಿ	ಕಂಠೀರವ – ಸಿಂಹ
ಕಂಚುಕೀಂದ್ರ – ಹಾವುಗಳ ರಾಜ; ಆದಿಶೇಷ	ಕಂಠೀರವವಾಹನೆ – ಸಿಂಹವಾಹನೆ, ದುರ್ಗೆ
ಕಂಚುಗರ್ಚು – ಕಂಚಿನ ತಟ್ಟೆ ತೊಳೆ	ಕಂಠೀರವಾಸಂದಿ – ಸಿಂಹಾಸನ
ಕಂಚುಗಾಱವಸರ – ಕಂಚುಗಾಱ+ಪಸರ,	ಕಂಡ – (ಖಂಡ) ತುಂಡು, ಭಾಗ
ಕಂಚುಗಾರನ ಅಂಗಡಿ	ಕಂಡದಿಂಡೆ – ಮಾಂಸಖಂಡ
ಕಂಚುಗಾಱಗೇರಿ – ಕಂಚುಗಾರರ ಬೀದಿ	ಕಂಡಪಟ – (ಕಾಂಡ ಪಟ) ತೆರೆ, ಪರದೆ
ಕಂಚುವಱೆ – ಕಂಚಿನ ಹರೆ, ತಮಟೆ	ಕಂಡರಣೆಗೆಯ್ – ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡು
ಕಂಚುಆಕೆ – ರವಿಕೆ	
ಕಂಜ – ಕಮಲ	ಕಂಡವಡ – ಕಂಡಪಟ
ಕಂಜಱ – ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮ	ಕಂಡಿ – ನುಸುಳುವ ರಂಧ್ರ
ಕಂಜಪಾತಾಕರ – ತಾವರೆಯ ಕೊಳ	ಕ ಂಡಿಕೆ – ತುಂಡು
ಕಂಜಭವ – ಕಂಜಜ	ಕಂಡು – (ಖಂಡ) ಕಂಡಿಕೆ
ಕಂಜರಜ – ತಾವರೆಯ ಪರಾಗ	ಕ ಂಡುವೋಗು – ತುಂಡಾಗು
ಕಂಜಸಖ – ತಾವರೆಯ ಪ್ರಿಯ, ಸೂರ್ಯ	ಕಂಡೂಯ(ನ) – ನವೆ, ತುರಿಕೆ
ಕಂಜಾಕ್ಷ = ತಾವರೆಗಣ್ಣ, ವಿಷ್ಣು	ಕಂಡೂಲ – ನವೆ; ಕಜ್ಪಿ
ಕಂಜಾತ – ತಾವರೆತಲೆಗಳ ಸಮೂಹ	ಕಂಡೂಹೃತಿ – ನವೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು
ಕಂಜಾಸನ – ಬ್ರಹ್ಮ ಕಂಜಾಸ, ಮನ್ನಡ	್ಳ ಕಂತಿ – ಜೈನಸನ್ಯಾಸಿನಿ
ಕಂಜಾಸ್ತ್ರ – ಮನ್ಮಥ ಕಂಜಾಜ ಕಾನಕೆರಳ ಸಮಂಕ	್ ಕಂತಿಕೆ – ಕಂತಿ
ಕಂಜಾಳ – ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ	ಕಂತು – ಮನ್ಮಥ
ಕಂಜೋದರ – ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ	್ಮ. ಕಂತುಕ – ಚೆಂಡು

ಹೊಂದಿದವನು, ವಿಷ್ಣು

ಕಂಟ – ತಾಳೆಗರಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು

ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಧನ

ಕಂತುಕ – ಚೆಂಡು

ಕಂತುಮನ – ಕಾಮಭಾವ

ಕಂತುಚಾಪ – ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು

ಕಂತುಚೇತ – ಕಾಮಾಸಕ್ಕಿ

ಕಂಪುವೊೞಲ್ - ಸುವಾಸನೆಯ ನಗರ; ಒಂದು **ಕಂತುಮನ** – ಕಾಮಾಪೇಕ್ನೆ **ಕಂತುಶರ** – ಕಂತುಚಾಪ ಊರಿನ ಹೆಸರು ಕಂತೆ - ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆ **ಕಂಬನಿಗಿಡಿ** –ಕಣ್ಣೀರ ಕಿಡಿ ಕಂತೆಗ – ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದವನು, ವಿರಾಗಿ **ಕಂಬಲಾಶ್ವತ** – ಕಂಬಲ, ಅಶ್ವತ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು **ಕಂದ** – ಮೋಡ; ಮಗು, ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸುವುದು **ಕಂಬಳ** – ಕಂಬಳಿ, ಉಣ್ಣೆಯ ಹೊದಿಕೆ **ಕಂದಕ** – ಅಗಳು, ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ನೀರು **ಕಂಬಳತೀರ್ಥ** – ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೆಸರು ತುಂಬಿದ ಗುಂಡಿ **ಕಂಜ** – ಕುದುರೆ ಬಾಯಲ್ಲಿನ ಲೋಹದ ತುಂಡು; **ಕಂದರ** – ಗುಹೆ; ಕೊರಳು; ಕಣಿವೆ ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಅಂಚು; ತಂತಿ **ಕಂದರೋದರ** – ಕಂದರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡುದು ಕಂಬು – ನೀರು; ಶಂಖು **ಕಂಬುಗಲ** – ಶಂಖುವಿನಂತಹ ಕೊರಳು **ಕಂದರ್ಪ** – ಮನ್ಮಥ **ಕಂದರ್ಪಸಾಯಕ** – ಕಾಮಬಾಣ **ಕಂಬುಗ್ರೀವೆ** – ಶಂಖುವಿನಂತಹ ಕೊರಳುಳ್ಳವಳು ಕಂದರ್ಪಾರಿ – ಕಾಮವೈರಿ, ಶಿವ **ಕಂಭ** – ಕಂಬ **ಕಂದಲ್(ಲ)** – ಮೊಳಕೆ, ಚಿಗುರು **ಕಂಭಗಟ್ಲು** – ಕಂಬದ ಸುತ್ತ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರ **ಕಂದಅ** – ಬಾವುಟ **ಕಂಬನಿಱೆಸುಗೆ** – ಕಂಬ ನಿಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ **ಕಂದ(ಲ್)ಲು** – ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆ **ಕಂಭನಿಱುಗೆ** – ಕಂಬ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಕಂದಳ(೪) – ಮೊಳಕೆ **ಕಂಭಶಕ್ತಿ** – ಬೆಂಬಲ ಶಕ್ತಿ **ಕಂಸಸೂದನ** – ಕಷ್ಣ ಕಂ(ಕೆಂ)ದಳ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂ ಕಂದಳಕೆ – ನೆಲ ಬಾಳೆ ಗಿಡ ಕಂಸಾಳ - (ಕಾಂಸ್ಥ+ತಾಳ) ಕಂಚಿನ ತಾಳ **ಕಂದ೪ತ** –ಅರಳಿದ **ಕಃ** – ಯಾವನು **ಕಂದಳಸು** – ಕುಡಿಯೊಡೆ **ಕಕರಗೆಯ್ತ** – ಕಕರವೆಂಬ ಮದ್ಯದ ಕಾರ್ಯ, **ಕಂದಿಸು** – ಬಾಡುವಂತೆ ಮಾಡು ಅಂದರೆ ಅಮಲು ಕಕುದ – ಶಿಖರ; ಗೂಳಿಯ ಹಿಣಿಲು **ಕಂದು** – ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು; ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ; ರುಬ್ಬುಗುಂಡು; ಸೆಜ್ಜೆ; ಹಸುಕರು; **ಕಕುದ್ಯತ್** – ಎತ್ತು ಕಕುಭ – ದಿಕ್ಕು; ಮತ್ತಿಯ ಗಿಡ; ವೀಣೆಯ **ಕಂದುಕ** – ಚೆಂಡು ಬುರುಡೆ ಕಂದುಕಕೇ**ಆ** – ಚೆಂಡಾಟ ಕಕ್ತಂಬು – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ, ಮುಳ್ಳಿನ ಬಾಣ **ಕಂದುಕಕ್ರೀಡೆ** – ಕಂದುಕಕೇಳಿ **ಕಕ್ತಡವಂದಿ** – ದೊಡ್ಡ ಹಂದಿ **ಕದುಗೊರಲ** – ಶಿವ **ಕಕ್ತಡೆ** – ಗರಗಸದಂತೆ ಬಾಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ **ಕಂಧರ** – ಕೊರಳು ಆಯುಧ; ಗುದ್ದಲಿ **ಕಂಧರದ್ವಯಸ** – ಕೊರಳು ತಾಕುವವರೆಗೆ **ಕಕ್ತಡೆಗಾಸಿಯಾಗು** – ಕಕ್ಕಡೆಯ ಏಟಿನಿಂದ **ಕಂಧರಬಂಧ** – ಹೆಗಲು <u>ಗಾಸಿಗೊಳ್ಳು</u> **ಕಂಪ** – ಜೇಡಿಮಣ್ಣು; ನಡುಕ ಕಕ್ಷರ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮದ್ಯ; ಕೃಕರ, ಒಂದು **ಕಂಪಣ(ನ)** – ಒಂದು ಆಯುಧ ವಿಧದ ನೀರುಹಕ್ಕಿ **ಕಂಪನ** – ನಡುಗುವಿಕೆ **ಕಕ್ತರಗೆಯ್ತ** – ಕಕ್ಕರವೆಂಬ ಮದ್ಯದ ಅಮಲಿನಿಂದ **ಕಂ(ಗಂ)ಪಲ್** – ಕೆಸರು ಮಾಡುವ ಚೇಷ್ಟೆ **ಕಂಪಲರ್** – ವಾಸನೆ ಪಸರಿಸು **ಕಕ್ತರನೆ** – ಕರಕರನೆ ಎಂಬ ಅನುಕರಣಶಬ್ದ **ಕಂಪಿಡಿ** – ಗಮಗಮಿಸು **ಕಕ್ತರವೞಯಿಗೆ** – ಮಾಸಲು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ **ಕಂಪಿತ** – ಕಂಪನಗೊಂಡ **ಕಕ್ತರಸಂಜೆ** – ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಸಂಜೆ **ಕಂಪಿಸು** – ನಡುಗು ಕಕ್ರ0 – ಮೋಸ, ವಂಚನೆ ಕಕ್ತವಡೆ – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಕಂಪು** – ಸುಗಂಧ, ವಾಸನೆ **ಕಂಪುಗು** – ಸುಗಂಧ ಸೂಸು **ಕಕ್ಷಸಂಬೆಱು** – ಚಡಪಡಿಸು **ಕಂಪುಗೊಳ್** – ಮೂಸಿನೋಡಿ **ಕಕ್ತಸಜವ್ವನ** – ಕರ್ಕಶ ಯೌವನ, ಬಲಿತ ಯೌವನ ಕಂಪುವಳ – ಗಾಳಿ ಕಕ್ಷಳಗೞಲ್ – ಚೂರುಚೂರಾಗು **ಕಂಪುವೆಱು** – ಸುಂಧವನ್ನು ಪಡೆ **ಕಕ್ಕು** – ವಾಂತಿಮಾಡಿಕೊ; ಗರಗಸದ ಹಲ್ಲು **ಕಂಪುವೇಱು** – ಕಂಪುವೆಱು ಕಕ್ಕುಂದಱೆ – ಹಲ್ಲುಗಳಿರುವ ಆಯುಧ, ಗರಗಸ **ಕಕ್ಷ** – ಕಂಕುಳು

ಕಕ್ಷಪಾಲಕೆ – ಬಗಲ ಚೀಲ **ಕಟು** – ಕಾರವಾದ; ರಭಸದ **ಕಕ್ಷಮಟ** – ಕಕ್ಷ **ಕಟುತ್ರಯ** – ಶುಂಠಿ, ಮೆಣಸು, ಹಿಪ್ಪಲಿಗಳ ಕಕ್ಷಮೂಲ – ಕಕ್ಷ್ಮ ಮಿಶ್ವಣ **ಕಕ್ಷ್ಯ** – ಮನೆಯ ತೊಟ್ಟಿ **ಕಟುಕತ್ತಯ** – ಕಟುತ್ತಯ ಕಕ್ಷ್ಯಾಂತರ – ಒಳ ಆವರಣ **ಕಟುರ** – ಕಠೋರ **ಕಕ್ಷ್ಯಾವಕಾಶ** – ಆವರಣದ ಹರಹು **ಕಟುವಿಪಾಕೆ** – ಕಟು ರುಚಿಯನ್ನು ನೀಡುವವಳು **ಕಟ್ಟಂಕ** – ಬಿರುಸಾದ ಕಾಳಗ **ಕಗ್ಗು** – ಕಪ್ಪಾಗು; ಕಪ್ಪಿಡು **ಕಚ** – ತಲೆ ಕೂದಲು **ಕಟ್ಟಂಕದಲ್ಲಣ** – ದೊಡ್ಡ ಶೂರರನ್ನೂ ಕಚಗ್ರಹ – ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವವನು ಕಚಗ್ರಹಂಗೆಯ್ - ಮುಡಿ ಹಿಡಿ **ಕಟ್ಟಕಡೆ** – ತೀರ ಕೊನೆ **ಕಚಬಂಧ** – ಮುಡಿ, ತುರುಬು **ಕಟ್ಟಚ್ಚರಿ** – ಕಡಿದಾದ ಅಚ್ಚರಿ **ಕಚಭಾರ** – ಕೇಶರಾಶಿ **ಕಟ್ಟಣಕ** – ಸುಂದರ, ಅದ್ಭುತ **ಕಚರಿ** – ಅರಿದಾಳ **ಕಟ್ಟಣ್ಣು** – ಕಡುಗಲಿತನ ಕಚಾಕಚಿ – ಪರಸ್ಪರ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದೆ ಎಳೆದಾಡು **ಕಟ್ಟಣ್ಡುಕಾಱ** – ಕಡುಗಲಿ **ಕಚಾವಳ** – ಕೇಶರಾಶಿ **ಕಟ್ಟರಸ** – ಪ್ರಬಲನಾದ ರಾಜ ಕಟ್ಲ(ಲೆ)ಳೆ –ತೂಕದ ಬಟ್ಟು; ನಿಯಮ; **ಕಚೌಫ** – ಕೇಶರಾಶಿ ಚಿನ್ನರತ್ನಗಳನ್ನು ತೂಗುವ ಒಂದು ಅಳತೆ **ಕಚ್ಚಟೆ** – ಬಿರುದಿನ ಬಳೆ; ಒತ್ತಿ ಚಪ್ಪಟೆಯಾದುದು ಕಟ್ಟಳ್ಳೆ – ಒತ್ತಾಗಿರುವುದು **ಕಚ್ಚುಟ** – ಕೌಪೀನ ಕಚ್ಚೆ – ಪಂಚೆ ಅಥವಾ ಸೀರೆಯ ಚುಂಗು **ಕಟ್ಪಱೆಕೆ** – ಪ್ರಸಿದ್ದಿ **ಕಚ್ಚೆಯಕಟ್ಟ** – ಸಿದ್ದವಾಗು **ಕಟ್ಟಾನೆ** – ಶಕ್ಕಿಶಾಲಿಯಾದ ಆನೆ **ಕಜ್ಟ** – ಕಚ್ಛೆ **ಕಟ್ಟಾಯ** – ಕಠಿಣ ಸಂದರ್ಭ; ಖಂಡಿತವಾದ **ಕಚ್ಛಪ** – ಆಮೆ ಮಾತು; ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮ **ಕಟ್ಪಾಯಕಾರ್ತಿ** – ಬಹು ಚೆಲುವೆ; ಅತಿ ಚತುರೆ **ಕಚ್ಚಾವಾಲ** – ಹಿಂಗಚ್ಚೆ ಕಜ್ಜಿ – ಕಾರ್ಯ **ಕಟ್ಟಾಯಕಾಱ** – ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಕಟ್ಟಾಯತ** – ಚೆನ್ನಾದ ಸಿದ್ದತೆ **ಕಜ್ಞಕ** – ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಾಳ್ – ಮಹಾ ಶೂರ **ಕಜ್ಜಿಗಿ** – ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗ **ಕಜ್ಞಲ(ಳ)** – ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಡಿಗೆ **ಕಟಾಕ್ತನ** – ಮಹಾ ಶೌರ್ಯ **ಕಟ** – ಆನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಳ; ದವಡೆ **ಕಟ್ಟಾಱು** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗು ಕಟಕ – ಸೈನ್ಯ; ಪಾಳೆಯ; ಕೈಬಳೆ; ರಾಜಧಾನಿ; **ಕಟ್ಟಗೆಕಾ(ಗಾ)ಱ** – ದಂಡಧಾರಿ, ಪ್ರತೀಹಾರಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ **ಕಟ್ಟಗೆವಿಡಿ** – ದಂಡಧಾರಿಯಾಗು **ಕಟ್ಟದಿರ್** – ಕಟ್ಟಾ ಎದುರು **ಕಟಕತ್ವ** – ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯ ಕಟಕಾಚಾರ್ಯ – ಸೇನೆಯ ತರಬೇತಿದಾರ **ಕಟ್ಟಸು** – ಬಂಧಿಸು; ಅಳವಡಿಸು **ಕಟ್ಟಱುಂಪೆ** – ಕಟ್ಟಿರುವೆ, ಗೊದ್ದ **ಕಟಕೋಪಾಧ್ಯಾಯ** – ಕಟಕಾಚಾರ್ಯ ಕಟ್ಲು – ಬಂಧಿಸು; ತಡೆ ಹಾಕು; ತೊಡು; ಬಂಧನ; **ಕಟವಾಯ್** – ಬಾಯ ಕೊನೆ **ಕಟಾಕ್ಷ** – ಕುಡಿನೋಟ ಸಂಕೋಲೆ **ಕಟಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪ** – ಕುಡಿನೋಟ; ಕಣ್ಣ ಸಂಜ್ಞೆ **ಕಟ್ಟಾಂಗವಳ** – ಬುತ್ತಿ **ಕಟ್ಟುಂಜುರಿಗೆ** – ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸುರಿಗೆ **ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ** – ಕಟಾಕೃವಿಕ್ಸೇಪ **ಕಟಾಕ್ಷಿಸು** – ಓರೆನೋಟ ಬೀರು **ಕಟ್ಟುಕಡಹ –** ತೊಳಲಾಟ **ಕಟ್ಟುಕಡಿ** – ಆತಂಕಪಡು **ಕಟಾರ(ರಿ)** – ಕಿರುಗತ್ತಿ **ಕಟಾಹ** – ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ **ಕಟ್ಟುಕಡೆ** – ಮರುಗು; ಮರ್ಯಾದೆ ಮೀರು, **ಕಠಾರ** – ಕಟಾರ ನಿಯಮೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡು **ಕಟ್ಟುಗ್ಗರ** – ಕಟ್ಟುಗ್ರ **ಕಟ** – ಸೊಂಟ **ಕಟತಟ** – ಸೊಂಟ ಪ್ರದೇಶ **ಕಟ್ಟುಬ್ಲಸ** – ಬಹು ಉಬ್ಬಸ ಕಚಿದಫ್ನ – ಸೊಂಟದವರೆಗೆ ಮುಳುಗುವ ಕಟ್ಟಾಬ್ಲೆಗ – ಬಹು ಚಿಂತೆ **ಕಟಬಂಧ** – ಉಡಿದಾರ; ಡಾಬು **ಕಟ್ಟುರ್ಬಟೆ** – ಆಧಿಕ್ಯ; ರಭಸ **ಕಟವ** – ಕಟಿ **ಕಟ್ಟುವಂಜರ** – ಬಲವಾದ ಪಂಜರ; ನಾಗವೇದಿಕೆ **ಕಟಸೂತ್ರ** – ಕಟಿಬಂಧ **ಕಟ್ಟುವಡು** – ಕಟ್ಟನಿಂದ ಬಿಗಿ

ಕಡಿಗೊಂಬುಗೊಳ್ – ಕತ್ತರಿಸಿದ **ಕಟ್ಟವಡೆ** – ಕಟ್ಟುವಡು **ಕಟ್ಟುವರ್** – ಕಠಿಣವಾಗು ಕೊಂಬೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗು ಕಡಿತ – ಬಳಪದಿಂದ ಬರೆಯಲು ಕಪ್ಪುಲೇಪನವುಳ್ಳ **ಕಟ್ಟುವೆಱು** – ಕಟ್ಟುವಡು ಬಟ್ಟೆ; ಪಗಡೆ ಚದುರಂಗಗಳ ಹಾಸು; **ಕಟ್ಟೆ** – ಜಗಲಿ ಚರ್ಮ; ಕಡತ, ಲೆಕ್ಕದ ಮಸ್ಮಕ **ಕಟ್ಟೆಗಟ್ಟು** – ಅಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟೆಗ್ಗ – ಮಹಾ ಮೂರ್ಖ **ಕಡಿತಲೆ** – ಕತ್ತಿ **ಕಡಿತಲೆಕಾಱ** – ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದವನು ಕಟ್ಟೆಲ್ಲು – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮೂಳೆ **ಕಡಿತಲೆಯಾಳ್** – ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಅಂಗರಕ್ಸಕ ಕಟ್ಟೆಱಕ – ಬಹು ಪ್ರೀತಿ **ಕಟ್ಟೇಕಾಂತ** – ಕಡಿದು ಏಕಾಂತ, ಮಹಾ ರಹಸ್ಯ **ಕಡಿದು** – ತೀವ್ರವಾದ; ಉಗ್ರವಾದ **ಕಟ್ಟೇವ** – ಕಡು ಬೇಸರ; ತಿರಸ್ಕಾರ **ಕಡಿಯಣ** – ಕಡಿವಾಣ ಕಟ್ಟೇೞ್ಗೆ – ಬಹಳ ಏಳಿಗೆ **ಕಡಿಯಿಸು** – ಕತ್ತರಿಸು, ಖಂಡಿಸು **ಕರೋರ** – ಬಿರುಸು; ಉಗ್ರ **ಕಡಿವಡೆ** – ತುಂಡಾಗು ಕರೋರವಾಣಿ – ಗಡಸು ಮಾತು **ಕಡಿವೆಱು** – ತುಂಡಾಗು ಕಡಂಕು - ಕಬಂಧ, ಅಟ್ಟೆ **ಕಡಿವೋಗು** – ಕಡಿವೆಱು **ಕಡಂಗ** – ಕಡಗ, ಒಂದು ಆಭರಣ **ಕಡಿಹ** – ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ **ಕಡಂಗು** – ಉತ್ಸುಕಗೊಳ್ಳು; ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು; **ಕಡು** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ಕಡು(೦)ಬು** – ಕಡುಬು, ಒಂದು ತಿಂಡಿ **ಕಡಂಗೊಳ್** – ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊ **ಕಡುಕುಂದಱೆ** – ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಕತ್ತಿ, ತಿವಿವ ದಸಿ **ಕಡಂದುಱು** – ಒಂದು ಕೀಟ **ಕಡುಕು** – ಅಟ್ಟಿ, ಕಬಂಧ **ಕಡಂಬ** – ಕದಂಬ ವೃಕ್ಷ, ಈಚಲ ಮರ **ಕಡುಕೆಂಕ** – ಅತಿ ಕೆಂಪು **ಕಡಂಬಡೆ** – ಕಡಂಗೊಳ್ **ಕಡುಕೆಯ್** – ರಭಸಗೊಳ್ಳು; ಶೌರ್ಯ ತೋರು ಕಡಂಬರಸ - ಈಚಲ ರಸ, ಹೆಂಡ **ಕಡುಗಂದಿ** – ಕರುವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟ ಹಸು **ಕಡಂಮಾಡು** – ಕಡಂಗೊಳ್ ಕಡು**ಗಂದಿಕಲ** – ಮಹಾ ಶೂರ **ಕಡಕು** – ಚೂರು ಕಲ್ಲು **ಕಡುಗಂದಿತನ** – ಅತಿಪ್ರೀತಿ **ಕಡುಗಂದು** – ಅತಿಯಾಗಿ ಬಾಡು **ಕಡಲ್** – ಸಮುದ್ರ ಕಡು**ಗಂಪು** – ತುಂಬ ಸುವಾಸನೆ **ಕಡಲುರಿ** – ಸಮುದ್ರದ ಬೆಂಕಿ, ಬಡಬಾಗ್ನಿ **ಕಡುಗಜ್ಞ** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ **ಕಡಲೆ** – ಚಣಕ **ಕಡಲೆಱಿಯ** – ಕಡಲ ಒಡೆಯ, ವರುಣ **ಕಡುಗಟ್ಟ** – ಕಡುಕಷ್ಟ **ಕಡಲೊಡೆಯ** – ಕಡಲೆಱೆಯ **ಕಡುಗಡಿದು** – ತುಂಬ ವೇಗಶಾಲಿ **ಕಡುಗಡುಪು** – ತುಂಬ ರಭಸ **ಕಡಲ್ಪಟ್ಟು** – ಕಡಲಿನಂತೆ ಅಗಾಧವಾಗು **ಕಡಲ್ಲಚ್ಚು** – ಬಡಬಾಗ್ನಿ **ಕಡುಗರಿದು** – ಕಡುಗಪ್ಪಾದುದು **ಕಡಲ್ಲರಿ** – ಕಡಲಿನಂತೆ ಅಗಾಧವಾಗು **ಕಡುಗರ್ಮ** – ತುಂಬ ಕಪ್ಪು **ಕಡುಗಲ** – ಮಹಾ ಶೂರ **ಕಡಲ್ವುಗು** – ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೊಗು **ಕಡವಡ** – ಡೇರೆ ಕಡುಗಅತನ – ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮ ಕಡವು – (ಕದಂಬ) ಕಡವಾಲದ ಮರ **ಕಡುಗವಿಲ** – ಕಡು ಕಂದು ಬಣ್ಣ **ಕಡವೆ** – ಕಡವು, ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ **ಕಡುಗೞಪ** – ಮಹಾ ಹರಟೆಕೋರ **ಕಡಸು** – ಕರು ಹಾಕದ ಹಸು **ಕಡುಗೞ್ಲಲೆ** – ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆ **ಕಡಾರ** – ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ **ಕಡುಗಾಡಿ** – ಬಹು ಚೆಲುವು **ಕಡುಗಾಡಿವೆಱು** – ಬಹಳ ಚೆಲುವನ್ನು ಪಡೆ **ಕಡಾಹ** – ಕಡಾರ ಕಡಿ – ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚು, ಕತ್ತರಿಸು; ತುಂಡು; **ಕಡುಗಾಯ್** – ಬಹಳ ಬಿಸಿಯಾಗು ಕಡುಗಾಯ್ದು – ಬಹಳ ಬಿಸಿ (ಕಟಿ) ಸೊಂಟ ಕಡಿಕ – ಕಟುಕ **ಕಡುಗಾಳ** – ಬಿರುಗಾಳಿ **ಕಡಿಕಂಡ** – ತುಂಡು ತುಂಡು **ಕಡುಗಾಳುತನ** – ಮಹಾ ಮೂರ್ಖತೆ: ಮಹಾ ಕಡಿಕಂಡಂಗೆಯ್ – ತುಂಡು ತುಂಡುಮಾಡು ಮೋಸ **ಕಡಿಕೆಯ್** – ಕಡಿಕಂಡಂಗೆಯ್; ರಭಸಗೊಳ್ಳು **ಕಡುಗಿಱೆದು** – ಬಹು ಚಿಕ್ಕದು ಕಡಿಕೊಂಬು – ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೊಂಬೆ **ಕಡುಗು** – ಸಮರ್ಥನೆ **ಕಡಿಗಡಿ** – ಸೀಳು **ಕಡುಗುಣ್ಣ** – ತುಂಬ ಆಳ

ಕಡುಗುತ್ತ – ತೀವ್ರವಾದ ಕಾಯಿಲೆ **ಕಡುನೆಱ** – ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ **ಕಡುಗುದುರೆ** – ಬಿರುಗುದುರೆ **ಕಡುನೇಹ** – ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿ **ಕಡುಗೂರ್** – ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಸು **ಕಡುನೋವು** – ಆಳವಾದ ನೋವು **ಕಡುಗೂರಿತು** – ಬಹಳ ಕರಿತವಾದುದು **ಕಡುಪಗಲ್** – ಏರಿದ ಹಗಲು **ಕಡುಗೂರ್ಪ** – ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಸುವವನು **ಕಡುಪಾಱು** – ಕಡುಪು+ಆ**ಖ**, ತೀಕ್ಷ್ಮತೆ **ಕಡುಗೂರ್ಮ** – ಆಳವಾದ ಪ್ರೀತಿ; ಬಹಳ ಹರಿತ ಕಡಿಮೆಯಾಗು **ಕಡುಪು** – ಉಗ್ರತೆ; ಪರಾಕ್ರಮ **ಕಡುಗೂರ್ಮ** – ಬಹಳ ಪ್ರೇಮ **ಕಡುಗೂರ್ಮೆವೆಱು** – ಅಧಿಕ ಪ್ರೇಮ ಹೊಂದು **ಕಡುಪುಗಿಡಿಸು** – ಉಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡು **ಕಡುಪುಗೆಯ್** – ಸಾಹಸ ಮಾಡು **ಕಡುಗೆಂಟು** – ಬಹು ದೂರ **ಕಡುಗೆಂಪು** – ಆಳವಾದ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ **ಕಡುಪೆಂಪು** – ಅತಿಶಯ ಹಿರಿಮೆ **ಕಡುಗಿಚ್ಚಲ್** – ತುಂಬಿದ ಕೆಚ್ಚಲು **ಕಡುಪೊಲ್ಲ** – ಬಲು ಕೆಟ್ಟದ್ದು **ಕಡುಗೆಯ್ಯ** – ಕೈಚಳಕವುಳ್ಳವನು **ಕಡುಬಲ್ಲದ** – ಬಹು ಬಲಶಾಲಿ; ಬಹು ಶ್ರೀಮಂತ **ಕಡುಗೆಲಸಿ** – ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು **ಕಡುಜನ್ನಣಂಬಡೆ** – ಬಹಳ ಕೌಶಲವನ್ನು ಹೊಂದು **ಕಡುಗೆಲ್ಲಕಾರ್ತಿ** – ಸದಾ ಗೆಲ್ಲುವವಳು **ಕಡುಜಲ್ದಾಱ** – ಪ್ರಚಂಡ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ **ಕಡುಗೆಸಱ್** – ಬಹಳ ಕೆಸರು ಕಡು**ಜಸುಪು** – ತುಂಬ ಬಿಸಿ **ಕಡುಗೇಡಿ** – ಬಹು ಕೇಡಿಗ **ಕಡುಮುಳ** – ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊ **ಕಡುಗೊಯ್ಯಲ್** – ಪೂರ್ತಿ ಕತ್ತರಿಸುವುದು **ಕಡುಮುಳಸು** – ಕಡುಗೋಪ **ಕಡುಗೊರ್ಬು(ರ್ವು)** – ತುಂಬ ಕೊಬ್ಬು, ಸೊಕ್ಕು **ಕಡುಮೆ –** ಉಗ್ರತೆ **ಕಡುಗೋಡುವೆಱು** – ತುಂಬ ತಣ್ಣಗಿರು **ಕಡುಮೋಹ** – ಅತಿ ಮೋಹ **ಕಡುಗೋಪ** – ಬಹಳ ಕೋಪ **ಕಡುಮೋಹಿತ** – ಅತಿಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾದವನು **ಕಡುಚಪಲ** – ತುಂಬ ಚಂಚಲವಾಧ **ಕಡುರಯ್ಯ** – ತುಂಬ ಸುಂದರ **ಕಡುಚಳ** – ತುಂಬ ಚಳಿ ಕಡುರಾಗಿ – ತುಂಬ ಮೋಹವುಳ್ಳವನು **ಕಡುವಂದೆ** – ದೊಡ್ಡ ಹೇಡಿ **ಕಡುಚೆಲ್ತ** – ಬಹಳ ಚೆಲುವ **ಕಡುಚೆಲ್ಲು** – ತುಂಬ ಚೆಲುವು **ಕಡುವಿಣ್ಣಿತ್ತು** – ತುಂಬ ಭಾರವಾದುದು **ಕಡುಚೆಲ್ವೆ** – ಬಹು ಚೆಲುವೆ **ಕಡುವಿಣ್ಣು** – ಬಹು ಭಾರ **ಕಡುಜರ** – ತೀಕ್ಕ್ಲ ಜ್ವರ **ಕಡುವಿತ್ತೆಗ** – ಬಹು ನಿಮಣ **ಕಡುವಿನ್ನಣ** – ಮಿಗಿಲಾದ ಕೌಶಲ ಕಡುಜವ – ತೀವ್ರ ವೇಗ **ಕಡುವಿನ್ಸನೆ** – ಬಹಳ ಖಿನ್ನತೆಯಿಂದ **ಕಡುಜಾಣ್** – ಬಹು ಜಾಣತನ **ಕಡುಜಾಣ** – ಯುಂಬ ಜಾಣ **ಕಡುವಿಲ್ಲ** – ಗಟ್ಟಿಗನಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ **ಕಡುವಿಸಿಲ್** – ಬಿರುಬಿಸಿಲು **ಕಡುಜಾಣೆ** – ಬಹು ಜಾಣೆ **ಕಡುವೀೞು** – ಜೋರಾಗಿ ಬೀಳು **ಕಡುಟಕ್ಕು** – ಮಹಾ ಮೋಸ **ಕಡುತಪ** – ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸು **ಕಡುವೆಂಕೆ** – ಪ್ರಖರ ಬೆಂಕಿ **ಕಡುದಣ್ಣಸೇಱು** – ತುಂಬ ತಣ್ಣಗಾಗು **ಕಡುವೆಟ್ಟತ್ತು** – ಬಹು ಕಠಿಣವಾದುದು **ಕಡುವೆರ್ಚು** – ಬಹು ಏಳಿಗೆ **ಕಡುದಣ್ಣು** – ತುಂಬ ತಂಪು **ಕಡುದರ್ಪ** – ಬಹು ಗರ್ವ **ಕಡುವೆಸ** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ **ಕಡುವೆಸನಿಗ** – ಬಿಡಿಸಲಗದ ದುಶ್ಚಟವುಳ್ಳವನು **ಕಡುದಿಟ** – ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ **ಕಡುದುಗುಡ** – ಆಳವಾದ ದುಃಖ **ಕಡುವೇಗ** – ಅಧಿಕ ವೇಗ ಕಡುದೇಸಿವೆಣ್ – ಬಹು ಚೆಲುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು **ಕಡುವೇಟಕಾಱ** – ಉತ್ಕಟ ಪ್ರಣಯವುಳ್ಳವನು ಕಡುನಂಜು – ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿಷ **ಕಡುವೇಟಗಾರ್ತಿ** – ಉತಕ್ಕ ಪ್ರೇಮಿಯಾದವಳು **ಕಡುನಂಟ** – ಆತ್ಮ್ರೀಯ ಬಂಧು **ಕಡುವೇನೆ** – ಬಹಳ ನೋವು **ಕಡುನನ್ನಿ** – ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ **ಕಡುವೊಂಗು** – ತೀರ ಸಡಗರಿಸು ಕಡುನಾಣ್ – ಬಹು ನಾಚಿಕೆ **ಕಡುವೊದಗು** – ಜೋರಾಗಿ ಉಂಟಾಗು **ಕಡುನಿಡಿದುಗೊಳ್** – ಬಹು ನೀಳವಾಗು **ಕಡುವೊಸತು** – ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದು **ಕಡುನಿಮಿರ್** – ಬಹು ಉದ್ದವಾಗು ಕಡುಸಂತಸ – ಬಹಳ ಸಂತೋಷ **ಕಡುನೀರಡಸು** – ಬಹು ಬಾಯಾರಿಕೆಗೊಳ್ಳು **ಕಡುಸಾರೆ** – ತೀರ ಹತ್ತಿರ ಕಡುನುಡಿ – ಕಟು ಮಾತು **ಕಡುಸಿಗು** – ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆ **ಕಡುನುಣ್ಣು** – ಬಹು ನುಣುಪು **ಕಡುಸೇದೆ** – ತುಂಬ ಬಳಲಿಕೆ

ಕಣಿಕೆ – ಚೂರು, ತುಂಡು; ಹನಿ **ಕಡುಸೊಕು೯** – ತುಂಬ ಮದ(ವೇರು) **ಕಡುಸೋಲ** – ದೊಡ್ಡ ಸೋಲು **ಕಣಿಕೈ** – ಮುಂಗೈ ಕಡೆ – ಮಥಿಸು; ಕೆತ್ತು; ಕೊನೆ; ರಂಗೋಲಿ **ಕಣಿಶ** – ತೆನೆ **ಕಡೆಗಣ್** – ಕಟಾಕ್ಸ **ಕಣೆ** – ಬಾಣ; ಕೊನೆ **ಕಡೆಗಣಿಸು** –ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು **ಕಣೆಗೞ್ಲಲೆ** – ಬಾಣಗಳು ಆವರಿಸಿ ಉಂಟಾದ **ಕಡೆಗಣ್ಯು** – ಕಡೆಗಣಿಸು ಕತ್ತಲೆ **ಕಣೆಗೊಳ್** – ಬಾಣವನ್ನು ತೆಗದುಕೊ **ಕಡೆಗಣ್ಲೇಱ್** – ಕುಡಿನೋಟದ ಗಾಯ **ಕಡೆಗಾಣ್** – ಕೊನೆಗಾಣು ಕಣೆದೊಡು – ಬಾಣ ಹೂಡು **ಕಡೆಗೋಡಿವರಿ** – ಕೋಡಿ ಬೀಳು **ಕಣೆಯೇಱು** – ಬಾಣದಿಂದಾದ ಗಾಯ **ಕಡೆಗೋಡಿವರಿಯಸು** – ಕೋಡಿ ಬೀಲುವಂತೆ ಕಣೆ**ವೋಗು** – ದಿಂಡು ತುಂಡಾಗಿಹೋಗು **ಕಣ್ತೆ(ಣ್ಗೆ)ತ್ತು** – ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸು; ಸನ್ನೆ ಮಾಡು **ಕಡೆಗೋಡಿವಿಡು** – ಕಡೆಗೋಡಿವರಿಯಿಸು **ಕಣ್ದಾಣ್** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸು **ಕಡೆದೋಱು** – ಕೊನೆಗಾಣು **ಕಣ್ಗಾಮ** – ಕಣ್ಣ ಕಾವಲು **ಕಡೆನೇಣ್** – ಕಡೆಗೋಲಿನ ಹಗ್ಗ **ಕಣ್ಣುಡಿತೆ** – ಬೊಗಸೆಗಣ್ಣು **ಕಣ್ಗೆಡು** – ನೋಡಿವ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದು **ಕಡೆಪ** – ಕಡೆಯುವಿಕೆ; ಕೆತ್ತುವಿಕೆ **ಕಡೆಪಟ್ಟು** – ಕೊನೆಯದಾಗಿ **ಕಣ್ಣಿಡಿ** – ಕಣ್ಣಿನ ಕಿಡಿ; ಕೋಪದ ಕಿಡಿ **ಕಡೆಪಡು** – ಅಲಂಕೃತಗೊಳ್ಳು **ಕಣ್ದುಬ್ಬೆ** – ಕಣ್ಣ ಗುಡ್ಡೆ **ಕಣ್ಗೆಯ್** – ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚು, ನಿದ್ದೆಮಾಡು **ಕಡೆಮುಟ್ಟ** – ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟು **ಕಡೆಯಾಣಿ –** ಅಪರಂಜಿ **ಕಣ್ಲೆವರ್** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣು, ಆಕರ್ಷಿಸು **ಕಡೆಯಿಕ್ಕು** – ಅಲಂಕರಿಸು **ಕಣ್ಸೊಳ್** – ಕಣ್ಣು ಸೆಳೆ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣು **ಕಣ್ಡೊಳಸು** – ಆಕರ್ಷಿಸು **ಕಡೆಯಿಸು** – ಮಥಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕಡೆಯುಡಿ** – ಕೊನೆಯ ಭಾಗ **ಕಣ್ಣಲ್ಲ** – ಚೆಲ್ಲುನೋಟ **ಕಡೆಯೆಯ್ದಸು** – ಕೊನೆಗಾಣಿಸು **ಕಣ್ಲಂದೊೞಅ** – ಕಣ್ಲ ಗುಡ್ಡೆ **ಕಡೆವಗಲ್** – ಹಗಲ ಕೊನೆ, ಸಂಜೆ **ಕಣ್ಣಡಿಗ** – ಪಾದದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಕಡೆವಾಯ್** – ಕಡೆ+ಪಾಯ್, ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟು; **ಕಣ್ಣಪಾಪೆ** – ಕಣ್ಣಿನ ಗುಡ್ಡೆ **ಕಣ್ಣಲಾಗೆನೆ** – ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಟವಾಯಿ, ಬಾಯಿಯ ಕೊನೆ **ಕಡೆವುಟ್ಟು** – ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗು **ಕಣ್ಣ ಹಕ್ಕ** – ಕಣ್ಣಿನ ಜಿಬುರು **ಕಡೆವೊನ್** – ಪುಟವಿಟ್ಟ ಚಿನ್ನ **ಕಣ್ಣಱೆ** – ಕಣ್ಣನ್ನು (ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು) ತಿಳಿ **ಕಡೆಸಲ್** – ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟು; ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸು **ಕಣ್ಣಾಗಿರು** – ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಯಸು **ಕಣ್ಣಾರ್** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗು **ಕಡೆಸಿಡಿಲ್** – ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರು ಕಡೆಸಿಲ್ಲಾ – ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿ **ಕಣ್ಣಾಲ** – ಕಣ್ಣ ಗುಡ್ಡೆ ಕಡ್ಡ – ದಿಟ್ಟತನ; ಮತ್ಸರ; ವೈರಿ **ಕಣ್ಣಿ** – ಹಗ್ಗ, ಕುಣಿಕೆ **ಕಡ್ಡಗೂಂಟಣಿ** – ದಿಟ್ಟೆಯಾದ ಕುಂಟಣಿ **ಕಣ್ಣಿಡು** – ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಡ್ಡಣ – ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು **ಕಣ್ಣಿವಲೆ** – ಕಣ್ಣಿಯ (ದಾರದ) ಬಲೆ ಕಡ್ಡವಾರ – ಕೆಟ್ಟ ವಾರ; ಶನಿವಾರ; ವಡ್ಡವಾರ **ಕಣ್ಣೀರ್** – ಕಂಬನಿ **ಕಡ್ಡು** – ಗಡ್ಡ **ಕಣ್ಣುರಿ** – (ಶಿವನ) ಕಣ್ಣಿನ ಉರಿ **ಕಡ್ಡುಗೊಳ್** – ರೋಷಗೊಳ್ಳು **ಕಣ್ಣುಳ್ತು** – ಕೋರೈಸು **ಕಡ್ಡುದರ್** – ವಿರಸಮಾಡು **ಕಣ್ಣೂಱು** – ಗಮನ ನೀಡು **ಕಡ್ಡೆ** – ದುಷ್ಟೆ **ಕಣ್ಣೆಂಜಲ್** – ಕೆಟ್ಟನೋಟದಿಂದಾಗುವ ಕೆಡುಕು; ಕಣಕ್ – ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು ಕಣಕಣಿಸು – ಕಣಕಣ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು **ಕಣ್ಣೆಮೆ** – ಕಣ್ಣ ರೆಪ್ಪೆ **ಕಣಕಾಲ್** – ಮಂಡಿಯಿಂದ ಪಾದದವರೆಗಿನ ಭಾಗ **ಕಣ್ಣಿಮೆಯಿಕ್ಕು** – ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸು **ಕಣಕೆನೆವೋಪಂಬು** – ಕಣಕ್ ಎಂದು ಹೋಗುವ **ಕಣ್ಣಿಲೆ** – ಕಣ್ಣ ನೆಲೆ ಬಾಣ(?) **ಕಣ್ಣಿಱಕ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬ; ದೃಷ್ಟಿ ಬೀಳುವುದು ಕಣಯ – ಸೀರೆಯ ಉಡಿಯ ಗಂಟು; ನೀವಿಬಂಧ **ಕಣ್ಣೋಟ** – ಕಣ್+ನೋಟ **ಕಣಿ –** (ಖನಿ) ಗಣಿ **ಕಣ್ಣಣಿ** – ಕಣ್+ತಣಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗು **ಕಣಿಕಾಲ್** – ಜಂಫೆ **ಕಣ್ಣೆಱಮ** – ಕಣ್ಣ ತೆರಮ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಿಕೆ

ಕಣ್ಣಿಱವಿ – ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವುದು **ಕತಿಯಿಸು** – ಕಥಿಸು, ನಿರೂಪಿಸು ಕಣ್ಣೆಱವಿವಡೆ – ಕಣ್ಣೆ ಅವಿಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಕತೆ** – ನಿರೂಪಿತ ಘಟನೆ **ಕಣ್ಣಱಿ –** ಕಣ್ಣು ತೆರೆ **ಕತ್ತರಿ** – ಗಾಣಿಗ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಗಾಣದ ಭಾಗ **ಕಣ್ಣೊಡವು** – ಕಣ್ಣ ತೊಡವು **ಕತ್ತರಿಗೊಳ್** – ಕತ್ತರಿಯಂತೆ ಹಿಡಿ **ಕತ್ತರಿವಾಣಿ** – ಕರ್ತರಿ+ಪಾನೀಯ, (ಮುಟ್ಟಿದರೆ) **ಕಣ್ಗೊಳಲ್** – ಕಣ್ಣು ತೊಳಲು, ಕಂಗೆಡು **ಕಣ್ಪಚ್ಚ –** ಕಣ್ಣ ಅಲಂಕಾರ ಕತ್ತರಿಸುವ ನೀರು **ಕತ್ತರಿವಾೞಿ** – ಮುಟ್ಟದರೆ ಕತ್ತರಿಸುವ ಬಾಳೆ **ಕಣ್ಪೀಲ** – ನವಿಲುಗರಿ **ಕತ್ತರಿವೀಅ**– ಕತ್ತರಿಯಂತೆ ಧರಿಸಿರುವ ನವಿಲುಗರಿ **ಕಣ್ಣಡಿಗ** – ಕಣ್ತಪ್ಪಿಸಿ ತಿರುಗುವವನು; ಮೋಸಗಾರ **ಕತ್ತರಿವೆಸ** –ಕತ್ತರಿಯ ಕೆಲಸ; ಕತ್ತರಿಸುವುದು **ಕತ್ತಳಕೆ** – ಕಿರುಗತ್ತಿ, ಕಠಾರಿ **ಕಣ್ಣಡು** – ಆಸೆಪಡು **ಕಣ್ಣನಿ** – ಕಂಬನಿ **ಕತ್ತಿ** – ಖಡ್ಡ **ಕಣ್ಣನಿದುಱುಗಲ್** – ಕಣ್ಣೀರ ಧಾರೆ **ಕತ್ತಿಗೆ** – (ಕರ್ತ್ರಿಕಾ) ಕೈ ಮಚ್ಚು; ಕತ್ತಿ **ಕಣ್ಣನಿವೞಿ –** ಕಣ್ಣೀರ ಮಳೆ **ಕತ್ತುರಿ** – ಕಸ್ತೂರಿ, ಒಂದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ **ಕತ್ತುರಿಗದಡು** – ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ಕದಡಿ ಮಾಡಿದ **ಕಣ್ಣರಿ(ವು**) – ಕಣ್ಣಿನ ಹರವು **ಕಣ್ಣರಿಗೆಡು** – ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ ಸುಗಂಧ **ಕಣ್ಣರಿವು** – ಕಣ್ಮರಿ **ಕತ್ತುರಿನೀರ್** – ಕಸ್ಕೂರಿ ಬೆರಸಿದ ನೀರು **ಕತ್ತುರಿಬೊಜಂಗ** – ಕಸ್ಕೂರಿ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಟ **ಕಣ್ಣಸ** – ಕಣ್ಣಿನ ಅಪೇಕ್ನೆ; ಬಯಕೆ **ಕತ್ತುರಿಬೊಟ್ಟ** – ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ **ಕಣ್ಣಸಿವು** – ಕಣ್ಣಿನ ಹಸಿವು **ಕತ್ತುರಿಮಿಗ** – ಕಸ್ಕೂರಿ ಮೃಗ **ಕಣ್ಣೀಡು** – ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವಿಕೆ ಕಣ್ಣೀಅ – ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಪೀಲಿ, ನವಿಲ ಗರಿ **ಕತ್ತುರಿವಳೆ** – ಕಸ್ಕೂರಿ ಬಳೆ; ಕರಿ ಬಳೆ **ಕತ್ತುರಿವೆಕ್ತು** – ಪುನುಗಿನ ಬೆಕ್ಕು **ಕಣ್ಣಿಕಗು** – ಕಣ್ಣ ಬಿಳಕು, ಕಾಂತಿ **ಕಣ್ಣೆಱು** – ಕಣ್ಣು ಪಡೆ ಕಥಕ – ಕತೆ ಹೇಳುವವನು; ಒಂಟೆ ಕಣ್ಣೀಟ – ಕಣ್ಣೊಲುಮೆ; ಮೊದಲ ನೋಟದ **ಕಥಾಂತರ** – ಮತ್ತೊಂದು ಕತೆ ಪ್ರೇಮ **ಕಥಾನಾಯಕ** – ಕತೆಯ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ **ಕಣ್ಣೇಟಂಗೊಳ್** – ನೋಟದಿಂದ ಮೋಹವಶನಾಗು **ಕಥಾನ್ವಯ** – ಕತೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ **ಕಥಾಪತಿ** – ಕತೆಯ ನಾಯಕ **ಕಣ್ಣೇನೆ** – ಕಣ್ಣ ನೋವು ಕಣ್ಣೇಹತನ – ನೋಟದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಬಯಕೆ **ಕಥಾಭಿತ್ತಿ** – ಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಕತೆಯ ವಸ್ತು **ಕಣ್ಲೋರ್** – ಕಣ್+ಪೊಣರ್, ಕಣ್ಣ ಜೋಡಿ **ಕಥಾವತಾರ** – ಕತೆಯ ಆರಂಭ **ಕಣ್ಣೊಲ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಷ್ಟು ದೂರ, ದೃಷ್ಟಿಪಥ **ಕಥಿತ –** ಹೇಳಲಾದ **ಕಥಿಸು** – ನಿರೂಪಿಸು **ಕಣ್ಣೊಳೆಮ** – ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಂತಿ **ಕಣ್ಯಗುೞ್** – ಕಣ್ಣು ಬೇರೆಡೆ ತಿರುಗಿಸು; ಕಣ್ಣು **ਰਹੀ** – ಕತೆ **ಕಥೆವೇೞ್** – ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡು ಮುಚ್ಚು **ಕಣ್ಯಲರ್** – ಹೂವಿನಂತಹ ಕಣ್ಣು **ಕದ(೦)ಮ –** ಕೆನೈ, ಗಲ್ಲ ಕಣ್ಮಲೆ – ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿಸು; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆ **ಕದಂಬ** – ಈಚಲ ಮರ; ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ **ಕದಂಬಕ** – ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ **ಕಣ್ಮಾಯ** – ಕಣ್ಕಟ್ಟು, ಇಂದ್ರಜಾಲ **ಕಣ್ಮುಚ್ಚು** – ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚು; ನಿದ್ರಿಸು; ಸಾಯು **ಕದಂಬದಂಬುಲ** – ಸುಗಂಧಭರಿತ ತಂಬುಲ **ಕಣ್ಪನ್ನೆ** – ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೀಡುವ ಸೂಚನೆ **ಕದಂಬವೆಳಗು** – ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳ ಮಿಶ್ರ ಕಾಂತಿ **ಕದಕದಮ** – ನಡುಕ **ಕಣ್ಯವಿ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸವಿಯಾದುದು **ಕಣ್ಪಡೆ** – ನೋಡಿ ಹೆದರು **ಕದಕದಿಸು** – ನಡುಗು **ಕಣದಸೋಲ್** – ಕಣ್ಣು ಸೋತುಹೋಗು; **ಕದಡು** – ಕಲಕು; ರಾಡಿ, ಬಗ್ಗಡ ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಳ್ಳು **ಕದಡುನೀರು** – ಬಗ್ಗಡಗೊಂಡ ನೀರು **ಕಣ್ಸೋಲ** – ಕಣ್ಣು ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ **ಕದಡೇೞ್** – ಬಗ್ಗಡ ತೇಲು ಸೋಲುಫುದು **ಕದನಕ್ಷೇತ್ರ** – ಯುದ್ದರಂಗ **ಕತ** – ಕಾರಣ; ದುಃಖ **ಕದನತ್ರಿಣೇಥ್ರ** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ರುದ್ರನಂತೆ ಪ್ರಚಂಡ **ಕತಕೞಃಜ** – ಚಿಲ್ಲದ ಬೀಜ; ಕದಡುನೀರನ್ನು **ಕದನಾನಕ** – ರಣಭೇರಿ ತಿಳಿಗೊಳಿಸುವ ಬೀಜ **ಕದರ್ಥನೆ** – ಕಾಟ **ಕತಿಪಯ** – ಕೆಲವು; ಹಲವು **ಕದರ್ಥಿಸು** – ಪೀಡಿಸು

ಕದಲೆಗದಿರ್ – ಪ್ರಖರ ಕಿರಣ **ಕನ್ನಡಿಗ** – ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನವನು **ಕದಲೊಡೆ** – ತೆನೆಬಿಡು **ಕನ್ನಡಿಗಿತಿ** – ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನವಳು **ಕದಳ** – ಬಾಳೆ ಗಿಡ **ಕನ್ನಡಿವಿಡಿ** – ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿ **ಕದಳಿಕೆ** – (ಕದಲಿಕಾ) ಪತಾಕೆ **ಕನ್ನಡಿಸು** – ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳು; ಪ್ರತಿಫಲಿಸು ಕದಆೀಗರ್ಭ – ಬಾಳೆಯ ಮೋತೆಯ ಒಳಭಾಗ **ಕನ್ನಮಿಕ್ತು** – ಕಳವಿಗಾಗಿ ಕನ್ನ ಹಾಕು ಕನ್ನವಟ್ಟ – ಮದ್ದಳೆಯ ಧರ್ಮವಿರುವ ಭಾಗ ಕದ ಆ ಫಾತ – ಒಮ್ಮೆ ಲೇ ಬೀಳುವಂತೆ ಬಾಳೆ ಮರಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ ಏಟು; (ಜೈನ) ಅಕಾಲಮರಣ; **ಕನ್ನವಡ** – ತೆರೆ, ಕನ್ನಡಿ ಗೋಡೆ ಆಹಾರ ನೀರು ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಆಗುವ **ಕನ್ನವುರ –** (ಕರ್ಣಪೂರ) ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ ಆಯುಸ್ಸಿನ ಕಡಿತ **ಕನ್ನಸ** – ಮಗ್ಗುಲು ಕದಆಂದಳ – ಬಾಳೆಯ ಎಲೆ **ಕನ್ನೆ** – ಕನ್ಯೆ, ಮದುವೆಯಾಗದ ಹುಡುಗಿ **ಕದಆೀಷಂಡ** – ಬಾಳೆಯ ತೋಟ **ಕನ್ನೆಗೋಸಾಸ** – ಕನ್ಯಾಗೋಸಹಸ್ರ, ಕನ್ಯೆಯರ ಕದಿರ್ – ಕಿರಣ, ತೆನೆ, ನೂಲು ತೆಗೆಯುವ ಸಾಧನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಗೋವುಗಳ ಮೇಲೆ **ಕದಿರ್ಗಂಮ** – ತೆನೆಗಳ ನರುಗಂಮ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸ **ಕದಿರ್ಜೊನ್ನ –** ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಕನ್ಸೆತನ** – ಕನ್ಯಾವಸ್ಥೆ **ಕದಿರ್ದುಱುಗಲ್** – ಕಿರಣಸಮೂಹ **ಕನ್ನೆವಾ(ಮಾ)ಡ** – ಕನ್ನಿಕೆಯರ ವಾಸಸ್ಥಾನ, **ಕದಿರ್ದೊಂಗಲ್** – ಕದಿರ್ದುಖುಗಲ್ **ಕದಿರ್ವರಿ** – ಕಾಂತಿ ಹರಡು **ಕನ್ನವೇಟ** – ಕನ್ನೆಯ ಬೇಟ **ಕದುಪು** – ಗುಂಪು **ಕನ್ನೆಸಾಸ** – ಕನ್ಯೆ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸ **ಕದುಷ್ಟ** – ಉಗುರು ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ **ಕನ್ನೈಸು** – ಕಪ್ಪಾಗು **ಕನಕಪೀಠ** – ಚಿನ್ನದ ಪೀಠ **ಕನ್ಯಕೆ** – ಕನ್ಯೆ ಕನಕ – ಚಿನ್ನ; ದತ್ತೂರಿ ಗಿಡ **ಕನ್ಯಾಬ್ರತ** – ಕನೈಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವ ವ್ರತ ಕನಕಗಿರಿ – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ; ಮೇರು ಪರ್ವತ **ಕನ್ಯಾರತ್ನ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕನ್ಯೆ **ಕನಕಾಚಲ** – ಕನಕಗಿರಿ **ಕನ್ಯಾವ್ರತ** – ಕನ್ಯಾಬ್ರತ ಕನಕಾವಳ – (ಜೈನ) ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ **ಕಪಟ** – ಮೋಸ ಎಂಬತ್ತಮೂರು ಬಾರಿ ಉಪವಾಸವಿರುವ **ಕಪಟಕ್ರಿಯೆ** – ಮೊಸದ ಕೃತ್ಯ **ಕಪಟಪಟು** – ಮೋಸದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತ **ಕನತ್** – ಹೊಳೆಯುವ **ಕಪಟಶಬರ** – ಶಬರನ ವೇಷತೊಟ್ಟವನು **ಕಪರ್ದ** – ಕವಡೆ, ಜಡೆ **ಕನರ್** – ಒಗರು ರುಚಿ **ಕನರ್ಗಂಪು** – ಒಗರು ವಾಸನೆ **ಕಪರ್ದಿ** – ಶಿವ **ಕನರ್ಗಾಯ್** – ಕಸಗಟ್ಟೆ ಕಾಯಿ **ಕಪಾಲಪಾಣಿ** – ಶಿವ **ಕಪಾಅನಿ** – ಕೈಲಾದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿದೇವತೆಯರಲ್ಲಿ **ಕನರ್ಗೊನರ್** – ಎಳೆಯ ಚಿಗುರು **ಕನಲ್** – ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು, ಕೋಪಿಸಿಕೊ; ಕೋಪ **ಕನಲಸು** – ಕೆರಳಿಸು, ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸು ಕಹಿಂಜಲ – ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿ; ಒಬ್ಬ ಋಷಿಕುಮಾರನ **ಕನಲ್ಲೆ** – ಕೋಪ **ಕನಲ್ಗಡಿ** – ನಿಗಿನಿಗಿ ಕೆಂಡ **ಕಪಿಕೇತು** – ವಾನರಧ್ವಜ, ಅರ್ಜುನ; (ಜೈನ) **ಕನಲ್ಲು** – ಕನಲಿಸು ಬಾವುಟದಲ್ಲಿ ಕಪಿ ಲಾಂಛನವುಳ್ಳವರು; **ಕನವರಿಸು** – ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡು ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು **ಕನಸು** – ಸ್ವಪ್ನ; ಕಲ್ಪನೆ **ಕಪಿತ್ಥ** – ಬೇಲದ ಹಣ್ಣು **ಕನಸುಗಾಣು** – ಕನಸು ಕಾಣು; ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊ **ಕಪಿದ್ದಜ** – ಕಪಿಕೇತು ಕನಸುದೋಱು – ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ಕಪಿದ್ವಜಕುಲ** – ಕಪಿಧ್ವಜವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರ ಕುಲ **ಕನಿ** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಕಪಿರಾಜಧ್ವಜ** – ಕಪಿಕೇತು **ಕನೀಯ** – ಕಿರಿಯ, ತಮ್ಮ; ನೀಚ **ಕಮೋತ** – ಪಾರಿವಾಳ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ ಕನ್ನ – ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ರಂಧ್ರ **ಕಮೋತಕ** – ಪಾರಿವಾಳದ ಮರಿ **ಕನ್ನಗಳ್ಳ** – ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ಕದಿಯುವವನು **ಕಮೋತಪಾಲಕೆ** – ಪಾರಿವಾಳದ ಗೂಡು ಕನ್ನಡ – ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡು **ಕಸೋತಲೇಶ್ಯೆ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಬೂದುಬಣ್ಣ; ಆರು ಲೇಶೈಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕನ್ನಡವಕ್ತಿ** – ಗಿಳಿ ಕಮೋತಿಕೆ – ನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಸ್ತವಿನ್ಯಾಸ **ಕನ್ನಡಿ** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಣಿಸುವ ಸಾಧನ

ಕಮೋಲ – ಕೆನ್ನೆ **ಕಮಠಾಧಿಪ** – ಆದಿಕೂರ್ಮ, ವಿಷ್ಣುವಿನ **ಕಪೋಲಪತ್ರ** – ಮಕರಿಕಾ ಪತ್ರ; ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರ್ಮಾವತಾರ **ಕಮನ** – ಚೆಲುವಾದ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೇಖೆಗಳು ಕಮೋಲಪತ್ರೆ – ಕಪೋಲಪತ್ರ ಉಳ್ಳವಳು **ಕಮನೀಯ** – ಮನೋಹರ **ಕಮೋಲಫಲ(ಳ)ಕ** – ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಪ್ಪಟೆಯ **ಕಮನೀಯತೆ** – ಮನೋಹರತೆ ಭಾಗ ಕಹೋಳವಿಮಳೆ – ತುಂಬಿದ ಕೆನ್ನೆಯವಳು **ಕಮಲಕುಲೋದ್ಣವ** – ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಕಪ್ಪ – ರಾಜನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಬೇಕಾದ ಪೊಗದಿ **ಕಮಲಜ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಕಪ್ಪಂಗವಿ** – ಕಪ್ಪು+ಕವಿ, ಕತ್ತಲೆ ಕವಿ ಕಮಲನಾಭ – ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ ಕಮಲವುಳ್ಳವನು, **ಕಪ್ಪಂಗವಿಯಾಗು** – ಕತ್ತಲೆ ದಟ್ಟೈಸು **ಕಪ್ಪಂಗುಡು** – ಕಪ್ಪವನ್ನು ಕೊಡು **ಕಪ್ಪಂಗೊಳ್** – ಕಪ್ಪ ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಕಮಲಬಾಂಧವ** – ಕಮಲಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಕಪ್ಪಡ – (ಹರಕಲು) ಬಟ್ಟೆ **ಕಮಲಭವ** – ಕಮಲಜ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಪ್ಪಡಿ – ಹರಕಲು ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟವನು, ತಿರುಕ **ಕಮಲವೈರಿ** – ಕಮಲಗಳ ಶತ್ರು, ಚಂದ್ರ **ಕಮಲಷಂಡ** – ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಕಪ್ಪವೀ** – ಕಪ್ಪ ಕೊಡು **ಕಪ್ಪಟೆ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಹೋಗಿಬಿಡು ಕಮಲಾ(ಲೆ) – ಲಕ್ಷ್ಮ್ಮೀ **ಕಮಲಾಕರ** – ಕೊಳ, ಸರೋವರ **ಕಪ್ಪು** – ಗುಂಡಿ; ಖೆಡ್ಡ **ಕಪ್ಪುರ** – ಕರ್ಪೂರ **ಕಮಲಾಕ್ಷ** – ವಿಷ್ಣು ಕಪ್ಪುರಗರಡಿಗೆ – ಕರ್ಪೂರವಿರಿಸುವ ಭರಣಿ **ಕಮಲಾಕ್ಷಿ** – ಕಮಲದಂತಹ ಕಣ್ಣುಳೃವಳು, ಚೆಲುವೆ ಕಪ್ಪುದಂಬುಲ – (ಪಚ್ಚ) ಕರ್ಪೂರ ಹಾಕಿದ **ಕಮಲಾನನೆ** – ಕಮಲದಂತಹ ಮುಖವುಳ್ಳವಳು, ತಾಂಬೂಲ ಸುಂದರಿ **ಕಪ್ಪರದೀವ** – ಕರ್ಪೂರದೀಪ **ಕಮಲಾಪ್ತ** – ಸೂರ್ಯ **ಕಮಲಾವಸಥ** – ಲಕ್ಷ್ಮ್ರಿಯ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಕಪ್ಪುರವಚ್ಚ – ಕರ್ಪೂರದ ತಂಪು **ಕಪ್ಪುರವಳುಕು** – ಕರ್ಪೂರದ ಹರಳು ಕಮಲವನ್ನು ಮನೆಯಾಗುಳ್ಳವನು, ಬ್ರಹ್ಮ **ಕಪ್ಪುರವಟ್ಟ** – ಕರ್ಪೂರದ ಬಳ್ಳಿ **ಕಮಅ(೪)ನಿ** – ತಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿ **ಕಮಲೆ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಪ್ಪುರವಱಿ – ಕರ್ಪೂರದ ಮಳೆ **ಕಪ್ಪೆ** – ಮಂಡೂಕ **ಕಮಲೇಕ್ಷಣ** – ಕಮಲಾಕ್ಷ **ಕಫ** – ಶ್ಲೇಷ್ಮ; ದೇಹದ ಮೂರು ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ **ಕಮಲೋತ್ಸವಕಾರಿ** – (ಕಮಲ)ತಾವರೆಗೆ ಒಂದು: ವಾತ, ಪಿತ್ತ, ಕಫ(ಶೇಷ್ಮ) ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು, ಸೂರ್ಯ; ಕಬಂಧ – ಅಟ್ಟೆ. ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ದೇಹ (ಕಮಲೆ) ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ **ಕಬಂಧನಾಟಕ** – ಅಟ್ಟೆಗಳ ಕುಣಿದಾಟ ಹಬ್ಬವುಂಟುಮಾಡುವವನು, ವಿಷ್ಣು ಕಬರಿ(ಕಾ) – ತುರುಬು, ಹೆರಳು **ಕಮಲೋದಯ** – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೊಕ್ಕುಳ **ಕಬರಿಕಾಬಂಧ** – ಕಟ್ಟಿದ ಮುಡಿ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಬರಿ(e)ಭ(ಭಾ)ರ – ಭಾರವಾದ ಮುಡಿ **ಕಮಳ(ಲ)ಕಾಮುಕ** – ಕಮಲಗಳಿಗೆ **ಕಬಲ(ಳ)** – ತುತ್ತು ಪ್ರಿಯನಾದವನು, ಸೂರ್ಯ **ಕಬಳ(೦)ಗೊಳ್** – ತುತ್ತು ನುಂಗು **ಕಮಳಬಂಧು** – ಕಮಲದ ಸ್ನೇಹಿತ, ಸೂರ್ಯ ಕಬ(ಲಾ)ಳಾಹಾರ – ಯತಿಗಳು ನುಂಗುವ ತುತ್ತಿನ **ಕಮಳಾಕರಬಾಂಧವ** – ಕಮಳಬಂಧು **ಕಮಳಾಪ್ತ** – ಕಮಳಬಂಧು **ಕಮಳಾರ್ಥಿ** – ಕಮಲವನ್ನು (ಲಕ್ಷ್ಮ್ರಿಯನ್ನು) **ಕಬ್ಲ** – ಕಾವ್ಯ **ಕಜ್ಞ** – ಕಡಿವಾಣ ಬಯಸುವಂಥದು **ಕಜ್ಞಗ** – ಕವಿ, ಕಾವ್ಯರಚಕ **ಕಮ್ಮ** – (ಕರ್ಮ) ಕೆಲಸ **ಕಜ್ಜಗಗಳ್ಳ** – ಕೃತಿಚೌರ್ಯ ಮಾಡುವವನು **ಕಮ್ಮಂಗಣೆ** – ಕಮ್ಮನೆಯ ಬಾಣ, ಹೂವಿನ ಬಾಣ **ಕಜ್ಞಗವಂದಿ** – ಕಬ್ಬಿಗ+ಮಂದಿ, ಕವಿಜನ **ಕಮ್ಮಂಗಣೆಯ** – ಹೂಬಾಣವುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥ **ಕಜ್ಞಲ** – ಬೇಡರವನು **ಕಮ್ಮಂಗೋಲ** – ಕಮ್ಮಂಗಣೆಯ **ಕಮಂಡಲ(ಲು)** – ಯತಿಯ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ **ಕಮ್ಮಕ** – ಬಾಣ **ಕಮಠ** – ಆನೆ; ಕೂರ್ಮಾವತಾರ **ಕಮ್ಮಗೞವೆ** – ಕಮ್ಮ+ಕೞವೆ, ಕಮ್ಮಗಡಲೆ ಅಕ್ಕಿ, ಪರಿಮಳ ಸೂಸುವ ಅಕ್ಕಿ

ಕಮ್ಮಟ – ಕುಲುಮೆ **ಕರಂಬ** – ಸಸ್ಯದ ದೇಟು, ಕಾವು **ಕರಂಬವಾಸಿಗ** – ವಿವಿಧ ಹೂಗಳ ಬಾಸಿಗ **ಕಮ್ಮನೆ** – ಸುಗಂಧವುಳ್ಳ ಕರಂ**ಮ(ಬು)** – ಸುಟ್ಟ ವಾಸನೆ **ಕಮ್ಮಯಿಸು** – ಕಮ್ಮೈಸು, ಶೋಭೆಯುಂಟುಮಾಡು ಕಮ್ಮರ – ಕಮರಿಕೆ ಎಂಬ ಹಣ್ಣು **ಕರಕ** – ಆಲಿಕಲ್ಲು; ಕರಗ, ಕಳಶ **ಕರಕಾಂಬು** – ಕಳಶದ ನೀರು **ಕಮ್ಮರಿ** – ಪ್ರಪಾತ, ಕೊಳ್ಳ ಕರಕರಿಸು – ಪೀಡಿಸು **ಕಮ್ಮರಿಯೊವಜ** – ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯದ **ಕರಕವೃಷ್ಟಿ** – ಆಳಿಕಲ್ಲು ಮಳೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ **ಕಮ್ಮರಿಯೋಜ** – ಕಮ್ಮರಿಯೊವಜ **ಕರಕೆ** – ಕಮಂಡಲು **ಕರಕೋಪಲ** – ಆಲಿಕಲ್ಲು **ಕಮ್ಮರಿವಾಯ್** – ಕಮರಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳು **ಕರಗ** – ಗಡಿಗೆ **ಕಮ್ಮವಟ್ಟ(ಟ್ಟೆ)** – ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ(?) **ಕಮ್ಮಱ** – (ಕರ್ಮಕಾರ), ಕಮ್ಮಾರ **ಕರಗಂಬೊಱು** – ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕರಗ ಹೊರು **ಕಮ್ಮಾಯಿಲ** – ಕೆಲಸಗಾರ **ಕರಗದ ದಾರೆ** – ಗಡಿಗೆಯ ನೀರ ಧಾರೆ **ಕಮ್ಮಿತು** – ಸುಗಂಧಭರಿತವಾದ **ಕರಗವಳ** – ಕೊಡದಿಂದ ನೀರು ತುಂಬುವವನು **ಕರಗಸ** – ಗರಗಸ **ಕಮ್ಮಿತ್ತಾಗು** – ಸುಗಂಧಭರಿತವಾಗು **ಕರಗಸಿಗ** – ಗರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ಯುವವನು **ಕಮ್ಮಿಸು** – ಗಮಗಮಿಸು **ಕಮ್ಮು** – ಕಮ್ಮಿಸು **ಕರಗ್ರಹಣ** – ಕೈಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಮದುವೆ ಕಮ್ಮೆ – ಒಂದು ನಾಡು; ಒಂದು ವಂಶ **ಕರಜ** – ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಉಗುರು **ಕರಜಾಂಶು** ಉಗುರ ಕಾಂತಿ– **ಕಮ್ಮೆಣ್ಣೆ** – ಸುವಾಸಿತ ಎಣ್ಣೆ **ಕಮ್ಮೆಲರ್** – ಸುಗಂಧಭರಿತ ಗಾಳಿ **ಕರಟ** – ಆನೆಯ ಗಂಡಸ್ಗಳ **ಕಮ್ಗ** – ಮನೋಹರವಾದ **ಕರಟಕ** – ಕಾಗೆ; 'ಪಂಚತಂತ್ರ'ದ ನರಿ **ಕಯ್ತೇಕ್** – ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಕರಟ** – ಗಂಡಸ್ಥಳವುಳ್ಳದ್ದು, ಆನೆ **ಕಯ್ದಣ್ಣು** – ಅತಿಕ್ರಮಿಸು **ಕರಡ** – ಕಾಡು ಹುಲ್ಲು **ಕಯ್ದಣಿ** – ಕೈಮೀರು ಕರಡಿ – ಭಲ್ಲೂಕ **ಕಯ್ದಾಯ್** – ಕಾಪಾಡು **ಕರಡೆ** – ಜರ್ಝರ ಎಂಬ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಕಯ್ದೆಯ್** – ಅಲಂಕರಿಸು ಕರಣ – ಜ್ಲಾನೇಂದ್ರಿಯ; ನಾಟ್ಯದ ಒಂದು ಭಂಗಿ; **ಕಯ್ತು** – ಕಹಿಯಾಗಿರುವುದು ಹಸ್ಕಪಾದಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ **ಕಯ್ಬೆ** – ಕಹಿ ಚಲಿಸಿ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆ **ಕಯ್ಪಿಸರಂ** – ಕಠಿನೋಕ್ಕಿ **ಕರಣಗ್ರಂಥ** – (ಜೈನ) ಕರಣಾನುಯೋಗದ ಗ್ರಂಥ **ಕಯ್ಪೆಸೊ(e)ರೆ** – ಕಹಿ ಸೋರೆ **ಕರಣತ್ರಯ** – ಮನ ವಚನ ಕಾಯ ಎಂಬ ಮೂರು **ಕಯ್ಪೊಯ್** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು ಕರಣಗಳು **ಕಯ್ಯಱ³** – ಬೆರಗಾಗು **ಕರಣಲಜ್ಜ –** (ಜೈನ) ಐದು ಲಬ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಕಯ್ಯೀಱು** – ಆನೆಗಳ ಸೊಂಡಿಲು ಕಾಳಗ ಕರಣ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿ **ಕರಣವೇಳೆ**– ಕರಣದ ಹೊತ್ತು **ಕಯ್ವಾಯ್** – ಸೆಣಸಾಡು **ಕರಣಶುದ್ದಿವಡೆ** – ತ್ರಿಕರಣಗಳ ಶುದ್ದಿ ಹೊಂದು **ಕಯ್ವೀಸು** – ಕೈಯನ್ನು ಬೀಸು; ಯುದ್ದಾರಂಭಕ್ಕೆ **ಕರಣಾನುಯೋಗ** – (ಜೈನ) ಅನುಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚ ನೆ ಕೊಡು ಕರ – ಕೈ; ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು; ತೆರಿಗೆ; ಕಪ್ಪ; ಒಂದು; ಶಲಾಕಾಮರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳುಳ್ಳ ಕಾಂತಿ ಅನುಯೋಗ ಕರಂ – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕರಣಿ – (ಆನೆಯ) ಸೊಂಡಿಲು **ಕರಣೀಯ** – ಮಾಡಬೇಕಾದುದು **ಕರಂಕ** – ಭರಣಿ, ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕರಂಕವಾಹಿನಿ – ಭರಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಪರಿಚಾರಿಕೆ **ಕರತನ** – ಉಗ್ರತ; ರೇಗುವಿಕೆ **ಕರಂಗು** – ಕರಗಿ ಹೋಗು, ನೀರಾಗು ಕರತರ್ಜನ – ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಹೆದರಿಸುವುದು **ಕರಂಗೊಳ್** – ಹಿಡಿದುಕೊ ಅಥವಾ ಹೆದರಿಕೆ ಸೂಚಿಸುವುದು ಕರಂಜ(ಕ) – ಹುಲುಗಿಲ ಮರ **ಕರದೀಪಿಕೆ** – ಕೈದೀವಿಗೆ **ಕರಪಟಶಾಸ್ತ** – ಚೋರವಿದ್ಯೆ **ಕರಂಜಿಕೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳಿಯಾದ ಕಾಯಿ **ಕರಂಡ(ಕ)** – ಭರಣಿ **ಕರಪೀಡನ** – ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತುವುದು; ತೆರಿಗೆಯ **ಕರಂಡಿ(ಕೆ)ಗೆ** – ಕರಂಡ(ಕ) ಭಾರ ಕರಂಡೆ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರು ಹಕ್ಕಿ ಕರಭ - ಒಂಟೆ

ಕರುವೆಸ – ಎರಕದ ಕೆಲಸ ಕರರುಹ – ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಉಗುರು **ಕರವತ್ತಿ** – ಗರಗಸ **ಕರುಳ್** – ಅಂತ್ರ **ಕರವಳ** – ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದವನು; ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒದು **ಕರೆ** – ಬರಹೇಳು; ಕೂಗು; ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಚು; ಕರವಾಲ(ಳ್)(ಳ) – ಕತ್ತಿ **ಕರೆಗಣ್ಣು** – ದಡ ತೀಡಿ ಹರಿ; ತುಂಬಿ ತುಳುಕು **ಕರವೀರ** – ಕಣಿಗಲೆ **ಕರೆಗೊಯ್** – ಅಂಚು ಕತ್ತರಿಸಿದ (ಹೊಸ) ಬಟ್ಟೆ ಕರವೇಣೆ - ಬಲು ಹೇಡಿ ಕರೆಯಸು – ಬರಮಾಡಿಕೊ ಕರಸಾಣೆ – ಖರಸಾಣೆ, ಮಸೆಗಲ್ಲು, ಸಾಣೆಗಲ್ಲು **ಕರೆವೆರಸು** – ಸೆರಗಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು **ಕರ(ರೆ)ಹ –** ಆಹ್ವಾನ **ಕರೇಣು** – ಹೆಣ್ಣಾನೆ, ಪಿಡಿ **ಕರಾಂಗುಅ(೪)** – ಕೈಬೆರಳು **ಕರಾತಕ** – ಅಂಗೈ **ಕರೋಟ(ೞ)** – ತಲೆಬುರುಡೆ **ಕರಾಲ** – ಪ್ರಚಂಡ ಕರ್ಕಟಕ – ಏಡಿ **ಕರಾಲಂಬನ** – ಕೈಯ ಆಸರೆ **ಕರ್ಕಡೆ** – ಕಕ್ಕಡೆ, ಹಲ್ಲುಗಳಿರುವ ಒಂದು ಕರಸಿ – ವದಂತಿ ಹಬ್ಬಿಸುವವನು ಆಯುಧ ಕರ್ಕರ – ಪಾರಿವಾಳ ಕರಿ – ಸೀದುಹೋಗು; ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸು; ಕಮ್ಬ ಬಣ್ಣ; ಆನೆ ಕರ್ಕಶತೆ – ಬಿರುಸು; ಗಡಸುತನ ಕರಿಂಕು - ಸುಟ್ಟು ಕಪ್ಪಾದುದು **ಕರ್ಕಶವೃತ್ತಿ** – ಕಠಿಣ ಪ್ರವೃತ್ತಿ **ಕರಿಂಕುವರಿ** – ಕರಿಕಾಗು **ಕರ್ಕೇತನ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ರತ್ನ; ಬೆಳ್ಳಿ **ಕರಿಂಕುವೀೞ್** – ಕರಿಂಕುವರಿ **ಕರ್ಕೊಳ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ **ಕರಿಂಕುವೋಗು** – ಕರಿಂಕುವರಿ **ಕರ್ಗನೆ** – ಕಪ್ಪಗೆ **ಕರಿಂಕೇೞ್** – ಕರಿಂಕುವರಿ **ಕರ್ಗು** – ಕಪ್ಪಾಗು; ಕಪ್ಪಿಡು **ಕರಿಂಕೇಟೆಸು** – ಕರಿಕಾಗಿಸು **ಕರ್ಗುಡಿವಡು** – (ದೀಪದ) ಕುಡಿ ಕಪ್ಪಾಗು **ಕರ್ಗೊಳ್ಳ** – ಕರಿಕಾದ ಕೊಳ್ಳಿ **ಕರಿಕ** – ಕಪ್ಪು ಮೈಬಣ್ಣದವನು **ಕರಿಕಲಭ** – ಆನೆ ಮರಿ **ಕರ್ಚರೆ** – ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗ(?) **ಕರಿಕೃತ್ತಿ** – ಆನೆಯ ಧರ್ಮ **ಕರ್ಚಿಸು** – ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡು; ತೊಳೆಯಿಸು **ಕರಿಕೊಳ್ಲ** – ಕರಿಕಾದ ಕೊಳ್ಳಿ **ಕರಿಣಿ** – ಹೆಣ್ಣಾನೆ **ಕರ್ಯ** –ತೊಳೆ; ಪ್ರಕ್ನಾಲನ; ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚು **ಕರಿದಂತ** – ಆನೆಯ ದಂತ **ಕರ್ಚುಂಗಲ್** – ಸೂಜಿಗಲ್ಲು ಕರ್ಜಿಣೆ – ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗ(?) **ಕರಿದು** – ಕಪ್ಪು ಕರ್ಣ – ಕಿವಿ; ಮಹಾಭಾರತದ ಒಂದು ಪಾತ್ರ **ಕರಿಮಗಾಱು** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಉಗುಳು **ಕರಿಮುರಿ** – ಸುಟ್ಟು ಮುರುಟಾದುದು ಕರ್ಣಜಪ – ಚಾಡಿ ಮಾತು ಕರಿಮುರಿಕ – ಸೀದು ಕಪ್ಪಾದ **ಕರ್ಣಜಾಪ್ಯ** – (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕರಿಮುರಿವೋಗು – ಸುಟ್ಟು ಮುರುಟಿಹೋಗು ಒಂದು ಬಗೆ; ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರುವ ಕರಿಮೊಗ – ಆನೆಯ ಮುಖವುಳ್ಳವನು, ಗಣಪತಿ ಮಂತ್ರ **ಕರಿಯಾಲ** – ಕಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ಗುಡ್ಡೆ; ಕಪ್ಪು ಕಣ್ಣು **ಕರ್ಣತಾಳ** – ಕರ್ಣಚಾಲನ, ಕಿವಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವಿಕೆ **ಕರ್ಣದೂಷಿಕೆ** – ಕುದುರೆಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ರೋಗ **ಕರಿರಿಮ** – ಆನೆಯ ವೈರಿ, ಸಿಂಹ **ಕರ್ಣಧಾರ** – ಹಡಗಿನ ಚಾಲಕ ಕರಿಸ(ಸೆ) – ಬಿಸಿಮ, ಬೆಂಕಿ **ಕರೀರ** – ಬಿದಿರ ಚಿಗುರು ಕರ್ಣಪತ್ರ – ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ ಕರ್ಣಪರಂಪರೆ- ಕಿವಿಯಿಂದ ಕಿವಿಗೆ ಬರುವ ರೀತಿ **ಕರು** – ಎರಕದ ಅಚ್ಚು; ಎರಕದ ಬೊಂಬೆ **ಕರುಣಂಗೆಯ್** – ಕರುಣೆ ತೋರು **ಕರ್ಣಪಾಲಕೆ** – ಕಿವಿಯ ಹಾಲೆ **ಕರುಣಂಬಡು** – ಕರುಣಂಗೆಯ್ **ಕರ್ಣಪಿಶಾಚಿ** – ಚಾಡಿ ಹೇಳುವ ಪಿಶಾಚಿ **ಕರ್ಣರಸಾಯನ** – ಕಿವಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿರುವ **ಕರುಣಾಕ್ತಂದನ** – ಅರ್ತನಾದ ಕರುಣಾದ್ವನಿ – ಕರುಣಾಕ್ರಂದನ **ಕರ್ಣಶೂಲ** – ಕಿವಿ ನೋವು **ಕರುಣಿಸು** – ಕರುಣೆ ತೋರು **ಕರ್ಣಾಭ್ಯರ್ಣ** – ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರ **ಕರುಮಾ(ವಾ)ಡ –** ಉಪ್ಪರಿಗೆ **ಕರ್ಣಾವತಂಸ** – ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ **ಕರ್ಣಾವಧಿ** – ಕಿವಿಯವರೆಗೆ **ಕರುವಿಡಿಸು** – ಎರಕ ಹೊಯ್ಸು ಕರ್ಣಿಕಾರ – ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ **ಕರುವಿಡು** – ಎರಕ ಹೊಯ್

ಕರ್ಣಿಕೆ – ತಾವರೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗ ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿ, ಏಕೇಂದ್ರಿಯಜಾತಿ, **ಕರ್ಣೀಜಪ** – ಚಾಡಿಕೋರ ದ್ವೀಂದ್ರಿಯಜಾತಿ, ಶ್ರೀಂದ್ರಿಯಜಾತಿ, **ಕರ್ಣೋತ್ತಂಸ** – ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ ಚತುರಿಂದ್ರಿಯಜಾತಿ, **ಕರ್ಣೋತ್ಸಲ** – ಕಿವಿಗೆ ನರಕಗತಿಪ್ರಾಯೋಗಾನುಪೂರ್ವಿ, ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿಪ್ರಾಯೋಗಾನುಪೂರ್ವಿ, ಆತಪ, ಅಲಂಕಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ನೈದಿಲೆ **ಕರ್ತಾರ** – ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಉದ್ಯೋತ, ಸ್ಥಾವರ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಸಾಧಾರಣ ಕರ್ದಡಿಗ – ಕರಿಯ ದಾಂಡಿಗ **ಕರ್ಮಬಂಧ** – ಕರ್ಮದಿಂದಾದ ಬಂಧನ **ಕರ್ಮಬಂಧನ** – ಕರ್ಮಬಂಧ **ಕರ್ದಮ** – ಕೆಸರು, ನೀರಲ್ಲಿ ಕದರಿರುವುದು **ಕರ್ದಮಂಬೊರೆ** – ಕೆಸರು ಮೆತ್ತು **ಕರ್ಮಭೂಮಿ** – (ಜೈನ) ಅವಸರ್ಪಿಣಿ ಕಾಲದ ಕರ್ದಮಿತ - ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಐದು-ಆರನೆಯ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ **ಕರ್ದರಿ** – ಕತ್ತಲೆ ತುಂಬಿದ ಕಮರಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭೂಮಿ; ಭಾರತ ಮತ್ತು **ಕರ್ದಿಂಗಳ್** – ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಐರಾವತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೊಳಗಿನ ಆರ್ಯಖಂಡ– **ಕರ್ದು(೦)ಕು** – ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕುಟುಕು **ಕರ್ಮವಶ** – ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾದ **ಕರ್ನೆತ್ತರ್** – ಕಪ್ಪು (ಕಡುಗೆಂಪು) ರಕ್ತ ಕರ್ಮವಿಪಾಕ - ಪೂವಾರ್ಜಿತ ಕರ್ಮದ ಫಲ **ಕರ್ನೆಯ್ದಲ್** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ಕರ್ಮಾಯತ್ತ** – ಕರ್ಮವಶ ಕರ್ಪಟ(ಡ) – ಬಟ್ಟೆ; ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆ **ಕರ್ಮೇಂಧನ** – ಕರ್ಮವೆಂಬ ಸೌದೆ ಕರ್ಪರ – ತಲೆಬುರುಡೆ **ಕರ್ವ** – ಕಬ್ಬು **ಕರ್ವಗೋಲ್** – ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆ **ಕರ್ಪಿಡಿ** – ಕಪ್ಪಾಗು **ಕರ್ಪಿಡು** – ಕರ್ಪಿಡಿ **ಕರ್ವದೋಂಟ** – ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟ **ಕರ್ಮ** – ಕಪ್ಪು **ಕರ್ವವಿಲ್** – ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲು, ಮನ್ಮಥನ ಬಿಲ್ಲು **ಕರ್ಮವೀಱು** – ಕಪ್ಪು (ಕತ್ತಲೆ) ಬೀರು **ಕರ್ವೆಟ್ಟ** – ಕಪ್ಪು ಬೆಟ್ಟ, ನೀಲಾಚಲ **ಕರ್ಮವೆರಸು** – ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡು **ಕರ್ವೊಗೆ** – ಕರ್ಬೊಗೆ, ಕಪ್ಪು ಹೊಗೆ **ಕರ್ಮವೆಱು** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ತಾಳು **ಕರ್ವೊನ್** – ಕರ್ಬೊನ್, ಕಬ್ಬಿಣ **ಕರ್ಪೇಱೆಸು** – ಕಪ್ಪು ಮಾಡು **ಕರ್ಷ** – ಎಳೆಯುವಿಕೆ **ಕರ್ಪೇಱು** – ಕಪ್ಪಾಗು **ಕಷ೯ಣ** – ಸೆಳೆತ **ಕರ್ಷಣೀಯ** – ಎಳೆದುಹಾಕಬೇಕಾದ **ಕರ್ಬಕ್ತಿ** – ಕಬ್ಬಕ್ಕಿ **ಕರ್ಬಟ್ಟೆಗ** – ಕಪ್ಪು ಹಾದಿಯವನು, ಅಗ್ನಿ **ಕರ್ಷೋಪಲ** – ಒರೆಗಲ್ಲು **ಕರ್ಬಲೆ** – ಕರಿಯ ಬಲೆ **ಕಲ್** – ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು; ಕಲ್ಲು, ಬಂಡೆ **ಕರ್ಬಸು** – ಕಪ್ಪು ಹಸು; ಪಿತ್ತಕೋಶ ಕಲ – ಪಾತ್ರೆ; ಇಂಪಾದ **ಕಲ(ಕ)ಂಕ** – ಕಲೆ; ದೋಷ **ಕರ್ಬಳ್ಜ** – ಕಪ್ಪು ಬಳ್ಳಿ **ಕರ್ಬಾಕ** – ಕಪ್ಪು ಬಾಳದ ಬೇರು **ಕಲಂಕು** – ಕಲಕು; ಮಥನಮಾಡು ಕಲಂಬಡೆ – ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದು, ಜ್ಞಾನ ಪಡೆ **ಕರ್ಮರ** – ಬೂದುಬಣ್ಣ; ನಾನಾ ಬಣ್ಣ; ಬಂಗಾರ **ಕಲಕಾಂಚಿ** – ಇಂಪಾದ ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಒಡ್ಯಾಣ **ಕರ್ಬುರಿತ** – ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳೆ ಸೇರಿದ **ಕರ್ಬುಲ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಹುಲಿ **ಕಲಗಲ್** – ಬೆರಸು **ಕಲಡು** – ಕೆರಾಗು **ಕರ್ಬೊಗರ್** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಹೊಳಪು **ಕರ್ಬೊನ್** – ಕಬ್ಬಿಣ **ಕಲ(ಳ)ತ್ರ** – ಹೆಂಡತಿ ಕಲ(ಳ)ಧೌತ – ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಕರ್ಮಕ್ಷಪಣ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಪ್ರತ **ಕಲಧೌತಕ್ಷ್ಚಾಧರ** – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರುಪರ್ವತ **ಕರ್ಮಕ್ಷಯ** – (ಜೈನ) ಇರುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು **ಕಲನ್** – ಪಾತ್ರೆ ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬರುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು **ಕಲಮ** – ಬತ್ತ **ಕರ್ಮಗತಿ** – ಕರ್ಮಫಲ **ಕಲಲ** – ಮಾಸಲು ಬಣ್ಣ **ಕಲಶಜ** – ದ್ರೋಣ; ಅಗಸ್ತ್ಯ **ಕರ್ಮಡು** – (ಮರಗಿಡಗಳ ನೆರಳಿನಿಂದ) ಕಪ್ಪಾದ ಕಲಶವಿಡು – ಶೋಭೆಯುಂಟುಮಾಡು **ಕಲಸು** – ಮಿಶ್ರಮಾಡು **ಕರ್ಮನಿರ್ಜರೆ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಕ್ಷಯ **ಕರ್ಮಪಾಕ** – ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲ **ಕಲಸುಗೂಳ್** – ಕಲಸಿದ ಅನ್ನ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿ – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು; ನಿದ್ರಾನಿದ್ರಾ, **ಕಲಹ** – ಜಗಳ; ಕಾಳಗ ಪ್ರಚಲಾಪ್ರಚಲಾ, ಸ್ತ್ಯಾನಗೃದ್ದಿ, ನರಕಗತಿ, **ಕಲಹಕೃಷ್ಣಕ** – ಜಗಳಗಂಟ

ಕಲಹಲಂಪಟ – ಕಲಹಕೃಷ್ಣಕ **ಕಲ್ಪಜ** – ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ದೇವತೆ **ಕಲಾಕಲಾಪ** – ಲಲಿತಕಲೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಕಲ್ಪಜಪತಿ** – ಕಲ್ಪೇಂದ್ರ; ದೇವೇಂದ್ರ **ಕಲಾಕಅತ** – ಕಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ (ಚಂದ್ರ); **ಕಲ್ಪದ್ರುಮ** – ಕಲ್ಪಕುಜ ಕಲಾವಂತ **ಕಲ್ಪಪಾದಪ** – ಕಲ್ಪಕುಜ **ಕಲಾಪ** – ಸಮೂಹ; ನವಿಲುಗರಿ **ಕಲ್ಪಭೂರುಹ** – ಕಲ್ಪಕುಜ **ಕಲಾಪಂಡಿತ** – ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದ **ಕಲ್ಪಮಹೀಜ** – ಕಲ್ಪಕುಜ **ಕಲಾಪತಿಕಲೆ** – ಚಂದ್ರನ ಕಲೆ **ಕಲ್ಪಲತೆ** – ಕಲ್ಪಕುಜ **ಕಲಾಪಮಾಲೆ** – ನವಿಲುಗರಿಗಳ ಕಟ್ಟು **ಕಲ್ಪವಾಸಿಗ** – (ಜೈನ) ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ, ದೇವತೆ **ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ** – ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ನೀಡುವ ಮರ; (ಜೈನ) **ಕಲಾಪಿ** – ಗಂಡುನವಿಲು **ಕಲಾಪಿಸ್ತೀ** – ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪೂಜೆ; **ಕಲ** – ಕಲಿತುಕೊ; ಶೂರ ದೀಪಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ; ಕಲ(೪)ಕೆ – ಮೊಗ್ಗು; ದೀಪದ ಕುಡಿ; ಚಾತುರ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವಿಧ: ಮದ್ಯಾಂಗ, **ಕಅಗಂಟಕ್ಕು** – ವೀರನಂತೆ ಕೂದಲನ್ನು ಭೂಷಣ, ವಸ್ತ್ರ, ತೂರ್ಯ, ಮಾಲ್ಯ, <u>ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊ</u> ಗೃಹ, ಭಾಜನ, ಭೋಜನ, ಜ್ಯೋತಿರ್, ಕಆಗಂಟು – ವೀರರ ಕೂದಲು ಗಂಟು ದೀಪ **ಕಲಗೂಂಟಣೀ** – ಗಟ್ಟಿಯದ ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿ **ಕಲ್ಪಾಂಫ್ರಿಪ** – ಕಲ್ಪಕುಜ **ಕಲಗೋಂಟೆ** – ಭದ್ರವಾದ ಕೋಟೆ **ಕಲ್ಪಾಂತ** – ಕಲ್ಪದ ಕೊನೆ **ಕಲ್ಸಾಂತಕಾಲ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲ **ಕಲತನ** – ಪೌರುಷ; ಬಂಟತನ ಕಅಲ – ಬೆರೆತ; ನಿಬಿಡವಾದ; ಪಾಪ **ಕಲ್ಪಾಂತರಸ್ಥಾಯ** – ಕಲ್ಪಾಂತರಗಳವರೆಗ ಇರುವ **ಕಲವೃಕ್ಷ** – ಕಲಿ ನೆಲಸಿದ ಮರ **ಕಲ್ಪಾಂತಸ್ಥಾಯ** – ಕಲ್ಪಾಂತರಸ್ಥಾಯಿ **ಕಲಸು** – ಹೇಳಿಕೊಡು **ಕಲ್ಪಾಮರ** – (ಜೈನ) ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆ ಕಲುಂಬು – ಕಲಕು; ಕೊಳೆ; ಕಿಲುಬು **ಕಲ್ಪಾವನಿಜ** – ಕಲ್ಪಕುಜ **ಕಲುಂಬುಗೊಳ್** – ಕದಡಿಹೋಗು; ಕಲ್ಮಷಹೊಂದು **ಕಲ್ಪಾವನೀಜ** – ಕಲ್ಪಕುಜ **ಕಲುಂಬೇಱು** – ಕಲುಂಬುಗೊಳ್ **ಕಲ್ಪ** – ಕಲಿಯುವಿಕೆ; ವಿದ್ಯೆ, ಕಲೆ, ಕುಶಲವಿದ್ಯೆ **ಕಲುವಾದರಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪಾದರಿ ಹೂ **ಕಲ್ಲಂ** – ಕಲಿಯಿರಿ **ಕಲ್ಪನು** – ಕಲಿಸು; ಹೇಳಿಕೊಡು **ಕಲುಷ** – ಕೊಳೆ; ವೈರ; ರೋಷ; ಕಳಂಕ **ಕಲ್ಟೇಂದ್ರ** – (ಜೈನ) ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಳುವ ಇಂದ್ರ; **ಕಲೆ(ಳೆ)** – ಅಂಶ; ಕುಶಲವಿದ್ಯೆ ಇಂಥವರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ **ಕಲೆಗಟ್ಟು** – ಗಾಯದಿಂದ ಗುರುತು ಬೀಳು **ಕಲ್ಪೇಶ್ವರ** – ಕಲ್ಬೇಂದ್ರ **ಕಲೆಮುಟ್ಟು** – ಕಲೆಯಾಗು; ಕಲ್ಮಷಗೊಳ್ಳು **ಕಲೆವೆರಸು** – ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡು **ಕಲ್ಪೋಪರಮ** – ಕಲ್ಪದ ಕೊನೆ; ಪ್ರಳಯ **ಕಲಂಗೂಡು** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕದಡು **ಕಲ್ಯಾಷ** – ಬೂದುಬಣ್ಣ **ಕಲ್ಲ** – ವಿರ್ಷಣುವಿನ ಹತ್ತನೆಯ ಅವತಾರ ಕಲ್ಮುಷಿಕ – ಕಲ್ಮಷ; ದೋಷ **ಕಲ್ತೆ** – ಕಲಿಕೆ, ವಿದ್ಯೆ **ಕಲ್ಡೆಯ್** – ಕಲ್ಲಿನಂತಹ ಗಟ್ಟಿ ಮೈ **ಕಲೈ(ಲ್ನ)ಲೆ** – (ಜೈನ) ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ **ಕಲ್ಯಾಣ** – ಚಿನ್ನ; ಮಂಗಳ (ಜೈನ) ಜಿನನಿಗೆ ನಿಂತು ಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಐದು ಮಹೋತ್ಸವಗಳು; **ಕಲ್ನೆಲೆನಿಲ್** – 'ಕಲ್ನೆಲೆ' ತಪಸ್ಸಿಗೆ ನಿಲ್ಲು ನೋಡಿ, ಪಂಚಮಹಾಕಲ್ಯಾಣ **ಕಲ್ಯಾಣಗರ್ಭ** – ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಲ್ಪ - (ಜೈನ) ಸೌಧರ್ಮ, ಈಶಾನ, ಸನತ್ತುಮಾರ, **ಕಲ್ಯಾಣಮಿತ್ರ** – ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ಗೆಳೆಯ ಮಾಹೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರ, ಲಾಂತವ, ಕಾಪಿಷ್ಠ, ಶುಕ್ರ, ಮಹಾಶುಕ್ರ, **ಕಲ್ಯಾಣಿ** – ಪಾರ್ವತಿ ಶತಾರ, ಸಹಸ್ರಾರ, ಆನತ, ಪ್ರಾಣತ, **ಕಲ್ಲಮಱಿ –** ಕಲ್ಲಿನ ಸಂದಿ, ಪೊಟರೆ ಅರುಣ, ಅಚ್ಯುತ ಎಂಬ ಹದಿನಾರು **ಕಲ್ಲವಿಲ** – ಕಲ್ಲಾಬಿಲ್ಲಿ **ಕಲ್ಲಾಯ್ತ** – ಕಲಿಸುವವನು, ಗುರು ಬಗೆಗಳ ಸ್ವರ್ಗ; (ಜೈನ) ಉತ್ಸರ್ಪಿಣಿ-ಅವಸರ್ಪಿಣಿಗಳ ಒಟ್ಟು **ಕಲ್ಲೆ** – ಬೇಲಿ ಕಾಲಾವಧಿ– **ಕಲ್ಪಕುಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಟ; (ಜೈನ) ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕಲ್ಲೆಯುಂ ಕವಿಲೆಯುಂ - ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲ **ಕಲ್ಲೆರ್ದೆ** – ಕಲ್ಲು ಹೃದಯ; ಕಠೋರತೆ ಕೊಡುವ ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು; ನೋಡಿ, 'ಅಂಗಕಲ್ಪಕುಜ' **ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಗವಿ** – ಕಲ್ಲು ಹೃದಯದ ಕಬ್ಬಿಗ; ಕಲ್ಲಿನ **ಕಲ್ಪಕುಜಾತ** – ಕಲ್ಪಕುಜ

ಕಲ್ಲೆರ್ದೆತನ – ಕಠೋರತೆ **ಕಷಾಯೋದಕ** – ಐದು ಮರಗಳ ತೊಗಟೆಗಳಿಂದ **ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಯಳ್** – ಕಲ್ಲು ಹೃದಯದವಳು ಕಾಯಿಸಿದ ನೀರು **ಕಷ್ಟತಿಕ್ತೆ** – ತೊಂದರೆ **ಕಲ್ಲೋಲ** – ಅಲೆ, ತೆರೆ **ಕಸರ್** – ಗಂಟಲು ಕೆರೆ **ಕಲ್ಪಟೆ** – ಕಲ್ಲುಗಳಿರುವ ದಾರಿ; ಕಲ್ಲಿನ ಪ್ರದೇಶ **ಕಲ್ಲಾರ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೈದಿಲೆ; ಸೌಗಂಧಿಕಾ **ಕಸವರ** – ಧನ, ಚಿನ್ನ **ಕಸವು** – ಕಸ; ಕೇಡಿಗ, ದುಷ್ಟ ಮಷ್ಟ **ಕವ** – ಕ್ರಮ ಕನೆ – ಚಾವಟಿ; ಲಾಡಿ **ಕಸೆಗೊಳ್** – ಚಾವಟಿ ತೆಗೆದುಕೊ **ಕವಂ(ವುಂ(ದಿ** – ಕವುದಿ. ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ **ಕಕ್** – ಕದಿ, ಕಳ್ಳತನಮಾಡು; ಮದ್ಯ, ಕಳ್ಳು ಹೊಲಿದ ಹಚ್ಚಡ ಕವಚಹರ – ಕವಚ ತೊಡುವವನು, ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕ **ಕಳಂಬೇೞ್** – ಕಳವೇೞ್, ರಣರಂಗವನ್ನು **ಕವರ್** – ಸೂರೆ ಮಾಡು; ಸೆರೆ ಹಿಡಿ; ಕವಲು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸು ಮರ, ಕವೆ; ರಥದ ಒಂದು ಭಾಗ ಕಳ(ಣ) – ಯುದ್ದರಂಗ **ಕವತೆ(ε)** – ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು; **ಕಳಕಂಠ** – ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳುದು, ಕೋಗಿಲೆ **ಕಳಕಂಠಿ** – ಇಂಪಾದ ಕಂಠವುಳ್ಳ, ಹೆಣ್ಣು ಕೋಗಿಲೆ **ಕವರ್ತೆಗೊಳ್** – ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡು **ಕಳಕಳಾವರ್ತ** – ಕಳಕಳ ಸದ್ದಿನ ಸುಳಿದಾಟ **ಕವರ್ತೆವೋಗು** – ಕವರ್ತೆಪಡು, ಸುಲಿಗೆಗೆ **ಕಳಕುಳ** – ಅಸ್ಕವ್ಯಸ್ಕ **ಕಳ(ಲ)ತ್ರ** – ಹೆಂಡತಿ ಒಳಗಾಗು **ಕವರ್ದುಕೊಳ್** – ವಶಪಡಿಸಿಕೊ ಕಳ(ಲ)ಧೌತ – ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ; ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ; ದತ್ತೂರ ಕವಲ್ – ಕೊಂಬೆ ಒಡೆ; ಟಿಸಿಲು **ಕಳನೇಱು** – ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ತೊಡಗು ಕವಲಂಬು - ಕವಲಾದ ಬಾಣ **ಕಳ(ಲ)ಭ** – ಆನೆಯ ಮರಿ **ಕವಅಱೆ** – ಕವಲೊಡೆದು ಹಬ್ಬು **ಕಳ(ಲ)ಮ** – ಬತ್ತ; ಪೈರು; ಗದ್ದೆ **ಕವಳ** – ತುತ್ತು **ಕಳಮಕ್ಷೇತ್ರ –** ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ **ಕವಳಗೆ** – ಕಡತದ ಕಟ್ಟು **ಕಳಮಾಕ್ಷತ** – ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾಳು, ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳು **ಕವಾಟ** – ಬಾಗಿಲು **ಕಳರುತಿ** – ಮಧುರ ಧ್ವನಿ **ಕವಾಟಪುಟ** – ಬಾಗಿಲ ರೆಕ್ಕೆ , ಕದ **ಕಳಲ್** – ಚದುರಿ ಹೋಗು, ಹಾರಿ ಹೋಗು ಕವಿ – ಮುಚ್ಚು, ಧರಿಸು; ತುಂಬು, ದಟ್ಟವಾಗು; **ಕಳವಳನು** – ತವಕಿಸು; ಸಡಗರಿಸು ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಧರಿಸು; ಮುಚ್ಚಳ; ಚತುರ; **ಕಳವು** – ಕಳ್ಳತನ ಕಬ್ಬಿಗ; ನೀರ ಹಕ್ಕಿ; ಕಡಿವಾಣ **ಕಳಶಪ್ರೋದ್ದೂತ** – ಕಲಶಜ, ದ್ರೋಣ; ಅಗಸ್ತ್ಯ **ಕವಿ೦ಜ** – ಕಪಿಂಜಲ, ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ **ಕಳಶೋದ್ದಾರಮಂತ್ರ** – ಕಳಶವೆತ್ತುವಾಗ ಹೇಳುವ **ಕವಿಯುಂ ಕಲ್ಲೆಯುಂ** – ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲ ಮಂತ್ರ ಕವಿಲ್ – (ಕಪಿಲ) ಮಾಸಲು ಕೆಂಪು; ಮಾಸಲು **ಕಳ(ಲ)ಹಂಸ** – ಕಂದುಬಣ್ಣದ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಹಂಸ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವಾಗು **ಕಳಱು** – ಹೆದರು; ಸವಳು ನೆಲ **ಕವ್ತರೆ** – ಸಡಗರ **ಕಳಾ(ಲಾ)** – ಕಾಂತಿ; ಕಲೆ; ಚಮತ್ಕಾರ ಕಶಾದಂಡ – ಚಾವಟಿ **ಕಳಾಕಳತ** – ಕಲಾಕಲಿತ **ಕಶೆ** – ಕಶಾದಂಡ **ಕಳಾಧರ** – ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು **ಕಷಣ** – ಉಜ್ಜುವಿಕೆ **ಕಳಾ(ಳಾ)ನಿಧಿ** – ಕಲೆಗಳ ಸಮೂಹ; ಹದಿನಾರು **ಕಷಾಯ** – ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಸುಗಂಧ; ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯನಾದವನು, ಚಂದ್ರ (ಜೈನ) ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ **ಕಳಾ(ಲಾ)ಪ** – ಸಮೂಹ; ಡಾಬು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ದೋಷ: ಕ್ರೋಧ, **ಕಳಾಪಿ(ನಿ)** – ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು ಮಾನ, ಮಾಯಾ, ಲೋಭಗಳು **ಕಳಾಪ್ರಣೀತೆ** – ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಳಾದವಳು ಕಷಾಯಕಂಠ – ಮಧುರಧ್ವನಿಯ ಕಂಠ **ಕಳಾರುಂದ್ರ** – ಕಲೆಗಳಿಂದ ದಟ್ಟವಾದ **ಕಷಾಯತೋಯ** – ಸುಗಂಧದ ನೀರು **ಕಳಂಚು** - ಮೋಸ, ವಂಚನೆ **ಕಳಂದಕನ್ಯೆ** – ಯಮುನಾ ನದಿ **ಕಷಾಯಸಲ್ಲೇಖನ** – ಜೈನರ ಪ್ರಕಾರ, ಮನಃಕಷಾಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಿಕೆ **ಕಳಂದಜೆ** – ಕಳಿಂದಕನ್ನೆ **ಕಷಾಯಾಕ್ಷ** – ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು **ಕಆಕ** – ಜೋಳ **ಕಷಾಯಿತ** – ಒಗರಾದ; ಕಹಿಯಾದ **ಕಳ(ಅ)ಕಾ** – ಮೊಗ್ಗು; ಚಿಗುರು **ಕಆಕೆ** – ಕಣ, ಹನಿ; ಚಿಗುರು

ಕಳಕೆಗರ್ಚು – ಚಿಗುರ(ಮೊಗ್ಗ)ನ್ನು ಕಚ್ಚು **ಕಱಿದೊವಲ್** – ಹದಮಾಡಲು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಕಳತ** – ಕೂಡಿದ ಬಳಿದ ಧರ್ಮ **ಕಆಮ** – ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು **ಕಱಿವೆರಸು** – ಕರೆಯಿಂದ ಕೂಡು; ಕಳಂಕ **ಕಳಸು** – ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಸು ಹೊಂದು ಕಱ³ಹ – ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ **ಕಳೆ** – ವಿಸರ್ಜಿಸು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು ಕಳೆಗಳೆ – ಕಾಂತಿಗುಂದು **ಕಱ್ಱನೆ** – ಕಪ್ಪಗೆ ಕೞಕ(ಕು)ೞ – ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ; ದಿಗ್ಭಾಂತಿ; **ಕಳೆದಿಡು** – ಬಿಡು. ತ್ಯಜಿಸು **ಕಳೆಯೇಱು** – ಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ **ಕೞಕೞೆನು** – ಹೊಳೆ, ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಕಳೋನ್ನತ** – ಕಲೆಗಳಿಂದ ವೃದ್ದಿಗೊಂಡವನು, **ಕೞಲ್** – ಸೊರಗು; ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳು; ಮಜ್ಜಿಗೆ; ಚಂದ್ರ **ಕಳ್ಗುಡಿ** – ಹೆಂಡ ಕುಡಿ ಕಾಲಂದುಗೆ **ಕಳ್ಗುಡಿಕಿ** – ಹೆಂಡ ಕುಡುಕಿ **ಕೞಅಸು** – ಸಡಿಲಗೊಳಿಸು **ಕಟ್ಗುಡಿಪಿ** – ಕಳ್ನುಡಿಕಿ **ಕೞಲುಅ** – ಕಾಲಂದುಗೆಯ ಧ್ವನಿ **ಕೞಲೆ** – ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ರೆಂಬೆ **ಕಕ್ಷಡಿಗ** – ಹೆಂಡದ ಮಾರಾಟಗಾರ **ಕಳ್ಳಚ್ಚು** – ಕಳ್ಳ ಮುದ್ರೆ **ಕೞಲ್ಲು** – ಸಡಿಲಿಸು, ಬಿಚ್ಚು **ಕಳ್ಟವತಿ** – ಹೆಂಡ ಮಾಡಿ ಮಾರುವವಳು **ಕೞವೆ(ಮೆ)** – ಬತ್ತ **ಕಳ್ಳವತ್ತಿಗೆ** – ಕಳ್ಳವತಿ ಕಟೆ – ಹಣ್ಣಾಗು; ಸಾಯಿ; ಗೂಟ **ಕಣಿಮ** – ದಾಟು; ಬೀಳ್ಕೊಡು; ಕಾಲ ಸರಿ; ಕಳಂಕ **ಕಳ್ಟವಳ** – ಹೆಂಡ ಮಾಡಿ ಮಾರುವವನು **ಕಱೆಮಱೆ** – ಕುಂದು **ಕಕ್ಟವೆಳ್ಜ** – ಕೀಳು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಳ್ಳಸಿಗ – ಹೆಂಡ ಮಾಡುವವನು **ಕಟೆಯಲರ್** – ಬಾಡಿದ ಹೂಫು **ಕಳ್ಳಸಿಗಗೇರಿ** – ಹೆಂಡ ಮಾರುವವರ ಬೀದಿ **ಕಟಿಯುಣ್** – ಹೆಚ್ಚು ಊಟಮಾಡು **ಕಳ್ಬಾಳ್** – ಕಳ್ಳ **ಕಟೆಯೇಱ್** – ದೊಡ್ಡ ಗಾಯ **ಕಟೆಯೋದು** – ಹೆಚ್ಕು ಓದು, ಪಂಡಿತನಾಗು ಕಳ್ಳ – ಎಲೆ ಕಿತ್ತರೆ ಮಂದ ಹಾಲು ಬರುವ ಗಿಡ **ಕಳ್ದುಣಿ** – ಹೆಂಡಗುಡುಕ **ಕಟೆಲೆ** – ಬಿದಿರ ಕುಡಿ ಕಣಿವಣ್ – ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು **ಕಱಂಗು** – ಕಪ್ಪಾಗು **ಕಱಂಡು** – ಒರಟು **ಕಟೆವದ** – ಕಣಿ+ಪದ, ಹದವಾಗಿ ಮಾಗಿದ ಸ್ಥಿತಿ **ಕೞಕುೞ** – ಚದುರಿ ಹೋಗುವಿಕೆ **ಕಡೆವು** – ಸಾವು; ಅಳಿವು **ಕಱ(ಱು)ಮೆ** – ಬಲಿತು, ಪಕ್ನವಾಗಿ(?) **ಕಟೆವೂ** – ಬಾಡಿದ ಹೂ **ಕೞ³** – ಬಿದಿರ ಕೊಳವೆ **ಕೞಲ್** – ಸಡಿಲವಾಗು **ಕಱು** – ಮಗು, ಚಿಕ್ಕದು; ಕೋಪಗೊಳ್ಳು, ಕೆರಳು **ಕೞ್ತನೆ** – ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ **ಕಱುಂಕೆ** – ಗರಿಕೆ **ಕಣ್ಣು** – ಕಪ್ಪಾಗು; ಕಪ್ಪಿಡು ಕಱುಂಬ – ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನವನು **ಕೞ್ಷಲಸು** – ಕತ್ತಲೆಯುಂಟುಮಾಡು; ಕತ್ತಲೆಯಾಗು **ಕಱುಂಬು** – ಕರುಬು, ಮತ್ಸರಿಸು **ಕೞ್ತಲೆ** – ಕತ್ತಲೆ, ಮಬ್ಬು **ಕಱುತ್ತು** – ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು **ಕೞ್ತಲೆವಕ್ತಿ** – ಕತ್ತಲೆಯ ಹಕ್ಕಿ, ಗೂಬೆ ಕಱುಕುಚಿಗೆ – ಕರುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವನು, **ಕೞ್ತಲೆವಗೆಯ** – ಕತ್ತಲೆಯ ಶತ್ರು, ಸೂರ್ಯ ವತ್ಸಪಾಲಕ **ಕೞ್ತಲೆವಣಿ –** ಚಂದ್ರ **ಕೞ್ಲಲೆವಱೆ** – ಕತ್ತಲೆಯ ಸಂತಾನ **ಕಱುಮ** – ಅಸಹನೆ, ಕೋಪ **ಕಱುಪೇೞ್** – ಕೋಪ ಹೆಚ್ಚು **ಕಣ್ತಲೆವಿಡು** – ಕತ್ತಲೆಯುಂಟುಮಾಡು **ಕಱೆ** – ಹಾಲು ಹಿಂಡು; ಸುರಿ; ಕಪ್ಪು ಕಲೆ; **ಕೞ್ತಿ** – ಕತ್ತೆ, ರಾಸಭ **ಕೞ್ತಿಕುೞಗ** – ಕತ್ತೆ ಕಾಯುವವನು ಕಟ್ಗೆಂಗಳ್ ಕರ್ದಿಂಗಳ್, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಚಂದ್ರ– **ಕಱಿಗಂದು** – ಕಪ್ಪಾಗು **ಕಱಿಗಟ್ಟ** – ಕಲೆಯಾಗು **ಕೞ್ಷು** – ಕಪ್ಪು; ಕರೆ **ಕಱಿಗರ್ಚು** – ಕಳಂಕವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕು ಕ**ಜ್ಞಮ್ಸ** – (ಕಟವಪ್ರ) ಶ್ರವಣಬೆಳುಗೊಳ **ಕಱಿಗೊರಲ್** – ಕಪ್ಪು ಕೊರಳು ಕಾ – ಕಾಪಾಡು **ಕಱಿಗೊರಲ** – ಕಪ್ಪು ಕೊರಳುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಕಾಂಕ್ಷಿಸು** – ಅಪೇಕ್ಷಿಸು **ಕಱಿಗೊರಲಾತಂ** – ಕಱೆಗೊರಲ **ಕಾಂಕ್ಷೆ** – ಬಯಕೆ **ಕಱಿಗೊಳ್** – ಕಲೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ಕಾಂಚನ** – ಚಿನ್ನ

ಕಾಂಚನಮಂಚ – ಚಿನ್ನದ ಮಂಚ **ಕಾಡಿಗೆಗುಡಿ** – ದೀಪದ ಕಪ್ಪು ಕುಡಿ **ಕಾಂಚನಮಾಲೆ** – ಚಿನ್ನದ ಸರ **ಕಾಡಿಗೆಯಚ್ಚು** – ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊ **ಕಾಡಿಗೆವೊಗರ್** – ಕಾಡಿಗೆಯ ಹೊಳಪು **ಕಾಂಚನವರ್ಣ** – ಹೊಂಬಣ್ಣ **ಕಾಂಚನವೃಷ್ಟಿ** – ಚಿನ್ನದ ಮಳೆ **ಕಾಡಿಸು** – ಕಾಟ ಕೊಡು **ಕಾಂಚನಸರೋರುಹ** – ಹೊಂದಾವರೆ **ಕಾಡು** – ಅಡವಿ; ಕಾಟ ಕೊಡು **ಕಾಡೆಮೆ೯** – ಕಾಡೆಮ್ಮೆ **ಕಾಂಚಿ** – ಡಾಬು **ಕಾಂಚೀಕಳಾಪ** – ಕಾಂಚಿ **ಕಾಡೊಡಮೆ** – ಕಾಡ ವಸ್ತು, ಸಂಪತ್ತು **ಕಾಂಚೀದಾಮ** – ಕಾಂಚಿ **ಕಾಡೊಡೆಯ** – ಕಾಡಿನ ದೊರೆ, ಬೇಡರ ದೊರೆ **ಕಾಣ್** – ಕಾಣು, ನೋಡಿ ಕಾಂಡ – ದೇಟು; ಬಾಣ ಕಾಂಡಧಿ – ಅಮುದ್ರ; ಬತ್ತಳಿಕೆ **ಕಾಣ** – ಒಕ್ಕಣ್ಣ **ಕಾಂಡಪಟ** – ತೆರೆ, ಪರದೆ **ಕಾಣ್ತೆ** – ಕಾಣುವಿಕೆ; ಕಾಣಿಕೆ (ಉಡುಗೊರೆ) **ಕಾಂಡಾಸನ** – ಬಿಲ್ಲು **ಕಾಣ್ತೆಗೈ** – ಕಾಣಿಕೆ ಒಪ್ಪಿಸು **ಕಾಂತ** – ಇಷ್ಟವಾದ; ಪ್ರಿಯಕರ **ಕಾಣ್ತೆಗೊಡು** – ಕಾಣ್ಕೆಗೈ **ಕಾಂತಾತತಿ** – ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಪು **ಕಾತರ** – ಕಳವಳಗೊಂಡ; ಕಳವಳ **ಕಾಂತಾರ** – ಕಾಡು **ಕಾದಂಬ** – ಹಂಸ; ಕದಂಬವೃಕ್ಷ **ಕಾಂತಾರಚರ್ಯೆ** – (ಜೈನ) ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ನೆಗಾಗಿ **ಕಾದಂಜನಿ** – ಮುಗಿಲು **ಕಾದಂಜಿನೀನಾಥ** – ಮುಗಿಲಿನ ಒಡೆಯ, ಇಂದ್ರ ಸಂಚರಿಸುವುದು **ಕಾಂತಾರಭಕ್ಷೆ** – ಕಾಂತಾರಚರ್ಯೆ **ಕಾದಲ** – ಪ್ರಿಯ, ನಲ್ಲ, ಇನಿಯ **ಕಾಂತಿಗುಂದು** – ನಿಸ್ತೇಜಗೊಳ್ಳು **ಕಾದಲೆ** – ಪ್ರಿಯೆ, ನಲ್ಲೆ **ಕಾಂತಿಮಂ(ವಂ)ತ –** ತೇಜಸ್ವಿ **ಕಾದಲ್ಮೆ** – ಪ್ರೇಮ **ಕಾಂತೆ** – ಸ್ತ್ರೀ; ಪ್ರಿಯೆ **ಕಾದಿಗೆ** – (ಖಾತಿಕಾ) ಅಗಳು, ಕಂದಕ **ಕಾಂತ್ಯಾಕರ** – ಕಾಂತಿಯ ಆಕರ, ಚಂದ್ರ **ಕಾದಿಸು** – ಹೋರಾಡಿಸು **ಕಾಂತ್ಯಾಸ್ಪದ** – ಕಾಂತ್ಯಾಕರ **ಕಾದು** – ಹೋರಾಡು **ಕಾಂಸ್ಯ** – ಕಂಚು **ಕಾದ್ರವೇಯ** – ಹಾವು **ಕಾನೀನ** – ಕನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; ಕರ್ಣ **ಕಾಂಸ್ಯತಾಲ(ಳ)** – ಕಂಚಿನ ತಾಳ **ಕಾಪಟೆ** – ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲವಾಗು, ಕಾಪು ಹಾಳುಮಾಡು **ಕಾಂಸ್ಥತೋರಣ** – ಕಂಚಿನ ತೋರಣ ಕಾಕತಾಲೕ(ಆೕ)ಯ – ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆ **ಕಾಪಿಡು** – ರಕ್ಷಿಸು **ಕಾಕದ್ವಜ** – ಬಾವುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಯ **ಕಾಪಿನಾಳ್** – ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಲಾಂಛನವುಳ್ಳವನು, ಕರ್ಣ **ಕಾಪಿರಿಸು** – ಕಾವಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸು ಕಾಕಪಕ್ಷ – ಕಾಗೆಯ ರೆಕ್ಕೆ; ಜುಟ್ಟಿನ ಒಂದು ಶೈಲಿ **ಕಾಮ** – ರಕ್ಷಣೆ, ಕಾವಲು ಕಾಕ(ಅ)೪ – ಇಂಪಾದ ದನಿ **ಕಾಪುಗಾಡು** – ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ **ಕಾಕಾಕ್ಷಿಗೋಳಕನ್ಯಾಯ** – ಒಂದೇ ಕಣ್ಣನ್ನು **ಕಾಮಗೊಳ್** – ಕಾವಲಿರು ಹೊರಳಿಸಿ ಕಾಗೆ ಎಲ್ಲಡೆ ನೋಡಿವ ಬಗೆ; **ಕಾಮರುಷ** – ಹೀನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಲವು **ಕಾಮವೆರಸು** – ಕಾವಲು ಸಹಿತವಾಗಿ **ಕಾಪುವೇೞ್** – ಕಾವಲಿರಲು ಹೇಳು ಫಲಸಿದ್ದಿಯಾಗುವುದು **ಕಾಕಿಣಿರತ್ನ –** (ಜೈನ) ಒಂದು ಜೀವರತ್ನ; ಉಜ್ಜಿದರೆ **ಕಾಮಕರ** – ಗರ್ವ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ರತ್ನ **ಕಾಮಕಾಮಿನಿ** – ವಿಷಯಾಸಕ್ತೆ; ರತಿ **ಕಾಮಚಾಪ** – ಕಬ್ಲು; ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಕಾಗಿಣಿ –** ನಾಲ್ಕು ವೀಸ ಬೆಲೆಯ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ **ಕಾಗೆದೊಂಡೆ** – ಗುಲಗಂಜಿ **ಕಾಮಚಾರಿ** – ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟ ಕಡೆ ಹೋಗಬಲ್ಲವನು **ಕಾಚ** – ಗಾಜು **ಕಾಮಜಾ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಟೆ **ಕಾಚಭೂಷಣ** – ಗಾಜಿನ ಒಡವೆ **ಕಾಮದುಫ** – ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಸು **ಕಾಜು** – ಗಾಜು **ಕಾಮಧೇನು** – ಕಾಮದುಘ **ಕಾಜುವೀೞ್** – ಕರಗಿ ಬೀಳು **ಕಾಮಧ್ವಂಸಿ** – ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ; ಶಿವ **ಕಾಮನಿರ್ಜರೆ** – (ಜೈನ) ಕಾಮನಾಶವಾಗುವುದು **ಕಾಟ** – ಪೀಡೆ; ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆ ಕಾಟ – ಒಂದು ಕ್ಬುದ್ರ ದೇವತೆ **ಕಾಮಪಾಲ** – ಆಸೆ ನೆರವೇರಿಸುವವನು; ಬಲರಾಮ **ಕಾಡಾನೆ** – ಅಡವಿಯ ಆನೆ; ಪಳಗಿಸದ ಆನೆ

ಕಾಡಾವು – ಕಾಡ ಹಸು

ಕಾಮಬ್ರಹ್ಮವ್ರತ – (ಜೈನ) ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಸ, **ಕಾರುಣ್ಯಂಬಡೆ** – ದಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದು, ಸ್ಪರ್ಶಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅನುಗ್ರಹೀತನಾಗು ಒಂದು ವ್ರತ **ಕಾರುಣ್ಯಚಿತ್ತ** – ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸು **ಕಾಮಮಥನ** – ಕಾಮಧ್ವಂಸಿ **ಕಾರೊಱ³** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಒರೆ **ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ** – ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ **ಕಾಮರೂಪಿ** – ಬೇಕಾದ ರೂಪ ಧರಿಸಬಲ್ಲವನು **ಕಾಮಶಿಳೀಮುಖ** – ಕಾಮಬಾಣ **ಕಾರ್ಗಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಕಾಮಶುದ್ಧಿ** – ಕಾಮವನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವುದು **ಕಾರ್ಗೆಯ್** – ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಗುಮಾಡುವ ಗದ್ದೆ **ಕಾಮಾ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ **ಕಾರ್ತಸ್ವರ** – ಚಿನ್ನ **ಕಾಮಾಂಗ** – ಕಾಮ ಕೆರಳಿಸುವ ಮದ್ಯ **ಕಾರ್ತಾಂತಿಕ** – ಮೌಹೂರ್ತಿಕ **ಕಾರ್ತಿಕೇಯ** – ಷಣ್ಗುಖ, ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, ಸ್ಕಂದ **ಕಾಮಾಂಧ** – ಕಾಮದಿಂದಾಗಿ ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು **ಕಾರ್ಪಾಸ** – ಹತ್ತಿ **ಕಾಮಾರ್ಥ** – ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದು; **ಕಾರ್ಪಾಸಚಾಪ –** ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು **ಕಾರ್ಬೊನ್** – ಕರಿಯ ಲೋಹ, ಕಬ್ಸಿಣ ಇಂದ್ರಿಯಸುಖ– ಕಾರ್ಮಕ - ಬಿಲ್ಲು, (ಕಾರ್+ಮುಖ) ಮಳೆಗಾಲದ **ಕಾಮಿಸು** – ಬಯಸು ಕಾಮುಕ – ವಿಷಯಲಂಪಟ ಆರಂಭ **ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್** – ಮಳೆಗಾಲದ ಮೋಡ; ಕಪ್ಪು **ಕಾಯ್** – ಬಿಸಿಯಾಗು; ಕಾಯಿಬಿಡು; ಕಾಯಿ; **ಕಾಯಕ್ಷೇಶ** – ಶರೀರ ಕ್ಲೇಶ; (ಜೈನ) **ಕಾರ್ಮಾಗಿಲೊಡ್ಡು** – ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಸಮೂಹ **ಕಾರ್ಮೊಗ** – ಮಳೆಗಾಲದ ಆರಂಭ ಬಾಹ್ಯತಪಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆರನೆಯದು **ಕಾಯಪ್ರವಿ(೬)ಚಾರ** – ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ದೇಹಸುಖ **ಕಾರ್ಯಭರ** – ಕೆಲಸದ ಹೊರೆ ಪಡೆಯಬಲ್ಲ ದೇವತೆ; ಸುರತಾಸಕ್ಕ **ಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿ** – ಕಾರ್ಯಸ್ವರೂಪ **ಕಾರ್ಯಾಂತರ** – ಬೇರೆಯ ಕಾರ್ಯ **ಕಾಯಮಲ** – ದೇಹದ ಕೊಳೆ **ಕಾರ್ಷ್ಟ್ಯ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಕಾಯಮಾನ** – ಚಪ್ಪರ; ಮಂಟಪ **ಕಾಲ್** – ಕಾಲುವೆ; ಪಾದ ಕಾಯಸ್ಥಿತಿ – (ಜೈನ) ದೇಹ ಕಾಪಾಡಲು **ಕಾಲಕ್ಷೇಪ** – ತಡಮಾಡುವುದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಆಹಾರಸೇವನೆ ಕಾಲಕ್ಷ್ವೇಳ – ವಿಷಪೂರಿತ **ಕಾಯಿಸು** – ಬಿಸಿಮಾಡು **ಕಾಲಡಿ** – ಪಾದ **ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗ** – (ಜೈನ) ಕೈ ಇಳಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು **ಕಾಲತ್ರಯ** – ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲಗಳು-ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಕಲವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು **ಕಾಲತ್ರಯವೇದಿ** – ಕಾಲತ್ರಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು; **ಕಾಯ್ಗೊಂಡ** – ನೀರು ಕಾಯಿಸುವ ಹಂಡೆ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿ **ಕಾಯ್ದುಱುಗಲ್** – ಕಾಯಿಗಳ ಗೊಂಚಲು **ಕಾಲದಂಡ** – ಯಮನ ದಂಡಾಯುಧ **ಕಾಯ್ದಾಱು** – ಕಾವು ಕಡಿಮೆಯಾಗು **ಕಾಲದ್ರವ್ಯ** – (ಜೈನ) ಷಡ್**ದ್ರವ್ಯ**ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕಾಯ್ದು** – ಕೋಪ, ಉಗ್ರತೆ; ಶಾಖ **ಕಾಲಪರಿವರ್ತನ** – ಕಾಲದ ಬದಲಾವಣೆ; **ಕಾಯ್ದುಗೊಳ್** – ಕೋಪಿಸಿಕೊ (**ಜೈನ) ಉತ್ಪರ್ಪಿಣೀ**–ಅವಸರ್ಪಿಣೀ **ಕಾಯ್ಪುವೆಱು** – ಬಿಸಿಗೊಳ್ಳು ಕಾಲಗಳ ಎರಡು ಆವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲೂ **ಕಾಯ್ಪೇಱು** – ರೋಷಗೊಳ್ತು ಮೊದಲಿಂದ ಕಡೆತನಕ **ಕಾರ್** – ತಿನ್ನು; ಮಳೆಗಾಲ ಜನನಮರಣಗಳನ್ನನುಭವಿಸುವುದು **ಕಾರಂಡ** – ಬಾತುಕೋಳಿ **ಕಾಲಮರುಷ** – ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ದೇವತೆ; **ಕಾರಣ೦ಬೇೞಿ –** ಕಾರಣ ಹೇಳು ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ **ಕಾರಲಗು** – ಕಪ್ಪು ಕತ್ತಿ **ಕಾಲಮುಖ** – ಯಮನ ಬಾಯಿ, ಮೃತ್ಯುಮುಖ **ಕಾರಳೆಗೊಳಸು** – ಕಾರಣೆಮಾಡಿ ಅಲಂಕರಿಸು **ಕಾಲರಾಜ** – ಕಾಲಮರುಷ **ಕಾಲಲಜ್ಜಿ** – (ಜೈನ) ಲಬ್ದಿಪಂಚಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಕಾರಿರುಳ್** – ಮಳೆಗಾಲದ ರಾತ್ರಿ; ಕತ್ತಲೆ ತುಂಬಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ್ರಿಕ ಜೀವನದ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷವಾದ **ಕಾರಿವ** – ಸುಳ್ಖು ಕಾಲ ಬರುವುದು **ಕಾರುಕ** – ಕೈಕೆಲಸಗಾರ; ಶಿಲ್ಪಿ; ಕಮ್ಮಾರ **ಕಾಲಸಂಸಾರ** – (ಜೈನ) ಅವಸರ್ಪಿಣಿಯ ಮೊದಲ **ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್** – ಕರುಣೆ ತೋರಿಸು, ದಯೆಗೆಯ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು

ಕಾಲಸಂಹರ - ಯಮನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಕಾವ್** – ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಕಾವ** – (ಕಾಮ) ಮನ್ಮಥ **ಕಾಲಹರ** – ಮರಣವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವನು **ಕಾವಡಿಗಾಱ** – ಕಂಬಿ (ಅಡ್ಡೆ) ಹೊರುವವನು **ಕಾಲೞ್ಡ –** ಕಾಲನ್ನು ಅದ್ದು **ಕಾಲಾಂತ** – ಆಯುಸ್ಸಿನ ಕೊನೆ **ಕಾವಣ** – (ಕಾಯಮಾನ) ಚಪ್ಪರ, ಹಂದರ **ಕಾಲಾಂತಕ** – ಕಾಲಸಂಹರ **ಕಾವದೇವ** – ಕಾಮದೇವ **ಕಾಲಾ)ಳಾ)ಗರು** – ಕರಿಯ ಅಗರು **ಕಾವನಂಬು** – ಕಾಮಬಾಣ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರ – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿಯುಗುಳುವ **ಕಾವನಗೆಲ್ಲ** – ಕಾಮನ ಗೆಲವು ರುದ್ರ **ಕಾವನಯ್ಯ** – ಕಾಮನ ತಂದೆ, ವಿಷ್ಣು **ಕಾಲಾಧ್ವ**– ಆಗ್ನೇಯ **ಕಾವರಿಸು** – ಕಾತರಿಸು **ಕಾಲಾನಲ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿ **ಕಾವಲ** – ಬಾಣಲಿ, ಹುರಿಯುವ ಹೆಂಚು **ಕಾಲಾ(ಳಾ)ಯಸ** – ಕಪ್ಪು ಲೋಹ, ಕಬ್ಬಿಣ **ಕಾವಲೆ** – ಬಯಕೆ **ಕಾಲಾವಧಿ** – ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಸಮಯ **ಕಾವಳ** – ಕತ್ತಲೆ, ಮಬ್ಬು **ಕಾವಳಗೊಳ್** – ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸೇರು, ಅಡಗಿಕೊ **ಕಾಲಾಹಿ** – ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ **ಕಾಲಾಳ್** – ಪದಾತಿ **ಕಾವಿ** – ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣು; ಜಾದು ಕಲ್ಲು; ಕಾಷಾಯ **ಕಾಲುಗುರ್** – ಕಾಲ್ಬೆರಳಿನ ಉಗುರು ವಸ್ತ **ಕಾವು** – ದಂಟು, ದೇಟು; ಹಿಡಿಕೆ; ದಡ, ಕರೆ **ಕಾಲುಡಿ** – ಕಾಲುಮುರಿ **ಕಾಲುರಿಚ** – ಹಳ್ಳಿಗ **ಕಾವ್ಯ** – ಕಬ್ಬ, ಕವಿತೆ; ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ **ಕಾಲೂರ್** – ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿ, ಕುಗ್ರಾಮ **ಕಾವ್ಯಪ್ರಯೋಗ** – ಕಾವ್ಯರಚನೆ; ಕಾವ್ಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು **ಕಾಲೂಱು** – ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸು **ಕಾಲೆಡೆ** – ಕಾಲಿನ ಬಳಿ **ಕಾವ್ಯಬಂಧ** – ಕಾವ್ಯದ ಶಯ್ಯೆ **ಕಾಲೇಯಕ** – ನಾಯಿ **ಕಾಶ** – ಕಾಂತಿ; ಜೊಂಡುಹುಲ್ಲು **ಕಾಲೇೞ್** – ಕಾಲುಕೀಳಲು ಮನಸ್ಸಾಗು **ಕಾಶಾಂಬರ** – ಕಾವಿಯ ಬಟ್ಟೆ **ಕಾಲೋಚಿತ** – ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ **ಕಾಶ್ಮೀರ** – ಕುಂಕುಮ; ಕೇಸರಿ **ಕಾಲೋ(ಳೋ)ದಕವಾರ್ಧಿ** – (ಜೈನ) **ಕಾಶ್ಯ** – ಪ್ರಕಾಶ, ತೇಜಸ್ಸು; ಹೆಂಡ ಪ್ರಳಯಕಾಳದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಸಮುದ್ರ; **ಕಾಷ್ಠಾಂತರ** – ದಿಗಂತ **ಕಾಷ್ಠಾಂಬರ** – ದಿಗಂಬರ (ಜೈನ) ಧಾತಕೀ–ಪುಷ್ಕರ ದ್ವೀಪಗಳ ನಡುವಣ ಸಮುದ್ರ– **ಕಾರ್ಷ್ಟ್ಯ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಕಾಲೋ(ಳೋ)ರಗ** – ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ, ಕರಿನಾಗ **ಕಾಸಟ** – ಹತ್ತಿಯ ಬಟ್ಟೆ **ಕಾಲ್ಗಟ್ಟೆ** – ಕಾಲುವೆ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿ **ಕಾಸರಪತಿ** – ಕಾಡು ಕೋಣ **ಕಾಲ್ಗಡಗ** – ಕಾಲಬಳೆ **ಕಾಸಾಯ** – ಕಾಷಾಯ **ಕಾಲ್ಗಾಮ** – ಪದಾತಿ; ಬೆಂಗಾವಲು **ಕಾಸಾರ** – ಕೊಳ ಕಾಲ್ಗುತ್ತು – ಕಾಲಿನಿಂದಸ ಕುಕ್ಕು, ಬೆದಕಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸು **ಕಾಸಿಗಪ್ಪಡ** – ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರ **ಕಾಲ್ಗೆಡಿಸು** – ಅಡ್ಡಗಟ್ಟು; ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸು; **ಕಾಸು** – ಬಿಸಿಮಾಡು, ಕರಗಿಸು; ನೆಲವು; ಕಾಚ **ಕಾಸೆ** – ಕಚ್ಕೆ; ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿಸು **ಕಾಲ್ಗೆಡು** – ಶಕ್ತಿಗುಂದು ಕಾಹಳ(ಲ)(ಲೆ) – ದೊಡ್ಡ ಭೇರಿ, ನಗಾರಿ **ಕಾಲ್ಗೊಲೆ** – ತುಳಿದು ಕೊಲ್ಲುವುದು **ಕಾಹಳಕಾ** – ಕಾಹಳ **ಕಾಲ್ದೋ** – ಕಾಲುಜೊಡಿಸು; ವಾಹನವನ್ನೇರು; **ಕಾಳಕೂಟ** – ವಿಷ ಹಿಂಬಾಲಿಸು **ಕಾಳಕೂಟಪ್ರಭವ** – ಕಾಳಕೂಟಕ್ಕೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತುದು **ಕಾಲ್ತೊಡರ್** – ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡಕಿಕೊಳ್ಳು **ಕಾಳರಕ್ತಸ** – ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ರಾಕ್ಷಸ ಕಾಲ್ದೆಗೆ – ಓಡಿಹೋಗು, ಪಲಾಯನ ಮಾಡು **ಕಾಳವಟ್ಟ** – ಕರ್ಣನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಸರು; **ಕಾಲ್ಪರಿ** – ಕಾಲು ಕೀಳು, ಓಡಿಹೋಗು ಕತ್ತಿಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಕಾಳ(ಸ)ಸೆ** – ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಬೆಸುಗೆ **ಕಾಲ್ವಟ್ಟೆ** – ಕಾಲುದಾರಿ **ಕಾಲ್ವಱೆಗೊಳ್** – ಸಾರಣೆ ಮಾಡು **ಕಾಳಸೆಗೊಳ್** – ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು **ಕಾಲ್ವೊನಲ್** – ಕಾಲುವೆಯ ಪ್ರವಾಹ **ಕಾಳಹಸ್ತ** – ಯಮನ ಕೈ, ಮೃತ್ಯುಹಸ್ತ **ಕಾಲ್ವೊಱೆ** – ಕಾಲಿನ ಹೊರೆ, ಭಾರ **ಕಾಳಾ(ಳ)೦ಜ** –ಪೀಕದಾನಿ, ಉಗುಳುವ ಪಾತ್ರೆ **ಕಾಳಾಂಬುವಾಹ** – ಕರಿಯ ಮೋಡ **ಕಾಲ್ಸರಿ** – ಕಾಲುವೆಯಂತೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ **ಕಾಲ್ಸೊಲಮ** – ಕಾಲು ಸೋತುಹೋಗುವಿಕೆ **ಕಾಳಾಗರು** – ಕರಿಯ ಅಗಿಲು

ಕಾಆಂದೀಸೋದರ – ಯಮ **ಕಿಂಕಿಣೀರವ** – ಕಿಂಕಿಣಿ ರವ **ಕಿಂಕಿಣೀರುತಿ** – ಕಿಂಕಿಣಿ ರವ **ಕಾಳಕೆ** – ಕಲ್ಮಷ **ಕಾಳ್ತಾಳ್** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ ಕಿಂಕಿರ – ಕುದುರೆ; ಕೋಗಿಲೆ; ದುಂಬಿ; ಕಾಮ ಕಾಳ್ಡೊಜಂಗ – ಕಾಡುವಿಟ, ಒರಟು ಸ್ವಭಾವದ ವಿಟ ಕಿಂಕಿರಾತ – ಗಿಳಿ; ಕೋಗಿಲೆ; ಮನ್ಮಥ; **ಕಾಕ್ಯರೆ** – ಕಾಡು ಜಿಂಕೆ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ; ಗೋರಂಟಿ **ಕಾಳ್ಯಾತು** – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು; ವ್ಯರ್ಥ ಮಾತು **ಕಿಂಕಿರಿ(ನಿ)ವೋಗು** – ಕಿರಿಕಿರಿಗೊಳ್ಳು; **ಕಾಱ್** – ಕಾರು, ಕಾಱು, ಕಕ್ಕು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳು ಕಿ**ಂಕುರ್ವಾಣಂಗೆಯ್** – ಸೇವೆ ಮಾಡು **ಕಾಱೆಸು** – ಕಾರಿಸು, ಕಾರುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕಾಱ³** – ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ **ಕಿಂಕುರ್ವಾಣತೆ** – ಅಸಹಾಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ದಿಗ್ಬ್ರಮೆ **ಕಾೞ್** – ಕೆಟ್ಟದ್ದು; ಬೀಜ, ಧಾನ್ಯ; ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಕಿಂಕುರ್ವಾಣಪ್ರವಣ** – ಸೇವಾತತ್ಯರ ಕಾೞಾಗು – ಕಾಳಾಗು, ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗು; **ಕಿಂಕೊೞಿ(ಳೆ)** – ಕೆಸರು; ಹಿಂಸೆ, ತೊಂದರೆ, ವೈರಿಯಾಗು; ತೊಂದರೆ ಕೊಡು ಸಂಕಟ; ಅಳಿವು; ಧ್ವಂಸ **ಕಾೞುಗ** – ಕಾಳಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕಿಂಚು(ಜು)ಲ(ಳ)ಕ – ಎರಹುಳು ಕಾಱ್ಕರುಕ್ – ಕಾಡಿನ ಬೆರಣಿ ಕಿಂಜಲ್ಲ(ಳ್ಳ) – ಕೇಸರ, ಹೂವಿನ ಕುಸುರು **ಕಾೞೀ೯** – ಕಾಡು ಕೋಣ **ಕಿಂಪಾಕ** – ಪಕ್ನವಲ್ಲದ, ಮಾಗದ; ಒಂದು **ಕಾೞ್ಕೋ** – ಕಾಡು ಕೋಳಿ ವಿಷದಹಣ್ಣಿನ ಮರ; ಕಾರಸ್ಕರ ವೃಕ್ಷ **ಕಿಂಪಾಕಪರಿಪಾಕ** – ಕಿಂಪಾಕದ ಪರಿಣಾಮ; ಕೆಟ್ಟ ಕಾಜ್ಗಬ್ಬ – ಕೀಳು ಕಾವ್ಯ **ಕಾಜ್ಗಬ್ಬ** – ಕಾಡು ಕಬ್ಬು **ಕಿಂಪುರುಷ** – ಕುದುರೆಯ ತಲೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ **ಕಾಜ್ಗರಡ** – ಕಾಡು ಹುಲ್ಲು ಕಾಡ್ಗೆಚ್ಚು – ಕಾಡು ಕಿಚ್ಚು, ದಾವಾನಲ ದೇಹದ ದೇವತೆ, ಕಿನ್ನರ **ಕಾೞ್ಗಿಡೆ** – ಗೊಡ್ಡು ಮಾತಾಡು **ಕಿಂಬಹುನಾ** – ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದೇನು **ಕಾೞ್ಗಿಯ್ತ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ, ದುಷ್ಮೃತ್ಯ ಕಿಂರಾಜ – ಚಿಲ್ಲರೆ ರಾಜ, ಅನಾಮಧೇಯ ರಾಜ **ಕಾೞ್ಗುಱು(ರು)** – ಕಾಡು ದನ **ಕಿಂವಾರ್ತೆ** – ಯಾರ ಸಮಾಚಾರ **ಕಾಲ್ತೊಂಡೆ** – ಕಹಿ ತೊಂಡೆ **ಕಿಂಶುಕ** – ಮುತ್ತುಗದ ಮರ **ಕಾೞ್ಪಡ್ತೆ(ತ್ತಿ)** – ಅಡವಿಯ ಹತ್ತಿ; ಕರಿಯ ಹತ್ತಿ **ಕಿಕ್ತಿಣಿ** – ಕಿಕ್ಕಿರಿ, ದಟ್ಟವಾಗು; ಚೀರು, ಕೂಗು; ಕಾೞ್ಷಲಸು ಕಾಡು ಹಲಸು– ಕಿರಿಕಿರಿಗೊಳ್ಳು **ಕಿಕ್ತಿಱೆಗಿಱೆ** – ದಟ್ಟೈಸು **ಕಾೞ್ಪರ** – ಕಾಡಿನ ತೊರೆ **ಕಾೞ್ಪರಂಗೊಳ್** – ಉಕ್ಕಿ ಹರಿ; ದೊಡ್ಡ **ಕಿಕ್ತಿಱೆಗೊಳ್** – ದಟ್ಟವಾಗು ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿ **ಕಿಚ್ಚು** – ಬೆಂಕಿ; ತಾಪ **ಕಿಚ್ಚುವುಗು** – ಅಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡು **ಕಾೞ್ಪರಂಬರಿ** – ಕಾೞ್ಪುರಂಗೊಳ್ **ಕಾೞ್ಪರವೇೞ್** – ಕಾೞ್ಪುರಂಗೊಳ್ **ಕಿಚ್ಚೇೞ್** – ಬೆಂಕಿ ಉಂಟಾಗು **ಕಾೞ್ಪೊಡೆ** – ಕರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ **ಕಿಟ** – ಕಾಡು ಹಂದಿ, ಎಕ್ಕಲ **ಕಾೞ್ಸೊಲ** – ಕಾಡಿನ ಹೊಲ, ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಕಿಟ್ಟ – ಲೋಹಗಳ ಕಿಲುಬು, ತುಕ್ಕು **ಕಾೞ್ಬಿಕ್ಕು** – ಕಾಡಿನ ಬೆಕ್ಕು **ಕಿಟ್ಟಳ** – ಸೊಕ್ಕು, ಮದ; ಉಪಟಳ **ಕಿಟ್ಟಾಲಯ** – ಕೊಳೆ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನೆ, **ಕಾೞ್ಟಿರಣಿ** – ಕಾೞ್ಕುರುಳ್ **ಕಾೞ್ಡನ** – ಕೀಳು ಮನಸ್ಸು ಬಚ್ಚಲ ಮನೆ ಕಿಟ್ಟು – ತಾಗು, ಸೋಂಕು, ಸ್ಪರ್ಶ; ಲೇಪಿಸು, ಬಳಿ **ಕಾಟ್ಮೆಗ** – ಕಾಡು ಮೃಗ **ಕಾಣ್ವಟ್ಟೆ** – ಕಾಡು ದಾರಿ ಕಿಡಿ – ಬೆಂಕಿಯ ಚೂರು **ಕಾೞ್ತೊನಲ್** – ಕಾೞ್ಪುರ **ಕಿಡಿಗುಟ್ಲು** – ಕಿಡಿ ಹಾರಿಸು **ಕಿಂಕರಣ** – ಕಿಂಕರತೆ, ಆಳಾಗಿರುವಿಕೆ **ಕಿಡಿಯಿಡು** – ಕಿಡಿ ಕಾರು **ಕಿಂಕರಭಾವ** – ಸೇವಕನಂತೆ ಇರುವುದು **ಕಿಡಿವಣ್ಣ** – ಕಿಡಿಯ ಬಣ್ಣ, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ **ಕಿಂಕರವೆಸ** – ಆಳಿನ ಕೆಲಸ, ಊಳಿಗವೃತ್ತಿ **ಕಿಡಿವಿಡು** – ಕಿಡಿ ಸೂಸು **ಕಿಂಕರವೆಸಗೆಯ್** – ಊಳಿಗದ ಕೆಲಸ ಮಾಡು **ಕಿಡಿವೆಱು** – ಕಿಡಿಗೊಳ್ಳು **ಕಿಡಿಸು** – ಕೆಡಿಸು, ಹಾಳುಮಾಡು **ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯತಾಮೂಢ** – ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಿರುವವನು **ಕಿ೦ಕಿಣಿ –** ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ **ಕಡು** – ನೋಡಿ, ಕೆಡು **ಕಿಡುತರ್** – ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋಗು, **ಕಿಂಕಿಣೀಕ್ಷಣಿತ** – ಕಿರುಗೆಜ್ಪೆಯ ನಾದ **ಕಿಂಕಿಣೀದಾಮ** – ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳುಳ್ಲ ನಡುಕಟ್ಟು ನಿವಾರಣೆಯಾಗು

ಕಿಣ – ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದಾದ ಚರ್ಮದ ದಡ್ಡು, ಕಿರಿ – ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗೆ; ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿ; ದಾರದ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಗಂಟು; ಹಂದಿ ಕಿಣಕರ – ದಡ್ಡು ಗಟ್ಟಿಸುವಂತಹ **ಕಿರಿ(ಯ)ಸು** – ಕ್ಸೌರ ಮಾಡಿಸು **ಕಿಣೀಕೃತ** – ಜಿಡ್ಡುಗಟ್ಟಿದ **ಕಿರಿವಕ್ತ** – ಹಂದಿಯ ಮುಖ **ಕಿತ** – ಮೋಸ ಕಿರೀಟ – ರಾಜರ ತಲೆಯ ರತ್ನಖಚಿತ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ **ಕಿತಕ** – ಮೋಸಗಾರ ಕಿರೀಟ – ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿದವನು; ಅರ್ಜುನ **ಕಿತವ** – ಜೂಜುಗಾರ; ಮೋಸಗಾರ **ಕಿರುಂಡೆಗ** – ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಹಡೆದ ಮಗ(?) **ಕಿತವಿ** – ಮೋಸಗಾತಿ **ಕಿರ್ಗಣ್ಣಿಕ್ಕು** – ಕೆಳಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ **ಕಿರ್ಗಯ್ಯಾಗು** – ಕೈಗುಂದು, ಕಡಿಮೆಯಾಗು **ಕಿತ್ತಂಬು** – ಕಿರಿದಾದ ಬಾಣ **ಕಿತ್ತಡ** – ಅಸಹ್ಯಕರ ಕಿರ್ಗಿ – ಚೆಲುವು ಕಿತ್ತಡಿ – ಚಿಕ್ಕ ಪಾದ; ಋಷಿ, ಮುನಿ **ಕಿರ್ಯ** – ಬೆಂಕಿ; ತಾಪ ಕಿಲ(ಳ)ಕಿಂಚಿತ – ಶೃಂಗಾರ ಚೇಷ್ಟೆ; ಸಿಟ್ಟು, **ಕಿತ್ತನ್** – ಚಿಕ್ಕವನು **ಕಿತ್ತನಾಸಿ** – ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೂಗುಳ್ಳವನು ಸಂತೋಷ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣ **ಕಿತ್ತಯ್ಯ** – ಚಿಕ್ಕ ಒಡೆಯ, ಮರಿ ಸ್ವಾಮಿ **ಕಿಲಕಿಂಚಿತೆ** – ಕಿಲಕಿಂಚಿತವನ್ನು ಮಾಡುವವಳು **ಕಿತ್ತಲಗು** – ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ **ಕಿಲುಂಬು** – ಕಿಲುಬು, ಕೊಳೆ, ಕಿಟ್ಟ ಕಿತ್ತಾಚ – ಸಣ್ಣ ಆಚ ಮರ **ಕಿಲುಂಬುಗೊಳ್** – ಕಿಲುಬುಗಟ್ಟು **ಕಿತ್ತಾತ** – ಚಿಕ್ಕವನು **ಕಿಲುಂಬೇಱು** – ಕಿಲುಬುಗಟ್ಟು ಕಿಲ್ಲಷ – ಕೊಳೆ, ಕಳಂಕ; ಪಾಪ; ಅಪರಾಧ **ಕಿತ್ತು** – ಸಂಗೀತ (?) **ಕಿಲ್ಲಷಿಕ** – (ಜೈನ) ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗ **ಕಿತ್ತುಸಿರ್** – ಸಣ್ಣ ಮೇಲುಸಿರು **ಕಿತ್ತೆಸಳ್** – ಸಣ್ಣ ಎಸಳು **ಕಿಲ್ಡ(ಲ್ವ)ಷ**– ಕಿಲ್ಪಿಷ ಕಿದ್ದೆಸೆ – ಸಂಧಿವಾತ ರೋಗ **ಕಿಲ್ಯಷಿಕ** – ಕಿಲ್ಪಿಷ **ಕಿನಿಸು** – ಕೋಪಿಸಿಕೊ **ಕಿವರಕ** – ಒಂದು ಅಲಂಕಾರ ವಸ್ತು **ಕಿನಿಸುವೋದು** – ಕೋಪವನ್ನು ಬೋಧಿಸು **ಕಿವಿಗೊಳ್** – ಕೇಳು, ಆಲಿಸು ಕಿನ್ನ – (ಖಿನ್ನ) ದುಃಖಗೊಂಡ **ಕಿವಿದುಡಿಗೆ** – ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ **ಕಿವಿದೊಡವು** – ಕಿವಿದುಡಿಗೆ **ಕಿನ್ನರ** – ಕುದುರೆಯಂತೆ ಕುಖ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಒಂದು **ಕಿವಿಯಾರ್** – ಕಿವಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗು, ಕಿವಿ ತುಂಬು **ಕಿವಿಯೀ** – ಕಿವಿಗೊಡು ಅತಿಮಾನುವ ಜೀವಿ **ಕಿನ್ನರಗೇಯ** – ಕಿನ್ನರರ ಗಾಯನ **ಕಿವಿಲುತನ** – ಕೀಳ್ಮನ, ಅಲೃತೆ **ಕಿನ್ನರಮಿಥುನ** – ಕಿನ್ನರದ್ವಯ, ಕಿನ್ನರದಂಪತಿ **ಕಿವಿವೆಱು** – ಕೇಳುವ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆ **ಕಿನ್ನರಿ** – ಕಿನ್ನರ ಸ್ತ್ರೀ ; ಒಂದು ತಂತಿವಾದ್ಯ **ಕಿವಿವೇ(೦))ಟ** – ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ **ಕಿನ್ಸರಿಕ್ರಿಯೆ** – ಕಿನ್ನರಿ ಬಾರಿಸುವಿಕೆ ಕಿನ್ನಡು – ಕೆಳಗಿನ ನಾಡು, ಪಾತಾಳಲೋಕ ಕಿವಿವೇಂಟಗೊಳ್ – ಕಿವಿವೇಟ ಹೊಂದು **ಕಿವಿವೊಗು** – ಕಿವಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು ಕಿನ್ಸೀರ್ – ತಳದ ಜಲ ಕಿನ್ಸಿ**೧೯೯೯** – ಬತ್ತಿ ಹೋಗು **ಕಿವಿಸವಿ** – ಕಿವಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ **ಕಿವು(೦)ಡ** – ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸದವನು **ಕಿನ್ಗೆಲ** – ತಗ್ಗು ಕಿಮುಱ್ಞು – ಕಿವಿಚು, ಹಿಂಡು; ಪುಡಿ ಮಡು **ಕಿವುಂ()ಡು** – ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸದಿರುವುದು ಕಿಮುಱ್ದುಟೆ – ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ತುಳಿ **ಕಿವುಂಡುವಡಿಸು** – ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕಿವುಂಡುಗೇಳ್** – ಕೇಳಿದರೂ **ಕಿಮ್ಮೀರ** – ಒಂದು ದೇಶ; ಭೀಮನಿಂದ ಸತ್ತ ಒಬ್ಬ ಕೇಳಿಸದಂತಿರು **ಕಿವುೞ್** – ಕಿವಿಚು ರಾಕ್ಸಸ **ಕಿಮ್ಮೀರವೈರಿ** – ಭೀಮ **ಕಿವುೞ್ತೀಕ್** – ಕಿವುಡುಗೇಳು, ಕೇಳಿದರೂ **ಕಿರ –** ಕಾಡು ಹಂದಿ ಕೇಳಿಸದಂತಿರು ಕಿರಣ - ಬೆಳಕಿನ ಕಾಂತಿ ಕಿಶೋರ – ಮರಿ, ಮಗು; ಮರಿಗುದುರೆ **ಕಿಶೋರಕ** – ಕಿಶೋರ **ಕಿರಾಟ** – ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕಿರಾತ(ಕ) – ಕಾಡಿನ ವಾಸಿ; ಬೇಡ ಕಿಷ್ತಿಂಧ – ಒಂದು ಊರಿನ ಹೆಸರು; ಒಂದು **ಕಿರಾತವಡೆ** – ಬೇಸರ ಸೈನ್ಯ ಆನೆಯ ಹೆಸರು **ಕಿರಾರಸತಿ** – ಬೇಡ ಹೆಂಗಸು, ಬೇಡಿತಿ **ಕಿಸಲಯ** – ಚೆಗುರು **ಕಿಸಿ** – ಹಿಗ್ಗಿಸು, ಅಗಲಗೊಳಿಸು

ಕಿಸು – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ; ತಾಮ್ರ **ಕಿಱೆದು** – ಚಿಕ್ಕದಾದದ್ದು, ಸಣ್ಣದು ಕಿಸುಕುರಿ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು **ಕಿಱಿಮ** – ತುರುಕು; ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಒಂದು ಬಗೆ **ಕಿಸುಗಟ್ಟು** – ಕೆಂಪಾದ ಕಟ್ಟು **ಕಿಱೆಯಂದು** – ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ **ಕಿಸುಗಣ್** – ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣು **ಕಿಱೆಯಬ್ಬೆ** – ಚಿಕ್ಕ ತಾಯಿ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ **ಕಿಸುಗಣ್ಣು** – ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿಸಿಕೊ, ಕೋಪಿಸಿಕೊ; **ಕಿಱೆವೀೞು** – ಕಡಿಮೆಯಾಗು; ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾರು ಕೋಪ, ಕ್ರೋಧ ಕಿಱು – ಮುಚ್ಚು; ಆವರಿಸು; ನಡುವೆ ತಡೆ ಕಿ**ಱುಕು(ಗು)ಣಿಕೆ** – ಕಿರುಬೆರಳು **ಕಿಸುಗಣ್ಣ** – ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು; ಕೋಗಿಲೆ **ಕಿಸುಗಣ್ಣಿ(e)ಡು** – ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೊಡು; ಕಿ**ಱುಕು(ಗು)ಣಿಕೆ** – ಕಿರುಬೆರಳು ಕೋಪಿಸಿಕೊ **ಕಿಱುಕುಳ** – ಹೀನ ಕುಲ; ಕ್ಷುದ್ರ **ಕಿಸುಗದಿರ್** – ಕೆಂಪಾದ ಕಿರಣ **ಕಿಱುಗೊಂಕು** – ನಸು ಕೊಂಕು, ಸಣ್ಣ ಡೊಂಕು **ಕಿಸುಗಲ್** – ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲು, ಮಾಣಿಕೃ **ಕಿಱುಕುಳಬೊಜಂಗ** – ಸಾಮಾನ್ಯನಾದ ವಿಟ, ಅಲ್ಪ **ಕಿಸುಗಾಡು** – ಕೆಂಪು ಕಾಡು; ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣಿನ **ಕಿಱುಗಂಟೆ** – ಸಣ್ಣ ಗಂಟೆ, ಕಿಂಕಿಣಿ **ಕಿಸುಗುಳ** – ಕೊಳೆ, ಹೊಲಸು; ಹೇಯವಸ್ತು; **ಕಿಱುಗಡಲ್** – ಚಿಕ್ಕ ಸಮುದ್ರ ಹೊಲಸು ವ್ಯಕ್ತಿ **ಕಿಱುಗಣ್ಮು** – ಕಿರಿದಾಗಿ ಕಾಣು; ಕಡೆಗಣಿಸು **ಕಿಸುಗುಳೆ** – ಹೊಲಸು ಹೆಂಗಸು **ಕಿಱುಗಲ್** – ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಲು **ಕಿಱುಗಾಯ್** – ಎಳೆಯ ಕಾಯಿ, ಸಣ್ಣ ಕಾಯಿ ಕಿಸುಜಡೆ – ಕೆಂಪು ಜಡೆ, ಕೆಂಜಡೆ ಕಿಸುದ**ಆರ್** – ಕೆಂಪು ಚೆಗುರು **ಕಿಱುಗುಂಡು** – ಚಿಕ್ಕ ಗುಂಡು, ಸಣ್ಣ ಗುಂಡುಕಲ್ಲು **ಕಿಸುದೋಱು** – ಕೋಪ ತೋರಿಸು **ಕಿಱುಗೂಸು** – ಹಸುಗೂಸು; ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ **ಕಿಸುಮ** – ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಕಿಱುಗೂಸುತನ** – ಬಾಲ್ಯ **ಕಿಸುಪೇಱು** – ಕೆಂಪೇರು **ಕಿಱುಗೂಳ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಣ್ಣ ಬುಟ್ಟಿ **ಕಿಸುಜಸುಮೆಯ್ಯ** – ಕೆಂಪು ಬಿಸಿ ದೇಹವುಳ್ಳವನು, **ಕಿಱುಗೇಣ್** – ಚಿಕ್ಕ ಕತ್ತಿ, ಕಿರುಗತ್ತಿ **ಕಿಱುಗೊಂಬು** – ಸಣ್ಣ ಕೊಂಬೆ **ಕಿಸುರ್** – ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರು; ಹೇಸಿಗೆ; ಮತ್ಸರ; **ಕಿಱುಗೊನರ್** – ಸಣ್ಣ ಚಿಗುರು ವಿರೋಧ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ; ತಾಮ್ರ **ಕಿಱುದುಪ್ಪೞ್ವಾಸುಗೆ** – ಚಿಕ್ಕ ತುಪ್ಪುಳಿನಿಂದ **ಕಿಸುರಳಪ** – ಕಲಹವನ್ನು ಬಯಸುವವನು ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ **ಕಿಱುದೆರೆ** – ಸಣ್ಣ ಅಲೆ **ಕಿಸುವಂಚೆ** – ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆ **ಕಿಱುದೊಡೆ** – ಕಾಲಿನ ಹರಡಿನಿಂದ **ಕಿಸುವಣ್** – ಕೆಂಪು ಹಣ್ಣು ಮೊಣಕಾಲವರೆಗಿನ ಭಾಗ **ಕಿಸುವಲಗೆ** – ತಾಮ್ರದ ಹಲಗೆ; ತಾಮ್ರಪಟ **ಕಿಸುವುಡಿ** – ಕೆಂಪು ಪುಡಿ **ಕಿಱುನಗೆ** – ಸಣ್ಣ ನಗೆ; ಮುಗುಳ್ನಗೆ **ಕಿಸುವೊನ್** – ಕೆಂಪು ಲೋಹ, ತಾಮ **ಕಿಱುನನೆ** – ಸಣ್ಣ ಮೊಗ್ಗು **ಕಿಸುವೊನಲ್** – ಕೆಂಪು ಹೊನಲು **ಕಿಱುನಾಯ್** – ಸಣ್ಣ ನಾಯಿ **ಕಿಸುವೊೞಲ್** – ಒಂದು ಊರಿನ ಹೆಸರು ಕಿಱುನಿಱೆ – ಸಣ್ಣ ಗೊಂಚಲು **ಕಿಸುಸಂಜೆ** – ಕೆಂಪಾದ ಸಂಜೆ **ಕಿಱುನೆಕ್ತು** – ಸಣ್ಣ ತಿವಿತ; ಸ್ವಲ್ಪ ನೂಕಲು **ಕಿಸುಸಂಜೆವೊರೆ** – ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಕಿಱುನೆಲೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಎತ್ತರ **ಕಿಱುನೆಲ್ಲ** – ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯ ಒಂದು ಜಾತಿ ಕೂಡಿರು **ಕಿಸಿಸೆರೆ** – ಕೆಂಪಾದ ನರ **ಕಿಱುಬ** –ಹುಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಕಾಡು **ಕಿಸುಸೆರೆವರಿ** – ಕೆಂಪು ನರ ಹರಡು ಮೃಗ; ಕಿರಿಯವನು, ಚಿಕ್ಕವನು **ಕಿಆರ್** – ನಿಮಿರು **ಕಿಱುೞಯದಿ** – ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಬೇಡಿತಿ **ಕಿಆಱು** – ಕುದುರೆಯ ಕೆನೆತ; ಕೆನೆ **ಕಿಱುಬಿಮರ್** – ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆವರು, ನಸು ಬೆವರು **ಕಿಳ್ಲಜ್ಞಗ** – ಕೀಳು ಕವಿ **ಕಿಱುಮಂಟಕೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಉಂಗುರ **ಕಿಳ್ಲಾಳಗೆ** – ಅಂಗುಳಿನ ಕೆಳಭಾಗ **ಕಿಱುಮಗ** – ಚಿಕ್ಕ ಮಗ; ಎಳೆಯ ಮಗು ಕಿಱೆ – ದಟ್ಟೈಸು; ಅಡಗಿ ಹೋಗು **ಕಿಱುಮನೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ **ಕಿಱೆಕೆ** – ಮುಚ್ಚುವಿಕೆ; ಆವರಿಸುವಿಕೆ **ಕಿಱುಮಿಡಿ** – ಸಣ್ಣ ಮಿಡಿ **ಕಿಱುಮೀನ್** – ಸಣ್ಣ ಮೀನು; ಒಂದು ಜಾತಿಯ **ಕಿಱೆಗೆಯ್** – ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮಾಡು; ತೆಗಳು **ಕಿಱೆಗೊಳ್** – ಚಿಕ್ಕದಾಗು(?) ಮೀನು ಕಿ**ಱೆಚು** – ಚೀರು, ಕೂಗು **ಕಿಱುಮುಗುಳ್** – ಸಣ್ಣ ಮೊಗ್ಗು

ಕಿಱುಮುಳ್ – ಚಿಕ್ಕ ಮುಳ್ಳು **ಕಿೞ಼೦** – ಕಿತ್ತವನು **ಕಿೞ್ಲಲೆ** – ಕಿತ್ತಲೆ, ಕೀಳುದಲೆ, ಕುಗ್ಗಿದ ತಲೆ; **ಕಿಱುಮೆಯ್ಯ** – ಚಿಕ್ಕ ದೇಹದವನು; ವಾಮನ, ಕುಬ್ಜ **ಕಿಱುಮೊನೆ** – ಚಿಕ್ಕ ತುದಿ; ಹರಿತವಾದ ತುದಿ ಸೋಲು, ಅಪಜಯ **ಕಿಱುಮೊರಡಿ** – ಸಣ್ಣ ದಿನ್ನೆ **ಕಿೞ್ಸುಡಿ** – ಕೀಳು ಮಾತು, ಹೀನ ನುಡಿ **ಕಿಱುವಕ್ತಿ** – ಚಿಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿ **ಕಿೞ್ಸಿಲ** – ಕಿನ್ನೆಲ, ಕೇಳು ನೆಲ, ತಗ್ಗಾದ ಪ್ರದೇಶ **ಕಿಱುವಕ್ಕಿವಿಂಡು** – ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂಡು **ಕಿೞ್ನಿಲೆ** – ಕೆಳಗುನ ಪ್ರದೇಶ **ಕಿೞ್ಪಡಿಯಱ** – ಕೀಳು ದ್ವಾರಪಾಲಕ, ಕೆಳದರ್ಜೆಯ **ಕಿಱುವಗು** – ಚಿಕ್ಕ ಮಗು, ಬಾಲಕ ಕಿಱುವಡಿಗಾಲ – ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಕಾಲ, ಬಾಲ್ಯ **ಕಿಱುವದ** – ಕೊಂಚ ಹದವಾದುದು, ನಸು **ಕಿಲ್ಪಡಿಸು** – ಕೀಳ್ಪಡಿಸು, ಸೋಲಿಸು; ಕೀಳಾಗಿ ಮಾಗಿದುದು **ಕಿಱುವನಿ** – ಚಿಕ್ಕ ಹನಿ **ಕಿೞ್ಪಡು** – ಹೀನವಾಗು, ಸೋಲು; ನೈಚ್ಯಭಾವ **ಕಿಱುವರಲ್** – ಸನ್ಡ ಹರಳು **ಕಿಱುವರೆಯ** – ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯ; ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು **ಕಿೞ್ಲರೆ** – ಕೆಳ ಪದರ, ಕೆಳ ಪೊರೆ **ಕಿಱುವಲೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ **ಕಿೞ್ಸ್ಪಿಟ್ಟೆ** – ಕಿಬ್ಲೊಟ್ಟ್ **ಕಿಱುವಱೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಮರಿ, ಎಳೆಯ ಮರಿ **ಕಿಣ್ಣಸಿಱ್** – ಕೆಳ ಹೊಟ್ಟಿ, ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ **ಕಿಱುವಱುಗುಲ್** – ಚಿಕ್ಕ ಹರಿಗೋಲು **ಕಿೞ್ಡಣಿ** –ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗು; ಹೀನವಾಗು **ಕಿಱುವಾನಿಸಿಕ** – ಅಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯ **ಕಿೞ್ಡದ** – ಸುರಿಯುವ ಮದೋದಕ **ಕಿಱುವೀಲ** – ಸಣ್ಣ ನವಿಲುಗರಿ **ಕಿೞ್ವಾೞ್** – ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಅಂಗರಕ್ಷಕ **ಕಿಱುವುಅ** – ಸಣ್ಣ ಹುಲಿ, ಕಿರುಬ **ಕೀಚಕ** – ಬಿದಿರು; ವಿರಾಟನ ಬಾವಮೈದುನ **ಕಿಱುವೆಂಚೆ** – ಸಣ್ಣ ಕುಂಟೆ ಕೀಟ – ಹುಳು, ಕೀಡೆ; ಕ್ಷುದ್ರ ಜೀವಿ ಕೀಡಿ(ಡೆ) – ಕೀಟ, ಹುಳು **ಕಿಱುವೆಟ್ಟು** – ಚಿಕ್ಕ ಬೆಟ್ಟ **ಕಿಱುವೆರಲ್** – ಕಿರುಬೆರಳು **ಕೀನಾಶ** – ಕಿರಿಯ; ಜಿಪುಣ; ದರಿದ್ರ; ಯಮ **ಕಿಱುವೆಸ** – ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸ; ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸ(?) **ಕೀನಾಶಪಾಶ** – ಯಮಪಾಶ **ಕಿಱುವೆಳಗು** – ನಸು ಬೆಳಕು **ಕೀನಾಶಲುಲಾಯ** – ಯಮನ ಕೋಣ **ಕಿಱುವೆಱ³** – ಬಾಲಚಂದ್ರ **ಕೀನಿವಲ್** – ಕೀಚು ಹಲ್ಲು **ಕಿಱುವೇಂಟೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಟೆ **ಕೀರ** – ಮುಂಗುಸಿ; ಗಿಳಿ **ಕಿಱುಸುರಿಗೆ** – ಜಿಕ್ಕ ಕತ್ತಿ **ಕೀರಂಜ** – ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ **ಕಿಱು(ರು)ಳ** – ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಚಿಕ್ಕದು, ಮರಿ **ಕೀರರವ** – ಗಿಳಿಯ ಧ್ವನಿ **ಕಿಱುಳೆ** – ಚಿಕ್ಕವಳು, ಹುಡುಗಿ **ಕೀರವೃಂದ** – ಗಿಳಿಗಳ ಗುಂಪು **ಕಿೞ್** – ಕಿತ್ತುಹಾಕು; ಕೀಳುಮಟ್ಟ; ಅವನತಿ; **ಕೀರಾವಳ** – ಗಿಳಿವಿಂಡು ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಲ್ಲಿಡುವ ಕಡಿವಾಣ **ಕೀರೊತ್ತಾರ** – ಗಿಳಿಗಳ ಚಪ್ಪರಣೆ **ಕಿೞಂಗು** – ಗೆಣಸು ಕೀಣ೯ – ತುಂಬಿದ; ಮುಸುಕಿದ **ಕಿೞವ** – ವಯಸ್ಸಾದವನು, ಮುದುಕ **ಕೀರ್ತಿಗೆ** – .ಒಬ್ಬ ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆಯ ಹೆಸರು **ಕೀರ್ತಿಮುಖ** – ಆನೆಯ ಕೊಂಬಿನ ಗೊಣಸು; **ಕಿೞವಿ** – ವಯಸ್ಸಾದವಳು, ಮುದುಕಿ **ಕಿಟಿಮ** – ಕಿಟಿಸು, ಕೀಳಿಸು, ಕೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು ಒಂದು ಆಭರಣ **ಕಿೞ್ಚಬ್ಬ** – ಕಿಗ್ಟ್ಟು, ಕೆಳಭಾಗದ ಕಟ್ಟು, ಕೆಳಪಟ್ಟಿ **ಕೀರ್ತಿಸು** – ಹೊಗಳು, ಸ್ತುತಿ ಮಾಡು **ಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭ** – ಯಶಸ್ಸಿನ ಸ್ಮಾರಕ ಕಂಬ **ಕಿೞ಼ಡಲ್** –ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರ **ಕಿೞ್ಣಣೆ** – ಕೆಳಗುನ ಕಣೆ (?) **ಕೀರ್ತ್ಯನ್ವಿತ** – ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ಕೀಲ್** – ಅಗುಳಿ, ಬೆನೆ; ಕಡಾಣಿ **ಕಿೞ್ಷವಲ್** –ಕೆಳಗಿನ ಕೊಂಬೆ, ರೆಂಬೆ **ಕಿೞ್ಷವಳಗೆ** – ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹಿಡಿದ **ಕೀಲಕ** – ಕೀಲ್, ಅಗುಳಿ ಕರಂಡಕ ಕೀಲಣೆ – ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ; ಕಟ್ಟು **ಕಿೞ್ಕೊಂಬು** – ಕೆಳಗಿನ ಕೊಂಬೆ **ಕೀಲಣೆವೆಱು** – ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗು, ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು **ಕಿಜ್ರಣ್** – ಕಿಕ್ಕಣ್ಣು, ಕಿಗ್ಗಣ್ಣು, ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿವ **ಕೀಲಾಕ್ಷಿ** – ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿರುವ ಕಣ್ಣು, ಕಣ್ಣು; ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡಿವುದು ಕೆಮಡಗಣ್ಣು **ಕಿಜ್ಗೆದ** – ಕುಳ್ಳ **ಕೀಲಾರ** – ಗೋಶಾಲೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ **ಕೀಲ್** – (ಕೀಲ) ಕಡಾಣಿ; ಅಗುಳಿ **ಕಿೞ್ದು** – ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿರು, ಕುಗ್ಗು **ಕಿೞ್ಸೈವೆಸ** – ಸೇವಕರ ಕೆಲಸ **ಕೀಲಾಲ** – ರಕ್ತ; ನೀರು; ಅಮೃತ

ಕೀಲಾಲಪ – ಅಮೃತ ಕುಡಿಯುವವನು, ದೇವತೆ **ಕೀೞ್ವಾಳ್** – ಒರೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತ ಕತ್ತಿ, ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ **ಕೀಲಾವಳ** – ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಕೀೞ್ವಾಳ** – ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯ ಭಟ, ಅಂಗರಕ್ಷಕ **ಕೀಅ** – ಕ್ಷುದ್ರನಾದವನು **ಕೀೞ್ಸ್ಪ್ಲ್ಲ್ –** ಕೀಳು ನುಡಿ, ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು **ಕೀಲಗ** – ಬೆಸ್ಕ **ಕುಂಕುಮರಾಗ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ನ **ಕುಂಕುಮವಿಲಾಸ** – ಕುಂಕುಮದ ಶೋಭೆ **ಕೀಲತ** – ಜೋಡಿಸಿದ; ಆರು ಬಗೆಯ ಸಂಹನನ **ಕುಂಕುಮೋದಕ** – ಕುಂಕುಮ ಕದಡಿದ ನೀರು ನಾಮಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕೀಲಸು** – ತಗುಲಿಕೊಳ್ಳು, ಜೋಡಿಸು; ನಾಟು; **ಕುಂಕುವ** – ಕುಂಕುಮ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು **ಕುಂಗ** – ಮೀನುಗಾರ ಕೀಲ್ದುಡು – ಆಧಾರ ನೀಡು; ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟು **ಕುಂಚ** – ಗೊಂಚಲು; ನವಿಲುಗರಿಯ ಸಣ್ಣ ಚಾಮರ ಕೀಲ್ದೊಳಸು – ಜೋಡಿಸು, ಸೇರಿಸು **ಕುಂಚಂಜಿಡಿ** – ಕುಂಚ(ಚಾಮರ) ಹಿಡಿ **ಕೀಲ್ದೆಗೆ** – ಕೀಳನ್ನು ಕಳಚು **ಕುಂಚಣಿಗೆ** – ಜೈನ ಮುನಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ **ಕೀವಡಿಗೆ** – ಕೀವು ತುಂಬಿ ನಾರುವಿಕೆ ನವಿಲುಗರಿಯ ಕುಂಚ ಕೀವಿಲ - ಕೀಳಾದ, ಕೊಳಕು **ಕುಂಚವಡಿಗ** – ಕುಂಚ ಹಿಡಿಯುವವನು, ಚಾಮರ **ಕೀವುಗಿವಿ** – ಕೀವು ತುಂಬಿದ ಕಿವಿ ಬಿಸುವ ಆಳು **ಕೀಶ** – ಕೋತಿ, ಮಂಗ **ಕುಂಜಿ** – ಕುಚ್ಚು, ಗೊಂಚಲು **ಕೀಸು** – ಕೃಶವಾಗಿ ಮಾಡು; ಕೆತ್ತು, ಕೊರೆ; **ಕುಂಚಿಕೆ(ಗೆ)** – ಕುಂಚ; ಗೊಣಸು; ಬೀಗದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ತಾಳೆಯ ಗರಿ **ಕುಂಚಿತ** – ಬಾಗಿದ; ಮುದುಡಿದ **ಕುಂಚಿತಕೇಶಪಾಶ** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು **ಕೀಳ** – ಜ್ನಾಲೆ ಕೀಆಡು – ಅರಚು, ಕೂಗು **ಕುಂಜ** – ಬಳ್ಳಿಮಾಡ, ಲತಾಗೃಹ ಕೀಳು - ಹಸುವಿನ ಕರು **ಕುಂಜನ** – ಪೊದರು ಕುಂಜರ – ಮಿಗಿಲಾದುದು; ಆನೆ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ **ಕೀಲ್ವಾನಿಸ** – ಕ್ಸುದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೀಣು – ಕಿರಿಚು; ಸಿಟ್ಟಾಗು; ಒರಸು ಕುಂಜರಕರ – ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು **ಕೀೞ್** – ಕಿೞ್, ಕುದುರೆ ಬಾಯ ಕಬ್ಸಿಣದ ತುಂಡು, ಕಡಿವಾಣ; ನಿರ್ಮಾಲನ ಮಾಡು; **ಕುಂಜರಗಾಮಿನಿ** – ಗಜಗಮನೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವವಳು ಕೀ**ೞಾಗಿಸು** – ಹೀನಗೊಳಿಸು **ಕುಂಜರಾರಾತಿ** – ಆನೆಯ ಶತ್ರು, ಸಿಂಹ **ಕುಂಜರಾರಿ** – ಕುಂಜರಾರಾತಿ **ಕೀೞಾಗು** – ಕಡಮೆಯಾಗು **ಕೀೞೌಕ್** – ಊಳಿಗದವನು, ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯ **ಕುಂಜರಾಶನ** – ಅರಳಿಮರ ಸೇವಕ **ಕುಂಜೋಪಾಂತ** – ಹೊದರಿನ ಅಮಚು **ಕೀಣಿಡು** – ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ತೊಡಿಸು **ಕುಂಟ** – ಕಾಲು ಊನವಾವನು **ಕೀಱೆನ ದಾಯ** – ಗೊತ್ತಾದ ಅಥವಾ ನಿರೀಕೃತ ಗರ **ಕುಂಟಣಿ(ಅ)** – (ಕುಟ್ಟಿನೀ) ತಲೆಹಿಡುಕಿ **ಕೀಟೆಲ್** – ಸೇವಕರಿರುವ ಮನೆ **ಕುಂಟಣಿವದಿರ್** – ಕುಂಟಣಿಯ ಮಾತಿನ ಶ್ಲೇಷೆ **ಕುಂಟವೆರಲ್** – ಮೊಂಡಾದ ಬೆರಳು **ಕೀೞಿಲೆ** – ಕೆಳಗಿನ ಎಲೆ **ಕುಂಟೆ** – ಮೊಳಕಾಲು **ಕೀಱು** – ಹುಗ್ಗು; ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು; ಬಲಾತ್ಕರಿಸು **ಕೀೞಿಸಕ್ವರಿ** – ಕೆಳಗಿನ ದಳದ ಅಂಚು **ಕುಂಠ** – ಸೋಮಾರಿ, ಅಲಸಿ **ಕೀಣ್ಕೈದು** – ಸೆಳೆದ ಕತ್ತಿ, ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ **ಕುಂಠೀಕರಣ** – ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ **ಕುಂಡಲ** – ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಒಂದು **ಕೀೞ್ಸೈದುಗೊಳ್** – ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊ **ಕೀೞ್ಞಾತಿ** – ಕೆಳಕುಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಹೀನನಾದವನು ಬಗೆಯ ಶಿರೋವೇಷ್ಯನ **ಕೀೞ್ರೊಕ್ತು** – ಹೀನ ಭಾವನೆ **ಕುಂಡಲ** – ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಹಾವು **ಕೀೞ್ರೋಗು** – ಹೀನ ನಡವಳಿಕೆ ಕುಂಡಲೀಕರಣ – ಗುಂಡಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; **ಕೀೞ್ದಣಿ** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗು, ಶರಣಾಗು ವೃತ್ತರಚಿಸುವುದು **ಕೀಲ್ಡುನ** – ಕೀಳು ಮನಸ್ಸು, ಕೀಳು ಭಾವನೆ ಕುಂಡಲೀಶಯನ - ಶೇಷನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದವು, **ಕೀಲ್ಯರ**– ಕೀಳು ಜಾತಿಯ ಮರ **ಕೀಲ್ಡಸೆಯಿಡು** – ತುದಿಯನ್ನು ತಿಕ್ಕು, ಮಸೆ **ಕುಂಡಅಲ್ಲರಕುಂಡಲ** – ಸರ್ಪವನ್ನೇ ಕಿವಿಯ **ಕೀೞ್ಮೀಲ್** – ಕೀಳುಮೇಲು ಆಭರಣವನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದವನು, ಶಿವ **ಕೀೞೄಿನ** – ಕೆಳತುದಿ **ಕುಂತ** – ಈಟಿ, ಭರ್ಜಿ **ಕೀಣ್ವದುವ** – ತಗ್ಗಾಗಿರುವ ಬದು **ಕುಂತಗಾಱ** – ಕುಂತವನ್ನು ಹಿಡಿದವನು

ಕುಂತಣ – ಕೂದಲು, ಕೇಶ; ಕುಂತಳದೇಶ ಕುಂಭಿನಿ – ಭೂಮಿ; ಹೆಣ್ಣಾನೆ **ಕುಂಭಿನೀಪತಿ** – ರಾಜ **ಕುಂತಲ** – ಕುಂತಣ, ಕೂದಲು **ಕುಂತಹಸ್ತ** – ಕುಂತವನ್ನು ಹಿಡಿದವನು **ಕುಂಭೀನ** – ದೊಡ್ಡ ಆನೆ **ಕುಂತಳ** – ತಲೆಗೂದಲು; ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ **ಕುಂೞೀನಸ** – ಹಾವು **ಕುಂತಳಭರ** – ಕುಂತಲಹಸ್ಕ **ಕುಂಭೀರ** – ಮೊಸಳೆ **ಕುಂತಳಕ(ಕೆ)** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ **ಕುಕವಿ** – ಕೀಳು ಕವಿ, ಕೆಟ್ಟ ಕವಿ **ಕುಂತಾಕುಂತಿ** – ಕುಂತಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ **ಕುಕಿಲ್** – ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಜನ; ಕೋಗಿಲೆ ಕುಂತಾಹತಿ - ಈಟಿಯ ಹೊಡೆತ **ಕುಕ್ಕು** – ಚುಚ್ಛು; ಕೊಕ್ಕರೆ **ಕುಂಥು** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಟ; (ಜೈನ) **ಕುಕ್ಕುಟ** – ಹುಂಜ; ಮೋಸ, ಕಪಟ ಹದಿನೇಳನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಹೆಸರು **ಕುಕ್ಕುೞ** – ಮೋಸ, ವಂಚನೆ **ಕುಂದ** – ಮೊಲ್ಲೆ ಹೂ; ಅಪರಂಜಿ **ಕುಕ್ಕುಟಾಸನ** – ಯೋಗಾಸನದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ **ಕುಂದಿಸು** – ಕುಗ್ಗಿಸು, ಕಡಿಮೆ ಮಾಡು **ಕುಕ್ಕುಟೇಶ್ವರ** – ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರ **ಕುಂದು** – ಕುಂದ, ಕೊರತೆ; ದನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಒಂದು **ಕುಕ್ಕುಭ** – ಕಾಡು ಕೋಳಿ ರೋಗ **ಕುಕ್ಕುರಿ** – ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ **ಕುಂದುಗೆ** – ಕೊರತೆ, ನ್ಯೂನತೆ **ಕುಕ್ಕುೞಗುದಿ** – ಅನ್ನ ಕುದಿಯುವಂತೆ ಕುದಿ **ಕುಂದುಗೊಳ್** – ಬಡವಾಗು, ಸೊರಗು **ಕುಕ್ಕುಱೆಸು** – ಕುಕ್ಕರಿಸು, ಕುಸಿದು ಬೀಳು ಕುಂದುವಡೆ – ಕುಗ್ಗು, ಕಡಿಮೆಯಾಗು **ಕುಕ್ತುೞಂಗುದಿ** – ತಳಮಳಪಡು ಕುಂಬ - (ಕುಂಭ) ಗಡಿಗೆ; ಕೂವೆ ಮರ; **ಕುಕ್ಕುೞಂಗುದಿಯಿಸು** – ತಳಮಳವನ್ನುಮಟು ಮಡು ಯಾಗಶಾಲೆಯ ಬೇಲಿ **ಕುಕ್ಕೂಕೂ** – ಕೋಳಿ ಕೂಗಿನ ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಕುಂಬಕಂಬಾಯ್** – ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾಯು **ಕುಕ್ತೆ** – ಹೊಟ್ಟೆ **ಕುಂಬಗಾಱ** – (ಕುಂಭಕಾರ) ಕುಂಬಾರ **ಕುಕ್ಷಿ** – ಹೊಟ್ಟೆ; ಗುಹೆ **ಕುಂಬಗಾಱಸಾಲೆ** – ಕುಂಬಾರಸಾಲೆ, ಕುಂಬಾರನ **ಕುಕ್ಷಿನಿವಾಸ** – ಗುಹೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಸಸ್ಥಳ ಮನೆ **ಕುಕ್ತಿನಿವಾಸಿ** – ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು **ಕುಂಬತಳ** – ಆನೆಯ ನೆತ್ತಿ ಕುಚ – ಮೊಲೆ ಕುಂಬಱ – ಕುಂಬಾರ **ಕುಚಚೂಚುಕ** – ಮೊಲೆಯ ತೊಟ್ಟು **ಕುಂಬಾಱ** – ಕುಂಬಾರ **ಕುಚರ** – ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವ; ಮಂದಗತಿಯ; ಕುಂಬಱಗೋಲ್ – ಕುಂಬಾರನ ಕೋಲು ವಕ್ರಬುದ್ದಿ ಯವನು **ಕುಂಜಕ್ಕು(ಡು)** – ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಬಾಗು **ಕುಚಾಂತರ** – ಮೊಲೆಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರ **ಕುಂಜಿಸು** – ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟು; ಕುಣಿ(?) **ಕುಚಾಗ್ತ** – ಕುಚಚೂಚುಕ **ಕುಚಾಬನನ** – ಕುಚಚೂಚುಕ **ಕುಂಬು** – ಬಾಗು, ನಮಸ್ಕರಿಸು **ಕುಂಬಱೆತಿ** – ಕುಂಬಾರಗಿತ್ತಿ **ಕುಚು** – ಗೊಂಚಲು; ಗೋಡೆ ಕುಂಭ – ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಗಳ; ಕೊಡ, ಕಳಶ **ಕುಜ** – ಮರ; ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ; ನಿಷ್ಣುರದ ಮಾತು **ಕುಂಭಕ** – ಉಸಿರನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವಿಕೆ **ಕುಜವಾರ** – ಮಂಗಳವಾರ **ಕುಜಾತ** – ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಮರ **ಕುಂಭಕರ್ಣ** – ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಸಸ, ರಾವಣನ ತಮ್ಮ **ಕುಂಭಕಾರ** – ಕುಂಬಾರ **ಕುಜಾತವಿವರ** – ಮರದ ಪೊಟರೆ **ಕುಂಭಕೂಟ** – ಆನೆಯ ಕುಂಭದ ತುದಿ **ಕುಜಾತಿಸಮೃದ್ದ** – ಮರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕುಂಭಜ – ದ್ರೋಣ, ಅಗಸ್ನ್ಯ **ಕುಜ್ಞ** – ಗುಜ್ಪ, ಬಾಗಿದ **ಕುಂಭತಟ** – ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ **ಕುಟ** – ಕೊಡ; ಮರ; ಸುತ್ತಿಗೆ **ಕುಂಭದ್ವಜ** – ಕುಂಭದ ಚಿಹ್ನೆಯುಳ್ಳ ಧ್ವಜ, **ಕುಟ೦ಕ** – ಮೇಲ್ಖಾವಣಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕುಟಜ – ಕೊಡಸಿಗೆ ಹೂ ದ್ರೋಣನ ಧೃಜ ಕುಂಭಭೇಧನ – ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು **ಕುಟಹಾರಿ** – ನೀರು ತರುವ ದಾಸಿ **ಕುಟಹಾರಿಕೆ** – ಕುಟಿಹಾರಿ ಸೀಳುವುದು **ಕುಂಭದ್ವಜ** – ದ್ರೋಣ **ಕುಟ** – ಬಾಗಿದುದು; ಗುಡಿಸಲು **ಕುಂಭಸಂಭವ** – ದ್ರೋಣ **ಕುೞಲ** – ವಕ್ತವಾದ; ಗುಂಗುರಾದ; ಮೋಸ ಕುಂಭಸಂಭವಸಂಭವ - ದ್ರೋಣಪುತ್ರ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ **ಕುೞಲಕುಂತಲ** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು **ಕುಂಭಾಂಬು** – ಕೋಡದ ನೀರು **ಕುೞಲಕುಂತ(ಲೆ)ಳೆ** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು **ಕುಂಭಿ** – ಆನೆ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ **ಕುಟಲಾಲಕ** -ಕುಟಿಲಕುಂತಲ

ಕುೞಲಾಶಯ – ವಕ್ರಬುದ್ದಿಯವನು **ಕುಡಿವೆರಸು** – ತುದಿಯೊಂದಿಗೆ **ಕುಟಲಾಕಕಿ** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು **ಕುಡು** – ಹೊಡೆ; ವಕ್ರವಾಗಿರುವಿಕೆ **ಕುಟೀಚಕ** – ಸನ್ಯಾಸದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕುಡುಕಿಕ್ಕು** – ಕುಟುಕು ಇಡು **ಕುೞ೮** – ಗುಡಿಸಲು **ಕುಡುಕು** – ಕುಟುಕು **ಕುಡುಗುರುಳ್** – ಕೊಂಕಿದ ಕೂದಲು **ಕುೞ೮ಕ** – ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲು **ಕುಡುಗೋಲ್** – ಕುಡಿಲು; ಒಂದು ಆಯುಧ **ಕುಟುಂಜಿಗ** – ಕುಟುಂಬವುಳ್ಳವನು, ಕುಟುಂಬಿ **ಕುಟುಂಜಿನಿ** – ಮನೆಯ ಒಡತಿ **ಕುಡುತೆ** – ಕುಡಿತೆ; ವಕ್ಷತೆ **ಕುಟುಕು** – ಹಕ್ಕಿ ಮರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಗುಟುಕು; **ಕುಡಿದಡಿ** – ಡೊಂಕಾದ ಕೋಲು ಕುಕ್ಕು **ಕುಡುದಾಡೆ** – ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು ಕುಟುಕುಗೊಳ್ – ಕುಕ್ಕಿ ತಿನ್ನು; ತುತ್ತುಗೊಳ್ಳು **ಕುಡುಪು** – ಕುಡುವು, ಕುಡುಹು, ಡೊಂಕು; ವಾದ್ಯ **ಕುಟ್ಟನಿ** – ಕುಂಟಣಿ ಬಾರಿಸುವ ಕೋಲು **ಕುಟ್ಟಮ** – ನೆಲಗಟ್ಟು **ಕುಡುಮಿಂಚು** – ಕೊಂಕಾದ ಮಿಂಚು **ಕುಡುವಿಲ್** – ಕುಡುಬಿಲ್ಲು, ಡೊಂಕಾದ ಬಿಲ್ಲು **ಕುಟ್ಟ** – ಗುದ್ದು, ಹೊಡೆ; ಒಟಗುಟ್ಟು; ಕುಟ್ಟಿ ಹೊಟ್ಟು ತೆಗೆ **ಕುಡುವಿಲ್ಲ** – ಮನ್ಮಥ, ಕಾಮ **ಕುಟ್ಯಲ(ಳ)** – ಮೊಗ್ಗು **ಕುಡುವುರ್ವ** – ಕುಡಿ ಹುಬ್ಬು **ಕುಟ್ಡಳೀಕೃತ** – ಕುಟ್ಮಳಿತ **ಕುಡುವೆಱೆ** – ಕೊಂಕಿದ ಚಂದ್ರ ಕುಠಾರ – ಕೊಡಲಿ, ಒಂದು ಆಯುಧ **ಕುಡುವೆಱಿದಲೆಯ** – ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು **ಕುಠಾರಧರ** – ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿದವನು, ಪರಶುರಾಮ ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಕುಡಿ** – ಸೇವಿಸು; ಚಿಗುರು; ವಂಶ **ಕುಡ್ಯ** – ಗೋಡೆ **ಕುಡಿತೆ** – ಹಿಡಿಯಷ್ಟು **ಕುಣಪ** – ಹೆಣ **ಕುಡಗೂಸು** – ಕನ್ನೆ **ಕುಣಪಭೂಮಿ** – ಶ್ಮಶಾನ **ಕುಡಲಾದ ಕೂಸು** – ಕನ್ಯಾದಾನ **ಕುಣಪಾಲಯ** – ಕುಣಪಭೂಮಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನಾದ ಹುಡುಗಿ **ಕುಣಿ** – ನೆಗೆ, ನರ್ತಿಸು; ಮೊಂಡುಗೈಯ ಕುಡಅರ್ದ ಕೂಸು – ದಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಡಲಿರುವ **ಕುಣಿಕ** – ಮೋಟುಗೈಯವನು **ಕುಣಿಕೋಲ್** – ಕೋಲಾಟದ ಕೋಲು; **ಕುಡಿಗೈ** – ಸೊಂಡಿಲಿನ ತುದಿ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಆಡಿಸುವವನು **ಕುಡಿಗೊಳ್** – ಚಿಗುರೊಡೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೋಲು **ಕುಡಿತೆ** – ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು **ಕುಣಿಲ್ವಾಱು** – ನೆಗೆದಾಡು **ಕುಡಿತೆಕಣ್** – ಬೊಗಸೆಯಂತೆ ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣು **ಕುಣುಕು** – ಕುಟ್ಟು, ಪುಡಿಮಾಡು; ಅಗುಳಿ **ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣೆಳಗು** – ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣ ಕಾಂತಿ **ಕುತಪ** – ಬೆಚ್ಚಗಿನ; ಶ್ರಾದ್ಧಹೋಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾಲ; **ಕುಡಿದ೪ರ್ –** ಬಳ್ಳಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿನ ಚಿಗುರು ಅಪರಾಹ್ನ; ಬೊಗಸೆ **ಕುಡಿನಿಮಿರ್** – ಕುಡಿಯಿಡು, ಚಿಗುರು **ಕುತಪಕಾಲ** – ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲ **ಕುಡಿನೀರ್** – ಕುಡಿಯುವ ನೀರು **ಕುತಕಪ್ರತತಿ –** ಗಾಯಕ ವಾದಕ ನರ್ತಕರ ಕುಡಿಜದಿರ್ – ಬಿದಿರಿನ ಕುಡಿ; ಕಳಿಲೆ ಸಮೂಕ **ಕುತಪಿ** – ವಾದ್ಯಗಾರ **ಕುಡಿಮಿಂಚು** – ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚು; ಕುಡಿಯಂತಹ ಮಿಂಚು **ಕುತೀರ್ಥಧ್ವಾಂತ** – ಕೆಟ್ಟಮತವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ **ಕುಡಿಮುಂಜೆರಗು** – ಮುಂಜೆರಗಿನ ತುದಿ **ಕುತುಕ** – ಕೌತುಕ ; ಆಶ್ಚರ್ಯ **ಕುತ್ತೀಲ(ಳ)** – ಪರ್ವತ **ಕುಡಿಯ** – ಒಕ್ಕಲಿಗ **ಕುಡಿಯಳ್ಞೆ** – ಪಕ್ಕೆಯ ತುದಿ **ಕುತ್ತ** – ರೋಗ **ಕುಡಿಯಿಕ್ಕು** – ಚಿಗುರು, ಹಬ್ಬು **ಕುತ್ತ(೦)ಗು೪** – ರೋಗಿ **ಕುಡಿಯಿಡು** – ಕುಡಿಯಿಕ್ಕು **ಕುತ್ತಂಗೊಳ್** – ರೋಗಪೀಡಿತನಾಗು **ಕುಡಿಯಿಸು** – ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕುತ್ತೞೆಸು** – ಹೊಡೆದು ಹಾಳುಮಾಡು **ಕುತ್ತಿರ್** – ಭೇದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಕುಡಿವರಿ** – ಕುಡಿಯಿಕ್ಕು; ಉಕ್ಕಿ ಹರಿ **ಕುಡಿವಾಲ** – ಬಾಲದ ತುದಿ **ಕುತ್ತಿಸು** – ಚುಚ್ಚು, ಚುಚ್ಛಿಸು **ಕುತ್ತಿಱೆ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರಿ **ಕುಡಿವಿಡು** – ಕುಡಿಯಿಕ್ಕು **ಕುಡಿವುರ್ವ** – ಕುಡಿ ಹುಬ್ಬು

ಕುಡಿವೆರಲ್ – ಬೆರಳಿನ ತುದಿ

ಕುತ್ತು – ಚೂಪಾದುದರಿಂದ ತಿವಿ; ಹೊಡೆ, ಬಡಿ; **ಕುದೃಷ್ಟಿ** – ಸರಿಯಲ್ಲದ ದೃಷ್ಟಿ; ದುಷ್ಯ ನೋಟ; ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ; ದೋಷಯುಕ್ತ ವಿಚಾರ; ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸು; ಬಾಗು, ಕುಸಿ; ತೊಡು, ಧರಿಸು; ಏಟು, ಹೊಡೆತ; ಆಪತ್ತು ಕುಮತದ ವಿಚಾರ **ಕುತ್ತುಂಗಱೆ** – ಬೀಸುವ ರೆಕ್ಕೆ; ಚುಚ್ಚುವ ರೆಕ್ಕೆ; **ಕ್ಷುದ್ರಕ** – ಒಂದು ನೃತ್ಯಭಂಗಿ **ಕುಧರ** – ಬೆಟ್ಟ, ಪರ್ವತ ಒಂದು ಆಭರಣ **ಕುತ್ತುಂಗುಳ** – ಹೊಡೆಯುವ ಚಟವುಳ್ಳವನು **ಕುಧರಜಾರ್ಧಾಂಗ** – ಆರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ, ಗಿರಿಜೆಯನ್ನು **ಕುತ್ತುನವಿರ್** – ನಿಮಿರಿದ ಕೂದಲು ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಕುತ್ತುಪೆನ** – ಜಗಳ, ಕದನ **ಕುಧರಜೆ** – ರ್ವತರಾಜನ ಕುವರಿ, ಗಿರಿಜೆ, ಪಾರ್ವತಿ **ಕುಧರಸ್ಥ** – ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ವಾ **ಕುತ್ತುವಡೆ** – ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನು **ಕುತ್ತುಱ್** – ಪೊದರು, ಪೊದೆ ಸಿಸುವವನು, ಶಿವ; ವಿಷ್ಣು – **ಕುತ್ತುಱುಗುೞೆ** – ಪೊದರು ಬೆಳೆದ ಗುಂಡಿ **ಕುಧರಾಗ್ರವಾಸಿ** – ಕುಧರಸ್ಥ **ಕುತ್ತುಱುಗೊಳ್** – ಪೊದರಾಗಿ ಬೆಳೆ **ಕುದ್ರ** – ಕುಧರ, ಬೆಟ್ಟ **ಕುತ್ತುಱುವೆಳೆ** – ಪೊದರಾದ ಮೆಳೆ **ಕುನಖ** – ಉಗುರು ಕಪ್ಪಾಗುವ ಒಂದು ರೋಗ **ಕುತ್ತೆಸೞ್** – ಸಣ್ಣ ಎಸಳು **ಕುನಱ** – ಕುನಖ ರೋಗವುಳ್ಳವನು **ಕುತ್ತೆಸೆೞೋೞೆ** – ಸಣ್ಣ ಎಸಳುಗಳ ಸಮೂಹ **ಕುನಯೋಪಪತ್ತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ತತ್ವದ ತರ್ಕ ಕುತ್ತಿತ - ದೂಷಿತ; ನಿಂದ್ಯ ವಸ್ತು; ದುಷ್ಟ **ಕುನಿ** – ಮುದುರು, ಮುರುಟು; ತಲೆ ಬಾಗು; **ಕುತ್ಪಿತಯೋನಿ** – ಹೀನಜನ್ಮ, ಪಶುಪಕ್ಷ್ನ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಗುಳಿ ಬಿದ್ದ ನೆಲ **ಕುನುಂಗು** – ಕುಗ್ಗು, ಸುರುಟು; ಬಾಗು; ಕುಸಿ ಮುಂತಾದವು **ಕುತ್ತಿತತ್ತ** – ಕೀಳುತನ **ಕುನ್ನಗೆಯ್** – ಮುರಿದ ಕೈ, ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೈ **ಕುತ್ಪಿತವೃತ್ತಿ** – ನೀಚವೃತ್ತಿ **ಕುನ್ನಿ** – ನಾಯಿ; ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮರಿ **ಕುತ್ತಿತಾಚಾರ** – ಹೀನ ನಡವಳಿಕೆ **ಕುಪತಿ** – ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವವನು, ರಾಜ ಕುಪಥ – ಕಟ್ಟ ದಾರಿ; ಕೆಟ್ಟ ಮತ ಕುಥ – ಆನೆಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ **ಕುಪಿತಮತಿ** – ಸಿಡುಕನ ಸ್ವಭಾವ ಹೊದಿಸುವ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ **ಕುಥೆ** – ಕುಥ **ಕುಪಿತಾಕೃತಿ** – ಕೋಪಗೊಂಡವನ ರೂಪ **ಕುದಿ** – ಬೇಯು; ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನೋಯು; **ಕುಪೂಯ** – ನೀಚವಾದ, ತುಚ್ಛ **ಕುಪ್ಪ** – ಸೇನೆಯ ಶಿಬಿರದ ಡೇರೆ ಕೋಪದಿಂದ ಜ್ವಲಿಸು; ಉಚಿತವಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನಾಡು; ಹಾರು, ನೆಗೆ; ವ್ಯಥೆ, **ಕುಪ್ಪಕುಱೆ** – ಮಕ್ಕಳ ಒಂದು ಆಟ ಸಂಕಟ; ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಿಚ್ಚು; ರೋಷ **ಕುಪ್ಪಸ** – (ಕೂರ್ಪಾಸ) ಕಂಚುಕ, ಒಂದು ಉಡುಮ **ಕುದಿಗೊಳ್** – ಮರಳು; ಸಂಕಟಪಡು **ಕುಪ್ಪಸಿಗ** – ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟವನು **ಕುಪ್ಪಳಸು** – ಹಾರು, ಜಿಗಿ **ಕುದಿಪ** – ಕುದಿಯುವಿಕೆ; ಅಂತಃಸ್ತಾಪ; ತೀವ್ರ **ಕುಪ್ಪಿ** – ಬತ್ತಳಿಕೆ; ಗಾಜು ಮುಂತಾದ್ದರ ಪಾತ್ರೆ **ಕುದಿಮ** – ಕುದಿಯುವಿಕೆ; ದಾರುಣತೆ **ಕುಪ್ಪಿಗೆ** – ಕೊಳವೆ; ಭರಣಿ **ಕುದಿಯಿಸು** – ಕುದಿಸು, ಬೇಯಿಸು **ಕುಪ್ಪಿಸು** – ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು **ಕುದಿರ್** – ಕುದುರು, ಬಿದಿರಿನ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನ **ಕುಮ್ಲ** – ರಾಶಿಮಾಡು, ಮಂಜೀಕರಣ; ಹಾರು, ನೆಗೆ; ಕಣ; ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪ ಕಾರುವಿಕೆ, ನೆಗೆತ ಕುದು(ಕು)ಗುಳ – ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡವನು; **ಕುಪ್ಪೆ** – ಕುಪ್ಪಿ, ಗುಟ್ಟಿ, ರಾಶಿ ಮತ್ಸರಗೊಂಡವನು; ವೈರ ತಾಳಿದವನು; **ಕುಪ್ಪೆಗೆಡೆ** – ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬೀಳು **ಕುಪ್ಪೆಗೊಳ್** – ರಸಿಯಾಗಿ ಮಾಡು ಆತುರಪಡುವವನು **ಕುದುಗುಳತನ** – ತೀವ್ರವಾದ ತವಕ, ಹಂಬಲ **ಕುಪ್ಪವಾಯ್** – ನೆಗೆ, ಹಾರು **ಕುದುರ್ –** ಗೋಡೆ **ಕುಪ್ಯ** – ಹಿತ್ತಾಳೆ ಕಂಚು ಮುಂತಾದ ಕೀಳು **ಕುದುರೆಗಂಡಿ** – ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ನುಗ್ಗುವಷ್ಟು ಲೋಹ ಅವಕಾಶ, ಕಿಂಡಿ **ಕುಬೇರ** – ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ, ಉತ್ತರ **ಕುದುರೆಗಾಅಕ್ಕು** – ಕುದುರೆಯಂತೆ ಕಾಲನ್ನಿಡು ದಿಕ್ಕಿನ ಅಧಿಪತಿ, ಧನಪತಿ **ಕುದುರೆವಳಯ** – ಕುದುರೆಯನ್ನು **ಕುಬೇರಕಾಂತ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಳಿಯ ಹತೋಟೆಯಲ್ಲಿಡಲು ಕಟ್ಟುವ ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ ಅಕ್ಸಯ ಭಂಡಾರ **ಕುದೃಷ್ಠಾಂತ** – ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಾಂತ, ಸರಿಯಲ್ಲದ **ಕುಬೇರದಳ** – ಕುಬೇರನ ಸೈನ್ಯ ನಿದರ್ಶನ **ಕುಬೇರಪಟ್ಟಣ** – ಅಲಕಾವತಿ

ಕುಬೇರಾದ್ರೀಂದ್ರ – ಕುಬೇರನ ಬೆಟ್ಟ, **ಕುಮುದಾಭೋಗ** – ನೈದಿಲೆಗಳ ಅರಳುವಿಕೆ **ಕುಮುದಾರಿ** – ಸೂರ್ಯ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ ಕುಖ್ಣ – ಕುಳ್ಳಾದವನು, ಗಿಡ್ಡ; ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನವನು ಕುಮುದಿನಿ – ನೈದಿಲೆಯ ಬಳ್ಳಿ; ನೈದಿಲೆಗಳ **ಕುಬ್ಜಕಸಂಸ್ಥಾನ –** ತೊಂತ್ಮೂರು ನಮಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೂಹ; ನೈದಿಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಾಗ **ಕುಮುದಿನೀಪತಿ** – ಕುಮುದ ಬಂಧು **ಕುಮುದಿನೀಬಾಂಧವ** – ಕುಮುದ ಬಂಧು **ಕುಬ್ಜಕೀ** – ಒಂದು ತಂತೀವಾದ್ಯ ಕುಬ್ಜೆ – ಬಾಗಿದ ಬೆನ್ನವಳು **ಕುಮುದಿನೀಶ್ವರ** – ಚಂದ್ರ **ಕುಭಾಷ್ಯ** – ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕುಮುದ್ದತಿ – ಕೊಳ; ಒಂದು ನದಿಯ ಹೆಸರು **ಕುಭೃಜ್ಞಕ್ರ** – ರಾಜರ ಸಮೂಹ; ಬೆಟ್ಟಗಳ ಗುಂಪು **ಕುಮ್ಮರಿ** – ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ **ಕುಭ್ರಜ್ಞಾತೆ** – ಪರ್ವತರಾಜನ ಮಗಳು, ಪಾರ್ವತಿ ಯೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಜಾಗ **ಕುಮ್ಮರಿಗಡಿ** – ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿ **ಕುಭೃತ್** – ಬೆಟ್ಟ, ಪರ್ವತ; ರಾಜ **ಕುಭೃತ್ಪಕ್ಷ** – ಬೆಟ್ಟದ ರೆಕ್ಕೆ; ರಾಜರ ಪಕ್ಷ್ಮ **ಕುಮ್ಮರಿಸು** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಸುರಿ, ಚೆಲ್ಲು **ಕುಭೃತ್ವತಿ** – ರಾಜೇಂದ್ರ **ಕುಮ್ಮು** – ಗುಮ್ಮು; ಕುಟ್ಟು; ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳು; ಇರಿ **ಕುಭೃತ್ಪಂಗ** – ರಾಜರ ಸಹವಾಸ **ಕುಯಕ** – (ಕುಹಕ) ಕಪಟ, ಮೋಸ **ಕುಯೋನಿ** – ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ಮೊದಲಾದ ಕೆಳವರ್ಗದ **ಕುಭೃತ್ಸುತೆ** – ಕುಭೃಜ್ಜಾತೆ **ಕುಭ್ರದ್ವಲ್ಲಭ** – ಅರಸನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ **ಕುಮಂಜನ** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗಿಡ **ಕುರ** – (ಖುರ) ಗೊರಸು **ಕುಮತ** – ಕೆಟ್ಟ ಮತ **ಕುರಂಗ** – ಜಿಂಕೆ, ಚಿಗರೆ **ಕುಮತನಿರತ(ತೆ)** – ಕೆಟ್ಟ ಮತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕುರಂಗಧರ – ಜಿಂಕೆಯ ಗುರುತುಳ್ಳವನೂ, ಚಂದ್ರ ಹೊಂದಿದವನು(ಳು) **ಕುರಂಗನಾಭಿ** – ಕಸ್ತೂರಿ, ಮೃಗನಾಭಿ **ಕುರಂಗರಿಮ** – ಜಿಂಕೆಯ ಶತ್ರು, ಹುಲಿ **ಕುಮತಿ** – ದುಷ್ಟ ಭಾವನೆ; (ಜೈನ)ಅಷ್ಟವಿಧ ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲೊಂದು; ದೋಷಯುಕ್ತ ಜ್ಞಾನ **ಕುರಂಗಾಂಬಕಿ** – ಕುರಂಗನೇತ್ರೆ, ಜಿಂಕೆಯಂತೆ **ಕುಮಾನುಷತ್ವ** – ಕೆಟ್ಟ ಮನುಷೈ ಜನ್ಮ ಚಂಚಲ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಕುಮಾರ** – ಬಾಲಕ; ಯುವಕ; ಷಣ್ಮುಖ **ಕುರಂಗು** – ಕೋತಿ, ಕೋಡಗ **ಕುಮಾರಕ** – ಕುಮಾರ **ಕುರರ** – ಕುರವಕ್ಕಿ; ಒಂದು ನೀರ ಹಕ್ಕಿ ಕುಮಾರಕಾಲ – ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ **ಕುರರಿ** – ಕುರರದ ಹೆಣ್ಣ ಬಗೆ **ಕುರವಕ** – ಮದರಂಗಿ ಹರಯ. ಕೌಮಾರ್ಯ **ಕುಮಾರಭೃತ್ಯ** – ಬಾಲಸೇವಕ **ಕುರವಿ** – ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ; ಒಂದು ಗಿಡದ ಹೆಸರು **ಕುಮಾರಶ್ರವಣ** – ಝಯನ ಅಥವಾ ಬೌದ್ದರ **ಕುರಿ** – ಬಾಗು, ಡೊಂಕಾಗು **ಕುರು** – ಮೈಮೇಲೆ ಏಳುವ ಗುಳಳೆ; ಪಕ್ನವಾದ ಬಾಲಯತಿ **ಕುಮಾರಿ** – ಕನ್ಯೆ; ಹುಡುಗಿ; ಅರಗುವರಿ ಅನ್ನ; ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು **ಕುರುಂಜಿಗೆ** – ಕುರ್ಚಿಗೆ, ಹುಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವ **ಕುಮಾರಿಕೆ** – ಕುಮಾರಿ ಕುಮುದ – ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆ; ದಿಗ್ಗಜಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಕರಣೆ **ಕುರುಕುರುಕಾರ** – ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ ಒಂದು; (ಜೈನ) ಕಾಲಪ್ರಮಾಣದ ಒಂದು **ಕುರುಕುಲ(ಳ)** – ಕುರುವಂಶ **ಕುಮುದಕರ** – ಚಂದ್ರ; ಸಂತೋಷ ನೀಡುವವನು **ಕುರುಕುಲಲಲಾಮ** – ಕುರುಕುಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಕುಮುದಪ್ರಿಯಾತಪ** – ಚಂದ್ನ ಬೆಳಕು, **ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ** – ಪಾಂಡವ–ಕೌರವರು ನಡೆಸಿದ ಬೆಲುದಿಂಗಳು ಯುದ್ದದ ಜಾಗ– **ಕುರುಜಾತ** – ಕೌರವ **ಕುಮುದಬಂಧು** – ಚಂದ್ರ **ಕುಮುದಬಾಂಧವ** – ಕುಮುದಬಂಧು ಕುರುಜು – ಬಿದಿರ ಮೆಳೆ **ಕುಮುದವನ** – ನೈದಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಕುರುಡ** – ಕಣ್ಣು ಕಾಣದವನು; ಅಜ್ಞಾನಿ **ಕುಮುದವೈರಿ** – ಸೂರ್ಯ **ಕುರುಡಾಗು** – ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಾಗು **ಕುಮುದಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಕಾಲಗಣನೆ **ಕುರುಡಾವು** – ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಹಸು **ಕುಮುದಾಕರ** – ನೈದಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹ; ಸರೋವರ **ಕುರುಡಿ** – ಕಣ್ಣು ಕಾಣದವಳು **ಕುಮುದಾಕ್ಷಿ** – ನೈದಿಲೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣಳ್ಳವಳು **ಕುರುಡು** – ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಸ್ಥಿತಿ; ವಿವೇಕರಾಹಿತ್ಯ **ಕುಮುದಾನಂದನ** – ಚಂದ್ರ **ಕುರುಣೆ** – ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಸಿಗಳ ಮರಿ **ಕುಮುದಾಪ್ತ –** ಚಂದ್ರ **ಕುರುಣೆ** – ಹಿಚಿಕೆ

ಕುರುಣಿವಱೆ – ಎಳೆಯ ಮರಿ **ಕುಲ(ಳ)ಧರ –** ವಂಶೋದ್ದರಕ; (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ಮನುವಿನ ಹೆಸರು **ಕುರುದ್ದಜಿನಿ** – ಕುರುಸೈನ್ಯ **ಕುಲದ್ದಜ** – ಕುಲದ ಧ್ವಜದಂತಿರುವವನು **ಕುರುಪತಿ** – ದುರ್ಯೋಧನ **ಕುರುಪ್ರಭು** – ಕುರುಪತಿ **ಕುಲನಗ** – ಕುಲಗಿರಿ **ಕುಲನಾರಿ** – ಕುಲೀನೆ, ಪತಿವ್ರತೆ **ಕುರುವ** – ಪ್ರದೇಶ **ಕುರುವಿಂದ** – ಇಂಗಲೀಕ; ಒಂದು ಸುವಾಸನೆಯ **ಕುಲಪತಿ** – ಮನೆತನದ ಯಜಮಾನ **ಕುಲಪರಿಭವ** – ಕುಲಕ್ಕೆ ಅವಮಾನ ಹುಲ್ಲು; ಮಾಣಿಕ್ಯ **ಕುರುವಿಂದಕ** – ಮಾಣಿಕ್ಯ **ಕುಲಪಾಂಸುಲ** – ಕುಲಕ್ಕೆ ದೂಳಾದ, ಕುಲಕಳಂಕ **ಕುರುವೈರಿ** – ಭೀಮಸೇನ **ಕುಲಪಾಂಸುಲೆ(ಳೆ)** – ಕುಲಗೇಡಿ ಹೆಣ್ಣು; ಕುಲಟೆ **ಕುರುಳ್** – ಕೂದಲು, ಮುಂಗೂದಲು **ಕುಲಪಾಲನ** – ಕುಧರ್ಮದ ಪರಿಪಾಲನೆ **ಕುರುಳ** – ಚಿಕ್ಕ ಮಣ್ಣಿನ ಕುಡಿಕೆ; ಸುಕ್ಕು **ಕುಲಪ್ರದೀಪ** – ಕುಲವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವವನು **ಕುರುಳಗೊಳ್** – ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳು, ಸುಕ್ಕಾಗು **ಕುಲಭೂಭೃತ್ತು** – ಕುಲಗಿರಿ **ಕುರುಕೋಳ** – ಕೇಶರಾಶಿ **ಕುಲಮಾನಿನಿ** – ಗೃಹಿಣಿ **ಕುರುಳ್ದೂದಲ್** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು **ಕುಲರನ್ನ –** ಕುಲಕ್ಕೆ ರತ್ನದಂತಿರುವವನು **ಕುರುಳ್ಳು** – ಅಯುಧ ಝಳಪಿಸು, ಶಸ್ತ್ರ ಸಂಚಾಲನ **ಕುಲರಾಜ** – ಕುಲೀನನಾದ ಅರಸು **ಕುರುಕ್ಗಲೆ** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲುಳ್ಳ ತಲೆ **ಕುಲವಧು** – ಕುಲನಾರಿ **ಕುಲವನಿತೆ** – ಕುಲನಾರಿ **ಕುರ್ಕು** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರ ಹಕ್ಕಿ **ಕುರ್ಕುಟಾಹಿ** – ಕೋಳಿಯ ದೇಹ ಮತ್ತು ಹಾವಿನ **ಕುಲವರ್ಧನ** – ಕುಲದ ಏಳಿಗೆ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಸರ್ಪ **ಕುಲವೞೆ** – ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಕ್ರಮ **ಕುರ್ಕುರಿ** – ಕೆಣ್ಣು ನಾಯಿ **ಕುಲವಾಕ್ತಿಯೆ** – ಕುಲಚುರ್ಯಕ್ರಿಯೆ **ಕುಲವೃದ್ಧ –** ಕುಲದ ಹಿರಿಯ **ಕುರ್ಗು** – ಕುಬ್ಬತೆ, ಕುಳ್ಳಾಗಿರುವುದು **ಕುಲ** – ಗುಂಪು; ಮನೆತನ **ಕುಲವೆಣ್** – ಕುಲೀನೆ **ಕುಲಾಂಗನೆ** – ಕುಲನಾರಿ **ಕುಲ(೦)ಕರ –** (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ಮನುವಿನ ಹೆಸರು **ಕುಲಕ** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ; ಕುಲಕ್ಕೆ **ಕುಲಾಚಲ** – ಕುಲಗಿರಿ **ಕುಲಾಚಾರ** – ಕುಲಧರ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಕುಲಕ್ಷತಿ** – ಕುಲದ ವಿನಾಶ; ಕುಲದ ಕೇಡು **ಕುಲಾಪವಾದ** – ಕುಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಪವಾದ **ಕುಲಗಿರಿ** – ಮಹೇ<ದ್ರ, ಮಲಯ, ಸಹ್ಯ, **ಕುಲಾಲ** – ಕುಂಬಾರ ಶುಕ್ತಿಮನ್, ಋಕ್ಷ, ವಿಂಧ್ಯ ಮತ್ತು **ಕುಲಾಲಕರಣ** – ಕುಂಬಾರನ ಕೆಲಸ ಪಾರಿಯಾತ್ರ ಎಂಬ ಏಳು ಮುಖ್ಯ **ಕುಲಾಲಗೇಹ** – ಕುಂಬಾರನ ಮನೆ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕುಲಾಲಚಕ್ರ** – ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ; ತಿಗುರಿ **ಕುಲಗೃಹ –** ಉತ್ತಮ ಗೃಹ; ತವರು ಮನೆ **ಕುಲಾವಧಿ** – (ಜೈನ) ಕುಲಾಚಾರವನ್ನು **ಕುಲಗೇಹ** – ಕಯಲಗೃಹ ಕಾಯ್ಗು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕುಲಚರ್ಯ – ಕುಲಾಚಾರ; (ಜೈನ) ಐವತ್ತು **ಕುಅಂಗ** – ಕೆಟ್ಟ ಚಿಹ್ನೆ ಮೂರು ಗರ್ಭಾನ್ವಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕುಲ(೪)ಕ** – ಕುಲೀನ **ಕುಲಜ** – ಸತುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ಕುಲ(೪)ಶ** – ವಜ್ರಾಯುಧ **ಕುಲಟಾಂಗನೆ** – ಹಾದರಗಿತ್ತಿ, ಜಾರೆ **ಕುಅ(೪)ಶಧರ –** ಇಂದ್ರ **ಕುಲಟಾವಧು** – ಕುಲಟಾಂಗನೆ **ಕುಅ(೪)ಶಧಾರಿ** – ಕುಲಿಶಧರ **ಕುಲಶವಿಘಾತ** – ಕುಲಿಶದ ಹೊಡೆತ; **ಕುಲಟೆ** – ಕುಲಟಾಂಗನೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ **ಕುಲತಿಲಕ** – ಕುಲಕ್ಕೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯನಾದವನು **ಕುಲತ್ಥ** – ಹುರುಳಿ **ಕುಲಶಹಸ್ತ –** ಇಂದ್ರ ಕುಲತ್ಥಿಕೆ(ಕಾ) – ಕಾಡಿಗೆಯಾಗಿ ಬಳಸುವ **ಕುಅಶಾಯುಧ** – ಇಂದ್ರಾಯುಧ **ಕುಲಶಾಸ್ತ** – ಕುಲಿಶಾಯುಧ ನೀಲವರ್ಣದ ಕಲ್ಲು **ಕುಲಥಾಂಜನ** – ಕುಲತ್ಡಿಕೆಯ ಕಾಡಿಗೆ **ಕುಅಶಿ –** ಇಂದ್ರ **ಕುಲದೀಪಕ** – ಕುಲವನ್ನು ಬೆಳಗುವವನು **ಕುಲೀನವೃತ್ತಿ** – ಕುಲೀನನ ನಡವಳಿಕೆ; **ಕುಲದಸೂಷಣ** – ಕುಲಕ್ಕೆ ಕುಂದು ತರುವವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವಿಕೆ **ಕುಅe(ಆe)ರ –** ಏಡಿ; ಕರ್ಕಾಟಕ ರಾಶಿ **ಕುಲದೈವ** – ಕುಲದೇವತೆ, ಮನೆದೈವ **ಕುಲಧನ** – ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ **ಕುಲೋದ್ದೂತ** – ಕುಲೀನ; ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತ

ಕುಲೋನ್ಸತಿ – ಕುಲದ ಏಳಿಗೆ **ಕುಸೀದ** – ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದು; ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುವವನು, ವೃದ್ಧಿಜೀವನ **ಕುಲೋರ್ವೀಧರ** – ಕುಲಪರ್ವತ ಕುಸೀದಕ – ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು **ಕುಲ್ಯ** – ಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ಕುಲಜ **ಕುಲ್ಯಾ** – ಹಳ್ಳ ಬದುಕುವವನು **ಕುಸುಂಕು** – ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕುಕ್ಕು, ಘಾತನ **ಕುವರ್ಣ** – ಕೆಟ್ಟ ಬಣ್ಣ; ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಕುವಲ(ಳ)ಯ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ; ಭೂಮಂಡಲ **ಕುಸುಂಕ(ಕು)ಱು** – ಪೊದರು, ಒತ್ತಾಗಿರು **ಕುವಲ(ಳ)ಯಪತಿ** – ಚಂದ್ರ; ಭೂಮಂಡಲದ **ಕುಸುಂಬೆ** – ಕುಸುಂಭ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡ **ಕುಸುಂಭ** – ಕುಸುಬೆ, ಕುಸುಬೆ ಗಿಡ; ಕಮಂಡಲು ಅಧಿಪತಿ **ಕುವಲ(ಳ)ಯಿತ** – ನೈದಿಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ **ಕುಸುಕ** – ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ ಕುವಾಕ್ಗುತ – ಕುವಾಕ್+ಶ್ರುತ, ಚಾಡಿ ಮಾತನ್ನು **ಕುಸುಕುಱುಕೋಣೆ** – ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಕೋಣೆ ಕೇಳುವವನು **ಕುಸುಕುಱುಧರ್ಮ** – ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ ಧರ್ಮ **ಕುವಾದಿ** – ಕೆಟ್ಟ ವಾದ ಮಂಡಿಸುವವನು; **ಕುಸುಮ** – ಹೂವು; ಎಸಳು; ರಜಸ್ಸು ವಿತಂಡವಾದಿ **ಕುಸುಮಕಳಂಬ** – ಹೂಬಾಣದವನು, ಮನ್ಮಥ **ಕುವಿಂದ(ಕ)** – ನೇಯ್ಗೆಯವನು, ನೇಕಾರ **ಕುಸುಮಬಾಣ** – ಮನ್ಮಥ **ಕುವಿಟ** – ಕೆಟ್ಟ ವಿಟ **ಕುಸುಮಮಂಜರಿ** – ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲು **ಕುವೇಣಿ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ **ಕುಸುಮಮಾಳೆ** – ಹೂಗಳ ಸಾಲು, ಹಾರ **ಕುವೇಷ** – ಕುತ್ಸಿತ ವೇಷ **ಕುಸುಮರಜ** – ಹೂವಿನ ಪರಾಗ **ಕುಶ** – ದರ್ಭೆಹುಲ್ಲು; ನೀರು **ಕುಸುಮಅಟ್** – ದುಂಬಿ **ಕುಶದಳ** – ದರ್ಭೆಯ ಎಸಳು **ಕುಸುಮಅಡ್ಡಾಮೆ** – ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿ **ಕುಸುಮವರ್ಷ** – ಹೂಮಳೆ, ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ **ಕುಶಲಕ್ರಿಯೆ** – ಕುಶಲಕರ್ಮ, ನಯಗೆಲಸ **ಕುಸುಮಶಿಳೀಮುಖ** – ಕುಸುಮಬಾಣ; ಹೂಗಳನ್ನು **ಕುಶಲವ** – ನೀರಾಟ, ಜಲಕ್ರೀಡೆ **ಕುಶಲವಾರ್ತೆ** – ಕ್ಷೇಮ ಸಮಚಾರ ಮುತ್ತುವ ದುಂಬಿ **ಕುಶಲಕೆ** – ಕುಶಲತೆ **ಕುಸುಮಸ್ತಬಕ** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಕುಶಾಗ್ರ** – ದರ್ಭೆಯ ತುದಿ; ಚುರುಕು **ಕುಸುಮಾಕರ** – ಪುಷ್ಪವಾಟಿ; ಹೂಗೊಂಚಲು; **ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ** – ಹರಿತ ಬುದ್ದಿಯವನು ವಸಂತ ಋತು ಕುಸುಮಾಕೀರ್ಣ - ಹೂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ **ಕುಶಾಗ್ರೀಯಬುದ್ದಿ** – ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ **ಕುಸುಮಾಪಚಯ** – ಹೂ ಬಿಡಿಸುವುದು **ಕುಶಾಗ್ರೀಯಮತಿ** – ಕುಶಾಗ್ರಮತಿ ಕುಶಾರಣ – ಒಂದು ಜೈನ ವ್ರತ(?) **ಕುಸುಮಾಭ** – ಹೂವಿನ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ **ಕುಶಿರ** – ನೇಗಿಲ ಗುಳ **ಕುಸುಮಾಮೋದ** – ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ **ಕುಸುಮಾಯುಧ** – ಹೂಬಾಣ; ಮನ್ಮಥ; ಅನುರಾಗ ಕುಶೀಲ – ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ, ದುಸ್ವಭಾವ **ಕುಶೂಲ** – ಧಾನ್ಯದ ಕಣಜ **ಕುಸುಮಾಸವ** – ಕುಸುಮರಸ **ಕುಶೆ** – ದರ್ಭೆ; ಕಡಿವಾಣದ ಹಗ್ಗ **ಕುಸುಮಾಸಾರ** – ಹೂಮಳೆ, ಮಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ **ಕುಶೇಶಯ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವುದು, ತಾವರೆ **ಕುಸುಮಿತ** – ಹೂ ಬಿಟ್ಟ ಕುಶೇಶಯಗರ್ಭ – ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು, **ಕುಸುಮಿಸು** – ಅರಳು, ಹೂವಾಗು; ಹೂವನ್ನು ಬಿಡು; ಹೂಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕುಶೇಶಯನಯನ** – ಕಮಲನಯನ, ಕೃಷ್ಣ **ಕುಸುಮೇಷು** – ಹೂಬಾಣ; ಮನ್ಮಥ **ಕುಶೇಶಯಲೋಚನ** – ಕುಶೇಶಯನಯನ **ಕುಸುಮೋತ್ತರ** – ಹೂರಾಶಿ ಕುಸುಮೋಪಹಾರ – ಹೂಗಳ ಕಾಣಿಕೆ; ಹೂ **ಕುಶ್ರುತ** – ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಲಾನಿ **ಕುಸಿ** – ಶಕ್ತಿಗುಂದು, ಕುಗ್ಗು, ಕ್ಷೀಣತ್ವ; ಹಿಂತೆಗೆ, ಚೆಲ್ಲುವುದು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು; ನಿರೋಧಿಸು; ಚಿಮ್ಮು, **ಕುಸುರಿ** – ಹೂವಿನ ಮೃದುವಾದ ಭಾಗ; ತಿರುಳು; ಹೊಮ್ಮು; ಉಡುಗಿ ಬೀಳು; ಆಭರಣ; ಬೆಡಗು; ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೆಲಸ; ಉತ್ಸಾಹಹೀನತೆ ಮೊಳಕೆ; ಚಾತುರ್ಯ; ಕುಗ್ಗು(?) **ಕುಸುರಿದಱೆ** – ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸು **ಕುಸಿಕ** –ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗಿದವನು **ಕುಸಿಗೊರಲ್** – ಕುಗ್ಡಿದ ಕೊರಳು **ಕುಸುರಿವಾತು** – ನಾಜೂಕು ಮಾತು **ಕುಸಿಗೊರಲ** – ಕುಗ್ಗಿದ ಕತ್ತುಳ್ಳವನು **ಕುಸುರಿವೆಸ** – ಕುಸುರಿಗೆಲಸ **ಕುಸಿಯೊತ್ತು** – ಕುಸಿಯುವಂತೆ ಒತ್ತು ಕುಸೂಲ – ಕಣಜ, ಉಗ್ರಾಣ **ಕುಸೂಲಗೃಹ** – ಉಗೃಆಣದ ಮನೆ

ಕುಸೃತಿ – ವಂಚನೆ ಕುಆೀರ – ಏಡಿ, ನಳ್ಳಿ **ಕುಸೃತಿಬಂಧ –** ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಕಟ್ಟು **ಕುಆಲರಮಂದಿರ** – ಕರ್ಕಾಟಕ ರಾಶಿ **ಕುಸೆ** – (ಕುಶ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು **ಕುಆರಸಂಭವ** – ಕರ್ಕಾಟಕ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ **ಕುಸೆಗಾತಿ** – ಕುಶಲಗಾತಿ; ಬಿನ್ನಾಣಗಿತ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ಕುಸ್ತುಂಭರ** – ಕೊತ್ತಂಬರಿ **ಕುಳುಂಪೆ** – ನೀರು ನಿಂತ ಗುಂಡಿ, ಕುಂಟೆ ಕುಹರ – ಬಿಲ; ಗುಹೆ; ತೂತು **ಕುಳುಪೆಗೊಳ್** – ಗುಂಡಿಯಾಗು, ಕೆಸರಾಗು **ಕುಳುತ್ತ(ಕ)** – ಹುರುಳಿ ಕಾಳು **ಕುಹರಣ** – ಸುರತಧ್ವನಿ ಕುಹಳ(೪) – ಹೊಂಬಾಳೆ **ಕುಳುಮ** – ತುಂಡು, ಭಾಗ **ಕುಹೇತು** – ಕೆಟ್ಟ ಕಾರಣ; ಕೆಟ್ಟ ಹೇತು **ಕುಳ್ಚರ್** – ಕುಳಿತುಕೊ **ಕುಹೇತುಕ** – ಕುಹೇತುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಕುಳ್ಬರಿಸು** – ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕುಳ್** – ಕುಳಿತುಕೋ **ಕುಱೆ** – ಉದ್ದೇಶಿಸು; ಆಲೋಚಿಸು; ನಿಶ್ಲೈಸು; ಗುರಿ, **ಕುಳ** – ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ 'ಳ' ಎಂಬ ಅಕ್ಸರ; ಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದ್ದೇಶ; ಸೀಮೆ, ಎಲ್ಲೆ; ಒಂದು ಕನ್ನಡದ ದೇಶ್ಯಪದಗಳಲ್ಲಿನ ಳಕಾರ ಪಾ ಣಿ **ಕುಳಮಂದಿರ** – ತವರುಮನೆ **ಕುಱೆಗೊಳ್** – ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ **ಕುಳವಟೆ** – ಕುಲ(ಳ)+ಬಟೆ, ವಂಶಪರಂಪರೆ ಲಕ್ಷ್ಯಪಿಡು **ಕುಳಾಂತ** – ಕುಳದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ **ಕುಱೆದಱೆ** – ಕುರಿಗಳ ಮಂದೆ **ಕುಱೆದಱೆದಱೆ** – ಕುರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಕುಳಾಪವಾದನ – ಕುಲಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ ತರುವ-ಕುಳಕ – ವಿಷಸರ್ಪ ಕತ್ತರಿಸು **ಕುಳಕಾಹಿ** – ಕುಳಿಕ ಎಂಬ ಸರ್ಪ **ಕುಱಿದಱಿಮಾಡು** – ಕುಱಿದಱಿದಱಿ **ಕುಆಕೆ** – ಕುಣಿಕೆ **ಕುಱೆದಱೆಯಾಗು** – ತುಂಡುತುಂಡಾಗು **ಕುಱೆಪ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಗುರಿ **ಕುಳಯ** – ಮೂಢ **ಕುಆರ್** – ಶೀತಲವಾಗು, ತಂಪಾಗು; ಒಂದು **ಕುಱೆಮ** – ಗುರುತು; ಚಿಹ್ನೆ; ವರ್ಣನೆಯ ವಿಷಯ **ಕುಱೆಮಾಡು** – ಗುರುತುಮಡು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ(?) **ಕು ಆರ್ಕೊ ೯ ಗ್ರೋ) ಆಸು** – ತಂಪು ಮಾಡು; **ಕುಱೆವಡ(ವು)** – ಸಣ್ಣ ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆ **ಕುಱೆವಾನಿಸ** – ಕುರಿಯಂತಹ ಮನುಷ್ಯ; ದಡ್ಡ ಸಂತಸಗೊಳಿಸು ಕುಳಕೋಡು(ಳು) – ತುಂಬ ತಂಪಾಗು; **ಕುಱೆವಿಂಡು** – ಕುರಿಯ ಮಂದೆ ತೃಪ್ತನಾಗು; ಹಿಗ್ಗು; ತಣಿಸು **ಕುಱು** – ಸಣ್ಣದಾದ; ಚಿಹ್ನೆ ಕುಳಕೋಣ್ಣ – ತಣ್ಣಗೆ ಕೊರೆಯುವ **ಕುಱುಂಕು** – ಕುರುಕು, ತಿನ್ನು **ಕುಕರ್ಗಲ್** – ತಂಪಾದ ಕಲ್ಲು; ಅಮೃತಶಿಲೆ **ಕುಱುಂಬ** – ಕುರುಬ, ಕುರಿ ಸಾಕುವವನು; ಮೂಢ; **ಕುಳರ್ಗಾಳ** – ತಂಗಾಳಿ ಕೋಟೆಯ ಕಾವಲುಗಾರ; ಕುಂಬಾರ **ಕುಱುಂಜಿತಿ** – ಕುರುಬಿತಿ, ಕುರುಬ ಹೆಂಗಸು **ಕುಆರ್ಗೆಯ್** – ತಂಪಾದ ಕಿರಣ ಕುಱುಂಬು - ದ್ವೇಷ; ಬೆಟ್ಟದ ನಿವಾಸಿ; ಸಣ್ಣ **ಕುಆರ್ಗೆಯ್ಯ** – ಚಂದ್ರ **ಕುಆರ್ಗೊಳ್** – ತಣ್ಣಗಾಗು; ಸಂತೋಷಪಡು ಪಾಳೆಯ ಪಟ್ಟು **ಕುಆರ್ಗೊಳ** – ತಂಪಾದ ಕೊಳ **ಕುಱುಂಬುಗೊಳಸು** – ಸಜ್ಜುಮಾಡು **ಕುಳರ್ಪಾಱು** – ಚಳಿ ಹೊರಟು ಹೋಗು **ಕುಱುಕುಣಿಕೆ** – ಕಿರುಬೆರಳು **ಕುಳರ್ವನೆ** – ತಂಪು ಮನೆ, ಶೀತಲಗೃಹ **ಕುಱುಕುಳ** – ನಿಂದಕ; ದೂಷಕ **ಕುಳರ್ವಕ್ಷ** – ತಣ್ಣನೆಯ ಹಳ್ಳ; ತಂಪಾದ ನದಿ **ಕುಱುಕುಱು(೦)ಮೆಟ್ಟು** – ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕು **ಕುಳರ್ವೆಟ್ಟ** – ಹಿಮಾಲಯ ಬೆಟ್ಟ **ಕುಱುಕುಱುಗೊಳ್** – ಸಣ್ಣ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕು **ಕುಳರ್ವೆಟ್ಟುಮಗಳು** – ಹಿಮವಂತನ ಮಗಳು, **ಕುಱುಗಂಟು** – ಸಣ್ಣ ಗಂಟು **ಕುಱು(ರು)ಗಡ್ಡ –** ಚಿಕ್ಕ ಗಡ್ಡ **ಕುಕರ್ವಟ್ಟೆಱಿಯ** – ಹಿಮಬೆಟ್ಟದ ಒಡೆಯ; **ಕುಱು(ರು)ಗಣ್** – ಸಣ್ಣ ಕಣ್ಣು **ಕುಱುಗಲ** – ಕ್ಷುದ್ರ ಬಂಟ ಹಿಮವಂತ ಕು ಆರ್ವೆ ಆಗ – ತಂಪು ಬೆಳಕಿನವನು, ಚಂದ್ರ **ಕುಱುಗಿಡ** – ಸಣ್ಣ ಗಿಡ, ಕುರುಚಲು **ಕುಱುಗೆಯ್** – ಸಣ್ಣ ಕೈ; ರಥದ ಮುಂಭಾಗ **ಕುಳಲ್** – ಮರಕೋತಿ ಆಟ **ಕುಱುಗೆಯ್ಯ** – ಮೋಟುಗೈಯವನು ಕುಳಶ(ಸ) – ಕುಲಿಶ, ವಜ್ರಾಯುಧ **ಕುಳಶಾಶ್ಯ** – ವಜ್ರಶಿಲೆ **ಕುಱುಚು** – ಕುಳ್ಳಾಗಿರುವಿಕೆ **ಕುಳಶಿ** – ಇಂದ್ರ **ಕುಱುತ್ತು** – ಕುರಿತು, ಉದ್ದೇಶಿಸಿ

ಕುಱುದಡಿ – ಸಣ್ಣ ಬೆತ್ತ **ಕೂಟ** – ಶಿಖರ, ತುದಿ; ಸೇರುವಿಕೆ; ಸಮುದಾಯ; ಕುಱುದಡ್ಡಿ – ಚಿಕ್ಕ ತಡಿಕೆ ಸಂಭೋಗ; ಅಚಲತೆ **ಕೂಟಕುಳ(ಗಳ್)** – ಗುಂಪು ಸೇರುವ ಜನ **ಕುಱುದಱೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಚೂರು **ಕುಱುದೊಡೆ** – ಗುಜ್ಪ ತೊಡೆ **ಕೂಟಕ್ತಿಯೆ** – ಮೋಸ **ಕುಱುಮ** – ಕುಱಿಮ, ಗುರುತು **ಕೂಟಪಾಕಳ** – ಆನೆಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ **ಕುಱುಪುಗೊಳ್** – ಗುರುತಿಸು, ಗಮನಿಸು ಜ್ವರ; ಪಿತ್ತ ಜ್ವರ **ಕೂಟಮಾನ** – ಮೋಸದ ಅಳತೆ ಅಥವಾ ತೂಕ **ಕುಱುಪುವೇೞ್** – ಗುರುತು ಹೇಳು; ಸಂಕೇತಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸು **ಕೂಟಶಾಲ್ಯಅ** – ಬೂರುಗದ ಮರದ ಒಂದು ಬಗೆ **ಕುಱುಮೊಂದು** – ಗುರುತು ಪಡೆ **ಕೂಟಾವಳ** – ಕೂಟಗಳ ಸಾಲು; ಶಿಖರಸಮೂಹ **ಕುಱುಮನೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ **ಕೂಡು** – ಒಂದಾಗು, ಸಮ್ಮೇಳ; ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ಸಂಭೋಗಿಸು; ಸೇರಿಸು **ಕುಱುವ** – ದ್ವೀಪ, ನಡುಗಡ್ಡೆ **ಕುಱುವಡಿ** – ಸಣ್ಣ ಮಡಿಬಟ್ಟೆ **ಕೂಡೆವರ್** – ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರು **ಕೂಣಿತ** – ಮುಚ್ಚಿದ; ಮುಗಿದ **ಕುಱುವಡೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಸೈನ್ಯ **ಕುಱುವಳ್ಳ** – ಸಣ್ಣ ಕಾಲುವೆ **ಕೂಣಿಸು** – ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು; ಮುಚ್ಚಿಹೋಗು **ಕುಱುವೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬತ್ತ **ಕೂನ್** – ಬಾಗು; ಗೂನು **ಕೂನ** – ಗೂನ, ಕುಬ್ಬ; ಕುಬ್ಬತೆ; ಗುರುತು **ಕುಱುಹುದಾಣ** – ಸಂಕೇತಸ್ಥಾನ **ಕುಟೆ** – ಗುಂಡಿ, ಹಳ್ಳ; ಒಳಕ್ಕೆ ಕುಸಿ; ತೋಡು, **ಕೂನಗೊರಡು** – ಬಾಗಿದ ಕೊರಡು **ಕೂನಬೆನ್** – ಗೂನು ಬೆನ್ನು **ಕುಟೆಗೊಳ್** – ಕುಗ್ಗು; ಭಿದ್ರವಾಗು ಕೂಪ(ಕ) – ಬಾವಿ, ಹಳ್ಳ; ಕೂವೆಯ ಕಂಬ **ಕುೞೆನೊಸಲ್** – ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಹಣೆ **ಕೂಪಾರ** – ಸಮುದ್ರ **ಕುೞೆವಟ್ಟು** – ಗುಳಿ ಇರುವ ಬಟ್ಟಲು **ಕೂಪಾರಾರವ** – ಸಮುದ್ರ ಗರ್ಜನೆ **ಕುೞಿವಕ್ಟ** – ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳ **ಕೂಪಿಡು** – ಕೂಗು **ಕೂಬರಿ** – ಬಂಡಿ, ರಥ **ಕುಟೆವೊಗು** – ಶುದ್ದಿಸ್ನಾನ ಮಾಡು ಕುಟೆವೊರ್ಕುೞ್ – ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಹೊಕ್ಕಳು **ಕೂರ್** – ಪ್ರೀತಿಸು, ಮೋಹಿಸು; ಹರಿತವಾದ **ಕುೞು** – ಕುಳ, ನೇಗಿಲ ಗುಳ; ಕಬ್ಪಿಣದ ಸಲಾಕೆ **ಕೂರಂಕುಶ(ಸ)** – ಹರಿತವಾದ ಅಕುಶ **ಕುೞ್ಣಿಸು** – ಕುಗ್ಡಿಸು, ಸಂಕೋಚಗೊಳಿಸು **ಕೂರಂಗಿ** – ಒಂದು ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿ **ಕುೞ್ಲ** – ಕುಗ್ಗು, ಆಕುಂಚನ; ಮ್ಲಾನಗೊಳ್ಳು **ಕೂರಂಬು** – ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿ **ಕೂ** – ಭೂಮಿ, ಹೆಣ್ಣು ಪಿಶಾಚಿ **ಕೂರಗೆ** – ಕೂರಂಗಿ **ಕೂರಲಗು** – ಹರಿತವಾದ ಅಲಗು **ಕೂಂಕಿಱೆ** – ತಿವಿದು ಇರಿ **ಕೂಂಕು** – ನೆಗೆ, ಹಾರು, ಉತ್ಸರ್ಪಣ; ತಳ್ಳು; **ಕೂರಸಿ** – ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿ **ಕೂರಾಳ್ತನ** – ಕಲಿತನ **ಕೂಂಟು** – ಕುಂಟು, ವಿಕೃತ ಗತಿ; ಕುಂಟುತನ **ಕೂರಿತು(ತ್ತು**) – ಹರಿತವಾದ **ಕೂಂದಲ್** – ಕೂದಲು **ಕೂರಿಲ** – ಹರಿತವಲ್ಲದ, ಮೊಂಡು ಕೂಕಂಬ - (ಕೂಪಸ್ತಂಭ) ಕುಕಂಭ, ಕೂವಕಂಭ, **ಕೂರಿಸು** – ಪ್ರೀತಿಸು ಹಡಗಿನ ನಡುವಣ ಕಂಬ **ಕೂರುಗುರ್** – ಹರಿತವಾದ ಉಗುರು **ಕೂರೆಲೆ** – ಮೊನಚಾದ ಎಲೆ **ಕೂಕೞ** – ಜಡೆ, ಜುಟ್ಟು **ಕೂರ್ಗಣೆ** – ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ **ಕೂಕಿಡು** – ಕೂಗು, ಧ್ವನಿಗೈ **ಕೂರ್ಗಣೆವಳೆ** – ಹರಿತವಾದ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆ **ಕೂಕಿಱೆ** – ಕುಕ್ಕಿಱಿ, ಆರ್ಭಟಿಸು **ಕೂಗಾಡು** – ಕಿರಿಚಾಡು, ರೇಗಾಡು **ಕೂರ್ಗತ್ತಿ(ಗೆ)** – ಕೂರಸಿ **ಕೂಗಾಳ್** – ಶೂರ **ಕೂರ್ಚ** – ಕುಚ್ಚು; ಗಡ್ಡ; ತಲೆ; ಕುಂಚ **ಕೂಗಿಡು** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು **ಕೂರ್ಚಕ** – ಕುಂಚ; ಬಾವುಟದ ಗೊಂಡೆ; ಗಡ್ಡ **ಕೂಗು** – ಕಿರಿಚು, ಉಚ್ಚ ಧ್ವನಿ ಮಾಡು; ಕೂಗುವಿಕೆ **ಕೂರ್ಚಕಲಾ(ಕಾ)ಪ** – ಗಡ್ಡ ಉಳ್ಳವನು **ಕೂಚಿಪತ್ರ** – ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಪತ್ರ **ಕೂರ್ಚಾಲ(ಳ)** – ಗಡ್ಡಮೀಸೆ ಇರುವ **ಕೂಜತ್** – ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ **ಕೂರ್ತಂ** – ಪ್ರೀತಿಸಿದವನು, ನಲ್ಲ **ಕೂಜನ** – ಕೂಗು, ಕುಕಿಲು **ಕೂರ್ದಸಿ** – ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿ **ಕೂಜತ** – ಕೂಜನ **ಕೂರ್ದಾಡೆ** – ಹರಿತವಾದ ದಾಡೆ **ಕೂಜಿಸು** – ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಕೂಗು **ಕೂರ್ನಾಯ್** – ಉಗ್ರವಾದ ನಾಯಿ

ಕೂರ್ಪ – ಪ್ರೀತಿಸುವವನು **ಕೂಟ್ಷೀಡು** – ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇಡು; ಬಿಕ್ಷೆ ಬೇಡು **ಕೂರ್ಪರ** – ಮೊಳಕೈ **ಕೃಂತನ** – ಭೇದನ, ತುಂಡರಿಸುವುದು **ಕೂರ್ಪಾಸ(ಕ)** – ಕುಮ್ಬಸ **ಕೃಕರ** – ಕಕ್ಕರ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರ ಹಕ್ಕಿ **ಕೂರ್ಮ** – ಪ್ರೀತಿ; ಸ್ನೇಹ; ಹರಿತತೆ; ಕಲಿತನ **ಕೃಕವಾಕು** – ಕೋಳಿ **ಕೂರ್ಮಗಿಡು** – ಹರಿತತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೋ, **ಕೃಕಾಟಕ(ಕೆ)** – ಹೆಕ್ಕತ್ತು **ಕೃಚ್ಣ,** – ಕಷ್ಟಕರವಾದ; ಪ್ರಯಾಸ; ಕಠಿಣವಾದ ವೊಂಡಾಗು; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುಂದು **ಕೂರ್ಪಡುಗು** – ಕೂರ್ಪುಗಿಡು ಒಂದು ವ್ರತ **ಕೂರ್ಪೇಱೆಸು** – ಕಲಿತನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸು **ಕೃತಕ** – ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲದ; ಕಪಟ; ನಿರ್ಮಾಣ **ಕೃತಕಗಿರಿ** – ಕೃತಕ ಬೆಟ್ಟ **ಕೂರ್ಪೇಱು** – ಹರಿತವಾಗು **ಕೂರ್ಮ** – ಆಮೆ; ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂದು ಅವತಾರ **ಕೃತಕದ್ವಿಜ** – ಕಪಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಕೂರ್ಮನೆಯಿಡು** – ಮಸೆದು ಹರಿತಗೊಳಿಸು **ಕೃತಕನಗ** – ಕೃತಕಗಿರಿ **ಕೂರ್ಮಿ** – ಹೆಣ್ಣಾನೆ **ಕೃತಕಪುತ್ರ** – ದತ್ತು ಮಗ **ಕೂರ್ಮೆ** – ಪ್ರೀತಿ **ಕೃತಕಪ್ರಣಯ** – ತೋರಿಕೆಯ ಪ್ರಣಯ **ಕೂರ್ಮೆಗೆಡು** – ಒಲುಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಕೃತಕಪ್ರತಿಜ್ಞೆ** – ಹೂಡಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ **ಕೂರ್ಮೊತ್ತ** – ಗಾಢ ಪ್ರೀತಿ **ಕೃತಕರ್ಮ** – ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿದವನು; ಸಮರ್ಥ **ಕೂರ್ಮೊನೆ** – ಹರಿತವಾದ ಮೊನೆ **ಕೃತಕವಿಷಾದ** – ತೋರಿಕೆಯ ದುಃಖ **ಕೂರ್ವಾಳ್** – ಕೂರಸಿ **ಕೃತಕಶೈಲ** – ಕೃತಕಗಿರಿ **ಕೂರ್ವಿಸಿಲ್** – ಕಡು ಬಿಸಲು **ಕೃತಕಾಚಲ(ಳ)** – ಕೃತಕಗಿರಿ **ಕೂಲ್(ಲು)** – ವಿಗ್ರಹ ಕೂಡಿಸಲು ಇರುವ ಬೆಣೆ; **ಕೃತಕಾದ್ರಿ** – ಕೃತಕಗಿರಿ **ಕೃತಕಿ** – ಮೋಸಗಾರ **ಕೂಲ** – ರಾಶಿ; ತೀರ **ಕತಕೃತ್ಯ** – ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿದವನು **ಕೂವಕಂಬ** – ಹಡಗಿನ ಪಟಕಂಬ **ಕೃತಕೃತ್ಯತೆ** – ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಸಮಾಧಾನ **ಕೂಷ್ಯಾಂಡ** – ಕುಂಬಳ; ಒಂದು ಪಿಶಾಚಿ **ಕೃತಪ್ನ** – ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲದವನು **ಕೂಷ್ಯಾಂಡಿ** – ದುರ್ಗೆಯ ಹೆಸರು; (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ **ಕೃತಫ್ಗಭಾವ** – ಕೃತಘೃತೆ ಯಕ್ಷ್ಮಿ **ಕೃತನಾಶಿ** – ಕೃತಘ್ನ **ಕೂಸ** – ಚಿಕ್ಕವನು **ಕೃತಮಂಖ** – ಬಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ಕೂಸಾಟ** – ಮಕ್ಕಳ ಆಟ **ಕೃತಮಣ್ಯ** – ಮಣ್ಯ ಮಾಡಿದವನು **ಕೂಸಾಡಿಸು** – ಮಗುವನ್ನು ಆಡಿಸು **ಕೃತಮತಿ** – ವಿವೇಕಿ; ನಿಶ್ಚಿತಬುದ್ದಿಯವನು **ಕೃತಯುಗ** – ಚತುರ್ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು; **ಕೂಸು** – ಮಗು; ಕನ್ಯೆ; ಹುಡುಗ **ಕೂಸುಗು(ಗೊ)ಡು** – ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡು ಮಾನವರ ಹದಿನೇಳು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ಕಾಲಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳುದು **ಕೂಸುತನ** – ಬಾಲ್ಯ **ಕೂಕೆ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ; ಕೀವು **ಕೃತವಿದ್ಯ** – ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನು **ಕೂಟ್ವಗು** – ಆಹಾರ ಸೇರು **ಕೃತವೇದಿ** – ಕೃತಜ್ಞ ಕೂೞ – (ಖೂಳ) ಮೂರ್ಖ; ನೀಚ **ಕೃತಹಸ್ತ** – ಬಿಲ್ವಿದ್ಯಾ ನಿಮಣ **ಕೃತಾಂಜಲ** – ಭಕ್ಕಿಯಿಂದ ಮುಗಿದ ಕೈಗಳು; **ಕೂಱಿಗೆ** – ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವ ಸಾಧನ **ಕೂಱುಗೊಳ್** – ತುರುಕಿಕೊ 'ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿ' ಗಿಡ **ಕೂಱಿ** – ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟೆ **ಕೃತಾಂತ** – ಯಮ; ಸಿದ್ಧಾಂತ; ಕೊನೆಗಂಡ **ಕೂೞ್** – ಅನ್ನ; ಬಿಸಿಯಾದ; ಕ್ರೂರವಾದ **ಕೃತಾಂತಗೇಹ** – ಯಮಸದನ **ಕೂೞ** – (ಖೂಳ) ನೀಚ **ಕೃತಾಂತಭವನ** – ಕೃತಾಂತಗೇಹ **ಕೂೞ್ಮ್ಯಿ** – ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿ, ಕ್ರೂರ ಕೆಲಸ **ಕೃತಾಂತಜ** – ಯಮಸುತ, ಧರ್ಮರಾಯ ಕೃತಾಂತಮರ್ದಕ – ಯಮನನ್ನು ಮದಿಸಿದವನು, ಮಾಡುವವನು **ಕೂೞ್ಲು(ೞ್ಲು)ದಿಗೊಳ್** –ಅನ್ನ ಕುದಿವಂತೆ ಕುದಿ; **ಕೃತಾಂತರೂಪ** – ಯಮಸ್ವರೂಪ; ಅಂತ್ಯವುಳ್ಳುದು ತಳಮಳಿಸು **ಕೂಜ್ಗಟ್ಟೆ** – ಅನ್ನ ನೀಡುವ ಕಟ್ಟೆ **ಕೃತಾನುಶಯ** – ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗೊಂಡವನು **ಕೂೞ್ಗುದಿ** – ಅನ್ನ ಕುದಿಯುವಂತೆ ಕುದಿ **ಕೃತಾರ್ಥ** – ಕೃತಕೃತ್ಯ; ಸಾರ್ಥಕ **ಕೂೞ್ಷಡೆ** – ಕೂೞ್ಪಡೆ, ಆಹಾರ ದೊರಕಿಸಿಕೊ **ಕೃತಾರ್ಥವೃತ್ತಿ** – ಕೃತಾರ್ಥನ ಸ್ವಭಾವ **ಕೂೞ್ಷಣಿಗ** – ತಿನಾಳಿ, ಕೂಳಬಡಕ **ಕೃತಾರ್ಥಾತ್ಮ** – ಧನ್ಯಾತ್ಮ

ಕೃತಾರ್ಥೀಕೃತ – ಕೃತಾರ್ಥಗೊಂಡ **ಕೃಷೀವಲ** – ಕೃಷಿಕ, ರೈತ **ಕೃತಾವದಾನ –** ಶೌರ್ಯದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನು **ಕೃಷ್ಣಪಾಕ** – ನರಕದ ದುಃಖ ಕೃಷ್ಟಿ – ಎಳೆಯುವುದು; ಆಕರ್ಷಣೆ; ಬಾಸಾಯ; **ಕೃತಾಸ್ತ** – ಅಸ್ತ್ರವಿದೈಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನು ಕೃತಿ – ಕಾರ್ಯ; ಕಾವ್ಯ; ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ; **ಕೃಷ್ಟಿಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ನರಕದುಃಖಕಾರಕ ಕ್ರಿಯೆ **ಕೃತಿಕರ್ತೃ** – ಕಾವ್ಯರಚಕ, ಕವಿ **ಕೃಷ್ಣ** – ಕಪ್ಪಾದ; ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ; ಕೆಟ್ಟ; ವಿಷ್ಣುವಿನ **ಕೃತಿದೋಷ** – ಕಾವ್ಯದೋಷ; ಕೆಲಸದಲ್ಲಿನ ದೋಷ ಎಂಟನೆಯ ಅವತಾರ **ಕೃತಿನಾಯಕ** – ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕ **ಕೃಷ್ಣಕಥೆ** – ಕೃಷ್ನಚರಿತೆ **ಕೃತಿನಿಂದಿತ** – ದೋಷಯುಕ್ತವಾದುದು **ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ **ಕೃತಿಯುಕ್ತ** – ಕೃತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ; **ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನ** – ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ **ಕೃಷ್ಣನವಮಿ** – ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ನವಮಿ ಕಾವ್ಯಸಮ್ಮ ತವಾದ **ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ –** ಬಹುಳ; ಪೌರ್ಣಮಿಯ ಮಾರನೇ **ಕೃತಿಯುಗ** – ಕಾವ್ಯಜೋಡಿ **ಕೃತಿಲೋಕ** – ವಿದ್ವಾಂಸಸಮೂಹ ದಿನದಿಂದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯವರೆಗಿನ ಪಕ್ಷ್ಮ ಕೃಷ್ಣಮಾರ್ಗ – ಅಗ್ನಿ **ಕೃತಿವೇೞ್** – ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳು, ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸು **ಕೃತ್ತಕ್ಷೇಶ** – ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದವನು **ಕೃಷ್ಣಮೃಗ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಜಂಕೆ ಕೃತ್ತಿ – ಚರ್ಮ, ಅಜಿನ **ಕೃಷ್ಣಪಾಂಡುರ** – ಕಪ್ಪುಮಿಶ್ರಿತ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ **ಕೃತ್ತಿಕೆ** –ಜೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರಮಂಜದ ಹೆಸರು; **ಕೃಷ್ಣಮತಿ** – ಮಲಿನ ಬುದ್ದಿಯವನು **ಕೃಷ್ಣರುಚಿತ್ವ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿರುವಿಕೆ; ವಾಹನ; ಧರ್ಮ **ಕೃತ್ತಿವಸ್ತ** – ಚರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಹೊಂದಿರುವುದು **ಕೃತ್ತಿವಾಸ** – ಕೃತ್ತಿವಸ್ತ್ರ **ಕೃಷ್ಣಲೆ** – ಗುಲಗಂಜಿ **ಕೃತ್ಯಶೇಷ** – ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲಸ **ಕೃಷ್ಣಲೇಶ್ಯೆ** – (ಜೈನ) ಆರು ವಿಧವಾದ **ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯ** – ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ಲೇಶೈಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಕ್ರೋಧ ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ **ಕೃಷ್ಣಲೋಹ** – ಕರಿಯ ಲೋಹ, ಕಬ್ಬಿಣ **ಕೃತ್ರಿಮ** – ಕೃತಕ; ಮೋಸ; ಶೂನ್ಯಮಾಟ; ದತ್ತು **ಕೃಷ್ಣಲೋಹಿತ** – ಕಡುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ **ಕೃಷ್ಣವಕ್ತ** – ಕಪ್ಪುಮುಖವುಳ್ಳ; ಕಪ್ಪುಮುಖ **ಕೃತ್ವ,** – ಸಂಪೂರ್ಣ; ನೀರು; ಹೊಟ್ಟೆ **ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಕೃತ್ಸ್ಯಕರ್ಮ** – ಪೂರ್ತಿ ಕೆಲಸ **ಕೃಷ್ಣವರ್ತ್ಯ** – ಕಪ್ಪು ಹಾದಿಯುಳ್ಳವನು, ಅಗ್ನಿ **ಕೃತ್ಸ್ವಸುಖ** – ಸಂಪೂರ್ಣಸುಖ **ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ** – ಕರಿನಾಗ **ಕೃಷ್ಣಸಾರ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಜಿಂಕೆ; ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಶಕ್ತಿ **ಕೃದರ** – ಉಗ್ರಾಣ, ಕಣಜ **ಕೃಪಣ** – ತುಚ್ಛವಾದ; ವಿವೇಕಹೀನವಾದ; ಜಿಪುಣ **ಕೃಷ್ಣಾಂಗ** – ಕಪ್ಪು ಮೈ **ಕೃಪಾಂಗ** – ದಯಾಮಯ **ಕೃಷ್ಣಾಂಬರ –** ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ; ದ್ರೌಪದಿಯ ವಸ್ತ್ರ **ಕೃಪಾಕರ** – ಕೃಪೆಗೆ ನೆಲೆವನೆಯಾದವನು **ಕೃಷ್ಣಾಗರುಧೂಪ –** ಒಂದು ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ **ಕೃಷ್ಣಾಚರಣ** – ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ **ಕೃಪಾಣ** – ಕತ್ತಿ **ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ** – ಕೃಷ್ಣಮೃಗದ ಧರ್ಮ **ಕೃಪಾಣಿ** – ಕತ್ತರಿ **ಕೃಪಾವತಿ** – ದಯಾವಂತೆ **ಕೃಷ್ಣಾಹಿ** – ಕಾಳಸರ್ಪ **ಕೃಶಮಧ್ಯೆ –** ತೆಳುವಾದ ಸೊಂಟವುಳ್ಳವಳು **ಕೃಷ್ಟಿಕೆ** – ಕರಿಯ ಸಾಸಿವೆ; ಕಪ್ಪು ಕಲೆ **ಕೃಶರಾಗ** – ಪ್ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾದವನು **ಕೃಷ್ಣೆ** – ಅಗ್ನಿಯ ಏಳು ನಾಲಗೆಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಕೃಶಶರ – ದುರ್ಬಲವದ ಬಾಣವುಳ್ಳವನು ಹಿಪ್ಪಲಿ; ದ್ರೌಪದಿ **ಕೃಷ್ಣೋರಗ** – ಕಾಳಸರ್ಪ **ಕೃಶಾನು** – ಅಗ್ನಿ **ಕೃಶಾನುನೇತ್ರ** – ಬೆಂಕಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಕೃಷ್ಯ** – ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ; ಉಳಲು **ಕೃಶಾನುಪೃಷತ್ತ** – ಬೆಂಕಿಯುಗುಳುವ ಬಾಣ ಸಾಧ್ಯವಾದ; ಬೇಸಾಯಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿ **ಕೃಶಾನುಶಿಖೆ** – ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ **ಕೆಂಕ** – ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಕೃಶಾಶ್ವಿ** – ನಟ, ನರ್ತಕ **ಕೆಂಕಲ್** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು **ಕೃಶೀಕರಣ** – ತೆಳ್ಫಗಾಗಿಸುವಿಕೆ **ಕೆಂಕಲ** – ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ್ **ಕೆಂಕೆಲ್ಲ** – ಕೆಂಕಲಿ **ಕೃಶೋದರ** – ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳ **ಕೆಂಗಡೆ** – ಜಡ್ಡುಹಿಡಿದು ಕೆಂಪಾದ ಭಾಗ **ಕೃಷಿ** – ಬೇಸಾಯ **ಕೆಂಗಣ್** – ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣು; ಕೋಪಗೊಂಡ ಕಣ್ಣು **ಕೃಷಿನಿರತ** – ರೈತ, ಬೇಸಾಯಗಾರ

ಕೆಂಗಣ್ಣಲರ್ವಕ್ತಿ – ಕೋಗಿಲೆ **ಕೆಂಮ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ; ತಾಮ್ರ; ಮಾಣಿಕ್ಯ **ಕೆಂಗಣ್ಣಕ್ತಿ** – ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣಿನ ಹಕ್ಕಿ, ಕೋಗಿಲೆ **ಕೆಂಪುವೀಱು** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬೀರು **ಕೆಂಗದಿರ್** – ಕೆಂಪು ಕಿರಣ **ಕೆಂಪೆಸೆ** – ಕೆಂಪನ್ನು ಬೀರು, ಕೆಂಪಗೆ ಹೊಳೆ **ಕೆಂಗದಿರ** – ಸೂರ್ಯ **ಕೆಂಪಳಸು** – ಕೆಂಪೇರು **ಕೆಂಗಅಸು** – ಕೆಂಪಾಗು **ಕೆಂಪೇಱು** – ಕೆಂಪಗಾಗು **ಕೆಂಗಲೆ** – ಕೆಂಪು ಗುರುತು **ಕೆಂಪೊಡರಿಸು** – ಕೆಂಪಾಗು **ಕೆಂಗಲೆಗಟ್ಟು** – ಕೆಂಪಾದ ಗುರುತಾಗು **ಕೆಂಪೊದವು** – ಕೆಂಪಗಾಗು **ಕೆಂಗಲೆವಡೆ** – ಕೆಂಪು ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದು **ಕೆಂಬಟ್ಟೆ** – ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆ, ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರ **ಕೆಂಗಲ್ಡಸಗು** – ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪೇರು; ಕೋಪಗೊಳ್ಳು **ಕೆಂಬಣ್ಣ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ **ಕೆಂಗವಸಣಿ(ಗೆ)** – ಕೆಂಪು ಹೊದಿಕೆ **ಕೆಂಬರಲ್** – ಕೆಂಪು ಹರಳು, ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಪದ್ಮರಾಗ **ಕೆಂಗಱೆ** – ಕೆಂಪು ಗರಿ **ಕೆಂಬರಲೋಲೆ** – ಕೆಂಪು ಹರಳಿನ ಓಲೆ **ಕೆಂಗಱ³** – ಕೆಂಪು ಕರೆ **ಕೆಂಬಲ್** – ಕೆಂಪು ಹಲ್ಲು **ಕೆಂಬಲಗೆ** – ಕೆಂಪು ಗುರಾಣಿ **ಕೆಂಗೞವೆ** – ಕೆಂಪು ಅಕ್ಕಿ, ಅದರ ಬತ್ತ ಕೆಂಗಿಡಿ – ಕೆಂಪು ಕಿಡಿ **ಕೆಂಬಸದನ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ವೇಷ **ಕೆಂಗಿಡಿಯ** – ಕೆಂಪು ಕಿಡಿಯುಳ್ಳವನು, ಅಗ್ನಿ **ಕೆಂಬೞವಿಗೆ** – ಕೆಂಪು ಬಾವುಟ **ಕೆಂಗುಡಿ** – ಕೆಂಪು ಧ್ವಜ; ಕೆಂಪು ಚೆಗುರು; ಹವಳ **ಕೆಂಜಿಸಿಲ್** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬಿಸಿಲು **ಕೆಂಗೊಡೆ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಕೊಡೆ **ಕೆಂಬುೞು** – ಮಿಂಚುಹುಳು **ಕೆಂಗೊನರ್** – ಕೆಂಪಾದ ಚಿಗುರು **ಕೆಂಬಿಟ್ತು** – ಕೆಂಪು ಬೀಜ **ಕೆಳಗೊಲೆ** – ಕೆಂಪಾದ ಗೊನೆ **ಕೆಂಬೆಱು** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಪಡೆ **ಕೆಂಗೋಲ್** – ಕೆರಳುವಿಕೆ; ಕೆಂಪುಗರಿಯ ಬಾಣ **ಕೆಂಬೆಳಗು** – ಕೆಂಪು ಬೆಳಕು **ಕೆಂಗೋಲ್ಗೊಳ್** – ಕೆರಳು, ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳು **ಕೆಂಬೊನ್** – ಚಿನ್ನ **ಕೆಂಗೋಲ್ಡಸಗಿಸು** – ಕೆರಳಿಸು **ಕೆಂಬೊಳಪು** – ಕೆಂಪಾದ ಹೊಳಪು **ಕೆಂಗೋಲ್ಡಸಗು** – ಕೋಪಗೊಳ್ಳು ಕೆಕ್ತರಿ(ಕೆ) – ಒಂದು ಹಣ್ಣು **ಕೆಕ್ತರೆಗೆರಳು** – ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪಾಗು **ಕೆಂಚಣಿಲು** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಅಳಿಲು **ಕೆಂಚಿ** – ಚೆಲುವೆ **ಕೆಕ್ಗಳ** – ಕೋಪ **ಕೆಂಚಂಜೆ** – ಕೆಂಪು ಸಂಜೆ **ಕೆಕ್ತಳಗೆಳರ್(ಲ್)** – ಕೆಕ್ಕರೆಗೆರಳು **ಕೆಂಜ(ಜೆ)ಡೆ** – ಕೆಂಪು ಜಡೆ **ಕೆಕ್ತಳ(ರಿ)ಸು** – ಕೆಂಪೇರು; ಕೋಪಗೊಳ್ಳು **ಕೆಂಜಾಜಿ** – ಕೆಂಪು ಜಾಜಿ **ಕೆಕ್ತು** – ಹಸು ಕಾಯುವಾಗ ಕೂಗು, **ಕೆಂಜಿಗುರ್** – ಕೆಂಪು ಚಿಗುರು ಗೋಶಿಕ್ಷಾಧ್ವನ; ಕೇಕೆ ಹಾಕು ಕೆಂಜಿಗೆ – ಕೆಂಪು ಇರುವೆ **ಕೆಚ್ಚನೆ –** ಕೆಂಪಾಗಿ **ಕೆಂಜೆಡೆದುಱುಗಲ್** – ಕೆಂಜಡೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಕೆಚ್ಚಲ್** – ಕೆಚ್ಚಲು ಕೆಂಡ – ಉರಿಯುವ ಇದ್ದಿಲು, ಇಂಗಳ **ಕೆಚ್ಚಟೆ** – ಶಕ್ತಿಗುಂದು **ಕೆಂಡವೞೆ** – ಕೆಂಡದ ಮಳೆ **ಕೆಚ್ಚು** – ದಾರದ ತುದಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸು; ನೇಯ್ಗೆಯ **ಕೆಂದೞ್ಣ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ; ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ **ಕೆಂದಳ** – ಕೆಂಪಾದ ಕೈ; ಕೆಂಪಾದ ಎಸಳು **ಕೆಚ್ಚುಗಟ್ಟ** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗು, ದೃಢವಾಗು **ಕೆಂದಆರ್** – ಕೆಂಪು ಚಿಗುರು **ಕೆಚ್ಚುವೀೞ್** – ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರು, ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರು **ಕೆಂದಳಮಾ೯ವು** – ಕೆಂಪು ಚಿಗುರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಕೆಚ್ಚುವಿರ್** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು **ಕೆಚ್ಚೇಱು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು, ಅಧಿಕವಾಗು ಮಾಫ್ರ **ಕೆಟ್ಲಾಡು** – ಕೆಟ್ಟತನದಿಂದ ನಡೆದುಕೋ **ಕೆಂದಳರ್ವಸೆ** – ಕೆಂಪು ಚಿಗುರಿನ ಹಾಸಿಗೆ **ಕೆಂದ೪ರ್ವಾಸು** – ಕೆಂದಳಿರ್ವಸೆ **ಕೆಡಮ** – ಕೆಡವು, ಪತನ **ಕೆಂದಾಮ(ವ)ರೆ** – ಕೆಂಪು ತಾವರೆ **ಕೆಡಿಸು** – ಕಿಡಿಸು, ಹಾಳುಮಾಡು; ನಂದಿಸು; **ಕೆಂದಾವರೆಗೊಳ** – ಕೆಂಪು ತಾವರೆಗಳಿರುವ ಕೊಳ ಶೀಲಭಂಗಮಾಡು **ಕೆಂದು** – ಅನುರಾಗ, ರತಿ; ಆತುಕೊಳ್ಳು, ಆಶ್ರಯಿಸು **ಕೆಡು** – ಹಾಳಾಗು, ನಾಶವಾಗು; ಅಳಿಸಿಹೋಗು; **ಕೆಂದೇೞ್** – ಕೆಂಪು ಚೇಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗು; ದುರ್ಗತಿತೀಡಾಗು; **ಕೆಂಪಡರ್ –** ಕೆಂಪಬಣ್ಣ ಆವರಿಸು, ಕೆಂಪೇರು ಚೆದುರಿ ಹೋಗು; ಕೈಮೀರು; ದುಷ್ಟನಾಗು; **ಕೆಂಪಡಸು** – ಕೆಂಪಡರ್ ಅಪವಿತ್ರನಾಗು; ಮರಣಹೊಂದು; ವಿನಾಶ; ಹದಗೆಡು **ಕೆಂಪಿಡಿ** – ಕೆಂಪಾಗು

ಕೆಡುಕಿ – ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು **ಕೆಯ್ಗಟ್ಟ** – ಕೈಗಟ್ಟಿ, ತೆಯ್ದ ಗಂಧ, ಕೈಗೆ **ಕೆಡುವೊಡಲ್** – ನಾಶಗೊಳ್ಳುವ ದೇಹ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಧ **ಕೆಯ್ಗಟ್ಟಗೊಕ್** – ಕೈಗಟ್ಟಿಗೊಳ್, ಸುಗಂಧವ್ನು ಕೈಗೆ ಕೆಡೆ – ಬೀಳು; ಮಲಗು; ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ **ಕೆಡೆನುಡಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತಾಡು; ಬೈಗುಳ, ದೂಷಣೆ **ಕೆಯ್ಗಡಿ** – ಕೈಗಡಿ, ಕತ್ತರಿಸಲಾದ ಸೊಂಡಿಲ **ಕೆಡೆನೂಂಕು** – ತಳ್ಳು, ಬೀಳುವಂತೆ ನೂಕು **ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟ** – ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿ **ಕೆಯ್ದಣ್ಣು** – ಕೈಗಣ್ಮು, ಮಿತಿಮೀರು, ಕೈಮೀರು **ಕೆಡೆಯಿಕ್ಕು** – ಬೀಳಿಸು **ಕೆಯ್ದಡೆ** – ಕೈಗ**ಟಿ, ಕೈಮೀರು, ಅತಿಯಾಗು** ಕೆಯ್ದಾ(ಯ್) – ಕೈಗಾಯ್, ನಿಧಾನಿಸು; ರಕ್ಷಿಸು **ಕೆಡೆಯೆಸು** – ಬೀಳುವಂತೆ ಹೊಡೆ **ಕೆಡೆವೊಯ್** – ಬೀಳುವಂತೆ ಹೊಡೆ **ಕೆಯ್ದಾವಲ** – ಕೈಗಾವಲಿ, ಚಿಕ್ಕ ಕಾವಲಿ **ಕೆಣಕು** – ರೇಗಿಸು **ಕೆಯ್ಗೂಡು** – ಕೈಗೂಡು, ಒದಗು, ದೊರಕು; ಸಿದ್ದಿಸು; ಸ್ವಾಧೀನವಾಗು **ಕೆತ್ತಣ** – ಕೆತ್ತನೆ; ಕುಂದಣಗೆಲಸ **ಕೆತ್ತಿಸು** – ಕೊರೆಯಿಸು **ಕೆಯ್ಗೆಮಾಡು** – ಕೈಗೆಮಾಡು, ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊ, ಕೆತ್ತು – ಅದಿರು, ಮಿಡುಕು; ಸ್ಪಂದನ; ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು **ಕೆಯ್ಗೆಯ್** – ಕೈಗೈ, ಅಲಂಕರಿಸು; ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊ ಮೇಲ್ಬಾಗವನ್ನು ಸೀಳು **ಕೆತ್ತುಗುಂದು** – ನಡುಕ ನಿಲ್ಲು; ಸ್ಪಂದನವಿಲ್ಲದಿರು **ಕೆಯ್ದೆಯ್ಲು** – ಕೈಗೈಸು, ಅಲಂಕರಿಸು ಕೆದಕು – ಬೆದಕು, ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆ **ಕೆಯ್ದೊಡು** – ಕೈಗೊಡು, ಕೈ ನೀಡು; ಕೈಯಾಸರೆ ನೀಡು; ಕರೆತರಲು ಗೌರವದಿಮದ ಕೈ ಕೆದಱ್(ಱು) – ಕೆದರು, ಚೆದುರು; ಒದರು **ಕೆದಱೆಸು** – ಚೆದುರಿಸು; ಹರಡು; ಚಾಚು; ಸಹಾಯ ಮಾಡು ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗಿಸು **ಕೆಯ್ದೊಳಸು** – ಕೈಗೊಳಿಸು, ಸಿಂಗರಿಸು; **ಕೆದಱೀೞ್** – ಚೆದುರಿ ಮೇಲಕ್ಕೇಳು ಅಣಿಗೊಳಿಸು **ಕೆನೆ** – ಕುದುರೆಯಂತೆ ಹೇಕರಿಸು; ಹೇಷಾರವ **ಕೆಯ್ತ** – ಕೈತ, ಕೆಲಸ; ಚೇಷ್ಟೆ; ಮೋಸ **ಕೆಯ್ತೀವು** – ಕೈತೀವು, ಕೈತುಂಬು ಮಾಡು; ಹಾಲಿನ ಸಾರಭಾಗ **ಕೆನೆಗೊಳ್** – ಕೆನೆಗಟ್ಟು **ಕೆಯ್ದರ್** – ಕೈಯನ್ನು ತಾ; ಕೈ ನೀಡು **ಕೆನ್ನಂ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ; ವೆಗ್ಗಳವಾಗಿ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ **ಕೆಯ್ದೀವಿಗೆ** – ಕೈದೀವಿಗೆ, ಕೈ ದೀಪ **ಕೆಯ್ದು** – ಕೈದು, ಆಯುಧ **ಕೆನ್ನಗಸೆ** – ಕೆಂಪು ಅಗಸೆ **ಕೆನ್ಗನೆ** – ಸುಮ್ಮನೆ **ಕೆಯ್ದುಕಾಱ** – ಆಯುಧ ಹಿಡಿದವನು, ಯೋಧ **ಕೆನ್ನವಿರ್** – ಕೆಂಪು ಕೂದಲು **ಕೆಯ್ದುಗೆಯ್** – ಆಯುಧಪ್ರಯೋಗ; (ಯುದ್ಧ) **ಕೆನ್ಸಿಱೆಮುಗಿಲ್** – ಕೆಂಪಾದ ಪದರುಪದರು ಮೋಡ **ಕೆನ್ಸೀರ್** – ಕೆಂಪು ನೀರು; ರಕ್ಕ **ಕೆಯ್ದುಗೊಳ್** – ಕೈದುಗೊಳ್, ಆಯುಧ ಹಿಡಿ; ಯುದ್ದ ಮಾಡು **ಕೆನ್ಸುರಿ** – ಕೆಂಪಾದ ಉರಿ **ಕೆಯ್ದುವೊಱು** – ಕೈದುವೊಱು, ಕೆಯ್ದುವಿಡಿ **ಕೆನ್ಸೆ** – ಕಪೋಲ **ಕೆಯ್ದೆಗೆ** – ಕೈದೆಗೆ, ಕೈ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊ; **ಕೆನ್ಸೆತ್ತರ್** – ಕೆಂಪು ರಕ್ತ **ಕೆಮ್ಮಗೆ** – ಸುಮ್ಮನೆ ; ಮೌನವಾಗಿ ಹಿಮ್ಮಟ್ಟು **ಕೆಯ್ದುಱೆ** – ಕೈನಿಱಿ, ಕೈ ನಿಮಿರು; ಕೈ ತೂಗು **ಕೆಮ್ಮಡ** – ಕೆಂಪಾದ ಹಿಮ್ಮಡಿ **ಕೆಮ್ಮಣ್** – ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣು **ಕೆಯ್ನೀಡು** – ಕೈನೀಡು, ಕೈಯೊಡ್ಡು; ನೆರವಾಗು **ಕೆಯ್ಸೀರ್** – ಕೈನೀರ್, ಕೈಗೆ ಸುರಿವ ನೀರು; **ಕೆಮ್ಮನೆ** – ಕೆಮ್ಮಗೆ, ಸುಮ್ಮನೆ; ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ **ಕೆಮ್ಮುಗಿಲ್** – ಕೆಂಪು ಮೋಡ ಧಾರೆಯ ನೀರು **ಕೆಯ್ಸೀರೆಱೆ** –ಕೈನೀರೆಱೆ, ಧಾರೆ ಎರೆ ಕೆಯ್ - ಕೈ; ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು; ಹಸ್ತ; ಮರದ ಕೊಂಬೆ; ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ; ಸೊಂಡಿಲು **ಕೆಯ್ಸೆರವು** – ಕೈನೆರವು, ಬೆಂಬಲ **ಕೆಯ್ಪಱ³** – ಕೈಪಱ್, ಚಪ್ಪಾಳೆ; ಕೈ ತಮಟಿ **ಕೆಯ್ಕುಸುರಿ** – ಕೈಸುರಿ, ಕೈಚಳಕ **ಕೆಯ್ಪಱಿಗುಟ್ಟು** – ಕೈಪಱೆಗುಟ್ಟು, ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟು **ಕೆಯ್ತೊಳ್** – ಕೈಗೊಳ್ಳು, ಸ್ವೀಕರಿಸು; ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊ; ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊ; ಆಕ್ರಮಿಸು; **ಕೆಯ್ಪಡಿ** – ಕೈಪಿಡಿ, ಕನ್ನಡಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ(?); ಕೈಹಿಡಿಕೆ; ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಗ್ರಹಿಸು **ಕೆಯ್ಕೆಆಸು** – ಕೈಕೊಳಿಸು, ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕೆಯ್ಗೆಮಾಡು** – ಕೈಗೆಮಾಡು, ವಶಪಡಿಸಿಕೊ ಕೆಯ್ದಜ್ಞಲೆ – ಕೈಗಟ್ಟಲೆ, ಕೈಯ ಅಳತೆ, ಕೈ **ಕೆಯ್ಪೊಡೆ** – ಬಾಣದ ಗರಿ; ಕೈಚೀಲ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು; ಕೈಯೇ ತೂಕ ತಾಗದಂತೆ ಮುಂಗೈಗೆ ಹಾಕುವ ಗೌಸು

ಕೆಯ್ಡಱ³ – ಕೈಮಱ್, ಬೆರಗಾಗು; ಒಂದು ನೃತ್ಯ **ಕೆಯ್ಸುರಿಗೆ** – ಕೈಸುರಿಗೆ, ಕೈಗತ್ತಿ **ಕೆಯ್ಸೆಱೆ** – ಕೈಸೆಱೆ, ಬಂಧನ ಭಂಗಿ **ಕೆಯ್ಡಾಡು** – ಕೈಯಾಡು, ಕೈಯಿಂದ ಸನ್ನೆ ಮಾಡು; **ಕೆಯ್ಸಱಿಗೊಳ್** – ಕೈಸೆರೆಗೊಳ್, ಸೆರೆಹಿಡಿ, ಆಯುಧ ಝಳಪಿಸು; ದಾಳಿ ಮಾಡು ಬಂಧಿಸು **ಕೆಯ್ಡಾಸು** – ಕೈಮಾಸು, ಮೈಲಿಗೆಯಾಗು **ಕೆರಂಕು** – ಕೆರಿ; ಕಜ್ಪಿ, ತುರಿ ಕೆಯ್ಡುಗು – ಕೈಮಿಗು, ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಮಿತಿ ಮೀರು **ಕೆರಂಟು** – ಉಗುರಿನಿಂದ ಗೀಚು, ನಖ ಖನನ **ಕೆರಮ** – ಕೆರ್ಮ, ಚಪ್ಪಲಿ **ಕೆಯ್ಡೀಱು** – ಕೈಮೀಱು, ಮಿತಿ ಮೀರು **ಕೆಯ್ಮೀಱುಹ** – ಕೈಮೀಱುಹ, ಮಿತಿ ಮೀರುವಿಕೆ **ಕೆರಸಿ** – ಚೌಕಾಕಾರದ ಬಿದಿರ ಕುಕ್ಕೆ, ಮೊರ **ಕೆಯ್ಡುಗಿ** – ಕೈಮುಗಿ, ಕೈಜೋಡಿಸು **ಕೆರಳ್ಳು** – ರೇಗಿಸು; ಭುಜತಟ್ಟು; ಸ್ಪೋಟಗೊಳಿಸು **ಕೆರೆ** – ಉಗುರಿನಿಂದ ಗೀರು **ಕೆಯ್ಯಳವಿ** – ಭುಜಬಲ; ಶಕ್ತಿಸಾಧ್ಯವಾದುದು **ಕೆರ್ಚು** – ಕೆಚ್ಚು, ದಂಟು **ಕೆಯ್ಯಳವು** – ಕೆಯ್ಯಳವಿ **ಕೆಯ್ಯಾನ್** – ಕಯಯಾನ್, ಕೈ ಚಾಚು; ಬೇಡು **ಕೆರ್ಚುವೀೞ್** – ದಡ್ಡುಗಟ್ಟು **ಕೆಯ್ಯುಕ್ಕು** – ಕೈಯಿಕ್ಕು, ಕೈಯಿಡು, ಕೈಯಿಡು; **ಕರ್ಚೀಱು** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗು ಹಿಡಿದುಕೊ; ಸುಮ್ಮನಿರು **ಕೆರ್ಮ** – ಪಾದರಕ್ಸ್ **ಕೆಯ್ಯೆಡೆ** – ಕೈಯೆಡೆ, ಒತ್ತೆ; ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು **ಕೆರ್ಮಗಾಲ್** – ಪಾದರಕ್ಷೆ ಹಾಕಿದ ಕಾಲು **ಕೆಯ್ಯೆತ್ತು** – ಕೈಯೆತ್ತು, ಕೈ ಅಥವಾ ಸೊಂಡಿಲು **ಕೆಲ** – ಪಕ್ಕ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವನು; ಪ್ರದೇಶ, ಸ್ಥಳ; ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತು ಕೊಂಚ; ಕೆಲವು **ಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡು** – ಕೈಯೊಡ್ಡು, ಕೈ ಚಾಚು **ಕೆಲ೦** – ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ **ಕೆಯ್ವತ್ತು** – ಕೆಯ್+ಪತ್ತು, ಕೈಗೆ ಹತ್ತು **ಕೆಲಂಬರ್** – ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ **ಕೆಯ್ದಣಿ** – ಕೈವಱಿ, ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳ ಪ್ರದೇಶ **ಕೆಲಂದೆಗೆ** – ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸು ಕೆಯ್ವರ್ – ಕೈವರ್, ಕೈಗೆ ಬರು; ದೊರಕು; **ಕೆಲಂದೊಲಗು** – ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಚಿಗುರು; ವೃದ್ಧಿಯಾಗು **ಕೆಲ೦ದೋಱು** – ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕಾಣು **ಕೆಯ್ವಲ** – ಕೈವಲ, ಕೈಯ ಶಕ್ತಿ, ಭುಜಬಲ **ಕೆಲಂಜಡಿ** – ಮಗ್ಗುಲಾಗು **ಕೆಯ್ಲಸ** – ಕೈವಸ, ಕೈವಶ, ಸ್ವಾಧೀನ **ಕೆಲಜಂಕೆ** – ಮಗ್ಗುಲನ್ನು ಹೆದರಿಸುವುದು **ಕೆಯ್ವಸಗೊಳ್** – ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊ **ಕೆಲದ** – ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವನು ಕೆಯ್ವಾರ - ಕೈವಾರ, ಹೊಗಳಿಕೆ; ವರ್ತುಲ **ಕೆಲಮ** – ಗುಟುರು, ಕೆಲೆಯುವಿಕೆ **ಕೆಲವಣಿ** – ಕೆಲವು ಮಣಿ; ಪಕ್ಕದ ಮಣಿ ಬರೆಯುವ ಸಾಧನ, ಬಟ್ಟತ್ತಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು **ಕೆಲವಾೞು** – ನೆರಹೊರೆಯವರ ಮೋಸ **ಕೆಲಸಂಗೆಯ್** – ಕೆಲಸ ಮಾಡು **ಕೆಯ್ವಡಿ** – ಕೈವಿಡಿ, ಕೈಯನ್ನು (ಸೊಂಡಿಲನ್ನು) ಹಿಡಿ; ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿ **ಕೆಲಸಂಬೊಗು** – ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗು **ಕೆಯ್ವಡು** – ಕೈವಿಡು, ಕೈಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು; ಚಿಗುರು **ಕೆಲೆ** – ಗುಟುರು ಹಾಕು; ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಗು **ಕೆಯ್ವೀಸು** – ಕೈವೀಸು, ಯುದ್ದಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕೈ ಬೀಸಿ ಕೆಲ್ಲೆ – ಸಿಬುರು ಸನ್ನೆ ಮಾಡು, ಹಸ್ತಸೂಚನೆ **ಕೆಲ್ಲಂಬು** – ಈಟಿಯಂತಹ ಬಾಣ **ಕೆಯ್ಲೀೞ್** – ಕೈವೀೞ್, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು, ವಶವಾಗು **ಕೆಲ್ಲಯಸು** – ಕೆಲ್ಲೈಸು, ಬೆದರು, ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು **ಕೆಯ್ವುಗು** – ಕೈಪುಗು, ಕೈಸೇರು **ಕೆಲ್ಲೆನೋಟ** – ಓರೆನೋಟ **ಕೆಯ್ವೆಸ** – ಕೈವೆಸ, ಕೈಚಳಕ **ಕೆರ್ಮಸಗು** – ಕೆಸರು ತುಂಬು, ಬಗ್ಗಡಗೊಳ್ಳು **ಕೆಯ್ವೇಗ** – ಕೈವೇಗ, ಬಾಣಪ್ರಯೋಗದ ಕೈಚಳಕ **ಕೆಸವು** – ಅಣಬೆ, ಛತ್ರಿಕೆ **ಕೆಯ್ವೊಯ್** – ಕೈವೊಯ್, ಕೈ ತಟ್ಟು; ಕಾಳಗಕ್ಕೆ **ಕೆಸಱ್** – ಕೆಸರು, ರಾಡಿ ಕರೆ **ಕೆಸಱಕಡಿತ** – ಕೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಹರಡಿನ ಕಡತ **ಕೆಯ್ವೊಲ** – ಗದ್ದೆ ಕೆಸ**ಱ೦ಕ** – ಜಟ್ಟಿ **ಕೆಯ್ವೊಲಂಗಾ** – ಕೈವೊಲಂಗಾ, ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಕಾಯಿ **ಕೆಸಱೆಗೆ** – ಬಚ್ಕಲು **ಕೆಳಗಿವಿಗೆಯ್** – ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು **ಕೆಯ್ವೋಗು** – ಕೈವೋಗು, ಕೈತಪ್ಪು; ಚಿಗುರು **ಕೆಯ್ಸನ್ನೆ** – ಕೈಸನ್ನೆ, ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸನ್ನೆ **ಕೆಳಯಂಕೆ** – ಕೆಳಗಡೆಗೆ **ಕೆಯ್ಸನ್ನೆಗೆಯ್** – ಕೈಸನ್ನೆಗೈ, ಕೈಯಿಂದ **ಕೆಳರ್** – ಬಾಯಿಬಿಡು; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಆಕಳಿಸು; ಸನ್ನೆಮಾಡು ಕೋಪಿಸಿಕೋ **ಕೆಯ್ದಾರ್** – ಕೈಸಾರ್, ಈಡೇರು; ವಶವಾಗು **ಕೆಳರ್ಚು** – ಕೆರಳಿಸು, ರೇಗಿಸು **ಕೆಯ್ಸು** – ಕೈಸು, ಮಾಡಿಸು **ಕೆಳವಾಡಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಬ್ಬು

ಕೆಳವು – ಎಳೆಯುವಿಕೆ **ಕೇತನ** – ಧ್ವಜ; ಮನೆ **ಕೆಳಸಾರ್** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗು **ಕೇತನಮಾಅ(೪)ಕೆ –** ಧ್ವಜಗಳ ಸಾಲು ಕೆ - ಒಂದು ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ **ಕೇತು** – ಧೂಮಕೇತು; ಬೆಳಕಿನ ಕಾಂತಿ; ಕೆಳೆ – ಸ್ನೇಹ, ಗೆಳೆತನ; ಸೆಳೆ, ಆಕರ್ಷಿಸು ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮುಂದಾಳು; **ಕೆಳೆಗೊಳ್** – ಸ್ನೇಹಮಾಡು, ಜೊತೆಗೂಡು ರಕ್ಕಸ ಬಾಳೆ **ಕೇತುದಂಡ** – ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ **ಕೆಳೆತನ** – ಗೆಳೆತನ, ಸ್ನೇಹ **ಕೇತುಪಟ** – ಬಾವುಟ, ಧ್ವಜ **ಕೆಳೆಯ** – ಸ್ನೇಹಿತ, ಜೊತೆಗಾರ **ಕೇತುಹಸ್ತ** – ಕೇತುದಂಡ **ಕೆಳೆಸಂಕಲೆ** – ಇಬ್ಬರ ಕಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ **ಕೇದಗೆ** – ಕೇತಕಿ ಕಟ್ಟುವ ಸಂಕೋಲೆ ಕೆಱ³ – ತಟಾಕ, ಕಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸ್ಥಳ **ಕೇದರ** – ಗದ್ದೆ; ಉಪವನ **ಕೆೞಗಡೆ** – ತಳಭಾಗ **ಕೇದಾರವನ** – ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ **ಕೆೞಗಿವಿಗೆಯ್** – ಅಲಕ್ಷಿಸು, ಅನಾದರ ತೋರು **ಕೇನ** – ಏತರಿಂದ **ಕೇಯೂರ** – ಕಡಗ, ತೋಳುಬಂದಿ **ಕೆೞಗಿವಿಗೇಕ್** – ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳದಂತಿರು **ಕೇರ್** – ಗೋಡೆ; ಗೇರು ಮರ **ಕೆೞಗು** – ಕೆಳಗು, ಕೆಳಭಾಗ **ಕೆೞಗೆ** – ಕೆಳಗೆ, ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ **ಕೇರಳ** – ಕೇರಳದ ಹೆಂಗಸು **ಕೆೞದ** – ಬಡವಾದವನು, ಅಗಲಿದವನು **ಕೇರೆ** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು **ಕೆೞವ** – ಮುದುಕ **ಕೇರ್ಗಟ್ಟು** – ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು; ತಡಿಕೆ **ಕೇಲ್** – ಮಣ್ಣಿನ ಹರವಿ **ಕೇ** – ಮಲಗು, ಶಯನಗೈ; ರತಿಕ್ರೀಡೆ ಮಾಡು **ಕೇಂಕರಿಸು** – ಕೆಕ್ಕರಿಸು, ಕೇಕರಿಸು, ಗುರುಗುಡು ಕೇಅ(೪) – ಆಟ; ಶೃಂಗಾರಕ್ರೀಡೆ **ಕೇಂದ್ರಸ್ಥ** – ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವವನು **ಕೇಲಗೃಹ** – ಆಟದ ಮನೆ **ಕೇಕರ** – ಓರೆಗಣ್ಣು, ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣು **ಕೇಅೀನಿಲಯ** – ಕೇಲಿಗೃಹ **ಕೇಕರದ್ಯುತಿ** – ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ಕಾಂತಿ **ಕೇವಣ** – (ಕ್ಷೇಪಣ) ಕುಂದಣಗೆಲಸ; ನೂಕುವುದು **ಕೇಕರಮರೀಚಿ** – ಕೇಕರದ್ಯುತಿ **ಕೇವಣಿಸು** – ಲೇಪಿಸು; ಜೋಡಿಸು; ಧರಿಸು **ಕೇಕರರುಚಿ** – ಕೇಕರದ್ಯುತಿ **ಕೇವಲ(ಳ)** – ಸಮಗ್ರ; (ಜೈನ) ಜ್ಞಾನದ ಐದು **ಕೇಕರಾಲೋ(ಕೋ)ಕ(ನ)** – ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟ, ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಡಿನೋಟ **ಕೇವಲಜ್ಞಾನ** – ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ **ಕೇಕರಿಸು** – ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೊಡು **ಕೇವಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ** – (ಜೈನ) ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಕಱ – ಹೆಗ್ಗಣ ಆವರಿಸುವ ಕರ್ಮ **ಕೇಕಿ** – ನವಿಲು **ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದವನು **ಕೇಕಿತಾಂಡವ** – ನವಿಲ ನೃತ್ಯ **ಕೇವಲದರ್ಶನ** – (ಜೈನ) ದರ್ಶನದ ನಾಲ್ಕು **ಕೇಕಿನರ್ತನ** – ಕೇಕಿತಾಂಡವ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕೇವಲದರ್ಶನಾವರಣೀಯ** – (ಜೈನ) **ಕೇಕಿವಿಲಾ(ಳಾ)ಸ** – ಕೇಕಿತಾಂಡವ **ಕೇಗು** – ನವಿಲಿನಂತೆ ಧ್ವನಿಮಾಡು; ನವಿಲ ಕೂಗು ಕೇವಲದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆವರಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕರ್ಮ ಕೇಡಾಕುಳ - ನೀರಾಟವಾಡಲು ಮಾಡಿದ ಗುಂಡಿ **ಕೇವಲಹುಣ್ಯಾನ್ಷಿತ** – ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಣ್ಯವಂತ **ಕೇಡಾಳ** – ಕೇಡಿಗ **ಕೇವಲಬೋಧ** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನ **ಕೇಡು** – ಅಪಾಯ; ಹಾನಿ; ಚೆಲ್ಲುವಿಕೆ **ಕೇಡೆಯ್ದಸು** – ಕೆಡನ್ಸುಂಟುಮಾಡು **ಕೇವಲಲಜ್ಜ** – (ಜೈನ) ಪಂಚ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ **ಕೇಣ** – ಮತ್ಸರ, ದ್ವೇಷ, ರೋಷ ಒಂಬತ್ತು ಲಬ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇಣಂಬಡೆ – ಮತ್ಸರಿಸು; ಸ್ಪರ್ಧಿಸು **ಕೇವಲವಿಭೂತಿ** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನ **ಕೇಣಕಾಱ** – ಜಿಮಣ **ಕೇವಲಾಗಮ** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನ **ಕೇವಲ(೪)** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ ಕೀಣಿ – ಕೇಣಿ, ಸಾಲು; (ಗೇಣಿ) ಗುತ್ತಿಗೆ **ಕೇಣಿಕ** – ಗಿರವಿ, ನ್ಯಾಸ **ಕೇವಲ(೪)ಪೂಜೆ** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದವನ **ಕೇಣಿಗೊಡು** – ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಡು **ಕೇಣಿಗೊಳ್** – ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊ; ಸಾಲುಗಟ್ಟು **ಕೇವಲಲೋಚನ** – ಕೇವಲ ದರ್ಶನ **ಕೇತ** – ಕರೆ, ಆಹ್ವಾನ; ಸ್ತಲ; ಒಂದು ಕ್ಬುದ್ರ **ಕೇಶಪಾಶ** – ಸಮೃದ್ಧ ತಲೆಗೂದಲು ದೇವತೆ

ಕೇತಕಿ – ಕೇದಗೆ ಹೂ

ಕೇಶಪ್ರತಿಅಂಗ – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳ **ಕೇಆೕಭೂಧರ** – ಕ್ರೀಡಾಶೈಲ ಯೋಗಸಾಧನೆಯ ಒಂದು ಬಗೆ; ಸನ್ಮಾರ್ಗ **ಕೇಆೀಮರಾಳ** – ಅಟಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಿರುವ ಹಂಸ **ಕೇಆಲೋಲ** – ಕ್ರೀಡಾಲೋಲ ಕೇಶಬಂಧ(ನ) – ತಲೆಗೂದಲ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಮುಡಿ **ಕೇಆಲೈಲ** – ಕೇಳೀಭೂಧರ **ಕೇಶವ** – ವಿಷ್ಣು **ಕೇಳ್ಲ** – ಕೇಳುವಿಕೆ **ಕೇಶವಪನ** – ಚೌಲಕ್ರಿಯೆ ಕೇಱು – ಕಾಳುಕಸಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸು, **ಕೇಶಹಸ್ತ** – ಕೇಶಪಾಶ ಶೂರ್ಪಕರಣ **ಕೇಶಾವಪಾಟವ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು **ಕೇಟೆ** – ಸಾಲು, ಪಂಕ್ಕಿ ಗರ್ಭಾನ್ವಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕೈ** – ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು; ಮರದ ರೆಂಬೆ **ಕೇಶಾವಾಪ** – ಕೇಶಾವಪಾಟವ **ಕೈಕೋಲ್** – ಕಡೆಗೋಲು, ಮಂತು **ಕೇಶಿ** – ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ **ಕೈಗಡಿ** – ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿ, ತುಂಡುಮಾಡು **ಕೇಶೋತ್ಪಾಟನ** – ಕೇಶಾವಪಾಟವ **ಕೈಗಣ್ಯು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು **ಕೈಗನ್ನಡಿ** – ಸಣ್ಣ ಕನ್ನಡಿ ಕೇಸ – (ಕೇಶ) ತಲೆಗೂದಲು **ಕೇಸಕ್ತಿ** – ಕೆಂಪು ಅಕ್ಕಿ **ಕೈಗರ್ಚು** – ಕೈಯನ್ನು ತೊಳೆ **ಕೇಸಡಗು** – ಕೆಂಪು ಮಾಂಸ **ಕೈಗಟಿವು** – ಕೈ ಮೀರಿಕೆ, ಅತಿಶಯ **ಕೇಸಡಿ** – ಕೆಂಪಾದ ಅಡಿ **ಕೈಗುಣ** – ಹಸ್ತಗುಣ; ಪ್ರಭಾವ **ಕೈಗುತ್ತು** – ಕೈಯಿಂದ ಗುದ್ದು **ಕೇಸಡಿಯ** – ಕೆಂಪಾದ ಅಡಿಗಳುಳ್ಳವನು **ಕೇಸಡಿವೆಳಗು** – ಕೆಂಪು ಪಾದಗಳ ಕಾಂತಿ **ಕೈಗೆಯ್** – ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊ ಕೇಸರ – ಕೋಳಿ, ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಸಿಂಹದ **ಕೈಗೆಲ್** – ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕೂದಲು **ಕೈಗೈವಟೆ** – ಕೈಕೆಳಗು, ಕೈಗೆ ಹತ್ತಿರ **ಕೇಸರದ್ರುಮ** – ಬಕುಳದ ಮರ **ಕೈಗೊಂಬಾಳ** – ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಕುಣಿಯುವುದು **ಕೇಸರಫಲ** – ಬಕುಳದ ಹಣ್ಣು **ಕೈಗೊಳ್ಳ** – ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಕೊಳ್ಳಿ **ಕೇಸರರಜ** – ಹೂವನ ಬಂಡು, ಪರಾಗ **ಕೈಫಟ್ಟ** – ಪರಿಮಳ **ಕೈಟಭಾರಾತಿ** – ಕೈಟಭನ ಶತ್ರು, ವಿಷ್ಣು **ಕೇಸರಿ** – ಕೇಸರವನ್ನುಳ್ಳುದು, ಸಿಂಹ **ಕೇಸರಿಕಿಶೋರ** – ಸಿಂಹದ ಮರಿ **ಕೈಟುಂಕೆಗೆಯ್** – ಚಿಟಕಿ ಹೊಡೆ **ಕೇಸರಿಕೇತನ** – ಸಿಂಹದ ಚಿಹ್ನೆಯ ಧ್ವಜ; ಭೀಮ **ಕೈತ** – ಮಾಡಿದ, ರಚಿಸಿದ **ಕೇಸರಿಣಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹ **ಕೈತಕ** – ಕೇತಕಿ ಮಷ್ಪ ಕೇಸರಿದ್ದಿಷ – ಸಿಂಹದ ಶತ್ರು, ಶರಭ **ಕೈತಕದಳ** – ಕೇದಗೆ ವನ ಕೇಸರದ್ವಿಷಾರಿ – ಶರಭದ ಶತ್ರು, ಭೇರುಂಡ **ಕೈತಕಧೂ೪** – ಕೇದಗೆಯ ಪರಾಗ **ಕೇಸರಿಪೀಠ** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಕೈತಡವು** – ಕೈಯಿಂದ ತಡವು **ಕೇಸರಿಸು** – ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡು **ಕತವ** – ಮೋಸ; ನೆಪ **ಕೇಸುರಿ** – ಕೆಂಪಾದ ಉರಿ **ಕೈತವೋದರ** – ಕೈತವ+ಉದರ, ಮಾಯಾ ಶರೀರ **ಕೇಸೊಡಲ** – ಕೆಂಪು ದೇಹವುಳ್ಳವನು; **ಕೈದಟ್ಟ** – ಕೈ ತಟ್ಟು, ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟು **ಕೈದವ** – (ಕೈತವ) ಕಪಟ ಮಂಗಳಗ್ರಹ **ಕೇಕ್** – ಕೇಳು, ಆಲಿಸು, ಗಮನಿಸು; ಪಾಲಿಸು; **ಕೈದಾಗು** – ಕೈ ತಗುಲು; ಕೈಚಳಕ **ಕೈದು** – ಆಯುಧ ಪ್ರಶ್ನಿಸು **ಕೇಳ** – ಸಂಗಡಿಗ, ಸ್ನೇಹಿತ; ನರ್ತಕ **ಕೈದೋಱು** – ಶಕ್ತಿ ತೋರಿಸು **ಕೈನಡುಗು** – ಕೈ ಅಲ್ಲಾಡು, ಕಂಪಿಸು **ಕೇಳ** – ಆಟ; ವಿನೋದ ಕೇಳಕೆ – ಆಟ; ಪ್ರಸಿದ್ದಿ **ಕೈನಿಱೆ** – ಮೇಲೆತ್ತು ಕೇ**ಆೀಕೆವಿಡಿ** – ನೃತ್ಯಮಾಡು **ಕೈಪಱಿ** – ಕೈಯ ತಮಟಿ; ಚಪ್ಪಾಳೆ **ಕೇಳನಿವಾಸ** – ನೃತ್ಯಮಂದಿರ **ಕೈಪಿಡಿ** – ಕನ್ನಡಿ **ಕೇಆಅಲೆ** – ಶೃಂಗಾರಲೀಲೆ **ಕೈಪೆ** – ಕಹಿ **ಕೈಪೆದೊಂಡೆ** – ಕಹಿ ತೊಂಡೆ **ಕೇಳವಟ್ಟಲ್** – ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪು **ಕೇಳಶೀಳ** – ಆಟವೇ ಶೀಲವಾಗಿರುವವನು, ಆಟಗುಳಿ **ಕೈಪೆವಾತು** – ಅಪ್ರಿಯ ನುಡಿ **ಕೇಳನು** – ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾಡು; ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸು; **ಕೈಪೆವೀರೆ** – ಕಹಿ ಹೀರೆ **ಕೈಪೆವೆಮರ್** – ಕಹಿ ಬೆವರು ಹಾಡು; ನಾಟ್ಯವಾಡು **ಕೈಪೆಸರ** – ಕಹಿಯಾದ, ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿ **ಕೇಳೀಪ್ರಾಸಾದ** – ವಿನೋದಮಂದಿರ; ಆಟದ ಮನೆ

ಕೈಬರ್ – ಚಿಗುರಿಡು **ಕೈಳಾಶಾಚಳ** – ಕೈಲಾಸಶೈಲ **ಕೈಬರ್ದುಕು** – ಕೈಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊ **ಕೊಂಕ** – ವಕ್ರ; ಒಂದು ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ **ಕೊಂಕಾಡು** – ಕೊಂಕು ಮಾತಾಡು; ಚಮತ್ಕಾರದ **ಕೈಬಸ** – ಕೈವಶ **ಕೈ ಬಾಚಿ** – ಸಣ್ಣ ಬಾಚಿ ಮಾತಾಡು **ಕೊಂಕಾನ್** – ಬಾಗಿರು **ಕೈಬೋನ** – ಕೈ ತುತ್ತು **ಕೊಂಕಿಗೆ** – ವಕ್ರವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು **ಕೈಮಡು** – ಬೊಗಸೆ **ಕಯಮಾಡು** – ಆಯುಧ ಝಳಪಿಸು **ಕೊಂಕು** – ವಕ್ರವಾಗು; ವಕ್ರತೆ **ಕೊಂಕುಗೊಂಬು** – ಬಾಗಿದ ಕೊಂಬು; ಡೊಂಕಾದ **ಕೈಮಳೆ** – ಗಿಂಡಿ **ಕೈಮಿಗು** – ಕೆಯ್ಮಿಗು, ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಮಿತಿ ಮೀರು **ಕೊಂಕುವೆಱು** – ಬಾಗಿರು, ವಕ್ರವಾಗಿರು **ಕೈಮುಗಿಯಸು** – ಕೈಮುಗಿಯುವಂತೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕೊಂಗ** – ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು **ಕೈಮುರಿಗೆ** – ಕೈಯ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿದ ಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ **ಕೊಂಚೆ** – (ಕ್ರೌಂಚ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ **ಕೊಂಚೆಯ** – ಚಪ್ಪರ; ಬಳ್ಳಿಮಾಡ **ಕೈಯಂಬು** – ಕೈಯ ಬಾಣ **ಕೊಂಚೆವಿಂಡು** – ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಿಂಡು **ಕೈಯಳವಿ** – ಕೆಯ್ಯಳವಿ, ಶಕ್ತಿಸಾಧ್ಯ **ಕೊಂಡ** – ಅಗ್ನಿಕುಂಡ **ಕೈಯಳೆ** – ಮಜ್ಪಿಗೆ **ಕೊಂಡಗುಱೆ** – ನಾಲ್ಕು ಕೊಂಬುಗಳ ಸಾರಂಗ ಕೈಯಾಣೆಯಡು – ಕೈ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಭಾಷೆ **ಕೊಂಡಾಡು** – ಬಹುವಾಗಿ ಆದರಿಸು ಕೊಡು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು **ಕೊಂಡುಕೊನೆ** – ಸಂತೋಷಿಸು; ಹೊಗಳು **ಕೈಯುಗುರ್** – ಕೈಬೆರಳಿನ ಉಗುರು **ಕೊಂಡೆಯ** – ಚಾಡಿ ಮಾತು **ಕೈಯೂಱು** – ಕೈಯನ್ನಿರಿಸು **ಕೊಂತ** – ಸಬಳ, ಒಂದು ಆಯುಧ **ಕೈಯೇಱು** – ಕೈಯಿಂದ ಆದ ಗಾಯ **ಕೊಂತಂಗೊಳ್** – ಕೊಂತ ಹಿಡಿ; ಕೊಂತದಿಮದ ಹೊಡೆ; ಕೊಂತದಿಂದ ಗಾಯಗೊಳ್ಳು **ಕೈಯೊಡಮೆ** – ಕೈಯ ಒಡವೆ **ಕೈರಂತ(ದ)ಱೆ** – ತುಂಡು ಮಾಡು **ಕೊಂತಗಾಱ** – ಕೊಂತ ಹಿಡಿದು **ಕೈರವ** – ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆ ಮಾಡುವವನು -**ಕೊಂತಗೆಯ್ಯ** – ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಂತ ಹಿಡಿದವನು; **ಕೈರವಗಂಧಿ** – ಬಿಳಿ ನೈದಿಲೆಯ ಸುಗಂಧವಿರುವವರು ನೈರುತ್ಯಾಧಿಪತಿ, ನಿರುತಿ **ಕೈರವಮಿತ್ರ –** ಚಂದ್ರ **ಕೊಂಬಳ** – ಕೊಂಬೆ, ರೆಂಬೆ **ಕೈಲಾಸ** – ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಟ್ಟ **ಕೊಂಬಾಟ** – ಕೊಂಬಿನ ಆಟ **ಕೈಲಾಸಶೈಲಕಲ್ಪಕ** – ಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸದೃಶ **ಕೊಂಬು** – ಸಂಕೇತಸ್ಥಳ **ಕೈವಟ್ಟಲ್** – ಕೈ ಬಟ್ಟಲು, ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟಲು **ಕೊಂಬುಗೊಡು** – ಆಶ್ರಯ ನೀಡು **ಕೈವರ್ತ** – ಬೆಸ್ತ, ಮೀನುಗಾರ **ಕೊಂಬುಗೊಳ್** – ಆಶ್ರಯ ಪಡೆ **ಕೈವಲ್ಯ** – ಮೋಕ್ಷ, ನಿರ್ವಾಣ **ಕೊಂಬುಟೆ** – ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಬಿಡು; ಆಶ್ರಯ ತಪ್ಪು **ಕೈವಲ್ಯಬೋಧ** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನ; ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಕೊಕ್ತ** – ಕೋಳಿ **ಕೊಕ್ಕರಿಕೆ(ಕ್ಕೆ)** – ಜಿಗುಪ್ಸೆ, ಹೇಸಿಕೆ **ಕೈವಾಗು** – ಕೈಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸು **ಕೊಕ್ತರಿಕೆವೆಱು** – ಅಸಹ್ಯಪಡು **ಕೈವಾರ್** – ಸಹಾಯ ಬಯಸು; ನಿಲ್ಲಿಸು, ತಡೆ **ಕೈವಾರ** – ಸ್ತ್ರೋತ್ರ; ಹೊಗಳಿಕೆ **ಕೊಕ್ತರಿಸು** – ಕೊಕ್ಕರಿಕೆವೆಳು **ಕೈವಾರಂಗೊಳ್** – ಮೆಚ್ಕು; ಹೊಗಳು **ಕೊಗ್ಗನೆ** – ಕಗ್ಗನೆ, ಕಪ್ಪಗೆ ಕೊಗ್ಗಿ – ಒಂದು ಔಷಧಿಸಸ್ಯ; ಕಿವಿಯ ಕೊಳೆ **ಕೈವಾರಿಸು** – ನೆರವಾಗು **ಕೈವೀಣ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ **ಕೊಗ್ಗೆಸಱ್** – ಕೊಱ್ಗೆಸಱ್, ನಾರುವ ಕೆಸರು **ಕೈವೋಗು** – ಕೆಯ್ವೋಗು, ಗುರಿತಪ್ಪು; ಚಿಗುರು; **ಕೊಟಕ** – ನೋಟಕ **ಕೊಟಕಿಡು** – ನೆಗೆದಡು **ಕೈಶಿಕ** – ಕೇಶರಾಶಿ; ಪ್ರಣಯ; ಒಂದು ರಾಗ **ಕೊಟ್ಟಗೆ** – ಕೊಟ್ಟಿಗೆ, ಚಿಕ್ಕ ಕೊಠಡಿ **ಕೈಶಿಕೀ(ವೃತ್ತಿ)** – ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು **ಕೊಟ್ಟಜ** – ಕಪ್ಪ, ಕಾಣಿಕೆ ಸ್ಥಜಿಸುವ ಒಂದು ವೃತ್ತಿ **ಕೊಟ್ಟಜ೦ಗೊಡು** – ಕಪ್ಪ ಕೊಡು **ಕೈಸಾಣೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಸಾಣೆ ಕಲ್ಲು **ಕೊಟ್ಟವಳ** – ಕೋಟೆಯ ಕಾವಲುಗಾರ **ಕೈಸಾರೆ** – ಕೈಗೆಟುಕುವಷ್ಣು ಹತ್ತಿರ **ಕೊಟ್ಟ(ಸ)ಸು** – ಸುಟ್ಟ ಮಾಂಸ **ಕೈಳಾಸಶೈಲ** – ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತ **ಕೊಟ್ಟಸ** – ಕೊಟ್ಟ(ಸ)ಸು

ಕೊಟ್ಟಾರ – ಕೋಷ್ದ್ರಾಗ್ಫರ, ಕಣಜ; ಭಂಡಾರ **ಕೊನೆದೋಱು** – ಚಿಗುರೊಡೆ **ಕೊಟ್ಟಗೆ** – ಹೊರೆ ಹೊರುವ ಎತ್ತು; ಹೇರೆತ್ತು **ಕೊನೆಮೀಸೆ** – ಕುಡಿಮೀಸೆ **ಕೊಟ್ಲು** – ನವಿಲು, ಕೋಳಿಗಳ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ **ಕೊನೆವಾಸೆ** – ಕಿಬ್ಸೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಎದೆಯವರೆಗಿನ ತುರಾಯಿ; ಚೂಚುಕ **ಕೊನೆಫುಗುರ್** – ಉಗುರಿನ ತುದಿ **ಕೊಟ್ಟೆ** – ಗೊರಟೆ, ಓಟೆ ಕೊಡ - ಗಡಿಗೆ, ಬಿಂದಿಗೆ **ಕೊನೆವೆಳಗು** – ಚಿಗುರಿನ ಕಾಂತಿ ಕೊಡ(೦)ಕೆ - ಕಿವಿ **ಕೊನ್ನಿಗ** – ದೃಢಕಾಯ; ಸುಂದರ **ಕೊಡಂಜಿ** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡ **ಕೊಪ್ಪರ** – ಮೊಳಕೈ; ಮೊಳಕಾಲು; ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ **ಕೊಡಂತಿ** – ಕೊಡತಿ, ಮರಗೆಲಸದ ಸಾಧನ ಒಂದು ವರಸೆ **ಕೊಡಂಬೆ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಳಸುವ ಬುಟ್ಟಿ **ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ** – ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ, ಅಗಲ ಬಾಯಿಯ ದೊಡ್ಡ **ಕೊಡ(ಡು)ಗೂಸು** – ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿ, ಕನ್ಯೆ ಪಾತ್ರೆ **ಕೊಡಗೂಸುತನ** – ಕನ್ನೆತನ **ಕೊಪ್ಪು** – ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ; ಒಂದು ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ; ಜಡೆಬಿಲ್ಲೆ **ಕೊಡಗೊಳ್** – ಕೊಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ **ಕೊಯ್** – ಕತ್ಕರಿಸು; ಹೂಬಿಡಿಸು **ಕೊಡತಿವುೞು** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳು **ಕೊಡಮ** – ಒದರು, ಜಾಡಿಸು, ವಿಕೀರ್ಣ **ಕೊಯ್ತಲೆಯಧಮಾ** – ಕೊಯ್ದ ತಲೆಯ ನೀಚನೇ, ಎಂದರೆ ಎರಡು ತಲೆಯ ನೀಚನೇ **ಕೊಡಲ** – ಮರ ಕಡಿಯುವ ಸಾಧನ **ಕೊಡಲಗೊಳ್** – ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ **ಕೊರಂಗು** – ಕೊರಗು; ಸೊರಗು; ನಿಸ್ಸಾರವಾಗು **ಕೊಡಲೆ** – ಕರುಳು **ಕೊರಂಟು** – ಕೊರಡು, ಒಣಗಿದ ಮರ **ಕೊಡವಾಲ್ದಱ³** – ಕೊಡ ಹಲು ಕರೆ **ಕೊರಂಟುದಲೆ** – ಒಣಗಿ ಕೊರಡಿನಂತಾದ ತಲೆ **ಕೊಡವಿ** – ಮದುವೆಯಾಗದ ಹೆಣ್ಲು, ಕನ್ನೆ **ಕೊರಗಿಸು** – ಕುಗ್ಗಿಸು; ಬಾಡಿಸು **ಕೊಡಸಾರಿ** – ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ **ಕೊರಡಗೆ** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಕೊಡಸಿಗೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ **ಕೊರಡು** – ಒಣಮರದ ತುಂಡು **ಕೊಡು** – ಸಮರ್ಪಿಸು **ಕೊರಲ್(ಳ್)** – ಕೊರಳು, ಗ್ರೀವ, ಕಂಠ; ಧ್ವನಿ; **ಕೊಡುಕಿಸು** – ಗುಟುಕು ಕೊಡು ಮಾತು, ಹುಡಿ **ಕೊರಲಟೆವು** – ದನಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿರುವುದು **ಕೊಡೆ** – ಆತಪತ್ರ, ಛತ್ರಿ **ಕೊರಲುದ್ದ(೦)** – ಕಂಠ ಪೂರ್ತಿ, ಕೊರಳಿನವರೆಗೆ **ಕೊಡೆನೆಗೆ** – ಪುಟ ನೆಗೆ; ಒಂದು ಕಡೆ ಬಾರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೇಲಕ್ಕೇಳು **ಕೊರಲುಲ** – ಕೊರಳ ಧ್ವನಿ **ಕೊಡೆಯೆಲೆ** – ದೊಡ್ಡ ಎಲೆ **ಕೊರಲ್ಲಱ³** – ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿನ ಕಪ್ಪು **ಕೊರಲ್ಲು** – ಹುಯ್ಯಲಿಡು; ಆಕ್ರೋಶ ಮಾಡು **ಕೊಡೆಯೊಡೆಯ** – ಕೊಡೆಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಕೊಡೆವಿಡಿ** – ಕೊಡೆ ಹಿಡಿ **ಕೊರಸು** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ **ಕೊಣಕಿಡು** – ನೆಗೆದಾಡು, ಕುಪ್ಪಳಿಸು **ಕೊರೆ** – ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆ **ಕೊಣಕು** – ಕೊಣಕಿಡು **ಕೊರ್ಬಾ** – ಗರ್ವ ಕೊಣಕೋಲ್ - ಬಾಗಿದ ಬಾಣ **ಕೊರ್ಬುಗುಡು** – ಕೊಬ್ಬಿಸು **ಕೊಣಸು** – ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ **ಕೊರ್ವಿಸು** – ಕೊಬ್ಬಿಸು **ಕೊತ್ತಳ** – ಕೋಟೆಯ ಬುರುಜು **ಕೊರ್ವ** – ಕೊಬ್ಬು, ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಉಬ್ಬು; **ಕೊತ್ತೞೆ(ಣಿ)** – ಕಾಗೆಗಳ ಗುಂಪು ದಪ್ಪನಾಗು; ಸೊಕ್ಕು; ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಹಂಕಾರ; **ಕೊದಲು** – ತಡವರಿಸು, ಉಗ್ಗು ನೆಣ, ಮೇದಸ್ಸು **ಕೊಲ್** – ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆ; ಪೀಡಿಸು, ಹಿಂಸೆ ಮಾಡು **ಕೊದಳ** – ಎಳ್ಳುಗಿಡದ ಸಿಪ್ಪೆ **ಕೊನರ್** – ಚೆಗುರು; ಅಭಿವೃದ್ದಿ ಹೊಂದು **ಕೊಅ(ಲ್ಲ)ಸು** – ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕೊನರಿಸು** – ಚಿಗುರಿಸು **ಕೊಲೆ** – ಹತ್ಯೆ **ಕೊಲೆಗೈ** – ವಧಿಸು **ಕೊನರೇಱು** – ಚಿಗುರಿಡು **ಕೊನರ್ಮೀಸೆ** – ಚಿಗುರುಮೀಸೆ **ಕೊಲೆಪಡು** – ಕೊಲೆಗೊಳಗಾಗು **ಕೊನರ್ವೆರ್ಜಿಸು** – ಚಿಗುರು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕೊಲ್ಲೞ** – ದೊಂಬ **ಕೊನೆ** – ಕೊನರ್; ಹೊಗಳು; ಸಂತೋಷಪಡು; **ಕೊಲ್ಲಟ**ಗ – ಕೊಲ್ಲಟಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಡು; ತುದಿ, ಅಗ್ರ; ಚಿಗುರು **ಕೊಲ್ಲಟಗತನ** – ದೊಂಬವಿದ್ಯೆ **ಕೊನೆಗಱೆ** – ಗರಿಯ ತುದಿ **ಕೊಲ್ಲಣಿಗೆ** – ವೇಷ; ಆಟ; ಗುಂಪು **ಕೊನೆಗೊಡಂಕೆ** – ಕಿವಿಯ ತುದಿ **ಕೊಲ್ಲಣೆ** – ಸಂದಣಿ

ಕೊಲ್ಲ – ವಕ್ರ **ಕೊಱಿಯಕ್ತಿ** – ಕೊರಲೆ ಅಕ್ಕಿ **ಕೊಲ್ಲನೋಟ** – ವಕ್ರ ನೋಟ, ಓರೆನೋಟ **ಕೊಱಿವಲ್** – ಹರಿತವಾದ ಹಲ್ಲು **ಕೊಸಗು** – ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ **ಕೊಱಿವೋಗು** – ತುಂಡಾಗು **ಕೊಸಱು** – ಮೋಹ **ಕೊೞಂಗು** – ಗೊರಸು **ಕೊಸೆ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯ ಒಂದು ಬಗೆ; **ಕೊೞಕ** – ಹೇಸಿಗೆಯವನು **ಕೊೞಲ್** – ಕೊಳಲು, ವೇಣುವಾದ್ಯ ಕಡಿವಾಣ; ಸಂಭೋಗ **ಕೊಸೆಗೊಳ್** – ಕಡಿವಾಣ ಹಿಡಿ **ಕೊೞವಿ** – ಕೊಳವೆ **ಕೊಳ್** – ತೆಗೆದುಕೊ; ವಶಪಡಿಸಿಕೊ; ಕ್ರಯಕ್ಕೆ **ಕೊೞೆ** – ಕೊಳೆತು ನಾರು; ಹೊಲಸು ಪಡೆ; ತಾಗು; ಕಚ್ಚು, ಇರಿ; **ಕೊೞಿಗಣ್** – ಕೊಳೆ ತುಂಬಿದ ಕನ್ಲು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗು; ಸಂಪಾದಿಸು; ಆವರಿಸು **ಕೊೞಿಗಬ್ಬ** – ಕೋಳೂ ಕಾವ್ಯ ಕೊಳ – ಕೆರೆ; ಸಂಕೇತಸ್ಥಳ **ಕೊೞಿಗಜ್ಞಗ** – ಕೀಳು ಕವಿ **ಕೊಳಂಗಟ್ಟು** – ಮಡುಗಟ್ಟು **ಕೊೞಿಗೊಳ್** – ಹಲಸಾಗು **ಕೊಳಗೊಳ್** – ಮಡುಗಟ್ಟು; ಬಂಧಿತವಾಗು **ಕೊೞಿದೆಯ್ಣ** – ಕ್ಷುದ್ರ ದೈವ **ಕೊಳಗ** – ನಾಲ್ಕು ಬಳ್ಳಗಳ ಒಂದು ಅಳತೆ; **ಕೊೞಿನಾರಷು** – ಕೊಳೆತು ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಬರು **ಕೊೞಿನೀರು** – ಹೊಲಸು ನೀರು ಲೋಹದ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ **ಕೊಳಗು** – ಗೊರಸು **ಕೊೞಿನೆತ್ತರ್** – ಹೊಲಸು ರಕ್ಕ **ಕೊೞಿವಾವು** – ಕೊಳಕುಮಂಡಲ **ಕೊಳಗುಳ** – ಯುದ್ದರಂಗ **ಕೊಳತ** – ಲಾಮಂಚ **ಕೊೞಿಸಕ್ತದ** – ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ **ಕೊಳರ್** – ಲಾಮಂಚದ ಬೇರು **ಕೊೞ್ಗಿಸಱ್** – ಅಜಿಬಜಿ ಕೆಸರು **ಕೊಳರ್ವಕ್ತಿ** – ನೀರು ಹಕ್ಕಿ **ಕೊೞ್ಸಿಣ** – ಅಜಿಬಜಿಯಾದ ಮೇದಸ್ಸು **ಕೊಳವಿಗೆ** – ಕೊಳಗ **ಕೊಟ್ಡಿದುಳ್** – ಜಜ್ಜಿಹೋದ ಮೆದುಳು **ಕೊಳವೇರ್** – ಕೊಳರ್, ಲಾಮಂಚ **ಕೋ** – ಪೋಣಿಸು; ಚುಚ್ಚು; ಸಿಕ್ಕಿಸು; ವಶವಾಗು **ಕೊಳಸು** – ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಕೋ(೦)ಟೆ** – ಕೋಟೆ, ದುರ್ಗ **ಕೊಳುಕ್** – ಕಳಕ್ ಎನ್ನುವ ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಕೋಂಟೆಗಾಳಗ** – ಕೋಟೆಯ ಕಾಳಗ **ಕೊಳ್ಳುಬಳ್ಳು** – ಒನಪು, ಒಯ್ಯಾರ **ಕೋಕ** – ಚಕ್ರವಾಕ; ತೋಳ; ಕೋಗಿಲೆ; ಏರ್ಜೂರ **ಕೊಳ್ಳೊಡೆ** – ಕೊಡುವ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ **ಕೋಕನದ** – ಕೆಂದಾವರೆ ವ್ಯವಹಾರ; ನಂಟಸ್ತಿಕೆ **ಕೋಕನದಗರ್ಭ** – ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, **ಕೊಳ್ಳೊಳಸು** – ಕಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು **ಕೋಕನದಜಠರ** – ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ **ಕೊಳ್ದಾರ್** – ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ **ಕೊಳ್ಗುಳ** – ಯುದ್ದ; ಯುದ್ದರಂಗ ತಾವರೆಯಿರುವವನು, ವಿಷ್ಣು **ಕೊಳ್ಣ** – ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶ; ಕಂದರ **ಕೋಕನದಪ್ರದ್ವಿಷ** – ಕೋಕನದ ವೈರಿ, ಚಂದ್ರ **ಕೊಳ್ಳ** – ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ **ಕೋಕನದವೈರಿ** – ಚಂದ್ರ **ಕೊಳ್ಚವೀಸು** – ಯುದ್ದಾರಂಭವಾಗಲೆಂದು **ಕೋಕಿಲ** – ಪರಪುಟ್ಟ, ಕೋಗಿಲೆ **ಕೋಕಿಲಸ್ತನ** – ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಜನ ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬೀಸು **ಕೊಳ್ಳವೆಳಗು** – ಕೊಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಕು **ಕೋಕಿಲಾರವ** – ಕೋಗಿಲೆಯ ಧ್ವನಿ **ಕೊಳ್ಳೆ** – ಸುಲಿಗೆ, ಲೂಟಿ **ಕೋಗಿಲೆ** – ಕೋಕಿಲ **ಕೋಗಿಲೆವೆಣ್** – ಹೆಣ್ಣು ಕೋಗಿಲೆ **ಕೊಱ೦ಡು** – ಕೊರಡು, ಒಣಮರದ ತುಂಡು **ಕೊಱ೦ತೆ** – ಕೊರತೆ ಅರೆಕೊರೆ **ಕೋಟರ** – ಮರದ ಪೊಟರೆ; ಬಿಲ **ಕೊಱಚಾಟ** – ಅಣಕದ ಮಾತು; ತಿರಸ್ಕಾರದ ನುಡಿ **ಕೋಟಲೆ** – ತೊಂದರೆ ಕೊಱಚಾಡು – ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಮಾತಾಡು, ಚುಚ್ಚು **ಕೋಟಲೆಗೊಳ್** – ಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸು ಮಾತಾಡು **ಕೋಟಲೆಗೊಳಸು** – ತೊಂದರೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸು **ಕೊಱಡುಗಿಱು** – ಕೊರಡು ಎಂದು ತಿಳಿ **ಕೋಟಲೆವಡಿಸು** – ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಸು **ಕೋಟಲೆವಡು** – ತೊಂದರೆಪಡು **ಕೊಱಡುಗೊಳ್** – ಕೊರಡು ಹೊಡೆ; ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟು **ಕೊಱಡೇಱು** – ಕೊಱಡುಗೊಳ್ **ಕೋಟಾಚಕ್ರ** – ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತು **ಕೊಱವಿ** – ಕೊರವಂಜಿ **ಕೋಟಾಯಂತ್ರ** – ಕೋಟೆಯನ್ನು ಒಡೆಯುವ **ಕೊಱೆ** – ಕೊಯ್ನಿ; ಸುತ್ತು, ತಿರುಗು; ನ್ಯೂನತೆ; ಯಂತ್ರ **ಕೋಟ** – ನೂರು ಲಕ್ಷ; ತುದಿ ಹಾರಕ ಎಂಬ ಧಾನ್ಯ

ಕೋಟಕ - ಶಿಖರ **ಕೋಪಾವಲೇಪ** – ಕೋಪೋದ್ರೇಕ **ಕೋಟಕಶಿಲೆ** – (ಜೈನ) ಸಿದ್ದಶಿಲೆ **ಕೋಪಿಸು** – ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊ **ಕೋಟಶ** – ಹಲಬೆ **ಕೋಮ** – ಭಾವಾಭಿನಯ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಟೆ; **ಕೋಟೀರ** – ಕಿರೀಟ; ಆಶ್ರಯ; ಶಿಖರ **ಕೋಟೆಗಾ** – ಕೋಟೆಯನ್ನು ರಕ್ಸಿಸು **ಕೋಪೋದ್ದೀಪನಪಿಂಡ** – ಆನೆಗೆ **ಕೋಟಿವಟೆ** – ಕೋಟೆಯ ಬಳಿಯ ಪ್ರದೇಶ ಕೋಪವುಂಟುಮಾಡಲು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ **ಕೋಡಗ** – ಕೋತಿ **ಕೋಡಗಗಟ್ಟ** – ಕಪಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಕಟ್ಟು, **ಕೋಮಲ** – ಮೃದುವಾದ; ಸುಂದರ; ಎಳೆಗಾಯಿ **ಕೋಮಲಾಂಕುರ** – ಕೋಮಲವಾದ ಚಿಗುರು ಹೆಡಮುರಿಗೆ **ಕೋಮಲೆ(ಳೆ)** – ಕೋಮಲ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು; **ಕೋಡಗಗಟ್ಟುಗಟ್ಟ** – ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಕಟ್ಟು **ಕೋಡ ಸೇಡು** – ಚಳಿಯ ಸೆಡೆತ ನೈದಿಲೆ **ಕೋಡಿ** – ಕೆರೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವ **ಕೋಮಳಾ(ಲಾ)ಂಗಿ** – ಕೋಮಲೆ ಮಾರ್ಗ; ಉದಕೋಚ್ಬ್ವಾಸ; ತುದಿ, ಕೊನೆ **ಕೋಯಂಡ** – (ಕೋದಂಡ) ಬಿಲ್ಲು **ಕೋಡಿಗೊಳ್** – ಉಕ್ಕಿ ಹರಿ **ಕೋರಕ** – ಮೊಗ್ಗು ಕೋಡಿಡು – ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿ; ಸ್ಪರ್ಧಿಸು **ಕೋರಕಗ್ರಂಥಿ** – ಮೊಗ್ಗಿನ ಗಂಟು ಕೋಡಿನೀರ್ – ಕೋಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ನೀರು **ಕೋರಕಿತ** – ಮೊಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟಿರುವ **ಕೋಡಿವರಿ** – ಕೋಡಿಯಿಂದ ನೀರು ಬರು **ಕೋರಡಿಗ** – ಮೂರ್ಖ **ಕೋಡಿಸು** – ತಂಪಾಗಿಸು **ಕೋರಯಿಸು** – ಕೋರೈಸು, ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕು **ಕೋಡು** – ತಂಪಾಗು; ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗು; **ಕೋರಿಸು** – ನಾಟು; ಇರಿ ಭಯಪಡು; ತಣ್ಣಗಿರುವಿಕೆ; ದಾನ; **ಕೋರೆ** – ವಕ್ತತೆ **ಕೋರ್ಗುಡಿಗೊಳ್** – ಉದ್ಯೋಗಗೊಳ್ಳು(?) ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊಂಬು; ಮರದ ಕೊಂಬೆ **ಕೋಡು(೦)ಗಲ್ –** ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯ ಕಲ್ಲು **ಕೋಲ್** – ಕೋಲು, ದೊಣ್ಣೆ; ಬಾಣ **ಕೋಡುಗೈ** – ಮರದ ಕೊಂಬೆ **ಕೋಲ** – ಕಾಡುಹಂದಿ **ಕೋಡುಗೊಳ್** – ಕೋರೆಹಲ್ಲನ್ನು ಹೊಂದು; **ಕೋಲವ** – ಹಿಪ್ಪಲಿ **ಕೋಲಾಟ** – ಕೋಲು ಹೊಯ್ದು ಮಾಡುವ ಕುಣಿತ; ದಂತದಿಂದ ತಿವಿ ಕೋಡೆಱ೦ಕೆ – ಗರಿಯ ತುದಿ, ತುದಿತೆಕ್ಕೆ ಬಾಣಗಳ ಕಾದಾಟ **ಕೋಡೇಱು** – ಕೋಡಿನ ತಿವಿತದ ಗಾಯ **ಕೋಲಾ(ಕಾ)ಹಲ(ಕ)** – ಗಲಭೆ, ಗದ್ದಲ, ಕ್ಷೋಭೆ ಕೋಣ್(ಣು) - ಮೂಲೆ; ದಿಕ್ಕು **ಕೋಲೆತ್ತು** – ಬಾಣವನ್ನು ತೆಗೆ **ಕೋಣ** – ಎಮ್ಮೆಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು, ಮಹಿಷ; **ಕೋಲೊಡ್ಡು** – ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸು ಮೂಲೆ; ತಮಟೆ ಬಾರಿಸುವ ಕೋಲು; ಕೋಲ್ಕುಟ್ಟು – ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆ **ಕೋಲ್ಲೆಳೆ** – ನೇರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆ ಅಸಿಧಾರೆ ಕೋಣಪ – ಒಬ್ಬ ದಿಕ್ಬಾಲಕ, ನಿರುತಿ **ಕೋಲ್ವಲೆ** – ಉದ್ದವಾದ ಬಲೆ **ಕೋಣಪದಿಕ್ಕು** – ನೈರುತ್ಯ **ಕೋಲ್ವೞಿ** – ಬಾಣದ ಮಳೆ **ಕೋಣೆವುಗಿದು** – ಒಳಮನೆಯನ್ನು ಹೊಗಿಸು **ಕೋವಣ** – (ಕೌಪೀನ) ಲಂಗೋಟಿ **ಕೋದಂಡ** – ಬಿಲ್ಲು **ಕೋವರ್** – ಕುಂಬಾರರು **ಕೋದಂಡಕಾಂಡ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೋಲು **ಕೋವರ ಚಕ್ರ** – ಕುಂಬಾರನ ಚಕ್ರ **ಕೋದಂಡಕೋಟ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ **ಕೋವಳೆ** – ನೈದಿಲೆ **ಕೋದ್ರವ** – ಹಾರಕ ಎಂಬ ಧಾನ್ಯ **ಕೋವಿದ** – ವಿದ್ವಾಂಸ **ಕೋಪ** – ಸಿಟ್ಟು **ಕೋಶ** – ಒರೆ; ವೃಷಣ; ಭಂಡಾರ **ಕೋಪಗರ್ಭ** – ಕೋಪವನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನು **ಕೋಶಗೃಹ** – ಭಂಡಾರ ಕೋಪನ - ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ಕೋಶವಿಭೂತಿ** – ಹೂವಿನ ಕರ್ಣಿಕೆಯ ಸಮೃದ್ದಿ; **ಕೋಪನಿರ್ಭರ** – ಕೋಪಾತಿಶಯ ಭಂಡಾರದ ಸಿರಿ **ಕೋಪಟಾಪಳ** – ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ **ಕೋಶಾಗಾರ** – ಕೋಶಗೃಹ **ಕೋಪರಸ** – ರೌದ್ದರಸ **ಕೋಶಾತಕಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಂಬಳ; **ಕೋಪಾಗಾರ** – ಕೋಪಗೃಹ ಪಡುವಲ ಕಾಯಿ **ಕೋಪಾರಕ್ತ** – ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ **ಕೋಶೋದರ** – ಮೊಗ್ಗಿನ ಒಳಭಾಗ

ಕೋಪಾರುಣ – ಕೋಪಾರಕ್ತ

ಕೋಷ್ಠ – ಒಳಹೊಟ್ಟೆ; ಒಳಕೊಠಡಿ; ಕಣಜ; **ಕೋೞ್ಷಡು** – ಲೂಟಿಗೊಳಗಾಗು ಸುತ್ತುಗೋಡೆ; ಪೀಠ **ಕೌಂಗು** – (ಕ್ರಮುಕ) ಅಡಕೆ **ಕೋಷ್ಠಕ** – ಉಗ್ರಾಣ; ಒಳಕೊಠಡಿ **ಕೌಂತೇಯ** – ಕುಂತಿಯ ಮಗ, ಪಾಂಡವ **ಕೋಷ್ಠಬುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ಬುದ್ದಿಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ **ಕೌಕ್ಷೇಯಕ** – ಕತ್ತಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹದಿನೆಂಟು ಋದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ **ಕೌಟವಿ** – ಬತ್ತಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಒಂದು **ಕೌೞಲ್ಯ** – ವಕ್ರತೆ, ಕೊಂಕು **ಕೋಷ್ಠಾಗಾರ** – ಉಗ್ರಾಣದ ಮನೆ **ಕೌೞಲ್ಯವೃತ್ತಿ** – ವಕ್ರವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಕಪಟ ನೀತಿ **ಕೋಷ್ಣಾಸನ** – ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿನ ಪೀಠ **ಕೌಣಪ** – ಹೆಣ ತಿಂದು ಬದುಕುವವನು; ರಾಕ್ಸಸ **ಕೋಸು** – ಪೋಣಿಸು; ಕೋಶ, ಒಂದು ಹರದಾರಿ **ಕೌತುಕ** – ಅದ್ಭುತ; ಕುತೂಹಲಕರ **ಕೌತುಕಂಗೊಳ್** – ವಿಸ್ಮಯಪಡು, ಕುತೂಹಲ **ಕೋಸುವಲೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ ಕೋಳ್ – ಹೊಡೆತ; ಹಿಡಿತ; ಕೊಳ್ಳೆ **ಕೌತುಕಂಗೊಳಸು** – ವಿಸ್ಮಯಪಡಿಸು ಹೊಡೆಯುವುದು; ಆಕರ್ಷಣೆ **ಕೋಳಕ** – ಮೆಣಸು **ಕೌತುಕಂದಾಳ್** – ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡು **ಕೌತುಕಜನಕ** – ಕುತೂಹಲವುಂಟುಮಾಡುವ; **ಕೋಳಕಾಳಕಾಱ** – ವಾಮಾಚಾರದ ಶಾಕ್ತ್ರೇಯ ಮತದ ವಂಚಕ ಪ್ರೀತಿಜನಕ **ಕೋಟ್ಗುದಿ** – ತುಂಬ ವ್ಯಥೆ; ಪ್ರೇಮಾಕ್ರಮಣದ **ಕೌತುಕಪ್ರೇರಿತ** – ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದ **ಕೌತುಕಸೃಷ್ಟಿ** – ವಿಸ್ಮಯಕರ ಸೃಷ್ಟಿ **ಕೌತೂಹಲ** – ಅಪೇಕ್ಟೆ; ಚಿಂತೆ **ಕೋಳ್ಗುದಿಗೊಳ್** – ಸಂಕಟ ಅನುಭವಿಸು **ಕೋಟ್ಗೊಲೆ** – ಸೂರೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೊಲೆ **ಕೌದ್ರವೀಣ** – ಹಾರಕದ ಹೊಲ **ಕೌಪ** – ಕೌಮ, ಲಂಗೋಟಿ **ಕೋಕ್ಗಪ್ಪು** – ಹಿಡಿತ ತಪ್ಪು **ಕೋಳ್ಗಾಂಟು** – ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕಿ ದಾಟು; **ಕೌಪೀನ** – ಕೌಮ ವ್ಯಾಪಿಸುವಷ್ಟು ದೂರ **ಕೌಹೀನಧಾರಿ** – ಕೌಪೀನ ಧರಿಸಿದವನು; ಸನ್ಯಾಸಿ **ಕೋಳ್ಸುಡಿ** – ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುವ ಮಾತು **ಕೌಮುದಿ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಕೋಕ್ಷಡು** – ಸೂರೆಯಾಗು **ಕೌಮುದೀಮಹೋತ್ಸವ** – ಬೆಳದಿಂಗಳ ಒಂದು ಹಬ್ಬ, ಆಚರಣೆ **ಕೋಳ್ಸಾಂಗು** – ಬೇಟೆ ವಶವಾಗುವ ರೀತಿ **ಕೋಟ್ಪೋಗು** – ಸೂರೆ ಹೋಗು **ಕೌಮೋದಕಿ** – ವಿಷ್ಣು ಅಥವಾ ಕಷ್ಣನ ಗದೆ **ಕೋಕ್ಶಸಗು** – ಕೈಸೆರೆಯಾಗಿ ಕೆರಳು **ಕೌರವ** – ಕುರುವಂಶಸಂಬಂಧವಾದ; ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ **ಕೋಟ್ಶೊಗ** – ಕೊಂಬು ಮೂಡಿದ ಮುಖ ಮಗ; ದುರ್ಯೋಧನ **ಕೌರವ್ಯಕೋಳಾಹಳ** – ಕೌರವನಲ್ಲಿ **ಕೋಕ್ಷಡು** – ಕೋಳ್ಪಡು ತಳಮಳ **ಕೋಟ್ತೋಗು** – ಕೋಳ್ಳೋಗು ಉಂಟುಮಾಡುವವನು, ಭೀಮಸೇನ **ಕೋಱು** – ಬೇಡು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು **ಕೌರವ್ಯಕ್ರವ್ಯಹವ್ಯ** – ಕೌರವನ ಮಾಂಸವೆಂಬ ಹವಿಸ್ಸು **ಕೋೞ್** – ಚಳಿ, ಶೈತ್ಯ **ಕೌಲ(ಳ)** – ಒಂದು ವಾಮಾಚಾರ ಶೈವ ಪಂಗಡ **ಕೋೞ್** – ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿ **ಕೌಅ(೪)ಕ** – ಕುಲಸಂಬಂಧಿಯಾದ; **ಕೋಟೆ** – ಕೋಳಿ; ಒಂದು ಔಷಧಿ ಗಿಡ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ; ಸೋಗುಗಾರ; **ಕೋಟಿವಾದ** – ಕೋಳಿಕಾಳಗ **ಕೌಲೇಯ(ಕ)** – ಸದ್ವಂಶಜ; ಬೇಟೆಯ ನಾಯಿ **ಕೋೞ಼ಂಪು** – ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಸುವಾಸನೆ **ಕೋೞ್ಕ್** – ಕೊಂಬುಗಳು **ಕೌವರೆ** – ಸಡಗರ **ಕೊೞ್ಕುಟ್ಟ** – ಕೋಡ ಕುಟ್ಟು, ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿ **ಕೌಶಲಂದೋಱು** – ಜಾಣ್ಮೆ ತೋರಿಸು **ಕೋೞ್ಗಿಸಱ್** – ತಂಪಾದ ಕೆಸರು; ತಂಪಾದ **ಕೌಶಿಕ** – ಕುಶಿಕ ವಂಶದವನು, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ; ಗುಗ್ಗು: ಗೂಬೆ; ಚಂದ್ರ; ಇಂದ್ರ; ಹಾವಿನ ಪೊರೆ **ಕೋಜ್ಮೆಗ** – ಕೋಡುಳ್ಳ ಮೃಗ, ಖಡ್ಗ ಮೃಗ; **ಕೌಶೇಯ** – ಕೋಶದಿಂದ ಬಂದದ್ದು, ರೇಷ್ಮೆ **ಕೌಸುಂಭ** – ಕುಸುಬೆ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ರೂರ ಮೃಗ **ಕೋೞ್ನೊಗ** – ಕೊಂಬು ಮೂಡಿದ ಮುಖ ಎಂದರೆ **ಕೌಸುಂಭರಾಗ** – ಕುಸುಬೆ ಹೂವಿನ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಅಸಾಧಾರಣ ಪೆಂಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖ **ಕೌಸ್ಗುಭ** – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿರುವ ರತ್ನ **ಕೌಸ್ತುಭದ್ಯುತಿ** – ಕೌಸ್ತುಭದ ಕಾಂತಿ **ಕೋೞ್ಡೊಗಗೊಳ್** – ಸಂತೋಷದ ಮುಖ ಹೊಂದು **ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ** – ಕೌಸ್ತುಭ ರತ್ನ

ಕೋೞ್ಯೊನೆ – ಕೊಂಬಿನ ತುದಿ

ಕೌಸ್ತುಭವಕ್ಷ – ಕೌಸ್ತುಭವನ್ನು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕ್ರೀಡಾಚಳ – ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬೆಟ್ಟ **ಕ್ರೀಡಾಪರ್ವತ** – ಕ್ರೀಡಾಚಳ ಧರಿಸಿದವನು, ವಿಷ್ಣು **ಕೌಳಾಚಾರ್ಯ** – ಕೌಲಪಂಥದ ಗುರು **ಕ್ರೀಡಾರಸ** – ಆಟದಿಂದಾಗುವ ಸಂತೋಷ **ಕೌಆಕ** – ಕಟುಕ **ಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತ** – ಆಟದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದವನು **ಕೌಳಕನಾದ** – ಸಾಮೂಹಿಕ ಶಬ್ದ **ಕ್ರೀಡಿಸು** – ಆಟವಾಡು; ವಿನೋದ ಹೊಮದು; **ಕೌಳುಡೆ** – ದಿಂಬು ಸಂಭೋಗಿಸು **ಕೌಳೇಯಕತತಿ** – ನಾಯಿಗಳ ಗುಂಪು **ಕ್ರೀಡೆ** – ಆಟ; ವಿನೋದ; ಸಂಭೋಗ ಕೌಳೇಯಕಕುಟುಂಜನಿ – ಹೆಣ್ಣು ಬೇಟೆನಾಯಿ **ಕ್ರುದ್ಧ** – ಕೋಪಗೊಂಡ **ಕ್ರೇಂಕಾರ**– ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಪದ; ಹಂಸದ **ಕೌಱಿಣ್ಣಿ** – ಕರಿದ ಎಣ್ಣೆ; ಕಮಟು ವಾಸನೆಯ ಎಣ್ಣೆ **ಕ್ರಂದತ್** – ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ **ಕ್ರಕಚ** – ಗರಗಸ, ಕರಗಸ **ಕ್ರೋಡ** – ಎದೆ; ಹಂದಿ; ಶನಿಗ್ರಹ; ಸಮೀಪ **ಕ್ರೋಡಧ್ವಜ** – ವರಾಹಧ್ವಜ **ಕ್ರಕಚವಿದಾರಣ** – ಗರಗಸದಿಂದ ಕೊಯ್ಯುವುದು **ಕ್ರತು** – ಯಜ್ಞ; ಗಜ್ಜುಗದ ಗಿಡ **ಕ್ರೋಡವಸೆ** – ಹಂದಿಯ ಕೊಬ್ಬು **ಕ್ರಮ** – ಪಾರಂಪರ್ಯ; ರಾಜ್ಯ; ಪಾದ; ನೇರ; **ಕ್ರೋಡಶಾಲೆ** – ಗಜಶಾಲೆ ಇಡುವಿಕೆ; ರೀತಿ; ಪದ್ಧತಿ **ಕ್ರೋಡೀಕೃತ** – ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ **ಕ್ರಮಂದಪ್ಪು –** ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು**,** ನಿಯಮ ಬಿಟ್ಟ **ಕ್ರೋಧ** – ಕೋಪಾತಿರೇಕ **ಕ್ರೋಧನ** – ಕ್ರುದ್ದನಾದವನು; ಅರವತ್ತು **ಕ್ರಮಗಣನ(ನೆ)** – ಎಣಿಕೆ; ಅನುಕ್ರಮ **ಕ್ರಮದವರ್** – ಹಕ್ಕುದಾರರು, ಪಾಲುದಾರರು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಹೆಸರು **ಕ್ರಮವಿಕ್ಷೇಪ** – ಅಡಿಯಿಡುವಿಕೆ, ಹೆಜ್ಜೆ ಕ್ರೋಧಿನಿ – ಆನೆಯ ಏಳು ಮದಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಿಕೆ **ಕ್ರಮವಿಪರ್ಯಯ** – ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿದ; ರೂಢಿಗೆ **ಕ್ರೋಷ್ಟ್ಸ** – ಕೂಗುವವನು; ನರಿ ವಿರುದ್ಧವಾದ **ಕ್ರೌಂಚಾರಾತಿ** – ಕ್ರೌಂಚವೆಂಬ ಪರ್ವತದ ವೈರಿ; **ಕ್ರಮವಿಹಿತ** – ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ಷಣ್ಮುಖ; ಪರಶುರಾಮ **ಕ್ರಮಸಂಧಾನ** – ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವುದು **ಕ್ಷಮ** – ಆಯಾಸ **ಕ್ರಮಾಂಭೋರುಹ** – ಪಾದಕಮಲ **ಕ್ಷಮಥು** – ಕ್ಲಮ **ಕ್ರಮಾಧಿಕ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಂದ **ಕ್ಷಿಷ್ಯಮಾನ** – ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು ದುಃಖದಲ್ಲಿರುವ **ಕ್ರಮುಕ** – ಅಡಿಕೆ **್ಲಿಷ್ಟಕ** – ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸುವವನು **ಕ್ರಮೇಲ(ಳ)ಕ** – ಒಂಟೆ **ಕ್ಷೀಬ** – ನಮಂಸಕ **ಕ್ಲೇದನ** – ತೇವಗೊಳಿಸುವಿಕೆ **ಕ್ರವ್ಯ** – ಬೇಯಿಸದ ಮಾಂಸ, ಹಸಿಮಾಂಸ **ಕ್ರವ್ಯಾದ** – ರಾಕ್ಷಸ **ಕ್ಷೇಶಂಗೊಳಸು** – ತೊಂದರೆ ಕೊಡು **ಕ್ರಿಯಾಋದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ಕ್ರಿಯಾಗೋಚರರರ್ದ್ದಿ **ಕ್ಲೇಶಕ್ಷತ** – ಕಷ್ಯದಿಂದ ಗಾಸಿಗೊಂಡವನು **ಕ್ರಿಯಾಕುಶಲ** – ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ **ಕ್ಷಚಿತ್ವಯೋಗ** – ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುವುದು **ಕ್ಷಣ** – ಆಭರಣ ಅಥವಾ ವಾದ್ಯದ ಧ್ವನಿ ಕುಶಲನಾದವನು ಕೆರಿಯಾಗೋಪಕ – ಒಂದು ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ **ಕ್ಷಣತ್ತಂಕಣ** – ಕ್ವಣ **ಕ್ರಿಯಾನಿವೃತ್ತಿ** – ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು **ಕ್ಷಣಿತ** – ನಾದ, ಧ್ವನಿ **ಕ್ರಿಯಾಪೂರ್ವಕ** – ವಿಧಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾದ **ಕ್ಷಾಣ** – ಧ್ವನಿ **ಕ್ರಿಯಾಮಂತ್ರ** – (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ ಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ **ಕ್ಷಣತ್ತಿಟ್** – ಮಿಂಚು **ಕ್ಷಣಪ್ರಭೆ** – ಮಿಂಚು **ಕ್ರಿಯಾವರ್ಧನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸು **ಕ್ಷಣಭಂಗವೃತ್ತಿ** – ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವ **ಕ್ರಿಯಾಶೂನ್ಯ** – ಯಾವ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಇಲ್ಲದ **ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ** – ಒಂದು ಕೃಣಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ **ಕ್ಷಣರುಗ್ಮಾಲೆ** – ಕ್ಷಣರುಕ್+ಮಾಲೆ, ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ **ಕ್ರಿಯಾಸಮಭಿಹಾರ** – ಕ್ರಿಯೆಯ ಮನರಾವರ್ತನೆ ಕ್ರಿಯೆ – ಕಾರ್ಯ; ಆಚರಣೆ; ಆರಂಭಿಸುವಿಕೆ **ಕ್ಷಣರುಚಿ** – ಕ್ಷಣಪ್ರಭೆ **ಕ್ರೀಂಕಾರ** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ **ಕ್ಷಣವಂತ** – (ಜೈನ) ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಕ್ರೀಡನಶೀಲ – ಆಟದಲ್ಲಿ ಅಸಕ್ತನಾದವನು ಬಿಟ್ಟವನು; ಪ್ರಶಾಂತ **ಕ್ರೀಡಮಾನ** – ಆಡುತ್ತಿರುವ, ಆಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಣವಿಳಂಬ – ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುವ **ಕ್ರೀಡಾಗೋಳಕ** – ಆಟದ ಚೆಂಡು **ಕ್ಷಣಾರ್ಧ** – ಅರ್ಧಕ್ಷಣ

ಕ್ಷಣಿಕತ್ವ – ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿರುವಿಕೆ **ಕ್ಷಮಿಸು** – ಸೈರಿಸು, ಅಪರಾಧ ಮನ್ನಿಸು ಕ್ಷತ – ಗಾಯಗೊಂಡ **ಕ್ಷಮೆಗೊಳ್** – ಕೃಮಿಸು; ಕೃಮೆ ಬೇಡು **ಕ್ಷತಜ** – ರಕ್ತ **ಕ್ಷಯ** – ನಾಶ; ಕೊರಗುವಿಕೆಅರವತ್ತು **ಕ್ಷತತ್ರಾಣ** – ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕ್ಷಯ, ಸ್ಥಾನ, ಕ್ಷತ್ರ – ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕೃತ್ರಿಯ; ವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ತ್ರಿವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕ್ಷಯವೃಜಿನ** – ಪಾಪನಾಶಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವವನು; ಕೃತ್ರಿಯ ಗುಣಗಳಾದ ಶೌರ್ಯಪ್ರತಾಪ ಮುಂತಾದವು ಕ್ಷಯಾಶುಶುಕ್ಷಣೆ – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿ ಕ್ಷತ್ರಕ್ಷಯ – ಕೃತ್ರಿಯ ನಾಶ(?) **ಕ್ಷಯೋಪಶಮ** – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ಐದು **ಕ್ಷತಚಕ್ರ** – ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗುಂಪು ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷತ್ರತೇಜ – ಕ್ಮತ್ರಿಯ ತೇಜಸ್ಸು **ಕ್ಷಯೋಪಶಮಲಜ್ದ –** (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ **ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ** – ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮ ಲಬ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕ್ಷರ** – ಕರಗಿ ಹೋಗುವ, ನಶ್ವರವಾದ; **ಕ್ಷತ್ರಧಾಮ** – ಕ್ಷಾತ್ರದ ನೆಲೆ **ಕ್ಷತ್ರಮತ್ರ** – ಕೃತ್ರಿಯ ಕುಮಾರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುವ **ಕ್ಷತ್ರವೃತ್ತಿ** – ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಆಚರಣೆ **ಕ್ಷರಣೆ** – ಸೋರುವಿಕೆ **ಕ್ಷತ್ರಾಧಮ** – ನೀಚ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕ್ಷರತ್ತರಟ – ಸ್ರವಿಸುವ ಆನೆಯ ಕುಂಭ **ಕ್ಷತ್ರಿಯ** – ಎರಡನೆಯ ವರ್ಣ **ಕ್ಷವಥು** – ಸೀನು, ಕೆಮ್ಮು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲ – ಕೃತ್ರಿಯ ವಂಶ **ಕ್ಷಳ** – ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತದ್ದವಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ 'ಲ'ಕಾರಕ್ಕೆ ಕ್ಷಪಕ – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಗಿ ಬರುವ 'ಳ'ಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು, ನಿವಾರಿಸುವವನು ಕ್ಷಪಕಶ್ರೇಣಿ – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಕ್ಷಯಮಾಡಿ **ಕ್ಷಾಂತಿ** – ತಾಳ್ಮೆ; ಕ್ಷಮೆ ಉತ್ತಮಗತಿಗೆ ಹೋಗುವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ **ಕ್ಷಾತ್ರ** – ಕೃತ್ರಿಯಸಂಬಂಧಿಯಾದ; ಕೃತ್ರಿಯಕುಲ; **ಕ್ಷಪಣ** – ಉಪ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ತೇಜಸ್ಸು ವಾಸದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದು; ನಾಶ; **ಕ್ಷಾತ್ರಭಾರ** – ರಾಜ್ಯಭಾರ ಜೈನ ಅಥವಾ ಬೌದ್ಧ ಸನ್ಯಾಸಿ– ಕ್ಷಾಮ – ತೆಳುವು; ಬರಗಾಲ; ಕಪೋಲ **ಕ್ಷಾಯಿಕ** – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ಐದು ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ **ಕ್ಷಪಣಕ** – ಕ್ಷಪಣ ಒಂದು; ಕರ್ಮದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಬಿಡುಗಡೆ ಕ್ಷಪಣೆ – ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಕರ್ಮಕ್ಸಯ ಕ್ಷಪಿತ – ಕಳೆದ; ಕ್ಷೀಣಗೊಂಡ ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಿತಿ ಕ್ಷ**ಪಿತಕಾಯ** – ಕ್ಷೀಣವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು **ಕ್ಷಾಯಕದೃಷ್ಟಿ –** (ಜೈನ) ದರ್ಶನ ಮೋಹನೀಯ **ಕ್ಷಪಿತದುರಿತ** – ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದವನು ಕರ್ಮವು ಕೃಣವಾದ ಮೇಲೆ **ಕ್ಷಪಿತವಯಸ** – ವಯಸ್ಸು ಕುಗ್ಗಿದವನು ನಿರ್ಮಲಶ್ರದ್ದೆಯುಂಟಾಗುವುದು **ಕ್ಷಾಯಕಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ** – ಕ್ಷಾಯಿಕದೃಷ್ಟಿ **ಕ್ಷಪಿಯಿಸು** – ಕುಗ್ಗಿಸು; ನಾಶಗೊಳಿಸು **ಕ್ಷಪಿಸು** – ಕ್ಷಪಿಯಿಸು **ಕ್ಷಾಯಿಕಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ** – ಕ್ಷಾಯಿಕದೃಷ್ಟಿ **ಕ್ಷಾಯಕಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿ** – ಕ್ಷಾಯಿಕದೃಷ್ಟಿ ಕ್ಷಮ – ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ; ಶಾಂತ; ಶಕ್ತ; **ಕ್ಷಾಯೋಪಶಮಿಕ** – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ಐದು ಅನುಕೂಲವಾದ; ಸಮರ್ಥನಾದ ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕ್ಷಮತೆ** – ಯೋಗ್ಯತೆ; ಶಕ್ತಿ ಕ್ಷಮಾಗುಣ – ಕ್ಷಮಿಸುವ ಗುಣ ಕ್ಷಾರವಾರಿ – ಉಪ್ಪು ನೀರು ಕ್ಷಮಾಜ – ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು; ಗಿಡ, ಮರ **ಕ್ಷಾಲ** – ತೊಳೆಯುವಿಕೆ **ಕ್ಷಮಾಧರ** – ಭೂಮಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು, ಬೆಟ್ಟ; **ಕ್ಷಾಲನ** – ಕ್ಷಾಲ **ಕ್ಷಿತಿ** – ಭೂಮಿ; ಸ್ಥಳ; ನೆಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವವನು, **ಕ್ಷಿತಿಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಕ್ಷಮಾಧರತೆ** – ಭೂಮಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುವಿಕೆ ಕ್ಷಿತಿಜ – ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಮರ; ಕ್ಷಮಾಧರನಿವಾಸ – ಆದಿಶೇಷನ ವಾಸಸ್ಥಳ, ಮಂಗಳಗ್ರಹ, ಕುಜಗ್ರಹ ಕ್ಷಿತಿಜಾತ – ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಮರ **ಕ್ಷಮಾಪ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ ಕ್ಷಿತಿಧರ – ಭೂಮಿಗೆ ಆಧಾರವಾದದ್ದು, ಬೆಟ್ಟ ಕ್ಷಿತಿನಾಥ – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಕ್ಷಮಾಪರ** – ಕ್ಷಮಾಗುಣವುಳ್ಳವನು; ಸಹಿಷ್ಣು **ಕ್ಷಮಾವಲ್ಲಭ** – ಕೃಮಾಪ, ರಾಜ **ಕ್ಷಿತಿನಾಥತ್ವ** – ರಾಜತ್ವ **ಕ್ಷಮಿ** – ಕ್ಷಮೆಯ ಗುಣವುಳ್ಳವನು **ಕ್ಷಿತಿಪ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ

ಕ್ಷಿತಿಪತಿ – ಕ್ಷಿತಿಪ **ಕ್ಷುಭಿತ** – ಕಲಕಿದ; ಬಿರುಸಾದ; ಕೋಪಗೊಂಡ; **ಕ್ಷಿತಿಭೃತ್** – ಪರ್ವತ ಕಳವಳಗೊಂಡ **ಕ್ಷುಭಿತಚಿತ್ತ** – ಕನಲಿನ ಮನಸ್ಸಿನವನು; **ಕ್ಷಿತಿರಕ್ಷಕ** – ಕ್ಷಿತಿಪಾಲ **ಕ್ಷಿತಿರಸ** – ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ನೀರು ಕಳವಳಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ಕ್ಷಿತಿವಲಯ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಕ್ಷುಣಸು** – ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳ್ಳು ಕ್ಷುರ – ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ, ಸುರಿಗೆ; ಗೊರಸು **ಕ್ಷಿತೀಶ** – ಕ್ಷಿತಿನಾಥ **ಕ್ಷುರಭಾಂಡ** – ನಾಯಿಂದನ ಹಡಪ **ಕ್ಷೀಣ** – ಕುಗ್ಗಿದ **ಕ್ಷುರಿಕೆ** – ಸುರಿಗೆ **ಕ್ಷೀಣಕಷಾಯ** – (ಜೈನ) ಕಷಾಯ ಕೃಯಿಸಿದವನು **ಕ್ಷೀಣಧಾತರ್** – ನಿಶ್ವಕ್ತರು **ಕ್ಷುಲ್ಲಕ** – ಚಿಕ್ಕದಾದ; ದರಿದ್ರ; ದೀನ; ಸುಳ್ಳು **್ಷೀಣತ್ವ** – ತಗ್ಗುವಿಕೆ ಹೇಳುವವನು; (ಜೈನ) ಎರಡು ಬಗೆಗಳ **ಕ್ಷೀಣಧನ** – ಬಡವ ಪ್ರತಿಮಾಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಕ್ಷೀಣಧಾತು** – ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದವನು **ಕ್ಷುಲ್ಲಕದ್ವಾರ** – ಚಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಲು **ಕ್ಷೀಣಬಲ** – ಬಲಹೀನ **ಕ್ಷೂಣತೆ** – ಕೊರತೆ, ನ್ಯೂನತೆ **ಕ್ಷೇತ್ರ** – ಹೊಲ; ಹೆಂಡತಿ; ದೇಹ; (ಜೈನ) ಕಥೆಯ **ಕ್ಷೀಬ** – ಮದಿಸಿದ **ಕ್ಷೀರ** – ಹಾಲು ಸಪ್ತಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷೀರಗೌರ – ಹಾಲಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಾದ **ಕ್ಷೇತ್ರಜ** – ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ; ಶರೀರದಲ್ಲಿ **ಕ್ಷೀರಗೌರತ್ವ** – ಹಾಲಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ; (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ **ಕ್ಷೀರಜಲಾಕರ** – ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕ್ಷೀರನೀರನ್ಯಾಯ** – ಹಾಲು ಮತ್ತು ನೀರು **ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ** – ಆತ್ಮ ಬೆರೆಯುವ ರೀತಿ **ಕ್ಷೇತ್ರಪರಾವರ್ತನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು **ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ** – ಹಾಲುಗಡಲು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು **ಕ್ಷೇತ್ರರ್ದ್ಗಿ** – (ಜೈನ) ಅಷ್ಟ ಋದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಕ್ಷೀರಪಯೋಧಿ** – ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ **ಕ್ಷೇತ್ರಾಕರ್ಷ** – ಹೊಲವನ್ನು ಉಳುವಿಕೆ **ಕ್ಷೀರಪೂರ** – ಹಾಲಿನ ಪ್ರವಾಹ **ಕ್ಷೀರಲಂಪಟ** – ಹಾಲಿನ ಆಸೆಯುಳ್ಳವನು **ಕ್ಷೇಪ** – ಎಸೆಯುವುದು; ಚೆಲ್ಲುವುದು **ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿ** – ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ **ಕ್ಷೇಮಂಕರ** – (ಜೈನ) ಕ್ಷೇಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ; **ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿ** – ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ (ಜೈನ) ಲೋಕಾಂತಿಕ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ **ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿ** – ಹಾಲುಗಡಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವನು, ಒಂದು ವರ್ಗ **ಕ್ಷೇಮಕ್ಷೇತ್ರ** – ಶುಭಸ್ಥಾನ **ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ** – ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ **ಕ್ಷೋಣೀಧ್ರ –** ಬೆಟ್ಟ **ಕ್ಷೋಣೀಶ್ವರ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಕ್ಷೀರಸಾಗರ** – ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ **ಕ್ಷೀರಸ್ರಾವಿತ್ವ** – (ಜೈನ) ಕೈಗೆ ಬಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ **ಕ್ಷೋದ** – ಕುಟ್ಟುವುದು; ಚೂರ್ಣ **ಕ್ಷೋದಕ್ಷಮ** – ತಿಕ್ಕಾಟವನ್ನು ಸಹಿಸಬಲ್ಲ ಕದನ್ನವನ್ನೂ ಕ್ಷೀರರಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ **ಕ್ಷೋದನೀಯ** – ಪುಡಿಮಾಡುವ; ಪುಡಿಮಾಡಲು ಸಿದ್ದಿ **ಕ್ಷೀರಾಂಬು** – ಹಾಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ **ಕ್ಷೋಭ** – ಕಲಕುವಿಕೆ; ಗಾಬರಿ; ಕ್ರೋಧ; **ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ** – ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ **ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವ** – ಕ್ಷೀರನೀರಾಕರ ಕ್ಷೋಭಕಾರಿ – ದಿಗಿಲನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ **ಕ್ಷೋಭಿತ** – ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಕ್ಷೀರೋದಭವ** – ಹಾಲುಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, **ಕ್ಷೋಭಿಸು** – ಕಲಕಲ್ಪಡು **ಕ್ಷೀರೋದವಾರಿ** – ಹಾಲುಗಡಲ ನೀರು **ಕ್ಷೋಭೆ** – ಕೋಲಾಹಲ; ಅಶಾಂತಿ ಕ್ಷುಣ್ಣ – ಮೆಟ್ಟಿದ, ತುಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಮರ್ದಿಸಿದ **ಕ್ಷೌದ್ರ** – ಜೇನುತುಪ್ಪ **ಕ್ತೌದ್ರಪಟಲ(ಳ)** – ಜೇನುಹುಟ್ಟು, ಜೇನುಗೂಡು **ಕ್ಷುತ** – ಸೀನು **ಕ್ಷೌಮ** – ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ, ದುಕೂಲ; ನಾರುಮಡಿ **ಕ್ಷುತಕತರಣ** – ಸೀನುವಿಕೆ **ಕ್ಷುತ್ಕ್ವಾಮ** – ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದ **ಕ್ಷೌಮಾಂಬರ** – ರೇಷ್ಟ್ರೆ ವಸ್ತ್ರ ಕ್ಷ್ಮುತ – ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಕ್ಷುದ್ರ** – ಚಿಕ್ಕದಾದ; ನಿಕೃಷ್ಟ; ಕ್ರೂರವಾದ; ಅಲ್ಪನಾದವನು; ಇರುವೆ; ಚಾಡಿಕೋರ **ಕ್ಷ್ವೇಡ** – ವಿಷ **ಕ್ಷುದ್ರಮೃಗ** – ಕ್ರೂರಮೃಗ ಕ್ಷ್ಮಾ – ಭೂಮಿ **ಕ್ಷುಪ** – ಪೊದರು

ಕ್ಷ್ಯಾಚರ – ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುವವನು, **ಖಗೇಂದ್ರವಾಹನ** – ಗರುಡನನ್ನು ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಉಳ್ಳವನು, ವಿಷ್ಣು **ಕ್ಷ್ಯಾಚಳ** – ಬೆಟ್ಟ **ಖಗೇಶ** – ಖಗೇಂದ್ರ **ಕ್ಷ್ಯಾಜ** – ಮರ **ಖಗೇಶ್ವರ** – ಖಗೇಂದ್ರ **ಖಚರ** – ಆಕಾಸದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವ, ಹಕ್ಕಿ; ಸೂರ್ಯ; **ಕ್ಷ್ಯಾಜಾತ** – ಮರ **ಕ್ಷ್ಮಾಧರ** – ಬೆಟ್ಟ ಖೇಚರ; ವಿದ್ಯಾಧರ **ಕ್ಷ್ಯಾಧವ** – ರಾಜ **ಖಚರಪತಿ** – ಖೇಚರರಾಜ, ವಿದ್ಯಾಧರ ರಾಜ **ಕ್ಷ್ಮಾಧ** – ಕ್ಷ್ಮಾಧರ **ಖಚರಾಂಗನೆ** – ಖೇಚರ ಸ್ತ್ರೀ **ಕ್ಷ್ಯಾಪ** –ದೊರೆ **ಖಚರಿ** – ದೇವಾಂಗನೆ **ಖಚರೇಂದ್ರ** – ಖಚರಪತಿ **ಕ್ಷ್ಯಾಪತಿ** – ಕ್ಷ್ಮಾಪ **ಖಜಕ** – ಕಡೆಗೋಲು **ಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲ** – ಕ್ಷ್ಮಾಪ **ಕ್ಷ್ನೇಡ** – ನಂಜು, ವಿಷ **ಏಜಾ(ಜಿ)ಕೆ** – ಸೌಟು **ಕ್ಷೈಡಾಗ್ನಿ** – ವಿಷದ ಉರಿ **ಖಟ್ಟಾಂಗ** – ಶಿವನ ಆಯುಧ **ಕ್ಷ್ನೇಡಿತ** – ಸಿಂಹನಾದ **ಬಟ್ಟಾಂಗಧರ** – ಶಿವ **ಕ್ಷ್ವೇ**ಆ – ಕ್ಷ್ಯೇಡ **ಬಡ್ಗ** – ಕತ್ತಿ **ಖಡ್ಗಧೇನುಕ** – ಕಿರುಗತ್ತಿ, ಸುರಗಿ **ಖಡ್ದಪಿಧಾನ** – ಕತ್ತಿಯ ಒರೆ ဆ **ಖಡ್ಗರತ್ನ –** (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಒದಗುವ ಏಳು ಆಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಖ** – ಆಕಾಶ; ವಿಷ್ಣು; ದೇವಲೋಕ; ಅರಿವು **ುಡ್ಡಾಂಶು** – ಕತ್ತಿಯ ಹೊಳಪು **ಖ೦ಜನ** – ಗೀಜುಗ ಪಕ್ಷಿ **ಬಡ್ದಾಬಡ್ಡಿ** – ಕತ್ತಿ ಯುದ್ಧ **ಖಂಜೀಕೃತ** – ಕುಂಠಿಸಿದ, ಕುಂಟುಗೊಳಿಸಿದ **ಖಡ್ಡಿ** – ಖಡ್ಡಮೃಗ **ಖಂಡ** – ತುಂಡು; ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ; ಅರ್ಧಚಂದ್ರ **ಖಡ್ಗಿಧೇನುಕ** – ಹೆಣ್ಣು ಖಡ್ಗಮೃಗ **ಖಂಡನೀಯ** – ಕತ್ತರಿಸಲು ಶಕ್ಯವಾದ; **ಏಣತ್ತಾರ** –ಖಣಖಣ ಎಂದ ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ ಒಡೆಯುವುದು **ಖತಿ** – ಕೋಪ **ಖಂಡಪರಶು** – ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದ ಕೊಡಲಿ; **ಖದಿರ** – ಕಗ್ಗಲಿ ಮರ, ಕಾಚಿನ ಮರ ಪರಮೇಶ್ವರ; ವಿನಾಯಕ; ಪರಶುರಾಮ **ಖದಿರಗುಅ(೪)ಕೆ** – ಕಾಚಿನ ಗುಳಿಗೆ **ಖಂಡಪ್ರಾಸ** – ಆದಿಪ್ರಾಸ **ಬದ್ಮೋತ** – ಸೂರ್ಯ; ಮಿಣುಕು ಹುಳು **ಬಂಡಿಸು** – ಕತ್ತರಿಸು; ನಿಂದಿಸು **ಖನನ** – ತೋಡುವಿಕೆ, ಅಗೆತ; ಕನ್ನ **ಖಂಡುಗ** – ಒಂದು ಅಳತೆ ಕೊರೆಯುವುದು **ಖಂಡೇಂದು** – ಅರ್ಧಚಂದ್ರ **ಖನಿ** – ಗಣಿ; ಮಿಂಚು **ಖಗ** – ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವುದು, ಪಕ್ಷಿ; ಬಾಣ; **ಖಮಷ್ಟ** – ಆಕಾಶದ ಹೂವು; ಗಗನ ಕುಸುಮ; ದೇವತೆ; ಸೂರ್ಯ ಅಸಂಭವ **ಖಗಕುಳ** – ಪಕ್ಷಿಸಮೂಹ **ಖಮ್ಮರಿ** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ಪಟ್ಟು **ಖಗಜ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಶನಿ **ಖರ** – ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ; ಹೇಸರಗತ್ತೆ **ಖಗನಗ** – (ಜೈನ) ಖೇಚರರು ವಾಸಿಸುವ ಪರ್ವತ, ಖರಕರ- ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಿರಣ(ಗಳುಳ್ಳವನು), ಸೂರ್ಯ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತ **ಖರಕರಕಿರಣ** – ಸೂರ್ಯ **ಖಗಪ** – ವಿದ್ಯಾಧರ ರಾಜ **ಖರಕರನಂದನ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಶನಿ; **ಖಗಪತಿ** – ಗರುಡ **ಖಗಪತಿಖಗ** – ಗರುಡಾಸ್ತ್ರ ಯಮಧರ್ಮ; ಸುಗ್ರೀವ; ಕರ್ಣ **ಖರಕಿರಣ** – ಸೂರ್ಯ ಖಗಬಂಧ – ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ **ಖರಖುರ** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಗೊರಸು; ಹೇಸರಗತ್ತೆಯ **ಖಗರಾಜಾಸ್ತ** – ಗರುಡಾಸ್ತ ಗೊರಸು **ಖಗರಾಜೇಂದ್ರ** – ಖೇಚರರ ಒಡೆಯ **ಖರತನ** – ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ; ಉಗ್ರತೆ **ಖಗವಂಶ** – ಸೂರ್ಯವಂಶ; ಖೇಚರವಂಶ **ಖರದಂಡ** – ಒರಟಾದ ದಂಟಿರುವುದು, ತಾವರೆ **ಖಗಾದ್ರಿ** – ಖಗನಗ **ಖರದಂಡಪ್ರಿಯ** – ಕಮಲಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದವನು, **ಖಗಾಧೀಶ್ವರ** – ಖೇಚರರ ಒಡೆಯ ಸೂರ್ಯ; ಉಗ್ರ ಶಿಕ್ಷ್ಗೆ ವಿಧಿಸುವವನು **ಖಗೇಂದ್ರ** – ಖೇಚರ ರಾಜ; ಗರುಡ

ಖಗೇಂದ್ರಕನ್ನಿಕೆ – ಖೇಚರ ಕನ್ನಿಕೆ

ಖರವಿಷಾಣ – ಕತ್ತೆಯ ಕೊಂಬು; ಕತ್ತೆಯ **ಖೇಚರ** – ಗಂಧರ್ವ, ವಿದ್ಯಾಧರ ಮೊದಲಾದ ಕೋಡಿನಂತೆ ಅಸಂಭವವಾದುದು ಆಕಾಶಸಂಚಾರಿಗಳು **ಖರಶಾಣ** – ಮಸೆಗಲ್ಲು, ರತ್ನಗಳ ಸಾಣೆ ಕಲ್ಲು **ಖೇಚರರಾಜ** – ವಿದ್ಯಾಧರ ರಾಜ **ಖರಾಂಶು** – ಖರಕರ **ಖೇಚರವಾರವಧು** – ದೇವಲೋಕದ ವೇಶ್ಯೆ **ಖರ್ಪರ** – ಕಪಾಲ; ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ; ಆಮೆಯ ಚಿಪ್ಪು **ಖೇಚರಿ** – ದೇವತಾ ಸ್ಮೀ **ಖರ್ವಡ** – ಖರ್ವಟ, ನಗರ-ಹಳ್ಳಿಗಳ ನಡುವಣ **ಖೇಚರೀಜ** – ಖೇಚರಿಯ ಮಗ, ಭೀಷ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವಿರುವ **ಬೇಚರೇಂದ್ರ** – ಖೇಚರರಾಜ ಊರು-**ಖೇಟ** – ಹಳ್ಳಿ **ಖರ್ವತೆ** – ಕುಂದುವಿಕೆ **ಖೇಟಕ** – ಖೇಟ; ಗುರಾಣಿ **ಬರ್ವಮತಿ** – ಕೀಳುಬುದ್ದಿ(ಯವನು) **ಖೇಡ** – ಎತ್ತರವಾದ ಕೋಟೆಯಿರುವ ಊರು **ಖರ್ವಿತ** – ನೆಗ್ಗಿದ, ಅಗೆದ ಖೇಡನ - ಆಟ; ಲೀಲೆ-**ಖೇದ** – ದುಃಖ; ಕುದುರೆಯ ಕೆನೆತ **ಖಲ** – ನೀಚ **ಖಲನ್ಯಾಯ** – ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ; ಸಂಗ್ರಹ ನೀತಿ **ಬೇದಾಂಧತೆ** – ದುಃಖದಿಂದ ಕಂಗೆಡುವಿಕೆ **ಖಅನಿ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿರುವ; ಕಡಿವಾಣ **ಖೆcದಾಶ್ರುಜಲ** – ದುಃಖದ ಕಣ್ಣೀರು **ಖಲ್ಯ** – ಶೂರ **ಬೇದಿಸು** – ದುಃಖಿಸು **ಖಳಕರ್ಮ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ; (ಜೈನ) ಆತ್ಮನಿಗೆ **ಬೇಯ** – ಕಂದಕ ಅಹಿತಕರವಾದ ಕರ್ಮ **ಬೇಲ(ಳ)ನ** – ಆಟ. ಕ್ರೀಡೆ **ಖಳಕರ್ಮಾಷ್ಟಕ** – (ಜೈನ) ಎಂಟು ಬಗೆಯ **ಬೈರು** – ಕ್ಷೇಮ **ಖ್ಯಾತಕರ್ಣಾಟಕ** – ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳಲ್ಲ ಒಂದು– **ಖಲಕಳಂಕ** – ಕೆಟ್ಟ ನಿಂದೆ; ಹೀನವಾದ ಅಪವಾದ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ; ಆರು ವೃತ್ತಗಳು; **ಖಳಬಳ** – ಕಳಕಲ, (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕದ ಬಿಲ ಉತ್ಸಲಮಾಲೆ, ಚಂಪಕಮಾಲೆ, **ಖಳವಿನೀತ** – ದುಷ್ಟಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನದವನು ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತ, ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ರೀಡಿತ, **ಖಳಸಂಸರಣ** – ಕಷ್ಟಕರ ಸಂಸಾರ ಸ್ರಗ್ಗರೆ ಮತ್ತು ಮಹಾಸ್ರಗ್ಗರೆ **ಖಳಸಂಸೃತಿ** – ಕಷ್ಟಸಂಸರಣ **ಖ್ಯಾತಿವಡೆ** – ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸು **ಖಳಾನ್ವಿತ** – ದುಷ್ಟರಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ಖಱ್ಱನೆ** – ಕಪ್ಪಾಗಿ, ಕರ್ನ ಗ **ಖಟೆಲ್** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಪದ **ಖಜ್ಜ** – ಖಡ್ಡ, ಕತ್ನಿ **ಗ** – ಚಲಿಸುವ **ಖಜ್ಧಧೇನು** – ಹೆಣ್ಣು ಘೇಂಡಾಮೃಗ **ಗಂಗಾತೀರ** – ಗಂಗಾನದಿಯ ದಡ **ಖಜ್ದಯೋಗಿನಿ** – ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಸಾಧಕಿ(?) **ಗಂಗಾಧೀಶ** – ಗಂಗೆಯ ಒಡೆಯ, ಶಿವ **ಖಜ್ಞರುಚಿ** – ಕತ್ತಿಯ ಹೊಳಪು **ಗಂಗಾವಾರ್ಥಿ** – ಗಂಗಾನದಿ **ജെച്ചാര്റ്റ** - ജെച്ചാര് **ಗಂಗಾಸುತ** – ಗಂಗೆಯ ಮಗ, ಭೀಷ್ಮ **ಖಜ್ಗೆ** – ಖಡ್ಗಧಾರಿ **ಗಂಗಾಳ** – ತಟ್ಟೆ **ಖಜ್ದೆವೃಂದ** – ಖಡ್ಡಧಾರಿಗಳ ಸಮೂಹ **ಗಂಗೆ** – ಗಂಗಾ ನದಿ **ಖಾಂಡವ** – ಕುರುಕ್ಸೇತ್ರದ ಒಂದ ವನ **ಗಂಗೆದೊವಲ್** – ಪಶುಗಳ ಕತ್ತಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಳಿ **ಖಾಣ** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇವು ಬಿದ್ದ ತೊಗಲು **ಖಾತ** – ತೋಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಕೊ; ಕಂದಕ ಗಂಜಳ – ಗೋಮೂತ್ರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲು **ಖಾತಕ** – ಅಗೆಯುವವನು; ಕಂದಕ **ಗಂಜಿಗುಡಿ** – ಗಂಜಿಯನ್ನು ಕುಡಿ **ಖಾತಿಕೆ** – ಕಂದಕ, ಅಗಳು **ಗಂಜಿಮಡಿ ಗಂಜಿ ಬಟ್ಟೆ– ಖುರ** – ಗೊರಸು **ಗಂಟಲ್** – ಕಂಠ, ಕೊರಳು **ಖುರಮಣಿಕೆ** – ಕುದುರೆ ಕಾಲಿಡಲು ಹಾಕಿರುವ **ಗಂೞ** – ತೊಂಡುದನ ಮಣೆ **ಗಂಚಿಕ್ಕ** – ಕಟ್ಟು, ಗಂಟು ಹಾಕು; ಜೋಡಿಸು; **ಖುರಆ** – ಶಸ್ಕ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಗಾಢವಾಗಿ ಬಂಧಿಸು **ಖುರಾಹತಿ** – ಗೊರಸಿನ ಏಟು **ಗಂಚಡಿ** – ಗಂಟಾಗು **ಖರ್ವಡ** – ಕೋಟೆಯಿರುವ ಊರು **ಗಂಟು** – (ಗ್ರಂಥಿ) ಕಬ್ಬು, ಬಿದಿರು ಮುಂತಾದವುಗಳ **ಖುರ** – ಗೊರಸು ಗೆಣ್ಣು; ಕಟ್ಟಿದುದು **ಗಂಟುಗಡಿ** – ಗಂಟುಗಂಟಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸು

ಗಂಡುತನ – ಪೌರುಷ **ಗಂಟುಪುರ್ಬು** – ಗಂಟು ಹುಬ್ಬು **ಗಂಟೆ** – (ಘಂಟಾ) ಶಬ್ದ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸಾಧನ **ಗಂಡುದೊೞ್ತಾಳ್** – ಗಂಡಾಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ **ಗಂಟೊಡೆ** – ಗೆಣ್ಣು ಒಡೆ, ಗಂಟೆನಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆ **ಗಂಡುದೊೞ್ತು** – ಗಂಡು ತೊತ್ತು, ಸೇವಕ **ಗಂಡುನೆರೆ** – ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಗಂಡುಪಂಡಿತವಕ್ಕಿ** – ಗಂಡುಗಿಳಿ **ಗಂಡ** – ಶೂರ; ಕಾಂತ, ಪತಿ; ಕೆನ್ನೆ; ದವಡೆ; **ಗಂಡುಮಗ** – ಮಗ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ **ಗಂಡಕ** – ಖಡ್ಡಮೃಗ **ಗಂಡುವರಿಜು** – ಪುರುಷ ರೂಪ **ಗಂಡಕಾಭರಣ** – ಗಂಡಕ **ಗಂಡುವೆಸ** – ಪೌರುಷ ಕಾರ್ಯ **ಗಂಡೂಪದ** – ಎರೆ ಹುಳು **ಗಂಡಗತ್ತಿ** – ಗಂಡುಗೊಡಲಿ **ಗಂಡಗರ್ವ** – ಶೂರನೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ **ಗಂಡೂಷ** – ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವಿಕೆ **ಗಂಡೂಷೀಕೃತ** – ಮುಕ್ಕುಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಗಂಡಗಲ** – ಮಹಾ ಶೂರ **ಗಂಡಗಾಡಿ** – ಪೌರುಷದ ಸೊಬಗು **ಗಂಡೇಱು** – ಶೌರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗು **ಗಂಡಗಾಹಿ** – ಭಯಂಕರ ಸರ್ಪ **ಗಂಡೋದ್ದಾರಿ** – ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ **ಗಂಡಗಾಳಕೆ** – ಬಲಿಷ್ಠ ಒಡೆತನ **ಗಂತಿ** – (ಗ್ರಂಥಿ) ಗಂಟು, ಗೆಡ್ಡೆ; ಜೈನ ಸನ್ಯಾಸಿನಿ **ಗಂದರ** – ಗಂಧರ್ವ **ಗಂಡಗುಣ** – ಪರಾಕ್ರಮ **ಗಂದರಗಿವಿಯಂ** – ಶಿವ **ಗಂಡಭಿತ್ತಿ** – ಕೆನ್ನೆ **ಗಂಡಮಂಡಲ(ಳ)** – ಕಪೋಲ **ಗಂದಿಗಿತಿ** – ಗಟ್ಟಿವಳ್ಳಿ **ಗಂಡಮಚ್ಚರ** – ಪರಾಕ್ರಮಿಯ ಅಸೂಯೆ **ಗಂದೆಯೇೞ್** – ಗುಳ್ಳೆಯಾಗು, ಬೊಬ್ಗೆ ಬರು **ಗಂಡ(ಡು)ವರಿಜು** – ಗಂಡು ರೂಪು **ಗಂಧಕುಟ** – ಶ್ರೀಗಂಧದ ಕುಟೀರ; (ಜೈನ) **ಗಂಡವಸದನ** – ಪುರುಷನ ಅಲಂಕಾರ ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಭಾಗ ಗಂಧಗಜ – ಮದೋದಕವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಆನೆ **ಗಂಡವ**ಳ್ಳ – ಗಂಡನನ್ನುಳ್ಳವಳು **ಗಂಡವಾ(ಮಾ)ತು** – ಶೌರ್ಯದ ಮಾತು **ಗಂಧಗರ್ಭ** – ಗಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು **ಗಂಧಚಾರಿಣಿ** – ಆನೆಯ ಏಳು ಮದಾವಸ್ಥೆ ಗಳಲ್ಲಿ **ಗಂಡಶಿಳಶತಳ** – ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಲ್ಲು **ಗಂಡಶೈಲ** – ಹೆಬ್ಬಂಡೆ, ಉರುಳಿಬಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ಒಂದು **ಗಂಡಸ್ಥ** – ದವಡೆ; ಕಪೋಲ ಪ್ರದೇಶ **ಗಂಧತೋಯ** – ಸುಗಂಧದ ನೀರು **ಗಂಥದಾಯಕಿ** – ಗಟ್ಟಿವಳ್ತಿ **ಗಂಡಸ್ಥಲ(ಳ)** – ಕಪೋಲ ಪ್ರದೇಶ **ಗಂಡಸ್ಥಳ** – ಗಂಡಸ್ಥಲ **ಗಂಧದ್ತಿಪ** – ಗಂಧಗಜ **ಗಂಡಸ್ಯೋಪರಿ ಸ್ಫೋಟಕಂ** – ಕುರುವಿನ ಮೇಲೆ **ಗಂಧಮಾದನ** – ಕುಲಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಗಂಧಯುಕ್ತಿ** – ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು **ಗಂಡಾಳ್ತನ** – ಪೌರುಷ ಮಿಶ್ರಣಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆ; ಅರವತ್ತು ನಾಲ್ಕು **ಗಂಡಿಕೆ** – ಗಂಡತನ; ಊಬು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಗಂಡಿಕೆಗಾಣ್** – ಪೌರುಷ ಕಾಣು ಗಂಧರ್ವ - ಒಂದು ದೇವಜಾತಿ; ದೇವಲೋಕದ **ಗಂಡಿಗ** – ಶೂರ ಸಂಗೀತಗಾರ; ಕುದುರೆ **ಗಂಡು** – ಪೌರುಷ **ಗಂಧರ್ವರಾಜ** – ಗಂಧರ್ವರ ಒಡೆಯ **ಗಂಡುಗಾಡಿ** – ಗಂಡಗಾಡಿ **ಗಂಧರ್ವವಿದಗಯೆ** – ಗಾಯನ ವಿದ್ಯೆ **ಗಂಡುಗೂಸು** – ಗಂಡು ಮಗು; ಗಂಡಸು **ಗಂಧರ್ವವಿವಾಹ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿವಾಹ **ಗಂಡುಗೂಸುತನ** – ಪೌರುಷ ಪದ್ದತಿ; ಪರಸ್ಪರರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮದುವೆ **ಗಂಡುಗೆಡೆ** – ಪೌರುಷವನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು **ಗಂಡುಗೆದಱು** – ಗಂಡುಗೆಡೆ **ಗಂಧರ್ವವಿದ್ಯೆ** – ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯೆ **ಗಂಧಲಂಪಟತೆ** – ಸುಗಂಧದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಆಸಕ್ತಿ **ಗಂಡುಗೆಯ್** – ಪರಾಕ್ರಮ ತೋರು **ಗಂಡುಗೆಲೆ** – ಗಂಡುಗೆಯ್ **ಗಂಧವಟ್ಟಗೆ** – ಕದ, ಮಣೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ **ಗಂಡುಗೊಳ್** – ಪರಾಕ್ರಮ ಹೊಂದು ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿ **ಗಂಡುಗೋಗಿಲೆ** – ಗಂಡು+ಕೋಗಿಲೆ **ಗಂಧವತಿ** – ಗಂಧವನ್ನುಳ್ಳುದು, ಭೂಮಿ; ಒಂದು **ಗಂಡುಡುಗು** – ಪೌರುಷ ಕುಂದು ಬಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ **ಗಂಡುಡುಗೆ** – ಗಂಡಸಿನ ವೇಷ **ಗಂಧವಹ(ನ)** – ಗಂಧವನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವುದು, **ಗಂಡುಡೆ** – ಗಂಡುಡುಗೆ **ಗಂಡುಡೆಯುಡು** – ಗಂಡುಡುಗೆ ಹಾಕಿಕೊ **ಗಂಧವಾರಣ** – ಗಂಧಗಜ

ಗಂಧಶಾಅ(೪) – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸುವಾಸನೆಯ **ಗಗ್ಗರಿಕೆಗೊಳ್** – ಗದ್ದದಗೊಳ್ಳು **ಗಗ್ಗರಿಸು** – ಗಗ್ಗರಿಕೆಗೊಳ್ ಬತ **ಗಂಧಶಾಅ(೪)ವನ** – ಗಂಧಶಾಲಿಯ ಗದ್ದೆ **ಗಜ** – ಆನೆ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಸಸನ ಹೆಸರು **ಗಂಧಸಿಂಧುರ** – ಗಂಧಗಜ **ಗಜಗಮನ** – ಆನೆಯಂತೆ ನಿಧಾನ ನಡಿಗೆ; ಆನೆಯ **ಗಂಧಸಿಂಧುರೇಂದ್ರ** – ಗಂಧಸಿಂಧುರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹೋಗುವವನು, ಇಂದ್ರ **ಗಜಗಮನೆ** – ಮಂದಗಾಮಿನಿ **ಗಂಧಹಸ್ತಿ** – ಗಂಧಸಿಂಧುರ **ಗಂಧಾಂಧಸಿಂಧುರ** – ಮದದಿಂದ ಕುರುಡಾದ ಆನೆ **ಗಜಗಲಸು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಗಂಧಾಕುಳ** – ಗಂಧದಿಂದ ಆವೃತವಾದ **ಗಜಘಂಟಾರವ** – ಆನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದ **ಗಂಧಾಪಣ** – ಗಂಧದ ಅಂಗಡಿ **ಗಜಫಟೆ** – ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹ; ಆನೆಯ ಪಡೆ **ಗಂಧೇಭ** – ಗಂಧಸಿಂಧುರ **ಗಜಢಕ್ತೆಯ** – ಆನೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಹೊಡೆಯುವ **ಗಂಧೋದಕ** – ಸುಗಂಧದ ನೀರು, ಪನ್ನೀರು ನಗಾರಿ; ಒಂದು ರಾಜಚಿಹ್ನೆ **ಗಜದಂತ** – ಆನೆಯ ಹಲ್ಲು **ಗಂಧೋದಕಸವನ** – ಗಂಧೋದಕದ ಸ್ಥಾನ **ಗಂಧೋದಕಸ್ಸಾನ** – ಗಂಧೋದಕಸವನ **ಗಜದುಳ** – ಆನೆಯಂತೆ ತುಳಿಯುವವನು ; ಒಂದು **ಗಂಧೋದ್ದಾರಿ** – ಗಂಧವನ್ನು ಸೂಸುವ ಬಿರುದು **ಗಂಭೀರಗುಣ** – ಗಾಢವಾದುದು; ಆಳವಾದುದು **ಗಜನಿಮೀಲನ** – ಆನೆಯಂತೆ ಮದದಿಂದ **ಗಂಭೀರಭಾವ** – ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಗಂಭೀರಭಾಷಿತ** – ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಮಾತು **ಗಜಬಜಿಸು** – ಗದ್ದಲಮಾಡು **ಗಂಭೀರವೇದಿ** – ತೊಂಡು ಆನೆ **ಗಜಮದ** – ಆನೆಯ ಮದ **ಗಜಮೌಕ್ತಿಕ** – ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ **ಗಗನ** – ಆಕಾಶ **ಗಗನಕುಸುಮ** – ಆಕಾಶದ ಹೂ; ನೆರವೇರದ ಆಸೆ ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಮುತ್ತು **ಗಜವೆಡಂಗ** – ಆನೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ **ಗಗನಗಂಗೆ** – ಆಕಾಶಗಂಗೆ **ಗಗನಗಜ** – ಆಕಾಶದ ಆನೆ; ಐರಾವತ ಜಾಣನಾದ ಮಾವುತ **ಗಗನಗತಿ** – ಆಕಾಶಗಮನ **ಗಜಹಸ್ತ** – ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು **ಗಗನಗಮನ** – ಗಗನಗತಿ **ಗಜಱು** – ಗದರು; ಗದರಿಕೆ **ಗಗನಗಾಮಿ** – ಗಗನಗತಿಯವನು **ಗಜಱುಗೆಡು** – ಗರ್ಜನೆ ನಿಲ್ಲು **ಗಗನಗಾಮಿನೀವಿದ್ಯೆ** – ಆಕಾಶಗತಿಯ ವಿದ್ಯೆ; **ಗಜಾಂಕುಶ** – ಆನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಧನ; ಖೇಚರವಿದ್ಯೆ **ಗಜಾಗರ** – ಎಂಟರ ಗರ **ಗಗನಚರ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವುದು; ಹಕ್ಕಿ; ಖೇಚರ; ಸೂರ್ಯ ಮುಂತಾದ **ಗಜಾನನ** – ಗಜಮುಖ ; (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕದ ಆಕಾಶಕಾಯಗಳು **ಗಗನಚರಭುಜಗ** – ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ **ಗಜಾರಾತಿ** – ಗಜವೈರಿ, ಸಿಂಹ ಹಾವು, ರಾಹು **ಗಜಾರಿ** – ಗಜಾರಾತಿ **ಗಗನಚರಾಧೀಶ** – ಖೇಚರರರಾಜ **ಗಜಾರೂಢ** – ಆನೆಯನ್ನು ಏರಿದವನು **ಗಗನಚರಿ** – ಆಕಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವಳು; ಖೇಚರಿ **ಗಜಾಸ್ಯ** – ಆನೆಯ ಮುಖದವನು, ವಿನಾಯಕ **ಗಗನಚರೇಂದ್ರ** – ಗಗನಚರಾಧೀಶ **ಗಜೆ** – ಗದೆ **ಗಗನತಲ(ಳ)** – ಬಾಂದಳ, ಅಂತರಿಕ್ಸ **ಗಜೆಗೊಳ್** – ಗದೆ ಹಿಡಿ **ಗಗನವಿವರ** – ಆಕಾಶದ ವಿಸ್ಕಾರ **ಗಹೋನ್ಶೀಲನ** – ಆನೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವುದು; ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿವುದು **ಗಗನವಿಹಾರ** – ಆಕಾಶಯಾನ **ಗಗನಸ್ಥಳ** – ಗಗನಮಂಡಲ **ಗಜೋಪಜೀವಿ** – ಮಾವತಿಗ **ಗಗನಸ್ಥಾನ** – ಗಗನಮಂಡಲ **ಗಜವೃಷ್ಟಿ** – ಗುಡುಗುಸಹಿತ ಮಳೆ **ಗಗನಾಂಗಣ** – ಗಗನಮಂಡಲ **ಗಟ್ಟ** – ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲು **ಗಗನಾದ್ದ** – ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ; ದೇವತೆ **ಗಟ್ಟಗೆ** – ಒಂದು ನದಿಯ ಹೆಸರು; ಘಟಪ್ರಭೆ **ಗಗನಾಭೋಗ** – ಆಕಾಶದ ವಿಸ್ಕಾರ **ಗಟ್ಟಗೊಳ್** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗು **ಗಗನೇಚರ** – ಗಗನಗಾಮಿ **ಗಟ್ಟಪಾಲ್** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಾಲು **ಗಗನೇಚರಿ** – ಗಗನಚರಿ **ಗಟ್ಟಮಗುೞ್ಜು(ಳ್ಞು)** – ಗಂಧವನ್ನು ತೇಯಿ **ಗಟ್ಟವಳ** – ಗಂಧ ತಯಾರಿಸುವವನು ಗಗ್ಗರ – ಕಾಲುಬಳೆ

ಗಗ್ಗರಿಕೆ – ಗದ್ಗದ ಸ್ವರ

ಗಂಧವಾಹ – ಗಂಧವಹ

ಗಡ(ಟ) – ಮಣ್ಣಿನ ಕೊಡ, ಬಿಂದಿಗೆ **ಗತಬಲ** – ಬಲಗುಂದಿದವನು; ಬಲನೆಂಬ ರಾಕ್ಷನನ್ನು **ಗಡ(೦)** – ಮೆಚ್ಚಿಗೆ, ಆಕ್ಷೇಪ, ಸಂತೋಷ, ಕೊಂದವನು, ಇಂದ ಆಕ್ಷೇಪ ಮುಂತಾದದವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ **ಗತಭ್ರಾಂತಿ** – ಭ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಎಚ್ಚರ **ಗತರಾಗ** – ವಿರಾಗಿ **ಗಡಣ** – ಸಮೂಹ **ಗತಲೇಪ** – ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದವನು, ನಿರ್ಲಿಪ್ಕ **ಗಡಣಂಗೊಳ್** – ಸೇರು, ಗುಂಪಾಗು **ಗತವೇದ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಗಡಣಂಬಡೆ – ಒಟ್ಟಾಗಿರು, ಗುಂಪಾಗು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು **ಗಡಣಿಸು** – ಸೇರು, ಗುಂಪಾಗು **ಗತಶ್ರೀಕ** – ಸಂಪತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು; **ಗಡಪ** – ವೇಗ, ತ್ವರಿತ ದುರದೃಷ್ಟವಂತ **ಗತಿ** – ಗಮನ; ಆಧಾರ; ಯೋಚನೆ **ಗಡಾ** – ಗಡ(ಂ) **ಗಡಿ** – ಎಲ್ಲೆ; ವೇಗಶಾಲಿ **ಗತಿಗೆಡಿಸು** – ನಡೆಗೆಡುವಂತೆ ಮಾಡು; ದಾರಿ **ಗಡಿಗೆಡು** – ಎಲ್ಲೆಮೀರು, ಮಿತಿಮೀರು ತಪ್ಪಿಸು **ಗಡಿಯಿಡು** – ಎಲ್ಲೆ ಕಲ್ಪಿಸು; ಅವಧಿ ಹೇಳು(?) **ಗತಿಗೆಡು** – ನಡೆಗೆಡು; ಹಾಳಾಗು **ಗಡ್ಡೆಯಂಬೋಗು** – ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋಗು **ಗತಿಚತುಷ್ಟಯ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಾನುಗುಣವಾಗಿ **ಗಣ** – ಗುಂಪು, ಸಮೂಹ; ಜೀವನಿಗೆ ಒದಗುವ ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಗಣಕ – ಜೋಯಿಸ, ಮುಹೂರ್ತ ನಿಶ್ಲೈಸುವವನು ಜನ್ಮಗಳು **ಗಣಗ್ರಹಣ** – (ಜೈನ) ದೀಕ್ಫಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ **ಗತಿವಡೆ** – ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ಗತಿಸಂರೋಧನ** – ಮುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆ; ಅಡ್ಡಿ **ಗಣಧರ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನ ಶಿಷ್ಯರ ಗುಂಪಿನ **ಗತಿಸ್ತಂಭ** – ಗತಿಸಂರೋಧನ ಮುಂದಾಳು **ಗದಗಂಪಂಗೊಳ್** – ಗಡಗಡ ನಡುಗು **ಗಣನಾತೀತ** – ಎಣಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ **ಗದಱು** – ಗದರು; ಗರ್ಜಿಸು; ಅಬ್ಬರ; ಗರ್ಜನೆ **ಗಣನಾಥ** – ಗುಂಪಿ ಯಜಮಾನ **ಗದಾಘಾತ** – ಗದೆಯ ಹೊಡೆತ **ಗಣನಾಯಕ** – ಗಣನಾಥ **ಗದಾನ್ಷೇಷಣ** – ಗದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು **ಗಣನೆ** – ಎಣಿಕೆ, ಲೆಕ್ಕ **ಗದಾಯುದ್ದ** – ಗದೆ ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಯುದ್ದ **ಗದಿತ** – ಹೇಳಿದ, ನುಡಿದ **ಗಣನೆವಡೆ** – ಗಣ್ಯನಾಗು **ಗದಿಸು** – ಹೇಳು, ನುಡಿ **ಗಣಪ್ರವರ** – (ಜೈನ) ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಗಣಭೃತ್ –** ಗಣಧರ **ಗದೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ **ಗಣಾಗ್ರಣಿ** – ಗಣದ ಮುಂದಾಳು **ಗದೆಗೊಳ್** – ಗದೆ ಹಿಡಿ **ಗಣಾಧೀನಾಥ** – ಗಣಧರ **ಗದ್ದದ** – ಧ್ವನಿ ನಡುಕ **ಗದ್ಗದಸ್ವನ** – ಗದ್ಗದಧ್ವನಿ **ಗಣಿಕಾಜನ** – ವೇಶ್ಯೆ **ಗಣಿಕಾವಾಟ(ೞ)** – ಸೂಳೆಗೇರಿ **ಗದ್ದದಿಕೆ** – ಗದ್ದದಸ್ವನ **ಗಣಿಕೆ** – ಸೂಳೆ **ಗದ್ದದಿಕೆಗೊಳ್** – ಗದ್ದದಗೊಳ್ಳು **ಗಣಿದ** – (ಗಣಿತ) ಎಣಿಕೆ **ಗದ್ದದಿಸು** – ಗದ್ದದಿಕೆಗೊಳ್ **ಗಣಿದಂಗೆಯ್** – ಎಣಿಸು, ಲೆಕ್ಕಹಾಕು **ಗದ್ದು(ದ್ದಿ)ಗೆಯಕ್ಕ** – ಮಣೆ ಹಾಕು **ಗಣಿದಂಗೊಳ್** – ಗಣಿದಂಗೆಯ್ **ಗದ್ದುಗೆವೊಯ್** – (ಕೋಪದಿಂದ) ಕುಳಿತ **ಗಣಿದಿ(ತಿ)ಗ** – ಗಣಿತಜ್ಞ ಪೀಠವನ್ನು ಹೊಡೆ **ಗಣಿನೀ** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕಿಗಣದ ಮುಖ್ಯೆ **ಗದ್ಯಾಣ** – ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ **ಗನಹ** – ಶಿವ **ಗಣಿ(ಯ)ಸು** – ಲೆಕ್ಕಹಾಕು, ಲೆಕ್ಕಿಸು **ಗಣಿಯಾನೆ** – ಹಿಂಡಿನ ಆನೆಗಳು **ಗಬ್ಲ** – (ಗರ್ವ) ಅಹಂಕಾರ **ಗಣೇಶ** – ಗಣನಾಥ **ಗಬ್ಬರಿಸು** –ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆ, ಖನನ **ಗತ** – ಕಳೆದುಹೋದ **ಗಭಸ್ತಿ** – ಕಿರಣ, ಕಾಂತಿ **ಗತಕವೆಟ್ಟು** – ಆಟಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಕೃತಕವಾದ ಬೆಟ್ಟ **ಗಭಸ್ತಿಕರ** – ಸೂರ್ಯ **ಗಭಸ್ತಿಮಾಲ** – ಸೂರ್ಯ **ಗದಕಿ** – ಕೃತಕಿ, ಕಪಟಿ **ಗತಜೀವಿತ** – ಸತ್ತವನು **ಗಭಸ್ತಿಹಸ್ತ** – ಗಭಸ್ಮಿಕರ **ಗತಪ್ರಜ್ಞ** – ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ **ಗæರ** – ಗಂಭಿರವಾದ; ಆಳವಾದ **ಗತಪ್ರತ್ಯಾಗತ** – ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕಡೆಯವರೆಗೆ **ಗಱರಧ್ವಾನ** – ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿ ಹಾಗೂ ಕೊನೆಯಿಂದ ಆರಂಭದವರೆಗೆ **ಗæರನಿನದ** – ಗಭೀರಧ್ವಾನ

ಗæರವೃತ್ತಿ – ಗಂಭಿರವಾದ ನಡವಳಿಕೆ **ಗರಿಲನೆ** – ಗರಿಲ್ ಎಂಬ ಅನುಕರಣಶಬ್ದ **ಗಞೀರೋಕ್ತಿ** – ಗಂಭೀರ ನುಡಿ **ಗರಿಷ್ಠ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ **ಗಮಕ** – ಸಂಗೀತ ಸ್ವರ ವಿಶೇಷ **ಗರುಡ** – ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ; ವಿಷ್ಣವಿನ ವಾಹನ; **ಗಮಕಿ** – ಓದುಗಾರ ಕಶ್ಯಪ-ವಿನತೆಯರ ಮಗ-**ಗರ** – (ಗ್ರಹ) **ಗರುಡದ್ದಱ –** ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಗರುಡನ **ಗರುತ್ಯ** – ಗರುಡ ಚಿಹ್ನೆಯಿರುವವನು, ವಿಷ್ಣು, ಕೃಷ್ಣ; (ಜೈನ) ತ್ರಿಷಷ್ಠಿಶಲಾಕಾಮರುಷರಲ್ಲಿನ ವಾಸುದೇವ **ಗರ್ಭೇಶ್ವರ** – ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತ **ಗರುಡಪತತ್ರಿ** – ಗರುಡಪಕ್ಟಿ; ಗರುಡಾಸ್ತ್ರ **ಗಮನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ –** (ಜೈನ) ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಿಗಾಗುವ ಹಿಂಸೆಗಾಗಿ **ಗರುಡವಾಹಿನಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೇನಾವ್ಯೂಹ; ಆಚರಿಸುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಗರುಡಪಕ್ಷಿಗಳ ಸೈನ್ಯ; (ಜೈನ) **ಗಮನಾಲಸ**– ನಡಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಪಡೆಯುವ **ಗಮಮನಿಕೆ** – (ಜೈನ) ಅನ್ವಯವಾಗುವಿಕೆ, ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ; ಸರ್ಪಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಪರಿಹರಿಸುವ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ಗರುಡಾಂಕ** – ಗರುಡಧ್ವಜ **ಗಮಿಸು** – ಹೋಗು, ಸಾಗು ಗರುಡಿ – ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆ; ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆ **ಗಮ್ಮನೆ** – ಬೇಗನೆ, ತಕ್ಷಣ **ಗಮ್ಮನೆ** – ಸುವಾಸಿತವಾದ **ಗರುಡೋದ್ದಾರ(ಮಣಿ)** – ಗರುಡನಂತೆ ವಿಷಪರಿಹಾರಕ ಮಣಿ; ಗರುಡ ಪಚ್ಚೆ **ಗಮ್ಯ** – ಹೋಗತಕ್ಕ; ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಗರ – ಗ್ರಹ; ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ; ವಿಷ **ಗರುತ್** – ರೆಕ್ಕೆ **ಗರಕಾಲಕಂಧರ** – ವಿಷದಿಂದ ಕಪ್ಪಾದ **ಗರುತ್ಯ** – ಗರುಡ ಕೊರಳುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಗರುತ್ಯಶರ** – ಗರುಡಪತತ್ರಿ **ಗರುವ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಹಿರಿಯ **ಗರಗರನೆ** – ಚೆಲುವಾಗಿ, ಹಸನಾಗಿ **ಗರುವಿಕೆ** – ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಹಿರಿಮೆ; ಅಹಂಕಾರ **ಗರಗರಿಕೆ** – ಚೆಲುವು; ಗರಗರ ಶಬ್ದ, ಗದ್ಗದ **ಗರುವೆ** – ಹಿರಿಯಳು; ಸೊಗಸುಗಾತಿ **ಗರಗರಿಕೆವಡೆ** – ಚೆಲುವನ್ನು ಪಡೆ **ಗರಟಗೆ** – ಕಾವಲು; ಚಿತ್ತಕ್ಷೋಭೆ **ಗರುಹಣ(ಣೆ)** – ಗರ್ಹಣ, ತೆಗಳಿಕೆ **ಗರಣ** – (ಗ್ರಹಣ) ಹಿಡಿಯುವುದು **ಗರೋದಯಸಮಯ** – (ಗರ+ಉದಯಸಮಯ) **ಗರದ** – ವಿಷ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಬಯಸುವವನು, ವಿಷ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಲ, ಸಮುದ್ರ ಮಥನದ ಸಮಯ ವಿಷ್ಣು ಗರ್ಗರ – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಗರಧರಗ್ರೀವ** – (ಕೊರಳಲ್ಲಿ) ವಿಷ ಧರಿಸಿದವನು, **ಗರ್ಫರಿ** – ಪಾತ್ರೆ, ಕೊಡ; ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ **ಗರ್ಜನೆಗುಡು** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು; ಆರ್ಭಟಿಸು ಗರಲ(ಳ) – ವಿಷ, ನಂಜು **ಗರಲಕಂಧರ** – ವಿಷಕಂಠ **ಗರ್ಜಿತ** – ಕೂಗಿದ ; ಆರ್ಭಟಿಸಿದ **ಗರಲಗ್ರೀವ** – ವಿಷಕಂಠ **ಗರ್ಜಿಸು** – ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡು; ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು **ಗರಲಧರ** – (ಕೊರಳಲ್ಲಿ) ವಿಷ ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಗರ್ತ** – ಸಿಂಹಾಸನ; ರಥ; ಪಗಡೆಯ ಹಾಸು; **ಗರಲ(ಳ)ಪೂರ** – ವಿಷಯುಕ್ತವಾದುದು, ಹಾವು ತಗ್ಗು; ನೀರಿನ ಸುಳಿ **ಗರವಟಗ** – ಕಾವಲುಗಾರ **ಗರ್ದತೋಯ** – (ಜೈನ) ಲೋಕಾಂತಿಕ **ಗರ(ವ)ೞಗೆ** – ಗಸ್ತು ತಿರುಗುವುದು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ **ಗರವೞಗೆವರ್** – ಕಾವಲು ಸುತ್ತು; **ಗರ್ದಭ** – ಕತ್ತೆ ಮನೋವಿಕಲನಾಗು **ಗದ್ದೆ –** ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆ **ಗರವಟಸು** – ತೂತುಮಾಡು, ಕೊರೆ; ತಿರುಗಿಸು ಗರ್ಮಗು – ಗಜ್ಜುಗದ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ **ಗರವಸಂಗೊಳ್** – ಪಹರೆ ಮಾಡು, ಕಾವಲಿರು **ಗರ್ಜ** – ಗರ್ವಿ, ಅಹಂಕಾರಿ **ಗರವು** – ಅಪಹರಿಸು; ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡು **ಗರ್ಜಸು** – ಗರ್ವಿಸು **ಗರವೊಡೆ** – ಗರಬಡಿ **ಗರ್ಭ** – ಬಸಿರು; ಹೊಟ್ಟೆ; ತಿರುಳು **ಗರಿಮ** – ಭಾರವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಶ್ರೇಷ್ಡತೆ; **ಗರ್ಭಗೃಹ** – ಒಳಕೋಣೆ ಬೇಕಾದಾಗ ದೇಹದ ಭಾರ **ಗರ್ಭದೋಹಳ** – ಬಸಿರಿಯ ಬಯಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಯೋಗದ **ಗರ್ಭಭರ** – ಗರ್ಭದ ಭಾರ ಅಷ್ಟಸಿದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಗರಿಮೆ** – ಗರಿಮ **ಗರ್ಭವಿಭ್ರಮ** – ಗರ್ಭೀಣಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ

ಗರ್ಭಶಯನ – ಭ್ರೂಣ ಮಲಗುವ ಜಾಗ, **ಗಲ್ಲವುಣ್** – ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲಿನ ಹುಣ್ಣು ಗರ್ಭಾಶಯ **ಗವನಿ(ಣಿ)** – ಆವರಣ, ಪ್ರಾಕಾರ **ಗರ್ಭಶೋಧನೆ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರನು ಕಳುಹಿಸುವ **ಗವಸಣಿಕೆ(ಗೆ)** – ಹೊದಿಕೆ; ಮುಸುಕು ದೇವವನಿತೆಯರು ಹುಟ್ಟಲಿರುವ **ಗವಸಣಿಗೆಗಳೆ** – ಮುಸುಕು ತೆಗೆ ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ ಕರ್ಮಮಲಗಳ **ಗವಸಣಿಗೆದೊಡಿಸು** – ಮುಸುಕು ಹಾಕು **ಗವಸಣಿಸು** – ಮುಸುಕು ಹಾಕು ಲೇಪವಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವ ಜಿನಮಾತೆಯ ಗರ್ಭಶುದ್ಧೀಕರಣ **ಗವಾಕ್ಷ** – ಗೋವಿನ ಕಣ್ಣು; ಬೆಳಕಿಂಡಿ **ಗವಾಕ್ಷವಿವರ** – ಗವಾಕ್ಷಿಯ ತೂತು **ಗರ್ಭಷಷ್ಠಿ** – ಅರವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತೆನೆ ಬರುವ **ಗರ್ಭಸಂಧಿ –** (ಜೈನ) ಉತ್ತಮ ಜೀವನು ಒಂದು **ಗವಾಧಿಪ** – ಹಸುಗಳ ಒಡೆಯ **ಗವಾಶನ** – ಗವ+ಅಶನ, ದನಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಮೇವು ಭವ ಕಳೆದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಮಾತೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವ ಕಾಲ **ಗವೇಂದ್ರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎತ್ತು **ಗರ್ಭಸುಜ** – ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಸುಖವಾಗಿರುವವನು **ಗವ್ಯ** – ಗೋವಿನಿಂದ ದೊರಕುವ **ಗರ್ಭಸ್ಥಲನ** – ಗರ್ಭಪತನ **ಗವ್ಯೂತಿ** – ಎರಡು ಕ್ರೋಶ ದೂರ **ಗರ್ಭಸ್ಥ** – ಬಸಿರಿನಲ್ಲಿರುವ **ಗಸಟು** – ದ್ರವಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿನ ತಳದ ಕೊಳೆ **ಗರ್ಭಸ್ಥಿತ** – ಬಸಿರಿನಿಂದ ಬಂದವನು; ಸಾಮಾನ್ಯ **ಗಸಣಿ** –ಆತಂಕ; ತೊಂದರೆ **ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನು **ಗಸಿ** – ಗಸಟು, ಗಸ್ಯು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವುದರಿಂದ **ಗಹಗಹ** – ನಗುವಿನ ಅನುಕರಣ ಧ್ವನಿ ಹಿಡಿದು ನಿರ್ವಾಣಪರ್ಯಂತ ಮಾಡುವ **ಗಹಗಹನೆ** – ಗಹಗಹ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಐವತ್ಮೂರು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಗಹನ – ನುಗ್ಗುವುದಕ್ಕಾಗದ; ಅಸಾಧ್ಯ; ತಿಳಿಯಲು **ಗರ್ಭಾವತರಣ** – ಜೀವ ತಾಯಿತ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಕರವಾದ; ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು **ಗಹನಪ್ರಚಾರ** – ಕಾಡಿನ ಸಂಚಾರ ಇಳಿಯುವುದು; (ಜೈನ) ಜಿನಮಾತೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಆಗಮನ; **ಗಹ್ವರ** – ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ; ದೊಗರು; ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಲ; ಗವಿ **ಗರ್ಭೀಕರಿಸು** – ಒಳಗೊಳ್ಳು **ಗಳ** – ಕೊರಳು **ಗರ್ಭೀಕೃತ** – ಹುದುಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಗಳಂತಿಕೆ** – ನೀರು ತುಂಬುವ ಕಳಶ **ಗರ್ಭೇಶ್ವರ** – ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತ **ಗಳಂತಿಗೆ** – ಕೋಣೆ, ಓವರಿ **ಗರ್ಭೇಶ್ವರಿ** – ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತೆ **ಗಳಕಂಬಳ** – ಗಲಕಂಬಲ, ಹಸು-ಎತ್ತುಗಳ **ಗರ್ವ** – ಜಂಬ, ಅಹಂಕಾರ ಕೊರಳಿನ ಜೋತಾಡುವ ತೊಗಲು, **ಗರ್ವವ್ಯಾಲೆ** – ಗರ್ವದಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದವಳು ಗಂಗೆದೊಗಲು-**ಗಳಗರ್ತರಿ** – ಒಂದು ಆಯುಧ **ಗರ್ವವ್ಯಾಳ** – ದುಷ್ಟ; ಮದಿಸಿದ ಆನೆ **ಗರ್ವವಿಹೀನ** – ಗರ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು **ಗಳಗಳಕೆ** – ಕೋಮಲತೆ **ಗರ್ವಾಂಧ** – ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕುರುಡಾದವನು **ಗಳಗಾಳ** – ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಕೊಕ್ಕೆ **ಗರ್ವಿತ** – ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ **ಗಳಬಳ** – ಗಲಾಟೆ, ಗದ್ದಲ **ಗರ್ವೋದ್ದತ** – ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿರುವ **ಗಳರುತಿ** – ಗಳಗಳ ಧ್ವನಿ **ಗರ್ಹಣ** – ತೆಗಳಿಕೆ **ಗಳಹಿಸು** – ಹರಟುವಂತೆ ಮಾಡು ಗಹೀತ - ದೂಷಣೆಗೊಂಡ **ಗಳಮ** – ಹರಟು **ಗರ್ಹಿಸು** – ದೂಷಿಸು **ಗಳತಕೋಪ** – ಇಳಿದ ಕೋಪ; ಶಾಂತನಾದವನು **ಗಲ** – ಕೊರಳು, ಗ್ರೀವ **ಗಳತದಾನತೆ** – ಆನೆಗಳ ಮದ **ಗಲ(ಳ)ಂತಿಕೆ** – ಹಿಡಿ ಮತ್ತು ಮೂತಿಯಿರುವ ಸೋರಿಹೋಗುವುದು; ಜಿಮಣತನ **ಗಳತಮದ** – ಇಳಿದ ಮದದವನು **ಗಲ(ಳ)ಗ್ರಾಹಿತ್ತ** – ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ **ಗಳತಶರ** – ಜಾರಿ ಬಿದ್ದ ಬಾಣ; ಜಾರಿಬಿದ್ದ ಸಿಲುಕಿಸುವುದು ಬಾಣದ **ಗಲ(ಳ)ರವ** – ಕೊರಳಿನಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಧ್ವನಿ **ಗಳತಾಶ್ರು** – ಸುರಿಯುವ ಕಣ್ಣೀರು **ಗಅತ** – ಜಾರಿದ **ಗಳಲನೆ** – ಬೇಗ **ಗಅ(೪)ಯಿಸು** – ಸೋರಿಹೋಗು **ಗಳೆವೞೆ** – ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ **ಗಲ್ಲ** – ಕೆನ್ನೆ, ಕಪೋಲ **ಗಱ್** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಗಲ್ಲಗಿವಿ** – ಕೆನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಜೋಲಾಡುವ ಕಿವಿ

ಬಾಣ; ತೆಂಗು ಬಾಳೆಗಳ ಎಲೆ; ಹೂವಿನ **ಗಾಂಗೇಯಕ** – ಭೀಷ್ಮ; ಷಣ್ಮುಖ; ಚಿನ್ನ **ಗಾಂಡಿ(e)ವ** – ಅರ್ಜುನನ ಬಿಲ್ಲು **ಗಱೆಗಟ್ಟು** – ಬಾಣಕ್ಕೆ ಗರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟು; **ಗಾಂಡಿ(e)ವಿ** – ಅರ್ಜುನ ಬಲಿಷ್ಡವಾಗು **ಗಾಂದರ** – ಗಾಂಧಾರ **ಗಱೆಗಡಿ** – ಗರಿಯವರೆಗೆ ಕತ್ತರಿಸು **ಗಾಂಧರ್ವ** – ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಸಂಗೀತ **ಗಱೆಗಣೆ** – ಗರಿ ಕಟ್ಟಿದ ಬಾಣ **ಗಾಂಧರ್ವವಿದ್ಯೆ** – ಸಂಗೀತವಿದ್ಯೆ **ಗಱೆಗೂಡು** – ಗರಿಗಳ ಚೀಲ **ಗಾಂಧರ್ವಶಾಸ್ತ್** – ಗಾಂಧರ್ವವಿದೈ **ಗಱಿತೋ(ದೋ)ಱು** – ಬಾಣವನ್ನು ತೋರಿಸು; **ಗಾಂಧಾರ** – ಒಂದು ದೇಶದ ಹೆಸರು ಯುದ್ದಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸು **ಗಾಂಧಾರಿ** – ಒಂದು ಗಿಡದ ಹೆಸರು; ಗಾಂಧಾರ **ಗಱೆಮೀನ್** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮೀನು ರಾಜಪುತ್ರಿ; ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಡದಿ **ಗಱಿಮೂಡು** – ರೆಕ್ಕೆ ಬರು **ಗಾಂಪ** – ದಡ್ಡ, ಗಾವಿಲ **ಗಱೆಯಿಡು** – ಗಱಿಮೂಡು **ಗಾಂಪು** – ಗಾಂಪತನ **ಗಱೆವನಿ** – ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಉದುರುವ ಹನಿ **ಗಾಜುಗೋಜು** – ಒಂದರೊಳಗೊಂದು **ಗಱಿವೂ** – ಕೇದಗೆ, ತಾಳೆಹೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು; ಜಟಿಲತೆ **ಗಱೆವೆರಸು** – ಗರಿಸಹಿತವಾಗಿ **ಗಾಜುದೊಡಿಗೆ** – ಗಾಜಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಡವೆ **ಗಱೆವೊಯ್** – ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿ **ಗಾಡಿ** – ಚೆಲುವು; ಬೆಡಗು; ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಗಾರುಡಿ **ಗಱೆಸನ್ಸೆ** – ಬಾಣದ ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಸನ್ನೆ **ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿ** – ಸೊಗಸುಗಾತಿ **ಗಱೆಸನ್ಸೆಗೆಯ್** – ಬಾಣದ ಗರಿಯಿಂದ ಸನ್ನೆ **ಗಾಡಿಕೆ** - ಸೊಬಗು ಮಾಡು **できまり - でいいまり ಗೞವೞ** – ಬೆಗನೆ; ನಿರಂತರವಗಿ **ಗಾಣತಿಗೆಯ್** – ಗಾಯನಮಾಡು **ಗಱಗಱಸುರಿ** – ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸುರಿ **ಗಾಣವಿಕ್ತು** – ಗಾಳಹಾಕು **ಗೞಗಟಿಸು** – ಗೞಗೞಸುರಿ; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು **ಗಾಣಿಕ್ಯ** – ಸೂಳೆಯರ ಗುಂಪು **ಗಱಪ** – ಹರಟುವವನು, ವಾಚಾಳಿ **ಗಾಣಿಕ್ಯಸದನ** – ಸೂಳೆಯ ಮನೆ ಗಱಮ – ಹರಟು; ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಧ್ವನಿಮಾಡು **ಗಾತ್ರ** – ದೇಹ ಗಣೆಗೆ – ಒಂದು ದಿವಸದ ಅರವತ್ತನೇ ಒಂದು **ಗಾತ್ರತ್ರ** – ದೇಹವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು, ಕವಚ **ಗಾತ್ರಿಸು** – ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸುರಿ ಭಾಗ, ಇಪ್ಪತ್ಮನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳು; ಗಡಿಗೆ; ಘಟವಾದ್ಯ **ಗಾನ** – ಗಹನ **ಗಣಿಗೆವಟ್ಟಲ್** – ಕಾಲ ಅಳೆಯಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ **ಗಾನದೇವತೆ** – ಸಂಗೀತದ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ ಪಾತ್ರೆ **ಗಾನಪಾಠ್ಯ** – ಹಾಡಲು ಬಳಸುವ ಪಠ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ **ಗಾನೋದ್ಯೋಗ** – ಹಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ **ಗೞಿ –** ಗಣೆ, ಗಳು, ಬಿದಿರ ಕೋಲು; ಕಡೆಗೋಲು; ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಅರೆಯುವ **ಗಾಮ** – ಗಾವ, ಹಳ್ಳಿ ಸಾಧನ; ಜೋಳ ಮುಂತಾದವುಗಳ ದಂಟು **ಗಾಮಿಲ** – ಹಳ್ಳಿಯವನು - ಬಿದಿರನ್ನು ಬಳಸುವವನು, **ಗಾಯಕ** – ಹಾಡುಗಾರ ದೊಂಬ **ಗಾಯಕತೆ** – ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ **ಗೞಿಗೂಸಾಡು** – (ದೊಂಬ) ಗಳೆಯ ಮೇಲೆ **ಗಾಯಕಿ** – ಹಾಡುಗಾರ್ತಿ ಮಗುವನ್ನು ಆಡಿಸು **ಗಾಯ(ಯ)ನಿ** – ಗಾಯಕಿ **ಗೞಿಯಕ್ಕ** – ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಿಸು **ಗಾಯಿಕೆ** – ಗಾಯಕಿ **ಗೞಿಯೆತ್ತಿಸು** – ಧ್ವಜದಂಡವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಸು **ಗಾಯಿಲೆ** – ಕಾಯಿಲೆಗೊಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾರಿಗೆ – **ಗೞಿಯಿತ್ತು** – ಧ್ವಜದಂಡವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿ ಒಂದು ಭಕ್ಷ್ಯ-**ಗೞಿವಟಗ** – ಗಳೆಯ ಆಟ ಆಡುವವನು, ದೊಂಬ **ಗಾರಣ** – ದೂರುವುದು; ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸುವುದು **ಗೞಿವಟೆ** – ಗೞ್+ಬೞಿ, ಗಳೆಯ ದಾರಿ **ಗಾರುಡ** – ಗರುಡಮಂತ್ರ **ಗೞಿವಟಿಯ ಪಾವು** – ಬಿದಿರ ಗಣೆಯ ಮೇಲೆ **ಗಾರುಡಮಣಿ** – ವಿಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬರುವ ಹಾವು; ತೆಕ್ಕೆಹಾಕಿಕೊಂಡ ಹಾವು ಮಣಿ; ಹಸಿರು ರತ್ನ, ಪಚ್ಚೆ **ಗಾರುಡಿಗ** – ವಿಷ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ **ಗೞಿವಿಡಿದಾಡು** – ಗಳೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಟವಾಡು **ಗಾಂಗ** – ಗಂಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಭಿಷ್ಮ **ಗಾರುತ್ಯತ** – ಪಚ್ಚೆಯ ಮಣಿ; ಗರುಡಮಣಿ **ಗಾಂಗತೋಯ** – ಗಂಗೆಯ ನೀರು **ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ** – ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಗಾಂಗೇಯ – ಗಂಗೆಯ ಮಗ; ಭೀಷ್ಮ

ಗಣಿ – ಹಕ್ಕಿಯ ರೆಕ್ಕೆ; ಬಾಣದ ತುದಿಯ ಮಕ್ಕ;

ಗಿರಿಜಾತೆ – ಪಾರ್ವತಿ **ಗಾಲ** – ಚಕ್ರ **ಗಾವಣ** – ನೆಲೆ **ಗಿರಿಜೆ** – ಗಿರಿಜಾತೆ **ಗಿರಿದುರ್ಗ** – ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಕೋಟೆ **ಗಾವರ** – ರೆಭೀಂಕಾರ; ಧ್ವನಿ **ಗಾವರಂಬೊರೆ** – ರೆಭೀಂಕರಿಸು **ಗಿರಿಧನ್ವ** – ಬೆಟ್ಟ(ಮೇರು)ವನ್ನು **ಗಾವರದುಂಜ** – ಝೇಂಕರಿಸುವ ದುಂಬಿ ಧನುಸ್ಸಾಗುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಗಿರಿಮಲ್ಲಗೆ** – ಬೆಟ್ಟದ ಮಲ್ಲಿಗೆ **ಗಾವಸಿಂಗ** – (ಗ್ರಾಮಸಿಂಹ) ನಾಯಿ **ಗಿರಿರಾಜ** – ಹಿಮವಂತ **ಗಾವಳ** – ಗುಂಪು **ಗಾವಳಸು** – ಗುಂಪುಗೂಡು **ಗಿರಿವ್ರಾತನಾಥ** – ಪರ್ವತರಾಜ ಗಿರಿಶ - ಪರ್ವತನಿವಾಸಿ, ಶಿವ **ಗಾವಿಲ** – (ಗ್ರಾಮೀಣ) ಹಳ್ಳಿಗ; ಹೆಡ್ಡ **ಗಿರಿಸ** – ಗಿರಿಶ **ಗಾವಿಲತನ** – ಹೆಡ್ಡತನ **ಗಾವಿಅ(ಲೆ)** –ಹೆಡ್ಡೆ **ಗಿರಿಸಾನು** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ಗಾವಿಅಕೆ** – ಗಾವಿಲತನ **ಗಿರಿಸುತೆ** – ಗಿರಿಜೆ **ಗಾವುಂಡಿತಿ** – ಗೌಡಿತಿ **ಗಿರೀಂದ್ರ** – ಹಿಮವಂತ **ಗಿರೀಂದ್ರಮಹ** – ಪರ್ವತಪೂಜೆ **ಗಾವುದು** – ಗಾವುದ **ಗಾವುಳ** – ಸಮೂಹ **ಗಿರೆ** – ಸರಸ್ಕತಿ **ಗಾಹು** – ಕಪಟ; ಗುರಿ **ಗಿಲನ** – ನುಂಗುವುದು **ಗಿಳಗೆಡಪ** – ಗಿಳಿಯ ಮಾತು **ಗಾಹೆ** – (ಗಾಥಾ) ಪದ್ಮ, ಹಾಡು **ಗಾಳ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಕೊಕ್ಕೆ **ಗಿಱು** – ಭಾವಿಸು; ಹಾಗೆಂದುಕೊ **ಗಾಳಗೊಳ್** - ಗಾಳಿ ಮೂಲಕ ವಾಸನೆ ತಿಳಿ **ಗಿಱ್ಱನೆ** – ಬೇಗನೆ **ಗಾಳವಾತು** – ಬೈಗುಳ **ಗಿಱ್ಱಿೆನ್** – ಗಿರ್ ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡು **ಗಾಳವೆಱಗು** – ಗಾಳಿ ಬೀಸುವ ಜಾಗ **೧ೀಜಗ(ವಕ್ತಿ)** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ **ಗಾಳಸು** – ನಿವಾರಿಸು **೧ೀತ** – ಹಾಡು; ಗಾಯನ **ಗಾಳು** – ಕ್ಷುದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಮೋಸ **ಗೀತಾಭೋಗ** – ಸಂಗೀತದ ಆಸ್ವಾದನೆ **ಗಾಳುಗಣ್** – ಹೊಳೆವ ಕಣ್ಣು **೧ೀತಾರಾವ** – ಗಾಯನಧ್ವನಿ **೧೬ತಿ** – ಹಾಡು; ಗಾಯನ **ಗಾಳುಗೊರವ** – ಕ್ಸುದ್ರ ಜೋಗಿ **೧ೀರ್ವಾಣ** – ದೇವತೆ **ಗಾಳುತನ** – ಕ್ಯುದ್ರತನ **ಗಾಳುವೆಣ್** – ಕ್ಷುದ್ರ ಹೆಣ್ಣು **೧ೀರ್ವಾಣನಾಥ** – ಇಂದ್ರ; (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತ **ಗಾಳ್ಗೊೞ್ತು** – ದುಷ್ಟೆಯಾದ ತೊತ್ತು **೧ೀರ್ವಾಣಬಾಣಾಸನ** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **೧ೀರ್ವಾಣಮಾರ್ಗ** – ಆಕಾಶ **ಗಾಱ³ೞಀ್** – ಗಾಸಿಗೊಳ್ಳು **೧ೀರ್ವಾಣಾಧಿಪ** – ೧ೀರ್ವಾಣನಾಥ **ಗಿಂಡಿ** – ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆ **ಗಿಡದುಱುಗಲು** – ಗಿಡಗಳ ತೋಪು **ಗುಂಕ** – ಸೇವಕ ಗಿಡಿ – ತುರುಕು **ಗುಂಗುಱು** – ಗುಂಗಾಡು **ಗಿಡಿ(ಡು)ಗ** – ಡೇಗೆ ಹಕ್ಕಿ **ಗುಂಜತ್** – ಗುಂಂಯ್ಗುಡುತ್ತಿರುವ **ಗಿಡಿಗಿಡಿಜಂತ್ರ** – ಎಲುಬುಗೂಡಾದ ದೇಹ **ಗುಂಜಾಗೃಹ** – ಹೆಂಡದಂಗಡಿ ಗಿಡಿಗಿರಿ – ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಿಸಿ **ಗುಂಜಾಫಕ** – ಗುಲಗಂಂಜಿ **ಗಿಡು** – ಗಿಡ **ಗುಂಜಾಭರಣ** – ಗುಲಗಂಜಿಯ ಆಭರಣ **ಗಿಡುದುಱುಗಲ್** – ಗಿಡಗಳ ಗುಂಪು **ಗುಂಜ(ಜೆ)** – ಗುಲಗಂಜಿ **ಗುಂಜದೊಡವು** – ಗುಂಜಾಭರಣ **ಗಿಡುವುಗಿಸು** – ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿಸು **ಗಿಣ್ಣಲ್** – ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆ **ಗುಂಡಿ** – ಗುಂಡಾದ ಪಾತ್ರೆ **ಗಿಣ್ಣು** – ದನ ಈದ ಹೊಸತಿನ ಹಾಲು ಗುಂಡಿಗೆ – ಎದೆ; ಕಮಂಡಲು **ಗುಂಡಿಗೆವೊಗು** – ಎದೆ ಸೇರು ಗಿರಿ – ಬೆಟ್ಟ; ನುಂಗುವುದು **ಗಿರಿಕಾರೂಢ** – ಇಲಿಯನ್ನು ಏರಿದವನು, ಗಣೇಶ **ಗುಂಡಿತ್ತು** – ಆಳವಾಗಿರುವ **ಗಿರಿಕುಲ** – ಬೆಟ್ಟಸಾಲು **ಗುಂಡು** – ಗುಂಡಗಿನ ಕಲ್ಲು; ಸಮೂಹ **ಗಿರಿಕೂಟ** – ಗಿರಿಶಿಖರ **ಗುಂಡುಗೆಡೆ** – ಗುಂಪಾಗಿ ಬೀಳು **ಗಿರಿಚಕ್ರವರ್ತಿ** – ಹಿಮಾಲಯ; (ಜೈನ) **ಗುಂಡುಗೊಳ್** – ಹೊಡೆಯಲು ಗುಂಡುಕಲ್ಲು ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಾದ್ಯಂತ ಹಬ್ಬಿರುವ ಬೆಟ್ಟ; ತೆಗೆದುಕೊ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತ **ಗುಂಡುವೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ

ಗುಂಡೋತ್ತರ – ತಳಪಾಯ ಗುಣನೆ(ಣೆ) – ನೃತ್ಯಶಾಲೆ; ಸಂಗೀತಶಾಲೆ; **ಗುಕ್ತರಿಸು** – ತುತ್ತುಮಾಡಿ ತಿನ್ನು ಏಕಾಂತಸ್ಥಳ **ಗುಣಧಾಮೆ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದವಳು ಗುಗ್ದುಳ ಲೋಬಾನ– **ಗುಗ್ಗುಳಂಬೊತ್ತಿಸು** – ಗುಗ್ಗುಳದ ಧೂಪ ಹಾಕು **ಗುಣನಾಮ** – ಗುಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕನಾದ ಹೆಸರು **ಗುಚ್ಛ** – ಮೂವತ್ತೆರಡು ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾರ ಗುಣನಿಧಾನ – ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳ ನಿಧಿ **ಗುಜಿಗುಜಿಗೊಳ್** – ಗುಜುಗುಜು ಶಬ್ದವಾಗು **ಗುಣನಿಧಿ** – ಗುಣನಿಧಾನ **ಗುಜುಗುಜುಗೊಳ್** – ಗುಜಿಗುಜಿಗೊಳ್ **ಗುಣನಿಲಯ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದವನು **ಗುಜ್ಜರ** – ಗೂರ್ಜರ ದೇಶ **ಗುಣಪಣ** – ಸದ್ಗುಣವೆಂಬ ಹಣ **ಗುಜ್ಞರವಟ್ಟೆ** – ಗೂರ್ಜರ ದೇಶದ ರೇಷ್ಮ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ **ಗುಣಪೃಷ್ಠ** – ಗುಣಗರ್ಭ, ಜೇಡ **ಗುಜ್ಜರಿಗೞ್ತಿ** – ಗುರ್ಜರ ದೇಶದ ಕತ್ತೆ **ಗುಣಪ್ರಭ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತನಾದವನು **ಗುಜ್ಜಿ** – (ಕುಬ್ಪಾ) ಕುಳ್ಳಿ **ಗುಣಭಾಜ** – ಗುಣಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು **ಗುಜ್ಜು** – ಕುಳ್ಳು; ಕುಳ್ಳ **ಗುಣಮಣೆ** – ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನ **ಗುಜ್ಜುಗರೆ** – ನಿಧಾನವಾಗು **ಗುಣಯುತ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು **ಗುಣರಹಿತೆ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದವಳು **ಗುಜ್ಜುಗೊರವ** – ಕುಳ್ಳ ಗೊರವ **ಗುಜ್ಜುಗೊಳ್** – ಚಿಕ್ಕದಾಗು; ಬಾಗು; ನಿಧನವಾಗು **ಗುಣವತಿ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವವಳು **ಗುಜ್ಜುಮಾವು** – ಗಿಡ್ಡ ಮಾವಿನ ಮರ **ಗುಣವರ್ಮ** – ಸದ್ಗುಣಗಳ ಕವಚ ತೊಟ್ಟವನು **ಗುಜ್ಜುಮೆಟ್ಟ** – ನಿಧಾನ ನಡಿಗೆ **ಗುಣವ್ಯಸನ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ **ಗುಣವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಸದ್ಗುಣಗಳೇ **ಗುಜ್ಜುವಜ್ಞೆ** – ಗುಜ್ಜುಮೆಟ್ಟು **ಗುಜ್ಜೆ** – ಕುಳ್ಖಿ ವ್ರತವಾಗಿರುವವನು; ಶ್ರಾವಕರು **ಗುಡಿ** – (ಕುಟೀ) ಧೃಜ, ಬಾವುಟ; ಗುಡಾರ, ಡೇರೆ ಹೊಂದಿರುವ ದಿಗ್ವಿರತಿ, ದೇಶವಿರತಿ, **ಗುಡಿಗಟ್ಟು** – ಬಾವುಟ ಕಟ್ಟು; ರೋಮಾಂಚಗೊಳ್ಳು ಅನರ್ಥದಂಡವಿರತಿ ಎಂಬ ಮೂರು **ಗುಡ** – ಬೆಲ್ಲ ವ್ರತಗಳು **ಗುಣಶ್ರೇಣಿನಿರ್ಜರೆ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಗಳನ್ನು **ಗುಡಿ** – ಬಾವುಟ; ಕುಟಿ **ಗುಡಿಗಟ್ಟು** – ಸುತ್ತುವರಿ; ಉತ್ಸಾಹ ಹೊಂದು; ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ವಿಧಿ **ಗುಣಸಮವಾಯ** – ಸದ್ಗುಣಗಳ ಸಮೂಹ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು; ಬಣ್ಣ ಬಳಿ **ಗುಡಿಯಿಸು** – ರಾಶಿ ಹಾಕು **ಗುಣಸ್ತವ** – ಗುಣಗಳ ಹೊಗಳಿಕೆ **ಗುಡಿಯು** – ರಾಶಿಯಾಗು **ಗುಣಸ್ಥಾನ** – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನ **ಗುಡಿಲ್** – ಗುಡಿಸಿಲು ಚಾರಿತ್ರಗಳ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವ ಅವಸ್ಥೆಗಳು **ಗುಡಿವಿಡಿಸು** – ಧ್ವಜವನ್ನು ಹಿಡಿಸು **ಗುಣಹೀನ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದವನು **ಗುಡಿವೊಱೆಸು** – ಧ್ವಜ ಹೊರಿಸು **ಗುಣಹೀನೆ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದವಳು **ಗುಣಾಂತರ** – ಬೇರೊಂದು ಗುಣ **ಗುಡಿಸಿಲ್** – ಜೋಪಡಿ **ಗುಡುಗುಡು** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಗುಣಾಕೃತಿ** – ನೂಲಿನ ಆಕಾರ **ಗುಡುವನ** – ಗುಡಾಣ **ಗುಣಾಢ್ಯ** – ಸದ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನು **ಗುಣಾಣೆ** – ಹೆಂಗಸರ ಶೃಂಗಾರ ಕೋಣೆ **ಗುಡ್ಡ –** ಕುಳ್ಳ; ಶಿಷ್ಯ ಗುಣ – ಸ್ವಭಾವ; ನಡವಳಿಕೆ; ಸಿದ್ದಿಗಳು; **ಗುಣಾಧಿಕ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡವನಾದವನು **ಗುಣಾಧೇಯ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಗುಣ; ಸದ್ಗುಣ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ **ಗುಣಕಱುಗೊಳ್** – ಪ್ರೀತಿ ಹೊಂದು ಆಶ್ರಯದಂತಿರುವವನು **ಗುಣದಂಕಕಾರ್ತಿ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವಳು **ಗುಣಾಷ್ಟಕ** – (ಜೈನ) ನೋಡಿ, ಅಷ್ಟಗುಣ **ಗುಣಂಗೆಡು** – ಗುಣ ಹಾಳಾಗು **ಗುಣಿಯಿಸು** – ಲೆಕ್ಕಹಾಕು **ಗುಣಂಗೊಳ್** – ಹೊಗಳು **ಗುಣೋತ್ತರ** – ಗುಣಸಮೂಹ **ಗುಣೋದೀರ್ಣತೆ** – ಸದ್ಗುಣಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ **ಗುಣಂಗೊಳಸು** – ಮೆಚ್ಚಿಸು ಗುಣಗ್ರಹಣ – (ಜೈನ) ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಗರ್ಭಾನ್ವಿತ **ಗುಣ್ಪಱೆ** – ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿ **ಗುಣ್ಣು** – ಗಾಂಭೀರ್ಯ; ಆಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಗುಣಗ್ರಾಮಣಿ** – ಗುಣವಂತನಾದ ಗ್ರಾಮಮುಖಂಡ **ಗುಣ್ಣುವಡೆ** – ಆಳವಾದ **ಗುಣಚ್ಛೇದಕ** – ಗುಣಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವವನು **ಗುಣ್ಪುವೆಱು** – ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಹೊಂದು **ಗುಣಜ್ಞ** – ಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಗುದಿ – ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು

ಗುದ್ದಲಗೊಳ್ – ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಅಗೆಯಲು **ಗುಱೆಗುಱೆಸು** – ಆಕ್ಸೇಪಮಾಡು **ಗುಱೆಮಾಡಿಸು** – ಗುರಿಯಾಗಿ ಮಾಡು ತೊಡಗು **ಗುಪಿತ** – (ಗುಪ್ಕ) ಮುಚ್ಚಿದ **ಗುಱೆಯಾಗು** – ಈಡಾಗು **ಗುಪ್ತಿ** – ಪ್ರಾಕಾರ; (ಜೈನ) ತ್ರಿವಿಧಗುಪ್ತಿ, **ಗುಱೆಯೆಸು** – ಗುರಿಯ ಕಡೆ ಹೊಡೆ **ಗುಱೆಯೇಸು** – ಗುರಿಯ ಕಡೆ ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು **ಗುಪ್ತಿಗುಪ್ತ –** (ಜೈನ)) ತ್ರಿವಿಧಗುಪ್ತಿಗಳಿಂದ **ಗುಱೆಯೊಡ್ಡು** – ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸು ರಕ್ಷಿತನಾದವನು **ಗುಱುಗುಱೆಸು** – ಗೊಣಗಾಡು, ಗಂಟಲಲ್ಲಿ **ಗುಪ್ತಿತ್ರಯ** – (ಜೈನ) ಮನೋಗುಪ್ತಿ, ವಾಗ್ಗುಪ್ತಿ, ಗುರುಗುರು ಶಬ್ದಮಾಡು **ಗುಱುಗೆ** – ಹಿರಿಯೆ ಕಾಯಗುಪ್ತಿಗಳು **ಗುೞ** – ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಹಕ್ಕರಿಕೆ (ಪಕ್ಷರಕ್ಷೆ) **ಗುಜ್ಞ** – ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ **ಗುಜ್ಞಗಂಕಣ** – ಚಿಕ್ಕ ಬಳೆ **ಗುೞುಮ್ಮನೆ** – ಅನುಕರಣವಾಚಕ **ಗುಮ್ಮ** – ಗೋಡೆ ಉರುಳಿಸುವ ಒಂದು ಯಂತ್ರ **ಗೂಂಟ** – ಗೂಟ, ಬೆಣೆ **ಗುರುಕುಚ** – ದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆ **ಗೂಂಟು** – ಕಾಡುಕುದುರೆ **ಗುರುಕುಚೆ** – ದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳವಳು **ಗೂಡು** – ಹಕ್ಕಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳ **ಗುರುಕುಲ** – ಗುರುವಿನ ಮನೆ; ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ **ಗೂಡುಗೊಳ್** – ಗೂಡನ್ನು ಹೊಂದು **ಗುರುಗಂಜ** – ಗುಲಗಂಜಿ **ಗೂಡುವಾಯ್** – ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊ **ಗುರುಜನ** – ಹಿರಿಯರು **ಗೂಢ** – ಕಾಣದಿರುವ, ಅಡಗಿರುವ **ಗುರುಪಂಚಕ** – (ಜೈನ) ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು; **ಗೂಢಪದ** – ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗದ ಶಬ್ದ ಅರ್ಹಂತ, ಸಿದ್ದ, ಆಚಾರ್ಯ, **ಗೂಢಪುಷ್ತರ** – ಸೊಂಡಲ ತುದಿಯನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಸರ್ವಸಾಧುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಆನೆ **ಗುರುಪೂಜೋಪಲಂಭನ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು **ಗೂಢಪ್ರಣಿಧಿ** – ಗುಪ್ತಚಾರ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಗೂಥ** – ಅಮೇಧ್ಯ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ **ಗೂಹನ** – ಅಡಗಿಸುವಿಕೆ **ಗುರುಭಾರ** – ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆ **ಗೂಳ** – ಎತ್ತು, ಹೋರಿ **ಗೂಳಸೊರ್ಕು** – ಗೂಳಿಯಂತೆ ಸೊಕ್ಕಿರು **ಗುರುಮಂತ್ರ** – ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ **ಗುರುವಚನ** – ಗುರುಮಂತ್ರ; ಹಿರಿಯರ ಮಾತು **ಗೂಱುಮಾಱಾಳ** – ವಸ್ತು ವಿನಿಮಯಗಾರ **ಗುರುವಿಯೋಗ** – ಗುರುಗಳ ಅಗಲಿಕೆ **ಗೃಹಕೋಕಿಳ** – ಮನೆಯ ಕೋಗಿಲೆ, ಹಲ್ಲಿ **ಗುರುಸತಿ** – ಗುರುವಿನ ಹೆಂಡತಿ; ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ **ಗೃಹಗ್ರಾಮಣಿ** – ಮನೆವಾರ್ತೆಗಾರ **ಗೃಹತ್ಯಾಗ** – ಮನೆ ತೊರೆಯುವುದು **ಗುರೂಪರೋಧ** – ಗುರು+ಉಪರೋಧ, ಗುರುಗಳ **ಗೃಹತ್ಯಾಗಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದು **ಗುರೂಪಾಂತ** – ಗುರು+ಉಪಾಂತ, ಗುರುಗಳ ಬಳಿ **ಗೃಹದೀರ್ಫಿಕೆ** – ಅರಮನೆಯ ದೀರ್ಘವಾದ ಕೊಳ **ಗೃಹದೇವತೆ** – ಮನೆದೇವರು **ಗುರ್ದು** – ಗುದ್ದು, ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆ **ಗುಲುಚ್ಛ** – ಗೊಂಚಲು **ಗೃಹಪತಿ** – ಮನೆಯೊಡೆಯಮನೆವೆಗ್ಗಡೆ; (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತಾವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ **ಗುಲ್ಪ** – ಪಾದದ ಗಂಟು **ಗುಲ್ಮ** – ಪೊದೆ ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಗುಹ** – ಷಣ್ಮುಖ **ಗೃಹಪಿಕ** – ಗೃಹಕೋಕಿಳ **ಗುಹಾಂಗಣ** – ಗುಹೆಯ ಮುಂದಿನ ಅಂಗಳ **ಗೃಹಮಹತ್ತರ** – ಮನೆವೆಗ್ಗಡೆ, ಅರಮನೆಯ **ಗುಹ್ಯಕ** – ಕುಬೇರ; (ಜೈನ) ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಭೇದ **ಗೃಹಮೇಧಿಕ** – ಗೃಹಸ್ಥ **ಗುಳಗೆ** – ಉಂಡೆ, ಮಾತ್ರೆ **ಗೃಹರಕ್ಷೆ** – ಮನೆಯ ಕಾವಲು **ಗುಳಗೆಯಿಕ್ಕು** – ಉಂಡೆಯಾಗಿ ಮಾಡು **ಗೃಹವನಮಹತ್ತರ** – ಅರಮೆನಯ ಉದ್ಯಾನಗಳ **ಗುಳಗೆಯಡು** – ಗುಳಿಗೆಯಿಕ್ಕು ಉಸ್ತುವಾರಿ ಹೊತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿ **ಗುಳ್ಳೆಗೊಟ್ಟ** – ಗುಳ್ಳೆಗೋಷ್ಠಿ; ಒಂದು ಆಟ **ಗೃಹಶೋಭೆ** – ಮನೆಯ ಅಂದ; (ಜೈನ) **ಗುಳ್ಬೆಯ** – ಗುಂಡಾಗಿರುವ ಜಿನೇಂದ್ರನ ಉಪದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಗುಱೆ – ಲಕ್ಷ್ಯ ಶೋಭೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ **ಗುಱೆಗಾಣ್** – ಗುರಿ ಸೇರು ತೊಡಗುವುದು

ಗೃಹಸ್ಥ – ಸಂಸಾರಸ್ಥ **ಗೇಹ** – ಮನೆ **ಗೇಹಾಂಗಣ** – ಮನೆಯ ಅಂಗಳ **ಗೃಹಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಕ್ಲಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮನೆಗಳನ್ನು **ಗೇಹಾಜಿರ** – ಗೇಹಾಂಗಣ ಕೊಡುವಂಥ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ್ಮ **ಗೇಹಿನಿ** – ಗೃಹಿಣಿ **ಗೃಹಾಂಗಣ** – ಮನೆಯ ಅಂಗಳ **ಗೈರಿಕಪರಾಗ** – ಕೆಂಪು ದೂಳು **ಗೃಹಾಂತರಾಳ** – ಮನೆಯ ಒಳಭಾಗ **ಗೊಂಕುಱೆಡು** – ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಅರಚು **ಗೃಹಾಧಿದೇವತೆ** – ಮನೆದೇವರು **ಗೊಂಕುಱುಗೞ್ತಿ** – ಹೇಸರಗತ್ತೆ **ಗೃಹಾಧಿವಾಸ** – ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು **ಗೊಂಕೆ** – ಗೋಣು **ಗೃಹಾಧ್ಯಕ್ಷ** – ಗೃಹಮಹತ್ತರ **ಗೊಂಚಲು** – ಸಮೂಹ **ಗೃಹಾಭ್ಯಂತರ** – ಗೃಹಾಂತರಾಳ **ಗೊಂಚಅಸು** – ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರು **ಗೃಹೀತ** – ಹಿಡಿದ; ಹೊಂದಿದ **ಗೊಂಚಲ್ಡಂಚು** – ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲು **ಗೃಹೀತೇಶಿತ್ವ(ಕ್ರಿಯೆ)** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು **ಗೊಂಟು** – ದಿಕ್ಕು ಗರ್ಭಾನ್ವಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಗೊಂಟುಗೊಳ್** – ಮೇಲೆ ಸೇರು **ಗೃಹೋಪಕಂಠ** – ಮನೆಯ ಬಳಿ **ಗೊಂಟುಗೊಳಸು** – ಮೂಲೆ ಸೇರಿಸು **ಗೆಂಟಾಗಿಸು** – ದೂರಗೊಳಿಸು **ಗೊಂಟುವೊಗು** – ಗೊಂಟುಗೊಳ್ **ಗೆಂಟಾಗು** – ದೂರವಾಗು **ಗೊಂದಣ** – ಗುಂಪು **ಗೊಂದಣಂಗುಣಿ** – ಗುಂಪಾಗಿ ಕುಣಿ **ಗೆಂಟು** – ದೂರ ಗೆಗ್ಗೆ – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಯಂತ್ರ **ಗೊಂದಣಂಗೂಡು** – ಗುಂಪು ಸೇರು **ಗೊಂದಣಂಮಾಡು** – ಗೊಂದಣಂಗುಣಿ **ಗೆಡೆ** – ಸ್ಸೇಹ **ಗೆಡೆಗೊಳ್** – ಸ್ನೇಹ ಹೊಂದು **ಗೊಂದಣಂಬೆಳಗು** – ಕಿರಣಪುಂಜ **ಗೆಡೆವಕ್ತಿ** – ಜೋಡಿಹಕ್ಕಿ, ಚಕ್ರವಾಕ **ಗೊಂದಳ** – ಸಮೂಹ **ಗೆಡೆವಚ್ಚು** – ಜೊತೆಯನ್ನು ಬಿಡು **ಗೊಂದಳವೆಕ್ಷಣ** – ಸಮೂಹ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ **ಗೆತ್ತು** – ಭಾವಿಸಿ **ಗೊಂದಳಸು** – ಒಟ್ಟುಗೂಡು **ಗೆಯ್ವೆಗ** – ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ **ಗೊಂದೆ** – ಬಸವ, ಎತ್ತು **ಗೆರ್ಬ** – ಸಂಭೋಗಿಸು **ಗೊಜ್ಜಿಗೆ** – ಇರುವಂತಿಗೆ; ಸೇವಂತಿಗೆ **ಗೆಲ್** – ಜಯಿಸು **ಗುಜ್ಜುವಜ್ಜೆ** – ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಪೆ **ಗೆಅಸು** – ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಢೂ **ಗೊಜ್ಜೆ** – ಗೊಜ್ಜಗೆ **ಗೆಲ್ಲ** – ಗೆಲವು **ಗೊಟ್ಟಂಗುಡಿಯಿಸು** – ಗೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು **ಗೆಲ್ಲಂಕ** – ಗೆಲ್ಲುವ ಅಂಕ ಕುಡಿಸು **ಗೆಲ್ಲಂಗುಡು** – ಸೋಲೊಪ್ಪಿಕೊ **ಗೊಟ್ಟಜ್ಞಿ** – ನೆಲಬೇವು ಗಿಡ **ಗೆಲ್ಲಂಗೊಳ್** – ಗೆಲವನ್ನು ಪಡೆ **ಗೊಟ್ಟಾಟ** – ಕುತಂತ್ರ **ಗೆಲ್ಲಂಬಡೆ** – ಗೆಲ್ಲಂಗೊಳ್ **ಗೊಟ್ಟ** – (ಗೋಷ್ಡಿ) ಗುಂಪು **ಗೆಲ್ಲಗಾಱ** – ಜಯಶಾಲಿ **ಗೊಟ್ಟಗೆವರ್** – ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಬರು **ಗೊಟ್ಟಗಾಣ** – ಗೋಷ್ಠಿಗಾಯನ **ಗೆಲ್ಲವಾಱು** – ಗೆಲವು ಕಡಿಮೆಯಾಗು **ಗೆಲ್ಲವೀ** - ಗೆಲ್ಲಂಗುಡು, ಗೆಲವನ್ನು ಎದುರಾಳಿಗೆ **ಗೊಟ್ಟಗಾಣರ್** – ಗುಂಪಾಗಿ ಹಾಡುವವರು **ಗೊಟ್ಟಗಾಱ** – ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದವನು ಕೊಡು **ಗೆಲ್ಲಸೇಸೆ** – ವಿಜಯ ಹಾರೈಸಿ ಹಾಕುವ ಅಕ್ಸತೆ **ಗೊಟ್ಟಗೆ** – ಗೋಷ್ನಿ **ಗೆಲ್ಲು** – ಗೆಲವು **ಗೊಟ್ಟಗೆಯ್** – ಗೋಷ್ಠಿ ಸೇರು **ಗೆಳೆವಕ್ಕಿ** – ಜೋಡಿಹಕ್ಕಿ, ಚಕ್ರವಾಕ **നീല്പെറിಯ** – റ്റിലൂന്ന **ಗೆಱ³** – ಗೀಟು **ಗೊಟ್ಟರ್** – ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗು **ಗೆಱಿಯಾಣೆ** – ಗೆರೆ ಮೀರದಂತೆ ಇಡುವ ಆಣೆ **ಗೊಟ್ಟುಗಟ್ಟು** – ಒಣಗಿ ಕೊರಡಾಗು **ಗೆೞಸು** – ಗೆಣಸು, ಗಡ್ಡೆ **ಗೊಟ್ಟುವಳ್ಟ** – ಬತ್ತಿಹೋದ ಹಳ್ಳ **ಗೇಣ್** – ಅಂಗೈ ಅಗಲಿಸಿದಾಗ ಹೆಬ್ಬೆರಳ **ಗೊಡ್ಡ** – ತೊಂದರೆ, ಬಾಧೆ; ಚೇಷ್ಟೆ; ನಿರರ್ಥಕ ತುದಿಯಿಂದ ಕಿರುಬೆರಳ ತುದಿಯವರೆಗಿನ **ಗೊಡ್ಡಾಟ** – ಉಪಟಳ, ತುಂಟಾಟ ಉದ್ದ; ಚೂರಿ **ಗೊಡ್ಡು** – ಬಂಜೆ **ಗೇಯ** – ಸಂಗೀತ, ಹಾಡಿಕೆ, ಹಾಡಬಹುದಾದ **ಗೊಡ್ಡುಗೊಳ್** – ನಿರರ್ಥಕವಾಗು **ಗೇಯರಸ** – ಸಂಗೀತದ ಆನಂದ **ಗೊಡ್ಡೆ** – ಅರಸಿಕಳು

ಗೊಣೆ(ಯ) – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ **ಗೋದಾಮೆ** – ಗೋದಿ ನಾಗರ ಹಾವು **ಗೊತ್ತು** – ಗುರಿ, ನೆಲೆವೀಡು **ಗೋದೋಹನ** – ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವುದು **ಗೊಬ್ಬರ** – ಸಸಿ ಹುಲುಸಾಗಲು ನೆರವಾಗುವ **ಗೋಧ** – ಉಡು; ಬಿಲ್ಗಾರರು ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೊಳೆತ ವಸ್ಕುಗಳು ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ **ಗೊಮ್ಮಟ** – (ಜೈನ) ಕಾಮದೇವರಲ್ಲಿ **ಗೋಧೂಮ** – ಗೋದಿ ಮೊದಲನೆಯವನು, ಬಾಹುಬಲಿ **ಗೋನ(ನಾ)ಸ** – ಹೆಬ್ಬಾವು **ಗೊರವ** – (ಗುರವಃ) ತಪಸ್ಸಿ; ತಿರುಕ **ಗೋನಿಯೋಗ** – ದನಗಾಹಿತನ **ಗೊರವಿ** – ತಿರುಕಿ, ವಿರಕ್ಕೆ **ಗೋಪ** – ದನಗಾಹಿ **ಗೊಲೆ** – ಗೊನೆ, ತೆನೆ, ಗೊಂಚಲು; ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ **ಗೋಪಕುಮಾರಕ** – ದನಕಾಯುವ ಹುಡುಗ **ಗೊಲೆಗೆತ್ತು** – ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆದೆಯೇರಿಸು **ಗೋಪತಿ** – ಸೂರ್ಯ **ಗೊಲೆಗೊಳ್** – (ಹಣ್ಣು) ಗೊನೆ ಬಿಡು **ಗೋಪಧ್ವಜ** – ವೃಷಭಧ್ವಜ, ಶಿವ **ಗೊಲೆಗೊಳಸು** – ತುದಿ ಮುಟ್ಟಿಸು **ಗೋಪನಂದನ** – ಗೊಲ್ಲರವನ ಮಗ, ಶ್ರಿಕೃಷ್ಣ; **ಗೊಲ್ಲ** – ಒಂದು ದೇಶ, ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ; ದನಗಾಹಿ ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಯಮ **ಗೋಪಾನಸೀಕ** – ಲೋವೆ, ತೊಲೆ **ಗೊಲ್ಲಣಿಗೆ** – ಗೂಡಾರ **ಗೋಪಾಮುಖ** – ಬುರುಜು **ಗೋಕರ್ಣ** – ಹಾವು **ಗೋಕುಲ** – ದನದ ಮಂದೆ; ಕೃಷ್ಣ ಇದ್ದ ಹಳ್ಳಿ **ಗೋಪಾಲಕ** – ದನಗಾಹಿ **ಗೋಕ್ಷೀರಕ್ಷತಜತ್ವ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರತ್ವ ಬರುವ **ಗೋಪಿ** – ಗೊಲ್ಲಿತಿ ಜೀವನ ರಕ್ಕವು ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನಂತೆ **ಗೋಪುರ** – ಗೋವುಗಳ ನಗರ; ಪುರದ್ವಾರ **ಗೋಭೂಮಿ** – ಗೋಮಾಳ; ಮೈದಾನ ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ **ಗೋಫ್ನ** – ಹಸುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು **ಗೋಮಂಡಲ(ಳ)** – ಹಸುಗಳ ಮಂದೆ **ಗೋಚಾರನಿಯಮ** – (ಜೈನ) ಸಾಧುವಿನ **ಗೋಮಂಡಳಗ** – ದನಗಳ ಮಂದೆಯ ಒಡೆಯ ಭಿಕ್ಸಾಕ್ರಮ; ಹಸುವಿನಂತೆ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ **ಗೋಮಾಯು** – ನರಿ ಚರಿಸುವುದು **ಗೋಮಿನೀ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ **ಗೋಡೆಯೇಱೆಸು** – ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು **ಗೋಮಿನೀಧವ** – ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ, ವಿಷ್ಣು **ಗೋಣ್** – ಕೊರಳು **ಗೋಮಿನೀಪತಿ** – ಗೋಮಿನೀಧವ **ಗೋಣಡಿಗೊಳ್** – ತಲೆಕೆಳಕಾಗು **ಗೋಮಿನೀವಲ್ಲಭ** – ಗೋಮಿನೀಧವ **ಗೋಮೇಧಿಕ** – ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಗೋಣ್ಮುರಿ** – ಕತ್ತನ್ನು ಮುರಿ **ಗೋಣ್ಯುರಿಗೊಳ್** – ಕತ್ಮನ್ನು ತಿರಿಚು **ಗೋರ್** – ಬಲೆಯಿಂದ ಮೀನುಹಿಡಿ **ಗೋತ್ರ** – ವಂಶ; ಬೆಟ್ಟ; ದನಗಳ ಮಂದೆ **ಗೋರಥ** – ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ರಥ **ಗೋತ್ರಕರ್ಮ** – (ಜೈನ) ಜೀವನಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು **ಗೋರಿ** – ಆಮಿಷ; ಬೇಟೆಯಾಡಬೇಕಾದ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಕಟ್ಟುವ ದೀಹ **ಗೋತ್ರಕಲಹ** – ಮನೆತನದ ಜಗಳ **ಗೋರಿಗೊಳ್** – ಬೇಟೆಯ ಮೃಗಗಳು **ಗೋತ್ರಜ** – ಒಂದೇ ಗೋತ್ರದವರು; ದಾಯಾದಿಗಳು ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಳ್ಳು **ಗೋತ್ರಧರ** – ಬೆಟ್ಟ ಹೊತ್ತವನು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ **ಗೋರಿಗೊಳಸು** – ಆಮಿಷವೊಟ್ಟು **ಗೋತ್ರಧಾತ್ರೀಧರ** – ಕುಲಪರ್ವತ **ಗೋರಿವಲೆ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ **ಗೋತ್ರನಗ** – ಕುಲಪರ್ವತ **ಗೋಲಾಂಗೂಲ** – ಹಸುವಿನ ಬಾಲ; ಕೋತಿ **ಗೋತ್ರಪ್ರಿಯ** – ಪರ್ವತದ ಬಗ್ಗೆ **ಗೋವ** – ಗೋಪ, ದನ ಕಾಯುವವನು ಪ್ರೀತಿಯಿರುವವನು; ತನ್ನ ಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ **ಗೋವರ್ಧನ** – ದನಗಾಹಿ; ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ **ಗೋವಳ** – ಗೋಪಾಲಕ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವನು **ಗೋತ್ರಭಿತ್** – ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದವನು, ಇಂದ್ರ **ಗೋವಳಗಟ್ಟಗೆ** – ದನ ಕಾಯುವವನ ಕೋಲು **ಗೋತ್ರವೈರಿ** – ಪರ್ವತವೈರಿ, ಇಂದ್ರ **ಗೋವಳಗೞ್ಲಲೆ** – ಕಗ್ಗತ್ಕಲೆ **ಗೋತ್ರಸ್ಥಲನೆ** – ಬಾಯಿತಪ್ಪಿ ಬೇರೊಬ್ಬರ **ಗೋವಳಗೋಲ್** – ಗೋವಳಗಟ್ಟಿಗೆ **ಗೋವಳರಾಯ** – ಗೋಪಾಲಕರ ಒಡೆಯ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವುದು **ಗೋತ್ರಾಚಲ** – ಗೋತ್ರನಗ **ಗೋವಳಗ** – ಗೋಪಾಳಕ **ಗೋತ್ರಾದ್ರಿ** – ಗೋತ್ರನಗ **ಗೋವಿ** – (ಗೋಪಿ) ಗೊಲ್ಲಿತಿ; ಕೊಳಲು **ಗೋತ್ರಾರಿ** – ಗೋತ್ರವೈರಿ **ಗೋವಿಂಡು** – ಗೋವುಗಳ ಹಿಂಡು **ಗೋದಾನ** – ಗೋವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು **ಗೋವಿಕೆ** – ದನ ಕಾಯುವವನ ಸ್ವಭಾವ

ಗೋವು – ಹಸು **ಗೌರವತ್ರಯ** – (ಜೈನ) ಶಬ್ದ, ಋದ್ದಿ, ಸಾತ ಎಂಬ **ಗೂವುವಿಂಡು** – ದಮಗಳ ಹಿಂಡು ಮೂರು ಬಗೆಯ ಗೌರವ(ಅಹಂಕಾರ)ಗಳು **ಗೌರವರ್ಣಿನಿ** – ಗೌರವರ್ಣದವಳು **ಗೋವುಳಗ** – ಗೋಪಾಲಕ **ಗೋಶೀಷ೯** – ಗೋವಿನ ತಲೆ; ಗೋರೋಚನ **ಗೌರಹಂಸ** – ಬಿಳಿಯ ಹಂಸ **ಗೌರಿಮ** – ಗೌರವರ್ಣ **ಗೋಷ್ಠ** – ಕೊಟ್ಟಿಗೆ **ಗ್ರಂಥಿಪರ್ಣ** – ಮಾಚಿ ಪತ್ರೆ **ಗೋಷ್ಠಾಗಾರ** – ಗೋಷ್ಡ **ಗ್ರಥಿತ** – ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ **ಗೋಷ್ಠಿ** – ಗುಂಪು **ಗೋಷ್ಠಿಗೆಯ್** – ಸರಸದಿಂದ ಮತಾಡು **ಗ್ರಸನ** – ತಿನ್ನುವುದು **ಗ್ರಸ್ತ** – ಹುಂಗಿದ; ದೆವ್ವದ ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಳಗಾದವನು **ಗೋಷ್ಟದ** – ಹಸುವಿನ ಹೆಜ್ಪೆ **ಗೋಸ** – ಶಬ್ದ **ಗ್ರಹಗ್ರಸ್ತ** – ದೆವ್ವದಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವನು **ಗ್ರಹಗ್ರಾಮ** – ಗ್ರಹಗಳ ಸಮೂಹ **ಗೋಸಗೆ** – ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು **ಗೋಸಣೆ(ನೆ)** – (ಘೋಷಣಾ) ಸಾರಿ ಹೇಳುವುದು **ಗ್ರಹಣ** – ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು **ಗೋಸಣೆ(ನೆ)ಗಳೆ** – ಘೋಷಣೆ ಮಾಡು; ಸಾರು ಗ್ರಹಗಳು ಹಿಡಿಯುವುದು **ಗೋಸಣೆಗೊಳ್** – ಗೋಸಣೆಗಳೆ **ಗ್ರಹಣಸಲ್ಲೇಖನಾಬುದ್ದಿ** – ಹಿಡಿಯುವ ಮತ್ತು **ಗೋಸಣಂಗೊಳಸು** – ಸಾರಿಸು, ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಸು ಬಿಡುವ ಗುಣ **ಗೋಸಣೆಮಾಡು** – ಗೋಸಣೆಗಳೆ **ಗ್ರಹಬಲ** – ನವಗ್ರಹಗಳ ಶಕ್ಕಿ **ಗೋಸಣೆಯಿಡಿಸು** – ಗೋಸಣೆಗಳೆ **ಗ್ರಾಮ** – ಹಳ್ಬಿ **ಗೋಸಣೆಯಿಡು** – ಗೋಸಣೆಗಳೆ **ಗ್ರಾಮಕೂಟ** – ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ **ಗೋಸಣೆವೆಱು** – ಕೀತೀ ಪಡೆ **ಗ್ರಾಮಣಿ** – ಗ್ರಾಮಕೂಟ **ಗೋಸನೆಗುಡುಕು** – ಕರೆದು ಕೊಡುವ ಆಹಾರ **ಗ್ರಾಮಮೃಗ** – ನಾಯಿ **ಗೋಸನವೋಗು** – ಕೀರ್ತಿಪಡೆ **ಗ್ರಾಮಯಾನ** – ಧರ್ಮಬೋಧೆಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಗೆ **ಗೋಸಮಿತಿ** – ಹಸುಗಳ ಮಂದೆ ಹೋಗುವುದು **ಗ್ರಾಮಾಧಿಪ** – ಗ್ರಾಮಣಿ **ಗೋಸಮೃದ್ಧಿ** – ದನಗಳ ಸಂಪತ್ತು **ಗೋಸಹಸ್ರ** – ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು **ಗ್ರಾಮ್ಯ** – ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಗಾವಿಲ **ಗ್ರಾಮ್ಯಾಳಾಪ** – ಹಳ್ಳಿಗರ ಮಾತು **ಗೋಸಾಸ** – ಗೋಗ್ರಹಣದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಸಾಹಸ **ಗ್ರಾಮ್ಯೋಕ್ತಿ** – ನಯವಲ್ಲದ ನುಡಿ **ಗೋಸ್ತ** – ದನಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ **ಗೋಹಳೆ** – ಗಣಿ **ಗ್ರಾವ** – ಬಂಡೆಗಲ್ಲು; ಬೆಟ್ಟ **ಗೋಹಳೆಯೆಡೆ** – ತಿಪ್ಪ **ಗ್ರಾಸ** – ತುತ್ತು; ಆಹಾರ **ಗೋಳಾಂಗೂಳ** – ಕೋತಿ **ಗ್ರಾಹ** – ಹಿಡಿಯುವುದು; ಮೊಸಳೆ **ಗೋಳ** - ಗೋಣಿ, ಆಲದ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು **ಗ್ರೀವ(ವೆ**) – ಕೊರಳು **ಗ್ರೈವೇಯಕ** – ಕಂಠಾಭರಣ; ಆನೆಗೆ ಹಾಕುವ **ಗೋಱಿ (ಱ)ಯಿಲ** – (ಘೋಟಾರೂಢ) ಕುದುರೆ ಸರಪಳಿ; (ಜೈನ) ಸುದರ್ಶನ, ಅಮೋಘ, ಸುಪ್ರಬುದ್ಧ, ಯಶೋಧರ, ಸುಭದ್ರ, **ಗೋೞಾಯ್ಲ** – ಗೋಱಾ(ಱ)ಯಿಲ ಸುವಿಶಾಳ, ಸುಮನಸ, ಸೌಮನಸ, **ಗೋೞೆಗೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆ ಪ್ರೀತಿಂಕರ ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು **ಗೋಟೆಡಿಸು** – ಗೋಳಾಡಿಸು ಗ್ರೈವೇಯಕಗಳು **ಗೋಣಿಡು** – ಗೋಳಾಡು **ಗ್ಲಪನ** – ಬಾಡುವಿಕೆ **ಗೋಱುಂಡೆ** – ಅತಿಯಾದ ದುಃಖ **ಗ್ಲಹಿತ** – ಬಾಡಿದ **ಗೋೞುಂಡೆಗೊಳ್** – ಅತಿ ದುಃಖಿತನಾಗು **ಗ್ಲಾನಿ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಜಡತೆ **ಗೋೞುಂಡೆಗೊಳಸು** – ಗೋೞೆಡಿಸು **ಗ್ಲೌ** – ಚಂದ್ರ **ಗೋಜ್ಲಱ³** – ಗೋಳಾಡು; ಗೋಳಿನ ಧ್ವನಿ **ൻം ജൂർ** – ൻം ജേജ് 귫 **ಗೋೞ್ಯುರಿಗೊಳ್** – ಕತ್ತು ತಿರುಗಿಸು **ಗೌಜು** – ಗೌಜಲವಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ **ಫಂಟಾಜಾಲ** – ಗಂಟಗಳ ಸಮೂಹ **ಗೌತ** – ಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ತಕ **ಫಂಟಾಪಥ** – (ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಿದ ಆನೆ ಮುಂತಾದವು **ಗೌರ** – ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ ಸಾಗುವ) ಹೆದ್ದಾರಿ

ಫಂಚಾರವ – ಗಂಟೆಯ ಸದ್ದು

ಫನವರ್ಷ – ಭಾರಿ ಮಳೆ **ಫಂಟಾರುತಿ** – ಘಂಟಾರವ **ಫಂಚಿಕಾಜಾಲ** – ಕಿರುಗಂಟೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಫನವಾತ** – (ಜೈನ) ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ **ಫಟ** – ಗಡಿಗೆ ಘನೋದದೀ, ಘನವಾತ, ತನುವಾತಗಳೆಂಬ **ಫಟಚೇೞ(ಕೆ)** – ನೀರು ತರುವ ದಾಸಿ ಮೂರು ವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಫನವಿವರ** – ಮೋಡಗಳ ನಡುವಣ ಬಿರುಕು **ಫಟಜಾತ** – ಬಿಂದಿಗೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಘಟಪಾಕವಿಲೇಪನ –** ಮಡಕೆಯ್ನು ಸುಡುವ **ಫನಶ್ರೀ** – ಮೋಡಗಳ ಕಾಂತಿ ಮೊದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬಳಿಯುವ ಲೇಪನದ್ರವ್ಯ **ಫನಸಮಯ** – ಮೋಡಗಳ ಕಾಲ, ಮಳೆಗಾಲ **ಫನಸಾರ** – ತುಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರ **ಫಟಸರ್ಪ** – ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಗರಹಾವು **ಫಟಾ** – ಗುಂಪು **ಫನಸುಚ್ಚಾಯ** – ದಟ್ಟವಾದ ನೆರಳಿರುವ **ಫಟಾಫಟತ** – ಆನೆಯ ಸಮೂಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಫನಸ್ತನ** – ದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆ **ಫಟಾವಣೆ** – ಹೊಂದಿಕೆ **ಫನಸ್ತನಿತ** – ಗುಡುಗು **ಫಟಾಳ** – ಆನೆಗಳ ಸಾಲು **ಫನಸ್ತನ** – ಗುಡುಗು **ಫಟಕಾತ್ಮ** – ಸಣ್ಣ ಗಡಿಗೆ; ಗಳಿಗೆಗಳ ಎಣಿಕೆಯಿಂದ **ಫನಾಗಮ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಫನಾಫನ** – ಮಳೆಯ ಮೋಡ ಕೂಡಿದುದು **ಫನಾನಕ** – ನಗಾರಿ **ಫಟಕಾಸ್ಥಾನ –** ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ್ರುಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರ; ಸಿದ್ದಿಕ್ಟೇತ್ರ **ಫನಾನಿಲ** – ಘನವಾತ **ಫಟತ** – ಕೂಡಿದ **ಫನೀಭಾವ** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ **ಫಟಸು** – ಸಂಭವಿಸು **ಫನೋದದೀ** – (ಜೈನ) ಅನಂತಲೋಕವನ್ನು **ಫಟೀಯಂತ್ರ** – ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರೆತ್ತುವ ರಾಟಣ ಸುತ್ತಿರುವ ವಾತತ್ರಿತಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಫಟೆ** – ಆನೆಗಳ ಗುಂಪು **ಫನೋದಯೋಪಳ** – ಆಲಿಕಲ್ಲು **ಫಟೋಧ್ಸಿ** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಚ್ಕಲುಳ್ಳ ಹಸು **ಫನೋಪಲ(ಳ)** – ಆಲಿಕಲ್ಲು **ಫಟ್ಟಾಫಟ್ಟ** – ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಟ **ಫಮ್ಮನೆ** – ಬೇಗನೆ **ಫಟ್ಲಕೆ** – ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ **ಫರವಟ್ಟಗೆ ಆಳ್** – ಗರವಟಿಗೆ (ಗಸ್ಸು) ತಿರುಗುವ **ಫಟ್ಟತ** – ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಆಳು **ಫಟ್ಟಸು** – ಅಪ್ಪಳಿಸು **ಫರವಟ್ಟಸು** – ಬೀಸು, ತಿರುಗಿಸು **ಫರ್ಫರದ್ವನಿ** – ಗರಗರ ಶಬ್ದ, ಕರ್ಕಶಶಬ್ದ **ಫೆಟ್ಟವಕ್ತ –** ಗಂಧ ತೇಯುವವಳು **ಫನ** – ಮೋಡ **ಫರ್ಫರಿ(ಕೆ)** – ಗೆಜ್ಪೆಯ ಆಭರಣ **ಫರ್ಮ** – ಬೆವರು; ಬೇಸಗೆ **ಫನಕದಂಬಮುಕ್ತಕ** – ಒತ್ತಾಗಿ ಅರಳಿರುವ **ಫರ್ಮಜಲ** – ಬೆವರು; ಬಿಸಿನೀರು ಕದಂಬಮಷ್ಪಗಳ ಸಮೂಹ **ಫನಕಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಫರ್ಮೋದಕ** – ಫರ್ಮಜಲ **ಫನಗ್ರಾವ** – ಆಲಿಕಲ್ಲು **ಫರ್ಮೋರ್ಮಿ** – ಬಿಸಿಲಿನ ದಗೆಯ ಅಲೆ **ಫನಫಟಾ(ಟಿ)** – ಮೋಡದ ರಾಶಿ **ಫಲ್ಲಲ್** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಫನತರ** – ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ **ಫಸಣಿ –** ಆತಂಕ **ಫನತರಂಗಿಣಿ** – ದೊಡ್ಡ ನದಿ **ಫಸ್ಮರ** – ತಿನ್ನಾಳಿ; ನಾಶಮಾಡುವವನು **ಫನದ್ದನಿ** – ಗುಡುಗು **ಫಸ್ರ** – ಹಗಲು **ಫಳಯ** – ನಿಯಮ **ಘನನಿನದ** – ಘನಧ್ವನಿ **ಫನಪಟಳ** – ಘನಘಟೆ **ಫಆಯಿಸು** – ಸಂಭವಿಸು **ಫನಪಥ –** ಆಕಾಶ **ಫಳಲನೆ** – ಬೇಗನೆ **ಫನಪದವಿ** – ಉತ್ತಮಸ್ಥಾನ; ಮೋಡದ ಪದವಿ **ಫಱ್ಱನೆ** – ರಭಸವಾಗಿ **ಫನಬಾಹಾಬಲ** – ಅಪಾರ ಬಾಹುಬಲ **ಫಾತಿ** – ಹೊಡೆತ; ಕೊಲೆಪಾತಕಿ **ಫನಮಹಿಮ** – ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು **ಫಾತಿಕರ್ಮ(ಚತುಷ್ಟಯ)** – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ಗುಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದವನು ಘಾತಕವಾದ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ, **ಫನಮಾರ್ಗ** – ಘನಪಥ ದರ್ಶನಾವರಣಿಯ, ಅಂತರಾಯ, **ಫನಮಾಲಕೆ** – ಮೋಡಗಳ ಸಾಲು ಮೋಹನೀಯ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಕರ್ಮಗಳು **ಫನಮೂಲ** – ಭದ್ರವಾದ ಬೇರು **ಫಾತಿಕ್ಷಯ** – (ಜೈನ) ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳ ನಾಶ **ಫಾತಿಚತುಷ್ತ** – ಘಾತಿಕರ್ಮ(ಚತುಷ್ಟ್ರಯ) **ಫನರವ** – ಗುಡುಗು **ಫನರಸ** – ಕರ್ಮಾರ **ಫಾತಿಚತುಷ್ಟಯ** – ಫಾತಿಕರ್ಮ(ಚತುಷ್ಯಯ)

ಫಾತಿತ್ರಿಕ – (ಜೈನ) ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಚ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ, ದರ್ಶನಾವರಣಿಯ, ಮೋಹನೀಯ ಎಂಬ ಮೂರು **ಚಂಕನತ್** – ಹೊಳೆಯುವ **ಫಾತಿದ್ವಿಷದ್** – ಘಾತಿ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ ಶತ್ರು **ಚಂಕ್ರಮಣ** – ತಿರುಗಾಟ **ಫಾತಿನಿ** – ವಿನಾಶಕಾರಕಿ **ಚಂಗಲವೆ** – ಕೆಂದಾವರೆ **ಫಾತಿಪ್ರಚುರೆ** – (ಜೈನ) ಘತಿಕರ್ಮಗಳಿಂದ **ಚಂಚರೀಕ** – ದುಂಬಿ ಕೂಡಿದವಳು **ಚಂಚಲ** – ಅಲುಗುವ **ಫಾತಿಸು** – ಹೊಡೆ **ಚಂಚು** – ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊಕ್ಕು **ಫಾರಾಘಾರಿ** – ರಭಸ **ಚಂಚುಗೂಡು** – ಕೊಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸು **ಘಾಸ** – ಮೇವು **ಚಂಚುಪುಟ** – ಮುಚ್ಚಿದ ಕೊಕ್ಕು **ಫಾಸರ** – ಹಗಲು **ಚಂಚುರ** – ಚತುರ; ಸುಂದರವಾದ **ಫುಂಟ** – ಪಾದದ ಗೆಣ್ಣು **ಚಂಚುರತೆ** – ಜಾಣತನ; ಸೌಂದರ್ಯ **ಘುಂಟಕೆ** – ಘುಂಟ **ಚಂಡ** – ಪ್ರಖರವಾದ; ಬಲಿಷ್ಡವಾದ **ಫುಡಿಫುಡಿಸು** – ಘುಡುಘುಡು ಸದ್ದುಮಾಡು **ಚಂಡಕರ** – ಉರಿವ ಕಿರಣ; ಸೂರ್ಯ **ಘಣಾಕ್ಷರಪ್ರಾಯ** – ಹುಳುಗಳಿಂದ ಓಲೆಗರಿಯಲ್ಲಿ **ಚಂಡಣೆಗುಡು** – ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲು ಗೆರೆ ಬಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದು **ಚಂಡಭೈರವ** – ಭಯಂಕರನಾದ ಭೈರವ **ಘರುಘುರಿಸು** – ಘುರುಘುರು ಸದ್ದುಮಾಡು **ಚಂಡಮರೀಚಿ** – ಸೂರ್ಯ **ಘುಸೃಣ** – ಕುಂಕುಮ **ಚಂಡಮಾರಿ** – ಭಯಂಕರ ಮಾರಿ; ಒಬ್ಬಳು ಕ್ಬುದ್ರ **ಫುೞೂಫುಟಿಸು** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ ದೇವತೆ **ಫುೞುಮ್ಶನೆ** – ಘುಳುಂ ಎಂದು **ಚಂಡರುಚಿ** – ಸೂರ್ಯ **ಘೂಕ** – ಗೂಬೆ **ಚಂಡವಿಕ್ರಮ** – ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ **ಫೂತ್ತರಿಸು** – ಘೂ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವನು **ಫೂರ್ಜರ** – ಗುರ್ಜರ ದೇಶ **ಚಂಡವೇಗ** – ಬಹಳ ವೇಗ **ಫೂರ್ಣ** – ನಡುಗುವ **ಚಂಡಾಂಶು** – ಚಂಡರುಚಿ **ಫೂರ್ಣಿತ** – ಅಲುಗುತ್ತಿರುವ **ಚಂಡಾಮಯ** – ತೀವ್ರವಾದ ಕಾಯಿಲೆ **ಫೂರ್ಣಿಸು** – ಪ್ರಕ್ಖುಬ್ದವಾಗು **ಚಂಡಾಲ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಶೂದ್ರನಿಂದ **ಫೈಣಿ** – ಜುಗುಪ್ಸೆ; ಕಾಂತಿ; ಕಿರಣ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ಫೃಣಿಪಟಲ** – ಕಿರಣಸಮೂಹ **ಚಂಡಾಳ** – ಹೊಲತಿ **ಫೃತ** – ತುಪ್ಪ **ಚಂಡಿ** – ದುರ್ಗೆ **ಫೃತಾಹುತಿ** – ತುಪ್ಪದ ಆಹುತಿ **ಚಂಡಿಕೆವಿಡಿ** – ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿ **ಘೋಟಾರೂಢ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರ **ಚಂಡಿಕೆವೆರಸು** – ಜುಟ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿರು **ಘೋಣ** – ಮೂಗು **ಚಂಡಿಸು** – ಹಟಮಾಡು **ಘೋರಂಬಡಿಸು** – ಪೀಡೆಯುಂಟುಮಾಡು **ಚಂದ** – ಲಾವಣ್ಯ **ಘೋರತಪ** – ಕಠಿಣವಾದ ತಪಸ್ಸು **ಚಂದಂಬೆಱು** – ಚೆಲುವಾಗಿರು **ಘೋರತಮ** – ಹೆದರಿಕೆ ತರುವ ಕಗ್ಗತ್ತಲು **ಚಂದನ** – ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರದ ಸುಗಂಧ **ಘೋಷಣೆವಡೆ** – ಕೀರ್ತಿ ಹೊಂದು **ಚಂದನಕರ್ದಮ** – ಶ್ರೀಗಂಧದ ಲೇಪನದ್ರವ್ಯ **ಘೋಷಾಕರ** – ಕಣಜ **ಚಂದನಕುಜ** – ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರ **ಘೋಷಿಸು** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳು **ಚಂದನಕ್ಷೋದ** – ಗಂಧದ ಪುಡಿ **ಘೋೞಾಯ್ತ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರ **ಚಂದನಚರ್ಚೆ** - ಗಂಧಲೇಪನ **ಫ್ರಾಣ** – ಮೂಗು **ಚಂದನವಕ್ತಿ** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ ಫ್ರಾಣಗಹ್ವರ – ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆ **ಚಂದನಸಾರ** – ಚಂದನಕರ್ದಮ **ಫ್ರಾಣೀಯ** – ಮೂಸಿನೋಡಬಹುದಾದ; ಒಳ್ಳೆಯ **ಚಂದ(ದು)ವ** – ಚಂದ್ರ ವಸನೆಯುಳ್ಳ **ಚಂದವಾವುಗೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾದುಕೆ **ಘೂರ್ಣಿಸು** – ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡು ಶಬ್ದಮಾಡು **ಚಂದಿರ** – ಚಂದ್ರ **ಘೋಷ** – ಗೊಲ್ಲರ ಹಟ್ಟಿ **ಚಂದ್ರಕ** – ನವಿಲುಗರಿಯ ಕಣ್ಣು

ಘೋಳಾಯ್ಲ – ಕುದುರೆ ಸವಾರ

ಚಂದ್ರಕಬಲ(ಳ) – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಕೋರ – ಬೇಳುದಿಂಗಳನ್ನೇ ಕುಡಿಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಒಂದು ಕಲ್ಪಿ ಪಕ್ಷಿ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ; ಸರ್ಪಗಂಧ ಎಂಬ ಹೂ **ಚಂದ್ರಕಲಾಪ** – ಚಂದ್ರನನ್ನು ಆಭರಣವಾಗುಳ್ಳವನು, **ಚಕೋರಾಕ್ಷಿ** – ಹೊಳಪುಗಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಚಕೋರಿ(ಕೆ)** – ಹೆಣ್ಣು ಚಕೋರ **ಚಂದ್ರಕಲೆ** – ಚಂದ್ರನ ಹದಿನಾರು ಕಲೆಗಳು **ಚಕೋರೇಕ್ಷಣ** – ಚಕೋರದ ಕಣ್ಣು; ಹೊಳಪುಗಣ್ಣು ಚಂದ್ರಕಾಂತ – ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಿಂದ ಆರ್ದ್ರಗೊಳ್ಳುವ ಚಕ್ಷಣ – ಚಾಕಣ, ಮದ್ಯಪಾನದಲ್ಲಿ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ (ಖಾರವಾದ) ತಿಂಡಿ ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲು **ಚಂದ್ರಕಾಂತಮತ್ರಿಕೆ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯ ಪ್ರತಿಮೆ **ಚಕ್ತವಕ್ತಿ** – ಚಕ್ರವಾಕ **ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತ **ಚಕ್ಕಳ** – ಚಾಪೆ **ಚಂದ್ರಕಿ** – ನವಿಲು **ಚಕ್ತಟೆ** – ಚಪ್ಪಟೆಯಾದುದು **ಚಕ್ಕುಮೊಕ್ಕು** – ಒಂದು ಅನುರಣ ಶಬ್ದ **ಚಂದ್ರಕಿತ** – ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ; ಹೊಳೆಯವ **ಚಂದ್ರಕಿವಾಹ** – ನವಿಲನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳವನು, **ಚಕ್ರ** – ಗಾಲಿ; ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರ; ಭೂಮಿ; ಒಂದು ವ್ಯೂಹ; ಚಕ್ರವಾಕ **ಚಂದ್ರಖಂಡ** – ಚಂದ್ರನ ತುಂಡು **ಚಕ್ರಂಗೊಳ್** – ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊ **ಚಂದ್ರಗತಿ** – ಚಂದ್ರನ ಚಲನೆ; (ಜೈನ) **ಚಕ್ರಧರ** – ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು; ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಂತೆ ಬಡವಬಲ್ಲಿದರ ನಡುವೆ **ಚಕ್ರಧರತ್ವ** – ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಚರಿಗೆ **ಚಕ್ರನಾಥ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ಚಂದ್ರದ್ರವ** – ಕರ್ಪೂರದ ರಸ **ಚಕ್ರನೇಮಿ** – ಚಕ್ರದ ಅಂಚು **ಚಂದ್ರಪ್ರಭ** – ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ; (ಜೈನ) **ಚಕ್ರಪಕ್ಷಿ** – ಚಕ್ರವಾಕ ಎಂಟನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ಚಕ್ರಪರಿವರ್ತನ** – (ಜೈನ) ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ **ಚಂದ್ರಬಲ** – ಚಂದ್ರನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ **ಚಕ್ರಮೂಜೆ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರರತ್ನದ ಪೂಜೆ ಕಾರಣ ಉಂಟಾಗುವ ಶುಭಫಲ **ಚಕ್ರಭೃತ್ತುಲ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿಕುಲ **ಚಂದ್ರಭುವನ** – ಚಂದ್ರಲೋಕ **ಚಕ್ರಭೃತ್ತ್ವ** – ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು **ಚಂದ್ರಮ** – ಚಂದ್ರ **ಚಕ್ರಮಿಥುನ** – ಚಕ್ರವಾಕಜೋಡಿ **ಚಂದ್ರಮಂಡಲ** – ಚಂದ್ರಬಿಂಬ **ಚಕ್ರರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವವನ **ಚಂದ್ರಮಯೂಖ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಆಯುಧಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಚಕ್ರಾಯುಧ **ಚಂದ್ರರೋಚಿ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಚಕ್ರವಾಳ** – ಮಂಡಲ, ಸುತ್ತುವಲಯ **ಚಂದ್ರವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಚಕ್ರಾರಾವ** – ಗಾಲಿಯ ಸದ್ದು **ಚಂದ್ರಶಾಲ** – ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂಗಳ **ಚಕ್ರಲಾಭ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು **ಚಂದ್ರಾತಪ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಚಂದ್ರಾಭರಣ** – ಶಿವ ಚಕ್ರರತ್ನವು ದೊರೆಯುವುದು **ಚಂದ್ರಾಲೋಕ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಚಕ್ರವರ್ತಿ** – ಸಾರ್ವಭೌಮ; ವಿಷ್ಣು **ಚಂದ್ರಾಶ್ಮ –** ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ **ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿನ ವಿಹಾರ **ಚಕ್ರವಲ್ಲಭ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ಚಂದ್ರಿಕೆ** – ಬೆಳೆದಿಂಗಳು **ಚಕ್ರವಾಕ** – ಸದಾ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವ (ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ **ಚಂದ್ರೋದಯ** – ಚಂದ್ರ ಮೂಡುವುದು ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿರಹ ಅನುಭವಿಸುವ) **ಚಂದ್ರೋಪಲ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲ್ಪನೆಯ ಜೋಡಿಹಕ್ಕಿ **ಚಕ್ರವಾಲ(ಳ)** – ಮಂಡಲಾಕೃತಿ; ಪರ್ವತಪಂಕ್ತಿ **ಚಂಪಕ** – ಸಂಪಿಗೆ; ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಚಂಪಕಸ್ರಜ** – ಸಂಪಿಗೆಯ ಮಾಲೆ **ಚಕ್ರವಾಳಗದ್ಯ** – ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯ **ಚಂಪೆಯ** – ಡೇರೆ ಗದ್ಯರಚನೆ **ಚಂಬಕ(ವಱಿ)** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧರ್ಮವಾದ್ಯ **ಚಕ್ರವೀೞ್** – ಹೊರಳು ಚಕಚಕಿತ – ಹೊಳೆಯುವ **ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೇನಾವ್ಯೂಹ ಚಕಚಕಿಸು – ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು **ಚಕ್ರಸಹಾಯ** – ಚಕ್ರದ ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿರುವವನು, **ಚಕಿತ** – ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ; ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ **ಚಕಿತಲೋಚನೆ** – ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು ಚಕ್ರಾಂಕ – ಗಾಲಿಗಳ ಗುರುತು **ಚಕಿತಾಕ್ಷಿ** – ಚಕಿತಲೋಚನೆ **ಚಕ್ರಾಂಕವ್ಯಂಜಿತ** – ಗಾಲಿಗಳ ಗುರುತಿನಿಂದ (ಚಕ್ರವಾಕಗಳಿಂದ) ಶೋಭಿಸುವ

ಚತುರಂತಕ್ಷಿತಿ – ನಾಲ್ಕು ಸಮುದ್ರದವರೆಗಿನ ಭೂಮಿ **ಚಕ್ರಾಂಗ** – ಹಂಸಪಕ್ಷಿ **ಚಕ್ರಾಂಗಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸ **ಚತುರಂತಯಾನ** – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ **ಚತುರಚೂಡಾಮಣಿ** – ಚತುರರಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದವನು **ಚಕ್ರಾಂಶು** – ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರದ ಕಾಂತಿ ಚಕ್ರಾಚಕ್ರಿ – ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ **ಚತುರತರ** – ಹೆಚ್ಚು ಚಾತುರ್ಯದ ಚತುರತೆ – ಚಾತುರ್ಯ **ಚಕ್ರಾಧಿನಾಥ** – ಚಕ್ರನಾಥ **ಚತುರಭಾವ** – ಚತುರತೆ **ಚಕ್ರಾಧಿಪ** – ಚಕ್ರನಾಥ **ಚಕ್ರಾಧೀಶ** – ಚಕ್ರನಾಥ **ಚತುರವೃತ್ತಿ** – ಚತುರತೆ **ಚಕ್ರಾನಿಲ** – ಸುಂಟರಗಾಳಿ ಚತುರಶೀತಿ – ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು **ಚಕ್ರಾಭಿಷೇಕ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು **ಚತುರಶ್ರ(ಸ್ರ) –**ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳುಳ್ಳದ್ದು; ಚಚ್ಚೌಕ **ಚತುರಾಂತರ** – ಚಚ್ಚೌಕದ ನಡುವೆ; ಹಸೆಯ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಚಕ್ರಾಹ್ನ** – ಚಕ್ರವಾಕಗಳ ಜೋಡಿ **ಚಕ್ರಿ** – ಗಾಲಿಯನ್ನುಳ್ಳದ್ದು, ರಥ; ಚಕ್ರಾಯುಧ; **ಚತುರಾಸ್ಯ** – ಚತುರ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ಚಕ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು, ವಿಷ್ಣು; **ಚತುರಾಸ್ಯತ್ವ** – (ಜೈನ) ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಹತ್ತು ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು: ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ಚಕ್ರಿಕಾವರ್ತಿ** – ಚಕ್ರದಂತೆ ಸುತ್ತುವ ಶೀಲವುಳ್ಳವನು, ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೋಡಿವ ಕೃತ್ರಿಮೋಪಾಯವುಳ್ಳವನು **ಚಕ್ರಿಪದ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದವಿ **ಚತುರಾಸ್ಯಪ್ರಿಯೆ** – ಸರಸ್ವತಿ **ಚಕ್ರಿಯೋಧ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸೈನಿಕ **ಚತುರಿಂದ್ರಿಯ** – ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಿವಿಯ **ಚಕ್ರಿಸೈನಿಕ** – ಚಕ್ರಿಯೋಧ ಹೊರತು ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು **ಚಕ್ರೀವ** – ಕತ್ತೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವ ಜೀವಿ, ಕೀಟ **ಚಕ್ರೇಶ** – ವಿಷ್ಣು; ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಜೈನ) ಚಕ್ರರತ್ನದ **ಚತುರಿಕೆ** – ಚತುರೆ ಒಡೆಯ **ಚತುರುಪಧಾ** – ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಭಯ; **ಚಕ್ರೇಶ್ವರ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿ ದೇಶ ಜನ್ಮ ಆಚಾರ ಕುಲ **ಚಕ್ಷಣ** – ಚಕ್ಕಣ **ಚತುರುಪಧಾವಿಶುದ್ದಿ** – ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ **ಚಕ್ಷುಶ್ಮುತಿ** – ಕಣ್ಣೆ ಕಿವಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ, ಹಾವು ಮೋಕ್ಷಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ **ಚಕ್ಷುಷ್ಮಂತ** – ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯವನು ಶುದ್ಧನಾದವನು **ಚಕ್ಷೂರಾಗ** – ನೋಟದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರೀತಿ ಚತುರುಪಾಯ – ಸಾಮ ದಾನ ಭೇದ ದಂಡಗಳು ಚಚ್ಚರಂ – ಬೇಗ; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ **ಚತುರೋಕ್ತಿ** – ಚತುರ ನುಡಿ **ಚತುರೋಪಾಯ** – ಚತುರುಪಾಯ **ಚಚ್ಚರಿಗ** – ಆತುರಗಾರ **ಚತುರ್ಗತಿ** – (ಜೈನ) ದೇವ, ಮಾನವ, ತಿರ್ಯಕ್, **ಚಚ್ಚಾ** – ಪುಂಗಿ ನಾರಕ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ಜನ್ಮಗಳು **ಚಚ್ಚಾರವ** – ಪುಂಗಿಯ ನಾದ **ಚಟುಲ** – ಚಂಚಲ; ಚುರುಕುತ **ಚತುರ್ಜ್ಞಾನ** – (ಜೈನ) ಮತಿ, ಶ್ರುತಿ, ಅವಧಿ, ಮನಃಪರ್ಯಯಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ **ಚಟುಲತೆ** – ಚುರುಕುತನ **ಚಟುಳತ** – ಚಲಿಸುವ ಜ್ಞಾನಗಳು ಚತುಣಿ(ನಿ)೯ಕಾಯ – (ಜೈನ) ಭವನವಾಸಿ, **ಚಟೂಕ್ತಿ** – ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತು **ಚಟೂರಿಸು** – ಎದುರಿಗೇ ಹೊಗಳು ವ್ಯಂತರ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಕಲ್ಪವಾಸಿಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರದ ದೇವತಾಸಮೂಹ ಚಟ್ಟ – (ಛಾತ್ರ) ಶಿಷ್ಯ **ಚತುರ್ಥಧ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಆರ್ತ, ರೌದ್ರ, ಧರ್ಮ, **ಚಟ್ಟು** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಸೆ ಶುಕ್ಲ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ **ಚಡ** – ಶೀಘ್ರವಾಗಿ **ಚಣಕ** – ತುಂಡು ಚಲ್ಲಣ; ಕಡಲೆ **ಚತುರ್ಥಸ್ಸಾನ** – ಮುಟ್ಟಾದವಳು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ **ಚತುರ** – ನಾಲ್ಕು **ಚತುರಂಗ** – ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಗಳನ್ನುಳ್ಲದ್ದು; ಆನೆ, ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ ಕುದುರೆ, ರಥ, ಪದಾತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಚತುರ್ಥಾಂಶ** – ನಾಲಕ್ನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಚತುರ್ದಂತ - ನಾಲ್ಕು ಹಲ್ಲು(ಗಳುಳ್ಳದ್ದು), ಸೈನ್ಯ;; ಚದುರಂಗದ ಆಟ **ಚತುರಂಗಬಲ** – ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಐರಾವತ ಚತುರ್ದಶ – ಹದಿನಾಲ್ಕು ಪದಾತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಚತುರಂಗುಲ** – ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ

ಚತುರ್ದಶಪೂರ್ವ – (ಜೈನ) ಶ್ರುತಾಂಗಗಳ ಸಮ್ಯಕ್ ತಪಸ್ಸು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಆರಾಧನಾ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಬಗೆಗಳು ಚತುರ್ವಿಧಾಹಾರ – ಅನ್ನ, ಪಾನ, ಖಾದ್ಯ, ಲೇಹ್ಯ ಪೂರ್ವಗ್ರಂಥಗಳು: ಉತ್ಪಾದ, ಅಗ್ರಾಯಣೀ, ವೀರ್ಯಾನುವಾದ, ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಆಹಾರಗಳು: (ಜೈನ) ಲೇಪ್ಯ, ಓಜ, ಕಬಳ, ಮಾನಸ ಅಸ್ತನಾಸ್ತಪ್ರವಾದ, ಜ್ಞಾನಪ್ರವಾದ, ಸತ್ಯಪ್ರವಾದ, ಆತ್ಮಪ್ರವಾದ, ಕರ್ಮಪ್ರವಾದ, ಎಂಬ ಆಹಾರಗಳು ಚತುರ್ವೇದ – ಋಕ್, ಯಜುರ್, ಸಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಖ್ಯಾನ, ವಿದ್ಯಾನುವಾದ, ಕಲ್ಯಾಣವಾದ, ಪ್ರಾಣವಾಯು, ಕ್ರಿಯಾವಿಶಾಲ, ಅಥರ್ವಣ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು **ಚತುರ್ವೇದಪಾರಗ** – ಚತುರ್ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತ ಲೋಕಬಿಂದುಸಾರ **ಚತುರ್ದಶಭುವನ** – ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳು **ಚತುಶ್ವಾಲೆ** – ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಕೈಸಾಲೆಯಿರುವ ಅಂಗಳ **ಚತುರ್ದಶಮನು** – ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನುಗಳು; **ಚತುಷ್ತ** – ನಾಲ್ಕರ ಗುಂಪು (ವೈದಿಕ) ಸ್ವಾಯಂಭುವ, ಸ್ವಾರೋಚಿತ, **ಚತುಷ್ಣಗೋಪುರ** – ನಾಲ್ಕು ಗೋಪುರಗಳಿರುವ ಉತ್ತಮ, ತಾಮಸ, ರೈವತ, ಚಾಕ್ಬುಷ, **ಚತುಷ್ತಷಾಯ** – (ಜೈನ) ಕ್ರೋಧ, ಮಾನ, ವೈವಸ್ವತ, ಸಾವರ್ಣಿ, ದಕ್ಸಸಾವರ್ಣಿ, ಮಾಯಾ, ಲೋಭಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾವರ್ಣಿ, ಧರ್ಮಸಾವರ್ಣಿ, ಕಷಾಯಗಳು ರುದ್ರಸಾವರ್ಣಿ, ದೇವಸಾವರ್ಣಿ, **ಚತುಷ್ಕೋಣ** – ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆ; ಚೌಕಾಕೃತಿ ಇಂದ್ರಸಾವರ್ಣಿ; (ಜೈನ) ಪ್ರತಿಶ್ರುತಿ, ಸನ್ಮತಿ, **ಚತುಷ್ಟಯ** – ನಾಲ್ಕರ ಗುಂಪು ಕ್ಷೇಮಂಕರ, ಕ್ಷೇಮಂಧರ, ಸೀಮಂಕರ, **ಚತುಷ್ಪ(ಷ್ಟಾ)ದ(ದಿ)**– ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಸೀಮಂಧರ, ವಿಮಲವಾಹನ, ಚಕ್ಷುಷ್ಮಂತ, (ಇರುವಂಥದು) ಯಶಸ್ವಿ, ಅಭಿಚಂದ್ರ, ಚಂದ್ರಾಭ, **ಚತುಷ್ಪಷ್ಟಿ** – ಅರವತ್ಮನಾಲ್ಕು ಮರುದ್ದೇವ, ಪ್ರಸೇನಜಿತು, ನಾಭಿರಾಜ **ಚತುಸ್ಪಂಜ್ಞಲನ** – (ಜೈನ) ಚತುಷ್ಕಷಾಯ **ಚತ್ತಾಣ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯ ಚತುರ್ದಶಲೋಕ – ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳು: ಭೂ, ಭುವ, ಸುವ, ಮಹ, ಜನ, ತಪ, ಸತ್ಯ, **ಚತ್ರ** – ಧರ್ಮಸತ್ರ ಎಂಬ ಊರ್ಧ್ಯಲೋಕಗಳು ಮತ್ತು ಅತಳ, ಚದುಕ – ನಾಲ್ಕು ಕಂಬಗಳ ಆಧರವುಳ್ಳ ಮಂಟಪ ವಿತಳ, ಸುತಳ, ತಲಾತಳ, ಮಹಾತಳ, **ಚದುರ್** – ಚಾತುರ್ಯ ಚದುರ – ಬುದ್ದಿವಂತ ರಸಾತಳ, ಪಾತಾಳ ಎಂಬ ಏಳು **ಚದುರಂಗ** – ಚತುರಂಗ ಅಧೋಲೋಕಗಳು **ಚತುರ್ನಿ(ರ್ಣಿ)ಕಾಯಾಮರ** – ಭುವನ, ವನ, **ಚದುರಂಗಕಾಱ** – ಚದುರಂಗ ಆಡುವವನು ಜ್ಯೋತಿ, ಕಲ್ಪ – ಇವುಗಳ ದೇವತೆಗಳು– **ಚದುರಗೊಟ್ಟಗ** – ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಗಿ **ಚತುರ್ನೃಪವಿದ್ಯೇ** – ರಾಜನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಮಾತಾಡುವವನು ವಿದ್ಯೆಗಳು; ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದ, ದಂಡ **ಚದುರತನ** – ಚಾತುರ್ಯ **ಚತುರ್ಬಲ** – ಚತುರಂಗಬಲ **ಚದುರಸಿಗೆ** – (ಚತುರಶ್ರಕ) ಚೌಕಾಕಾರದ ವಸ್ತ **ಚತುರ್ಭಕ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹತ್, ಆಚಾರ್ಯ, **ಚದುರಿಕೆ** – ಚದುರತನ ಬಹುಶ್ರುತ, ಶ್ರುತ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಭಕ್ತಿಗಳು **ಚದುರಿಗ** – ಚದುರ **ಚತುರ್ಋಜ –** ನಾಲ್ಕು ತೋಳು(ಗಳುಳ್ಳವನು), **ಚದುರೆ** – ಜಾಣೆ **ಚದುರೆವೆಣ್** – ಚದುರೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಕೃಷ್ಣ, ವಾಸುದೇವ **ಚತುರ್ಮುಖ** – ನಾಲ್ಕುಮುಖಗಳವನು, ಬ್ರಹ್ಮ; **ಚದುರ್ಗಿಡು** – ಚದುರು ಮಂಕುಗೊಳ್ಳು (ಜೈನ) ಮಹಾಸಾಮಂತರು ಮಾಡುವ **ಚಪಲ(ಳ)** – ಚಂಚಲ; ಚಟುಲ ಜಿನಪೂಜೆ **ಚಪಲತನ** – ಚಾಂಚಲ್ಯ **ಚತುರ್ವರ್ಗ** – ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಚಪಲತಾಸಂಗ – ಎಳೆಯ ಬಿದಿರಿನ ಸಂಬಂಧ **ಚತುರ್ವಲ** – ಚತುರಂಗಬಲ **ಚಪಲತೆ** – ಚಪಲತನ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ – ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು **ಚಪಲಾ** – ಮಿಂಚು **ಚತುರ್ವಿಧದತ್ತಿ** –(ಜೈನ) ದಯಾ, ಪಾತ್ರ, ಸಮ, **ಚಪಲಾಕ್ಷಿ** – ಚಂಚಲವಾದ ಅಥವಾ ಮಿಂಚಿನ ಅನ್ವಯ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ದತ್ತಿಗಳು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವಳು **ಚತುರ್ವಿಧಾಮರ** – ಚತುಣಿ(ನಿ)೯ಕಾಯ ಚಪಲಾವೇಗ – ಮಿಂಚಿನ ವೇಗ **ಚತುರ್ವಿಧಾರಾಧನೆ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್**ದರ್ಶ**ನ, **ಚಪಲೆ** – ಚಂಚಲೆ; ಮಿಂಚು ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಲಾನ, ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರ, **ಚಪೇಟ** – ಅಂಗೈ

ಚಪೇಟಚರಣಾಘಾತ – ಕೈಯ ಹೊಡೆತ ಮತ್ತು ಚರಮದೇಹಧರ – ಕೊನೆಯ ಸಲ ಕಾಲ ಒದೆತ ದೇಹಧರಿಸಿದವನು, ಮೋಕ್ಸಗಾಮಿ **ಚಪ್ಪಟೆ** – ಸಮತಲವಾಗಿರುವುದು **ಚರಮದೇಹಧಾರಿ** – ಚರಮದೇಹಧರ **ಚರಮಧ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ **ಚಪ್ಪರಣೆ** – ತಿನ್ನುವಾಗ ಲೊಟ್ಟೆ ಹೊಡೆಯು್ವುದು **ಚಪ್ಪರಿಕೆ** – ಹೊಗಳಿಕೆ ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು; ಮೊದಲ ಮೂರು: ಆರ್ತ, ರೌದ್ರ, ಧರ್ಮ ಚಪ್ಪರಿಸು – ಸವಿ; ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಗದ್ದರಿಸು **ಚಪ್ಪಲರ್** – ಚಪ್ಪಟೆಗೊಳ್ಳು **ಚರಮಪಾಳ** – ಕೊನೆಯ ಕರ್ಮಬಂಧ ಚರಮಶರೀರ – ಚರಮತನು **ಚಪ್ಪಟೆ** – ಚಪ್ಪಟೆಯಾದುದು **ಚಮತ್ತರಿಸು** – ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸು **ಚರಮಸಮಯ** – ಕಡೆಗಾಲ ಚರಮಾಂಗ – ಚರಮತನು **ಚಮತ್ತಾರಿತ** – ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಿದ **ಚಮತ್ಸ್ತತಿ** – ಅಚ್ಚರಿ **ಚರಿಗೆ** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳ ಭಿಕ್ಷೆ **ಚಮರಜ** – ಚಾಮರ **ಚರಿಗೆಗೊಡು** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಭಿಕ್ಪೆಗೆ **ಚಮರರುಹ** – ಚಮರಜ **ಚಮರಿ** – ಚಮರೀ ಮೃಗ; ಚಾಮರಗಿತ್ತಿ **ಚರಿಗೆದೋಱು** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಭಿಕ್ಪೆ **ಚಮರೀಜ** – ಚಮರಜ ಸ್ತೀಕರಿಸು **ಚಮರೀಮೃಗ** – ಚಮರಿ **ಚರಿಗೆಚರ್** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಭಿಕ್ಪೆಗೆ ಚಮರಿರುಹ -ಚಮರಜ ಬರುವುದು **ಚರಿಗೆವೊಗಿಸು** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಭಿಕ್ಪೆಗೆಂದು **ಚಮೂ** – ಸೇನೆ **ಚಮೂಪತಿ** – ದಂಡಾಧಿಪತಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸು **ಚಮೂರ** – ಹುಲಿ **ಚರಿಗೆವೊಗು** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ **ಚಮೂರು** – ಜಿಂಕೆ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಗು **ಚಮ್ಮೞಕೆ** – ಚಾವಟಿ **ಚರಿಗೆವೋಗು** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ **ಚಮ್ಮಟಗೆ** – (ಚರ್ಮಷಟ್ಟಿಕಾ) ಬಾರುಗೋಲು **ಚಮ್ಮವಾವುಗೆ** – ಚರ್ಮದ ಪಾದುಕೆ **ಚರಿತ** – ನಡದುಹೋದ; ನಡಿಗೆ **ಚಯ** – ಸಮೂಹ **ಚರಿತಂ** – ತ್ವರಿತವಾಗಿ **ಚರಿತಮರಾಣ** – ಮಹಾಪುರುಷರ ಕತೆ **ಚರ** – ಚಲಿಸುವ; ನಡೆಯುವವನು; ಸೇವಕ **ಚರಣ** –ಮಾಡುವಿಕೆ; ನಡವಳಿಕೆ **ಚರಿತಾರ್ಥ** – ಕೃತಾರ್ಥ **ಚರಿಯಿಸು** – ಸುತ್ತಾಡು, ಓಡಾಡು **ಚರಣಗ್ರಂಥ** – (ಜೈನ) ಚರಣಾನುಯೋಗವನ್ನು **ಚರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಚರಿಗೆ, ಮುನಿಗಳು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ವಿವರಿಸುವ ಗಂಥ ಮಾಡುವ ಸಂಚಾರ **ಚರಣತಲ(ಳ)** – ಅಂಗಾಲು **ಚರಣನ್ಯಾಸ** – ಹೆಜ್ಪೆಯಿಡುವಿಕೆ **ಚರಿಸು** – ಚಲಿಸು **ಚರಣಮುದ್ರಿಕೆ** – ಕಾಲುಂಗುರ **ಚರು** – ಹವಿಸ್ಸು; ಹೋಮಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ದಪಡಿಸಿದ ಅನ್ನ **ಚರ್ಚಿಕೆ** – ಗಂಧ ಬಳಿಯುವುದು **ಚರಣಸಂಘಟ್ಟ** – ಪಾದಗಳ ತುಳಿತ **ಚರ್ಚಿತ** – ಲೇಪಿಸಿದ **ಚರಣಾನುಯೋಗ** – (ಜೈನ) ಸದಾಚಾರವನ್ನು **ಚರ್ಚಿಸು** – ವಾದಿಸು; ಆಲೋಚನೆಮಾಡು ನಿರೂಪಿಸುವ ಶಾಸ್ಕ್ರಭಾಗ ಚರಣಾಯುಧ – ಚರಣವನ್ನೇ ಆಯುಧವಾಗುಳ್ಳುದು, **ಚರ್ಚು** – ಮಗುವನ್ನು ಸಲಹು; ಉರಿ **ಚರ್ಚೆ** – ಅನುಲೇಪನ **ಚರ್ದಿಸು** – ವಾಂತಿಮಾಡಿಕೊ **ಚರಣಿ** – ಮೇವು ಹಾಕುವ ಗೋದಲೆ **ಚರಣೋಪಾಂತ** – ಚರಣದ ಹತ್ತಿರ **ಚರ್ಮರತ್ನ –** (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತಾನಾಗಿ **ಚರಪುರುಷ** – ದೂತ ದೊರೆಯುವ ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು: ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲಲು ಬಳಸುವ **ಚರಮ** – ಕೊನೆಯ **ಚರಮಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಸಾಧನ ಕೊನೆಯದು, ಪರಿನಿರ್ವಾಣ **ಚರ್ಮದಾವುಗೆ** – ಚರ್ಮದ ಹಾಫುಗೆ **ಚರಮತನು** – ಕೊನೆಯ ಜನ್ಮ; (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಕ್ಕೆ **ಚರ್ಯಾಮಾರ್ಗ** – (ಜೈನ) ಚರಿಗೆಗಾಗಿ ಹೋಗುವ ಹೋಗುವವನು ಉದ್ದೇಶ ಚರಮದೇಹ – ಚರಮತನು **ಚರ್ಯೆ** – ನಡತೆ; (ಜೈನ) ಅಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಆವರಣೆ

ಚರ್ವಣ – ಅಗಿದು ತಿನ್ನುವುದು **ಚಾಟು** – ಸಂತಸಕರವಾದ ನುಡಿ **ಚಾಟುಕಾರಂಗೆಯ್** – ಸಂತಸಗೊಳಿಸು **ಚರ್ವಿತಚರ್ವಣ** – ಅಗಿದದ್ದನ್ನೇ ಅಗಿಯುವುದು; ಪುನರುಕ್ಕಿ **ಚಾಟುಕಾರಿಸು** – ಹೊಗಳು **ಚಲ(ಳ)** – ಹಟ, ಛಲ; ಅಲುಗುವ ಚಾಟುಕಾಱ – ಪ್ರಿಯನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು **ಚಲಂ(ಲುಂ)ಕು** – ಚಿಮುಕಿಸು **ಚಾಟುತನ** – ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯ ಚಲಂಜಡಿ - ಹಟದಿಂದಿರು **ಚಾಟುಭಣಿತಿ** – ಚತುರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತು **ಚಲ(ಳ)ನ** – ಅಲುಗುವಿಕೆ; ನಡೆಯುವಿಕೆ **ಚಾತುರಂಗ** – ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯ **ಚಾತುರಿಯ** – ಚಾತುರ್ಯ **ಚಲತ** – ನಡೆದುಹೋದ; ಅಲುಗಾಡಿದ; ಚಂಚಲಗೊಂಡ **ಚಾತುರ್ದಂತ** – ನಾಲ್ಕು ದಂತಗಳುಳ್ಳದ್ದು, ಐರಾವತ **ಚಲಸು** – ಅಲುಗಾಡು; ಕದಡು **ಚಾತುರ್ದಂತಬಲ** – ಗಜಸೈನ್ಯ **ಚಲು(೦)ಕು** – ನೀರನ್ನು ಸುರಿ **ಚಾತುರ್ಬಲ** – ಚಾತುರಂಗ ಚಲ್ಲ - ಸರಸ; ಸೊಗಸು **ಚಾತುರ್ಮಾಸ(ಸ್ಥ)** – ಮಳೆಗಾಲದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು **ಚಲ್ಲಂಬೆರಸು** – ಚೆಲ್ಲಾಟದೊಡಗೂಡಿ; ಸರಸವಾದ (ಆಷಾಢ ಶುಕ್ಲ ಪೌರ್ಣಮಿಯಿಂದ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುಕ್ಲ ಪೌರ್ಣಮಿಯವರೆಗೆ) ಮುನಿಗಳು **ಚಲ್ಲಕಾರ್ತಿ** – ಸೊಗಸುಗಾತಿ **ಚಲ್ಲವತಿ** – ಸರಸಗಾತಿ ಒಂದೆಡೆ ನೆಲಸಿ ನಡೆಸುವ ವೃತ **ಚಲ್ಲಣ** – ಚೆಡ್ಡಿ, ಅರ್ಧೋರುಕ ಚಾತುರ್ಯ – ಜಾಣ್ಮೆ **ಚಾತುರ್ಯವಚನ** – ಜಾಣ್ಮೆಯ ಮಾತು **ಚಲ್ಲವ(ವೊತ್ತ)** – ನಂಬಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವವನು **ಚಾತುರ್ಯಾಮ** – ನಾಲ್ಕು ಜಾವಗಳು **ಚಲ್ಲವಾಡು** –ಸರಸವಾಡು **ಚಾತುರ್ವರ್ಣ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ನತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ **ಚಲ್ಲ** – ಚಲನೆ; ನೃತ್ಯದ ಒಂದು ಗತಿ; ಕನ್ನಡಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು **ಚಲ್ಲಸು** – ಎರಚಿಸು **ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯ –** ಚಾತುರ್ವರ್ಣ **ಚಾದಗೆ** – ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿ **ಚವರಿ** – ಚಮರೀಮೃಗದ ಕೂದಲು **ಚವಿ** – (ಛವಿ) ಕಾಂತಿ **ಚಾದಗೆವಕ್ತಿ** – ಚಾದಗೆ **ಚಷಕ** – ಬಟ್ಟಲು, ತಟ್ಟೆ **ಚಾಪಚಾಪಳ** – ಬಿಲ್ವಿದೈಯಲ್ಲಿ ನಿಮಣ ಚಳಕಿಗೆ - ತೋಳಬಂದಿ **ಚಾಪಟಂಕೃತಿ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಠೇಂಕಾರ **ಚಾಪಧರ** – ಧನುರ್ಧಾರಿ ಚಳಣ – ಕಾಲು, ಪಾದ **ಚಳಮತಿ** – ಚಂಚಲಬುದ್ದಿಯವನು(ಳು) **ಚಾಪಪ್ರಮುಕ್ತ** – ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಿಡಲಾದ **ಚಳತ್** – ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ **ಚಾಪಲತಾಯೋಗ** – ಚಂಚಲತೆ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧ **ಚಳ** – ಶೀತದಿಂದ ಬಳಲು; ಶೈತ್ಯ; (ಬಣ್ಣ) **ಚಾಪಲತಾರೋಹಣ** – ಚಾಂಚಲ್ಯವುಂಟಾಗುವುದು; ಮಸುಕಾಗು ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯೇರಿಸುವುದು **ಚಳತು** – ದಣಿದು, ವಿಗತ ಪ್ರಭಾವನಾಗಿ **ಚಾಪಲತೆ** – ಬಳ್ಳಿಯಂತಿತುವ ಬಿಲ್ಲು ಚಆಲ್ - ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಚಾಪವಲ್ಲರಿ** – ಚಾಪಲತೆ **ಚಾಪಳಮತಿ** – ಚಂಚಲಮತಿ **ಚಳವಿನಂ** – ದಣಿಯುವವರೆಗೂ **ಚಳವೆಟ್ಟಾಣ್ಯ** – ಚಳಿವೆಟ್ಟು+ಆಣ್ಮ, ಹಿಮಗಿರಿಯ **ಚಾಪಾಗಮ** – ಬಿಲ್ನಿದ್ಯೆ ಚಾಪಾಚಾರ್ಯ ಜಿಲ್ವದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಕೊಡುವ ಗುರು– ಒಡೆಯ, ಹಿಮವಂತ **ಚಾಂದಸ** – ಸಂಪ್ರದಾಯನಿಷ್ಣ; ಮಂದಮತಿ **ಚಾಮರ** – ಚಮರ **ಚಾಂದ್ರಪ್ರಭ** – (ಜೈನ) ಚಂದ್ರಪ್ರಭನೆಂಬ **ಚಾಮರಗ್ರಾಹಿಣಿ** – ಚಾಮರ ಹಿಡಿದು ಬೀಸುವವಳು ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ **ಚಾಮರಿ** – ಚಾಮರ ಹಿಡಿದು ಬೀಸುವವನು **ಚಾಮರಗಿತಿ** – ಚಾಮರಗ್ರಾಹಿಣಿ **ಚಾಂದ್ರಾಯಣ** – ಚಂದ್ರನ ಚಲನೆ, ವೃದ್ದಿ – ಕ್ಷಯಗಳು– **ಚಾಮೀಕರ** – ಚಿನ್ನ **ಚಾಂಪೇಯ** – ಸಂಪಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಮರ **ಚಾಮೀಕರಪೀಠ** – ಚಿನ್ನದ ಪೀಠ ಜಾಗ - (ತ್ಯಾಗ) ದಾನ; ಹಸಿರುಬಣ್ಣ **ಚಾರಚಕ್ಷು** – ಚಾರರೆಂಬ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು **ಚಾಗಂಗೆಯ್** – ದಾನಗೈ **ಚಾರಣ** – ತಿರುಗಾಟ; ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದ ಒಂದು **ಜಾಗಗುಣ** – ದಾನಮಾಡುವ ಗುಣ ವರಸೆ; ಹೊಗಳುಭಟ; (ಜೈನ) ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವ, ಅವಧಿಜ್ಞಾನವಿರುವ **ಚಾಗವಿಕ್ಕು** – ದಾನಕೊಡು ಗಗನಗಾಮಿ ಋಷಿಗಳು **ಚಾಗಿ** – ತ್ಯಾಗಿ

ಚಾಗಿಗುಣ – ತ್ಯಾಗಶೀಲ ಗುಣ

ಚಾರಣಋದ್ದಿ – (ಜೈನ) ಚಾರಣಋಷಿಗಳ **ಚಿಕುರ** – ಮುಂಗುರುಳು **ಚಿಕ್ಕಣ** – ಮೆತ್ತಗಿರುವುದು ಗಗನಸಂಚಾರಶಕ್ಕಿ **ಚಾರಣಋದ್ದಿವಡೆ** – ಚಾರಣಋದ್ದಿಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕುಟ – ಚಿಕ್ಕಾಡು, ಸಣ್ಣ ಸೊಳ್ಳೆಯಂಥ ಕೀಟ ಸಿದ್ದಿ ಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಚಿಕ್ಕೊತ್ತೆ** – ಸೂಳೆಯರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಗಲೊತ್ತೆ **ಚಾರಣಋಷಿ** – ಚಾರಣಋದ್ದಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಋಷಿ **ಚಿಗಿ** – ಬೆರಳಿಂದ ಚಿಮ್ಮು **ಚಿಗುರ್** – ತಳಿರು; ಪಲ್ಲವಿಸು **ಚಾರಣಕ್ರಮ** – ಅಂಕುಶದಿಂದ ಆನೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಕ್ರಮ **ಚಿಗುಳ** – ಎಳ್ಳುಬೆಲ್ಲಗಳ ಉಂಡೆ **ಚಿಗುಳದುಳ** – ತುಳಿದು ಜಜ್ಜಿಹಾಕು **ಚಾರಣಗುಣ** – ಚಾರಣಋದ್ದಿ **ಜಾರಣಯೋ**ಗಿ – ಚಾರಣಋಷಿ **ಚಿಟುಕಂಕಳೆ** – ನೆಟಿಕೆ ಮುರಿ **ಚಿಟುಂಕಿಸು** – ಚಿಟಿಕೆ ಹೊಡೆ; ನೆಟಿಕೆ ಮುರಿ **ಚಾರಿ** – ಪಗಡೆಕಾಯಿ; ನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯ **ಚಟ್ಟೆ** – ಮಾಡಿತೆ ಒಂದು ಗತಿ; ತಂತ್ರ, ಕೃತ್ರಿಮ ಸಾಧನ **ಜಾರಿತ್ರಂಗೆಡು** – ನಡತೆಗೆಡು **ಚಿತಾನಳ** – ಚಿತೆಯ ಬೆಂಕಿ **ಚಾರಿತ್ರಮೋಹ(ನೀಯ)** – (ಜೈನ) ಮೋಹನೀಯ **ಚಿತ್ತಂಗೊಳ್** – ಮನಸ್ಸಿಡು ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಆಚಾರವನ್ನು **ಚಿತ್ರಂಗೊಳಸು** – ಒಲಿಸಿಕೊ ದೂಷಿಸುವ ಕರ್ಮದ ಒಂದು ವಿಧ **ಚಿತ್ತಂಬಡೆ** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊ **ಜಾರಿಸು** – ಕತ್ತಿ ಝಳಪಿಸು; ಚತುರತೆಯಿಂದ **ಚಿತ್ತಂಬುಗು** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಗು ನಡೆಸು **ಚಿತ್ತಂಬೆಱು**– ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿ **ಚಾರು** – ಸುಂದರವಾದ **ಚಿತ್ತಕ್ಷೋಭ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಅಶಾಂತಿ **ಚಾರುಚರಿತ್ರ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ(ಯುಳ್ಳವನು) **ಚಿತ್ತಜ** – ಮನ್ಮಥ; (ಜೈನ) ಬಾಹುಬಲಿಯ ಅನೇಕ **ಚಾರುತರ** – ಹೆಚ್ಕು ಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಚಾರುತ್ವ** – ಚೆಲುವು **ಚಿತ್ತಜಕೇಳ** – ಕಾಮಕ್ರೀಡೆ **ಚಾರುರೂಪ** – ಸುಂದರ ರೂಪ **ಚಿತ್ತಜನ್ಮ** – ಮನ್ಮಥ **ಚಾರುಹಾಸ** – ಮೋಹಕವಾದ ನಗೆಯುಳ್ಳವನು **ಚಿತ್ತನಾಥ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಒಡೆಯ, ನಲ್ಲ ಚಾರುಹಾಸಿನಿ – ಮೋಹಕವಾದ ನಗೆಯುಳ್ಳವಳು **ಚಿತ್ತನಿರೋಧ** – ಮನೋನಿಗ್ರಹ **ಚಾರ್ವಾಕಮತ** – ನಿರೀಶ್ವರತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ **ಚಿತ್ತಪಲ್ಲಟ** – ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು **ಚಿತ್ತಭವ** – ಮನ್ಮಥ; ಬಾಹುಬಲಿ **ಜಾವಲ(೪)ಸು** – ಚಾಪಲ್ಯವುಂಟುಮಾಡು; ಆಕ್ಷೇಪಿಸು **ಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿ** – ಮನಸ್ಸು ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳುವುದು; **ಚಾಳಯ** – ಗತಿಲಂಘನ ಹುಚ್ಚು **ಚಾಳಸು** – ಚಪಲಗೊಳಿಸು; ಸೋಲಿಸು **ಚಿತ್ತೈಸು** – ಗಮನಕೊಡು **ಚಾೞ್** – ರಾಹು **ಚಿತ್ತವಿಮೋಹನ** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದು, **ಚಿಂತನ** – ಧ್ಯಾನ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವುದು **ಚಿಂತಾಕುಲತೆ** – ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದ **ಚಿತ್ತವಿಶುದ್ಧಿ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ **ಚಿಂತಾಕುಅತ** – ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಪೀಡಿತನಾದವನು **ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ** – ಸ್ವಭಾವ, ಮನೋಧರ್ಮ **ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತೆ** – ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು **ಚಿತ್ತಶಯ** – ಮನ್ಮಥ **ಚಿಂತಾಪರವಶತೆ** – ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ **ಚಿತ್ರಸಂಭವ** – ಮನ್ಮಥ ಮೈಮರೆಯುವುದು **ಚಿತ್ತಾಗಾರ** – ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಆಕಾರ **ಚಿಂತಾಭರ** – ಚಿಂತೆಯ ಹೊರೆ **ಚಿತ್ತಾರಿ** – ಚಿತ್ರಕಾರಿ; ಚಿತ್ರಕಾರ **ಚಿಂತಾಮಣಿ** – ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವಲೋಕದ **ಚಿತ್ತಾರಿಗ** – ಚಿತ್ತಾರಿ ಒಂದು ಮಣಿ **ಚಿತ್ತು** – ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾದ ಆತ್ಮ **ಚಿಂತಾರತ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದುಗೂಡುವುದು **ಚಿತ್ತೋದ್ದವ** – ಮನ್ಮಥ **ಚಿಂತಾರತಿ** – ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ಕಿ **ಚಿತ್ರ** – ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ಬರೆದ ಆಕೃತಿ; ವಿಚಿತ್ರ **ಚಿಂತಿಸು** – ಆಲೋಚಿಸು **ಚಿತ್ರಂಬರೆ** – ಚಿತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸು **ಚಿಂತೆ** – ಉಬ್ಬೆಗ; ಯೋಚನೆ **ಚಿತ್ರಕ** – ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವವನು **ಜಿಂತೆಗೆಯ್** – ಉಮ್ಮಳಪಡು **ಚಿತ್ರಕರ್ಮ** – ಚಿತ್ರರಚನೆ **ಚಂದ** – ನಮಂಸಕ **ಚಿತ್ರಕಾಯ** –ಸುಂದರ ದೇಹ; ಹುಲಿ; ಚಿರತೆ **ಚಿತ್ರಕೃತಿ** – ಚಿತ್ರರಚನೆ **ಚಿಕಿಟ್ಟೆ** – ಚಿಕಿತ್ಸೆ **ಚಿಕಿತ್ಸಿತ** – ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೊಳಗಾದ **ಚಿತ್ರಪಟ** – ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಬಟ್ಟೆ

ಚೀತ್ತರತಿ – ಆರ್ತಧ್ವನಿ **ಚಿತ್ರಪತ್ರ –** ವಿಚಿತ್ರಾಕಾರ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣಗಳುಳ್ಳ ಎಲೆ **ಚಿತ್ರಮತ್ರಿಕೆ** – ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಬೊಂಬೆ **ಚೀನಚೇಳ** – ಚೀನಾಂಬರ **ಚಿತ್ರಪ್ರಪಂಚ** – ಅದ್ಭುತಗಳ ಸಮೂಹ **ಚೀನವಸನ** – ಚೀನಾಂಬರ **ಚಿತ್ರಪ್ರವರ್ತನ** – ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ **ಚೀನಾಂಶುಕ** – ಚೀನಾಂಬರ **ಚಿತ್ರಭಿತ್ರಿ** – ಚಿತ್ರಗಳಿರುವ ಗೋಡೆ **ಚೀನೋತ್ತರೀಯ** – ರೇಷ್ಮ್ರೆಯ ಮೇಲುವಸ್ತ ಚೇರಿ(ಕಾ) – ಝೇಂಕರಿಸುವ ಒಂದು ಹುಳು **ಚಿತ್ರವರ್ತ** – ಚಿತ್ರಪ್ರವರ್ತನ **ಚೀರ್ಗರೆ** – ಚೀರು, ಕಿರಿಚು **ಚಿತ್ರವಿಧ** – ಅದ್ಭುತ ರೀತಿ **ಜೀಲ** – (ಚೀರ) ಬಟ್ಟೆ; ಬಟ್ಟೆಯ ಕೋಶ **ಚಿತ್ರವಿವಕ್ಷೆ** – ಚಿತ್ರರಚನಾಸಕ್ಕಿ **ಚತ್ರವೃತ್ತಿ** – ಅಚ್ಚರಿಯ ಚಿತ್ರರಚನಾ ಕ್ರಮ **ಚೀಲಣಸು** – ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡು **ಚಿತ್ರಸೂತ್ರ** – ಚಿತ್ರಗಳಿರುವ ಬಟ್ಟೆ **ಚುಂಚು** – ಜುಟ್ಟು; ಮುಂಗುರುಳು **ಚುಂಚುಮೀಸೆ** – ಹುರಿಗೊಂಡ ಮೀಸೆ **ಚಿತ್ರಹಾರ** – ಬಣ್ಣಬಣ್ಣಗಳ ಹಾರ **ಚಿತ್ರಾಂಬರ** – ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ **ಚುಂಚುಲೋವೆ** – ಗೋಡೆಯ ಚಾಚು ಭಾಗ **ಚಿತ್ರಾಭಾಸ** – ಚಿತ್ರದ ಒಂದು ಬಗೆ **ಚುಂಬನ** – ಮುತ್ತು **ಚಿತ್ರಾಯತನ** – ಚತ್ತಾಣ; ಒಂದು ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರ **ಚುಂಬ** – ತಾಗುವ **ಚಿತ್ರಾರ್ಧ** – ಚಿತ್ರದ ಒಂದು ಬಗೆ **ಚುಂೞಸು** – ಮುತ್ತಿಡು **ಚಿತ್ರಾರ್ಪಿತ** – ಚಿತ್ರಣಗೊಂಡ **ಚುಚ್ಚು** – ಇರಿ; ಇರಿತ **ಚಿತ್ರಾವಹ** – ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ **ಚುನ್ನ –** ನಿಂದೆ; ಕೊಂಕುಮಾತು **ಚಿತ್ರಾವಟೆ** – ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ **ಚುನ್ನಮಾ(ವಾ)ಡು** – ಕೊಂಕುಮಾತಾಡು **ಚಿತ್ರಿಕ** – ಚಿತ್ರಕಾರ **ಚುನ್ನಂಗೆಯ್** – ಅಪಹಸ್ಯಮಾಡು **ಚಿತ್ರಿಕೆ** – ಬೊಂಬೆ **ಚುನ್ನಕ** – ನಿಂದಕ **ಚಿತ್ರಿಸು** – ಚಿತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸು **ಚುಬುಕ** – ಗಲ್ಲ **ಚಿತ್ರೆ** – (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ಚುಬುಕಾಗ್ರ** – ಗದ್ದದ ತುದಿ **ಚಿನ್ನ** – ಹೊನ್ನು; (ಛಿನ್ನ) ಕತ್ತರಿಸಿದುದು **ಚುಮ್ಶೆನ್** – ಜೋರಾಗಿ ಸುಯ್**ಗು**ಟ್ಟು **ಚಿನ್ನಪೂ** – ಹೂವಿನಾಕಾರದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ **ಚುಯ್** – ಸುಯ್ಗುಟ್ಟುವುದರ ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಚುರ್ಚು** – ಚುಚ್ಕು; ಉರಿ **ಚಿನ್ನವರದ** – ಚಿನ್ನ+ಪರದ, ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿ **ಚಿಬ್ಬಂಬೊಯ್** – ಮೈಮೇಲೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳನ್ನಿಡು **ಚುರ್ಚುಂಗೊಳ್ಳ** – ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳಿ **ಚಿಬ್ಬು** – ಮೈಮೇಲಿನ ಸಣ್ಣ ಚುಕ್ಕೆಗಳು **ಚುಲುಕ** – ಅಂಗೈ, ಹಿಡಿ **ಚಿಮಿಚಿಮಿಸು** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ; **ಚುಳಕಪಾನ** – ಅಂಗಯ ತುಂಬ ನೀರು ಹೊರಳಾಡು **ಚುಳುಕಾಡು** – ತುಳುಕಾಡು ಚಿಮ್ಮು – ಬೆರಳಿಂದ ಚಿಮ್ಮು; ಆಯುಧ ಝಳಪಿಸು **ಚೂಚಕ** – ಗೊಂಚಲು ಚಿರ – ಸ್ಥಿರ, ಬಹುಕಾಲ ಬಾಳುವ **ಚೂಚುಕ** – ಮೊಲೆತೊಟ್ಟು **ಚಿರಂೞ** – ಯುವತಿ **ಚೂಡಾಕರಣ** – ಚೌಲಕರ್ಮ; ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ **ಚಿರಂತನಾಚಾರ್ಯ** – ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ತಲೆಗೂದಲು ತೆಗೆಸುವುದು; **ಚಿರಂಜೀವಿ** – ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬದುಕುವವನು; ಕಾಗೆ ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಲಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಚಿರಕಾಲ** – ಬಹುಕಾ;ಲ **ಚೂಡಾಪೀಡ** – ಶಿರೋಭೂಷಣ, ತಲೆಯ ಆಭರಣ **ಚೂಡಾಮಣಿ** – ತಲೆವಣಿ, ಶಿರೋರತ್ನ **ಚಿರಜೀವಿತೆ** – ಬಹುಕಾಲ ಬದುಕುವುದು **ಚಿರನಿಮಿಷ** – ಬಹುಕಾಲ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರುವುದು **ಚೂಡಾರತ್ನ** – ಚೂಡಾಮಣಿ **ಚಿರಬಲ್ಲ** – ಹೊಂಗೆಮರ **ಚೂಡೋದಯ** – ಚೂಡಾಕರಣ **ಚಿರಾಯುಷ್ಯ** – ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬದುಕುವುದು **ಚೂತ** – ಮಾವಿನ ಮರ **ಚಿಳಚಿಮ** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಣ್ಣ ಮೀನು **ಚೂತತತಿ** – ಮಾವಿನ ತೋಪು **ಚಿಲಮಿಲ** – ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗುಂಪಿನ ಧ್ವನಿ **ಚೂತದ್ದುಮ** – ಮಾವಿನ ಮರ **ಚೂತನಂದನ** – ಮಾವಿನ ತೋಪು **ಚಿಲಮಿಲಸು** – ಚಿಲಿಮಿಲಿ ಶಬ್ದಮಾಡು **ಚೂತವನ** – ಮಾವಿನ ತೋಪು **ಜಿಲುಕೂಲ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ ಚಿಲ್ಲ – ವಂಡು ನೀರನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸುವ ಬೀಜ; **ಚೂತಾಂಕುರ** – ಮಾವಿನ ಚಿಗುರು ಕತಕ **ಚೂತೋತ್ತರ** – ಚೂತನಂದನ **ಚಿವುಡು** – ಉಗುರಿನಿಂದ ಚಿವುಟಿಹಾಕು **ಚೂರ್ಣನೀಯ** – ಪುಡಿಮಾಡಬಹುದಾದ

ಚಿಹ್ನ – ಗುರುತು

ಚೆನ್ನಿಗ – ಚೆಲುವ **ಚೂರ್ಣಯೋಗ** – ಪುಡಿ ಎರಚಿ ಮಂಕುಗೊಳಿಸುವುದು **ಚೆನ್ನಿಗತನ** – ಚೆಲುವು **ಚೂರ್ಣವಾಸ** – ಸುವಾಸಿತ ಚೂರ್ಣ **ಚೆನ್ನೀರ್** – ಕೆಂಪು ನೀರು, ರಕ್ತ **ಚೂರ್ಣಾಳಕ** – ಮುಂಗುರುಳು **ಚೆನ್ನುವಡೆ** – ಚೆಲುವಾಗು **ಚೂರ್ಮೊನೆ** – ಹರಿತವಾದ ಅಲಗು **ಚೆನ್ನೆ** – ಸುಂದರಿ **ಚೂರ್ಮೊನೆಗೊಳ್** – ಹರಿತವಾದ ಅಲಗನ್ನು **ಚೆನ್ನೈದಿಲ್** – ಕೆಂಪು ನೈದಿಲೆ ಹೊಂದು **ಚೆನ್ನೈದಿಲ್ದೊಳ** – ಕೆಂಪು ನೈದಿಲೆಯ ಕೊಳ **ಚೂಲ** – ಜುಟ್ಟು **ಚೆಮ್ಮೂಗು** – (ಗಿಣಿಯ) ಕೆಂಪು ಮೂಗು **ಚೂಲ(೪)ಕೆ** – ಆನೆಯ ಕಿವಿಯ ತಳ; ಪರ್ವತಶಿಖರ **ಚೆಯ್ದುಡು** – ಮುದ್ದಾಡು **ಚೂಳಾಕರಣ** – ಚೂಡಾಕರಣ **ಚೆಲಂಕು** – ಈಡಾಡು, ಚೆಲ್ಲು **ಚೂಳಾಕರ್ಮ** – ಚೂಡಾಕರ್ಮ **ಚೆಲ್ಲ** – ಸರಸ **ಚೂಳಕಾವರ್ಧನ** – ಸೀಮಂತ **ಚೆಲ್ಲಂಜೀಱು** – ವಿಲಾಸ ತೋರು **ಚೂಳಕೆ** – ತುದಿ **ಚೆಲ್ಲಂಬೆರಸು** – ಚೆಲ್ಲಾಟದಿಂದ ಕೂಡು **ಚೆಂಗದಿರ್** – ಕೆಂಪು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲ - ಸರಸ, ವಿನೋದ **ಚೆಂಗಯ್** – ಕೆಂಪಾದ ಅಂಗೈ **ಚೆಲ್ಲಗಣ್ಣೊಣರ್ –** ಚೆಲ್ಲಗಣ್+ಪೊಡರ್, **ಚೆಂಗಲವೆ** – ಕೆಂದಾವರೆ ವಿಲಾಸಯುಕ್ಕ ಕಣ್ಣುಗಳ ಜೋಡಿ **ಚೆಲ್ಲೆಗಣ್** – ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣು **ಚೆಂಗಾರೆ** – ಕೆಂಪು ಕಾರೆ ಹಣ್ಣು **ಚೆಂಗೊರಲ್** – ಕೆಂಪು ಕೊರಳು **ಚೆಲ್ಲ** – ಚೆಲುವ **ಚೆಂಗೋಲ್** – ಕೆಂಪು ಬಾಣ **ಚೆಲ್ತಕೆ** – ಚೆಲುವು **ಚೆಂಚಿತಿ** – ಬೇಡಿತಿ **ಚೆಲ್ತಡಿ** – ಚೆಲುವಿನಂದ ಕೂಡಿರು **ಚೆಂಡಿಕೆ** – ಜುಟ್ಟು **ಚೆಲ್ಲು** – ಚೆಲುವು **ಚೆಂದಲ್** – ಕೆಂಪು ಅಕ್ಕಿಯ ಬತ್ತ **ಚೆಲ್ವುದೋಱು** – ಚೆಲುವನ್ನು ಕಾಣಿಸು ಚೆಂದಳರ್ - ಕೆಂಪಾದ ಚಿಗುರು **ಚೆಲ್ಲುವರಿ** – ಚೆಲುವನ್ನು ಪಸರಿಸು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗು **ಚೆಂದಆರ್ದೊಂಗಲ್** – ಕೆಂಪು ಚಿಗುರಿನ ಗೊಂಚಲು **ಚೆಲ್ವುವಱು** – ಚೆಲುವನ್ನು ಪಡೆ **ಚಿಂದಳರ್ವಾಸು** – ಕೆಂಪು ಚಿಗುರಿನ ಹಾಸಿಗೆ **ಚೆಲ್ತೆ** – ಚೆಲುವೆ **ಚೆಂದೆಂಗು** – ಕೆಂಪು ತೆಂಗು **ಚೆಲ್ವೆಸೆ** – ಚೆಲುವಾಗಿ ಶೋಭಿಸು **ಚೆಂಬರಿಗೆ** – ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಗುರಾಣಿ **ಚೆಲ್ವೊಡರಿಸು** – ಚೆಲುವುಂಟುಮಾಡು **ಚೆಂಜಿಸಿಲ್** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬಿಸಿಲು **ಚೆಲ್ವೊರೆ** – ಚೆಲುವಿನಿಂದ ತುಂಬು **ಚೆಂಬುಗೆಂಪು** – ತಾಮ್ರದ ಬಣ್ಣ, ಕೆಂಪು **ಚೆಲ್ತೋಡು** – ಅಂದಗೆಡು **ಚೆಂಬುಡಿ** - ಕೆಂಪು ಪುಡಿ **ಚೇಟ(ಕೆ)** – ದಾಸಿ **ಚೆಂಬೂ** – ಕೆಂಪಾದ ಹೂ **ಚೇಣ** – ಕಲ್ಲು ಒಡೆಯುವ ಉಳಿ **ಚೆಂಬೊಂಗಟ್ಟು** – ತಾಮ್ರದ ಚೌಕಟ್ಟು ಚೇತ – ಚೇತನ, ಮನಸ್ಸು **ಚೇತಃಪದ್ಮ –** ಹೃದಯಕಮಲ **ಚೆಂಬೊಂಗಳಸ** – ತಾಮ್ರದ ಕಳಶ **ಚೆಂಬೊಗರ್** – ಕೆಂಪು ಕಾಂತಿ **ಚೇತನಭಾವ** – ಚೈತನ್ನವಿರುವ ಅನುಭವ **ಚೇತನಾಚೇತನ** – ಚೇತನವಿರುವ ಮತ್ತು **ಚೆಂಬೊನ್** – ಚಿನ್ನ; ತಾಮ್ರ; ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ **ಚೆಕ್ತನೆ** – ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ **ಚೆಕ್ರರಿಸು** – ಕುರಿಯಂತೆ ಅರಚು **ಚೇತನವಡೆ** – ಚೇತರಿಸಿಕೊ **ಚೆಚ್ಚರ** – ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಜಾಗರೂಕತೆ **ಚೇತರಣೆ** – ಚೈತನ್ಯ **ಚೆಚ್ಚರಂ** – ಥಟ್ಟನೆ **ಚೇತರಿಸು** – ಚತನ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು **ಚೆಚ್ಚರಿಕೆ** – ಚಳಕ **ಚೇತೋಜಾತ** – ಮನ್ಮಥ; ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ **ಚೆಚ್ಚರಿಸು** – ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡು **ಚೇತೋನಂದನ** – ಚೇತನಕ್ಕೆ ಆನಂದದಾಯಕವಾದ **ಚೇತೋವೃತ್ತಿ** – ಮನೋವ್ಯಾಪಾರ **ಚೆನ್ನ** – ಶೂರ ಚೇತೋಹಾರಿ – ಮನಸ್ಸನ್ಸು ಆಕರ್ಷಿಸುವ **ಚೆನ್ನಗಂಡ** – ಚೆಲುವನಾದ ವೀರ ಚೇರ - ಒಂದು ದೇಶ, ಕೇರಳ **ಚೆನ್ನನೆ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ **ಚೆನ್ನಪೂ** – ಸುಂದರವಾದ ಹೂ **ಚೇಲ** – ಬಟ್ಟೆ **ಚೆನ್ನಮೊಂಗ** – ಚೆನ್ನಗಂಡ **ಚೇಲಾಂಚಲ** – ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಚು **ಚೆನ್ನಭಾಷಿತ –** ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು **ಚೇಷ್ಠಿತ** – ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ

ಚೇಷ್ಟೆ – ಚಲನೆ **ಚೌವಟಮಲ್ಲ** – ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಚೇಷ್ಟೆಗೆಡು** – ಚಲನೆ ಇಲ್ಲವಾಗು **ಚೌವಟ್ಟ** – ಬೀದಿಯ ಚೌಕ **ಚೌವೇದಿ** – ಚತುರ್ವೇದಿ **ಚೈತನ್ಯ** – ಜೀವ, ಚೇತರಿಕೆ **ಚೈತಾಗ್ನಿ** – ಚಿತೆಯ ಬೆಂಕಿ **ಚ್ಯುತ** – ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ **ಚೈತ್ರ** – ಚಾಂದ್ರಮಾನ ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ತಿಂಗಳು **ಚ್ಯುತಿ** – ಬೀಳುವುದು; ನಾಶ **ಚೈತ್ರದೂತಿ** – ಮಾವು **ಚೈತ್ರಮಿತ್ರ** – ವಸಂತನ ಗೆಳೆಯ, ಮನ್ಮಥ ಛ **ಚೈತ್ರರಥ** – ಕುಬೇರನ ಉದ್ಯಾನ **ಚೈತ್ರಾನಿಲ** – ಚೈತ್ರಮಾಸದ ಗಾಳಿ **ಳಂದ** – ಸುಂದರವಾದುದು **ಚೈತ್ಯ** – ಜೈನ ಅಥವಾ ಬೌದ್ದ ದೇವಾಲಯ **ಛಂದೋವಿದ್ಯೆ** – ಛಂದಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ **ಚೈತ್ಯಕ್ಷಿತಿಜಾತ** – ಅರಳಿಮರ **ಛಟಾ** – ಸಮೂಹ **ಚೈತ್ಯಗೃಹ** – ಬಸದಿ **ಛಟೆ** – ಕಾಂತಿ **ಚೈತ್ಯಗೇಹ** – ಚೈತ್ಯಾಗೃಹ **ಛಟ್ಟ** – ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಷಷ್ಠಿ ತಿಥಿ **ಚೈತ್ಯಭವ** – ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ **ಛತ್ರಪ್ರಸರ** – ರಾಜಛತ್ರಿಗಳ ಸಮೂಹ **ಚೈತ್ಯರಾಜಿ** – ಬಸದಿಗಳ ಗುಂಪು **ಛತ್ರರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತಾನಾಗಿ **ಚೈತ್ಯವೃಕ್ಷ** – ಅರಳಿಮರ ದೊರಕುವ ಏಳು ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಚೈತ್ಯಾಲ(ಳ)ಯ** – ಚೈತ್ಯಗೃಹ **ಛತ್ರಾಕಾರ** – ಗುಂಡನೆಯ ಅಕಾರ **ಚೈತ್ಯಾವಸಥ** – ಬಸದಿ **ಛದ(ನ)** – ಮುಸುಕು; ಹೊದಿಕೆ **ಚೈತ್ಯಾವಾಸ** – ಬಸದಿ **ಛದ್ಮಬಾಲಶ** – ಮಾರುವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಟ **ಚೈತ್ಯಾಳ** – ಬಸದಿಗಳ ಗುಂಪು ಆಡುವವನು **ಚೈರಂತನ** – ಚಿರಂತನವಾದ, ಸನಾತನ **ಛದ್ಮಸ್ಥ** – ಮರೆಮಾಚಿಕೊಂಡಿರುವವನು; (ಜೈನ) **ಚೈರಂತನಕ್ರಮ** – ಸನಾತನಕ್ರಮ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಚೊಕ್ಕ – ಅಂದವಾದ; ಅಪ್ಪಟವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವವನು **ಚೊಕ್ಕದಂಬುಲ** – ಒಳ್ಳೆಯ ತಾಂಬೂಲ **ಛದ್ಮಸ್ಥಕಾಲ** – (ಜೈನ) ಛದ್ಮಸ್ಥ **ಚೊಕ್ಕಳತನ** – ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವವನು **ಚೊಕ್ಕಳಕೆ** – ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು **ಛನ್ನ** – ಆವರಿಸಿದ **ಚೊಕ್ತೆಯ** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ; **ಛಪ್ಪಿಸು** – ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡು **ಛಮ್** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಚೊಚ್ಚಲ್** – ಮೊದಲನೆಯ **ಳರ್ದಿ** – ವಾಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಚೊಲ್ಲೆಯ** – ತುರುಬಿನ ಕೊನೆ; ಹೂವಿನ ದಂಡೆ; **ಛರ್ದಿಗೆಯ್** – ವಾಂತಿಮಾಡಿಕೊ ಕುಪ್ಪಸ **ಛರ್ದಿಸು** – ಛರ್ದಿಗೆಯ್ **ಚೋಚ** – ತೆಂಗು **ಛಲ(ಳ)** – ನೆಪ **ಚೋಜಿಗ** – ಸೋಜಿಗ **ಛವಿ** – ಕಾಂತಿ **ಚೋದಿಸು** – ರಥ ಮುಂತಾದವನ್ನು ನಡೆಸು **ಛಾಂದಸ** – ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪ್ರವೀಣ **ಚೋದ್ಯ** – ಆಶ್ಚರ್ಯ **ಛಾಂದಸಿಕ್ಕೆ** – ದಡ್ಡತನ **ಚೋದ್ಯಂಬಡು** – ಸೋಜಿಗಗೊಳ್ಳು **ಛಾಂದಸಿಗ** – ಛಾಂದಸ **ಚೋದ್ಯಾವಹ** – ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ **ಛಾಗಲ** – ಹೋತ **ಚೌಕ** – ಚತುಷ್ಕೋನಾಕಾರ **ಛಾತ್ರ** – ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ **ಚೌಕ(ಖ)ಂಡ** – ಮನೆಯ ಚೌಕಾಕಾರದ ತೊಟ್ಟಿ **ಛಾದ್ಯ** – ಮರೆಮಾಡುವ; ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು, ವಿತಾನ **ಚೌಕಸತ್ತಿಗೆ** – ಚೌಕಾಕಾರದ ಕೊಡೆ **ಛಾಯಾಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್** – ವ್ಯಕ್ತಿಯ **ಚೌಕಿ(ಗೆ)** – ಮನೆಯ ಅಂಗಳ, ತೊಟ್ಟಿ ಚಲನವಲನವನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಲು ಅವನ **ಚೌಜಂತ** – ನಾಲ್ಕು ದಂತಗಳುಳ್ಳುದು, ಐರಾವತ ನೆರಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿ **ಚೌತ** – (ಚತುರಸ್ರ) ನಿಶ್ಚಿತ **ಛಾಯಾಲಕ್ಷ್ಯ –** ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿ **ಚೌತೆಱ** – ನಾಲ್ಕು ರೀತಿ ಹೊಡೆಯಬಾಕಾದ ಗುರಿ **ಚೌದಂತ** – ಚೌಜಂತ **ಅಂದಕ** – ಅಮರದವಳ್ಳಿ **ಚೌಪಳಗೆ** – ಮಂಟಪ; ಹಜಾರ **ಅಮರ** – ಛಿದ್ರಗೊಳ್ಳುವ **ಚೌಲ** – ಚೂಡಾಕರ್ಮ

ಅದ್ರಕದ್ವಾರ – ನೀರು ಹೋಗಲು ಮಾಡಿರುವ ಹೈಮವತವರ್ಷ, ಹರಿವರ್ಷ, ತೂತು ವಿದೇಹವರ್ಷ, ರಮ್ಯಕವರ್ಷ, **ಅದ್ರನಿವಾಸ** – ಬಿಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ, ಹಾವು ಹೈರಣ್ಯವತವರ್ಷ, ಐರಾವತವರ್ಷ ಎಂಬ **ಅದ್ರಾನ್ವೇಷಿ** – ರಂಧ್ರವನ್ನು ಹುಡುಕುವವನು; ಏಳು ಭಾಗಗಳು **ಜಂಬೂನದಗಿರಿ** – ಮೇರುಪರ್ವತ ಇತರರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನ್ನೇ ಹುಡುಕುವವನು **ಆದ್ರಿಸು** – ಭೇದಿಸು, ನಾಶಮಡು **ಜಂಬೂಫಲ(ಳ)** – ನೇರಿಳೆ ಹಣ್ಣು **ಭುರಣ** – ಹರಡುವಿಕೆ **ಜಂಭರಿಮ** – ಜಂಭ ಎಂಬ ರಾಕ್ಸಸನ ಶತ್ರು, ಇಂದ್ರ **ಭುರಿಕೆ** – ಸುರಿಗೆ **ಜಂಭಾರಾತಿ** – ಜಂಭರಿಮ **ಳುರಿದ** – ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿರುವ **ಜಂಭಾರಿ** – ಜಂಭರಿಮ **ಛುಱ್** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಜಂಭೀರ** – ನಿಂಬೆ **ಛೇದ** – ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ತುಂಡು **ಜಕ್ಕ** – ಯಕ್ಷ್ಮ **ಛೇದಿಸು** – ಕತ್ತರಿಸು **ಜಕ್ಷಂಜಱೆ** – ಬಹಳ ನಿಂದನೆಮಾಡು **ಜಕ್ತಂದೊೞ** – ಗುಂಡಗೆ ಸುತ್ತುವ ಉಯ್ಯಾಲೆ **ಜಕ್ತಂದೊೞಅ** – ಕೋಣ ස **ಜಕ್ತವಕ್ಕಿ** – ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಷಿ **ಜಕ್ತಿ** – ಯಕ್ಷ್ಮಿ **ಜಂಕಿಸು** – ಗದರಿಸು; ಹೀಯಾಳಿಸು **ಜಕ್ಕುಗೊಳ್** – ಚಿವುಲು ಉಗುರಗುರುತು ಹೊಂದು **ಜಂಕೆ** – ಗದರಿಕೆ **ಜಕ್ಕುಅ(೪)ಸು** – ಮೋಹಗೊಳಿಸು; ಆವರಿಸು; **ಜಂಗಮ** – ಸಂಚರಿಸುವ ವ್ಯಾಪಿಸು; ಕಚಗುಳಿಯಿಡು **ಜಂಗುಳ** – ಗುಂಪು **ಜಗ** – ಜಗತ್ತು **ಜಂಗುಳದೇವರು** – ಜನಜಂಗುಳಿಯ ದೇವತೆಗಳು **ಜಗಚ್ಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಜಂಘಚಾರಣ** – (ಜೈನ) ಎಂಟು ಬಗೆಯ **ಜಗಜ್ಜನ** – ಜಗತ್ತಿನ ಜನ ಚಾರಣಶಕ್ತಿಯಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ; ನೆಲಕ್ಕೆ **ಜಗಜ್ಞನಕ** – ಲೋಕದ ತಂದೆ ಕಾಲೂರದೆ ನಡೆಯಬಲ್ಲವನು **ಜಗಜ್ಞಯ** – ಲೋಕವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು **ಜಂಘಾಲ(ಳ)** – ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವವನು **ಜಗಜ್ಜೀವನ** – ಜಗತ್ಮನ್ನು ಬದುಕಿಸುವ **ಜಂಜು** – ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಅಥವಾ ಬೀಳುವ **ಜಗಜ್ಜೈತ್ರ** – ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಮಳೆಯ ಸದ್ದು **ಜಗತಿ** – ಜಗಲಿ **ಜಂಝಾಪ್ರಭಂಜನ** – ಮಳೆಹನಿಯೊಡಗೂಡಿದ ಗಾಳಿ **ಜಗತೀತಲ** – ಭೂಮಿತಳ **ಜಂಝಾಸಮೀರ** – ಜಂಝಾಪ್ರಭಂಜನ **ಜಗತೀಧರ** – ಬೆಟ್ಟ **ಜಂತ** – ದಂತ **ಜಗತೀನಾಥ** – ರಾಜ **ಜಂತಿಗ** – ದಂತದ ವ್ಯಾಪಾರಿ **ಜಗತೀಪಾಲ** – ರಾಜ **ಜಂತು** – ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಹುಳು **ಜಗತ್ತಯ** – ಮೂರು ಲೋಕಗಳು: ಸ್ವರ್ಗ, **ಜಂತೆ** – ಛಾವಣಿಯ ತೊಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಹಾಕುವ ಮರ್ತೃ, ಪಾತಾಳ ಸಣ್ಣ ಅಡ್ಡಪಟ್ಟಿ **ಜಗತ್ತಿತಯ** – ಜಗತ್ತ್ರಯ **ಜಂತೆತ್ತು** – ಜಂತುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗು **ಜಗತ್ಪತಿ** – ಜಗತ್ತಿನ[ೆ]ಒಡೆಯ **ಜಂತ್ರ** – ಯಂತ್ರ **ಜಗತ್ವರ್ಯಷ್ಟಿ** – ಲೋಕಪೂಜೆ **ಜಂಪ** – ನೆಗೆತ; ಕುಪ್ಪಳಿಕೆ **ಜಗತ್ಪಕಟ** – ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ದವಾದ **ಜಂಪತಿ** – ದಂಪತಿ **ಜಗತ್ಪತೀತ** – ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ದ **ಜಂಪೆ** – ಮನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ **ಜಗತ್ಪಥಿತ** – ಜಗತ್ಪ್ರಕಟ **ಜಂಬಾಲ(ಳ)** – ಕೆಸರು **ಜಗತ್ನಭು** – ಜಗತ್ತಿನ ಒಡೆಯ **ಜ೦ೞ೮** – ನಿಂಬೆ **ಜಗತ್ಸಾಣ** – ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪಾಣಸ್ವರೂಪಿಯಾದವನು ಜಂಬು – ನೇರಿಳೆ **ಜಗತ್ಷಿಯ** – ಜಗತ್ತಿಗೇ ಪ್ರಯನಾದವನು **ಜಂಬುಕ** – ನರಿ **ಜಗತ್ಸ್ತುತ್ಯ** – ಜಗತ್ತಿನ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ **ಜಂಬೂದ್ರುಮ** – ನೇರಿಳೆ ಮರ ಪಾತ್ರನಾದವನು **ಜಂಬೂದ್ವೀಪ** – ಜಂಬೂ, ಪ್ಲಕ್ಷ್ಯ, ಶಾಲ್ಮಲೀ, ಕುಶ, **ಜಗದಾಧಾರಕ** – ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಧಾರದಂತಿರುವವನು ಕ್ರೌಂಚ, ಶಾಕ, ಮಷ್ಕರ ಎಂಬ **ಜಗದೀಶ**– ಜಗತೃತಿ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; (ಜೈನ) **ಜಗದೇಕದೇವ** – ಲೋಕದ ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಒಡೆಯ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಭರತವರ್ಷ,

ಜಗದೇಕಬಂಧು – ಲೋಕದ ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಬಂಧು **ಜಡ** – ಅಲಸಿ; ನೀರು **ಜಗದೇಕವೀರ** – ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮ **ಜಡಗ್ರಾಹಿ** – ನೀರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವವನು; ಅಲಸಿ **ಜಗದ್ದುರು** – ಜಗತ್ತಿಗೇ ಗುರುವಾದವನು **ಜಡಜಂತು** – ಬುದ್ದಹೀನ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಜಗದ್ದರೆ –** ಲೋಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವವಳು **ಜಡಜಜ** – ಬ್ರಹ್ಮ; ದಡ್ಡನ ಮಗ **ಜಗದ್ದಂಧು** – ಜಗತ್ತಿನ ಬಂಧು **ಜಡಜನ** – ಅಲಸಿಗರಾದ ಜನ **ಜಗದ್ರಕ್ಷಕ** – ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಪಾಡುವವನು **ಜಡಜಾತಜಾತ –** ಬ್ರಹ್ಮ **ಜಗದ್ದಂದಿತ** – ಜಗತ್ತನಿಂದ **ಜಡತೆ** – ನಿರುತ್ಸಾಹ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು **ಜಡತ್ವ** – ಜಡತೆ **ಜಗದ್ದಳಯ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಜಡಧರ** – ನೀರನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದು, ಮೋಡ **ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ** – ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನು **ಜಡಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಜಗದ್ವಿದಿತ** – ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ **ಜಡಪ್ರಕೃತಿ** – ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವ; ಆಲಸ್ಯ **ಜಗದ್ವಿಶ್ರುತ** – ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ **ಜಡಭಾವಿ** – ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ; ಆಲಸ್ಯದಿಂದ **ಜಗನ** –ಜಘನ **ಜಗನ್ನಾಥ** – ಜಗತ್ತಿನ ಒಡೆಯ **ಜಡಮತಿ** – ಮಂದಬುದ್ದಿ **ಜಡಮೂರ್ತಿ** – ಜಡಸ್ವಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಜಗನ್ನುತ** – ಜಗತ್ತನ ಸ್ತುತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು **ಜಗನ್ಮಂಡನ** – ಜಗತ್ತಿಗೆ ಆಭರಣವಾಗಿರುವವನು **ಜಡರಾಶೀಂದ್ರ** – ವರುಣ **ಜಗನ್ಮಾನ್ಯ** – ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಮಾನ್ಯನಾದವನು **ಜಡವಾದ** – ನಿರೀಶ್ವರವಾದ; ಜಗತ್ತು **ಜಗಲ** – ಕಟ್ಟೆ ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ವಾದ **ಜಗಲಗಟ್ಟು** – ಜಗುಲಿಯನ್ನು ಕಟ್ಕು; ಜಗುಲಿಯ **ಜಡವಿಕೃತಿ** – ನೀರಿನ ವಿಕಾರ; ಆಲಸ್ಯದ ವಿಕಾರ **ಜಡವೃತ್ತಿ** – ಜಡಸ್ವಭಾವ; ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ **ಜಗಳೆ** – ಕಂಸಾಳೆ **ಜಡಸಂಗ** – ನೀರಿನ ಸಹವಾಸ; ಮೂರ್ಖರ **ಜಗೞ –** ಕಲಹ **ಜಗೞಂಬೊಗು** – ಜಗಳ ತೆಗೆ **ಜಡಸಂಸಕ್ತಿ** – ಮಂದಮತಿಗಳ ಸಹವಾಸ **ಜಗೞಗಂಟ** – ಜಗಳ ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವನು **ಜಡಸ್ಥಿತಿ** – ಜಡಸ್ವಭಾವ; **ಜಡಹೃದಯ** – ಮಂದಬುದ್ದಿಯವನು **ಜಗುನೆ** – ಯಮುನಾನದಿ **ಜಗುೞ್** – ಜಾರು; ಹೊರಟುಹೋಗು **ಜಡಾಕರ** – ಸಮುದ್ರ **ಜಗುೞ್ತರ್** – ಜಾರಿಹೋಗು **ಜಡಾಕರತ್ವ** – ನೀರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವುದು; **ಜಫನ** – ನಿತಂಬ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವುದು **ಜಫಣಸ್ಥಲ** – ನಿತಂಬಪ್ರದೇಶ **ಜಡಾತ್ಮ –** ಜಡಹೃದಯ ಜಘನ್ಯ – ಹಿಂಬದಿಯ; ಕೀಳಾದ **ಜಡಾವಸಥ** – ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯವುಳ್ಳುದು; **ಜಫನ್ಯಪಾತ್ರ** – (ಜೈನ)ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದವರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿರುವುದು ಕನಿಷ್ಠನಾದವನು **ಜಡಾಶ(ಶ್ರ)ಯ** – ಜಡಾವಸಥ **ಜರ್ಝರ** – ಕರ್ಕಶಧ್ವನಿ; ಮೆಲುಧ್ವನಿ **ಜಡಿ** – ಗದರಿಸು; ಹೊಡೆ; ಸೋನೆಮಳೆ **ಜಝಾರೆ** – ಕೊಂಡಾಟದ ಮಾತು **ಜಡಿಪ** – ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಜನ **ಜಡಿಮ** – ಜಡಿಪ; ಝಳಪಿಸು **ಜಟಧಿ** – ಸಮುದ್ರ; ಮೂಢ ಬುದ್ದಿ **ಜಟಮಟಕ(ಗ)** – ಮೋಸಗಾರ; ಸಡಗರಪಡು **ಜಡಿವಳೆ** – ಸೋನೆಮಳೆ **ಜಡೀಕೃತ** – ಮಂದಗತಿಯುಳ್ಳ **ಜಟಮಟಸು** – ಮೋಸಗೊಳಿಸು; ಸಡಗರಿಸು **ಜಟಾಜೂಟ** – ಜಟೆಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು **ಜಡುಲ –** ಮೈಯೆಲ್ಲ ಮಚ್ಕೆಗಳುಳ್ಳವನು ಜಡೆ – ಜಟೆ; ಹೆರಳು; ಬಿಳಲು **ಜಟ** – ಜಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು, ಶಿವ **ಜಟಕಾ** – ಜಡೆ **ಜಡೆಗಟ್ಟು** – ಕೂದಲು ಗಂಟುಗಂಟಾಗು **ಜಟಕಾವಳಯ** – ಜಟೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಜಡೆಗೊಳ್** – ಜಡೆಗಟ್ಟು **ಜಡೆದುಱುಂಬು** – ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ತುರುಬು **ಜೞಲ** - ಗಂಟುಗಂಟು, ತೊಡಕು **ಜೞಅತ** – ಗಂಟುಗಂಟಾದ **ಜಡೆದುಱುಗಲ್** – ಜಡೆಗೊಂಚಲು **ಜಟ್ಟಗ** – ಶೂರ **ಜಡೆಮುಡಿ** – ಜಡೆಗಟ್ಟದ ಕೂದಲಿನ ತಲೆ **ಜಠರ** – ಗಟ್ಟಿಂಯಾದ; ಹೊಟ್ಟೆ **ಜಡೆವಾಳ** – ಲಾಮಂಚ **ಜತಿ** – ಯತಿ; ಪದ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿನ ಉಸಿರ್ದಾಣ **ಜಠರಾಗ್ಗಿ** – ಜೀರ್ಣಮಾಡುವ ಅಗ್ನಿ **ಜಠರಾನಳ** – ಜಠರಾಗ್ನಿ **ಜತಿಗೊಡು** – ಶ್ರುತಿಗೂಡು

ಜನ್ನ – ಯಜ್ಞ **ಜತಿಮೆಟ್ಟು** – ಲಯಾನುಸಾರಿ ಗತಿ **ಜನ್ನದಾರ** – ಜನಿವಾರ **ಜತು** – ಅರಗು **ಜತುಕ** – ಇಂಗು; ಬಾವಲಿ **ಜನ್ನವಿ(ವ)ರ** – ಜನಿವಾರ **ಜತುಗೃಹ** – ಅರಗಿನ ಮನೆ **ಜನ್ಮ** – ಯುದ್ದ **ಜನ್ಮಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ಜಿನ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಲಲ್ಲಿ **ಜತುಗೇಹ** – ಜತುಗೃಹ **ಜತುರಸ** – ಕರಗಿದ ಅರಗು ಒಂದು; ಜನಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ **ಜತ್ತ(ತ್ತು)ಕ** – ಮೋಸ, ವಂಚನೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಪರಿಜನರೊಡನೆ **ಜತ್ತಕುಱು** – ವಿನೋದ ನಡೆಸುವ ಉತ್ಸವ **ಜತ್ತವಟ್ಟ** – ವರ್ತುಲವಾದ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು **ಜನ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ** – ಹುಟ್ಟುವ ಜಾಗ; ಯೋನಿ ಕುಣಿಸುವ ಹಲಗೆಯ ಯಂತ್ರ **ಜನ್ಮನಾಮ** – ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಇಡುವ ಹೆಸರು **ಜತ್ತುಕುಱಾಡು** – ವಿನೋದಮಾಡು **ಜನ್ಮನಿವಾಸ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾಗ **ಜತ್ತುಳ** – ನೊರೆ **ಜನ್ಮಭವನ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ **ಜನ** – ಜನಗಳ ಸಮುದಾಯ **ಜನ್ಮಭೀರು** – ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಹದರುವವನು **ಜನಕ** – ಹುಟ್ಟಿಸುವವನು; ತಂದೆ; ವಿದೇಹ ರಾಜ **ಜನ್ನಭೂಮಿ** – ಹುಟ್ಟಿದ ದೇಶ **ಜನ್ಮಮಂದಿರ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ **ಜನಜನಿತ** – ಜನರಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ **ಜನಾಂತ** – ನಾಡು, ದೇಶ **ಜನ್ಮಸದನ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ **ಜನಾತಿಶಯ** – ಜನರ ಮನಸ್ಸು **ಜನ್ಮಸವನ** – (ಜೈನ) ಜಿನನ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ **ಜನತೆ** – ಜನಸಮುದಾಯ ಒಂದು; ಜಿನಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ **ಜನನ** – ಹುಟ್ಟು; ಉತ್ಪತ್ತಿಜನನಾಥ – ರಾಜ– ದೇವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಪರಿಜನರೊಂದಿಗೆ ಆ ಜನನೀಚರ – (ಜೈನ) ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅಭಿಷೇಕ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ **ಜನ್ಮಸಾಫಲ್ಯ** – ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆ **ಜನನುತ** – ಜನರಿಂದ ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ **ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕ** – ಜನ್ಮಸಾಫಲ್ಯ **ಜನನೋತ್ಸವ** – ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂಭ್ರಮ **ಜನ್ಮಸ್ಸಪನ** – ಜನ್ಮಸವನ **ಜನಪ** – ರಾಜ **ಜನ್ಮಾಂತರ** – ಮತ್ತೊಂದು ಹುಟ್ಟು **ಜನಪತಿ –** ರಾಜ **ಜನ್ಮಾಂತರಜ್ಞಾನ** – ಹಿಂದಿನ–ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಬಗೆಗಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ-**ಜನಪದ** – ಜನಸಮುದಾಯ; ನಾಡು **ಜನ್ಮಾಂತರವೈರ** – ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ವೈರ **ಜನಪಾಲ** – ಜನರಕ್ಷಕ; ರಾಜ **ಜನಪಾಲಾಗ್ರಣಿ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಡ **ಜನ್ಮಾಂಧಕಿ** – ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡಿ **ಜನ್ಮಾನುಬಂಧಿ** – ಜನ್ಮಾಂತರದ **ಜನಪ್ರವಾದ** – ಸುದ್ದಿ, ಸಮಾಚಾರ **ಜನವಡೆ** – ಜನರ ಗುಂಪು ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳವನು(ಳು) **ಜನವಶ್ಯಚೂರ್ಣ** – ಜನರನ್ನು ವಶೀಕರಣಗೊಳಿಸುವ **ಜನ್ಮಾ ಭಷವ** – ಜನ್ಮ ಸವನ **ಜನ್ಮಾಭಷವಣ** – ಜನ್ಮಸವನ **ಜನವಾದ** – ಕಿಂಪದಂತಿ **ಜನ್ಮಾ ಭಷೇಕ** – ಜನ್ಮ ಸವನ **ಜನಸಂಕೀರ್ಣ** – ಜನಗಳ ಗುಂಪು **ಜನ್ಮಾವನಿ** – ಹುಟ್ಟಿದ ದೇಶ **ಜನಸಂಮರ್ದ** – ಜನಸಮೂಹ **ಜನ್ಯಾವಳ** – ಭವಾವಳಿ; ಹುಟ್ಟಿನ ಪರಂಪರೆ **ಜನ್ಮಾವಾಸ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ **ಜನಸಂಮೋಹನ** – ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ **ಜನಾಂತ** – ನಿರ್ಜನಸ್ಥಳ; ಜನನಿಬಿಡಪ್ರಾಂತ **ಜನ್ಮಾಳ** – ಭವಾವಳಿ **ಜನಾಧಪ –** ರಾಜ **ಜನ್ಮೋತ್ಸವ** – ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಲ; (ಜೈನ) **ಜನಾನಂದನ** – ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ತರುವವನು ಜನ್ಮಕಲ್ಯಾಣ **ಜನಾನುರಾಗ** – ಜನಗಳ ಪ್ರೀತಿ **ಜನ್ಮಜನಕಮೋಹ** – ತಂದೆಮಕ್ಕಳ ನಡುವಣ ಪ್ರೀತಿ **ಜನ್ಯೆ** – ಮದುವಣಗಿತ್ತಿಯ ಸೇವಕಿ **ಜನಾಪವಾದ** – ಜನರು ಹೊರೆಸುವ ಅಪವಾದ **ಜನಾರ್ದನ** – ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು; (ಜೈನ) **ಜಪನ** – ಜಪ ವಾಸುದೇವ; ಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಣ **ಜಪಾ** – ದಾಸವಾಳ **ಜನಾವನ** – ಜನರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವಂಥ(ದು) **ಜಪಾಕ್ಷಿತಿಜ** – ದಾಸವಾಳದ ಗಿಡ **ಜನೇಶ** – ರಾಜ **ಜಪಾಪ್ರಸವ** – ದಾಸವಾಳದ ಹೂ **ಜನೇಶ್ವರ** – ರಾಜ **ಜಪಾಪ್ರಸೂನ** – ಜಪಾಪ್ರಸವ **ಜಪಿಸು** – ಜಪಮಾಡು **ಜನೋಕ್ತಿ** – ಜನರ ಮಾತುಗಳು

ಜಮೋಪೇತ – ಜಪದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು; **ಜರೆ** – ಮುಪ್ಪು ದಾಸವಾಳದ ಹೂವಿನಿಂದ ಕುಡಿದುದು **ಜರ್ಕು** – ಉಗುರಿನಿಂದ ಗಾಯಮಾಡು **ಜರ್ಗುವೀೞ್** – ಕುಸಿದು ಬೀಳು **ಜಬ್ಬುಅ** – ದುರ್ಬಲ **ಜಮದಾಡೆ –** ಕಠಾರಿ **ಜರ್ಜರ** – ಛಿದ್ರವಾದ; ಶಿಥಿಲಗೊಂಡ **ಜಮಳ** – ಜೋಡಿ **ಜರ್ಜರಿತ** – ಛಿದ್ರಗೊಂಡ, ಚುಚ್ಚಿ ಗಾಯಮಾಡುವ **ಜರ್ಜರಿತಾಂಗ** – ಛಿದ್ರಗೊಂಡ ದೇಹವುಳ್ಳವನು **ಜಯ** – ಗೆಲವು **ಜಯಂತ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ **ಜರ್ಜರಿಸು** – ಅಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾಗಿಸು **ಜರ್ವ** – ಹುಬ್ಸ್ನು ಹಾರಿಸು; ಗದರಿಸು; ಹುಬ್ಸಿನ **ಜಯಗಜ** – ರಾಮನ ಯುದ್ಧದ ಆನೆ ಚಲನೆ; ಗದರಿಕೆ **ಜಲ** – ನೀರು; ಹಿಮ **ಜಯದ** – ಜಯಕಾರ ಮಾಡುವವನು **ಜಯದ್ದಜ** – ಗೆಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಬಾವುಟ **ಜಲಂಧರ** – ನೀರನ್ನು ಹೊರುವವನು; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ **ಜಯಧ್ವನಿ** – ಜಯಕಾರ **ಜಲಕಣಿಕೆ** – ನೀರಿನ ಹನಿ **ಜಯಧ್ವಾನ** – ಜಯಕಾರ **ಜಲಕರಿ** – ನೀರಾನೆ **ಜಲಕೇಳ** – ನೀರಾಟ **ಜಯನಶಾಲಕೆ** – ಆಯುಧಾಗಾರ **ಜಯನಶಾ(ಸಾ)ಲೆ** – ಜಯನಶಾಲಿಕೆ **ಜಲಕ್ತನೆ** – ಶುಚಿಯಾಗಿ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ; ತಟಕ್ಕನೆ **ಜಯನಿನದ** – ಜಯಧ್ವನಿ **ಜಲಕ್ಷೀಡೆ** – ಜಲಕೇಳಿ **ಜಯಪತ್ರ** – ಗೆದ್ದವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ದಾಖಲೆಪತ್ರ **ಜಲಕ್ಷಿನ್ನ** – ಒದ್ದೆಯಾದ **ಜಯಪ್ರಮೋದ** – ಗೆಲವಿನ ಸಂತೋಷ **ಜಲ(ಳ)ಖಾತಿಕೆ** – ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಮದಕ **ಜಯಯಾತ್ರೆ** – ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆ, ದಂಡಯಾತ್ರೆ **ಜಲಗಜ** – ಜಲಕರಿ **ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ** – ಗೆಲವಿನ ಅಧಿದೇವತೆ **ಜಲಚರ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿ **ಜಯವಂತ** – ಜಯಶಾಲಿ **ಜಲಜ** – ತಾವರೆ; ಶಂ; ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು **ಜಯವಾದ** – ಜಯಕಾರ **ಜಲಜಅಸು** – ಜುಳುಜುಳು ಸದ್ದುಮಾಡು **ಜಯಶಾಲ** – ಗೆದ್ದವನು **ಜಲಜಾತವಿರೋಧಿ** – ಕಮಲದ ಶತ್ರು, ಚ<ದ್ರ **ಜಯಶೀಲ** – ಗೆಲ್ಲುವ ಸ್ವಭಾವದವನು **ಜಲಜಾತಸಖ** – ಕಮಲಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ **ಜಲಜಿನಿ** – ತಾವರೆಗಳುಳ್ಳದ್ದು, ಕೊಳ **ಜಯಾವಸಥ** – ವಿಜಯಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾದವನು **ಜಯಾಶೀರ್ಘೋಷ** – ಜಯವಾಗಲೆಂದು ಮಾಡುವ **ಜಲ(ಳ)ದ –** ಮೋಡ **ಜಲದನಿಕಾಯ** – ಸುಗಂಧದ ಹುಲ್ಲು, ಭದ್ರಮುಸ್ತೆ ಆಶೀರ್ವಾದ **ಜಯೋದ್ದಾಮ** – ಗೆಲವಿನ ಘನತೆ ಪಡೆದವನು **ಜಲದಮಾರ್ಗ** – ಮೋಡಗಳ ದಾರಿ, ಆಕಾಶ **ಜರ** – ಜ್ವರ; ಮುಪ್ಪು **ಜಲದವರ್ಣ** – ಮೇಘವರ್ಣ **ಜರಗು** – ಚಿನ್ನದ ಹುಡಿ ಬೆರೆತ ಮಣ್ಣು **ಜಲದಾಗಮ** – ಮೋಡ ಬರುವ ಕಾಲ, ಮಳೆಗಾಲ **ಜರ(ಲ)ಗಂಕರ್ಚು** – ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ **ಜಲ(ಳ)ದಾದ್ವ** – ಜಲದಮಾರ್ಗ ಕಣಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಅದನ್ನು **ಜಲ(ಳ)ದಾನ** – ನೀರಿನ ತರ್ಪಣ ತೊಳೆಯುವುದು **ಜಲ(ಳ)ದಾನಕ್ರಿಯೆ** – ಜಲ(ಳ)ದಾನ **ಜರಚ್ಚದನ** – ಜರತ್+ಛದನ, ಹಣ್ಣೆಲೆ ಜಲದಾವಳ – ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ **ಜರಠ** – ಜೀರ್ಣಗೊಂಡ **ಜಲದುರ್ಗ** – ನೀರಿನ ನಡುವೆ ರಚಿತವಾದ ಕೋಟೆ **ಜರಡು** – ಕವಚ **ಜರತ್** – ವಯಸ್ಸಾದ, ಮುದಿ **ಜಲ(ಳ)ದೇವತೆ** – ನೀರಿನ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ **ಜರತಿ** – ಮುದುಕಿ **ಜಲ(ಳ)ಧರ** – ಮೋಡ **ಜರತ್ತಂಚುಕಿ** – ವಯಸ್ಸಾದ ಕಂಚುಕಿ; ಮುದಿ ಹಾವು **ಜಲ(ಳ)ಧರಪಥ** – ಜಲದಮಾರ್ಗ **ಜರದ್ದುಮ** – ಜರತ್+ದ್ರುಮ, ಜೀರ್ಣವಾದ ಮರ **ಜಲ(ಳ)ಧರಮಾರ್ಗ** – ಜಲ(ಳ)ಧರಪಥ **ಜರದ್ದಧು** – ಮುದುಕಿ **ಜಲ(ಳಧಾರೆ** – ನೀರಿನ ಧಾರೆ **ಜರಾಯು** – ಗರ್ಭಕೋಶ **ಜಲ(ಳ)ಧಿ –** ಸಮುದ್ರ **ಜರಾವಿಭೇದ** – ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಬದಲಾದವನು **ಜಲಧಿತಲ್ಪ** – ವಿಷ್ಣು **ಜರಾಶಿಥಿಲ** – ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ದೇಹಸೌಷ್ಠವ ಸಡಿಲಾದ **ಜಲಧಿಪ** – ವರುಣ **ಜರಿ** – (ಝರೀ), ಗಿರಿನದಿ; ಕುಸಿ **ಜಲನಿಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಜರಿವೊನಲ್** – ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವ **ಜಲನಿಧಿತಲ್ಪ** – ಜಲಧಿತಲ್ಪ ಜಲಧಾರೆ **ಜಲನಿಲಯ** – ನೀರೇ ಮನೆಯಾದವನು

ಜಲ(ಳ)ನೀಆಕೆ – ಪಾಚಿ, ಹಾವಸೆ **ಜವಂಗೆಡು** – ಸಕ್ತಿಗುಂದು **ಜಲಪಕ್ಷಿ** – ನೀರ ಹಕ್ಕಿ **ಜವಂಜವ** – ಹುಟ್ಯುಸಾವುಗಳ ಆವರ್ತನೆ, ಸಂಸಾರ **ಜಲಪ್ರಸರ** – ನೀರಿನ ವಿಸ್ಕಾರ **ಜವಂಬೆಱು** – ವೇಗಗೊಳ್ಳು **ಜವಜವಾಗು** – ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳು **ಜಲಜಂದು** – ನೀರಿನ ಹನಿ **ಜವನ** – ವೇಗ **ಜಲಬುದ್ದುದ** – ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳ **ಜವನಿಕೆ** – ತೆರೆ **ಜಲಭೃಚ್ಚಾಪ** – ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು **ಜವನಿಕೆಗಳೆ** – ತೆರೆ ಸರಿಸು **ಜಲಭೃತ್ತು** – ಮೋಡ **ಜಲ(ಳ)ಮಂತ್ರ** – ಜಲಸ್ಕಂಭನ ಮಂತ್ರ **ಜವಪ್ರಸರ** – ವೇಗ ಹೆಚ್ಚುವುದು **ಜಲಮಾನುಷಿ** – ಜಲಕನ್ನಿಕೆ **ಜವಳ** – ಬಟ್ಟೆ; ಜೋಡಿ **ಜಲಯಂತ್ರ** – ಪಿಚಕಾರಿ **ಜವಳಗಟ್ಟು** – ಎರಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟು **ಜವಆಗಹಳೆ**– ಜೊಡಿ ಕಹಳೆ **ಜಲಯಾತ್ರೆ** – ಸಮುದ್ರಪ್ರಯಾಣ **ಜಲಯುದ್ದ** – ನೀರನ್ನು ಚಿಮ್ಮುವ ಕಾಳಗ **ಜವಳಗೊಡೆ** – ಜೋಡಿ ಕೊಡೆ **ಜಲರಾಶಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಜವಳವೆಱ³** – ಇಬ್ಬರು ಚಂದ್ರರು **ಜಲರಾಶಿಪ್ರಭವೆ** – ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು, **ಜವುಗೇಟೆಸು** – ಬಗ್ಗಡವಾಗಿ ಮಾಡು **ಜವೆ** – ಗೋಧಿ **ಜಲರುಹ** – ನೀರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ತಾವರೆ **ಜವ್ತನ** – ಜೌವನ, ಹರಯ **ಜಲರುಹನಾಭ** – ತಾವರೆಯನ್ನು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ **ಜವ್ವನಂನೆಱ³** – ಯೌವನ ತುಂಬಿಕೊ ಪಡೆದವನು, ವಿಷ್ಣು **ಜವ್ವನಂಬಡೆ** – ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದು **ಜಲರುಹರಿಮ** – ತಾವರೆಯ ಶತ್ತು, ಚಂದ್ರ **ಜವ್ವನಿ** – ಹರಯದವಳು **ಜಲರುಹೋದರ** – ಜಲರುಹನಾಭ ಜಲಲವ – **ಜವ್ವನಿಗ** – ಹರಯದವನು ನೀರಿನ ಹನಿ-**ಜವ್ವನಿಗೆ** – ಜವ್ವನಿ **ಜಲಲವ** – ನೀರಿನ ಹನಿ **ಜವ್ವನೆ** – ಜವ್ವನಿ **ಜಲಅಪಿ** – ನೀರ ಮೇಲೆ ಬರೆದದ್ದು, ನಶ್ವರ **ಜನ** – ಯಶಸ್ಸು, ಕೀರ್ತಿ **ಜಲವಾಹ** – ಮೋಡ **ಜಸಂಬಡೆ** – ಕೀರ್ತೀಯನ್ನು ಪಡೆ **ಜಲವಿಕಳ** – ನೀರು ಬತ್ತಿರುವುದು **ಜಸವೆಱು** – ಜಸಂಬಡೆ **ಜಲವಿಹಂಗ** – ನೀರು ಹಕ್ಕಿ **ಜಹ್ನುಜಾಂಬು** – ಗಂಗೆಯ ನೀರು **ಜಲವ್ಯಾಲ(ಳ)** – ನೀರುಹಾವು **ಜಹ್ಯುಜೆ** – ಗಂಗೆ **ಜಲಶಯನ** – ವಿಷ್ಣು **ಜಳಕನಾಗು** – ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗು; ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳು **ಜಲಶೀಕರ** – ತುಂತುರು ಹನಿ **ಜಳಂಬ** – ಝಳಂಬ, ಮೇಲ್ಮುಸುಕು **ಜಲ(ಳ)ಸೇಕ** – ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸುವುದು **ಜಳಕಂಬೊಗಿಸು** – ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು **ಜಲಾಂಜಅ(೪)** – ಜಲತರ್ಪಣ **ಜಳದಳಾಕ್ಷಿ** – ಕಮಲದಳದಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಜಲಾಕರ** – ಕೊಳ **ಜಳಜಭವಾಂಡ** – ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ **ಜಲಾರ್ದ್ರ** – ನೀರಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದ **ಜಳದ** – ಮೋಡ **ಜಲಾವರ್ತ** – ನೀರಿನ ಸುಳಿ **ಜಳದವೃಂದ** – ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹ **ಜಲಾಶಯ** – ಕೊಳ **ಜಳದಾದ್ದ** – ಆಕಾಶ **ಜಲೂ(ಳೂ)ಕ** – ಜಿಗಣೆ **ಜಳದಾನ** – ತರ್ಪಣ ಜಳದೆ – ನೀರಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಬಿಸಣಿಗೆ; ಬಾಳದ **ಜಲೇ(ಳೇ)ಶ** – ವರುಣ **ಜಲೌಫ** – ನೀರರಾಶಿ ಬೇರಿನ ಬೀಸಣಿಗೆ **ಜಳಪಾನ** – ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದು **ಜಲ್ಲ** – ಮಾತಾಡು; ಹರಟೆ **ಜಲ್ಪತ** – ಹೇಳಿದ; ಮಾತು **ಜಳಪ್ಷವ** – ಪ್ರವಾಹ **ಜಲ್ಲನೆ** – ತಟಕ್ಕನೆ **ಜಳಮನುಷ್ಯ** – ನೀರುಮನುಷ್ಯ **ಜಲ್ಲಮಲ** – ಮೈಕೊಳೆ **ಜಳರುಹಕಾಂಡ** – ತಾವರೆಯ ದಂಟು **ಜಳರುಹಪತ್ರ** – ಕಮಲದಳ **ಜಲ್ಲಳ** – ಜರಡಿ **ಜಕವಟ್ಟಗೆ** – ಒಂದು ಆಭರಣ **ಜಲ್ಲಮಿಗ** – ಚಮರೀಮೃಗ **ಜಳವಾಸ** – ನೀರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು **ಜವ** – ಯಮ; ವೇಗ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ಜವಂಗಿಡಿಸು** – ಶಕ್ಕಿಗುಂದಿಸು **ಜಳವಾಯಸ** – ನೀರ ಕಾಗೆ **ಜಳವಿಹಗ** – ನೀರುಹಕ್ಕಿ **ಜವಂಗುಂದಿಸು** – ಜವಂಗಿಡಿಸು

ಜಳವಿಹಗಿ – ಹೆಣ್ಣು ನೀರುಹಕ್ಕಿ **ಜಾತವೇದೋಜಾತೆ** – ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು, **ಜಳಸ್ತಂಭಮಂತ್ರ** – ನೀರಲ್ಲಿದ್ದೂ ದ್ರೌಪದಿ **ಜಾತಹರ್ಷ** – ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿದವನು ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ತಡೆಯುವ ವಿದ್ಯೆ **ಜಾತಿ** – ಹುಟ್ತು; ಕುಲ; ಜಾಜಿಯ ಗಿಡ **ಜಳಾವಗಾಹ** – ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೀಯುವುದು **ಜಾತಿಕ್ಷತ್ರಿಯ** – ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೃತ್ರಿಯ **ಜಳೂಕ** – ಜಿಗಣೆ **ಜಱಿಗೊಳ್** – ನಿಂದೆಗೊಳಗಾಗು **ಜಾತಿಜಾಂಗಣ** – ಸತ್ಕುಲಜರ ಮನೆಯ ಪರಿಸರ **ಜಱುಚು** – ಹರಟೆ ಹೊಡೆ; ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚು **ಜಾತಿಬಧಿರ** – ಹುಟ್ಟು ಕಿವುಡ **ಜಾತಿಬೆಕ್** – ಹುಟ್ಟು ದಡ್ಡ **ಜಱ³** – ನಿಂದಿಸು **ಜಾಂಗಲ** – ಬರಡುಭೂಮಿ; ಮಾಂಸ **ಜಾತಿಭಂಗ** – ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ನಾಶ **ಜಾತಿಮದ** – ಹುಟ್ಟಿನ ಗರ್ವ; ತನ್ನ ಜಾತಿಯ **ಜಾಂಗಳವಿದ್ಯೆ** – ವಿಷವೈದ್ಯ **ಜಾಂಗುಲ(ಳ**) – ಜಾಂಗಳಿವಿದ್ಯೆ ಬಗೆಗಿನ ಗರ್ವ **ಜಾಂಡಲಕೆ** – ಒಂದು ಸಸ್ಯ **ಜಾತಿಸಂಕರ** – ಜಾತಿಗಳ ಕಲಬೆರಕೆ **ಜಾಂಬವ** – ಚಿನ್ನ; ಜಾಂಬವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; **ಜಾತಿಸಂಮೋಹನ** – ಜಾತಿಯ ಮೇಲಿನ ಮಮತೆ **ಜಾತಿಸ್ಮರ** – ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ನೆನಪುಳ್ಳವನು ಸಮುದ್ರ **ಜಾಂಬೂನದ** – ಚಿನ್ನ **ಜಾತಿಸ್ಯರತೆ** – ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ನೆನಮ **ಜಾಗ** – ಮರಕತ; ಶುಭಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ **ಜಾತಿಸ್ಯರತ್ವ** – ಜಾತಿಸ್ಮರತೆ ಅಂಕುರಾರ್ಪಣದ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ **ಜಾತಿಸ್ಯರೆ** – ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ನೆನಪುಳ್ಳವಳು **ಜಾತಿ(e)ಪತ್ರೆ** – ಜಾಯಿಕಾಯಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪೈರು **ಜಾಗರ** – ಎಚ್ಚರ; ಜಾಗ; ಮೊಳೆತ ಪೈರು **ಜಾತಿ(e)ಫಲ** – ಜಾಯಿಕಾಯಿ **ಜಾಗರೂಕ** – ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದ **ಜಾತೀಲತೆ** – ಜಾಜಿಯ ಬಳ್ಳಿ **ಜಾಜು** – (ಧಾತು) ಕೆಂಪಾದ ಕಲ್ಲು, ಕಾವಿ ಕಲ್ಲು **ಜಾತೋತ್ಸವ** – ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ **ಜಾತ್ಯಂತರ** – ಬೇರೆ ಜಾತಿ **ಜಾಜುವೆಟ್ಟ** – ಕೆಂಪುಕಲ್ಲಿನ ಬೆಟ್ಟ **ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನ** – ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ **ಜಾತ್ಯಂಧ(ಕ)** – ಹುಟ್ಟುಕುರುಡ **ಜಾಣ್** – ಬುದ್ದಿವಂತಿಕೆ **ಜಾತ್ಯಂಧಕಿ** – ಹುಟ್ಟುಗುರುಡಿ **ಜಾತ್ಯಂಧೆ** – ಜಾತ್ಯಂಧಕಿ **ಜಾಣ** – ಬುದ್ದಿವಂತ **ಜಾತ್ಯಶ್ವ** – ಒಳ್ಳೆ ತಳಿಯ ಕುದುರೆ **ಜಾಣೆ** – ಬುದ್ದಿವಂತೆ **ಜಾಣೊಡೆಯ** – ಜಾಣ್**ಗೆ ಒಡೆಯ, ಬುದ್ದಿವಂತ ಜಾತ್ರೆಯೋಗು** – ಪಯಣಮಾಡು **ಜಾಣ್ಗೂಡು** – ಬುದ್ದಿ ವಮತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಜಾධි** – (සාෂී) සාසී **ಜಾಣ್ಗಡು** – ಬುದ್ದಿಗೆಡು **ಜಾದಿನ ಸೇಲೆ** – ಕಾವಿಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ **ಜಾಣ್ಗೊಳ್** – ಜಾಣ್ಗೂಡು **ಜಾದು** – ಕಾವಿಬಣ್ಣ; ಜಾಜು, ಗೈರಿಕ ಧಾತು **ಜಾಣ್ಣುಡಿ** – ಜಾಣತನದ ನುಡಿ **ಜಾದುಗಲ್** – ಜಾಜು **ಜಾಣ್ಣುಡಿಕಾರ್ತಿ** – ಜಾಣತನದ ಮಾತನ್ನಾಡುವವಳು **ಜಾನ** – ಧ್ಯಾನ; ಚಿಂತನೆ **ಜಾಣ್ತನ** – ಜಾಣತನ **ಜಾನಿಸು** – ಧ್ಯಾನಮಾಡು **ಜಾಣ್ಪಡೆ** – ಜಾಣತನವನ್ನು ಹೊಂದು **ಜಾನು** – ಮೊಣಕಾಲು **ಜಾಣ್ಣಿಡು** – ದಡ್ಡತನದಿಂದ ಕೂಡು **ಜಾನುಚಂಕ್ರಮಣ** – ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುವುದು **ಜಾನುದಫ್ನ –** ಮೊಳಕಾಲು ಮುಟ್ಟುವ **ಜಾಣ್ಮಾತು** – ಜಾಣತನದ ಮಾತು **ಜಾಣ್ಮೆ** – ಜಾಣತನ **ಜಾಮಾತೃ** – ಮಗಳ ಗಂಡ **ಜಾಮಿಸು** – ಸುಡು; ಶವಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡು **ಜಾತಕರ್ಮ** – ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ; ಷೋಡಶಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಜಾಯಾಜೀವ** – ಹೆಂಡತಿಯ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು **ಜಾತನಿರ್ವೇದ** – ವಿರಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವನು ಆಧರಿಸಿರುವವನು; ನಟ **ಜಾತಪ್ರಿಯ** – ದಯಾವಂತ **ಜಾಯಾಜೀವಿ** – ನಟ **ಜಾತರೂಪ** – ಬೆತ್ತಲೆ; ದಿಗಂಬರ ಜೈನರ ಸನ್ಯಾಸ; **ಜಾಯಿಲ** – ನಾಯಿ; (ಯಾಯಿನ್) ಜಾತಿ ಕುದುರೆ **ಜಾಯೆ** – ಹೆಂಡತಿ **ಜಾತರೂಪಧರ** – ದಿಗಂಬರ ಸನ್ಯಾಸಿ **ಜಾರ** – ಹಾದರಿಗ **ಜಾತರೂಪವಿಧಿ** – ದಿಗಂಬರದೀಕ್ಷೆ **ಜಾರಜಾತ** – ಜಾರನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ಜಾತವೇದ** – ಅಗ್ನಿ **ಜಾರನಾರಿ** – ಹಾದರಗಿತ್ತಿ **ಜಾರಸ್ತ್ರೀ** – ಜಾರನಾರಿ

ಜಾರೆ – ಜಾರನಾರಿ **ಜಿನಧರ್ಮ** – ಜೈನಧರ್ಮ **ಜಾಲ** – ಬಲೆ **ಜಿನನಾಥ** – ತೀರ್ಥಂಕರ **ಜಾಲಕ** – ಬಲೆ **ಜನನಿಕೇತ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಲಗಾರ್ತಿ** – ಬೆಸ್ಕ ಹೆಂಗಸು **ಜಿನನುತಿ** – ಜಿನನ ಸ್ಕುತಿ **ಜನಪ(ತಿ**) – ಜಿನನಾಥ **ಜಾಲಗಾಱ** – ಬೆಸ್ತ **ಜಾವ** – (ಯಾಮ) ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಅವಧಿ; **ಜಿನಪ್ರತಿಮೆ** – ಜಿನವಿಗ್ರಹ **ಜಿನಜ೦ಬ** – ಜಿನಪ್ರತಿಮೆ **ಜಾವಜ್ಜೀವ** – ಜೀವವಿರುವವರೆಗೆ **ಜನಭವನ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಾವಮಿ(ವಿ)ರ್** – ಕಾವಲಾಗಿರು **ಜಿನಮಂದಿರ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜನಮತ** – ಜೈನಮತ **ಜಾವಳ** – ಸಾಮಾನ್ಯ **ಜಾಹ್ಯವಿ** – ಜಹ್ನುಋಷಿಯ ಮಗಳು; ಗಂಗೆ **ಜಿನಮತಾರುಚಿ** – ಜಿನಮತ+ಅರುಚಿ, ಜಿನಮತದ್ನೇಷ **ಜಾಹ್ಯವೀಧರ** – ಜಾಹ್ನವಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಜಿನಮಹಾಕಲ್ಯಾಣ** – ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ ಮಾಡುವ **ಜಾಲತಿಯೋಗು** – ಜರ್ಜರಿತಗೊಳ್ಳು ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳು **ಜಾಳಮಾರ್ಗ** – ಕಿಟಕಿ **ಜಿನಮಾರ್ಗ** – ಜಿನಮತ **ಜಾಕರಂಬೋಗು** – ಜರ್ಜರಿತಗೊಳ್ಳು **ಜನಮುದ್ರೆ** – ಜಿನನ ರೂಪ **ಜಾಕರಿಗೆ** – ಜಾಲರಿಯಿರುವ ಕಿಟಕಿ **ಜಿನಮುನಿ** – ಜೈನಸನ್ಯಾಸಿ **ಜಾಕರಿಗೆಮೋಗು** – ಜಾಳರಂಬೋಗು **ಜನಯತಿ** – ಜಿನಮುನಿ **ಜಾಳಾಂಧರ** – ಜಾಳಿಗೆ **ಜಿನರಾತ್ರಿ** – ಆದಿ ತೀರ್ಥಂಕರನು ಮೋಕ್ಸ ಪಡೆದ **ಜಾಳಸು** – ಹೋಗು **ಜಾಱು** – ಹುಣುಚಿಕೊ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವಿಕೆ; ಮಾಯೆ **ಜಿನರೂಪ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು **ಜಾಱುಂಗಲ್** – ಜಾರಿಕೆಯುಳ್ಳ ಕಲ್ಲು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಜಾಟೆಗೆ** – ಉಡುಗೆ, ಬಟ್ಟೆ **ಜಿನವರ್ತನ** – ಜೈನಮಾರ್ಗಾನುಸರಣೆ **ಜಂಕರ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ **ಜಿನವೃಂದಾರಕ** – ತೀರ್ಥಂಕರ **ಜಂಕುವರಿ** – (ನೊಣಗಳು) ಗುಂಯ್ಗುಟ್ಟು **ಜಿನಶಾಸನ** – ಜೈನಸಿದ್ದಾಂತ **ಜಿನಸಪರ್ಯೆ** – ಜಿನಪೂಜೆ **ಜಿಂಜಿ** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಜಗಿಲ್** – ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು **ಜಿನಸಮಯ** – ಜೈನಧರ್ಮ **ಜಿಗೀಷು** – ಜಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನು **ಜನಸಮಯಿ** – ಜೈನಮತದವನು **ಜಿಗುೞಿ –** ಜಿಗಣೆ **ಜಿನಸವನ** – ಜಿನನ ಅಭಿಷೇಕ **ಜಿನಾಂಜಿಕೆ** – ತೀರ್ಥಂಕರನ ತಾಯಿ **ಜಿಫಾಂಸು** – ಕೊಲ್ಲುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನು, ವೈರಿ **ಜಿತಕಾಮ** – ಕಾಮವನ್ನು ಗೆದ್ದವನು, ಶಿವ; **ಜಿನಾಗಮ** – ಜಿನಸಮಯ **ಜನಾಗಾರ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಿತತ್ರಿತಾಪ** – ಅಧಿದೈವಿಕ, ಅಧಿಭೌತಿಕ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ **ಜಿನಾಭಷವಣ** – ಜಿನಸವನ **ಜಿನಾರ್ಭಕ** – ಜಿನಶಿಶು ಎಂಬ ಮೂರು ತಾಪಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವನು **ಜನಾಲಯ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಿತಶತ್ರು** – ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವನು **ಜಿತಸ್ಥಯ** – ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗವನ್ನು ಗೆದ್ದವನು **ಜಿನಾವಸಥ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಿತಾಂತಕ** – ಯಮನನ್ನು ಗೆದ್ದವನು, ಶಿವ **ಜಿನಾವಾಸ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಿತಾಕ್ಷರ** – ಮೋಕ್ಸವನ್ನು ಗೆದ್ದವನು **ಜಿನಿಗಿಸು** – ನಿಶ್ಕೇಷ್ಯಗೊಳಿಸು **ಜಿತಾತ್ಮ** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದವನು **ಜಿನುಂಗು** – ತೊಟ್ಟಿಡು **ಜತೇಂದ್ರಿಯತ್ವ** – ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ **ಜಿನೇಂದ್ರ** – ತೀರ್ಥಂಕರ **ಜಿತ್ವರ** – ಜಯಶಾಲಿ **ಜಿನ್ನ** – ಜೀರ್ಣ **ಜಿನ** – ಗೆದ್ದವನು; ಸ್ಥಿರವಾದ; ಅರ್ಹಂತ; ಬುದ್ಧ **ಜವು೪** – ಚಿಗುಳಿ **ಜನಗೃಹ** – ಬಸದಿ **ಜಿಷ್ಣು** – ಗೆದ್ದವನು; ದೇವೇಂದ್ರ **ಜನಗೇಹ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಿಷ್ಣುಚಾಪ** – ಇಂದ್ರಧನುಸ್ಸು; ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಜಿನಚರಿತ** – ತೀರ್ಥಂಕರನ ಕತೆ **ಜಹಣತನ** – ಗಾಯನ, ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ **ಜಿನಚೈತ್ಯ** – ಜಿನಗೃಹ **ಜಿಹ್ಯ** – ವಕ್ರ **ಜಿನದೀಕ್ಷಿತ** – ಜಿನದೀಕ್ಸ್ ಪಡೆದವನು **ಜಿಹ್ಡಗಪತಿ** – ಹಾಫು; ಆದಿಶೇಷ **ಜೀಂಕರಿಸು** – ಹೊಗಳು, ಕೊಂಡಾಡು **ಜನದೀಕ್ಷೆ** – ಜೈನ ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷ್ಮೆ

ಜೀಮೂತ – ಮೋಡ ಪಟ್ಟಿ: ಸೇನಾಪತಿ, ಸ್ಥಪತಿ, ಗೃಹಪತಿ, **ಜೀಮಾತಪಥ** – ಆಕಾಶ ಪುರೋಹಿತ, ಗಜ, ವಾಜಿ, ಸ್ತ್ರೀ **ಜೀವವಧೆ** – ಕೊಲ್ಲುವುದು **ಜೀಯ** – ಒಡೆಯ **ಜೀರ(ರಿ)ಗೆಯೊಕ್ಲಲ್** – ಜೀರಿಗೆಕಾಳನ್ನು ಗಿಡದಿಂದ **ಜೀವಸಂಭಾವನೆ** – ಜೀವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು **ಜೀವಸಿದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ಜೀವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು **ಜೀರಗೆಯೊಕ್ಕಲ್ಮಾಡು** – ಸದೆಬಡಿ ಸಾಧಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು **ಜೀರ್ಗರೆ** – ಜೀರ್ ಎಂದು ಸದ್ದುಮಾಡು **ಜೀವಹತಿ** – ಜೀವವಧೆ **ಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲ** – ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡುಹೆಣ್ಣುಗಳು **ಜೀವಾಕರ್ಷಣ** – ಜೀವವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದು **ಜೀವಾತು** – ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸುವ ಔಷಧಿ, ಸಂಜೀವನಿ ಪರಸ್ಪರರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜೀರಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕುವ ಶಾಸ್ತ್ರ **ಜೀವಾಸ್ತಿಕಾಯ** – ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಜೀ(ಚೀ)ರ್ಕೊೞವಿ** – ಪಿಚಕಾರಿ; ನೀರು ಚೆಮ್ಮುವ **ಜೀವಿತ** – ವೃತ್ತಿ, ಸಂಬಳ ಕೊಳವೆ **ಜೀವಿತಂಬಡೆ** – ಸಂಬಳ ಪಡೆ **ಜೀಣ೯** – ಜರ್ಜರಿತಗೊಂಡ **ಜೀವಿತಾತ್ಯಯ** – ಜೀವ ಬಿಡುವುದು **ಜೀವಿತಾಶಯ** – ಸಮುದ್ರ **ಜೀರ್ಣಚ್ಛದ** – ಹಣ್ಣೆಲೆ **ಜೀವಿತೇಶ** – ಜೀವನದ ಒಡೆಯ **ಜೀರ್ಣೀಸು** – ಕೊಲೆ; ಅರಗಿಸು **ಜೀವ** – ಜೀವವಿರುವುದು, ಜಂತು **ಜೀವಿತೇಶ್ವರ** – ಜೀವಿತೇಶ **ಜೀವಿಸು** – ಬದುಕು **ಜೀವಂಗಿಡಿಸು** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗುಂದುವಂತೆ ಮಾಡು **ಜೀವಿಸುಹ** – ಬದುಕುವಿಕೆ **ಜೀವಂಜೀವ(ಕ)** – ಪಾರಿವಾಳ **ಜೀವಂಬಡೆ** – ಚೇತರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಜೀವೆ** – ಬದುಕು **ಜೀವಂಬೊಯ್** – ಚೇತರಿಕೆಯನ್ನು ತುಂಬು **ಜೀಱ್** – ಜೀರೆಂದು ಸದ್ದುಮಾಡು **ಜೀಱೀೞ್** – ಕಿರಿಚು, ಕೀರು; ಸಶಬ್ದವಾಗಿ **ಜೀವಹ** – ಜೈನಸನ್ಯಾಸಿ **ಜೀವಘಾತ** – ಜೀವ ತೆಗೆಯುವುದು ಮೇಲೇಳು **ಜೀವತತ್ತ್ವ** – (ಜೈನ) ಏಳು ತತ್ವಗಳಲಿ **ಜುಂಕ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ ಮೊದಲನೆಯದು **ಜುಗುಮ** – ಜೋಡಿ **ಜೀವತ್ರಾಣ** – ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ(ವನು) **ಜುದ್ಧ** – ಯುದ್ಧ **ಜೀವದಯಾಷ್ಟಮಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವ್ರತ; **ಜೂಂಟ** – ಮೋಸಗಾರ ಆಶ್ವಯುಜ ಶುಕ್ಲ ಅಷ್ಟಮಿಯ ದಿನ **ಜೂಗ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಯಿ **ಜೂಗಾಯಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ ಮಾಡುವ ವ್ರತ **ಜೂಟ** – ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು **ಜೀವದಯೆ** – ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೋರುವ ಕರುಣೆ **ಜೂಟಬಂಧ** – ಜಡೆಗಳ ಕಟ್ಟು **ಜೀವಧನ** – ಪಶುಸಂಪತ್ತು **ಜೂದಾಡು** – ಜೂಜಾಡು **ಜೀವನ** – ಬದುಕು; ನೀರು **ಜೂದು** – (ದ್ಯೂತ) ಜೂಜು **ಜೀವನಧಿ** – ಜೀವನ+ಧಿ, ಸಮುದ್ರ **ಜೂದುಂಗಾಱ್** – ಜೂಜುಗಾರ **ಜೀವನಾರ್ಥ** – ಬಾಳು **ಜೂಬುಮಾಡು** – ಹೆದರಿಸು **ಜೀವನಿವಹ** – ಜೀವಿಗಳ ಸಮೂಹ **ಜೂಳಗಿಂಡಿ** – ಸೊಂಡಿಲಾಕಾರದ ನಳಿಗೆಯುಳ್ಳ **ಜೀವನೃತ(ಕ)** – ಜೀವಿಸಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಂತಿರುವವನು **ಜೀವನ್ಮೃತರು** – ದರಿದ್ರ, ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ, ಮೂರ್ಖ, **ಜೂಳೆಯ** – ಮುತ್ತಿನ ಬೈತಲೆ ಆಭರಣ ಪ್ರವಾಸೀ, ನಿತ್ಯಸೇವಕ **ಜೃಂಭಣ** – ಆಕಳಿಕೆ **ಜೀವಪದಾರ್ಥ** – (ಜೈನ) ಒಂಬತ್ತು **ಜೃಂಭಾಸ್ತ** – ಒಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು; ಜೀವ **ಜೃಂಭತ** – ಜೃಂಭಣ ಎಂಬ ತತ್ವ **ಜೃಂಭಿನಿ** – ಬೇಕಾದಾಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, **ಜೀವರಕ್ಕೆ** – ಕವಚ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವ ಒಂದು ಚೋರ ವಿದ್ಯೆ **ಜೀವರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ದೊರೆಯುವ **ಜೆಟ್ಟಕೋಟೆ** – ಪಂದ್ಯದ ಕೋಳಿ ಏಳು ರತ್ನಗಳು: ಚಕ್ರ, ರಥ, ಸ್ತ್ರೀ, ನಿಧಿ, **ಜೆಟ್ಟೆ** – ಜ್ಯೇಷ್ಟೆ ರತ್ನಗಳು, ಅಶ್ವ, ಗಜ; ಮತ್ತೊಂದು ಪಟ್ಟಿ: **ಜೆಟ್ಟಗ** – ಬಲಶಾಲಿ ಚಕ್ರ, ಹಸ್ತಿ, ಅಶ್ವ, ಮಣಿ, ಸ್ತ್ರೀ, **ಜೇಂಕರಿಸು** – ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡು **ಹೇಗ(೦)ಟೆ** – ಜಾಗಟೆ ಗೃಹಪತಿ, ಪರಿನಾಯಕ; ಮತ್ತೂ ಒಂದು

ಜೇಡ – ನೇಕಾರ; ಜೇಡನ ಹುಳು **ಜೊಮ್ಮೇಱು** – ಜೊಮ್ಮನೆವೋಗು **ಜೇನ್** – ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಹುಳು **ಜೋಗ** – (ಯೋಗ) ತಪಸ್ಸು; ದೋಣಿ; ಒಂದು **ಜೇನಿಡು** – ಜೇನುಗಳು ಗೂಡು ಕಟ್ಟು ಬಗೆಯ ವಸ್ತ್ರ **ಜೇನುತುಪ್ಪ** – ಜೇನುಗೂಡಲ್ಲಿ ಜೇನುಹುಳುಗಳು **ಜೋಗ(ಗು)** – (ಯೋಗ) ಧ್ಯಾನ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೂಡಿಡುವ ಹೂವಿನ ಮಕರಂದ **ಜೋಗಂಬೋಗು** – ಮೈಮರೆ **ಜೇನುಪು(ವು)ಟ್ಟ** – ಜೇನುಗೂಡು **ಜೇನೆಯ್** – ಜೇನುತುಪ್ಪ **ಜೋಗವಟ್ಟಗೆ** – (ಯೋಗಪಟ್ಟಿಕಾ) ಯೋಗಿಯು **ಜೇನ್ವಳೆ** – ಜೇನಿನ ಮಳೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟೆ **ಜೋಗವಾವುಗೆ** – ಜೋಗಿಯ ಹಾವುಗೆ **ಜೇವಣ** – ಊಟ **ಜೇವಣಶಾ(ಸಾ)ಲೆ** – ಊಟದ ಮನೆ **ಜೋಗಿ** – (ಯೋಗಿ) ತಪಸ್ನಿ **ಜೇವೆ** – ತಂಬೂರಿಯ ಜೀವಾಳ **ಜೋಗಿಣಿ** – (ಯೋಗಿನಿ) – ತಪಸ್ಸಿನಿ– **ಜೇವೊ(ವ)ಡೆ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಠೇಂಕಾರ ಮಾಡು **ಜೋಗಂಗೊಳ್** – ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು **ಜೇವೊಡೆಗೆಯ್** – ಜೇವೊಡೆ **ಜೋಗುಳ** – ಲಾಲಿ ಹಾಡು **ಜೇವೊಡೆವೊಯ್** – ಜೇವೊಡೆ **ಜೋಗುಳಂಬಡು** – ಜೋಗುಳ ಹಾಡು **ಜೋಗೆತ್ತು** – ಜವುಗಾಗು, ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬು **ಜೈತ್ರ** – ಜಯವನ್ನು ಪಡೆದ **ಜೈತ್ರದ್ವಜ** – ಗೆಲವಿನ ಸಂಕೇತವಾದ ಬಾವುಟ **ಜೋಡ** – ಹಾದರಿಗ **ಜೋಡಾಗು** – ಜೊತೆಯಾಗು **ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆ** – ದಿಗ್ನಿಜಯಯಾತ್ರೆ **ಜೈತ್ರಾಸ್ತ** – ಗೆಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರ **ಜೋಡಾಡು** – ಹಾದರಮಾಡು **ಜೈನ** – ಜಿನನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; **ಜೋಡು** – ಜೊತೆ; ಸಮಾನ; ಅಂಗರಕ್ಸೆ ಜನಿಮತಾನುಯಾಯಿ **ಜೋಡುವಕ್ತಿ** – ಚಕ್ರವಾಕ **ಜೈನಗೃಹ** – ಬಸದಿ **ಜೋಡೆ** – ಹಾದರಗಿತ್ತಿ **ಜೈನಗೇಹ** – ಜೈನಗೃಹ **ಜೋಡೆಗೆಯ್ಲ** – ಹಾದರ **ಜೈನಜನ** – ಜೈನಮತಾವಲಂಬಿಗಳು **ಜೋತಿಷ್ಠ** – (ಜೈನ) ಭವನವಾಸಿ, ವ್ಯಂತರ, **ಜೈನತನ** – ಜಿನಮತಾನುಸರಣೆ ಜೋತಿಷ್ಣ, ಕಲ್ಪವಾಸಿಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು **ಜೈನದೀಕ್ಷಿತ** – ಜೈನದೀಕ್ಷ್ಣೆ ಪಡೆದವನು ಬಗೆಯ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಪು; ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ **ಜೈನೞ೦ಬ** – ಜಿನನ ಮೂರ್ತಿ **ಜೈನಶಾಸನ** – ಜಿನಶಾಸನ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು **ಜೈನಸಮಯ** – ಜೈನಮತ **ಜೋದ** – (ಯೋಧ) ಸೈನಿಕ; ಮಾವತಿಗ **ಜೋನೆಗವಳ** – ಯವನರಿಂದ ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆ **ಜೈನಸ್ತವ** – ಜಿನಸ್ತುತಿ **ಜೋಯಿಸ** – ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ಜೈನಾಗಮ** – ಜೈನ ಸಿದ್ದಾಂತ **ಜೈನಾಗಮವಿದ** – ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತ **ಜೋಯಿಸಿಗ** – ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ಜೈನಾಲಯ** – ಬಸದಿ **ಜೋಲ್** – ಜೋತುಬೀಳು **ಜೋವೇಱು** – ಜೋಮು ಹಿಡಿ, ಮರಗಟ್ಟು **ಜೈನೋಕ್ತಿ** – ಜಿನನ ನುಡಿ **ಜೈವಾತೃಕ** – ದೀರ್ಘಾಯುಷಿ; ಚಂದ್ರ **ಜೋಹ** – ಚೋಹ, ವೇಷ; ನಟ **ಜೊಂಗು೪** – ಮೂರ್ಛೆ **ಜೋಳ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ, ಅನ್ನದ ಋಣ **ಜೊಂಡೆಗರ್ಬ** – ರಸಭರಿತ ಕಬ್ಬು **ಜೋಳಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು** – ಅನ್ನದ ಋಣ ತೀರಿಸದಿರು **ಜೊಂಡೇಳ್** – ಮುದ್ದೆಯಾಗು **ಜೋಳವಾಣಿ** – ಜೋಳದ ಪಾಳಿ, ಅನ್ನದ ಋಣ **ಜೊಂಪ** – ಗೊಂಚಲು ತೀರಿಸಲು ಮಾಡುವ ಕರ್ತವ್ಯ; ಕರ್ತವ್ಯ **ಜೊಂಪಿಸು** – ತೂಕಡಿಸು ಮಾಡುವವನು **ಜೊತ್ತು** – ರಾಶಿ **ಜೋಳಗಟ್ಟ** – ಜೊತೆಗಟ್ಟು **ಜೊತ್ತಿಸು** – ಮರುಳು ಮಾಡು **ಜೋಕದೆಗೆ** – ಜೋಡಿಮಾಡು **ಜೊನ್ನ** – (ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ) ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಜೋಳಸು** – ಕೂಡಿಸು **ಹೌ(ಜೋ)ಗು** – ಸದಾ ತೇವವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶ **ಜೊನ್ನಪಾಡಿವ** – ಶುಕ್ಲಪಕ್ಸದ ಪಾಡ್ನಮಿ **ಜೊನ್ನವಕ್ತಿ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಹಕ್ಕಿ, **ಜ್ಞಾತವ್ಯ** – ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಚಕೋರ **ಜ್ಞಾತಿಬಹಿಷ್ಟೃತ** – ದಾಯಾದಿ(ಬಂಧು)ಗಳಿಂದ **ಜೊಮ್ಮನೆ** – ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾದವನು **ಜೊಮ್ಮನೆವೋಗು** – ಆಯಾಸದಿಂದ ಮೈಮರೆ

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ – (ಜೈನ) ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಗ್ರಹ, **ಜ್ಞಾನ** – ಅರಿವು; ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ; (ಜೈನ) ಕುಮತಿ, ಕುಶ್ರುತ, ವಿಭಂಗ, ಮತ್ರಿ, ಶ್ರುತ, ಅವಧಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೇವತಾವರ್ಗ ಮನಃಪರ್ಯಯ ಎಂದು ಎಂಟು ಬಗೆ; ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕಾಮರ – ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕ – ಮತಿ, ಶ್ರುತ, ಅವಧಿ, ಮನಃಪರ್ಯಯ, **ಜ್ಯೋತಿಷ್ಟಭ** – ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕನ್ನುಳ್ಳ **ಜ್ಯೋತಿಸು** – ಬೆಳಗಿಸು ಕೇವಲ ಎಂಬ ಜ್ಲಾನಗಳು ಜ್ಞಾನಧನ – ತಿಳಿವನ್ನೇ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು **ಜ್ಯೋತಿಸ್ತ್ರಣ** – ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ಹುಲ್ಲು **ಜ್ಞಾನಮಯ** – ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕುಡಿರುವುದು; ಜ್ಯೋತ್ಸ್ಯ(ತ್ಸೈ) _ ಬೆಳುದಿಂಗಳು– **ಜ್ಯೋತ್ಸ್ವಾವಿಲಾಸ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳ ವೈಭವ ಪಂಚಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಜ್ಞಾನರ್ಧಿಸಂಪನ್ನ** – ಬಹುಶ್ರುತ **ಜ್ಞರಿತ** – ಜ್ವರಪೀಡಿತ **ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧ –** ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ **ಜ್ಞಳನಸಖ** – ಬೆಂಕಿಯ ಗೆಳೆಯ, ಗಾಳಿ **ಜ್ಞಾನಾವರಣ** – (ಜೈನ) ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾದ **ಜ್ವಾಆ** – ಬೆಂಕಿ **ಜ್ಞಾನಾವರಣಪಂಚಕ** – (ಜೈನ) ಮತಿಞಆನ, ಝ ಶ್ರುತಿಜ್ಞಾನ, ಅವಧಿಜ್ಞಾನ, ಮನಃಪರ್ಯಾಯಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು **ಝಂಕಟ** – ಒಂದು ವಾದ್ಯ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಐದು **ಝಂಕಾರ** – ಝಂ ಎಂಬ ಸದ್ದು ಜ್ಞಾನಾವರಣಗಳು **ಝಂಕಾರಿತ** – ಝಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ **ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ** – (ಜೈನ) ಎಂಟು ಬಗೆಯ **ಝಂಕೃತ** – ಝಂಕಾರ ಘಾತಿಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಜ್ಞಾನವ್ನು **ಝಂಕೃತಿ** – ಝಂಕಾರ ಮರೆಮಾಡುವ ಕರ್ಮ **ಝಂಪಾಳ** – ಮೇಲ್ಮುಸುಕು **ಜ್ಞಾನಿ** – ತಿಳಿದವನು **ಝಂಪಾಳ** – ಡೇರೆ **ಜ್ಞಾನೋಪಯೋಗ** – (ಜೈನ) ಷೋಡಶ **ಝಣಂಬ** – ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಝಣನ್ನೂಪುರ** – ಝಣತ್+ನೂಪುರ, ಝಣಝಣ **ಜ್ಞಾಯಕ** – ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವನು ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಕಡಗ **ಜ್ಞೇಯ** – ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ **ಝಮ್ಶಗೆ** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ ಜ್ಯಾ – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ; ಭೂಮಿ **ಝಲ್ಲರಿ** – ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ; ಕಂಚಿನ ತಾಳ; ಜ್ಞಾಕಿಣ – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ ತಗುಲಿ ಆಗುವ ದಡ್ಡು ಜರಡಿ **ಜ್ಯಾಘಾತ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯ ಪೆಟ್ಟು **ಝಷ** – ಮೀನು **ಜ್ಯಾಪ್ರತಿಪಾಳನ** – ಭೂಮಿಯ ರಕ್ಷಣೆ **ಝಷಕೇತನ** – ಮೀನಿನ ಗುರುತುಳ್ಳ **ಜ್ಯಾಮಂಡಲ** – ಭೂಮಂಡಲ ಧ್ವಜವುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥ **ಜ್ಯಾಯ** – ಜ್ಯೇಷ್ಠ, ಅಗ್ರಜ **ಝಷಕೇತು** – ಝಷಕೇತನ **ಜ್ಯಾಯಾಂಸ** – ಹಿರಿಯ **ಝಷನೇತ್ರ** – ಮೀನಿನ ಆಕಾರದ ಕಣ್ಣು **ಜ್ಯಾರವ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯ ಠೇಂಕಾರ **ಝಷಪತಾಕೆ** – ಮೀನಿನ ಗುರುತುಳ್ಳ ಧ್ವಜ **ಜ್ಯಾರವಂಗೆಯ್** – ಬಿಲಿನಿಂದ ಠೇಂಕಾರಮಡು **ಝಳಂಬಂ** – ಮೇಲು ಮುಸುಕು, ಹೊದಿಕೆ **ಜ್ಯಾರಾವ** – ಠೇಂಕಾರ **ಝಾಳೆಯಂಗೊಳ್** – ತೆಗೆದುಕೊ; ಕಿತ್ತುಕೊ **ಜ್ಯಾಲೇಖೆ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯ ದಾರ **ಝೇಂಕರಿಸು** – ಆರ್ಭಟಿಸು **ಜ್ಯೋತಿಃಪ್ರಭೆ** – ನಕ್ಸತ್ರಗಳ ಬೆಳಕು **ಜ್ಯೋತಿರಂಗ** – (ಜೈನ) ದಶವಿಧ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ **ಟ−** ಒಂದು; ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ಜ್ಯೋತಿರಿಂಗಣ** – ಮಿಣುಕುಹುಳು **ಟ೦ಕ** – ಬೆಟ್ಟದ ಇಳಿಜಾರು; ಕುದುರೆ ಲಾಳ; ಕಲ್ಲು **ಜ್ಯೋತಿರ್ಜಾನ** – ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕಿತ್ತುವ ಚಾಣ **ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಂಡಲ** – ಆಕಾಶಕಾಯಗಳ ಸಮೂಹ **ಟಂಕಾರ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಠೇಂಕಾರ **ಜ್ಯೋತಿಲ೯ತೆ** – ಬೆಳಕಿನ ಬಳ್ಳಿ **ಟಂಕಾರಿಸು** – ಟಂಕದಿಂದ ಕೆತ್ತು **ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕದೇವತೆಗಳ **ಟಂಕಾಹತಿ** – ಚಾಣದ ಪೆಟ್ಟು **ಟಂಕೃತಿ** – ಟಂಕಾರ **ಜ್ಯೋತಿಷಿ** – ಜೋಯಿಸ; (ಜೈನ) ಒಂದು **ಟ೦ಕೋತ್ತೀರ್ಣ** – ಚಾಣದಿಂದ ಕೆತ್ತಿದುದು ದೇವತಾವರ್ಗ

ಟಕಾರಿ – ತೋರಣ **ಡಂಬರ** – ಚೆಲುವು **ಡಂಭತನ** – ಸೋಗು **ಟಕ್ಕ** – ಠಕ್ಕ, ಮೋಸಗಾರ **ಟಕ್ಕು** – ಠಕ್ಕು, ಮೋಸ **ಡಕ್ಕೆ** – ಒಂದು ವಾದ್ಯ **ಟಕ್ಷನಿಕ್ಕು** – ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿಸುವ ಮದ್ದನ್ನಿಡು **ಡಕ್ಕೆವಾಜಿಸು** – ಡಕ್ಕೆಯನ್ನು ಹೊಡೆ **ಡಕ್ಕೆವಾಯ್** – ಡಕ್ಕೆಯಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡು **ಟಕ್ಕುದೋಱು** – ವಂಚನೆ ಮಡು **ಟಕ್ಕುವಗೆ** – ಮೋಸದ ಬುದ್ದಿ **ಡಗೆ** – ಮೋಸ **ಟಮಾಳ** – ಮೋಸ **ಡಮ(ವ)ರುಕ(ಗ)** – ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಟಱಟಱ** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಡಮರುಧ್ವಾನ** – ಡಮರುಗದ ಸದ್ದು **ಡವಕೆ** – ಪೀಕದಾನಿ, ಕಾಳಾಂಜಿ; ಡಮರುಗ ಎಂಬ **ಟಾಠಡಾಢಣ** – ಟವರ್ಗದ ಅಕ್ಸರಗಳು; ಅವುಗಳಂತೆ ಒಂದು ವಾದ್ಯ **ಟೆಂಟಣಿಸು** – ದ್ವೇಷಿಸು **ಡವಕೆವಾಜಿಸು** – ಡವಕೆಯನ್ನು ಹೊಡೆ **ಟಿಪ್ಪರ** – ಕುದುರೆಯದರಂತಹ ಪುಟನೆಗೆತ **ಡವಕೆವಿಡಿ** – ಪೀಕದಾನಿಯನ್ನು ಒಡ್ಡು **ಟಿಬ್ಬರಿಸು** – ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು **ಡಾಕಿಣಿ(ನಿ)** – ರಕ್ಕಸಿ; ರಕ್ಕಸಿಯ ಕತ್ತಿ **ಡಾಣೆ** – ದೊಣ್ಣೆ; ಒಂದು ಆಯುಧ, ಗದೆ **ಟೊಣೆ** – ಭೇದಿಸು; ಕಣ್ಮಪ್ಪಿಸು; ವಂಚಿಸು **ಡಾವರ** – ಪೀಡೆ, ಗಲಭೆ **ಟೊಪ್ಪರ** – ಟೋಪಿ, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ **ಡಾಮರ** – ಕ್ಸಾಮ; ಪೀಡೆ **ಡಾವರಿಗ** – ಸೂರೆಗಾರ ಠ **ಡಾಹ** – (ದಾಹ) ಸುಡುವಿಕೆ **ಡಾಳ** – ಕಾಂತಿ **ಠಕ್ತವಿದ್ಯೆ** – ಮೋಸದ ಸ್ವಭಾವ **ಡಾಳಸು** – ಚಾಮರ ಬೀಸು; ಪಗಡೆಯ ದಾಳ **ಠಕ್ತಿಕ್ಕು** – ಮೋಸಗೊಳಿಸು ಹಾಕು **ಠಕ್ತುಗಾರ್ತಿ** – ಮೋಸಗಾತಿ **ಡಾಳೆ** – ಗಯ್ಯಾಳಿ **ಠಕ್ಕುಗೊಳ್** – ಮೋಸಕ್ಕೊಳಗಾಗು **ಡಾಳೆವೆಂಡತಿ** – ಗಯ್ಯಾಳಿ ಹೆಣ್ಣು **ಠಕ್ಕುಮತ** – ಮೋಸದ ಮತ **ಡಿಂಗರ** – ಸೇವಕ **ಠಕ್ತುವೀೞ್** – ಮಂಕುಬಡಿ; ಮೋಸಕ್ಕೊಳಗಾಗು **ಡಿಂಡಿಮ** – ಢಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಠಣ(೦)ಕರಿಸು** – ಠಣ್ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು **ಡಿಂಡೀರ** – ನೊರೆ **ಠಣತ್ತಾರ** – ಠಣ್ಣಣ್ ಎಂಬ ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದ **ಡಿಂಡೀರಪಾಂಡುರ** – ನೊರೆಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿನ **ಠವಣಿಸು** – ಸೇರಿಸುಠವಣೆ – ವೀಣಾವಾದನದ **ಡಿಂಡೀರಹಿಂಡ** – ನೊರೆಯ ಮುದ್ದೆ, ರಾಶಿ ಒಂದು ಕ್ರಮ-**ಡಿಕ್ಟ** – ಭೀತಿ **ಠಾಣಾಂತರ** – ತಾಣಾಂತರ, ಪಾಳೆಯ **ಡಿಕ್ಟವಾಱು** – ಎದೆ ಡವಡವಗುಟ್ಟು **ಠಾಯ** – ಆಲಾಪನೆಯಲ್ಲಿನ ಮಧ್ಯಲಯ; **ಡುಂಡುಕ** – ತಿಗಣೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಡುಂಡುಚಿ** – ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **0ೀವಿ** – ಗತ್ತು **ಡುಂಡುಭ** – ಇರ್ತಲೆಯ ಹಾವು **ರೊಪ್ಪರ** – ರಭಸ **ಡುಱುಕೆನ್** – ಗುಟುರು ಹಾಕು **ಡೆಂಕಣಿ** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಎಸೆಯುವ ಒಂದು ಡ ಯಂತ್ರ **ಡೆಂಕೆ** – ಜಂತೆ **ಡಂಗ** – ಸುಂಕವಸೂಲಿಗಾಗಿರುವ ಕಾವಲು ಕಟ್ಟೆ **ಡೆಂಚೆಯ** – ಪಗಡೆ ದಾಳ ಡಂಗುರಂಬೊಯ್(ಹೊಯ್) - ತಮಟೆಯ **ಡೆಳ್ಟೆ** – ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸು **ಡೊಂಕಣಿ** – ಸಬಳ; ಕೋಟೆಯ ಬತೇರಿ **ಡಂಗುರಂಬೊಯ್ಲು** – ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸು **ಡೊಂಕಣಿಕಾಱ** – ಸಬಳ ಹಿಡಿದು **ಡಂಗುರಿಸು** – ಡಂಗುರಂಬೊಯ್ ಹೋರಾಡುವವನು **ಡಂಗೆ** – ದೊಣ್ಣೆ **ಡೊಂಬ** – ದೊಂಬ **ಡಂಗೆಗೂಳ್** – ಹಟಹಿಡಿ **ಡೊಂಬರಕೊಡಗ** – ಕೊಲ್ಲಟಿಗರು ಆಟಕ್ಕಾಗಿ **ಡಂಗೆಯಂಗೊಳ್** – ಡಂಗೆಗೂಳ್ ಬಳಸುವ ಕೋತಿ; ಇತರರು ಹೇಳಿದಂತೆ **ಡಂಬ** – ತೋರಿಕೆ; ಮೋಸ ಕೇಳುವವನು

ಡೊಂಬವಿದ್ದೆ – ದೊಂಬರ ವಿದ್ಯ; ಯಕ್ಸಿಣಿ;

ಡಂಜಸು – ಮೋಸಮಾಡು

ವಂಚನೆ **ತಂಬುಲ** – ತಾಂಬೂಲ **ಡೊಂಬವೆಱೆ** – ದೊಂಬರ ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ತಂಬುಲಂಗೊಡು** – ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡು **ಡೊಂಜತಿ** – ಡೊಂಬರ ಹೆಣ್ಣು; ವಂಚಕಿ **ತಂಬುಲಂಗೊಳ್** – ತಾಂಬೂಲ ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಡೊಂಜಸು** – ವಂಚಿಸು **ತಂಬುಲಂದೀವು** – ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ತುಂಬು ಡೊಕ್ತನೆ – 'ಡೊಕ್'; ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ಯ; **ತಂಬುಲಂಜಡಿ** – ತಾಂಬೂಲ ಹಿಡಿ **ತಂಬುಲಗುಟುಕು** – ಗುಟುಕಿನಂತೆ ತಾಮಭುಲ ಗುದ್ದು **ಡೊಕ್ಕರ** – ಹೊಡೆತ; ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಡೊಕ್ಕರಂಗೊಳ್** – ಹೊಡೆತದಿಂದ ಜರ್ಜರಿತನಾಗು **ತಂಬುಅ(ಗ)** – ವೀಳೆಯದೆಲೆಯ ಮಾರಾಟಗಾರ **ಡೊಕ್ಕರಿ** – ಜೀರ್ಕೊಳವೆ **ತಂಬುಅಗವಸರ** – ತಂಬಿಲಿಗ+ಪಸರ, ಡೊಕ್ಕರಿಸು – ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡು, ಅಪ್ಪಳಿಸು ವೀಳೆಯದೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿ **ತಂಬೆಲರ್** – ತಂಗಾಳಿ **ಡೊಳ್ಚಗ** – ಡೊಳ್ಳು ಬಾರಿಸುವವನು; ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆಯವನು **ತಕ್ಕ** – ಯೋಗ್ಯನಾದ **ಡೊಳ್ಬು** – ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ, **ತಕ್ತಂದ** – ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿ ಡೋಹರ – ಚಂಡಾಲಜಾತಿಯವನು **ತಕ್ತಟೆ** – ಯೋಗ್ಯತೆ ಕುಂದು **ಡೋಳಾಕೇಳ** – ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುವುದು **ತಕ್ತಿಸು** – ಬಯಸು **ತಕ್ಕು** – ಯೋಗ್ಯತೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ಡೌಡೆ** – ಡಿಂಡಿಮ ಎಂಬ ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಡೌಡೆವಱಿ –** ಡೌಡೆ **ತಕ್ಕುಂಗೆಡು** – ಯೋಗ್ಯತೆ ಕುಂದು **ತಕ್ಕುಗುಡು** – ಬೆಂಬಲ ಕೊಡು **ತಕ್ಕುಗೆಡಿಸು** – ಯೋಗ್ಯತೆ ಕೆಡಿಸು ಢ **ತಕ್ಕುಗೊಡು** – ಠಕ್ಕುಗೊಡು, ವಂಚಿಸು **ತಕ್ಕುಮೆ** – ಯೋಗ್ಯತೆ **ಢಾಳೆಯರ್** – ಲಾವಣ್ಯವತಿಯರು **ತಕ್ಕೂರ್ಮೆ** – ಯೋಗ್ಯತೆ; ತತ್+ಕೂರ್ಮೆ, ಅಂತಹ **ಢಿಳ್ಟ** – ಸಡಿಲವಾದ ಪ್ರೀತಿ; ಕೃತಜ್ಞತೆ **ತಕ್ಕೆ** – ತಕ್ಕವಳು ತ **ತಕ್ತೆವರ್** – ಹತ್ತಿರ ಬರು **ತಕ್ರ** – ಮಜ್ಪಿಗೆ **ತಂಗದಿರ್ಗಲ್** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ತಕ್ಷ(ಕ)** – ಬಡಗಿ; ರಥಕಾರ **ತಂಗುಜ್ಗೆರಿಕ** – ತಂಗಳನ್ನು ಬೇಡುವವನು **ತಕ್ಷಕಪತಿ** – ಮಹಾ ಶಿಲ್ಬಿ **ತಂಗೆ(ಗಿ)** – ಕಿರಿಯ ಸೋದರಿ **ತಕ್ಷಕರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ **ತಂಡ** – ಗುಂಪು ಸ್ಥಪತಿ, ವಾಸ್ಕುಶಿಲ್ಬಿ **ತಂಡಂಗೊಳ್** – ಗುಂಪುಗೂಡು **ತಗಡು** – ಲೋಹದ ಫಲಕ **ತಂಡಂಬೆಱು** – ತಂಡಂಗೊಳ್ **ತಗರ್** – ಟಗರು; ಅಡ್ಡಗಟ್ಟು **ತಂಡಸು** – ಕಂಟಿಕಿ, ಮುಳ್ಳುಮರ **ತಗರ್ತಲೆಯ** – ಒಂದು ಬಾಣ **ತಂಡುಂಮುಂಡು** – ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ **ತಗವೆ** – ಅಡೆತಡೆ ತಂಡುಲ – ಅಕ್ಕಿ **ತಗು** – ತಕ್ಕನಾಗು **ತಂತನ್ಯಮಾನ** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ **ತಗುಣಜಗುಣಂಬರಿ** – ಅಲೆದಾಡು **ತಂತ್ರ** – ಸೈನ್ಯ; ಉಪಾಯ; ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರ **ತಗುಣೆಗಾಟಂಗುಡು** – ತಿಗಣೆಯಂತೆ ಕಾಟಕೊಡು **ತಂತ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷ** – ಸೇನಾಪತಿ **ತಗುಳ್** – ಸೇರು; ಅನುಸರಿಸು; ಅಟ್ಟು; ದುಡುಕು **ತಂತ್ರಾವಾಪ** – ರಾಷ್ಟ್ರಚಿಂತನೆ **ತಗುಳ** – ಗೊಂಚಲು **ತಂತ್ರಿ** – ತಂತಿ, ದಾರ **ತಗುಳಸು** – ಜೋಡಿಸು **ತಂತ್ರೋದಿತ** – ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕವಾದ **ತಗುಳ್ಲು** – ತಗುಲಿಸು, ಜೋಡಿಸು **ತಂದಲ್** – ತುಂತುರು, ಸೋನೆ **ತಗುಳ್ಬು** – ಜೋಡಣೆ **ತಂದೆ** – ಜನಕ **ತಗೆ** – ನಿಲ್ಲಿಸು; ಅಡ್ಡಿ **ತಂದ್ರತೆ** – ಆಲಸ್ಯ **ತಗೆಮ** – ಸಾಲದ ನಿರ್ಬಂಧ **ತಂದ್ರಿ** – ನಿದ್ದೆ **ತಗೆಬಗೆ** – ಕಳವಳ **ತಂದ್ರೀಭೂತ** – ಜಡಗೊಂಡ **ತಗ್ಗುಗುಟ್ಟು** – ಜೋರಾಗಿ ಕುಟ್ಟು **ತಂಬಟ** – ತಮ್ಮಟೆ

ತಜಿನೆವೞಯಿಗೆ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧ್ವಜ

ತಜ್ಞ್ಞ(ಜ್ಞ) – ತತ್+ಜ್ಞ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ತಡಂನುಡಿ** – ನಿಧಾನ ಮಾತು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನು **ತಡಂಬಡೆ** – ಒಪ್ಪು **ತಜ್ಞತೆ** – ಪಾಂಡಿತ್ಯ **ತಡಂಬರಿ** – ಹಬ್ಬು **ತಟ** – ದಡ, ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ತಡಂಬಾಯ್** – ದಾಟು **ತಟಂ** – ಕೂಡಲೆ **ತಡಂಬುಗಿಸು** – ಬೆರೆಸು **ತಡಂಬೊಯ್** – ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ತಟಂಕಷ** – ದಡವನವನು ಮುಟ್ಯುವ, ಸಮಗ್ರವಾದ **ತಟಂಜಿಡಿ** – ದಡದಗುಂಟ ಸಾಗು **ತಡಂಮಾಡು** – ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸು **ತಟಜ** – ದಡದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ **ತಡಂಮೆಟ್ಟು** – ಮೆಟ್ಟಿಂಗಾಲಿಡು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆ **ತಡಕೆಯ್** – ಅಪ್ಪುಗೆ **ತಟಾಂತರ** – ದಡದ ಪ್ರದೇಶ **ತಟಾಕ** – ಕೆರೆ **ತಡತಡವರ್** – ತೊದಲು **ತಟತ್** – ಮಿಂಚು **ತಡತಡಂದೊಡರ್** – ತೂಕತಮ್ಸ **ತಟಜ್ಷಂಚಳಿ** – ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಚಚಂಚಲಳಾದ **ತಡತಡಿಸು** – ದಡದಡಿಸು **ತಡಬಡಿಸು** – ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಳ್ಳು **ತಟಚ್ಪಂಗಾಟ** – ಮಿಂಚಿನ ಹೊಳಪು **ತಟದಂಗನೆ** – ಮಿಂಚೆಂಬ ಹೆಣ್ಣು **ತಡ(ತಡ)ಮಾ(ವಾ)ಗು** – ವಿಳಂಬವಾಗು; **ತಟದ್ದಲ್ಲರಿ** – ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗು **ತಟದ್ವಳಯ** – ಮಿಂಚಿನ ವಲಯ **ತಡಮಾಡು** – ತಳ್ಳಂಕಗೊಳಿಸು **ತೞದ್ವಿಲಾಸ** – ಮಿಂಚಿನ ವಿಲಾಸ ತಡಮಿಕ್ಕು – ತಡೆಯೊಡ್ಡು **ತೞನಿ** – ನದಿ **ತಡವರಿಸು** – ತಡಕಾಡು; ತೊದಲು **ತಡವಾಯ್** – ಸಮನಾಗು **ತೞನ್ನಾದ** – ಗುಡುಗು **ತಟನ್ಯಾಅ(೪)ಕೆ** – ಮಿಂಚಿನ ಮಾಲೆ **ತಡವಿಕ್ತು** – ತಡಮಾಡು **ತೞಲ್ಲತೆ** – ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ **ತಡವು** – ತಡಕಾಡು; ತೊದಲು; ವಿಳಂಬ **ತಟ್ಟ** – ತಡಿಕೆ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ **ತಡಸು** – ಒಂದು ಮರ ತಡಹರ – ಬೊಕ್ಕೆ **ತಟ್ಟಗಟ್ಟು** – ತಡಿಕೆ ಕಟ್ಟು **ತಟ್ಟಮೆಡಱು** – ತಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಣೆ **ತಡಾಗ** – (ತಟಾಕ) ಸಣ್ಣ ಕೆರೆ **ತಟ್ಟವೆಣೆ** – ತಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಣೆ **ತಡಿ** – ದಡ **ತಡಿಗಾಣ್** – ದಡಕಾಣು **ತಟ್ಟಱೆ** – ಅಪ್ಪಳಿಸು **ತಡಿಗೊಳ್** – ದಡದ ಗುಂಟ ಸಾಗು **ತಟ್ಟ** – ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಹೊದಿಕೆ; ಥಟ್ಟು**, ತಡಿದೆರೆ** – ದಡಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸುವ ತೆರೆ ಗುಂಪು; ಸೈನ್ಯ **ತಟ್ಟಾಂಗೆಡೆ** – ಶಕ್ಕಿಗುಂದಿ ಬೀಳು **ತಡಿಮೀರು** – ದಡಮೀರು **ತಡಿವಿಡಿ** – ತಡಿಗೊಳ್ **ತಟ್ಟಂತಾಱುಂ**– ಅಸ್ಕವ್ಯಸ್ಕವಾಗಿ **ತಡಿಸಾರ್** – ದಡ ಸೇರು **ತಟ್ಟಕ** – ತಟ್ಟುವವನು **ತಡುಂಬು** – ಹೋಗಲಾಡಿಸು **ತಟ್ಟುಗುಟ್ಟು** – ಅಪ್ಪಳಿಸು **ತಟ್ಟುಗೆಯ್** – ಚಪ್ಪಟೆಗೊಳಿಸು **ತಡೆ** – ವಿಳಂಬ ಮಾಡು; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು **ತಡೆಗಾಲ್ಪೊಡೆ** – ತೊಡರುಗಾಲು ಹಾಕು **ತಟ್ಟುಪೊಟ್ಟ** – ಥಟ್ ಪಟ್ ಎಂದು **ತಡೆಗೆಡಹು** – ಬೀಳಿಸು **ತಟ್ಟಾರ್ಚು** – ಸೀಳಿಕೊಂಡ ಹೊರಬರು **ತಡ** – ಅಡ್ಡಿ; ವಿಳಂಬ; ದಡ **ತಡೆಗೆಡೆ** – ಎಡವಿಬೀಳು **ತಡಂಗ** – ತಟಾಕ **ತಡೆಗೊಳ್** – ಅಡ್ಡ ಬರು **ತಡಂಗಡಿ** – ಕತ್ತರಿಸು **ತಡೆಪಂಬೆಱು** – ನಿಧಾನಗೊಳ್ಳು **ತಡಂಗಲಸು** – ಕೂಡಿಕೊ, ಸೇರಿಕೊ **ತಡೆಯಿಸು** – ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸು **ತಡಂಗಾ** – ತಡೆದು ರಕ್ಸಿಸಿಕೊ **ತಣಿ** – ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆ **ತಡಂಗಾಲ್** – ತೊಡರುಗಾಲು **ತಣಿಮ** – ತೃಪ್ತಿ; ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು **ತಡಂಗಾಲ್ಗೊಳ್** – ತೊಡರುಗಾಲಾಗು **ತಣಿಯಿಸು** – ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು **ತಣಿಯುಣ್** – ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ತಿನ್ನು **ತಡಂಗಾಲ್ವೊಯ್** – ತೊಡರುಗಾಲು ಹಾಕು **ತಡಂಗಿಡಿಸು** – ನೆಲೆಗೆಡಿಸು **ತಣಿಯೂಡು** – ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಊಟಮಾಡಿಸು **ತಡಂಗೂಡು** – ಸೇರಿಕೊ **ತಣಿವು** – ತೃಪ್ತಿ **ತಡಂಗೆಡೆ** – ಕುಸಿದುಬೀಳು **ತಣ್ಣಂಪು** – ಮದುರವಾದ ವಾಸನೆ **ತಡಂತೊಡರ್** – ಬೆರೆತುಕೊ **ತಣ್ಣದಿರ್** – ತಂಪು ಕಿರಣ

ತಣ್ಣದಿರ – ಚಂದ್ರ **ತತಿ** – ಸಮೂಹ **ತಣ್ಣದಿರ್ವೊದಱ್** – ತಣ್ತದಿರ್+ಪೊದಱ್, **ತತ್ತಾಲ** – ಆ ಕಾಲ ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾಶಿ **ತತ್ತಾಲಂ** – ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ **ತಣ್ಣರಗ** – ತಂಪಾದ ಕೊಡ **ತತ್ತನಯ** – ಆ ಮಗ; ಅವನ ಮಗ **ತಣ್ಗಲಸುಗೂೞ್** – ತಣ್ಣಗಿರುವ ಅನ್ನ **ತತ್ತರಿಸು** – ನಡುಗು **ತತ್ತಱ(೦)ದ(ತ)ಱೆ** – ಕೊಚ್ಚಿಹಾಕು **ತಣ್ಣಳಸ** – ತಣ್ಮರಗ **ತಣ್ದಾಲ್** – ತಂಪಾದ ನೀರಿನ ಕಾಲುವೆ **ತತ್ತಿ** – ಮೊಟ್ಟೆ **ತಣ್ಗಾಳ** – ತಂಗಾಳಿ **ತತ್ತೞ(ಳ)ಗುದಿ** – ಜೋರಾಗಿ ಕುದಿ **ತತ್ತಪಣ** – ಜೊತೆಗೊಳಿಸುವಿಕೆ, ಹೊತ್ತಿಸುವಿಕೆ **ತಣ್ಗೂೞ್** – ತಣ್ಣನೆಯ ಕೂಳು; ತಂಗಳು **ತಣ್ಣೊಳ** – ತಂಪಾದ ನಿರಿರುವ ಕೊಳ **ತತ್ತುಪಣಂಗೆಯ್** – ಉಪಚಾರಮಾಡು **ತಣ್ಣೋಡು** – ತಂಪು ಉಂಟುಮಾಡು **ತತ್ತ್ವಗರ್ಭ** – ತತ್ವ(ತನ್ನತನ)ದಿಂದ ತುಂಬಿದ **ತಣ್ಣೊಡರ್** – ತಂಪಾದ ದೀಪ **ತತ್ತ್ವಚಯ** – ತತ್ವಸಮೂಹ **ತಣ್ಣಲೆ** – ತಂಪಾದ ಅಲೆ **ತತ್ತ್ವಜ್ಞ** – ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ **ತಣ್ಣಸ** – ತಂಪು **ತತ್ತ್ವಪರಿಣತ** – ತತ್ನ್ವಜ್ಞ **ತಣ್ಣಸಗೆಯ್ಯವಟ್ಟ** – ಚಂದ್ರ **ತತ್ತ್ವವೇದಿ** – ತತ್ತ್ವಜ್ಞ **ತಣ್ಣಸಗೊಳ್** – ತಂಪಾಗು **ತತ್ವಾಂಧ** – ತತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಕುರುಡಾಗಿರುವವನು **ತಣ್ಣಸುವುಟ್ಟು** – ತಂಪು ಉಂಟಾಗು **ತತ್ವಾರ್ಥವಿನಿಶ್ಚಯ** – ತತ್ವದ ಅರ್ಥದ ಬಗೆಗಿನ **ತಣ್ಣಿತ್ತು** – ತಂಪಾದ ನಿಶ್ಚಿತ ಜ್ಞಾನ **ತತ್ವಾರ್ಥಶ್ರದ್ದಾನ** – ತತ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ **ತಣ್ಣೀರ್** – ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು **ತಣ್ಣಿದ** – ತಂಪಾದವನು **ತತ್ತೋಕ್ತಿ** – ತತ್ವದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾತುಗಳು **ತಣ್ಣೆಲರ್** – ತಂಗಾಳಿ **ತತ್ನಮ** – ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ **ತಣ್ಣಿಲೆ** – ತಂಪು ಎಲೆ, ಹಸಿರೆಲೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ **ತಣ್ಣೆೞಲ್** – ತಂಪಾದ ನೆರಳು ಬಳಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದ **ತಣ್ಣೀಕೆ** – ತಣ್ಣನೆಯ ಎಳೆ **ತತ್ಸವಿತುರ್ವರೇಣ್ಯ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಶ್ರೌತ **ತಣ್ತೊಡವು** – ತಂಪಾದ ಆಭರಣ **ತತ್ವ್ವರೂಪ** – ಅದೇ ರೂಪ **ತಣ್ಣಳರ್** – ತಂಪಾದ ಚಿಗುರು **ತತ್ವ್ವರೂಪಗುಣ** – ಅದೇ ರೂಪ ಮತ್ತು **ತಣ್ಣೞೆ** – ತಣ್ಪು+ಅಱಿ, ಶೀತಲತೆ ಹೋಗು ಗುಣಗಳು **ತಣ್ಪಿಡಿ** – ತಂಪಿನಿಂದ ಕೂಡು **ತಥಾಗತಮತ** – ಬೌದ್ದಮತ **ತಣ್ಣು** – ತಂಪು **ತಥ್ಯ** – ನಿಶ್ಕಯ **ತಣ್ಪುಗಂಮ** – ಶೀತಲ ಸುಗಂಧ **ತಥ್ಯಾಭಿಯೋಗ** – ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯತ್ನ **ತಣ್ಣುಗೆಯ್** – ತಂಪನ್ನುಂಟುಮಾಡು **ತದನಂತರಂ** – ಆನಂತರ **ತಣುದರ್** – ತಂಪನ್ನು ತಾ **ತದರ್ಧಪ್ರಮಿತ** – ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಅಳತೆಯ **ತಣ್ಪುವಡೆ** – ತಂಪನ್ನು ಹೊಂದು **ತದವಸಾನ** – ಅದರ ಕೊನೆ **ತಣ್ಪುವೀಱು** – ತಂಪು ಬೀರು **ತದಾತನ** – ಆ ಕಾಲದ **ತಣ್ಪುವೆಸಕೆಯ್** – ತಂಪಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು **ತದಾತ್ವಸುಖ** – ಆ ಕಾಲದ ಸುಖ **ತದಿಗೆ** – ಹುಣ್ಣಿಮೆ, ಅಮಾವಾಸೈಗಳನಂತರದ **ತಣ್ಪುವೆಱು** – ತಂಪು ಹೊಂದು ಮೂರನೆಯ ದಿನದ ತಿಥಿ **ತಣ್ಣುವೇಱು** – ತಣ್ಣುವೆಱು **ತಣ್ಣೀಱು** – ತಂಪು ಹೆಚ್ಚಾಗು **ತದೀಯ** – ಅದಕ್ಕೆ (ಆ ವ್ಯಕ್ಕಿಗೆ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ತದುಕು** – ಸಲ್ಲಕಿ ಗಿಡ **ತಣ್ಣನಿ** – ತಂಪು ಹನಿ **ತಣ್ಣಸಲೆ** – ತಮಪಾದ ಹುಲ್ಲುಹಾಸಲೆ **ತದೆ** – ಹೊಡೆ; ಏಟು **ತದೆವಡೆ** – ಏಟು ತಿನ್ನು **ತಣ್ಣಿಸಿಲ್** – ತಂಪಾದ ಬಿಸಿಲು, ಎಲೆಬಿಸಿಲು **ತದ್ದವ** – ಅದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ; ಹೆಚ್ಚು **ತಣ್ಣುಟೆಲ್** – ತಂಪು ಮರಳು; ತಂಪಾದ ತೋಪು ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ **ತಣ್ಣೆಳಗು** – ತಂಪಾದ ಕಾಂತಿ **ತಣ್ಣೊೞ್ತು** – ತಂಪು ಹೊತ್ತು **ತದ್ವಿರುದ್ದ** – ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ **ತಣ್ಯಲೆ** – ತಂಪನ್ನು ಹರಡು **ತತ್** – ಆ, ಅದು **ತದ್ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ** – ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ **ತತ** – ಹರಡಿದ; ತಂತಿ; ತಂತಿವಾದ್ಯ **ತನತು(ತ್ತು)** – ತನ್ನದು

ತನಯ – ಮಗ ಆಧಾರವಾದ ಮೂರು ಅನಿಲಗಳಲ್ಲಿ **ತನಯೆ** – ಮಗಳು ಕೊನೆಯದು **ತನುವಿದಾಹ** – ದೇಹದ ತಾಪ **ತನಿತು** – ತಾನಾಗಿ; ಸೇರಿ **ತನಿಗಂಡ** – ಬೇರೆಯಾದ ಮಾಂಸಖಂಡ ತನುವಿಧು – ರೇಖಾಚಂದ್ರ **ತನಿಗಂಮ** – ಸುವಾಸನೆ **ತನುವೆರಸು** – ದೇಹಸಮೇತ **ತನಿಗರ್ಮ** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ತನುಸೋಂಕು** – ದೇಹಸ್ಬರ್ಶನ **ತನುಸೌಂದರ್ಯ** – ದೇಹದ ಚೆಲುವು **ತನಿಗರ್ವ** – ಪಕ್ನವಾದ ಕಬ್ಬು **ತನೂಜ** – ಮಗ **ತನಿಗಳ್** – ಹದವಾದ ಕಳ್ಳೂ **ತನೂಜಾತೆ** – ಮಗಳು **ತನಿಗಿಚ್ಚು** – ಹಿತಕರವಾದ ಬೆಂಕಿ **ತನಿಗೆಂಡ** – ಉರಿಯುವ ಕೆಂಡ **ತನೂದರ** – ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ **ತನೂದರಿ** – ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳವಳು **ತನಿಗೆತ್ತು** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡುಗು; ಅತಿಶಯ ನಡುಕ **ತನಿಗೊರ್ವಿಸು** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿಸು **ತನೂಭವ** – ತನೂಜ **ತನಿಗೊರ್ವ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಬ್ಬು; ಅಧಿಕ ಮದ **ತನೆ** – ಬಸಿರು **ತನಿನಂಜು** – ಕಟುವಿಷ **ತನೆವಂದಿ** – ಗಬ್ಬ ಧರಿಸಿದ ಹಂದಿ **ತನಿರಸ** – ರುಚಿಯಾದ ರಸ **ತನ್ಯತ** – ಅವನ ಮತ **ತನಿವಂಡು** – ತನಿ+ಬಂಡು, ಸಿಹಿ ಮಕರಂದ **ತನ್ಮಧ್ಯ** – ಅದರ ನಡುವೆ **ತನಿವಣ್** – ಸಿಹಿ ಹಣ್ಣು **ತನ್ನಯ** – ಅದರಲ್ಲೇ ಲೀನವಾಗಿರುವ **ತನಿವದನು** – ಸರಿಯಾದ ಹದ, ರೀತಿ **ತನ್ವಂಗಿ** – ಕೋಮಲ ಶರೀರೆ **ತನಿವಾಲ್** – ಮಧುರವಾದ ಹಾಲು **ತನ್ತಿ** – ತನು+ಅಂಗಿ, ತನ್ವಂಗಿ **ತನಿವೆರ್ಚು** – ಬಹಳವಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗು **ತಪ** – ಶಾಖ; ತಪಸ್ಸು; ಮಾಘಮಾಸ **ತನಿವೆಳಗು** – ಶೀತಲ ಕಾಂತಿ **ತಪಂಗೆಯ್** – ತಪವನ್ನಾಚರಿಸು **ತನಿವೆಕ್ಲಂಗಳ್** – ಶೀತಲ ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ತಪಂಗೊಳ್** – ತಪವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳು **ತಪಂಬಡು** – ತಪಂಗೆಯ್ **ತನಿಬೇಟ** – ಮಧುರವಾದ ಪ್ರಣಯ **ತನಿಸುಸಿಲ್** – ಮಧುರ ಸಂಭೋಗ **ತಪಃಪರೀಷಹ** – (ಜೈನ) ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ **ತನಿಸೊರ್ಕು** – ಮಧುರವಾದ ಅಮಲು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತೊಂದರೆಗಳು **ತನಿಸೋ(೦)ಕು** – ಹಿತಕರ ಸ್ಪರ್ಶ; ಹಿತವಾಗಿ **ತಪಃಪ್ರಭಾವ** – ತಪಸ್ಸಿನ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಕತೆ ಸ್ಫರ್ಶಿಸು **ತಪಃಶೀಲ** – ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ **ತನು** – ಕೃಶವಾದ; ದೇಹ **ತಪನ** – ಸುಡುವ; ಸೂರ್ಯ **ತನುಜ** – ಮಗ **ತಪನಕರ** – ಬಿಸಿಲು **ತನುಜಾತ –** ತನುಜ **ತಪನಕಾಂತಾಶ್ಯ** – ಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆ **ತಪನತಪ್ತ** – ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟ **ತನುಜೆ** – ಮಗಳು **ತನುತರ** – ಹೆಚ್ಚು ಕೋಮಲ **ತಪನಾತಪ** – ಸುಡುವ ಬಿಸಿಲು **ತಪನಾಸ್ತ** – ಸೂರ್ಯಸ್ತ್ರ **ತನುತ್ರ** – ಕವಚ **ತನುತ್ವ** – ಕೃಶತೆ **ತಪನೀಯ** – ಸುಡಬೇಕಾದುದು; ಬಂಗಾರ **ತಪನೀಯಸಾನು** – ಚಿನ್ನದ ಶಿಖರ **ತನುತ್ತಂಬಡೆ** – ಕೃಶವಾಗು **ತನುದಂಡ** – ದೇಹದಂಡನೆ **ತಪನೀಯಸೂತ್ರ** – ಚಿನ್ನದ ಎಳೆ **ತನುಧರ್ಮ** – ದೇಹದ ಸ್ವಭಾವ **ತಪನೋದಯ** – ಸೂರ್ಯೋದಯ **ತನುಭವೆ** – ಮಗಳು **ತಪನೋಪಲಮತ್ರಿಕೆ** – ಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆಯ **ತನುಭೃದ್ದುಣ** – ಜೀವಸಮೂಹ ಪ್ರತಿಮೆ **ತನುಮಧ್ಯೆ** – ಸಣ್ಣ ಸೊಂಟವುಳ್ಳವಳು ತಪಮಾನ್ - ತಪಂ+ಆನ್, ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳು **ತನುಮುನಿ** – ಕೃಶನಾದ ಮುನಿ **ತಪಮಿರ್** – ತಪಮಾನ್ **ತಪಯೋಗ** – ತಪಸ್ಸಿನ ಸಂಬಂಧ **ತನುರಕ್ಷೆ** – ದೇಹರಕ್ಷ್ಮೆ **ತನುರುಚಿ** – ದೇಹಕಾಂತಿ **ತಪಶ್ಚರಣ** – ತಪಸ್ಸಿನ ಆಚರಣೆ **ತಪಸ್ತಪ್ತ** – ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂದ **ತನು(ನೂ)ರುಹ** – ಮೈಯ ಕೂದಲು ತಪಸ್ಥೆ – ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವಳು **ತನುರೋಮಾವಳ** – ತನುರುಹ **ತಪಸ್ಸು** – (ಜೈನ) ಅನಶನ, **ತನುವಾತ** – (ಜೈನ) ವಿಶ್ವಾಕಾಶವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಎಂಟು ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಅವಮೋ(ಮೌ)ದರ್ಯ,

ತಮಾಲ(ಳ)ಪತ್ರ – ಹೊಂಗೆಯ ಎಲೆ ವೃತ್ತಿಪರಿಸಂಖ್ಯಾನ, ರಸಪರಿತ್ಯಾಗ, ವಿವಿಕ್ಕಾವಾಸ(ವಿವಿಕ್ಕಶಯನಾಶನ), **ತಮಾಲಮಾಲೆ** – ಹೊಂಗೆಯ ತೋಪು ಕಾಯಕ್ಲೇಶ ಎಂಬ ಬಾಹ್ಯ ತಪಸ್ಸುಗಳೂ; **ತಮಾಲವನ** – ಹೊಂಗೆಯ ತೋಪು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ವಿನಯ, ವೈಯಾವೃತ್ಯ, ತಮಾಲವೀಧಿ – ಹೊಂಗೆಯ ಸಾಲುಮರಗಳ ದಾರಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಧ್ಯಾನ, ವ್ಯತ್ನರ್ಗ ಎಂಬ **ತಮಾಲ ಪ್ರವಾಳ** – ಹೊಂಗೆಯ ಚಿಗುರು **ತಮಾಳಕಾಳಕೆ** – ಹೊಂಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪು ಅಭ್ಯಂತರ ತಪಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆ ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು **ತಪಿ** – ತಪನ, ಸೂರ್ಯ **ತಮಾಳೀವನ** – ತಮಾಲವನ **ತಮೋಗ್ರಹಣ** – ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು **ತಮಿಸ್ರ** – ಕತ್ಕಲೆ **ತಮೋಧನ** – ತಪಸ್ಸನ್ನೇ ಧನವಾಗುಳ್ಳ ಋಷಿ **ತಮೋಧಿ** – ಕತ್ತಲ ಮೊತ್ತ **ತಪೋಧನಾಖ್ಯಾನ** – ತಪೋಧನರ ಬಗೆಗಿನ ಕತೆ; **ತಮೋಬಂಧ** – ಕತ್ತಲ ಕಟ್ಟು; ಅಜ್ಲತೆಯ ಕಟ್ಟು (ಜೈನ) ತ್ರಿಷಷ್ಟಿ ಶಲಾಕಾಮರುಷರ ಕತೆ **ತಮೋರಿ** – ತಮಃ+ಅರಿ, ಕತ್ತಲ ಶತ್ರು, ಸೂರ್ಯ **ತಮೋವಿಕೃತಿ** – ಕತ್ತಲೆ(ತಮೋಗುಣ)ಯ ವಿಕಾರ **ತಪೋಧನೆ** – ತಪಸ್ಸನ್ನೇ ಧನವಾಗುಳ್ಳವಳು **ತಮೋಧರ** – ತಪೋಧರ **ತಮೋಹರ** – ಕತ್ತಲ (ಅಜ್ಲಾನದ) ನಿವಾರಣೆ **ತಮೋನಿಯಮ** – ತಪಸ್ಸಿನ ನಿಯಮ **ತಮ್ಮ** – ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರ; ಸ್ವಂತದ **ತಮೋನಿಯುಕ್ತ** – ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ **ತಮ್ಮಡಿ** – ಗುರು **ತಮೋನಿಯೋಗ** – ತಪದ ಆಚರಣೆ **ತಮ್ಮುತಿರ್ವರು** – ತಾವಿಬ್ಬರು **ತರ್** – ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ **ತಮೋಭರ** – ತಪಸ್ಸಿನ ತೀವ್ರತೆ **ತಮೋಭಾರ** – ತಪಸ್ಸಿನ ಭಾರ **ತರ** – ಕ್ರಮ; ಸಾಲು; ವೇಗ **ತಮೋರಾಜ್ಯ** – ತಪಸ್ಸಿನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ **ತರಂಗ** – ಅಲೆ; ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆ **ತಮೋರುಪಮಾರ್ಗ** – ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ **ತರಂಗಭಂಗ** – ಅಲೆಯು ಒಡೆಯುವುದು **ತರಂಗಲೇಖೆ** – ಅಲೆಯ ಅಂಚು **ತಮೋಲಕ್ಷ್ಮಿ** – ತಪಸ್ಸೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮಿ **ತರಂಗಿಣಿ** – ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು, ನದಿ **ತಪೋವನ** – ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಡುವ ಜಾಗ **ತರಂಗಿಸು** – ಅಲೆಯಂತೆ ಮುಮದುವರಿ **ತಮೋವೃತ್ತಿ** – ತಪಸ್ಸಿನ ಆಚರಣೆ **ತರಂಗೊಳಸು** – ಕ್ರಮಪಡಿಸು **ತಮೋವೃದ್ಧಿ** – ತಪಸ್ಸಿನ ಏಳಿಗೆ **ತರಂಜಡಿ** – ಸಾಲುಗಟ್ಟು **ತಪೋಹೀನತೆ** – ತಪಸ್ಸು ಇಲ್ಲದಾಗುವುದು **ತರಂಬೆಱು** – ತರಂಬಿಡಿ **ತಪ್ತ** – ಕಾಯ್ದ **ತರಕಸ** – ಬಿಲ್ಲು; ಬತ್ಕಳಿಕೆ **ತಪ್ತಾಯಸ** – ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣ **ತರಕ್ಷು** – ಕಿರುಬ; ಹುಲಿ **ತಪ್ತಾಯಸರಸ** – ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ದ್ರವ **ತರಜೆಗತ್ತರಿ** – ಕುದುರೆಗೆ ತೊಡಸುವ ಒಂದು **ತಪ್ತಾಶ್ಮ** – ಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆ ಆಭರಣ **ತಪ್ಪು** – ಸರಿಯಲ್ಲದ್ದು; ತಪ್ಪುಮಾಡು; ದೋಷ **ತರಣ** – (ತ್ರಾಣ) ಶಕ್ತಿ **ತಪ್ಪುನೋಟ** – ಕಳ್ಳನೋಟ **ತರಣದ್ರೋಣಿ** – ದಾಟಿಸುವ ದೋಣಿ **ತರಣಿ** – ದೋಣಿ; ಸೂರ್ಯ **ತದ್ದುನೋಡು** – ಕದ್ದು ನೋಡು **ತಪ್ಪುವಿಡಿ** – ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿ **ತರಣಿಕಾಂತ** – ಸ್ಪಟಿಕ **ತಮ** – ಕತ್ತಲೆ; ತಮೋಗುಣ; ಅಜ್ಲಾನ **ತರಣಿಕುಲ** – ದೋಣಿಗಳ ಗುಂಪು; ಸೂರ್ಯವಂಶ **ತಮಂಗಮಂಟಪ** – ಸಭಾಂಗಣ **ತರಣಿಪ್ರಭ** – ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳವನು **ತಮಃಪಟ(ಲ**) – ಕತ್ತಲ ರಾಶಿ **ತರತ್ತರಂಗ** – ಚಲಿಸುವ ಅಲೆ **ತಮ(ಃ)ಪ್ರಭೆ** – ಒಂದು ನರಕ **ತರತ್ತರಂಗ** – ಚಲಿಸುವ ಅಲೆ **ತಮಃಸಂಗತಿ** – ಕತ್ತಲೊಡನೆ ಸಹವಾಸ **ತರತ್ತರಳ** – ಚಲಿಸುವ **ತಮರ್** – ತವರು **ತರತ್ತಾರನೇತ್ರ –** ಚಂಚಲವಾದ ಗುಡ್ಡೆಯಿರುವ ಕಣ್ಣು **ತಮರ್ಮನೆ** – ತವರುಮನೆ **ತರಲ** – ಅಚ್ಕರಿ; ಚಂಚಲ **ತಮಸ್ತಮ** – ಗಾಢ ಕತ್ತಲೆ; ಅಜ್ಲಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲು **ತರಲ(ಳ)ತೆ** – ಚಾಂಚಲ್ಯ **ತರಲಾ(ಳಾ)ಕ್ಷಿ** – ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣು(ಳ್ಳವಳು) **ತಮಸ್ತಿನಿ –** ರಾತ್ರಿ **ತಮಸ್ಸಂಹೃತಿ** – ಕತ್ತಲನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವಿಕೆ **ತರಲಾ(ಳಾ)ಪಾಂಗ** – ಚಂಚಲ ಕುಡಿನೋಟ **ತಮಸ್ಪ್ರಭಾವ** – ತಾಮಸ ಗುಣ **ತರಲಾ(ಳಾ)ಯತಾಕ್ಷಿ** – ಚಂಚಲವಾದ ಹಾಗೂ ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ತಮಾಲ(ಳ)** – ಹೊಂಗೆಯ ಮರ

ತರಲೇಕ್ಷಣ – ಚಂಚಲ ನೇತ್ರ **ತರ್ಷ** – ತರ್ಪಣ; ಬಯಕೆ, ಹಂಬಲ **ತರವಾರಿ** – ಕತ್ತಿ **ತಲ(ಳ)** – ಕೆಳಗಡೆ; ಅಂಗೈ; ಅಧೋಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ **ತರಸಾದಂ** – ನೈರುತ್ಯ ದೇವತೆ **ತಲೆ** – ಶಿರಸ್ಸು **ತರಸ್ತಿ** – ಗರುಡ **ತರಹರಿಸು** – ಸಹಿಸಿಕೊ **ತಲೆಗರೆ** – ಅಡಗಿಕೊ **ತರಳತರ** – ತುಂಬ ಚಂಚಲವಾದ **ತಲೆಗವಿ** – ತಲೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡು **ತಲೆಗಾ(ಯ್)** – ತಲೆಯನ್ನು ಕಾಯಿ; ರಕ್ಸಿಸು **ತರಳತಾರನೇತ್ರ** – ಚಂಚಲ ಹಾಗೂ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ **ತಲೆಗಾಹಿನಾಳ್** – ಮೈಗಾವಲ ಭಟ **ತರಳತೆ** – ಚಾಂಚಲ್ಯ **ತಲೆಗುತ್ತು** – ತಲೆಬಾಗು **ತರಳನಯನೆ** – ತರಲಾ(ಳಾ)ಕ್ಸಿ **ತಲೆದರ್ಗು** – ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸು **ತರಳಲೋಚನೆ** – ತರಲಾ(ಳಾ)ಕ್ಷ್ಮಿ **ತಲೆದುಡುಗೆ** – ತಲೆಯ ಆಭರಣ **ತರಳಾಂೞಕೆ** – ತರಲಾ(ಳಾ)ಕ್ಸಿ **ತಲೆದೂಗು** – ಮೆಚ್ಚಿಕೊ; ಸಮ್ಮತಿಸು **ತರಳೀಕೃತ** – ನಡುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ **ತಲೆದೊಡವು** – ತಲೆದುಡುಗೆ **ತರಿಸು** – ತರುವಂತೆ ಮಾಡು **ತಲೆದೋಱು** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ತರಿಯಿಸು** – ದಾಟು **ತಲೆನವಿರ್** – ತಲೆಗೂದಲು **ತರು** – ಮರ **ತಲೆನೀರ್** – ಮುಟ್ಯಾದವಳು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ **ತರುಕೋಟರ** – ಮರದ ಪೊಟರೆ ಮಾಡುವ ಸ್ನಾನ **ತರುಚರ** – ಕೋತಿ **ತಲೆನಾಯಕ** – ಮುಖ್ಯ **ತರುಚರಕಾಂತೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿ **ತಲೆನೀರ್ಮೀ** – ತಲೆಗೆ ಸ್ಸಾನಮಾಡು **ತರುಜಾತ** – ತೋಪು **ತಲೆನೇಣ್** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೊರಳಿನ ಹಗ್ಗ **ತರುಣ** – ಎಳೆಯದಾದ; ಹರೆಯದವನು **ತಲೆಮಡು** – ತಲೆಗೆ ತಾಗು **ತರುಣತ್ವ** – ಎಳೆತನ **ತಲೆಯಿಕ್ಕು** – ತಲೆಯಿಡು; ಮಲಗು **ತರುಣದಿನಾಧೀಶ** – ಬಾಲಸೂರ್ಯ **ತಲೆಯುರ್ಚು** – ಅಡಗಿಕೊ **ತರುಣಾರುಣ** – ತಿಳಿ ಕೆಂಪು **ತಲೆಯೂಱು** – ತಲೆಬಾಗು **ತರುಣಾರ್ಕ** – ಬಾಲಸೂರ್ಯ **ತಲೆಯೆಱಕ** – ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸು **ತರುಣಿ** – ಹರೆಯದವಳು **ತಲೆಯೇಱು** – ತಲೆಗೆ ಹತ್ತು; ತಲೆಯ ಗಾಯ **ತರುಣಿಕೇಕರ** – ತರುಣಿಯ ಕುಡಿನೋಟ **ತಲೆಯೊತ್ತು** – ತಲೆತೂರಿಸು **ತರುಣೇಂದು** – ಬಾಲಚಂದ್ರ **ತಲೆವ(ಮ)ಡು** – ಎದುರಾಗು **ತರುನಿವಹ** – ಮರಗಳ ಗುಂಪು **ತಲೆವಣಿ** – ತಲೆಯ ಮಣಿ; ಶ್ರೇಷ್ಡ **ತಲೆವರಿ** – ಮುಂದೆ ಹೋಗು **ತರುವಲ** – ಹುಡುಗ; ತಬ್ಬಲಿ **ತರುವಅತನ** – ಹುಡುಗುತನ; ತಬ್ಬಲಿತನ **ತಲೆವರಿಗೆ** – ಗುರಾಣಿ **ತರುವ್ರಾತ** – ಮರಗಳ ಸಮೂಹ **ತಲೆವಱೆ** – ತಲೆ+ಪಱಿ, ಲೋಚುಮಾಡು; **ತರುಶಿಫೆ** – ಬಿಳಲು ಅಲಂಕರಿಸು **ತರುಷಂಡ** – ತರುವ್ರಾತ **ತಲೆವಾಗಿಲ್** – ಮುಂಬಾಗಿಲು **ತರುಸಾರ** – ಚೇಗು **ತಲೆವಿಕ್ಕ** – ತಲೆ+ಪಿಕ್ಕು, ತಲೆ ಬಾಚು **ತಲೆವಿಡಿಗಲ** – ತಲೆಹಿಡುಕ **ತರ್ಕ** – ವಾದ; ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರ **ತಲೆವಿಲ್** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಿಲ್ಲು; ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ **ತರ್ಕಮಾಡು** – ವಾದಮಾಡು **ತಲೆವೀಡು** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬೀಡು **ತರ್ಕೈಸು** – ತಳ್ಕೈಸು, ಅಪ್ಪಿಕೊ **ತಲೆವೀಸು** – ಒಪ್ಪದಿರು, ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳು **ತರ್ಜನ** – ನಿಂದನೆ; ಹೆದರಿಸುವುದು **ತರ್ಜನನಿರತ** – ನಿಂದನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವನು **ತಲೆವೂಸು** - ತಲೆ+ಪೂಸು, ತಲೆಗೆ ಲೇಪಿಸು **ತರ್ಜನಿ** – ತೋರುಬೆರಳು **ತಲೆವೇನೆ** – ತಲೆ ಬೇನೆ **ತಲೆವೇಸಱು** – ತಲೆ ಬೇಸರ **ತರ್ಜನೋಕ್ತಿ** – ನಿಂದೆಯ ಮಾತು **ತರ್ಜಿತೆ** – ಧಿಕ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು **ತಲೆವೊಲ** – ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶ **ತರ್ಜಿಸು** – ನಿಂದಿಸು; ಬೆದರಿಸು; ದೂರಮಾಡು **ತಲೆಸುತ್ತು** – ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತುವ ಬಟ್ಟಿ, ಶೀರ್ಷಕ **ತರ್ಣಕ** – ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರು **ತಲೆಸೂಡು** – ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸು; ಶಿರಸಾವಹಿಸು **ತಲೋ(ಳೋ)ದರಿ** – ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳವಳು **ತರ್ಪಣ** – ತುಷ್ಟಿ **ತರ್ಮ** – ತಬ್ಬಿಕೊ, ಅಪ್ಪು ತಲ್ಪ(ಕ್ಟ) – ಹಾಸಿಗೆ; ಮಹಡಿ

ತಳವೆಳಗು – ಬೆರಗು; ಗಾಬರಿ **ತಲ್ಲಣ** – ತಲ್ಲಣ, ಭಯ **ತಳಸಾರ್** – ತಳ ಸೇರು **ತಲ್ಲೞೆಸು** – ಭಯಗೊಳ್ಳು **ತವ(೦)ಗ** – ಉನ್ನತಾಸನ; ವೇದಿಕೆ **ತಳಸು** – ತಡಸಲ ಮರ **ತವಕ** – ಆತುರ **ತಳಾಮಳಕ** – ಅಂಗೈಯ ನೆಲ್ಲಿ; ಸುಸ್ಪಷ್ಟ **ತಳಾಱ** – ತಳವಱ **ತವಕಿಗ** – ಉತ್ಸುಕನಾದವನು **ತಳಾಱಿಕೆ** – ತಳವಱಿಕೆ **ತವಕಿಸು** – ಉತ್ಸುಕಗೊಳ್ಳು **ತಳಾಱುಗೆಯ್** – ತಳವಾರನ ಕೆಲಸ ಮಾಡು **ತವದೊಣೆ** – ಅಕ್ಸಯವಾದ ಬತ್ತಳಿಕೆ **ತವರಾಜ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಿಳಿ ಸಕ್ಕರೆ **ತ೪** – ಎರಚು, ಸೇಚಿಸು; ಅನ್ನಸತ್ರ **ತಳಗೆ** – ತಟ್ಟೆ **ತವ(ಪ)ಸಿ** – ತಪಸ್ವಿ **ತಳಗೊಂಚೆ** – ಬೇಲಿ **ತವಸು** – ತಪಸ್ಸು **ತವಿಗೋಲ್** – ತವಿಸುವ ಕೋಲು, ಬಾಣ **ತಳಪ(ಮ)** – ಸಿಂಪಡಿಸುವಿಕೆ **ತವಿಲ್** – ಕುಂದು; ತೊಂದರೆ; ನಾಶ **ತಳಯಿಸು** – ಚಿಮುಕಿಸು **ತವಿಸು** – ಕ್ರಯಿಸು **ತಳರ್** – ಚಿಗುರು **ತಆರುಯ್ಯಲ್** – ಚಿಗುರಿನ ಉಯ್ಯಾಲೆ **ತವುಂಕಲ್** – ಕ್ರಯ **ತಕರೆಲೆ** – ಚಿಗುರೆಲೆ **ತವು** – ಕ್ಷಯಿಸು **ತವುಗೆ** – ಕೊನೆ **ತಳರೋಳ** – ಚಿಗುರಿನ ಸಾಲು **ತವುಡು** – ಹೊಟ್ಟು **ತಆರ್ಗಳಸ** – ಚಿಗುರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುವ ಕಳಶ **ತವುತರ್** – ಕ್ಷೀಣಗೊಳ್ಳು; ಬರಿದಾಗು; ಮತ್ತೆ ಬಾ **ತಳರ್ಗಾಸೆ** – ಚಿಗುರು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ; ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ **ತವುದಲೆ** – ಮುಗಿತಾಯ **ತಳಗೋಂಚಲ್** – ಚಿಗುರಿನ ಗೊಂಚಲು **ತಳಗೋಂಬು** – ಚಿಗುರಿದ ಕೊಂಬೆ **ತವುದಲೆಗಾಣಿಸು** – ಕೊನೆಗಾಣಿಸು **ತವೆ** – ಮುಗಿದುಹೋಗು **ತ೪ರ್ಚು** – ಚಿಗುರು ಬಿಡು **ತಸ್ತರ** – ಕಳ್ಳ **ತ೪ರ್ಜೊಂಪ** – ಚಿಗುರಿನ ಗೊಂಚಲು **ತಆರ್ದೊಂಗಲ್** – ತಳಿರ್ಗೊಂಬು **ತಕ್** – ಎದುರಿಸು; ತಳೆ **ತಳ** – ಕೈ, ಅಂಗೈ **ತಆರ್ದೋರಣ** – ಚಿಗುರುಗಳ ತೋರಣ **ತಳಕು** – ಲೇಪನಮಾಡು **ತಕರ್ವಂದರ್** – ಚಿಗುರಿನ ಮಂಟಪ **ತಳಚ್ಚಂದ** – ತಳದ ವಿನ್ಯಾಸ **ತಕರ್ವಟ್ಟೆ** – ಚಿಗುರಿನ (ಬಣ್ಣದ) ಬಟ್ಟೆ **ತ೪ರ್ವನೆ** – ಚಿಗುರಿನ ಮನೆ **ತಳತಂತ್ರ** – ಪದಾತಿ ಸೈನ್ಯ **ತಳಪಟ್ಟು** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ವರಸೆ **ತಳರ್ವಸೆ** – ಚಿಗುರಿನ ಹಸೆ, ಹಾಸಿಗೆ **ತಳಮಳಗು** – ಬೆರಗು; ಗೊಂದಲ **ತಳರ್ವಾಸು** – ಚಿಗುರಿನ ಹಾಸಿಗೆ **ತ೪ರ್ವೇಜೆಸು** – ಚಿಗುರುವಂತೆ ಮಾಡು **ತಳಮಳಗಾಗು** – ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳು; ಬೆರಗಾಗು **ತಳಮಳಗೊಳಸು** – ಕಳವಳವುಂಟುಮಾಡು **ತ೪ವೆ೯ಱು** – ಚಿಗುರು **ತಳಮಳಸು** – ಕಳವಳಗೊಳ್ಳು **ತಆರ್ವೊಱೆ** – ಚಿಗುರಿನ ಹೊರೆ **ತಳರ್ವೋಗು** – ಚಿಗುರಲು ತೊಡಗು **ತಳಮಿತಮಧ್ಯೆ** – ಬಹು ತೆಳ್ಳನೆ ಸೊಂಟವುಳ್ಳವಳು **ತಳರ್** – ಚಲಿಸು; ಹೊರಡು **ತಳಸು** – ಕುಟ್ಟು **ತಳರಡಿ** – ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಹೆಜ್ಪೆ, ದಟ್ಟಡಿ **ತಳುವು** – ತಳ್ನು, ತಡಮಾಡು **ತಳರ್ಚ** – ತಳರಿಸು, ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು; **ತಳೆ** – ಧರಿಸು; ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ ಹೊರಡು **ತಳಿಯಕ್ಕು** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟು **ತಳರ್ನಡೆ** – ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ, ಮಂದಗಮನ **ತಕೋದಕ** – ಕಾಲು ತೊಳೆದ ನೀರು **ತಕೋದರಿ** – ತೆಳುನಡುವಿನ ಹೆಂಗಸು **ತಳರ್ನುಡಿ** – ತೊದಲು ನುಡಿ **ತಳರ್ಮ** – ಹರಹು **ತಕೋಪಲಾತ** – ತಳದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳಿರುವ **ತಕರ್ವಕ್ತಿ** – ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುವ ಹಕ್ಕಿ, ಹಂಸ **ತಕ್ಷಱೆ** – ಲೇಪನಮಾಡು **ತಳಲ್** – ಚಿಗುರು **ತಕ್ಕು** – ಅನುಲೇಪನ; ಲೇಪಿಸು **ತಳಲುಂಬಳಲುಂಗುಟ್ಟ** – ಸದೆಬಡಿ **ತಕ್ಸು** – ಧರಿಸಿರುವಿಕೆ **ತಳವರ್ಗ** – ಸೈನ್ಯ **ತಕ್ಸೊಯ್** – ನೂಕು; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಸುರಿ; ಒತ್ತಾಗಿ **ತಳವಱ** – ತಳವಾರ, ನಗರರಕ್ಷಕ ಸೇರು **ತಳವಱಿಕೆ** – ತಳವಾರನ ಕೆಲಸ **ತಕ್ತು** – ತಡಮಾಡು; ವಿಳಂಬ **ತಳವೆಳಗಾಗು** – ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು **ತಟ್ಟದು** – ಸೇರುವುದು

ತಟ್ಟಗೆಯ್ – ವಿಳಂಬ ಮಾಡು **ತಾಂಬೂಲಕರಂಕವಾಹಕ** – ತಾಂಬೂಲಕರಂಕವನ್ನು **ತಕ್ಷಂಕ** – ಆತಂಕ ಹಿಡಿದಿರುವವನು **ತಕ್ಟಂಕ(೦)ಗುಟ್ಟು** – ತುಂಬಿ ತುಳುಕು **ತಾಂಬೂಲಕರಂಕವಾಹಿನಿ** – ತಾಂಬೂಲಕರಂಕವನ್ನು **ತಕ್ಟಂಕಂಗೊಳ್** – ಆತಂಕಪಡು ಹಿಡಿದಿರುವ ದಾಸಿ **ತಕ್ಟಂಕಂಗುಟ್ಟಸು** – ಆತಂಕಗೊಳಿಸು **ತಾಂಬೂಲದಾನ** – ತಾಂಬೂಲ ನೀಡು **ತಕ್ಷಂಕಗೊಳಸು** – ಆತಂಕಗೊಳಿಸು **ತಾಂಬೂಲಕಾನಿಕೇತನ** – ವೀಳೆಯವನ್ನು ಮಾರುವ **ತಕ್ಲಂಕುಗೆಡೆ** – ಆತಂಕದಿಂದ ಕುಸಿದುಬೀಳು ತಾಟಂಕ - ಕಿವಿಯ ಓಲೆ **ತಳ್ಱೆ** – ಲೇಪಿಸು, ಬಳಿ **ತಱಂಟುದಲೆ** – ಬೋಳುತಲೆ **ತಾಡನ** – ಹೊಡೆಯುವುದು ತಱಕಟ – ಚೇಷ್ಟೆ **ತಾಡಿತ** – ಹೊಡೆಯಲಾದ **ತಾಣ** – (ಸ್ಥಾನ) ಎಡೆ **ತಱಗಿಲೆ** – ಒಣಗಿದ ಎಲೆ **ತಱತಱ೦** – ಅಸಂಬದ್ಧತೆಯಿಂದ **ತಾಣಬಟ್ಟ** – ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟ **ತಾಣಾಂತರ** - (ಸ್ಥಾನಾಂತರ) ಸ್ಥಳ, ಬೀಡು **ತಱಬಱಕ** – ಹರುಕುಮುರುಕು **ತಾತ** – ತಂದೆ **ತಱೆ** – ಕತ್ತರಿಸು **ತಱೆವಣಲ್** – ಹರಳುಹರಳಾಗಿರುವ ಮರಳು **ತಾತ್ವರ್ಯ** – ಅಭಿಪ್ರಾಯ **ತಱೆಸಲ್** – ನಿರ್ಧರಿಸು **ತಾತ್ಪರ್ಯಕಾರ್ಯ** – ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಕಲಸ **ತಱೆಸಲ(ವು)** – ನಿರ್ಧಾರ, ನಿರ್ಣಯ **ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ** – ಆಶಯ **ತಾದಾತ್ಮ್ಯ** – ಅದರಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರುವುದು **ತಱುಂಬು** – ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸು; ಸನ್ನೆಕೋಲು **ತಱುವಾಯ್** – ಕ್ರಮ; ಆನಂತರದಲ್ಲಿ **ತಾನ** – ದಾರ **ತೞ್ –** ಸೇರು **ತಾನಕ** – ಶಸ್ತ್ರವಿದೈಯ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ **ತೞತೞಗುದಿ** – ಜೋರಾಗಿ ಕುದಿ **ತಾಪಣೆ** – (ಸ್ಥಾಪನೆ) ನೆಲೆಗೊಳಿಸು **ತಾಪಸ** – ತಪಸ್ವಿ **ತೞತೞನೆ** – ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿ **ತೞತೞೆಸು** – ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರು **ತಾಪಸಕುಮಾರ** – ಮುನಿಕುಮಾರ **ತೞಪೞನೆ** – ಜೋರಾಗಿ **ತಾಪಸನಿಕಾಯ** – ಮುನಿಗಳ ಗುಂಪು **ತೞಲ್** – ಬಲಿತ ಕಾಯಿ (ಮುತ್ತಗಾಯ್) **ತಾಪಸರೂಪ** – ಮುನಿವೇಷ **ತಟೆ** – ತೊಲೆ, ದಪ್ಪನಾದ ದಿಮ್ಮಿ **ತಾಪಸಾಚರಣ** – ತಪಸ್ಸು **ತಟೆಗೋಂಟೆ** – ತಳಿಗೋಂಟೆ, ಬೇಲಿ **ತಾಪಸಾಶ್ರಮ** – ತಪೋವನ **ತೞೆ** – ಧರಿಸು; ಛತ್ರಿ **ತಾಪಿ** – ತಪತೀನದಿ **ತಾಪಿಂಛ(ಜ)** – ಹೊಂಗೆಯ ಮರ **ತೞಿದಿಱುಗಲ್** – ಛತ್ರಿಗಳ ಸಮೂಹ **ತೞಿವಿಡಿ** – ಕೊಡೆ ಹಿಡಿ **ತಾಪಿಚ್ಛ** – ತಾಪಿಂಛ(ಜ) ತೞ್ತು – ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರು **ತಾಮ** – ಭೇದಿಸು; ಸೀಳು **ತೞ್ತಿಗೊಳ್** – ಆಲಂಗಿಸು **ತಾಮರಸ** – ತಾವರೆ **ತಾಮರಸನೇತ್ರ** – ಕಮಲನೇತ್ರ **ತೞ್ಸಿ)(ಕ್ಕೈ)ಸು** – ಆಲಂಗಿಸು, ಅಪ್ಪಿಕೋ **ತಾಮರಸಮುಣ** – ತಾವರೆಯಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನು **ತೞ್ಗ** – ತಗ್ಗು, ಕ್ಷೀಣಿಸು **ತೞ್ಷಣಗುದಿ** – ತೞತೞಗುದಿ **ತಾಮರೆ** – ತಾವರೆ **ತಾಮರೆಗೆಱೆ** – ತಾವರೆಯ ಕೊಳ **ತೞ್ತೆಱೆ** – ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊಡೆ **ತೞ್ಷಲ್** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ತಾಮರೆಗೊಳ** – ತಾಮರೆಗೆಱ್ **ತೞ್ಷ** – ಆಲಿಂಗನ; ಆಲಂಗಿಸು **ತಾಮ್ರ** – ಒಂದು ಲಿಲೋಹ; ಕೆಂಬಣ್ಣ **ತೞ್ಬ್ರಿಯ್** – ಮೆತ್ತಿಕೊ **ತಾಮ್ರಚೂಡ(ಳ**) – ಹುಂಜ **ತಾಂಕು(ಗು)** – ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ತಡೆ **ತಾಮ್ರತುಂಡ** – ಕೆಂಪು ಕೊಕ್ಕು; ಗಿಣಿ **ತಾಂಗು** – ತಡೆದುಕೋ **ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ** – ಒಂದು ನದಿ **ತಾಮ್ರಮಯ** – ತಾಮ್ರದಿಂದ ತುಂಬಿದ **ತಾಂಟಸು** – ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಸೋಕಿಸು **ತಾಮ್ರಲೋಚನ** – ಕೆಂಗಣ್ಲು(ಳ್ಳವನು) **ತಾಂಟು** – ಅಪ್ಪಳಿಸು **ತಾಯ್** – ತಾಯಿ **ತಾಂಡವಪ್ರೌಢಿ** – ತಾಂಡವನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಿಮೆ **ತಾಂಬೂಲ** – ಅಡಕೆ; ವೀಳೆಯ **ತಾಯ್ದರು** – ಮೂಲಸ್ಥಾನ **ತಾಂಬೂಲಕರಂಕ** – ತಾಂಬೂಲದ ಭರಣಿ **ತಾಯ್ದಾಡು** – ಮೂಲಸ್ಥಾನವಾದ ಕಾಡು **ತಾಯ್ದರಿ** – ತಾಯಿ ಬೆಟ್ಟ; ಬೆಟ್ಟಗಳ ತಾಯಿ

ತಾಕ್ಷ್ಯ೯ – ಹದ್ದು; ಗರುಡ **ತಾಯ್ದೊಟ್ಟಲ್** – ಆಶ್ರಯ **ತಾಯ್ಡಣಲ್ –** ತಳದ ಮರಳು **ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯ೯ಸ್ಥ** – ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನು, ವಿಷ್ಣು **ತಾಯ್ಡಜಲ್ಲೆಱ**ೆ – ತಳದ ಮರಳು ಕಾಣುವಂತಾಗು **ತಾರ್ಕ್ಷೇಷು** – ಗರುಡಾಸ್ತ್ರ **ತಾಯ್ವಾಲ್** – ತಾಯ ಹಾಲು **ತಾಣ್** – ತೃಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ತಾರ್ಮುಟ್ಟು** – ಸೋಂಕು; ಅಪ್ಪಳಿಸು **ತಾಯ್ವಡಿ** – ಮರಿ ಹಾಕಿದ ಆನೆ **ತಾಯ್ವೆದೆಗೂಡು** – ನೆಲವು ಹದಗೊಳ್ಳು **ತಾಲನಂದನ** – ತಾಳೆಮರಗಳ ಗುಂಪು **ತಾರ** – ಬೆಳ್ಳಿ; ಜೋರು ಧ್ವನಿ **ತಾಲವನ** – ತಾಲನಂದನ **ತಾರಕ** – ದಾಟಿಸುವವನು; ಏರುದನಿ; ನಕ್ಸತ್ರ **ತಾಲ(ಳ)ವೃಂತ** – ಬೀಸಣಿಗೆ **ತಾರಕಗಣ** – ನಕ್ಷತ್ರಮಂಜ **ತಾಲು(ಳು)ಗೆ** – ಗಂಟಲು ತಾರಕಾರಿ – ತಾರಕ+ಅರಿ, ತಾರಕನ ಶತ್ರು, ಷಣ್ಮುಖ; **ತಾವಡಿ** – ಅಲೆತ; ಆಯಾಸ **ತಾವಡಿಗೊಳ್** – ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಶತ್ರು, ಸೂರ್ಯ **ತಾರಕಿತ** – ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ತಾವರೆದಂಟು** – ತಾವರೆಯ ಕಾಂಡ **ತಾರಕೋತ್ತರ** – ನಕ್ಸತ್ರಮಂಜ **ತಾವರೆನೂಲ್** – ತಾವರೆಯ ನಾರು **ತಾರಗಿರೀಂದ್ರ** – ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟ **ತಾವರೆಯರಲ್** – ತಾವರೆಯ ಹೂ **ತಾವರೆವಂಡು** – ತಾವರೆ+ಬಂಡು, ತಾವರೆಯ **ತಾರಗೆ** – ನಕ್ಷತ್ರ **ತಾರಗೆದುಱುಗಲ್** – ನಕ್ಸತ್ರಗಳ ಗೊಂಚಲು ಮಕರಂದ **ತಾರನಗೇಂದ್ರ** – ತಾರಗಿರೀಂದ್ರ **ತಾವರೆವಗೆ(ಯ)** – ತಾವರೆಯ ಶತ್ರು, ಚಂದ್ರ **ತಾರಗೆವಟ್ಟೆ** – ನಕ್ನತ್ರಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ **ತಾವರೆವಳ್ಟ** – ತಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿ **ತಾರಯಿಸು** – ಜೋರಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡು **ತಾವರೆವೂ** – ತಾವರೆಯ ಹೂ **ತಾರಲ್** – ಪೊದರು **ತಾಕ್** – ಧರಿಸು; ಹೊಂದು; ಸಹಿಸು; ಗಂಟಲು **ತಾರಶೈಲ** – ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟ **ತಾಳಂಗುಟ್ಟ** – ತಾಳಹಾಕು **ತಾರಹಾರ** – ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ **ತಾಳ** – ತಾಳೆಯ ಗರಿ **ತಾರಾಗ** – ತಾರ+ಅಗ, ತಾರಶೈಲ **ತಾಳದ್ದಜ** – ಭೀಷ್ಮ **ತಾರಾಗಣ** – ನಕ್ಷತ್ರಸಮೂಹ **ತಾಳನಿವರ್ತನ(ನೆ)** – ತಾಳವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು **ತಾಳಪತಾಕ** – ಬಲದೇವ **ತಾರಾಗಣವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿಮಾನ **ತಾಳಲಕ್ಷ್ಮ –** ತಾಳದ ಲಾಂಛನವುಳ್ಳವನು, **ತಾರಾಚಲ(ಳ)** – ತಾರಾಗ ಬಲರಾಮ **ತಾರಾದ್ರಿ** – ತಾರಾಗ **ತಾಳವಟ್ಟ** – (ತಾಳವೃಂತ) ತಾಳೆ ಗರಿಯ ಬೀಸಣಿಗೆ **ತಾರಾಧಿಪ(ತಿ)** – ಚಂದ್ರ **ತಾಳವಟ್ಟದ ಜಲ್ಲು** – ತಾಳವಟ್ಟ ಎಂಬ ಬಿಲ್ಲು **ತಾಳಗಟ್ಟು** – ಮಂಗಳಸೂತ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟು **ತಾರಾಧೀಶ** – ಚಂದ್ರ **ತಾರಾಧೀಶ್ವರ** – ತಾರಾಧೀಶ **ತಾಳಸು** – ಎಣ್ಣೆಯೊಡನೆ ಹುರಿ **ತಾರಾದ್ವ** – ನಕ್ಷತ್ರಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ **ತಾೕೀತರು** – ತಾಳೆಮರ **ತಾರಾನಿಕರ** – ನಕ್ಷತ್ರಮಂಜ **ತಾಳುಂತಟ್ಟಂ** – ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು **ತಾಕುಂತಟ್ಟಾಂಬೊಯ್** – ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗುವಂತೆ **ತಾರಾಪತಿ** – ತಾರಾಧೀಶ **ತಾರಾಪಥ** – ತಾರಾಧ್ವ **ತಾರಾಪರಿಕರ** – ತಾರಾನಿಕರ **ತಾಳುಗೆ** – (ತಾಲುಕಾ) ದವಡೆ **ತಾಳುತಳ** – ಅಂಗುಳ ತಳಭಾಗ **ತಾರಾಭ್ರಮಂಡಲ** – ಮೋಡವಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶ **ತಾರಾಮಂಡಲ** – ತಾರಾನಿಕರ **ತಾಳೆದನಿ** – ತಾಳೆಗರಿಗಳ ಸರಸರ ಶಬ್ದ **ತಾಳೋದ್ವಾಟನಿ** – ಬೀಗ ತೆಗೆಯುವುದು; ಒಂದು **ತಾರಾವಳ** – ತಾರಾನಿಕರ **ತಾರಾವೀಧಿ** – ತಾರಾಧ್ವ ಕಳ್ಳತನದ ವಿದ್ಯೆ **ತಾರಾಹಾರ** – ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ **ತಾಕೋಲೆ** – ತಾಳೆಗರಿಯ ಓಲೆ ತಾಳ್ದು – ಧರಿಸು; ಹೊಂದು; ಸಹಿಸು **ತಾರುಣ್ಯ** – ಹರಯ **ತಾರುಣ್ಯವತಿ** – ಚಿಕ್ಕ ಹರಯದವಳು **ತಾಱ್** – ಶಕುನ **ತಾಱಲ್** – ಒಣಕಲು; ಪೊದೆ **ತಾರೆ** – ನಕ್ನತ್ರ; ಕಣ್ಣು; ಮುತ್ತು **ತಾರೆಲೆ** – ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಒಂದು ಹಾಡು **ತಾಱಲ್ವಡಿ** – ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊ **ತಾಱಿ** – ಅಳಲೆ **ತಾರೇಶ** – ಚಂದ್ರ **ತಾರ್ಕಿಕ** – ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ **ತಾಱೆಗಙಱೆಗ** – ಅಸ್ಕವ್ಯಸ್ಕ

ತಾಱು – ಕೃಶವಾಗು; ಒಣಗು **ತಿತಿಕ್ಷಾನ್ವಿತ** – ಸಹನೆಯ ಗುಣದವನು **ತಾಱುಂತಟ್ಟಂ** – ತಾಳುಂತಟ್ಟುಂ **ತಿತ್ತಿರಿಗಾಳೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಹಳೆ **ತಾಱುಂಬೞೆ** – ಕ್ರಮರಹಿತವಾಗಿ **ತಿದಿ** – ಚರ್ಮ; ಬೆಂಕಿಗೆ ಗಾಳಿಯೂದುವ ಸಾಧನ **ತಾಱು೦ಬೞಿಗೊಳ್** – ಇಡಿಕಿರಿ **ತಿದಿಯುಗಿ** – ಚ ರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿ **ತಾಱುಂಬಟೆಯಂ** – ತಾఱುಂಬೞೆ **ತಿದಿಯುಸಿರ್** – ತಿದಿಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಗಾಳಿ **ತಾೞ್** – ತಾಳೆಯ ಮರ **ತಿನ್** – ಸೇವಿಸು **ತಾೞೆ** – ಕೇದಗೆ **ತಿನಿಸು** – ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥ **ತಾಜ್ಗಳ್** – ತಾಳೆಯ ಮರಗಳು **ತಿಪ್ಪುೞ್** – ಹಕ್ಕಿಯ ಗರಿ **ತಿಂಗ(ಗಿ)ಣಿ(ಗೆ)** – ಕುಚ್<mark>ಳು</mark> **ತಿಪ್ಪೆ** – ಕಸದ ರಾಶಿ **ತಿಂಗಳ್** – ಚಂದ್ರ; ವರ್ಷದ ಹನ್ನೆರಡನೇ ಒಂದು **ತಿಬ್ಬ** – (ತೀವ್ರ) ಚುರುಕಾದ ಭಾಗ; ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ತಿಬ್ಬ೦** – ಶೀಘ್ರವಾಗಿ **ತಿಂಗಕ್ಗಲ್** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ತಿಬ್ಬಂಮಾಡು** – ತೀವ್ರಗೊಳಿಸು **ತಿಂಗುಱೆ** – ತಿನ್ನಲು ಸಾಕಿದ ಕುರಿ **ತಿಮಿರ್** – ತಿಕ್ಕು, ಲೇಪಿಸು; ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ **ತಿಂತಿಣಿ** – ಸಮೂಹ, ಗುಂಪು **ತಿಮಿರ** – ಕತ್ತಲೆ; ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ರೋಗ, ಪೊರೆ **ತಿಂತಿಣಿವಡೆ** – ಒತ್ತಾತ್ತಾಗಿ ಸೇರು **ತಿಮಿರು** – ಲೇಪನ **ತಿಂತಿಣಿವಣ್** – ಗೊಂಚಲುಗೊಂಚಲಾಗಿ (ಒತ್ಕಾಗಿ) **ತಿಮುೞನಾೞ್** – ತಿಗುಳರ ನಾಡು, ತಮಿಳುನಾಡು ಬಿಟ್ಟ ಹಣ್ಣು **ತಿರ** – (ಸ್ಥಿರ) ಶಾಶ್ವತ **ತಿಂತಿಣಿಸು** – ತಿಂತಿಣಿವಡೆ **ತಿರಸ್ತರಣ** – ತಾತ್ಸಾರ **ತಿಂತ್ರಿಣಿ** – ಹುಣಸೆ ಮರ **ತಿರಸ್ತರಿಸು** – ಕಡೆಗಣಿಸು **ತಿಂಬಡ** – ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥ **ತಿರಿ** – ಅಲೆದಾಡು, ಚಲಿಸು; ಭಿಕ್ಸೆ ಬೇಡು **ತಿಂಬು** – ತುಂಬು **ತಿರಿದಾಡು** – ಅಲೆದಾಡು **ತಿಗಟ** – ಉದ್ದ **ತಿರಿದುಣ್** – ಭಿಕ್ಬೆ ಎತ್ತಿ ತಿನ್ನು **ತಿಗುಡು** – ಮರದ ತೊಗಟೆ **ತಿರಿಕ** – ತಿರ್ಯಕ್ ಗತಿ (ಪಶುಜನ್ಮ) **ತಿಗುಣ –** ತ್ರಿಗುಣ, ಮೂರು ಪಟ್ಟು **ತಿರಿ(ರು)ಕ** – ಅಲೆದಾಡುವವನು; ಭಿಕ್ಖುಕ **ತಿಗುಣಂಗೊಳ್** – ಮುರು ಪಟ್ಟಷ್ಟು ಆಗು **ತಿರಿಕವ್ರಾತ** – ತಿರ್ಯಕ್ಜಾತಿಯ ಜೀವಿಗಳ ಗುಂಪು **ತಿಗುಣಿಸು** – ಮೂರು ಪಟ್ಟಾಗು **ತಿರಿಕೊಱಿಗೊಳ್** – ಭಿಕ್ಸೆ ಬೇಡು **ತಿರಿಕೋಪಸರ್ಗ** – (ಜೈನ) ತಿರ್ಯಕ್ಜೀವಿಗಳಿಂದ **ತಿಗುರಿ** – ಚಕ್ರ; ಸುಳಿ **ತಿಗುರಿದಿರುಪು** – ಜೋರಾಗಿ ತಿರುಗಿಸು ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ತೊಂದರೆ **ತಿಗುಳನಾಡು** – ತಮಿಳುದೇಶ **ತಿರಿಗುತ್ತ** – ಭಿಕ್ಸೆ ಬೇಡುವ ಕಷ್ಟ **ತಿರಿತರ್** – ಅಲೆದಡು **ತಿಗ್ಶಕರ** – ಪ್ರಖರ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಸೂರ್ಯ **ತಿಗ್ಶಪ್ರಭೆ –** ಪ್ರಖರ ಕಾಂತಿ **ತಿರಿಮ** – ತಿರುಗಿಸು; ಅಲೆದಾಡಿಸು **ತಿಗ್ಯಮರೀಚಿ** – ತಿಗ್ಯಕರ **ತಿರೀಟ** – ಕಿರೀಟ **ತಿಗ್ಯರುಣ್ಯಾಲ** – ತಿಗ್ಮರುಕ್+ಮಾಲಿ, **ತಿರು** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ; (ಶ್ರೀ) ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಖರಕಿರಣಗಳ ಮಾಲೆಯುಳ್ಳವನು, **ತಿರುಗೊಲೆ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೊಪ್ಪು **ತಿರುವಾಯ್** – ಹೆದೆಯ ಮಧ್ಯ ಸೂರ್ಯ **ತಿರುವು** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ **ತಿಗ್ಡರೋಚಿ** – ಸೂರ್ಯ **ತಿಗ್ಯಾಂಶು** – ಸೂರ್ಯ **ತಿರುವುವೊಯ್** – ಹೆದೆಯಿಮದ ಠೇಂಕಾರಮಾಡು **ತಿರುವೊಯ್ಲು** – ಬಾಣ ಬಿಡುವಾಗ ಬಿಲ್ಗಾರನ ಕೈಗೆ **ತಿಟ್ಟಮಿಡು** – ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ತೊಡಗು **ತಿಟ್ಟು** – ಬೈಗುಳ; ದಿನ್ನೆ ಬೀಳುವ ಹೆದೆಯ ಪೆಟ್ಟು **ತಿಣಿ** – ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರು **ತಿರುಳ್** – ಸಾರ **ತಿಣುಕು** – ಮುಲುಕು; ಹೆಣಗಾಟ; ಹೂಸುಬಿಡು **ತಿರುಳೆಲೆ** – ಎಲೆಯ ಸುಳಿ **ತಿರೋಧಾನ** – ಮರೆಯಾಗುವುದು, ಅಂತರ್ಧಾನ **ತಿಣ್ಣ** – (ತೀಕ್ಷ್ಣ) ಭಾರ **ತಿಣ್ಣಂ** – ತೀಕ್ಸ್ಲವಾಗಿ; ನಿಬಿಡವಾಗಿ **ತಿರೋಹಿತ** – ಮರೆಯಾದ(ವನು) **ತಿರೋಹಿತವೇಷ** – ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಂಡವನು **ತಿಣ್ಣನೆ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ತಿಣ್ಣಮಿಡು** – ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆ **ತಿರ್ದು** – ಸರಿಪಡಿಸು; ತಿದ್ದುವಿಕೆ **ತಿಣ್ಣವೆಳಗು** – ಪ್ರಖರವಾದ ಬೆಳಕು **ತಿರ್ದುವರ್** – ಸಮಂಜಸವಾಗು **ತಿಣ್ಣು** – ಅತಿಶಯತೆ; ದಾರ್ಢ್ಯ **ತಿರ್ದುಹ** – ಸರಿಗೊಳಿಸುವಿಕೆ

ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿ – (ಜೈನ) ಚತುರ್ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ತೀಂಚೆತ್ತು** – ನವೆಯಾಗು ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗುಂಪು **ತೀಕ್ಷ್ಣ** – ಹರಿತವಾದ; ಗಾಢವಾದ **ತಿರ್ಯಗ್ಹಾತಿ** – ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜಾತಿ **ತೀಕ್ಲ್ಯಾಪಾಂಗ** – ಹರಿತವಾದ ಕುಡಿನೋಟ **ತಿರ್ಯಗ್ಲೀವ** – ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗಳು **ತೀಟ** – ತಿಡುವಿಕೆ; ಸ್ಪರ್ಶ **ತಿರ್ಯಗ್ಗೀನ** – ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ನಡೆದಾಡುವುದು **ತೀಡು** – ಉಜ್ಜು; ನವೆಯಾಗು **ತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕ** – ಪಶುಪ್ರಾಣಿಗಳಿರುವ ಭೂಲೋಕ **ತೀನ್** – ನವೆ, ಕಡಿತ; ತಿನಿಸು, ತಿಂಡಿತೀನ್ಮಸೆ – **ತಿರ್ಯಗ್ವರ್ತಿತ** – ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ನವೆ ಜಾಸ್ಕಿಯಾಗು-**ತಿರ್ಯಗ್ವಳತ** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬಾಗಿಸಿದ **ತೀಯಕಾರ್ತಿ** – ತೀಟೆಯಿರುವವಳು, ಬೆದೆ **ತಿಲಕ** – ಸುಂದರವಾದ ಹೂಬಿಡುವ ಒಂದು ಮರ; ಬಂದವಳು **ತೀರ್** – ಮುಗಿತಾಯಗೊಳ್ಳು; ಕೈಗೂಡು ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೊಟ್ಟು **ತೀರ** – ದಡ **ತಿಲಕಿತ** – ತಿಲಕವಿರುವ; ತಿಲಕಪ್ರಾಯನಾದ **ತಿಲಕಿಸು** – ತಿಲಕವನ್ನಿಡು **ತೀರಂಜಡಿ** – ದಡವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು **ತೀರಸ್ಥ** – ದಡದಲ್ಲಿರುವ **ತಿಲಕೋಪಶೋಭ** – ತಿಲಕದ ಮರಗಳಿಂದ **ತೀರಮೆ** – ಸಾಕಾಗುವುದು (ಹಣೆಯ ತಿಲಕದಿಂದ) ಶೋಭಿಸುವ; **ತಿಲಜ** – ಎಳ್ಳಿನಿಂದ ಉಂಟಾದುದು, ಎಣ್ಣೆ **ತೀರ್ಯ** – ಮುಗಿಸು, ಕೊನೆಗೊಳಿಸು **ತಿಲ್ಲಕ** – ಬಿಳಿ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಯ ಮರ **ತೀರ್ಥ(೦)ಕರ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತ **ತಿವಳ** – ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೊಕ್ಕುಳಿನ ಮೇಲಿರುವ ಮೂರು **ತೀರ್ಥಕರತ್ವ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನ ಪದವಿ ಮಡಿಕೆಗಳು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ **ತೀರ್ಥಜಲ** – ಪವಿತ್ರಕ್ಷೇತ್ರದ ನೀರು **ತೀರ್ಥನಾಥ** – ತೀರ್ಥ(೦)ಕರ **ತಿವಿ** – ಗುದ್ದು, ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರ ಮಾಡು **ತಿವುಡುಗಳೆ** – ತಫುಡು ತೆಗೆದ **ತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕ** – ತೀರ್ಥ(೦)ಕರ **ತಿವುರಾಂತಕ** – ತ್ರಿಮರಾಂತಕ **ತೀರ್ಥಯಾನ** – ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ **ತಿವುರಿ** – ಡೇರೆ **ತೀರ್ಥಾಂಬು** – ತೀರ್ಥಜಲ **ತಿವುರು** – ಲೇಪ **ತೀರ್ಥಾಖ್ಯಾನ** – ಧರ್ಮಜಿಜ್ಲಾಸೆ **ತಿಸರ** – (ತ್ರಿಸರ) ಮೂರೆಳೆಯ ಸರ **ತೀರ್ಥಾಧಿನಾಥ** – ತೀರ್ಥ(೦)ಕರ **ತಿಸರಿ** – ಒಂದು ತಂತಿವಾದ್ಯ **ತೀರ್ಥೇಶ** – ತೀರ್ಥ(೦)ಕರ **ತಿಸುಳ** – ತ್ರಿಶೂಲ **ತೀರ್ಥೇಶ್ವರ** – ತೀರ್ಥ(೦)ಕರ **ತಿ೪** – ಬಗ್ಗಡ ಹೋಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗು; ನೈರ್ಮಲ್ಯ **ತೀರ್ಥೊದಕ** – ತೀರ್ಥಜಲ **ತಿಳಗೊಳ** – ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕೊಳ **ತೀರ್ಥೋಪವಾಸ** – ಮಣ್ಯಕ್ಪೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ **ತಿಳನೀರ್** – ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರು ಉಪವಾಸತೀವಿಸು - ತುಂಬಿಸು-**ತಿಳಪು** – ಶುದ್ಧವಾಗು; ಕೋಪವನ್ನು **ತೀವು** – ತುಂಬು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸು **ತೀವ್ರ** – ಹರಿತವಾದ; ಗಾಢವಾದ **ತಿಳವಳಕೆ** – ಅರಿಫು **ತೀವ್ರಕಿರಣ** – ಸೂರ್ಯ **ತಿಳವು** – ತಿಳಿವಳಿಕೆ **ತೀವ್ರಾಂಶು** – ಸೂರ್ಯ **ತೀಱ್** – ಕಬಳಿಸು **ತಿಱೆ** – ಹೂ ಕೊಯ್ಯಿ **ತಿಱಿಕಲ್** – ಅಣ್ಣೆ ಕಲ್ಲು, ಮೇಲೆಸೆದು ಹಿಡಿಯುವ **ತುಂಗ** – ಎತ್ತರವಾದ, ದೊಡ್ಡದಾದ **ತುಂಗಘೋಣ** – ಉದ್ದ ಮೂಗು(ಳೃವನು) ಸಣ್ಣಕಲ್ಲು ತಿಱಿಕಲ್ ಆಟವಾಡು ತಿಱೆಕಲ್ಲಾಡು – **ತುಂಗತೆ** – ಹಿರಿಮೆ **ತಿಱೆಕೊಱ**ೆ – ತಿರಿದು ತಿನ್ನುವವನು, ಕಾಳನ್ನು **ತುಂಗತೆವೆಱು** – ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದು ಆಯ್ದು ಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವವನು **ತುಂಗವಂಶ** – ಶ್ರೇಷ್ಠಕುಲ; ಎತ್ತರವಾದ ಬಿದಿರು **ತಿಱು** – ಸಲ್ಲಿಸು; ವಿನಿಮಯಮಾಡು ತುಂಗಾಕಾರ – ದೊಡ್ಡ ಆಕಾರ **ತಿಱುನೀರ್** – ಸತ್ತವರಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ನೀರು, **ತುಂಡ** – ಮುಖ; ಕೊಕ್ಕು **ತುಂತು** – ತುರುಕು ತರ್ಪಣ **ತಿಱುನೀರಿಕ್ಕು** – ತಿಱುನೀರನ್ನು ಕೊಡು **ತುಂತುಱ್** – ತುಂತುರು ಹನಿ **ತಿಱ್ಅಂದಿರಿ** – ತಿರ್ರನೆ ತಿರುಗು **ತುಂದಿಲ** – ತುಂಬಿದ **ತಿಱ್ಱಿಗೆ(ನೆ)** – ಒಂದು ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ತುಂಬ** – ಹೆಚ್ಳು, ಬಹಳ **ತೀಂಬು** – ತೀಟು, ತಾಕು ತುಂಬಕಿ – ಕೆನ್ನೆಯೂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಡುವ ದೋಷ **ತೀಂಟೆ** – ತೀಟೆ, ನವೆ ತುಂಬ - ದುಂಬಿ, ಭ್ರಮರ; ತಂಬೂರಿಯ ಬುರುಡೆ

ತುಂಜಗುರುಳ್ – ದುಂಬಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ ಕೂದಲು **ತುರಗಾಶ್ವ** – ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ ಕುದುರೆ **ತುಂಜಿವಿಂಡು** – ದುಂಬುಗಳ ಗುಂಪು **ತುರಗಾಸ್ಯ** – ಕಿನ್ನರ; ಅಶ್ವಿನಿ ನಕ್ಷತ್ರ ತುಂಬು – ಪೂರ್ತಿಮಾಡು; ಹಣ್ಣುಹೂಗಳ ನಾಳ; **ತುರಾಷಾಟ್ಟಡ್ಗ** – ವಜ್ರಾಯುಧ ಕೆರೆಯ ತೂಬು **ತುರಿತ** – (ತ್ವರಿತ) ಬೇಗ **ತುಂಬುರಕೊ(ಗೊ)ಳ್ಜ** – ತೂಬರೆ ಮರದ ಕೊಳ್ಳಿ **ತುರಿಪ** – ತುರಿತ **ತುಂಬುವೆಱ³** – ತುಂಬಿದ ಚಂದ್ರ **ತುರಿಪಂಗೆಯ್** – ಆತುರಗೊಳ್ಳು **ತುಟತ** – (ಜೈನ) ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕಾಲಪ್ರಮಾಣ **ತುರಿಪಕಾಱ** – ಆತುರಗಾರ **ತುಟ್ಟಸು** – ಬಲಗುಂದು **ತುರೀಯ** – ನಾಲ್ಕನೆಯ; ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ **ತುಡು** – ತೊಡು, ಹಿಡಿದು **ತುರೀಯಾವಸ್ಥೆ** – ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅವಸ್ಥೆ **ತುಡು(೦)ಕು** – ಹಿಡಿದುಕೋ; ತುಂಬು; ವಾದ್ಯ **ತುರುಪಟ್ಟ** – ಗೊಲ್ಲರ ಹಟ್ಟಿ **ತುರುಷ್ಠ** – ಒಂದು ದೇಶ; ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಮರ ಬಾಜನೆಯ ಒಂದು ಬಗೆ **ತುಡುಗಣೆ** – ತೊಂಡು **ತುಲನ** – ತೂಕಮಾಡುವುದು **ತುಡುಗು** – ಕಳ್ಳತನ **ತುಲಾಕೋಟ** – ತಕ್ಕಡಿಯ ತುದಿಗಡ್ಡಿ **ತುಡುಗೆ** – ಆಭರಣ **ತುಲಾದಂಡ** – ತಕ್ಕಡಿಯ ದಂಡ **ತುಡುಜೊಡರ್** – ಉರಿಯುವ ಸೊಡರು **ತುಷಾರ** – ಮಂಜು ತುಷಾರಕರ -ಚಂದ್ರ **ತುಣವ** – ಜಂಖಾ ಎಂಬ ವಾದ್ಯ ತುತಿ – (ಸ್ಕುತಿ) ಹೊಗಳಿಕೆ ತುಷಾರಮಂಜ - ಮಂಜಿನ ರಾಶಿ **ತುಷಾರವರ್ಷ** – ಮಂಜಿನ ಮಳೆ **ತುತ್ತು** – ತಿನ್ನು; ಒಂದು ಸಲ ಬಾಯಲ್ಲಿ **ತುಷಾರೋಪಳ** – ಕರ್ಪೂರದ ಬಿಲ್ಲೆ ತುಂಬುವಷ್ಟು **ತುದಿ** – ಮೇಲ್ಫಾಗ **ತುಷಿತ** – (ಜೈನ) ಲೋಕಾಂತಿಕ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ **ತುದಿಗೊಂಬು** – ಕೊಂಬೆಯ ತುದಿ ಒಂದು ಗುಂಪು **ತುದಿಗೋಡು** – ತುದಿಗೊಂಬು **ತುಷ್ಟ** – ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ **ತುದಿನಾಲಗೆ** – ನಾಲಗೆ ತುದಿ **ತುಷ್ಟಿ** – ತೃಪ್ತಿ **ತುಪ್ಪ** – ಫೃತ **ತುಷ್ಟಿದಾನ** – ಪಸಾಯದಾನ **ತುಪ್ಪುೞ್** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೈಗೂದಲು **ತುಹಿನ** – ಹಿಮ **ತುಹಿನಕಣ** – ಹಿಮಬಿಂದು **ತುಪ್ಪೇಱು** – ಜಿಡ್ಡಾಗು **ತುಬ್ಬು** – ಕಳ್ಳನನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡು; ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡು; **ತುಹಿನಕರ** – ಚಂದ್ರ **ತುಹಿನಕ್ಷೋಣೀಭ್ರ** – ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತ ಸೂಚಿಸು **ತುಮುಲ(ಳ)ಕೇಳ** – ಗದ್ದಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಟ **ತುಹಿನಕ್ಷ್ಮಾಧರ** – ತುಹಿನಕ್ಷೋಣೀಭ್ರ **ತುಹಿನಗಿರಿ** – ತುಹಿನಕ್ಕೋಣೀಭ್ರ **ತುಮುೞ್** – ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರು **ತುಹಿನಗು** – ತುಹಿನಕರ **ತುಯ್ಯಲ್** – ಪಾಯಸ **ತುರಂಗ(ಮ)** – ಕುದುರೆ **ತುಹಿನಪವನ** – ತಂಪು ಗಾಳಿ **ತುರಂಗತ್ವ** – ಕುದುರೆಯ ರೂಪ **ತುಹಿನಭೂಮೀಧ್ರ** – ತುಹಿನಕ್ಪೋಣೀಭ್ರ **ತುರಂಗದಳ** – ಚತುರಂಗದಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಕುದುರೆ **ತುಹಿನಮಹೀಧರ** – ತುಹಿನಕ್ಷೋಣೀಭ್ರ **ತುಹಿನಾಂಶುಜಂಬ** – ಚಂದ್ರಬಿಂಬ **ತುರಂಗಮದೞ** – ತುರಂಗದಳ **ತುಹಿನಾಂಶುಮಂಡಲ** – ತುಹಿನಾಂಶುಬಿಂಬ **ತುರಂಗವದನ/ನೆ** – ಕಿನ್ನರ ಗಂಡು/ಹೆಣ್ಲು **ತುಹಿನಾಚಲ** – ತುಹಿನಕ್ಸೋಣೀಭ **ತುರಂಗವಾಹಳ** – ಕುದುರೆಯ ಸಾಲು **ತುಹಿನಾದ್ರಿ** – ತುಹಿನಕ್ರೋಣೀಭ **ತುರಂಗಸಂಗರ** – ತುರಂಗದಳದ ಯುದ್ಧ **ತುಹಿನೋದ್ದತಿ** – ಶೈತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಳ **ತುರಂಗಸಾಧನ** – ತುರಂಗದಳ **ತುಳಾಡಿ** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ತುರಂಗಿ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರ **ತುಳುಂಕಾಡು** – ಹೊರಹೊಮ್ಮು **ತುರಗ** – ಕುದುರೆ **ತುಳುಂಕು** – ಹೊರಚೆಲ್ಲು; ಚಿಮುಕಿಸು **ತುರಗಚಯ** – ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ **ತುಕುಂಕುಗುಟ್ಟು** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಳುಕಾಡು **ತುರಗದೞ** – ತುರಂಗದಳ **ತುಳುಕುನೀರಾಡು** – ನೀರು ಚಿಮುಕಿಸಿ ಆಟವಾಡು ತುಳುನಾಡು – ಒಂದು ದೇಶ **ತುರಗರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ತುರಗಾರೂಢ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರ **ತುಱೆ** – ನವೆ **ತುರಗಾರೋಹ(ಣ)** – ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ತುಱಿಪ – ವೇಗ

ತುಱೆಪಗಾಱ(ರ್ತಿ) – ಕಾಮಾತುರ(ರೆ) **ತೂಕ** – ಭಾರ **ತುಱಿಸು** – ಕೆರೆದುಕೊ **ತೂಕರಿಸು** – ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯಲು ಊದುವುದು **ತೂಕವಣೆ** – ನೃತ್ಯದ ಒಂದು ಗತಿ **ತುಱು** – ಹಸು **ತುಱುಕಾ(ಗಾ)ರ** – ಹಸು ಕಾಯುವವನು **ತೂಗಾಡು** – ತೊನೆದಾಡು **ತುಱುಕಾರ್ತಿ** – ಹಸು ಕಾಯುವವಳು **ತೂಗಿ ತೊನೆ** – ತೂಗಾಡು **ತುಱು(೦)ಗಲ್** – ಗುಂಪು; ಗೊಂಚಲು **ತೂಗಿಸು** – ತೂಕ ಮಾಡಿಸು **ತುಱು(೦)ಬು**– ಮುಡಿದುಕೊ; ಕೂದಲ ಮುಡಿ **ತೂಗು** – ತೂಕಮಾಡು ತುಱುಕು – ಒತ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿಸು **ತುಗುಂಗೊಂಬು** – ತೂಗಾಡುವ ಕೊಂಬೆ **ತೂಗುಂಜೊಡರ್** –ತೂಗುಹಾಕಿರುವ ಸೊಡರು **ತುಱುಗಲ್ಗೊನೆವಣ್** – ಇಡಿಕಿರಿದ ಗೊನೆಯ ಹಣ್ಣು ತೂಗುಂದಲೆ - ತೊನೆದಾಡುವ ತಲೆ-**ತುಱುಗಳವು** – ದನಗಳ ಕಳವು **ತೂಗುಂದೆನೆ** – ತೊನೆದಾಡುವ ತೆನೆ **ತುಱುಗಾ** – ದನಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡು **ತುಱುಗಾ(ಕಾ)ತಿ೯** – ಗೊಲ್ಲ ಹೆಂಗಸು **ತೂಗುಂದೊಟ್ಟಲು** – ತೂಗಾಡುವ ತೊಟ್ಟಿಲು **ತುಱುಗಾಱ** – ಗೊಲ್ಲ **ತೂಗುಮಂಚ** – ಉಯ್ಯಾಲೆ ಮಂಚ **ತೂಣ** – (ಸ್ಥೂಣ), ಕಂಬ; ಯಮ **ತುಱುಗು** – ಒತ್ತಾಗಿ ಸೇರು **ತುಱುಗೆಮೆ(ವೆ)** – ಒತ್ತಾದ ಕೂದಲಿನ ರೆಪ್ಪೆ **ತೂಣೀರ** – ಬತ್ತಳಿಕೆ **ತುಱುಗೆಮೆ(ವೆ)ಗಣ್** – ದಟ್ಟ ಕೂದಲ ರೆಪ್ಪೆಯುಳ್ಳ **ತೂನ್** – ಜಗ್ಗು, ಹಿಡಿದು ಎಳೆ **ತೂಪಿಱೆ** – ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯಲು ಬಾಯಿಂದ ಊದು **ತುಱುಗೊಳ್** – ದನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿ **ತೂರ್ಣ** – ತ್ವರಿತ ತುಱುಗೋಳ್ - ಗೋಗ್ರಹಣ, ದನಗಳನ್ನು **ತೂಣ್ಡತಿ** – ವೇಗದ ನಡಿಗೆ ಕದ್ದೊಯ್ಯುವಾಗ ಮಾಡುವ ಹೋರಾಟ **ತೂಪಿಱೆ** – ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯಲು ಉಫ್ ಎಂದು **ತುಱುನೆಲೆ** – ದನಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಊದು **ತುಱುಪಟ್ಟ** – ದನಗಳ ಹಟ್ಟಿ; ಗೊಲ್ಲರ ಹಟ್ಟಿ **ತೂರ್ಪನಿ** – ತುಂತುರು ಹನಿ **ತುಱುವ(ಪ)ಳ್ಚ** – ಗೊಲ್ಲರ ಹಳ್ಳಿ **ತೂರ್ಯ** – ವಾದ್ಯ; ನಾಲ್ಕನೆಯ **ತುಱುವೆ** – ಒಂದು ಹೂವಿನ ಗಿಡ **ತೂರ್ಯಕ್ಷ್ಮಾಜ** – (ಜೈನ) ದಿವ್ಯವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ತುಟೆ – ಕಾಲಿಂದ ಮೆಟ್ಟು; ನಾಶಪಡಿಸು; ತುಳಿತ ನೀಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ತುಟೆಕಲ್** – ಬಾಡಿಹೋಗುವುದು **ತೂರ್ಯತ್ರಿಕ** – ನೃತ್ಯ, ಗೀತ, ವಾದ್ಯ – ಇವುಗಳ **ತುೞಿಯಸು** – ತುಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು ಮೇಳ-**ತುಟೆಲ್** – ಶೌರ್ಯ; ನಮಸ್ಕಾರ **ತೂರ್ಯತ್ರಿತಯ** – ತೂರ್ಯತ್ರಿಕ **ತುೞೆಲಸಂದ** – ವೀರ; ಪಂಚಮವರ್ಣದವನು **ತೂರ್ಯನಾದ** – ಕಹಳೆಯ ಧ್ವನಿ **ತುಟೆಲಾಳ್** – ಪರಾಕ್ರಮಿ **ತೂರ್ಯನಿನದ** – ತೂರ್ಯನಾದ **ತುೞೆಲಾಳಾಯ್ತ** – ವೀರವೃತ್ತಿ **ತೂರ್ಯರವ** – ತೂರ್ಯನಾದ **ತುೞೆಲಾಕ್ತನ** – ಶೌರ್ಯ **ತೂರ್ಯಸ್ತನ(ರ)** – ತೂರ್ಯನಾದ **ತುೞೆಲ್ಗೆಯ್** – ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡು **ತೂರ್ಯಾಂಗ** – (ಜೈನ) ತೂರ್ಯಕ್ಷ್ಮಾಜ **ತೂರ್ಯರಾವ** – ತೂರ್ಯನಾದ **ತುೞೇಲ್ಲಂದ** – ವೀರ; ಪಂಚಮ **ತೂಲ(ಳ)** – ಹತ್ತಿ; ತುಪ್ಪಳ **ತುಟೆವು** – ತುಳಿಯುವಿಕೆ **ತೂಲಕೆ** – ಕುಂಚ; ತುಮ್ಸಳ **ತೂಂಕಂಗೊಳ್** – ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗು **ತೂಂಕಡಂಗಾಣ್** – ತೂಕಡಿಸು **ತೂಳ್** – ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು, ಚೆದುರಿ ಹೋಗು **ತೂಂಕಡಿಕೆಗಣ್** – ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣು **ತೂಳ** – (ಸ್ಥೂಲ) ದಪ್ಪ **ತೂಂಕಡಿಸು** – ತೂಕಡಿಸು, ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಜೂಗರಿಸು **ತೂಳಕೆ** – ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಕುಂಚ **ತೂಂಕಡು** – ಜೋಂಪು, ನಿದ್ದೆ **ತೂಳೆ** – ತೂಲ, ಹತ್ತಿ **ತೂಂಕಡು** – ನಿದ್ದ **ತೂಱು** – ಜಳ್ಮನ್ನು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸು; ತೂಂಕು – ತೂಗು; ಜೋಲುಬೀಳು ತುಂತುರು ಬೀಳು **ತೂಂತಿಡು** – ತೂತು ಮಾಡು; ತುಂಬು **ತೂಱೆಕೊಳ್** – ತೂರಿಕೊಳ್ಳು **ತೂಂತು** – ತುರುಕು; ತೂತು **ತೃಣ** – ಹುಲ್ಲು **ತೂಂತುವೋಗು** – ತೂತುಬೀಳು **ತೃಣಕಲ್ಪ** – ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮನಾದ **ತೂಂಬು** – ನೀರು ಹೋಗಲು ಇರುವ ತೂಬು **ತೃಣಕುಟ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಗುಡಿಸಲು, ಪರ್ಣಶಾಲೆ **ತೂಂಬುರ್ಚು** – ತೂಬು ತೆಗೆ **ತೃಣಗ್ರಾಹಿ** – ನೀಲ ರತ್ನ

ತೆಗೆಯಿಸು - ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡು; **ತೃಣಪುರುಷ** – ಬೆದರುಗೊಂಬೆ **ತೃಣಶರಣ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಗುಡಿಸಲು ತೆಗೆ+ಇಸು, ಬಾಣವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಬಿಡು **ತೃಣಶಿಖರ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಮೊನೆ **ತೆಣಱು** – ತಿಣುಕು **ತೃಣಾಗ್ರ** – ತೃಣಶಿಖರ **ತೆತಿಸು** – ಅಳವಡಿಸು **ತೆನೆ** – ಧಾನ್ಯದ ತೆಂಡೆ, ಕಣಿಶ **ತೃಣೀಕೃತ** – ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ತುಚ್ಛವಾಗಿ **ತೆನೆವೋಗು** – ತೆನೆ ಬಿಡು ಪರಿಗಣಿತವಾದ **ತೃತೀಯಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ತೆಪ್ಪ(ಸ) – ಹರಿಗೋಲು ಮೂರನೆಯದಾದ ಪರಿನಿಷ್ಟ್ರಮಣ ಕಲ್ಯಾಣ **ತೆಪ್ಪರ್ತ** – ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎದ್ದವನು **ತೃತೀಯದ್ವೀಪ** – (ಜೈನ) ಎಂಟುದ್ವಫಿಗಳಲ್ಲಿ **ತಪ್ಪಱು** – ತೆರ್ಪ**ೞು,** ಚೇತರಿಸಿಕೊ ಮೂರನೆಯದಾದ ಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪ **ತೆಬ್ಲಱೆಸು** – ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತು **ತೃತೀಯಹೀಠ** – (ಜೈನ) ಸಮವಸರಣದ ಮೂರು **ತೆಮರ್** – ಓಡಿಸು; ತೆವರು, ದಿನ್ನೆ **ತಮಳ್ಗು** – ಕೂಡಿಹಾಕು ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಎತ್ತರದ್ದು **ತಮೞ್** – ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗು; ಸೇರಿಸಿಕೊ **ತೃತೀಯೆ** – ಮೂರನೆಯವಳು; ತದಿಗೆ **ತೃಪ್ತ** – ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ **ತೆರ(೦)ಟು** – ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಯ್ಯ ಸೀರೆ ಕೊಡು **ತೃಷಾಪರ** – ಬಾಯಾರಿಕೆಗೊಂಡ **ತೆರವು** – ತೆರಿಗೆ , ಶುಲ್ಕ **ತೃಷಾರ್ತ** – ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಗಾಸಿಹೊಂಡ **ತೆರಳ್** – ಚಲಿಸು **ತ್ಸಷಾವಿಷಾದ(ನ)** – ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದಾದ ಖಿನ್ನತೆ **ತೆರಳ(ಣಿ)** – ರೇಷ್ಮೆಹುಳು **ತೃಷ್ಣಾಕರೆ** – ಬಾಯಾರಿಕೆಯುಂಟುಮಾಡುವವಳು **ತೆರಳ಼ೆ** – ತೆರಳುವಿಕೆ **ತೃಷ್ಣಾತುರ** – ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಲುವ **ತೆರೞ್ಜು** – ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು; ಸೇರಿಸು; **ತೃಷ್ಣಾಭಭೂತ** – ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಪೂರೈಸು **ತೆರೆ** – ಅಲೆ; ಜವನಿಕೆ ಪೀಡಿತನಾದ(ವನು) **ತೃಷ್ಣೆ** – ತೃಷೆ **ತೆರೆಗೊನೆ** – ಅಲೆಯ ಮೇಲುತುದಿ **ತೆರೆಗೊಳ್** – ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡು **ತೆಂಕಣ್(ಣ)** – ದಕ್ಷಿಣ **ತೆಂಕನಾಡು** – ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶ **ತೆರೆದುಱುಗಲ್** – ತೆರೆಗಳ ಸಮೂಹ **ತೆಂಕಮುಖ** – ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖ **ತೆರೆದೊಂಗಲ್** – ತೆರೆದುಖುಗಲ್ **ತೆಂಕಮೊಗ** – ತೆಂಕಮುಖ **ತೆರೆಮೊಡೆ** – ಮಡಿಲು, ಉಡಿ **ತೆಂಗಾಳ** – ತೆಂಕಣದ ಗಾಳಿ **ತೆರೆಮಸಗು** – ಅಲೆಗಳುಂಟಾಗು **ತೆಂಗು** – ನಾರಿಕೇಳ **ತೆರೆಮುಗಿಲ್** – ಅಲೆಅಲೆಯಾದ ಮೋಡ **ತೆಂಟು** – ಕೇರು **ತೆರೆಮುಱುಗು** – ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು **ತೆಂಬೆರಲ್** – ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿ **ತೆರೆಯುಅಪು** – ಅಲೆಗಳ ಧ್ವನಿ **ತೆಂಬೆಲರ್** – ತೆಂಗಾಳಿ **ತೆರೆಯೇೞ್** – ಉಬ್ಬರವುಂಟಾಗು **ತೆರೆವಳಗೆ** – ಅವಕುಂಠನ **ತಕ್ತನೆವೋಗು** – ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳು **ತೆಕ್ಕು** – ನವೆಗೆ ನೆಕ್ಕು **ತೆರೆವಿಡಿ** – ಅಲೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸು **ತೆರೆವೇಂಟೆ** – ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಆಡುವ ಬೇಟೆ **ತೆಕ್ತೆಗಟ್ಟು** – ಒಟ್ಟಾಗು **ತೆಕ್ಕೆವೆಱು** – ಗುಂಪಾಗು **ತೆರೆವೊಯ್ಲು** – ತೆರೆಗಳ ಅಪ್ಪಳಿಸುವಿಕೆ **ತೆಗಮ** – ತೆಗೆಸು; ಬೇಯಿಸು **ತೆರೆಸುತ್ತು** – ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತು; ತೆರೆಯನ್ನು ಸುತ್ತು **ತೆರ್ಕೆಗಡಲ್** – ಎರಡು ಸಮುದ್ರಗಳ ಸೇರುವಿಕೆ **ತೆಗಲೆ(ಕೆ)** – ಹೆಕ್ಕತ್ತು, ಹೆಗಲು **ತೆಲ್ಲಂಟ(ತೆಲ್ಲೞ)** – ಕಾಣಿಕೆ, ಬಳುವಳಿ **ತೆಗಳಕೆ(ಗೆ)** – ಪರದ, ನಿರಿಗೆ **ತೆಗಳಗೆವೀ(ವೀ)ೞ್** – ಪದರಪದರವಾಗು **ತಲ್ಲಂೞ(ಗೆ)ಗೊಡು** – ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡು **ತೆಲ್ಲ(೦)ೞದರ್** – ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತಾ **ತೆಗೞ್** – ನಿಂದಿಸು; ನಿಂದೆ **ತೆಗಟೆಸು** – ತೆಗಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ತೆಲ್ಲೞಗೊಳ್** – ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು **ತೆಗೞ಼ಿ** – ತೆಗಳಿಕೆ **ತೆಲ್ಲಗ** – ತೈಲಿಗ, ಗಾಣಿಗ **ತೆಗರ್ೞತೆ** – ಸರಸ **ತೆಲ್ಲಗಿತಿ** – ಗಾಣಿಗಿತ್ತಿ **ತೆಗೆ** – ಹೊರಗೆ ತಾ **ತವಳೆ(ಗಾಣ್)** – ಉದಾಸೀನ(ಮಾಡು) **ತೆಗೆನೆಱೆ** – ಪೂರ್ತಿ ಎಳೆ **ತೆಕ್ಗದಂಪು** – ಕೋಮಲ ಕೆನ್ನೆ **ತೆಗೆಯಾರ್ಳ** – ದಾಳಿಮಾಡುವ ಶೂರ **ತೆಕ್ಲಲ್ಲ** – ತೆಳ್ತದಂಪು **ತೆಕ್ಗೆರೆ** – ಸಣ್ಣ ಅಲೆ

ತೆಕ್ಸಡು – ಸಣ್ಣ ಸೊಂಟ **ತೇಜಂಗಿಡಿಸು** – ಕಾಂತಿಗುಂದಿಸು; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ತೆಳ್ಸು(ಳುಂಮ)** – ತಿಳಿಯಾಗಿರುವುದು; ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಕುಗ್ಗಿಸು **ತೇಜಂಗೆಡು** – ಕಾಂತಿಗುಂದು; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುಗ್ಗು **ತೆಳ್ಪುಗೆಡು** – ಶುದ್ಧತೆ ನಾಶವಾಗು **ತೆಳ್ಪುವೆಱು** – ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗು **ತೇಜಃಕ್ಷಯ** – ಕಾಂತಿಹೀನತೆ **ತೇಜಃಪಿಂಡ** – ಬೆಂಕಿಯ ಉಂಡೆ **ತೆಕ್ಷಣ್ಣ** – ತಿಳಿಯಾದ ಬಣ್ಣ **ತೇಜಃಪ್ರಸರ** – ಕಾಂತಿಯ ಹರಡುವಿಕೆ **ತೆಕ್ಷದ** – ಕಾಮದ್ರವ **ತೇಜ<u>ಶ್ಲಕ</u>್ರ –** ತೇಜಸ್ಸಿನ ಚಕ್ರ **ತೆಕ್ಷರಿಜು** – ತೆಳುವಾದ ಬಟ್ಟೆ; ಕೃಶವಾದ ಶರೀರ **ತೆಕ್ಷಸಿಱ್** – ತೆಳುವಾದ ಹೊಟ್ಟೆ **ತೇಜಸ್ವಿ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ಕನಾದವನು **ತೆಕ್ಷಳಕು** – ಶುಭ್ರವಾದ ಹರಳು **ತೇಜಸ್ಸು** – ಕಾಂತಿ **ತೆಕ್ಷಿಳಗು** – ತಿಳಿಯಾದ ಬೆಳಕು **ತೇಜೋತಿಶಯ** – ಅತಿಶಯ ತೇಜಸ್ಸು **ತೆರ್ಕವೆಱೆ** – ಬಿದಿಗೆ ಚಂದ್ರ **ತೇಜೋನಿಧಿ** – ಕಾಂತಿಯ ನಿಧಿ **ತೇಜೋನಿಳಯ** – ಕಾಂತಿಯ ನೆಲೆ **ತಿಳ್ತೊಡೆ** – ತೆಳ್ನಸಿಅ್ **ತೆಳ್ತೊರೆ** – ತೆಳುವಾದ ಪೊರೆ **ತೇಜೋಭರಾಮ** – ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನು **ತೇಜೋವೃತ್ತಿ** – ಕಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವಿಕೆ **ತೆಕ್ಷರಿ** – ಸಣ್ಣ ಸೋನೆ **ತೇನತೇನಂ** – ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ **ತಕ್ಷಗೆ** – ತೆಳುವಾಗಿ; ತಿಳಿಯಾಗಿ **ತೇಪೆ** – ಸೂಳೆ **ತೆಆ್ಟತು** – ತೆಳುವಾಗಿರುವಿಕೆ **ತೇರ್** – ಬಂಡಿ; ರಥ **ತೆಕ್ಟೆಗಂಪು** – ನರುಗಂಪು **ඡස** – වැම **ತೇರಂಜಿಸು** – ಸಾಣೆಯಿಂದ ಹೊಳಪು ಕೊಡು ತೆಱಂದಿರಿ – ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸು, ಹಾರು; ಗಿರಗಿರ ತೇರಂಚೆ – ಸಹಸ್ರಪಾದಿ, ಝರಿಹುಳು **ತೇರಜೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿ **ತೆಱಂದಿರಿಮ** – ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸು **ತೇರಣ** – ಗೆದ್ದಲು **ತೆಱ೦ಬೊಳೆ** – ತೆರತೆರನಾಗಿ ಹೊಳೆ **ತೇರಯ್** – ದಾಳಿ ಮಾಡು **ತೆಱಂಬೊಳೆಯಿಸು** – ತೆರತೆರನಾಗಿ ಹೊಳೆಯಿಸು **ತೇರಯಿಸು** – ದಾಳಿಮಾಡು ತೆಱಮ - ತೆರೆಯುವಿಕೆ, ಸಮಯಾವಕಾಶ **ತೇರಯ್ಯ** – ಆಸೆ **ತೆಱಮಗಣ್** – ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣು **ತೇರಸಿ** – ತ್ರಯೋದಶಿ **ತೆಱಮಗಾಣ್** – ಅವಕಾಶ ಕಾಣು **ತೇರೆಸಗು** – ರಥವನ್ನು ಚೋದಿಸು ತೆಱಮಗಾಣಿಸು – ಅವಕಾಶ ಕಾಣಿಸು, ಎಡೆಗಾಣಿಸು **ತೇರೊಡ್ಡು** – ರಥಗಳ ಸಮೂಹ **ತೆಱಪುಗೊಡು** – ಎಡೆಕೊಡು **ತೇರೈಸು** – ತವಕಪಡು **ತೆಱಪುಗೊಳ್** – ಎಡೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ತೇೞ್** – ಚೇಳು **ತೊಂಗಲ್** – ಕುಚ್ಚು, ಗೊಂಚಲು **ತೆಱಮವಡೆ** – ಎಡೆ ಹೊಂದು **ತೆಱಸುವಾರ್** – ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರುನೋಡಿ **ತೊಂಗಲ್ಲಂಟೆ** – ಗೊಂಚಲು ಗಂಟೆ **ತೆಱಪುವೆಱು** – ತೆಱಪುವಡೆ **ತೊಂಡಲ್** – (ಇರುವೆ) ಸಾಲು **ತೆಱವು** – ಎಡೆ; ಕಪ್ಪ **ತೊಂಡಲ** – ತಲೆಯ ಆಭರಣ **ತೆಱು** – ಹಣ ಕೊಡು **ತೊಂಡು** – ಸ್ವೇಚ್ಫಾವೃತ್ತಿ, ತುಡುಗುತನ **ತಱ³** – ತೆಗೆ; ತೆರಿಗೆ **ತೊಂಡುಗೆಡೆ** – ಗಿಳಿಯು ಗಳಹು; ರಾಶಿಯಾಗು **ತೆಱೆಗೊಳ್** – ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡು **ತೊಂಡುಮರುಳ್** – ಉದ್ದಟ ಪಿಶಾಚಿ **ತೆಱಿದೆಱು** – ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆರು **ತೊಂಡುವೆಣ್ಣುರು೪** – ಗಳಹುವ ಹೆಣ್ಣು ಗಿಳಿ **ತೇ** – ತೇಯಿ, ತಿಕ್ಕು **ತೊಂತು೪** – ಸಿಕ್ಕುಸಿಕ್ಕು **ತೇ೦ಕಾಡಿಸು** – ತೇಲಿಸು **ತೊಂಬೆ** – ಕುಚ್ಚು, ಗೊಂಚಲು **ತೇಂಕಾಡು** – ತೇಲಾಡು **ತೊಗರ್** – ಚೊಗರು, ಒಗರು **ತೇಂಕಿಸು** – ತೇಲುವಂತೆ ಮಾಡು **ತೊಟ್ಟಗೆ** – ತಕ್ಷಣವೇ **ತೇಂಕು** – ತೇಲಾಡು **ತೊಟ್ಟನೆ** – ತಕ್ಷಣ **ತೇಂಕುದಾಣ** – ನಾಡಿಮಿಡಿತದ ಸ್ಥಾನ **ತೊಟ್ಟಲ್** – ಮಗು ಮಲಗಲು ಬಿದಿರಿನಿಂದ **ತೇ(೦)ಗು** – ಉದಾನವಾಯು ಬಿಡು ಮಾಡಿದ ತೂಗುಹಾಸಿಗೆ **ತೇಂಗುಹ** – ಹಕ್ಕಿ ಹಿಚಿಕೆಹಾಕುವುದು **ತೊಟ್ಟಲಗ** – ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗುವ ಹಸುಗೂಸು ತೇಜ – ಕಾಂತಿ; ಪರಾಕ್ರಮ **ತೊಟ್ಟು** – ಆರಂಭಿಸಿ **ತೊಟ್ಟಕೞಲ್** – ತೊಟ್ಟುಬಿಡು

ತೊಡಕಿಕ್ಕು – ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡು **ತೊವಲಕ್ಕು** – ಚಿಗುರು ಬಿಡು; ಚಿಗುರಿನಿಂದ **ತೊಡಂಕು** – ಸಿಕ್ಕಿಸು; ಗೋಜಲು; ತೊಡಗು ಮುಚ್ಚು **ತೊಡಂಕುವಲೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆ **ತೊವಲ್ಗೊಳ್** – ಶರಣಾಗತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ **ತೊಡಂದುಡಿಸು** – ಆಭರಣವನ್ನು ತೊಡಿಸು ಚಿಗುರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊ **ತೊಡಂಬೆ** – ಹಣ್ಣುಹೂಗಳ ತೊಟ್ಟು; ಗೊಂಚಲು **ತೊವಲ್ಡಡಿ** – ತೊವಲ್ಗೊಳ್ **ತೊಡಂಬಿಪಱೆ** – ತೊಟ್ಟು ಕಳಚು **ತೊವಲ್ಲೆರಸು** – ಚಿಗುರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ **ತೊಡಂಬೆವಿಡು** – ತೊಟ್ಟು ಕಳಚಿಕೊ **ತೊಳ(೦)ಕು** – ದೇಹದ ನಡುವಣ ಭಾಗ **ತೊಡಗಿಸು** – ಶುರುಮಾಡು **ತೊಳಗು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಕಾಂತಿ **ತೊಡಗಿಸು** – ಆರಂಭಿಸು **ತೊಳೆ** – ಪ್ರಕ್ಷಾಲನಗೈ, ಶುದ್ಧಮಾಡು; ಹಣ್ಣಿನ **ತೊಡರ್** – ಸಿಲುಕಿಕೊ; ತೊಡಕು;ಸುತ್ತಿಕೊ ಭಾಗ (ಫಲತೂಲ) **ತೊಱವಿ** – ಬಿಡುಗಡೆ; ತೊರೆಯುವುದು **ತೊಡರಿಕ್ಕು** – ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡು **ತೊಱೆ** – ತ್ಯಜಿಸು; ನದಿ **ತೊಡರ್ಚು** – ಸಿಲುಕಿಸು **ತೊಡರ್ಮ** – ಸಿಕ್ಕು; ಬಂಧನ **ತೊಱಿಯೆಱಿಯ** – ನದಿಯ ಒಡೆಯ, ಸಮುದ್ರ **ತೊಱಿವು** – ತೊರೆಯುವಿಕೆ **ತೊಡವು** – ಒಡವೆ, ಆಭರಣ **ತೊಡವೆಳಗು** – ಆಭರದ ಕಾಂತಿ **ತೊೞಲ್** – ಸುತ್ತಾಡು **ತೊಡಿಸು** – ಧರಿಯಿಸು **ತೊೞಲ್ಲು** – ಸುತ್ತಿಸು **ತೊಡು** – ಧರಿಸು; ಹೂಡು **ತೊೞಲ್ತರ್** – ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ **ತೊಡುಗೆ** – ಆಭರಣ **ತೊೞಅಕಲ್** – ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು; ಸುತ್ತಾಡು **ತೊಡೆ** – ಸೊಂಟದಿಂದ ಮಂಡಿಯವರೆಗಿನ ಭಾಗ; **ತೊೞಸು** – ಕಲಕು **ತೊೞ್ತಾಳ್** – ತೊತ್ತನ್ನಾಗಿಸಿಕೊ ಲೇಪಿಸು; ಒರಸಿಹಾಕು **ತೊಡೆಯಿಸು** – ಲೇಪನಮಾಡು **ತೊೞ್ತೆರ್** – ತೊತ್ತುಗಳು **ತೊೞ್ಲ** – ತೊತ್ತು, ದಾಸಿ, ದಾಸ **ತೊಡೆಯೇಱೆಸು** – ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊ **ತೊಡೆವೇನೆ** – ತೊಡೆಯ ಬೇನೆ **ತೊೞ್ತುಗೆಲಸ** – ತೊತ್ತು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ **ತೊಡೆಸಕ್ಕಿ(ಕ್ಕೆ)** – ನೇರ ಸಾಕ್ಷ್ಮಿ **ತೊೞ್ತುಗೊಡು** – ತೊತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊ **ತೊಣೆ** – ಸಮನಾದುದು; ಬತ್ತಳಿಕೆ **ತೊೞ್ತುವೆಸ(ಗೆಯ್)** – ತೊತ್ತಿನ ಕೆಲಸ (ಮಾಡು) **ತೊಣ್ಣೆ** – ಪ್ರಾಚೀನ, ಮೂಲ(?) **ತೊೞ್ತುೞಿ(ಮಾಡು)** – ತೊತ್ಕಳ, ಅಜ್ಜಿಬಜ್ಜಿ(ಮಾಡು) **ತೊದಲ್(ಳ್)** – ಮುದ್ದುಮಾತಾಡು; ತಡವರಿಸು; **ತೊೞ್ತೞದುೞಿ –** ತೊತ್ತಳದುಳಿ **ತೊೞ್ತುವೆಸ** – ತೊತ್ತಿನ ಕೆಲಸ **ತೊದಳಸು** – ಮಾತಾಡುವಾಗ ತೊದಲು **ತೊೞ್ಷಟ್ಟ** – ತೊತ್ತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ತೊದಳ್ಳುಡಿ** – ತೊದಲು ಮಾತಾಡು **ತೋ** – ನೆನೆಯಿಸು **ತೊದಳ್ತಾತು** – ತೊದಲು ಮಾತು **ತೋಕ** – ಮಗು **ತೊನಸೆ** – ಚಿಗಟದಂತಹ ಕೀಟ **ತೋಂಟ** – ತೋಟ **ತೋಂಟವಾಳ** – ತೊಟಗಾರ **ತೊನೆ** – ಅಲ್ಲಾಡು, ತೂಗಾಡು **ತೋಂಟ(ೞಗ)ವೆಸ** – ತೋಟದ ಕೆಲಸ **ತೊನೆಪ** – ತೂಗಾಡುವಿಕೆ **ತೊನ್ನ** – ತೊನ್ನುರೋಗಿ **ತೋಟ** – ಜಗಳ; ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದ **ತೊನ್ನುಗೊಳ್** – ತೊನ್ನು ಉಂಟಾಗು **ತೋಡು** – ಅಗೆ; ಅಗೆದ ಜಾಗ; ಹೊರಟುಹೋಗು; ಜೋಡಿ; ಬಾಣ ಹೂಡು **ತೊಯ್** – ಒದ್ದೆಯಾಗು **ತೊರೆ** – ಎದೆಹಾಲು ಸುರಿ **ತೋಡುಂ ಜೀಡುಂ** – ತೊಡುವುದೂ ಬಿಡುವುದೂ **ತೊರೆಯೆರೆಯ** – ನದಿಗಳ ಒಡೆಯ, ಸಮುದ್ರ **ತೋಮ** – ಮರಗಳ ಗುಂಪು ತೋಮರ – ಒಂದು ಆಯುಧ, ಭರ್ಜಿ **ತೊಲಗಿಸು** – ದೂರ ಮಾಡು **ತೊಲಗು** – ದೂರವಾಗು; ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು **ತೋಯ** – ನೀರು **ತೊಲೆ** – (ತುಲಾ) ತಕ್ಕಡಿ **ತೋಯಜನಾಭ** – ಕಮಲನಾಭ, ಬ್ರಹ್ಮ **ತೊವರ್** – ಒಗರು ರುಚಿ **ತೋಯಧಿಷಂಡ** – ಕೊಳ; ಕಮಲಗಳ ಸಮೂಹ **ತೊವರೇಱು** – ಒಗರು ರುಚಿಯುಂಟಾಗು **ತೋಯ**ಥಿ – ಸಮುದ್ರ **ತೊವರ್ಗಂಪು** – ಒಗರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾಸನೆ **ತೋಯನಿಧಾನ** – ತೋಯಧಿ **ತೊವಲ್** – ಚಿಗುರು; ಚಿಗುರೆಲೆ; ತೊಗಲು, ಚರ್ಮ **ತೋಯಭೃತ್ತು** – ಮೋಡ **ತೊವಲನಿಕ್ಕು** – ಚಿಗುರನ್ನು ಹಾಕು **ತೋಯರುಹನಾಭ** – ತೋಯಜನಾಭ

ತೋಯಾಕರ – ನೀರಿನ ಆವಾಸ, ಕೊಳ **ತೋಳವಟ್ಟ** – ಸೊಂಡಿಲ ಹೊಡೆತ **ತೋಯಾಧೀಶ** – ವರುಣ **ತೋಳೆ** – ತೊಗಲ ಬಾವಲಿ **ತೋಯಾಶಯ** – ಜಲಾಶಯ **ತೋಳೆವಿಂಡು** – ಬಾವಲಿಗಳ ಸಮೂಹ **ತೋಯೋದ್ದೇಶ** – ತೋಯಾಶಯ **ತೋಳಗಟ್ಟು** – ತೋಳಬಂದಿ ಎಂಬ ಆಭರಣ **ತೋರ** – ದಪ್ಪನಾದ **ತೋಳ್ದುಱುಗಲ್** – ತೋಳುಗಳ ಸಮೂಹ **ತೋರಗಂಭ** – ದಪ್ಪನಾದ ಕಂಬ; ಆಧಾರಸ್ತಂಭ **ತೋಟ್ಡೊದಲ್** – ತೋಲಿನ ಆರಂಭ, ಕಂಕುಳು **ತೋರಗಾಯ್** – ದಪ್ಪ ಕಾಯಿ **ತೋಕ್ಷಲ** – ಬಾಹುಬಲ **ತೋರಗಿಡಿ** – ದಪ್ಪ ಕಿಡಿ **ತೋಕ್ಷಲಯ** – ತೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಳೆ **ತೋರಗುರುಳ್** – ದಪ್ಪ ಮುಡಿ **ತೋಕ್ಷಲೆ** – ತೋಳ ಸೆರೆ; ಹಿಡಿತ **ತೋಕ್ಟಲ್ಮೆ** – ತೋಳ ಬಲ್ಮೆ **ತೋರಗೆಂಡ** – ದಪ್ಪ ಕೆಂಡ **ತೋರಗೊನೆ** – ದಪ್ಪ ಗೊನೆ **ತೋಕ್ಷ೪** – ತೋಳ್ನಲಯ **ತೋರಣಂಗಟ್ಟಸು** – ತೋರಣಕಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡು **ತೋಳ್ವಾಸ** – ಹಿಡಿತ; ಅಪ್ಪುಗೆ **ತೋರಣಂಗಟ್ಟು** – ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟು **ತೋಳ್ವೆಸುಗೆ** – ತೋಳ ಬೆಸುಗೆ; ಅಪ್ಪುಗೆ **ತೋರಣಗಂಬ** – ತೋರಣ ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ **ತೋಳ್ವಱಗು** – ತೋಳ್+ಪೆಱಗು, ತೋಳ ಹಿಂಭಾಗ **ತೋರಣಗ್ರಥನ** – ತೋರಣದ ರಚನೆ **ತೋಱು** – ಕಾಣು; ಕಾಣಿಸು **ತೋಱಿಕು(ಕೊ)ಡು** – ತೋರಿಸಿ ಕೊಡು **ತೋರಣದರ್ಪಣ** – ತೋರಣದಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿ **ತೋರಣದ್ವಾರ** – ತೋರಣ ಕಟ್ಟುವ ಬಾಗಿಲು **ತೋಱು೦ಬೊಣೆ** – ತೋರಿಸುವ ಹೊಣೆ **ತೋರತಕ್ಕು** – ಅಧಿಕ ಪರಿಣತಿ (ಜಾಮೀನು) **ತೊರದುಱುಂಬು** – ದಪ್ಪ ಮುಡಿ **ತೌಗೆ** – ಮುಕ್ತಾಯ, ಅಂತ್ಯ **ತೋರದೆರೆ** – ದೊಡ್ಡ ಅಲೆ **ತೌದಲೆ** – ಕೊನೆಗಾಲ **ತೋರಬಾಷ್ಟ** – ಅಧಿಕ ಕಣ್ಣೀರು **ತ್ಯಾಗ** – ಬಿಡುವುದು **ತೋರಮಲ್ಲಗೆ** – ದಪ್ಪ ಮಲ್ಲಿಗೆ **ತ್ಯಾಜ್ಯ** – ಬಿಡಲು ತಕ್ಕನಾದ **ತೋರಮುಡಿ** – ತೊರದುಖುಂಬು **ತ್ರಮ** – ತವರ ಎಂಬ ಲೋಹ **ತೋರಮುತ್ತು** – ದಪ್ಪ ಮುತ್ತು **ತ್ರಯಸ್ತಿಂಶತ್ –** ಮೂವತ್ತಮೂರು **ತ್ರಯುಮಯ** – ಮೂರು ವೇದಗಳ **ತೋರಮುಯ್ಯು** – ಅಗಲವಾದ ಭುಜ **ತೋರಕುಚ** – ದೊಡ್ಡ ಮೊಲೆ ಸ್ವರೂಪನಾದವನು, ಸೂರ್ಯ **ತ್ರಯೋದಶ** – ಹದಿಮೂರನೆಯ **ತೋರವಜ್ಞೆ** – ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ **ತೋರವಣ್** – ದೊಡ್ಡ ಹಣ್ಣು **ತ್ರಸ** – ಚಲಿಸುವ; (ಜೈನ) ಈ ಹೆಸರಿನ ಕರ್ಮದ ಉದಯದಿಂದ ಎರಡರಿಂದ ಐದು **ತೋರವಣ್ಗೊನೆ** – ದಪ್ಪ ಹಣ್ಣುಗಳಿರುವ ಗೊನೆ **ತೋರವೆಟ್ಟು** – ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಜೀವ **ತೋರಹತ್ತ** – ದೊಡ್ಡ ಸೊಂಡಿಲು **ತ್ರಸಕಾಯ** – (ಜೈನ) ಚಲಿಸುವ ದೇಹವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ **ತೋರಹಾರ** – ದೊಡ್ಡ ಹಾರ **ತ್ರಸಜೀವ** – ತ್ರಸಕಾಯ **ತೋರಱಿಕೆ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಖ್ಯಾತಿ **ತ್ರಸನಾಮ** – ಹದಿಮೂರು ಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ತೋರಿತು** – ದೊಡ್ಡದು ತ್ರಸಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ **ತೋರ್ಕೆ** – ತೋರಿಕೆ; ಆಕಾರ ಕರ್ಮ **ತೋರ್ಕೆಗಿಡು** – ಕಾಣದಾಗು **ತ್ರಸನಾಳ** – (ಜೈನ) ತ್ರಸಜೀವಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳ **ತ್ರಸ್ತ** – ಭಯಗೊಂಡ; (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕ **ತೋರ್ಕೆಗುಡು** – ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡು; ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡು **ತ್ರಸ್ತರಿಯಾಡು** – ಮೂದಲಿಸು **ತೋರ್ಕವಡೆ** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ತೋರ್ಕೆವರ್** – ತೋರ್ಕೆವಡೆ **ತ್ರಸ್ತಾಭಿಭೂತ** – ಹೆದರಿದವನು **ತೋರ್ಮ** – ಕಾಣ್ಮೆ, ತೋರ್ಕೆ **ತ್ರಾಣ** – ಶಕ್ತಿ; ರಕ್ಷಣೆ **ತೋರ್ಪುಗೆಡು** – ತೋರ್ಕೆಗಿಡು **ತ್ರಾಯಸ್ತಿಂಶ** – (ಜೈನ) ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ **ತೋಲ್** – ತೊವಲು, ಚರ್ಮ ಪುರೋಹಿತ, ಮಂತ್ರಿ, ಅಮಾತ್ರಂತಿರುವ ಮೂವತ್ತಮೂರು ದೇವತೆಗಳು **ತೋಲ್ಗಟ್ಟು** – ಮುಂಗೈಗೆ ಚರ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊ **ತೋಲ್ಪಂಜರ** – ತೊಗಲಿನ ಹಂದರ **ತ್ರಾಸಂಗೊಳ್** –ಭಯಗೊಳ್ಳು **ತೋಲ್ವಾವಲ್** – ತೊಗಲು ಬಾವಲಿ **ತ್ರಿಕರಣ** – ಕಾಯ, ವಾಕ್ಕು, ಮನಸ್ಸು ಎಂಬ ಅಂಗಗಳು; (ಜೈನ) ಜೀವಕ್ಕೊದಗುವ **ತೋಲ್ವುಲ್ಲೆ** – ತೊಗಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜಿಂಕೆ **ತೋಳ್** – ಬಾಹು ಅಧಃಕರಣ, ಅಪೂರ್ವಕರಣ,

ಅನಿವೃತ್ತಿಕರಣ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು **ತ್ರಿಕರಣಪರಿಣತ** – ಕರಣತ್ರಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿರುವವನ<u>ು</u> **ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ದಿ** – ಕಾಯ, ವಾಕ್ಕು, ಮನಸ್ಸುಗಳ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ತ್ರಿಕಾಲ – ಭುತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಎಂಬ **ತ್ರಿಕಾಲಗೋಚರ** – ಯೋಗಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರಿಕಾಲಗಳ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿ **ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿ** – ತ್ರಿಕಾಲಗೋಚರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನು **ತ್ರಿಕಾಲಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿ** – ಲೋಕಾಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥ **ತ್ರಿಖಂಡ** – (ಜೈನ) ಗಂಗಾ ಮತ್ತು ಸಿಂಧೂನದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರು ಭಾಗಗಳು **ತ್ರಿಬಂಡಾಧಿಪ –** (ಜೈನ) ತ್ರಿಖಂಡಗಳ ಒಡೆಯ **ತ್ರಿಗಾರವ** – (ಜೈನ) ಋದ್ದಿ, ರಸ, ಸಾತ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಗಾರವ(ಅಹಂಕಾರ)ಗಳು **ತ್ರಿಗುಣ** – ಸತ್ವ, ತಮಸ್ಸು, ರಜಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳು; ಮೂರು ಪಟ್ಟು **ತ್ರಿಗುಣಿಸು** – ಮೂರು ಪಟ್ಟಷ್ಟು ಆಗು **ತ್ರಿಗುಪ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಕಾಯ, ವಾಕ್ಕು, ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವುದು **ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಗುಪ್ತ** – ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವನು **ತ್ರಿಜಗ** – ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಳಗಳು **ತ್ರಜಗಚ್ಚೂಡಾಮಣಿ –** ತ್ರಿಜಗತ್+ಚೂಡಾಮಣಿ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ತಲೆಯ ಆಭರಣದಂತಿರುವವನು **ತ್ರಜಗತ್ಸೂಜ್ಯ** – ಮೂರು ಲೋಕದ ಜನರಿಂದಲೂ ಗೌರವಾಸ್ಪದನಾದವನು **ತ್ರಿಜಗಧೀಶ್ವರ –** ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯ **ತ್ರಿಜಗದ್ದುರು** – ಮೂರು ಲೋಕದ ಜನರಿಗೂ ಗುರುವೆನಿಸಿದವನು **ತ್ರಿಜಗದ್ದಂದಿತ** – ತ್ರಿಜಗತ್+ವಂದಿತ, ಮೂರು ಲೋಕದ ಜನರಿಂದಲೂ ವಂದಿತನಾದವನು **ತ್ರಿಜಗನ್ನಾಥ** – ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಒಡೆಯ **ತ್ರಿಜ್ಞಾನಧರ** – (ಜೈನ) ಶ್ರುತಿ, ಮತಿ, ಅವಧಿ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನು **ತ್ರಿಣಯನ** – ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ತ್ರಿತತ್ವಾತ್ಮಕ** – ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಸ್ವರೂಪನಾದವನು, ಶಿವ **ತ್ರಿತಯ** – ಮೂರರ ಗುಂಪು

ತ್ರಿತಾಪ – ಅಧಿದೈವಿಕ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಅಧಿಭೌತಿಕ

ಎಂಬ ತಾಪತ್ರಯಗಳು

ತ್ರಿದಂಡ – ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕೋಲು; (ಜೈನ) ಕಾಯ, ಮನೋ, ವಾಕ್ ಎಂಬ ಮೂರು **ತ್ರಿದಂಡಿ** – ಕಾಯ, ಮನೋ, ವಾಕ್ ಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಿದ ಯತಿ **ತ್ರಿದಧ** – ದೇವತೆ **ತ್ರಿದಶ** – ಮೂರು ಹತ್ತುಗಳು, ಮೂವತ್ತು; ಸದಾ ಬಾಲ್ಯ, ಕೌಮಾರ್ಯ, ಯೌವನಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳ್ಳವನು, **ತ್ರಿದಶಕುಜ** – ಕಲ್ಬವೃಕ್ಷ್ **ತ್ರಿದಶಕ್ಷ್ಮಾ** – ದೇವಲೋಕ **ತ್ರಿದಶಗಣ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿನಾಯಕ** – ದೇವತೆಗಳ ಅಧಿಪತಿ, ದೇವೇಂದ್ರ **ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿಪ** – ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿನಾಯಕ **ತ್ರಿದಶತ್ವ** – ದೇವತ್ವ **ತ್ರಿದಶನಗೇಂದ್ರ** – ದೇವತೆಗಳ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ತ್ರಿದಶನದೀಸಅಲ** – ಗಂಗಾನದಿಯ ನೀರು **ತ್ರಿದಶನದೀಸುತ** – ಗಂಗೆಯ ಮಗ, ಭೀಷ್ಮ **ತ್ರಿದಶನದೀಸುತ** – ಭೀಷ್ಮ **ತ್ರಿದಶನಿವಾಸ** – ದೇವತೆಗಳ ಮನೆ, ದೇವಲೋಕ **ತ್ರಿದಶಪತಿ** – ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿನಾಯಕ **ತ್ರಿದಶಪದ** – ದೇವಪದವಿ **ತ್ರಿದಶಲೋಕ** – ದೇವಲೋಕ **ತ್ರಿದಶಶರಾಸನ** – ದೇವತೆಗಳ ಬಿಲ್ಲು **ತ್ರಿದಶಸಂಕುಳ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ತ್ರಿದಶಸ್ತುತ** – ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸ್ಕುತನಾದವನು **ತ್ರಿದಶಸ್ತುತ್ಯ** – ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಸ್ಕುತಿಗೊಂಡವನು **ತ್ರಿದಶಾಂಗನೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ತ್ರಿದಶಾಚಲ** – ತ್ರಿದಶನಗೇಂದ್ರ **ತ್ರಿದಶಾಧಿನಾಥ** – ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿನಾಯಕ **ತ್ರಿದಶಾಧೀಶ** – ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿನಾಯಕ **ತ್ರಿಜಗಧೀಶ್ವರ** – ತ್ರಿದಶಗಣಾಧಿನಾಯಕ **ತ್ರಿದಶಾನಕ** – ದೇವತೆಗಳ ದುಂದುಭಿ **ತ್ರಿದಶಾನೀಕ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ತ್ರಿದಶಾರಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಶತ್ರು **ತ್ರಿದಶಾವಾಸ** – ತ್ರಿದಶನಿವಾಸ **ತ್ರಿದಶಾಸನ** – ದೇವತೆಗಳ ಪೀಠ **ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ತ್ರಿದಶೇಭ** – ಐರಾವತ **ತ್ರಿದಿವ** – ದೇವಲೋಕ **ತ್ರಿದಿವಾಂಗನೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ತ್ರಿದೋಷ ಸಂಭವಾಮಯ** – ವಾತ–ಪಿತ್ದ– ಶ್ಲೇಷ್ಮಗಳ ದೋಷದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ರೋಗಗಳು

ತ್ರಿಪತಾಕೆ – ಮೂರು ಬಾವುಟಗಳು; ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಮಡಿಕೆಗಳು

ತ್ರಿಪಥಗೆ – ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವವಳು, ಗಂಗೆ

ತ್ರಿಪಲ್ಯೋಪಮ – (ಜೈನ) ವ್ಯವಹಾರ, ಉದ್ಧಾರ, ಅದ್ಧಾ ಎಂಬ ಮೂರು ಪಲ್ಯಗಳಷ್ಟು ಆವರಿ

ತ್ರಿಮಂಡ್ರ(ಕ) – ಕಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ವಿಭೂತಿ ಪಟ್ಟೆಗಳು

ತ್ರಿಮರ – ತಾರಕಾಸುರನ ಮಕ್ಕಳಾದ ತಾರಕಾಕ್ಟ್, ಕಮಲಾಕ್ಟ್, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಒಂದರ ಕೆಳಗೊಂದಿರುವ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಕಬ್ಬಿಣಗಳಿಂದಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳು

ತ್ರಿಮರಭಂಜನ – ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು, ಶಿವ

ತ್ರಿಮರಾರಿ – ತ್ರಿಮರಭಂಜನ

ತ್ರಿಪ್ರಾಭೃತ – ಭೂಮಿ, ಹಣ, ವಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಉಡುಗೊರೆಗಳು; (ಜೈನ) ಪ್ರಶಸ್ತನೋ ಆಗಮಭಾವ, ಅಪ್ರಶಸ್ತನೋ ಆಗಮಭಾವ, ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಎಂಬ ಮೂರು ಪ್ರಾಭೃತ(ಉಡುಗೊರೆ)ಗಳು

ತ್ರಿಭಂಗಿ – ಶರೀರವನ್ನು ಮೂರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ನಾಟ್ಯದ ಒಂದು ಭಂಗಿ

ತ್ರಿಭಂಗಿಭಣಿತೆ – ತ್ರಿಭಂಗದ ರೀತಿ

ತ್ರಿಭುವನ – ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ, ಪಾತಾಳಗಳು

ತ್ರಿಭುವನಗುರು – ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಗುರು

ತ್ರಿಭುವನಪತಿ – ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯ

ತ್ರಿಭುವನಮೋಹನ – ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವವನು

ತ್ರಿಭುವನಾಧೀಶ – ತ್ರಿಭುವನಪತಿ

ತ್ರಿಮಾರ್ಗಗೀತ – (ಜೈನ) ರೂಪಸ್ತವ, ಗುಣಸ್ತವ, ವಸ್ತುಸ್ತವ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಗೀತಗಳು

ತ್ರಿಮೂಢತಾನಿರಶನ – (ಜೈನ) ಲೋಕಮೂಢತೆ, ದೇವಮೂಢತೆ, ಪಾಖಂಡಿಮೂಢತೆ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಮೌಢ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯುವುದು; ಇದು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ ಒಂದು ಅಂಗ

ತ್ರಿಯಾಮಾಂತ್ಯ – ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ

ತ್ರಿಯಾಮೆ – ಮೂರು ಜಾಮಗಳನ್ನುಳ್ಳುದು, ರಾತ್ರಿ

ತ್ರಿರಾತ್ರ – ಮೂರು ದಿನಗಳ ಅವಧಿ

ತ್ರಿಲೋಕ – ತ್ರಿಭುವನ

ತ್ರಿಲೋಕಗುರು – ತ್ರಿಭುವನಗುರು

ತ್ರಿಲೋಕಚೂಡಾಮಣಿ – ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ತಲೆಯ ಆಭರಣದಂತಿರುವವನು, ಅರ್ಹಂತ ತ್ರಿಲೋಕಜನನಿ – ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಯಂತಿರುವವಳು, ಅರ್ಹಂತನ

ತ್ರಿಲೋಕಪ್ರಭು – ತ್ರಿಭುವನಾಧೀಶ

ತ್ರಿಲೋಕಾಂಜಕೆ – ತ್ರಿಲೋಕಜನನಿ

ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿ – ತ್ರಿಲೋಕಪ್ರಭು

ತ್ರಿಲೋಕೇಶ್ವರ – ತ್ರಿಲೋಕಪ್ರಭು

ತ್ರಿಲೋಕೈಕಚೂಡಾಮಣಿ – ತ್ರಿಲೋಕಚೂಡಾಮಣಿ

ತ್ರಿವರ್ಗ – ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ

ತ್ರಿವಳ – ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಮಡಿಕೆ

ತ್ರಿವಾತ – (ಜೈನ) ಲೋಕವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ವಾತ, ಘನವಾತ, ತನುವಾತಗಳೆಂಬ ಗಾಳಿಯ ಆವರಣಗಳು

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ – ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿದವನು, ವಿಷ್ಣು

ತ್ರಿವಿಧಮಾರ್ಗ – ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿನ ಶುದ್ಧ, ಸಾಳಗ, ಸಂಕೀರ್ಣವೆಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ರೀತಿ

ತ್ರಿವಿಧಶಕ್ತಿ – ಪ್ರಭು, ಮಂತ್ರ, ಉತ್ಸಾಹಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಶಕ್ತಿಗಳು

ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪ – ದೇವಲೋಕ

ತ್ರಿಶಂಕು – ಸೂರ್ಯವಂಶದ ದೊರೆ; ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ತಂದೆ; ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀ ಅಪಹರಣ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದುದು, ಹಸಿ ಮಾಂಸ ತಿಮದುದು ಎಂಬ ಮೂರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಸಿಷ್ಠನ ಶಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಸತ್ಯವ್ರತನಿಗೆ ಆನಂತರ ಬಂದ ಹೆಸರು

ತ್ರಿಶಕ್ತಿ – ರಾಜನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿ, ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗಳು

ತ್ರಿಶಲ್ಯ – (ಜೈನ) ಮಿಥ್ಯಾ, ಮಾಯಾ, ನಿದಾನಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಮೋಹಗಳು

ತ್ರಿಶಾಲ – ಮೂರು ಸ್ತರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ

ತ್ರಿಶುದ್ಧಿ – ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ದಿ

ತ್ರಿಷಷ್ಠಿ – ಅರವತ್ತಮೂರು

ತ್ರಿಷಷ್ಠಿಶಲಾಕಾಹುರುಷರು – (ಜೈನ) ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ತೀರ್ಥಂಕರರು: ವೃಷಭ, ಅಜಿತ, ಸಂಭವ, ಅಭಿನಂದನ, ಸುಮತಿ, ಪದ್ಯಪ್ರಭ, ಸುಪಾರ್ಶ್ವ, ಚಂದ್ರಪ್ರಭ, ಪುಷ್ಪದಂತ, ಶೀತಲ, ಶ್ರೇಯಾಂಸ, ವಾಸುಪೂಜ್ಯ, ವಿಮಲ, ಅನಂತ, ಧರ್ಮ, ಶಾಂತಿ, ಕುಂಥು, ಅರ, ಮಲ್ಲಿ ನಾಥ, ಮುನಿಸುವುತ, ನಮಿ, ನೇಮಿ, ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ, ವರ್ಧಮಾನ; ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು: ಭರತ, ಸಗರ, ಮಘವಾ, ಸನತ್ಕುಮಾರ, ಶಾಂತಿ, ಕುಂಥು, ಅರ, ಸುಭೌಮ, ಪದ್ಮ, ಹರಿಷೇಣ, ಜಯಸೇನ, ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ; ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ

ಬಲದೇವರು: ವಿಜಯ, ಅಚಲ, ಸುಧರ್ಮ, ಸುಪ್ರಭ, ಸುದರ್ಶನ, ನಂದಿ, ನಂದಿಮಿತ್ರ, ರಾಮ, ಪದ್ಮ; ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ವಾಸುದೇವರು: ತ್ರಿಪೃಷ್ಣ, ದ್ವಿಪೃಷ್ಣ, ಸ್ವಯಂಭೂ, ಮರುಷೋತ್ತಮ, ಪುರುಷಸಿಂಹ, ಮಂಡರೀಕ, ದತ್ತ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಕೃಷ್ಣ; ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವರು: ಅಶ್ವಗ್ರೀವ, ತಾರಕ, ಮೇರುಕ, ಮಧುಕೈಟಭ, ನಿಶುಂಬ, ಬಲಿ, ಪ್ರಹರಣ, ರಾವಣ, ಜರಾಸಂಧ **ತ್ರಿಸಂಜ್ಞ** – ಮಾತು, ಕಣ್ಣಾಡಿಸುವುದು, ಅಂಗಚಲನೆ ಎಂಬ ಮೂರು ಚಲನೆಗಳು **ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾಸೇವೆ** – ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ **ತ್ರಿಸಂಧ್ಯೆ** – ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಂಜೆಗಳು **ತ್ರಿಸರವೇಣಿ** – ಮೂರು ಸರಗಳ ಹೆಣಿಗೆ **ತ್ರಿಸಾಕ್ಷಿ** – ಕಾಯ, ವಾಕ್, ಮನಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು – (ಜೈನ) ಆತ್ಮ, ಇಂದ್ರ, ಸಿದ್ದ ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು – **ತ್ರಿಸಾಕ್ಷಿಕ** – (ಜೈನ) ತ್ರಿಸಾಕ್ಷಿಗಳುಳ್ಳವನು **ತ್ರಿಸೆ** – (ತೃಷಾ) ಬಾಯಾರಿಕೆ **ತ್ರಿಸ್ಥಾನ** – ಮಂದ್ರ, ಮಧ್ಯಮ, ತಾರಗಳೆಂಬ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿನ ಮೂರು ಸ್ಥಾಯಿಗಳು **ತ್ರಿಸ್ಥಾಯ** – ತ್ರಿಸ್ಥಾನ **ತ್ರೀಂದ್ರೀಯ** – ಸ್ಪರ್ಶ, ರಸನ, ಫ್ರಾಣ ಎಂಬ ಮೂರು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಜೀವ, ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು **ತ್ರೇತಾಗ್ನಿ** – ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ, ಆಹವನೀಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳು **ತ್ರೇತೆ** – ಮೂರರ ಗುಂಪು, ತ್ರೇತಾಯುಗ **ತ್ರೈಕಾಲ್ಯಯೋಗಿ** – ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಯೋಗಿ **ತ್ರೈಗುಣ್ಯ** – ಸತ್ವ, ರಜಸ್ಸು, ತಮಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳು **ತ್ರೈದಶ್ಯ** – ತ್ರಿದಶ(ದೇವತೆ)ಸಂಬಂಧಿಯಾದ **ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ** – ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ ಎಂಬ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು **ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ** – ತ್ರಿಭುವನ **ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಗುರು** – ತ್ರಿಭುವನಗುರು **ತ್ರೈಲೋ(ಕೋ)ಕ್ಯನಾಥ** – ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿ **ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನೇತ್ರ** – ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಕಣ್ಣಿನಂತಿರುವವನು **ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಲೋಚನ** – ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನೇತ್ರ **ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸಾರ** – ಮುರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ **ತ್ರೈಲೋಕ್ಯೇಶ್ವರ** – ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿ ತ್ರೈವಿದ್ಯ – ಋಕ್, ಯಜುಸ್, ಸಾಮ ವೇದಗಳು; (ಜೈನ) ಜೀವಸ್ಥಾನ, ಕ್ಷುದ್ರಕಬಂಧ,

ಬಂಧಸ್ವಾಮಿತ್ವವಿಚಯಗಳೆಂಬ ಷಟ್ಟಂಡಾಗಮದ ಮೂರು ಖಂಡಗಳನ್ನು **ತ್ರೈವಿದ್ಯದೇವ** – (ಜೈನ) ತ್ರೈವಿದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತ **ತ್ರೈವಿದ್ಯವ್ರತಿ** – ತ್ರೈವಿದ್ಯದೇವ **ತ್ರೈವಿದ್ಯಾಸ್ಪದ** – ವ್ಯಾಕರಣ, ತರ್ಕ, ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದನಾದವನು **ತ್ರೈವಿದ್ಯೇಶ** – ತ್ರೈವಿದ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು; (ಜೈನ) ತ್ರೈವಿದ್ಯ ತ್ತ್ಯಂಬಕ – ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ತ್ರ್ಯಶ್ರೀಕೃತ** – ನಾಟ್ಯದ ಒಂದು ಭಂಗಿ **ತ್ರೋಟ** – ಕೊಕ್ಕು **ತ್ತಕ್** – ಚರ್ಮ **ತ್ವಗಸ್ಥಿಭೂತ** – ದೇಹದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮ–ಮೂಳೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರುವಷ್ಟು ಕೃಶವಾದ-**ತ್ತಗ್ಣ** – ತೊಗಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ತ್ವದೀಯ - ನಿನ್ನ, ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ (ಸೇರಿದ) **ತ್ವರಿತ** – ಬೇಗನೆ; ಬೇಗ **ತ್ತರಿತಂ** – ಶೀಘ್ರವಾಗಿ **ತ್ತಿಡ್** –ಪ್ರಕಾಶ ಥ–

ಥಟ್ಟು – ಸೈನ್ಯ **ಥಳಥಳಸು** – ಹೊಳೆ

ದ

ದಂಟು – ತಾವರೆ ಮುಂತಾದುದರ ನಾಳ **ದಂಡ** – ದಂಡನೆ; ಕೋಲು **ದಂಡಂಗೊಳ್** – ದಂಡನೆಯನ್ನು ಪಡೆ ದಂಡಬಂಡ – ಚಿಕ್ಕ ಕೋಲು **ದಂಡತೋರಣಕ** – ನೀರೆತ್ತುವ ರಾಟೆಯ ಅರೆಕಾಲುಗಳ ಪಂಕ್ಸಿ **ದಂಡತ್ರಯ** - (ಜೈನ) ಮನಸ್ಸು, ದೇಹ, ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೂರು ಬಗೆಯ ದೋಷಗಳು **ದಂಡಧರ** – ದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವವನು; ಅಧಿಕಾರ ಹಿಡಿದವನು; ಯಮ ದಂಡಧಾರ – ಅಧಿಕಾರದಂಡ ಹಿಡಿದವನು **ದಂಡನಮಸ್ಕಾರ** – ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ **ದಂಡನಾಯಕ** – ಸೇನಾಧಿಪತಿ **ದಂಡನೀತಿ** – ರಾಜನೀತಿ ದಂಡಪಾಣಿ – ಗದೆ ಹಿಡಿದವನು, ಯಮ **ದಂಡಭ್ರಮ** – ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಗ್ಧನನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದು

ದಂಡರತ್ನ – (ಜೈನ) ಏಳು ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ **ದಂತುರಿತ** – ವ್ಯಾಪಿಸಿದ **ದಂದಶೂಕ** – ಹಾವು ಒಂದು, ದಿವ್ಯದಂಡ **ದಂಡಾಧಿನಾಯಕ** – ದಂಡನಾಯಕ **ದಂದಶೋಕಪತಾಕ** – ಸರ್ಪಧ್ವಜ, ದುರ್ಯೋಧನ **ದಂಡಾಧಿಪ** – ದಂಡನಾಯಕ ದಂದಶೂಕಪತಿ – ಆದಿಶೇಷ **ದಂಡಾಧೀಶ** – ದಂಡನಾಯಕ **ದಂದಶೂಕಪ್ರಮಾಥಿ** – ಹಾವುಗಳ ಮರ್ದಕ, ಗರುಡ **ದಂಡಾಧ್ಯಕ್ಷಕ** – ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ **ದಂದಶೂಕಭಯ** – ಹಾವಿನ ಭಯ ದಂಡಿಗೆ (ದಂಡಿಕಾ) – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ; ಒಂದು ತಂತೀವಾದ್ಯ **ದಂದಶೂಕವನಿತೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು **ದಂಡಿತ** – ದಂಡನೆಗೊಳಗಾದ; ಸೋತ **ದಂದಹ್ಯಮಾನಗಾತ್ರೆ** – ಸುಡುವ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು; **ದಂಡಿಸು** – ಶಿಕ್ಸೆಗೊಳಪಡಿಸು ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಪಡುವವಳು **ದಂಡು** – ಸೈನ್ಯ **ದಂದಹ್ಯಮಾನಮಾನಸ** – ಬೇಯುವ ದಂಡುಱುಂಬೆ – ಗಯ್ಯಾಳಿ, ದಿಟ್ಟೆ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ದಂಡುಟೆಗ** – ದಂಡವಾಗಿ ಪಡೆದವನು, **ದಂದುಗ** – ವ್ಯಥೆ; ಗೊಂದಲ **ದಂಪತಿ** – ಗಂಡಹೆಂಡಿರು ಯುದ್ದಖೈದಿ **ದಂಡುಟೆಗೊಳ್** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊ **ದಂಪತಿವಕ್ತಿ** – ಚಕ್ರವಾಕ ಜೋಡಿ **ದಂಡೆ** – ಕುಚ್ಚು **ದಂಜನು** – ಮೋಸಗೊಳಿಸು **ದಂಡೆಗಟ್ಟು** – ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟು **ದಂಭಾಲ(೪)** – ವಜ್ರಾಯುಧ **ದಂಡೆಗೊಡು** – ವೀರಮಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊ **ದಂಭೋಆ** – ದಂಭಾಲಿ(ಳಿ) **ದಂಡೆಗೊಳ್** – ದಾಳಿಮಾಡು **ದಂಭೋಳಹಸ್ತ** – ದಂಭೋಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನು, **ದಂಡೆದೊಮಡಿಲ್** – ಕುಚ್ಚಿನ ಹಾಗಿರುವ ಒಂದು ಇಂದ ಆಭರಣ ದಂಶ - ಕಾಡುನೊಣ; ಚಿಗಟ **ದಂಡೋಕ್ತಿ** – ದಂಡನೆಯ ಮಾತು **ದಂಶ(ನ)** – ಕಚ್ಚುವುದು **ದಂಡೋಪನತ** – ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ **ದಂಷ್ಟ(ಕ)** – ದಾಡೆ, ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು ಮಾಡಿದವನು **ದಂಷ್ಟಾಂಕುರ** – ಮೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೋರೆ ದಂತ – ಹಲ್ಲು; ಆನೆಯ ಕೋರೆ **ದಂಷ್ಟಾಕಿರಣ** – ಕೋರೆದಾಡೆಗಳ ಕಾಂತಿ **ದಂತಕಾಂತಿ** – ಹಲ್ಲುಗಳ ಕಾಂತಿ **ದಂಷ್ಟಾಗ್ರ** – ಕೋರೆದಾಡೆಯ ಮೊನೆ **ದಂತಕೂಟ** – ಆನೆಯ ದಂತದ ಮೊನೆ **ದಂಸ** – ದಂಶ ದಂತಚಯ – ಹಲ್ಲುಗಳ ಸಾಲು **ದಕ್ಷಣ** – ನೋಡಲು ಚೆಂದವಾದ **ದಂತಚ್ಚದ** – ತುಟಿ **ದಕ್ಕು** – ದಸಿ **ದಂತಧಾವನ** – ಹಲ್ಲುಜ್ಜುವುದು **ದಕ್ಕುಂದಲೆವರಿ** – ಗರ್ವದಿಂದ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗು ದಕ್ಷ – ಸಮರ್ಥ **ದಂತಪಂಕ್ತಿ** – ಹಲ್ಲುಸಾಲು ದಂತಪತ್ರ – ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಓಲೆ **ದಕ್ಷತೆ** – ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ದಂತಪಭೆ** – ದಂತಕಾಂತಿ **ದಕ್ಷಿಣ** – ಬಲಗಡೆ ದಂತರುಚಿ – ದಂತಕಾಂತಿ ದಕ್ಷಿಣಖುರ – ಬಲಗಾಲಿನ ಗೊರಸು **ದಂತಶಲ್ಲ** – ದಂತದ ಚೆಕ್ಕೆ **ದಕ್ಷಿಣಚರಣ** – ಬಲಗಾಲು ದಂತಾಂಕುರ – ಹಲ್ಲು ಮೊಳೆಯುವುದು **ದಕ್ಷಿಣಪಕ್ಷ** – ಬಲಪಕ್ಕ **ದಂತಾಂಶು** – ದಂತಕಾಂತಿ **ದಕ್ಷಿಣಬಾಹು** – ಬಲತೋಳು **ದಂತಾಂಶುಕ** – ತುಟಿ **ದಕ್ಷಿಣಭುಜ** – ದಕ್ಷಿಣಬಾಹು ದಂತಾವರಣ - ತುಟಿ **ದಕ್ಷಿಣಮುಷ್ಟಿ** – ಬಲ ಮುಷ್ಟಿ **ದಂತಾವಲ(ಳ**) – ಆನೆ **ದಕ್ಷಿಣವರ್ತನ** – ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವುದು ದಂತಾಹತಿ – ಆನೆಯ ದಂತದ ಹೊಡೆತ **ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿ –** ದಕ್ಷಿಣರಾಜ್ಯಗಳ ಸಾಲು **ದಂತಿ** – ಆನೆ **ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತ –** ಬಲಗೈ **ದಂತಿನಿ** – ಹೆಣ್ಣಾನೆ **ದಕ್ಷಣಾಂಘ್ರಿ** – ಬಲಗಾಲು ದಂತಿಪ – ಆನೆಯನ್ನು ಕಾಯುವವನು, ಮಾವತಿಗ ದಕ್ಷಿಣಾಂಸ – ಬಲಭುಜ **ದಂತಿರಾಜ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆನೆ; ಐರಾವತ **ದಕ್ಷಣಾಕ್ಷಿಸ್ಪಂದ** – ಬಲಗಣ್ಣ ಅದುರುವಿಕೆ **ದಂತಿಶಿಶು** – ಮರಿ ಆನೆ **ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ** – ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು; ಅಗ್ನಿತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು **ದಂತಿಸಂತಾನ** – ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹ ದಕ್ಷಿಣಾಪಥ – ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕಿರುವ **ದಂತುರ** – ಹರಡಿರುವ ಭೂಭಾಗ

ದನುಜಾಂತಕ – ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನು **ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖ** – ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಎದುರಾದ **ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ** – ಶಿವನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು **ದನುಜಾಧೀಶ್ವರ** – ರಾಕ್ಷಸರ ಒಡೆಯ, ರಾವಣ ಲೀಲಾಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ದನುಜಾರಾತಿ** – ದನುಜವಿರೋಧಿ **ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತ** – ಬಲಭಾಗವಾಗಿ ಸುತ್ತು, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ **ದನುಜಾರಾತಿಜಾತಾಧಿವಾಸ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತನಾಭಿ** – ಬಲಸುಳಿ **ದನುಜಾರಿ** – ದನುಜವಿರೋಧಿ **ದಕ್ಷಿಣಾವೃತ್ತಿ** – ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಗೀತ ಹಾಗೂ **ದನುಜಾರಿರಿಮ** – ಕೃಷ್ಣನ ಶತ್ರು, ಜರಾಸಂಧ ವಾದ್ಯಗಳ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ **ದನುಜೇಂಧ್ರ** – ರಾಕ್ಷಸರ ರಾಜ **ದಕ್ಷಿಣೆಗೊಡು** – ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ದಾನ ನೀಡು **ದನಿಜೋದೀರಿತ** – (ಜೈನ) ರಾಕ್ಸಸರಿಂ ಉಂಟಾದ **ದಕ್ಷಿಣೇಂದ್ರ** – ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಪತಿ; (ಜೈನ) ಆರು ದುಃಖ **ದನುಸುತ** – ದನುಜ ಮಂದಿ ದಕ್ಷಿಣೇಂದ್ರರು: ಸೌಧರ್ಮ, ಸನತ್ಕುಮಾರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಶುಕ, ಅನತ, **ದಪ್ಪಗ** – (ದರ್ಪಕ) ಮನ್ಮಥ ಅರಣ್ಯ **ದಬ್ಬಳ(ಣ)** – ದಪ್ಪನಾದ ಸೂಜಿ **ದಗುಂತಿ** – ಆಧಿಕ್ಯ **ದಜ್ಞುಕ** – ಕಲ್ಲು ಸೀಳುವ ಚಾಣ; ಹಾರೆ **ದಗ್ಗವಾರಿ** – ಉರಿಯುವ ನೀರು **ದಮ** – ನಿಗ್ರಹ **ದಮನಕ** – 'ಪಂಚತಂತ್ರ'ದ ಒಂದು ನರಿ **ದಟ್ಟ** – ಒತ್ತಾದ ದಟ್ಟಡಿ – ಮಕ್ಕಳಿಡುವ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ **ದಮಿತಾರಿ** – ಅರಿಗಳನ್ನು ದಮನಮಾಡಿದವನು **ದಟ್ಟಡಿಯಿಡು** – ನಡೆಯಲು ತೊಡಗು **ದಮ್ಮ** – ದ್ರಮ್ಮ, ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ **ದಟ್ಟವಬಳ್ಳ** – ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ಬಳ್ಳಿ **ದಮ್ಮಾಣಿ –** (ಧರ್ಮಪಾನೀಯ) ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ **ದಟ್ಟತು(ತ್ತು)** – ದಪ್ಪನಾದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ನೀರು **ದಡದಡಿಸು** – ಜೋರಾಗಿ ನಡುಗು **ದಮ್ಮಿ** – ಧರ್ಮವಂತ **ದಯಂಗೆಯ್** – ಕೃಪೆ ತೋರಿಸು ದಡಿ – ಕೋಲು ದಡಿಗ – ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನು; ಪರಾಕ್ರಮಿ **ದಯಕಾಱ** – ದಯಾವಂತ **ದಯಾಗರ್ಭ** – ಕರುಣಾಳು **ದಡಿಗವೆಣ** – ಭರಿ ಹೆಣ **ದಡಿಯ** – ದಡಿಗ ದಯಾದತ್ತಿ – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ದತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ನೋಡಿ, **ದಡ್ಡಕ್ತರ** – ಒತ್ತಕ್ಟರ, ದ್ವಿತ್ವ **ದಡ್ಡಸ** – ಡೊಳ್ಳು ಚತುರ್ವಿಧದತ್ತಿ **ದಡ್ಡಿ** – ತೆರೆ; ಬಲೆ **ದಯಾಪರ** – ದಯಾವಂತ ದಡ್ಡು – ಒರಟು; ಜಡ್ಡು ಗಟ್ಟಿರುವ **ದಯಾಪರಿಣತಿ** – ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು **ದಡ್ಡುಗಟ್ಟು** – ಒರಟಾಗು **ದಯಾಜ್ಗ** – ದಯೆಯ ಸಾಗರ **ದಡ್ಡುವೀೞ್** – ಜಡ್ಡುಗಟ್ಟು **ದಯಾರಸ** – ಕರುಣೆಯ ರಸ **ದಣಿಂಬ** – ಮೆತ್ತೆ **ದಯಾರಸಾರ್ಣವ** – ಕರುಣೆಯೆಂಬ ರಸದ ಸಮುದ್ರ ದಣುವಟ್ಟ – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ವರಸೆ **ದಯಾರ್ದ್ರಹೃದಯ** – ದಯೆಯಿಂದ ತೊಯ್ದ **ದತ್ತ** – ಕೊಟ್ಟ ಹೃದಯವುಳ್ಳವನು ದತ್ತಕನಿಷ್ಟಿಕ – (ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ) ಮೊದಲನೆಯವನು **ದಯಾಲು(ಳು)** – ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವವನು **ದತ್ತಾವಧಾನ** – ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು **ದಯಿತ** – ಪ್ರಿಯ **ದತ್ತಿ** – ದಾನ **ದಯಿತಾಸಂಬಂಧ** – ನಲ್ಲೆಯ ಸಂಬಂಧ **ದಧಿ** – ಮೊಸರು **ದಯಿತೆ** – ನಲ್ಲೆ, ಹೆಂಡತಿ **ದಯೆ** – ಕರುಣೆ ದಧಿಮುಖ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಪರ್ವತ; ಇಂಥ ಹದಿನಾರು ಪರ್ವತಗಳಿರುವುವೆಂದು **ದಯೆಗೆಡು** – ಕರುಣೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ ಪುರಾಣಗಳ ಹೇಳಿಕೆ **ದಯೆಗೆಯ್** – ಕರುಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದು ದನಗಾಹಿ - ಗೋಪಾಲ **ದಯೆವೆರಸು** – ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ(ರು) ದಯೈಕನಿಧಿ – ದಯೆಯೆಗ ಒಬ್ಬನೇ ಆದವನು **ದನಿ** – (ಧ್ವನಿ) ಸಮ್ಬಳ **ದನಿಗೆಯ್** – ಸದ್ದುಮಾಡು **ದರ** – ಸ್ವಲ್ಖ **ದನಿದೋಱು** – ದನಿಮಾಡು ದರದ ಆತ - ಕೊಂಚ ಅರಳಿದ **ದರನಿಮೀಲತಲೋಚನ** – ಅರೆಮುಗಿದ ಕಣ್ಣು **ದನಿಯೆತ್ತು** – ದನಿಯುಂಟುಮಾಡು **ದರನಿಮೀಳತಾಂಬಕ** – ದರನಿಮೀಲಿತಲೋಚನ **ದನುಜ** – ದನು ಎಂಬುವವನ ವಂಶದ ರಾಕ್ಸಸ **ದನುಜವಿರೋಧಿ** – ರಾಕ್ಷಸವೈರಿ, ಕೃಷ್ಣ **ದರವಿಕಸಿತ** – ದರದಳಿತ

ದರವುರ – ಕೀಳಾದ **ದರ್ಶನವಿಶುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರತ್ವಕ್ಕೆ ದರವುರಂಗಾಣ್ – ಆಕಸ್ಕ್ರಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿ ಕಾರಣವಾಗುವ ಹದಿನಾರು ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ **ದರವುರಗಅ** – ಅಲ್ಪಶೂರ ಒಂದು; ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ ಬಗೆಗಿನ **ದರವುರವಿದ್ದೆ** – ಕ್ಬುಲ್ಲಕಜ್ಞಾನ ಪರಿಶುದ್ದ ದೃಷ್ಟಿ ದರವುರಿಗ – ಸಾಮಾನ್ಯ ದರ್ಶನಶುದ್ದಿ(ದ್ದತೆ) – (ಜೈನ) ದರ್ಶನವಿಶುದ್ದಿ ದರ್ಶನಾಚಾರ – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ ಎಂಟು **ದರಸ್ಥಿತ** – ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಿಕೆ **ದರವುರಿಗ** – ಸಾಮಾನ್ಯ **ದರಸ್ಮೇರ** – ದರಸ್ಮಿತ **ದರ್ಶನಾವರಣ** – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ದರ್ಶನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡುವುದು **ದರಹಸಿತ** – ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ **ದರಹಾಸ** – ದರಸ್ಮಿತ **ದರ್ಶನಾವರಣಚತುಷ್ತ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ಮ, ಅಚಕ್ಮ), **ದರಹಾಸಪೇಶಲ** – ಮುಗುಳ್ನಗೆಗೂಡಿ ಅವಧಿ, ಕೇವಲ ಎಂಬ ದರ್ಶನಾವರಣದ ಮನೋಹರನಾದ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಗಳು ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ದರಿ – ಕಂದರ; ಬಿರುಕು **ದರೀ** – ಬಿಲ ಫಾತಿಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ನವವಿಧ **ದರಿಗೊಳ್** – ಬಿರುಕುಬಿಡು ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ: ಚಕ್ಷು, ಅಚಕ್ಷ್ಯ, **ದರೆ** – (ಧರೆ) ಭೂಮಿ ಅವಧಿ, ದೇವಲ, ನಿದ್ರಾ, ನಿದ್ರಾನಿದ್ರಾ, **ದರ್ಕು** – ದಸಿ, ಚೂಪಾದ ಬೆಣೆ ಪ್ರಚಲಾಪ್ರಚಲಾ, ಸ್ತ್ಯಾನಗೃದ್ದಿ ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆ, **ದರ್ಕುಂದಲೆ** – ಶೂಲಕ್ಕೇರಿಸಿದ ತಲೆ **ದರ್ಕುಂದಲೆವಾಯ್** – ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೂಡು ನೋಡಿ, 'ಘಾತಿಕರ್ಮ' ದರ್ಶನಿಕ – (ಜೈನ) ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಗದ ದರ್ದುರ – ಕಪ್ಪೆ; ಊದಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಶ್ರಾವಕರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು **ದರ್ಪಕ** – ಮನ್ಮಥ **ದರ್ಪಕದರ್ಪಭಂಜನ** – ಕಾಮನ ದರ್ಪವನ್ನು **ದಲ್** – ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ; ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅವಧಾರಣಸೂಚಕ ಶಬ್ದ ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನು, ಅರ್ಹಂತ **ದರ್ಪಕವಿರೋಧಿ** – ಕಾಮನ ವೈರಿ, ಶಿವ **ದಲ(ಳ)ನ** – ಸೀಳುವಿಕೆ **ದವ** – ಕಾಡು **ದರ್ಪಣ** – ಕನ್ನಡಿ ದವದಹನ – ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು ದರ್ಹಿತ – ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದವನ – ಸುವಾಸನೆಯ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಸಸ್ಯ **ದರ್ಪಿಷ್ಠ –** ಅಹಂಕಾರಿ **ದರ್ಭಶಯನ** – ದಭೇಯ ಹಾಸಿಗೆ **ದವಶೀಜ** – ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು ದವಳಾರ – ಬಿಳಿಯ ಹಾರ; (ಧವಲಾಗಾರ) **ದರ್ಭಶಯ್ಯೆ** – ದರ್ಭಶಯನ ಬಿಳಿಯ ಮನೆ **ದರ್ಭಾಂಕುರ** – ದರ್ಭೇಯ ಮೊನೆ **ದಶಕಂಠ** – ಹತ್ತು ತಲೆಗಳುಳ್ಳವನು, ರಾವಣ ದರ್ಭಾಧಿಕಾರ – ದಭೇ ಹಿಡಿದು ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ **ದಶಕಂಠವೈರಿ** – ರಾವಣವೈರಿ, ಶ್ರೀರಾಮ ಅಧಿಕಾರ **ದಶಕಂಧರ** – ದಶಕಂಠ **ದರ್ಭಾಸ್ತರಣ** – ದರ್ಭಶಯನ ದಶಕುಲಧರ್ಮ – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸಿ **ದರ್ವಿ** – ಸೌಟು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕೃಮೆ, ಮಾರ್ದವ, ದರ್ವೀಕರ - ಸೌಟು ಹಿಡಿದವನು, ಬಾಣಸಿಗ; ಹಾವು ಆರ್ಜವ, ಸತ್ಯ, ಶೌಚ, ಸಂಯಮ, ತಪಸ್ಸು, **ದರ್ಶಕ** – ನೋಡಿವವನು ದರ್ಶನ – ನೋಡಿಫುದು ತ್ಯಾಗ, ಅಕಿಂಚನ್ಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಗಳೆಂಬ ಹತ್ತು ಧರ್ಮಗಳು **ದರ್ಶನಮೋಹ** – (ಜೈನ) ಎರಡು ಬಗೆಯ ದಶಗುಣ – ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು; ಹಾಡಬೇಕಾದ ವೋಹನೀಯಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳು **ದರ್ಶನಮೋಹನೀಯ** – ದರ್ಶನಮೋಹವನ್ನು ದಶಗ್ರೀವ – ದಶಕಂಠ ದಶಧರ್ಮ – ದಶಕುಲಧರ್ಮ ಉಂಟುಮಾಡುವಂಥದು **ದಶಧರ್ಮಧ(ಧಾ)ರ(ರಿ)** – (ಜೈನ) **ದರ್ಶನರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್**ದೃ**ಷ್ಟಿ **ದರ್ಶನವತ್ನಲ(ಳ)ತ್ವ –** ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಒಲವು; ದಶಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು **ದಶನ** – ಕಚ್ಚುವುದು; ಹಲ್ಲು ಹದಿನಾರು ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಶನಕಾಂತಿ - ಹಲ್ಲು ಗಳ ಕಾಂತಿ **ದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧ –** (ಜೈನ) ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಮ್ಯಕ್ಷರ್ಶನ

ಉಳ್ಳವನು

ದಶನಕ್ಷತ – ದಂತಕ್ಷತ, ಸಂಭೋಗಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಕಲ, ಅಪಿಶಲ, ಕಾತಂತ್ರ, ಪಾಣಿನೀಯ ಕಚ್ಚುದುರಿಂದಾಗುವ ಹಲ್ಲಿನಗುರುತು ಎಂಬ ಹತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣಗಳು **ದಶಣಘಟ್ಟನ** – ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವುದು ದಶಶತಕರ (ಕಿರಣ) – ಸೂರ್ಯ ದಶನ(ನಿ)ಚಯ – ದಂತಪಂಕ್ಕಿ **ದಶಾಂಗ** – ಹತ್ತು ಅಂಗಗಳು; (ಜೈನ) ಭೋಗಭೂಮಿಯ ಮಧ್ಯ, ಭೂಷಣ, ದಶನಚ್ಛದ – ಹಲ್ಲು ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವುದು, ತುಟಿ ದಶನಥಟ್ಟನ – ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವಿಕೆ ವಸ್ತ, ಆತೋದ್ಯ, ಸ್ರಗ್ಭವನ, ಭಾಜನ, **ದಶನದ್ಯುತಿ** – ದಶನಕಾಂತಿ ಅಶನ, ದೀಪ, ಪ್ರೋದ್ಯತ್, ಜ್ಯೋತಿಸ್ಥಿತಿ ದಶನಪವನ – ಐದು ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳು (ಪ್ರಾಣ, ಎಂಬ ಹತ್ತುಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು **ದಾಂಗಕಲ್ಪಕುಜ** – (ಜೈನ) ದಶಾಂಗ ಅಪಾನ, ವ್ಯಾನ, ಉದಾನ, ಸಮಾನ) **ದಶಾಂಗಕಲ್ಪತರು** – (ಜೈನ) ದಶಾಂಗ ಮತ್ತು ಐದು ಉಪವಾಯುಗಳು (ನಾಗ, ಕೂರ್ಮ, ಕೃಕರ, ದೇವದತ್ತ, ಧನಂಜಯ) **ದಶಾಂಗಭೋಗ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕುವ **ದಶನರುಚಿ** – ದಶನಕಾಂತಿ ದಿವ್ಯನಗರ, ಚತುರ್ದಶರತ್ನಗಳು, ನವನಿಧಿ, **ದಶನವಸನ** – ದಶನಚ್ಛದ ಸೈನ್ಯ, ಭೋಜನ, ಭಾಜನ, ಶಯ್ಯಾ, **ದಶನಹತಿ** – ದಶನಕ್ಷತ ಆಸನ, ವಾಹನ, ನಾಟ್ಯ ಎಂಬ ಹತ್ತು **ದಶನಾಂಶು** – ದಶನಕಾಂತಿ ಭೋಗಗಳು **ದಶಾನನ** – ಹತ್ತುಮುಖಗಳುಳ್ಳವನು, ರಾವಣ **ದಶನೌಫ** – ದಶನಚಯ **ದಶಪೂರ್ವಧರ** – (ಜೈನ) ಉತ್ಪಾದಪೂರ್ವ, **ದಶಾವತಾರ** – ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನರಸಿಂಹ, ವಾಮನ, ಪರಶುರಾಮ, ರಾಮ, ಆಗ್ರಾಯಣೀಯ, ವೀರ್ಯಾನುವಾದಪ್ರವಾದ, ಅಸ್ಮಿನಾಸ್ಮಿಪ್ರವಾದ, ಜ್ಲಾನಪ್ರವಾದ, ಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ, ಕಲ್ಕಿ ಎಂಬ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸತ್ಯಪ್ರವಾದ, ಆತ್ಮಪ್ರವಾದ, ಕರ್ಮಪ್ರವಾದ, ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳು **ದಶಾಸ್ಯ** – ದಶಾನನ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ವಿದ್ಯಾನುವಾದ ಎಂಬ ದಶಪೂರ್ವಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದವನು **ದಶಾಸ್ಯಾಂತಕ** – ದಶಾಸ್ಯನನ್ನು ಕೊಂದವನು, **ದಶಮ** – ಹತ್ತನೆಯ ಶ್ರೀರಾಮ **ದಶಮದಶೆ** – ಮದನಾವಸ್ಥೆಯ ಹತ್ತನೆಯದು, ದಷ್ಟ(ಷ್ಟೆ) – ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವನು(ಳು) ದಸಿ(ಕು) – ತಿವಿಗೋಲು; ಶೂಲ ಮರಣ **ದಶಮಾವಸ್ಥೆ** – ದಶಮದಶೆ ದಸಿಕ – ಶೂಲಕ್ಕೇರಿಸುವವನು ದಶಮುಖ – ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು; ರಾವಣ **ದಸೆ** – ಅವಸ್ಥೆ **ದಸ್ರಾತ್ಮಜರ್** – ದಸ್ರ+ಆತ್ಮಜರ್, ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ದಶರಥ – ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಥವನ್ನು ನಡೆಸಬಲ್ಲವನು ಮಕ್ಕಳು; ನಕುಲ ಮತ್ತು ಸಹದೇವ **ದಶರೂಪಕ** – ನಾಟಕ, ಪ್ರಕರಣ, ಚಾರಣ, ಭಾಣ, ದಹನ – ಅಗ್ನಿ; ಸುಡುವಿಕೆ ದಹನಕ್ರಿಯೆ – ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡುವ ಕಾರ್ಯ ಸಮವಕಾರ, ಡಿಮ, ಈಹಾಮೃಗ, ವ್ಯಾಯೋಗ, ಪ್ರಹಸನ, ವೀಧಿ ಎಂಬ ದಹನಾರ್ಚಿ – ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆ ಹತ್ತು ರೂಪಕಗಳು **ದಹನಾಶೆ** – ಅಗ್ನಿಯ ದಿಕ್ಕು, ಆಗ್ನೇಯ **ದಶವದನ** – ದಶಮುಖ **ದಹಿಸು** – ಸುಡು **ದಶವಿಧಧರ್ಮ** – ದಶಕುಲಧರ್ಮ **ದಹ್ಯಮಾನ** – ಸುಡುತ್ತಿರುವ ದಶವಿಧನಾದ – ಭ್ರಮರ, ಶಂಖ, ಮೃದಂಗ, ತಾಳ, **ದಳ** – ಪತ್ರ, ಎಸಳು; ದಟ್ಟ ಗಂಟೆ, ವೀಣೆ, ಭೇರಿ, ದುಂದುಭಿ, **ದಕನ(ಣ)** – ಸೀಳುವಿಕೆ **ದಳಂಗೊಳಸು** – ದಟ್ಟಗೊಳಿಸು ಸಮುದ್ರಗರ್ಜನೆ, ಮೇಘಗರ್ಜನೆಗಳೆಂಬ ಹತ್ತು ನಾದಗಳು **ದಳಂಬಡೆ** – ದಟ್ಟಗೊಳ್ಳು **ದಶವಿಧಶ್ರವಣಧರ್ಮ** – ದಶಕುಲಧರ್ಮ **ದಳತ್** – ಅರಳುವ, ಚಿಗುರುವ **ದಶವಿಧಸತ್ಯ** – (ಜೈನ) ಜನಪದ, ಸಮ್ಮತಿ, **ದಳತ್ಕೋಕನದಜಠರ** – ದಳತ್+ಕೋಕನದ+ಜಠರ, ಸ್ಥಾಪನಾ, ನಾಮ, ರೂಪ, ಪ್ರತೀತ್ಯ, ತಾವರೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನು, ವ್ಯವಹಾರ, ಸಂಭಾವನಾ, ಭಾವ, ಉಪಮಾ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಸತ್ಯಗಳು **ದಳತ್ಪದ್ಯ** – ಅರಳುವ ತಾವರೆ **ದಳಬೆಸ** – ದಳಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಕೆಲಸ(?) **ದಶವ್ಯಾಕರಣ** – ಐಂದ್ರ, ಚಾಂದ್ರ, ಕಾಶಕೃತ್ಸ್ನ, ಕೌಮಾರ, ಶಾಕಟಾಯನ, ಸಾರಸ್ವತ, **ದಳವೇಱು** – ಸಾಂದ್ರವಾಗು; ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳು **ದಆಂಬ** – ದಡಿಬ, ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆ

ದಳತಮಾರ – ಕಾಮನನ್ನು ದಮನಮಾಡಿದವನು **ದಾನಧಾರಾಂಬು** – ಸುರಿಯುವ ಮದಜಲ **ದಳತಾಬ್ಜ** – ಅರಳಿದ ಕಮಲ **ದಾನಧಾರೆ** – ದಾನಧಾರಾಂಬು **ದ೪ತೇಂದೀವರ** – ಅರಳಿದ ನೈದಿಲೆ **ದಾನಪರ** – ದಾನ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತ; ದಳತೇಕ್ಷಣೆ – ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು ದಾನದಂತಿ **ದಳವ** – ದಡಿಬ **ದಾನಪ್ಷವ** – ಮದಜಲದ ಪ್ರವಾಹ **ದಆಯಿಸು** – ಸೀಳು **ದಾನವ** – ದನುವಿನ ಮಗ; ರಾಕ್ಷಸ **ದಾನವಕುಲ** – ರಾಕ್ಸಸವರ್ಗ **ದಳವಿಡಿ** – ಕೂಡಿಸು ದಳಿಮ – ನೆರೆ, ಕೂಡು **ದಾನವಬಳ** – ಖೂಳ ರಾಕ್ಸಸ **ದಳ್ಚಸು** – ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆ; ಸುಡು **ದಾನವಮರ್ದನ** – ರಾಕ್ಷಸಸಂಹಾರಿ **ದಳ್ಲಱೆ** – ತಿವಿ **ದಾನವರಾಜ** – ರಾಕ್ಸಸರಾಜ **ದಳ್ಳುರಿ** – ದೊಡ್ಡ ಉರಿ; ಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆ **ದಾನವರಿಮ** – ರಾಕ್ಷಸಶತ್ರು, ವಿಷ್ಣು **ದೞ** – ಸೈನ್ಯ; ತುರಗಬಲ **ದಾನವಸೇನೆ** – ರಾಕ್ಸಸ ಪಡೆ ದೞದುೞ – ಬಲ್ಸೂರೆ, ಸುಲಿಗೆ **ದಾನವಾರಿ** – ರಾಕೃಸಶತ್ರು **ದೞಮುಖಧವಳ** – ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ **ದಾನವಿಫ್ಸ** – ದಾನಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಅಡ್ಡಿ **ದಾನವಿನೋದ** – ದಾನ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತಸ ಶೋಭಿಸುವವನು **ದೞಮುಖಾದಿತ್ಯ –** ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವವನು ಸೂರ್ಯನಂತಿರುವವನು **ದಾನವ್ಯಸನಿ** – ದಾನ ನಿಡುವವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತ **ದಜ್ಞಟೆ** – ಸಂಕೋಲೆ **ದಾನವ್ರತ –** (ಜೈನ) ದಾನಮಾಡುವ ಪ್ರತ; ಒಂದು ಶಿಕ್ಸಾವ್ರತ **ದಾಂಗುಡಿ** – (ದಾವು+ಕುಡಿ) ದಾಟುವ ಕುಡಿ, ಹಬ್ಬುವ ಕುಡಿ **ದಾನಶಾಲೆ** – ಧರ್ಮಶಾಲೆ **ದಾಂಗುಡಿವಡೆ** – ಹಬ್ಬು **ದಾನಶೂರ** – ದಾನ ನಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಶೂರ **ದಾಂಗುಡಿವರಿ** – ದಾಂಗುಡಿವಡೆ **ದಾನಾಂಧ** – ಮದದಿಂದ ಕುರುಡಾದ (ಆನೆ) **ದಾಂಗುಡಿವಿಡು** – ದಾಂಗುಡಿವಡೆ **ದಾನಾಂಬುಧಾರೆ** – ಮದಜಲದ ಧಾರೆ ದಾಂಟು - ದಾಟು, ಲಂಘಿಸು; ನೆಗೆತ **ದಾನಾನುಮೋದ** – ದಾನ ಕೊಡಲು ಸಮ್ಮತಿ **ದಾನಾಸಾರ** – ದಾನ ಕೊಡುವಾಗ ಹೊಯ್ಯುವ **ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯೆ** – ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವಳು ನೀರಿನ ಮಳೆ **ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ** – ಅನುಕಂಪ **ದಾಘ** – ದಾಹ, ತಾಪ **ದಾನಿ** – ದಾನ ಕೊಡುವವನು ದಾಡಿಮ - ದಾಳಿಂಬೆ **ದಾಮ** – ಮನೆ; ಹಗ್ಗ; ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ (ಡಾಬು) **ದಾಮಕ** – ಹಾರ **ದಾಡೆ** – ಕೋರೆಹಲ್ಲು **ದಾಡೆಗಡಿ** – ಹಲ್ಲು ಕಡಿ **ದಾಮೋದರ** – ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಯಶೋದೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ **ದಾಡೆಗುಟ್ಟು** – ದಾಡೆಗಡಿ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಈ **ದಾತ** – (ದಾತೃ) ದಾನಿ ಹೆಸರು, ವಿಷ್ಣು ದಾಯ - ಪಗಡೆಯ ಗರ; ಬಹುಮಾನ; ಅವಕಾಶ **ದಾತವ್ಯ** – ಕೊಡಲು ಅರ್ಹವಾದ **ದಾತೃ** – ದಾನಿ **ದಾಯಂಗೊಡು** – ಅವಕಾಶ ನೀಡು **ದಾಯಂಬಡೆ** – ಅವಕಾಶ ಪಡೆದುಕೊ; ಬೇಕಾದ **ದಾತ್ರ** – ಕುಡುಗೋಲು **ದಾದಿ** – (ಧಾತ್ರಿ) ಸಾಕಿದವಳು; ದಾಸಿ ಗರ ಪಡೆದುಕೊ **ದಾದಿಕಾಱವೆಸ** – ದಾಸಿಯ ಕೆಲಸ **ದಾಯಾದ** – ಜ್ಞಾತಿ; ಪಾಲು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹನಾದವನು **ದಾನ** – ಮದೋದಕ; ತ್ಯಾಗ **ದಾನಗುಣ** – ದಾನಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವ **ದಾಯಿಗರ್** – ದಾಯಾದಿಗಳು **ದಾನಚತುಷ್ಣಯ** – (ಜೈನ) ಆಹಾರ, ಅಭಯ, **ದಾಯಿಗತನ** – ದಾಯಾದಿಯ ಸ್ವಭಾವ, ವೈರ ದಾಯತ(ದ) – ಇಷ್ಟಮಿತ್ರ; ನೆಂಟ ಭೈಷಜ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ದಾನಗಳು **ದಾರ** – ನೂಲು; ದ್ವಾರ ದಾನಚಿಂತಾಮಣಿ – **ದಾರಕ** – ಹುಡುಗ; ಸೀಳುವವನು ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂತೆ ಕೊಡುಗೈದಾನಿ **ದಾರಕಮಲ್ಲ** – ಗಟ್ಟಿಗನಾದ ಹುಡುಗ **ದಾನತೀರ್ಥಪ್ರವರ್ತಕ** – (ಜೈನ) ಚರಿಗೆಗೆ ಬಂದ **ದಾರವಂದ** – (ದ್ವಾರಬಂಧ) ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟು ಮುನಿಗೆ ಮೊದಲು ದಾನ ನೀಡುವವನು **ದಾರವಟ್ಟ** – ಪುರದ್ವಾರ; ಮುಂಬಾಗಿಲು **ದಾನದಂತಿ** – ಮದೋದಕವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಆನೆ ದಾರವಟ್ಟಿಗೆ – ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು

ದಾರಿಕೆ – ಸೂಳೆ **ದಿಂಡುಗೆಡಮ** – ಮರದ ತುಂಡಿನಂತೆ ಕೆಡವು **ದಾರಿಗೆಡು** – ದಾರಿತಪ್ಪು **ದಿಂಡುಗೆಡೆ** – ಮರದ ತುಂಡಿನಂತೆ ಬೀಳು **ದಿಂಡುಮಗುೞ್** – ಕುಸಿದು ಬೀಳು **ದಾರಿತ** – ಸೀಳಿದ **ದಾರಿದ್ರ(್ಯದ್ರ)** – ಬಡತನ **ದಿಂಡುವಾಯ್** – ರಭಸದಿಂದ ನುಗ್ಗು **ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿದ್ರಾವಣ** – ಬಡತನವನ್ನು ನೀಗುವವನು **ದಿಕ್**ರಿ– ದಿಗ್ಗಜ **ದಾರಿದ್ರ್ಯಾಭಿಭೂತ** – ಬಡತನದ ಪೀಡೆಗೊಳಗಾದವ **ದಿಕ್ಕರಿಕರ** – ದಿಗ್ಗಜದ ಸೊಂಡಿಲು **ದಾರು** – ದಿಮ್ಮಿ **ದಿಕ್ಕರಿನಿಚಯ** – ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಸಮೂಹ **ದಾರುಕರ್ಮ** – ಮರಗೆಲಸ **ದಿಕ್ಕು** – ದೆಸೆ **ದಿಕ್ಕುಂಜರ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದಾರುಣ** – ಕ್ರೂರ **ದಾರುಣತೆ** – ಕ್ರೌರ್ಯ **ದಿಕ್ಕುಂಭ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದಾರುಣಮುಖ** – ಕ್ರೂರಮುಖದವನು **ದಿಕ್ಕುಮಾರ** – ದಿಕ್ಬಾಲಕ **ದಾರುದಾರುಣ** – ದಿಮ್ಮಿಯಂತೆ ನಿಸ್ಪಂದವಾದ **ದಿಕ್ಷಕ್ರ** – ದಿಗ್ನಲಯ **ದಾವ** – ದವ, ಕಾಡು **ದಿಕ್ತಟ** – ದಿಕ್ಕಿನ ಕೊನೆ **ದಾವಣ** – ಚಪ್ಪರ **ದಿಕ್ಷ** – ದಿಕ್ಸಾಲಕ **ದಿಕ್ಷತಿ** – ದಿಕ್ಕಿನ ಒಡೆಯ **ದಾವಣಿ** – ಹಗ್ಗ **ದಾವಣಿಗಟ್ಟು** – ಸಾಲುಗಟ್ಟು **ದಿಕ್ಷಾರ** – ದಿಕ್ಕಿನ ಎಲ್ಲೆ **ದಾವಣಿಗುಱೆ** – ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕುರಿಗಳು **ದಿಕ್ಷಸರ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ಸಮೂಹ **ದಾವತಿ** – ಧಾವತಿ, ಶ್ರಮ, ದಣಿವು **ದಿಕ್ಷ್ವಸ್ತಿಕ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಸಭಾಮಂಟಪ **ದಿಗಂತ** – ದಿಕ್ಕಿನ ಕೊನೆ, ಕ್ಷಿತಿಜ **ದಾವದಗ್ಗ** – ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದ **ದಾವದಹನ** – ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು **ದಿಗಂತರ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ನಡುವಣ ಪ್ರದೇಶ **ದಾವಪಾವಕ** – ದಾವದಹನ **ದಿಗಂತರಾಳ** – ದಿಗಂತರ **ದಾವಶಿಖ** – ದಾವದಹನ **ದಿಗಂತರೋಪಗತ** – ದಿಕ್ಕಿನ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟಿದ **ದಾವಾಗ್ನಿ** – ದಾವದಹನ **ದಿಗಂತರದೀಕ್ಷೆ** – (ಜೈನ) ದಿಗಂಬರ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ದೀಕ್ಷ್ಮೆ **ದಾವಾನಲ(ಳ)** – ದಾವದಹನ **ದಿಗಂತರರೂಪ** – ಬೆತ್ತಲೆ ರೂಪ **ದಾವು** – ಹಗ್ಗ **ದಿಗಂಬರಅೀಲೆ** – (ಜೈನ) ದಿಗಂಬರತ್ವದ ಶೋಭೆ **ದಾಶ** – ಬೆಸ್ಕ **ದಿಗಂಬರವಿಳಾಸ** – ದಿಗಂಬರಲೀಲೆ **ದಾಷ್ಟಿಕ** – ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವನು **ದಾಸವಣ** – ದಾಸವಾಳ **ದಿಗಧಿಪ** – ದಿಕ್ಕಾಲಕ **ದಾಸೇರಕ** – ದಾಸಿಯ ಮಗ **ದಿಗಧೀಶ** – ದಿಗಧಿಪ **ದಾಹ** – ತಾಪ **ದಿಗವಲೋಕನಗೃಹ** – ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು **ದಾಹಿಕಾಶಕ್ತಿ** – ಸುಡುವ ಶಕ್ತಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಎತ್ತರವಾದ ಮನೆ ದಾಹಿನಿ – ಬೇಯುತ್ತಿರುವವಳು **ದಿಗಿಭ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದಾಹೋತ್ತರ** – ಸುಟ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದದ್ದು **ದಿಗಿಭೇಂದ್ರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಿಕ್ಕರಿ, ಐರಾವತ **ದಿಗ್ಗಜ** – ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ **ದಾಳ** – ಪಗಡೆಯಾಟದ ಗರ ಬೀಳಿಸುವ ಸಾಧನ **ದಾ ಅಂಬ** – ದಾಡಿಮ ಹೊತ್ತಿವೆ ಎನ್ನಲಾದ ಐರಾವತ, ಪುಂಡರೀಕ, **ದಾೞಾದಾೞೆ** – ಆಕ್ರಮಣ ವಾಮನ ಕುಮುದ, ಅಂಜನ, ಮಷ್ಪದಂತ, **ದಾಣಿ** – ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಮಾಡುವ ಆಕ್ರಮಣ ಸಾರ್ವಭೌಮ, **ದಾೞಿಕಾಱ** – ಆಕ್ರಮಣಕಾರ ಸುಪ್ರತೀಕ ಎಂಬ ಆನೆಗಳು **ದಾಣಿ(ಯ)ಡು** – ಆಕ್ರಮಣಮಾಡು **ದಿಗ್ಗಜರಾಜಿ** – ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಗುಂಪು **ದಾಣಿಮೊಗು** – ದಾಳಿಯಿಟ್ಟು ಪ್ರವೇಶಿಸು **ದಿಗ್ಞಯಂಗೆಯ್** – ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳು **ದಾಟೆವೋಗು** – ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಹೋಗು **ದಿಗ್ಜಯೋದ್ಯಮ** – ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಕೆಲಸ **ದಿಗ್ದಂತಿ** – ದಿಕ್ಕರಿ ದಿಂಕಿಕ್ಕು – ಕುಪ್ಪಳಿಸು, ನೆಗೆದಾಡು **ದಿಂಕುಗೊಳ್** – ಚಿಮ್ಮು, ಹಾರು, ಕುಪ್ಪಳಿಸು **ದಿಗ್ದಂತಿಯೂಥ** – ದಿಕ್ಕರಿಗಳ ಸಮೂಹ **ದಿಗ್ದಾಹ** – ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಂಕಿ; **ದಿಂಕುವಾಱು** – ಕುಣಿದಾಡು ದಿಂಡು – ಪಿಂಡಿ, ಹೊರೆ; ಬಾಳೆಯ ದಂಟಿನ ಅಪಶಕುನ **ದಿಗ್ಗೇವತೆ** – ದಿಕ್ಕಿನ ಅಧಿದೇವತೆ ಒಳಭಾಗ **ದಿಂಡುಕ** – ದಪ್ಪವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು **ದಿಗ್ಗೂಮ** – ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಹೊಗೆ

ದಿಗ್ಗವ – ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ವೈಹಾಯಸ, **ದಿನನಾಥ** – ದಿನದ ಒಡೆಯ, ಸೂರ್ಯ ಭೌಮ, ದಿಗ್ಬವ, ಸೈನ್ಯಜ, ಗೃಹೋದ್ಸೂತ **ದಿನನಾಯಕ** – ದಿನನಾಥ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಉತ್ಸತಗಳು **ದಿನಪ** – ದಿನನಾಥ **ದಿಗ್ಬಾಮಿತ** – ಗದಾಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ದಿನಪಕುಲ** – ಸೂರ್ಯವಂಶ **ದಿಗ್ರದನಿ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದಿನಪತಿ** – ದಿನನಾಥ **ದಿಗ್ರಾಜ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ಸಮೂಹ **ದಿನಪತಿವಾರ** – ರವಿವಾರ **ದಿಗ್ಷಸನ** – ದಿಗಂಬರ **ದಿನಪಾಂಶು** – ಸೂರ್ಯಕಿರಣ, ಬಿಸಿಲು **ದಿಗ್ವಾರಣ** – ದಿಗ್ಗಜ **ದಿನಮಣಿ** – ಸೂರ್ಯ **ದಿಗ್ವಾಸ** – ದಿಗಂಬರ **ದಿನಮುಖ** – ದಿನದ ಮೊದಲು, ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ **ದಿಗ್ವಿಜಯ** – ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ **ದಿನಾಂತ** - ದಿನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ, ಸಂಜೆ **ದಿನಾಧಿನಾಯಕ** – ದಿನಪ ಗೆಲ್ಲುವುದು ದಿಗ್ಷಿತತಿ – ದಿಕ್ಕುಗಳ ಸಮೂಹ **ದಿನಾಧಿಪ** – ದಿನಪ **ದಿಗ್ವಿವರ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ನಡುವಣ ಪ್ರದೇಶ **ದಿನಾಧಿಪತಿ** – ದಿನಪ **ದಿಜ್ನಾಗ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದಿನೇಶ** – ಸೂರ್ಯ ದಿನೇಶತನಯ – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಕರ್ಣ **ದಿಜ್ಸೆಕರ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ಸಮೂಹ **ದಿಙ್ಮಾತ್ರ** – ಸ್ಥೂಲವಾದ ಸೂಚನೆ ದಿಬ್ಬಣ – ಮದುವೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆ ದಿಜ್ಜುಖ – ದಿಕ್ಕಿನ ಮುಂಭಾಗ **ದಿಬ್ಯ** – (ದಿವ್ಯ) ಪ್ರಮಾಣ, ದೈವ ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ಇವು **ದಿಜ್ಮೂಢ** – ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತೆ ಐದರಿಂದ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆ ಎಂದು ಸ್ಮೃತಿಕಾರರು; ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಗೊಂಡವನು ದಿಟ – ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಏಳು ಬಗೆಯ ದಿಬ್ಯಗಳು: **ದಿಟ೦** – ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಕೋಶ, ರವಿ, ತಂಡುಲ, ಅಗ್ನಿ, ದಿಟ್ಟ – (ದೃಷ್ಟಿ) ಕಣ್ಣು; ನೋಟ ತಪ್ತಮಾಷ, ಜಲ ಮತ್ತು ವಿಷ **ದಿಬ್ಯಂಜಡಿ** – ದಿವ್ಯದ ವಸ್ತು ಹಿಡಿದು **ದಿಟ್ಟಗೆವರ್** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳು **ದಿೞ್ಟಗೆಡು** – ಕಂಗೆಡು ಪ್ರಮಾಣಮಾಡು **ದಿಟ್ಟವಿಸ** – (ದೃಷ್ಟಿವಿಷ) ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣು **ದಿಬ್ಯದೇಹ** – ದಿವ್ಯದೇಹ **ದಿಬ್ಯಸಭೆ** – ದಿವ್ಯಸಭೆ **ದಿಟ್ಟವೆಳಗು** – ಕಣ್ಣ ಕಾಂತಿ **ದಿಬ್ಯಾಹಾರ** – ದಿವ್ಯಾಹಾರ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಹಾರ **ದಿಟ್ಟಸು** – ನೋಡಿ ದಿತಿಜ – ದಿತಿಯ ಮಗ; ರಾಕ್ಸಸ; ನೈರುಯ್ನ ದಿಕ್ಕಿನ **ದಿಮ್ಮಿದ** – ಹಿರಿಯ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ನೈಋತ್ಯ **ದಿವ –** ಆಕಾಶ; ಸ್ವರ್ಗ **ದಿವಸ** – ಒಂದು ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ **ದಿತಿಜಕುಲ(ಳ)** – ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲ **ದಿವಸಕರ(ಕೃತ್)** – ಸೂರ್ಯ **ದಿತಿಜಾರಿ** – ರಾಕ್ಷಸರ ಶತ್ರು; ಕೃಷ್ಣ **ದಿತಿಸುತ** – ದಿತಿಜ **ದಿವಸಕರೋದಯ** – ಸುರ್ಯೋದಯ ದಿನ – ಹಗಲು; ಸೂರ್ಯ ಇರುವಷ್ಟು ದಿನದ **ದಿವಸವಿರಾಮ** – ಹಗಲಿನ ಕೊನೆ, ಸಂಜೆ **ದಿವಸವ್ಯಾಪಾರ** – ದಿನದ ವ್ಯವಹಾರ ಅವಧಿ **ದಿನಕರ** – ಸೂರ್ಯ **ದಿವಸಾಂಧ** – ಹಗಲು ಕುರುಡ **ದಿನಕರತನಯ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಕರ್ಣ; ಶನಿ; **ದಿವಸಾವಸಾನ** – ದಿವಸವಿರಾಮ ಯಮ; ಸುಗ್ರೀವ ದಿವಸಾಷ್ಟಕ – ಎಂಟು ದಿವಸಗಳು **ದಿನಕರತೇಜ** – ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿ **ದಿವಸೇಂದ್ರ** – ಸೂರ್ಯ **ದಿನಕರಸುತ** – ಕರ್ಣ **ದಿವಸೇಂದ್ರಾನ್ವಾ(ನ್ವ)ಯ** – ಸೂರ್ಯವಂಶ ದಿನಕ**ೋಪಲ** – ಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆ **ದಿವಾಂಧ** – ದಿವಸಾಂಧ **ದಿನಕೃತ್** – ಸೂರ್ಯ **ದಿವಾಕರ** – ದಿವಸಕರ **ದಿನಕೃತ್ತನೂಭವ** – ದಿನಕೃತ್+ತನೂಭವ, **ದಿವಾಸ್ವಾಪ** – ಹಗಲು ನಿದ್ದೆ **ದಿವಿಜ** – ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು, ದೇವತೆ ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಕರ್ಣ **ದಿನಕೃದ್ದಿಂಬ** – ದಿನಕೃತ್+ಬಿಂಬ, ಸೂರ್ಯಬಿಂಬ **ದಿವಿಜಕಾಂತೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ದಿನಕೃದ್ರಥ** – ದಿನಕೃತ್+ರಥ, ಸೂರ್ಯನ ರಥ **ದಿವಿಜಕುಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ದಿನಕೃನ್ಯಂಡಲ** – ದಿನಕೃತ್+ಮಂಡಲ, **ದಿವಿಜಾಕ್ಷ್ಮಾಜ** – ದಿವಿಜಕುಜ

ದಿವಿಜಬೇಟಕ – ದೇವತೆಗಳ ಊರು, ಅಮರಾವತಿ

ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ

ದಿವಿಜಗಜ – ದೇವಲೋಕದ ಆನೆ, ಐರಾವತ **ದಿವಿಜೇಶ್ವರ** – ಇಂದ್ರ **ದಿವಿಜೋರ್ವೀಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ದಿವಿಜಚಾಪ** – ದೇವಲೋಕದ ಬಿಲ್ಲು, ಇಂದ್ರನ ಬಿಲ್ಲು, ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು **ದಿವಿಜೋರ್ವೀಧರ** – ದಿವಿಜಾಚಳ **ದಿವಿಜಾಜನ** – ದೇವಲೋಕದ ಜನ **ದಿವಿಜೋರ್ವೀರುಹ** – ದಿವಿಜೋರ್ವೀಜ **ದಿವಿಜತನಯ** – ದೇವತೆಯ ಮಗ, ಇಂದ್ರನ ಮಗ, **ದಿವಿಷನ್ಮಣಿ –** (ದಿವಿಷತ್+ಮಣಿ) ದೇವಲೋಕದ ಅರ್ಜುನ ಮಣಿ, ಚಿಂತಾಮಣಿ **ದಿವಿಜತೆ** – ದೇವತ್ವ **ದಿವೈಶ್ವರ್ಯ** – ದೇವಲೋಕದ ಸಂಪತ್ತು **ದಿವಿಜದೀರ್ಘಿಕೆ** – ದೇವಲೋಕದ ನದಿ, ಗಂಗೆ **ದಿವೋದ್ದೂತ** – ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ **ದಿವಿಜಧುನಿ** – ದಿವಿಜದೀರ್ಘಿಕೆ **ದಿವೌಕ** – ದೇವತೆಗಳ ಮನೆ, ಸ್ವರ್ಗ **ದಿವಿಜನದಿ** – ದಿವಿಜದೀರ್ಘಿಕೆ **ದಿವೌಕಸ** – ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಮನೆಯಾಗುಳ್ಳವನು, ದೇವತೆ **ದಿವಿಜನದೀಸೂನು** – ಗಂಗಾಪುತ್ರ, ಭಿಷ್ಮ **ದಿವಿಜನಾಯಕ** – ದೇವೇಂದ್ರದಿವಿಜನಿಕಾಯ **ದಿವ್ಯ** – ಸ್ವರ್ಗದ; ದಿಬ್ಯ; ದೈವ; ಆರೋಪವನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ ಸಾಬೀತುಮಾಡಲು ಆಚರಿಸುವ ವಿವಿಧ **ದಿವಿಜನಿವಾಸ** – ದೇವತೆಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳ, ಸ್ವರ್ಗ ಬಗೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು **ದಿವಿಜಪತಿ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದಿವ್ಯಂಜಡಿ** – ದಿಬ್ಯಂಬಿಡಿ **ದಿವಿಜಪೇಟಕ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ದಿವ್ಯಕರಿ** – ಐರಾವತ **ದಿವಿಜಭವನ** – ದೇವತೆಗಳ ಮನೆ, ಸ್ವರ್ಗ **ದಿವ್ಯಕಾಂತೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ದಿವ್ಯಚಕ್ಷು** – ದೈವಿಕ ದೃಷ್ಟಿ **ದಿವಿಜಮಹೀಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ದಿವಿಜರಾಜ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದಿವ್ಯಚಿತ್ತ** – ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸು(ಳ್ಳವನು) **ದಿವಿಜವಧೂೞ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ದಿವ್ಯಚ್ಚಾಯೆ** – ಸುಂದರವಾದ ನೆರಳು **ದಿವಿಜವನಿತೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ದಿವ್ಯಜಾತಿ** – (ಜೈನ) ಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ **ದಿವಿಜವಲ್ಲಭ** – ದಿವಿಜಪತಿ ಒಂದು; ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗ; ದಿವ್ಯ, **ದಿವಿಜವಿಮಾನ** – ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನ; (ಜೈನ) ವಿಜಯ, ಪರಮ, ಅನುಪಮ; ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಒಂದು ಇವುಗಳಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಹಮಿಂದ್ರತ್ವ, ವಿಭಾಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವ, ಅರ್ಹಂತ್ಯ, ಸಿದ್ಧತ್ವಗಳು **ದಿವಿಜಾರಾಸನ** – ಇಂದ್ರಚಾಪ, ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ– **ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿ** – ಅಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನು **ದಿವಿಜಸ್ತೀ** – ದಿವಿಜವನಿತೆ **ದಿವಿಜಾಂಗನೆ** – ದಿವಿಜವನಿತೆ **ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿ** – ಲೋಕೋತ್ತರ ಕಾಂತಿ **ದಿವಿಜಾಂಗರಕ್ಷ(ಕ)** – ದೇವತೆಗಳ ಅಂಗರಕ್ಷಕ **ದಿವ್ಯತನು** – ದಿವ್ಯಶರೀರ **ದಿವ್ಯತಮೋಧನ –** ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಾಪಸಿ **ದಿವಿಜಾಚಳ** – ದೇವತೆಗಳ (ಚಿನ್ನದ) ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ದಿವಿಜಾದ್ರಿ** – ದಿವಿಜಾಚಳ **ದಿವ್ಯತೆ** – ದೇವತ್ವ **ದಿವಿಜಾಧಿನಾಥ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ** – ಅತಿಮಾನುಷ ದೃಷ್ಟಿ **ದಿವಿಜಾಧೀಶ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದಿವ್ಯದೇಹ** – ದಿವ್ಯತನು **ದಿವ್ಯದ್ಯೋತಿ** – ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿ **ದಿವಿಜಾಧೀಶ್ವರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದಿವ್ಯದ್ವಿಪ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆನೆ; ಐರಾವತ **ದಿವಿಜಾನೋಕಹ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ದಿವ್ಯದ್ವನಿ** – ಪವಿತ್ರ ನುಡಿ **ದಿವಿಜಾಪಗೆ** – ದೇವಗಂಗೆ **ದಿವಿಜಾರಾಧ್ಯ** – ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯನಾದವನು, **ದಿವ್ಯನಗ** – ಮೇರುಪರ್ವತ; ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ದಿವ್ಯನಿಧಾನ** – ಪಾವಿತ್ರ್ಯದ ನಿಧಿ(ಯಾದವನು) ಅರ್ಹಂತ **ದಿವಿಜಾವಾಸ** – ದೇವಲೋಕ **ದಿವ್ಯನಿನಾದ** – ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ **ದಿವಿಜಾಶಾಗಿರಿ** – ದೇವಲೋಕದ ದಿಕ್ಕೆನಿಸಿದ **ದಿವ್ಯಪ್ರಭಾವ** – ಅಲೌಕಿಕಪ್ರಭಾವ ಪೂರ್ವದ ಬೆಟ್ಟ, ಉದಯಗಿರಿ **ದಿವ್ಯಪ್ರಾಸಾದ** – ದಿವ್ಯ ಮಂದಿರ **ದಿವಿಜಾಶ್ವತ್ಥಾಮ** – ದೇವಲೋಕದ ಕುದುರೆಯಾದ **ದಿವ್ಯಭಾಷೆ** – ದೇವನುಡಿ **ದಿವ್ಯಭೋಗ** – ಅಲೌಕಿಕ ಸುಖ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸಿನ ಕೆನೆತ **ದಿವಿಜಾಸನ** – ದಿವ್ಯ ಪೀಠ **ದಿವ್ಯಮುನಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಾಪಸಿ **ದಿವಿಜೇಂದ್ರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ** – ಆನಂದನೀಡುವ ರೂಪ **ದಿವಿಜೇಂದ್ರಾವಾಸ** – ಇಂದ್ರನ ಮನೆ **ದಿವ್ಯರೂಪ** – ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ **ದಿವಿಜೇಂದ್ರೇಭ** – ಇಂದ್ರನ ಆನೆ, ಐರಾವತ **ದಿವ್ಯವಚನ** – ಪವಿತ್ರ ನುಡಿ

ದಿವ್ಯವಧು – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ದಿಶಾಮಂಡಲ** – ದಿಶಾಚಕ್ರ **ದಿವ್ಯವಮ** – ಅನುಪಮ ಶರೀರ **ದಿಶಾಮೂಢ** – ದಿಗ್ಬ್ರಮೆಗೊಂಡವನು **ದಿವ್ಯವಸನ**– ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಉಡುಗೆ **ದಿಶಾವಲೋಕನ** – ದಿಕ್ಕುಗಳೆಡೆ ನೋಡಿವುದು **ದಿವ್ಯವಿಷ್ಟರ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಠವಾದ ಪೀಠ **ದಿಶಾವಳಯ** – ದಿಶಾಚಕ್ರ **ದಿಶಾವಳ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ಸಮೂಹ **ದಿವ್ಯಶಯ್ಯೆ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಹಾಸಿಗೆ **ದಿವ್ಯಶರೀರ** – ದಿವ್ಯತನು **ದಿಶಾಸ್ಥಗಿತ** – ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ **ದಿಶಾಳ** – ದಿಶಾವಳಿ **ದಿವ್ಯಸಂಭವ** – ದೈವಾಂಶಸಂಭೂತ **ದಿವ್ಯಸಂಯೋಗ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಹವಾಸ **ದಿಶೆ** – ದಿಕ್ಕು **ದಿವ್ಯಸುಖ** – ಸ್ವರ್ಗಭೋಗ **ದಿಶೇಂದ್ರ** – ದಿಕ್ಬಾಲಕ **ದಿವ್ಯಸೌಂದರಿ** – ದೇವಲೋಕದ ಸುಮದರಿ **ದೀಕ್ಷೆ** – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷ್ಮೆ **ದಿವ್ಯಹಂಸ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಂಸ; ಸನ್ಯಾಸಿ **ದೀಕ್ಷೆಗುಡು** – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಸೆ ಕೊಡು **ದಿವ್ಯಾಂಗ** – ದಿವ್ಯತನು **ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್** – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷ್ಮೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು **ದಿವ್ಯಾಂಗನೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್** – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷ್ಮೆ ಹೊಂದು **ದೀಕ್ಷೆಯಕ್ಕ** – ಉಪದೇಶಮಾಡು **ದಿವ್ಯಾಂಬು** – ಪವಿತ್ರಜಲ **ದೀಕ್ಷೋಪವಾಸ** – (ಜೈನ) ಪ್ರತದ ಕಾರಣ **ದಿವ್ಯಾಕಾರ** – ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ **ದಿವ್ಯಾಕಾರೆ** – ದಿವ್ಯಾಕಾರ ಉಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀ ಮಾಡುವ ಉಪವಾಸ **ದೀಧಿತಿ** – ಕಾಂತಿ **ದಿವ್ಯಾಕೃತಿ** – ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ **ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆ** – (ಜೈನ) ಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಜ್ಲೆ **ದೀನತೆ** – ದೈನ್ಯ; ದುರ್ಬಲತೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು; ಅದರಲ್ಲಿ **ದೀನತ್ವ**– ಕುಂದುವಿಕೆ **ದೀನಭಾವ** – ದೈನ್ಯ ಮೂರು ಬಗೆ; ದಿವ್ಯ, ವಿಜಯ, ಪರಮ; ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು **ದೀನಾನನ** – ಬಾಡಿದ ಮುಖ ವಶೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು **ದೀನಾರ** – ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ **ದಿವ್ಯಾನುಭವ** – ಅಲೌಕಿಕ ಅನುಭವ **ದೀನಾಸ್ಯೆ** – ಬಾಡಿದ ಮುಖ ಉಳ್ಳವಳು **ದಿವ್ಯಾನುಭುತಿ** – ದಿವ್ಯಾನುಭವ **ದೀಪ** – (ದ್ವೀಪ) ನಡುಗಡ್ಡೆ; ಸೊಡರು **ದೀಪಕಅ(೪)ಕೆ** – ದೀಪದ ಕುಡಿ **ದಿವ್ಯಾಭರಣ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಒಡವೆ **ದೀಪಕಳಾಪ** – ದೀಪಗಳ ಸಮೂಹ **ದಿವ್ಯಾಯುಧ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಆಯುಧ **ದೀಪದ್ಯುತಿ** – ದೀಪದ ಕಾಂತಿ **ದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪೂಜೆ ದಿವ್ಯಾವಧಿ – (ಜೈನ) ಅವಧಿಜ್ಲಾನ; ಮೂರೂ **ದೀಪನೀಯ** – ಸುಡುವ ಕಾಲಗಳ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ **ದೀಪವರ್ತಿ** – ದೀಪದ ಬತ್ತಿ **ದೀಪವಿಕಲ್ಪ** – ದೀಪದಂತೆ ಕಾಣುವುದು ಶಕ್ತಿ **ದೀಪಶಿಖೆ** – ದೀಪದ ಕುಡಿ **ದಿವ್ಯಾವಧಿಬೋಧ** – (ಜೈನ) ಅವಧಿಜ್ಞಾನಿ **ದಿವ್ಯಾಶ್ವ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಕುದುರೆ **ದೀಪಸ್ಪರ್ಶನ** – ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸುವುದು **ದೀಪಾಂಕುರ** – ದೀಪದ ಕುಡಿ **ದಿವ್ಯಾಸ್ತ** – ದೇವತೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಅಸ್ತ್ರ **ದಿವ್ಯಾಹಾರ** – ಉತ್ತೃಷ್ಠ ಆಹಾರ **ದೀಪಾಂಗ** – (ಜೈನ) ದೀಪಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಒಂದು **ದಿವ್ಯೋಪದೇಶ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಉಪದೇಶ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ನೋಡಿ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ದಿವ್ಯೌಷಧ(ಧಿ)** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಔಷಧಿ **ದೀಪಾಂಗಕುಜ** – ದೀಪಾಂಗ **ದಿಶಾಂತರ** – ದಿಕ್ಕುಗಳ ನಡುವಣ ಪ್ರದೇಶ **ದೀಪಾಂಗವೃಕ್ಷ** – ದೀಪಾಂಗ ದೀಪಾರ್ಚಿ ಸೊಡರಿನ ಜ್ವಾಲೆ– **ದಿಶಾಕರೞ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದೀಪಾವಳ** – ದೀಪಗಳ ಸಾಲು **ದಿಶಗಜ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದಿಶಾಘಾಟ** – ದಿಕ್ಕಿನ ನೆಲೆಲ **ದೀಪಿಕಾಂಕುರ** – ದೀಪದ ಕುಡಿ **ದಿಶಾಚಕ್ರ** – ದಿಕ್ಚಕ್ರ; ದಿಕ್ಕುಗಳ ವಲಯ **ದೀಪಿಕೆ** – ಸೊಡರು **ದಿಶಾದಂತಿ** – ದಿಕ್ಕರಿ **ದೀಪ್ತತಪ** – (ಜೈನ) ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಯೋಗಿಗೆ **ದಿಶಾಧೂಮ** – ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿನ ಹೊಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ದೇಹಕಾಂತಿ **ದಿಶಾಪಟ್ಟ** – (ಶತ್ರುಗಳನ್ನು_ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ದೀಪ್ತಿ – ಬೆಳಕು ಓಡಿಸುವವನು **ದೀಪ್ತಿಕೆ** – ಸೊಡರು **ದೀಪ್ತೌಷಧಿ** – ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಓಷಧಿ **ದಿಶಾಪರಿಧಿ** – ದಿಶಾಚಕ್ರ **ದಿಶಾಭಿತ್ತಿ** – ದಿಕ್ಕಿನ ಕೊನೆ **ದೀಪ್ರ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ಕವಾದ

ದೀರ್ಘ – ನೀಳ, ಉದ್ದವಾದ **ದುಕೂಲಾಂಬರೆ** – ದುಕೂಲವಸ್ತ್ರವನ್ನು **ದೀರ್ಘಕರ** – ಉದ್ದವಾದ ತೋಳು; ಉದ್ದ ಧರಿಸಿದವಳು ಸೊಂಡಿಲು ದುಗ – (ದ್ವಿಕ) ಜೋಡಿ, ಎರಡು **ದೀರ್ಘಕೇಶ** – ಉದ್ದ ಕೂದಲು **ದುಗುಣ** – (ದ್ವಿಗುಣ) ಎರಡು ಪಟ್ಟು, ಎರಡು ಸಲ **ದೀರ್ಘನಿದ್ರಿತ** – ಸಾವಿಗೊಳಗಾದವನು ದುಗು(ಗೂ)ಲ – ದುಕೂಲ, ರೇಷ್ಮ್ಗೆ ಬಟ್ಟೆ **ದೀರ್ಘನಿದ್ರೆ** – ಸಾವು **ದುಗ್ದ** – ಕರೆಯದುದು, ಹಾಲು **ದೀರ್ಘರೋಷಿ** – ತುಂಬ ಕಾಲ **ದುಗ್ದಕಂಠ** – ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವ ಮಗು ಕೋಪಗೊಂಡಿರುವವನು **ದುಗ್ಧಜಳಭೇದನ** – ಹಾಲುನೀರುಗಳನ್ನು **ದೀರ್ಘಿಕಾ(ಕೆ)** – ಸರೋವರ; ನದಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು **ದೀರ್ಣಾನನ** – ದೀರ್ಣ+ಆನನ, ತೆರೆದ ಬಾತಿ **ದುಗ್ಧಧಾರೆ** – ಹಾಲಿನ ಪ್ರವಾಹ ದೀವ(ಹ) – ಬೇಟೆಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು **ದುಗ್ಗಲವ** – ಹಾಲಿನ ಹನಿ ಒಡ್ಡುವ ಸಾಕಿದ ಪ್ರಾಣಿ **ದುಗ್ಧವಾರಿಧಿ –** ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ **ದುಗ್ಧವಾರ್ಧಿ** – ದುಗ್ದವಾರಿಧಿ **ದೀವಗಾಱ** – ದೀವದ ಬೇಟೆಯಾಡುವವನು; **ದುಗ್ದಸಾಗರ** – ದುಗ್ದವಾರಿಧಿ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವವನು **ದೀವಟಗ** – ಪಂಜು ಹಿಡಿಯುವವನು **ದುಗ್ಧಸಿಂಧು** – ದುಗ್ಧವಾರಿಧಿ **ದೀವದ ಬೇಂಟೆ** – ದೀವ ಒಡ್ಡಿ ಆಡುವ ಬೇಟೆ **ದುಗ್ದಾಂಬುಧಿ** – ದುಗ್ದವಾರಿಧಿ **ದೀವದ ಹುಲ** – ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಮೋಸದ **ದುಗ್ಗಾಂಬುರಾಈ** – ದುಗ್ಗವಾರಿಧಿ ಹುಲಿ **ದುಗ್ದಾಂಭೋರಾಶಿ** – ದುಗ್ದವಾರಿಧಿ **ದೀವಿಗೆ** – ಸೊಡರು **ದುಗ್ದಾಜ್ದ** – ದುಗ್ದವಾರಿಧಿ **ದೀಹದ ಪುಲ** – ಬೇಟೆಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು **ದುಗ್ಗಾಭಿಷೇಕ** – ಹಾಲಿನ ಮಜ್ಜನ ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಒಡ್ಡುವ ಸಾಕಿದ ಹುಲಿ **ದುಗ್ದಾರ್ಣವ** – ದುಗ್ದವಾರಿಧಿ **ದೀಹಾರ** – ದೀವದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಿರಿಸುವ ಜಾಗ **ದಿಗ್ದೋದಧಿ** – ದುಗ್ದವಾರಿಧಿ ದುಂಡಿ – ಸುಂದರ ಹೆಂಗಸು **ದುಗ್ದೋದಧಿತಲ್ಲ** – ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ದುಂದುಭ - ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ; ಅರವತ್ತು ಹಾಸಿಗೆಯಾಗುಳ್ಳವನು, ವಿಷ್ಣು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ದುಟ್ಟಗೊರವ** – ದುಷ್ಟ ಸನ್ಯಾಸಿ ದುಂದುಭಿ(ನಿ)ನಾದ – ದುಂದುಭಿಯ ಧ್ವನಿ **ದುಡು(ಢು)ಮ್ಶಿಱೆ** – ದುಡುಂ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು ದುಂದುಮೆ – ಹರೆಯ; ಹರೆಯ ಜೊತೆ ಹೇಳುವ **ದುಪ್ಪೋಡಿ** – ಎರಡು ಹೋಳು **ದುರಂತ** – ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ದುರಂತರ – ಕಡಿಮೆ ಅಂತರವಿರುವುದು; ದುಃಖಕರ **ದುಃಖ** – ವ್ಯಥೆ **ದುಃಖಂಗೆಯ್** – ದುಃಖಪಡು **ದುರಂತೋದ್ವೇಗ** – ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ತಳಮಳ ದುಃಖಪಡು – ದುಃಖಂಗೆಯ್ **ದುರಫ** – ಮಹಾಪಾತಕ **ದುಃಖಜೀವಿ** – ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಬದುಕುವವನು **ದುರತ್ಯಯ** – ಗೆಲ್ಲಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ದುಃಖವಿಹ್ವಳ – ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುವವನು **ದುರಭಹಿತ** – ಇಷ್ಟವಾಗದ ಮಾತು **ದುಃಖಶತ** – ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಕಷ್ಯಗಳು **ದುರವಾಪ** – ಪಡೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು **ದುಃಖಾಧಿಕೆ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಥೆ **ದುರಾಗ್ರಹ** – ಕೆಟ್ಟ ಹಟ **ದುಃೠೇಪಶಮನ** – ವ್ಯಥೆಯ ನಿವಾರಣೆ **ದುರಾಚರಣ** – ಹೀನ ನಡವಳಿಕೆ **ದುಃಖೋಪಾತ್ತ** – ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು **ದುರಾಚಾರೆ** – ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯವಳು **ದುಃಪಕ್ವಾನ್ನ** – ಸರಿಯಾಗಿ ಬೇಯದಿರುವ ಅನ್ನ; **ದುರಾತ್ಮ** – ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ (ಜೈನ) ಐದು ಭೋಗೋಪಭೋಗ ದುರಾಪ – ಗೆಲ್ಲಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಅತಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಯದ ಆಹಾರ **ದುರಾರೋಹ** – ಏರಲು ಕಷ್ಯಕರವಾದುದು ದುರಾಲೋಕನ – ನೋಡಲಾಗದ, ಕೋರೈಸುವ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನಿಯಮ **ದುಃಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನ** – ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಕಾಣುವುದು ದುರಾಹವರಂಗ - ದುರ್+ಆಹವರಂಗ, ಕಷ್ಟಕರ **ದುಕೂಲ** – ರೇಷ್ಮ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ ಯುದ್ದರಂಗ **ದುಕೂಲಚೇಲ** – ದುಕೂಲ ದುರಿತ – ಪಾಪ ದುರಿತದೂರ – ಪಾಪವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದವನು **ದುಕೂಲವಸನ** – ದುಕೂಲ **ದುಕುಳವಿತಾನ** – ರೇಷ್ಮೆಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು **ದುರಿತಯುತ** – ಪಾಪದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ದುರಿತವರ್ತಿ** – ಪಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತುವವನು

ದುರಿತವಶ – ದುರಿತಕ್ಕೆ ವಶವಾದ **ದುರ್ನಯವರ್ತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯವನು ದುರಿತವಿಜಯ – ಪಾಪವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು **ದುರ್ನಯೋಕ್ತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು **ದುರಿತವಿನಾಶ** – ಪಾಪನಿವಾರಣೆ **ದುರ್ನಿಮಿತ್ತ** – ಅಪಶಕುನ **ದುರಿತವ್ರಾತ** – ಪಾಪರಾಶಿ **ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯ** – ನೋಡಲಸಾಧ್ಯವಾದ(ದುದು) ದುರಿತಹರ – ಪಾಪನಿವಾರಕ **ದುರ್ಬಾದ್ದಿ** – ನೀಚ ಬುದ್ದಿ **ದುರಿತಹರಣ** – ದುರಿತವಿನಾಶ **ದುರ್ಬುಧ** – ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ದಿಯುಳ್ಳವನು, ದುಷ್ಟ **ದುರಿತಾಸಹಿಷ್ಣು** – ದುರಿತ+ಅಸಹಿಷ್ಣು, ಪಾಪವನ್ನು **ದುರ್ಬೆಸನಿ** – (ದುರ್ವ್ಯಸನಿ) ಕೆಟ್ಟ ಚಟದವನು ಸಹಿಸದವನು **ದುರ್ಭಗ** – ದುರದೃಷ್ಟ; (ಜೈನ) ಇತರರ **ದುರುಕ್ತ(ಕ್ತಿ)** – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು; ತಿರಸ್ಕಾರದ ನುಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯವುಂಟುಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿ, **ದುರುಳ** – ಧೂರ್ತ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಮಪ್ರಕೃತಿ **ದುರೂಪೆ** – ಕುರೂಪಿಯಾದವಳು **ದುರ್ಭಗತ್ವ** – ದುರದೃಷ್ಟ **ದುರೋದರ** – ಜೂಜು; ಜೂಜಿನ ಪಣದ್ರವ್ಯ **ದುರ್ಭಗವನಿತೆ** – ಗಂಡನಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲದವಳು ದುರೋದರಕ್ರೀಡೆ – ಜೂಜಾಟ **ದುರ್ಭಗೆ** – ದುರ್ಭಗವನಿತೆ ದುರ್ಗ – ಸೇರಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ; ಕೋಟೆ; ಏಳು **ದುರ್ಭಾವನೆ** – ದುರಾಲೋಚನೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಜಲದುರ್ಗ, **ದುರ್ಭೇದ್ಯ** – ಭೇದಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಗಿರಿದುರ್ಗ, ಸ್ಥಲದುರ್ಗ, ವನದುರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ **ದುರ್ಮಂತ್ರಿ** – ದುಷ್ಟ ಸಚಿವ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎರಡೆರಡು ಬಗೆ: ಅಂತರ್ದೀಪ, **ದುರ್ಮತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ದಿ ಮಹಾಸ್ಥಳ; ಗುಹ್ಯಾಖ್ಯ, ಪ್ರಸ್ತರ; **ದುರ್ಮದ –** ಸೊಕ್ಕಿದ ಉದಕಸ್ತಂಭ, ವೈರಿಣಿ; **ದುರ್ಮರಣ** – ಅಸಹಜ ಸಾವು ಕರ್ದಮೋದಕ, ಸ್ಥಂಭನಗಹನ – **ದುರ್ಮರ್ಷಣ** – ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ದುರ್ಗಂಧ – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ **ದುರ್ಮುಖ** – ಕೆಟ್ಟ ಮುಖವುಳ್ಳವನು; ನಿಂದಕ ದುರ್ಗಂಧೆ – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆಯ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು **ದುರ್ಮೋಹ** – ಕೆಟ್ಟ ಮೋಹ **ದುರ್ಗಗುಣ** – ಕೋಟೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು: **ದುರ್ಯಶ** – ಅಪಯಶಸ್ಸು ಅಂತರ್ದ್ವೀಪ, ಮಹಾಸ್ಥಳ, ಗುಹ್ಯ, ಪ್ರಸ್ತರ, **ದುರ್ಯಶಸ್ಸು** – ದುರ್ಯಶ **ದುರ್ಯೋಧನ** – ಗೆಲ್ಲಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದ ಶೂರ ಉದಕಸ್ತಂಭ, ವೈರಿಣಿ, ಕರ್ದಮೋದಕ, ಸ್ತಂಭನಗಹನ ಎಂಬ ಎಂಟು **ದುರ್ಲಂಷ್ಠ –** ದಾಟಲಾಗದ **ದುರ್ಗತಿ –** ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ **ದುರ್ಲಭ** – ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗದ **ದುರ್ಗತಿವೋಗು** – ದುರ್ಗತಿಗೆ ಒಳಗಾಗು **ದುರ್ಲಅತಚರಿತ** – ನಿಷ್ಣುರ ನಡವಳಿಕೆ **ದುರ್ಗಪಂಚಕ** – ಐದು ಬಗೆಯ ದುರ್ಗಗಳು: **ದುರ್ವರ್ಣಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಬಣ್ಣದವಳು ಜಲದುರ್ಗ, ಗಿರಿದುರ್ಗ, ವನದುರ್ಗ, ದುರ್ವಹ – ಹೊರಲಾಗದ(ದುದು) ಸ್ಥಳದುರ್ಗ, ಈರಿಣದುರ್ಗ **ದುರ್ವಾದ** – ಕೆಟ್ಟ ವಾದ **ದುರ್ಗಭೂಮಿ** – ದುರ್ಗವಿರುವ ಜಾಗ **ದುರ್ವಾಪಣ** – ಬಿಡಿಸಲಾಗದ **ದುರ್ಗಮ** – ಹೋಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ದುರ್ವಾರ – ನಿವಾರಿಸಲಾಗದ **ದುರ್ಗಾಶ್ರಯವಿಗ್ರಹ** – ಕೋಟೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ **ದುರ್ವಿದ** – ಮೂರ್ಖ ಯುದ್ಧಮಾಡುವವನು; ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ದುರ್ವಿದಗ್ಗೆ – ಪಾಂಡಿತ್ಯರಹಿತ; ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ದೇಹವುಳ್ಳವನು **ದುರ್ವಿನೀತೆ** – ವಿನಯರಹಿತೆ ದುರ್ಗಿ – ದುರ್ಗಾದೇವಿ **ದುರ್ವಿಪಾಕ** – ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ **ದುರ್ವಿಲಸಿತ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ; ದುರಹಂಕಾರ **ದುರ್ಜನ** – ನೀಚ ವ್ಯಕ್ತಿ(ಗಳು) **ದುರ್ವಿಷಯ** – ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯ **ದುರ್ಜಯ** – ಗೆಲ್ಲಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದ(ವನು) ದುರ್ಣಯ – ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ **ದುರ್ವಿಳಸನ** – ದುರ್ವಿಲಸಿತ ದುರ್ದಮ – ದಮನಮಾಡಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ದುರ್ವೃತ್ತ – ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ(ಯವನು) ದುರ್ದಮತೆ - ದಮನಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು ದುರ್ವೇಶ – ಒಳಹೊಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ **ದುರ್ದರ್ಶ** – ನೋಡಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ **ದುರ್ವ್ಯಸನ** – ಕೆಟ್ಟ ಚಟ ದುರ್ದಿನ – ಮೋಡ ಕವಿದು ಸೂರ್ಯ ಕಾಣಿಸದ **ದುರ್ವ್ಯಸನಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಚಟವಿರುವವನು ದಿನ **ದುಲ್ಲಟೆ** – ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ **ದುರ್ಧರ** – ಸಹಿಸಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ **ದುಲ್ಲಹ** – (ದುರ್ಲಭ) ಪಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ **ದುರ್ನಯ** – ದುರ್ಣಯ **ದುವೈ** – ದೂವೆ, ಹೊಗೆ

ದುಸ್ಪ್ವರೆ – ಕೆಟ್ಟ ದನುಯುಳ್ಲವಳು **ದುಶ್ಚರ** – ನಡೆಯಲು (ಆಚರಿಸಲು) ಕಷ್ಟಕರವಾದ **ದುಹತ್ತ** – (ದ್ವಿಹಸ್ತ) ಎರಡು ಕೈ ದುಶ್ಚರಿತ – ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ(ವನು) **ದುಶ್ಚರಿತ್ರ** – ದುಶ್ಚರಿತ **ದುಹಿತ್ಯ** – ಮಗಳು **ದುಶ್ಚಾರಿತ್ರ** – ದುಶ್ಕರಿತ **ದುಱುದುಂೞತನ** – ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ **ದುಶ್ಚ್ಯವನ** – ಕದಲಿಸಲಾಗದ; ಇಂದ್ರ **ದೂಂೞಂದೆ ದೂಂೞಂಗೆ** – ಹೆಜ್ಪೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ **ದುಶ್ವಾಸನ** – ಹದ್ದು ಬಸ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಡಲಾಗದ ದೊಂಟು – ಹಾರು; ಹೆಜ್ಜೆ; ಒಂದು ಕಾಲಿನಿಂದ ನಡೆ **ದುಶ್ವವ** – ಕೇಳಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ **ದೂಟು** – ಹೆಜ್ಜೆ **ದುಶ್ವಾವ** – ದುಶೃವ **ದೂತ** – ನಿಯೋಗಿ, ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ **ದೂತಕಾರ್ಯ** – ನಿಯೋಗಿಯ ಕೆಲಸ **ದುಶ್ನುತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು; ಅಪಕೀರ್ತಿ **ದುಶ್ವಾಪದ** – ಕೆಟ್ಟ ಮೃಗ **ದೂತಟ್ಟು** – ದೂತನನ್ನು ಕಳಿಸು **ದೂತಮುಖ್ಯ** – ದೂತರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ **ದುಷ್ತರ** – ಕಷ್ಟ **ದುಷ್ತರ್ಮ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ **ದೂತವಚನ** – ದೂತನ ಮಾತು **ದೂದ** – (ದೂತ) ಸಂದೇಶವಾಹಕ **ದುಷ್ತವಿತೆ** – ಕೆಟ್ಟ ಕವಿತೆ **ದುಷ್ಪತ** – ಪಾಪ **ದೂದಟ್ಟು** – ದೂದು+ಅಟ್ಟು, ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸು **ದುಷ್ಟ್ರತಿ** – ದುಷ್ಟ್ರತ **ದೂದವಿ** – ದೂತಿಕೆ, ಕುಂಟಣಿ **ದುಷ್ಟಚತುಷ್ಟಯ** – ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ನಾಲ್ವರು **ದೂದು** – ದೌತ್ಯ; ಸಂದೇಶ ಕೆಡುಕರು; ದುರ್ಯೋಧನ, ದುಶ್ನಾಸನ, **ದುದುವೋಗು** – ಸಂದೇಶ ಕೊಂಡೊಯ್ ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿ **ದೂನ** – ದುಃಖ **ದುಷ್ಪತೆ** – ಕೆಟ್ಟತನ **ದೂನಿಸು** – ದುಃಖಪಡು **ದುಷ್ಟನಿಗ್ರ** – ಕೆಟ್ಟವರ ನಿಯಂತ್ರಣ **ದೂರದರ್ಶಿತ್ವ** – ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ದುಷ್ಟಪರಿವಾರ – ಕೆಟ್ಟವರ ಗುಂಪು **ದೂರಪ್ರಿಯ** – ದೂರನಾದ ನಲ್ಲ **ದುಷ್ಟಮನ** – ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು **ದೂರಫಲ** – ಬಹಳ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಫಲ **ದುಷ್ಟಮೃಗ** – ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ **ದೂರಭವ್ಯ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ **ದುಷ್ಟು** – ದುಷ್ಯತನ ದೂರವಿರುವವನು **ದುಷ್ಪರಿಣಿತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ **ದೂರಸ್ಥ** – ದೂರದಲ್ಲಿರುವ(ವನು) **ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ** – ದುಷ್ಪರಿಣಿತಿ **ದೂರೀಕೃತ** – ದೂರ ಮಾಡಿದ **ದುರೋತ್ಸಾರಿತ** – ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ **ದುಷ್ಪುತ್ರ –** ಕೆಟ್ಟ ಮಗ **ದುಷ್ಪತೀತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು **ದೂರ್ತವಡೆ** – ವಂಚಕರ ಸಮೂಹ **ದುಷ್ಪವೇಶ್ಯ** – ಒಳಹೊಗಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ **ದೂರ್ತು** – ವಂಚಕತನ **ದುಷ್ಟೇಕ್ಷ** – ನೋಡಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ **ದೂರ್ವಾ** – ಗರಿಕೆ **ದುಷ್ಟೇರಣೆ** – ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚೊದನೆ **ದೂರ್ವಾಂಕುರ** – ಗರಿಕೆಯ ಚಿಗುರು **ದುಷ್ಟಮಕಾಲ** – ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲ **ದೂರ್ವಾಂಚಿತ** – ಗರಿಕೆಯ ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳ ದುಷ್ಟಮಸುಷಮ – (ಜೈನ) ಅವಸರ್ಪಿಣಿಕಾಲದ **ದೂವಾಪ್ರವಾಲ** – ದೂರ್ವಾಂಕುರ **ದೂರ್ವೆ** – ಗರಿಕೆ ಒಂದು ಭಾಗ **ದುಷ್ಟಮೆ** – ದುಷ್ಪಮಕಾಲ **ದೂವಟ** – ರೇಷ್ಠ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ **ದೂವೞ್ಣಗೆ** – (ದ್ವಿಪಟ್ಟಿಕಾ) ಎರಡು ಪದರದ ಬಟ್ಟೆ **ದುಸ್ತಮ** – ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ **ದೂವೆ** – ಹೊಗೆ; ಚಿತೆ; ಗರಿಕೆ; ಆವಗೆ ದುಸ್ತರ – ದಾಟಲಾಗದ **ದುಸ್ತರಾವಸ್ಥೆ** – ಕಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ **ದೂವೆಗಿ(ಕಿ)ಚ್ಚು** – ಆವಗೆಯ ಬೆಂಕಿ **ದುಸ್ತಾಮಸ** – ಗಾಢವಾದ ಕತ್ತಲೆ, ಅಜ್ಞಾನ **ದೂವೆದೊೞ್ತು** – ಕೀಳು ದಾಸಿ **ದುಸ್ವಪ್ನ** – ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು **ದೂಷಣ** – ನಿಂದನೆ ದುಸ್ವರ – ಕೆಟ್ಟಸ್ವರ; (ಜೈನ) ದುಷ್ಟಸ್ವರಕ್ಕೆ **ದೂಷಣಿಕ** – ನಿಂದಕ ಕಾರಣವಾದ (ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಬಗೆಯ) **ದೂಷಿಸು** – ನಿಂದಿಸು ನಾಮಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ದೂಷ್ಯ** – ನಿಂದನಾರ್ಹ; ಬಟ್ಟೆ ದುಸ್ಪಂಗ – ಕೆಟ್ಟ ಸಹವಾಸ **ದೂಷ್ಯಕುೞ** – ಡೇರೆ ದುಸ್ಥಹ – ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ **ದೂಸ(ಸು)** – (ದೂಷ್ಯ) ಬಟ್ಟೆ ದುನ್ಡ್ಗಲ – ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶ **ದೂಸಕ** – (ದೂಷಕ) ನಿಂದಕ **ದುಸ್ವ_ರ** – ದುಸ್ವರ **ದೂಸರ** – ಬೂದುಬಣ್ಣ

ದೂಸರಮಂಗೆಯ್ – ಮಲಿನಮಾಡು **ದೆಸೆಜ(ವಿ)ದ್ದಂ** – (ದಿಶಾವಿದ್ದ) ಅಧಿಕವಾಗಿ **ದೂಸಱ್** – ಕಾರಣ, ನಿಮಿತ್ನ **ದೆಸೆವಲ** – ದಿಗ್ಳಲಿ **ದೂಸಿಗ** – ಬಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ **ದೆಸೆವೆಟ್ಟು** – ದಿಕ್ಕು ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟ **ದೂಸಿಗವಸರ** – ದೂಸಿಗ+ಪಸರ, ಬಟ್ಟೆಯಂಗಡಿ **ದೇಗುಲ** – (ದೇವಕುಲ) ದೇವಾಲಯ **ದೇಗುಅಗ** – ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕೆಲಸಗಾರ **ದೂಕ** – ಧೂಳು; ಪುಡಿ **ದೂಳಸೆಜ್ಞರ** – ದೂಳಾಟ **ದೇಯ್ಯ** – ದಾನದ ವಸ್ತು **ದೇವ** – ದೇವತೆ; (ಜೈನ) ಲೋಕಾತೀತ ದೇವತೆ **ದೂಕ್ಷಡಿಸು** – ಪುಡಿಗುಟ್ಟು **ದೂಱೆಸು** – ಚಿಂತಿಸುವುದು **ದೇವಕಾಂತೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ ದೂಱು – ತೆಗಳು; ತೆಗಳಿಕೆ; ಚಾಡಿ ಹೇಳು **ದೇವಕುಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ್ **ದೇವಕುರು** – (ಜೈನ) ಮೇರುಪರ್ವತದ **ದೃಕ್ಷಭೆ** – ಕಣ್ಣ ಕಾಂತಿ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ಭೋಗಭೂಮಿ **ದೃಕ್ಷಹಸ್ರ** – ಸಹಸ್ರ ಕಣ್ಣುಗಳು **ದೃಕ್ಸೌಮ್ಯ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ **ದೇವಕುಲ** – ದೇಗುಲ, ದೇವಸ್ಥಾನ **ದೃಗಂಬು** – ಕಂಬನಿ **ದೇವಕೃತ** – ದೇವರಿಂದಾದ; (ಜೈನ) ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು ಅತಿಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ದೃಗ್ದಾಮ** – ದೃಷ್ಟಿಯೆಂಬ ಹಗ್ಗ **ದೇವಗಣ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ದೃಗ್ದೀಪ್ತಿ** – ದೃಕ್ಪಭೆ **ದೇವಗಣಿಕೆ** – ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ: ರಂಭೆ, ಊರ್ವಶಿ, **ದೃಢಗುಣ** – ಸ್ಥಿರ ಸ್ವಭಾವ **ದೃಢಚರ್ಯ** – (ಜೈನ) ಧಾರ್ಮಿಕಗ್ರಂಥಗಳ ತಿಲೋತ್ತಮೆ, ಮಂಜುಘೋಷೆ, ಮೇನಕೆ, ಅಧ್ಯಯನ ಸುಕೇಶಿ, ಫೃತಾಚಿ **ದೃಢಬ್ರತೆ** – ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ವ್ರತ ಪಾಲಿಸುವವಳು **ದೇವಗತಿ** – ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು **ದೃಢವ್ರತ** – ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಪ್ರತ (ಪಾಲಿಸುವವನು) **ದೇವಗತಿವಡೆ** – ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದು **ದೃಢೀಕೃತ** – ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ **ದೇವಗುರು** – ಬೃಹಸ್ಪತಿ **ದೇವಗೃಹ** – ದೇವಸ್ಥಾನ **ದೃಪ್ತ** – ದರ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಹೆಮ್ಮೆಯ **ದೃಪ್ಯದ್ಬಳ** – ದೃಪ್ಯತ್+ಬಳ, ಬಲಿಷ್ಠ ಸೈನ್ಯ **ದೇವಚಾಪ** – ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು **ದೃಶ್ಯಂ** – ನೋಡಬಹುದಾದುದು **ದೇವಚ್ಚಂದ** – ನೂರು (ಎಂಬತ್ತೊಂದು) ಎಳೆಗಳ **ದೃಷ್ಟಾಂತ** – ನಿದರ್ಶನ; ಕುರುಹು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ **ದೇವಜ್ಯೇಷ್ಠ** – ದೇವತೆಗಳ ಹಿರಿಯ, ಬ್ರಹ್ಮ **ದೃಷ್ಟಿಪಾತ** – ನೋಟ **ದೃಷ್ಟಿಮೋಹ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನವನ್ನು **ದೇವಡಿಗ** – ಪೂಜಾರಿ ಹಾಳುಮಾಡುವ ಕರ್ಮ **ದೇವಡಿತಿ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ; ಅಪ್ಸರೆ **ದೇವತನು** – ದೇವತೆಯ(ದರಂತಹ) ಶರೀರ **ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ದ** – ರೆಪ್ಪೆಯಿಕ್ಕದೆ ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ನೋಡಿವ ಯುದ್ಧ **ದೇವತಾನಿಷ್ಠ** – ಭಕ್ತ **ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ದಂಗೆಯ್** – ದೃಷ್ಟಿಯುದ್ದಮಾಡು **ದೇವತಾಮೂಢ** – (ಜೈನ) ಮೂಢತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ **ದೃಷ್ಟಿವಿಭವ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ ಪ್ರಭಾವ ಒಂದು; ಸಲ್ಲದವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು **ದೃಷ್ಟಿವಿಷ** – ಶಂಖಪಾಲ ಎಂಬ ಹಾವು **ದೇವತಾರೂಪ** – ದೇವತೆಯ ಆಕೃತಿ **ದೃಷ್ಟಿವಿಷಭುಜಂಗ(ಮ)** – ನೋಟದಿಂದಲೇ **ದೇವತೂರ್ಯ** – ದೇವದುಂದುಭಿ **ದೇವತೆ** – ಅತಿಮಾನುಷ ಜೀವಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಹಾವು **ದೃಷ್ಟಿವಿಷಾಹಿ** – ದೃಷ್ಟಿವಿಷಭುಜಂಗ(ಮ) **ದೇವತೋಪದ್ರವ** – ದೇವತೆಗಳಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆ **ದೇವತ್ರಯ** – ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, **ದೆಖ್ಖಾದೆಜ್ಜ** – ದ್ವಂದ್ವಕಾಳಗ ಮಹೇಶ್ವರ **ದೆಪ್ಪಳಸು** – ಬೆರಗಾಗು **ದೆಯ್ದ** – ದೈವ, ದೇವತೆ; ಅದೃಷ್ಟ **ದೇವತ್ವ** – ದೇವತನ **ದೆಯ್ವಬಲ** – ದೇವರ ಕೃಪೆ **ದೇವದತ್ತ** – ಅರ್ಜುನನ ಶಂಖದ ಹೆಸರು **ದೆವಸ** – ದಿವಸ **ದೇವದಾರು** – ಒಂದು ಮರ **ದೇವದುಂದುಭ** – ಸ್ವರ್ಗದ ನಗಾರಿ **ದೆಸೆ** – (ದಿಶಾ) ದಿಕ್ಕು; ಜಾಗ **ದೆಸೆಗಾಣ್** – ದಿಕ್ಕು ಕಾಣು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ **ದೇವದೇವ** – ದೇವತೆಗಳ ದೇವ ದೆಸೆಗೆಡಿಸು – ದಿಕ್ಕು ತೊಚದಂತೆ ಮಾಡು **ದೇವದೌವಾರಿಕ** – ದೇವಲೋಕದ ಪಡಿಯರ **ದೇವನಗ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ದೆಸೆಗೆಡು** – ದಿಕ್ಕು ತೊಚದಂತಾಗು **ದೆಸೆದಪ್ಪು** – ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪು **ದೇವನಿಕಾಯ** – ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪು **ದೆಸೆದೇವತೆ** – ದಿಗ್ದೇವತೆ **ದೇವಪತಿ** – ದೇವೇಂದ್ರ

ದೇವಪಥ – ಆಕಾಶ **ದೇವಿ** – ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ **ದೇವಮಣಿ** – ಕೌಸ್ಕುಭರತ್ನ **ದೇವಿತನ** – ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯ ಪದವಿ **ದೇವಮಾತೃಕ** – ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ **ದೇವೇಂದ್ರ** – ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ ಕೃಷಿಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರದೇಶ **ದೇವೇಂದ್ರಚಾಪ** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ದೇವಮನಿ** – ನಾರದ **ದೇವೇಂದ್ರತ್ವ** – ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿ **ದೇವೇಶ** – ದೇವೇಂಧ್ರ; ಈಶ್ವರ **ದೇವರ್** – ಭಗವಂತ; ಹಿರಿಯರನ್ನು **ದೇವೋತ್ತರಕುರು** – (ಜೈನ) ಮೇರುಪರ್ವತದ ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ನಿಷಧಕ್ಕೆ ಉತ್ತದಲ್ಲಿರುವ **ದೇವರ** – ಮೈದುನ ಒಂದು ಭೋಗಭೂಮಿ **ದೇವೋಪಘಾತ** – ದೇವತೆಗಳಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆ **ದೇವರಾಜ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದೇಶ** – ಪ್ರದೇಶ, ಸ್ಥಳ; ನಾಡು **ದೇವವಂದ್ಯ** – ದೇವತೆಗಳ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು **ದೇಶನಿವೇಶೋಪದೇಶ** – (ಜೈನ) ಜೈನಪುರಾಣಗಳ **ದೇವವಾನಸ** – ದೇವರಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ದೇಶದ **ದೇವವಾರಣ** – ಐರಾವತ ವಿನ್ಯಾಸ, ವಿಸ್ತೀರ್ಣ, ರೀತಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು **ದೇವವೀಧಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪು ತಿಳಿಸುವ<u>ು</u>ದು **ದೇವವ್ರತ** – ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ; ಭೀಷ್ಮ **ದೇಶವಿರತ** – (ಜೈನ) ದೇಶವಿರತಿ ಪ್ರತ ತೊಟ್ಟವನು **ದೇವಸಂಘಾತ** – ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪು **ದೇಶವಿರತಿ** – (ಜೈನ) ಮೂರು ಬಗೆಯ **ದೇವಸಬ(ವ)ಳ** – ದೇವಮಾನ (ಒಂದು ಅಳತೆ) ಗುಣವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಜೀವನಪರ್ಯಂತ **ದೇವಸಿದ್ದಿ** – ದೇವಕೃಪೆಯಿಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ದಿ ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ **ದೇವನೇನೆ** – ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹೊರಗೆ ಸಂಚರಿಸದಿರುವ **ದೇವಸೌಖ್ಯ** – ದೇವತೆಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ಸುಖ ವತ **ದೇಶಾಂತರಿ(ಗ)** – ಪರದೇಶಿಗ **ದೇವಸ್ತಿತಿ** – ದೇವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ **ದೇಶಾಖ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ದೇಶನಿವೇಶೋಪದೇಶ **ದೇವಸ್ತೀ** – ದೇವಕನ್ನೆ **ದೇವಸ್ವ** – ದೇವರ ಸ್ವತ್ತು; ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಸ್ತಿ **ದೇಶವ್ರತಾತಿಚಾರ** – (ಜೈನ) ಪ್ರೇಕ್ಷಣ, ಶಬ್ದ, **ದೇವಾಂಗ(ವಸ್ತ**) – ರೇಷ್ಮ್ರೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಅನಯನ, ರೂಪಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಮದ್ದಲಕ್ಷೇಪ **ದೇವಾಂಗನೆ** – ದೇವತಾಸ್ಮೀ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ವ್ರತಗಳು **ದೇವಾಂಗವಸನ** – ರೇಷ್ಮ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ **ದೇಶಾವಧಿ** – (ಜೈನ) ಮೂರು ಬಗೆಯ **ದೇವಾಗಮ(ನ** – ದೇವತೆಗಳ ಆಗಮನ, ಬರುವಿಕೆ ಅವಧಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ದೇಶಕಾಲಭಾವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ **ದೇವಾಗಾರ** – ಸ್ವರ್ಗ, ದೇವಸ್ಥಾನ **ದೇವಾಧಿದೇವ** – ದೇವರುಗಳಿಗೂ ದೇವನಾದವನು ಸೀಮಿತ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜ್ಲಾನ **ದೇವಾಧೀಶ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ದೇಶಿ** – ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿ; **ದೇವಾನಕ** – ದೇವದುಂದುಭಿ ಉಪಭಾಷೆ **ದೇವಾನಾಂಪ್ರಿಯ** – ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದವನು; **ದೇಶಿಕ** – ಉಪಾಧ್ಯಾಯ **ದೇಶೀಯಪದ** – ದೇರ್ಶಯಪದ, ಕನ್ನಡದ **ದೇವಾಪಗೆ** – ದೇವತೆಗಳ ನದಿ ಸ್ವಂತಪದ **ದೇವಾಯತನ** – ದೇವಾಲಯ **ದೇಶೀಯಾಕ್ಟರ** – ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ ಅಕ್ಷರ **ದೇವಾರ** – (ದೇವಾಗಾರ) ದೇವಾಲಯ **ದೇಸಿ(ಸೆ)** – ದೇಶಿ; ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ; ಸೊಗಸು **ದೇಸಿಗ** – ಪರದೇಶಿ; ನಿರ್ಗತಿಕ **ದೇವಾರಣ್ಯ** – (ಜೈನ) ಮೇರುಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಿನ **ದೇಸಿಗತನ** – ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಭಿಕ್ಸಾವೃತ್ತಿ ಭದಸಾಲವನ ದೇವಾರಿ – ದೇವತೆಗಳ ಶತ್ರು, ರಾಕ್ಷಸ **ದೇಸಿಗಾರ್ತಿ** – ಚೆಲುವೆ **ದೇವಾರ್ಚನೆ** – ದೇವರ ಪೂಜೆ **ದೇಸಿಗಿತಿ** – ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವಳು ದೇಸಿಗೆ - ದೇಸಿಗಿತಿ **ದೇವಾರ್ಚನೆಗೆಯ್** – ದೇವರಪೂಜೆ ಮಾಡು **ದೇವಾರ್ಭಕ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತಶಿಶು ದೇಸಿವಡೆ – ಚೆಲುವು ಪಡೆ ದೇವಾವನಿಜಾತ – ದೇವಲೋಕದ ಮರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ದೇಸಿವೆ ಅು - ಚೆಲುವನ್ನು ಹೊಂದು ದೇಹದೀಪ್ತಿ – ದೇಹಕಾಂತಿ **ದೇವಾಸುರ** – ದೇವತೆ ಮತ್ತಿ ರಾಕ್ಷಸ **ದೇವಾಸುರಯುದ್ದ** – ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೂ ದೇಹಸುಖ – ಶರೀರ ಸುಖ ದೇಹಾಂಶು - ದೇಹಕಾಂತಿ ರಾಕ್ಷಸರ ನಡುವಣ ಯುದ್ಧ

ದೇಹಾರ – ದೇವಾರ, ಗುಡಿ **ದೊರೆವೆಱು** – ದೊರಕು; ಸರಿಯಾಗು; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು; ದೇಹಿ – ದೇಹವುಳ್ಳುದು; 'ಕೊಡು' ಶೋಭಿತವಾಗು ದೇಹೋಚ್ಬಿತಿ – ದೇಹದ ಎತ್ತರ **ದೋಂಟ** – ದೋಟಿ, ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೆಯಿರುವ ದೈತ – ನಲ್ಲ; ಗಂಡ ಉದ್ದನೆಯ ಕೋಲು– **ದೋಕಂಡೂಯನ** – ತೋಳಿನ ತೀಟೆ ದೈತೇಂದ್ರ – ಒಡೆಯರ ಒಡೆಯ ದೈತೇಯ – ದಿಕ್ಫಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ನಿರ್ಋತಿ **ದೋಣಿ** – ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ; ತೇಲುವ ಸಾಧನ **ದೋಣಿಕೊಂ(ಗೊಂ)ಡ** – (ದ್ರೋಣಿಕುಂಡ) ದೈತ್ಯ – ರಾಕ್ಸಸ ದೈತ್ಯಮರ್ದನ – ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಮರ್ದಿಸುವವನು ದೋಣಿಯಾಕಾರದ ಹರವಿ ದೈತ್ಯಾರಿ – ದೈತ್ಯಮರ್ದನ **ದೋಣಿಯೋ(ವೋ)ಗು** – ತಗ್ಗುಬೀಳು **ದೋಣಿವೀೞ್** – ತಗ್ಗುಬೀಳು ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ – ರಾಕ್ಸಸರಾಜ ದೈನ್ಯಂದೋಖ – ದೀನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸು **ದೋಧೂಯಮಾನ** – ಚಾಮರದಂತೆ ತೂಗಾಡುವ ದೈನ್ಯದೃಷ್ಟಿ – ದೀನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನೋಟ **ದೋರ್** – ತೋಳು ದೈನ್ಯಭಾವ – ದೀನತೆ **ದೋರಾಂದೋಳನ** – ತೋಳು ಬೀಸುವುದು **ದೋರೆ(ಗಾಯ್)** – ಅರ್ಧ ಮಾಗಿದ ಕಾಯಿ ದೈನ್ಯವಚನ – ದೀನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನುಡಿ ದೈರ್ಘ್ಯ – ಉದ್ದ, ದೀರ್ಘತೆ **ದೋರೆಗೆಂಜಿಸಿಲ್** – ದೋರೆಗಾಯಿಗಿರುವಂತಹ ದೈವಜ್ಞ – ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ದೋರೆವಣ್** – ಅರ್ಧ ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು ದೈವಪರ – ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟವನು **ದೋರೆವಲ್** – ದೋರೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ ನಸುಗೆಂಪಾದ ದೈವಬಲ – ಅದೃಷ್ಟಬಲ ದೈವವಿಸೂತ್ರ – ವಿಧಿನಿಯಮ **ದೋರೆವಾಯ್ದಱ**ೆ – ದೋರೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ ದೈವಹೀನ – ಅದೃಷ್ಯಹೀನ ನಸುಗೆಂಪಾದ ತುಟಿ ದೈವಾಯತ್ತ – ದೇವರ(ಅದೃಷ್ಣದ) ವಶದಲ್ಲಿರುವ **ದೋರ್ಗರ್ವ** – ಬಾಹುಬಲದ ಬಗೆಗಿನ ಹೆಮ್ಮೆ ದೊಂಡೆ – ಗೆಡ್ಡೆಗಟ್ಟಿದ; ತೊಡಕಾದ **ದೋರ್ದಂಡ** – ಭುಜದಂಡ; ಪರಾಕ್ರಮ ದೊಂಡೆಗರುಳ್ – ಹೆಣೆದುಕೊಮಡ ಕರುಳು **ದೋರ್ದರ್ಪ** – ದೋರ್ಗರ್ವ ದೊಂದೆ – ಪಂಜು **ದೋರ್ಬಲ** – ಬಾಹುಬಲ ದೊಂಬ – ಡೊಂಬ, ಕೊಲ್ಲಟಿಗ **ದೋರ್ಭಂಗ** – ತೋಳು ಮುರಿ; ಸೋಲು ದೊಡ್ಡಮಾರ್ಗ – ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ಕಿರುದೊಡೆಯ **ದೋರ್ಮಂಡಲ** – ಬಾಹುಪ್ರದೇಶ **ದೋರ್ಮೂಲ** – ಬಾಹುವಿನ ಮೂಲ, ಕಂಕುಳು **ದೋರ್ಯಾಗ** – ಎರಡು ತೋಳುಗಳು ದೊಡ್ಡಿತು(ತ್ತು) – ದಪ್ಪನಾದ ದೊಣೆ – ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಣ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಹೊಂಡ; **ದೋರ್ಲತೆ** – ಬಾಹುಲತೆ ಬತ್ತಳಿಕೆ **ದೋರ್ವಲ** – ಬಾಹುಬಲ ದೊಣೆವೋಗು – ಗುಳಿಬೀಳು **ದೋರ್ವಲನ** – ಬಾಹುಚಲನೆ ದೊಮ್ಮಳಿಸು – ಗುಂಪಾಗು; ಸಂಭ್ರಮಿಸು; **ದೋರ್ವಳಯ** – ತೋಳಬಂದಿ ಸುತ್ತಾಡು; ರಭಸಗೊಳ್ಳು **ದೋರ್ವಳಯುತ** – ಬಾಹುಬಲವುಳ್ಳವನು ದೊರಕು – ಸಿಗು **ದೋಲಗ** – ಸೇವಕ ದೊರೆ – ರಾಜ; ಸಿಗು; ಸಮ; ಯೋಗ್ಯ; ಸಮೀಪಿಸು **ದೋವತಿ** – ಧೋತ್ರ, ಪಂಚೆ ದೊರೆಕೊಳ್ – ಸಿಗು; ಸಮಾನವಾಗು **ದೀಶ್ವಕ್ರ** – ಕೈವಶವಾದ ಚಕ್ರ, ಚಕ್ರಾಯುಧ ದೊರೆಕೊಳಿಸು - ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡು; **ದೋಶ್ವಾಲ** – ಪರಾಕ್ರಮಿ ಉಂಟುಮಾಡು; ಹೋಲಿಕೆಯಾಗು **ದೋಷ** – ಕುಂದು, ನ್ಯೂನತೆ; ಕತ್ತಲು **ದೊರೆಗಾಣ್** – ಸಮನಾಗಿ ಕಾಣು **ದೋಷಕರ** – ದೋಷವುಳ್ಳುದು; ದೋಷ **ದೊರೆಗಿ(ಗೆ)ಡಿಸು** – ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿಸು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹುದು **ದೊರೆಗೆಡು** – ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು **ದೋಷಗವೇಷಣ** – ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುವವನು **ದೊರೆತು** – ಲಕ್ಷ್ಣವುಳ್ಳದ್ದು, ಸಮ **ದೋಷಗ್ರಾಹಿ** – ದೋಷವನ್ನು ಕಾಣುವವನು; ಕೆಟ್ಟ ದೊರೆತೆ (ದೊರೆತು+ಎ) ಅಂತಹುದೇ, ಸದೃಶ– ರಕ್ಕ ಹೀರುವುದು **ದೊರೆಯೇ** – ಯೋಗ್ಯವೇ **ದೋಷದೂಷಿತೆ** – ಪಾಮಾಡಿದವಳು **ದೊರೆವಡೆ** – ಪ್ರಸಿದ್ದಿಗೊಳ್ಳು **ದೋಷದೃಷ್ಟಿ** – ದೃಷ್ಟಿದೋಷವಿರುವವನು; **ದೊರೆವರ್** – ಸಮಾನವಾಗು

ನ್ಯೂನದೃಷ್ಟಿ,

ದೋಷಪ್ರತಿಕಾರ – ಪಾಪವಿನಾಶ **ದ್ಯುತಿಮಾಲ** – ಕಿರಣಮಾಲೆಯುಳ್ಳವನು, ಸೂರ್ಯ **ದ್ಯುತಿವೀಱು** –ಕಾಂತಿ ಬೀರು **ದೊಷವರ್ಜಿತ** – ಪಾಪದೂರನಾದವನು **ದೋಷಹರ** – ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ **ದ್ಯುನದಿ** – ದೇವನದಿ, ಗಂಗೆ **ದೋಷಾಂಧ** – ದೋಷದಿಂದ ಕುರುಡಾದವನು **ದ್ಯುನದೀಜ** – ಗಂಗಾಪುತ್ರ, ಭೀಷ್ಮ **ದೋಷಾಕರ** – ದೋಷಗಳ ಆಗರ; ಹದಿನಾರು **ದ್ಯುಮಣಿ** – ಸೂರ್ಯ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಂದ್ರ **ದ್ಯುಮಣಿದ್ಯುತಿ** – ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿ, ಬಿಸಿಲು **ದೊಷಾಕರರಹಿತ** – ದೋಷಗಳಿಗೆ ನೆಲೆನೀಡದುದು; **ದ್ಯುಮಣಿಪ್ರದ್ಯೋತ** – ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿ, ಬಿಸಿಲು ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದುದು **ದ್ಯುಮಣಿಮಯೂಖ** – ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿ, ಬಿಸಿಲು **ದೋಷಾಗಮನ** – ದೋಷದ ಬರುವಿಕೆ, **ದ್ಯೂತ** – ಜೂಜು; ಜೂಜಿನ ಪಣ ಕತ್ತಲುಂಟಾಗುವಿಕೆ **ದ್ಯೋತ** – ಪ್ರಕಾಶ **ದೋಷಾತಿರೇಕ** – ಅತಿಯದ ದೋಷ **ದ್ಹೋತಿ** – ಕಾಂತಿ; ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ **ದೋಷಾನುವರ್ತನೆ** – ದೋಷವನ್ನು **ದ್ಹೋತಿತ** – ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದ ಅನುಸರಿಸುವುದು; ಕತ್ತಲಿಗೆ **ದ್ರಮ್ಮ –** ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ದ್ರವಿೞ** – ದ್ರಾವಿಡ **ದೋಷಾನುಸಂಗ** – ದೋಷದ ಸಹವಾಸ; ಕತ್ತಲ **ದ್ರವ್ಯ** – ವಸ್ತು; (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ ಸಹವಾಸ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; (ಜೈನ) **ದೋಷಾನುಸಂಗೆ** – ಕಳಂಕಿತೆ; ಕತ್ತಲ ಷಡ್ನವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ನೋಡಿ, 'ಸಂಸಾರ' ಮತ್ತು 'ಷಡ್ಸವ್ಯ' ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವವಳು **ದೋಷಾನ್ವೇಷಣ** – ದೋಷ ಹುಡುಕುವುದು **ದ್ರವ್ಯತಪ** – ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸು **ದೋಷಾಪಚಯ** – ದೋಷದಿಂದಾಗುವ ಹಾನಿ **ದ್ರವ್ಯತ್ವ** – (ಜೈನ) ವಸ್ತುವಿನ ಭಾವ **ದೋಷಾಬಂಧು** – ಕತ್ತಲೆಯ ಬಂಧು, ಚಂದ್ರ **ದ್ರವ್ಯಪರಾವರ್ತನ** – ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುವ **ದೋಷಾಭಾಸ** – ಇಲ್ಲದಿರುವ ತಪ್ಪು ಜೀವಕ್ಕಾಗುವ ಐದು ಬಗೆಯ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದು– ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು, ನೋಡಿ, 'ಸಂಸಾರ' **ದೋಷಾಭಿಸಂಧಿ** – ಕತ್ತಲ ಜೊತೆ ಸೇರುವುದು **ದ್ರವ್ಯಪರಿವರ್ತನ** – ದ್ರವ್ಯಪರಾವರ್ತನ **ದೋಷಾವಕಾಶ** – ದೋಷಮಾಡಲು ಇರುವ **ದ್ರವ್ಯರ್ಷಿ** – (ಜೈನ) ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಮುನಿ, ಅವಕಾಶ ವೇಷಧಾರಿ **ದೋಷಾವಸಥ** – ದೋಷದ ನೆಲೆ **ದ್ರವ್ಯಅಂಗಿ** – ದ್ರವ್ಯರ್ಷಿ **ದೋಷಾವಹ** – ಕೆಟ್ಟುದನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು **ದ್ರವ್ಯಶಕ್ತಿ** – ವಸ್ತುವಿನ ಮೂಲಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ದೋಷಾವಿಲ** – ಕೆಟ್ಟುದರಿಂದ ಕೂಡಿದ **ದ್ರವ್ಯಸಂಸಾರ** – ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆದು ನಂತರ **ದೋಷಿ(ಗ)** – ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ದೋಷೇತರ – ದೋಷವಲ್ಲದ್ದು **ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗ** – (ಜೈನ) ಜೀವಾದಿ **ದೋಷೋದ್ದಮ** – ದೋಷದ ಹುಟ್ಟು ಷಡ್ಸವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಏಳು ತತ್ವಗಳನ್ನೂ **ದೋಸ** – ದೋಷ ನಿರೂಪಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಗ, ನಾಲ್ಕು **ದೋಸ್ಸಾರ** – ಬಾಹುಬಲ ಅನುಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ 'ಅನುಯೋಗ' **ದೋಸ್ಸಾಹಸ** – ದೋಸ್ಸಾರ **ದೋಹ** – ದ್ರೋಹ **ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಕನಯ** – (ಜೈನ) ವಸ್ತುಗಳ ಒಟ್ಟು **ದೋಹದ** – ಬಸಿರಿನ ಬಯಕೆ ಉದ್ದೇಶಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; **ದೋಹನ** – ಹಾಲು ಕರೆಯುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂು ಬಗೆ: ನೈಗಮ, ಸಂಗ್ರಹ, **ದೋಹಳ** – ಬಯಕೆ ವ್ಯವಹಾರ **ದೌವಾರಿಕ** – ಪಡಿಹಾರಿ, ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು **ದ್ರಾಫಿಮ** – ದೀರ್ಘತೆ **ದ್ರಾವಣಿ** – ಕರಗುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳುದು ದೌವಾರಿಕೆ – ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವಳು **ದ್ರಾವಣೀಯ** – ಕರಗುವದ್ರಾವಿತ – ಕರಗಿದ– **ದೌಸ್ಯಂತಿ** – ದುಷ್ಯಂತನ ಮಗ **ದೌಹಿತ್ರ** – ಮಗಳ ಮಗ **ದ್ರು** – ಮರ **ದೌಹ್ಯದ** – ದೋಹದ **ದ್ರುತ** – ತ್ವರಿತವಾಗಿ ದ್ದಾಹ – ನೀರಾನೆ **ದ್ರುತಗತಿ** – ವೇಗಗಮನ **ದ್ರುತಯಾನ** – ವೇಗಗತಿ **ದ್ಯುಚರ** – ಆಕಾಶಗಾಮಿಯಾದವನು, ಗಂಧರ್ವ **ದ್ಯುತಿ** – ಕಾಂತಿ **ದ್ರುತವಿಡು** – ದುಃಖಪಡು

ದ್ರುಪದ – ಮರದ ಕಂಬ; ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶದ ರಾಜ **ದ್ರುಪದಜೆ** – ದ್ರುಪದನ ಮಗಳು, ದ್ರೌಪದಿ ದ್ರುಪತನೂಭವ - ದ್ರುಪದನ ಮಗ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ **ದ್ರುಪದನಂದನ** – ದ್ರುಪತನೂಭವ **ದ್ರುಪದನಂದನೆ** – ದ್ರುಪದಜೆ **ದ್ರುಮ** – ಮರ, ವೃಕ್ಷ್ ದ್ರುಮಪತ್ರಪಾತ್ರೆ – ಎಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆ, **ದ್ರುಮರಾಜಿ** – ಮರಗಳ ಸಾಲು ದ್ರುಮವಿತತಿ – ಮರಗಳ ತೋಪು **ದ್ರುಮಷಂಡ** – ದ್ರುಮವಿತತಿ ದ್ರೋಣ – ದೊನ್ನೆ; ಗಡಿಗೆ; ದೋಣಿಯಾಕಾರದ ಪಾತ್ರೆ; ಬಿಲ್ಲು; ಪಾಂಡವಕೌರವರ ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಗುರು **ದ್ರೋಣಜ** – ದ್ರೋಣನ ಮಗ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ **ದ್ರೋಣದುಫೆ** – ಗಡಿಗೆ ತುಂಬ ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸು **ದ್ರೋಣಪುತ್ರ** – ದ್ರೋಣಜ **ದ್ರೋಣಾಮುಖ** – ಜಲಸ್ಥಲಮಾರ್ಗಗಳುಳ್ಳ **ದ್ರೋಣಾಸ್ಯ** – ದ್ರೋಣಾಮುಖ **ದ್ರೋಣಿ** – ದೋಣಿ; ದೊನ್ನೆ **ದ್ರೋಣಿಕೆ** – ಸಣ್ಣ ದೋಣಿ **ದ್ರೋಹ** – ವಮಚನೆ **ದ್ರೋಹಿ** – ವಂಚಕ **ದ್ರೌಣಿ** – (ದ್ರೋಣನ ಮಗ) ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ್ನ **ದ್ರೌಪದಿ** – ದ್ರುಪದನ ಮಗಳು **ದ್ರುಮ** – ಗಿಡ **ದ್ಯುನದೀಜ** – ದೇವನದಿಯ ಪುತ್ರ, ಭೀಷ್ಮ **ದ್ಯೋತಿತ** – ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ** – ಇಬ್ಬರ ನಡುವಣ ಯುದ್ಧ; ಮಲ್ಲಯುದ್ದ ದ್ದಯ – ಜೊತೆ, ಯುಗಳ ದ್ವಯಭಾವ – ದ್ವೈತ, ಎರಡು ಎಂಬ ಭಾವ **ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್** – ಮೂವತ್ತೆರಡು **ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ರಿದಶಪತಿ** – (ಜೈನ) ಮೂವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ವ್ಯಂತರರು **ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಿಂದ್ರ** – ದ್ವಾತ್ತಿಂಶತ್ರಿದಶಪತಿ **ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದೇಶಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಪ್ರತ **ದ್ವಾದಶ** – ಹನ್ನೆರಡು; ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದ್ವಾದಶಕಲ್ಪ – (ಜೈನ) ಸೌಧರ್ಮ, ಈಶಾನ, ಸತತ್ಕುಮಾರ, ಮಾಹೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಲಾಂತವ, ಮಹಾಶುಕ್ರ, ಸಹಸ್ರಾರ, ಆನತ, ಪ್ರಾಣತ, ಆರಣ, ಅಚ್ಯುತ **ದ್ವಾದಶಗಣ** – (ಜೈನ) ಸಮವಸರಣಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಗಗಳು: ಮುನಿ,

ಕಲ್ಪಜಸ್ತ್ರೀ, ಆರ್ಯಕೀರ, ಜ್ಯೋತಿಷಸ್ತ್ರೀ,

ವ್ಯಂತರಸ್ತ್ರೀ, ನಾಗಸ್ತ್ರೀ, ನಾಗದೇವತೆ, ವ್ಯಂತರದೇವತೆ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದೇವತೆ, ಕಲ್ಪವಾಸಿ, ಮನುಷ್ಯ, ತಿರ್ಯಕ್ಪ್ರಾಣಿ **ದ್ವಾದಶಚಕ್ರವರ್ತಿ** – (ಜೈನ) ತ್ರಿಷಷ್ಟಿ ಶಲಾಕಾಮರುಷರಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಭಾರತ, ಸಗರ, ಮಘವಾ, ಸನತ್ಕುಮಾರ, ಶಾಂತಿ, ಕುಂಥು, ಅರ, ಸುಭೌಮ, ಪದ್ಮ, ಹರಿಷೇಣ, ಜಯಸೇನ, ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ ಎಂಬ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ದ್ವಾದಶತಪ – (ಜೈನ) ಸಂವರಮಾರ್ಗದ ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸುಗಳು: ಅನಶನ, ಅವಮೋದಾರ್ಯ, ವೃತ್ತಿಪರಿಸಂಖ್ಯಾನ, ರಸಪರಿತ್ಯಾಗ, ವಿವಿಕ್ತಾವಾಸ, ಕಾಯಕ್ಲೇಶ ಎಂಬ ಬಹಿರಂಗ ತಪಸ್ಸುಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ವಿನಯ, ವೈಯಾವೃತ್ಯ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ವ್ಯುತ್ಸರ್ಗ, ಧ್ಯಾನ ಎಂಬ ಅಂತರಂಗ ತಪಸ್ಸುಗಳು ದ್ವಾದಶನಾಮ – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಸರುಗಳು: ಕೇಶವ, ನಾರಾಯಣ, ಮಾಧವ, ಗೋವಿಂದ, ವಿಷ್ಣು, ಮಧುಸೂದ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ, ವಾಮನ, ಶ್ರೀಧರ, ಹೃಷಿಕೇಶ, ಪದ್ಮನಾಭ, ದಾಮೋದರ **ದ್ವಾದಶಮಾರ್ತಂಡ** – ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಆದಿತ್ಯರು: ಧಾತಾ, ಮಿತ್ರ, ಆರ್ಯಮಾ, ಶಕ್ತ, ವರುಣ, ಅಂಶ, ಭಗ, ವಿವಸ್ಸಾನ್, ಪೂಷಾ, ಸವಿತಾ, ತೃಷ್ಟಾ, ವಿಷ್ಣು ದ್ವಾದಶರವಿ – ದ್ವಾದಶಮಾರ್ತಂಡ **ದ್ವಾದಶರಾಜಕ** – ದಾದಶಚಕ್ರವರ್ತಿ **ದ್ವಾದಶಸಂಗ್ರಹಕೃಷ್ಟಿ –** (ಜೈನ) ಕಷಾಯಗಳ ಫಲ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ರೋಧ, ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾನ, ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಲೋಭ, ಅಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಯೆ, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಾವರಣಕ್ರೋಧ, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಾವರಣಮಾನ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಾವರಣಲೋಭ, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಾವರಣ, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಾವರಣಮಾಯೆ, ಸಂಜ್ವಲನಕ್ರೋಧ, ಸಂಜ್ವಲನಕ್ರೋಧ, ಸಂಜ್ವಲನಮಾಯೆ, ಸಂಜ್ವಲನ ಲೋಭ ದ್ವಾದಶಾಂಗ – (ಜೈನ) ಜೈನಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಹನ್ನೆರಡು ಭಾಗಗಳು: ಆಚಾರಾಂಗ, ಸೂತ್ರಕೃತಾಂಗ, ಸ್ಥಾನಾಂಗ, ಸಮವಾಯಾಂಗ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪ್ರಜ್ಞಪ್ತ್ಯಂಗ, ಉಪಾಸಕಾಧ್ಯಯನಾಂಗ, ಅಂತಕೃದ್ಧಶಾಂಗ,

ಅನುತ್ತರೋಪಪಾದಿಕದಶಾಂಗ,

ಪ್ರಶ್ನವ್ಯಾಕರಣಾಂಗ, ವಿಪಾಕಸೂತ್ರಾಂಗ, **ದ್ವಿಜನ್ಮದಾನ** – ಬ್ರಾಹಣರಿಗೆ ಕೊಡುವ ದಾನ ದೃಷ್ಟಿವಾದಾಂಗ **ದ್ವಿಜನ್ಮವಂಶ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂಶ **ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯ** – ದ್ವಾದಶಮಾರ್ತಂಡ **ದ್ವಿಜನ್ಮವರ್ಣ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜಾತಿ **ದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇಕ್ಷೆ** – (ಜೈನ) ಜೈನಮುನಿಗಳ **ದ್ವಿಜನ್ಮಸಭೆ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯ ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನಚಿಂತನೆ: ಅನಿತ್ಯ, ධූසතෲ – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠ; ಗಂಡಭೇರುಂಡ ದ್ವಿಜವಂಶಜ – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು– ಅಶರಣ, ಸಂಸಾರ, ಏಕತ್ವ, ಅನ್ಯತ್ವ, ಅಶುಚಿತ್ವ, ಆಸ್ರವ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರಾ, **ದ್ವಿಜವರ** – ದ್ವಿಜರಾಜ ಲೋಕ, ಬೋಧಿದುರ್ಲಭ, **ದ್ವಿಜಹತಿ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೊಲೆ; ಹಲ್ಲಿನಿಂದಾದ ಧರ್ಮಸ್ಸಾಖ್ಯಾತತ್ವ ದ್ವಾದಶಿ – ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನ **ದ್ವಿಜಾಂಗನೆ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿತಿ; ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿ **ದ್ವಾರ** – ಬಾಗಿಲು ದ್ವಿಜಿಹ್ವ – ಎರಡು ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳ ಹಾವು; ಮಾತಿಗೆ **ದ್ವಾರನಿಯುಕ್ತ** – ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವನು ತಮ್ಬವವನು **ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಥ **ದ್ವಾರಬಂಧ** – ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟು ದ್ವಾರಾಪೇಕ್ಷೆ – (ಜೈನ) ಅಡುಗೆ ಸಿದ್ದಪಡಿಸಿ **ದ್ವಿಜೋತ್ತಮೆ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀ ಶ್ರಾವಕನು ಚರಿಗೆಗ ಬರುವ ಮುನಿಗಳನ್ನು **ದ್ವಿಟ್ಚಕ್ರ** – ಶತ್ರುಸಮೂಹ ಎದುರುನೊಡುವುದು **ದ್ವಿಟ್0** – ಶತ್ರುವಿನ ಆನೆ **ದ್ವಾವಿಂಶತಿ** – ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು **ದ್ವಿಟ್ಟುರ** – ಶತ್ರುನಗರಿ **ದ್ವಾವಿಂಶತಿಜಲಧಿ** – (ಜೈನ) ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು **ದ್ವಿತಯ** – ಎರಡು, ಯುಗಳ ಸಾಗರದಷ್ಟು ಕಾಲಾವಧಿ **ದ್ವಿತೀಯ** – ಎರಡನೆಯ **ದ್ವಾವಿಂಶತಿಪರೀಷಹ** – (ಜೈನ) ಕ್ಷುತ್, ಪಿಪಾಸೆ, **ದ್ವಿತೀಯಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ಜಿನನ ಶೀತ, ಉಷ್ಣ, ದಂಶವಂಕ್ಷಿಕ, ನಗ್ನತೆ, ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯದು, ಆರತಿ, ಸ್ತ್ರೈಣ, ಚರ್ಯ, ಶಯ್ಯೆ, ನಿಷದ್ಯೆ, ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕ ಆಕ್ರೋಶ, ವಧೆ, ಯಾಚನೆ, ಅಲಾಭ, **ದ್ವಿತೀಯದ್ವೀಪ** – (ಜೈನ) ಎರಡನೆಯ ದ್ವೀಪ, ಅದರ್ಶನ, ರೋಗ, ಸತೃಣಸ್ಪರ್ಶ, ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಅಜ್ಲಾನ, ಮಲ, ಸಸತ್ಕಾರಮರಸ್ಕಾರ ಎಂಬ **ದ್ವಿತೀಯಪೀಠ** – (ಜೈನ) ಜಿನನ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಬಗೆಯ ಪರೀಷಹಗಳು ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿನ ಮೂರು ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ **ದ್ವಿ** –ಎರಡು ಎರಡನೆಯದು **ದ್ವಿಗುಣ** – ಎರಡು ಪಟ್ಟು **ದ್ವಿಪ** – ಎರಡು ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದು, **ದ್ವಿಗುಣಿಸು** – ಎರಡರಷ್ಟಾಗು **ದ್ವಿಗುಣೀಕೃತ** – ಎರಡರಷ್ಯಾದ **ದ್ವಿಪಫಟಾಳ** – ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹ **ದ್ವಿಚರಮದೇಹ** – (ಜೈನ) ಎರಡು ಬಾರಿ **ದ್ವಿಪಘಟೆ** – ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹ ಮಾನವಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು **ದ್ವಿಪದ** – ಎರಡು ಕಾಲಗಳ ಪ್ರಾಣಿ ಮುಕ್ತನಾಗುವವನು ದ್ವಿಪದ್ವಿಷ್ಣ – ಆನೆಯ ಶತ್ರು, ಸಿಂಹ **ದ್ವಿಚರಮಸಮಯ** – (ಜೈನ) ಎರಡನೆ ಬಾರಿಯ **ದ್ವಿಪಮಾರ್ಗ** – ಆನೆಯ ಹಾದಿ ಮಾನವಜನ್ಮದ ಅವಧಿ **ದ್ವಿಪವೈರಿ** – ದ್ವಿಪದ್ವಿಷ್ಟ ದ್ವಿಜ – ಎರಡು ಸಲ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ; **ದ್ವಿಪಸ್ತಂಧ** – ಆನೆಯ ಹೆಗಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ಎಂಬ **ದ್ವಿಪಾದ** – ಎರಡು ಪಾದಗಳು ಉಪನಯನಗೊಳ್ಳುವ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ **ದ್ವಿಪಾರಿ** – ದ್ವಿಪದ್ವಿಷ್ಟ ಸೇರಿದವನು; ಎರಡು ಸಲ ಹುಟ್ಟುವುದು, **ದ್ವಿಪೇಂದ್ರ** – ಗಜರಾಜ ಹಲ್ಲು; ಮೊಟ್ಟೆಯಾಗಿ, ಆನಂತರ **ದ್ವಿಮಸ** – ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಹೊರಬರುವ, ಹಕ್ಕಿ; ನಕ್ನತ್ರ **ದ್ವಿಮುಖ** – ಎರಡು ಮುಖ(ಗಳುಳ್ಳ) ದ್ವಿರದ(ನಿ) – ಎರಡು ಕೋರೆಗಳನ್ನುಳ್ಳುದು, ಆನೆ **ದ್ವಿಜಕುಲ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜಾತಿ **ದ್ವಿಜಗತಿ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ನಡತೆ; ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾರಾಟ **ದ್ವಿಪದಘಟೆ** – ಆನೆಗಳ ಸಮೂಹ **ದ್ವಿಪದಾನನ** – ಆನೆಯ ಮುಖ(ವುಳ್ಳವನು), **ದ್ವಿಚಕ್ರ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯ **ದ್ವಿಜತ್ವ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವ ದ್ವಿಜನ್ಮ – ಉಪನಯನಗೊಳ್ಳುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, **ದ್ವಿರದಾರೋಹಕ** – ಆನೆಸವಾರ, ಮಾವುತ ಕೃತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ **ದ್ವಿಪದಾರೋಹಣ** – ಆನೆಸವಾರಿ

ಧನಂಬಡೆ – ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸು **ದ್ವಿರದಾಸ್ಯ** – ದ್ವಿರದಾನನ **ದ್ವರದೇಂದ್ರ** – ಗಜಶ್ರೇಷ್ಠ **ಧನಕೋಶ** – ಕೋಶಾಗಾರ **ದ್ವಿರಸನ** – ಎರಡು ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳ, ಹಾವು **ಧನದ** – ಕುಬೇರ; ಹಣ ನೀಡುವವನು **ದ್ವಿರಸನಬಾಣ** – ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ **ಧನದನಿವಾಸ** – ಕುಬೇರನ ಆವಾಸ **ದ್ವಿರೂಪ** – ಎರಡು ರೂಪಗಳು **ಧನದಭವನ** – ಕುಬೇರನ ಅರಮನೆ **ದ್ವಿರೇಫ** – 'ಭ್ರಮರ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ **ಧನದಮಿತ್ರ** – ಕುಬೇರನ ಸ್ನೇಹಿತ, ಶಿವ 'ರ' ಕಾರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ **ಧನದಾಚಲ** – ಕುಬೇರನು ವಾಸಿಸುವ ಬೆಟ್ಟ, ಹೆಸರು, ದುಂಬಿ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ **ದ್ವಿರೇಫಾಳ** – ದುಂಬಿಗಳ ಸಾಲು **ಧನದಾದ್ರಿ** – ಧನದಾಚಲ **ದ್ವಿವಿಧ** – ಎರಡು ರೀತಿ **ಧನದಾನ** – ಹಣರೂಪದ ದಾನ **ದ್ವಿಶಿರ** – ಎರಡು ತಲೆ(ಗಳುಳ್ಳ), ಗಂಡಭೇರುಂಡ **ಧನದಾಪ್ತ** – ಧನದನಿಗೆ ಆಪ್ತನಾದವನು, ಶಿವ **ದ್ವಿಷ** – ಶತ್ರು **ಧನನಾಥ** – ಕುಬೇರ **ದ್ವಿಷಜ್ಞಾತ** – ಶತ್ರುವಿನಿಂದಾದುದು **ಧನಪತಿ** – ಧನನಾಥ **ಧನಪತಿಮಿತ್ರ** – ಧನದಮಿತ್ರ **ದ್ವಿಷತ್ಸೇನೆ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ **ಧನರಕ್ಷಕ** – ಹಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನು, ಕುಬೇರ **ದ್ವಿಷದ್ಬಳ** – ದ್ವಿಷತ್ಸೇನೆ **ದ್ವಿಷನ್ನೃಪ** – ಶತ್ರುರಾಜ **ಧನರಕ್ಷೆ** – ಐಶ್ವರ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆ **ದ್ವಿಸಪ್ತತಿಪೃಕೃತಿ** – (ಜೈನ) ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಬಗೆಯ **ಧನಲಾಭ** – ಹಣಸಂಪಾದನೆ **ಧನಹೀನ** – ಹಣವಿಲ್ಲದವನು ಪ್ರಕೃತಿಗಳು **ದ್ವಿಸಹಸ್ರಜಿಹ್ವ** – ಎರಡು ಸಾವಿರ ನಾಲಗೆಗಳುಳ್ಳ, **ಧನಾಢ್ಯ** – ಶ್ರೀಮಂತ **ಧನಾಧಿಪ** – ಶ್ರೀಮಂತ **ದ್ವಿಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯ** – (ಜೈನ) ಎರಡು **ಧನಾಧ್ಯಕ್ಷ** – ಕುಬೇರ ಸಾಗರ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಆಯುಸ್ಸುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಧನಾರ್ಥಿ** – ಹಣವನ್ನು ಬೇಡುವವನು **ದ್ವೀಂದ್ರಿಯ** – (ಜೈನ) ಸ್ಪರ್ಶನ, ರಸನ ಎಂಬ **ಧನಿಕ** – ಶ್ರೀಮಂತ ಎರಡು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುವ **ಧನು** – ಬಿಲ್ಲು; ಉದ್ದದ ಒಂದು ಅಳತೆ **ಧನುಗೊಳ್** – ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧರಿಸು **ಧನುರಾಗಮ** – ಬಿಲ್ವಿದ್ಯ; ಅಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ **ದ್ವೀಪ** – ನಡುಗಡ್ಡೆ **ಧನುರಿ** – ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಾಗಿದ ರಚನೆ; ಒಂದು **ದ್ವೀಪಾಂತರ** – ಬೇರೆಯ ದ್ವೀಪ ದ್ವೀಹಿ – ಹುಲಿ, ಶಾರ್ದೂಲ ಶಿಲ್ಪಪ್ರಬೇಧ **ದ್ವೈತೀಯಕ** – ಎರಡನೆಯ **ಧನುರ್ಗುಣ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ **ದ್ವೈಧ** – ಎರಡಾಗಿರುವುದು, ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು **ಧನುರ್ಗುಣಕ್ಷಣಿತ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಮಿಡಿತದ ಧ್ವನಿ ದ್ವೈಧೀಭಾವ – ಎರಡು ಭಾವನೆ, ಸಂಶಯ; ಆರು **ಧನುರ್ಜ್ಯಾರವ** – ಧನುರ್ಗುಣಕ್ವಣಿತ ಬಗೆಯ ಭೇದೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಧನುರ್ದಂಡ** – ಬಿಲ್ಲು ನೋಡಿ, 'ಭೇದೋಪಾಯ' **ಧನುರ್ಧರ** – ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದವನು **ದ್ವೈಧಿಕ** – ಎರಡರಷ್ಟು **ಧನುರ್ಧರಪ್ರಾಯ** – ಅನೇಕ ಬಿಲ್ಗಾರರಿಂದ ಕೂಡಿದ **ದ್ವ್ಯರ್ಧಾಕ್ಷ(ಕ್ಷಿ)** – ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಕಣ್ಣು **ಧನುರ್ಬಲ** – ಬಿಲ್ಗಾರಪಡೆ ಕಾಣುವ ಭಂಗಿ **ಧನುರ್ಲತೆ –** ಬಿಲ್ಲೆಂಬ ಬಳ್ಳಿ **ಧನುರ್ವಂಶ** – ಬಿಲ್ಲಂತೆ ಬಾಗಿದ ಧ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯುಳ್ಳುದು **ಧನುರ್ವಳ** – ಧನುರ್ಬಲ **ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆ** – ಬಿಲ್ನಿದ್ಯೆ **ಧಗಧಗ –** ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯ ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ **ಧನುರ್ವೇದ** – ಅಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ; ಒಂದು ಉಪವೇದ, **ಧಗದ್ದಗಿತ** – ಧಗಧಗ ಎಂದು ಸದ್ದುಮಾಡುವ ನೋಡಿ 'ಉಪವೇದ' **ಧಗಮನೆ** – ಧಗ್ ಎಂದು ಉರಿ **ದನುರ್ವೇದಿ** – ಧನುರ್ವೇದ ಪಾರಂಗತ **ಧನ** – ಹಣ **ಧನುಶ್ವಲಾಕೆ** – ಬಿಲ್ಲು **ಧನಂಜಯ** – ಅಗ್ನಿ; ಅರ್ಜುನ **ಧನುಷ್ಟಂಕೃತ –** ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಮಿಡಿತದ ಧ್ವನಿ **ಧನಮುಕ್ಟನ್** – ಹಣವಂತ **ಧನೇಶ್ವರ** – ಕುಬೇರ **ಧನಂಜಯ** – ಬೆಂಕಿ **ಧನ್ಯ** – ಧನವನ್ನು ಕೊಡುವ; ಅದೃಷ್ಟವಂತ **ಧನಂಜಯಾಂಬಕ** – ಉರಿಗಣ್ಣ, ಶಿವ

ಧನ್ಷಿ – ಬಿಲ್ಲುಗಾರ **ಧರಾಧರಧೈರ್ಯ** – ಬೆಟ್ಟದಂತಹ **ಧಮ್ಮ** – ಧರ್ಮ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನು **ಧಮ್ಮಿಲ್ಲ** – ತುರುಬು **ಧರಾಧರಸುತ** – ರಾಜಮತ್ರ **ಧಮ್ಮಿಲ್ಲದ್ಯುತಿ** – ತುರುಬಿನ ಹೊಳಪು **ಧರಾಧಾರ** – ರಾಜ; ಬೆಟ್ಟ ಧರಣಿ – ಭೂಮಿ **ಧರಾಧಾರಧರ್ಮ** – ಧರಾಧರಧನ್ನ **ಧರಣಿಜೆ** – ಭೂಮಿಯ ಮಗಳು, ಸೀತೆ **ಧರಾಧಿಪ(ತಿ)** – ರಾಜ ಧರಣಿಪ(ತಿ) – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಧರಾಧಿಪತ್ಯ** – ಭೂಮಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆ **ಧರಣಿಭೃತ್** –ಬೆಟ್ಟ **ಧರಾಧೀಶ** – ರಾಜ **ಧರಣಿಸುರ** – ಭೂಸುರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಧರಾಧೀಶ್ವರ** – ಧರಾಧೀಶ ಧರಣೇಂದ್ರ – (ಜೈನ) ಪಾರ್ಶ್ವನಾತ ತೀರ್ಥಂಕರನ **ಧರಾಭಾಗ** – ಭೂಭಾಗ **ಧರಾಭಾರ** – ರಾಜ್ಯಭಾರ **ಧರಣೀಚಕ್ರ** – ಭೂಚಕ್ರ, ಭೂಮಂಡಲ **ಧರಾಮರ** – ಭೂಸುರ ಧರಣೀಜ – ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಮರಗಿಡ **ಧರಾಮರತ್ವ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ **ಧರಾಮರಪತಿ** – ಭೂಮಿಗೆ ಇಂದ್ರನಂತಿರುವವನು, **ಧರಣೀಜಾತ** – ಧರಣೀಜ **ಧರಣೀತಲ** – ಭೂತಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ಧರಣೀಧರ** – ಬೆಟ್ಟ **ಧರಾರುಹ** – ಮರಗಿಡ **ಧರಾವರ** – ಧರಾಧೀಶ **ಧರಣೀಧವ** – ಧರಣಿಪ(ತಿ) **ಧರಾವಲ(ಳ)ಯ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಧರಣೀಧ್ರ** – ಬೆಟ್ಟ **ಧರಣೀನಾಥ** – ಧರಣೀಧವ **ಧರಾವಿಭಾಗ** – ಭೂಭಾಗ, ರಾಜ್ಯ **ಧರಣೀಪತಿ** – ಧರಣೀಧವ **ಧರಿತ್ರಿ** – ಭೂಮಿ **ಧರಣೀಪಾಲ** – ಧರಣೀಧವ **ಧರಿತ್ರೀತಕ** – ಭೂತಳ **ಧರಿತ್ರೀತಿಳಕ** – ಭೂಮಿಗೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯನಾದವನು **ಧರಣೀಪಾಳಕ** – ಧರಣೀಧವ **ಧರಣೀಮೂಜ್ಯ** – ಲೋಕಪೂಜ್ಯ **ಧರಿತ್ರೀನಾಥ** – ಧರಾಧೀಶ ಧರಣೀಭ(ಭಾ)ರ – ಭೂಮಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, **ಧರಿತ್ರೀಪಾಳ** – ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು, ರಾಜ ರಾಜ್ಯಭಾರ **ಧರಿತ್ರೀಮಿತ್ರ** – ಇಡೀ ಭೂಮಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ **ಧರಣೀಭತೃ೯** – ಧರಣೀಧವ **ಧರಿತ್ರೀವಲ್ಲಭ** – ಧರಾಧೀಶ **ಧರಣೀಭೃತ್ವತಿ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಣ; ಪರ್ವತಶ್ರೇಷ್ಣ **ಧರಿತ್ರೀಸ್ತುತ್ಯ** – ಎಲ್ಲರ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ **ಧರಣೀಮಂಡನ** – ಭೂಮಿಗೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯ ಪಾತ್ರನಾದವನು **ಧರಣೀಮಾರ್ಗ** – ಭೂತಳ **ಧರಿಸು** – ತೊಟ್ಟುಕೊ; ಹಿಡಿ **ಧರಣೀರಕ್ಷಣ** – ಭೂಮಿಯ ರಕ್ಷಣೆ **ಧರೆ** – ಭೂಮಿ **ಧರ್ಮ** – ನಂಬಿಕೆ–ಆಚರಣೆಗಳ ಕಟ್ಟಳೆ; ಮಣ್ಯ; **ಧರಣೀವಲ್ಲಭ** – ಧರಣೀಧವ **ಧರಣೀವಲಯ** – ಭೂವಲಯ ಕರ್ತವ್ಯ; ಯಮ; ಯುಧಿಷ್ಠಿರ; (ಜೈನ) **ಧರಣೀಶ** – ಧರಣೀಧವ ದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಧರಣೀಶಾವಾಸ** – ಧರಣೀಶ+ಆವಾಸ, ಅರಮನೆ ಧರ್ಮಚಿಂತನೆ; ಧನುಸ್ಸು-**ಧರಣೀಸುತ** – ಅಂಗಾರಕ; ಭಗದತ್ತ **ಧರ್ಮಂಗೆಯ್** – ಪುಣ್ಯಕೆಲಸಮಾಡು **ಧರಣೀಸುರ** – ಭೂಸುರ **ಧರ್ಮಂಬೆಱು** – ಧರ್ಮದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ಧರಣೀಹಾರ** – ಭೂಮಿಗೆ ಹಾರದಂತೆ ಶೋಭೆ **ಧರ್ಮಕಥನ** – ಧರ್ಮಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ತರುವಂಥದು **ಧರ್ಮಕಥೆ** – ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಕತೆ; (ಜೈನ) ಇದರಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಣಿ, ವಿಕ್ಷೇಪಣಿ, **ಧರಣೇಂದ್ರ** – (ಜೈನ) ಧರಣೀಂದ್ರ **ಧರಾಗ್ರ** – ಧರಣೀತಳ ಸಂವೇದನಿ, ನಿರ್ವೇದನಿ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು **ಧರಾಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಧರಾತಳ** – ಭೂತಳ ಧರ್ಮಕರ – ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವನು; ಬಿಲ್ಲು **ಧರಾಧರ** – ಪರ್ವತ ಹಿಡಿದವನು **ಧರಾಧರಧನ್ವ** – ಮೇರುವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ **ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ** – ಪುಣ್ಯದ ಕೆಲಸ ಪಡೆದವನು, ಶಿವ **ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ** – ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ **ಧರಾಧರಧರ** – ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತಿದವನು, ಕೃಷ್ಣ **ಧರ್ಮಗಳ್** – ಧರ್ಮ+ಕಳ್, ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡುವ ಕಳ್ಳು, ಹೆಂಡ

ಧರ್ಮಗಳ್ಗುಡಿ – ಧರ್ಮಗಳ್ಳನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು **ಧರ್ಮವಿರೋಧಿ** – ಧರ್ಮದ್ವೇಷಿ **ಧರ್ಮಗೇಹ** – ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮನೆಯಂತಿರುವುದು; **ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿ** – ಧರ್ಮದ ಏಳಿಗೆ ನಂದಿ **ಧರ್ಮವ್ಯಯ** – ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ **ಧರ್ಮಚಕ್ರ** – ಧರ್ಮದ ರಾಜ್ಯ; ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ಚಕ್ರ ಹಿಡಿದವನು, ವಿಷ್ಣು **ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ** – ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ **ಧರ್ಮಚಿಂತಾಯಕ** – ಧರ್ಮಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುವವನು ಸಂಹಿತೆ **ಧರ್ಮಚಿಂತೆ** – ಧರ್ಮದ ಬಗೆಗಿನ ಆಲೋಚನೆ **ಧರ್ಮಶ್ರವಣ** – ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳುವುದು **ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್** – ಧರ್ಮಶ್ರವಣ ಮಾಡು **ಧರ್ಮಚ್ಯುತಿ** – ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡುವುದು **ಧರ್ಮಜ** – ಯಮನ ಮಗ; ಯುಧಿಷ್ಠಿರ; **ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ಲು** – ಧರ್ಮಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸು **ಧರ್ಮಸಂತತಿ** – ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾಂಡವ, ಬಿಳಿ ಹಕ್ಕಿ **ಧರ್ಮಜ್ಞ** – ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ಧರ್ಮತನಯ** – ಧರ್ಮಜ **ಧರ್ಮಸಭೆ** – (ಜೈನ) ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ **ಧರ್ಮದ** – ಧರ್ಮವಂತ ತೀರ್ಥಂಕರನು ಧರ್ಮೇಪದೇಶ ಮಾಡುವ **ಧರ್ಮದ್ರವ್ಯ –** (ಜೈನ) ಷಡ್ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಧರ್ಮಸಾಧನ –** ಧರ್ಮವನ್ನು ಆರ್ಜಿಸುವುದು **ಧರ್ಮದ್ರೋಹ** – ಧರ್ಮದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ **ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ** – ಧರ್ಮದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ **ಧರ್ಮಸುತ** – ಧರ್ಮನಂದನ **ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿ** – ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪ ಮಾಡುವವನು **ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಧರ್ಮದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು **ಧರ್ಮಹಾನಿ** – ಧರ್ಮದ ನಾಶ **ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣ** – ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಾಯಕ ಮಂಡಲಿ; ಕುರಿತು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುವುದು; ಧ್ಯಾನಚತುಷ್ಟ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ **ಧರ್ಮಧ್ಯಕ್ಷ** – ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ 'ಧ್ಯಾನಚತುಷ್ಟಯ' **ಧರ್ಮಾನುರಾಗ** – ಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ **ಧರ್ಮನಂದನ** – ಯುಮನ ಮಗ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರ **ಧರ್ಮಪತ್ನಿ** – ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ **ಧರ್ಮಾಯತ್ತ** – ಧರ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಹೆಂಡತಿ **ಧರ್ಮಾರ್ಥಿ** – ಧರ್ಮಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತ **ಧರ್ಮಪಥ** – ಧರ್ಮದ ಹಾದಿ **ಧರ್ಮಾಸ್ತಿಕಾಯ** – (ಜೈನ) ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯಗಳಲ್ಲಿ **ಧರ್ಮಪರ** – ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಒಂದು; ಬಹುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಧರ್ಮದ್ರವ್ಯ, ನೋಡಿ, 'ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯ' **ಧರ್ಮಪರಾಯಣ** – ಧರ್ಮಪರ **ಧರ್ಮಪಾನೀಯ** – ಹಾದಿಹೋಕರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ **ಧರ್ಮಿ** – ಧರ್ಮಪರಾಯಣ ನೀಡುವ ನೀರು ಅಥರ್ವ ಪಾನೀಯ **ಧರ್ಮೋಪದೇಶ** – ಧರ್ಮತತ್ವಗಳ ಬೋಧನೆ; **ಧರ್ಮಪುತ್ರ** – ಧರ್ಮನಂದನ (ಜೈನ) ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯದ ಐದು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ **ಧರ್ಮಪ್ರಭಾವನೆ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು; ಜೈನಧರ್ಮದ **ಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್** – ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಮಾಡು **ಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತನ** – ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ **ಧರ್ಮೋಪದೇಶಿ** – ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡುವವನು **ಧರ್ಮಕ್ರಿಯ** – ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟವನು **ಧವಲ(ಳ)** – ಬಿಳಿಯ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಾನ **ಧರ್ಮಬಹಿರ್ಮುಖ** – ಧರ್ಮದಿಂದ ದೂರಾದವನು **ಧವಲ(ಳ)ಚಾಮರ** – ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರ **ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ** – ಧರ್ಮದ (ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ)ಹಾದಿ **ಧವಲ(ಳ)ಜ್ಛತ್ರ** – ಬೆಳ್ಗೊಡೆ **ಧರ್ಮಯುದ್ದ –** ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಮಾಡುವ **ಧವಲ(ಳ)ಪಕ್ಷ** – ಹಂಸ **ಧವಲಾ(ಕಾ)ಕ್ಷತ** – ಬಿಳಿಯ ಅಕ್ಷತೆ ಯುದ್ಧ **ಧರ್ಮರತ** – ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ **ಧವಲಾ(ಳಾ)ಗಾರ** – ಬಿಳಿಯ ಮನೆ, ದೊಡ್ಡ ಸೌಧ **ಧರ್ಮರತಿ** – ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ **ಧವಲಾ(ಕಾ)ತಪತ್ರ** – ಬೆಳ್ಗೊಡೆ **ಧವಅ(೪)ತ –** ಬಿಳಿದಾದ **ಧರ್ಮರಾಜ** – ಯಮ; ಯುಧಿಷ್ಠಿರ **ಧರ್ಮರುಚಿ** – ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು **ಧವಅ(೪)ಮ** – ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ **ಧರ್ಮವಿಚಾರ** – ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ **ಧವಲೋತ್ಸಲ** – ಬಿಳಿಯ ನೈದಿಲೆ **ಧರ್ಮವಿಜಯ** – ಧರ್ಮದಿಂದ ಗೆಲ್ಲುವವನು **ಧವಳಗಹೇಂದ್ರ –** ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಿಳಿಯ ಆನೆ **ಧರ್ಮವಿಜಯ** – ಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ **ಧವಳಗ್ರೀವ** – ಬಿಳಿಯ ಕತ್ತು ಗೆಲ್ಲಬಹುದಾದವನು **ಧವಳಚಮರರುಹ** – ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರ

ಧವಳತಲ್ಲ – ಬಿಳಿಯ ಹಾಸಿಗೆ **ಧಾನ್ಯ** – ದವಸ; ಒಂದು ತೂಕದ ಪ್ರಮಾಣ **ಧವಳದಂತ** – ಬಿಳಿಯ ಹಲ್ಲು **ಧಾನ್ಯಕ –** ಕೊತ್ತಂಬರಿ **ಧವಳದ್ಯುತಿ** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಾಂತಿ **ಧಾನ್ಯಮಂಜರಿ** – ಕಾಳಿನ ತೆನೆ **ಧವಳಪ್ರಾಸಾದ** – ಬಿಳಿಯ ಮನೆ, ಸೌಧ **ಧಾನ್ಯಸಂಚಯ** – ದವಸದ ಸಂಗ್ರಹ **ಧಾನ್ಯಸಮಿತಿ** – ಬಗೆಬಗೆಯ ದವಸ **ಧವಳರಥ** – ಬಿಳಿಯ ರಥ (ಹೊಂದಿರುವವನು) **ಧವಳವಿಲೋಚನೆ** – ಹೊಳಪಿನ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಧಾನ್ವನದುರ್ಗ** – ಮರುಭೂಮಿಯ ನಡುವಣ **ಧವಳಸಭೇರಮ** – ಬಿಳಿಯ ಆನೆ ದುರ್ಗ **ಧವಳಹಯ** – ಬೆಳ್ಗುದುರೆ **ಧಾಮ** – ಮನೆ; ದೇಹ; ಕಾಂತಿ **ಧವಕಾಂಗಪ್ರಭೆ** – ಹೊಳೆಯುವ ದೇಹಕಾಂತಿ **ಧಾರಣ** – ಆಧಾರ **ಧವಳಾಂಬರ** – ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ **ಧಾರಾಗೃಹ** – ತಂಪಾಗಿರಲು ನೀರು ಎರಚುವ ಏರ್ಪಾಟಿರುವ ಮನೆ **ಧವಳಾಂಶು** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರಣ **ಧವಳಾಕ್ಷ** – ಹೊಳಪಿನ ಕಣ್ಣು **ಧಾರಾಧರ** – ಮೋಡ **ಧವಳಾಕ್ಷಿ** – ಧವಳವಿಲೋಚನೆ **ಧಾರಾನಿಳಯ** – ಧಾರಾಗೃಹ **ಧಾರಾಪಂಚಕ** – ಕುದುರೆಯ ಐದು ಬಗೆಯ **ಧವಕಾತಪವಾರಣ** – ಬೆಳ್ಗೊಡೆ **ಧವಳಾಪಾಂಗ** – ಹೊಳೆಯುವ ಕುಡಿನೋಟ ನಡಿಗೆಗಳು: ಆಸ್ಕಂದಿತ, ಧೌರಿತಕ, ರೇಚಿತ, **ಧವಳಾಬ್ದ** – ಬಿಳಿಯ ಕಮಲ ವಲ್ತಿತ, ಪ್ಲುತ **ಧವಳಾಭ್ರ** – ಬೆಳ್ಮುಗಿಲು **ಧಾರಾಭಿಷೇಕ** – ಧಾರೆ ಎರೆದು ಮಾಡುವ **ಧವಳಾರ** – ಧವಳಾಗಾರ, ಬಿಳಿಯ ಮನೆ ಅಭಿಷೇಕ **ಧವಳನು** – ಬಿಳುಪಾಗು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಧಾರಾಲಯ** – ಧಾರಾಗೃಹ **ಧವಳೇಕ್ಷಣೆ** – ಧವಳಾಕ್ಷ್ಮಿ **ಧಾರಾವರ್ತ** – ಸುರಿಮಳೆ **ಧವಳೇಕ್ಷು** – ಧವಳ+ಇಕ್ಬು, ಬಿಳಿ ಕಬ್ಬು **ಧಾರಾಹತಿ** – ಅಲುಗಿನ ಏಟು **ಧಾತಕೀ** – ಇಪ್ಪೆಯ ಹೂ **ಧಾರಿಣಿ** – ದೇಶ **ಧಾರಿಣಿಪತಿ** – ರಾಜ **ಧಾತಕೀಷಂಡ** – (ಜೈನ) ಮಷ್ಕರದ್ವೀಪದ ಒಂದು ಭಾಗ; ಧಾತಕೀವೃಕ್ಷ ಹೇರಳವಾಗಿರುವ **ಧಾರಿಣೀಶಯನ** – ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವುದು **ಧಾರೆ** – ಪ್ರವಾಹ; ಹರಿತವಾದ ಅಲುಗು; ಕುದುರೆಯ ನಡಿಗೆ, ನೋಡಿ, **ಧಾತೃಮತ್ರ** – ಬ್ರಹ್ಮಮತ್ರ, ನಾರದ **ಧಾತ್ರಿ** – ಸಾಕುತಾಯಿ, ದಾದಿ; ಭೂಮಿ; ನೆಲ್ಲಿ 'ಧಾರಾಪಂಚಕ' **ಧಾತ್ರಿಕೆ** – ದಾದಿ **ಧಾರೆಗೆದಱು** – ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹರಡಿಕೊ ಧಾತ್ರಿಜೆ – ದಾದಿಯ ಮಗಳು; ಭೂಮಿಯ **ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರ** – ಕೌರವ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಗ, ಮಗಳು, ಸೀತೆ ದುರ್ಯೋಧನ; ಕೊಕ್ಕು-ಕಾಲುಗಳು **ಧಾತ್ರಿಪ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ-**ಧಾತ್ರಿಪತಿ** – ಧಾತ್ರಿಪ **ಧಾರ್ಮಿಕವೃತ್ತಿ** – ಧರ್ಮಾನುಸಾರಿಯಾದ ನಡವಳಿಕೆ **ಧಾತ್ರಿವಲ್ಲಭ** – ಧಾತ್ರಿಪ **ಧಾವತಿ** – ದಾವತಿ, ಶ್ರಮ **ಧಾತ್ರೀಜನ** – ದಾದಿಯರು; ಭೂಲೋಕದ ಜನರು **ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯ** – ಉದ್ದಟತೆ **ಧಾತ್ರೀತಲ** – ಭೂಮಿ **ಧಿಕ್ತರಿಸು** – ನಿಂದಿಸು **ಧಾತ್ರೀಧರ** – ಪರ್ವತ **ಧಿರು** – ಭಲೆ **ಧಾತ್ರೀಪತಿ** – ಧಾತ್ರಿಪ **ಧಿಷಣ** – ಪ್ರತಿಭಾವಂತ **ಧಾತ್ರೀಮತ್ರಿ** – ಧಾತ್ರಿಜೆ **ಧೀಂಕು** – ತುಳಿತ **ಧಾತ್ರೀಫಕ** – ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ **ಧೀಮಂತ** – ಮೇಧಾವಿ **ಧಾತ್ರೀರಜ** – ಮಣ್ಣು **ಧೀರ** – ಧೈರ್ಯವಂತ **ಧಾತ್ರೀರುಹ** – ಮರಗಿಡ **ಧೀರತೆ** – ಧೈರ್ಯ **ಧಾತ್ರೀಶ** – ಧಾತ್ರಿಪ **ಧೀರತೆಗಿಡು** – ಧೈರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊ **ಧಾತ್ರೀಶಾಜ್ಞೆ** – ರಾಜಾಜ್ಞೆ **ಧೀರನಿಧಿ** – ಮಹಾ ಧೈರ್ಯವಂತ **ಧಾತ್ರೀಸುತೆ** – ಧಾತ್ರಿಜೆ **ಧೀವರ** – ಬೇಟೆಗಾರ; ಬೆಸ್ನ **ಧಾನುಷ್ಕ** – ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದ ಯುದ್ದಮಾಡುವವನು **ಧೀವರೆ** – ಬೇಟೆಗಾತಿ **ಧಾನುಷ್ತಬಲ(ಳ)** – ಬಿಲ್ಗಾರರ ಪಡೆ **ಧೀಷಣ** – ಬುದ್ದಿವಂತ **ಧಾನುಷ್ಕಾನೀಕ** – ಧಾನುಷ್ಕಬಲ(ಳ) **ಧುರ** – ಯುದ್ಧ

ಧುರಗಅ – ರಣಧೀರ **ಧೂಆೀಪ್ರಾಕಾರ** – (ಜೈನ) ಸಮವಸರಣ ಮಂಟಪದ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾಕಾರ **ದುರಂಧರ** – ಮುಂದಾಳು **ಧುರಂಧರತೆ** – ಮುಂದಾಳುತನ **ಧೂಳ(e)ಶಾಲ(ಳ)** – ಧೂಳೀಪ್ರಾಕಾರ **ಧುರಧರಣಿ** – ರಣಭೂಮಿ **ಧೃತ** – ತಳೆದ; ಹಿಡಿದ **ಧುರಧರೆ** – ಧುರಧರಣಿ **ಧೃತಕಂಟಕ** – ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು **ಧುರಧಾರಿಣಿ –** ಧುರಧರಣಿ **ಧೃತಕಂಬಲ** – ಕಂಬಲಸರ್ಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, **ಧುರಭರ** – ಯುದ್ಧತೀವ್ರತೆ **ಧುರಾವನಿ** – ಧುರಧರಣಿ **ಧೃತಕಳಾಕಳಾಪ** – ಕಲೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು **ಧೂಪಗುಂಡಿಗೆ** – ಧೂಪದ ಪಾತ್ರೆ ಪಡೆದವನು **ಧೃತಧೈರ್ಯ** – ಧೈರ್ಯತಾಳಿದವನು **ಧೂಪಘಟ** – ಧೂಪಗುಂಡಿಗೆ **ಧೂಪಧೂಮ** – ಧೂಪದ ಹೊಗೆ **ಧೃತಮನೋರಥ** – ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಧೂಪಧೂಮಘಟ** – ಧೂಪಘಟ **ಧೃತಮೋಹ** – ಮೋಹವುಳ್ಳವನು **ಧೂಪಭಾಜನ** – ಧೂಪಘಟ **ಧೃತರಜ** – ಧೂಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ** – ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತವನು; **ಧೂಪವರ್ತಿ** – ಧೂಪ ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಬತ್ತಿ **ಧೂಪಾಮೋದ** – ಧೂಪದ ಆಹ್ಲಾದ ಕೌರವರ ತಂದೆ **ಧೂಪೋದ್ದಾರ** – ಧೂಪ ಸಮರ್ಪಣೆ **ಧೃತವೇತ್ರ** – ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದವನು, ದಂಡಧಾರಿ **ಧೂಮ** – ಹೊಗೆ **ಧೃತಶಶಿಕಲ** – ಚಂದ್ರಕಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಧೃತಶೈತ್ಯ** – ಶೈತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು **ಧೂಮಜ್ವಾಲೆ** – ಹೊಗೆಸಹಿತವಾದ ಬೆಂಕಿ **ಧೂಮಧ್ವಜ** – ಹೊಗೆಯ ಬಾವುಟವುಳ್ಳವನು, ಅಗ್ನಿ **ಧೃತಿ** – ಧೈರ್ಯ **ಧೂಮಪತಾಕ** – ಧೂಮಧ್ವಜ **ಧೃತಿಗುಂದು** – ಧೈರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊ **ಧೂಮಪ್ರಭೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕ, ನೋಡಿ, **ಧೃತಿಗೆಡು** – ಧೃತಿಗುಂದು **ಧೃತಿಯುಕ್ತ** – ಧೈರ್ಯವಂತ 'ಸಪ್ತನರಕ' **ಧೂಮಮಾಳೆ** – ಹೊಗೆಯ ಪಂಕ್ತಿ **ಧೃತಿವೆಱು** – ಧೈರ್ಯ ಹೊಂದು **ಧೂಮಲೇಖೆ** – ಹೊಗೆಯ ಗೆರೆ **ಧೃಷ್ಟ** – ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನು; ಉದ್ದಟ **ಧೂಮಸ್ತೋಮ** – ಹೊಗೆಯ ರಾಶಿ **ಧೇನುಕ** – ಕತ್ತೆಯಾಕೃತಿಯ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ **ಧೇನುಕುಚ** – ಹಸುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲು **ಧೂಮಾಂಕ** – ಅಗ್ನಿ **ಧೂಮಾಳ** – ಧೂಮಸ್ತೋಮ **ಧೈರ್ಯ** – ಕೆಚ್ಚು **ಧೂಮ್ರಾವರ್ತ(ನ)** – ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ **ಧೈರ್ಯಂಗೆ(ಗಿ)ಡು** – ಧೈರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊ **ಧೈರ್ಯಕ್ಷತಿ** – ಧೈರ್ಯನಾಶ ಒಂದು ಬಗೆ **ಧೂರ್ಜೞ** – ಶಿವ **ಧೈರ್ಯಗುಣ** – ನಿಶ್ಚಲತೆ **ಧೈರ್ಯನಿಧಿ** – ಮಹಾ ಧೈರ್ಯವಂತ **ಧೂರ್ತ** – ದುಷ್ಯ **ಧೂರ್ತಜನ** – ದುಷ್ಟಜನ **ಧೈರ್ಯಪರ** – ಧೈರ್ಯ ಹೊಂದಿದ **ಧೈರ್ಯಯತ** – ಧೈರ್ಯಪರ **ಧೂರ್ತತನ** – ದುಷ್ಯತನ **ಧೂರ್ತಶಿಖಾಮಣಿ** – ಮಹಾ ಧೂರ್ತ **ಧೈರ್ಯವಂತ** – ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ **ಧೈವತ** – ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಆರನೆಯದು; ನೋಡಿ**, ಧೂರ್ತೆ** – ದುಷ್ಟೆ **ಧೂರ್ತೋಕ್ತಿ** – ದುಷ್ಟತನದ ಮಾತು 'ಸಪ್ತಸ್ವರ' **ಧೂಲe(ಆe)ಪಟಲ** – ಧೂಳಿನ ತೆರೆ **ಧೋತ್ರ** – ಉತ್ತರೀಯ **ಧೂಲe(೪೯)ಪ್ರತಾನ** – ಧೂಳಿನ ಆವರಣ **ಧೌತ** – ತೊಳೆದ **ಧೌತಕೀರ್ತಿ** – ಪರಿಶುಬ್ರ ಕೀರ್ತಿ **ಧೂಸರ** – ಬೂದುಬಣ್ಣದ **ಧೂಸರಿತ** – ಧೂಳಿನ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಧೌತವಲ್ಲಲ** – ಶುಚಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆ **ಧೂಳಗಾಲ್** – ಧೂಳುಗೊಂಡ ಕಾಲು **ಧೌತವಸ್ತ** – ಧೌತವಲ್ಕಲ **ಧೂಳಪಟ** – ಧೂಳಾಗುವುದು, ಪುಡಿಗುಟ್ಟುವುದು **ಧೌತಾಂಬರ** – ಧೌತವಲ್ಕಲ **ಧೌರೇಯ** – ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತವನು **ಧೂಳವಿಡು** – ಧೂಳುಂಟುಮಾಡು **ಧೂ ಆ ಕೇಳ** – ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಆಟ **ಧ್ಯಾತೃ** – ಧ್ಯಾನಮಾಡುವವನು **ಧೂ೪ೀಚಿತ್ರ** – ಮಡಿಯಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರ **ಧ್ಯಾನ** – ಚಿಂತನೆ **ಧೂಆೀಧೂಸರ** – ಧೂಳು ತುಂಬಿ ಬೂದುಬಣ್ಣವಾದ **ಧ್ಯಾನಂಬೆಱು** – ಧ್ಯಾನಮಾಡು

ಧ್ಯಾನಚತುಷ್ಟಯ – (ಜೈನ) ಆರ್ತ, ರೌದ್ರ, ಧರ್ಮ, **ನಂದನಚರ** – (ಜೈನ) ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನಗಳು ಮಗನಾಗಿದ್ದು ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ **ಧ್ಯಾನಾಧೀನ** – ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಮುಳುಗಿದ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವವನು ಧ್ಯಾನಿಸು – ಧ್ಯಾನಮಾಡು ನಂದನವನ - ಇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನ; ಚೆಲುವಾದ ಉದ್ಯಾನ **ಧ್ರುವ** – ಸ್ಥಿರ; ಒಂದು ನಕ್ಕತ್ರ; ಒಂದು ತಾಳದ **ನಂದನವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಹೆಸರು **ಧ್ರುವಕ್ಷೇತ್ರ** – ಕುದುರೆಯ ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಸ್ಥಳದ ಹೆಸರು ರೋಮದ ಹತ್ತು ಸುಳಿಗಳಿರುವ ಜಾಗ **ನಂದನಾವಲ** – ವನಗಳ ಸಾಲು ದ್ವಂಸ(ನ) – ಬೀಳು, ನಾಶ (ಮಾಡುವುದು) **ನಂದನೋತ್ತರ** – ನಂದನಾವಲಿ ದ್ವಜ – ಪತಾಕೆ; ಗುರುತು **ನಂದಿದ್ರುಮ** – ನಂದಿ ಮರ **ದ್ವಜಪಟ** – ಧ್ವಜ **ನಂದಿಸು** – ಆರಿಸು **ದ್ವಜಮಯ** – ಬಾವುಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ನಂದು** – ಆರಿಹೋಗು **ದ್ವಜಿನಿ** – ಧ್ವಜವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಂಥದು, ಸೈನ್ಯ **ನಂದ್ಯಾವರ್ತ** – ನಂದಿಬಟ್ಟಲು ಹೂ **ನಂದ್ಯಾವರ್ತವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗದ **ದ್ವಜಿನೀಪತಿ** – ಸೇನಾಧಿಪತಿ **ದ್ವಜಿನೀಮುಖ್ಯ** – ಧ್ವಜಿನೀಪತಿ **ದ್ದನಿಗೆಯ್** – ಶಬ್ದಮಾಡು **ನಂಜಸು** – ನಂಬಿಕೆಯುಂಟುಮಾಡು ನಂಬು – ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು ದ್ವಸ್ತ – ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ; ನಾಶಗೊಂಡ **ದ್ವಸ್ತದಿತಿಜ** – ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಾಶಗೈದವನು **ನಂಬೆನುಡಿ** – ನಂಬುವಂತೆ ಮಾತಾಡು **ನಂಬುಗೆ** – ನಂಬಿಕೆ **ಧ್ವಾಂಕ್ಷ** – ಕಾಗೆ **ಧ್ವಾಂಕ್ಷದ್ವಜ** – ಕಾಗೆಯ ಗುರುತುಳ್ಳವನು, ಕರ್ಣ **ನಂಬುಗೆಗೆಡು** – ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊ **ಧ್ವಾಂತ** – ಕತ್ತಲೆ **ನಃ** – ನಮ್ಮನ್ನು **ಧ್ವಾಂತಬಂಧ** – ಕತ್ತಲೆಯ ಕಟ್ಟು **ನಕುಲ** – ಮುಂಗುಸಿ; ಪಂಚಪಾಂಡವರಲ್ಲೊಬ್ಬ **ನಕ್ಕು** – ಹೀರು, ಕುಡಿ **ಧ್ವಾಂತವಿದ್ವಂಸನ** – ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಾಶಗೈಯುವವನು, ಸೂರ್ಯ; ಚಂದ್ರ **ನಕ್ತಂಚರ(ರಿ)** – ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವುದು, **ಧ್ವಾನ** – ಶಬ್ದ ರಾಕ್ಷಸ(ಸಿ) ನಕ್ರ – ಮೊಸಳೆ **ಧ್ವಾನಿತ** – ಶಬ್ದಗೈದ **ನಕ್ಷತ್ರ**– ತಾರೆ **ನಕ್ಷತ್ರಜ್ಯೋತಿ** – ನಕ್ಮತ್ರದ ಬೆಳಕು ನ **ನಕ್ಷತ್ರಪಾಠಕ** – ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆ** – ನಕ್ಷತ್ರಸಮೂಹ; ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು **ನಂಜಿನುರುಳ** – ವಿಷದ ಉಂಡೆ ಎಳೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠೀಹಾರ ನಂಜು – ವಿಷ **ನಕ್ಷತ್ರವೀಧಿ** – ಆಕಾಶ **ನಂಜುಗೊರಲ** – ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನಂಜುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ನಕ್ಷತ್ರೋದಯ** – ನಕ್ಮತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ನಂಜುದಿನ್** – ನಂಜನ್ನು ತಿನ್ನು, **ನಖ** – ಉಗುರು **ನಂಜುನೀರ್** – ವಿಷಯುಕ್ತ ನೀರು **ನಖಂಪಚ**– ಉಗುರು ಬೆಚ್ಚಗಿನ **ನಂಜುರುಳ** – ನಂಜಿನ ಉಂಡೆ, ವಿಷದ ಗುಳಿಗೆ ನಬದೀಪ್ತಿ – ಉಗುರಿನ ಕಾಂತಿ **ನಂಜೂಡು** – ವಿಷ ಲೇಪಿಸು **ನಖನಿಕಾಯ** – ಉಗುರುಗಳ ಪಂಕ್ಕಿ **ನಂಜೂಱು** – ವಿಷ ಸೇರಿಕೊ **ನಖಪುಟ** – ಗೊರಸು **ನಂಟ** – ಬಂಧು **ನಬಪ್ರಹಾರ** – ಉಗುರು ಅಥವಾ ಪಂಜದಿಂದಾದ **ನಂಟರ್ತನ** – ನಂಟಸ್ಕಿಕೆ ಪೆಟ್ಟು **ನಂಟು** – ಬಾಂಧವ್ಯ; ಸೇರು **ನಬಮೆಯೂಬ** – ನಬದೀಪ್ತಿ **ನಂದ** – ಸಂತೋಷ; ನಂದಗೋಪ; ನಂದ ಎಂಬ ನಖರ – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪಂಜ ರಾಜವಂಶ **ನಖರಚ್ಚಾಯೆ** – ನಖದೀಧಿತಿ **ನಂದಕ** – ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕತ್ತಿ **ನಖರಾಯುಧ** – ಪಂಜವೇ ಆಯುಧವಾಗಿರುವ, ನಂದನ - ಸಂತೋಷಕರ; ಉದ್ಯಾನವನ; ಸಿಂಹ, ಹುಂಜ ಇಂದ್ರನ ವನ **ನಖರುಚಿ** – ನಖರದೀಪ್ತಿ **ನಂದನಂದನ** – ನಂದಗೋಪನ ಮಗ, ಕೃಷ್ಣ **ನಖವ್ರಣ** – ಚಿವುಟುವುದರಿಂದಾದ ಗಾಯ

ನಖಹತಿ – ನಖವ್ರಣ **ನಗೋತ್ಸಂಗ** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ನಖಾಂಕ** – ಉಗುರಿನಿಂದಾದ ಗುರುತು **ನಗೋಪಕಂಠ** – ಪರ್ವತದ ಸನಿಹ **ನಖಾಂಶು** – ನಖರದೀಪ್ತಿ **ನಗೋಪತ್ಯಕ** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು ನಖಾಕ್ಷಿಪ್ತ – ಉಗುರಿನಿಂದ ಮಿಡಿದ **ನಗೋಪರಿಮತಲ** – ನಗ+ಉಪರಿಮತಲ, **ನಖಾನ೫** – ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಕಾದಾಟ ಪರ್ವತಶಿಖರ **ನಜ್ಷಣಿ(ಗೆ)** – ನರ್ತಕಿ **ನಗ** – ಚಲಿಸದಿರುವುದು, ಬೆಟ್ಟ; ಮರ **ನಗಕುಳ** – ಬೆಟ್ಟಗಳ ಗುಂಪು **ನಜ್ಷಣಿಗ** – ನರ್ತಕ **ನಗಚೂಳ** – ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರ **ನಚ್ಚು(ರ್ಚು)** – ನಂಬು; ನಂಬಿಕೆ, ನಚ್ಚಿಕೆ; ಮೋಹ **ನಗಜೆ** – ಪರ್ವತಮತ್ತಿ, ಗಿರಿಜೆ **ನಚ್ಚುಗಿಡಿಸು** – ನಂಬಿಕೆ ಕೆಡಿಸು ನಗಧರ – ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತಿದವನು, ಕರಷ್ಟ **ನಚ್ಚುಗೆಡು** – ನಚ್ಚಿಕೆ ಹಾಳಾಗು **ನಗದನಿ** – ಬೆಟ್ಟದ ಮಾರ್ದನಿ **ನಚ್ಚುವೋಗು** – ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗು **ನಗನಂದನ** – ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಣ ಉದ್ಯಾನ ನಟ – ನರ್ತಕ; ಅಭಿನಯಿಸುವವನು; ಈಶ್ವರ **ನಗಪ** – ಪರ್ವತರಾಜ, ಹಿಮವಂತ **ನಟಣೆಗೊಳ್** – ನರ್ತಿಸತೊಡಗು **ನಗಪತಿ** – ನಗಪ **ನಟರುದ್ರ** – ನಟರಾಜ **ನಗಯಜ್ಞ** – ಪರ್ವತಪೂಜೆ **ನೞಯಿಸು** – ನರ್ತಿಸು; ಅಭಿನಯಿಸು **ನಗರ** – ಪಟ್ಟಣ **ನಟ್ಟ(ಟ್ಟಿ)ಗೊಂಬು** – ನಡುವಣ ಕೊಂಬೆ ನಗರಿಮ – ಪರ್ವತಗಳ ಶತ್ತು, ಇಂದ್ರ **ನಟ್ಟಡವಿ** – ಅಡವಿಯ ಮಧ್ಯ **ನಗವೃಂದಾಧಿಪ** – ನಗಪ **ನಟ್ಟನಡು** – ಸರಿಯಾಗಿ ನಡುವೆ **ನಗವೈರಿ** – ನಗರಿಮ **ನಟ್ಟನಡುವಗಲ್ –** ಸರಿಯಾಗಿ ನಡುಹಗಲು **ನಗಶಿಖರ** – ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ **ನಟ್ಟನಡುವಿರುಳ್** – ಸರಿಯಾಗಿ ನಡುರಾತ್ರಿ **ನಗಸಾನು** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ನಟ್ಟನಡುವೆ** – ಸರಿಯಾಗಿ ನಡುವೆ **ನಗಾಗ್ರ** – ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ **ನಟ್ಟವಳ** – ನರ್ತಕ; ಅಭಿನಯಕಾರ **ನಟ್ಟವಿಸಿಲ್** – ನಡುಹಗಲ ಬಿಸಿಲು **ನಗಾಗ್ರಣಿ** – ಪರ್ವತಶ್ರೇಷ್ಡ **ನಗಾತ್ಯಜೇಶ್ವರ** – ಶಿವ **ನಟ್ಟಾೞ** – ತೀರ ಆಳ **ನಗಾಧೀಶ್ವರ** – ಪರ್ವತರಾಜ **ನಟ್ಟ** – (ನಷ್ಟಿ) ನಷ್ಟ ಹೊಂದಿದವನು **ನಗಾರಿ** – ನಗ+ಅರಿ, ನಗವೈರಿ, ಇಂದ್ರ **ನಟ್ಟಗಂಪು** – ನಾಟಿ ಮಾಡಿದ ಸಸಿಯ ಕಂಪು **ನಗಾರ್ಚನೆ** – ನಗಯಜ್ಞ **ನಟ್ಟರುಳ್** – ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ **ನಗಾಹಿತ** – ನಗ+ಅಹಿತ, ಇಂದ್ರ **ನಟ್ಲುವ** – ನರ್ತಕ **ನಗಿಸು** – ನಗುವಂತೆ ಮಾಡು **ನಟ್ಟಿವಾನ್** – ಆಕಾಶದ ನಡುವೆ **ನಗು** – ಪರಿಹಾಸ; ನಗುವಿಕೆ **ನಡ(ಡೆ)ಪಾಡು** – ಓಡಾಡು **ನಗುಮೊಗ** – ನಗುವ ಮುಖ **ನಡ(ಡೆ)ಮ** – ಸಲಹು **ನಗೆ** – ನಗುವಿಕೆ; ಪರಿಹಾಸ **ನಡಿಸು** – ನಾಟಿಸು, ಹುಗಿಸು **ನಗೆಗಡಲ್** – ನಗುವಿನ ಸಮುದ್ರ, ತುಂಬ ನಗೆ **ನಡು** – ಸ್ಥಾಪಿಸು; ನಾಟಿಮಾಡು; ಚುಚ್ಚು; ಮಧ್ಯಭಾಗ; ಸೊಂಟ **ನಗೆಗಣ್** – ನಗುವ ಕಣ್ಣು **ನಗೆಗಣ್ಣೋಟ** – ನಗೆಗಣ್ಣ ನೋಟ **ನಡುಕ** – ಕಂಪನ **ನಗೆಗಾಱ** – ನಗಿಸುವವನು; ವಿದೂಷಕ **ನಡುಕಂಗಿಡು** – ಕಂಪನ ನಿಲ್ಲು **ನಡುಕಂಗೊಳ್** – ನಡುಗಲು ತೊಡಗು **ನಗೆಮಾಡು** – ಹಾಸ್ಯಮಾಡು **ನಗೆಮೊಗ** – ನಗುಮೊಗ **ನಡುಗಂಭ** – ಮಧ್ಯದ ಕಂಬ **ನಗೆಯೊಡಲಾತ** – ಇಂದ್ರ **ನಡುಗಟ್ಟ** – ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟು; ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ **ನಗೆವಡಿಕಾಱ** – ಹಾಸ್ಯಗಾರ **ನಡುಗಡಲ್** – ಕಡಲ ನಡುವೆ **ನಗೆವೀಱು** – ನಗುವನ್ನು ಸೂಸು **ನಡುಗು** – ಕಫಿಸು; ಹೆದರು **ನಡುಗೇರಿ** – ಕೇರಿಯ ನಡುವೆ **ನಗೆವೆಳಗು** – ನಗೆಯ ಕಾಂತಿ **ನಡುಗೋಲ್** – ಬಾಣದ ಮಧ್ಯಭಾಗ **ನಗೆವೆಳ್ಲು** – ನಗೆವೆಳಗು **ನಡುದಲೆ** – ನೆತ್ತಿ; ತಲೆಯ ನಡುಭಾಗ **ನಗೇಂದ್ರ** – ಪರ್ವತರಾಜ **ನಗೇಂದ್ರಧೈರ್ಯ** – ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಕೆಚ್ಚು **ನಡುನಾಡು** – ನಾಡ ನಡುಭಾಗ **ನಡುನೀರ್** – ನೀರಿನ ನಡುವೆ **ನಗೇಂದ್ರಮೂಲ** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ನಗೇಂದ್ರಯಜ್ಞ** – ನಗಯಜ್ಞ **ನಡುಬೆನ್** – ಬೆನ್ನ ನಡುವಣ ಭಾಗ

ನಡುಮಾಳ – ಮಾಳದ (ಮೈದಾನದ) ನಡುಭಾಗ **ನದೀತರಣ** – ನದಿಯನ್ನು ದಾಟುವುದು **ನಡುವಗಲ್** – ಹಗಲಿನ ನಡುವಣಭಾಗ ನದೀತೀರ – ಹೊಳೆಯ ದಡ **ನದೀನಂದನ** – ನದೀಜ **ನಡುವಣ** – ಮಧ್ಯದ **ನಡುವನೆ** – ನಡುಮನೆ, ಮನೆಯ ನಡುಭಾಗ **ನದೀನಾಥ** – ನದಿಗಳ ಒಡೆಯ, ಸಮುದ್ರ; (ಜೈನ) **ನಡುವಾಯ್** – ನಡುವೆ ಹೋಗು ಒಂದು ಕಾಲಪ್ರಮಾಣ **ನಡುವಿರುಳ್** – ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ ನದೀನಿಕಟ – ನದಿಯ ಹತ್ತಿರದ **ನದೀಪೂರ** – ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ **ನಡುವೀದಿ** – ಬೀದಿಯ ಮಧ್ಯೆ **ನಡುವು** – ಮಧ್ಯಭಾಗ **ನದೀಮಾತೃಕ** – ನದಿ ನೀರಿನಿಂದ ಕೃಷಿಗೊಳ್ಳು **ನಡುವೆ** – ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ **ನಡುವೊಗು** – ಮಧ್ಯೆ ಹೋಗು **ನದೀಸುತ** – ನದೀಜ **ನಡುಸೂಲ್** – ಹೆರಿಗೆಯ ನಡುಸಮಯ **ನದೀಸೂನು** – ನದೀಜ **ನಡುಸೆಱಂಗು** – ಸೆರಗಿನ ನಡುಭಾಗ; ಮಡಿಲು **ನದೀಹ್ರದ** – ನದಿಯಲ್ಲಿನ ಮಡು **ನಡೆ** – ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದುವರಿ; ಚಲಿಸು; ನಡಿಗೆ; **ನದುಗು** – ವಿಮುಖನಾಗು **ನದ್ದ** – ಬದ್ದನಾದ ನಡತೆ; ಚೆನ್ನಾಗಿ ನದ್ಯುತ್ತರಣ – ನದಿ+ಉತ್ತರಣ, ನದಿಯ ದಾಟುವಿಕೆ **ನಡೆಗಲ್** – ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿ **ನಡೆಗಲ** – ನಡೆಯುವ (ನುಗ್ಗುವ) ಶೂರ **ನನಸು** – ನೆನಸು, ದಿಟ **ನಡೆಗೞ್ತಿ** – (ಭಾರ ಹೊತ್ತು) ನಡೆಯುವ ಕತ್ತೆ **ನನಾಂದೃ** – ನಾದಿನಿ **ನಡೆಗೆ(ಗಿ)ಡು** – ನಡೆಯಲಾಗದಂತಾಗು; ನಡಿಗೆಯ ನನೆ – ಒದ್ದೆಯಾಗು; ಮೊಗ್ಗು; ಹೂಬಿಡು **ನನೆಕೇರ್** – ಮೊಗ್ಗಿನಿಂದಾದ ಗೋಡೆ ಕ್ರಮತಪ್ಪು **ನಡೆಗೊಳ್** – ಮುಂದುವರಿ; ಹೊರಡು **ನನೆಕೊನೆ** – ಮೊಳಕೆ **ನಡೆಗೊಳಸು** – ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ನನೆಕೊನೆಯಾಗು** – ಅರಳು **ನಡೆಗೋಂಟೆ** – ನಡೆಯುವ ಕೋಟೆ; ಒಂದು **ನನೆಕೊನೆಯೇಱು** – ಚಿಗುರಿಡು **ನನೆಕೊನೆವೋಗಿಸು** – ಅರಳುವಂತೆಮಾಡು; ಸೈನ್ಯವ್ಯೂಹ **ನಡೆಜಂತ್ರ** – ನಡೆದಾಡುವ ಯಂತ್ರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸು **ನನೆಕೊನೆವೋಗು** – ಚಿಗುರು; ಸಂತಸದಿಂದ ಉಬ್ಬು **ನಡೆತರ್** – ಬರು **ನಡೆಪಾಡು** – ಸಂಚರಿಸು ನನೆಗಣೆ – ಹೂವಿನ ಬಾಣ **ನಡೆಮಾಡ** – ನಡೆಯುವ ಮಾಡ; ವಿಮಾನ **ನನೆಗಣೆಯ** – ಹೂವಿನ ಬಾಣದವನು, ಮನ್ಮಥ **ನನೆಗುದಿಗೊ** – ತಳಮಳಿಸು **ನಡೆವ೪** – ನಡವಳಿಕೆ **ನನೆಗೊಂಬು** – ಹೂತುಂಬಿದ ಕೊಂಬೆ **ನಡೆವಳಕಾಱ** – ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ **ನಡೆಸಾರ** – ಏರುವ ಸಾಧನ **ನನೆಗೊಯ್** – ಹೂಬಿಡಿಸು **ನಣ್ಣು** – ಬಾಂಧವ್ಯ, ನಂಟಸ್ತಿಕೆ **ನನೆಗೋಲ್** – ನನೆಗಣೆ **ನನೆಗೋಲ** – ನನೆಗಣೆಯ **ನಣ್ಪುಗೆಯ್** – ಬಾಂಧವ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡು ನನೆದೊಡಿಗೆ - ಹೂವಿನ ಆಭರಣ **ನಣ್ಪುವೆಱು** – ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದು; ನಂಬಿಕೆ ಪಡೆ ನತ – ಬಾಗಿದ; ಶರಣಾದ; ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ **ನನೆದೋಱು** – ಹೂಬಿಡಲು ತೊಡಗು ನನೆಗಾಱು – ಹೂವಿನ ಕಂಪಿನಿಂದ ತುಂಬು **ನತಚುಂಚು** – ಬಾಗಿದ ಕೊಕ್ಕು **ನನೆಮುಗುಳ್** – ಕಾಯಿ ಮೊಗ್ಗು **ನತರಕ್ಷಾಚತುರ** – ಶರಣಾದವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ **ನನೆಮೊನೆಯಾಗು** – ಚಿಗುರು ಚತುರನಾದವನು **ನನೆಯಂಬ** – ನನೆಗಣೆಯ **ನತಾಸ್ಯ** – ಬಾಗಿದ ಮುಖವುಳ್ಳವನು **ನತಿ** – ಬಾಗಿರುವಿಕೆ **ನನೆಯಂಬು** – ಹೂಬಾಣ ನದ – ಶಬ್ದ; (ರಭಸವಾಗಿ ಹರಿಯುವ) **ನನೆಯಕೋಲ್** – ಹೂಬಾಣ **ನನೆಯ ಸರಲ್** – ಹೂಬಾಣ ಗಂಡುತೊರೆ ನದಿ – ಹೊಳೆ **ನನೆಯೆಸೞ್** – ಹೂವಿನ ಪಕಳೆ **ನದಿಮ** – ಆರಿಸು, ನಂದಿಸು **ನನೆಯೇಱು** – ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡು **ನದೀಚರ** – ನದಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವುದು **ನನೆಯೊತ್ತು** – ಅರಳು **ನದೀಜ** – ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಭೀಷ್ಮ **ನನೆಲತೆ** – ಹೂಬಿಟ್ಟ ಬಳ್ಳಿ **ನದೀಜಾತ** – ನದೀಜ **ನನೆವಾಸು** – ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆ; ತೊಯ್ದ ಹಾಸಿಗೆ **ನದೀತನೂಜ** – ನದೀಜ **ನನೆವಿಲ್** – ಹೂವಿನ ಬಿಲ್ಲು

ನಮಿ – (ಜೈನ) ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ನನೆವಿಲ್ಲ** – ಹೂಬಾಣವುಳ್ಳವನು, ಕಾಮ **ನನೆವಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಹ** – ಹೂಬಿಲ್ಲಿನ ಒಡೆಯ, ಮನ್ಮಥ **ನಮಿತ** – ಬಾಗಿದ **ನನೆವೂ** – ಅರಳಿದ ಹೂ ನಮೀಕೃತ – ಬಾಗಿಸಿದ; ಶರಣಾಗಿಸಿದ **ನನೆವೂದುಱುಗಲ್** – ಅರಳಿದ ಹೂಗಳ ಗೊಂಚಲು ನಮೆ – ಬಡವಾಗು; ಕೊರಗು **ನನೆವೆರಸು** – ಹೂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರು **ನಮೆಯಿಸು** – ಕೃಶಪಡಿಸು, ಕೊರಗಿಸು **ನನೆವೆಱು** – ಹೂಬಿಡು **ನಮೇರು** – ಸುರಗಿ ಮರ, ಹೂ **ನನೆವೊಯ್** – ಚಿಗುರು **ನಮೇರುಕುಜ** – ನಮೇರು **ನನೆವೊಱೆ** – ಹೂವಿನ ಹೊರೆ; ಹೂವಿನ ಭಾರ **ನಮೇರುಕುಸುಮ** – ಸುರಗಿಹೂ **ನನೆವೋಗು** – ಮೊಗ್ಗು ಬಿಡು **ನಮೇರುಭೂಜ** – ನಮೇರು **ನಮೋಸ್ತು** – ನಮಸ್ಕಾರ; (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸಿ **ನನ್ನಿ** – ಸತ್ಯ **ನಮೋಸ್ತುಗೆಯ್** – ನಮಸ್ಕರಿಸು **ನನ್ನಿಕಾಱ** – ಸತ್ಯವಂತ **ನನ್ನಿಗ** – ನನ್ನಿಕಾಱ **ನಮ್ರ** – ಬಾಗಿದ **ನನ್ನಿಗೊಡು** – ಮಾತು ಕೊಡು **ನಮ್ರತೆ** – ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು **ನನ್ನಿಗೊಳ್** – ಮಾತು ಪಡೆ **ನಮ್ರತ್ವ** – ಬಾಗುವಿಕೆ, ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು **ನನ್ನಿವಾತು** – ಸತ್ಯದ ನುಡಿ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ **ನಮ್ರಮೂರ್ತಿ** – ವಿನಯವಂತ **ನಮಂಸಕ** – ಷಂಡ **ನಮ್ರಶಿರೋಧರ(ರೆ)** - ಕತ್ಮನ್ನು ಬಾಗಿಸಿದವನು(ಳು) **ನಮಂಸಕವೇದ** – (ಜೈನ) ಸ್ತ್ರೀ–ಮರುಷ ಎರಡೂ **ನಯ** – ನುಣುಪು; ಸೊಗಸು; ನಾಜೂಕು; ಭಾವನೆಗಳಿಲ್ಲದಂತಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ; ಒಂದು ರಾಜನೀತಿ; ನ್ಯಾಯ ಬಗೆಯ ನೋಕಷಾಯ; ಮೂರು ಬಗೆಯ **ನಯಂಗುಂದು** – ಕಳೆಗುಂದು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು– **ನಯಂಗೆಡು** – ಕಳೆಗೆಡು **ನಯಂವಡೆ** – ಕಳೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ನಪ್ತೃ** – ಮೊಮ್ಮಗ **ನಭ –** ಆಕಾಶ **ನಯಂಬೆಱು** – ನಯಂವಡೆ **ನಭಃಪಯೋಜ** – ಆಕಾಶದ ಕಮಲ; ಗಗನಕುಸುಮ **ನಯಕಾರ** – ನಯಗೊಳಿಸುವವನು **ನಭಃಪ್ರಸೃತಿ –** ಮೋಡದ ರಾಶಿ **ನಯಕ್ರಮ** – ರಾಜನೀತಿ ಕ್ರಮ **ನಭಶ್ವರ(ಪತಿ)** – ಗಗನಗಾಮಿ, ವಿದ್ಯಾಧರ(ರಾಜ) **ನಯಚಿತ್ತೆ** – ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರೆ **ನಭಶ್ವರಾನ್ವಯ** – ಖೇಚರವಂಶ **ನಯಜ್ಞ** – ರಾಜನೀತಿನಿಮಣ **ನಭಶ್ವರೇಂದ್ರ** – ಖೇಚರರಾಜ **ನಯಣ** – (ಜೈನ) ಗಿರಿತಪ್ಪಲಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೃಹ **ನಭಸ್ಥಲ** – ಆಕಾಶ **ನಯನತ್ರಿಭಾಗ** – ಕುಡಿನೋಟ **ನಭಸ್ಪಟಕ** – ಪಾರರ್ಶಕ ಸ್ಪಟಿಕ **ನಯದಾಳ್** – ನಯ+ತಾಳ್, ನಯವನ್ನು ಪಡೆ **ನಭೋಂಗಣ** – ನಭಃ+ಅಂಗಣ, ಗಗನತಳ **ನಯನ** – ಗಮನ; ಕಣ್ಣು **ನಭೋಗಮನ** – ಆಕಾಶಗಮನ **ನಯನಜಲ** – ಕಣ್ಣೀರು **ನಭೋನಗರಹರಣ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ **ನಯನತ್ರಿಭಾಗ** – ಕಡೆಗಣ್ಲು (ತ್ರಿ)ಮರಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು, ಶಿವ **ನಯನಮತ್ರಿಕೆ** – ಕಣ್ಣ ಪಾಪೆ **ನಭೋಭಾಗ** – ನಭಸ್ಥಲ **ನಯನಪ್ರಭೆ** – ಕಣ್ಣ ಕಾಂತಿ **ನಭೋಮಂಡಲ** – ಗಗನಮಂಡಲ ನಯನಯುಗಳ – ಕಣ್ಣ ಜೋಡಿ **ನಭೋಮಣೆ** – ಸೂರ್ಯ **ನಯನವಾರಿ** – ಕಣ್ಣೀರು **ನಭೋಮಾರ್ಗ** – ಮೇಘಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ **ನುನವಿಹ್ವಲ** – ಕಂಗೆಟ್ಟವನು **ನಭೋಯಾನ** – ಗಗನಯಾನ **ನಯನಸುಮದರತೆ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂದವಾಗಿರುವುದು **ನಭೋವಳಯ** – ನಭಸ್ಥಲ **ನಯನಾಂಚಲ** – ಕಡೆಗಣ್ಣು **ನಮತ** – ಒಡೆಯ **ನಯನಾಂಜನ** – ಕಾಡಿಗೆ **ನಮನ** – ಬಾಗುವುದು; ನಮಸ್ಕಾರ **ನಯನಾಂಬು** – ಕಣ್ಣೀರು **ನಮಸ್ತರಿಸು** – ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡು ನಯನಾಂಶು – ಕಣ್ಣ ಕಾಂತಿ **ನಮಸ್ತಾರಂಗೆಯ್** – ನಮಸ್ಕರಿಸು **ನಯನಾಕರ್ಷಣವಿದ್ಯೆ** – ನೋಟ ಸೆಳೆಯುವ ಕಲೆ **ನಮಸ್ವತಿ** – ನಮಸ್ಕಾರ ನಯನಾನಂದ(ಕರ) – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಂತೋಷ (ತರುವ) **ನಯನಾನಂದನ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ **ನಮಸ್ತಿಯಾವಿಧಿ** – ನಮಸ್ಕಾರನಿಯಮ **ನಮಸ್ತೇ** – ನಮಃ+ತೇ, 'ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ' **ನಯನಾಭರಾಮ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದಕಾರಿಯಾದ **ನಮಸ್ಯ** – ನಮಸ್ಕಾರಾರ್ಹ **ನಯನಾಮೃತ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಮೃತದಂತಿರುವ

ನರನಾಯಕ – ರಾಜ **ನಯನಾಶ್ರು** – ಕಣ್ಣೀರು **ನಯನಿಮಣ** – ರಾಜನೀತಿ ಪರಿಣತ **ನರಪ** – ದೊರೆ **ನಯನೋತ್ಸವ)ಕರಿ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಖ (ತರುವ) **ನರಪತಿ** – ನರಪ **ನಯನೋತ್ಸಾಹ** – ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾತರ **ನರಪತಿತನಯ** – ರಾಜಕುಮಾರ **ನಯನೋನ್ಯಾದ** – ನೋಟ ತರುವ ಆನಂದಾತಿಶಯ **ನರಪಾಲ** – ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು, ರಾಜ **ನಯಮೂರ್ತಿ** – ರಾಜನೀತಿಯ ಸಾಕಾರರೂಪ **ನರಬಲ** – ಪದಾತಿಸೈನ್ಯ **ನಯಯುಕ್ತ** – ನಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವ **ನರಮಹಿತ** – ಜನರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು ನಯವಾದ – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಜ್ಲಾನ ಪಡೆಯಲು **ನರಲ್** – ವೇದನೆಯ ಧ್ವನಿ ಮಾಡು **ನರಲೋಕ** – ಮನುಷ್ಯರ ಲೋಕ; ಭೂಲೋಕ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರತಿ ಅಂಶವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸುವುದು **ನರಲೋಕದಲ್ಲೞ** – ಭೂಲೋಕವನ್ನೇ **ನಯವಿದ** – ನಯವಂತ **ನಯವಿದ್ಯಾವಿದ** – ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಮಣ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವವನು **ನರಲೋಕಚಂದ್ರ** – ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ **ನಯವಿನಿಮಯ** – ಪರಸ್ಪರ ನೀತಿ ಅರಿಯುವುದು **ನಯಶಾಅ** – ನಯನಿಪುಣ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವವನು **ನರವಕ್ತ** – ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖವುಳ್ಳ, ಪ್ರಮಥರಲ್ಲಿ **ನಯಶಾಸ್ತ್ರ** – ರಾಜನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ **ನಯಸಂಪನ್ನ** – ನಯದ ನಿಧಿಯಂತಿರುವವನು ಒಬ್ಬ ನಯಹೀನ – ಸೌಜನ್ಯರಹಿತನಾದವನು **ನರವರ** – ನರಶ್ರೇಷ್ಠ ನಯಾಂಕವಯಸ್ತ – ರಾಜನೀತಿ ಬಲ್ಲ ಮಾತುಗಾರ **ನರವಾಹ(ನ)** – ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ **ನಯಾಗಮ** – ರಾಜನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಪಡೆದವನು, ಕುಬೇರ **ನಯೋದಯ** – ರಾಜನೀತಿಯ ಏಳಿಗೆ **ನರವು** – ಸ್ನಾಯುರಜ್ಜು; ಸ್ನಾಯುವನ್ನು ಮೂಳೆಗೆ **ನರ** – ಮನುಷ್ಯ; ಅರ್ಜುನನ ಒಂದು ಹೆಸರು ಸೇರಿಸುವ ಅಂಗಾಂಶ; ನರ **ನರಕ** – ಸಾವಿನನಂತರ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷ್ಮೆ **ನರವೈದ್ಯ** – ಮಾನವವೈದ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ; (ಜೈನ) ಏಳು ಬಗೆಯ **ನರಶಾಸನ** – ಶಾಸನದ ಮನುಷ್ಯರೂಪ ನರಕಗಳು: ರತ್ನಪ್ರಭೆ, ಶರ್ಕರಾಪ್ರಭೆ, **ನರಸಮಿತಿ** – ಜನಸಮೂಹ ವಾಲುಕಾಪ್ರಭೆ, ಪಂಕಪ್ರಭೆ, ಧೂಮಪ್ರಭೆ, **ನರಸಿಂಹ** – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹ ಹಾಗೂ ತಮಃಪ್ರಭೆ, ಮಹಾತಮಪ್ರಭೆ ಸಿಂಹದ ಮುಖವುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕನೆಯ **ನರಕಂಬುಗು** – ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಅವತಾರ **ನರಕಗತಿ** – ನರಕವಾಸ; (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು **ನರಸಿಂಹಾಡಂಬರ** – ನರಸಿಂಹನ ಆಟೋಪ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಇದರಿಂದ **ನರಸುತ** – ಅರ್ಜುನನ ಮಗ, ಅಭಿಮನ್ಯು ನಾರಕೀಯ ಅವಸ್ಥೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ **ನರಸೇವೆ** – ಮನುಷ್ಯಸೈನ್ಯ **ನರಕದುಃಖ** – ನರಕದ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗುವ ಸಂಕಟ **ನರಾಕೃತಿ** – ಮನುಷ್ಯ ರೂಪ **ನರಾಧೀಶ** – ರಾಜ **ನರಕನಿಳಯ** – ನರಕವೆಂಬ ಸ್ಥಳ **ನರಕಙಲ** – (ಜೈನ) ನರಕ ಎಂಬ ಬಿಲ **ನರಿ** – ಜಂಬುಕ **ನರಕಭೂಮಿ** – ನರಕಲೋಕ **ನರುವಾಯ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ(?) **ನರೆ** – ಬಿಳಿಗೂದಲು; ಮುಪ್ಪು **ನರಕಸ್ಥಾನ** – ನರಕಭೂಮಿ **ನರೆದಲೆ** – ನರೆತಕೂದಲಿರುವ ತಲೆ **ನರಕಾಂತಕ** – ನರಕನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು **ನರೆಪ** – ಕೂದಲು ನರೆತವನು; ಮುದುಕ ಕೊಂದವನು, ಕೃಷ್ಣ; (ಜೈನ) ವಾಸುದೇವ **ನರೆಯೀಱು** – ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಗಾಗು; ಮುಪ್ಪಾಗು **ನರಕಾಗ್ನಿ** – ನರಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಬಳಸುವ ಬೆಂಕಿ **ನರಕಾಯುಷ್ಯ** – (ಜೈನ) ನರಕವಾಸದ ಅವಧಿ **ನರೇಂದ್ರ** – ರಾಜ **ನರಕಾ**ರಿ – ಕೃಷ್ಣ **ನರೇಂದ್ರಚಂದ** – ರಾಜರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವವನು **ನರಕಾವಸ್ಥೆ** – ನರಕವಾಸ **ನರ್ತಕ** – ನೃತ್ಯಗಾರ ನರಕಾಸುರ – ನರಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ರಾಕ್ಸಸ **ನರ್ತಕಾಳ** – ನೃತ್ಯಗಾರರ ಸಮೂಹ ನರಕೀಟ – ಕ್ಬುದ್ರ ಮನುಷ್ಯ **ನರ್ತಕಿ** – ನೃತ್ಯಗಾತಿ; (ಜೈನ) ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನ **ನರಡು** – ದನಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ರೋಗ ಏಳು ಸೇನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ನೋಡಿ, **ನರತ್ವ** – ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವಿಕೆ 'ಸಪ್ಕಾನೀಕ' **ನರನಂದನ** – ಅರ್ಜುನನ ಮಗ, ಅಭಿಮನ್ಯು **ನರ್ತನ** – ನೃತ್ಯ, ಕುಣಿತ **ನರ್ತನಗೃಹ** – ನಾಟ್ಯಶಾಲೆ **ನರನಾಥ** – ರಾಜ **ನರನಾಥಾಗ್ರಣಿ –** ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ **ನರ್ತಿಸು** – ಕುಣಿ, ನೃತ್ಯಮಾಡು

ನರ್ದನ – ದನಗಳ ಗುಟುರು **ನಲ್ಲಕ್** – ಪ್ರಿಯೆ **ನರ್ಮ** – ಆಟ; ವಿನೋದ **ನಲ್ಲೆತ್ತು** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎತ್ತು ನಲ್ಲಗೆಗೊಳ್ – ನಲ್+ಬಗೆಗೊಳ್, ಒಳ್ಳೆಯ **ನರ್ಮಗೋಷ್ಠಿ** – ವಿನೋದಗೋಷ್ಠಿ ನರ್ಮಸಚಿವ – ರಾಜನ ಆಪ್ಕ, ಸಖ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದು **ನರ್ಮಸಹಾಯ** – ನರ್ಮಸಚಿವ ನಲ್ಲಚ್ಚ - ಸುಂದರ ಆಭರಣ ನರ್ಮಾಲಾಪ – ವಿನೋದದ ಮಾತು, ಹರಟೆ **ನಲ್ಷರಕೆ** – ಶುಭ ಹರಕೆ **ನಲ್ಲೊಗ** – ಅತೀವ ಸಂತೋಷ **ನಲವರಕೆ** – ಪ್ರೀತಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ **ನಲವರಿ** – ಸಂತಸಗೊಳ್ಳು **ನವ** – ಹಿಸದಾದ **ನಲವು** – ಸಂತಸ; ಪ್ರಿತಿ **ನವಕ** – ಒಂಬತ್ತರ ಗುಂಪು ನವಕಂಟಕ – ಹೊಸ ಮುಳ್ಳು **ನಲವುಗೆಡು** – ಸಂತಸ ಕಳೆದುಕೊ **ನಲವೇಱು** – ಸಂತಸ ಹೊಂದು ನವಕಮಲ – ಹೊಸತಾಗಿ ಅರಳಿದ ತಾವರೆ **ನಲ** – ಸಂತಸಗೊಳ್ಳು; ಕುಣಿ **ನವಕವಿತ್ವ** – ಹೊಸ ಕವಿತೆ **ನಲದಾಡು** – ಸಂತಸದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡು **ನವಬಂಡ** – ಒಂಬತ್ತು ತುಂಡುಗಳು; (ಜೈನ) ಇಂದ್ರ, ಶ್ವೇತ, ತಾಮ್ರ, ಗಭಸ್ತಿ, ನಾಗ, **ನಅಗರ್ಚು** – ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಚ್ಚು; ದಂತಕ್ಸತ **ನಲಗಱ³** – ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಚ್ಚೆದುದರ ಕಲೆ ಸೌಮ್ಯ, ಗಂಧರ್ಮ, ಚಾರಣ, ಭರತ ಎಂಬ **ನಲಗೆದಱು** - ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೆದಕು ಭೂಮಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಗಗಳು **ನಅಯಿಸು** – ಸಂತಸಗೊಳಿಸು **ನವಗ್ರೈವೇಯಕ** – (ಜೈನ) ಸ್ವರ್ಗಗಳ ಮೇಲಿರು **ನಅವರಿ** – ಸಂತಸದಿಂದ ಓಡಾಡು ಒಂಬತ್ತು ಕಲಾತೀತ ಸ್ವರ್ಗಗಳು: **ನಲವಾಱೆಸು** – ಸಂತಸದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡುವಂತೆ ಸುದರ್ಶನ, ಅಮೋಘ, ಸುಪ್ರಬುದ್ಧ, ಯಶೋಧರ, ಸುಭದ್ರ, ಸುವಿತಾಳ, **ನಲವಾಱು(ವಾಱು)** – ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಹಾರು ಸುಮನಸ, ಸೌಮನಸ, ಪ್ರೀತಿಕರ **ನಲವು** – ಸಂತೋಷ **ನವನಾರಕ** – ನರಕವನ್ನು ಹೊಸತಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನು **ನಲ್ಲಳಲ್** – ರುಚಿಯಾದ ಮಜ್ಪಿಗೆ **ನಲ್ಲಳವು** – ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಳ್ಳತನ ನವನಿಧಿ – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಳಿ ಇರುವ **ನಲ್ದಾಡಿ** – ಮೋಹಕ ಚೆಲುವು ಕಾಳ(ನೀಲ), ಮಹಾಕಾಳ, ನೈಸರ್ಪ, **ನಲ್ಲುಟುಕು** – ಸವಿಯಾದ ಗುಟುಕು ಪಾಂಡುಕ, ಪದ್ಮ, ಪಿಂಗಳ, ಮಾಣವಕ, **ನಲ್ಗುನಿಗುಂಜಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಲಗಂಜಿ ಶಂಖ, ಸರ್ವರತ್ನ ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು **ನಲ್ಲೆಕೆಯ** – ಪ್ರೀತಿಯ ಗೆಲೆಯ ರತ್ನಗಳು **ನವನಿಧಿವಲ್ಲಭ** – ನವನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯ, **ನಲ್ದೊಣಸು** – ಮೋಹಕ ಜಿಂಕೆಮರಿ ಚಕ್ಕವರ್ತಿ **ನಲ್ಲವ್ವನೆ** – ಯುವಸುಂದರಿ **ನವನಿಧಿಸನಾಥ** – ನವನಿಧಿವಲ್ಲಭ ನಲ್ಲಂಬುಲ – ರುಚಿಕರವಾದ ತಾಂಬೂಲ **ನಲ್ಸುಡಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ನವನೀತಚೋರ(ಕ) – ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕಳ್ಳ, ಕೃಷ್ಣ – **ನವನೀಲೋತ್ವಲ** – ಹೊಸತಾಗಿ ಅರಳಿದ ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ನಲ್ನೋಟ** – ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ನೋಟ **ನಲ್ಡಸುನಿ** – ಅಪರಂಜಿ **ನವನೋಕಷಾಯ** – (ಜೈನ) ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಒಂಬತ್ತು ಕಿಂಚಿತ್ **ನಲ್ಡೆ** – ಪ್ರೀತಿ; ಒಳಿತು ಕಷಾಯಗಳು: ಹಾಸ್ಯ, ರತಿ, ಆರತಿ, **ನಲ್ಡೆಗಾರ್ತಿ** – ನಲ್ಲೆ ಶೋಕ, ಭತಯ, ಜಿಗುಪ್ಸೆ. ಸ್ತ್ರೀವೇದ, **ನಲ್ಲ** – ಪ್ರಿಯಕರ; ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಂವೇದ, ನಪುಂಸಕವೇದ **ನಲ್ಲರ್** – ಹಿತವರು **ನವಪಟವಾಸ** – ಹೊಸ ಸುಗಂಧದ ಮಡಿ ನಲ್ಲಂಬು – ಮೋಹದ ಬಾಣ **ನಲ್ಲಮನಂದೋಱು** – ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸು ನವಪದಾರ್ಥ – (ಜೈನ) ಜೀವ, ಅಜೀವ, ಮಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಆಸ್ಪವ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರ, ಬಂಧ, **ನಲ್ಲಲರ್** – ಸುಂದರ ಹೂ ವೋಕ್ಷ ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ತತ್ವಗಳು ನಲ್ಲವರಕೆ – ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ **ನವಪರೋದ** – ಹೊಸ ಮೋಡ **ನಲ್ಲವಳ್** – ಪ್ರಿಯೆ ನವಹಿಷ್ಟಚರ್ಚಿಕೆ – ಹೊಸ ಹಿಟ್ಟಿನ ಲೇಪ **ನಲ್ಲವೂ** – ನಲ್ಲಲರ್ **ನಲ್ಲವೊಣರ್** – ನಲ್ಲ+ಪೊಣರ್, ಪ್ರಿಯರ ಜೋಡಿ **ನವಸುಷ್ತಿತೆ** – ಹೊಸತಾಗಿ ಹೂ ಬಿಟ್ಯುದು; ಹೊಸತಾಗಿ ಋತುಮತಿಯಾದ ಹುಡುಗಿ **ನಲ್ಲುಣಿಸು** – ಸವಿಯಾದ ಊಟ **ನವಪೇಟಕ** – ಹೊಸ ಪರಿವಾರ **ನಲ್ಲುಅ** – ಸವಿನುಡಿ

ನವಬಂಧ – ನವಮನೋಕಷಾಯ ವಚನಶುದ್ದಿ, ಕಾಯಶುದ್ದಿ, ಮನಶ್ಕುದ್ದಿ, **ನವಭೂತಭಾಷೆ** – ಹೊಸ ಪೈಶಾಚಿಕ ಭಾಷೆ; ಏಷಣಾಶುದ್ದಿ **ನವವಿಧಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ** – (ಜೈನ) ಮನಸ್ಸು, ದೇಹ, ಹೊಸ ಮರುಳುಗಳ ಭಾಷೆ **ನವಮ** – ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನ ಎಂಬ ಬಗೆಗಳು **ನವಮಂಡನ** – ಹೊಸ ಆಭರಣ ನವವಿಧಭಕ್ತಿ - ಭಕ್ತಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಗಳು -**ನವಮಣಿ** – ನವರತ್ನಗಳು: ವಜ್ರ, ವೈಡೂರ್ಯ, ಗೋಮೇಧಕ, ಪುಷ್ಯರಾಗ, ನೀಲ, ಶ್ರವಣ, ಕೀರ್ತನ, ಸ್ಮರಣ, ಪಾದಸೇವನ, ಮರಕತ, ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಹವಳ, ಮುತ್ತು ಅರ್ಚನ, ವಂದನ, ದಾಸ್ಯ, ಸಖ್ಯ, **ನವಮತಿ** – ಹೊಸತಾದ ಪ್ರತಿಭೆ ಆತ್ಮನಿವೇದನ– **ನವಮಾಲಕಾಲತೆ** – ಹೊಸ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿ ನವವಿವರ – ನವದ್ವಾರ: ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕಿವಿಗಳು, **ನವಮಾಸ** – ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳೂ; ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳು, ಬಾಯಿ, ಅವಧಿ ಮೂತ್ರದ್ವಾರ, ಗುದದ್ವಾರ **ನವಮೀವಾಸರ** – ನವಮಿಯ ದಿನ **ನವವೈಜಯಂತಿ** – ಹೊಸ ಧ್ವಜ **ನವವೈಯಾಕರಣ** – ಹೊಸ ವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತ; **ನವಮೇಫ** – ಹೊಸ ಮೋಡ ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ **ನವಯವ್ವನ** – ಏರುಜವ್ವನ **ನವಯುವ** – ಏರುಜವ್ವನದವನು ವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತ **ನವಯುವತಿ** – ಏರುಜವ್ವನದವಳು **ನವಶಶಿಕಳೆ** – ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಾರಂಭದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿ **ನವಶಶಿಲೇಖೆ** – ನವಶಶಿಕಳೆ **ನವಯೌವನ** – ಹೊಸ ಹರಯ **ನವಯೌವನಾಂಕ** – ನವಯೌವನ ನವಸಂಗ - ಹೊಸ ಕೂಟ **ನವಯೌವನೆ** – ನವಯುವತಿ **ನವಸಂಧ್ಯಾರಾಗ** – ಹೊಸ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ **ನವಸಂಧ್ಯೆ** – ಹೊಸ ಸಂಜೆ **ನವರಂಗ** – ದೇವಸ್ಥಾನದ ರಂಗಮಂಟಪ **ನವರಕ್ತ** – ಹೊಸ ರಕ್ತ **ನವಸಹಕಾರ** – ಚಿಗುರಿನಿಂದ ಲಕಲಕಿಸುವ ಮಾವಿನ ಮರ ನವರಕ್ತತೆ – ಹೊಸತಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಕೆಂಬಣ್ಣ **ನವರತ್ನ** – ನವಮಣಿ **ನವಸಂಧ್ಯಾಜಳದ** – ಹೊಸ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಮೋಡ **ನವರತ್ನಕೂಟ** – ಒಂಬತ್ತೂ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ ಶಿಖರ **ನವಸಂಧ್ಯಾರಾಗ** – ಹೊಸ ಸಂಜೆಗೆಂಮ ಬಣ್ಣ **ನವಸಿಗ** – ಪರಪೀಡಕ **ನವರತ್ನಮಾಲೆ** – ನವರತ್ನಗಳ ಹಾರ **ನವಸುಕುಮಾರತೆ** – ನವಲಾಲಿತ್ಯ **ನವರತ್ನವರ್ಣಹೂರ** – ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹಾಸು **ನವಸುಧೆ** – ಹೊಸ ಅಮೃತ **ನವರತ್ಸಾಭರಣ –** ಒಂಬತ್ತೂ ರತ್ನಗಳನ್ನು **ನವಸೌರಭ್ಯ** – ಹೊಸ ಪರಿಮಳ ಅಳವಡಿಸಿದ ಆಭರಣ **ನವರತ್ಸೋಜ್ವಲ** – ನವರತ್ನಗಳಿಂದ ನವಸ್ಥಾನಕ – ಚಿತ್ರದ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ನೋಟಗಳು: ಋಜು, ಋಜುಪರಾವೃತ್ತಿ, ನವರನ – ಒಂಬತ್ತು ರಸಗಳು: ಶೃಂಗಾರ, ಹಾಸ್ಯ, ಅರ್ಧಋಜು, ಅರ್ಧಋಜುಪರಾವೃತ್ತಿ, ಕರುಣ, ರೌದ್ರ, ವೀರ, ಭಯಾನಕ, ಸಾಚಿ, ಸಾಚಿಪರಾವೃತ್ತಿ, ದ್ವ್ಯರ್ಧಾಕ್ಸಂ, ತತ್ಪರಾವೃತ್ತಿ, ಪಾರ್ಶ್ವಗತ ಬೀಭತ್ಸ, ಅದ್ಭುತ, ಶಾಂತ **ನವಲೋಹಿತ** – ಹೊಸ ರಕ್ತ **ನವಹಾಟಕ** – ಅಪರಂಜಿ **ನವವಧು** – ನವಯುವತಿ **ನವಹಾರಿದ್ರಕ** – ಹೊಸ ಅರಿಸಿನ **ನವಾಂಕುರ** – ಹೊಸ ಚಿಗುರು **ನವವಯಸ** – ಹೊಸ ಹರಯ **ನವವರ** – ಮದುವಣಿಗ **ನವಾಯ** – ಠೀವಿ; ಅಪ್ರತಿಮ ಚೆಲುವು; ಹೊಸದು **ನವವಾರಿದ** – ಹೊಸ ಮೋಡ ನವಿರ್ – ಕೂದಲು; ತುಪ್ಪಳು **ನವವಾಸರ** – ಒಂಬತ್ತು ದಿನಗಳು **ನವಿರೇಜು** – ಕೂದಲು ಮೇಲೇಳು, ಪುಲಕಗೊಳ್ಳು **ನವವಿಧ** – ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆ; ಹೊಸ ಬಗೆ **ನವಿರ್ಗೆದಱ್** – ಪುಳಕಗೊಳಿಸು **ನವಿಲ್** – ಮಯೂರ **ನವವಿಧಮಣ್ಯ** – (ಜೈನ) ಚರಿಗೆ ನೀಡುವಾಗ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಒಂಬತ್ತು ಕ್ರಮಗಳು: **ನವಿಲಾಟ** – ನವಿಲ ನರ್ತನ **ನವಿಲುಯ್ಯಲ್** – ನವಿಲಿನಾಕಾರದ ಉಯ್ಯಾಲೆ ತ್ರಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ, ಉಚ್ಘಾಸನ ಸಮರ್ಪಣೆ, ಪಾದಮೂಜೆ, ಅರ್ಚನೆ, ಪ್ರಣಾಮ, **ನವಿಲ್ತಾಣತಿ** – ನವಿಲ್+ಬಾಣತಿ, ಹೊಸತಾಗಿ

ಮರಿಹಾಕಿದ ನವಿಲು

ನವೀನ – ಹೊಸತು **ನಸುವಾಡು** – ಕೊಂಚ ಬಾಡು ನವೀನಚೀನ – ಹೊಸ ರೇಷ್ಮ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ **ನಸುವಿರಿ** – ಕೊಂಚ ಅರಳು **ನವೋತ್ಪಲದಲ** – ಹೊಸ ನೈದಿಲೆಯ ಪಕಳೆ **ನಸುವೆಸೆ** – ಕೊಂಚ ಬಿಗುಮಾನಪಡು **ನವೋದಜಂದು** – ಹೊಸ ನೀರಿನ ಹನಿ, ಮಳೆ ಹನಿ **ನಸುವೆಳಗು** – ನಸುಕಾಂತಿ ನವ್ಯ – ಹೊಸತಾದ **ನಸುವೆಕ್ಗಂಗಳ್** – ಮಬ್ಬು ಬೆಳದಿಂಗಳು **ನವ್ಯಾಮೋದ** – ಹೊಸ ಸುವಾಸನೆ **ನಸುವೆಕ್ಸು** – ಕೊಂಚ ಬಿಳಿಮ **ನಷ್ಟರಾಜ –** ರಾಜ ಇಲ್ಲವಾಗುವುದು **ನಸುಸಂಜೆ** – ಸಂಜೆಯ ಆರಂಭ **ನಸಿ** – ಜೀರ್ಣವಾಗು **ನಸುಸುಯ್** – ಹಗುರಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು **ನಸಿಗುತ್ತ** – ಶರೀರ ನವೆಯುವ ರೋಗ **ನಸುಸುರ್ಕು** – ಕೊಂಚ ಕುಗ್ಗು **ನಸುಸೋಂಕು** – ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಕು; ಮೃದುಸ್ಪರ್ಶ **ನಸು** – ಸ್ವಲ್ಪ **ನಸುಗಂದು** – ಸ್ವಲ್ಪ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವಾಗು **ನಸೆ** – ಬೆದೆ, ಕಾಮಾತುರ **ನಸುಗರ್ಮ** – ನಸುಗಪ್ಪು, ತಿಳಿಯಾದ ಕಪ್ಪು **ನಸೆಗಾಱ** – ಕಾಮ **ನಸುಗೞ್ತಲೆ** – ಸ್ವಲ್ಪ ಕತ್ತಲೆ **ನಸೆಮಸಮ** – ಕಾಮಾತುರತೆ **ನಸುಗಿಱೆದು** – ನಸು+ಕಿಱಿದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಕ್ಕದು **ನಸೆಯಳಪು** – ಕಾಮಾತುರ **ನಸುಗುತ್ತು** – ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಗ್ಗು **ನಸೆಯಿಚ್ಚೆ** – ನಸೆಯಳಿಮ **ನಸುಗೆಂಪು** – ತಿಳಿಗೆಂಪು **ನಸೆವಣಕ** – ಬೆದೆಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿ **ನ ಹನ್ಯಾತ್** – ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೋ **ನಸುಗೆತ್ತು** – ಸ್ವಲ್ಪ ಅದುರು **ನಸುಗೇಕ್** – ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಲಿಸು **ನಳಕೂಬರ** – ಕುಬೇರನ ಮಗ **ನಸು ಜೋಲ್** – ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾರು **ನಳನಳಕೆವೆಱು** – ಲಾಲಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆ **ನಸುತೇಂಕುದೇಂಕು** – ಸ್ವಲ್ಪ ತೇಲಾಡು **ನಳನಆಸು** – ಕಾಂತಿಗೊಳ್ಳು **ನಸುದಗ್ಗು** – ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾರು **ನಆ** – ಕೋಮಲವಾದ; ಬಾಗಿದ **ನಸುದೆಱ³** – ಕೊಂಚ ತೆರೆ **ನಆಗೊಂಬು** – ಎಳೆ ರೆಂಬೆ **ನಆದೋಳ್** – ಕೋಮಲ ಬಾಹು **ನಸುದೋರೆ** – ಹಣ್ಣಾಗಲು ತೊಡಗಿರುವ ಕಾಯಿ **ನಸುದೋರೆವಣ್** – ಹೊಸ ದೋರೆಹಣ್ಣು **ನಳನ** – ಕಮಲ **ನಸುದೋಱು** – ಸ್ಲ್ಪ ಕಾಣಿಸು **ನಆನದಳ** – ತಾವರೆಯ ಪಕಳೆ **ನಆನದಳನಯನೆ** – ತಾವರೆಯ ಪಕಳೆಯಕಾರದ **ನಸುನಗೆ** – ಮುಗುಳಗನಗೆ **ನಸುನ೪** – ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ನಸುನಿದ್ದೆ** – ಗಾಢವಲ್ಲದ ನಿದ್ದೆ **ನಆನದಳಪುಟ** – ತಾವರೆಯೆಲೆಯ ದೊನ್ನೆ **ನಳನದಳಾಯತಾಕ್ಷ(ಕ್ಷಿ)** – ಕಮಲದ ಎಸಳಿನಂತೆ **ನಸುನೀಡು** – ಸ್ವಲ್ಪ ಚಾಚು **ನಸುನೆನೆ** – ಸ್ವಲ್ಪ ಒದ್ದೆಯಾಗು ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು(ಳು) **ನಸುನೋಟ** – ಕುಡಿನೋಟ **ನಆನನಿಭ** – ತಾವರೆಯಂತಹ **ನಸುಬಳಲ್ಲೆ** – ಸ್ವಲ್ಪ ದಣಿವು **ನಳನಭವಾಂಗ** – ಬ್ರಹ್ಮನ ಶರೀರ **ನಸುಜಿಸಿ** – ಬೆಚ್ಚನೆ **ನಆನವನ** – ಕಮಲಗಳ ಗುಂಪು **ನಸುಜಸುಪೇಱು** – ಬೆಚ್ಚಗಾಗು **ನಆನಸಮಾಜ** – ನಳಿನವನ **ನಳನಾಕರ** – ಕಮಲಗಳ ನೆಲೆ; ಕೊಳ **ನಸುೞಿಆದು** – ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳ್ಳಗಾಗು **ನಸುಬೆಳರ್** – ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಳಿಚಿಕೊ **ನಳನಾಕ್ಷ** – ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು, ಕೃಷ್ಣ **ನಸುಮರ್ಬು** – ನಸುಗತ್ತಲೆ **ನಳನಾನನೆ** – ಕಮಲಮುಖಿ **ನಸುಮಸುಳ್** – ಕೊಂಚ ಕಾಂತಿಗುಂದು **ನಳನಾಭಿನಳನ** – ಕೋಮಲ ನಾಭಿಯ ಕಮಲ ನಳನಿ – ತಾವರೆ; ತಾವರೆಯ ಕೊಳ **ನಸುಮಾಸು** – ನಸುಮಸುಳ್ **ನಸುಮುಚ್ಚು** – ಕೊಂಚ ಮುಚ್ಚಿಕೊ **ನಳನೀಗರ್ಭಾಂಡ** – ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ **ನಸುಮುಚ್ಚೆವೋಗು** – ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಮೂರ್ಛೆಹೋಗು **ನಆನೀತೀರ** – ಕೊಳದ ತೀರ **ನಆನೀಪತ್ರ** – ತಾವರೆಯೆಲೆ **ನಸುಮುಟ್ಟ** – ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಗು **ನಸುಮುರಿ** – ಕೊಂಚ ತಿರುಗು **ನಳನೀರೇಣು** – ತಾವರೆಯ ಪರಾಗ **ನಸುಮುಸುಂಕು** – ತೆಳು ಪರದೆ **ನಕನೇಕ್ಷಣೆ** – ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ನಸುಮೆಲ್** – ಸ್ವಲ್ಪ ತಿನ್ನು **ನಆಮೊಗ** – ನಳನಳಿಸುವ ಮುಖ(ವುಳ್ಳವನು) **ನಸುರೆಯ** – ದಿಟ **ನಱುಂಬು** – ಇರುಕು **ನಸುಬಾಗು** – ಕೊಂಚ ಬಗ್ಗು **ನಱುಗಂಪು** – ಸುವಾಸನೆ

ನಱುಗಂಪುವೊರೆ – ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರು **ನಾಗಠಾಣ** – (ನಾಗಸ್ಥಾನ) ನಾಗರಕಲ್ಲುಗಳಿರುವ **ನಱುಜವ್ವ(ಜೌವ)ನ** – ತುಂಬು ಯೌವನ ಜಾಗ **ನಾಗತರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆನೆ **ನಱುದಂಬುಲ** – ಸುವಾಸಿತ ತಾಮಬೂಲ **ನಱುನೆಯ್** – ಸುವಾಸಿತವಾದ ತುಪ್ಪ **ನಾಗದ್ದಜ** – ಸರ್ಪಧ್ವಜ; ದುರ್ಯೋಧನ **ನಱುವಂಡು** – ನಱು+ಬಂಡು, ಸುವಾಸಿತ ಮಧು **ನಾಗನಿವಾಸ** – ನಾಗಠಾಣ; ಹುತ್ತ **ನಱುಸುಯ್** – ಪರಿಮಳಭರಿತ ಉಸಿರು **ನಾಗಪಾಶ** – ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವ ಒಂದು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ **ನಱುಸುಯ್ಯೇಲರ್** – ಪರಿಮಳಭರಿತ ಉಸಿರಿನ ಗಾಳಿ **ನಾಗಪಾಶವಿದ್ಯೆ** – ನಾಗಪಾಶೊರಯೋಗದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ **ನಾಂಟು** – ನಾಟು; ಚುಚ್ಚಿಕೊ **ನಾಗಪುರ** – ನಾಗಲೋಕ ನಾಂದಿ – ಶುಭಕಾರ್ಯದ ಆರಂಭ **ನಾಗಬಂಧ** – ಬಿಗಿಯಾದ ಅಪ್ಪುಗೆ **ನಾಂದಿಸು** – ಒದ್ದೆಮಾಡು **ನಾಗರಕ** – ರಾಜನಿಗೆ ಶೃಂಗಾರಸಹಾಯಕರಾದ ನಾಂದೀಪದ – ಮಂಗಳಾಚರಣೆಯ ಹಾಡು **ನಾಂದೀಮುಖ** – ಪಿತೃಗಳ ಆವಾಹನೆ; ಆರಂಭ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ; ಉಳಿದವರು, ವಿಟ, **ನಾಂದೀವಿಧಿ** – ನಾಂದಿ ವಿದೂಷಕ, ಪೀಠಮರ್ದ ನಾಗರಬಂಡ – ಹಸಿಶುಂಠಿ **ನಾಂದು** – ನೆನೆಯಿಸು **ನಾಂಬ** – ಸೋಮಾರಿ **ನಾಗರಜ್ಞು** – ನಾಗಪಾಶ **ನಾಂಬು** – ಆಲಸ್ಯಮಾಡು **ನಾಗರಾಜ** – ಆದಿಶೇಷ **ನಾಗರಿಕ** – ನಗರವಾಸಿ **ನಾಕಚ್ಯುತ** – ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿದವನು **ನಾಕಜ** – ದೇವತೆ **ನಾಗರು** – ನಾಗರಕಲ್ಲು **ನಾಕಜನಾಥ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ನಾಗಲೋಕ** – ಪಾತಾಳ **ನಾಕಜಮಂತ್ರಿ** – ಬೃಹಸ್ಬತಿ **ನಾಗವಟ್ಟಳಗೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಸ್ತ **ನಾಕಜಾಪಗೆ** – ದೇವಗಂಗೆ **ನಾಗವಟ್ಟಗೆ** – (ನಾಗಪಟ್ಟಿಕಾ) ನಾಗಂದಿಗೆ **ನಾಕತರಂಗಿಣಿ** – ನಾಕಜಾಪಗೆ **ನಾಗವಲ** – ನಾಗೋಲಿ, ಮದುವೆಯ ಮುಕ್ತಾಯ ನಾಗವಲ್ಲಿ – ವೀಳೆಯ ಬಳ್ಳಿ– **ನಾಕನಾಯಕ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ನಾಕಪತಿ** – ನಾಕನಾಯಕ **ನಾಗವಿಭೂಷಣ** – ಸರ್ಪಾಕಾರದ ಒಂದು ಆಭರಣ; **ನಾಕಪ್ರಭವ** – ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ **ನಾಗವಿಮಾನ** – ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರ ಉಪ್ಪರಿಗೆ **ನಾಕಲೋಕ** – ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ **ನಾಗವ್ರಜ** – ಸರ್ಪಸಮೂಹ; ಗಜಸಮೂಹ; **ನಾಕವಿಭವ** – ಸ್ವರ್ಗದ ವೈಭವ **ನಾಕಸದ್ಮ** – ಸ್ವರ್ಗನಿವಾಸಿ, ದೇವತೆ ಕಪಿಸಮೂಹ **ನಾಕಸುಖ** – ಸ್ವರ್ಗಸುಖ **ನಾಗಶಯನ** – ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದವನು, **ನಾಕಸ್ತೀ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ನಾಕಾಧಿನಾಥ – ನಾಕನಾಯಕ **ನಾಗಶಯ್ಯೆ** – ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆ ನಾಕಾನೀಕ – ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯ **ನಾಗಸಂಪಗೆ** – ನಾಗಕೇಸರ ಹೂ ನಾಕಾನೋಕಹ – ದೇವಲೋಕದ ವೃಕ್ಷ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ನಾಗಹ್ರದ** – ಹಾವಿನ ಮಡು; ಯಮುನಾನದಿ **ನಾಕಿ(ನಿ)** – ದೇವತೆ **ನಾಗಾಂಗನೆ** – ನಾಗಕನ್ನಿಕೆ; ಹೆಣ್ಣು ಆನೆ **ನಾಕಿನಾಯಕ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ನಾಗಾಂತಕ** – ಗರುಡ **ನಾಕಿನಿಕರ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ನಾಗಾಧಿಪ** – ಆದಿಶೇಷ **ನಾಕಿನಿಕಾಯ** – ನಾಕಿನಿಕರ **ನಾಗಾಧೀಶ** – ನಾಗಾಧಿಪ ನಾಕಿನಿಳಯ - ದೇವತೆಗಳ ನಿವಾಸ, ಸ್ವರ್ಗ **ನಾಗಾಭರಣ** – ಸರ್ಪಭೂಷಣ, ಶಿವ **ನಾಗಾಯ್ತ** – ಮಾವತಿಗ **ನಾಕಿವರ** – ದೇವತಾಶ್ರೇಷ್ಠ, ದೇವೇಂದ್ರ **ನಾಕೇಂದ್ರ** – ನಾಕ+ಇಂದ್ರ, ದೇವೇಂದ್ರ **ನಾಗಾರಿ** – ಗರುಡ ನಾಕೇಶ – ನಾಕೇಂದ್ರ; ಲೋಚು **ನಾಗಾರಿಕೇತು** – ಗರುಡಕೇತನ, ಕೃಷ್ಣ **ನಾಗಾಲಯ** – ನಾಗಠಾಣ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಸನ್ಯಾಸಿ **ನಾಕೌಕ** – ನಾಕ+ಓಕ, ದೇವತೆಗಳ ನಿಳಯ, ಸ್ವರ್ಗ ನಾಗಿಣಿ – ನಾಗಕನೈ; ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು ನಾಗ - ಹಾಫು; ನಾಗರ ಕುಲದವನು; ನಾಗಸಂಪಿಗೆ; **ನಾಗೇಂದ್ರ** – ಆದಿಶೇಷ ಆನೆ; ಮೋಡ **ನಾಟಕ** – ರೂಪಕ, ಅಭಿನಯ ಪ್ರದರ್ಶನ **ನಾಟಕಶಾಲೆ** – ನಾಟಕವಾಡುವ ರಂಗಮಂದಿರ **ನಾಗಚಂಪಕ** – ಹೇಮಪುಷ್ಪ, ನಾಗಸಂಪಿಗೆ **ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆ** – ನೃತ್ಯಕಲೆ

ನಾಟ್ಯವೇದ – ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆ **ನಾದುನಿ** – ನಾದಿನಿ **ನಾಟ್ಯವೇದಮೂರ್ತಿ** – ನೃತ್ಯಕಲೆಯ **ನಾದೇಯ** – ನದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಕಾರದಂತಿರುವವನು **ನಾದೇಯಾಂಬು** – ನದಿಯ ನೀರು **ನಾಟ್ಯಶಾಲೆ** – ನೃತ್ಯಶಾಲೆ **ನಾನ್** – ಒದ್ದೆಯಾಗು; ನಾನು ಎಂಬ **ನಾಟ್ಯಾಗಮ** – ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆ ಉತ್ತಮಪುರುಷ ಏಕವಚನ ಸರ್ವನಾಮ **ನಾನಲ್** – ಜೊಂಡು **ನಾಟ್ಯಾಲಯ** – ನಾಟ್ಯಗೃಹ **ನಾಡರಸು** – ನಾಡಿನ ರಾಜ ನಾನಲ್ವಳ್ಳ – ಜೊಂಡಿರುವ ಹಳ್ಳ ನಾನಲ್ವಡಿ – ಜೊಂಡಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಹಿಡಿ ನಾಡಾಡಿ - ಸಾಮಾನ್ಯ (ಮನುಷ್ಯ) ನಾಡಿಕೆ – ಒಂದು ಗಳಿಗೆ, ಇಪ್ಪತ್ಮನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷ **ನಾನಾಜೀವ** – ವಿಧವಿಧ ಜಂತುಗಳು ನಾನಾಭವ – ವಿವಿಧ ಜನ್ಮಗಳು **ನಾಡಿಗ** – ಪ್ರಜೆ **ನಾಡು** – ಜನರಿರುವ ಪ್ರದೇಶ **ನಾನಾಯೋನಿ** – ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳು **ನಾಡುವಿಡಿ** – ನಾಡನ್ನು ಹಿಡಿ, ಆಕ್ರಮಿಸು **ನಾನಾರಶ್ಡ್ರಿ** – ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕಿರಣಗಳು **ನಾಡೆ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ ನಾನಾರ್ಥ – ವಿಧವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳು **ನಾಡೆಯುಂ** – ನಾಡೆ **ನಾನಾವಿಧ** – ವಿವಿಧ ಬಗೆ **ನಾಡೆಱಿಯ** – ನಾಡ ಪ್ರಭು, ರಾಜ **ನಾಭಸ** – ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾಭ – ಹೊಕ್ಕುಳು; ಕೇಂದ್ರ; (ಜೈನ) **ನಾಡೊವಜ** – ನಾಡ ಗುರು ಆದಿತೀರ್ಥಂಕರನ ತಂದೆ ನಾಭರಾಜ-**ನಾಣ್** – ಲಜ್ಜೆ; ನಾಚಿಕೆಯ ಜಾಗ, ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ **ನಾಣಕ್ಕು** – ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಾದ ಭಯ **ನಾಭ(e)ಕೂಪ** – ಹೊಕ್ಕುಳಗುಂಡಿ **ನಾಣೞೆ** – ನಾಚಿಕೆಬಿಡು **ನಾಭಿಖಂಡನ** – ಹೊಕ್ಕುಳ ಬಳ್ಳಿ ಕತ್ತರಿಸುವುದು **ನಾಣಿಲ** – ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ **ನಾಭದಫ್ನ** – ಹೊಕ್ಕುಳು ಮುಳುಗುವಷ್ಟು ಆಳ **ನಾಣೀಆಗ** – ನಾಣಿಲಿ **ನಾಭನಗ** – (ಜೈನ) ಮೇರುಪರ್ವತ **ನಾಣಿಅವೆಣ್** – ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣು **ನಾಭಿನಾಳ(ಳ)** – ಹೊಕ್ಕುಳ ಬಳ್ಳಿ **ನಾಣೆಱಕ** – ಲಜ್ಜೆ ತುಂಬಿದ ಪ್ರೀತಿ **ನಾಭೀನಿಕರ್ತನ** – ನಾಭಿಖಂಡ **ನಾಣೋಡೆಯ** – ವಿಟ **ನಾಭಿಮಂಡಲ** – ಹೊಕ್ಕುಳ ಸುತ್ತು **ನಾಣ್ಗರೆ** – ನಾಚಿಕೆಪಡು **ನಾಭಮೂಲ(ಳ)** – ಹೊಕ್ಕುಳ ಬುಡ **ನಾಭರಾಜ** – (ಜೈನ) ಆದಿತೀರ್ಥಂಕರನ ತಂದೆ **ನಾಣ್ಗಾಮ** – ಮಾನರಕ್ಷಣೆ **ನಾಣ್ಗುಂದು** – ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಕುಗ್ಗು **ನಾಭೀಸರೋಜ** – ನಾಭಿಕಮಲ **ನಾಭಿಸ್ಥಾನ** – ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನ **ನಾಣ್ಗೆಡು** – ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ತೊರೆ **ನಾಣ್ಗೊಳ್** – ನಾಚಿಕೆಪಡು **ನಾಭೇಯ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ನಾಣ್ಣಿಸು** – ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸು **ನಾಮ** – ಹೆಸರು ನಾಣ್ಣು – ನಾಚಿಕೆಪಡು; ಅವಮಾನಗೊಳ್ಳು **ನಾಮಕರಣ** – ಹೆಸರಿಡುವ ಸಂಸ್ಕಾರ; ನೋಡಿ, **ನಾಣ್ಣುಡಿ** – ಲೋಕೋಕ್ತಿ, ಗಾದೆ 'ಷೋಡಶಸಂಸ್ಕಾರ' **ನಾಮಕರ್ಮ** – ನಾಮಕರಣ **ನಾಣ್ಗಳೆ** – ನಾಚಿಕೆಪಡು ನಾಮಗ್ರಹ – ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆಯುವುದು **ನಾಣ್ದಾಣ** – ನಾಚಿಕೆಯ ಜಾಗ, ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ನಾಮಧಾರಕ – ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರುವ **ನಾಣ್ಣು** – ನಾಚಿಕೆ **ನಾಣ್ಪೋಗು** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಭೋಗಕ್ರಿಯೆ **ನಾಮಧೇಯ** – ಹೆಸರು **ನಾಮಾಂಕಿತ** – ಹೆಸರಿನ ಗುರುತುಳ್ಳುದು **ನಾಣ್ಮಾತು** – ನಾಣ್ಣುಡಿ **ನಾಯ್** – ಶ್ವಾನ **ನಾಣ್ಣಟ್ಟೆ** – ನಾಡ ದಾರಿ **ನಾಯಕ** – ಸೇನಾಪತಿ **ನಾಣ್ಣಟ್ಟಿವೆಣ್** – ನಾಡದಾರಿಯ ಹೆಣ್ಣು **ನಾಣ್ಪದ** – ಯೋನಿದ್ರವ **ನಾಯಕತನಂಗೆಯ್** – ಮುಂದಾಳುತ್ವ ವಹಿಸು **ನಾಣ್ಣಿಡು** – ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡು **ನಾಯಕನರಕ** – ಘೋರ ನರಕ **ನಾಯಕಮಣಿ** – ಹಾರದ ನಡುವಣ ಮುಖ್ಯಮಣಿ **ನಾತ** – ದುರ್ವಾಸನೆ **ನಾತಂಜಿಡಿ** – ವಾಸನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸು ನಾಯಕಸಾರ – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪೇಯ ನಾಯಕಿ - ಯಜಮಾನಿತಿ **ನಾದ** – ಧ್ವನಿ **ನಾದಿಪಂಚೆ** – ನಾದಿಪ+ಅಂಚೆ , ಧ್ವನಿಮಾಡುವ **ನಾಯ್ತನ** – ನಾಯಿಸ್ವಭಾವ **ನಾಯ್ದಸನಿಗತನ –** ನಾಯಿಯ ನಡವಳಿಕೆ **ನಾದಿಸು** – ಧ್ವನಿಮಾಡು **ನಾಯ್ವಾಲ** – ನಾಯ ಬಾಲ

ನಾರ್ - ನೂಲು; ತೊಗಟೆ; ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ **ನಾಲ್ಸರ** – ನಾಲ್ಕು ಬಾಣ **ನಾವಿದ** – ನಾಯಿಂದ, ಕ್ಸೌರಿಕ ಬಟ್ಟೆ **ನಾರಸೀರೆ** – ನಾರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸೀರೆ **ನಾವಿದವಾಳ್** – ನಾವಿದ(ನಾಯಿಂದ)ನ ಕತ್ತಿ ನಾರಂಗ – ಕಿತ್ಮಳೆ (ಬಣ್ಣ) **ನಾವೆ** – ದೋಣಿ **ನಾರಂಗವಟ್ಟೆ** – ಕಿತ್ಮಳೆ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ **ನಾಸಕುಟ್ಯಳ** – ಮೊಗ್ಗಿನಂತಹ ಮೂಗು **ನಾರಂಗಸಂಘ** – ಕಿತ್ತಿಳೆ ತೋಟ ನಾಸಾಗ್ರ – ಮೂಗಿನ ತುದಿ **ನಾರಂದ** – ನಾರದ **ನಾಸಾಮಟ** – ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳ **ನಾರಕ** – ನರಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ನರಕವಾಸಿ; **ನಾಸಿಕೆ** – ಮೂಗು (ಜೈನ) ಜನ್ಮರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ನಾಳ(೪)** – ದಂಟು ನರಲೋಕದ ಜನ್ಮ, ನೋಡಿ 'ಚತುರ್ಗತಿ' **ನಾಳಕೆ** – ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ, ಒಂದು **ನಾರಕದುಃಖ** – ನರಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ನೋಫ್ರ **ನಾಳಕಾಪಾತ್ರೆ** – ಕೋಳವೆಯಾಕಾರದ ಪಾತ್ರೆ; **ನಾರಕಪಟಲ** – (ಜೈನ) ಏಳು ನರಕಗಳ ಒಟ್ಟು ಗಳಿಗೆಯ ಪಾತ್ರೆ **ನಾಳಕೇರತೋಯ** – ತೆಂಗಿನ ಕಾಯ ನೀರು ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸ್ಮರಗಳು **ನಾರಕಶರೀರ** – ನರಲೋಕವಾಸಿಯ ಶರೀರ **ನಾಳಕೇರಪರ್ಣ** – ತೆಂಗಿನ ಗರಿ **ನಾರಕಾವಾಸ** – ನರಕಲೋಕ **ನಾಳಕೇರಫಲ** – ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ **ನಾಳಕೇರರಸ** – ಎಳನೀರು **ನಾರಾಚ** – ಬಾಣ; ತಕ್ಕಡಿ **ನಾರಜ** – ಮಾನವ(ಪದಾತಿ)ನಿಂದಾದ **ನಾಳದು** – ನಾಡಿದ್ದು, ಎರಡು ದಿನದನಂತರದ ದಿನ **ನಾರದ** – ಒಬ್ಬ ದೇವರ್ಷಿ **ನಾಳಜೀೞ್** – ಗುಳಿಯುಂಟಾಗು **ನಾರದತನಯೆ** – ನಾರದ ಋಷಿಯ ಸಾಕುಮಗಳಾದ **ನಾಳಮಣ್** – ಬೆನ್ನೊಡೆದು ಆಗುವ ಹುಣ್ಲು **ನಾಳೀವ್ರಣ** – ನಾಳಿಮಣ್ **ನಾರಸಿಂಗ** – ನರಸಿಂಹಾವತಾರ **ನಾಳಕೆ** – ಒಂದು ಗಳಿಗೆ, ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷ **ನಾರಾಚ** – ಕಬ್ಫೀಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ; ಬಾಣ; ತಕ್ಕಡಿ **ನಾ೪ೀಜ೦ಫ** – ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿ **ನಾರಾಯಣ** – ಕೃಷ್ಣ; (ಜೈನ) ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ **ನಾಳೆ** – ಇಂದಿಗೆ ಮರುದಿನ ವಾಸುದೇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾಕ್ಡಡಿಗಳೆ – ಗಡಿಪಾರುಮಾಡು ನಾರಿ – ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ; ಸ್ತ್ರೀ **ನಾಱು** – ಸುವಾಸನೆ ಬೀರು; ದುರ್ವಾಸನೆ ಬೀರು **ನಾರಿಕೇಳ** – ತೆಂಗು **ನಾೞ್** – ಸಮಾಸವಾಗುವಾಗ 'ನಾಡು' ಪಡೆಯುವ ನಾರುಗಿ - ನಾರು ಬಿಡಿಸು ರೂಪ; ಉದಾ, ನಾಡ+ಗಾಮುಂಡ, **ನಾರುಡು** – ನಾರುಮಡಿ ಉಟ್ಟುಕೊ ನಾೞ್ಗಾಮುಂಡ **ನಾರೆತ್ತು** – ನಾರು ತೆಗೆ, ಎಳೆ ಬಿಡಿಸು **ನಾೞ** – ಕೃತಕವಾದ ನಾಲಗೆ – ಜಿಹ್ವೆ **ನಾೞವಾಸಗೆ** – ಮೋಸದ ದಾಳ **ನಾಲಗೆಗಲ** – ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶೂರ **ನಾಟಿಕೆ** – (ನಾಡಿಕಾ) ಗಳಿಗೆ **ನಾಲಗೆಗೀೞ್** – ನಾಲಗೆ ಕೀಳು ನಾೞ್ತಡೆ – ನಾಡಿನ ಕಡೆ, ಎಂದರೆ ಗಡಿ **ನಾಲ್ಕಡೆಗೞಿ (ಜಿ)** – ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿಸು **ನಾಲಗೆದೀಂಚೆ** – ನಾಲಗೆಯ ಚಪಲ; ಮಾತು ಅಥವಾ ರುಚಿಯ ಚಾಪಲ್ಯ **ನಾಱ್ತಡೆವೋಗು** – ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಾಗು **ನಾಲಗೆವೆೞವ** – ನಾಲಗೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು **ನಾೞ್ಗಾದೆ** – ನಾಡ ಗಾದೆ, ನಾಣ್ಣುಡಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು **ನಾೞ್ತಡುಗುಣಿ** – ನಾಡ ಕಳ್ಳ, ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳ **ನಾಲಕೇರ** – ನಾರಿಕೇಳ **ನಾೞ್ನುಡಿ** – ನಾಣ್ಣುಡಿ, ಗಾದೆ **ನಾಲ್ಡಾಸಿರ** – ನಾಲ್+ಸಾಸಿರ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ **ನಾಟ್ಟಭು** – ನಾಡ ಪ್ರಭು, ರಾಜ **ನಾಲ್ಡಂಗಳ್** – ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು **ನಾಣ್ಣಟ್ಟೆ** – ನಾಡ ಹಾದಿ, ಕಚ್ಚಾ ರಸ್ತೆ **ನಾಲ್ಗೆಸೆ** – ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕು **ನಾೞ್ಷರ್ತನ** – ನಾಡ ನಿಯಮ **ನಾಲ್ನೂಱು** – ನಾಲ್ಕು ನೂರು **ನಾಟ್ವಿಳಾಸ** – ನಾಡ ವಿಲಾಸ, ನಾಡ ಸೊಬಗು **ನಾಲ್ಸೂರ್ವರ್** – ನಾಲ್ಕು ನುರು ಮಂದಿ **ನಿಂದಣ(ಣೆ)** – ನಿಂದೆ, ಬೈಗುಳ **ನಾಲ್ಕೊಗ** – ನಾಲ್ಕು ಮುಖ **ನಿಂದ್ಯ** – ನಿಂದನೀಯ **ನಾಲ್ಟಟ್ಟೆ** – ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳು ಸೇರುವ ಜಾಗ **ನಿಂಬಮಾಲೆ** – ಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪಿನ ಮಾಲೆ **ನಾಲ್ಡಡಿ** - ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು **ನಿಂಬೆ** - ಲಿಂಬೆ, ಜಂಬೀರ **ನಾಲ್ವೆರಲ್** – ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳು ನಿಃಕರಿಸು –

ನಿಃಕರುಣ – ನಿಷ್ಕರುಣ, ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ನಿ೫ಲಸಮತೆ – (ಜೈನ) ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳನ್ನೂ **ನೀಕಾಂಕ್ಷಿತ** – ಆಸೆಯಿಲ್ಲದ **ನಿಃಪ್ರವೀಚಾರ** – ದೇಹಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾನಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುವವನು **ನಿಗಡ** – ನಿಗಳ, ಸಂಕೋಲೆ **ನಿಃಪ್ರಾದೇಶಿಕ** – ಪ್ರದೇಶಾತೀತ, ದೇವರು **ನಿಗಡನಿರುದ್ದ** – ಸಂಕೋಲೆ ಹಾಕಿರುವ **ನಿಃಶಂಕತೆ**– ನಿಶ್ನಂಕತೆ, ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿಗದಿಸು** – ನಿಗದಿಪಡಿಸು, ಹೇಳು ನಿಃಶೀಲವ್ರತ - (ಜೈನ) ಸಪ್ತಶೀಲವ್ರತಗಳನ್ನು **ನಿಗಮ** – ವೇದ; ನಗರ ಆಚರಿಸದಿರುವುದು, ನೋಡಿ, 'ಸಪ್ಕಶೀಲ' **ನಿಗಳ** – ಬೇಡಿ; ಬಂಧನ; ಕಾಲಂದುಗೆ **ನೀಶ್ರೇಯಸ** – ಮೋಕ್ಸ **ನಿಗಳನಿರೋಧ** – ಸಂಕೋಲೆ ಹಾಕುವುದು **ನಿಗಳಬಂಧ** – ನಿಗಳನಿರೋಧ ನಿಕಟ – ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ **ನಿಗುಂಜಸು** – ರಾಶಿಮಾಡು **ನಿಕಟವರ್ತಿ** – ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವುದು **ನಿಕಟವರ್ತಿತ** – ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ **ನಿಗುಂಬು** – ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು **ನಿಕಟೋದ್ದೇಶ** – ಸಮೀಪದ ಪ್ರದೇಶ **ನಿಗುಣ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಗುಣದವನು **ನಿಕರ** – ಸಮೂಹ **ನಿಗೂಢ** – ಅಡಗಿಸಿದ **ನಿಗೂಹನ** – ಅಡಗಿಸುವಿಕೆ **ನಿಕರ್ತನ** – ಕತ್ತರಿಸುವುದು **ನಿಕಷ** – ಒರೆಗಲ್ಲು **ನಿಗೋದ** – ನರಕ; (ಜೈನ) ಯಾತನೆಗಳಿಗೆ ನಿಕಷಜ್ಞ – ಪರೀಕ್ಸಿಸುವವನು ಆಶ್ರಯವಾದ ಶರೀರ **ನಿಕಷಣ** – ಉಜ್ಜುವುದು **ನಿಗ್ಗ(ಗ್ಗೆ)ಡಿ** – ಬುದ್ದಿಯಿಲ್ಲದವನು **ನಿಕಷದೃಷದ** – ನಿಕಷ **ನಿಗ್ಗವ** – ಆನೆಯ ದಂತ **ನಿಕಷೋಪಲ** – ನಿಕಷ **ನಿಗ್ಗೆಡಿತನ** – ಬುದ್ದಿಗೇಡಿತನ **ನಿಕಾಮ** – ಪರ್ಯಾಪ್ತ, ವಿಪುಲ **ನಿಗ್ರಹ** – ದಂಡನೆ **ನಿಕಾಮಂ** – ವಿಪುಲವಾಗಿ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ **ನಿಗ್ರಹಂಗೆಯ್** – ಹಿಂಸೆ ಕೊಡು **ನಿಕಾಮಕೋಮಳೆ** – ಅತಿಶಯ ಕೋಮಲೆ **ನಿಗ್ರಹಶಂಕೆ** – ಹಿಂಸೆಯ ಭಯ ನಿಕಾಮಿನಿ – ಅತೀಶಯ ಆಸೆಯುಳ್ಳವಳು **ನಿಗ್ರಹಸ್ಥಾನ** – ಸೋಲಿಗೆ ಕಾರಣವಾದುದು **ನಿಕಾಯ** – ಸಮೂಹ **ನಿಗ್ರಹಿಸು** – ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡು **ನಿಕಾರ** – ತಿರಸ್ಕಾರ; ಧಾನ್ಯ ತುರುವುದು **ನಿಫಂಟು** – ಶಬ್ದಕೋಶ **ನಿಕಾರವಟ್ಟೆ** – ಶುಭ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆ **ನಿಘಂಟುಸಮಯ** – ನಿಘಂಟುಶಾಸ್ತ್ರ **ನಿಕಾಶ(ಸ)** – ಸದೃಶ **ನಿಫರ್ಷಣ** – ಉಜ್ಪುವಿಕೆ **ನಿಕೀರ್ಣ** – ತುಂಬಿದ **ನಿಘರ್ಷಿಸು** – ಉಜ್ಜು **ನಿಕುಂಜ** – ಪೊದೆ; ಲತಾಗೃಹ; ಬಳ್ಳಿ ಮನೆ **ನಿಘಾತ** – ಹೊಡೆತ **ನಿಕುಂಭ** – ಈ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ **ನಿಫೃಷ್ಟ** – ಉಜ್ಪಿದ **ನಿಕುರುಂಬ(ಕ)** – ಗುಂಪು **ನಿಚಯ** – ಸಮೂಹ **ನಿಚಿತ** – ಒಳಗೊಂಡ **ನಿಕೃತಿವಿಚ್ಲೇದಿನಿ** – (ಜೈನ) ಮಾಯಾನಿವಾರಣ ವಿದ್ಯೆ **ನಿಚಿತವಚನ** – ತಕ್ಕ ಮಾತು **ನಿಕೃತ್ತ** – ಕತ್ತರಿಸಿದ **ನಿಕೃಷ್ಣಚೇಷ್ಟೆ** – ಕೀಳಾದ ನಡತೆ **ನಿಚುಳ** – ತೊರೆ ಕಣಿಗಿಲೆ **ನಿಕೇತನ** – ಮನೆ; ನೆಲೆ **ನಿಚೋಳಕ** – ಕವಚ, ಹೊದಿಕೆ **ನಿಕ್ಕರುಣ** – ನಿಷ್ಕರುಣ **ನಿಚ್ಚ(೦)** – ನಿತ್ಯ; ಯಾವಾಗಲೂ **ನಿಕ್ತುವ** – ನಿಶ್ವಯ **ನಿಚ್ಚಕ್ತಂ** – ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಭಿಕ್ಸೆ **ನಿಕ್ಕುವಂ** – ನಿಜವಾಗಿಯೂ **ನಿಚ್ಚಟ** – (ನಿಶ್ವಲ) ದೃಢ **ನಿಕ್ಕುಳಸು** – ವಿಲಾಸದಿಂದ ಬಾಗು **ನಿಚ್ಚ(ಟ)ಗಲ** – ಕಡುಗಲಿ **ನಿಕ್ಷಣಿತ** – ಆಭರಣ ಮಾಡುವ ಧ್ವನಿ **ನಿಚ್ಚಟಕ್()** – ನಿಶ್ವಲತೆ **ನಿಚ್ಚಣಿ(ಕೆ)(ಗೆ)** – (ನೀಶ್ರೇಣಿ) ಏಣಿ **ನಿಕ್ವಾಣ** – ಶಬ್ದ **ನಿಕ್ಷಿಪ್ತ** – ಇರಿಸಿದ **ನಿಚ್ಚಲ್(ಲುಂ**) – ನಿತ್ಯವೂ **ನಿಚ್ಚಲವಕ್ತಿ** – ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದ ಹಕ್ಕಿ, ಶಕುನದ **ನಿಕ್ಷೇಪ** – (ಜೈನ) ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಬಗೆ ಹಕ್ಕಿ, ಗೂಬೆ **ನಿ೫೮** – ಎಲ್ಲ **ನಿಚ್ಚವ(ಪ)ಯಣ** – ನಿತ್ಯಪ್ರಯಾಣ **ನಿಚ್ಚಳಮನ** – ನಿಶ್ಕಲ ಮನಸ್ಸು

ನಿಜ – ತನ್ನ; ಸ್ವಂತ **ನಿಜೋದಾರತೆ** – ತನ್ನ ಔದಾರ್ಯ, ಉದಾತ್ತತೆ **ನಿಜ್ಜಾಡಿಸು** – ತಿರಸ್ಕರಿಸು **ನಿಜಕಾಯ** – ತನ್ನ ದೇಹ **ನಿಜಕಲ** – ಸಹಜಶೂರ **ನಿೞಲ(ಳ**) – ಹಣೆ **ನಿಜಗುರು** – ತನ್ನ ಗುರು **ನಿೞಲತಟ** – ಹಣೆಯ ಪ್ರದೇಶ **ನಿಜಜನನಿ** – ತನ್ನ ತಾಯಿ **ನಿೞಲನಿಹಿತಾಂಜಳ** – ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ **ನಿಜಜೀವ** – ತನ್ನ ಜೀವ ಇರಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಮುಗಿದ ಕೈಯವನು **ನಿಜತನು** – ತನ್ನ ದೇಹ **ನಿೞಲಲೋಚನೆ** – ಹಣೆಗಣ್ಣವಳು, ದುರ್ಗೆ **ನಿಜತನೂಭವ** – ತನ್ನ ಮಗ **ನಿೞಲಾಗ್ರ** – ಹಣೆಯ ತುದಿ **ನಿಜತೇಜ** – ತನ್ನ ಕಾಂತಿ **ನಿಟಲೇಕ್ಷಣ** – ಹಣೆಗಣ್ಣು; ಹಣೆಗಣ್ಣ **ನಿಜನಾಥ** – ತನ್ನ ಒಡೆಯ **ನಿಟ್ಡಡಕಿಲ್** – ದೊಡ್ಡ ರಾಶಿ **ನಿಟ್ಟಯಿಸು** – ನೋಡಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸು **ನಿಜನಾಮ** – ತನ್ನ ಹೆಸರು **ನಿಜನಾಮ** – ತನ್ನ ಹೆಸರು **ನಿಟ್ಟಯ್ಗೆ** – ಮುತ್ತೈದೆ **ನಿಜನಿವಾಸ** – ತನ್ನ ಮನೆ **ನಿಟ್ಟಾಯ** – ಕಡುಗಲಿತನ **ನಿಟ್ಟಾಯು** – ನಿಡಿದು ಆಯು, ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸು **ನಿಜಪತಿ** – ತನ್ನ ಒಡೆಯ; ತನ್ನ ಗಂಡ **ನಿಜಮತ್ರ** – ಸ್ವಂತ ಮಗ **ನಿಟ್ಟಾಲ** – ನಿಡಿದು ಆಲಿ, ಅಗಲ ಕಣ್ಣು; ಕಣ್ಣ ನೇರ **ನಿಜಭಗಿನಿ** – ಸ್ವಂತ ಸಹೋದರಿ **ನಿಟ್ಟಾಲಗೊಳ್** – ಕಣ್ಣರಳಿಸು **ನಿಜಘಜಗರ್ವ** – ತನ್ನ ತೋಳ್ಬಲದ ಬಗೆಗಿನ **ನಿಟ್ಟಸು** – ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ **ನಿಟ್ಟೆ** – (ನಿಷ್ಠಾ) ನಿಯಮ, ನಿಷ್ಠೆ; ಶಾಶ್ವತ ಹೆಮ್ಮೆ **ನಿಜಮಾರ್ಗ** – ಸತ್ಯದ ದಾರಿ **ನಿಟ್ಟಾರ** – (ನಿಷ್ಡುರ) ಕಠೋರ **ನಿಜರಕ್ತ** – ತನ್ನ ರಕ್ತ **ನಿಟ್ಲಾರಿಗೊಳ್** – ನಿಡಿದು ಉರಿಗೊಂಡು, **ನಿಜರಿಮ** – ತನ್ನ ಶತ್ರು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು **ನಿಜಲಕ್ಷ್ಮಿ** – ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತು **ನಿಟ್ಟುವಡು** – ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲು **ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ –** ದೀರ್ಘ ನಿಶ್ವಾಸ **ನಿಜವೃತ್ತಿ** – ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವ **ನಿಜಸಣ** – ತನ್ನ ಸಖಿ **ನಿಟ್ಟೆ** – (ನಿಷ್ಠೆ) ನಿಯಮ **ನಿಜಸುತ** – ತನ್ನ ಮಗ **ನಿಟ್ಟೆಗೆವರ್** –ನಿಯಮಕ್ಕೊಳಪಡು **ನಿಜಸ್ವರೂಪ** – ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ **ನಿಟ್ಟೆಗೊಳ್** – ನಿಷ್ಠೆಗೊಳ್ಳು **ನಿಜಾಂಕ** – ತನ್ನ ತೊಡೆ **ನಿಟ್ಟೆಗೊಳಸು** –ನಿಷ್ಠೆಗೊಳಿಸು, ನಿಷ್ಠನನ್ನಾಗಿಸು **ನಿಜಾಂಗನೆ** – ತನ್ನ ಪತ್ನಿ **ನಿಟ್ಟಿಲ್ಲು** – ನಿಡಿದು+ಎಲ್ವು, ಉದ್ದ ಮೂಳೆ; **ನಿಜಾಂಗರುಚಿ** – ತನ್ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ **ನಿಜಾಂತರಂಗ** – ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು **ನಿಟ್ಟಿವಡು** – ನಿಷ್ಠಪಡು, ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ನಿಜಾಂಜಕೆ** – ತನ್ನ ತಾಯಿ **ನಿಟ್ಟಿಸರಿಡು** – ನಿಡಿದು+ಎಸರಿಡು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುದಿಯಲು ನೀರಿಡು **ನಿಜಾಂಸ** – ತನ್ನ ಹೆಗಲು **ನಿಟ್ಟಿಸೞ್** – ನಿಡಿದು ಎಸೞ್, ನೀಳವಾದ ಪಕಳೆ **ನಿಜಾಕೃತಿ** – ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ **ನಿಜಾಗ್ರಜ** – ತನ್ನ ಅಣ್ಣ **ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಲವಳಗೆ** – ನೀಳ ಗರಿಗಳ ಓಲೆಯ ಕಟ್ಟು **ನಿಟ್ಟೈದೆ** – ಸುಮಂಗಲಿ **ನಿಜಾತ್ಯಜ** – ತನ್ನ ಮಗ **ನಿಟ್ಟೊಡಲ್** – ನೀಳ ದೇಹ **ನಿಜಾಧಿಪತಿ** – ತನ್ನ ಒಡೆಯ **ನಿಟ್ಡೊಡಲ** – ನೀಳ ದೇಹಿ ನಿಜಾಪತ್ಯ – ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳು **ನಿಜಾಭ್ಯುದಯ** – ಸ್ವಂತದ ಏಳಿಗೆ **ನಿಟ್ಟೋಟ** – ನಿಡಿದು ಓಟ, ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಓಟ **ನಿಜಾಯತಿ** – ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆ **ನಿಡಿದು** – ನೀಳವಾದುದು; ನೀಳವಾದ **ನಿಜಾಯತ್ತ** – ತನ್ನ ಸೇರಿದ **ನಿಡಿಯ** – ನೀಳವಾಗಿರುವವನು; ನೀಳವಾದ **ನಿಜಾಯುಷ್ಯಾಂತ** – ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಕೊನೆ **ನಿಡಿಯಲರ್ಗಣ್ –** ಅಗಲವಾದ ಹೂವಿನಂತಹ ಕಣ್ಣು ನಿಜಾವಳ – ತನ್ನ ಬಿರುದುಗಳ ಸಮೂಹ **ನಿಜಾವಾಸ** – ತನ್ನ ಮನೆ, ಸ್ವಂತ ಸ್ಥಳ **ನಿಡಿಯಸಿ** – (ನಿಡಿದು+ಅಸಿ) ಉದ್ದ ಕತ್ತಿ **ನಿಡಿಯಸಿಯೊಱೆ** – ನೀಲ ಕತ್ತಿಯ ಒರೆ **ನಿಜೇಶ್ವರ** – ತನ್ನ ಒಡೆಯ **ನಿಜೇಷ್ಟಸಿದ್ದಿ** – ತನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಪೂರೈಕೆ **ನಿಡಿಯೆಸಜ್ಲಣ್** – ನೀಲ ಹೂಪಕಳೆಯಂತಹ ಕಣ್ಣು **ನಿಡುಗಂಬ** – ನೀಳವಾದ ಕಂಬ **ನಿಜೋಜ್ಞಳ** – ಸಹಜ ಪ್ರಕಾಶ **ನಿಡುಗಡಿ** – ನೇರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸು **ನಿಜೋತ್ತಂಸ** – ತನ್ನ ಶಿರಾಭರಣ

ನಿಡುಗಣ್ – ಅಗಲವಾದ ಕಣ್ಣು **ನಿತ್ಯನಿಯಮ** – ಅನುದಿನ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದುದು **ನಿಡುಗಳಲೆ** – ನೀಳವಾದ ಬಿದಿರು **ನಿತ್ಯಪರೀಕ್ಷಣ** – ಸದಾ ಮಾಡುವ ಪರೀಕ್ಷ್ಮೆ **ನಿಡುಗುಡಿ** – ನೀಲವಾದ ಚಿಗುರು **ನಿತ್ಯಮೂಜೆ** – ಅನುದಿನದ ಪೂಜೆ **ನಿಡುಗುರುಕ್** – ನೀಳ ಕೂದಲು **ನಿತ್ಯಪ್ರಯಾಣ** – ಸದಾ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣ **ನಿಡುಗೊಂಬು** – ನೀಳವಾದ ಕೊಂಬೆ **ನಿತ್ಯಮಹ** – ಪ್ರತಿದಿನದ ಪೂಜೆ ನಿಡುಗೊರಲ್ – ನೀಳವಾದ ಕೊರಳು **ನಿತ್ಯಯೌವನ** – ಚಿರ ತಾರುಣ್ಯ **ನಿಡುಗೋಡು** – ಉದ್ದನಾದ ಕೊಂಬು **ನಿತ್ಯರೋಗ** – ಸದಾ ಇರುವ ರೋಗ ನಿಡುಜಡೆ – ನೀಳ ಜಡೆ, ನೀಳ ಜಟೆ **ನಿತ್ಯಲಂಪಟ** – ಸದಾ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವನು ನಿಡುಹಾಗರ – ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವುದು **ನಿತ್ಯವ್ರತ** – ನಿತ್ಯನಿಯಮ ನಿಡುದೆನೆ – ನೀಳ ತೆನೆ; ನೀಳವಾದ ಬುರುಜು **ನಿತ್ಯಸುಖ** – ಶಾಶ್ವತಸುಖ **ನಿಡುದೋಳ್** – ನೀಳ ಬಾಹು **ನಿತ್ಯಾರ್ಥ** – ತಪ್ಪದ ಎಂಬ ಅರ್ಥ **ನಿಡುನನೆ** – ನೀಳವಾದ ಮೊಗ್ಗು **ನಿತ್ಯಾಲಂಬ** – ಸದಾ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ **ನಿಡುನೇಜೆಯ** – ನೀಳ ಈಟಿ **ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ** – ಪ್ರತಿದಿನ ಮಾಡುವ ಉತ್ಸವ **ನಿತ್ನೋದಯ** – ಪ್ರತಿದಿನ ಉದಯಿಸುವವನು;, **ನಿಡುನೇಣ್** – ನೀಳವಾದ ಹಗ್ಗ **ನಿಡುಮ** – ನೀಳತೆ ಸೂರ್ಯ; ಸದಾ ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದುವವನು **ನಿಡುಬತ್ತಳಕೆ** – ನೀಳವಾದಬತ್ಕಳಿಕೆ **ನಿದರ್ಶನ** – ದೃಷ್ಟಾಂತ **ನಿಡುಬಯ್ತಲೆ** – ದೀರ್ಘವಾದ ಬೈತಲೆ ನಿದಾಫ – ಬೆಂಕಿ; ಸುಡುವ; ಬೇಸಗೆ; ಕಡುಬಿಸಿಲು **ನಿದಾಘಕಾಲ** – ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲ **ನಿಡುಬೊಟ್ಟ** – ದೊಡ್ಡ ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟು **ನಿಡುಮಾಳೆ** – ನೀಳ ಹಾರ **ನಿದಾಘತಪ್ತ** – ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂದ **ನಿಡುಮಾಳ** – ದೊಡ್ಡ ಬಯಲು **ನಿದಾಘತಾಪ** – ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳ **ನಿಡುಮೀನ್** – ದೊಡ್ಡ ಮೀನು **ನಿದಾಘಸಮಯ** – ಬೇಸಿಗೆ **ನಿಡುಮೂಗ** – ನೀಳ ಮೂಗುಳ್ಳವನು **ನಿದಾಘಾಕ್ರಾಂತ** – ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ **ನಿಡುಮೆಯ್** – ನೀಲ ದೇಹ ನಿದಾನ – ನಿಧಿ; ವಿಳಂಬ; ರೋಗಪರೀಕ್ಷ್ಮೆ (ಜೈನ) **ನಿಡುವಗೆ** – ನಿಡಿದು ಪಗೆ, ಗಾಢ ಶತ್ರು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂಥದೇ ಸುಖ **ನಿಡುವಯಣ** – ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯಾಣ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ **ನಿದಾನಂಗೆಯ್** – (ಜೈನ) ಮುಂದಿನ **ನಿಡುವಲೆ** – ದೊಡ್ಡ ಬಲೆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂಥದೇ ಸುಖ **ನಿಡುವಾಳೆ** – ನೀಳವಾದ ಬಾಳೆಯ ಮೀನು **ನಿಡುವುರ್ವ** – ನೀಳ ಹುಬ್ಬು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸು **ನಿಡುವೆರಲ್** – ನೀಳ ಬೆರಳು **ನಿದಾನಂಬಡೆ** – ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ನಿದಾನಫಲ** – (ಜೈನ) ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ **ನಿಡುವೊಡೆ** – ನಿಡಿದು ಪೊಡೆ, ನೀಳವಾದ ತೆನೆ **ನಿಡುಸುಯ್** – ನೀಳವಾದ ಉಸಿರು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ 'ನಿದಾನ'ದ **ನಿಡುಸುಯ್ಯೆಲರ್** – ನೀಳವಾದ ಉಸಿರಿನ ಗಾಳಿ ಪರಿಣಾಮ **ನಿತಂಬ** – ಪಿರ್ರೆ; ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ನಿದಾನೆ** – (ಜೈನ) ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ **ನಿತಂಬದ್ದಯಸ** – ಪಿರ್ರೆಯವರೆಗಿನ ಆಳ ಇಂಥದೇ ಸುಖ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಹೊಂದಿದವಳು **ನಿತಂಬಜಂಬ** – ದೊಡ್ಡ ಪಿರೈ ನಿತಂಜನಿ – ದೊಡ್ಡ ಪಿರ್ರೆಯವಳು, ಸುಂದರಿ **ನಿದ್ದೆ** – ಸುಷುಪ್ತಿ, ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿತಂಜನೀಕದಂಬ** – ಚೆಲುವೆಯರ ಗುಂಪು **ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣು** – ನಿದ್ದೆಯ ಭಾರದಿಂದಾಗಿ **ನಿತಂಜನೀಜನ** – ಚೆಲುವೆಯರು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಣ್ಣು **ನಿತಂಜನೀನಿವಹ** – ನಿತಂಬಿನೀಕದಂಬ **ನಿದ್ದೆಗೆಡು** – ನಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲದಿರು **ನಿತಪ್ತ** – ಕಾಂತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ **ನಿದ್ದೆಗೆಯ್** – ನಿದ್ದೆಮಾಡು **ನಿತಪ್ತಾಧರ** – ಒಣಗಿದ ತುಟಿ **ನಿದ್ರಾನಿದ್ರೆ** – (ಜೈನ) ದರ್ಶನಾವರಣೀಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು: ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ದೆ ಬರುವುದು, **ನಿತಾಂತ** – ತುಂಬಿಕೊಂಡ; ಅಧಿಕವಾದ ನೋಡಿ, 'ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ' ಮತ್ತು **ನಿತಾಂತಂ** – ತುಂಬಿಕೊಂಡು; ಅಧಿಕವಾಗಿ ನಿತಾಂತಸಠ – ಅಧಿಕ ಮೂರ್ಖ 'ಫಾತಿಕರ್ಮ' **ನಿತ್ತರಿಸು** – ಸಹಿಸಿಕೊ; ನಿಭಾಯಿಸು; ದಾಟು **ನಿದ್ರಾಪ್ರಬೋಧಿನಿ** – ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವಂಥದು **ನಿತ್ಯನಿಗೋದ** – (ಜೈನ) ಶಾಶ್ವತನರಕಕ್ಕಿಂತ ಕೀಳಾದ **ನಿದ್ರಾಭಾರ** – ನಿದ್ದೆಯ ಗಾಢತೆ

ನಿದ್ರಾಭಾವ – ನಿದ್ರಾ+ಭಾವ, ನಿದ್ದೆಯ ಸ್ಥಿತಿ; **ನಿಪ್ಪೊಸ(ತು)** – ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ(ತು) **ನಿಬಂಧ** – ಕಾರಣ; ನಿಯಮ ನಿದ್ರಾ+ಅಭಾವ, ನಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು **ನಿದ್ರಾಮುದ್ರೆ** – ನಿದ್ದೆ ಕವಿದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿಬಂಧನ** – ಕಟ್ಟುವುದು **ನಿದ್ರಾರಸ** – ನಿದ್ದೆಯ ಸಂತೋಷ **ನಿಬಂಧನೆ** – ನಿಯಮ **ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ** – ನಿದ್ದೆಯಿಂದುಂಟಾಗುವ ಜಡತೆ ನಿಬದ್ದ – ಅಂಟಿಕೊಂಡ **ನಿದ್ರಾಲಂಗನವಿಮುಖ** – ನಿದ್ದೆಯಿಂದ **ನಿಬದ್ದಾಂಜಳ** – ಜೋಡಿಸಿದ ಕೈ, ಬೊಗಸೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವನು **ನಿಬರ್ಹಣ** – ವಧೆ **ನಿದ್ರಾವಿದ್ರಾವಣ** – ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಹೋಗಿಸುವವನು **ನಿಜಡ** – ದಟ್ಟವಾದ **ನಿಜಡಂಬೆಱು** – ದಟ್ಟಗೊಳ್ಳು **ನಿದ್ರಿಸು** – ನಿದ್ದೆಮಾಡು **ನಿಜಡತೆ** – ದಟ್ಟಣೆ **ನಿದ್ರೆ** – ನಿದ್ದೆ; (ಜೈನ) ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ ದರ್ಶನಾವರಣೀಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ನಿೞಡಮತಿ** – ದಡ್ಡ(ತನ) ನೋಡಿ 'ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ' **ನಿಜಡಸ್ಯೂತ** – ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಹೊಲಿದಿರುವುದು **ನಿದ್ರೆಗೆಡು** – ನಿದ್ದೆಗೆಡು **ನಿಜಡಿತ** – ಇಡಿಕಿರಿದ **ನಿದ್ರೆಗೆಯ್** – ನಿದ್ದೆಮಾಡು **ನಿಜಡೋರು** – ನಿಬಿಡ+ಊರು, ತೋರ ತೊಡೆ **ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ಸು** – ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಸು **ನಿಬುದ್ಧಿ** – (ನಿರ್ಬುದ್ಧಿ) ಬುದ್ದಿಹೀನತೆ ನಿಧನ – ಅಂತ್ಯ; ಸಾವು; ಹೂತಿಟ್ಟ ಹಣ ನಿಖ್ಣಂದಿಗ – (ನಿರ್ಬಂಧಿಕ) ಕಟ್ಟಿಗೊಳಗಾದವನು **ನಿಧನವೆತ್ತು** – ಬೈತಿಟ್ಟ ನಿಧಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತು **ನಿಬ್ಬಡವ** – ಕಡುಬಡವ ನಿಧಾನ – ಬೈತಿಟ್ಟ ಹಣ; ಐಶ್ವರ್ಯ; ನೆಲೆ **ನಿಬ್ಬಣ** – ಮದುವೆಯ ಉತ್ಸವ ನಿಧಾನಿ – ಆಶ್ರಯ **ನಿಬ್ಬಣಿಗರ್** – ಮದುವೆಯ ದಿಬ್ಬಣದವರು ನಿಧಿ – ಐಶ್ವರ್ಯ; ಹೂತಿಟ್ಟ ಹಣ; (ಜೈನ) **ನಿಬ್ಬರ** – (ನಿರ್ಭರ) ತುಂಬಿದ; ಬತ್ತುವಿಕೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಒಂಬತ್ತು **ನಿಬ್ಬರಂಜರಿ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳು ನಿಧಿಗಳು, ನೋಡಿ 'ನವನಿಧಿ' **ನಿಬ್ಬರಿಬಾಯ್** – ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿ **ನಿಧಿಯೊಡೆಯ** – ಐಶ್ವರ್ಯದ ಒಡೆಯ **ನಿಬ್ಬರಿಸು** – ತುಂಬಿಕೊ **ನಿಧಿಗಾಣ್** – ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಾಣು **ನಿಬ್ಬೆಗ** – ಉದ್ವೇಗ ನಿಧಿದಾಣ – ಹೂತಿಟ್ಟ ಹಣವಿರುವ ಜಾಗ **ನಿಬ್ಬೆಱಗುವಡು** – ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದು **ನಿಧಿಪತಿತ್ವ** – (ಜೈನ) ನವನಿಧಿಗಳ **ನಿಭ** – ಸಮಾನ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವುದು **ನಿಭೃತ** – ತುಂಬಿದ **ನಿಧಿಮರುಷ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ನಿಭೃತೇಂಗಿತ** – ರಹಸ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವನು **ನಿಧಿಸಮಿತಿ** – (ಜೈನ) ನವನಿಧಿಗಳ ಗುಂಪು **ನಿಮಗ್ನ** – ಮುಳುಗಿದ(ವನು) **ನಿಧೀಶ** – ಕುಬೇರ; (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ನಿಮಿತ್ತ** – ಕಾರಣ; ಗುರಿ; (ಜೈನ) ಭವಿಷ್ಯ **ನಿಧೀಶ್ವರ** – ನಿಧೀಶ ಅರಿಯುವ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ರೀತಿಗಳು: **ನಿಧುವನ** – ಸಂಭೋಗ ಅಂತರಿಕ್ನ (ನಭ), ಭೌಮ, ಅಂಗ, ಸವರ, **ನಿಧುವನನಿಕೇತನ** – ಸಂಭೋಗ ತಾಣ ವೃಂಜನ, ಲಕ್ಷಣ, ಭಿನ್ನ, ಸ್ವಪ್ನ ನಿಮಿತ್ತಜ್ಞ – ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ನಿನತು(ತ್ತು)** – ನಿನ್ನದು **ನಿನ(ನಾ)ದ** – ಶಬ್ದ **ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ** – ತೋರಿಕೆಯ ಕಾರಣ **ನಿನದಂಗೆಯ್** – ಶಬ್ದಮಾಡು **ನಿಮಿತ್ತವಿದ** – ನಿಮಿತ್ತಜ್<u>ಲ</u> ನಿನ್ನೆ - ನೆನ್ನೆ, ಇವತ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ **ನಿಮಿತ್ತಾಂಗ** – (ಜೈನ) ನಿಮಿತ್ತಶಸ್ತ **ನಿಮಿತ್ತಾಭ್ಯಾಸ** – (ಜೈನ) ನಿಮಿತ್ತದೆ ಅಭ್ಯಾಸ **ನಿಪಾತ** – (ಬಾಣ)ಪ್ರಯೋಗ **ನಿಪಾತಿಸು** – ನಾಶಮಾಡು; ಕೊಲ್ಲು **ನಿಮಿತ್ತಿಕ** – ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ನಿಪಾನ** – ಚಿಕ್ಕ ಹೊಂಡ **ನಿಮಿರ್** – ಹರಡು; ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲು **ನಿಮಿಕೆ೯** – ನಿಮಿರುವಿಕೆ, ಹರಡುವಿಕೆ; ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಹೀತ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿದ **ನಿಮಣ** – ನಿಷ್ಣಾತ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ; ಆಧಿಕ್ಯ **ನಿಮಣತೆ** – ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ **ನಿಮಿರ್ಕೆಗುಂದು** – ಅತಿಶಯತೆ ಕುಂದು **ನಿಮಣೆ** – ಪ್ರವೀಣೆ **ನಿಮಿರ್ಕೆವಡೆ** – ಹಿರಿಮೆ ಪಡೆ **ನಿಪ್ಪಸರ** – ಹೆಚ್ಕಾದ **ನಿಮಿರ್ಕೆವೆಱು** – ಹರಡು; ಚಾಚು **ನಿಪ್ಪಸರಂಬೆಱು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು ನಿಮಿರ್ಚು – ಹರಡಿಕೊ; ನೇರಗೊಳ್ಳು; ಮಾಡು **ನಿಪ್ಪುಟಂ** – ಅಧಿಕವಾಗಿ **ನಿಮಿರ್ವೆಱು** – ಉದ್ದವಾಗು

ನಿಮಿಷ – ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸುವುದು; ಒಮ್ಮೆ ರೆಪ್ಪೆ **ನಿರಂಜನಪದ** – ಪರಮಾತ್ಮಪದವಿ **ನಿರಂತ** – ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಮಿಟುಕಿಸುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿಮಿಷಾರ್ಧ – ಅತ್ಯಪ್ಲಕಾಲ **ನಿರಂತರಂ ಮಾಡು** – ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು; ಸದಾ ಕಾಲ **ನಿಮಿಸ** – ನಿಮಿಷ **ನಿರಂತರಾಯ** – ಅಡಚಣೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ನಿರಂತರಿತ** – ನಡುವೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದ, ಒತ್ಕೊತ್ತಾದ **ನಿಮೀಲನ** – ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚು **ನಿಮೀಆತ** – ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ **ನಿರಂಬರ** – ಬತ್ತಲೆ **ನಿಮೀಅತನಯನ** – ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣು(ಳ್ಳವನು) **ನಿರಂಶ** – ಅಂಶವಲ್ಲದ, ಅಖಂಡವಾದ **ನಿಮೀಲತಾಕ್ಷ** – ನಿಮೀಲಿತನಯನ **ನಿರಕ್ಷೀಕೃತ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡಿದ **ನಿರಘ** – ಪಾಪರಹಿತ **ನಿಮೀಲಸು** – ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚು **ನಿರತ** – ತೊಡಗಿರುವ(ವನು) ನಿಮೇಷ – ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸು; ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲ **ನಿರತಿಕ್ರಮ** – ಅತಿಕ್ರಮ ಮಾಡದಿರುವುದು **ನಿಮ್ಗ** – ಆಳವಾದ (ಜಾಗ) **ನಿರತಿಶಯ** – ಬಹಳ ಅತಿಶಯವಾದ **ನಿಮ್ನಗಾತಟ** – ನದಿಯ ದಡ **ನಿಮ್ನಗೆ** – (ನಿಮ್ನಗಾ) ನದಿ **ನಿರತ್ಯಯಂ** – ನಾಶವಿಲ್ಲದುದು(ದವನು) ನಿಮ್ಮನಾಭಿ – ಆಳವಾದ ಹೊಕ್ಕುಳು **ನಿರದ** – ಕೊಂದವನು **ನಿಮ್ನಪ್ರದೇಶ** – ತಗ್ಗಾದ ಜಾಗ **ನಿರಧಿಷ್ಠಾನ** – ಆಧಾರಹಿತವಾದುದು ನಿಮ್ಮಳ – (ನಿರ್ಮಲ) ಶುಭ್ರವಾದ **ನಿರನ್ನವಿಕಾರ** – ಆಹಾರವಿಲ್ಲದುದರಿಂದಾಗುವ ವಿಕಾರ **ನಿಯಂತ್ರಿತ** – ಬಿಗಿದ **ನಿರನ್ವಯ** – ಅನ್ವಯಗೊಳ್ಳದ **ನಿಯತ** – ಹತೋಟಿಗೊಳಗಾದ; ದೃಢವಾದ; **ನಿರನ್ಷೇಷ** – (ಜೈನ) ಸುಖಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಹಾತೊರೆಯದಿರುವುದು; ಸತ್ಪ್ರಣೀತ, ಕ್ರಮಬದ್ಧ **ನಿಯತಂ** – ತಪ್ಪದೆ ಸಮಾನ, ನಿರುಪಾದಾನ, ನಿರನ್ನೇಷ, ನಿಯತಪ್ರತೀತಿ – ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ನಡೆದೇ ದುಶ್ಚರ, ಪ್ರರೂಢ, ಅಹಿಂಸಾವ್ರತ, ತೀರುವುದೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಫಲವಂತ ಎಂಬ ಎಂಟು ಬಗೆಯ **ನಿಯತವೃತ್ತಸ್ಥಿತ** – ಸ್ಥಿರ ನಡತೆಯುಳ್ಲವನು ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ನಿಯತಾಹಂಕೃತಿ** – ಅಹಂಕಾರವನ್ನು **ನಿರಪರಾಧ** – ಅಪರಾದ ಮಾಡದಿರುವುದು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದವನು **ನಿರಪವಾದ** – ಅಪವಾದರಹಿತವಾದುದು **ನಿಯತಿ** – ವಿಧಿ; ನಿಯಂತ್ರಣ **ನಿರಪಾಯ** – ಸುರಕ್ಷಿತತೆ **ನಿಯತಿಕ್ರಮ** – ನಿಗದಿತ ರೀತಿ **ನಿರಪೇಕ್ಷ** – ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಆಸೆಪಡದವನು **ನಿಯತೇಂದ್ರಿಯ** – ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿದವನು **ನಿರಪೇಕ್ಷಕ** – ಅಪೇಕ್ಸೆಯಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರಯ** – ನರಕ **ನಿಯತ್ಯಂಗನೆ** – ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ **ನಿಯಮ** – ನಿಗ್ರಹ; ಕಟ್ಟಳೆ; ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಆಚರಣೆ **ನಿರಯಕ್ಷೇತ್ರ** – ನರಕಪ್ರದೇಶ ನಿಯಮಜ್ಞ – ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ನಿರಯಜ** – ನರಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು **ನಿಯಮನಿಧಾನ** – ತಪವನ್ನೇ **ನಿರಯನಿಳಯ** – ನಿರಯಕ್ಸೇತ್ರ **ನಿರಯಭವ** – ನಿರಯಜ ನಿಧಿಯಾಗುಳ್ಳವನು, ತಪಸ್ವಿ **ನಿಯಮಾಂತರಿತ** – ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ನಿರಯವಾಸ** – ನರಕವಾಸ ನಿಯಮಿಸು – ನಿರ್ಬಂಧಿಸು; ಅಪ್ಪಣೆಗೈ; **ನಿರರ್ಥ** – ನಿಷ್ಬಲ **ನಿರರ್ಥಕ** – ವೃರ್ಥವಾದುದು ಗೊತ್ತುಮಾಡು **ನಿಯಾಮಿಸು** – ನಿಯಮಿಸು **ನಿರರ್ಥಕಂ**– ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ **ನಿರರ್ಥಕರ** – ಸಾರ್ಥಕ್ಯವಿಲ್ಲದ **ನಿಯುಕ್ತ** – ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ **ನಿರಲ(ಳ)ಂಕಾರ** – ಅಲಂಕಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ **ನಿಯುದ್ದ** – ದ್ವಂದ್ವಗಾಳಗ **ನಿಯುದ್ದರಂಗ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಕಣ **ನಿರವ** – ನಿರೂಪ **ನಿಯೋಗ** – ಕಾರ್ಯ; ಸೇರುವುದು; ಸೇವೆ **ನಿರವದ್ಯ** – ಕಳಂಕರಹಿತ; ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು **ನಿಯೋಗಿ** – ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿ **ನಿರವದ್ಯಚರಿತ್ರ** – ದೋಷರಹಿತ ನಡವಳಿಕೆಯವನು **ನಿರವದ್ಯಮಾರ್ಗ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಾದಿ **ನಿಯೋಜಿತ** – ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ **ನಿಯೋಜಿಸು** – ಸೇರಿಸು; ನೇಮಿಸು **ನಿರವದ್ಯವಿದ್ಯೆ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವಿದ್ಯೆ **ನಿರಂಕುಶೆ** – ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಣಿ; ತಡೆಯಿಲ್ಲದವನು **ನಿರವದ್ಯವೃತ್ತ** – ನಿರವದ್ಯಚರಿತ್ರ **ನಿರವದ್ಯಾಚಾರ** – ಉನ್ನತ ಆಚಾರ(ವುಳ್ಳವನು) ನಿರಂಜನ – ಕಣ್ಣ ಕಾಡಿಗೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದ(ವನು) **ನಿರವದ್ಯಾನ್ವಯ** – ದೋಷವಿಲ್ಲದ ವಂಶ

ನಿರವದ್ಯಾಹಾರ – ಪರಿಶುದ್ಧ ಆಹಾರ ನಿರುದ್ದಕರ – ತಡೆಯುವ ಕೈ **ನಿರವಧಿ** – ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ **ನಿರುದ್ಧಕರಣ** – ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವಿಕೆ **ನಿರವಧಿಕ** – ಅತಿಶಯವಾದ **ನಿರುದ್ದಯೋಗ** – ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಡುವ **ನಿರವಶೇಷ** – ಏನೂ ಉಳಿಯದ; ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ **ನಿರವಶೇಷಂ** – ಉಳಿಯದಂತೆ; ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ **ನಿರುದ್ದೇಂದ್ರಿಯೆ** – ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿದವಳು **ನಿರುಪಮ** – ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ನಿರವಸ್ಥೆ – ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಘಟ್ಟಗಳಿಲ್ಲದವನು **ನಿರುಪಮಚರಿತ್ರೆ** – ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ **ನಿರವಿಸು** – ನಿರೂಪಿಸು; ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊ; ನಿಯಂತ್ರಿಸು ನಿರಸನ – ಹೊರಹಾಕುವುದು; ಕೊನೆ ನಡತೆಯುಳ್ಳವಳು ನಿರಸ್ತ – ದೂರೀಕರಿಸಿದ; ಮೀರಿಸಿದ **ನಿರುಪಮತೇಜ** – ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ **ನಿರಸ್ತಮಿತ** – ಹೊರಹಾಕಿದ ತೇಜಸ್ಸು(ಳ್ಳವನು) **ನಿರುಪಮಸುಖ** – ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಮೀರಿದ ಸುಖ **ನಿರಳಂಕೃತಿ** – ಅಲಂಕಾರರಹಿತ **ನಿರಾಕರಣಂಗೆಯ್** – ಅಲ್ಲಗಳೆ **ನಿರುಪಮಾನ** – ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದ **ನಿರಾಕರಿಸು** – ನಿರಾಕರಣಂಗೆಯ್ **ನಿರುಪಮಿತ** – ಹೋಲಿಸಲಾಗದ **ನಿರುಪಾದಾನ** – (ಜೈನ) ಭೋಗವಸ್ತುವನ್ನು **ನಿರಾಕಾರ (ಅನಶನ)** – (ಜೈನ) ಯಾವುದೇ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಉಪವಾಸ ಬಯಸದ ಹಾಗೂ ಸ್ವೀಕರಿಸದ **ನಿರಾಕುಲ(ಳ)** – ದುಃಖವಿಲ್ಲದ ಮನೋಭಾವ **ನಿರಾಕುಲ(ಳ)ಂ** – ನಿರುಮ್ಮಳವಾಗಿ **ನಿರುಪಾಧಿಕ** – ತೊಂದರೆಗಳಿಗೊಳಗಾಗದ **ನಿರೂಪಕ್ರಿಯಾಪ್ರವೃತ್ತ** – ತತ್ತೋಪದೇಶಕ **ನಿರಾಕುಳತೆ** – ನಿರುಮ್ಮಳ **ನಿರೂಪಣ** – ವಿವರಿಸುವಿಕೆ **ನಿರಾಕೃತ** – ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ **ನಿರಾತಂಕ** – ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ **ನಿರೂಪಿಸು** – ವಿವರಿಸು **ನಿರಾದರ** – ಆದರವಿಲ್ಲದ **ನಿರ್ಕಲಸು** – ಬೆರೆತುಕೊ **ನಿರಾದಾನ** – ಪರಿಣಾಮರಹಿತ **ನಿರ್ಗಡಿ** – ವಿಚಾರಹೀನ **ನಿರ್ಗತ** – ಈಚೆಗೆ ಹೊರಟ **ನಿರಾನಂದ** – ಆನಂದವಿಲ್ಲದೆ **ನಿರಾಪೇಕ್ಷ** – ನಿರಪೇಕ್ಷ, ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಸುಲಭ ನಿರ್ಗಮ(ನ) – ಹೊರಹೊರಡುವಿಕೆ **ನಿರಾಭರಣ** – ಆಭರಣವಿಲ್ಲದ, ಅಲಂಕಾರರಹಿತತೆ **ನಿರ್ಗಲ(೪)ತ**– ಸೋರಿಹೋದ ನಿರ್ಗಹನ – ಆಳವಿಲ್ಲದ; ಸುಲಭವಾದ **ನಿರಾಮಯ** – ರೋಗ ಚಿಂತೆಗಳಿಲ್ಲದ; ಮೋಕ್ಸ **ನಿರ್ಗಹನವೃತ್ತಿ** – ಹಗುರ ರೀತಿ; ಸುಲಭ ರೀತಿ **ನಿರಾಲಂಬನ** – ಆಧಾರರಹಿತ **ನಿರಾಲಸ್ಯ** – ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದುದು **ನಿರ್ಗಾವಿಲ** – ದಡ್ಡನಲ್ಲದವನು **ನಿರಾಲೋಚಂ** – ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ **ನಿರ್ಗುಂಡಿ** – ಲಕ್ಕಿ ಗಿಡ, ಸಿಂಧುವಾರ **ನಿರ್ಗುಣ** – ಗುಣರಹಿತ; ನಿಷ್ಕರುಣಿ **ನಿರಾಶ್ರಯ** – ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ **ನಿರಾಸ್ರವ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮದಿಂದ **ನಿರ್ಗುಣತ್ವ** – ಗುಣಾತೀತ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡವನು, ನೋಡಿ, 'ಆಸ್ತವ' **ನಿರ್ಗೇಡಿ** – ಬುದ್ದಿಗೇಡಿ **ನಿರ್ಗೋತ್ರ** – ದೇಶಬಂಧುಗಳನ್ನು **ನಿರಾಳಂ** – ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ **ನಿರಿ** – ಚುಚ್ಚು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು **ನಿರಿಂದ್ರಿಯ** – ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ **ನಿರ್ಗ್ರಂಥ** – ಬತ್ತಲೆ; ನಿರ್ಮಲವಾದುದು; ಶ್ರವಣ **ನಿರಿಂದ್ರಿಯಸುಖ** – ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ **ನಿರ್ಗ್ರಂಥಯತಿ** – ಜೈನಯತಿ **ನಿರ್ಗ್ರಂಥರೂಪ(ಮ)** – ದಿಗಂಬರತ್ವ; ಬತ್ತಲೆ **ನಿರೀಕ್ಷಣ** – ದೃಷ್ಟಿ **ನಿರ್ಘಾತ** – ಸಿಡಿಲು; ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ನು; ಕತ್ತಿಕಾಳಗದ ಒಂದು ವರಸೆ **ನಿರೀಕ್ಷಿಸು** – ನೋಡಿ ನಿರೀಶ – ಒಡೆಯನಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರ್ಘಾತವಾತ** – ಸಿಡಿಲು ಬಡಿಯುವುದು **ನಿರೀಹ** – ಬಯಕೆಗಳಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರ್ಘೃಣ** – ನಿಷ್ಕರುಣಿ **ನಿರೀಹತಾವೃತ್ತಿ** – ಆಸೆಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವ **ನಿರ್ಘೋಷ(ಣ)** – ಮೊರೆತ; ಜೋರಾದ ಧ್ವನಿ **ನಿರ್ಜಂತುಕ** – ಜನರಿಲ್ಲದ **ನಿರೀಹಿತ** – ಆಸೆಗಳಿಲ್ಲದವನು **ನಿರ್ಜಡ** – ಜಡತ್ತವಿಲ್ಲದ, ಹುರುಪಿನ ನಿರುಜ – ರೋಗಗಳಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರುತಂ** – ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ **ನಿರ್ಜರ** – ದೇವತೆ **ನಿರುತ್ತರೆ** – ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ಸಮರ್ಥಳಾಗದವಳು **ನಿರ್ಜರಕರಣ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಕ್ಷಯಗೊಳಿಸುವುದು ನಿರುದ್ದ – ತಡೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ **ನಿರ್ಜರಪರ** – ರಾಕ್ಸಸ

ನಿರ್ಜರಪರಭಂಗ – ನಿರ್ಜರಪರ+ಭಂಗ, ನಿರ್ನೀತ – ನಿರ್ಣೀತ, ತೀರ್ಮಾನಗೊಂಡ **ನಿರ್ನೀರದ** – ಮೋಡವಿಲ್ಲದ ರಾಕ್ಷಸಸಂಹಾರಿ **ನಿರ್ಜರಾತತ್ವ** – (ಜೈನ) ಏಳು ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ನಿರ್ನೆರ** – ಆಧಾರರಹಿತ ನೋಡಿ, 'ಸಪ್ತತತ್ವ' **ನಿರ್ನೆರಂ** – ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ, ಅಕಾರಣ **ನಿರ್ಜರಾರ್ಯ** – ಬೃಹಸ್ಪತಿ **ನಿರ್ಬಂಧ** – ದೃಢತೆ **ನಿರ್ಜರಾವಿಧಿ** – (ಜೈನ) ನಿರ್ಜರಾತತ್ವ **ನಿರ್ಬಂಧಿಕ** – ಒತ್ತಾಯಿಸುವವನು **ನಿರ್ಜರಿಸು** – ಕರ್ಮಕ್ಸಯಮಾಡು **ನಿರ್ಬಾಧಂ** – ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ **ನಿರ್ಜರೆ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ; (ಜೈನ) ನಿರ್ಜರಾತತ್ವ **ನಿರ್ಬಾದ್ಧಿತನ** – ಬುದ್ದಿಗೇಡಿತನ **ನಿರ್ಜರಾನುಪ್ರೇಕ್ಷೆ** – (ಜೈನ) ಜೈನಮುನಿಗಳ **ನಿರ್ಬೇಗ** – (ನಿರ್ವೇಗ) ವೈರಾಗ್ಯ ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನಚಿಂತನೆ: **ನಿರ್ಭಂಗ** – ನಾಶರಹಿತ ನೋಡಿ, 'ಅನುಪ್ರೇಕ್ಷೆ' ಮತ್ತು **ನಿರ್ಭರ** – ತುಂಬಿದ ದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇಕ್ನೆ ನಿರ್ಭರಂ – ತುಂಬಿದಂತೆ **ನಿರ್ಜಳ** – ಬತ್ತಿಹೋದ **ನಿರ್ಭರಗರ್ಭ** – ತುಂಬು ಬಸಿರು **ನಿರ್ಜಿತ** – ಗೆದ್ದ **ನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿ** – ಗಾಢ ಭಕ್ತಿ **ನಿರ್ಜೀವತೆ** – ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿರ್ಭರಯೌವನ –** ತುಂಬು ಹರಯ **ನಿರ್ಝರ** – ಗಿರಿನದಿ **ನಿರ್ಭರರಾಗ** – ಅತಿಶಯ ಪ್ರೀತಿ **ನಿರ್ಝರಜಲ** – ಗಿರಿನದಿಯ ನೀರು **ನಿರ್ಭರಸ್ತೇದ** – ತುಂಬ ಬೆವರು **ನಿರ್ಝರಪ್ಪವ** – ಗಿರಿನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ **ನಿರ್ಭರಾನಂದ** – ಅತ್ಯಾನಂದ **ನಿರ್ಣಯಾರ್ಥ** – ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥ **ನಿರ್ಭರಾನಂದೆ** – ತುಂಬು ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವಳು **ನಿರ್ಣಯಿಸು** – ಆಚರಿಸು **ನಿರ್ಭರೋಕ್ತಿ** – ಬಿರುನುಡಿ **ನಿರ್ಭತ್ರೀತ** – ತಿರಸ್ಕೃತವಾದ **ನಿರ್ಣೀತ** – ನಿಶ್ಚಿತಗೊಂಡ **ನಿರ್ದಯ** – ದಯಾರಹಿತ **ನಿರ್ಭವ** – ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರ್ದಯೆ** – ದಯೆಯಿಲ್ಲದ(ವಳು) **ನಿರ್ಭನ್ನ** – ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ **ನಿದಾ(ಧಾ)೯ೞನು** – ಬಿಸುಡು, ತಿರಸ್ಕರಿಸು **ನಿರ್ಭೇದತೆ** – ಸೀಳಲಾರದುದು **ನಿರ್ಭೇದಿ** – ಸೀಳುವವನು **ನಿರ್ದಾಯಾದ್ಯ** – ದಾಯಾದಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿರ್ದಾರಕ** – ಸೀಳುವವನು **ನಿರ್ಭೇದಿಸು** – ಸೀಳು **ನಿರ್ದಾರಿಸು** – ಸೀಳು **ನಿರ್ಮತ್ವರ** – ಅಸೂಯೆಯಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರ್ದೇಶ** – ದೇಶವಿಲ್ಲದ; ಆದೇಶ **ನಿರ್ಮಥನ** – ಕಡೆಯು; ನಾಶಮಾಡು **ನಿರ್ದೋಷ** – ದೋಷವಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರ್ಮಲ** – ನಿಷ್ಕಲ್ಮಶ **ನಿರ್ದೋಷತೆ** – ದೋಷರಹಿತತೆ **ನಿರ್ಮಲ(ಳ)ತೆ** – ಶುದ್ಧತೆ **ನಿರ್ದೋಷಿ** – ದೋವಿಲ್ಲದವನು **ನಿರ್ಮಲತೆವೆಱು** – ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗು **ನಿರ್ಮಲ(ಳ)ತ್ವ** – ಪರಿಶುದ್ಧತೆ **ನಿರ್ದ್ಷಂದ್ರ** – ಎರಡಿಲ್ಲದ; ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲದ **ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವಭಾವ** – ದ್ವಂದ್ವಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ **ನಿರ್ಮಲಾಕ್ಷತೆ** – ಪವಿತ್ರಾಕೃತೆ **ನಿರ್ಮಳೀಕೃತ** – ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸು **ನಿರ್ಧನ** – ಬಡವ, ಹಣವಿಲ್ಲದವನು **ನಿರ್ಮಳಮೌಕ್ತಿಕ** – ಅಸಲಿ ಮುತ್ತು **ನಿರ್ಧರಂಗೈ** – ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳು **ನಿರ್ಮಳಾಂಭ** – ಶುದ್ದವಾದ ನೀರು **ನಿರ್ಧಾಮಧೂಮಂ** – ಹೊಗೆಯೂ ಉಳಿಯದಂತೆ **ನಿರ್ಮಾಣ** – ರಚಿಸುವುದು **ನಿರ್ಮಾಪಣ** – ಕಟ್ಟಿಸುವುದು **ನಿರ್ಧಾರಣ** – ನಿಶ್ಚಯ **ನಿರ್ಧೂತ** – ಹರಡಿಕೊಂಡ **ನಿರ್ಮಿತ** – ರಚಿತವಾದುದು **ನಿರ್ಧೌತ** – ತೊಳೆದ **ನಿರ್ಮಿಸು** – ರಚಿಸು **ನಿರ್ನವಿಸು** – ಬಾಗು **ನಿರ್ಮಾಕ್ತಿ** – ಬಿಡುಗಡೆ; ಮೋಕ್ಸ **ನಿರ್ನಾಮಿಕೆ** – ಹೆಸರಿಲ್ಲದವಳು **ನಿರ್ಮಾಕ್ತೋಷ್ಣ** – ನಿರ್ಮಾಕ್ತ+ಊಷ್ಣ, ಬಿಸಿಯಿಲ್ಲದ ನಿರ್ನಿಕ್ತ – ತೊಳೆದ **ನಿರ್ಮೂಲಂಮಾಡು** – ಬೇರುಸಮೇತ ಕಿತ್ತಸೆ **ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ** – ಕಾರಣರಹಿತವಾಗಿ **ನಿಮೂ೯ಲನ** – ಬೇರುಸಹಿತ ಕೀಳುವುದು ನಿರ್ನಿಮೇಷ – ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸದ; ದೇವತೆ **ನಿರ್ಮಲನಂಗೆಯ್** – ಬೇರುಸಮೇತ ಕಿತ್ತಸೆ **ನಿರ್ನಿಮೇಷದ್ವೇಷಿ** – ದೇವತೆಗಳ ದ್ವೇಷಿ, ರಾಕ್ಷಸ **ನಿರ್ಮೂಲನಕರ** – ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತೆಸೆಯುವವನು **ನಿರ್ನಿಮೇಷಾಕ್ಷಿ** – ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸದ ಕಣ್ಣು **ನಿರ್ಮೂಅ(೪)ಸು** – ನಿರ್ಮಲನಂಗೆಯ್

ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ದೇಹದ ಮೇಲೆ **ನಿರ್ಮೋಹ** – ಮೋಹರಾಹಿತ್ಯ **ನಿರ್ಮೋಹಿ** – ಮೋಹರಹಿತನಾದವನು ಪ್ರೇಮ ಅಥವಾ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ನಿರ್ಯದ್ದಾನಗಜ – ನಿರ್ಯತ್+ದಾನಗಜ, ಸುರಿಸುವ **ನಿರ್ವಿದ್ಯ** – ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು ಮದೋದಕದ ಆನೆ, ಮದಿಸಿದ ಆನೆ **ನಿರ್ವಿಶೇಷ** – ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಮಾನ; ನಿರ್ಯಾಣ – ಆನೆಯ ಕುಡಿನೋಟ ನಿರ್ವಿಶೇಷಬ್ರಹ್ಮ **ನಿರ್ಯಾತ** – ಹೊರಹೋದ ನಿರ್ವಿಷ – ವಿಷ ಇಳಿಯುವುದು; ವಿಷವಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಯಾಪಕಾಚಾರ್ಯ – (ಜೈನ) **ನಿರ್ವಿಷಯ** – ವಿಷಯಾಸಕ್ಕಿಯಿಲ್ಲದುದು **ನಿರ್ವಿಷೀಕರಣ** – ವಿಷ ಇಳಿಸುವುದು ಸಲ್ಲೇಖನಪ್ರತವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವವನು **ನಿರ್ಯಾಸ** – ಮರದಿಂದ ಒಸರುವ ಅಂಟು ನಿರ್ವಿಷೀಕರಣಂಗೆಯ್ – ವಿಷ ಇಳಿಯುವಂತೆ ನಿರ್ಯಾಹ - ಬಾಗಿಲು; ತಲೆಯ ಆಭರಣ ಮಾಡುವುದು **ನಿರ್ವೃತ** – ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆದ(ವನು) **ನಿರ್ಲಜ್ಞ** – ಲಜ್ಪೆಯಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿರ್ಲಜ್ಞಕೆ** – ಲಜ್ಪೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ **ನಿವೃ೯ತಿ** – ಮುಕ್ಕಿ ನಿಲ್ಯಯ - ನಾಶರಹಿತನಾದವನು **ನಿರ್ವೃತಿಕರ** – ಸಂತಸದಾಯಕ – ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ– ನಿರ್ಲೋಚಿಸು - ತುಳಿದುಹಾಕು **ನಿರ್ವೃತಿಪದ** – ಮೋಕ್ಸಪದವಿ **ನಿರ್ವಂದ** – ನಿರ್ಬಂಧ, ಒತ್ತಾಯ **ನಿರ್ವೃತಿವಿದೂರ** – ಮೋಕ್ಸಕ್ಕೆ ದೂರನಾದವನು **ನಿರ್ವಚಿಸು** – ವಿವರಿಸು **ನಿರ್ವೃತಿಸೌಖ್ಯ** – ಮುಕ್ತಿಯ ಸುಖ **ನಿರ್ವರಂ** – ಬಿರುಸಾಗಿ **ನಿರ್ವೇಗ** – ಬೇಸರ; ವೈರಾಗ್ಯ **ನಿರ್ವರಂಪೊಯ್** – ಬಿರುಸಾಗಿ ಅಪ್ಪಳಿಸು **ನಿರ್ವೇಗರಸ** – ವಿರಕ್ತಿಯ ಭಾವ(ವುಳ್ಳವನು) ನಿರ್ವರ್ತಕ – ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂರೈಸುವ **ನಿರ್ವೇದ** – ದುಃಖ **ನಿರ್ವೇದಂಗೊಳ್** – ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸು **ನಿರ್ವರ್ತಿತ** – ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ **ನಿರ್ವರ್ತಿಸು** – ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸು **ನಿರ್ವೇದನಿ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ **ನಿರ್ವಹಣಲೇಖೆ** – ಚಿತ್ರರಚನೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಪಾಪಫಲವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು, ನೋಡಿ, 'ಧರ್ಮಕಥೆ' ಬರೆಯುವ ಮುಕ್ತಾಯರೇಖೆಗಳು **ನಿರ್ವಹಣಸ್ಥಿತಿ** – ಮುಕ್ಕಾಯದ ಹಂತ **ನಿರ್ವೈ** – ಹೊಯ್ದಾಟವಿಲ್ಲದ **ನಿರ್ವಹಿಸು** – ಮುಂದುವರೆಸು; ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ **ನಿರ್ವ್ಯಗ್ರತೆ** – ಹೊಯ್ದಾಟವಿಲ್ಲದುದು, ನಿಶ್ಚಿಂತೆ ಮುಗಿಸು; ಧರಿಸು **ನಿರ್ವ್ಯಾಭಚಾರ** – ಚಂಚಲತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಸ್ಥಿರತೆ ನಿರ್ವಾಣ – ಮುಗಿತಾಯ; ಬತ್ತಲೆತನ; ಮೋಕ್ಸ್ **ನಿರ್ವ್ಯಯ** – ಕಡಿಮೆಯಾಗದ; ಮೋಕ್ಸಪದವಿ **ನಿರ್ವಾಣಪದ** – ಮೋಕ್ಸಪದವಿ **ನಿವ್ಯಾ೯ಕುಲ(ಳ)** – ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಮ್ಯಾಜ – ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ; ಕಪಟರಹಿತವಾದ **ನಿರ್ವಾಣಪೂಜೆ** – ಮೋಕ್ಷ್ಬ ಗಳಿಸಿದವನ ಪೂಜೆ ನಿರ್ವಾಣಭೂಮಿ – ನಿರ್ವಾಣ ಪಡೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರ **ನಿರ್ವಾ೯ಜ೦** – ಸುಮ್ಮನೆ ನಿರ್ಮಾಣರೇಖೆ - ನಿರ್ವಹಣಲೇಖೆ; ಸೀಮಾರೇಖೆ **ನಿರ್ವ್ಯಾಜಶೌರ್ಯ** – ಸಹಜಶೌರ್ಯ **ನಿರ್ವಾಣರೇಖೆಗೊಳ್** – (ಚಿತ್ರದ) ಕೊನೆಯ **ನಿರ್ವ್ಯಾಧಿತ** – ರೋಗವಿಲ್ಲದ **ನಿರ್ವಣ** – ದೋಷವಿಲ್ಲದ; ಗಾಯವಿಲ್ಲದ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸು **ನಿರ್ವಾಣರೇಖೆವಡೆ** – ನಿರ್ವಾಣರೇಖೆಗೊಳ್ **ನಿರ್ಹಾಸ** – ಅರಳದ; ಜೋಲುಬೀಳದ **ನಿರ್ವಾಣೋರ್ವಿ** – ನಿರ್ವಾಣ+ಉರ್ವಿ, **ನಿರ್ಹೇತುಕ** – ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ್ದು ನಿರ್ವಾಣಭೂಮಿ **ನಿಲ್** – ಗತಿಮುಕ್ಕವಾಗು; ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಾತ – ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸು; ಸ್ಥಿರವಾಗು **ನಿರ್ವಾಪಣ** – ನೀಗುವಿಕೆ **ನಿಲ(ಳ)ಯ** – ಆವಾಸ, ಮನೆ **ನಿರ್ವಾಯ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ **ನಿಲವು** – ನೆಲಸುವಿಕೆ ನಿರ್ವಾಹ – ಉಪಾಯ **ನಿಅ(೪)೦ಪ** – ದೇವತೆ **ನಿರ್ವಾಹರೇಖೆ** – ನಿರ್ವಹಣಲೇಖೆ ನಿಅ(೪)oಪನಿಲ(೪)ಯ - ದೇವತೆಗಳ ಆವಾಸ, **ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ** – ವಿಕಲ್ಪಗೊಳ್ಳದ(ವನು), ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ವರ್ಗ **ನಿರ್ವಿಕಾರತೆ** – ಬದಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿಲಮ** – ನಿಲ್ಲಿಸು; ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸು **ನಿರ್ವಿಫ್ನ –** ತೊಡಕಿಲ್ಲದ **ನಿಅಸು** – ನಿಲಿಮ **ನಿರ್ವಿಚಾರ** – ಆಲೋಚಿಸದಿರುವುದು **ನಿಲುಂಬು** – ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಪುಂಜೀಕರಿಸು; <u>ಗುಂಪಾಗು</u>

ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಗ್ಗರ್ಶನದ ಎಂಟು

ನಿರ್ಮೋಕ – ಹಾವಿನ ಪೊರೆ

ನಿಲೆನುಡಿ – ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು **ನಿಶಾನಿರಸನ** – ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆ **ನಿಲ್ಲಸು** – ತಲುಪು, ಎಟುಕು **ನಿಶಾಪ್ರವೇಶ** – ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಾರಂಭ **ನಿಲ್ಮಾನಸ** – ನಿಂತ ಮನುಷ್ಯ **ನಿಶಾಮಧ್ಯ** – ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ **ನಿಲ್ಲದಿಕೆ** – ನಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ನಿಶಾಮುಖ** – ನಿಶಾಪ್ರವೇಶ **ನಿವರ್ತನ** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ನಿಶಾವಸಾನ** – ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆ, ಬೆಳಗು **ನಿವರ್ತನೆ** – ವಾಪಸಾಗುವುದು **ನಿಶಾಸ** – ಅನಿಯಂತ್ರಿತ **ನಿವರ್ತಿಸು** – ಮರೆಯಾಗು **ನಿಶಿತ** – ಹರಿತವಾದ **ನಿವಸನ** – ಉಡುಗೆ **ನಿಶಿತಮತಿ** – ಹರಿತವಾದ ಬುದ್ದಿ(ಯವನು)(ಳು) **ನಿವಹ** – ಸಮೂಹ **ನಿಶಿತವಿಶಿಖ** – ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ ನಿವ(ವಾ) ಆವಟ್ಟ – ನಿವಾಳಿಗೊಳ್ಳು **ನಿಶಿತಾಸ್ತ** – ನಿಶಿತವಿಶಿಖ **ನಿಶೀಥ** – ಇರುಳು, ನಡುವಿರುಳು **ನಿವ(ವಾ)ಳಸು** – ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆ, ಸುತ್ತಿಸು **ನಿವಾತ** – ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದ **ನಿಶೆ** – ಇರುಳು **ನಿವಾರಿಸು** – ಹೋಗಿಸು **ನಿಶ್ಚಂಡತೆ** – ಸಮಾಧಾನ, ನಿಶ್ಚಿಂತೆ **ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್** – ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರು **ನಿವಾಸ** – ಮನೆ; ಆಶ್ರಯ **ನಿವಾಸಿ(ನಿ)** – ವಾಸಿಸುವವನು(ಳು) **ನಿಶ್ಚಯಗುಣ** – ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಸ್ವಭಾವ **ನಿವಾಳ** – ಆರತಿ; ದೃಷ್ಟಿಪರಿಹಾರಕ **ನಿಶ್ಚಯಗುಣಿ –** ನಿಶ್ಕಲವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು **ನಿವಾಳವಟ್ಟಂ(ಟ್ಟು)ಮಾಡು** – ನಿವಾಳಿಸಿದಂತೆ **ನಿಶ್ಚಯಿಸು** – ತೀರ್ಮಾನಮಾಡು ನಾಶವಾಗು **ನಿಶ್ವರಣ** – ಆಸರೆಯಿಲ್ಲದವನು **ನಿವಾಳಸು** – ಆರತಿಯೆತ್ತು; ದೃಷ್ಟಿತೆಗೆ **ನಿಶ್ಟಲ(ಳ)** – ಅಲುಗದ್ದು; ಬೆಟ್ಟ; ದೃಢತೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿವಿಷ್ಣ – ಕುಳಿತುಕೊಂಡ(ವನು); ನೆಲೆಗೊಂಡ **ನಿಶ್ಟಲ(ಳ)ತೆ** – ಸ್ಥಿರತೆ **ನಿವೃತ** – ಸುತ್ತುವರಿದ **ನಿಶ್ಚಲಪ್ರದೀಪ** – ಅಲುಗಾಡದ ದೀಪ **ನಿಶ್ವಲಚಿತ್ತೆ** – ದೃಢಮನಸ್ಸಿನವಳು **ನಿವೃತ್ತಿ** – ಬಿಡುಗಡೆ; ವೈರಾಗ್ಯ **ನಿವೃತ್ತಿಧರ್ಮ** – ವೈರಾಗ್ಯಪರತೆ **ನಿಶ್ಟಲೆ** – ದೃಢವಾದವಳು **ನಿವೃತ್ತಿಪರಿಣತಿ** – ವೈರಾಗ್ಯಭಾವ **ನಿಶ್ಚಳಚಿತ್ತ** – ದೃಢ ಮನಸ್ಸು(ಳೃವನು) **ನಿವೇದಕ** – ಹೇಳುವ(ವನು) **ನಿಶ್ಚಳಪಕ್ಷ್ಯ** – ಅಲುಗದ ರೆಪ್ಪೆ(ಯವನು) **ನಿವೇದಿತ** – ನಿರೂಪಣೆಗೊಂಡ(ವನು) **ನಿಶ್ಚಿಂತಂ** – ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ **ನಿವೇದಿಸು** – ನಿರೂಪಿಸು; ಅರ್ಪಿಸು **ನಿಶ್ಚಿಂತತೆ** – ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿವೇಶ** – ಸ್ಥಳ ನಿಶ್ಚಿತ – ನಿರ್ಣಯಗೊಂಡ **ನಿವೇಶಿತ** – ಇರಿಸಲಾದ **ನಿಶ್ಚಿತಮನ** – ಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಸು(ಳ್ಳವನು) **ನಿವೇಶ್ಯ** – ಇರಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ(ದ್ದು) **ನಿಶ್ಚಿದ್ರ** – ಬಿರುಕಿಲ್ಲದ, ಸೀಳಕವಿಲ್ಲದ **ನಿಶಟ** – ರಾಕ್ಷ್ಮಸ **ನಿಶ್ರಾವ** – ಗಂಜಿ **ನಿಶತ** – ಹರಿತವಾದ **ನಿಶ್ರೇಣಿ** – ಏಣಿ **ನಿಶಾಂತ** – ಆವಾಸ; ನಿಶಾ+ಅಂತ, ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆ, **ನಿಶ್ರೇಯಸ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು **ನಿಶ್ವಾಸ** – ಉಸಿರು ಹೊರ ಬಿಡುವುದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ **ನಿಶಾಂತವಿರಕ್ತ** – ಶಾಂತಮನಸ್ಯನಾದ ವಿರಾಗಿ **ನಿಶ್ವಂಕ** – ಸಂಶಯರಹಿತ ನಿಶಾಕರ - ರಾತ್ರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು, ಚಂದ್ರ **ನಿಶ್ವಂಕತೆವೆಱು** – ಸಂಶಯರಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದು **ನಿಶಾಕರವಿಳಂಜ** – ಚಂದ್ರನವರೆಗೂ ಲಂಬಿಸಿದುದು **ನಿಶ್ವಂಕಿತ** – ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲ(ದವನು) **ನಿಶಾಕರವೀಥಿ** – ಚಂದ್ರವೀಧಿ; ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಬೀದಿ **ನಿಶ್ಡಂಕಿತ್ವ** – ನಿಶ್ಕಂಕಿತ **ನಿಶಾಕಾಂತ** – ಇರುಳಿನ ಒಡೆಯ, ಚಂದ್ರ **ನಿಶ್ವಂಕೆ** – ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದ್ದು; (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ **ನಿಶಾಚರ** – ರಾತ್ರಿ ಸಂಚರಿಸುವ; ಪಿಶಾಚಿ; ರಾಕ್ಷಸ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು; **ನಿಶಾಚರಬಲ** – ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಸಮೂಹ ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ನಿಶಾಚರಿ** – ರಾಕ್ಷಸಿ; ಪಿಶಾಚಿನಿ **ನಿಶ್ವಲ್ಯ** – ಬಾಣವಿಲ್ಲದ್ದು; (ಜೈನ) ವ್ರತಾಚರಣೆಯ **ನಿಶಾಚೂರ್ಣ** – ಅರಿಸಿನದ ಪುಡಿ ಅಡ್ಡಿಗಳು; ಇವು ಮಾಯಾ, ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ, **ನಿಶಾಟ** – ರಾಕ್ಷಸ; ಪಿಶಾಚಿ ನಿದಾನಗಳೆಂದು ಮೂರು ಬಗೆ **ನಿಶ್ವಲ್ಯಂ** – ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದವನು **ನಿಶಾಟಕೋಟ** – ಅಸಂಖ್ಯಾತ ರಾಕ್ಷಸರು **ನಿಶಾತ** – ಹರಿತಗೊಂಡ **ನಿಶ್ಚಲ್ಯಂಗೆಯ್** – (ಜೈನ) ಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸು **ನಿಶಾನಾಥಾಂಶಕ** – ಚಂದ್ರನ ನವಾಂಶ **ನಿಶ್ನೇಷ** – ಏನೂ ಉಳಿಯದ್ದು

ನಿಶ್ದೇಷಂ – ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ **ನಿಷ್ಕಾರಣ೦** – ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ **ನಿಶ್ದೇಣಿಕ** – ಏಣಿ **ನಿಷ್ಕಾರುಣ್ಯ** – ಕರುಣಾರಾಹಿತ್ಯ; ಹೊಳಪು **ನಿಷಂಗ** – ಸಂಬಂಧ; ಬತ್ತಳಿಕೆ **ನಿಷ್ಕಿಂಚನತ್ವ** – ಹಣವಿಲ್ಲದುದು; (ಜೈನ) ದಾನ **ನಿಷಣ್ಣ** – ಕುಳಿತವನು ಸ್ವೀಕರಿಸದುದು **ನಿಷ್ಕುಟ** – ಮನೆಯ ಕೈತೋಟ, ಉಪವನ **ನಿಷದ್ದರ** – ಕೊಳಕು **ನಿಷ್ಟ್ರತ** – ಪಡೆದ(ವನಾದ) **ನಿಷದ್ಯಾಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ಮೂರು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ನಿಷ್ಟ್ರತಿ** – ಪರಿಹಾರ ತೀರ್ಥಂಕರ ಶಿಶುವಿಗೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ನಿಷ್ಟ್ರಪ – ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿಷ್ಣಯ** – ಬೆಲೆ; ಪ್ರತಿಫಲ ಅರ್ಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು **ನಿಷಿದ್ಯೆ** – ನಿಷಿದ್ಯಾಕ್ರಿಯೆ **ನಿಷ್ಕಾಂತ** – ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ(ದವನು) ನಿಷಧ – ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು **ನಿಷ್ಕಾಂತಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; ನಿಷಾದ – ಬೇಟೆಗಾರ; ಬೆಸ್ತ; ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು ಹೋಗುವುದು **ನಿಷ್ತ್ರಿಯ** – ಕರ್ಮರಹಿತ **ನಿಷಾದಿ** – ಮಾವತಿಗ ನಿಷ್ಣಪ್ತ – ಕಾಯಿಸಿದ; ಪುಟಗೊಂಡ **ನಿಷಾದಿಪ್ರಜ** – ಮಾವತಿಗರ ಗುಂಪು **ನಿಷಿದ್ದ** – ಅನುಸರಿಸಬಾರದ್ದು **ನಿಷ್ಠ** – ಇಟ್ಟ **ನಿಷ್ಠಾಪರ** – ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವನು **ನಿಷಿದ್ದಿಸ್ಥಾನ** – (ಜೈನ) ಸಮಾಧಿಸ್ಥಳ ನಿಷೇಕ – ಸಾವು; ಆಯುಸ್ಸು **ನಿಷ್ಠಾಪರತ್ವ** – ನಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿರುವುದು **ನಿಷೇಧ** – ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನಿಷ್ಠಿತ – ಕೂಡಿದ; ಗೊತ್ತಾದ; **ನಿಷೇಧವಚನ** – ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ನುಡಿ ತನ್ಮಯಗೊಂಡ(ವನು) **ನಿಷೇವಣ** – ಪೂಜೆ **ನಿಷ್ಠಿತಕಾರ್ಯ** – ನಿಗದಿತವಾದ ಕೆಲಸ **ನಿಷೇವಣೀಯ** – ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವ(ವನು) **ನಿಷ್ಠಿತಾತ್ಮ** – ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಲವನು **ನಿಷೇವಿತ** – ಪೂಜೆಗೊಂಡ **ನಿಷ್ಣುರ** – ಗಡುಸಾದ ನಿಷೇವ್ಯ – ಪೂಜಾರ್ಹ; ಒಳಗೊಂಡುದು ನಿಷ್ಣುರಜಿಹ್ವ – ಗಡುಸಾ ಮಾತನಾಡುವವನು; **ನಿಷ್ಕ** – ಚಿನ್ನ ಉರಿಯುವ ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳ (ಬೆಂಕಿ) **ನಿಷ್ಣುರತೆ** – ಗಡಸುತನ ನಿಷ್ಕಂಟಕ – ಮುಳ್ಳುಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು; **ನಿಷ್ಠುರವಚನ** – ಬಿರುನುಡಿ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ್ದು **ನಿಷ್ಕಂಟಕೀಕೃತ** – ಕಂಟಕರಹಿತಗೊಂಡ; **ನಿಷ್ಣುರವೃತ್ತಿ** – ಗಡಸು ಸ್ವಭಾವ ಶತ್ರುರಹಿತಗೊಂಡ **ನಿಷ್ಠುರಾಲಾಪ** – ಬಿರುನುಡಿ **ನಿಷ್ಣಾತತೆ** – ಪರಿಣತಿ ನಿಷ್ಕಂಪ – ಅಲುಗಾಟವಿಲ್ಲದುದು; ಸ್ಥಿರವಾದ(ವನು) **ನಿಷ್ಪಂದ** – ಅಲುಗಾಡದ; ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾರಹಿತ **ನಿಷ್ಕಂಪಪಕ್ಷ್ಮ –** ಅಲುಗಾಡದ ರೆಪ್ಪೆ **ನಿಷ್ಂಪಿತ** – ಅಚಲವಾದ **ನಿಷ್ಪಂದಕಾರಿತ್ವ** – ನಿಶ್ಲೇಷ್ಟತೆ **ನಿಷ್ಪಂದದೃಷ್ಟಿ** – ನಟ್ಟ ನೋಟ **ನಿಷ್ತಂಪಿತಾಂಗ** – ಕಂಪನರಹಿತವಾದ **ನಿಷ್ಪಂದಗಾತ್ರ** – ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾರಹಿತ ದೇಹ ಅಂಗ(ದೇಹ)ವುಳ್ಳದ್ದು **ನಿಷ್ತವಚ** – ಕವಚರಹಿತ; ಒರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದ **ನಿಷ್ಪಂದಶರೀರ** – ನಿಷ್ಪಂದಗಾತ್ರ **ನಿಷ್ಕಶೃಂಬಲೆ** – ಚಿನ್ನದ ಸರ(ಪಳಿ) **ನಿಷ್ಟಂದಾವಯವ** – ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾರಹಿತ ಅವಯವ ನಿಷ್ಣಷಾಯ - (ಜೈನ) ಕ್ರೋಧ, ಮಾನ, ಮಾಯೆ, **ನಿಷ್ಪಂದಿತೆ** – ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾರಹಿತಳು ಲೋಭಗಳಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ನಿಷ್ಪತಿತ** – ಬಿದ್ದ; ತಗುಲಿದ **ನಿಷ್ಕಷಾಯಂ** – ನಿಷ್ಕಷಾಯದವನಾಗಿ **ನಿಷ್ವನ್ನ** – ಉದ್ಬವಿಸಿದ(ವನು) **ನಿಷ್ಕಷಾಯತ್ವ** – (ಜೈನ) ಕಷಾಯಮುಕ್ತನಾಗುವುದು **ನಿಷ್ಪಾದನ** – ಉಂಟುಮಾಡುವುದು, ಸೃಷ್ಟಿ **ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷಿತ** – ಅಪೇಕ್ಷಾರಹಿತವಾದ; (ಜೈನ) **ನಿಷ್ಟಾದಿತ –** ಉಂಟಾದ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಬಯಸದಿರುವ **ನಿಷ್ಟಾವ** – ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರುವುದು; ಅವರೆ **ನಿಷ್ಕಾಂಕ್ಷೆ** – ಅಪೇಕ್ಷಾರಾಹಿತ್ಯ; (ಜೈನ) ನಿಷ್ಟಿಷ್ಟ – ಪುಡಿಯಾದ; ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾದ ಸಮ್ಯಗ್ಗರ್ಶನದ ಒಂದು ಅಂಗ; **ನಿಷ್ಟೀಡಿತ** – ಹಿಂಡಲ್ಬಟ್ಟ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಬಯಸದಿರುವುದು **ನಿಷ್ಟಕಂಪಸಅಲ** – ಅಲುಗಾಡದ ನೀರು **ನಿಷ್ಕಾಮ** – ಕಾಮರಹಿತ **ನಿಷ್ಟತ್ಯೂಹ** – ನಿರಾತಂಕ; ಅನಿರ್ಬಾಧಿತ ನಿಷ್ಕಾರಣ – ಕಾರಣವಿಲ್ಲದ(ದುದು) **ನಿಷ್ಟಪಂಚ** – ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು

ನಿಷ್ಟಭತನು – ಕಾಂತಿಗೆಟ್ಟ ದೇಹ(ದವನು) **ನಿಸ್ತಿಂಶ** – ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ(ವನು) **ನಿಸ್ತಿಂಶಕರ್ಮ** – ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯ **ನಿಷ್ಟಮಾಣ** – ಅಸಂಖ್ಯ; ಅಪರಿಮಿತ **ನಿಷ್ಟಯೋಜನ** – ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ **ನಿಸ್ತಿಂಶಕತೆ** – ಕ್ರೌರ್ಯ **ನಿಷ್ಟವರ** – ಅಪೌರುಷೇಯ; ದೇವರು **ನಿಸ್ತಿಂಶಭಾವ** – ಕ್ರೂರಗುಣ **ನಿಷ್ಟವಾಳ** – ಚಿಗುರದ **ನಿಸ್ತಿಂಶೆ** – ಕ್ರೂರಿಯಾದವಳು **ನಿಷ್ಟವೀಚಾರ –** (ಜೈನ) ಸಂಭೋಗರಾಹಿತ್ಯ(ರಹಿತ) **ನಿಸ್ಪೃಹ** – ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದವನು **ನಿಷ್ಟವೀಚಾರತೆ** – ಸಂಭೋಗರಾಹಿತ್ಯ **ನಿಸ್ಪ್ರಹಾತ್ಮಕ** – ನಿರಾಸಕ್ತ **ನಿಷ್ಟಾಣ** – ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ **ನಿಸ್ಪ್ರಹಸ್ವಾಂತ** – ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವದವನು **ನಿಷ್ಟಲ** – ಹಣ್ಣಿಲ್ಲದ; ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದ **ನಿಸ್ಷನ** – ಧ್ವನಿ **ನಿಷ್ಟಲೋತ್ವನ್ನೆ** – ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಜೀವಿಯಾದವಳು **ನಿಸ್ತೇದ(ತ್ವ)** – ಬೆವರಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ **ನಿಷ್ಪಲೋದ್ಗೋಗ** – ಪ್ರತಿಫಲರಹಿತ ಕಾರ್ಯ **ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವಾತ್ಮಭಾವನೆ –** (ಜೈನ) ಒಂದು **ನಿಷ್ಯಂದಿ** – ಸೂಸುವ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; ಎಲ್ಲ ಸಂಗದಿಂದ **ನಿಸದ** – ನಿಜ ತಾನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂಬ ಭಾವನೆ ತಳೆಯುವುದು **ನಿಸದಂ** – ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ **ನಿಸರ್ಗ** – ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ **ನಿಸ್ಸಂಕೆ** – ಅವಜ್ಞೆ **ನಿಸರ್ಗಂ** – ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ **ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞ** – ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯ ನಿಸರ್ಗುಣ – ಸಹಜವಾದ ಗುಣ **ನಿಸ್ಪಮ** – ಸಮನಿಲ್ಲದ **ನಿಸರ್ಗದುರ್ಗ** – ತಾನಾಗಿಯೇ ಇರುವ ಕೋಟೆ **ನಿಸ್ಪಹ** – ಸಹಿಸಲಾಗದ **ನಿಸರ್ಗದುಷ್ಟ –** ಸ್ವಭಾವತಃ ಕೆಟ್ಟವನು ನಿಸ್ಪಾಣ(ಳ) – ಡಕ್ಕೆ **ನಿಸರ್ಗಾಭೀರು** – ಸ್ವಭಾವತಃ ಪುಕ್ಕಲಾದವನು **ನಿಸ್ಸಾರ** – ಸಾರರಹಿತ(ವಾದುದು) **ನಿಸರ್ಗಮನೋಹರ** – ಸಹಜಸುಂದರವಾದುದು **ನಿಸ್ಸಾಳರವ** – ಡಕ್ಕೆಯ ಧ್ವನಿ **ನಿಸರ್ಗರಾಗಿ** – ಸ್ವಭಾವತಃ ಪ್ರೀತಿಪರನಾದವನು **ನಿಸ್ಪೀಮನಿರ್ವೇಗ** – ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ (ಪರಮ) **ನಿಸರ್ಗಶೂರ** – ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಪರಾಕ್ರಮಿ ವೈರಾಗ್ಯ **ನಿಸರ್ಗಸುಂದರ** – ನಿಸರ್ಗಮನೋಹರ **ನಿಸ್ಪೀಮಶೋಕ** – ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ದುಃಖ **ನಿಸರ್ಗುಭರಂ** – ಸಹಜಸುಂದರವಾದುದು **ನಿಹಟದಂಶು** – ಕೋರೈಸುವ ಕಾಂತಿ **ನಿಸರ್ಗಸ್ನೇಹಿತೆ** – ಹುಟ್ಟಿನ ಗೆಳತಿ **ನಿಹಿತ** – ಇರಿಸಿದ **ನಿಆಂಪ** – ದೇವತೆ **ನಿಸಿದಿ(ದ್ದಿ)** – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಸನದಿಂದ ಮುಡಿಪಿದವರ ಸಮಾಧಿ **ನಿಆಂಪಗಣ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ನಿಳಂಪದಂಪತಿ** – ದೇವತಾದಂಪತಿ ನಿ**ಆಂಪನಗ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ನಿಸು** – ಹೆಬ್ಬೆರಳು–ತೋರುಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಅದುಮುವುದು-**ನಿಆಂಪನಾಥ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ನಿಸ್ನೃತ** – ಸುರಿದ **ನಿಆಂಪನಾಯಕ** – ನಿಳಿಂಪನಾಥ **ನಿಆಂಪನಿಳಯ** – ದೇವಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗ **ನಿಸೃಷ್ಟ –** ರಾಜನಿಯೋಗಿ **ನಿಸೃಷ್ಟಾರ್ಥ** – ರಾಜನಿಯೋಗಿ; ನೆರವೇರಿದ ಉದ್ದೇಶ **ನಿಆಂಪನಿವಹ** – ನಿಳಿಂಪಗಣ **ನಿಆಂಪವಧು** – ದೇವತಾಸ್ಮೀ **ನಿಸೇಕ** – ನಿಷೇಕ, ಸಾವು **ನಿಳ್ಳು** – ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲು, ಮೆಟ್ಟಂಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲು; **ನಿಸ್ತಂಭ** – ಕಂಬವಿಲ್ಲದ **ನಿಸ್ತರಂಗ** – ಅಲೆಗಳಿಲ್ಲದ, ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಎಟುಕಿಸಿಕೊ **ನಿಸ್ತರಿಸು** – ತಾಳಿಕೊ **ನಿಱೆ** – ಜೋಡಿಸು; ನೆರಿಗೆಯಾಗು; ನೆರಿಗೆ **ನಿಱೆ**ಗ – ಸಿಹಿಮಾಫ್ರ **ನಿಸ್ತಾರಕ** –ದಾಟಿಸುವವನು; ಉದ್ದಾರಕ **ನಿಸ್ತುಲ(ಳ)** – ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದ **ನಿಱೆಗಟ್ಟು** – ಸುಕ್ಕಾಗು **ನಿಸ್ತುಲಗಾಂಭೀರ್ಯ** – ಅನುಪಮ **ನೀಟಿಗೆ** – ನೆರಿಗೆ **ನಿಱೆದಲೆ** – ಗುಂಗುರುಕೂದಲಿನ ತಲೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು**ಳ್ಳ**ವನು **ನಿಱೆದಆರ್** – ಹೊಳೆಯುವ ಚಿಗುರು **ನಿಸ್ತೃಣ** – ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲದ **ನಿಱೆದ೪ರ್ದೊಂಗಲೆ** – ಹೊಳೆಯುವ ಚಿಗುರಿನ ನಿಸ್ತೇಜ – ಕಾಂತಿರಹಿತವಾದ(ವನು) **ನಿಸೇತ೦ಬೆಱು** – ಕಾಂತಿ ಕಳೆದುಕೊ ಗೊಂಚಲು **ನಿಱೆದುಂಜ** – ಮಿರುಗುವ ದುಂಬಿ **ನಿಸ್ತಪಂ** – ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ **ನಿಸ್ತಪೆ** – ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದವಳು **ನಿಱೆದುಱುಂಬು** – ಹೊಳೆಯುವ ಕೂದಲಿನ ತುರುಬು

ನಿಱೆನಿಱೆಗ – ರುಚಿಯಾದ ಸಿಹಿಮಾವು **ನೀಪವ್ರಜ** – ಕದಂಬವೃಕ್ಷಸಮೂಹ **ನಿಱೆಮುಗಿಲ್** – ಪದರಪದರದ ಮೋಡ ನೀರ್ – ಜಲ; ಕಾಂತಿ **ನೀಆಿವಿಡಿ** – ನೆರಿಗೆ ಹಿಡಿ **ನೀರ** – ನೀರು **ನಿಱಿವಣಿಲ್** – ನಿಱಿ+ಪಿಣಿಲ್, ಹೊಳೆಯುವ ಜಡೆ ನೀರಂಜಿಸು – ಹೊಳಪು ಕೊಡು **ನಿಱೆಶ್ರಾವಕಿ** – (ಜೈನ) ಧರ್ಮಿಷ್ಠ ಜೈನಗೃಹಿಣಿ **ನೀರಂಧ್ರ** – ಒತ್ತಾಗಿರುವ; ಗಾಢವಾದ **ನೀರಕ್ಷೀರಪರೀಕ್ಷೆ** – ಬೆರೆತಿರುವ ನೀರು **ನಿಱೆಸು** – ಸ್ಥಾಪಿಸು, ನಿಲ್ಲಿಸು **ನಿಱಿಸುಗೆಯ್** – ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗು, ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಲುಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ನೀರಜ – ಧೂಳಿಲ್ಲದ; ರಜೋಗುಣರಹಿತ; ಕಮಲ ನಿಱುಗೆ – ಹೊಂದಿಕೆ **ನೀರಜನೇತ್ರ(ತ್ರೆ)** – ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು(ಳು) ನೀಂೞಸು ಚಾಚು-**ನೀರಜಭವ** – ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮ **ನೀಕರ** – ನಿವಾರಿಸುವ **ನೀರಜವನ** – ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ **ನೀಕಾಶ** – ಹೋಲಿಕೆಯ **ನೀರಡ(ಡು)ಕು** – ನೀರು ತುಂಬು **ನೀಗು** – ಕಳೆದುಕೊ **ನೀರಡಸು** – ಬಾಯಾರು **ನೀರ ತೇರ್** – ಮೋಡ **ನೀಚ** – ಕುಳ್ಳಾದ; ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿ **ನೀಚಜಾತಿ** – ಕೀಳು ಜಾತಿ **ನೀರದ** – ಮೋಡ; ನೀ+ರದ, ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದುದು **ನೀಚೈರ್ಗತ** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋದ **ನೀರದಮಾರ್ಗ** – ಮೋಡಗಳ ಹಾದಿ, ಆಕಾಶ ನೀಚೈರ್ಗೀತ್ರ – (ಜೈನ) ಜೀವನಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ **ನೀರದಮಾಲಕೆ** – ಮೇಘಸಮೂಹ ಇಬ್ಬಗೆಯ ಗೋತ್ರಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ನೀರದಸ್ಥಿತಿ** – ಮೋಡಗಳ ಇರುವಿಕೆ ಹೀನಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲು ಕಾರಣವಾಗುವ **ನೀರದಾವಳ** – ನೀರದಮಾಲಿಕೆ ಕರ್ಮ **ನೀರದೆಸೆ** – ನೀರಿರುವ ಕಡೆ ನೀಠಿಕೆ - ಪಾಚಿ. ಹಾವಸೆ **ನೀರದೋತ್ವಲವರ್ಣ** – ಮೋಡ–ನೈದಿಲೆಗಳ ನೀಡ – ಹಕ್ಕಿಯ ಗುಡು; ಆಶ್ರಯ ಬಣ್ಣದವನು-**ನೀಡಡಿ** – ಚಾಚಿದ ಕಾಲು **ನೀರದೋಪಳ** – ನೀರದ+ಉಪಳ, ಆಲಿಕಲ್ಲು **ನೀಡಡಿಗೊಳ್** – ಕಾಲನ್ನು ಚಾಚು **ನೀರಧೌಫ** – ನೀರದಮಾಲಿಕೆ **ನೀಡಱ್** – ಮೂರ್ಛೆ **ನೀರಧರ** – ನೀರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು, ಮೋಡ **ನೀಡಾಗು** – ತಡವಾಗು **ನೀರಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ನೀಡಿರದೆ** – ದೀರ್ಘಕಾಲ ಮಾಡದೆ **ನೀರನಿಲಯ** – ವರುಣ **ನೀಡಿಲ್ಲದೆ** – ವಿಳಂಬಿಸದೆ **ನೀರಮೊೞೆ** – ನೀರಿನ ದಾರಿ **ನೀಡು** – ಮುಂದೆ ಚಾಚು; ಕೊಡು; ನೀಳವಾದ **ನೀರಬೇಂಟೆ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದು **ನೀಡುಂ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ನೀರರುಹ** – ನೀರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ತಾವರೆ **ನೀಡುಂಪೊೞ್ತ** – ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು **ನೀರಸ** – ರುಚಿಯಿಲ್ಲದ; ರಸಿಕನಲ್ಲದವನು **ನೀರಸೋಕ್ತಿ** – ಸಾರವಿಲ್ಲದ ನುಡಿ **ನೀತಿ** – ಸನ್ನಡತೆ **ನೀರಱಿಕೆ** – ನೀರಡಿಕೆ **ನೀತಿಕಾಱ** – ಸನ್ನಡತೆಯವನು **ನೀರೞ್ತಿ** – ನೀರಡಿಕೆ **ನೀತಿಕ್ಷತಿ** – ನೀತಿಯ ವಿನಾಶ **ನೀತಿಗೆಡು** – ಸನ್ನಡತೆಯನ್ನು ಬಿಡು **ನೀರಾಂಜನ** – ದೀಪ **ನೀತಿಜ್ಞ** – ರಾಜನೀತಿನಿಮಣ **ನೀರಾಕರ** – ಸಮುದ್ರ **ನೀತಿಬಾಹ್ಯ** – ಧರ್ಮಬಾಹಿರ **ನೀರಾಗ** – ರಾಗರಹಿತ; ವಿರಕ್ತ **ನೀತಿಮಾರ್ಗ** – ಸರಿಯಾದ ನಡವಳಿಕೆ **ನೀರಾಜನ** – ಆರತಿ ನೀತಿಯುತ - ನೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ನೀರಾಜನಂಗೆಯ್** – ಆರತಿಯೆತ್ತು ನೀತಿವರ್ಧನ – ರಾಜನೀತಿಯ ಅನುಸರಣೆ **ನೀರಾಜನವಿಧಿ** – ಆರತಿ ಎತ್ತುವುದು **ನೀತಿವಾಕ್ಯ** – ಉಪದೇಶ **ನೀರಾಜಿತ** – ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿದ **ನೀತಿವಿದ** – ನೀತಿಯುತ **ನೀರಾಜಿಸು** – ಆರತಿ ಬೆಳಗು **ನೀರಾಟ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿನ ಆಟ **ನೀತಿವಿಭವ** – ನೀತಿಯೇ ವೈಭವವಾಗಿರುವವನು **ನೀತಿವಿರುದ್ದ** – ಧರ್ಮವಿರುದ್ದ **ನೀರಾಟವಾಡು** – ಜಲಕೇಳಿಯಾಡು **ನೀತಿವಿಳಾಸಿ** – ನೀತಿವಿಭವ **ನೀರಾಡು** – ನೀರಾಟವಾಡು **ನೀಪ** – ಕದಂಬ ವೃಕ್ಸ **ನೀರಾನೆ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿ **ನೀಪಪ್ರಸವ** – ಕದಂಬದ ಹೂ **ನೀರಿಣಿ** – (ಸೂತಕ) ಸ್ನಾನಮಾಡು

ನೀರಿಟಿಯಸು – ನೀರಿಟಿಮ ಬತ್ತಿಹೋಗು **ನೀರು** – ಗಂಗೆ **ನೀರ್ದೊಱ**ೆ – ನೀರ ಪ್ರವಾಹ ನೀರುಣ್ – ನೀರು ಕುಡಿ **ನೀರ್ದೋಣಿ** – ನೀರು ತುಂಬುವ ದೋಣಿಯಾಕಾರದ **ನೀರೂಟ** – ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದು ತೊಟ್ಕೆ **ನಿರೂಡಿಸು** – ನೀರು ಕುಡಿಸು **ನೀರ್ಮಾಡು** – ನೀರು ತೆಗೆ ನೀರೂಡು – ನೀರು ಉಣಿಸು **ನೀರ್ಮುಳುಗು** – ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕು **ನೀರ್ಮೊಗೆ** – ನೀರು ತೆಗೆದು ಹಾಕು **ನೀರೆತ್ತು** – ನೀರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹಾಯಿಸು **ನೀರೆಱ³** – ನೀರು ಸುರಿ **ನೀರ್ವಕ್ತಿ** – ನೀರು ಹಕ್ಕಿ **ನೀರ್ವಟ್ಟೆ** – ನೀರ ದಾರಿ, ಜಲಮಾರ್ಗ **ನೀರೇಜ** – ತಾವರೆ **ನೀರೇಜಗರ್ಭ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ನೀರ್ವನಿ** – ನೀರ ಹನಿ **ನೀರೇಜಚ್ಛದ** – ತಾವರೆಯ ಎಲೆ **ನೀರ್ವರಿ** – ಕಾಲುವೆ **ನೀರೇಜಪರ್ಣ** – ನೀರೇಜಚ್ಛದ **ನೀರ್ವಾ(ರ್ಮಾ)ನ(ನಿ)ಸ** – ನೀರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ **ನೀರೇಜವದನೆ** – ಕಮಲಮುಖಿ ಮನುಷ್ಯ ನೀರೇಜವನ – ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ ನೀರ್ವಾನಸೆ – ಲಕ್ಷ್ಮಿ **ನೀರೇಜಾತ** – ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮ **ನೀರ್ವಾಯ್** – ನೀರು ಹರಿ **ನೀರೇಜಾನನೆ** – ನೀರೇಜವದನೆ **ನೀರ್ವಾವು** – ನೀರ ಹಾವು ನೀರೇಜಿನಿ - ತಾವರೆ, ಕಮಲದ ದಂಟು **ನೀರ್ವಿಜ್ಞಣಿಗೆ** – ನೀರು ಸಿಂಪಡಿಸಿದ ಬೀಸಣಿಗೆ **ನೀರೇಜಿನೀಷಂಡ** – ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ **ನೀರ್ವುಟ್ಟು** – ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಹುಟ್ಟು **ನೀರ್ವೂ** – ನೀರಲ್ಲಿನ ಹೂ **ನೀರೇಭ** – ನೀರಾನೆ **ನೀರೇರುಹ** – ತಾವರೆ **ನೀರ್ವೆಣ್** – ಜಲಕನ್ಯೆ **ನೀರೇರುಹದಳ** – ತಾವರೆಯ ಎಸಳು **ನೀರ್ವೊನಲ್** – ನೀರ ಪ್ರವಾಹ **ನೀರ್ವೊಯ್** – ನೀರು ಸುರಿ **ನೀರೇಱೆಸು** – ಸಂತೋಷಪಡಿಸು ನೀರೇ ಹು - ನೀರು ತುಂಬಿಕೊ; ಶೋಭಿಸು; ಚಿಗುರು; ನೀರ್ಸೆಱ³ – ನೀರು ನಿಂತ ಜಾಗ **ನೀಲ(ಳ)** – ಗಾಢ ನೀಲಿ ಅಥವಾ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ; ಸಂತಸಪಡು **ನೀರೋಗ** – ರೋಗರಹಿತತೆ; ಆರೋಗ್ಯವಂತ ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸುಗ್ರೀವನ ಒಬ್ಬ **ನೀರೋಡು** – ಬತ್ತಿಹೋಗು ಸೇನಾನಾಯಕ **ನೀವಾರ** – ನವಣೆ **ನೀಲಕಂಠ** – ಶಿವ; ನವಿಲು **ನೀರ್ಗಲ್** – ಹಿಮಮಣಿ **ನೀಲಕಂಧರ** – ನೀಲಕಂಠ **ನೀರ್ಗಾದಿಗೆ** – ಕಂದಕ **ನೀಲಕಾಂಡಪಟ** – ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಪರದೆ ನೀರ್ಗಾಯ್ - ಎಳನೀರು **ನೀಲ(ಳ)ಗಳ** – ಶಿವ; ನವಿಲು **ನೀರ್ಗಿಚ್ಚು** – ಬಡಬಾನಲ **ನೀಲಗ್ರೀವ** – ನೀಲಕಂಠ **ನೀರ್ಗಾಂಕುಮ** – ನೀರಾದ ಕುಂಕುಮ **ನೀಲಚೂಳಕೆ** – ನೀಲಿಯ ಶಿಖರ **ನೀರ್ಗುಡಿ** – ನೀರು ಕುಡಿ ನೀಲ(ಳ)ಚೇಳ – ನೀಲಿ ಅಥವಾ ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ **ನೀರ್ಗಡಿಸು** – ತರ್ಪಣ ಕೊಡಿಸು **ನೀಲನೀರಜ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ನೀರ್ಗುಡು** – ತರ್ಪಣ ನೀಡು **ನೀಲ(ಳ)ಪಟ** – ನೀಲ(ಳ)ಚೇಳ ನೀರ್ಗೆತ್ತು – ನೀರು ಎಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದು **ನೀಲಪಟಕೇತು** – ನೀಲಿ ಅಥವಾ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ **ನೀರ್ಗೊಡು** – ನೀರ್ಗುಡು ಬಾಫ್ರಟ **ನೀರ್ಗೊಳ್** – ನೀರು ಕುಡಿ **ನೀಲಪಟಚ್ಚದೆ** – ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೀರ್ಗೋಡು – ನೀರು ಹೋಗುವ ಕೋಡಿ ಹೊದ್ದಿರುವವಳು **ನೀಲಪಟಾಸ್ತರಣ** – ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಹೊದಿಕೆ **ನೀರ್ಜೊಂಪ** – ಧಾರಾಗೃಹ; ನೀರು ಸುರಿಯುವ **ನೀಲಪ್ರಸ್ತರ** – ಕರಿಕಲ್ಲು ಮನೆ **ನೀರ್ದಂದಲ್** – ತುಂತುರು ಹನಿ **ನೀಲಮಣಿ** – ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ನೀರ್ದಳ** – ನೀರು ಎರಚು **ನೀಲಲೇಶೈ** – (ಜೈನ) ಆರು ಬಗೆಯ ಲೇಶೈಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಆಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಕರಣವಾದ ಕರ್ಮ, **ನೀರ್ದಾಣ** – ನೀರಿರುವ ಜಾಗ **ನೀರ್ದಿಗುರಿ** – ನೀರಿನ ಸುಳಿ ನೋಡಿ, 'ಲೇಶ್ಯೆ' **ನೀರ್ದುಳುಕು** – ತರ್ಪಣ ನೀಡು

ನೀರ್ದೆಗೆ – ನೀರನ್ನು (ಜೀರ್ಕೊಳವಿಯಿಂದ) ಹೀರು;

ನೀರಿಣಿಮ – (ಸೂತಕ) ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು

ನೀಳೇಕ್ಷು – ನೀಳ+ಇಕ್ಷು, ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಕಬ್ಬು **ನೀಲಲೋಹಿತ** – ಕೆಂಪುರಕ್ತ; ಕೊರಳ ನೀಲ ಹಾಗೂ ಕೂದಲ ಕೆಂಬಣ್ಣಗಳುಳ್ಳವನು, **ನೀಳೋರ್ಮಿ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ತೆರೆ **ನೀಳ್ತು** – ನಿಲುಕು, ಎಟುಕಿಸು ನೀಲವಣ್ಣ - ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ(ದವನು), ಕೃಷ್ಣ **ನೀಳ್ತೆಯ್ಲು** – ಉದ್ದವಾಗಿಸು ನೀಲವಸನ – ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣ(ದವನು), ಬಲರಾಮ **ನೀಳ್ಸು** – ಉದ್ದ; ವಿಸ್ತಾರ; ಎತ್ತರ **ನೀಲಶತಪತ್ರ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ನೀೞ್ಪುವೆಱು** – ಉದ್ದಗೊಳ್ಳು **ನೀಲಶೈಲ** – ನೀಲಪರ್ವತ **ನೀಱ್** – ಅಗಿ, ಮೆಲ್ಲು **ನೀಲ(ಳ)ಸರೋಜ** – ನೀಲಶತಪತ್ರ ನೀಱ – ಚೆಲುವ; ಪ್ರಿಯಕರ **ನೀಲಸರೋರುಹ** – ನೀಲಶತಪತ್ರ **ನೀಱತನ** – ಸೌಂದರ್ಯ **ನೀಲಸರೋರುಹಾಕ್ಷಿ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆಯಂತೆ **ನೀಱ³** – ಚೆಲುವೆ; ಪ್ರಿಯತಮೆ **ನೀಆ್ತರಿಸು** – ಉದ್ದಮಾಡು; ನಿಧಾನಮಾಡು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ನೀಲಾಂಗ** – ನೀಲದೇಹಿ, ಕೃಷ್ಣ **ನುಂಗು** – ಕಬಳಿಸು; ಅಗಿಯದೆ ತಿನ್ನು **ನೀಲಾಂಬರ** – ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ; ನೀಲವಸನ **ನುಗುಳ್** – ಒಳಹೊಗು; ನುಸುಳು **ನುಗುಳ್ಳು** – ನುಸುಳಿಸು (ಬಲರಾಮ) **ನೀಲಾಂಬುಜ** – ನೀಲಶತಪತ್ರ **ನುಗ್ಗಾಗು** – ಚೂರಾಗು **ನೀಲಾಂಬುಜನಾಳ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ದಂಟು **ನುಚ್ಚುಗೂೞ್** – ನುಚ್ಚಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅನ್ನ **ನೀಲಾಂಬುದ** – ಕಪ್ಪು ಮೋಡ **ನುಚ್ಚುದಱೆ** – ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸು **ನೀಲಾ(ಳಾ)ಚಲ(ಳ)** – ಕಪ್ಪು ಬೆಟ್ಟ **ನುಚ್ಚುನುಱೆ** – ಚೂರುಚೂರು **ನುಚ್ಚು(ರ್ಚು)ನೂಱು** – ನುಚ್ಚುನುಱಿ **ನೀಲಾದ್ರಿ** – ಕಪ್ಪು ಬೆಟ್ಟ **ನೀಲಾಬ್ಜ** – ನೀಲಶತಪತ್ರ **ನುಚ್ಚುವಣಲ್** – ಸಣ್ಣ ಮರಳು **ನೀಲಾಬ್ದ** – ನೀಲಮೇಘ **ನುಡಿ** – ಮಾತಾಡು; ಮಾತು **ನೀಲಾ(ಳಾ)ಲ(ಳ)ಕ** – ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು **ನುಡಿಕಾಱ** – ಮಾತುಗಾರ **ನುಡಿಗಲ್** – ಮಾತು ಕಲಿ **ನೀಅೀರಾಗ** – ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣ; ನಿಶ್ವಲ ಪ್ರೀತಿ **ನೀಅೀರಾಗತೆ** – ನೀಲಿಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು; **ನುಡಿಗಲಸು** – ಮಾತು ಕಲಿಸು ನಿಶ್ಚಲ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು **ನುಡಿಗುಂದು** – ಮಾತು ನಿಲ್ಲು **ನೀಲೋ(ಳೋ)ತ್ಪಲ(ಳ**) – ಕನ್ನೈದಿಲೆ ನುಡಿಗುಡು – ಮಾತು ಕೋಡು **ನೀವಳವಟ್ಟಂಗೆಯ್** – ನೀವಾಳಿಸಿ ತೆಗೆದಂತೆ ಕಿತ್ತೆಸೆ **ನುಡಿಗೆಡಿಸು** – ಮಾತಿಗೆ ತಮ್ಮ **ನೀವಾರ** – ನವಣೆ **ನುಡಿಗೇಳ್** – ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸು **ನೀವಿ(೬)(ಬಂಧ)(ನ)** – ಸೀರೆಯ ಸೊಂಟದ ಗಂಟು **ನುಡಿಜಾಣೆ** – ಮಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಣೆ ನೀವೀಭರ - ಸೀರೆಯ ಸೊಂಟದ ಗಂಟು **ನುಡಿಜಾಣ್ಮೆ** – ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯ **ನೀವು** – ಸವರು ನುಡಿಯಿಸು – ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಮಾಡು **ನೀಸು** – ಈಜು **ನುಡಿವಲೈ** – ನುಡಿಯ ಬಲ್ಮೆ, ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯ **ನೀಹಾರ** – ಹಿಮ; ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ **ನುಡಿವೞೆಕಾಱ** – ಮಾತುಗಾರ **ನೀಹಾರಕರ** – ಹಿಮಕರ, ಚಂದ್ರ **ನುಡಿವಳ** – ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು, ವಾಗ್ದಾನ, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ **ನೀಹಾರಾಗ** – ಹಿಮಬೆಟ್ಟ **ನುಡಿವೆಣ್** – ನುಡಿಯ ಹೆಣ್ಣು, ಸರಸ್ವತಿ **ನೀಕ್** – ಉದ್ದವಾಗು; ಚಾಚು; ಹರಡು **ನುಡಿವೆಣ್ಣೆಱಿಯ** – ಸರಸ್ವತಿಪತಿ, ಬ್ರಹ್ಮ **ನೀಳ** – ನಿಡಿದಾದ, ದೀರ್ಘ **ನುಡಿಸು** – ಮಾತಾಡಿಸು; ವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸು **ನೀಳಗಳ** – ನವಿಲು **ನುಣ್ದಂಟು** – ಸೊಬಗಿನ ಸಿರಿ **ನೀಳಫನಾಫನ** – ಕಪ್ಪಾದ ಮೋಡ **ನುಣ್ಗಟಕಿ** – ಹರಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯ **ನೀಳನಗ** – ಕಮ್ಬ ಬೆಟ್ಟ ನುಣ್ಣದಮ – ಕೋಮಲ ಕೆನ್ನೆ **ನೀಳನೀರೇಜ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆ **ನುಣ್ಣದಿರ್** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರಣ, ಕಾಂತಿ **ನೀಳಸರೀಜಮಾಳೆ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ಮಾಲೆ **ನುಣ್ಗರೆ** – ನುಣುಪಾದ ಕರೆ **ನೀಳಾಚಳಚೂಳಕೆ** – ಕಪ್ಪುಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರ **ನುಣ್ಗಲ್ಗಟ್ಟ** – ನುಣುಪು ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟು **ನೀಳಾಬ್ಜವನ** – ಕನ್ನೈದಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹ **ನುಣ್ಣಱೆ** – ಕೋಮಲ ರೆಕ್ಕೆ **ನೀಳಾಭ್ರಜಾಳ** – ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳ ರಾಶಿ **ನುಣ್ಣೆಱೆ** – ಆಕರ್ಷಕ ಗೆರೆ **ನೀಳಾಶ್ಡ** – ನೀಲಮಣಿ **ನುಣ್ಣರುಕ್** – ಕೋಮಲ ಕೂದಲು **ನೀಳಾಳಕೆ** – ಕಪ್ಪು ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು **ನುಣ್ಗಂಪು** – ಹೊಳಪಿನ ಕೆಂಪು

ನುಣ್ಗೊನರ್ – ಕೋಮಲವಾದ ಚಿಗುರು **ನುಣ್ಮಡ** – ಕೋಮಲವಾದ ಕಾಲು, ಹಿಮ್ಮಡಿ **ನುಣ್ಡೊನೆ** – ನವುರಾದ ತುದಿ **ನುಣ್ಯಣಲ್** – ನುಣುಪಾದ ಮರಳು **ನುಣ್ಡೊರಲ್** – ನುಣುಪಾದ ಕೊರಳು **ನುಣ್ಯಣಿ** – ಹೊಳಪಿನ ರತ್ನ **ನುಣ್ಣರ** – ಇನಿದನಿ **ನುಣ್ಯಸೆ** – ಹೊಳೆಯುವ ಅಲುಗು **ನುಣ್ಯಾತು** – ನಯವಾದ ನುಡಿ **ನುಣ್ಣು** – ಜಾರಿಕೊ **ನುಣ್ಣಗಲ** – ಚೆಂದವಾದ ಕಟ್ಟೆ **ನುಣ್ಮೀಸೆ** – ಹೊಳಪಿನ ಮೀಡೆ **ನುಣ್ಯುತ್ತು** – ನಯವಾದ ಮುತ್ತು ನುಣ್ಣನಪ್ಪ – ನಯವಾದ; ಇಂಪಾದ **ನುಣ್ಣನಿರ್** – ಸುಮ್ಮನಿರು **ನುಣ್ಯೊಗ** – ಕೋಮಲವಾದ ಮುಖ **ನುಣ್ಣನೆ** – ನಯವಾಗಿ; ಸುಂದರವಾಗಿ **ನುತ** – ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ **ನುತಗುಣ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣ **ನುಣ್ಣವಿರ್** – ನುಣ್+ನವಿರ್, ಮೃದುವಾದ **ನುತಿ** – (ಸ್ಕುತಿ) ಹೊಗಳಿಕೆ ತುಪ್ಪುಳು **ನುಣ್ಣಿತಂಪೇೞ್** – ನಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡು **ನುತಿಗೆಯ್** – ಹೊಗಳು, ಸ್ತುತಿಸು **ನುಣ್ಣಿತು** – ಮೃದು (ಮಾತು) **ನುತಿವಡೆ** – ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗು **ನುಣ್ಣಿತು(ತ್ತು**) – ಕೋಮಲವಾದುದು **ನುತಿವೆಱು** – ಸ್ತುತಿಗೊಳ್ಳು; ಪ್ರಸಿದ್ದಿ ಹೊಂದು **ನುಣ್ಣಿಸು** – ನುಣುಪುಮಾಡು **ನುನ್ನಂ** – ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ **ನುಣ್ಣುಡಿ** – ನಯವಾದ ನುಡಿ **ನುರ್ಗಾಡು** – ನುಗ್ಗಾಡು, ಚೂರುಮಾಡು **ನುಣ್ಣೆಸಳ್** – ಕೋಮಲವಾದ ಪಕಳೆ **ನುರ್ಗು** – ರಭಸದಿಂದ ಮುಂದುವರಿ; ಪುಡಿಗುಟ್ಟು **ನುಣ್ಣೊಸಲ್** – ನುಣ್+ನೊಸಲ್, ಕೋಮಲ ಹಣೆ **ನುರ್ಗುಗುಟ್ಟ** – ಪುಡಿಗುಟ್ಟು **ನುಣ್ಣನಿ** – ಇನಿದನಿ **ನುರ್ಗು(ಗ್ದು)ನುಱೆ** – ಪುಡಿಪುಡಿ, ಚುರುಚೂರು **ನುಣ್ಣನಿವಿಡು** – ಇನಿದನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡು **ನುರ್ಗೊತ್ತು** – ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತು; ಸದೆಬಡಿ ನುಅ – ತಿರಿಚು; ಹೊಟ್ಟೆ ತೊಳಸು; ಹಗ್ಗ **ನುಣ್ಣಆರ್** – ಕೋಮಲವಾದ ಚಿಗುರು **ನುಣ್ದುೞ** – ಕೋಮಲ ತುಟಿ **ನುಸುಳ್** – ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳು **ನುಣ್ಡೊಡೆ** – ನುಣುಪಾದ ತೊಡೆ **ನುಱೆ** – ಪುಡಿಯಾಗು **ನುಣ್ಗೊದಳ್** – ಇನಿದಾದ ತೊದಲುಮಾತು **ನುೞ್ಗ** – ಪುಡಿಮಾಡು **ನುಣ್ಪಡರ್** – ನುಣುಪುಗೊಳ್ಳು **ನೂಂಕಿಸು** – ದಬ್ಬವಂತೆ ಮಾಡು ನುಣ್ಣಿಡು – ಹೊಳಪು ನೀಡು **ನೂಂಕು** – ದಬ್ಬು **ನೂಂಕುದಟೆ** – ನೂಕಲು ಬಳಸುವ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ **ನುಣ್ಣ** – ನಯ; ನುಣುಪು; ಚೆಲುವು; ಕೋಮಲತೆ **ನುಣ್ಣುವಡು** – ನಯಗೊಳ್ಳು **ನೂತನ** – ಹೊಸ **ನುಣ್ಣುವಡೆ** – ನಯವನ್ನು ಹೊಂದು **ನೂತನಂಬಡೆ** – ಹೊಸತನ ಹೊಂದು **ನುಣ್ಣುವೆಱು** – ನಯವಾಗು **ನೂತನೆ** – ಹೊಸ ಹರೆಯದವಳು **ನುಣ್ಣಿಸೆ** – ನಯವಾಗು; ಕಂಗೊಳಿಸು **ನೂತೆ** – ಪೂಜ್ಯಳು **ನುಣ್ಪನಿ** – ಕೋಮಲ ಹನಿ **ನೂತ್ನ** – ನೂತನ; ಸುಂದರವಾದ **ನುಣ್ಪರಲ್** – ನಯವಾದ ಹರಳು **ನೂನ** – ಕೊರತೆ **ನುಣ್ಪಸಲೆ** – ನಯವಾದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು **ನೂನಂ** – ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ **ನುಣ್ಪಸೆ** – ಅಂದವಾದ ಹಸೆಮಣೆ; ನಯವಾದ **ನೂಪುರ** – ಕಾಲ್ಕಡಗ ಮಜ್ಜೆ **ನೂಪುರಕ್ಷಣಿತ** – ಕಾಲ್ಕಡಗದ ಸದ್ದು **ನುಣ್ಣಳುಕು** – ನಯವಾದ ಹಳುಕು, ಹರಳು **ನೂಮರರಣಿತ** – ನೂಮರಕ್ಕಣಿತ **ನುಣ್ಣಳೆ** – ಚೆಲುವಾದ ಬಳೆ **ನೂಮರಾರಾವ** – ನೂಪುರಕ್ಕಣಿತ **ನುಣ್ಪುರುಕ್** – ಸಮೃದ್ಧ ತಿರುಳು **ನೂಪುರೋಲ್ಲಪನ** – ನೂಪುರಕ್ವಣಿತ ನುಣ್ಣುಟೆಲ್ – ನುಣುಪಾದ ಮರಳು; ಸುಂದರ **ನೂರ್ಛಾ(ಜ್ಞಾ೯)ಸಿರ** – ನೂರು ಸಾವಿರ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ್ಮ ತೋಟ **ನೂರ್ಮಡಿ** – ನೂರುಪಟ್ಟು ನುಣ್ಣೆರಲ್ – ನುಣುಪಾದ ಬೆರಳು **ನೂರ್ಮಡಿಸು** – ನೂರರಷ್ಟ್ರಾಗು **ನೂರ್ಮಾತು** – ನೂರು ಮಾತು; ಹೆಚ್ಚು ಮಾತು **ನುಣ್ಣಿಸ** – ನಯಗೆಲಸ **ನುಣ್ಣೆಳಂತಿಗೆ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ಬಿಳಿಮ **ನೂರ್ಮೆ** – ನೂರು ಬಾರಿ **ನುಣ್ಣೆಳಗು** – ಕಾಂತಿಮಯ ಬೆಳಗು, ಬೆಳಕು **ನೂಲ್** – ದಾರ ತೆಗೆ; ದಾರ; ಬಡಗಿಗಳು ಮಾಡುವ **ನುಣ್ಣೊಗರ್** – ಹೊಳಪಿನ ಕಿರನ ಗುರುತು

ನುಣ್ಣೊಗರಿ – ಸುಂದರವಾದ ಬುಗುರಿ

ನೂಲತೊಂಗಲ್ – ನೂಲ್ತೊಂಗಲ್, ಗೆಜ್ಜೆಗಳಿರುವ **ನೃಪವಿದ್ಯೆ** – ರಾಜವಿದ್ಯೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಅನ್ವೀಕ್ಷಕೀ, ಕಟಿಸೂತ್ರ ತ್ರಯೀ, ವಾರ್ತಾ, ದಂಡನೀತಿ ಎಂಬ **ನೂಲತೊಡವು** – ನೂಲಿನ ಆಭರಣ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ **ನೃಪವೃಷಭ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಡ **ನೂಲತೋಡಾಗು** – ಹಾಸುಹೊಕ್ಕುಗಳಂತೆ **ನೃಪಶಾಸ್ತ** – ರಾಜನೀತಿ ಒಂದಾಗು; ಹರಿದ ನೂಲು **ನೃಪಶಾಸ್ತಜ್ಞತೆ** – ರಾಜನೀತಿಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ನೂಲ ರಕ್ತೆವಣಿ** – ನೂಲಿನ ರಕ್ಸಾಮಣಿ **ನೃಪಸತಿ** – ರಾಜಪತ್ನಿ **ನೂಲಸೆಜ್ಜೆ** – ಹತ್ತಿಯ ಹಾಸಿಗೆ **ನೃಪಸದನ** – ಅರಮನೆ **ನೂಲೆೞಿ –** ದಾರದ ಎಳೆ **ನೃಪಸಿಂಹ** – ರಾಜರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದಂತಿರುವವನು **ನೂಲ್ದೆಗೆ** – ದಾರವನ್ನು ತೆಗೆ; ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಬರೆ **ನೃಪಸುತ** – ರಾಜಕುಮಾರ **ನೂಲ್ವಾಸ** – ದಾರದ ಕಟ್ಟು **ನೃಪಸೇವೆ** – ರಾಜನ ಊಳಿಗ **ನೂಲ್ವೊಯ್** – ನೂಲ್ದೆಗೆ **ನೃಪಾಗಮ** – ರಾಜನೀತಿ; ರಾಜಧರ್ಮ **ನೂಸೆ ಪಾಸು** – 'ನೂಕಿದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ' **ನೃಪಾಲ(ಳ)** – ನೃಪ **ನೂಳದು** – ಅತಿಶಯವಾದುದು; ಹಿರಿದು **ನೃಪಾಲಲ(ಳ)ಕ** – ನೃಪ **ನೃಪಾವಸಥ** – ನೃಪ+ಅವಸಥ, ಅರಮನೆ **ನೂಱು** – ಒಂದು ಸಂಖೈ, ಹತ್ತರಷ್ಟು ಹತ್ತು ನೃಕ್ಷೇತ್ರ – ಮಾನವರು ವಾಸಿಸುವ ಜಾಗ **ನೃಪೇಂದ್ರ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ **ನೃಗತಿ** – (ಜೈನ) ಮನುಷ್ಯಗತಿ; ಚತುರ್ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ **ನೃಶಂಸ** – ಕ್ರೂರಿ **ನೆಕ್ತನೆ** – ಥಟ್ಟನೆ **ನೃತ್ತ** – ಗತಿಪ್ರಧಾನ ನೃತ್ಯ **ನೆಕ್ಕು** – ಮುಳುಗಿಹೋಗು **ನೃತ್ಯ** – ಅಭಿನಯಸಹಿತವಾದ ನರ್ತನ **ನೆಕ್ಕೊರ** – ಕುರುಚಲು ಗಿಡ **ನೃತ್ಯಗೃಹ** – ನರ್ತನಶಾಲೆ **ನೆಗಂ** – ದೊಡ್ಡದು **ನೃತ್ಯಅಲೆ** – ನರ್ತನವಿಲಾಸ **ನೆಗಮ** – ಮೇಲೆತ್ತು; ಸುರಿಸು; ರಕ್ಷಿಸು; ಎತ್ತುವಿಕೆ **ನೃತ್ಯವಿದ್ಯೆ** – ನರ್ತನಕಲೆ **ನೆಗರ್ತವೆಱು** – ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದು **ನೃತ್ಯಾಂಗ** – ನಾಟ್ಯದ ಭಾಗ **ನೆಗೞ್** – ನೆಗೆ; ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಕೈಗೊಳ್ಳು; **ನೃಪ** – ಪ್ರಜಾಪಾಲಕ, ರಾಜ ಮಾಡು; ಮೊಸಳೆ **ನೃಪಕಾಂತೆ** – ರಾಜಪತ್ನಿ ನೆಗೞ್ನಾನುಡಿ – ಶಪಥಮಾಡು **ನೃಪಕುಮಾರ** – ರಾಜನ ಮಗ **ನೆಗೞಿಪಡು** – ಆಚರಣೆಗೊಳ್ಳು **ನೆಗೞೆಸು** – ಮಾಡಿಸು **ನೃಪಕುಲ** – ರಾಜಸಮೂಹ; ರಾಜವಂಶ **ನೃಪಗೃಹ** – ಅರಮನೆ **ನೆಗೞ್ಜ** – ಕೈಗೊಳ್ಳು; ಮಾಡಿಸು; ಖ್ಯಾತಿಗೊಳ್ಳು **ನೆಗೞ್ತಿ** – ಖ್ಯಾತಿ; ಕಾರ್ಯ; ಇರುವಿಕೆ **ನೃಪತಿ** – ನೃಪ **ನೆಗೞ್ತಿಗಿಡಿಸು** – ಖ್ಯಾತಿ ಕುಂದಿಸು **ನೈಪಸನಾಭಿ** – ರಾಜನ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿ **ನೃಪತುಂಗ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ **ನೆಗೞ್ತಿಗೆಯ್** – ರಚನೆ ಮಾಡು **ನೃಪನಂದನ** – ನೃಪಕುಮಾರ **ನೆಗೞ್ತಿವಡೆ** – ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆ; ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳು **ನೃಪನೀತಿವಿದ** – ರಾಜನೀತಿ ವಿಶಾರದ **ನೆಗೞ್ತಿವೆಱು** – ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದು **ನೃಪನೀತಿಶಾಸ್ತ** – ರಾಜನೀತಿ **ನೆಗೞ್ಬ** – ನಡವಳಿಕೆ **ನೃಪಪತಿ** – ರಾಜಾಧಿರಾಜ **ನೆಗೆ** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರು; ಜಿಗಿತ; ನಿಮಿರಿ ನಿಲ್ಲು; **ನೃಪಪುತ್ರಿ** – ರಾಜಕುಮಾರಿ ಉನ್ನತಿಗೇರು **ನೃಪಬಾಧೆ** – ರಾಜನ ಹಿಂಸೆ **ನೆಗೆತರ್** – ಹಾರಿ ಬರು; ಉದ್ಭವಿಸು **ನೃಪಭವನ** – ಅರಮನೆ **ನೆಗೆವಾವು** – ಹಾರುವ ಹಾವು **ನೃಪಮಂಡಲ(ಳ)** – ರಾಜಸಮೂಹ; **ನೆಗ್ಗಿಲ್ದಾಡು** – ನೆಗ್ಗಿಲಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳ ಕಾಡು **ನೆಟ್ಟನೆ** – ನೇರವಾಗಿ ನೃಪಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ: ವಿಜಿಗೀಷು, ಅರಿ, ಮಧ್ಯಮ, ಉದಾಸೀನ; **ನೆಣ** – ಕೊಬ್ಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮಿತ್ರ, ಮಿತ್ರಾಮಿತ್ರರು ನೆತ್ತ – ಲೆತ್ತ, ಪಗಡೆಯಾಟ **ನೃಪವಂದ್ಯ** – ರಾಜಪೂಜಿತ **ನೆತ್ತಗಾಱ** – ಪಗಡೆಯಟಗಾರ **ನೃಪವಧು** – ರಾಜಪತ್ನಿ **ನೆತ್ತರ್** – ರಕ್ತ **ನೃಪವರ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ **ನೆತ್ತವಲಗೆ** – ಪಗಡೆಯ ಹಲಗೆ, ಹಾಸು **ನೆತ್ತಿ** – ನಡುದಲೆ; ತಲೆ

ನೆತ್ತಿಯೊಳಾನ್ – ಶಿರಸಾವಹಿಸು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದ **ನೆರ್ಗು** – ನೆಗ್ಗು ಪಾಲಿಸು **ನೆರ್ಮ** – ಆಸರೆ, ಆಧಾರ **ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಬೊಱು** – ನೆತ್ತಿಯೊಳಾನ್ ನೆರ್ಮಿಸು – ನೆಮ್ಮಿಸು, ಒರಗಿಸು, ಆನಿಸು **ನೆತ್ತಿಗಣ್ಣವ** – ಹಣೆಗಣ್ಣ, ಶಿವ ನೆ**ರ್ಮ** – ಒರಗು, ಆಶ್ರಯಿಸು; ಆಸರೆ **ನೆಲ್** – ಬತ್ತ **ನೆತ್ತಿಮುತ್ತು** – ಆನೆಯ ಕುಂಭದಲಿನ ಮುತ್ತು **ನೆಲ** – ಭೂಮಿ **ನೆತ್ತಿಯೆಡೆ** – ತಲೆಯ ಭಾಗ ನೆತ್ತಿವಂದ – ಹಣೆಯ ಪಟ್ಟಿ, ಒಂದು ಆಭರಣ **ನೆಲಕಲ** – ಜಿಪುಣ **ನೆತ್ತಿವಣಿ –** (ಹಾವಿನ) ಹೆಡೆಯ ಮಣಿ ನೆಲಕಿಕ್ಕು – ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸು; ನಾಶಮಾಡು **ನೆನಪು(ಹು**) – ಜ್ಞಾಪಕ **ನೆಲದಱೆಕೆ** – ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲ ಹರಡಿದ ಖ್ಯಾತಿ **ನೆಲದೆಱಿಯ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ **ನೆನೆ** – ನೆನೆಸಿಕೊ; ಗಮನಿಸು ನೆಲನ(೦)ಬರೆ - ನಾಚಿಕೆ, ಬಯದಿಂದ ನೆಲದ **ನೆನೆಯಿಸು** – ಜ್ಲಾಪಿಸು **ನೆಪ್ಪು** – ನೇರ್ಮ, ನೇರವಗಿರುವುದು ಮೇಲೆ ಕಾಲಿನಿಂದ ಗೀರು **ನೆಪ್ಪುಗೊಳ್** – ಮುಯ್ಯಿ ತಿರಿಸಿಕೊ ನೆಲ(ನ)ನುಗ್ಗಡಿಸು – ದಾರಿಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು **ನೆಪ್ಪುವಡೆ** – ಚೆನ್ನಾಗಿರು ಹೋಗುತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ ನೆಲನುಂ ನೇಸಱುಂ ಕಾಣದಂತೆ – ಯಾರಿಗೂ **ನೆಮ್ಡಿಸು** – ಒರಗಿಸು, ಆನಿಸು **ನೆಮ್ಮು** – ಒರಗು, ಆಶ್ರಯಿಸು ನೆಲಕಲ - ಲೋಭಿ **ನೆಯ್** – ನೂಲನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಹೆಣೆ; ತುಪ್ಪ; **ನೆಲಗಟ್ಟಸು** – ನೆಲಗಟ್ಟು ರಚನೆಮಾಡು ಎಣ್ಣೆ **ನೆಯ್ದಲ್** – ನೈದಿಲೆ **ನೆಲಗಟ್ಟ** – ಧಮ್ಮಸ್ಸುಮಾಡಿದ ಸಮತಟ್ಟಾದ ನೆಲ **ನೆಲಗೆಡು** – ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ನೆಯ್ನೇಱಿಸು** – ಮದುಮಗಳಿಗೆ ಹಾಲುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ಅಂಬುಗೋಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವ **ನೆಲಮ** – ನೆಲವು ಶಾಸ್ತ್ರ; ಅಭ್ಯಂಜನಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸು **ನೆಲಮನೆ** – ನೆಲಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವ ಮನೆ **ನೆಯ್ತೊಯ್** – ತುಪ್ಪ ಸುರಿ **ನೆಲಮಾಡ** – ಮಹಡಿ ನೆರ(ವು) – ಸಹಾಯ; ಆಧಾರ **ನೆಲಮುಕ್ಕ** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಾವು **ನೆಲವರ** – ಸಾಯುವ ಜಾಗ **ನೆರಂ** – ಜೊತೆಗೆ; ಚೆನ್ನಾಗಿ **ನೆರಂಬಡೆ** – ನೆರವು ಪಡೆ **ನೆಲವಾಳಗೆ** – ನೆಲಮನೆ **ನೆರಂಬರ್** – ನೆರವಿಗೆ ಬರು **ನೆಲವುವಿಡಿ** – ನೆಲವಿನ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸು **ನೆರಂಬಾರ್** – ನೆರಂ+ಪಾರ್, ನೆರವು ನಿರೀಕ್ಸಿಸು **ನೆಲವೆಣ್** – ಭೂದೇವಿ **ನೆಲವೊಱೆ** – ಭೂಮಿಯ ಭಾರ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೆರಂಜಡಿ – ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದು **ನೆರಂಬೆಱು** – ನೆರವು ಪಡೆ **ನೆಲಸರಿ** – ಭೂಮಟ್ಟ; ಸರ್ವನಾಶ **ನೆರಂಬೇೞ್** – ನೆರವು ಮಾಡಲು ಹೇಳು **ನೆಲಸು** – ವಾಸಿಸು; ನೆಲೆನಿಲ್ಲು ನೆರ(ರೆ)ಮ – ಒಟ್ಟಾಗಿಸು; ಕೂಡಿಸು **ನೆಲೆ** – ಆಶ್ರಯ; ಆವಾಸ; ಚೆನ್ನಾಗಿ **ನೆಲೆಗೆಡಿಸು** – ಆಧಾರರಹಿತವಾಗಿಸು; ಆಶ್ರಯ **ನೆರವಿ** – ಗುಂಪು; ರಾಶಿ **ನೆರವಿವಡೆ** – ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿ; ಖ್ಯಾತಿಗೊಳ್ಳು ಕಳೆದುಕೊ ನೆಲೆಗೆ(ಗಿ)ಡು – ಆಶ್ರಯರಹಿತನಾಗು **ನೆರವುಟ್ಟ** – ನೆರವು ಹುಟ್ಟು, ಸಹಾಯ ದೊರೆ **ನೆರೆ** – ಸೇರು; ಸಂಭೋಗಿಸು; ಗುಂಪಾಗು; ಸಿಗು; **ನೆಲೆಗೊಳ್** – ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು **ನೆಲೆಗೊಳಸು** – ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು **ನೆರೆಗೆಯ್** – ಪಕ್ಕದ ಹೊಲ **ನೆಲೆದೊಡಿಗೆ** – ಸದಾ ಇರುವ ತೊಡಿಗೆ **ನೆರೆತರ್** – ಗುಂಪುಗೂಡು **ನೆಲೆದೊೞ್ತ** – ಜೀತದಾಳು **ನೆರೆಪಳ್ಜ** – ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿ **ನೆಲೆಮೊಲೆ** – ತೋರ ಮೊಲೆ **ನೆಲೆಯಱೆ** – ಆಂತರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿ **ನೆರೆಯಂಗಡಿ** – ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿ **ನೆರೆಯಿಸು** – ಕೂಡಿಸು ನೆಲೆಯಾಂದೆ - ನೆಲೆ+ಆಂದೆ, ಒಂದೆಡೆಯೇ ನಿಂತ **ನೆರೆಯೂರ್** – ಪಕ್ಕದ ಊರು **ನೆರೆವ(ಮ)ನೆ** – ಪಕ್ಕದ ಮನೆ **ನೆಲೆವಡಲ(ಅ)ಗೆ** – ನೆಲೆ+ಪಡಲ(ಲಿ)ಗೆ, **ನೆಕ್ರೊರ** – ನೆಕ್ಕೊರ ಅಗಲವಾದ ಬೋಗುಣಿ **ನೆಲೆವ(ಮ)ನೆ** – ಕರುಮಾಡ, ಉಪ್ಪರಿಗೆ ನೆರ್ಕೊರ(ನೆಕ್ಕೊರ)ವಟ್ಟೆ _ ಕುರುಚಲು ಬೆಳೆದ ದಾರಿ– **ನೆರ್ಗಿಲ್** – ನೆಗ್ಗಿಲು ಮುಳ್ಳು ಗಿಡ ನೆಲೆವಾ(ಮಾ)ಡ – ನಾನಾ ಅಂತಸ್ಕುಗಳಿರುವ ಮನೆ **ನೆಲೆವಿಡಿ** – ಸ್ಥಿರಗೊಳ್ಳು **ನೇತ್ರಪಟೆ** – ರೇಷ್ಮ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ **ನೆಲೆವೀಡು** – ನೆಲಸಿರುವ ಬೀಡು **ನೇತ್ರಮತ್ರಿಕೆ** – ಕಣ್ಣ ಪಾಪೆ **ನೆಲೆವೆರ್ಚಿಸು** – ನೆಲೆ+ಪೆರ್ಚಿಸು, ಅಧಿಕವಾಗಿಸು **ನೇತ್ರವಟ್ಟಣಿಗೆ** – ನೇತ್ರಪಟಿ **ನೆಲೆವೆರ್ಕು** – ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳು **ನೇತ್ರವಟ್ಟೆ** – ನೇತ್ರಪಟಿ **ನೆಲೆವೆಱು** – ಸ್ಥಿರಗೊಳ್ಳು **ನೇತ್ರಸೂತ್ರ** – ಮಂಗಳಸೂತ್ರ **ನೆಲೆವೊಟ್ಟ** – ನೆಲೆ+ಬೊಟ್ಟು, ಸುಂದರ ತಿಲಕ **ನೇತ್ರಾಂಚಲ** – ಕುಡಿಗಣ್ಣು **ನೆಲೆಸೊಡರ್** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ದೀಪ **ನೇತ್ರಾಂಬರ** – ನೇತ್ರಪಟಿ **ನೆವ** – ನೆಪ, ಕಾರಣ; ರೀತಿ **ನೇತ್ರಾಂಶುಕ** – ನೇತ್ರಪಟಿ **ನೆವಂಗೊಳ್** – ನೆಪವಾಗು **ನೇತ್ರಾಕರ್ಷಣ** – ಕಣ್ಣು ಸೆಳೆಯುವುದು **ನೆವಮಿಕ್ಕು** – ಆರೋಪ ಹೊರಿಸು **ನೇತ್ರಾದ್ವ** – ಕಣ್ಣ (ದೃಷ್ಟಿಯ) ಮಾರ್ಗ **ನೆವವಿ(ಮಿ)ಡು** – ನೆಪವಾಗಿಸು **ನೇತ್ರಾನಂದ** – ಕಣ್ಣಿಗಾಗುವ ಸಂತೋಷ **ನೆಸೆ** – ಶುದ್ದಿಗೊಳ್ಳು **ನೇತ್ರಾವಳ** – ನೇತ್ರಪಟಿ ನೆಱ – ಜೀವಸ್ಥಾನ; ಮರ್ಮ **ನೇತ್ರೋನ್ಮೀಲನ** – ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಿಕೆ **ನೆಱನೆತ್ತು** – ಮರ್ಮವನ್ನು ತೋರಿಸು **ನೇದಿಷ್ಟ** – ಹತ್ಮಿರದಲ್ಲಿರುವ **ನೆಱಗೊಳ್** – ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿವಿ; ಮನಸ್ಸನ್ನು **ನೇಪಥ್ಯ** – ಭೂಷಣ **ನೇಪಥ್ಯಗೃಹ** – ನಟರು ಸಿಂಗರಗೊಳ್ಳುವ ಜಾಗ ಗೆಲ್ಲು **ನೆಱನ್** – ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ ನೇಮಿ – ಚಕ್ರದ ಪಟ್ಟಿ; ರಾಟೆ; (ಜೈನ) **ನೆಱಪು** – ನೆರವೇರಿಸು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ ನೆಱಲ್ – ಆಧಾರ; ಆಧರಿಸು; ಜೋತುಬೀಳು **ನೇಮಿಸು** – ನಿರೂಪಿಸು **ನೆಱವಿ** – ಕೊನೆ **ನೇರ್** – ಕತ್ತರಿಸು; ಸಮ್ಮತಿಸು; ಒಪ್ಪಿಗೆ **ನೆಱವು** – ಸಿದ್ದತೆ; ಸಂಚಯನ **ನೇರಾಣಿ** – ಅಪರಂಜಿ **ನೆಱ³(ಯೆ)** – ಸಮಗ್ರಗೊಳ್ಳು; ಮಷ್ಯಗೊಳ್ಳು; **ನೇರಾಣಿಯ ಪೊನ್** – ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರ ತುಂಬು; ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳು; ನೆರವೇರು; **ನೇರಿಡು** – ಜೋಡಿಸಿಡು ಉಬ್ಬರ; ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಪ್ರವಾಹ **ನೇರಿತು(ತ್ತು)** – ನೇರ(ವಾದುದು); **ನೆಱಿಕೊಳ್** – ಸರ್ವಸ್ವ ಹರಣಮಾಡು; ಚುಚ್ಚು ಸುಂದರವಾದುದು **ನೇರಿದರ್** – ಕುಶಲರು ನೆಱಿ ಗಾಣ್ – ಮುಗಿ; ಕೊನೆಗೊಳ್ಳು **ನೆಱಿಗಿವುಡ** – ನೆಱ್+ಕಿವುಡ, ಪೂರ್ತಿ ಕಿವುಡ **ನೇರ್ಗಿಱೆದು** – ನೇಱ್+ಕಿಱಿದು, ಕೊಂಚ ಚಿಕ್ಕದು **ನೆಱಿಗೆಲ್ಲ**– ಪೂರ್ಣ ಗೆಲವು **ನೇರ್ಗಿಱೆಯ(ಳ್,ರ್)** – ಕೊಂಚ ಚಿಕ್ಕವನು(ಳು, ರು) **ನೆಱಿಗೊಳ್** – ಮನಸೆಳೆ; ನಾಟು **ನೇರ್ಗೊಲ್ಲರಿ** – ನೇರವಾಗಿ ಬಾಣದಂತೆ ಸಾಗು **ನೆಱಿದಿಂಗಳ್** – ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ **ನೇರ್ಗೋಲ್ವೋಗು** – ನೇರ್ಗೋಲ್ವರಿ **ನೆಱಿಯಱೆ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊ **ನೇಪ(ವ)೯ಡಿಸು** – ಹೊಂದಿಸು; ಅಳವಡಿಸು **ನೆೞಲ್** – ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ **ನೇಪ(ವ)೯ಡು** – ಹೊಂದು; ಅಳವಡು; ಸಾಮರಸ್ಯ; **ನೆೞಅಕ್ಕು** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸು ಸನ್ನಡತೆ **ನೆೞಲ್ದಾಣ** – ನೆರಳಿರುವ ಜಾಗ **ನೇಪ(ವ)೯ಡೆ** – ನೇರ್ಪಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಚೆನ್ನಾಗಿ **ನೇರ್ಪಡುಗಿಡು** – ಸಾಮರಸ್ಯ ಕಳೆದುಕೊ; **ನೆೞಲ್ವಡಿ** – ನೆರಳು ನೀಡು ನೇಗಿಲ್ – ನೇಗಿಲು, ಉಳುವ ಸಾಧನ ಸನ್ನಡತೆಯನ್ನು ತೊರೆ ನೇರ್ಮ – ಕೊಲೆ; ನೇರತನ; ಯೋಗ್ಯತೆ **ನೇಗಿಲ್ತಾಯ್** – ನೇಗಿಲಿನ ಬಾಯಿ, ಗುಳ ನೇಜೆಯ – ಪತಾಕೆ; ಭಲ್ಲೆ **ನೇರ್ಮಗೊಳ್** – ನೆಪ್ಪುಗೊಳ್, ಮುಯ್ಯಿ ತಿರಿಸಿಕೊ **ನೇಣ್** – ಹಗ್ಗ **ನೇರ್ಮವಡೆ** – ಚೆನ್ನಾಗಿರು **ನೇಣಜಂತ್ರ** – ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ **ನೇರ್ಮವೆಱು** – ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರು **ನೇಣುಗ** – ಹಗ್ಗ ಮಾಡುವವನು **ನೇಲ್** – ಜೋಲಾಡು **ನೇಣ್ಣಲೆ** – ಕಣ್ಣಿ ಬಲೆ **ನೇಲಸು** – ನೇತುಹಾಕು **ನೇತಾರ** – ನಾಯಕ **ನೇಲ್ಗಟ್ಟ** – ತೂಗಹಾಕು **ನೇವಣೆ** – ನೈಪುಣ್ಯ **ನೇತ್ಸ** – ನೇತಾರ **ನೇತ್ರ** – ಕಣ್ಣು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ **ನೇವರಿಸು** – ಮೃದುವಾಗಿ ತೀಡು **ನೇತ್ರದುಕೂಲ** – ರೇಷ್ಮ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ ನೇವಲೆ(ಳೆ) – ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ, ನಡುಪಟ್ಟಿ **ನೇತ್ರಪಟ್ಟ**– ನೇತ್ರದುಕೂಲ **ನೇವಾಳ** – ಸರ, ಹಾರ

ನೇವುರ – ಕಾಲಂದುಗೆ **ನೊರೆವೆರೆ** – ನೊರೆಯಿಂದ ಕುಡು **ನೇಸಱ್** – ಸೂರ್ಯ; ಹಗಲು ನೊರೆವೇಱು – ನೊರೆಯ ಒಟ್ಟಿಲಾಗು **ನೇಸಱಣುಗ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಯಮ: ಕರ್ಣ **ನೊಸಲ್** – ಹಣೆ **ನೇಹ** – (ಸ್ನೇಹ) ಗೆಳೆತನ; ಎಣ್ಣೆ **ನೊಸಲಕಣ್ಣದೇವ** – ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ನೊಸಲಕಣ್ಣಾತ** – ನೊಸಲಕಣ್ಣದೇವ **ನೇಱೆಡು** – ಜೋತುಹಾಕು **ನೇಱೆಲ್** – ನೇರಿಳೆ ಹಣ್ಣು **ನೊಸಲಕಣ್ಪಾಯ್ದವ** – (ಶಿವನ) ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ **ನೇಱಿಸು** – ನೇಱಿಡು ಹುಟ್ಟಿದವನು, ವೀರಭದ್ರ **ನೇಱು** – ನೇಱಿಡು **ನೊಸಲಗಣ್** – ಹಣೆಗಣ್ಣು **ನೊಸಲಕ್ಕರ** – ಹಣೆಯ ಬರಹ **ನೈಗಮ** – (ಜೈನ) ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಕನಯದ ಒಂದು ಬಗೆ; ವಸ್ತುವಿನ ಉದ್ದೇಶ ಗ್ರಹಿಸುವ **ನೊಳ(ವು**) – ನೊಣ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ನೋಡಿ, 'ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಕನಯ' **ನೋ** – ಯಾತನೆಪಡು **ನೈದಿಲ್** – ಉತ್ಪಲ **ನೋನ್** – ಪ್ರತ ಮಾಡು **ನೈದಿಲ್ಗೊಳ** – ನೈದಿಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೊಳ **ನೋಂಪಿ** – ವ್ರತ **ನೋಕಷಾಯ** – (ಜೈನ) ಚಾರಿತ್ರಮೋಹನೀಯದಲ್ಲಿ **ನೈಪಥ್ಯ** – ಅಲಂಕಾರಸಾಮಗ್ರಿ **ನೈಪಥ್ಯಂಗೆಯ್** – ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊ ಒಂದು ಬಗೆ, ಕಿಂಚಿತ್ ಕಷಾಯ **ನೈಪಥ್ಯಂದಳೆ** – ನೈಪಥ್ಯಂಗೆಯ್ **ನೋಟ** – ನೋಡಿವಿಕೆ; ದೃರ್ಶಯ ನೋಟಕ – ನೋಡಿವವನು, ಪ್ರೇಕೃಕ **ನೈಪಥ್ಯಗೃಹ** – ಅಲಂಕಾರಗೃಹ ನೋಡಿಸು – ನೋಡಿವಂತೆ ಮಾಡು **ನೈಪಥ್ಯನಿಳಯ** – ನೈಪಥ್ಯಗೃಹ **ನೈಪುಣ್ಯ** – ನಿಪುಣತೆ, ಪರಿಣತಿ **ನೋಡಿ** – ಕಾಣು; ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡು **ನೈಮಿತ್ತಿಕ** – ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; **ನೋದುಃಖ** – ದುಃಖರಹಿತತೆ ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ನೋನ್** – ವ್ರತಹಿಡಿ **ನೈಮಿತ್ತಿಕವಚನ** – ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾತು **ನೋನಿಸು** – ಪ್ರತ ಕೈಗೊಳಿಸು **ನೈಮಿತ್ತಿಕಾದೇಶ** – ಜ್ಯೋತಿಷಿಯ ಮಾತು **ನೋಯಿಸು** – ನೋವುಂಟುಮಾಡು **ನೈಯಾಯಿಕ** – ನ್ಯಾಯದರ್ಶನಜ್ಞ; ತಾರ್ಕಿಕ **ನೋವು** – ಯಾತನೆ; ದುಃಖ **ನೈರಂತರ್ಯ** – ನಿರಂತರತೆ; ತೃಪ್ತಿ **ನೋಳ್** – ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗು; ಸನಿಹ ಹೋಗು **ನೋಳ್ದು** – ಎದುರಿಸು; ಅತಿಕ್ರಮಿಸು **ನೈರ್ಋತಿ** – ನೈಋತ್ಯದಿಕ್ಕು; ಆ ದಿಕ್ಕಿನ ಪಾಲಕ **ನೈರ್ಗ್ರಥ್ಯ** – (ಜೈನ) ನಿರ್ರಂಥತನ, ಸನ್ಯಾಸ **ನೌ** – ಹಡಗು **ನೈಲಂಗಲ** – ಚೆಲ್ವಿಕೆ **ನೌಸಾಧನ** – ನೌಕಾಬಲ **ನೈಷಂಗ** – ಬತ್ತಳಿಕೆ **ನುಕ್ತರಿಸು** – ಉಪೇಕ್ಷೆಮಾಡು **ನ್ಯಗ್ಶೂತ** – ಕೀಳುಗೈದ ನೈಷ್ಠಿಕ – ನಿಷ್ಠಾವಂತ; ಒಂದು ಆಯುಧ **ನೈಸರ್ಪ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ **ನ್ಯಗ್ರೋಧ** – ಆಲದ ಮರ **ನ್ಯಗ್ರೋಧಪರಿಮಂಡಲ** – ದೇಹದ ಸುತ್ತಳತೆ ಒಂದು; ಭವನ, ಶಯ್ಯೆ, ಆಸನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂಥದು, **ನ್ಯಗ್ರೋಧಪರಿಮಂಡಲೆ** – ಸುಂದರಿ ನೋಡಿ, 'ನವನಿಧಿ' **ನ್ಯಸನ** – ಇಡುವುದು **ನೊಗ** – ಯುಗ; ಎತ್ತಿನ ಜೋಡಿಯ ಮೇಲಿಡುವ **ನ್ಯಸ್ತ –** ಇಡಲಾದ **ನ್ಯಾಯ** – ನಿಯಮ; ಲೋಕರೂಢಿಯಾದುದು ಮರ; ನಾಲ್ಕು ಹಸ್ತದ ಅಳತೆ **ನೊಚ್ಚಗಾಗು** – ಹಿತಕರವಾಗು **ನ್ಯಾಯನಿಯುಕ್ತ** – ನ್ಯಾಯಯುತವಾದುದು **ನೊಚ್ಚಿತು** –ಹಗುರ; ಅಲ್ಪತೆ **ನ್ಯಾಯಪುರುಷ** – ನ್ಯಾಯ ನೀಡುವವನು **ನೊಚ್ಚಿದನ್(ಳ್)(ರ್)** – ಅಲ್ಪನಾದವನು(ಳು)(ರು) **ನ್ಯಾಯರಕ್ತ** – ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದವನು ನೊಣೆ – ನುಂಗು; ನಾಶಗೈ **ನ್ಯಾಯಾನ್ಷಿತ** – ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ(ವನು) **ನೊರಜು** – ಸಣ್ಣ ಸೊಳ್ಳೆ **ನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತ** – ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ **ನೊರೆ** – ಡಿಂಡೀರ, ಫೇನ **ನ್ಯಾಯೋಪಾರ್ಜಿತ** – ನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತ **ನೊರೆನೆತ್ತರ** – ನೊರೆಗೂಡಿದ ರಕ್ತ **ನ್ಯಾಸಕಾರ** – ವಿವರಣೆ ನೀಡುವವನು **ನೊರೆವನಿ** – ನೊರೆಯ ಹನಿ, ತುಂತುರು **ನೊರೆವಾಲ್** – ನೊರೆಗೂಡಿದ ಹಾಲು ಪ

ನೊರೆವಿಂಡು – ನೊರೆಯ ರಾಶಿ **ನೊರೆವುಲ್** – ಎಳೆಯ ಹುಲ್ಲು

ಪಂಚತೆ - ಐದಾಗಿರುವಿಕೆ; ಮರಣ **ಪಂಕ** – ಕೆಸರು; ಲೇಪನದ್ರವ್ಯ ಪಂಕಜ – ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ತಾವರೆ **ಪಂಚತ್ತ** – ಪಂಚತೆ **ಪಂಕಜನೇತ್ರೆ** – ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಪಂಚದಶ** – ಹದಿನೈದನೆಯ ಪಂಕಜವಿಷ್ಣರ – ಕಮಲದ ಆಸನವುಳೃವನು, ಬ್ರಹ್ಮ **ಪಂಚದಶಪ್ರಮಾದ** – (ಜೈನ) ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯಲ್ಲಿ **ಪಂಕಜಸಂಭವ** – ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮ ಅನಾದರವುಂಟುಮಾಡುವ ಕ್ರೋಧ, ಮಾನ, ಪಂಕಜಾಕರ – ಕಮಲಗಳ ಆವಾಸ, ಕೊಳ ಮಾಯೆ, ಲೋಭ (ಎಂಬ ಕಷಾಯಗಳು); **ಪಂಕಜಾಕ್ಷ** – ಕಮಲಾಕ್ಷ, ವಿಷ್ಣು ಸ್ತ್ರೀಕಥೆ, ಭೋಜನಕಥೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಕಥೆ, **ಪಂಕಜಾತ** – ಪಂಕಜ ರಾಜಕಥೆ (ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಕಥೆಗಳು); **ಪಂಕಜಾಸನ** – ಪಂಕಜವಿಷ್ಟರ ಸ್ಪರ್ಶ, ರಸನ, ಫ್ರಾಣ, ಚಕ್ಷ್ಯು, ಕರ್ಣ ಪಂಕಜೇಕ್ಷಣ – ಪಂಕಜಾಕ್ಸ್ನ (ಎಂಬ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು; ನಿದ್ರೆ, ಪಂಕಪ್ರಭೆ - (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕ, ನೋಡಿ, ಸ್ನೇಹ ಎಂಬ ಒಟ್ಟು ಹದಿನೈದು 'ಸಪ್ತನರಕ' ಪ್ರಮಾದಗಳು **ಪಂಕಭಾಗ** – (ಜೈನ) ರತ್ನಪ್ರಭೆ ಎಂಬ ನರಕದ **ಪಂಚಧಾರೆ** – ಕುದುರೆಯ ಐದು ಬಗೆಯ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಡಿಗೆಗಳು: ಧೋರಿತ, ವಲ್ಲಿತ, ಮ್ಲತ, **ಪಂಕರುಹ** – ಪಂಕಜ ಉತ್ತೇಜಿತ, ಉತ್ತೇರಿಕ **ಪಂಕರುಹವದನೆ** – ಕಮಲಮುಖಿ **ಪಂಚನಮಸ್ತಾರ** – (ಜೈನ) ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಹೇಳುವ **ಪಂಕಿಲ** – ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಂತ್ರ **ಪಂಕಿಲತೆ** – ಕೊಳಕು **ಪಂಕೇಜವಕ್ತೆ** – ಕಮಲಮುಖಿ **ಪಂಚನಮಸ್ಪತಿ** – ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರ **ಪಂಕ್ತಿಭೋಜನ** – ಜೊತೆಯೂಟ **ಪಂಚಪದ** – ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರ **ಪಂಗಿಗ** – ಹಂಗಿಗೊಳಗಾದವನು **ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹತ್, ಸಿದ್ದ, **ಪಂಗು** – ಹಂಗು; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಕುಂಟ ಅಚಾರ್ಯ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, **ಪಂಚ** – ಅಪೂರ್ವ ಸರ್ವಸಾಧುಗಳು **ಪಂಚಕ** – ಐದರ ಗುಂಪು **ಪಂಚಪಲ್ಲವದ ವಾಜಿ** – ರಾಜನ ಸವಾರಿಯ ಕುದುರೆ; ರಾಜವಾಹನ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ – (ಜೈನ) ಜಿನನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪಂಚಪಾಂಡವರು – ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಭೀಮಸೇನ, ಐದು ಮಹೋತ್ವವಗಳು: ಗರ್ಭಾವತರಣ, ಜನ್ಮಾ ಭಷೇಕ, ಪರಿನಿಷ್ಟಮಣ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ; ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ, ಮತ್ತು ಪರಿನಿರ್ವಾಣ– ಶ್ರುತಸೋಮ, ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ, ಶತಾನೀಕ, **ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಮಹೋತ್ಸವ** – ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಶ್ರುತವರ್ಮ ಎಂಬ ದ್ರೌಪದಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ – ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಐದುಮಂದಿ ಪಂಚಕೋಶ – ಅನ್ನಮಯ, ಪಾಣಮಯ, **ಪಂಚಪ್ರಮೆ** – ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಐದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜನಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳು; ಪಿಪೀಲಿಕಾ, ಮನೋಮಯ, ವಿಜ್ಞಾನಮಯ, ವಿಹಂಗಮ, ಮರ್ಕಟ, ಗಜ, ಪೂರ್ಣ ಆನಂದಮಯ ಎಂಬ ಆತ್ಮನ ಐದು ಎಂಬ ಐದು ಪ್ರಮಾಜ್ಲಾನಗಳು ಆವೆರಣಗಳು ಪಂಚಬಾಣ - ಕಮಲ, ಅಶೋಕ, ಮಾವು, **ಪಂಚಗಾರ್ತಿ** – ಪಂಚಕಾರುಕವರ್ಗಕ್ಕೆ (ಬಡಗಿ, ಅಕ್ಕಸಾಲೆ, ಕಮ್ಮಾರ, ಕಲ್ಲುಕುಟಿಗ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ನೈದಿಲೆಗಳೆಂಬ ಕಾಮನ ಐದು ಕಂಚುಗಾರ; ಅಥವಾ ಬಡಗಿ, ನೇಕಾರ, ಬಾಣಗಳು; ಅಥವಾ, ಸಮ್ಮೋಹನ, ಸಂತಾಪನ, ಸಂದೀಪನ, ಸಂಶೋಷಣ, ಕ್ಬೌರಿಕ, ಅಗಸ, ಚಮ್ಮಾರ) ಸೇರಿದ ಸ್ತ್ರೀ **ಪಂಚಗುರು** – ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳು ದ್ರಾವಣ ಎಂಬ ಕಾಮನ ಐದು ಬಾಣಗಳು; ಪಂಚಜಡೆ – ಐದು ಕಾಲಿನ ಜಡೆ(?) ಅಥವಾ, ಮನೋಮಥನ, ಮದನ, ಮೋಹನ, ಸಂತಾಪನ, ವಶೀಕರಣ **ಪಂಚಜನ** – ಮನುಷ್ಯ; ಪಾಂಚಜನ್ಯವೆಂಬ ಪಂಚಭೂತ – ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜಸ್, ವಾಯು, ಶಂಖುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಆಕಾಶಗಳೆಂಬ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಐದು ಮೂಲವಸ್ತುಗಳು **ಪಂಚತಂತ್ರ** – ಮಿತ್ತಲಾಭ, ಮಿತ್ತಭೇದ, **ಪಂಚಮ** – ಐದನೆಯ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹ, ಲಬ್ದನಾಶ, ಅಸಂಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಕಾರಿತ್ವಗಳೆಂಬ **ಪಂಚಮಂಬೊರೆ** – ಪಂಚಮಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಡಿರು

ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲಿನ ಐದು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳು

ಪಂಚಮಕಾಲ – (ಜೈನ) ಅವಸರ್ಪಿಣಿಯ ಐದು ಕಾಲಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಐದನೆಯದು, ನೋಡಿ 'ಅವಸರ್ಪಿಣಿ' ಪಂಚಮಗತಿ – ಐದನೆಯ ಅವಸ್ಥೆ; ಚತುರ್ಗತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿದುದು, ಮೋಕ್ಷ ಪಂಚಮಜಲ(ಳ)(ನಿ)ಧಿ – ಸಪ್ತಜಲಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಐದನೆಯದು, ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ, ನೋಡಿ 'ಸಪ್ತಜಲಧಿ'

ಪಂಚಮಶ್ರತಿ – ಮಹಾಭಾರತ ಪಂಚಮಸಮುದ್ರ – ಪಂಚಮಜಲ(ಳ)(ನಿ)ಧಿ ಪಂಚಮಹಾಕಲ್ಯಾಣ – ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕ – ಐದು ಮಹಾಪಾತಕಗಳು; ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿನ ಹಾಗೂ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿನ ಇವುಗಳ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ

ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿನ ಇವುಗಳ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ, ಸುರಾಪಾನ, ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯ, ಗುರುಪತ್ನೀಗಮನ, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂಪರ್ಕ; (ಜೈನ) ಬಾಲವಧೆ, ಸ್ತ್ರೀವಧೆ, ಗೋವಧೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಧೆ, ಋಷಿವಧೆ

ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಿ – ಐದು ಮಹಾಪಾತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನು

ಪಂಚಮಹಾಭೂತ – ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜ, ವಾಯು, ಆಕಾಶ

ಪಂಚಮಹಾವ್ರತ – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕರು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಪಂಚಾಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ಮುನಿಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವುದು

ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದ – ಐದು ವಾದ್ಯಗಳು; ಇವುಗಳ ವಿವರಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿವೆ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪಟ್ಟಿಯೆಂದರೆ ಕೊಂಬು, ತಮಟೆ, ಶಂಖ, ಭೇರಿ, ವೀಣೆ, ಜಯಗಂಟೆ; ಐದು ವಾದ್ಯಗಳ ಬಾಜನೆಯ ಗೌರವ

ಪಂಚಮಾಂಚಿತ – ಪಂಚಮಸ್ವರದಿಂದ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ

ಪಂಚಮಾಜ್ದ – ಪಂಚಮಜಲಧಿ

ಪಂಚಮಿ – ಶುಕ್ಲ – ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನ ಐದನೆಯ ದಿನ –

ಪಂಚಮಿಗಿತಿ – ಪಂಚಮಸ್ತ್ರೀ

ಪಂಚಮುಖ – ಸಿಂಹ

ಪಂಚಮುಷ್ಟಿ – ಐದು ಹಿಡಿ; (ಜೈನ) ದೇಹದ ಐದು ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಮಸ್ಕಾರ; ಎರಡೂ ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ತಲೆಗೂದಲು, ಮೀಸೆ, ಗಡ್ಡಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು

ಪಂಚರತ್ನ – ಐದು ರತ್ನಗಳು; ವಿವಿಧ ಆಕರಗಳಲ್ಲಿನ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ: ಸುವರ್ಣ, ರಜತ, ಮುಕ್ತಾ, ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಪ್ರವಾಳಕ ಪಂಚರಾಯುಧ – ಪಂಚರ ಎಂಬ ಆಯುಧ ಪಂಚವಣ್ಣ – ಐದು ಬಣ್ಣಗಳು: ಬಿಳಿಪು, ಹಳದಿ, ಕೆಂಪು, ಹಸುರು, ಕಪ್ಪು

ಪಂಚವಣ್ಣೆಗೆ – ಐದು ಬಣ್ಣ ಗಳು; ಅಲಂಕಾರದ ಒಂದು ಬಗೆ

ಪಂಚವರ್ಣ – ಪಂಚವಣ್ಣ; ಯದು ಅಕ್ಷರಗಳು ಪಂಚವರ್ಣ – ಪಂಚವರ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು ಪಂಚವಿಂಶತಿ – ಇಪ್ಪತ್ತೈದು

ಪಂಚವಿಂಶತಿಮಳ – (ಜೈನ – ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಬಗೆಯ ದೋಷಗಳು: ಮಿಥ್ಯಾದರ್ಶನ, ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ, ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಪುಳ್ಳವನು, ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಪುಳ್ಳವನು, ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಜಾನಪುಳ್ಳವನು, ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಜಾನಪುಳ್ಳವನು, ಮಿಥ್ಯಾಜಾರಿತ್ರವಂತ (ಈ ಆರು ಅನಾಯತನಗಳು), ದೇವಮೂಢ, ಗುರುಮೂಢ, ಸಮಯಮೂಢ (ಈ ಮೂರು ಮೂಢಗಳು), ಜ್ಞಾನ, ಕುಲ, ಬಲ, ಪೂಜೆ, ಜಾತಿ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ತಪ, ಶರೀರ (ಈ ಎಂಟು ಮದಗಳು), ಶಂಕೆ, ಕಾಂಕ್ಟೆ, ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಮೂಢದೃಷ್ಟಿ, ಅನುಪಗೂಹನ, ಅಸ್ಥಿತೀಕರಣ, ಅವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಅಪ್ರಭಾವನೆ (ಈ ಎಂಟು ದೋಷಗಳು)

ಪಂಚವಿಧಚಾರಿತ್ರ – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಲಾನ ಸಾಧನೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಐದು ಬಗೆಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು: ಸಾಮಯಿಕ, ಛೇದೋಪಸ್ಥಾನ, ಪರಿಹಾರವಿಶುದ್ಧಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ಯಸಾಂಪರಾಯ, ಯಥಾಖ್ಯಾತಚಾರಿತ್ರ

ಹಂಚವಿಧಸ್ಥಾನ – ಬಿಲ್ಲು ಗದೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಾಗ ನಿಲ್ಲುವ ಆಲೀಢ, ಪ್ರತ್ಯಾಲೀಢ, ಸಮಪಾದ, ವಿಶಾಖ, ಮಂಡಲ ಎಂಬ ಐದು ಭಂಗಿಗಳು

ಪಂಚವಿಧಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ – (ಜೈನ) ವಾಚನ, ಪೃಚ್ಛನೆ, ಅನುಪ್ರೇಕ್ಟ್, ಆಮ್ನಾಯ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ

ಪಂಚಶತ – ಐನೂರು

ಪಂಚಶಯ್ಯೆ – ಐದು ಬಗೆಯ ಮೆತ್ತನೆಯ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ

ಪಂಚಶರ – ಮನ್ಮಥ; ಮನ್ಮಥನ ಐದು ಬಾಣಗಳು, ನೋಡಿ 'ಪಂಚಬಾಣ'

ಪಂಚಶಿಖ – ಐದು ತುದಿಗಳು

ಪಂಚನಮಿತಿ – (ಜೈನ) ಈರ್ಯಾ, ಭಾಷಾ, ಏಷಣಾ, ಆದಾನನಿಕ್ಷೇಪಣ, ಉತ್ಸರ್ಗ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು

ಪಂಚಸರ – ಪಂಚಶರ

ಪಂಚಸ್ಥಾನ – ಯುದ್ಧಮಾಡುವಾಗ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವ ಆಲೀಢ, ಪ್ರತ್ಯಾಲೀಢ, ಸಮಪಾದ, ವೈಷ್ಣವ, ಮಂಡಲಾಗ್ರ ಎಂಬ ಐದು ಸ್ಥಾನಗಳು

ಹಂಚಾಂಗ – ತಿಥಿ, ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೊಗ, ಕರಣಗಳೆಂಬ ದಿನದ ಐದು ಅಂಶಗಳು; ಔಷಧಿತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳ ತೊಗಟೆ, ಎಲೆ, ಹೂವು, ಬೇರು, ಹಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಐದು ಅಂಶಗಳು

ಪಂಚಾಂಗಮಂತ್ರ – ಕರ್ಮಾರಂಭೋಪಾಯ, ಪುರುಷದ್ರವ್ಯಸಂಪತ್ತು, ದೇಶಕಾಲವಿಭಾಗ, ವಿನಿಪಾತಪ್ರತೀಕಾರ, ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಎಂಬ ರಾಜನೀತಿಯ ಐದು ಅಂಶಗಳು

ಪಂಚಾಂಗಶುದ್ಧಿ – ದಿನದ ಐದು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೋಷವಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ಔಷಧಿತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳ ಐದು ಅಂಶಗಳು ದೋಷರಹಿತವಾಗಿರುವುದು

ಪಂಚಾಂಗಸನ್ಮಂತ್ರ – ಐದು ಅಕ್ಷರಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಂತ

ಪಂಚಾಗ್ನಿ – ಐದು ಬಗೆಯ ಅಗ್ನಿಗಳು: ಪವನ, ಪಾವನ, ತ್ರೇತಾ, ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ, ಆಹವನೀಯ; ಋಷಿಗಳ ಬೇಸಿಗೆಯ ತಪಸಸ್ಸಿನ ಐದು ಅಗ್ನಿಗಳು: ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಬೆಂಕಿ ಮತ್ತು ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಸೂರ್ಯ

ಪಂಜಾಗ್ನಿಸಾಧಕ – ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಬೆಂಕಿ ಮತ್ತು ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಸೂರ್ಯ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವನು

ಪಂಚಾಚಾರ – (ಜೈನ) ದರ್ಶನ, ಜ್ಞಾನ, ಚಾರಿತ್ರ, ತಪ, ವೀರ್ಯ ಎಂಬ ಐದು ಆಚಾರಗಳು

ಪಂಚಾಣುವ್ರತಗಳು – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕರು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ, ಅಸ್ತೇಯ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಅಪರಿಗ್ರಹ ಎಂಬ ವ್ರತಗಳು

ಪಂಚಾಣೂತ್ತರೆ – (ಜೈನ) ಲೋಕಾಕಾಶದ ತುದಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಜಯ, ವೈಜಯಂತ, ಜಯಂತ, ಅಪರಾಜಿತ, ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ಎಂಬ ಐದು "ವಿಮಾನ"ಗಳು

ಪಂಚಾತಿಚಾರ – (ಜೈನ) ಸಮ್ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ಶಂಕೆ, ಕಾಂಕ್ಟೆ, ನಿರ್ವಿಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಅನ್ಯದೃಷ್ಟಿಸಂಸ್ತವನ ಎಂಬ ಅತಿಚಾರಗಳು

ಪಂಚಾನನ – ಶಿವ, ಶಿವನ ಐದು ಮುಖಗಳು: ಸದ್ಯೋಜಾತ, ವಾಮದೇವ, ಅಘೋರ, ತತ್ಪುರುಷ, ಈಶಾನ; ಸಿಂಹ

ಪಂಚಾವಸ್ಥೆಗೆದಱು – ಪಂಚತ್ವವನ್ನುಂಟುಮಾಡು, ಮರಣವುಂಟುಮಾಡು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯ – (ಜೈನ) ಆಹಾರದಾನಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಐದು ಅತಿಮಾನುಷ ಸೋಜಿಗಗಳು: ದೇವದುಂದುಭಿಸ್ವನ, ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ, ಸುವರ್ಣವೃಷ್ಟಿ, ಮೆಲುಗಾಳಿ, ದೇವಪ್ರಶಂಸೆ

ಪಂಚಾಷ್ಟ – ಐದೆಂಟಲ, ನಲವತ್ತು ಪಂಚಾಸ್ತಿಕಾಯ – (ಜೈನ) ಜೀವ, ಪುದ್ಗಲ, ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಆಕಾಶ ಎಂಬ ಐದು ಅಸ್ತಿಕಾಯಗಳು

ಪಂಚಾಸ್ತ್ರ - ಐದು ಬಾಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥ ಪಂಚಾಸ್ಥ - ಸಿಂಹ

ಪಂಚಾಸ್ರವ – (ಜೈನ) ಸಪ್ತತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಪುಣ್ಯಪಾಪರೂಪವಾದ ಕರ್ಮವು ಜೀವನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವುದು, ಇಂದ್ರಿಯಸಂಬಂಧವಾದ ಐದು ಬಗೆಯ ಆಸ್ತವಗಳು

ಪಂಚಿ(ಜಿ)ಕೆ – ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪಂಚುಪಱೆಮಾಡು – ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡು; ನಾಶಗೊಳಿಸು

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ – ಸ್ಬರ್ಶನ, ರಸನ, ಫ್ರಾಣ, ಚಕ್ಷು, ಶ್ತ್ರೋತ್ರ ಎಂಬ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು

ಪಂಚೇಷು – ಐದು ಹೂವಿನ ಬಾಣಗಳು, ನೋಡಿ, 'ಪಂಚಬಾಣ'

ಪಂಜರ – ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕುವ ಸಾಧನ ಪಂಜರಂಬಡೆ – ಪಂಜರ ನಿರ್ಮಿಸು

ಪಂಜರಿಸು – ಪಂಜರದಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ಆವರಿಸು

ಪಂಜಿ – ಹಿಂಜಿದ ಹತ್ತಿಯ ಉಂಡೆ

ಪಂಚಸು – ಹೊದಿಸು

ಪಂಡಕ – ಪುರೋಹಿತ

ಪಂಡಿತ(ಮಂಡಅ) – ವಿದ್ವಾಂಸ (ಸಮೂಹ)

ಪಂಡಿತಮರಣ – (ಜೈನ) ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲೇಖನದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಮರಣ

ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿ – ಗಿಳಿ

ಪಂಡಿತಿಕ್ಕೆ – ಪಾಂಡಿತ್ಯ

ಪಂಡಿತೋಕ್ತಿ – ವಿದ್ವಾಂಸನ ನುಡಿ

ಪಂತಿ – ಸಾಲು; ಊಟದ ಪಂಕ್ಕಿ

ಪಂತಿಕಾಱ – ಊಟದ ಪಂಕ್ತಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ

ಪಂತಿಗೊಳ್ – ಸಾಲುಗಟ್ಟು

ಪಂತಿಗೊಳಸು – ಸಾಲಾಗಿ ಮಾಡು

ಪಂಥ – ದಾರಿ; ಯೋಗ್ಯಕ್ರಮ

ಪಂಥಾತಿಚಾರನಿಯಮ – (ಜೈನ) ಗಮನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ; ನಡೆಯುವಾಗ ಆಗಬಹುದಾದ

ಹಿಂಸೆಗೆ ಶ್ರವಣರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ

ಪಂಥಾತಿಚಾರನೇಮ – ಪಂಥಾತಿಚಾರನಿಯಮ

ಪಂದರ್(ರ) – ಚಪ್ಪರ

ಪಂದರಿಕ್ಕು – ಚಪ್ಪರ ಹಾಕು

ಪಂದಲೆ – ಪಚ್ಚನೆಯ ತಲೆ, ಆಗ ತಾನೇ ಕತ್ತರಿಸಿದ **ಪಕ್ಷಪಾತ** – ಹಕ್ಕಿಗಳ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ತಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಲವು ತೋರಿಸುವುದು **ಪಂದಲೆದರ್** – ಹಸಿತಲೆಯನ್ನು ತಾ **ಪಕ್ಷಪ್ರತಿಷ್ಣಾಪನೆಗೆಯ್** – ತನ್ನ ನಿಲವನ್ನು ಮಂಡಿಸು **ಪಂದಳರ್** – ಹಸಿರಾದ ಚಿಗುರು ಪಕ್ಷಸಂಪುಟ – ರೆಕೆಕಯ ಒಳಭಾಗ **ಪಂದಿ** – ಹಂದಿ **ಪಕ್ಷಸಿದ್ದಿ** – ತನ್ನ ನಿಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು **ಪಂದಿವೇಂಟೆ** – ಹಂದಿಯ ಬೇಟೆ **ಪಕ್ಷಿ** – ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು, ಹಕ್ಕಿ **ಪಂದೆ** – ಹೇಡಿ **ಪಕ್ಷ್ಯ** – ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆ **ಪಂದೆಗಜ್ಜ** – ಹೇಡಿಯ ಕೆಲಸ ಪಕ್ಷ್ಮಪಾತನ – ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸುವುದು **ಪಂದೆತನ** – ಹೇಡಿತನ **ಪಕ್ಷ್ಯಪಾಳ** – ರೆಪ್ಪೆ ಕೂದಲ ಸಾಲು ಪಂದೊವಲ್ – ಸುಲಿದ ಹಸಿಯ ಚರ್ಮ **ಪಕ್ಷ್ಮಮಾಲೆ** – ಪಕ್ಷ್ಮಪಾಳಿ **ಪಂದೋಲ್** – ಪಂದೊವಲ್ **ಪಕ್ಷ್ಯಸ್ಪಂದನ** – ರೆಪ್ಟೆ ಮಿಟುಕಿಸುವುದು **ಪಂಪಕ** – ಒತ್ತಾದುದು, ದಟ್ಟವಾದುದು **ಪಕ್ಷ್ಮಾಳ** – ಪಕ್ಷ್ಮಪಾಳಿ **ಪಂಬಲ್** – ಹಂಬಲ ಪಗಂಡಿಱೆ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸು ಪಂಬಅಸು – ಹಂಬಲಿಸು, ಹಾತೊರೆ **ಪಗಂಡುಗೊಳ್** – ಹಬ್ಬು **ಪಗಂಡೇೞ್** – ಪಗಂಡುಗೊಳ್ ಪಕ್ಕ - (ಪಕ್ಷ) ಬದಿ, ಮಗ್ಗುಲು; ರೆಕ್ಕೆ **ಪಕ್ಷಂಬಡಿ** – ಪಕ್ಕವನ್ನು ಹಿಡಿ **ಪಗರಣ** – (ಪ್ರಕರಣ) ಒಂದು ರೂಪಕಪ್ರಭೇದ ಪಗರಣದರಸ - ನಾಟಕದ ರಾಜ; ವೇಷಧಾರಿ ಪಕ್ಷಣ – ಬೇಡರ ವಾಸಸ್ಥಳ; ಕೆಳವರ್ಗದವರ ವಾಸಸ್ಥಳ **ಪಗರಣದಾಟ** – ಸೋಗು **ಪಗರಣದಾನೆ** – ನಿಜವಲ್ಲದ ಆನೆ **ಪಕ್ಷರಿಕೆ** – (ಪಕ್ಷರಕ್ಷಾ) ಕುದುರೆಯ ಮೇಳಣ ಕವಚ **ಪಕ್ಕರಿಸು** – ಪಕ್ಕರಿಕೆ ಹಾಕು **ಪಗರಣಿಗ** – ವೇಷಧಾರಿ; ಪಗರಣ ಎಂಬ **ಪಕ್ತರೆ** – ಪಕ್ಕರಿಕೆ; ಪಾತ್ರೆ ಆಟವಾಡುವವನು **ಪಕ್ತರೆಯಿಕ್ಕು** – ಪಕ್ಕರಿಸು **ಪಗಲ್** – ಹಗಲು ಪಕ್ತವಾದಕ – ಪಕ್ಕವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವವನು **ಪಗಅರುಕ್** – ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ; **ಪಕ್ಷ(ಕ್ತೆ)ಸಾರಿ** – ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವ ಯಾವಾಗಲೂ **ಪಗಲುಲ್ತ** – ಉಲ್ಕೆ ಪಗಲೆಱಿಯ – ಹಗಲ ಒಡೆಯ, ಸೂರ್ಯ ಪಕ್ತಾಗಿಸು – ಒಳಗಾಗಿಸು; ಆಸರೆಯಾಗಿಸು **ಪಕ್ಕಾಗು** – ಯೋಗ್ಯವಾಗು; ಆಸರೆಯಾಗು **ಪಗ(ಗೆ)ವು** – ಹಗೇವು, ಕಣಜ **ಪಕ್ತಿ** – (ಪಕ್ಷಿ) ಹಕ್ಕಿ **ಪಗಿನ್(ನ)** – ಮರದ ಅಂಟು ಪಗಿಲ್ – ಅಂಟಿಕೊ; ಸೇರು **ಪಕ್ತಿವಣೆ** – ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡು **ಪಕ್ಕು** – ಗುರಿ; ಆಸ್ಪದ **ಪಗೆ** – ದ್ವೇಷ; ಶತ್ರು **ಪಕ್ಕುಗೊ(ಗು)ಡು** – ಆಸರೆ ಕೊಡು **ಪಗೆಕಾ(ಗಾ)ಱ** – ಶತ್ರು **ಪಕ್ಕುವಾರು** – ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಿ **ಪಗೆಗೊಳ್** – ದ್ವೇಷ ತಾಳು ಪಕ್ಕುವಿಡಿ – ಪಕ್ಕು+ಪಿಡಿ, ಜೊತೆಯ ಹೆಣ್ಣಾನೆ **ಪಗೆವ** – ಶತ್ರು **ಪಕ್ತವೆಱು** – ಅವಕಾಶ ಪಡೆ **ಪಗೆವಡೆ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ **ಪಕ್ಕೆದಲೆ** – ಮಲಗುವ ಜಾಗ **ಪಗೆವಾಡಿ** – ಶತ್ರು ಪಾಳೆಯ **ಪಗೆವೊಯ್** – ದ್ವೇಷವುಂಟುಮಾಡು **ಪಕ್ಷಜ೦ಬ** – ಮಾಗಿದ ತೊಂಡೆಹಣ್ಣು **ಪಕ್ಷಶಾಳ** – ಮಾಗಿದ ಬತ್ತದ ಪೈರು **ಪಗ್ಗ** – ಹಗ್ಗ ಪಕ್ಷ – ಪಕ್ಕ; ರೆಕ್ಕೆ; ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಅವಧಿ; **ಪಚನಧಾಮ** – ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆ ಬಣ; (ಜೈನ) ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು **ಪಚಾರಿಸು** – ಹೀಯಾಳಿಸು ತೊರೆಯುವುದು **ಪಚ್ಚಖ್ಖಾಣ೦ಗುಡು –** (ಜೈನ) ಪಚ್ಚಖ್ಖಾಣವುತ **ಪಕ್ಷಂಗೆಡು** – ಆಸೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಗು (ಸೀಮಿತಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಬಿಡುವುದು) ದೀಕ್ಸ್ಗೆ ಕೊಡು **ಪಕ್ಷಕುತ್ತೀಳ** – ಗುಡ್ಡ **ಪಕ್ಷತಿ** – ಪಕ್ಷಮೂಲ **ಪಚ್ಚಖ್ಖಾಣ೦ಗೊಳ್** – ಪಚ್ಕಖ್ಖಾನವುತ ತೊಡು **ಪಕ್ಷದ್ವಾರ** – ಪಕ್ಕದ ಬಾಗಿಲು **ಪಚ್ಚಗಾಱ** – ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿಯವನು **ಪಕ್ಷಪರಿತ್ಯಾಗ** – ವಾದಿಸಲಾರದೆ ತನ್ನ ನಿಲವನ್ನು **ಪಟ್ಟಡ** – ಹಚ್ಕಡ, ಹೊದಿಕೆ ಕೈಬಿಡುವುದು **ಪಚ್ಚಡಿಕೆ** – ಪಚ್ಕಡ **ಪಚ್ಚಡಿಸು** – ಹೊದಿಸು

ಪಟ – ಬಟ್ಟೆ; ತೆರೆ **ಪಟ್ಟಣ** – ಮುಚ್ಚುಮರೆ **ಪಟಂಗೊಳ್** – ಹಾರಾಡು, ಪ್ರಸಿದ್ದಗೊಳ್ಳು **ಪಚ್ಚನೆ** – ಹಸುರಾದ **ಪಚ್ಚಪಸಿ** – ಬಹಳ ಹಸಿ ಪಟಕುೞ – ಬಟ್ಟೆಯ ಗುಡಿಸಲು, ಡೇರೆ **ಪಚ್ಚಪಸಿವರೆಯ** – ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಹರಯ **ಪಟಚ್ಚರ** – ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಪಟಮಂಡಪ – ಪಟಕುಟಿ, ಡೇರೆ **ಪಚ್ಚಬಗೆ** – ಒಡೆದ ಮನಸ್ಸು **ಪಚ್ಚಯಲ** – ಪಚ್ಚಗಾಱ **ಪಟಲ(ಳ)** – ಗುಂಪು; ಹೊದಿಕೆ **ಪಚ್ಚವಡ** – ಬಚ್ಚಲು **ಪಟಲ(ಳ)ಕ** – ಪರದೆ **ಪಚ್ಚವಡಿಕೆ(ಗೆ)** – ಮಗ್ಗುಲುಹಾಸಿಗೆ **ಪಟಅ(೪)(ಕೆ)** – ಸಮೂಹ **ಪಚ್ಚವಡಿತಿ** – ಹಚ್ಚಡಿಸುವಾಕೆ; ಅಲಂಕರಿಸುವವಳು **ಪಟವಾಸ** – ಸುಗಂಧದ ಪುಡಿ **ಪಚ್ಚವಡಿಸು** – ಹೊದಿಸು **ಪಟವಾಸಕ್ಷೋದ** – ಪಟವಾಸ **ಪಟವಾಸಚೂರ್ಣ** – ಪಟವಾಸ **ಪಟ್ಟವಾಗಲ್** – ಪಚ್ಚೆಯ ಪ್ರಾಕಾರ, ಸುತ್ತುಗೋಡೆ **ಪಚ್ಚಟಿ** – ಪಚ್ಕು+ಅ**ಟಿ, ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ತೊ**ರೆ **ಪಟವಿದ್ದೆ** – (ಪಟವಿದ್ದ) ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವುದು ಪಚ್ಚಾಯ್ಲ – ಅಲಂಕರಿಸುವವನು **ಪಟಹ** – ಭೇರಿ **ಪಚ್ಚಿಕೊಳ್** – ಹಂಚಿಕೊ **ಪಟಹಡಕ್ಕೆ** – ಪಟಹ ಪಚ್ಚು - ಹೊಂದಿಕೆ, ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ **ಪಟಾಳ** – ಬಟ್ಟೆಗಳ ರಾಶಿ ಪಚ್ಚುಕು(ಕೊ)ಡು – ಹಂಚಿ ಕೊಡು **ಪಟಷ್ಠ** – ಹರಿತವಾದ; ಚುರುಕಾದ; ಸಮರ್ಥವಾದ **ಪಚ್ಚುಗಂಟು** – ಹಂಚಿಕೆಯಾದ ಗಂಟು **ಪಟೀರ** – ಶ್ರೀಗಂಧ **ಪಚ್ಚುಗೊಡು** – ಪಚ್ಚುಕುಡು **ಪಟು** – ಶಕ್ಕಿಶಾಲಿ, ಉಗ್ರ; ಸಮರ್ಥ ಪಚ್ಚು(ರ್ಚು)ಗೊಳ್ – ಹಂಚಿಕೊ, ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊ **ಪಟುದೇಹ** – ಚಟುವಟಿಕೆಯ ದೇಹ **ಪಚ್ಚುಡಿ** – ಹಂಚಿಹೋಗು **ಪಟುಪಟಹ –** ಜೋರಾಗಿ ಸದ್ದುಮಾಡುವ ಭೇರಿ **ಪಚ್ಚೆಗರ್ಬುನ** – ಅಶುದ್ಧ ಕಬ್ಬಿಣ **ಪಟುಪ್ರತಾಪ(ಪಿ)** – ಉಗ್ರಪ್ರತಾಪ (ಉಳ್ಳವನು) ಪಚ್ಚೆಗೊಡೆ – ಪಚ್ಕೆಯ ಕೊಡೆ, ಹಸಿರು ಕೊಡೆ **ಪಟುಪ್ರಧ್ವಾನ** – ಜೋರಾದ ಧ್ವನಿ **ಪಟುಮತಿ** – ಹರಿತ ಬುದ್ದಿ **ಪಚ್ಚೆದೋರಣ** – ಹಸಿರು ತೋರಣ **ಪಚ್ಚೆಲೆ** – ಹಸಿರೆಲೆ **ಪಟುರವ** – ಪಟುಪ್ರಧ್ವಾನ **ಪಚ್ಚೆಲೆದೊಂಗಲ್** – ಹಸಿರೆಲೆಯ ಗೊಂಚಲು **ಪಟ್ಟ** – ಅಧಿಕಾರಸೂಚಕ ಬಾಸಿಂಗ; ಕಿರೀಟ **ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟು** – ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಪ**ಜ್ಜೆವಟ್ಟು** – ಪಚ್ಚೆಯ ಬಟ್ಟು, ಗುಂಡು **ಪಚ್ಚೆವಡಿಗ** – ಪಚ್ಕೆ+ಪಡಿಗ, ಪಚ್ಕೆಯ ವಹಿಸಿಕೊಡು **ಪಟ್ಟಂಬಾಱಿಸು** – ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸು ಉಗುಳುಪಾತ್ರೆ ಪಟ್ಟೆವರಲ್ – ಪಚ್ಚೆಯ ಹರಳು, ಹಸಿರು ಮಣಿ **ಪಟ್ಟಣ** – ನಗರ **ಪಟ್ಟೆವರಿಗೆ** – ಪಚ್ಕೆ+ಪರಿಗೆ, ಹಸಿರು ಗುರಾಣಿ **ಪಟ್ಟಣಿಗ** – ನಗರವಾಸಿ ಪಚ್ಚೆವಾಕಲು – ಹಸಿರುಮನೆ, ಬಳ್ಳಿಮಾಡ, ಮಲ್ಲಿಗೆ **ಪಟ್ಟಣಿಗೆ** – ಪಟ್ಟಿಯ ಸೀರೆ, ದುಕೂಲ **ಪಟ್ಟದ ಮೊದಲಗ** – ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿಯ **ಪಚ್ಚೆವಿಲ್ಲ** – ಹಸಿರು ಬಿಲ್ಲನ್ನು (ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು) ಹಕ್ಕುದಾರ **ಪಟ್ಟನೂಲ್** – ರೇಷ್ಠ್ರೆಯ ಎಳೆ ಪಡೆದವನು, ಮನ್ಮಥ **ಪಟ್ಟೆಸಾರ** – ಪಚ್ಚೆಯ ಆಭರಣ **ಪಟ್ಟಪಱೆ** – ಚೂರಾಗಿ ಹರಿದುಬಿಡು **ಪಚ್ಚೋ(೦)ತಿ** – ಊಸರವಳ್ಳಿ **ಪಟ್ಟಬಂಧ(ನ)** – ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವುದು, ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಪಚ್ಚೋಲೆ – ಹಸಿಯ ಓಲೆಗರಿ, ಬಿಚ್ಕೋಲೆ, **ಪಟ್ಟಬಂಧೋತ್ಸವ** – ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಸಮಾರಂಭ **ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿ** – ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಣಿ, ಹಿರಿಯ ಪಚ್ಕೆಯ ಓಲೆ (ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ) **ಪಜ್ಞ** – ಮುತ್ತಾತ ರಾಣಿ **ಪಜ್ಜತಿ** – ಪದ್ದತಿ **ಪಟ್ಟಮಾರ್ಗ** – ರಾಜಮಾರ್ಗ **ಪಜ್ಞಳ** – (ಪ್ರಜ್ವಲ) ಹೊಳಮ **ಪಟ್ಟಮಾರ್ಗಂಜಿಡಿ** – ರಾಜಮಾರ್ಗ (ನೇರಮಾರ್ಗ) **ಪಜ್ಞಆಕೆ** – ಕಾಂತಿ ಪಟ್ಟವಣೆ – ಸಿಂಹಾಸನ; ಹಸೆಮಣೆ **ಪಜ್ಞಳನು** – ಹೊಳೆ, ಪ್ರಕಾಶಿಸು ಪಜ್ಞೆ – (ಪದ್ಯಾ) ಹೆಜ್ಪೆ; ಅಡಿ; ದಾರಿ; ಗುರುತು **ಪಟ್ಟವರ್ಧನ** – ಪಟ್ಟದ ಆನೆ **ಪಜ್ಞೆಕಾಱ** – ಬೇಹುಗಾರ, ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುವವನು **ಪಟ್ಟವೞೆ –** ರೇಷ್ಠ್ರೆ ವಸ್ತ **ಪಜ್ಜೆವಟೆ** – ಪಜ್ಪೆ+ಬಟಿ, ಕಾಲು ಹಾದಿ **ಪಟ್ಟಶಿಲೆ** – ಹಾಸುಗಲ್ಲು **ಪಜ್ಞೆವಿಡಿ** – ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಹೋಗು **ಪಟ್ಟಸ** – ಈಟಿ

ಪಟ್ಟಸಾಲಗ – ರೇಷ್ಮೆ ನೇಕಾರ **ಪಡಿಪಾಸು** – ನಡೆಮಡಿ ಹಾಸು **ಪಟ್ಟಸಾಲೆ** – ಮೊಗಸಾಲೆ ಪಡಿಮೊಗ – ಎದುರು, ಅಭಿಮುಖ **ಪಟ್ಟಸೂತ್ರ** – ರೇಷ್ಮೈ ಎಳೆ **ಪಡಿಯಱ(ತಿ)** – (ಪ್ರತೀಹಾರ) ಬಾಗಿಲು **ಪಟ್ಟಳ(ಣಿ)ಗೆ** – ಪಟ್ಟವಣಿ ಕಾಯುವವನು(ಳು) **ಪಡಿಯಱಗಟ್ಟಿಗೆ** – ದ್ವಾರಪಾಲಕನ ಕೈಯ ಕೋಲು **ಪಟ್ಟಳೆ** – ತೊಲೆ **ಪಟ್ಟಾಂಶುಕ** – ಪಟ್ಟವಣಿ **ಪಡಿಯಱವಕ್ಕಿ** – ಕೋಗಿಲೆ **ಪಡಿಯಱವೆಸ** – ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಕೆಲಸ **ಪಟ್ಟಕ** – ಪೀಠ **ಪಡಿಯಱವೆಸಗೆಯ್** – ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ ಕೆಲಸ **ಪಟ್ಟಗಾಳೆಗ** – ಹಳ್ಳಿ(ಕೇರಿ)ಗಳ ನಡುವಣ ಕಾಳಗ **ಪಟ್ಟ** – ಹಟ್ಟಿ, ಹಳ್ಳಿ; ರೊಪ್ಪ ಮಾಡು **ಪಡಿಯಱೆ** – ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿ **ಪಟ್ಟರ್** – ಮಲಗಿರು **ಪಡಿಯಱಿಕೆ** – ಪಡಿಯಱವೆಸ **ಪಟ್ಟರಿಸು** – ಮಲಗಿಸು ಪಟ್ಟಹೆ – ಕೊರಳ ತೊಡುಗೆ; ಡಾಬು ಪಡಿಯಡು – ಸಮಾನವಾಗು; ತಾಳೆ ನೋಡಿ **ಪಡಿಲೇಜನು** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ರಚಿಸು **ಪಟ್ಟಸ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು **ಪಡಿವಡೆ** – ಪ್ರತಿ ಸೈನ್ಯ, ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯ **ಪಟ್ಟಸಭಂಡಾರ** – ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ **ಪಟ್ಟವಣೆ** – ಹಸೆ ಮಣೆ **ಪಡಿವರಿಜು** – ಪ್ರತಿರೂಪ **ಪಟ್ಟುಕಾಱ** – ಪಟ್ಟಸಾಲಿಗ **ಪಡಿವಳಗಟ್ಟಗೆ** – ಪಡಿಯಱಗಟ್ಟಿಗೆ ಪಟ್ಟೆಯ – ಒಂದು ಆಯುಧ ಪಡಿವಾ(ಮಾ)ತು – ಪ್ರತಿ ಮಾತು; ಪ್ರತ್ಯುತ್ಮರ **ಪಡಿವೆಸ** – ಸೇವೆಯ ಕೆಲಸ **ಪಠರೀ** – ಮಡಕೆ **ಪಠಿಸು** – ಓದು; ಹೇಳು **ಪಡಿಸಣ** – ಪರೀಕ್ಷೆ; ಆಹಾರ ಪರೀಕ್ಷೆ **ಪಡಕೆ** – ಹಾಸಿಗೆ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧರ್ಮವಾದ್ಯ **ಪಡಿಸು** – ಮಲಗಿಸು **ಪಡ(೦)ಗು** – ಹಡಗು **ಪಡು** – ಬೀಳು; ಮಲಗು; (ಸೂರ್ಯ) ಅಸ್ತಮಿಸು ಪಡಣ – ಅನಿಷ್ಟ, ಕೇಡು ಪಡು(ಡಿ)ಕೆ – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ; ಹೊಲಸು **ಪಡಣಿಗೆ** – ಅಮಂಗಳಕರ ಹೆಂಗಸು ಪಡು(ಡಿ)ಕೆನಾಱು – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಬೀರು **ಪಡಪಡವಾಯ್** – ಎದೆ ಡವಗುಟ್ಟು **ಪಡುತರ್ –** ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತವಾಗು **ಪಡಮ** – ಪ್ರಯೋಜನ **ಪಡುನೇಸಱ್** – ಮುಳುಗುವ ಸೂರ್ಯ ಪಡುಮಿಗ – ಬೇಟೆಗೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರಾಣಿ **ಪಡಪುಗಾರ್ತಿ** – ಹಣಗಳಿಸುವ ಹೆಣ್ಣು; **ಪಡುವ(ಣ್)** – ಪಶ್ಚಿಮ ಠೀವಿಯವಳು ಪಡಲ – ಹರಿವಾಣ; ಬುಟ್ಟಿ **ಪಡುವಣ** – ಪಶ್ಚಿಮದ; ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು **ಪಡಲ(ಅ)ಗೆ** – (ಪಟಲಿಕಾ) ಪಡಲ **ಪಡುವಣಂ** – ಪಶ್ಚಿಮದವನು ಪಡಲಡು – ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳು; ಸಾಯು **ಪಡುಶಿಲೆ** – ಮಲಗುವ ಕಲ್ಲು **ಪಡೆ** – ಹೊಂದು; ಉಂಟುಮಾಡು; ಸೈನ್ಯ **ಪಡಲ್ವಡು** – ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು **ಪಡಲ್ವಡಿಸು** – ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿಸು **ಪಡೆಮ** – ಇಷ್ಟಾರ್ಥ, ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದಿರುವುದು; **ಪಡವು** – ಸಂಪಾದನೆ; ಆಶ್ರಯ **ಪಡಿ** – (ಪ್ರತಿ) ಕದ; ಸಮಾನ **ಪಡೆಪುಗಿಡು** – ಧೈರ್ಯಗೆಡು **ಪಡಿಕಮಂಗೆಯ್** – (ಜೈನ) ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ಮಕ್ಕೋಸುಗ **ಪಡೆಪಾಳತನ** – ಸಂಪಾದನೆಗೈಯುವಿಕೆ **ಪಡೆಮಾ(ವಾ)ತು** – ಸುದ್ದಿ; ವಿಷಯ; ಕೀರ್ತಿ; ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು **ಪಡಿಕಮಣಂಗೇಕ್ –** (ಜೈನ) ಪ್ರಾಯಶ್ತಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾತು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳು **ಪಡೆಮೆಜ್ಞೆಗಂಡಂ** – (ಎದುರು) ಸೈನ್ಯವೂ **ಪಡಿಕಮಣಂಪೇೞ್** – (ಜೈನ) ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಶೂರ ಧರ್ಮೇಪದೇಶಮಾಡು **ಪಡೆವಳ(ಳ್ಚ)** – ಸೇನಾನಿ **ಪಡಿಕೆ** – ಬಂಧನ **ಪಡ್ಡಳ** – ಕಣಿಗಿಲೆ ಪಣ್ – ಹಣ್ಣು; ಹಣ್ಣು ಬಿಡು; ಮಾಗು; **ಪಡಿಗ** – (ಪತದ್ಗಹ) ಪೀಕದಾನಿ **ಪಡಿಗಟ್ಟು** – ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡು ರುಚಿಯಾಗು; ಮಾಡು **ಪಡಿಗಹ** – (ಪ್ರತಿಗ್ರಹ) ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಪಣ** – ಜೂಜಿನ ಒತ್ತೆ; ಹಣ **ಪಡಿಗೋಂಟೆ** – ಪ್ರತಿ ಕೋಟೆ; ಕೃತಕ ಕೋಟೆ **ಪಣಂಕು** – ಪಳುಂಕು, ಬಲವಾಗಿ ತಾಗು ಪಡಿಚಂದ – (ಪ್ರತಿಚ್ಬಂದ) ಪ್ರತಿಕೃತಿ; ಸಮಾನ **ಪಣಕಾಂತೆ** – ಸೂಳೆ **ಪಡಿದೆಱ³** – ಕದ ತೆಗೆ ಪಣಗೊಳ್ – ಒತ್ತೆ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊ

ಪತತ್ರಿ – ಪಕ್ಷಿ **ಪಣವ** – ಮದ್ದಳೆ **ಪಣವಧು** – ಪಣಕಾಂತೆ **ಪತತ್ರಿಗೋತ್ರ** – ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗುಂಪು **ಪಣವಧೂಗೇಹ** – ಸೂಳೆಯ ಮನೆ **ಪತಿ** – ಒಡೆಯ; ಗಂಡ **ಪಣವಧೂೞ** – ಪಣಕಾಂತೆ **ಪತಿಂವರೆ** – ಸ್ವಯಂವರದ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಕನ್ನೆ **ಪಣವನಿತೆ** – ಪಣಕಾಂತೆ ಪತಿಕಾರ್ಯ – ಯಜಮಾನನ ಕೆಲಸ **ಪಣವು** – ದುಡ್ಡು; ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಾಣ್ಯ **ಪತಿತ್ವ** – ಒಡೆತನ **ಪಣಾಂಗನೆ** – ಪಣಕಾಂತೆ **ಪತಿವ್ರತಾಗುಣ** – ಪತಿನಿಷ್ಠೆಯ ನಡವಳಿಕೆ **ಪಣೆ** – ಘಟ್ಟಿಸು ಪತಿವ್ರತಾಚರಣ – ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಅನುಸರಣೆ **ಪಣಿಗೆ** – ಬಾಚಣಿಗೆ; ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಚಿಪ್ಪು **ಪತಿವ್ರತಾಲಂಗ** – (ಜೈನ) ಯೋಗಸಾಧನಯ **ಪಣಿತ** – ಪಂತ; ದ್ಯೂತ ಒಂದು ಬಗೆ **ಪತಿವ್ರತಿಕೆ** – ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಗುಣ **ಪಣಿದ** – ಪೈರು; ಕಾಳಗ; ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ **ಪಣಿದಂಬೊಯ್** – ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕು; ಪತಿಹಿತವ – ಒಡೆಯನ ಹಿತ ಬಯಸುವವನು ಯುದ್ಧಮಾಡು; ಪಣವಾಗಿ ಕೊಡು **ಪತ್ತನ** – ನಗರ; ಗಾಡಿ ಅಥವಾ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪಣಿದಕಾಱ – ಕತ್ತರಿಸುವವನು; ಕಟಾವುದಾರ ತಲುಪಬಹುದಾದ ದೊಡ್ಡ ಊರು **ಪಣು(೦)ಕು** – ಕುಗ್ಗು; ಕುಸಿ **ಪತ್ತಳೆ** – (ಪತ್ರಿಕಾ) ಓಲೆ, ಪತ್ರ, ಕಾಗದ **ಪತ್ತಱು** – ಹತ್ತು+ಆರು, ಹದಿನಾರು **ಪಣೆ** – ಹಣೆ; ಮರದ ಕಾಂಡದ ಕವಲೊಡೆವ ಜಾಗ; ಕಾಡುಮೃಗಗಳ ವಾಸದ ನೆಲೆ ಪತ್ತಿ – ಪದಾತಿ ಸೈನಿಕ; ಒಂದು ರಥ, ಎರಡು ಆನೆ, ಮೂರು ಕುದುರೆ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಾಳುಗಳ ಗುಂಪು; **ಪಣಿಕ(ಗ)ಟ್ಟು** – ಹಣೆಯ ಅಲಂಕಾರ ಪಟ್ಟಿ; ತಲೆಯ ಪಾಗು **ಪಣೆಗಣ್** – ಹಣೆಗಣ್ಲು; ಶಿವನ ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣು **ಪತ್ತಿಸು** – ಹತ್ಮಿಸು; ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು **ಪತ್ತೀಂದ್ರ** – ಪದಾತಿಯ ದಳಪತಿ **ಪಣಿಯುಕ್ಕು** – ಹಣೆ ಚಾಚು; ತಲೆಯಿತ್ತು **ಪಣ್ಗೊ(ನೆ)ಲೆ** – ಹಣ್ಣಿನ ಗೊನೆ **ಪತ್ತು** – ಹತ್ತು; ಮೇಲೇರು; ಉರಿಗೊಳ್ಳು; **ಪಣ್ಣಪಣ್ಣನೆ** – ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೆತ್ತಿಕೊ; ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಪಣ್ಣಿಗೆವಿಡಿ – ಪಣ್ಣಿಗೆ+ಪಿಡಿ, ಅಲಂಕೃತವಾದ **ಪತ್ತುಗೆ** – ಸಂಭವಿಸುವಿಕೆ; ಸಂಬಂಧ; ಸ್ನೇಹ; ಹೆಣ್ಣಾನೆ ಆಶ್ರಯ; ರಥದ ಅಚ್ಚು **ಪತ್ತುಗೆಗುಂದು** – ಸಂಬಂಧ ಕಳೆದುಹೋಗು **ಪಣ್ಣು** – ಸಜ್ಜುಮಾಡು; ಸಜ್ಜಾಗು; ಮಾಡು **ಪತ್ತುಗೆಗೆಡು** – ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಹೋಗು **ಪಣ್ಣುಗೆ** – ಸಜ್ಪು; ಸಿದ್ದತೆ; ಅಲಂಕಾರ **ಪಣ್ಣೆಯ** – ಹವ್ಯಾಸ **ಪತ್ತುಗೆಗೊಳ್** – ಸಂಬಂಧವುಂಟಾಗು ಪತ್ತುಗೆವಿಡು – ಸಂಬಂಧ ಕಳೆದುಕೊ **ಪಣ್ಪಲ(ಳ)** – ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು **ಪತ್ತುಗೆವೆಱು** – ಸಂಬಂಧ ಪಡೆದಿರು **ಪಣ್ಯಕರ್ಮ** – ವ್ಯಾಪಾರ **ಪಣ್ಯವಧು** – ಸೂಳೆ **ಪತ್ತುವಿಡಿಸು** – ಪತ್ತು+ಬಿಡಿಸು, ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಸು **ಪತ್ತುವಿಡು** – ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಹೋಗು; **ಪಣ್ಯವನಿತೆ** – ಪಣ್ಯವಧು **ಪಣ್ಯಾಂಗನಾಜನ** – ಸೂಳೆಯರ ಗುಂಪು ಬೇರೆಯಾಗು; ಮುಗಿದುಹೋಗು; **ಪಣ್ಯಾಂಗನಾವೀಧಿ** – ಸೂಳೆಗೇರಿ ದೂರಮಾಡು **ಪತ್ತೆಪಾಯ್** – ಹತ್ತಿರ ಸೇರು, ಸಮೀಪಿಸು **ಪಣ್ಯಾಂಗನೆ** – ಪಣ್ಯವಧು **ಪತ್ರೆಸಾರ್** – ಪತ್ತೆಪಾಯ್ **ಪಣ್ಯಾಗಾರ** – ವ್ಯಾಪಾರದ ಸ್ಥಳ; ಅಂಗಡಿ ಪಣ್ಯಾಂಗನಾ – ಸೂಳೆ, ವೇಶ್ಯೆ **ಪತ್ರಭಂಗ** – ಕೆನ್ನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ **ಪತಂಗ** – ಸೂರ್ಯ; ಈಚಲು ಹುಳು; ದೀಪದ ಬರೆಯುವ ಚಿತ್ರ ಪತ್ತೆವೊಯ್ - ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿಸು; ಬೆಸೆ ಹುಳು; ಹಕ್ಕಿ; ಬಾಣ **ಪತಂಗಮಂಡಲ** – ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ **ಪತ್ತೆಸಾರ್** – ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು ಪತಂಗವೃತ್ತಿ – ದೀಪದ ಹುಳುವಿನಂತೆ ನುಗ್ಗುವುದು **ಪತ್ತೆಂಟು** – ಅನೇಕ ಪತ್ರ(ಕ) – ಎಲೆ; ಹೂವಿನ ಎಸಳು **ಪತತ್ರ** – ರೆಕ್ಕೆ ಪತತ್ರಿ – ರೆಕ್ಕೆಯುಳ್ಳುದು, ಹಕ್ಕಿ; ಬಾಣ **ಪತ್ರಜ್ಞೇದ** – ಎಲೆಗಳ ಚಿತ್ರ **ಪತಾಕಪಟ** – ಬಾವುಟದ ಬಟ್ಟೆ ಪತ್ರಮಟಕೆ – ಎಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊನ್ನೆ **ಪತಾಕಿನಿ** – ಸೈನ್ಯ **ಪತ್ರಭಂಗ –** ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವುದು; **ಪತಾಕಿನೀಪತಿ** – ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪತಾಕೆ – ಬಾವುಟ, ಧ್ವಜ **ಪತ್ರರೇ(ಲೇ)ಖೆ** – ಪತ್ರಭಂಗ

ಪತ್ರಾಲಂಬನ – ವಾದಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಆಹ್ವಾನ **ಪದರಕ್ಷೆ** – ಪಾದರಕ್ಷ್ಮೆ ಪತ್ರಾಅ – ಎಲೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಪದರಜ** – ಪದಧೂಲಿ(ಳಿ) **ಪತ್ರಿಕುಲಚರಿತ್ರ –** ಎಲೆಗಳಿಂದ (ಬಾಣಗಳಿಂದ) **ಪದರಾಗ** – ಅಂಗಾಲಿನ ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಪದವಡು** – ಹದವನ್ನು ಹೊಂದು; ಹಿತಕರವಾಗು ತುಂಬಿರುವುದು **ಪತ್ಪನ್ನಿಧಿ** – ಪಾದಸನ್ನಿಧಿ **ಪದವಣ್** – ಹವಾಗಿರುವ ಹಣ್ಣು **ಪದವೞಿ –** ಹದವಾದ ಮಳೆ **ಪಥ(ಪರಿ)ಶ್ರಮ –** ಮಾರ್ಗಾಯಾಸ; ಪಯಣದ ದಣಿವು **ಪದವಿದ್ಯೇ** – ವ್ಯಾಕರಣ ಪಥಾರ್ತ – ಪಯಣಿಸಿ ದಣಿದವನು **ಪದವಿನ್ಯಾಸ –** ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವ ರೀತಿ; ಪದಜೋಡಣೆ **ಪಥಿಕ(ಜನ)** – ಪ್ರಯಾಣಿಕ (ಜನರು) **ಪದವಿಲ್** – ಸಿದ್ದಪಡಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲು **ಪಥಿಶ್ರಮ** – ಪಥ(ಪರಿ)ಶ್ರಮ ಪದವೆಂಕೆ – ಪದ+ಬೆಂಕೆ, ಹದವಾದ ಉರಿ **ಪಥ್ಯ** – ತಕ್ಕುದಾದ **ಪದವೆಱು** – ಹದವನ್ನು ಹೊಂದು; ಪದವಿ ಪಡೆ **ಪದ** – ಸ್ಥಾನ; ಹೆಜ್ಜೆ; ಹದ; ಸಂದರ್ಭ **ಪದಸಂಘಟ್ಟನ(ನೆ)** – ಒದೆತ **ಪದನ್(ನ)(ನು)** – ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಪದಸಂಚಯ – ಪದಗಳ ಸಮೂಹ ಪದಸ್ಥಳನ – ಹೆಜ್ಪೆ ತಪ್ಪುವುದು **ಪದಂಗಾಣ್** – ಹದಗೊಳ್ಳು **ಪದಂಗಾಸು** – ಹದವಾಗಿ ಕಾಯಿಸು; ಪುಟವಿಟ್ಟುದು **ಪದಾಗಮಜ್ಞ** – ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು **ಪದಂಗುಟ್ಟು** – ಉಚ್ಚರಿಸು **ಪದಾಘಾತ** – ಒದೆತ ಪದಾತಿ(ನಿ) – ಕಾಲಾಳು ದಳ **ಪದಂಗೆಡು** – ಹದ ತಪ್ಪು; ದಾರಿ ತಪ್ಪು **ಪದಂಗೊಳಸು** – ಹದಗೊಳಿಸು **ಪದಾನತ** – ಪದನತ **ಪದಂದಪ್ಪು** – ಹದ ತಪ್ಪು ಪದಾರ್ಥ – ವಸ್ತು; ಪದ+ಅರ್ಥ; (ಜೈನ) **ಪದಂದಿರಿ** – ಹೆಜ್ಜೆ ತಿರುಗಿಸು ತತ್ವಗಳು, ಇವು ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆ: ಜೀವ, ಪದಂಬಡಿಸು – ನೆರವೇರಿಸು; ಹದಗೊಳಿಸು ಅಜೀವ, ಆಸ್ರವ, ಬಂಧ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರ, **ಪದಂಬಡೆ** – ಹದಗೊಳ್ಳು ಮೋಕ್ಷ, ಪಾಪ, ಮಣ್ಯ **ಪದಾವನತಿ** – ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬೀಳುವುದು, ನಮಸ್ಕಾರ **ಪದಕ** – ಸರದ ನಡುವಿನ ಬಿಲ್ಲೆ **ಪದಕಟಕ** – ಕಾಲುಕಡಗ **ಪದಿಟೆ** – (ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ) ಸ್ಥಾಪನೆ ಪದಗತಿ – ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವ ರೀತಿ **ಪದಿಂಬರ್(ರು)** – ಹತ್ತು ಮಂದಿ **ಪದಿರ್ –** ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥದ ಮಾತು; ಚಮತ್ಕಾರೋಕ್ತಿ **ಪದಗೆಂಮ** –ಹದವಾದ ಕೆಂಬಣ್ಣ ಪದಘಾತ – ಕಾಲಿನ ಘಟ್ಟನೆ **ಪದಿರಪಱೆ** – ಸಂಕೇತಸೂಚಕ ಹರೆ, ವಾದ್ಯ **ಪದಚಾರಿ** – ಪದಗತಿ ಪದಿರಿಕ್ಕು – ಶಬ್ದಮಾಡು; ಸಂಕೇತಧ್ವನಿಮಾಡು **ಪದಡಕ್ಕೆ** – ಭೇರಿ **ಪದಿರ್ಮಡಿ** – ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು **ಪದಿರ್ಮಡಿಸು** – ಹತ್ಕರಷ್ಟು ಮಾಡು **ಪದದಪ್ಪು** – ಹದ ತಪ್ಪು; ದಾರಿ ತಪ್ಪು ಪದಧೂಲ(೪) – ನಡೆಯುವಾಗ ಏಳುವ ಧೂಳು **ಪದುಮ** – ಪದ್ಮ **ಪದನ್** – ಹದ, ಸುಸ್ಥಿತಿ ಪದುಳ – ಕ್ಷೇಮ, ನೆಮ್ಮದಿ **ಪದುಳಂ** – ಕ್ಷೇಮದಿಂದ; ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ **ಪದನಖ** – ಕಾಲುಗುರು **ಪದುಳಂಗೆಯ್** – ನೆಮ್ಮದಿಯುಂಟುಮಾಡು **ಪದನತ** – ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ **ಪದನಱೆ** – ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿ **ಪದುಳಮಿರ್** – ಕ್ಷ್ರೇಮವಾಗಿರು **ಪದನಿಸು** – ಆಕರ್ಷಿಸು **ಪದುಆಕೆ** – ಕ್ಷೇಮ; ಸ್ಥಿರತೆ ಪದನ್ಯಸನ – ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವಿಕೆ ಪದುಳಗ – ಸುಖವಾಗಿರುವವನು; ಜಾಗರೂಕ **ಪದನ್ಯಾಸ** – ಪದನ್ಯಸನ **ಪದುಳಸು** – ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದು **ಪದಪದ್ದತಿ –** ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು **ಪದೆ** – ಆಸೆಪಡು; ಪ್ರೀತಿಸು; ಸಂತೋಷಪಡು **ಪದಪಾಂಸು** – ಪದಧೂಲಿ(ಳಿ) **ಪದೆಮ** – ಪ್ರೀತಿ; ಸಂತೋಷ **ಪದಪಾತ** – ಒದೆಯುವುದು **ಪದೆಪುಗೆಡು** – ಸಂತೋಷ ಹಾಳಾಗು ಪದೆಯಿಸು – ಆಸೆಪಡುವಂತೆ ಮಾಡು ಪದಹೀಠ – ಪಾದಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪೀಠ **ಪದ(ದೆ)ಮ –** ಮೋಹ; ಪ್ರೀತಿ; ಸಂಭ್ರಮ; ಅಂದ **ಪದ್ಧತಿ –** ಹೆಜ್ಜೆ; ವಿಧಾನ ಪದಮಿಕ್ಕು – ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸು **ಪದ್ಮಗರ್ಭ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಪದಯದ** – ಪ್ರಿಯನಾದ(ವನು) **ಪದ್ಮಜ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಪದಯಿಸು** – ಹದಗೊಳಿಸು **ಪದ್ಮಭವಾಂಡ** – ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪದಯುಗ(ಳ) – ಎರಡು ಪಾದಗಳು **ಪದ್ಮಮಿತ್ರ** – ತಾವರೆಯ ಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ

ಪದ್ಮಯೋನಿ – ಪದ್ಮಗರ್ಭ **ಪಪ್ಪ(ವರ್)** – ಸ್ತುತಿ(ಪಾಠಕರು) **ಪದ್ಮರಾಗ** – ತಾವರೆಯ ಬಣ್ಣ; ಕೆಂಪು ರತ್ನ **ಪಪ್ಪಕ** – ರಾಜನನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವವನು; ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸೋವುವುದು ಮಾಣಿಕ್ಯ-**ಪದ್ಯವೇದಿಕೆ** – ತಾವರೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ **ಪಯ** – ನೀರು; ಹಾಲು ನಿರ್ಮಿತವಾದ ವೆದಿಕೆ **ಪಯಃಕಣ(ಕಣಿಕೆ)** – ನೀರಿನ ಹನಿ **ಪದ್ಮಷಂಡ** – ತಾವರೆಯ ಗುಂಪು; ತಾವರೆಯ **ಪಯಃಕೇಅ(೪)** – ನಿರಿನಲ್ಲಿನ ಆಟ ಪಯಃಪತಿ – ನೀರಿನ ಒಡೆಯ, ವರುನ ಪದ್ಮಸದ್ಮ – ತಾವರೆಗೊಳ; ಕಮಲದ ಮನೆಯವನು, **ಪಯಃಪಯೋಧಿ**– ಕಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ **ಪಯಃಪೂರ** – ನೀರಿ(ಹಾಲಿ)ನಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದು; **ಪದ್ಮಸದ್ಮೆ** – ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದವಳು, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹಾಲ ಹೊಳೆ **ಪದ್ಮಹ್ರದ** – ತಾವರೆಗಳ ನೆಲೆ, ಕೊಳ **ಪಯಃಪ್ರಸಾದ** – ಪಾದೋದಕ **ಪದ್ಯಾಂಕಿತ** – ಕಮಲಲಾಂಛನ **ಪರ್ಯಪ್ರವಾಹ** – ಪಯಃಪೂರ **ಪದ್ಮಾಕರ** – ಪದ್ಮಹ್ರದ **ಪಯಗತಿ** – ನಡೆಯುವ ರೀತಿ **ಪಯಗರಡಿ** – ಮರಿ ಹಾಕಿದ ಕರಡಿ **ಪದ್ಮಾನಂದಿ** – ಪದ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂತಸ ನೀಡುವವನು, ಸೂರ್ಯ **ಪಯಣ** – (ಪ್ರಯಾಣ) ಯಾತ್ರೆ; ಒಂದು ದಿನ **ಪದ್ಯಾಲಯೆ** – ಪದ್ಮಸದ್ಮೆ ನಡೆಯುವ ದೂರ ಪಯಣಂಬರ್ – ಪಯಣಿಸಿ ಬಾ ಪದ್ವಾಸನ - ಕಮಲದ ಆಸನವುಳ್ಳವನು, ಬ್ರಹ್ಮ; ಒಂದು ಯೋಗಾಸನ **ಪಯಣಂಬೋಗು** – ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗು **ಪದ್ಮಿನೀ** – ಕಮಲಲತೆ; ಪದ್ಮಿನೀ ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿ **ಪಯ(ಯ)ನ್** – ಹಯನು, ಈದ ಪ್ರಾಣಿ; ಕರಾವು **ಪದ್ಮಿನೀಷಂಡ** – ಪದ್ಮಷಂಡ; ಪದ್ಮಿನೀ ಜಾತಿಯ **ಪಯನಾವು** – ಕರೆಯುವ ಹಸು, ಕರಾವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮೂಹ **ಪಯಶ್ವರ** – ಮೀನು ಮುಂತಾದ ಜಲಚರ ಪದ್ಮೇಶ – ಕಮಲಕ್ಕೆ ಒಡೆಯ, ಸೂರ್ಯ **ಪಯಷ್ಷಣ** – ಪಯಃಕಣ(ಕಣಿಕೆ) **ಪದ್ಯರಚನೆ** – ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು **ಪಯಸ್ವಿನಿ** – ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಹಸು, ಕರಾವು **ಪನ** – ಸಂಕೇತಸ್ಥಳ **ಪಯಸ್ಪದ್** – ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ, ಸಮುದ್ರ **ಪಯಂಛಾಸಿರ(ರ್ವರ್)** – ಹತ್ತು ಸಾವಿರ (ಮಂದಿ) **ಪನಿ** – ತೊಟ್ಟು; ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕು; ಸತತವಾಗಿ ಸುರಿ ಪನಿಗೊಳ್ – ಕಂಬನಿ ಸುರಿಸು **ಪರೋಜ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ತಾವರೆ **ಪನಿದಂದಲ್** – ತುಂತುರು ಮಳೆ **ಪಯೋಜಜ** – ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮ ಪನಿನೀರ್ – ತಂಪಾದ ನೀರು, ಪನ್ನೀರು **ಪಯೋಜಸೂತ್ರ** – ಕಮಲದ ದಂಟು **ಪಯೋಜಿನಿ** – ಕಮಲ **ಪನಿಪುಲ್** – ಇಬ್ಬನಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹುಲ್ಲು **ಪನೆ** – ತಾಳೆ ಮರ; ಹೊಸದಾಗಿ ಮೊಳೆತ ಹಲ್ಲು **ಪರೋದ** – ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಮೋಡ **ಪರೋದಪಥ** – ಮೇಘಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ **ಪನ್ಗ(ನ್ಗಿ)** – ಬಿಂಕ **ಪಯೋದಮಾರ್ಗ** – ಪಯೋದಪಥ **ಪನ್ನಗ**– ಹಾವು; ಕಶ್ಯಪ–ಕದ್ರು ಇವರ ಸಂತತಿ– ಪನ್ನಗಪತಾಕ – ಸರ್ಪಧ್ವಜ, ದುರ್ಯೋಧನ **ಪಯೋಧರ** – ಮೋಡ; ಮೊಲೆ **ಪನ್ನಗರ್** – ನಾಗರು **ಪಯೋಧರಕಾಲ** – ಮೋಡಗಳ ಕಾಲ, ಮಳೆಗಾಲ **ಪನ್ನಗರಾಜ** – ಆದಿಶೇಷ **ಪಯೋಧರಶರ** – ವಾರುಣಾಸ್ಕ **ಪರೋಧರಶಿಲೀಮುಖ** – ಪಯೋಧರಶರ **ಪನ್ನಗವಿದ್ಯೆ** – ಹಾವಿನ ವಿಷ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ; ಗಾರುಡವಿದ್ಯೆ **ಪಯೋಧಾರೆ** – ನೀರಿನ ಧಾರೆ **ಪನ್ನಗವಿರೋಧಿ** – ಸರ್ಪವಿರೋಧಿ, ಗರುಡ **ಪರೋ**ಧಿ – ಸಮುದ್ರ; (ಜೈನ) ಒಂದು **ಪನ್ನಗಶಯನ** – ವಿಷ್ಣು ಕಾಲಗಣನೆ, ಸಾಗರ **ಪನ್ನತ** – ವೀರ, ಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಯೋಧಿಕೇಆ – ನೀರಾಟ **ಪನ್ನತಿಕೆ** – ಶೌರ್ಯ **ಪಯೋನಿಧಿ** – ಸಮುದ್ರ; ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ **ಪಯೋಭೃತ್** – ಮೊಲೆ **ಪನ್ನಿರ್ಛಾಸಿರ** – ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ **ಪನ್ಸಿರ್ತೆಱ** – ಹನ್ನೆರಡು ವಿಧ **ಪಯೋರಸ** – ನೀರು **ಪನ್ನಿರ್ವರ್** – ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ **ಪಯೋರಾಶಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಪನ್ನೆರೞ್ತಪ** – ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸು **ಪಯೋರುಹ** – ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಕಮಲ **ಪಯೋವಾರ್ಧಿ** – ಪಯೋಧಿ **ಪನ್ನೆರಱ್ಣರಿಸ** – ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ **ಪನ್ನೊರ್ವರ್** – ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿ ಪಯೋಷಿಣಿ – ನದಿ; ಪಯೋಷ್ಲೀ

ಪಯೋಷ್ಟೀ – ಒಂದು ನದಿ **ಪರಮಷ್ಟ(ಟ್ಟ)** – ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕೋಗಿಲೆ ಪರ – ಎದುರಿನಲ್ಲಿರುವ; ಬೇರೆಯ; ಪರಲೋಕ **ಪರಂತಪ** – ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ತಾಪಗೊಳಿಸುವವ, ಶೂರ **ಪರಬಲ** – ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯ ಪರಂತಪನ – ತುಮಬ ತಾಪ ನೀಡುವ **ಪರಬಲಾಪಹ** – ಅನ್ಯಸೈನ್ಯವನ್ನು ವಿನಾಶಕ ಪರಂಪರೆ - ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು, **ಪರಭಾಗ** – ಶೋಭೆ; ಮೇಲ್ಮೆ; ಹಿಂಭಾಗ **ಪರಭಾಗಂಬಡೆ** – ಶೋಭೆವಡೆ ಅಲೆ; ಸಾಲು **ಪರಭಾಗಂಬೆಱು** – ಪರಭಾಗಂಬಡೆ **ಪರಕ** – ಪರೋಕ್ಸ ಪರಕಅ(ರಿ)ಸು – ವ್ಯಾಪಿಸು; ಗುಂಪುಗೂಡು; ಮೀರು **ಪರಭಾವ** – ಇತರರ ಆಲೋಚನೆ **ಪರಕಳತ್ರ** – ಪರನಾರಿ **ಪರಭೂಪಾಲ** – ಶತ್ರುರಾಜ ಪರಕಾಯಪ್ರವೇಶ – ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ **ಪರಭೃತ** – ಪರಮಷ್ಟ(ಟ್ಟ) **ಪರಮ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧನೆ ಪರಕೆ - ಹರಕೆ, ಆಶೀರ್ವಾದ **ಪರಮಕೋೞ** – ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ; ಆಧಿಕ್ಯ **ಪರಕೆಗು(ಗೊ)ಡು** – ಹರಕೆ ಒಪ್ಪಿಸು **ಪರಮಗುಣ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣ **ಪರಕೆಗೊಳ್** – ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದು **ಪರಮಜಾತಿ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಪರಿವ್ರಾಜಕ **ಪರಕ್ಷಿತೀಶ** – ಬೇರೆಯ ರಾಜ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಪರಕ್ಷ್ಯಾಪ** – ಪರಕ್ಷಿತೀಶ **ಪರಮಜಿನ** – ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಜಿನ **ಪರಗತಿ** – ಕೈವಲ್ಯ ಪರಮ**ಜಿನೇಂದ್ರ** – ಪರಮಜಿನ ಪರಮಜ್ಞಾನಿ – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದರ ಜ್ಞಾನಪಡೆದವನು **ಪರಗು** – ಭೂಮಿ ಶುದ್ದಿಗೊಳಿಸು; ಕುಂಟೆ ಹೊಡೆ **ಪರಚಕ್ರ** – ಶತ್ರು ಸಮೂಹ; ಶತ್ರುರಾಜ್ಯ ಪರಮತ – ಬೇರೆಯ ಮತಧರ್ಮ ಪರಡು – ಕೆದರು; ಕೆರೆ; ಹರಡು; ಹಿಮ್ಮಡಿ ಗಂಟು **ಪರಮತಮೋಧನ** – ತಪಸ್ಸನ್ನೇ ಧನವಾಗುಳ್ಳವನು, **ಪರತಂತ್ರ** – ಬೇರೆಯವನ ಅಧೀನ ಮಹಾತಪಸ್ವಿ ಪರತತ್ವ – ಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ವ; ಮೋಕ್ಷ ತತ್ವ **ಪರಮತಮೋನಿಧಿ** – ಪರಮತಪೋಧನ **ಪರಮದರುಶನಿಕ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾರ್ಶನಿಕ **ಪರತ್ರೆ** – ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಪರಡಿ** – ಸೇವಗೆ **ಪರಮದೀಕ್ಷೆ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ರತ **ಪರಡೆ** – ಹರಡೆ ಹಕ್ಕಿ **ಪರಮದ್ರೋಹ** – ಮಹಾ ದ್ರೊಹಗೈಯುವವನು **ಪರಮಪದ(ವಿ)** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿ, ಸ್ಥಾನ ಪರದ – ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಹರದ **ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥ** – ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ **ಪರದಾಡು** – ವ್ಯಾಪರ ಮಾಡು ಪರದಾರ – ಬೇರೆಯವನ ಹೆಂಡತಿ ಪರುರುಷಾಥ್, ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಪರದಾರಗಮನ** – ವ್ಯಭಿಚಾರ **ಪರಮಪ್ರಮಾಣ** – ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟ **ಪರಮಬ್ರಹ್ಮ –** ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮ **ಪರದಾರಪ್ರಿಯ** – ಹಾದರಿಗ **ಪರದಾರವಿದೂರ** – ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀದೂರ **ಪರಮಯೋಗಿ** – ಮಹಾಯೋಗಿ ಪರದಾರಾತಿಕ್ರಮಣ – ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಲೆ **ಪರಮಸುಖ** – ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುಖ ಎರಗುವುದು **ಪರಮಸ್ಥಾನ** – (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಷಸಂಬಂಧಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗಳು; ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಟ್ಟು, ಉತ್ತಮ **ಪರದಿ(ತಿ)** – ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿ **ಪರದು** – ವ್ಯಾಪಾರ ಶ್ರಾವಕನಾಗುವುದು, ತಪಸ್ವಿಯಾಗುವುದು, **ಪರದುಗೆಯ್** – ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡು ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದವಿ, ಪರದುವೋಗು – ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೂರ ಹೋಗು ಅರ್ಹತ್ಪದವಿ, ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ಏಳು **ಪರಮಹಂಸ** – ಕುಟೀಚಕ, ಬಹೂದಕ, ಹಂಸ, **ಪರದೇಸಿ** – ಅನ್ಯದೇಶದವನು; ಅನಾಥ **ಪರದ್ರವ್ಯ** – ಅನ್ಯರ ಹಣ ಪರಮಹಂಸ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ **ಪರಧನ** – ಪರದ್ರವ್ಯ ಕೊನೆಯ ವರ್ಗದ ಸನ್ಯಾಸಿ **ಪರಮಾಕೃತ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರೂಪು **ಪರನೃಪ** – ಶತ್ರುರಾಜ **ಪರನೃಪಮಂಡಳ** – ಶತ್ರುರಾಜನ ಪ್ರದೇಶ **ಪರಮಾಗಮ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥ; (ಜೈನ) ಜಿನಾಗಮ **ಪರಪಕ್ಷ** – ಎದುರು ಪಕ್ಷ ಪರಪಾರ – ಆಚೆಗಿನ ದಡ **ಪರಮಾಚಾರ್ಯ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರು **ಪರಮಾಣು** – ತುಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರ ವಸ್ತು; (ಜೈನ) **ಪರಹೀಡೆ** – ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು **ಪರ(ರೆ)ಮ** – ಹರಡು; ಆವರಿಸು; ಕೆದರು; ವಿಸ್ಕಾರ ಪುದ್ಗಲದ್ರವ್ಯದ ಸೂಕ್ಫ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ್ನ ಭಾಗ **ಪರಮರುಷ** – ಪರಕೀಯ; ಗಂಡನಲ್ಲದವನು

ಪರಮಾಣುಮಾರ್ಗ – ಪರಮಾಣುಗಳ ಹಾದಿ, ಕರೆತರಲು ಸಂಬಂಧಿಕನಲ್ಲದವನಿಗೆ ಆಕಾಶ ಹೇಳುವುದು **ಪರಮಾತ್ಮ –** ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚೈತನ್ಯ; ದೇವರು; (ಜೈನ) **ಪರವ್ಯೂಹ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ ಜಿನ; ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ **ಪರಶು** – ಗಂಡುಗೊಡಲಿ ಪರಮಾನಂದ - ಮಹದಾನಂದ; ಅದನ್ನು **ಪರಶುಧರ** – ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನು, ಪಡೆದವನು ಪರಶುರಾಮ **ಪರಮಾನುಗ್ರಹ** – ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಠ ಅನುಗ್ರಹ ಪರಶುರಾಮ – ಜಮದಗ್ನಿಯ ಮಗ **ಪರಶುಶರ** – ಕೊಡಲಿಯಾಕಾರದ ಬಾಣ **ಪರಮಾಯು(ಷ್ಯ)** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಪೂರ್ವಕೋಟಿ ಪರಸಮಯ – ಅನ್ಯ ಮತಧರ್ಮ ಪ್ರಮಾಣದ ಜೀವಿತಾವಧಿ ಪರಮಾರಾಧ್ಯ – ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪರಸಮಯಿ** – ಅನ್ಯ ಮತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ಪರಮಾರ್ಥ – ಮೋಕ್ಸ **ಪರಸು** – ಆಶೀರ್ವದಿಸು; ಹರಕೆ ಮಾಡಿಕೊ; **ಪರಮಾರ್ಥ೦** – ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪರಶು **ಪರಮಾರ್ಥಂಗೆಯ್** – ನಿರ್ಧಾರಗೊಳಿಸು **ಪರಸೇವೆ** – ಬೇರೆಯವರ ಊಳಿಗ ಪರಮಾರ್ಥತೆ – ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆ **ಪರಸ್ಪರೋದೀರೀತ** – (ಜೈನ) ನಾರಕರು ಪರಸ್ಪರರು **ಪರಮಾಶೀರ್ವಾಧ** – ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಡುವ ದುಃಖ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ – ಭಾರಿ ಅಚ್ಚರಿ ಪರಹಿತ – ಅನ್ಯಹಿತ; ಉಪಕಾರಬುದ್ದಿ(ಯುಳ್ಳವನು) **ಪರಮೆ** – ದುಂಬಿ ಪರಹಿತಚರಿತ – ಪರೋಪಕಾರದ ಸ್ವಭಾವದವನು ಪರಮೇಶ – ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಒಡೆಯ **ಪರಹಿತವ್ಯಸನಿ** – ಪರೋಪಕಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತ **ಪರಾಂಗಣ** – ಅಂಗಳದ ಹಿಂಭಾಗ **ಪರಮೇಶ್ವರ** – ಪರಮೇಶ ಪರಮೇಶ್ವರಾವತಾರ – ಶಿವನ ಅಂಶಸಂಜಾತ, **ಪರಾಂಗನಾವಿರತಿವ್ರತ** – ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ವೋಹಗೊಳ್ಳದಿರುವ ಪ್ರತ **ಪರಾಂಗನಾಸ್ಪೃಹೆ** – ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ **ಪರಮೇಶ್ವರಿ** – ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಒಡತಿ **ಪರಾಂಗನೆ** – ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀ **ಪರಮೇಷ್ಠಿ** – ಬ್ರಹ್ಮ; (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರ ಪರಮೋದಯ – ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಣವಾದ ಏಳಿಗೆ **ಪರಾಕ್ರಮ** – ಶೌರ್ಯ **ಪರಮೌದಾರಿಕ** – (ಜೈನ) ಘಾತಿಕರ್ಮ ನಾಶವಾಗಿ ಪರಾಗ – ಹೂವಿನ ಧೂಳಿ ಅರ್ಹದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜೀವ **ಪರಾಗಪಾಂಸು** – ಪರಾಗ ಪರಯ – ಹರೆಯ, ಯೌವನ **ಪರಾಙ್ಮುಖ** – ಬೇರೆಡೆಗೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದವನು **ಪರರಾಜ** – ಶತ್ರುರಾಜ ಪರಾಜಿತ – ಸೋತುಹೋದ ಪರರಾಜಕ – ಶತ್ರುಸಮೂಹ **ಪರಾಧೀನ** – ಬೇರೆಯವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ **ಪರಲ್** – ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳು; ರತ್ನ **ಪರಾಭವ** – ಸೋಲು, ಅವಮಾನ **ಪರಲೋಕಕ್ರಿಯೆ** – ಅಪರಕಾರ್ಯ ಪರಾಭವಿಸು – ಸೋಲಿಸು; ಅವಮಾನಿಸು **ಪರಲೋಕಸುಖ** – ಸ್ವರ್ಗಸುಖ **ಪರಾಭೂತ** – ಸೋತವನು ಪರಲೋಕಿ – ಬೇರೆಯ ಲೋಕದ ಜೀವಿ **ಪರಾಭೂತಿ** – ಸೋಲು, ಅವಮಾನ **ಪರವಧು** – ಬೇರೆಯವನ ಹೆಂಡತಿ **ಪರಾಭೂತಿವೆಱು** – ಅವಮಾನ ಹೊಂದು **ಪರವರಿ** – ನೆಲೆವನೆ **ಪರಾಮರ್ಶೆ** – ವಿವೇಚನೆ **ಪರವಶ** – ಮೂರ್ಛೆ **ಪರಾಮೃಷ್ಟ** – ನಾಶವಾದುದು **ಪರವಶತೆ** – ಪರಾಧೀನತೆ; ತಲ್ಲೀನನಾಗಿರುವುದು **ಪರಾಯಣ** – ತತ್ಯರ **ಪರವಶೆ** – ಮೈಮರೆತವಳು ಪರಾರ್ಜಿತ – ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ದೊರಕಿದ **ಪರಾರ್ಥಚರಿತ** – ಅನ್ಯರ ಹಿತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತ **ಪರವಸ** – (ಪರವಶ) ಮೈಮರೆವು **ಪರವಸಂಗೊಳ್** – ಉದ್ವೇಗಕ್ಕೊಳಗಾಗು ಪರಾರ್ಥಪರ – ಪರಾರ್ಥಚರಿತ **ಪರಾರ್ಥಸ್ಪ್ರಹೆ** – ಅನ್ಯರ ಹಿತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ **ಪರವಾದಿ –** ಮತ್ತೊಂದು ಮತದ ಪರವಾದವನು **ಪರಾರ್ಥಹರ** – ಸತ್ರುಗಳ ಸಂಪತ್ತು ದೋಚುವವನು **ಪರವಿದ್ದ –** ಎದುರಿರದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದು **ಪರವೆಣ್** – ಪರವಧು **ಪರಾರ್ಥಾಪಹಾರ** – ಅನ್ಯರ ಸಂಪತ್ತು **ಪರವೋಗು** – ದೂರದೆಡೆಗೆ ಹೋಗು ಕದಿಯುವವನು **ಪರವ್ಯಪದೇಶ** – (ಜೈನ) ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತದ ಒಂದು **ಪರಾರ್ಥ್ಯ** – ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಆಚಾರ; ಪಾತ್ರದಾನಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಯನ್ನು **ಪರಾರ್ಧ್ಯ** – ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಪರಾವರ್ತನ - ಸುತ್ತುಹಾಕುವುದು; ಬದಲಾವಣೆ

ಪರಾವೃತ್ತವದನ – ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ(ವನು) **ಪರಿಚಾರಕತ್ವ** – ಊಳಿಗ **ಪರಾಶರ** – ವ್ಯಾಸಮುನಿಯ ತಂದೆ, ಸ್ಮೃತಿಕಾರ **ಪರಿಚಾರಕಿ** – ಸೇವಕಿ **ಪರಾಸು** – ಪರ+ಅಸು, ಪ್ರಾಣ ಹೋದ **ಪರಿಚಾರಿಕೆ** – ಪರಿಚಾರಕಿ **ಪರಿ** – ಹರಿ, ಮುಂದೆ ಸರಿ; ರೀತಿ ಪರಿಚಿತ – ತುಂಬಿದ; ತಿಳಿದ **ಪರಿಕಣಿ** – ಹರಿಯುವ ಜಾಡು, ಕಾಲುವೆ **ಪರಿಚುಂೞಸು** – ಮುತ್ತಿಡು **ಪರಿಕರ** – ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಮೀಪ; **ಪರಿಚೆ(ಜೆ)** – ಸಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಅನುಲೇಪನ ಸಮೂಹ– **ಪರಿಚೋದಿಸು** – ಮುನ್ನುಗ್ಗಿಸು ಪರಿಕರಿತ – ಒಡಗೂಡಿದ **ಪರಿಚ್ಛದ** – ಮುಸುಕು **ಪರಿಕಅತ** – ಒಗ್ಗೂಡಿದ **ಪರಿಚ್ಛೇದ** – ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ನಿರ್ಣಯ, ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಪರಿಜ್ಞೇದಂಗೆಯ್ – ತುಂಡರಿಸು; ನಿಧ್ರಿಸು **ಪರಿಕಅಸು** – ಕೂಡು, ಸೇರು **ಪರಿಕಲ್ಪಂಗೆಯ್** – ನಿರ್ಧರಿಸು **ಪರಿಚ್ಛೇದಿ** – ನಿರ್ಧರಿಸಿದವನು **ಪರಿಕಲ್ಪತ** – ನಿರ್ಧಾರಗೊಂಡ **ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸು** – ಪರಿಚ್ಛೇದಂಗೆಯ್ **ಪರಿಕಲ್ಪನು** – ಪರಿಕಲ್ಪಂಗೆಯ್ **ಪರಿಚ್ಯುತ** – ಬಿದ್ದ(ವನು); ಚೆಲ್ಲಿಹೋದ **ಪರಿಕಾಲ್** – ಕಾಲುವೆ **ಪರಿಜನ** – ಸೇವಕಜನ ಪರಿಜಪನಂಗೆಯ್ - ಜಪ ಮಾಡು ಪರಿಕಾಱ – ಓಡುವವನು; ದೂತ **ಪರಿಕಿಸು** – (ಪರೀಕ್ಸಿಸು) ಪರಿಶೀಲಿಸು **ಪರಿಜು** – ಆಕಾರ; ಪ್ರತಿಮೆ; ರೀತಿ, ಬಗೆ; ಭಂಗಿ; **ಪರಿಕೃತ** – ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಪರಿಠವಿಸು** – ನೇಮಿಸು **ಪರಿಕ್ರಮ** – ಸುತ್ತುವುದು, ಸಂಚಾರ ಪರಿಕ್ರಮಸಂದಿ – ಶತ್ರುವಿನೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಡೋಣಿ – ನೀರು ಹರಿಯುವ ದೋಣಿ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಪರಿಣತ** – ಪಕ್ವವಾದ; ಸಮರ್ಥ; ನಿಮಣ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಅರ್ಧ ಸಂಪತ್ತಿತ್ತು **ಪರಿಣತಮತಿ** – ಪಕ್ನ ಬುದ್ದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಧಾನ **ಪರಿಣತವಯಸ** – ಮುದುಕ ಪರಿಕ್ರುದ್ದ – ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡ **ಪರಿಣತಿ** – ಪಾಂಡಿತ್ಯ; ಬಗ್ಗುವಿಕೆ **ಪರಿಕ್ಷಯ** – ವಿನಾಶ **ಪರಿಣತಿವಡೆ** – ಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ಪರಿಣತಿಸುಖ** – ಅಂತಿಮ ಸುಖ; ಗರಿಷ್ಠ ಸುಖ **ಪರಿಕ್ಷುಬ್ದ** – ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ **ಪರಿಕ್ಷೇಪ** – ಸುತ್ತುಗಟ್ಟುವುದು **ಪರಿಣತೆ** – ಪಾಂಡಿತ್ಯ **ಪರಿಬಂಡಿತ** – ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಳಾದ **ಪರಿಣದ್ದ –** ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾದ **ಪರಿಬಚಿತ** – ಸೇರಿಸಿದ **ಪರಿಣಯನ** – ಮದುವೆ **ಪರಿಖಾಚಕ್ರ** – ಕಂದಕದ ಸುತ್ತು **ಪರಿಣಯನಗೃಹ** – ಮದುವೆ ಮಂಟಪ **ಪರಿಖಾತ** – ಕಂದಕ **ಪರಿಣಯನೋತ್ಸವ** – ಮದುವೆಯ ಸಮಾರಂಭ **ಪರಿಖಾವಾರಿ** – ಕಂದಕದ ನೀರು **ಪರಿಣಯೋತ್ಸವ** – ಪರಿಣಯನೋತ್ಸವ **ಪರಿಖೆ** – ಪರಿಖಾತ **ಪರಿಣಾಮಪಥ್ಯ** – ಕೊನೆಗೆ ಮಂಗಳಕರವಾದ **ಪರಿಗತ** – ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತುಂಬಿದ **ಪರಿಣಾಮರಮಣೀಯ** – ಕೊನೆಗೆ ಚಂದವಾಗುವುದು **ಪರಿಣಾಮಶುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ಮನಃಪರಿಪಾಕ **ಪರಿಗೃಹೀತ** – ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾದ ಪರಿಗೆ – ಗುರಾಣಿ, ಅಡ್ಡಣ **ಪರಿಣಾಹ** – ವೈಶಾಲ್ಯ, ಹರಹು **ಪರಿಗೆಕಾಱ** – ಗುರಾಣಿಯೋಧ **ಪರಿಣಿಚಿತ** – ತುಂಬಿಕೊಂಡ **ಪರಿಗೆಡು** – ಹದಗೆಡು, ರೀತಿಗೆಡು **ಪರಿಣೀತ** – ಸುತ್ತುವರಿದ; ಮದುವೆಯಾದ **ಪರಿಗೊಳ್** – ಪಲಾಯನ ಮಾಡು; ಹರಡು **ಪರಿತಂ** – ಎದುರಾಗಿ **ಪರಿಗ್ರಹ** – ಸ್ವೀಕರಣ; ಸಂಸಾರ; (ಜೈನ) ಮಮತೆ **ಪರಿತಪ್ತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾದ; ದುಃಖಗೊಂಡ ಪರಿಷ – ಅಗುಳಿ; ಕಬ್ಬಿಣದ ಒಂದು ಆಯುಧ ಪರಿತರ್ – ಧಾವಿಸು; ಆಗಮಿಸು; ಹರಿದು ಬರು **ಪರಿಘೂರ್ಣಿತ** – ಮೊರೆಯುತ್ತಿರುವ **ಪರಿತಾಪ** – ಬೇಗುದಿ; ಕಾವು **ಪರಿಘೋಷ** – ಮೊರೆತ **ಪರಿತಾಪಿತ** – ಬೇಗುದಿಗೊಂಡ **ಪರಿತುಷ್ಟ** – ತೃಪ್ತಿವಡೆದ **ಪರಿಚಯ** – ಸಲಿಗೆ ಪರಿಚಯಂಬಡೆ – ಸೇರು ಪರಿತುಷ್ಟಿ – ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿ **ಪರಿಚರ** – ತಿರುಗಾಟ **ಪರಿತೃಪ್ತ** – ಸಂತೃಪ್ತ **ಪರಿಚರ್ಯ(ಯೆ೯)** – ಸೇವೆ **ಪರಿತುಷ್ಟಿವೆಱು** – ಸಂತೃಪ್ತಿಪಡೆ **ಪರಿಚಾರಕ** – ಸೇವೆ (ಮಾಡುವವನು) **ಪರಿತೋಷ** – ಸಂತೃಪ್ತಿ

ಪರಿತ್ಯಕ್ತ – ತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಿಪಾಂಡು(ರ) – ಅಚ್ಚ ಬಿಳುಪಾದ ಪರಿತ್ಯಜನ – ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು **ಪರಿಪಾಂಸು** – ಆವರಿಸಿದ ಧೂಳು **ಪರಿತ್ಯಾಗ** – ಪರಿತ್ಯಜನ **ಪರಿಪಾಕ** – ಕೊನೆಯ ಪರಿಣಾಮ **ಪರಿತ್ರಾಸ** – ಭಯ **ಪರಿಪಾಕಪಥ್ಯ** – ಹಿತಕರ ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳುದು ಪರಿದಿಟ್ಟ – ಚಂಚಲ ದೃಷ್ಟಿ **ಪರಿಪಾಟ** – ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು **ಪರಿದೇವನ** – ಗೋಳಾಟ **ಪರಿಪಾಟುದಪ್ಪು** – ಕ್ರಮವಿಹೀನವಾಗು **ಪರಿಧಾನ** – ಉಡುವ ಬಟ್ಟೆ **ಪರಿಪಾತನ** – ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿನಾಶ **ಪರಿಧಾವನ** – ಧಾವಿಸುವುದು ಪರಿಪಾಲನ – ಕಾಪಾಡುವುದು; ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು **ಪರಿಧಿ** – ಸುತ್ತುಗೋಡೆ; ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ನೆರವೇರಿಸುವುದು **ಪರಿಧೂತ** – ತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಪರಿಪಾಲತ** – ಸಂರಕ್ಷಿತವಾದ **ಪರಿಧೌತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದ **ಪರಿಪಾಲಸು** – ಕಾಪಾಡು **ಪರಿಪೀಡನ** – ಹಿಂಸಿಸುವುದು **ಪರಿನಾಳ** – ನೀರು ಹರಿಯುವ ಕಾಲುವೆ **ಪರಿನಾಳಕೆ** – ಪರಿನಾಳ **ಪರಿಪೀತ** – ಕಡು ಹಳದಿ **ಪರಿಪೀತಾಸವ** – ಹೆಂಡ ಕುಡಿದವನು **ಪರಿನಿರ್ಮಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಚಿತವಾದ **ಪರಿನಿರ್ವಾಣ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತನ ದೇಹಾವಸಾನ **ಪರಿಮಷ್ಟ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೋಷಣೆಗೊಂಡ **ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತನ **ಪರಿಮೂಜಿಸು** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಸು ದೇಹಸಂಸ್ಕಾರ; ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ **ಪರಿಮೂತ** – ತುಂಬ ಪವಿತ್ರವಾದ **ಪರಿಮೂರಿತ** – ಆವರಿತವಾದ ಕೊನೆಯದು ಪರಿಮೂರಿಸು – ಆವೃತಗೊಳ್ಳು **ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತನ ದೇಹಾವಸಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ **ಪರಿಪೂರ್ಣ** – ಪೂರ್ತಿಯಾದ; ತುಂಬಿದ ಉತ್ಸವ **ಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ –** ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಚಂದ್ರ **ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕ್ಷೇತ್ರ** – (ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತನ **ಪರಿಮೂರ್ಣಾ೦೧** – ದೋಷರಹಿತವಾದ ದೇಹಾವಸಾನದ ಜಾಗ ದೇಹವುಳ್ಳವಳು **ಪರಿನಿರ್ವಾಣಮೂಜೆ** – (ಜೈನ) ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕ್ರಿಯೆ **ಪರಿಪೂರ್ಣಾವಧಿ** – ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಕಾಲ ಪರಿಮೂರ್ಣೇಂದು – ಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ **ಪರಿನಿರ್ವಾಣಮಹೋತ್ವವ** – (ಜೈನ) ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣ **ಪರಿಪ್ರಮಾಣ** – ಅಳತೆ **ಪರಿನಿರ್ವೃತಿ** – ಪರಿನಿರ್ವಾಣ **ಪರಿಪ್ಷವ** – ಚಂಚಲ **ಪರಿನಿರ್ವೃತಿಭೂಮಿ** – ಪರಿನಿರ್ವಾಣಕ್ಸ್ಪೆತ್ರ **ಪರಿಪ್ಲಾವಿತ** – ತೇಲಾಡುವ **ಪರಿನಿರ್ವೇಗ** – ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯ **ಪರಿಬೃಢ** – ಮುಖ್ಯನಾದವನು **ಪರಿನಿಷ್ಕಮಣ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನು **ಪರಿಭವ** – ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅವಮಾನ; ಸೋಲು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ **ಪರಿಭವಂಬಡಿಸು** – ಅವಮಾನಿಸು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದು **ಪರಿಭವಂಬಡು** – ಅವಮಾನಗೊಳ್ಳು **ಪರಿನಿಷ್ಣಮಣಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) **ಪರಿಭವಿಸು** – ತಿರಸ್ಕರಿಸು; ಅವಮಾನಿಸು; ಸೋಲಿಸು ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ತೀರ್ಥಂಕರನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತೆರಳುವ **ಪರಿಭಾವಿಸು** – ಯೋಚಿಸು; ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರವಾಗಿ ನೋಡು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಉತ್ಸವ **ಪರಿಭಾಷಣ** – ಮಾತನಾಡುವುದು ಪರಿನಿಷ್ಕಾಂತಿಮಹೋತ್ಸವ – ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣ **ಪರಿಭಾಷಿತ** – ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ **ಪರಿನೀರ್** – ಹರಿಯುವ ನೀರು; ಕಾಲುವೆ **ಪರಿಭಾಷೆ** – ವಿವರಣೆ **ಪರಿನ್ಯಸ್ತ –** ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ **ಪರಿಭಾಸಿ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ಕವಾದ **ಪರಿಪಂಥಿ** – ಶತ್ರು; ದ್ವೇಷಿಸುವ **ಪರಿಭೂತ** – ತಿರಸ್ಕೃತವಾದ **ಪರಪಂಥಿನಿ** – ಅಡ್ಡಿಯಾದವಳು **ಪರಿಭೃತ** – ಸಂರಕ್ಷಿತ **ಪರಿಪಂಥಿಭಾವ** – ವಿರೋಧಿಭಾವ **ಪರಿಭೋಗ** – ಸಂತೋಷ **ಪರಿಪಕ್ಷ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಂದ; ಮಾಗಿದ ಪರಿಭ್ರಮ(ಣ) – ಸುತ್ತಾಡುವಿಕೆ; ತಿರುಗುವಿಕೆ ಪರಿಪಠನ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುವುದು ಪರಿಭ್ರಮಣ**ಂಗೆಯ್** – ತಿರುಗು; ಅಲೆ **ಪರಿಪಠಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದ, ಹೇಳಿದ **ಪರಿಭ್ರಮಿಸು** – ಪರಿಭ್ರಮಣಂಗೆಯ್ **ಪರಿಪಡು** – ಧಾವಿಸು **ಪರಿಮರ್ದಿಸು** – ಜಜ್ಜು ಪರಿಪಥಿಕ – ಸುತ್ತಾಡುವ, ತಿರುಗಾಡುವ ಪರಿಮಅ(೪)ತ – ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಸನೆಯುಳ್ಳ

ಪರಿಮಳವಾರಿ – ಸುವಾಸಿತ ನೀರು **ಪರಿವಾಸ** – ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ **ಪರಿಮಳಶಾಳ** – ಸುಗಂಧಭರಿತ ಬತ್ತ; ಕಮ್ಮಗಡಲೆ **ಪರಿವಾಹ** – ಹರಿಯುವುದು ಪರಿವಿಡಿ – ಅನುಕ್ರಮ, ಪರಂಪರೆ ಬತ್ತ ಪರಿಮ**ಳಾಂಬು** – ಪರಿಮಳವಾರಿ **ಪರಿವಿ(ವ)ಡಿಗೆಯ್** – ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳು, ಓದು; **ಪರಿಮಱೆಯಾಡು** – ಹಾರಾಡು ಕ್ರಮಗೊಳಿಸು; ಉಪಕ್ರಮಿಸು **ಪರಿಮಾಣಪರಿಗ್ರಹವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಆವಶ್ಯಕವಾದಷ್ಟು **ಪರಿವಿಷ್ಟ** – ಸುತ್ತುವರಿದ ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸು – ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರತ **ಪರಿಮಿತ** – ಮಿತಿಯಾದ **ಪರಿವೀಜನ** – ಗಾಳಿ ಬೀಸುವಿಕೆ **ಪರಿಮಿತಪರಿಗ್ರಹ** – ಪರಿಮಾಣಪರಿಗ್ರಹವುತ **ಪರಿವೃಢ** – ಒಡೆಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರಿಮಿಶ್ರಿತ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರಕೆಗೊಂಡ– **ಪರಿವೃತ** – ಆವೃತಗೊಂಡ **ಪರಿಮಿಳತ್** – ಸಡಗರ **ಪರಿವೃತ್ತ** – ದುಂಡಾದ **ಪರಿಮುತ್ತುಗೊಳ್** – ಆವರಿಸು **ಪರಿವೃದ್ಧಿವೆಱು** – ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದು **ಪರಿಮೃತ** – ಸತ್ತುಹೋದವನು **ಪರಿವೆಸ** – ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಪರಿವೆಸವೋಗು – ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಮಾಡು **ಪರಿಮ್ಲಾನ** – ಹೆಚ್ಚು ಕಳೆಗುಂದಿದ **ಪರಿಮ್ಲಾನತೆ** – ಕಳೆಗುಂದುವಿಕೆ **ಪರಿವೇದಿ** – ಜ್ಞಾನಿ ಪರಿಯ(ಯಾ)ಣ - ಹರಿವಾಣ, ತಟ್ಟೆ **ಪರಿವೇಷ** – ಸುತ್ತುವರಿಯುವಿಕೆ ಪರಿಯಷ್ಟಿ - ಶುಶ್ರೂಷೆ **ಪರಿವೇಷಂಗೊಳ್** – (ಪ್ರಭಾಮಂಡಲದಿಂದ) ಪರಿಯಳ – ಪರಿಯ(ಯಾ)ಣ ಸುತ್ತುವರಿ **ಪರಿಯಡು** – ರಭಸದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ನು **ಪರಿವೇಷ್ಠಿತ** – ಸುತ್ಮಲ್ಪಟ್ಟ **ಪರಿಯಿಸು** – ಓಡಿಸು **ಪರಿವೇಷ್ಠಿಸು** – ಬಳಸು, ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು **ಪರಿವೊಟ್ಟೆಯವರ್** – ಒಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವ ಪರಿಯುಕ್ತ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿದ ಪರಿರಂಜಿತ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ದೂತರು ಪರಿರಂಭ(ಣ) - ಆಲಿಂಗನ ಪರಿವೊನಲ್ – ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆ ಪರಿರಂಭಸು - ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊ **ಪರಿವ್ರಾಜಕ** – ಪರ್ಯಟನಕಾರ; ಸನ್ಯಾಸಿ **ಪರಿರಕ್ಷಣ** – ಸಂರಕ್ಷಣೆ **ಪರಿವ್ರಾಜಿಕೆ** – ಸನ್ಯಾಸಿನಿ, ವಿರಕ್ಕೆ **ಪರಿಶಂಕೆ** – ಹೆದರಿಕೆ **ಪರಿರಕ್ಷಿಸು** – ಸಂರಕ್ಸಿಸು **ಪರಿಶೇಷ** – ಉಳಿಕೆ **ಪರಿಲಂಬ** – ವಿಳಂಬ; ಸಲಕರಣೆ **ಪರಿಲಂಜ** – ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವ **ಪರಿಶ್ರಮ** – ದಣಿವು **ಪರಿಲಬ್ಗ** – ಸಂಪಾದಿಸಿದ **ಪರಿಶ್ರಾಂತ** – ದಣಿದ **ಪರಿಶ್ಚಾಂತೆ** – ಬಳಲಿದವಳು **ಪರಿಅಪ್ತ –** ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳಿದ ಪರಿಷಜ್ಞನ – ಪರಿಷತ್+ಜನ, ಸಭೆಯ ಜನ **ಪರಿವಡಿಗೆಯ್** – ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಠಿಸು **ಪರಿವರ್ಣನ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಬಣ್ಣನೆ **ಪರಿಷತ್** – ಆಸ್ಥಾನ **ಪರಿವರ್ತನ** – ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಬದಲಾವಣೆ **ಪರಿಷದ್ವಲಯ** – ಸಭೆ **ಪರಿವರ್ತಿತ** – ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡ **ಪರಿಷನ್ಮಂಡಲ** – ಪರಿಷದ್ವಲಯ **ಪರಿವರ್ತಿಸು** – ಬದಲಾಯಿಸು **ಪರಿಷೇಕ** – ಸುತ್ತು ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಸಿಂಪಡಿಸುವಿಕೆ **ಪರಿಷ್ಪೃತಿ** – ಆಭರಣ **ಪರಿವರ್ಧಕ** – ಅಭಿವೃದ್ದಿಗೊಳ್ಳುವುದು; **ಪರಿಷ್ತಂಗ** – ಅಪ್ಪುಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಾಕುವವನು **ಪರಿವಱೆಯಾಗು** – ಚೂರುಚೂರಾಗು ಪರಿಸಂಖ್ಯೆ – ಆವೃತ್ತಿ; ಎಣಿಕೆ; ಮೊತ್ತ **ಪರಿವಾದ** – ಅಪವಾದ; ನಿಂದೆ ಪರಿಸಂಭ್ರಮ - ಸಡಗರ **ಪರಿವಾದಕ** – ನಿಂದಕ; ವಾದ್ಯಗಾರ **ಪರಿಸಮಾಪ್ತ** – ಮುಗಿಸಿದ; ಕೊನೆಗಂಡ **ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ** – ಮುಗಿವು ಪರಿವಾದಿನಿ - ಏಳು ತಂತಿಗಳ ವೀಣೆ **ಪರಿವಾರ** – ಸುತ್ತಲಿನ ಜನ **ಪರಿಸರ** – ಸಮೀಪ; ಪ್ರದೇಶ ಪರಿವಾರದೇವಿ – (ಜೈನ) ಕಲ್ಪಾದಿಗಳ ಇಂದ್ರಸೇವೆ **ಪರಿಸೂತ್ರ** – ಮಧ್ಯಭಾಗ ಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀ ಪರಿಸ್ಥಲನ - ಹೊಡೆತ, ತಾಗುವಿಕೆ **ಪರಿವಾರಾಂಗನೆ** – ಸೇವಕಿ **ಪರಿಸ್ಟಅತ** – ಜಾರಿ ಬಿದ್ದ **ಪರಿವಾರಿಕೆ** – ಪರಿವಾರದೇವಿ **ಪರಿಸ್ತರಣ** – ಸುತ್ತ ಹಾಸುವುದು **ಪರಿವಾರಿಸು** – ಸೇವೆಗೈ ಪರಿಸ್ಪಂದ(ನ) – ಅಲುಗಾಟ, ಕಂಪನ

ಪರಿಸ್ಪುಟ(೦) – ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ(ಗಿ) **ಪರೋಪಕಾರ** – ಇತರರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸಹಾಯ **ಪರಿಸ್ಪುರಿತ** – ಹೊಮ್ಮಿದ; ಹೊಳೆಯುವ **ಪರ್ಜಿಪೇೞ್** – ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ ಹೇಳು **ಪರಿಸ್ರವಣಿ** – ಮದ್ಯ **ಪರ್ಚು** – ಪಿಸುಗುಡು; ಗುಟ್ಟು **ಪರ್ಜನ್ಯ** – ಮಳೆ; ಮಳೆಯ ಒಡೆಯ, ಇಂದ್ರ **ಪರಿಸ್ರುತಿ** – ಪರಿಸ್ರವಣಿ **ಪರಿಹರಿಸು** – ಹೋಗಲಾಡಿಸು; ತ್ಯಜಿಸು **ಪರ್ಜನ್ಯಗರ್ಜನ** – ಗುಡುಗು **ಪರಿಹರ್ತವ್ಯ** – ದೂರಸರಿಸಬೇಕಾದ; ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾದ **ಪರ್ಣ** – ಎಲೆ **ಪರಿಹಸಿತ** – ನಗುವಿಗೀಡಾದ ಪರ್ಣಮಟ(ಕೆ) – ಎಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊನ್ನೆ **ಪರಿಹಾರವಿಶುದ್ಧಿ(ಕ್ರಿಯೆ)** – (ಜೈನ) ಪರ್ಣಲ**ಘು(ವಿದ್ಯೇ)** – (ಜೈನ) ಶರೀರವನ್ನು ಎಲೆಯಂತೆ ಹಗುರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿದ್ಯೆ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನದ ವಿಶುದ್ದಿ **ಪರಿಹಾರಶುದ್ಧಿ** – ಪರಿಹಾರವಿಶುದ್ಧಿ **ಪರ್ದು** – ಹದ್ದು, ಗೃಧ್ರ **ಪರಿಹಾರ್ಯ** – ತೊರೆಯಬೇಕಾದ **ಪರ್ಪರಿಕೆ** – ಕರ್ಕಶತೆ; ದಿಟ್ಟತನ **ಪರಿಹಾಸ** – ಹಾಸ್ಯ, ವಿನೋದ **ಪರ್ಪರಿಕೆಗಿಡು** – ಕರ್ಕಶತೆ ಹೋಗು, ಮೃದುವಾಗು **ಪರಿಹಾಸಕೇಳ** – ವಿನೋದದಾಟ **ಪರ್ಬ** – (ಪರ್ವ) ಉತ್ಸವ **ಪರಿಹೃತ** – ನಿವಾರಣೆಗೊಂಡ; ತ್ಯಜಿಸಲಾದ **ಪರ್ಬು(ರ್ವು)** – ಹರಡು; ಕೆದರು **ಪರೀಕ್ಷಕ** – ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವವನು **ಪರ್ಯಂಕ** – ಮಂಚ; ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ; ಒಂದು ಆಸನ **ಪರೀಕ್ಷಿಸು** – ಪರಿ+ಈಕ್ಷಿಸು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಪರ್ಯಂಕಾಸನ – ಎಡಬಲತೊಡೆಗಳನ್ನು ಬಲ ಎಡ **ಪರೀಕ್ಷೆ** – ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆ ಪಾದಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಆಸನ **ಪರ್ಯಂಕಿಕೆ** – ಪರ್ಯಂಕ ಪರೀತ – ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಳಗೊಂಡಿರುವ; ದೋಣಿ ಪರ್ಯಂತ(o) – ಎಲ್ಲೆ ಪರೀಷಹ – (ಜೈನ) ತಪಶ್ಚರಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಬಗೆಯ ಅಡ್ಡಿಗಳು: ಹಸಿವು, **ಪರ್ಯಟನ** – ಸಂಚಾರ; (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಚಳಿ, ಉಷ್ಣ, ಸೊಳ್ಳೆ ಚರಿಗೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಂಚಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕಚ್ಚುವಿಕೆ, **ಪರ್ಯವಲೋಕನ** – ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿವುದು ಬತ್ತಲೆಯಿರುವುದರಿಂದಾಗುವ ಪರ್ಯವಸಾನ – ಮುಕ್ತಾಯ, ಕೊನೆ ತೊಂದರೆಗಳು, ಅರತಿ, ಸ್ತ್ರೀವಿರಹ, ಪರ್ಯಷ್ಟಿ(ಗೆಯ್) – ಪರಿಚರ್ಯೆ(ಮಾಡು) **ಪರ್ಯಾಕುಲ** – ಕಳವಳ ಸಂಚಾರಬಾಧೆ, ಶಯ್ಯಾಬಾಧೆ, ಆಸನಬಾಧೆ, ಬೈಗುಳ, ಯಾಚನೆಯಿಂದಾಗುವ **ಪರ್ಯಾಣ** – (ಪಲ್ಯಯನ) ಕುದುರೆಯ ಜೀನು ತೊಂದರೆಗಳು, ಹೊಡೆತ, ಭಿಕ್ಷೆ **ಪರ್ಯಾಣಕ** – ಹಲ್ಲಣ ಹಾಕಿ ಸಿದ್ದಗೊಂಡುದು ದೊರೆಯದ ಖೇದ, ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲ **ಪರ್ಯಾತೀತ** – ಹೆಚ್ಚಳ **ಪರ್ಯಾಪ್ತ** – ತುಂಬಿದ ಸಿಕ್ಕದಿರುವುದು, ರೋಗ, ಮುಳ್ಳುಕಲ್ಲು ಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆ, ಅಹಂಕಾರ, **ಪರ್ಯಾಪ್ತಕ** – (ಜೈನ) ಪರ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನದ ಕೊರಗು, ಹೊಂದಿದ ಜೀವ, ನೋಡಿ, 'ಪರ್ಯಾಪ್ತಿ' ಸ್ನಾನವಿರದ್ದರಿಂದಾಗುವ ಬಾಧೆ, ಜನರಿಂದ **ಪರ್ಯಾಪ್ತಯೋಗ** – ತಪಸ್ಸನ್ನು ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯದಿರುವುದು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದವನು **ಪರೀಷಹಜಯ** – (ಜೈನ) ಪರೀಷಹಗಳನ್ನು **ಪರ್ಯಾಪ್ತಿ** – ಪಡೆಯುವುದು; (ಜೈನ) ಮೀರುವುದು ನಾಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಪರುಷ** – ಕಠಿಣವಾದ; ನಿಷ್ಣುರವಾದ ಶರೀರದ ಪುದ್ಗಲರಚನೆ **ಪರುಷಾಟವಿ** – ಘೋರ ಅರಣ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿರುವುದು; ಇದರಲ್ಲಿ ಆರು ಪರುಷೇಕ್ಷಣ – ಭಯಂಕರ ನೋಟ ಬಗೆ: ಆಹಾರ, ಶರೀರ, ಇಂದ್ರಿಯ, **ಪರುಸ(ನ)** – ಸ್ಬರ್ಶ(ನ), ಸೋಂಕು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ, ಭಾಷಾ, ಮನಸ್ **ಪರುಸ(ಷ)ವೇದಿ** – (ಸ್ಪರ್ಶವೇದಿ) ಲೋಹವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯ – ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ರೀತಿ; ಕ್ರಮ ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿಸುವ ಕಲ್ಲು; ಸ್ಪರ್ಶಶಿಲೆ **ಪರ್ಯಾಯದಪ್ಪು** – ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು **ಪರೆ** – ಹರಡು, ವಿಸ್ಕರಿಸು **ಪರ್ಯಾಲೋಚನ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವುದು **ಪರೆಯಿಸು** – ಹಬ್ಬಿಸು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು **ಪರ್ಯಾಲೋಚಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಲಾದ ಪರೇಂಗಿತಜ್ಞ – ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು **ಪರ್ಯಾಷಿತ** – ಹಳೆಯ **ಪರ್ವ** – ಜೋಡಣೆ; ಗೆಣ್ಣು; ಮಣ್ಯಕಾಲ, ಹಬ್ಬ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ ವನ<u>ು</u> **ಪರೇತವನ** – (ಪ್ರೇತವನ) ಶ್ಮಶಾನ **ಪರ್ವತ** – ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ ಪರ್ವತಬಾಣ – ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಬಾಣ **ಪರೋಕ್ಷ** – ಅಗೋಚರ; ದೃಷ್ಟಿದೂರ

ಪರ್ವತಾಧೀಶ್ವರ – ಹಿಮವಂತ **ಪಲ್ಯ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಲಪ್ರಮಾಣ; **ಪರ್ವದಿನ** – (ಜೈನ) ಪೂಜೆಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ದಿನ ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆ; ವ್ಯವಹಾರಪಲ್ಯ, **ಪರ್ವದಿವಸ** – ಪರ್ವದಿನ ಉದ್ದಾರಪಲ್ಯ, ಅದ್ದಾಪಲ್ಯ **ಪಲ್ಯಂಕಾಸನ** – ಒಂದು ಯೋಗಾಸನ **ಪರ್ವಿಸು** – ಹಬ್ಬಿಸು ಪರ್ವು(ರ್ಬ)ಗೆ – ಹಬ್ಬುಗೆ, ಹರಡುವಿಕೆ **ಪಲ್ಯೋಪಮ** – ಪಲ್ಯ **ಪರ್ವಗೆದೋಱು** – ಹರಡಿಕೊ **ಪಲ್ಲಟಂಬಾಯ್** – ಬದಲಾವಣೆಮಾಡು **ಪಲ್ಲಟ೦೫ೞತ್ –** ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳು **ಪರ್ವಗೆವೆಱು** – ಹಬ್ಬು **ಪರ್ವಗೊಳ್** – ವಿಸ್ಕಾರಗೊಳ್ಳು **ಪಲ್ಲಟಸು** – ಬದಲಾಯಿಸು **ಪಲ್** – ಹಲ್ಲು **ಪಲ್ಲಣ** – ಕುದುರೆಯ ಜೀನು **ಪಲ್ಪಱಿಗುಟ್ಟು** – ಹಲ್ಲು ಕಡಿ **ಪಲ್ಲಣಂಗಟ್ಟಸು** – ಜೀನು ತೊಡಿಸು **ಪಲ** – ಹಲವು, ಅನೇಕ **ಪಲ್ಲಟಂಗಟ್ಟು** – ಜೀನು ಹಾಕು **ಪಲ(ಲ)** – ಮಾಂಸ **ಪಲ್ಲಣಿಸು** – ಪಲ್ಲಟಂಗಟ್ಟು **ಪಲಂಬರ್** – ಹಲವು ಜನ **ಪಲ್ಲಮಱೆ** – ಆನೆಯ ಮರಿ ಪಲ(ವು)ಕಾಲಂ – ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ **ಪಲ್ಲವ** – ಚಿಗುರು; ಬಟ್ಟೆಯ ಸೆರಗು **ಪಲಗೆ** – (ಫಲಕ) ಹಲಗೆ, ಆಟದ ಹಾಸು; **ಪಲ್ಲವಕ** – ವಿಟ **ಪಲ್ಲವಗ್ರಾಹಿ** – ಆಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲದವನು **ಪಲ್ಲವನೇತ್ರೆ** – ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಪಲಗೆಗಟ್ಟು** – ಹಲಗೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ **ಪಲ್ಲವಿಕ** – ವಿಟ; ಮೀನು **ಪಲಗೆಜೂಜು** – ಪಗಡೆ ಜೂಜು **ಪಲ್ಲವಿಸು** – ಚಿಗುರು **ಪಲಗೆವಿನ್ನಣ** – ಗುರಾಣಿ ಹಿಡಿಯುವ ಕೌಶಲ **ಪಲ್ಲಾಱು** – ಹಲ್ಲಿನ ತೇವ ಒಣಗಿಹೋಗು **ಪಲತೆಱ** – ಹಲವು ಬಗೆ **ಪಲ್ಲ** – ಹಲ್ಲಿ; ಗ್ರಾಮ **ಪಲದಿವಸ** – ಹಲವು ದಿನಗಳು **ಪಲ್ಲಲ(ವಾಯ್)** – ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ(ಬಾಯಿ) **ಪಲವಾಡು** – ನಾನಾ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು ಪಲ್ಲಲ – ಕೊಳ; ಹಳ್ಳ **ಪಲರ್** – ಪಲಂಬರ್ **ಪವಡಿಸು** – ಮಲಗು **ಪಲರ್ಮೆ** – ಹಲವು ಬಾರಿ ಪವಣ್ – ಪ್ರಮಾಣ; ಅಳತೆ; ಮಿತಿ ಪಲ(ನ)ಸು - ಹಲಸಿನ ಮರ, ಹಣ್ಣು **ಪವಣಱೆ** – ಹವಣು ತಿಳಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅರಿ **ಪಲಾಲ** – ಹುಲ್ಲು; ಜೊಂಡು; ಮೋಸ; ನಿಷ್ಪಲ **ಪವಣಿಸು** – ಲೆಕ್ಕಹಾಕು; ಅಳತೆಮಾಡು **ಪಲಾಶ** – ಮುತ್ತುಗ; ರಾಕ್ಷಸ **ಪವಣ್ಗಟ್ಟು** – ಹೊಂದಿಸಿ ಕಟ್ಟು **ಪಲಾಶಪತ್ರ** – ಮುತ್ತುಗದೆಲೆ **ಪವಣ್ಗಣಿ –** ಅಳತೆ ಮೀರು; ಲೆಕ್ಕ ಮೀರು **ಪಲಾಶವೃತ್ತಿ** – ರಾಕ್ಷಸ ನಡತೆ **ಪವಣ್ಗೆಡು** – ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪು **ಪಅತ** – ನರೆ, ನರೆಗೂದಲು **ಪವಣ್ಗೊಳ್** – ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕು **ಪಅತಶ್ಯಶ್ರ** – ನರೆತ ಮೀಸೆ **ಪವಣ್ನೋಱು** – ಹವಣು ತೋರು; ಅಳತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕು **ಪಅತಾಂಕುರ** – ನರೆಗೂದಲು **ಪವಣ್ಣಡಿಸು** – ಹೋಲಿಸು **ಪಲತೌಷಧ** – ನರೆಗೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪಾಗಿಸುವ ಔಷಧಿ **ಪವಣ್ಣಡೆ** – ಹೊಂದಿಕೆಗೊಳ್ಳು ಪವಣ್ಣುಗಿಸು – ಅಳತೆಗೆ ಅಳವಡಿಸು **ಪಲುಂಬು** – ಹಲುಬು, ದುಃಖಪಡು **ಪವನ** – ವಾಯು **ಪಲ್ಗರ್ಚಿ ಸೈರಿಸು** – ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಹಿಸು **ಪಲ್ಲರ್ಚು** – ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚು; ಔಡುಗಚ್ಚು **ಪವನಜ** – ವಾಯುಪುತ್ರ **ಪವನಜವ** – ಗಾಳಿಯಷ್ಟು ವೇಗ **ಪಲ್ಗಱಿ –** ಹಲ್ಲಿನ ಕರೆ, ಬಣ್ಣ **ಪಲ್ಗನ್** – ಪಲ್ಗಡಿ **ಪವನತ್ರಯ** – ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ **ಪಲ್ಪಱೆಗುಟ್ಟ** – ಹಲ್ಲು ಮೊರೆ ಘನೋದಧಿ, ಗನವಾತ, ತನುವಾತಗಳೆಂಬ **ಪಲ್ಡಗ** – ಕೋರೆಗಳುಳ್ಳ ಮೃಗ: ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಮೂರು ಬಗೆಯ ಗಾಳಿಗಳು **ಪವನನಂದನ** – ವಾಯುಪುತ್ರ; ಆಂಜನೇಯ; ಆನೆ ಇತ್ಯಾದಿ **ಪಲ್ಮ್ರಗ** – ಪಲ್ಮಿಗ ಭೀಮ ಪವನನಿರೋಧ - ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿಯುವುದು **ಪಲ್ಮೊರೆ** – ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ಶಬ್ದಮಾಡು **ಪಲ್ಯೊಳೆ** – ಚಿಗುರು ಹುಲ್ಲು **ಪವನಪಥ** – ಆಕಾಶ **ಪವನವೇಗ** – ವಾಯವೇಗ (ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ಕಿ) **ಪವನಸುತ** – ಪವನಜ

ಪವನಾಧ್ವ – ಪವನಪಥ ಪಸಾಯ(ನ) – ಬಹುಮಾನ, ಉಡುಗೊರೆ **ಪವಮಾನ** – ಪವನ ಪಸಾಯ(ನ)ಂಗೊಡು – ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡು **ಪವಮಾನಸುತ** – ಪವನಜ **ಪಸಾಯದಾನ** – ಮೆಚ್ಚು; ಭಕ್ಷೀಸು **ಪವಳ** – (ಪ್ರವಾಳ) ಹವಳ **ಪಸಾಯ್ತ** – ರಾಜನ ಆಪ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪವಳವಾಯ್** – ಹವಳದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯಿ **ಪಸ(ಸಾ)ಯಿತ** – (ಪ್ರಸಾದಿತ) ಪಸಾಯ್ಕ; **ಪವಿ** – ವಜ್ರಾಯುಧ; ವಜ್ರ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿ **ಪಸಾಯ್ತೆ** – ರಾಣಿಯ ಅಪ್ತೆ; ವಸ್ತ್ರಗಳ **ಪವಿತ್ರ** – ಪಾವನಕರ; ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಆಭರಣ **ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರ** – ಪಾವನಕರ ದೇಹದವನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕಿ **ಪವಿತ್ರಗ್ರಾವ** – ಸ್ವಚ್ಛ ಕಲ್ಲು; ಪಾವನಕರವಾದ ಕಲ್ಲು ಪಸಿ – ಹಸಿಯಾದ; ತೇವವಿರುವ; ಹಸಿವುಗೊಳ್ಳು ಪವಿತ್ರತೀರ್ಥ – ಪಾವನ ತೀರ್ಥ **ಪಸಿಯ ಬಣ್ಣ** – ಶ್ಯಾ,ಲವರ್ಣ **ಪವಿತ್ರದಿನ** – ಪುಣ್ಯದಿನ **ಪಸಿ(ವು)** – ಹಸಿವು **ಪವಿತ್ರಿತ** – ಪಾವನಗೊಂಡ **ಪಸು** – ಹಸು; ಹಂಚು; ಕತ್ತರಿಸು ಪವಿತ್ರೀಕರಣ – ಪುಣ್ಯಕರವನ್ನಾಗಿಸುವುದು **ಪಸುಂಗಱೆ** – ಹಸುರಾದ ಗರಿ ಪಸುಂಬ – ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ **ಪವಿತ್ರೀಕರಿಸು** – ಮಣ್ಯಮಯವಾಗಿ ಮಾಡು **ಪವಿತ್ರೀಭೂತ** – ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಪಸುಂಬೆ – ಹಸಿಬೆ ಚೀಲ; ಎರಡು ಒಡಲ ಚೀಲ **ಪವಿಧರ** – ಇಂದ್ರ ಪಸುಗೂಸು – ಎಳೆಯ ಮಗು; ಹಸುಗೂಸು **ಪವಿಭೃನ್ಯಣಿ –** ಪವಿಭೃತ್+ಮಣಿ, ಇಂದ್ರನೀಲರತ್ನ **ಪಸುಗೆ** – ವಿವೇಕ; ಔಚಿತ್ಯ; ಔದಾರ್ಯ; ಶೋಭೆ; **ಪಶು** – ಹಸು; ಪ್ರಾಣಿ ಪಸುಗೆಗೆಡು – ವಿವೇಕಶೂನ್ಯವಾಗು **ಪಶುಪಾಲ** – ದನಗಾಹಿ **ಪಶುವುಸನ** – ಗೋಹತ್ಯೆ **ಪಸುಗೆದಪ್ಪು** – ಪಸುಗೆಗೆಡು **ಪಸುಗೆವಡೆ** – ವಿವೇಕದಿಂದ ಕೂಡು **ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಲ** – ಮುಪ್ಪು **ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ** – ತಪ್ಪುಮಡಿ ಆಮೇಲೆ ದುಃಖಿಸುವುದು **ಪಸುಗೆವೋಗು** – ಹಂಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು, ಪಾಲಾಗು **ಪಸುಮಗ** – ಎಳೆಯವನು **ಪಶ್ಚಿಮಸಲ್ಲೇಖನ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಜೀವಿತದ ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ **ಪಸುಮಕ್ಕಳ್** – ಹಸುಗೂಸುಗಳು **ಪಸುಮಱೆ** – ಎಳೆಯ ಮರಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವ್ರತ ಪಸುರ್ – ಹಸಿರು; ಹಸಿರಾಗು **ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖ** – ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎದುರು **ಪಸ(ನು)** – ಹಸನು, ಅಂದವಾದುದು **ಪಸುರೆಲೆ** – ಹಸುರೆಲೆ ಪಸ(ವು) – ಕ್ಷಾಮ; ಬಯಕೆ ಪಸುರೆಱಕೆ – ಹಸಿರು ರೆಕ್ಕೆ **ಪಸದನ** – (ಪ್ರಸಾಧನ) ಅಲಂಕಾರ, ಒಡವೆ ಪಸುರ್ಗಂಕಣ – ಹಸಿರು ಬಳೆ, ಪಚ್ಚೆಯ ಬಳೆ **ಪಸದನಂಗೆಯ್** – ಅಲಂಕರಿಸು ಪಸುರ್ಗಂಬ - ಹಸಿರು ಕಂಬ **ಪಸುರ್ಗಪ್ಪು** – ಕಡುಗಪ್ಪು **ಪಸದನಂಗೊಳ್** – ಅಲಂಕಾರಗೊಳ್ಳು **ಪಸದನಂಗೊಳಸು** – ಅಲಂಕಾರಗೊಳಿಸು ಪಸುರ್ಗಲ್ – ಹಸಿರು ಕಲ್ಲು, ಪಚ್ಚೆಯ ಮಣಿ **ಪಸುರ್ಗವಿಲ** – ಹಸಿರ ಕಪಿಲಗಳ ಮಿಶ್ರವರ್ಣ **ಪಸದನಂಬಡೆ** – ಅಲಂಕಾರಗೊಳ್ಳು **ಪಸಯಿಸು** – ವಾಸಿಸು **ಪಸುರ್ಗಣಿ –** ಹಸುರುತನ ಹಾಳಾಗು **ಪಸುರ್ದಳರ್** – ಹಸಿರಾದ ಚಿಗುರು ಪಸರ - ಅಂಗಡಿ; ಸರಕು; (ಪ್ರಸರ) ಪ್ರಚುರತೆ; ಸಲಿಗೆ **ಪಸಿರ್ನನೆ** – ಹಸಿರು ಮೊಗ್ಗು, ಕಾಯಿಮೊಗ್ಗು **ಪಸರಂಗೆಯ್** – ಹರಡು **ಪಸುರ್ನನೆದೋಱು** – ಕಾಯಿಮೊಗ್ಗು ಕಾಣಿಸಿಕೊ ಪಸರಂಗೊಡು – ಸದರ ಕೊಡು **ಪಸುರ್ಮ** – ಹಸಿರು ಬಣ್ಣ **ಪಸರಂಗೊಳ್** – ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳು ಪಸುರ್ಮವಡೆ – ಹಸುರು ಬಣ್ಣವನ್ನು ತಾಳು ಪಸರಂಬಡೆ - ಪಸರಂಗೊಳ್ ಪಸುರ್ಮಿಡಿ – ಹಸಿರು ಮಿಡಿಗಾಯಿ ಪಸರಂಬೆಱು – ಪಸರಂಗೊಳ್ ಪಸುರ್ವಂದರ್(ಲ್) – ಹಸಿರು ಚಪ್ಪರ **ಪಸರಿಸು** – ಹರಡು; ಹಬ್ಬಿಸು **ಪಸುರ್ವಟ್ಟೆ** – ಹಸಿರು ವಸ್ತ **ಪಸಲೆ** – ಹಸುರು ಹುಲ್ಲು; ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು **ಪಸುರ್ವಡೆ** – ಹಸುರು ಬಣ್ಣವನ್ನು ತಾಳು **ಪಸಲೆಗವಿ** – ಹಸುರು ಆವರಿಸು **ಪಸುರ್ವ(ರ್ಮ)ಣಿ** – ಪಚ್ಚೆ ಮಣಿ ಪಸುರ್ವರಲ್ – ಹಸಿರು ಹರಳು, ಪಚ್<u>ಕೆ</u> **ಪಸವ** – ಕಾಮುಕ ಪಸವಡು – ಬಯಕೆ ಹೊಂದು ಪಸುರ್ವಾನೆ – ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲಸಾಲು **ಪಸುರ್ವುಲ್** – ಹಸುರು ಹುಲ್ಲು **ಪಸಾದ** – ಹಸಾದ, ಅನುಗ್ರಹ

ಪಸುರ್ವೆಳಗು – ಹಸಿರಿನ ಕಾಂತಿ **ಪಱುಗೋಲ್** – ಹರಿಗೋಲು, ಚರ್ಮದ ತೆಪ್ಪ **ಪಱೆಯಾಳ್ತನ** – ಹರಿದುಹೋದ (ಗತಿಸಿದ) ಕಲಿತನ **ಪಸುರ್ವೆಳ್ಸ** – ಪಸುರ್ವೆಳಗು **ಪಸುರ್ವೊ(ಮೊ)ನ್ –** ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಲೋಹ, **ಪಱಿಯಿಸು** – ಕತ್ತರಿಸು; ಲೋಚು ಮಾಡು **ಪಱಿವ(ಪ)ಡಿಸು** – ಕತ್ತರಿಸು **ಪಸುಳೆ** – ಹಸುಳೆ; ಎಳೆಯ ಮಗು **ಪಱಿವ(ಪ)ಡು** – ತುಂಡರಿಸಿ ಹೋಗು ಪಸುಳೆಗೋಗಿಲೆ – ಮರಿ ಕೋಗಿಲೆ **ಪಱಿವಡೆ** – ಶೋಭಿಸು ಪಸುಳೆವಿಸಿಲ್ – ಎಳೆಬಿಸಿಲು **ಪಱಿವಱಿ** – ತುಂಡಾಗು, ಚೂರುಚೂರಾಗು **ಪಸೆ** – ಹಸೆ; ಹಾಸು; ಹಾಸಿಗೆ **ಪಱೆವಾಯ** – ಹರಕುಬಾಯಿಯವನು **ಪಸೆನಿಲ್** – ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲು; ಮದುವೆ **ಪಱಿವಾಯ್ತನ** – ಒಡಕುಬಾಯಿ (ಗುಟ್ಟನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದ) ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಲ್ಲು **ಪಸೆವರಿಸು** – ಹಾಸನ್ನು ಹರಡು; ಹಸೆ ಹಾಸು **ಪಱೆವೆಱು** – ಶೋಭಿಸು **ಪಸೆವಾಸು** – ಹಸೆಯ ಹಾಸು **ಪಱೆವೊಱಸು** – (ರೆಕ್ಕೆ) ಹರಿದ ಪಾರಿವಾಳ ಪಹರಣೆ – ಮದ್ದಳೆ ಬಾಜನದ ಒಂದು ರೀತಿ **ಪಱೆಸೀರೆ** – ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ **ಪಱಿ** – ಹರೆ, ತಂಬಟೆ **ಪಳಂಚಲೆ** – ಅಪ್ಪಳಿಸು; ಸೋಕು; ಥಳಥಳಿಸು **ಪಳಂಚಿನುಂಗುರ** – ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರ **ಪಱಿಗುಟ್ಟು** – ತಮ್ಮಟೆ ಹೊಡಿ **ಪಳಂಚಿಸು** – ಕುಟ್ಟು **ಪಱಿವೊೞ್ತು** – ಹರೆ ಹೊಡೆಯುವ ಹೊತ್ತು, **ಪಳಂಚು** – ತಾಗು, ಸಂಘಟ್ಟಿಸು ಸಂಜೆ **ಪೞಂಗಾಸು** – ಹಳೆಯ (ಚಿನ್ನದ) ನಾಣ್ಯ **ಪಳಚ್ಚನಾಗು** – ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಕೂಡು **ಪಳಚ್ಚನೆ** – ಹೊಲಪಿನಿಂದ ಕೂಡಿ **ಪೞಗ** – ಒಣ ಎಲೆ ಪಳಪಳಸು – ಹಳಹಳಿಸು, ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು **ಪೞಗನ್ನಡ** – ಹಳಗನ್ನಡ **ಪಳಬದ್ದ –** ಲಾಭ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜನ **ಪೞಗಬ್ಬ –** ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯ ಪಡೆಯುವುದು **ಪೞಗಜ್ಞಗ** – ಹಿಂದಿನ ಕವಿ **ಪಳಯಿ(ವಿ)ಸು** – (ಪ್ರಲಾಪಿಸು) ದುಃಖಿಸು, ಅಳು **ಪೞಗಅ** – ಹಿರಿಯ ವೀರ **ಪಳವ** – ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಪೞಗಳ್ಲು** – ಹಳೆಯ ಹೆಂಡ ಪಳಗುಂಟಣೆ – ಮುದಿ ಕುಂಟಣಿ **ಪಳಹರ** – ಬಟ್ಟೆ; ಧ್ವಜ **ಪೞದು** – ಹಳೆಯದು **ಪಳಾಳ** – ಪಲಾಲ; ನಿಷ್ಟಲ; ಠಕ್ಕು **ಪಳಕುವಾಸಱ³** – ಸ್ಪಟಿಕದ ಹಾಸುಗಲ್ಲು **ಪೞನವಿರ್** – ಹಳೆಯ ಕೂದಲು **ಪಆಕುವೆಸ** – ಸ್ಪಟಿಕದ ರಚನೆ ಪೞನೀರ್ – ಹಳೆಯ (ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟ) ನೀರು ಪಳತ – ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ **ಪೞಪೞನೆ** – ವಿರಳವಾಗಿ **ಪೞಮಱಿವು** – ಹಿಂದೆಯೇ ಮರೆತುಹೋದದ್ದು **ಪಳತ ಚಿಕುರ** – ನರೆತ ಕೂದಲು **ಪಳುಂ(ಳಂ)ಕು** – ನೂಕು; ಒತ್ತು **ಪೞಯಿಗೆ** – ಧ್ವಜ, ಬಾವುಟ **ಪಳು(೪)ಕು** – ಸ್ಪಟಿಕ **ಪೞವಂಡು** – ಪೞ+ಬಂಡು, ಹಿಂದಿನ ಮಕರಂದ **ಪಕ್ಟ** – ನೀರು ಹರಿಯುವ ಹಳ್ಳ **ಪೞವಗೆ** – ಬಹಳ ಕಾಲದ ಶತ್ತು **ಪಕ್ಟವರ್** – (ಹಳ್ಳಿಯಂತೆ) ಗುಂಪಾಗಿ ಬರು **ಪೞವರ** – ಹಳೆಯ ಮರ **ಪಳ್ಚವೋಗು** – (ಹಳ್ಳಿಯಂತೆ) ಗುಂಪಾಗಿ ಹೋಗು **ಪೞವಾಡ** – ಕುಗ್ರಾಮ **ಪಱಮೆ** – ದುಂಬಿ **ಪೞವಾತು** – ವೇದ **ಪಱಮೆವಸುಳೆ** – ಮರಿದುಂಬಿ **ಪೞವಾನಿಸ** – ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪೞವಾವಿ(ಗೆ)** – ಹಳೆಯ ಬಾವಿ **ಪಱಮೆವಱೆ** – ಪಱಮೆವಸುಳೆ ಪ**ಜೆ** – ಕಿತ್ತು ಹೋಗು, ಕತ್ತರಿಸು; ಅಲಂಕರಿಸು **ಪೞ(ವಿ)ಗೆ** – ಧ್ವಜ, ಬಾವುಟ **ಪಱೆಗಡ್ಡ** – ಹರಕುಗಡ್ಡ **ಪೞವೆ** – ಹಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ಪಱೆ(ಱು)ಗ(ಗೋ)ಲ್ - ಹರಿಗೋಲು, ದೋಣಿ **ಪೞವೇಟ** – ಹಳೆಯ ಪ್ರಣಯ **ಪಱೆದಲೆ** – ಹರಕುತಲೆ **ಪೞಸು** – ಹಳಸು, ನೀರಸವಾಗು **ಪಱೆದೊವಲ್** – ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚರ್ಮ **ಪೞಹ** – ಪಟಹ, ಒಂದು ವಾದ್ಯ ಪಹೆನಂಟರ್ - ಹರಿದುಹೋದ (ದೂರವಾದ) ನಂಟ **ಪಟೆ** – ವಸ್ತ; ದೂಷಿಸು; ದೂಷಣೆ; ನಾಯಿಯನ್ನು **ಪಱಿಪಡು** – ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗು; ನಿಂತು ಹೋಗು; ಓಡಿಸುವುದು; ಲೋಹದ ಗಟ್ಟಿ ಪಣಿಕೆಯ್ – ನಿಂದನೆ ಮಾಡು; ಅವಮಾನಿಸು ತೀರಿ ಹೋಗು; ನಾಶವಾಗು **ಪಱೆಮಱೆ** – ಹಾರುಗಪ್ಪೆ ಆಟ; ಸಡಗರ ಪಡೆಗಣೆ – ಅಪಪೃಥೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ

ಪಟೆಗಾಳೆಗ – ಹುಚ್ಕು ಯುದ್ಧ **ಪಾಂಥ** – ಹಾದಿಹೋಕ **ಪಟಿವಾವುಗೆ** – (ಪ್ರತಿಪಾದುಕೆ) ಮಂಚವಿರಿಸುವ **ಪಾಂಬ** – ಪಾಣ್ನ, ಹಾದರಿಗ ವೇದಿಕೆ **ಪಾಂಶು(ಸು)** – ಧೂಳು; ಹೂವಿನ ಪರಾಗ **ಪೞು(ವ)** – ಕಾಡು ಪಾಂಶು(ಸು)ಕೇಳ – ಧೂಳಾಟ **ಪೞುಗೞೆ** – ಮಿತಿ ಮೀರು **ಪಾಂಸುಳ** – ಧೂಳಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಪೞುವಗೆ** – ಕಾಡು ಬುದ್ದಿ, ದುಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವ **ಪಾಂಸುಳೆ** – ಹಾದರಗಿತ್ತಿ **ಪೞುವಟೆ** – (ಪೞುವ+ಬೞೆ) ಕಾಡು ದಾರಿ **ಪಾಕ** –ಎಳೆಯ **ಪೞಿವುಣ್** – ಹಳೆಯ ಹುಣ್ಣು; ಹಿಂದಿನ ನೋವು **ಪಾಕಕುಶ** – ಎಳೆಯ ಗರಿಕೆ ಪೞ್ಚೆ – ಹಾಸಿಗೆ, ಶಯನಸ್ಥಾನ **ಪಾಕರಿಮ** – ಪಾಕನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು **ಪೞ್ಕಿತೞ್ಕೈಸು** – ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲಂಗಿಸು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನು, ಇಂದ್ರ **ಪೞ್ತಿವನೆ** – ಮಲಗುವ ಮನೆ **ಪಾಕಶಾಸನ** – ಪಾಕರಿಮ **ಪೞ್ತಿವೆಟ್ಟ** – (ಸೂರ್ಯ) ಮಲಗುವ ಬೆಟ್ಟ, **ಪಾಕಾರಿ** – ಪಾಕರಿಮ **ಪಾಗಡೆ** – ಪಾಡಗ, ಕಾಲುಕಡಗ ಪಶ್ಚಿಮ **ಪಟ್ಟೆ** – ಹತ್ತಿ **ಪಾಗದ** – ಪ್ರಾಕೃತಭಾಷೆ **ಪೞ್ಷಣನೆ** – ಪೞಪೞನೆ, ವಿರಳವಾಗಿ **ಪಾಗಲ್** – ಹಾಗಲ ಕಾಯಿ, ಬಳ್ಳಿ; ಪ್ರಾಕಾರ **ಪಾಂಗಱೆ** – ಹದ ತಿಳಿ **ಪಾಗು** – ಪೇಟ **ಪಾಂಗಣಿ** – ಹದ ತಪ್ಪು; ಕ್ರಮ ತಪ್ಪು **ಪಾಗುಡ** – ಪಾವುಡ, ಉಡುಗೊರೆ ವಸ್ತ **ಪಾಗುಡಂಗಟ್ಟು** – ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು **ಪಾಂಗು** – ಆಕಾರ; ಕ್ರಮ; ತಲೆಯ ಪಾಗು **ಪಾಗುಡಂತರ್** – ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತಾ **ಪಾಂಗುವೆಱು** – ಕ್ರಮಬದ್ದಗೊಳ್ಳು **ಪಾಂಚಜನ್ಯ** – ಪಂಚಜನ ಎಬ ರಾಕ್ಷಸನ **ಪಾಟ** – ಹಾಡಿಕೆ; ಪಾಠ, ಪಠ್ಯವಿಷಯ ಮೂಳೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಶಂಖ ಪಾಟಕಾಱ- ಹೊಗಳುಭಟ **ಪಾಂಚಾಲ** – ಪಾಂಚಾಲದೇಶದವಳು; ದ್ರೌಪದಿ **ಪಾಟನ** – ಸೀಳುವುದು ಹಾಂಚಾಲಕಾ - ಬೊಂಬೆ, ಪ್ರತಿಮೆ **ಪಾಟಲ(ಳ)** – ತಿಳಿಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ **ಪಾಂಡವ** – ಪಾಂಡುವಿನ ಮಗ; ಅವನ ವಂಶ **ಪಾಟಲದ್ಯುತಿ –** ಪಾಟಲ ವರ್ಣ **ಪಾಂಡಿತ್ಯ** – ಆಳವಾದ ಅರಿವು ಪಾಟಳಾಧರ – ತಿಳಿಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ತುಟಿ ಹಾಂಡಿಮ - ಬಿಳುಪಾದ ಪಾಟಲ(೪) - ಪಾದರಿ ಗಿಡ, ಹೂ **ಪಾಂಡು** – ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ; ಪಾಂಡವರ ತಂದೆ **ಪಾಟಅ(೪)ತ** – ತಿಳಿಗೆಂಪು ಬಣ್ಣವಾದ **ಪಾಂಡುಕ** – (ಜೈನ) ಸುಮೇರು ಪರ್ವತದ **ಪಾಟಅಮ** – ನಸುಗಂಪು ಬಣ್ಣದ ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ವನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಪಾಟಳಕಾಂತಿ** – ತಿಳಿಗೆಂಪಿನ ಕಾಂತಿ (ಉಳಿದವು: ಭದ್ರಪಾಲ, ನಂದನ, **ಪಾಟ** – ಬೀಡು ಸೌಮನಸ); ಇದರಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರನ **ಪಾಟಗಾಣ್** – ಪಾಟಿ+ಕಾಣ್, ಸಮವೆಂದು ತಿಳಿ ಜನ್ಮಾ ಭಿಷೇಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾದ **ಪಾಟತ** – ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಪೀಠಗಳಿವೆ; ಅದರಲ್ಲಿನ **ಪಾಟದಫಱು** – ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸು ಮೊದಲನೆಯ ಪೀಠ; ಪಾಂಡುಕ ಎಂಬುದು **ಪಾಟಸು** – ನೀಡು; ಅಪೇಕ್ಸಿಸು; ಉಂಟುಮಾಡು; ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು (ಹದಿನೆಂಟು ಪಾಠ ಓದು; ಕಿತ್ತುಹಾಕು ಪ್ರಕಾರದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನಿಧಿ) **ಪಾಠಕಾಱ** – ಹೊಗಳುಭಟ ನೋಡಿ, 'ನವನಿಧಿ'– **ಪಾಠಿಸು** – ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡು **ಪಾಂಡುಕಂಬಲ** – ಬಿಳಿಯ ಕಂಬಳಿ; (ಜೈನ) **ಪಾಠೀನ** – ಮೀನು ಪಾಂಡುಕವನದ ನಾಲ್ಕು ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ **ಪಾಠೀನಪತಾಕ** – ಮನ್ಮಥ **ಪಾಡಗ** – ತೇಗದ ಮರ; ಕಾಲುಕಡಗ **ಪಾಂಡುಕವನ** – ಪಾಂಡುಕ **ಪಾಡಟಿ** – ನೆಲೆಗೆಡು; ಸತ್ವಗುಂದು; ಕಾಂತಿಗುಂದು **ಪಾಂಡುಗಾತ್ರ –** ಬಿಳಿಯ ಮೈಬಣ್ಣದವನು; ನಾರದ **ಪಾಡಿ** – ಸೈನ್ಯದ ಬೀಡು; ಹಳ್ಳಿ **ಪಾಂಡುಚ್ಛತ್ರ** – ಬೆಳ್ಗೊಡೆ **ಪಾಡಿವ** – ಪಾಡ್ಯ **ಪಾಂಡುದೇಹ** – ಬಿಳಿಯ ಮೈ **ಪಾಡಿಸು** – ಹಾಡುವಂತೆ ಮಾಡು; ಹೊಗಳಿಸು **ಪಾಂಡುರ** – ಬಿಳಿದಾದ; ತೊನ್ನು ರೋಗ **ಪಾಡು** – ಹಾಡು, ಗಾಯನ; ಸ್ಥಿತಿ **ಪಾಂಡುರತೆ** – ಬಿಳಿಮ **ಪಾಡುಂಗಾಱ** – ಹಾಡುಗಾರ **ಪಾಂಡುರಿತ** – ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ **ಪಾಡುಕುಳ** – ಹಾಡುವ ಗೀಳಿನವನು

ಪಾಡುಗಾ – (ಪಾಡು+ಕಾ) ಪರಸ್ಪರರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು **ಪಾದಪಾತ** – ಕಾಲಿಂದ ಒದೆಯುವುದು; ರಕ್ಷಿಸು; ಸುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ದೋಷ **ಪಾಡುಗೆಯ್** – ಸಂವರಿಸು, ಹದಗೊಳಿಸು **ಪಾದಪಾಶ** – ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ **ಪಾಣವಿಕ** – ಮದ್ದಳೆಗಾರ **ಪಾದಹೀಠ** – ಕಾಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪೀಠ **ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನ** – ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದು ಪಾಣಿ – ಕೈ **ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್** – ಕೈಹಿಡಿ; ಮದುವೆಯಾಗು **ಪಾದಪ್ರಣತ** – ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿದವನು **ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯಿಸು** – ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸು **ಪಾದಮಾರ್ಗ** – ಕಾಲುದಾರಿ **ಪಾಣಿಚಳನ** – ನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕೈಯ ಚಲನೆ **ಪಾದರ** – ಹಾದರ **ಪಾದರಜ** – ಪಾದಧೂಳಿ **ಪಾಣಿತಲ** – ಅಂಗೈ ಪಾದರಿ(ಗೆ) - ಹಾದರಗಿತ್ತಿ; ಪಾಟಲಿ ಎಂಬ ಹೂ **ಪಾಣಿತ್ರಯ** – ವಾದ್ಯವಾದನದಲ್ಲಿನ ಸಮಪಾಣಿ, ಅಧಃಪಾಣಿ, ಉಪರಿಪಾಣಿ ಎಂಬ ಮೂರು **ಪಾದರಿಗ** – ಹಾದರಿಗ ಬಗೆಯ ಹಸ್ಕವಿನ್ಯಾಸ **ಪಾದಲೇಪೌಷಧಿ** – ಕಾಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಮುಲಾಮು **ಪಾಣಿಪಾಡು** – ತೋಟ **ಪಾದವಾಸ** – ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ **ಪಾಣಿಪಾತ್ರ –** ಬೊಗಸೆಗೈ; ಜೈನಮುನಿಗಳು ಆಹಾರ **ಪಾದವಿನ್ಯಾಸ** – ಪದ್ಯದ ಸಾಲುಗಳ ಜೋಡಣೆ; ಕಿರಣಗಳ ಹರಡುವಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹಿಡಿಯುವ ಬೊಗಸೆ **ಪಾಣಿಯವಾಸ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ **ಪಾದವಿಷ್ಣರ** – ಪಾದಪೀಠ **ಪಾದಶೃಂಬಲೆ** – ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ಸರಪಳಿ **ಪಾಣ್ಣ** – ಹಾದರಿಗ **ಪಾದಸಂಕಲೆ** – ಪಾದಶೃಂಖಲೆ **ಪಾಣ್ಣೆ –** ಹಾದರಗಿತ್ತಿ **ಪಾತ** – ಬೀಳುವಿಕೆ; ಹೊಡೆತ **ಪಾದಾತ** – ಕಾಲಾಳು; ಪದಾತಿಸೈನ್ಯ **ಪಾತಶ್ರವಣ** – ಮರಣವಾರ್ತೆ **ಪಾದಾಭಘಾತ** – ಒದೆತ ಪಾತಕಿ – ಪಾಪ ಮಾಡಿದವನು **ಪಾದಾಭಿಷೇಚನ** – ಪಾದಪ್ರಕ್ನಾಲನ **ಪಾತಾಲ(ಳ)** – ಕೆಳಗಿನ ಲೋಕ **ಪಾದಾಹತಿ** – ಪಾದಾಭಿಘಾತ **ಪಾತಾಳತಳ** – ಪಾತಾಳ **ಪಾದೂಯುಗ್ಯ** – ಹಾವುಗೆಗಳ ಜೋಡಿ **ಪಾತು** – ರಕ್ಷಿಸಲಿ **ಪಾದ್ಯ** – ಕಾಲು ತೊಳೆಯುವ ನೀರು; ಪಾದ ತೊಳೆಯುವುದು-**ಪಾತ್ರ** – ಪಾತ್ರ; ದೋಣಿ; ನಟಿಸುವವನು; ಯೋಗ್ಯತೆ **ಪಾತ್ರಂಬಡೆ** – ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಪಾದ್ಯವಿಧಿ** – ಕಾಲು ತೊಳೆಯುವ ವಿಧಿ **ಪಾತ್ರತ್ರಿತಯ** – ದಾನಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯ, **ಪಾನಕ್ರೀಡೆ** – ಮದ್ಯಸೇವನೆಯ ಆಟ ಅಧಮರೆಂಬ ಮೂರು ವರ್ಗ **ಪಾನಿಗಟ್ಟು** – (ಜೈನ) ಚರಿಗೆಗೆ ಬಂದ **ಪಾತ್ರತ್ವ** – ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದುವುದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಭಿಕ್ಪೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊ **ಪಾತ್ರದತ್ತಿ** – (ಜೈನ) ತಪೋಧನರಿಗೆ ನೀಡುವ **ಪಾನೀಯ** – ಕುಡಿಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ದ್ರವ ಆಹಾರಾದಿಗಳು **ಪಾನೀಯಬೇಯ** – ಕಂದಕ **ಪಾತ್ರದಾನ** – ಪಾತ್ರದತ್ತಿ **ಪಾನೀಯಮಂಡಪ** – ಅರವಟ್ಟಿಗೆ **ಪಾನೀಯಶಾಲೆ** – ಪಾನೀಯಮಂಡಪ **ಪಾತ್ರದಾನಿ** – ಪಾತ್ರದಾನ ಮಾಡುವವನು ಪಾತ್ರವಿಕೀಣ೯ – ನದಿಯ ಹರಿಯುವ ಜಾಗ **ಪಾನೆ** – ಪಾತ್ರೆ **ಪಾತ್ರಸಂಕ್ರಮಣ** – ಪಾತ್ರಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ **ಪಾಪಪದಾರ್ಥ** – (ಜೈನ) ನವಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ **ಪಾತ್ರೀಭೂತ** – ಪಾತ್ರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಂದು, ನೋಡಿ 'ನವಪದಾರ್ಥ' **ಪಾಥ** – ನೀರು **ಪಾಪಭೀರು** – ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೆದರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪಾಪರ್ಧಿ** – ಬೇಟೆ **ಪಾಥೇಯ** – ಬುತ್ತಿ **ಪಾಥೇಯಧನ** – ದಾರಿಖರ್ಚು **ಪಾಪವಿನಾಶ** – ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವನು **ಪಾಥೋ(ನಿ)ಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಪಾಪಸತ್ವ** – ದುಷ್ಟಸ್ವಭಾವದವನು **ಪಾದ** – ಕಾಲು; ಕಿರಣ; ಬೇರು **ಪಾಪಹರ** – ಪಾಪವಿನಾಶ **ಪಾದಚ್ಚಾಯೆ** – ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು **ಪಾಪಹೃತ್** – ಪಾಪವಿನಾಶ **ಪಾದನ್ಯಾಸ** – ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವ ರೀತಿ **ಪಾಪಾಸ್ರವ –** (ಜೈನ) ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬರುವ **ಪಾದಜ** – ಶೂದ್ರ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು **ಪಾದಪ** – ಬೇರಿನಿಂದ ನೀರು ಹೀರುವುದು, **ಪಾಪೆ** – ಬೊಂಬೆ; ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ **ಪಾಪೌಫ** – ಪಾಪ+ಓಘ, ಪಾಪರಾಶಿ ಗಿಡಮರ **ಪಾದಪಟ್ಟ** – ಪೆಂಡೆಯ **ಪಾಮರಿ** – ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಂಗಸು

ಪಾಯ್ – ಹಾರು; ಮಿಡುಕು; ಹೊರಸೂಸು; **ಪಾರಿಹಾರ್ಯ** – ಬಳೆ, ಕಂಕಣ ದಾಟು; ಮೇಲೆರಗು; ಹುಗ್ಗು **ಪಾರೀಣ** – ಪಾಂಡಿತ್ಯ; ಪಂಡಿತ **ಪಾಯದೞ** – ಪದಾತಿ ಸೈನ್ಯ **ಪಾರುಂಬಳೆ** – ಪಾಱುಂಬಳೆ , ಚಕ್ರ, ಚಕ್ರಾಯುಧ **ಪಾಯವಟ್ಟ** – ಕಾಲಂದುಗೆ; ಪೆಂಡೆಯ **ಪಾರೆ** – ಹಾರೆ; ಅಗೆಯುವ ಕಬ್ಸಿಣದ ಉಪಕರಣ **ಪಾರೆಯಂಬು** – ಹಾರೆ ಆಕಾರದ ಬಾಣ **ಪಾಯಸ** – ಪರಮಾನ್ನ **ಪಾರೆವಾಯ್** – ಹಾರೆಯ ಮೊನೆ **ಪಾಯಾಳು** – ದೂತ **ಪಾಯಿಸು** – ದಾಟಿಸು; ಮುನ್ನುಗ್ಗಿಸು **ಪಾರೈಸು** – ಪಾರಯಿಸು **ಪಾಯ್ತರ್** – ಚಿಮ್ಮು; ವೇಗವಾಗಿ ಬಾ; ಮುನ್ನುಗ್ಗು **ಪಾರ್ಕು** – ಹೆಗಲು ಹಾರ್ – ನೋಡಿ; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; ಯೋಚಿಸು **ಪಾರ್ಥ** – ರಾಜ; ಪೃಥೆಯ ಮಗ; ಅರ್ಜುನ **ಪಾರ** – ಗಡಿ; ದಡ **ಪಾರ್ಥಿವ** – ರಾಜ; ರಾಜವಂಶದ **ಪಾರ್ಥಿವಕುಲ** – ರಾಜವಂಶ **ಪಾರಂ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾರಕು(ಕ್ಕು) – ಹಾರಕ ಎಂಬ ಧಾನ್ಯ **ಪಾರ್ಥಿವಗುಣ** – ರಾಜಯೋಗ್ಯಗುಣ **ಪಾರಗ** – ದಡ ಸೇರಿದವನು; ಪಾರಂಗತ **ಪಾರ್ಥಿವತ್ವ** – ಮರ್ತ್ಯದ ಗುಣ **ಪಾರಗತ್ವ** – ನೈಪುಣ್ಯ **ಪಾರ್ಥಿವಮತ್ರ** – ರಾಜಪುತ್ರ **ಪಾರಣಕ್ಷಮ** – ಪಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿದ **ಪಾರ್ವ(ರ್ಬ)** – ಹಾರುವ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಪಾರಣಾವಾಸರ** – ಪಾರಣೆಯ ದಿನ **ಪಾರ್ವ೦ತಿ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀ **ಪಾರಣಾವಿಧಿ** – ಪಾರಣೆಯ ಕ್ರಮ **ಪಾರ್ವಣ** – ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ – ಹುಣ್ಣಿ ವೆಗಳಿಗೆ ಹಾರಣೆ – ಪ್ರತಸಂಬಂಧಿ ಉಪವಾಸದ ಮರುದಿನ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ– ಮಾಡುವ ಊಟ **ಪಾರ್ವತಿ** – ಪರ್ವತರಾಜನ ಮಗಳು, ಗಿರಿಜೆ **ಪಾರತಂತ್ರತೆ** – ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಅಧೀನವಿರುವುದು **ಪಾರ್ವತಿಯೆಱಿಯ** – ಪಾರ್ವತೀಪತಿ, ಶಿವ **ಪಾರದ** – ಪಾದರಸ **ಪಾರ್ವತೇಯ** – ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶವಾಸಿ **ಪಾರದ(ದಾ)ರ** – ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀಗಮನ **ಪಾರ್ವಿತಿ** – ಪಾರ್ವಂತಿ **ಪಾರದಂದೊಡೆ** – ಪಾದರಸ ಲೇಪನಮಾಡು **ಪಾರ್ಶ್ವ** – ಮಗ್ಗುಲು; (ಜೈನ) ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ **ಪಾರದೃಶ್ವ –** ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿದವನು **ಪಾರ್ಶ್ವ(ಶ್ವಾ೯)ಗತ** – ವಸ್ತುವಿನ ಮಗ್ಗುಲ **ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ** – ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಪಾರಯಿಸು** – ಹಾರೈಸು; ಬಯಸು **ಪಾರ್ಶ್ವಚರ** – ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನು **ಪಾರಲೌಕಕವಿಧಿ** – ಅಪರಕರ್ಮ **ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ** – (ಜೈನ) ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ **ಪಾರಟೆ** – ಅಳತೆ ಮೀರು ತೀರ್ಥಂಕರ **ಪಾರಾವತ** – ಪಾರಿವಾಳ; ಹಾಲುವಾಣದ ಮರ **ಪಾರ್ಷ್ಟಿ** – ಹಿಮ್ಮಡಿ **ಪಾರಾವಾರ** – ತೀರಗಳು; ಸಮುದ್ರ **ಪಾರ್ಷ್ಟಿಗ್ರಾಹಕ** – ಹಿಂದಿದ್ದು ದಾಳಿ ನಡೆಸುವವನು **ಪಾರಾವಾರಗ** – ಪ್ರವೀಣ **ಪಾಲ್** – ಹಾಲು; ಭಾಗ **ಪಾರಾಶರ** – ವೇದವ್ಯಾಸ **ಪಾಲಕಾಪ್ಯ** – ಗಜಶಾಸ್ತ್ರ ಅಶ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಒಬ್ಬ ಮುನಿ **ಪಾರಸ್ಥಳ** – ತೀರ **ಪಾಲಡಕೆ** – ಹಸಿ ಅಡಕೆ **ಪಾರಿ** – ಸಾಲು; ಪಾನಪಾತ್ರೆ **ಪಾರಿಜಾತ(ಕ)** – ಒಂದು ಗಿಡ ಮತ್ತದರ ಹೂ **ಪಾಲ(೪)ಸು** – ಕಾಪಾಡು ಪಾರಿಣಾಮಕ – (ಜೈನ) ಜೀವತ್ವ, ಭವ್ಯತ್ವ, **ಪಾಲಾಶ** – ಮುತ್ತುಗ ಅಭವ್ಯತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳು **ಪಾಲಕೆ** – ಪಾತ್ರೆ **ಪಾರಿತೋಷ(ಷಿ)ಕ** – ಬಹುಮಾನ **ಪಾಲುಂಡೆ** – ಪೀಯೂಷಪಿಷ್ಟ; ಹಾಲಿನ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ **ಪಾರಿದಿವಮಂದಿರೆಯರ್** – ಅಪ್ಸರೆಯರು **ಪಾಲೆ** – (ಕಿವಿಯ) ಹಾಲೆ, ಕೊಪ್ಪು; ಸೇತುವೆ **ಪಾರಿಪ್ಲವ** – ಚಂಚಲವಾದ; ಚಾಂಚಲ್ಯ **ಪಾಲೆಱ³** – ಹಾಲು ಹೊಯ್ಯಿ **ಪಾರಿಬ್ರಾ(ವ್ರಾ)ಜಕ** – ಸನ್ಯಾಸಿ **ಪಾಲ್ಗಡಲ್** – ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರ **ಪಾರಿವ** – ಪಾರಿವಾಳ; ಅದರ ಬಣ್ಣ **ಪಾಲ್ಗೆನೆ** – ಹಾಲಿನ ಕೆನೆ **ಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯ** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕನು **ಪಾಲ್ದೆನೆ** – ಎಳೆಯ ತೆನೆ **ಪಾಲ್ಗೊಱೆ** – ಹಾಲಿನ ಹೊಳೆ ನಿರ್ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು **ಪಾರಿಷದ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ **ಪಾಲ್ಟತ್ತು** – (ಎದೆಯಲ್ಲಿ) ಹಾಲು ಇಂಗಿಹೋಗು **ಪಾಲ್ಮರ** – ಗೀರಿದರೆ ಹಾಲು ಬರುವ ಮರ, ಆಲ, ದೇವತಾವರ್ಗ **ಪಾರಿಸು** – ಪಾರಣೆ ಮಾಡು ಅರಳಿ, ಅತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ

ಪಾಲ್ಯೞೆ – ಹಾಲಿನ ಮಳೆ **ಪಾಳದ್ದಜ** – ಪಾಳಿಕೇತನ **ಪಾಲ್ಯ** – ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದುದು **ಪಾಳಸು** – ರಕ್ಷಿಸು; ಮೀರಿಸು **ಪಾಲ್ವರಿ** – ಹಾಲಿನ ಪ್ರವಾಹ **ಪಾಳೆ** – ಹಾಳೆ, ಅಡಕೆಪಟ್ಟೆ **ಪಾಲ್ಡೊನಲ್** – ಪಾಲ್ಡೊಱ್ **ಪಾಳೇಕ್** – ಹಾಳು ಬೀಳು **ಪಾಲ್ಸೊದೆ** – ಬಿಳಿಯ ಸುಣ್ನ **ಪಾಱೞೆ** – ಚಾಂಚಲ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗು **ಪಾವಕ** – ಶುದ್ದಿಗೊಳಿಸುವ; ಅಗ್ನಿ **ಪಾಱೆ** – ಪಾಣ್ಬೆ, ಸಿತಗೆ, ಹಾದರಗಿತ್ತಿ **ಪಾವಕದಿಕ್ಕು** – ಆಗ್ನೇಯ **ಪಾಱಿಕ್ತು** – ಹಾದರ ಮಾಡು **ಪಾವಡಿಗ** – ಹಾವಾಡಿಗ **ಪಾಱಿಸು** – ಓಡಿಸು; ಲಪಟಾಯಿಸು; ಚಿಮ್ಮುವಂತೆ **ಪಾವನ** – ಪವಿತ್ರವಾದ **ಪಾವನಚಾರಿತ್ರ** – ಸನ್ನಡತೆ **ಪಾಱು** – ಹಾರು; ಹರಿಗೋಲು; ಚಾಂಚಲ್ಯ **ಪಾವನತೆ** – ಪಾವಿತ್ರ್ಯ **ಪಾಱುಂಬಳೆ** – ಹಾರುವ ಬಳೆ; ಚಕ್ರಾಯುಧ **ಪಾವನಿ** – ಹನುಮಂತ; ಭೀಮ **ಪಾಱುಂಬಳೆದಿರುಪು** – ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗಿಸು **ಪಾವಸೆ** – ಪಾಚಿ **ಪಾಱುಗಂಡ** – ಚಂಚಲ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪಾವಸೆಗಲ್** – ಪಾಚಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲು **ಪಾಱುಗೆಯ್ತ** – ಹಾರುವಿಕೆ; ಚಂಚಲವೃತ್ತಿ; ಹಾದರ **ಪಾವಸೆಗಿಱು** – ಪಾಚಿಯೆಂದು ತಪ್ಪುತಿಳಿ **ಪಾಱುತನ** – ಹಾರಾಟ **ಪಾವಸೆಗೊಳ್** – ಪಾಚಿಗಟ್ಟು **ಪಾಱುನೀಱ³** – ಹಾರಾಡುವ ಸುಮದರಿ, ಖೇಚರಸ್ಥೀ **ಪಾಱುಬೊಜ೦ಗ** – ಚಂಚಲ ವಿಟ **ಪಾವು** – ಹಾವು **ಪಾವುಕೊಳ್** – ಹಾವು ಕಚ್ಚು **ಪಾಱೀೞ್** – ಚಿಮ್ಮಿ ಹೋಗು; ಅವಮಾನಗೊಳ್ಳು ಪಾವುಗಿಱು – ಹಾವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸು **ಪಾೞ್** – ಹಾಳು; ನಾಶವಾದದ್ದು **ಪಾವುಗೆ** – (ಪಾದುಕಾ) ಪಾದರಕ್ಷೆ **ಪಾೞ** – ಹರಕೆ **ಪಾವುಡ** – (ಪ್ರಾಭೃತ) ಕಾಣಿಕೆ **ಪಾೞ೦ಬಡು** – ಹರಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊ **ಪಾವುಮೆಕ್ಕೆ** – ಒಂದು ಕಹಿಕಾಯಿಯ ಗಿಡ **ಪಾಟೆ** – ಕ್ರಮ, ಸರದಿ; ಪಂಕ್ತಿ, ಸಾಲು; ಕರ್ತವ್ಯ; ಪಾಶಪಾಣಿ – ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದವನು, ನ್ಯಾಯ; ಗದ್ದೆ ಯಮ– **ಪಾೞುನಾಡು** – ಹಾಳುಬಿದ್ದ ದೇಶ **ಪಾಶಬಂಧ** – ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟುವುದು **ಪಾೞ್ಗಿಱ³** – ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಕೆರೆ **ಪಾಱ್ಸಿಲ** – ಕೆಟ್ಟ ನೆಲ; ಹಾಳುಮಾಡುವ ನೆಲ **ಪಾಶಹಸ್ತ** – ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಒಡೆಯ, ವರುಣ **ಪಾಱ್ಣಸದಿ –** ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಬಸದಿ **ಪಾಶುಪತ** – ಒಂದು ಶೈವಪಂಥ **ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ** – ಶಿವ ಅರ್ಜುನನಿಗಿತ್ತ ಅಸ್ತ್ರ **ಪಾೞ್ಡನ** – ಹಾಳು ಮನಸ್ಸು **ಪಾಷಾಣ** – ಕಲ್ಲು **ಪಾೞ್ಡನೆ** – ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಮನೆ **ಪಾಷಾಣಹೃದಯ** – ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕಠಿಣ **ಪಾೞ್ಡಸಗು** – ಹಾಳುಹಾಳುಸುರಿ ಮನಸ್ಸಿನವನು **ಪಾಜ್ವಕ್ಕೆ** – ಪಾೞ್+ಪಕ್ಕೆ, ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಮನೆ **ಪಾಸ(ಸು)** – ಹಗ್ಗ **ಪಾಟ್ವಕ್ಕೆವಡು** – ಪಾಟ್ವಕ್ಕೆ+ಪಡು, ಹಾಳುಬಿದ್ದ **ಪಾಸ(೦)ಗೆ** – ಪಗಡೆಯ ದಾಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗು, ಅಂದರೆ ವಾಸಿಸು **ಪಾಸಗೆ** – ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ ಪಾಜ್ವನಿರ್ – ಹಾಳು ಹೊಟ್ಟೆ; ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆ **ಪಾಸೞ** – ಸಮಾನ **ಪಾೞ್ವಾವಿ** – ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಬಾವಿ **ಪಾಸಱ³** – ಅಗಲವಾದ ಬಂಡೆ; ಹಾಸುಬಂಡೆ **ಹಿಂಗ(ಳ)** – ಕಂದು ಬಣ್ಣದ **ಪಾಸಿಕೆ** – ಹಾಸಿಗೆ **ಹಿಂಗಚಕ್ಷು** – ಏಡಿ; ಕೆಂಗಣ್ಣುಳ್ಳವನು, **ಪಾಸಿಱೆ** – ಹರಡಿಕೊಂಡಿರು ದುರ್ಯೋಧನ **ಹಿಂಗಳನೇತ್ರ** – ಕೆಂಗಣ್ಣು; ಶಿವ **ಪಾಸು** – ಹರಡು; ಚಾಚು; ಹಾಸುಗೆ **ಪಾಸುಂಪೊಕ್ಕುಂ** – ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು; ಉದ್ದಗಲವಾಗಿ **ಹಿಂಗಳಾಕ್ಷ** – ಪಿಂಗಳನೇತ್ರ **ಪಾಸು(ಗೆ)** – ಹಾಸಿಗೆ **ಹಿಂಗಳ** – ಸಿಂಹ **ಪಾಸುದಳರ್** – ಹಾಸಿದ ಚಿಗುರು **ಪಿಂಗಾಕ್ಷ** – ಪಿಂಗಚಕ್ಷ್ಮ **ಪಾಕ್ ಪಕ್ಕೆ** – ಹಾಳು ಮನೆ **ಹಿಂಗಾಲ್** – ಹಿಂಗಾಲು, ಹಿಮ್ಮಡಿ **ಹಿಂಗಿಸು** – ಹಿಂಗಿಸು; ಹೋಗಲಾಡಿಸು **ಪಾಳಕಾಪ್ಯ** – ಗಜಶಾಸ್ತ **ಪಾಳಾಸ** – ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ **ಹಿಂಗು** – ಹಿಂದಿರುಗು; ಕ್ಷಯಿಸು; ಹೊರಟುಹೋಗು **ಹಿಂಗೂಳೆಯ** – ಹಿಂದಿರುವ ಗುಂಪು ಪಾಳ – ಚೂರ್ಣ; ಬಾವುಟ **ಪಾಳಕೇತನ** – ಸಾಲು ಧ್ವಜ; ಏರಿ, ಸೇತುವೆ **ಹಿಂಗೋಕ್** – ಹಿಂಭಾಗ

ಹಿಂಚಕಚುಂಬಕ – ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮುತ್ತಿಡುವವನು **ಪಿಚುಸೋದ** – ಕುಡುಹು, ಹತ್ತಿ ಬಡಿಯುವ **ಪಿಂಚು** – ಹಿಂದೆ ಬೀಳು ಕೋಣ **ಹಿಂಚೆಯ** – ನವಿಲು ಗರಿ **ಪಿಟ್ಟಾಗು** – ಹಿಟ್ಟಾಗು, ಪುಡಿಯಾಗು; ನಾಶವಾಗು **ಹಿಂಛಚ್ಛತ್ರ** – ನವಿಲುಗರಿಯ ಕೊಡೆ **ಪಿಟ್ಟಾ** – (ಪಿಷ್ಟ) ಹಿಟ್ಟು **ಹಿಂಛಾತಪತ್ರ** – ಪಿಂಛಚ್ಛತ್ರ **ಪಿಟ್ಟಾಗುಟ್ಟು** – ಹಿಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಕುಟ್ಟು; **ಹಿಂಜರ** – ಹೊಂಬಣ್ಣ; ಕಂದುಬಣ್ಣ ಪುಡಿಪುಡಿಮಾಡು **ಪಿಟ್ಟಾಗೆಯ್** – ಪುಡಿಮಾಡು **ಹಿಂಜರಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾವು; ಚಿನ್ನ; ಬೆಳ್ಳಿ **ಪಿಟ್ಟೆನ್** – ಏನಾದರೂ ಮಾತಾಡು **ಹಿಂಜರಿತ** – ಕಂದುಬಣ್ಣದ; ಹೊಂಬಣ್ಣದ **ಹಿಂಜರಿವಟ್ಟಲ್** – ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲು **ಹಿಡಿ** – ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊ; ತೆಗದುಕೊ; ಮುಷ್ಟಿ; **ಹಿಂಜರಿವೆಡಟ್ಟ** – ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಟ್ಟ ಮೊದಲುಮಾಡು; ಹೆಣ್ಣಾನೆ **ಪಿಡಿಕೆಯ್** – ಮುಷ್ಟಿ **ಹಿಂಜು** – ಹಿಂಜು, ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಎಕ್ಕು **ಹಿಂಡಚ್ಚನೆ** – ಪಿಂಡು+ಅಚ್ಚನೆ, ಸಮೂಹ ಮೂಜೆ **ಪಿಡಿಕೆಯ್ಲು(ಕೈಸು)** – ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಹಿಂಡಚ್ಣೇದ** – ಪಿಂಡಪ್ರದಾನ ನಿಲ್ಲುವುದು **ಪಿಡಿಕೆವೆಱು** – ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗು **ಪಿಡಿಬಂಡಂಗೊಯ್** – ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸು **ಹಿಂಡಲು** – ರಾಶಿ **ಹಿಂಡಟೆ** – ಗುಂಪು ಒಡೆ, ಚೆದುರಿಹೋಗು **ಪಿಡಿಬಂಡಂಗೊಳ್** – ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಮಾಡು **ಪಿಂಡಾನೆ** – ಹಿಂಡಿನ ಆನೆ **ಪಿಡಿಕ(ಗ)ಟ್ಟು** – ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟು, ಬಂಧಿಸು; ಬಂಧನ **ಹಿಂಡಿ** – ಹಿಂಡಿ; ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ **ಪಿಡಿಗುದುರೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆ **ಪಿಡಿತರಿಸು** – ಹಿಡಿದು ತರಿಸು; ಸೆರೆಗೈಸು ಹಿಂಡಿಹಿಟೆ – ಹಿಂಡಿ ತೆಗೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಂಡು **ಪಿಡಿಪಿe** – ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸು ಹಿಂಡಿವಾಳ – ಒಂದು ಆಯುಧ ವಿಶೇಷ **ಪಿಡಿಪೆಱು** – ಸೆರೆಸಿಕ್ಕು **ಹಿಂಡು** – ಹಿಂಡು; ಹಿಸುಕು; ಗುಂಪು **ಪಿಡಿಯಚ್ಚು** – ಪಡಿಯಚ್ಚು **ಹಿಂಡಿಗಂಕಣ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಳೆ, ಆಭರಣ **ಪಿಡಿಯಚ್ಚುವಿಡಿ** – ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿ; ದೃಢವಾಗಿ **ಹಿಂಡುಗೂೞ್** – ಮುದ್ದೆಯಾದ ಅನ್ನ ನೆಚ್ಚು **ಹಿಂಜರ** – ಕಂದುಬಣ್ಣದ; ಹೊಂಬಣ್ಣದ **ಪಿಡಿಯಾನೆ** – ಹೆಣ್ಣಾನೆ **ಪಿಡಿಯಿಸು** – ಹಿಡಿಸು, ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಹಿಂತನೆ** – ಹಿಂದೆಯೆ; ತಕ್ಷಣವೇ **ಪಿಂತಿಕ್ಕು** – ಹಿಂದಿರಿಸು, ಹಿಂದೆ ಹಾಕು; **ಪಿಡಿವಡು** – ಪಿಡಿ+ಪಡು, ಸೆರೆಗೊಳಗಾಗು **ಪಿಡಿವಡೆ** – ಪಿಡಿವಡು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡು **ಪಿಂತಿರಿಸು** – ಪಿಂತಿಕ್ಕು **ಪಿಡಿವೆ(ಪೆ)ಱು** – ಪಿಡಿವಡು **ಹಿಂತು** – ಹಿಂಭಾಗ **ಹಿಡುಗು** – ಸಿಡಿ; ಸಿಡಿಲು; ಸೀಳು **ಹಿಂತೆ(ದೆ)** – ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ **ಹೀಣಿ** – ಸಿರೆಹಿಡಿ **ಹಿಂದಡಿಯಡು** – ಅಡಿ ಹಿಂದಿಡು, ಹಿಂಜರಿ **ಪಿಣಿಲ್** – ಹಿಣಿಲು; ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು; ಜಡೆ; **ಹಿಂದಲೆ** – ಹಿಂದಲೆ, ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೆನ್ನ ಮೇಲಿನ ಗುಬುಟು **ಪಿಣಿಅಱೆ** – ಹೆಣೆದುಕೊ **ಹಿಂದುಗಳೆ** – ಹಿಂದೆ ಸರಿ, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು **ಹಿಣಿಲೇಱು** – ಹೆಣೆದುಕೊ; ಬೆನ್ನ ಮೇಲ **ಹಿಂದುಗೆಯ್** – ಹಿಂದೆ ಹಾಕು **ಹಿಂದಿಗೊಳ್** – ಬೆನ್ನಟ್ಟು ಗುಬುಟಿನವರೆಗೂ ಹಬ್ಬು **ಹಿಂದುಟೆ** – ಹಿಂದೆಯೆ ಉಳಿ **ಪಿಣಿಲ್ಗಂಡ** – ಹಿಣಿಲಿನ ಮಾಂಸಖಂಡ **ಹಿಂದೆಗೆ** – ಹಿಂದೆಗೆ, ಹಿಮ್ಮಟ್ಟು **ಪಿಣ್ಣ** – ದಪ್ಪನಾದ **ಹಿಂದೊಡೆ** – ತೊಡೆಯ ಹಿಂಭಾಗ **ಪಿತರ** – ಪಿತೃ; ಸತ್ತಿರುವ ಹಿರಿಯ **ಪಿತಾಮಹ** – ತಂದೆಯ ತಂದೆ, ತಾತ; ಬ್ರಹ್ಮ **ಪಿಂಬಕ್ತ** – ಹಿಂಭಾಗ ಹಿಂಬಗಲ್ - ಹಗಲಿನ ಹಿಂಭಾಗ, ಸಾಯಂಕಾಲ **ಪಿತೃ** – ತಂದೆ; ಪೂರ್ವಿಕ **ಹಿಂಬ(ಜ)ಡು** – ಹಿಂದೆ, ತರುವಾಯ **ಪಿತೃದ್ವಂದ್ವ** – ತಾಯ್ತಂದೆಯರು **ಹಿಕನಿಸ್ವನೆ** – ಕೋಗಿಲೆಯಂತಹ ಧ್ವನಿಯವಳು **ಪಿತೃಪತಿ** – ಪಿತೃಗಳ ಯಜಮಾನ, ಯಮ **ಪಿಕಳ** – ಕಾಗೆ **ಪಿತೃಭಕ್ತತೆ** – ಹಿರಿಯರ ಬಗೆಗಿನ ಗೌರವ **ಪಿಕಾಳ** - ಪಿಕ+ಆಳಿ, ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಗುಂಪು **ಪಿತೃಭಕ್ತಿ** – ಪಿತೃಭಕ್ತತೆ **ಪಿಕ್ಕು** – ಹಿಕ್ಕು; ಬಿಡಿಸು; ಕೆದಕು **ಪಿತೃವನ** – ಶ್ಮಶಾನ **ಪಿಚುಮಂದ** – ಬೇವಿನ ಮರ **ಪಿತೃವಿತ್ತ** – ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ **ಪಿತೃವಿಯೋಗ** – ತಂದೆಯ ವಿಯೋಗ, ಮರಣ

ಪಿತೃವ್ಯ – ತಂದೆಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನು **ಪಿಹಿತ** – ಮರೆಮಾಡಿದ ಹಿತ್ತಳೆ - (ಪಿತ್ತಲ) ಹಿತ್ತಾಳೆ; ತಾಮ್ರ-ಸತುಗಳ **ಪಿ೪** – ಹಿಳಿ; ಬಿರಿಯು ಮಿಶ್ರಲೋಹ-**ಪಿಆಗು** – ಸೀಳು **ಪಿತ್ತಾವಿಳ** – ಪಿತ್ಮಸಂಬಂಧಿ ರೋಗವುಳ್ಳವನು **ಪಿಆಲ್** – ಎಸೆ **ಪಿನದ್ದ** – ಕಟ್ಟಿರುವ; ಸೇರಿಸಿರುವ **ಪಿಳುಕು** – ಮರಿ **ಪಿನಾಕಪಾಣಿ** – ಪಿನಾಕವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಪಿಳ್ತು** – ಹಿಳಿಕು, ಗರಿಯಿರುವ ಬಾಣದ ಹಿಂಭಾಗ **ಪಿನೈ** – ಸೂಜಿಯ ಕಣ್ಣು **ಪಿಕ್ಗಸು** – ಹಿಗ್ಗಿಸು, ದೊಡ್ಡದಾಗಿಸು **ಪಿಪಾಸೆ** – ಬಾಯಾರಿಕೆ **ಹಿಳ್ಗು** – ಹಿಗ್ಗು, ದೊಡ್ಡದಾಗು; ಸಂತಸಪಡು **ಪಿಪೀಲಕ(ಕೆ)** – ಇರುವೆ **ಹಿಳ್ಬೆ** – ಮಗು **ಪಿಪ್ಪಲ** – ಅರಳಿಯ ಮರ **ಪಿಱಿತಿನಿ** – ಪಿಶಾಚ; ಮರುಳು **ಪಿಪ್ಪಲ** – ಒಂದು ಸಸ್ಯ, ಬಾಲಮೆಣಸು **ಪಿಟಿ** – ಹಿಂಡು; ಹಾಲು ಕರೆ **ಹಿಪ್ಪಅಂಪತ್ರ** – ಅರಳಿಯ ಎಲೆ **ಪಿಟಿದು ಪಿಂಡು** – ತುಂಬ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡು **ಪಿಮೈಟ್ಟ** – ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು, ಹಿಂದೆ ಸರಿ **ಪಿಟೆನೀರು** – ಹಿಂಡಿದ ನೀರು **ಪಿರಿದು** – ದೊಡ್ಡದು; ಮಿಗಿಲಾದುದು **ಪಿಟಿಯಿಸು** – ಹಿಂಡುವಂತೆ ಮಾಡು **ಪಿಟೆಲ್** – ಎಸೆ, ಬಿಸಾಡು **ಪಿರಿದುಂ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ಹಿರಿಯಣ್ಣ** – ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣ **ಹೀಠಮರ್ದ(ಕ)** – ಶೃಂಗಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ **ಹಿರಿಯರಸಿ** – ಹಿರಿಯ ರಾಣಿ, ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ನಾಯಕನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವನು **ಹೀಠಿಕಾಪ್ರಕರಣ** – ಆರಂಭದ ಘಟನೆ **ಪಿಲ್ಲಣಿ(ಗೆ)** – ಕಬ್ಬಿಣದ ಒಂದು ಆಯುಧ; **ಪೀಠಿಕೆ** – ಪೀಠ, ಆಸನ ದೊಣ್ಣೆ **ಪಿಶಂಗ(ತೆ)** – ನಸುಗೆಂಪು **ಪೀಡಿತ** – ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದ **ಪಿಶಂಗತಲ** – ನಸುಗೆಂಪು ಅಂಗಾಲು **ಪೀಡಿಸು** – ಹಿಂಸಿಸು, ಕಾಟಕೊಡು **ಪಿಶಂಗಿತ** – ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಹೀಡೆ** – ದುಃಖ; ಅನಿಷ್ಟ; ಕಾಟಕೊಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಹಿಶಾಚ** – ದೆವ್ವ; ದೇಹವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೇತಾತ್ಮ **ಪೀತ** – ಹೀರಿಕೊಂಡ **ಪಿಶಿತ** – ಮಾಂಸ; ಮಾಂಸದ ಅಡುಗೆ **ಹೀತನ** – ಅಂಬಟೆ ಗಿಡ **ಹೀತವಸನ** – ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ(ಧಾರಿ); ವಾಸುದೇವ **ಪಿಶಿತಬಂಡ** – ಮಾಂಸಖಂಡ; ಮಾಂಸದ ತುಂಡು **ಹೀತಾಂಬರ(ಧರ)** – ಪೀತವಸನ **ಪಿಶಿತಾಶಿ** – ರಾಕ್ಷಸ; ನೈಋತ್ಯಾಧಿಪತಿ, ನಿರುತಿ **ಪಿಶಿತಾಹಾರ** – ಮಾಂಸದ ಊಟ **ಹೀತಾಂಶುಕ** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿಯವನು, ಅಗ್ನಿ **ಹೀನ** – ದಪ್ಪವಾಗಿರುವ **ಪಿಶುನ** – ಚಾಡಿ ಹೇಳುವುದು; ಚಾಡಿಕೋರ **ಪಿಷ್ಟ** – ಹಿಟ್ಟು; ಪುಡಿ **ಪೀನಂ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ಪಿಷ್ಟಚರ್ಚೆ** – ರಂಗೋಲಿ **ಹೀನಸ** – ನೆಗಡಿ **ಹಿಷ್ಣಪೇಷಣ** – ಹಿಟ್ಟನ್ನೇ ಕುಟ್ಟುವುದು; ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ **ಹೀನೋದರ** – ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆ(ಯುಳ್ಳವನು) ಹೇಳುವುದು; ಚರ್ವಿತಚರ್ವಣ **ಪಿಯೂಷ** – ಅಮೃತ; ಹಾಲು **ಪಿಷ್ಟಾತ(ಕ)** – ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಕಟ್ಟುವ **ಹೀರ್** – ಹೀರು; ಚಪ್ಪರಿಸು **ಪೀರ್ತರ್** – ಹೀರಲ್ಪಡು ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ **ಹಿಷ್ಲಾತಕೇಳ** – ಪರಸ್ಪರ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ ಎರಚುವ **ಪೀಲ** – ನವಿಲುಗರಿ **ಹೀಅಗಣ್** – ನವಿಲುಗರಿಯ ಕಣ್ಣು **ಪಿಷ್ಟಾತಕಚೂರ್ಣ** – ಪಿಷ್ಟಾತ(ಕ) **ಹೀಅಗರಗ** – ಪೀಲಿ+ಕರಗ, ನವಲುಗರಿಗಳಿಂದ **ಹಿಡ್ಡಿ** – ಹಿಟ್ಟು ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡ ಗಡಿಗೆ **ಪೀಲದೞ³** – ಪಿಂಛಾತಪತ್ರ **ಹಿಷ್ಟೋದಕ** – ಹಿಟ್ಟಿನೊಡನೆ ಬೆರೆಸಿದ ನೀರು **ಪಿಸುಂಕು** – ಹಿಸುಕು, ಹಿಂಡು **ಹೀಲವಿಜ್ಞಣಿಗೆ** – ನವಿಲುಗರಿಯ ಬೀಸಣಿಗೆ **ಪೀಲವೊಱೆ** – ನವಿಲುಗರಿಗಳ ಹೊರೆ **ಪಿಸುಗುಟ್ಟು** – ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಾಡು **ಪಿಸುಣ್** – ಕುತ್ಸಿತ, ಚಾಡಿ **ಪೀವರ** –ದೊಡ್ಡದಾದ **ಪಿಸುಣಾಡು** – ಚಾಡಿ ಹೇಳು **ಹೀಱು** – ಕೆದರು; ಚೆದುರುವಿಕೆ; ಇರಿಚಲು **ಪಿಸುಣ್ಣೆಡೆ** – ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸು **ಪೀಟೆಗೆ** – (ಪೀಠಿಕಾ) ಪೀಠ; ಸಿಂಹಾಸನ **ಪಿಸುಣ್ಣೇೞ್** – ಚಾಡಿ ಹೇಳು **ಪುಂಕಿ(೫)ಸು** – ಊದು; ಧ್ವನಿಗೈ **ಪಿಸುವಾತು** – ಪಿಸುಗುಟ್ಟುವ ಮಾತು **ಮಂಕೃತಿ** – ಹೂಂಕಾರ, ಶಬ್ದ ಹುಂಬ - ಗರಿ; ಬಾಣದ ಹಿಳಿಕು **ಪಿಸಿೞ್** – ಸೀಳು; ಹರಿದು ಹೋಗು

ಮಂಬಾನುಮಂಬ – ಬಾಣಪರಂಪರೆ **ಪುಟ್ಟ** – ಬುಟ್ಟಿ; ಜೇನುಗೂಡು **ಪುಟ್ಟಗೆ** – ಸೀರೆ; ಬುಟ್ಟಿ **ಪುಂಖಾನುಪುಂಖಂ** – ಬಾಣಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತೆ **ಪುಟ್ಟಸು** – ಹುಟ್ಟಿಸು; ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡು **ಪುಟ್ಟು** – ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮಿಸು; ಜನ್ಮ; ಮರದ ಸೌಟು; **ಮಂಗವ** – ಹೋರಿ ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಸಾಧನ **ಹುಂಗವದ್ದಜ** – ವೃಷಧ್ವಜ, ಶಿವ **ಪುಟ್ಟು(೦)ಗುರುಡ(ಡಿ)** – ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡ(ಡಿ) **ಮಂಬ** – ಬಾಣದ ಹಿಂಭಾಗ ಹುಂಜ – ಹುಂಜ; ಗುಂಪು **ಪುಟ್ಟಾವೆಟ್ಟು –** (ಸೂರ್ಯ) ಮೂಡುವ ಬೆಟ್ಟ **ಪುಂಜ** – ಉಂಡೆ **ಪುಡಿ** – ಹಿಟ್ಟು **ಮಂಜಿಕೆ(ಗೆ)** – ಗೊಂಚಲು; ರಾಶಿ **ಪುಡಿ(ಡು)ಕೆ** – ಭರಣಿ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆ **ಪುಡಿಗುಟ್ಟಸು** – ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿಸು **ಪುಂಜಿಸು** – ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡು **ಪುಂಡರೀಕ** – ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆ; ಬೆಳ್ಗೊಡೆ; ಹುಲಿ; **ಪುಡಿಗುಟ್ಟು** – ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಕುಟ್ಟು ಐರಾವತ **ಪುಡಿಯಾಡು** – ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಆಡು **ಮಂಡ್ರಾಂಬುಜ** – ಬಿಳಿದಾವರೆ **ಪುಡಿವಿಡು** – ನಾಶಗೊಳ್ಳು **ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುದಂಡೆ** – ಪಟ್ಟೆಕಬ್ಬು ಜಲ್ಲೆ **ಪುಡು(೦)ಕು** – ಹುಡುಕು, ಅರಸು **ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವಾಟ** – ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟ **ಪುಡು(೦)ಕುನೀರ್** – ಸುಡುವ ನೀರು ಹುಂಭಾವ - ಗಂಡಸಿನ ಮನೋಭಾವ **ಪುಡುಕುನೀರೞ್ಡು(ರ್ದು)** – ಬಿಸಿನೀರಲ್ಲಿ ಅದ್ದು **ಹುಂವೇದ** – (ಜೈನ) ಗಂಡುಜೀವಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ **ಪುಣ್** – ಹುಣ್ಣು, ಗಾಯ ವೋಹವುಂಟುಮಾಡುವ ಕರ್ಮ **ಪುಣಿಲ್** – ಮರಳುದಿಣ್ಣೆ **ಪುಂಶ್ಚಲ(೪)** – ಹಾದರಗಿತ್ತಿ; ಗಂಡುಬೀರಿ **ಮಣುಂಬು** – ಬಾಣ ಹುಂಸವನ – ಷೋಡಶಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲಿ ಒಂದು; **ಮಣ್ಗಲೆ** – ಗಾಯದ ಕಲೆ ಗರ್ಭೀಣಿಗೆ ಗಂಡುಮಗುವಾಗಲೆಂದು **ಪುಣ್ಣ(ಣ್ಣಿ)ಮೆ(ಮಿ)(ವೆ)** – (ಪೂರ್ಣಿಮಾ)) ಮಾಡುವ ಸೀಮಂತೋನ್ನಯನ ಹುಣ್ಣಿಮೆ; ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಿರುವ ದಿನ **ಪುಣ್ಣಡಿಸು** – ಹುಣ್ಣು ಮಾಡು, ಗಾಯಗೊಳಿಸು **ಪುಂಸ್ತೇಸರಿ** – ಗಂಡು ಹುಲಿ **ಪುಂಸ್ಕೋಕಿಲ(ಳ)** – ಗಂಡು ಕೋಗಿಲೆ **ಪುಣ್ಣಡು** – ಗಾಯಗೊಳ್ಳು ಹುಗ(ಗಿ)ಲ್ – ಪ್ರವೇಶ; ಬಾಗಿಲು; ಆರಂಭ; **ಮಣ್ಣಡೆ** – ಪುಣ್ಯಡು ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಒಂದು ಭಂಗಿ; ಕೋಗಿಲೆಯ **ಮಣ್ಣೆಱು** – ಪುಣ್ನಡು **ಪುಣ್ಣೊಲಸು** – ಹುಣ್ಣಿನ ಕೊಳೆ ಕೂಜನ **ಪುಗಿಲ್ದರೆ** – ಕೂಜಿಸು, ಧ್ವನಿಗೈ **ಪುಣ್ಯ** – ಸುಂದರವಾದ; ಪವಿತ್ರವಾದ **ಪುಗಿ(ಯಿ)ಸು** – ಒಳಗೆ ಸೇರಿಸು **ಪುಣ್ತರ್ಮ** – ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದ ಕೆಲಸ **ಪುಗುತರ್** – ಪ್ರವೇಶಿಸು **ಪುಣ್ಯಕ್ಷಯ** – ಪುಣ್ಯವು ಕಳೆದುಹೋಗುವುದು **ಪುಗುಲ್ವಡು** – ಎಡೆ ಕೊಡು **ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ** – ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳ **ಪುಗುಳ್(ೞ್**) – ಬೊಕ್ಕೆ, ದದ್ದು **ಪುಣ್ಯಜನ** – ಪುಣ್ಯವಂತರು; ರಾಕ್ಷಸರು **ಮಗುಳೇೞ್** – ಬೊಕ್ಕೆಯೇಳು **ಪುಣ್ಯಪದಾರ್ಥ –** (ಜೈನ) ನವಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ **ಪುಗುಳೊಡೆ** – ಪುಗುಳೇೞ್ **ಪುಣ್ಯಪಾಠಕ** – ಶುಭ ನುಡಿಯುವವನು **ಪುಗ್ಗಾಯಿಲ** – ಗರ್ವಿಷ್ಠ **ಪುಣ್ಯಜ್ಞ** – (ಜೈನ) ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದವನು ಮಾಡುವ **ಪುಗ್ಗಾಯ್ಲ** – ಪುಗ್ಗಾಯಿಲ **ಮಚ್ಚವಣಂ** – ಪರೀಕ್ಷ್ಮೆ ಚತುರ್ದಶಪೂರ್ವಗಳ ಓದುವಿಕೆ ಮತ್ತು **ಮಚ್ಚಟೆ** – ನಾಶವಾಗು ಕೇಳುವಿಕೆ; ಆರನೆಯ ದೀಕ್ಷಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ **ಮಚ್ಚೞೆಸು** – ನಾಶಗೊಳಿಸು **ಪುಣ್ಯವಂತ** – ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದವನು **ಪುಟ** – ನೆಗೆತ; ದೊನ್ನೆ; ಮೂಸೆ **ಪುಣ್ಯವತಿ** – ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿದವಳು **ಪುಟಂನೆಗೆ** – ಛಂಗನೆ ನೆಗೆ **ಪುಣ್ಯವಾಸರ** – ಶುಭದಿನ **ಪುಟಪಾಕ** – ಶುದ್ದಿಗೊಳಿಸಲು ಬೇಯಿಸುವುದು **ಪುಣ್ಯಾಸ್ರವ** – (ಜೈನ) ಪುಣ್ಯವು ಜೀವನಲ್ಲಿ **ಪುಟವಿಡು** – ಪುಟಕ್ಕೆ ಹಾಕು; ಶುದ್ದಿಗೊಳಿಸು ಸೇರುವುದು; ಮಣ್ಯಸಂಪಾದನೆ **ಪುಟವೇಱು** – ಶೋಭೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ಪುಣ್ಯಾಹ** – ಪುಣ್ಯದಿನ **ಪುಟವೇೞ್** – ನೆಗೆದಾಡು; ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು **ಪುಣ್ಕೋದ** – ಪವಿತ್ರಜಲ **ಪುಟಕೆ** – ಭರಣಿ **ಪುತ್ತನೇ(ವೇ)ಱು** – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗುವುದನ್ನು **ಪುಟ್ಟಜ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾಗ; ತವರು ಸೂಚಿಸಲು ಹುತ್ತದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು

ಮತ್ತಳಗೆ – ಬೊಂಬೆ **ಪುಯ್ಯಲ್** – ಹುಯ್ಯಲು, ಗೋಳು; (ಪೊಯಲ್) **ಮತ್ತಿಗೆ** – (ಮತ್ರಿಕೆ) ಬೊಂಬೆ ಯುದ್ದ **ಪುಯ್ಯಅಕ್ಕು** – ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊ **ಪುತ್ತಿಡು** – ಹುತ್ತಗಟ್ಟು **ಪುತ್ತು** – ಹುತ್ತ; ಗೆದ್ದಲು ಕಟ್ಟು ಗೂಡು **ಪುಯ್ಯಅಡು** – ಪುಯ್ಯಲಿಕ್ಕು **ಪುತ್ತುಂಗಾಲ್** – ಆನೆ ಕಾಲು ರೋಗ **ಪುಯ್ಯಅಸು** – ಪುಯ್ಯಲಿಕ್ಕು **ಪುತ್ತೇಱು** – ಪುತ್ತನೇ(ವೇ)ಱು **ಪುಯ್ಯಲ್ಜು** – ಪುಯ್ಯಲಿಕ್ಕು **ಪುಯ್ಯಲ್ವೋಗು** – ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಹೋಗು **ಪುತ್ರ** – ಮಗ **ಪುತ್ರದೋಹಳ** – ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಪಡೆಯುವ **ಪುರ** – ನಗರ ಬಯಕೆ **ಮರಂದರ –** ಇಂದ್ರ **ಪುತ್ರದೌಹ್ಯದ** – ಪುತ್ರದೋಹಳ **ಪುರಂದರಚಾಪ** – ಇಂದ್ರಚಾಪ, ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಪುತ್ರಾಂತರಾಯ** – ಮಕ್ಕಳಾಗುವುದಕ್ಕಿರುವ ಅಡ್ಡಿ **ಪುರಂಧ್ರಿ** – ಹೆಂಗಸು; ಮುತ್ತೈದೆ **ಮತ್ರಿಕೆ** – ಬೊಂಬೆ **ಪುರಃಪ್ರದರ್ಶಿತ** – ಮುಂಚೆಯೇ ತೋರಿಸಿದ ಹುದಿ – ತುಂಬು; ಸೇರು; ಪಡೆ; ಬಾಗಿಲಿನ ಪಕ್ಕ **ಪುರಜನ** – ನಾಗರಿಕರು **ಪುರದೇವತೆ** – ಊರ ಅಧಿದೇವತೆ **ಪುದಿವು** – ಸೇರುವಿಕೆ; ಗುಂಪು; ಆವರಣ **ಹುದು(ವು)** – ಜೊತೆ, ಸೇರುವಿಕೆ; ಸಹವಾಸ; ಜಂಟಿ **ಪುರಭೃತ್ –** ಊರ ಒಡೆಯ, ರಾಜ ಒಡೆತನ; ಸದೃಶವಾದ **ಪುರಮಥನ** – ತ್ರಿಮರಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟವನು, ಶಿವ ಪುದು(o)ಗೊಳ್ – ಬೆರೆತುಕೊ **ಪುರಸ್ಪರ** – ಮುಂದೆ ಬರುವ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ **ಪುದು(೦)ಗೊಳಸು** – ಬೆರಸು; ಬೆರೆತುಹೋಗು; **ಪುರಸ್ಪರಂ** – ಮರಸ್ಪರವಾಗಿ. ಜೊತೆಗೂಡಿ **ಪುರಸ್ಪರತೆ** – ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ **ಮದುಗಳ್ಳ** – ಜೊತೆಗಿನ ಕಳ್ಳ **ಮರಹರ** – ಪುರಮಥನ **ಪುದುಮಾಡ** – ಸಾಲು ಹರ್ಮ್ಯ **ಮರಾಂಗನೆ** – ನಗರದಲ್ಲಿನ ಹೆಂಗಸು **ಹುದುವಾೞ್** – ಕೂಡಿಬಾಳು; ದಾಂಪತ್ಯ ನಡೆಸು **ಮರಾಕೃತ** – ಹಿಂದೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ **ಪುದುವಾೞ್ತಿ** – ಸಹಬಾಳುವೆ; ದಾಂಪತ್ಯ ಮಾಡಿದ **ಪುದುವೀ** – ಹಂಚಿ ಕೊಡು **ಮರಾಣ** – ಹಳೆಯ **ಹುರಾಣಕಮಠ** – ಪುರಾತನವಾದ ಆಮೆ, ವಿಷ್ಣುವಿನ **ಪುದುವುಗು** – ಹೊಂದಿಕೊ **ಪುದುವೆನಿಸು** – ಸಮಾನವಾಗಿ ತೋರು ಕೂರ್ಮಾವತಾರ **ಪುರಾಣಕವಿ** – ಹಿಂದಿನ ಕವಿ; ಪುರಾಣ ರಚಿಸಿದ **ಪುದುವೆಱು** – ಸಮಾನವಾಗು **ಪುದ್ಧಲ(ಳ)** – (ಜೈನ) ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹಾಗೂ **ಪುರಾಣಚೂಡಾಮಣಿ** – ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪುರಾಣ ಸ್ಪರ್ಶ, ಗಂಧ, ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದಿ **ಪುರಾಣಪುರುಷ** – ಮುದುಕ **ಮರಾಣವಾಕ್ಯ** – ಹಳೆಯ ಮಾತು, ಗಾದೆ ಅಜೀವಸತ್ನ **ಪುದ್ದಲದ್ರವ್ಯ** – (ಜೈನ) ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ **ಮರಾತನ** – ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಷಡ್ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ **ಪುರಾತನಮತ** – ಹಿಂದಿನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದು, ನೋಡಿ, 'ಷಡ್ಸವ್ಯ' **ಮರಾಧೀಶ** – ನಗರದ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಪುದ್ಧಲಹುಂಜ** – (ಜೈನ) ಪುದ್ಧಲ ಪರಮಾಣುಗಳು **ಪುರಿ** – ಹುರಿ, ಕಾಯಿಸು; ನಗರ ಸೇರಿ ಉಂಟಾಗುವ ದ್ರವ್ಯ **ಪು(ಹು)ರಿಗಡಲೆ** – ಹುರಿದ ಕಡಲೆ **ಪುರಿಗಣೆ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯ ಬಾಣ **ಪುದ್ದಲಾಸ್ತಿಕಾಯ** – (ಜೈನ) ಅಸ್ಕಿಕಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ, 'ಅಸ್ತಿಕಾಯ' **ಪುರಿವರಲ್** – ಬಿಸಿಯಾದ ಕಲ್ಲು **ಮನರುಕ್ತ** – ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ **ಮರೀಷ** – ಮಲ, ಅಮೇಧ್ಯ **ಪುನರ್ದರ್ಶನ** – ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವಿಕೆ **ಪುರು** – ವಿಪುಲವಾದ; ಹಿರಿದಾದ; (ಜೈನ) **ಪುನರ್ನವ** – ಪುನಃ ಹೊಸದಾಗುವ ಮೊದಲನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ **ಪುನ್ಸಾಗ** – ಗಂಡಾನೆ; ಹಾವು; ಸುರ ಹೊನ್ನೆ ಒಂದು **ಮಪ್ಪಕ** – ಬಿಸಿ **ಮರುಚರಿತ** – ತೀರ್ಥಂಕರಚರಿತೆ **ಪುಬ್ಬೆ** – (ಪೂರ್ವೆ) ಒಂದು ನಕ್ಸತ್ತದ ಹೆಸರು; **ಪುರುಡಿ** – ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವವಳು (ಜೈನ) ದೀರ್ಘ ಕಾಲಾವಧಿ, ಎಪ್ಪತ್ತುಲಕ್ಷ್ನ **ಪುರುಡಿಗ** – ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವವನು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳು **ಪುರುಡಿಸು** – ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡು; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಡು

ಪುರುಡು – ಹುರುಡು, ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಪುಅಂ(ಆಂ)ದ – ಬೇಟೆಗಾರ, ಬೇಡ **ಪುರುಭೂತಿ** – ಅಧಿಕ ಲಾಭ; ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು **ಪುರುಷ** – ಮನುಷ್ಯ; ಗಂಡತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ **ಪುಅ(೦)ಗಿಲ್** – ಹೊಂಗೆಮರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ **ಪುಲಗೋಣ** – ಹುಲಿಯಂತೆ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ **ಪುರುಷಕಾರ** – ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ **ಪುರುಷಗುಣ** – ಗಂಡಸಿಗೆ ತಕ್ಕನಾದ ಲಕ್ಷಣ **ಪುಲದೋ(ದೊವ)ಲ್** – ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮ **ಪುರುಷತ್ರಯ** – ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮಹೇಶ್ವರರು ಪುಲಿ(ಳಿ)ನ – ಮರಳಿರುವ ದಡ; ಮರಳು– **ಪುರುಷಧರ್ಮ** – ಗಂಡ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಧರ್ಮ **ಪುಅಯುಗುರ್** – ಹುಲಿಯ ಉಗುರು; ಮಕ್ಕಳಿಗೆ **ಪುರುಷಬ್ರ(ವ್ರ)ತ** – ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಹಾಕುವ ಒಂದು ಆಭರಣ **ಪುಲ್ಗರ್ಚು** – ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು **ಮರುಷಭಕ್ಷ –** ಗಂಡನಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುವುದು **ಮರುಷಭೈಕ್ಷ(ಕ್ಷೆ)** – ಪುರುಷಭಿಕ್ಸ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕಚ್ಚೆ ಹಿಡಿ **ಪರುಷರ್ ಮೂವರ್** – ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು: ಬ್ರಹ್ಮ, **ಪುಲ್ದಚ್ಚು** – (ಹುಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ) ಬೇಗ ಆರುವ ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ ಬೆಂಕಿ **ಪುರುಷರತುನ(ರತ್ನ)** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮರುಷ **ಪುಲ್ಗುಡಿಸಿಲ್** – ಹುಲ್ಲಿನ ಗುಡಿಸಲು **ಪುಲ್ಗೊನರ್** – ಹುಲ್ಲಿನ ಚಿಗುರು, ಮೊಳಕೆ **ಪುರುಷವೇದ** – (ಜೈನ) ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪ್ರಕಾರದ **ಪುಲ್ದಂಡೆ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ ಮೋಹನೀಯಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೋಹವುಂಟುಮಾಡುವ **ಪುಲ್ಲಂಟ** – ಹುಲು ಬಂಟ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರ **ಪುಲ್ಡರುಳ್** – ಕ್ಸುಲ್ಲಕ ಪಿಶಾಚಿ ಕರ್ಮ ಪುರುಷಾಂತರಸಂಧಿ – ರಾಜನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ **ಪುಲ್ಮಾನಸ** – ಹುಲುಮಾನವ **ಪುಲ್ಶಾನಸಿಗ** – ಪುಲ್ಮಾನಸ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರಾಜನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಿಂದ ತನ್ನ **ಪುಲ್ಡಗ** – ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವ ಪ್ರಾಣಿ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೋಡಿ **ಪುಲ್ಮ್ರಗ** – ಪುಲ್ಮಿಗ 'ಷೋಡಶಸಂಧಿ' **ಪುಲ್ಲಂ ಕರ್ಚು** – ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಪುರುಷಾಕಾರ – ಗಂಡಸಿನ ರೂಪು; ಪೌರುಷ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕೊ **ಮರುಷಾಕೃತಿ** – ಪುರುಷಾಕಾರ **ಪುಲ್ಲಡಕಿ** – ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವವನು **ಪುರುಷಾಯಿತ** – ಸಂಭೋಗದ ಒಂದು ಆಸನ **ಪುಲ್ಲ ನೀರ್** – ಹುಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ನೀರು; ಇಬ್ಬನಿ **ಪುರುಷಾರ್ಥ** – ಮನುಷ್ಯನ ಪರಮಧ್ಯೇಯಗಳು: **ಪುಲ್ಲ ಬೆಂಟೆ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ **ಪುಲ್ಲವಡಿಗ** – ಹೂವಾಡಿಗ ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷ; ಮೋಕ್ಷ್ಮ **ಪುರುಷೋತ್ತಮ** – ಮನುಷ್ಯಶ್ರೇಷ್ಡ **ಪುಲ್ಲವಡಿ(ಗಿ)ತಿ** – ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ **ಪುರಹೂತ** – ಅನೇಕರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದವನು, **ಪುಲ್ಲ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ **ಮಲ್ಲಗೆ** – ಊಟದೆಲೆ ಇಂದ್ರ **ಪುರುಕ್** – ವಸ್ತು; ಚೈತನ್ಯ; ಸತ್ವ; ಔಚಿತ್ಯ **ಪುಲ್ಲದೊಂಗಲ್** – ಪುಲ್ಲಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಛತ್ರಿ **ಮರುಳ** – ಹೆಣ್ಣು ಗಿಳಿ **ಪುಲ್ಲುರಿ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿ **ಪುರೋಗಮ** – ಮುಂದಾಳು **ಮಲ್ಲೆ** – ಹುಲ್ಲೆ, ಜಿಂಕೆ **ಪುರೋಡಾಶ** – ಹವಿಸ್ಸಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಹುರಿದ **ಪುಲ್ಲೆವಱೆ** – ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ ಹಿಟ್ಟು, ಹುತಶೇಷ **ಪುಲ್ವಗೆ** – ಪುಲು+ಬಗೆ, ಹೀನ ಯೋಚನೆ **ಮರೋಧ(ಸ)** – ಪುರೋಹಿತ **ಪುಲ್ಪಟ್ಟೆ –** ಕಾಲುದಾರಿ **ಪುರೋಭಾಗ** – ಮುಂಭಾಗ **ಪುಲ್ಪಟ್ಟಿವಿಡಿ** – ಕಿರುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು **ಪುರೋಹಿತ** – ಧಾರ್ಮಿಕವಿಧಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವನು **ಪುಲ್ವನೆ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಮನೆ **ಪುರೋಹಿತರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ದೊರಕುವ **ಪುಲ್ವಡಿ** – ಪುಲ್ಗರ್ಚು ಏಳು ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಉತ್ತಮ **ಪುಷ್ತರ** – ಸೊಂಡಿಲ ತುದಿ; ಡಮರುಗ; ಆಕಾಶ; ಪುರೋಹಿತ ಜಾರ **ಪುರ್ವಿಕ್ಕು** – ಹುಬ್ಬು ಹಾರಿಸು **ಮಷ್ಕರಿಣಿ** – ಹೊಕ್ಕರಣೆ, ಕೊಳ **ಪುರ್ವು(ಬು೯)** – ಹುಬ್ಬು **ಪುಷ್ತಲಾ(ಳಾ)ವರ್ತ(ಕ)** – ಮೋಡದ ರಾಶಿ **ಪುಲ್** – ಹುಲ್ಲು **ಮಷ್ಟ** – ಹೂ **ಮಲ(ಳ)ಕ** – ರೋಮಾಂಚನ **ಮಷ್ಟಕವಿಮಾನ** – ಕುಬೇರನ ವಿಮಾನ; ಆನಂತರ **ಮಲ(ಳ)ಕಾಂಕುರ** – ಮಲ(ಳ)ಕ ಇದು ರಾವಣನ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂತು **ಪುಷ್ಪಕಳಂಬ** – ಹೂಬಾಣ; ಮನ್ಮಥ **ಪುಲ(ಳ)ಕಿತ** – ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡ

ಮಷ್ಟಚಾಪ – ಪುಷ್ಬಕಳಂಬ **ಪುಸಿನಿದ್ದೆ** – ನಿದ್ದೆಯ ನಟನೆ **ಪುಸಿನುಡಿ** – ಸುಳ್ಳು ಮಾತು; ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು **ಪುಷ್ಪದಂತ** – ಸೂರ್ಯ; ಚಂದ್ರ; (ಜೈನ) ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ಪುಸಿಬಸನ** – ಹುಸಿಯಾಡುವ ಚಟ **ಪುಷ್ಪದರ್ಶನ** – ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗುವಿಕೆ **ಪುಸಿಮುಳಸು** – ಹುಸಿಗೋಪ, ನಟನೆಯ ಕೋಪ **ಪುಸಿಯೊಲವು** – ಪುಸಿಗೂರ್ಮೆ **ಪುಷ್ಪದಾಮ** – ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ **ಮಷ್ಪಧನ್ವ –** ಪುಷ್ಪಕಳಂಬ **ಪುಸಿವಡೆ** – ಹುಸಿ ಸೈನ್ಯ **ಮಷ್ಟಬಾಣ** – ಮಷ್ಪಕಳಂಬ **ಪುಸಿವಾತು** – ಸುಳ್ಳು ಮಾತು **ಪುಷ್ಪಮಂಜರಿ** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಪುಸಿವಾತುಗ** – ಸುಳ್ಳುಗಾರ **ಮಷ್ಟಮಾರ್ಗಣ** – ಪುಷ್ಪಕಳಂಬ **ಪುಸಿವಾರ್ತೆ** – ಸುಳ್ಳು ಸಮಾಚಾರ **ಪುಷ್ಪರಾಜ** – ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಪುಷ್ಯರಾಗ **ಪುಸಿವೋಗು** – ವ್ಯರ್ಥವಾಗು **ಪುಳಕಪ್ರಭೇದನ** – ಮೈನವಿರೇಳುವಿಕೆ **ಮಷ್ಟಲತೆ** – ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿ **ಮಷ್ಟಲಾವ(ಕ)** – ಹೂವಾಡಿಗ **ಮ೪** – ಹುಳಿ; ಹುಳಿಯಾಗುವಿಕೆ **ಮಷ್ಟಲಾವಿ(ಕೆ)** – ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ **ಪುಳಂಚು** – ಹುರುಪು; ಹುರುಪುಗೊಳ್ಳು **ಮಷ್ಪವತಿ** – ಹೂಬಿಟ್ಟ ಬಳ್ಳಿ; ರಜಸ್ವಲೆ **ಮಆಂದ** – ಬೇಡ **ಮ೪೦ದಿ** – ಬೇಡಿತಿ **ಮಷ್ಟವರ್ಷ** – ಹೂಮಳೆ **ಮಳಗರ್ಚು** – ಹುಳಿ ಹಚ್ಚಿ ತೊಳೆ **ಮಷ್ಟವಾಟ(ೞ)** – ಹೂದೋಟ **ಪುಳಗೂೞ್** – ಹುಳಿಯಾದ ಅನ್ನ **ಪುಷ್ಪವಾಸ(ಅಕ್ತಿ)** – ವಾಸನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಅಕ್ಕಿ **ಸುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ** – ಪುಷ್ಪವರ್ಷ **ಪುಳ(ಣಿ)ಚೇೞ್** – ಹಪ್ಪಳಿಕೆ ಏಳು; ಬೊಬ್ಗೆ ಏಳು **ಮಷ್ಪಶರ** – ಹೂಬಾಣ; ಮನ್ಮಥ **ಪುಳನ** – (ಪುಲಿನ) ಮಳಲು ದಿಣ್ಣೆ **ಪುಷ್ಪಸಮಯ** – ಹೂಬಿಡುವ ಸಮಯ, **ಪುಳನತಳ** – ಪುಳಿನ ವಸಂತಮಾಸ; ಮುಟ್ಟಾಗುವ ಸಮಯ **ಮಆನಸ್ಥಳ** – ಮಳಿನತಳ **ಮಷ್ಟಸಾಯಕ** – ಮಷ್ಪಶರ **ಪುಳಯಳೆ** – ಪುಳಿ+ಅಳೆ, ಹುಳಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ **ಪುಷ್ಪಸ್ರಜ** – ಹೂಮಾಲೆ **ಪುಳುಂಗಾಱ** – ಹಕ್ಕಿ ಹಿಡಿಯುವವನು **ಪುಷ್ಟಾಂಜಅ** – ನಾಟಕ–ನಾಟ್ಯಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ **ಮಳು೦(ಣು೦)ಬು** – ಬಾಣ ಬೊಗಸೆಯಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನೆರಚುವುದು-**ಪುಕ್ಟಳೆ** – ಹುಳಿಮಜ್ಜಿಗೆ **ಪುಷ್ಪಾಪಚಯ** – ಹೂ ತಿರಿಯುವುದು **ಮಳ್ಳ** – ಮರುಲೆ, ಚಿಕ್ಕ ಕಟ್ಟಿಗೆ **ಪುಷ್ಪಾಯುಧ** – ಪುಷ್ಪಶರ **ಪುಟೆ** – ಹುಳಿತುಹೋಗು **ಪುಷ್ಪಾಯುಧವೈರಿ** – ಮನ್ಮಥನ ಶತ್ರು, ಶಿವ **ಪುಟೆಲ್** – ಮಳಲು ದಿಣ್ಣೆ; ತೋಪು, ಉದ್ಯಾನವನ **ಮಷ್ಪಾರ್ಘ್ಯ** – ಹೂಗಳ ಅರ್ಪಣೆ **ಪುಣಿಲ್ದಟ್ಟ** – ಮರಳಿನ ಕಟ್ಟೆಯಂತಾಗು **ಪುಷ್ಪಾಸವ** – ಹೂವಿನ ಮಕರಂದ **ಪುೞೆಲ್ದಾಣ** – ಉದ್ಯಾನ **ಮಷ್ಟಸಾರ** – ಪುಷ್ಪವರ್ಷ **ಪುಟೆಲ್ವಜ್ಞೆ** – ಪುಣಿಲ್+ಪಜ್ಜೆ, ಮರಳ ಮೇಲಣ **ಮಷ್ಪಾಸ್ತ** – ಪುಷ್ಪಶರ **ಪುಷ್ಪೇಷು** – ಪುಷ್ಪಶರ **ಪುೞು** – ಹುಳು, ತುಚ್ಛ **ಪುೞುಕ** – ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪುಷ್ಯರಾಗ** – ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಹಳದಿಯ ಹರಳು; ಒಂದು ಕುಲಪರ್ವತ **ಪುೞುಕು** – ಹುಳುಕು, ಹುಳು ಹಿಡಿದಿರುವ **ಪುೞು ಪತ್ತು** – ಹುಳು ಹಿಡಿ **ಪುಸಿ** – ಹುಸಿ, ಸುಳ್ಳು; ವಚನಭಂಗ **ಪುಸಿಕ(ಗ)** – ಪುಸಿಯುಳ್ಳಂ **ಪುೞುವಗೆ** – ಪುೞು+ಬಗೆ, ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ **ಪುಸಿಗೆಯ್** – ಕಳೆ; ನಿವಾರಿಸು **ಪುೞುವಾನಸ** – ಕ್ಬುದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪುಟ್ಗೆ** – ಹುಗ್ಗಿ, ಪೊಂಗಲು **ಪುಸಿಮಾಡು** – ಸುಳ್ಳಾಗಿಸು; ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸಾಧಿಸು **ಮಸಿಯುಳ್ಲಂ** – ಹುಸಿಗಾರ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು **ಪುೞ್ಗ –** ಸುಟ್ಟು ಹೋಗು **ಪುಸಿಗೂರ್ಮೆ** – ಹುಸಿ ಪ್ರೇಮ **ಪೂ** – ಹೂ; ಹೂ ಬಿಡು **ಪುಸಿಗೈ** – ದುರ್ಬಲ ಬಾಹು **ಮೂಗ** – ಸಮೂಹ; ಅಡಕೆ **ಮಸಿಗೆಳೆ** – ಹುಸಿ ಸ್ನೇಹ **ಪೂಗಂಪು** – ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ **ಪುಸಿಚರಿತ್ರ** – ಕೃತ್ರಿಮ ನಡವಳಿಕೆ **ಪೂಗಟ್ಟು** – ಹೂವಿನ ಕಟ್ಟು, ಕುಚ್ಚು **ಪುಸಿದೈವ** – ಕೀಳು ದೈವ **ಮೂಗಣೆ** – ಹೂ ಬಾಣ **ಪುಸಿಧರ್ಮ** – ಕ್ಬುಲ್ಲಕ ಧರ್ಮ **ಪೂಗಣೆಯ** – ಹೂಬಾಣದವನು, ಮನ್ಮಥ **ಮಸಿನಲ್ಶೆ** – ಪುಸಿಗೂರ್ಮೆ **ಹೂಗಣ್ಣ** – ಹೂವಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ವಿಷ್ಣು

ಪೂತಿದ್ರವ – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆಯ ದ್ರವ **ಮೂಗಫಲ** – ಅಡಕೆ (ಕಾಯಿ) **ಮಾಗವನ** – ಅಡಕೆ ತೋಟ **ಪೂತಿವೆಕ್ತು** – ಪುನುಗು ಬೆಕ್ಕು **ಪೂಗವಸರ** – ಅಡಕೆ ಅಂಗಡಿ **ಪೂದಂದಲ್** – ಹೂ ಮಳೆ **ಪೂಗಿಡು** – ಹೂವಿನ ಗಿಡ **ಪೂದಳೆ** – ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿ **ಪೂಗೆಱು** – ಹೂವೆಂದು ಭಾವಿಸು **ಪೂದಿಱೆ** – ಹೂವನ್ನು ತಿರಿ, ಬಿಡಿಸು **ಪೂಗುಡಿ** – ಹೂವಿನ ಕೊನೆ; ಹೂಗೊಂಚಲು **ಪೂದುಱುಂಬು** – ಹೂವಿರುವ ತುರುಬು, ಮುಡಿ **ಪೂಗೊಂಚಲ್** – ಹೂಗೊಂಚಲು, ಹೂಗುಚ್ಛ **ಪೂದುಱುಗಲ್** – ಹೂರಾಶಿ, ಹೂಗೊಂಚಲು **ಪೂದೊಂಗಲ್** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಹೂಗೊಯ್** – ಹೂಗಳನ್ನು ತಿರಿ, ಬಿಡಿಸು **ಪೂದೊಡಂಬೆ** – ಹೂಗೊಂಚಲು; ಹೂವಿನ ದಿಂಡು **ಪೂಗೊಳ** – (ತಾವರೆ) ಹೂಗಳಿರುವ ಕೊಳ **ಪೂದೊಡವು** – ಹೂವಿನ ತೊಡವು, ಒಡವೆ **ಪೂಗೋಲ್** – ಹೂ ಬಾಣ **ಹೂಗಂಗು** – ಪೂ+ಕೌಂಗು, ಹೂ ಅಡಕೆ, **ಪೂದೊ(ದು)ಡಿಗೆ** – ಪೂದೊಡವು ಮೃದುವಾದ ಅಡಕೆ **ಪೂದೊಣೆ** – ಹೂಬಾಣಗಳ ಬತ್ಕಳಿಕೆ **ಮೂಜನ** – ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು **ಪೂದೋಂಟ** – ಹೂವಿನ ತೋಟ **ಹೂಜಾಗಜ** – ಪಟ್ಟದಾನೆ **ಪೂನೀರ್** – ಹೂವಿನ ನೀರು, ಮಕರಂದ **ಪೂಜಾರಾಧನ** – (ಜೈನ) ನಲವತ್ತೆಂಟು ಬಗೆಯ **ಪೂಪುಣು೦ಬ** – ಹೂಬಾಣದವನು, ಮನ್ಮಥ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಪೂಪುಣು೦ಬು** – ಹೂಬಾಣ ಗುರುವಿನ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮವನ್ನು **ಪೂಮಡಿ** – ಹೂವಿನ ದಂಡೆ **ಪೂಮರ** – ಹೂಬಿಡುವ ಮರ ತಿಳಿಯುವುದು **ಪೂಜಾವಾಜಿ** – ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವ ಕುದುರೆ; ಪಟ್ಟದ **ಪೂಮಾಲೆ** – ಹೂವಿನ ಹಾರ ಕುದುರೆ **ಪೂಮಾಱು** – ಹೂವನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡು **ಪೂಜಾವಿಧಾನ** – ಪೂಜೆಯ ಕ್ರಮ **ಪೂಮಿಡಿ** – ಎಳೆಯ ಮಿಡಿಗಾಯಿ, ಕಸಗಟ್ಟೆ ಕಾಯಿ **ಪೂಮುಡಿ** – ಹುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಡಿ, ಜಡೆ **ಪೂಜಾವಿಧಿ** – ಪೂಜೆಯ ಕಾರ್ಯ **ಪೂಜಿತ** – ಪೂಜೆಗೊಂಡ **ಪೂರ** – ಪ್ರವಾಹ **ಪೂಜಿಸು** – ಪೂಜೆ ಮಾಡು **ಪೂರಂಗವಿ** – ಪ್ರವಾಹ ಸುತ್ತುವರಿ **ಪೂಜೆ** – ಆರಾಧನೆ **ಪೂರಂಗೊಳ್** – ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸು **ಪೂರಂಬರಿಸು** – ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿಸು **ಮೂಜೆಗ** – ಸತ್ವಹೀನ **ಪೂಜ್ಯತೆ** – ಗೌರವಭಾವ **ಹೂರಕ** – ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಒಂದು ಅಂಗ **ಪೂಜ್ಯಪದ** – ಪೂಜಾರ್ಹ ಸ್ಥಾನ **ಪೂರವಾರ** – ಪೂರ+ಪಾರ, ದಡಹಾಯ್ದ ಹರಿವು **ಪೂಜ್ಯಪಾದ** – ಪೂಜ್ಯನಾದ ಗುರು **ಮೂರಾಂಬು** – ಪ್ರವಾಹದ ನೀರು **ಮೂಜ್ಯಪಾದತೆ** – ಪೂಜ್ಯತೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿರುವಿಕೆ **ಪೂರಿಗೆ** – ಒಂದು ಸಿಹಿ ಭಕ್ಷ್ಯ **ಮೊಜ್ಯೆ** – ಪೂಜಾರ್ಹಳು **ಪೂರಿತ** – ತುಂಬಿದ **ಪೂಡು** – ಜೋಡಿಸು **ಪೂರಿಸು** – ತುಂಬು; ಆವರಿಸು; ಶಂಖ ಊದು ಹೂಣ್ – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಹೂಳು **ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ** – ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ **ಮೂಣಿಗ** – ಶಪಥ ಮಾಡಿ ಬಾಣ ಬಿಡುವವನು; **ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರ** – ಉಡುಗೊರೆ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆ ಹಟಗಾರ **ಪೂರ್ವ** – (ಜೈನ) ಎಂಬತ್ಕನಾಲ್ಕುಲಕ್ಸ್ ವರ್ಷಗಳ **ಹೂಣಿಗತನ** – ದೃಢ ಪ್ರತಾಪ ಅವಧಿಯುಳ್ಳ ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ಹೂಣಿಸು – ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣ ಹೂಡು; ಆಜ್ಞೆಗೈ; ಪೂರ್ವಾಂಗಗಳು ಸೇರಿದರೆ ಒಂದು ಶಪಥ ಮಾಡು ಪೂರ್ವ; ಹದಿನಾಲ್ಕು ಆಗಮ ಗ್ರಂಥಗಳು, ನೋಡಿ, 'ಚತುರ್ದಶಪೂರ್ವ' **ಹೂಣಿ ಪುಗು** – ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ನುಗ್ಗು **ಹೂಣ್ತೆ** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ದೃಢತೆ **ಪೂರ್ವಕೋಟ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಕೋಟಿ **ಪೂಣ್ತೆಯಾಳ್** – ದೃಢನಾದ ಸೇವಕ; ನಂಬಿಕೆಯ 'ಪೂರ್ವ'ಗಳಷ್ಟು ಕಾಲಾವಧಿ **ಪೂರ್ವಜ** - ಪೂರ್ವಿಕ, ವಂಶದ ಹಿಂದಿನವನು **ಮೂಣ್ತೆಗೆಯ್** – ಶಪಥಗೈ **ಪೂರ್ವಧರ** – (ಜೈನ) 'ಚತುರ್ದಶಪೂರ್ವ'ಗಳನ್ನು **ಪೂಣ್ತವೆಱು** – ಹಟ ಹಿಡಿ, ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನು **ಪೂತಕ್ರತಾಯಿ** – ಇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ, ಶಚೀದೇವಿ **ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ** – ವಿರುದ್ಧವಾದ ಹೇಳಿಕೆ; ಪ್ರಮೇಯವನ್ನೆದುರಿಸಲು ಹೂಡುವ ಯುಕ್ಕಿ **ಪೂತಿ** – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆಯುಳ್ಳ

ಮೂತಿಗಂಧ – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ

ಪೂರ್ವಪರಾಮರ್ಶೆ – ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳ **ಪೃಚ್ಛನೆ** – (ಜೈನ) ಪಂಚವಿಧಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನರವಲೋಕನ ಒಂದು; ಶಬ್ದ-ಅರ್ಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ **ಪೂರ್ವಭವ** – ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು-**ಹೂರ್ವರಂಗ** – ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ **ಪೃಚ್ಛೆ** – ಪ್ರಶ್ನೆ **ಪೂರ್ವವಿದೇಹ** – (ಜೈನ) ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ **ಪೃತನಾಜಾಳ** – ಸೇನಾಸಮೂಹ ಸಪ್ತಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮಂದರದ **ಪೃತನಾಪತಿ** – ಸೇನಾಪತಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶ **ಪೃತನೆ** – ಸೇನೆ **ಪೂರ್ವವಿರೋಧ** – ಹಿಂದಿನ ದ್ವೇಷ **ಪೃಥಕ್ತ್ವವಿತರ್ಕವೀಚಾರ** – (ಜೈನ) ಎಂಟನೆಯ **ಪೂರ್ವವೃತ್ತಿ** – ಹಿಂದಿನ ಉದ್ಯೋಗ ಗುಣಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳವರೆಗೆ **ಪೂರ್ವವೈರ** – ಪೂರ್ವವಿರೋಧ **ಪೂರ್ವಶಾಸ್ತ್ರ** – ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಶಾಸ್ತ ನಡೆಯುವ ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ; ಪ್ರಥಮಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ **ಪೃಥಗರ್ಥ** – ಬೇರೆಯ ಅರ್ಥ **ಪೂರ್ವಸೂಚನೆಗೆಯ್** – ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಕೊಡು **ಪೂರ್ವಸ್ಮರಣ** – ಹಿಂದಿನದನ್ನು ನೆನಪು **ಪೃಥಗ್ಣನ** – ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ; ಪಾಮರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಪೃಥಗ್ವಾವ** – ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ **ಪೃಥಾಸುತ(ರ್)** – ಕುಂತಿಯ ಮಗ(ಮಕ್ಕಳು) **ಪೂರ್ವಹಗೆ** – ಪೂರ್ವವಿರೋಧ **ಪೂರ್ವಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಮ **ಪೃಥಿವಿ** – ಪೃಥ್ವಿ, ಭೂಮಿ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿ; ನೋಡಿ, 'ಪೂರ್ವ' **ಪೃಥಿವೀಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ **ಮೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ** – ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ವಿದ್ವಾಂಸ **ಪೃಥಿವೀಪತಿ** – ಭೂಮಿಯೊಡೆಯ, ರಾಜ **ಪೃಥಿವೀಪಾಲ** – ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು, **ಪೂರ್ವಾದ್ರಿ** – ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ದಿಕ್ಕಿನ ಬೆಟ್ಟ **ಪೂರ್ವಾನುಭವ** – ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವ **ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖ** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎದುರಾದವನು **ಪೃಥಿವೀಶ್ವರ** – ಪೃಥಿವೀಪತಿ **ಮೂರ್ವಾರ್ಜಿತ** – ಹಿಂದೆ ಗಳಿಸಿದ **ಪೃಥು** – ವಿಶಾಲವಾದ, ದೊಡ್ಡದಾದ **ಪೃಥುಕತ್ವ** – ಶೈಶವ **ಪೂರ್ವಾರ್ಣವ** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಸಮುದ್ರ **ಪೂರ್ವಾಸನ** – ಮುಂದಿನ ಪೀಠ **ಪೃಥುಕುಂಭ** – (ಆನೆಯ) ವಿಶಾಲವಾದ ಕುಂಭಸ್ಥಳ **ಪೂರ್ವೇತರ** – ಪೂರ್ವವಲ್ಲದ, ಪಶ್ಚಿಮ ಪೃಥುನಿತಂಜನಿ – ವಿಶಾಲ ಜಘನವುಳ್ಳವಳು **ಪೂರ್ವೋಕ್ತ** – ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ **ಪೃಥುನಿತಂಬೆ** – ಪೃಥುನಿತಂಬಿನಿ **ಪೂರ್ವೋಪಾರ್ಜಿತ** – ಹಿಂದೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ **ಪೃಥುಯಶ** – ಅಪಾರ ಕೀರ್ತಿ (ಪಡೆದವನು) **ಪೂಲ** – ಒಂದು ಗಿಡ **ಪೃಥುಲ(ಳ**) – ವಿಶಾಲವಾದ **ಮೂವಲ** – ಹೂಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಲಂಕಾರ; **ಪೃಥುಲಯಶ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆದವನು **ಪೃಥುಸತ್ವ –** ಅತಿಶಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ(ವುಳ್ಳವನು) ರಂಗೋಲಿ **ಪೂವಆಗೆದಱ್** – ಹೂಗಳನ್ನು ಎರಚು **ಪೃಥುಸ್ತಂಧ –** ಅಗಲವಾದ ಭುಜಗಳು(ಳ್ಳ); ದೊಡ್ಡ **ಪೂವಲಗೆಯ್** – ಹೂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸು ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನುಳ್ಳುದು **ಮೂವಸೆ** – ಹೂವಿನ ಹಾಸು **ಪೃಥುಳಬಳ** – ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಪೂವ(ಮ)ೞ³** – ಹೂಮಳೆ **ಪೃಥ್ಷಿ** – ಭೂಮಿ **ಪೂವೞಿಗಱಿ** – ಹೂಮಳೆ ಸುರಿಸು **ಪೃಥ್ಷೀಧವ** – ಭೂಪತಿ, ರಾಜ **ಪೂವಾಸು** – ಹೂವನ್ನು ಹಾಸು; ಹೂವಿನ ಹಾಸು **ಪೃಥ್ಷೀಶ** – ಪೃಥ್ವೀಧವ **ಪೂವಿನಂಬು** – ಹೂವಿನ ಬಾಣ **ಪೃಷಜ್ಞಲ** – ತುಂತುರು ಹನಿ **ಪೂವಿಲ್ಲ** – ಮನ್ಮಥ **ಪೃಷತ್ತ** – ಬಾಣ **ಪೂವೆಂಚೆ** – ಹೂಗೊಳ **ಪೃಷ್ಣದ್ವಾರ** – ಗುದದ್ವಾರ **ಪೂವೆತ್ತು** – ಹೂವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿ **ಪೃಷ್ಣನಾಳ** – ಗುದನಾಳ **ಪೂಸರಲ** – ಹೂಬಾಣಗಳವನು, ಮನ್ಮಥ **ಪೃಷ್ಣಭಾಗ** – ಹಿಂಭಾಗ **ಹೂಸು** – ಸವರು, ಲೇಪಿಸು; ಲೇಪನ; **ಪೆಂಕುಳಗಲ** – ಆವೇಶಗೊಂಡ ಶೂರ ಹೂಸುಬಿಡು **ಪೆಂಕುಳಗೊಳ್** – ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು **ಪೂಸಿಕೊಳ್** – ಲೇಪಿಸಿಕೊ **ಪೆಂಕುಳನಾಯ್** – ಹುಚ್ಚು ನಾಯಿ **ಪೂೞ್** – ಹೂಳು, ಹೂತುಬಿಡು; ಗುಂಡಿ ಮುಚ್ಛು; **ಪೆಂಗುರು** – ಕೊಕ್ಕರೆ ಕವಿದುಕೊ **ಪೆಂಟೆ** – ಮಣ್ಣ ರಾಶಿ; ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು **ಪೆಂಡತಿ** – ಹೆಂಡತಿ, ಪತ್ನಿ

ಪೆಂಡವಾಸ – ರಾಣಿವಾಸ; ಅಲ್ಲಿನ ಹೆಂಗಸರು **ಪೆಣ್ಗೂಸು** – ಹೆಣ್ಣು ಮಗು; ಹೆಂಗಸು **ಪೆಂಡವಾಸಗೇರಿ** – ಸೂಳೆಗೇರಿ **ಪೆಣ್ಗೂಳ** – ಹೆಣ್ಣಿಗ **ಪೆಂಡಿರ್** – ಹೆಂಗಸರು **ಪೆಣ್ಣಂಚೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸ **ಪೆಂಡಿರ್ಗಾಳೆಗೆ** – ಹೆಂಗಸರ ಕದನ; ಮಾತಿನ ಜಗಳ **ಪೆಣ್ಣರಿ** – ಪೆಣ್+ನರಿ, ಹೆಣ್ಣು ನರಿ **ಪೆಂಡೆಯ** – ಕಾಲಂದುಗೆ **ಪೆಣ್ಣಾಯ್** – ಪೆಣ್+ನಾಯ್, ಹೆಣ್ಣು ನಾಯಿ **ಪೆಂಪು** –ಹೆಚ್ಚಿಕೆ; ಕೀರ್ತಿ **ಪೆಣ್ಣಿಅ** – ಹೆಣ್ಣು ಇಲಿ **ಪೆಂಪುಗೆಡು** – ಅತಿಶಯತೆ ಹಾಳಾಗು **ಪೆಣ್ಣುಡೆ** – ಹೆಣ್ಣಿನ ವೇಷ **ಪೆಂಸುವಡೆ** – ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆ; ವೈಭವ ಪಡೆ **ಪೆಣ್ತನ** – ಹೆಣ್ಣುತನ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಭಾವ **ಪೆಂಪುವೆಱು** – ಪೆಂಪುವಡೆ **ಪೆಣ್ಗಂಡ** – ಪೆಣ್+ತಂಡ, ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಮ **ಪೆಕ್ಷಣ** – (ಪ್ರೇಕ್ಷಣ) ನೋಟ; ನೃತ್ಯ **ಪೆಣ್ಗುಂಜ** – ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿ **ಪೆಕ್ತಲವಂದಿ** – ಸೊಕ್ಕಿದ ಹಂದಿ **ಪೆಣ್ಣಡೆ** – ಪೆಣ್+ಪಡೆ, ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಮ **ಪೆಗಲ್** – ಹೆಗಲು, ಭುಜ **ಪೆಣ್ಣರಿಜು** – ಹೆಣ್ಣ ರೂಪು **ಪೆಣ್ಣಾವ** – ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವರೂಪ **ಪೆಗಲೇಱು** – ಹೆಗಲೇರು **ಪೆಗಲ್ಗೂೞ್** – ಭುಜದ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಬುತ್ತಿ **ಪೆಣ್ಣುಯ್ಯಲ್ –** (ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವಾಗಿನ) ಹೆಣ್ಣ **ಪೆಗಲ್ವೊಱೆ** – ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆ, ಭಾರ ಆಕ್ರಂದನ; ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ **ಪೆಟ್ಟಮೆೞಸು** – ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆಯಿಸು ನಡೆಯುವ ಹೋರಾಟ **ಪೆಟ್ಟಮೆೞಿ** – ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆಸುವ **ಪೆಣ್ಣುರುಳ** – ಹೆಣ್ಣು ಗಿಳಿ **ಪೆಣ್ಣುಅ** – ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿ ಶಿಕ್ಷ್ಗೆ ಪೆಟ್ಟು – ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡಿ; ಪರಾಕ್ರಮ **ಪೆಣ್ಪರಿಜು** – ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಕೃತಿ **ಪೆಟ್ಟುವೆರ್ಚು** – ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡು; ಉಬ್ಬು **ಪೆಣ್ಮಣೆ** – ಸ್ತ್ರೀರತ್ನ **ಪೆಟ್ಟುವೇೞ್** – ಪರಾಕ್ರಮ ತೋರಿಸು **ಪೆಣ್ಮೊಲ** – ಹೆಣ್ಣು ಮೊಲ **ಪೆಟ್ಟೆ** – ಹೆಂಟೆ **ಪೆಪ್ಪಳಸು** – ಪೆಳ್ಪಳಿಸು, ಭಯಪಡು, ನಡುಗು **ಪೆಪ್ಸು** – ಹೆಪ್ಪು, ಹಾಲನ್ನು ಮೊಸರು ಮಾಡಲು **ಪೆಡಂಗಲಸು** – ಮುಗ್ಗರಿಸು **ಪೆಡಂಗಾಲ್** – ಹಿಂಗಾಲು; ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಂದಿನ ಹಾಕುವ ಮಜ್ಜಿಗೆ **ಪೆಮ್ಮರುಳ್** – ದೊಡ್ಡ ದೆವ್ವ ಪೆಡ(o)ಗೆಯ್ – ಹಿಂಗೈ; ಹಿಂಗಟ್ಟು ಕಟ್ಟು **ಪೆರೆಗಳೆ** – ಹಾವು ಪೊರೆ ಕಳಚು **ಪೆಡ(೦)ದ(ತ)ಲೆ** – ಹೆಡದಲೆ, ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗ **ಪೆರೆಯಿಕ್ಕು** – ಪೆರೆಗಳೆ **ಪೆಡಂಮಗುೞ್** – ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗು **ಪೆರ್ಕಣ** – ಪೆಕ್ಕಣ ಪೆಡಂಮೆಟ್ಟು – ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು **ಪೆರ್ಗಡಲ್** – ವಿಸ್ಕಾರ ಸಮುದ್ರ **ಪೆರ್ಗಡಿತ** – ದೊಡ್ಡ ಕಡಿತ, ಲೆಕ್ಕದ ಮಸ್ತಕ **ಪೆಡಗುಡಿಗಟ್ಟು** – ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಕಟ್ಟು; ಕೈಗಳನ್ನು **ಪೆರ್ಗಡೆ** – ಹೆಗ್ಗಡೆ, ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು **ಪೆರ್ಗಡೆತನ** – ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಹುದ್ದೆ **ಪೆಡಗೆ** – ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟಿ **ಪೆಡಗೆಯ್ದಟ್ಟ** – ಪೆಡಗುಡಿಗಟ್ಟು **ಪೆರ್ಗಣ** – ಹೆಗ್ಗಣ **ಪೆಡಗೈಗಟ್ಟು** – ಪೆಡಗುಡಿಗಟ್ಟು **ಪೆರ್ಗಣಿ –** ಪಿರಿದು ಗಣಿ, ದೊಡ್ಡ ಗಣಿ **ಪೆಡೆ** – ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ **ಪೆರ್ಗರಡಿ** – ಪಿರಿದು ಕರಡಿ, ದೊಡ್ಡ ಕರಡಿ ಪೆಡೆವಣಿ – ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬ ಮಣಿ **ಪೆರ್ಗಲ್** – ಪಿರಿದು ಕಲ್, ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲು **ಪೆಡೆವರಲ್** – ಪೆಡೆವಣಿ **ಪೆರ್ಗಳ** – ಪಿರಿದು ಕಳ, ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ **ಪೆಣ್** – ಹೆಣ್ಣು, ಹೆಂಗಸು **ಪೆರ್ಗಾಡು** – ಪಿರಿದು+ಕಾಡು, ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು **ಪೆಣ** – ಹೆಣ, ಶವ **ಪೆರ್ಗಾವಿಲ** – ಮಹಾ ಮೂರ್ಖ **ಪೆಣದಿನಿ** – ಹೆಣಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, ಪಿಶಾಚಿ **ಪೆರ್ಗಿಚ್ಚು** – ಭಾರಿ ಬೆಂಕಿ **ಪೆಣಬಣ೦ಬೆ** – ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿ **ಪೆರ್ಗುತ್ತ** – ಮಹಾ ರೋಗ **ಪೆಣಮಯ** – ಹೆಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದುದು **ಪೆರ್ಗುಱೆ** – ದೊಡ್ಡ ಕುರಿ **ಪೆಣವೊಗೆ** – ಹೆಣಸುಡುವಾಗ ಬರುವ ಹೊಗೆ **ಪೆರ್ಗುಱೆಮ** – ಮುಖ್ಯ ಕುರುಹು, –ಗುರುತು– **ಪೆಣೆ** – ಹೆಣೆ, ಸೇರಿಸು; ಹೆಣೆದುಕೊಳ್ಳು **ಪೆರ್ಗುಟೆ** – ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಿ **ಪೆಣಿವಾವು** – ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾವು **ಪೆರ್ಗೂಳ** – ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟಿ **ಪೆಣ್ಗತ್ತೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆ **ಪೆರ್ಗಂಡ** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಂಡ **ಪೆಣ್ಗಾಡಿ** – ಹೆಣ್ಣಿನ ಚೆಲುವು **ಪೆರ್ಗೆಚ್ಚಲ್** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಚ್ಚಲು

ಪೆರ್ಗೆಸಱ್ – ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೊಚ್ಚೆ **ಪೆರ್ಮಾರಿ** – ಹೆಮ್ಮಾರಿ **ಪೆರ್ಮಾಗಿಲ್** – ದಟ್ಟವಾದ ಮೋಡ **ಪೆರ್ಗೊಂಬು** – ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬೆ **ಪೆರ್ಗೊಡಲ** – ದೊಡ್ಡ ಕೊಡಲಿ **ಪೆರ್ಮೆ** – ಹಿರಿಮೆ ಪೆರ್ಮೆಗಿಡು – ಅಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಪೆರ್ಚಾಳ್** – ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪೆರ್ಚಿಸು** – ಹೆಚ್ಚಿಸು **ಪೆರ್ಮೆಯೊಡೆಯ** – ಅಗ್ಗಳನಾದವನು **ಪೆರ್ಮಿವೆಱು** – ಪೆರ್ಮೆವಡೆ **ಪೆರ್ಚು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಆಧಿಕ್ಯ; ಕತ್ತರಿಸು **ಪೆರ್ಮೊಲೆ** – ದೊಡ್ಡ ಸ್ತನ **ಪೆರ್ಚುಂಬುರುಳ್** – ಹೆಚ್ಚುವ ಬಂಗಾರ, ವೃದ್ಧಿಸುವ ಐಶ್ವರ್ಯ **ಪೆರ್ಮೊೞಗು** – ಭಾರಿ ಗುಡುಗು **ಪೆರ್ಚುಗೆ** – ಹೆಚ್ಚಿಗೆ, ಅತಿಶಯ **ಪೆರ್ಮೋಡ** – ಪೆರ್ಮುಗಿಲ್ ಪೆರ್ವಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಹಂದಿ– **ಪೆರ್ಚುಗೆವಡೆ** – ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳು **ಪೆರ್ವ(ರ್ಬ)ಟ್ಟೆ** – ಹೆದ್ದಾರಿ **ಪೆರ್ಜನ** – ಪರಿದು+ಜಸ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಯಶಸ್ಸು **ಪೆರ್ವಡಹ** – ಜಡಿಮಳೆ **ಪೆರ್ಜೋಡೆ** – ಹಿರಿಯ ಸೂಳೆ **ಪೆರ್ದಂಡೆ** – ವಿಶಾಲವಾದ ದಡ **ಪೆರ್ವಡಿಯಱ** – ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ **ಪೆರ್ದಲೆ** – ದೊಡ್ಡ ತಲೆ **ಪೆರ್ವಡುಲಕೆ** – ಗಬ್ಬುನಾತ **ಪೆರ್ದಸಿ** – ದೊಡ್ಡ ಶೂಲ, ಗೂಟ **ಪೆರ್ವಡೆ** – ಪಿರಿದು+ಪಡೆ, ಭಾರಿ ಸೈನ್ಯ **ಪೆರ್ದಾರಿ** – ಹೆದ್ದಾರಿ **ಪೆರ್ವಣ್** – ದೆಪ್ಪನಾದ ಹಣ್ಣು ಪೆರ್ದಿದಿ – ಪಿರಿದು ತಿದಿ, ದೊಡ್ಡ ಚೀಲ **ಪೆರ್ವಯ್ತಂಗೊಳ್** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಂಕುಗೊಳ್ಳು **ಪೆರ್ದುಡುಗೆ** – ಭಾರಿ ಒಡವೆ **ಪೆರ್ವಲ** – ಪಿರಿದು+ಬಲ, ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ ಪೆರ್ದೆಪ್ಪ – ಪರಿದು+ತೆಪ್ಪ, ದೊಡ್ಡ ಹರಿಗೋಲು **ಪೆರ್ವಲೆ** – ದೊಡ್ಡ ಬಲೆ **ಪೆರ್ದೆರೆ** – ದೊಡ್ಡ ಅಲೆ **ಪೆರ್ವಱ³** – ದೊಡ್ಡ ಹರೆ (ವಾದ್ಯ) **ಪೆರ್ದೆವರ್** – ದೊಡ್ಡ ದಿಣ್ಣೆ **ಪೆರ್ವೞು** – ಪಿರಿದು ಪೞು, ದಟ್ಟ ಕಾಡು **ಪೆರ್ದೆಸೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ದೆಸೆ, ದೊಡ್ಡ ಅದೃಷ್ಟ **ಪೆರ್ಬಾವು** – ಹೆಬ್ಬಾವು, ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪ **ಪೆರ್ದೊಡವು** – ಪೆರ್ದುಡುಗೆ **ಪೆರ್ವಿಡಿ** – ಪಿರಿದು ಪಿಡಿ, ದೊಡ್ಡ ಹೆಣ್ಲಾನೆ **ಪೆರ್ದೊಡೆ** – ಭಾರಿ ತೊಡೆ **ಪೆರ್ವಿದಿರ್** – ಹೆಬ್ಬಿದಿರು, ದಟ್ಟ ಬಿದಿರ ಮೆಳೆ **ಪೆರ್ದೋಱ³** – ಪಿರಿದು ತೊರೆ, ದೊಡ್ಡ ನದಿ ಪೆರ್ವೀದಿ - ರಾಜಬೀದಿ ಪೆರ್ವೆಳಸು – ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ, –ಫಸಲು– **ಪೆರ್ನೆಣ** – ಹೆಚ್ಚನ ಕೊಬ್ಬು **ಪೆರ್ನೊರೆ** – ಹೆಚ್ಚಿ ನೊರೆ **ಪೆರ್ವೆಂಟೆ** – ದೊಡ್ಡ ಬೇಟೆ **ಪೆರ್ಬಂಟು** – ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ **ಪೆರ್ವೈತ್ತಿಕ** – ದೊಡ್ಡ ಪಿತ್ತವ್ಯಾಧಿ **ಪೆರ್ವೊದಱ್** – ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಪೊದೆ **ಪೆರ್ಬರಿ** – ಪಕ್ಕೆಯ ಮೇಲ್ಸಾಗ ಪೆರ್ಬಟಿ – ಪಿರಿದು ಪಟಿ, ದೊಡ್ಡ (ಬೆಲೆಬಾಳುವ) **ಪೆರ್ಪೊನಲ್** – ದೊಡ್ಡ ನದಿ **ಪರ್ವೊಳೆ** – ಪಿರಿದು+ಪೊಳೆ, ದೊಡ್ಡ ನದಿ ಬಟ್ಟೆ **ಪೆರ್ಜಲ** – ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ **ಪೆಲ್ಲಯಸು** – ತುಂಬು, ಆವರಿಸು **ಪೆರ್ಬುಣ್** – ದೊಡ್ಡ ಗಾಯ **ಪೆಸರ್** – ಹೆಸರು; ಪ್ರಸಿದ್ದಿ **ಪೆಸರಕ್ತರ** – ಹೆಸರಿನ ಅಕ್ಸರಗಳು **ಪೆರ್ಬುಲ** – ಹೆಬ್ಬುಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿ **ಪೆಸರಾಳ್** – ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಯೋಧ ಪೆರ್ಬುಸಿ – ಪಿರಿದು ಪುಸಿ, ದೊಡ್ಡ ಸುಳ್ಳು **ಪೆರ್ಬೆ(ರ್ವೆ)ಡೆ** – ದೊಡ್ಡ ಹೆಡೆ **ಪೆಸರಿಡು** – ಹೆಸರಿಡು; ನಾಮಕರಣಮಾಡು **ಪೆರ್ಮಗ)ಳ್)** – ಹಿರಿಯ ಮಗ(ಳು) **ಪೆಸರ್ಗಿಡು** – ಹೆಸರು ಕೆಡು, ಖ್ಯಾತಿ ಕುಂದು **ಪೆರ್ಮಡು** – ದೊಡ್ಡ ಮಡು **ಪೆಸರ್ಗೇಳ್** – ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳು ಪೆಸರ್ಗೊಳ್ – ಹೆಸರು ಪಡೆ; ಖ್ಯಾತಿಗೊಳ್ಳು **ಪೆರ್ಮನೆ** – ವಿಶಾಲವಾದ ಮನೆ **ಪೆರ್ಮರ** – ದೊಡ್ಡ ಮರ, ಹೆಮ್ಮರ **ಪೆಸರ್ಮ** – ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡು ಪೆಸರ್ವಡೆ - ಹೆಸರು ಪಡೆ; ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಪೆರ್ಮರುಳ್** – ದೊಡ್ಡ ಪಿಶಾಚಿ ಪೆರ್ಮರುಳ – ದೊಡ್ಡ ಮೂರ್ಖ **ಪೆಸರ್ವೆಱು** – ಪೆಸರ್ವಡೆ **ಪೆಸಱ್** – ಹೆಸರು ಕಾಳು **ಪೆರ್ಮರೆ** – ದೊಡ್ಡ ಜಿಂಕೆ ಪೆಸಱಗೆ – ಹೆಸರುಕಾಳಿನ ಮೊಳಕೆ **ಪೆರ್ಮಲೆ** – ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ **ಪೆರ್ಮಱವೆ** – ಮಹಾ ಮರೆವು; ಮೂರ್ಛೆ **ಪೆಳರ್ವಡು** – ಭಯಪಡು ಪೆರ್ಮಣಿ – ಭಾರಿ ಮಳೆ **ಪೆಳವಳಸು** – ಪೆಳ್ಳಳಿಸು, ಭಯಪಡು, ನಡುಗು **ಪೆರ್ಮಾತು** – ದೊಡ್ಡ ಮಾತು; ಗಂಭೀರ ನುಡಿ **ಪೆಳಱೆಸು** – ಹೆದರಿಸು

ಪೆಳಱು – ಭಯಪಡು; ಭಯ **ಪೆಱು** – ಹೆರು; ಹಡೆ; ನಿರ್ಮಿಸು; ಹೊರಸೂಸು; **ಪೆಕ್ಷನೆ** – ತಟಕ್ಕನೆ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟು **ಪೆಕ್ಟ(ಕ್ಷ)ಳಸು** – ಪೆಪ್ಪಳಿಸು, ಭಯಪಡು, **ಪೆಱುಕು** – ಹೆಕ್ಕು ನಡುಗು **ಪೆಱ³** – ಚಂದ್ರ **ಪೆಱಂಟೆ** – ನೇಗಿಲ ಗುಳ **ಪೆಱಿದಲೆಯ** – ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಲವನು, **ಪೆಱಕಣ್ಣೆಱವು** – ಹಿಂದಿನದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವುದು; **ಪೆಱಿನೊಸಲ್** – ಚಂದ್ರನಂತಹ ಹಣೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ನೆನಮ **ಪೆಱಗನೆ** – ಹಿಂದೆಯೇ **ಪೆಱಿೆಮುಣ** – ಚಂದ್ರನಂತಹ ಮುಖವುಳ್ಳವಳು **ಪೆಱಗಂ ತಗುಳ್** – ಬೆನ್ನಟ್ಟು **ಪೆಱಿಯಂಬು** – ಚಂದ್ರಾಕಾರದ ಬಾಣ **ಪೆಱಗಣ್ –** ಹಿಂಬದಿ **ಪೆಱಿವಣೆ** – ಪೆಱಿ+ಪಣೆ, ಪೆಱಿನೊಸಲ್ ಪೆಱಗಣ – ಹಿಂಬದಿಯ; ಹಿಂದೆ ಸಂಭವಿಸಿದ **ಪೆೞಕು** – ಜಗಳ **ಪೆಱಗನೇಱೆಸು** – ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹತ್ತಿಸು **ಪೆೞವ** – ಹೆಳವ, ಊನಗಾಲಿನವನು **ಪೆಱಗಾಗಿಸು** – ಹಿಂದೆ ಬೀಳಿಸು **ಪೆೞವಿ** – ಹೆಳವಿ, ಊನಗಾಲಿನವಳು ಪೆಱಗಾಗು – ಹಿಂದಾಗು, ಹಿಂದೆ ಬೀಳು **ಪೆೞವು** – ಊನಗಾಲು ಪೆಱಗಾಲ್ – ಹಿಂಗಾಲು, ಪ್ರಾಣಿಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲು **ಪೆೞವುಗೊಳ್** – ಕಾಲು ಊನಗೊಳ್ಳು **ಪೆಱಗಿಕ್ಕು** – ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸು. ಹಿಂದಿಡು; **ಪೆೞವೆ** – ಪೆೞವಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಸಿಸು **ಪೇಕುಆಗೊಳ್** – ಪೆಂಕುಳಿಗೊಳ್ ಪೇಚಕ - ಗೂಬೆ **ಪೆಱಗಿಡು** – ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಹಿಂದೆ ಇಡು ಪೆಱಗು – ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿ **ಪೇಜವಿತಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಡಿಗೆ **ಪೆಱಗುಗುಡು** – ಬೆನ್ನು ತೊರಿಸು, ಹಿಂದಿರುಗು **ಪೇಟ** – ಪೆಟ್ಟಿಗೆ **ಪೆಱಗುಗೆಯ್** – ಹಿಂದಿರುಗು; ಕಡೆಗಣಿಸು **ಪೇಟಕ** – ಸಮೂಹ **ಪೆಱಗೆ** – ಹಿಂಬದಿಗೆ; ಹೊರಗೆ; ಆನಂತರ; ಹಿಂದೆ **ಪೇಡಿ** – ಹೇಡಿ **ಪೇನ್** – ಹೇನು, ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಹುಳು **ಪೆಱಗೆಡೆ** – ಹಿಂದೆ ಬೀಳು, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು **ಪೆಱಗೇರಿಸು** – ಪೆಱಗನೇಱಿಸು **ಪೇಪಂದಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿ; ಹೇಲು ತಿನ್ನುವ ಹಂದಿ ಪೆಱಗೇಱು – ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹತ್ತು; ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ **ಪೇರಡಗು** – ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಾಂಸ ಕುಳಿತುಕೊ ಪೇರಡವಿ – ದಟ್ಟ ಕಾಡು **ಪೇರಡಿ** – ದೊಡ್ಡ ಪಾದ; ನಾಯಿ **ಪೆಱತು** – ಮತ್ತೊಂದು; ಬೇರೆ ಪೆಱತೆ(ದೆ)ಗೆ – ಹಿಂದೆಗೆ, ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು **ಪೇರಡ್ಡ** – ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಿಕೆ **ಪೇರಣಿ** – ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ **ಪೆಱತೊರ್ವ** – ಬೇರೊಬ್ಬ **ಪೆಱನ್** – ಬೇರೆಯವನು, ಅನ್ಯ **ಪೇರರ್ವಿ** – ಪಿರಿದು+ಅರ್ವಿ, ದೊಡ್ಡ ತಡಸಲು **ಪೆಱನಡು** – ಹಿಂದೆ ಸರಿ **ಪೇರಱೆಕೆ** – ಅತಿಶಯ ಖ್ಯಾತಿ **ಪೆಱನಾಡು** – ಬೇರೆಯ ದೇಶ **ಪೇರಾನೆ** – ಭರಿಯಾದ ಆನೆ ಪೆಱಹಿಂಗಿಸು – ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಪೇರಾವೆ** – ದೊಡ್ಡ ಆಮೆ **ಪೆಱಹಿಂಗು** – ಹಿಂದೆ ಸರಿ; ನಿವಾರಿಸು; **ಪೇರಾಲ** – ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರ ಪೇರಾಳ್ – ದೊಡ್ಡ ಶೂರ ಪರಿಹಾರಗೊಳ್ಳು **ಪೆಱಪೆಱಗಂ** – ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆಯೇ **ಪೇರೀಳೆ** – ಹೇರಿಳೆ **ಪೆಱಮೆಟ್ಟಾ** – ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗು **ಪೇರುರ** – ವಿಶಾಲವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ **ಪೆಱರ್** – ಬೇರೆಯವರು, ಅನ್ಯರು **ಪೇರುರಿ** – ದೊಡ್ಡ ಉರಿ **ಪೆಱವಕ್ತ** – ಹಿಂಭಾಗ **ಪೇರೆಳ್ತು** – ದೊಡ್ಡ ಎತ್ತು **ಪೆಱವು** – ಬೇರೆಯವು ಪೆ**ರೊಕ್ಕಲ್** – ಹಿರಿಯ ವಂಶ **ಪೇರೊಡಲ್** – ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ, –ದೇಹ– **ಪೆಱವು೪** – ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊ; ಬೇರೆಯ **ಪೇರೊಟ್ಟೆ –** (ಪಿರಿದು+ಒಟ್ಟೆ) ದೊಡ್ಡ ಒಂಟೆ ಜಾಗ(ದಲ್ಲಿ) **ಪೆಱವೆಣ್** – ಪರಸ್ತ್ರೀ **ಪೇಲ್** – ಮಲ, ಅಮೇಧ್ಯ **ಪೆಱವೋಗು** – ಹಿಂದೆ ಹೋಗು ಪೇಶಲ – ಸುಂದರವಾದ **ಪೆಱಸಾರ್** – ಹಿಂದೆ ಸಾರು, –ಹೋಗು– **ಪೇಶಿ** –ಮಾಂಸ **ಪೆಱಸಾರ್ಚು** – ಹಿಂಜರಿಯಿಸು **ಪೇಸಿಕೆ** – ಹೇಸಿಕೆ; ಅಸಹ್ಯ ಪೆಱೆಸು – ಹೆರಿಸು, ಹೆರಿಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು **ಪೇಸು** – ಜುಗುಪ್ಸೆಪಡು

ಪೇಸುಗೆ – ಜಿಗುಪ್ಸೆ **ಮೊಂಜೂಜಿ** – ಹೊನ್ನಿನ ಸೂಜಿ **ಪೊಂಜೊನ್ನಅಗೆ** – ಚಿನ್ನದ ಬಿಂದಿಗೆ **ಪೇಸುತಪ** – ಜಿಗುಪ್ಪೆ ತರುವ ತಪಸ್ಸು **ಪೇಸುಪತ** – ಹೊಲಸು **ಹೊಂದಗಡು** – ಚಿನ್ನದ ತಗಡು **ಪೇಸೇೞ್** – ಜಿಗುಪ್ಪೆಯುಂಟಾಗು **ಪೊಂದಳರ್** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಚಿಗುರು ಪೇಆಗೆ – (ಪೇಟಕಾ) ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಬುಟ್ಟಿ **ಹೊಂದಾಮ(ವ)ರೆ** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ತಾವರೆ **ಪೇಱು** – ಹೇರು; ಹೊರೆ **ಹೊಂದು** – ಸೇರು; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು; ಮರಣಹೊಂದು **ಪೊಂದೆರೆ** – ಜರತಾರಿಯ ತೆರೆ **ಪೇೞ್** – ಹೇಳು; ನಿರೂಪಿಸು; ಆಜ್ಲೆಮಾಡು **ಪೇೞಿಪಡು** – ಹೇಳಲ್ಪಡು **ಪೊಂದೊಡರ್** – ಹೊನ್ನಿನ ಕಾಲಂದುಗೆ **ಪೇಟಿ** – ಬುಟ್ಟಿ, ಹೆಡಿಗೆ **ಪೊಂದೊಡವು** – ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ ಪೇಟೆಸು - ಹೇಳಿಸು, ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಹೊಂದುಡಿಗೆ** – ಪೊಂದೊಡವು **ಪೇೞ್ತಿ** – ಹೇಳಿಕೆ; ಅಪ್ಪಣೆ **ಹೊಂಪುಟೆ** – ಹೆಚ್ಚಿಕೆ; ರೋಮಾಂಚ; ಉತ್ಸಾಹ **ಪೇೞ್ತಿಗೇಳ್** – ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊ **ಪೊಂಪುಟೆಗೊಳ್** – ಸಂತಸಗೊಳ್ಳು **ಪೈತಿ(ತ್ತಿ)ಕ** – ಪಿತ್ತಸಂಬಂಧಿ **ಪೊಂಪುಟೆವಡೆ** – ಪೊಂಪುಟಿಗೊಳ್ **ಪೈಶಂಗಿತ** – ನಸುಹಳದಿ **ಪೊಂಪುಟೆವೆಱು** – ಪೊಂಪುಟಿಗೊಳ್ **ಪೈಶಾಚ(ಚಿ)ಕ** – ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, **ಹೊಂಪುಟಿವೋಗು** – ಅಧಿಕವಾಗು; ಚೆನ್ನಾಗು; ದೆವ್ವಬಡಿದವನು ವ್ಯಾಪಿಸು **ಪೈಶೂನ್ಯ** – ಚಾಡಿಮಾತು **ಹೊಂಪುಟಿಸು** – ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳು **ಹೊಂಕ** – ಗರ್ವ; ಉತ್ಸಾಹ; ವಿಕಾಸ **ಹೊಂಬಕ್ಕರಿ(ರ)ಕೆ(ಗೆ)** – ಚಿನ್ನದ ರಕ್ಷಾಕವಚ **ಹೊಂಕಂಗಿಡಿಸು** – ಅಹಂಕಾರಮರ್ದನಮಾಡು **ಹೊಂಬಟ್ಟ** – ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟ (ಬಾಸಿಗ) **ಹೊಂಕಮಗೆಡು** – ಅಹಂಕಾರಭಂಗವಾಗು **ಹೊಂಬಟ್ಟು** – ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ವರ್ತುಲ **ಹೊಂಗಡಗ** – ಚಿನ್ನದ ಕಡಗ **ಪೊಂಬಟ್ಟೆ** – ಪೀತಾಂಬರ **ಹೊಂಗವಚ** – ಚಿನ್ನದ ಕವಚ **ಹೊಂಬಡಲಗೆ** – ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆ **ಹೊಂಗವಡಿಕೆ** – ಚೆನ್ನದ ಕವಡಿಕೆ, ಒಂದು ಆಭರಣ **ಪೊಂಬಡೆ** – ಚಿನ್ನವನ್ನು ಗಳಿಸು **ಹೊಂಗವಳಗೆ** – ಚಿನ್ನದ ಕವಳಿಗೆ, ಚಿನ್ನದ ಸಣ್ಣ **ಹೊಂಬಣ್ಣ** – ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ ಅಡಕೆಲೆ ಪೆಟ್ಸಿಗೆ **ಹೊಣಬರದ** – ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿ **ಹೊಂಗಳಂತಿಗೆ** – ಚಿನ್ನದ ಗಳಂತಿಗೆ, ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆ **ಹೊಂಬರಿಯಾಣ** – ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣ **ಹೊಂಗಳಶ(ಸ)** – ಚಿನ್ನದ ಕಳಶ **ಪೊಂಬಸದಿ** – ಚಿನ್ನದ ಬಸದಿ **ಹೊಂಗಱೆ** – ಚಿನ್ನದ ಗರಿ, ಬಾಣಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ಗರಿ **ಮೊಂಬಱುಗಲ್** – ಚಿನ್ನದ ದೋಣಿ **ಹೊಂಬೞಿದೊಂಗಲ್** – ಹೊಂಬಾಳೆಯ ಗೊಂಚಲು **ಹೊಂಗಾಲ** – ಚಿನ್ನದ ಗಾಲಿ **ಹೊಂಬಾದರಿ** – ಚಿನ್ನದ (ಬಣ್ಣದ) ಪಾದರಿ ಹೂ **ಹೊಂಗಿಂಡಿ** – ಹೊನ್ನಿನ ಗಿಂಡಿ **ಮೊಂಬಾಳೆ** – ಹೊಂಬಾಳೆ, ಅಡಕೆತೆಂಗುಗಳ **ಹೊಂಗಿಸು** – ಹಿಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡು ಹೂಗೊಂಚಲು **ಹೊಂಗು** – ಉಬ್ಲು; ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು; ಸೊಕ್ಕು **ಪೊಂಗುನೂಲ್** – ಅರಿಸಿನದ ದಾರ **ಹೊಂಬಾಱಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಳೆಗಿಡ, ಹಣ್ಣು **ಹೊಂಗುಪ್ಪಸ** – ಜರಿಯ ರೇಷ್ಮೆ ಕುಪ್ಪಸ **ಹೊಂಜಿಸಿಲ್** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಬಿಸಿಲು **ಹೊಂಗುಱವ** – ಚಿನ್ನದ ದ್ವೀಪ **ಪೊಂಬುಲ** – ಹಳದಿ ಪಟ್ಟೆಯ ಹುಲಿ **ಪೊಂಗೆಜ್ಞೆ** – ಚಿನ್ನದ ಗೆಜ್ಜೆ **ಪೊಂಬುಅಸಮ್ಮ** – ಪೊಂಬುಲಿಯ ಚರ್ಮ **ಹೊಂಗೇದಗೆ** – ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಕೇದಗೆ **ಹೊಂಬೆಟ್ಟ** – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ಹೊಂಗೊಡ** – ಚಿನ್ನದ ಬಿಂದಿಗೆ **ಹೊಂಬೆತ್ತ** – ಹೊನ್ನಿನ ಬೆತ್ತ **ಹೊಂಗೊಡೆ** – ಚಿನ್ನದ ಕೊಡೆ **ಹೊಂಬೆಸ** – ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸ **ಹೊಂಗೋಂಟೆ** – ಚಿನ್ನದ ಕೋಟೆ **ಹೊಂಬೆಸಱ್** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಹೆಸರಬೇಳೆ **ಪೊಂಗೋಲ್** – ಚಿನ್ನದ ಕೋಲು **ಹೊಂಬೆಳಗು** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ **ಪೊಂಚು** – ಹೊಂಚುಹಾಕು **ಹೊಂಬೊಡೆಯ** – ಪೊನ್+ಪೊಡೆಯ, ಚಿನ್ನದ **ಹೊಂಜಗಲ** – ಚಿನ್ನದ ಜಗಲಿ ಬಸಿರಿನವನು, ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಹೊಂಜಲಗೆ** – ಪೊನ್+ಸಲಗೆ, ಚಿನ್ನದ ಸಲಾಕೆ **ಮೊಕ್ತರಣೆ** – ಹೊಕ್ಕರಣೆ, ಮಷ್ಕರಿಣಿ, ಕೊಳ **ಹೊಂಜಾಮರ** – ಚಿನ್ನದ (ಹಿಡಿಯುಳ್ಳ) ಚಾಮರ **ಪೊಕ್ಕಿಱೆ** – (ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದೊಳಕ್ಕೆ) ನುಗ್ಗಿ ಹೋರಾಡು **ಹೊಂಜಾಳಗೆ** – ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಚೀಲ **ಮೊಕ್ಕು** – ಹೊಕ್ಕು, ನೆಯ್ಗೆಯ ಅಡ್ಡ ಎಳೆ **ಪೊಂಜುರಿಗೆ** – ಚಿನ್ನದ ಕಠಾರಿ **ಪೊಕ್ಕು(ಕು೯)ೞ್** – ಹೊಕ್ಕಳು

ಪೊಕ್ಕುೞ ಪೂ – (ವಿಷ್ಣುವಿನ) ಹೊಕ್ಕುಳಿನ ಹೂ **ಪೊಟ್ಟೆವೋಗು** – ಟೊಳ್ಳಾಗು **ಪೊಗಡ** – ಪಗಡೆ ಮರ **ಪೊಡಕರಿಸು** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ; ಹೊರಹೊಮ್ಮು **ಮೊಗರ್** – ಕಾಂತಿ; ಉತ್ಸಾಹ; ಕೊಬ್ಬು **ಮೊಡರ್ –** ಅಲುಗಾಡು; ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು; **ಪೊಗರಲಗು** – (ಸಾಣೆಯಿಂದ) ಹೊಳೆಯುವ ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ಪೊಡರ್ಕೆ** – ಚಲನೆ **ಹೊಗರಿಟಿಸು** – ಗರ್ವವನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡು **ಹೊಡಪು(೯)** – ಚಲನೆ; ಅತಿಶಯತೆ; ಪ್ರತಾಪ; **ಮೊಗರೆ** – ಪೊಟರೆ; ಡೊಗರು ಉಬ್ಬುವಿಕೆ; ಆವೇಶ **ಪೊಗರೇೞ್** – ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲು **ಪೊಡರ್ಮಗುಂದಿಸು** – ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಕುಂದಿಸು **ಮೊಗರೊಗು** – ಪೊಗರೇೞ್ **ಪೊಡರ್ಮಗುಂದು** – ಶೌರ್ಯಗುಂದು **ಪೊಗರ್ವಟ್ಟು** – ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ **ಪೊಡರ್ಮಗಿಡು** – ಪೊಡರ್ಪುಗುಂದಿಸು **ಪೊಡರ್ಮಗೆಯ್** – ಶೌರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸು **ಪೊಗರ್ವಟ್ಟೆ** – ಹೊಳೆಯುವ ವಸ್ತ್ರ **ಮೊಗರ್ವಡು** – ಹೊಳಪು ಪಡೆ **ಪೊಡರ್ಪಡುಗು** – ಶಕ್ಕಿಗುಂದು **ಮೊಗರ್ವಡೆ** – ಪೊಗರ್ವಡು **ಪೊಡರ್ಮದೋಱ್ (ಱ)** – ಶಕ್ಕಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸು **ಹೊಗಸು** – ಬೆಳಗುಜಾವ **ಪೊಡರ್ಮದೆಱು** – ಆಧಿಕ್ಯ ಹೊಂದು **ಮೊಗೞ್** – ಹೊಗಳು, ಸ್ತುತಿಮಾಡು **ಮೊಡವಡು** – ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡು **ಮೊಗೞೆಸು** – ಸ್ಕುತಿಗೈಸು **ಪೊಡವಡಿಕೆ** – ನಮಸ್ಕಾರ **ಮೊಗೞುಅ** – ಹೊಗಳಿಕೆಯ ನುಡಿ **ಪೊಡವಿ** –(ಪೃಥುವಿ) ಭೂಮಿ **ಪೊಗೞೈ** – ಹೊಗಳಿಕೆ **ಮೊಡವಿಪತಿ** – ಭುಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಮೊಡವೀಶ** – ಪೊಡವಿಪತಿ **ಮೊಗೞಿತಿದಡೆ** – ಪೊಗೞಿ್ನವೆಱು **ಪೊಗೞ್ತಿವೆಱು** – ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಮೊಡೆ** – ಏಟುಕೊಡು; ಹೊಟ್ಟೆ; ತೆನೆ **ಮೊಗು** – ಒಳ ಸೇರು **ಪೊಡೆಗಿಚ್ಚು** – ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬೆಂಕಿ, ಜಠರಾಗ್ನಿ **ಹೊಗೆ** – ಹೊಗೆ, ಧೂಮ **ಪೊಡೆದುಂಬು** – ತೆನೆ ತುಂಬಿಕೊ **ಹೊಗೆಗುಡಿ** – ಹೊಗೆಯುಗುಳುವ (ದೀಪದ) ಕುಡಿ **ಪೊಡೆಯಲರ** – ಹೊಕ್ಕುಳಲ್ಲಿ ಹೂವಿರುವವನು, **ಮೊಗೆಗೊಳ್** – ಹೊಗೆ ಆವರಿಸು ವಿಷ್ಣು **ಹೊಗೆಗೊಳಸು** – ಧೂಪ ಹಾಕು **ಪೊಡೆಯಿಸು** – ಹೊಡೆಯಿಸು, ಹೊಡೆಯುವಂತೆ **ಪೊಗೆಮೊಗ** – ಹೊಗೆಯುಗುವ ಮುಖ **ಪೊಡೆವ(ಮ)ಡಿಸು** – ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಪೊಚ್ಚ** – ಹೊಚ್ಚ, ತೀರ ಹೊಸದಾದ; ತಪ್ಪು; **ಪೊಡೆವ(ಮ)ಡು** – ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡು ಪ್ರವಾಹ **ಪೊಚ್ಚಂಬೋಗು** – ಕಳಂಕ ಹೊಂದು; ಹುಸಿಯಾಗು **ಮೊಡೆವೆಱು** – ಹೊಡೆತವನ್ನು ಪಡೆ **ಮೊಡೆಸೆಂಡಾಡು** - ಹೊಡೆಯುವ ಚೆಂಡಾಟವಾಡು **ಮೊಚ್ಚ ಮೊಸ** – ತೀರ ಹೊಸತಾದ **ಪೊಚ್ಚಱ(ಱು)** – ಗೋಚರಿಸು; ಅಹಂಕಾರ **ಪೊಡೆಸೆಂಡು** – ಹೊಡೆಯುವ ಚೆಂಡು **ಮೊಚ್ಚಱತನ** – ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ **ಹೊಣರ್** – ಸೇರಿಕೊ, ಒಂದಾಗು; ವೃದ್ದಿಗೊಳ್ಳು; **ಮೊಚ್ಚಱೆಸು** – ಗೋಚರಿಸು; ಹೆಮ್ಮೆ ತೋರಿಸು ಪೈಪೋಟಿಮಾಡು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು **ಮೊಣರಳ** – ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗು **ಪೊಚ್ಚಱು** – ತೋರ್ಪಡು; ಸ್ಪುರಿಸು **ಪೊಣರ್ಕೆ** – ಹೋರಾಟ **ಪೊಚ್ಚಱುಗಿ(ಗೆ)ಡಿಸು** – ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಕುಂದಿಸು; **ಮೊಣರ್ಗಳನ** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಳಶ ಶೌರ್ಯಗುಂದಿಸು **ಮೊಣರ್ಚು** – ಸೇರಿಸು, ಜೊತೆಗೂಡಿಸು **ಪೊಚ್ಚಱುಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ಶೌರ್ಯಗುಂದು **ಪೊಟ್ಟಣವಾರಿ** – ಪೊಟ್ಟಣದ (ದೊನ್ನೆಯ) ನೀರು **ಹೊಣರ್ವಕ್ತಿ** – ಜೋಡಿಯಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕಿ, ಚಕ್ರವಾಕ **ಪೊಣ್ಣಿಸು** – ಹೊಮ್ಮಿಸು, ಉಂಟುಮಾಡು **ಪೊಟ್ಟಮುಡುಹ** – ಕುಸ್ಕಿಯ ಒಂದು ವರಸೆ **ಪೊಟ್ಟಳ** – ಪೊಟ್ಟಣ, ದೊನ್ನೆ ಮುಂತಾದವು **ಮೊಣ್ಣು** – ಹೊಮ್ಮು, ಹೊರಸೂಸು; ಸ<ಭ್ರಮಿಸು **ಮೊಟ್ಟಳಗೆ** – ಪೊಟ್ಟಣ; ಗಂಟು **ಪೊತ್ತಗೆ** – ಪುಸ್ಮಕ **ಪೊತ್ತಡಿ** – ಹಣದ ಚೀಲ **ಪೊಟ್ಟಳಸು** – ಉಬ್ಬು; ಗರ್ವಿಸು **ಮೊತ್ತಱ್** – ಹೊತ್ತಾರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ **ಮೊಟ್ಟುವಡೆ** – ಹೊಟ್ಟಿನಂತಾಗು; ವ್ಯರ್ಥವಾಗು **ಮೊಟ್ಟೆ** – ಹೊಟ್ಟೆ; ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆ **ಮೊತ್ತಾಱಿ** – ಹೊತ್ತಾರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ **ಪೊತ್ತಿಸು** – ಉರಿಯಿಸು **ಪೊಟ್ಟೆಗವಡಿಕೆ** – ದೊಡ್ಡ ಕವಡೆ **ಪೊಟ್ಟಿವಾಯ್** – ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರಿಸು; ರೆಪ್ಪೆ **ಪೊತ್ತು** – ಹತ್ತಿ ಉರಿ; ಸೀದು ಹೋದುದು ಅದುರುವಿಕೆ **ಪೊದಱ್ (ಱು)** – ಪೊದರು, ದಟ್ಟ ಪೊದೆ

ಹೊದಱುಗಟ್ಟು – ದಟ್ಟೈಸು **ಹೊಯ್ದು** – ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು; **ಪೊದಱುಗೊಳ್** – ದಟ್ಟವಾಗು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಹೊರ(ಜಿ)ಜೆ** – ದಪ್ಪವಾದ ಹಗ್ನ **ಪೊದೞ್** – ಹೊಮ್ಮು, ಪ್ರಕಟವಾಗು **ಪೊರಪಾಯ್** – ಹೊರಹೊರಡು **ಪೊದೞ್ತಿ** – ಮೂಡುವಿಕೆ; ಅತಿಶಯತೆ; ತೇಜಸ್ಸು **ಪೊರಸು** – ಹಗ್ಗದ ಮಂಚ **ಪೊದೞ್ತಿಗುಂದು** – ಅತಿಶಯತೆ ಕುಂದು **ಮೊರಳ್** – ಹೊರಳು; ಉರುಳು; ಜಾರು **ಮೊದೞ್ತಿವಡೆ** – ಅತಿಶಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಪೊರಳ್ಲು** – ಹೊರಳಿಸು **ಪೊದೞ್ತಿವೆಱು** – ಪೊದೞ್ಕ್ರೆವಡೆ **ಹೊರೆ** – ಪದರ; ಕೂಡಿರು; ರಕ್ಕಿಸು; ರಕ್ಷಣೆ; **ಮೊದೞ್ಜು** – ಉಂಟುಮಾಡು ಹತ್ಮಿರ; ಉತ್ಸಾಹ; ಕಿವಿಯ ತಮಟೆ **ಹೊದೆ** – ಹೊದೆದುಕೊ; ಬತ್ಕಳಿಕೆ; ಪೊದರು **ಪೊರೆದೋಱು** – ಪೊರೆ ಅಥವಾ ಪದರು **ಪೊದೆಗೆದಱು** – ಹರಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ಹೊದೆಯಿಸು** – ಹೊದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು; **ಪೊರೆಪು** – ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಪೊರೆಪುದೋಱು** – ಸಂಭ್ರಮಗೊಳ್ಳು ಹೊನ್ - ಲೋಹ; ಚಿನ್ನ; ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ **ಪೊರೆಯೆತ್ತು** – ಪದರ ಬಿಡಿಸು **ಮೊನಲ್** – ಹೊನಲು, ಪ್ರವಾಹ **ಪೊರೆಯೇಱೆಸು** – ಚಿಗುರಿಸು; ಉತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸು **ಮೊನಲ್ಲರಿ** – ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹರಿ; ನೀರಿನ ರಭಸದ **ಪೊರೆಯೇಱು** – ಉತ್ಸಾಹಿಸು; ತೀಕ್ಸ್ಡಗೊಳ್ಳು ಹರಿವು **ಪೊರೆವಿಡು** – ಪೊರೆಯನ್ನು ಕಳಚಿಕೊ **ಹೊನಲ್ವರಿಯಸು** – ಪ್ರವಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡು **ಪೊರೆವೋಗು** – ಉತ್ಸಾಹ ಕುಂದು **ಪೊನ್ನ ಬೆಟ್ಟು** – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರುಪರ್ವತ **ಮೊರ್ಕು೪** – ಹೋರಾಟ **ಪೊನ್ನಲರ್** – ಬಂಗಾರದ ಹೂ **ಮೊನ್ನಾಣ್ಮ** – ಹಣದ ಒಡೆಯ, ಕುಬೇರ **ಹೊರ್ದಿಸು** – ಹೊದ್ದಿಸು, ಸೇರಿಸು, ಲೇಪಿಸು **ಪೊರ್ದು** – ಸೇರು, ಹೊಂದಿಕೊ; ಸಮೀಪ **ಪೊನ್ನಾಯುಗ** – ಚಿನ್ನದ ಹಿಡಿಕೆ ಹೋಗು; ಪಡೆದುಕೊ **ಪೊನ್ನಾಯೋಗ** – ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಭರಣ **ಹೊರ್ದುಗೆ** – ಸೇರುವಿಕೆ; ಸಾಮೀಪ್ಯ **ಮೊನ್ಸೀರ್** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ **ಹೊರ್ದುಗೆವಡೆ** – ಸೇರಿಕೊ **ಹೊನ್ನುಗ** – ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ **ಪೊರ್ದುಗೆವೆಱು** – ಹತ್ತಿರ ಸಾರು **ಪೊನ್ನುಯ್ಯಲ್** – ಚಿನ್ನದ ಉಯ್ಯಾಲೆ **ಪೊಲ್** – ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕು **ಪೊನ್ಸ್ಗುಳ್ಣವಂ** – ಹಣವಂತ **ಪೊಲ** – ಹೊಲ, ಭೂಮಿ; ಕ್ಷೇತ್ರ; ಆಶ್ರಯ **ಮೊನ್ನೆ** – ಹೊನ್ನೆ ಮರ, ಮನ್ನಾಗ **ಮೊಲಂಜಿಗ** – ಹೊಲಬಿಗ, ದಾರಿ ತೋರಿಸುವವನು **ಮೊನ್ಸೆಱಿಯ** – ಪೊನ್ನಾಣ್ಮ **ಪೊಲಂಬು** - ಹೊಲಬು, ದಾರಿ; ರೀತಿ **ಮೊನ್ನೊಡೆಯ** – ಪೊನ್ನಾಣ್ಮ **ಪೊಲಂಬುಗಿಡಿಸು** – ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸು; **ಪೊನ್ನೊರೆ** – ಹೊಂಬಣ್ಣ **ಪೊಲಂಬುಗೆಡು** – ದಾರಿ ತಪ್ಸು; ದಿಕ್ಕು **ಪೊನ್ಸೊಱೆ** – ಚಿನ್ನದ ಒರೆ ತೋಚದಾಗು **ಪೊನ್ಸೋಲೆ** – ಚಿನ್ನದ ಓಲೆ **ಪೊಲಂಬುದಪ್ಪು** – ಪೊಲಂಬುಗೆಡು **ಪೊಪ್ಪುಕ** – (ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ) ಪೊದೆಯನ್ನು **ಮೊಲಗಿಡಿಸು** – ಪೊಲಂಬುಗಿಡಿಸು ಬಡಿಯುವುದು **ಮೊಲಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ಪೊಲಂಬುಗೆಡು **ಪೊಮ್ಡಗಿ(ದಿ)ಲ್** – ಚಿನ್ನದ ಗೋಡೆ **ಮೊಲತಿ** – ಹೊಲೆಯ ಹೆಂಗಸು **ಪೊಮ್ಮತ್ತಿ** – ಚಿನ್ನದ ಮಚ್ಛೆ **ಪೊಲನಾಗು** – ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳು **ಪೊಮ್ಮರೆ** – ಚಿನ್ನದ ಜಿಂಕೆ, ಕಾಂನಚಮೃಗ **ಪೊಲಮ(ಮೆ)ಚ್ಚು** – ತನ್ನ ಸ್ಥಳದ ಬಗೆಗಿನ **ಪೊಮ್ಮಱೆ** – ಚಿನ್ನದ ಮಳೆ ಅಭಿಮಾನ **ಪೊಮ್ನಾಡ** – ಚಿನ್ನದ ಉಪ್ಪರಿಗೆ **ಪೊಲನಾಗು** – ಆಶ್ರಯವಾಗು **ಪೊಮ್ಡೀನ್** – ಹೊಳೆಯುವ ತಾರಗೆ **ಪೊಲವಟ್ಲು** – ಹೊಲಗೇರಿ **ಮೊಯ್** – ಹೊಡೆ; ಸುರಿ; ಎರಕ ಹಾಕು; ಹೊಡೆತ **ಪೊಲವಾನಸೆ** – ಪೊಲತಿ **ಪೊಯ(ಯ)ಲ್** – ಹೊಡೆತ; ಹುಯ್ಯಲು **ಪೊಲಸಟ್ಟ ನಾಱು** – ಹೊಲಸಿನಿಂದಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ **ಪೊಯ್ಲು** – ಪೊಯಿಲ್ ವಾಸನೆ ಸೂಸು **ಪೊಯ್ದೀರ್** – ಸುರಿಯುವ ನೀರು ಹೊಲಸು - ಹೊಲಸು; ಅಮೇಧ್ಯ; ದೋಷ **ಪೊಯ್ಲಡೆ** – ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನು **ಪೊಲಸುನಾಱು** – ಪೊಲಸಟ್ಟಿ ನಾಱು **ಪೊಯಲ್ವೆಱು** – ಪೊಯ್ನಡೆ **ಪೊಲ** – ಪೊಲ್

ಪೊಸದಾಂಗುಡಿ – ಪೊಸದಳಿರ್ **ಪೊಲಸು** – ಹರಿದುದನ್ನು ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸೇರಿಸು **ಪೊಲೆ** – ಹೊಲಸಾದುದು; ಕೆಟ್ಟುದು; ಕಳಂಕ **ಮೊಸದಾವರೆ** – ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಳಿರುವ ತಾವರೆ **ಪೊಲೆಗಲಸು** – ಮೈಲಿಗೆ ಮಾಡು **ಮೊಸದುಗುಲ** – ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ **ಪೊಸದೇಸಿ(ಶಿ)** – ಹೊಸ ಬೆಡಗು **ಮೊಲೆಗೆಡು** – ಹೊಲಸಾಗು **ಮೊಲಗೇರಿ** – ಹೊಲೆಯರು ವಾಸಿಸುವ ಜಾಗ **ಪೊಸದೇಸೆಕಾರ್ತಿ** – ಏರುಜವ್ವನದ ಚೆಲುವೆ **ಮೊಸನನೆ** – ಹೊಸದಾದ ಮೊಗ್ಗು **ಪೊಲೆಬೂತು** – ಕ್ಬುದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪೊಸನವಿಲ್** – ನವಿಲ ಮರಿ **ಪೊಲೆಯ** – ಹೊಲೆಯ; ನೀಚ **ಪೊಸನಸೆ** – ಹೊಸದಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬೆದೆ **ಪೊಲೆವಟ್ಟು** – ಪೊಲೆ+ಪಟ್ಟು, ಹೊಲೆಗೇರಿ **ಪೊಲೆವೆಣ್** – ನೀಚ ಹೆಂಗಸು **ಮೊಸನೀರ್** – ಹೊಸದಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದ ನೀರು **ಪೊಲೆಸೂರುಳ್** – ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ **ಮೊಸನುಡಿ** – ಹೊಸ ಮಾತು, ಅಪೂರ್ವ ನುಡಿ **ಪೊಸನೂಲ್** – ಹೊಸದಾದ ದಾರ **ಪೊಲ್ಲ** – ಕೆಟ್ಟುದು; ಕೇಡು; ಹೀನವಾದುಸು **ಪೊಲ್ಲಾಗು** – ಕೆಡುಕಾಗು **ಮೊಸನೆತ್ತರ್** – ಹೊಸ ರಕ್ತ, ಬಿಸಿ ರಕ್ತ **ಹೊಲ್ಲಗೆಯ್** – ಕೇಡು ಮಾಡು; ಕೆಟ್ಯುದು ಮಾಡು **ಮೊಸನೆಲ್** – ಹೊಸ ಬತ್ತ **ಪೊಲ್ಲದು** – ಅಯೋಗ್ಯವಾದುದು, ಕೆಟ್ಟುದು **ಮೊಸನೇಣ್** – ಹೊಸ ಹಗ್ಗ **ಪೊಲ್ಲದುಗೆಯ್** – ಪೊಲ್ಲಗೆಯ್ **ಪೊಸನೇರಾಣಿ** – ಹೊಳೆಯುವ ಚಿನ್ನ **ಪೊಲ್ಲನುಡಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು **ಮೊಸಪಚ್ಚ** – ಹೊಳಪಿನ ಒಡವೆ **ಹೊಸಪಜ್ಞೆ** – ಹೊಸ ಹೆಜ್ಪೆ; ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಯ **ಪೊಲ್ಲಮಾತು** – ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು **ಪೊಲ್ಲಮಾನಸ(ಸಿ)** – ದುಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗುರುತು ಮೊಲ್ಲಮೆ – ಹೊಲಸು; ಕೆಟ್ಸತನ; ಕಳಂಕ **ಮೊಸಪಸಲೆ** – ಹಸಿ ಹುಲ್ಲು **ಪೊಲ್ಲಮೆಗಾಣ್** – ಕೆಟ್ಟುದನ್ನು ಕಾಣು **ಮೊಸಮೊಡೆ** – ಹೊಸದಾಗಿ ಮೂಡಿದ ತೆನೆ **ಪೊಲ್ಲಮೆಗೆಯ್** – ಕೆಟ್ಯುದನ್ನು ಮಾಡು **ಮೊಸಮೊೞ್ರರ್** – ಹೊಸ ಬೆಳಗು; ನವಯೌವನ **ಮೊಲ್ಲಂಗಿ** – ಕೆಟ್ಟ ಸನ್ಯಾಸಿ **ಪೊಸಬಣ್ಣ** – ಹೊಳೆಯುವ ಬಣ್ಣ **ಮೊಸ** – ಹೊಸ, ನೂತನ **ಮೊಸಜಜ್ಞಣಿಗೆ** – ಹೊಸ ಬೀಸಣಿಗೆ **ಪೊಸಂತಿಲ್** – ಹೊಸಿಲು **ಮೊಸಬೇಸಗೆ** – ಆರಂಭಗೊಂಡ ಬೇಸಗೆ **ಮೊಸಂಬ** – ಹೊಸಬ, ಅಪರಿಚಿತ **ಮೊಸಮಕರಂದ** – ಹೊಸದಗಿ ಅರಳಿದ ಹೂವಿನ ಹೊಸಕಿಟ್ಟಳ – ಹೊಸ (ಯೌವನದ) ಸೊಕ್ಕು ಮಕರಂದ **ಪೊಸಮದ** – ಏರುಂಜವ್ವವನದ ಸೊಕ್ಕು **ಮೊಸಗಂಮ** – ಹೊಸ ಸುವಾಸನೆ **ಮೊಸಗನ್ನಡ** – ಹೊಸ ಕನ್ನಡ **ಪೊಸಮದವಣಿಗ** – ಹೊಸದಾಗಿ **ಮೊಸಗಬ್ಲ** – ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ ಮದುವೆಯಾದವನು **ಹೊಸಕ(ಗ)ಕ್ತಲೆ** – ಹೊಸದಾಗಿ ಆವರಿಸುವ ಕತ್ತಲೆ **ಪೊಸಮದವಳಗೆ** – ಹೊಸದಾಗಿ **ಮೊಸಗಳಮೆ** – ಪೊಸ+ಕಳಮೆ, ಹೊಸ ಬತ್ತ ಮದುವೆಯಾದವಳು **ಮೊಸಗಾಡಿ** – ತಾಜಾ ಚೆಲುವು **ಪೊಸಮಸೆ** – ಹೊಸತಾಗಿ ಮಸೆದಿರುವುದು **ಮೊಸಗಾರ್** – ಆರಂಭದ ಮಳೆಗಾಲ, ಮುಂಗಾರು **ಪೊಸಮಿಸುನಿ** – ಹೊಳೆಯುವ ಚಿನ್ನ **ಮೊಸಗಾವರ** – ಹೊಸ ಸ್ವರ **ಪೊಸಮೀನ್** – ಹೊಸ ಮೀನು **ಪೊಸಗೆ(ಕೆ)ಂದಆರ್** – ಹೊಸ ಚಿಗುರು **ಪೊಸಮುತ್ತು** – ಹೊಸತಾದ ಮುತ್ತು **ಮೊಸಯಿಸು** – ಹೊಸತಾಗಿ ಮಾಡು; ದಚನೆ **ಮೊಸಗೆಂಮ** – ತಾಜಾ ಕೆಂಪು **ಮೊಸಗೆಲ್ಲ** – ಹೊಸ ಗೆಲವು **ಹೊಸರೂಪು** – ಹೊಸ ಚೆಲುವು **ಹೊಸಜವ್ವನ** – ಹೊಸ ಹರಯ, ಏರುಜವ್ವನ **ಮೊಸವಂದರ್** – ಪೊಸ+ಪಂದರ್, ಹೊಸ ಚಪ್ಪರ **ಪೊಸಜವ್ವನೆ** – ಹೊಸ ಹರಯದವಳು **ಮೊಸಜಾಗ** – ಪೊಸ+ಚಾಗ, ಹೊಸ ಪಚ್ಚೆ **ಮೊಸವಗೆ** – ಪೊಸ+ಬಗೆ, ಹೊಸ ರೀತಿ **ಮೊಸಜಾದಿ** – ಅದೇ ಅರಳಿದ ಜಾಜಿ **ಮೊಸವಟ್ಟ** – ಪೊಸ+ಪಟ್ಟ, ಹೊಸ ಪೀಠ, ಹೊಸತಾದ ಬಾಸಿಂಗ **ಪೊಸತಿಕ್ಕು** – ಪೊಸತಂ+ಇಕ್ಕು, ಹೊಸದಕ್ಕೆಂದು **ಮೊಸವಣ್** – ಪೊಸ+ಪಣ್, ತಾಜಾ ಹಣ್ಣು **ಮೊಸತು** – ಹೊಸತು, ನವೀನವಾದುದು **ಮೊಸವಸೆ** – ಪೊಸ+ಪಸೆ, ಹೊಸತಾದ ಹಸೆ **ಮೊಸತೇರ್** – ಹೊಸ ರಥ **ಪೊಸವಳಕು** – ಪೊಸ+ಪಳಿಕು, ಹೊಸ ಸ್ಪಟಿಕ **ಹೊಸವಾಣತಿ** – ಹಸಿ ಬಾಣಂತಿ **ಮೊಸದಆ೦ಬ** – ಹೊಸ ವಸ್ತ

ಮೊಸದಆರ್ – ಹೊಸ ಚಗುರು

ಹೊಸವಾವುಗೆ – ಪೊಸ+ಪಾವುಗೆ, ಹೊಸ **ಮೊಱದಡಿ** – ಪೊಱ+ತಡಿ, ಆಚೆಯ ದಡ ಪಾದರಕ್ಷ್ಮೆ **ಪೊಱಪಚ್ಚ** – ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ; ಹೊರ ವೇಷ **ಮೊಸವಾಸಣಿಗೆ** – ಪೊಸ+ಬಾಸಣಿಗೆ, ಹೊಸತಾದ **ಪೊಱಪೊಣ್ಣು** – ಹೊರಹೊಮ್ಮು, ಹೊರಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮು **ಪೊಱಮಡಿಸು** – ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು **ಮೊಸವಾಸಿಗ** – ಪೊಸ+ಬಾಸಿಗ, ಹೊಸ ಹೂಮಾಲೆ **ಪೊಱಮಡು** – ಹೊರಬರು; ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು **ಪೊಸವಿಲ್** – ಹೊಳೆಯುವ ಬಿಲ್ಲು **ಮೊಱಮಾಱು** – ಪಲಾಯನಮಾಡು; ನಿತಂಬ **ಮೊಸವಿಸಿಲ್** – ಎಳೆ ಬಿಸಿಲು **ಪೊಱಮುಯ್ಲು** – ಭುಜದ ಹೊರಭಾಗ **ಮೊಸವೆಣ್** – ಹೊಸ ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣು **ಪೊಱವಾ(ಪಾ)ಯ್** – ಹೊರಚಾಚು **ಮೊಸವೆಕ್ಸು** – ಪೊಸ+ಬೆಳ್ಳು, ಅಚ್ಚ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ **ಪೊಱವೀಡು** – ಊರ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿನ ಬೀಡು **ಹೊಸವೇಟ** – ಪೊಸ+ಬೇಟ, ಹೊಸ ಪ್ರಣಯ **ಮೊಱವೊಱಸು** – ಪೂಱ+ಪೂಱಸು, (ಮನೆಯೊಳಗೆ **ಪೊಸವೇಟಕಾಱ(ತಿ೯)** – ಹೊಸ ಪ್ರೇಮಿ ಬರಬಾರದ ಪಕ್ಷಿ) ಪಾರಿವಾಳ; **ಮೊಸವೊಗರ್** – ಪೊಸ+ಪೊಗರ್, ಹೊಸ ಕಾಂತಿ ತಿರಸ್ಕಾರಯೋಗ್ಯವಾದುದ<u>ು</u> **ಮೊಸವೊನ್** – ಮಿರುಗುವ ಚಿನ್ನ **ಪೊಱವೊೞಲ್** – ಊರ ಹೊರವಲಯ **ಮೊಸವೊನಲ್** – ಪೊಸ+ಪೊನಲ್, ಹೊಸತಾಗಿ **ಪೊಱಸು** – ಪಾರಿವಾಳ ಹರಿದು ಬರುವ ಪ್ರವಾಹ **ಮೊಱು** – ಹೊರು, ಭಾರ ತೆಗೆದುಕೊ; ಜವಾಬ್ದಾರಿ **ಮೊಸವೋರ್ತ** – ಪೊಸ+ಪೋರ್ತ, ಹೊಸ ಯುದ್ಧ **ಮೊಸೆ** – ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆ; ಕಿವಿಚು, ಹೊಸಕು; **ಪೊಱ³** – ಹೊರೆ; ಭಾರ; ಜವಾಬ್ದಾರಿ **ಮೊಱ³ಕಾಱ** – ಹೊರೆ ಹೊತ್ತವನು ಕಡೆಗೋಲು; ಕಡೆ ಹೊನೆ(ಸ)ಯನು - ಹೊಸೆ, ಹೆಣೆ, ಸೇರಿಸು; **ಪೊಱಿಗಟ್ಟು** – ಹೊರೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟು ಮೊಸರಿನಂತೆ ಕಡೆ **ಪೊಱಿವಾರಕ** – ಭಾರ ವಹಿಸುವುದು; ಭಾರದ **ಪೊಳ(೦)ಕು** – ಮಿರುಗು; ಅಗಿದು ತಿನ್ನು; ಮೆಲುಕು ವ್ಯಾಪ್ಡ್ನಿ **ಮೊೞಕು** – ಸಹಜ ಆಕಾರ **ಪೊಳಕಿಸು** – ಮೆಲುಕು ಹಾಕು **ಮೊೞಲ್** – ಪಟ್ರಣ **ಪೊಳ(ಳೆ)ಮ** – ಹೊಳಪು, ಕಾಂತಿ **ಪೊೞಲಚ** – ನಗರವಾಸಿ **ಪೊಳಪೇಱು** – ಹೆಚ್ಚು ಕಾಂತಿಯುಕ್ಕವಾಗು **ಪೊೞಲೊಡೆಯ** – ಊರಿನ ಯಜಮಾನ **ಮೊಳೆ** – ಹೊಳೆ, ಮಿರುಗು; ಹೊಯ್ದಾಡು **ಪೊಱಲ್ತೀದಿ** – ನಗರದ ಬೀದಿ **ಪೊೞೆ** – ನದಿ **ಪೊಳೆಪಿಡು** – ಮಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡು **ಪೊಳಿಪುವಡೆ** – ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ಪೊೞಿಗಟ್ಟು** – ನದಿಯಾಗಿಸು **ಮೊಳೆವಾಳ್** – ಪೊಳೆ+ಬಾಳ್, ಹೊಳೆಯುವ ಕತ್ತಿ **ಪೊೞಿಮೆಟ್ಟು** – ಪೂಜೆಗಾಗಿ ನೀರಿಗೆ ಇಳಿ **ಪೊಳ್ನುಡಿ** – ತಿರುಳಿಲ್ಲದ ಮಾತು **ಪೊೞ್ತ** – ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆ **ಪೊೞ್ತಡು(ಡೆ)** – ಹೊತ್ತಾರೆ, ಬೆಳಗು **ಮೊಕ್ಶರ** – ತೊಸಕಲು ಮರ **ಮೊೞ್ಱ್ (ಱಿ)** – ಹೊತ್ತಾರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ **ಪೊಳ್ಳು** – ಒಳಗು ಗಟ್ಟಿಯಲ್ಲದುದು, ತೊಸಕಲು **ಪೊೞ್ತು** – ಹೊತ್ತು, ಸಮಯ; ಸೂರ್ಯ **ಪೊಳ್ಬುಮರ** – ಪೊಳ್ಯರ **ಪೊಳ್ಣಿವಂದಿ** – ಓಡುವ ಹಂದಿ **ಪೊಟ್ಲುಗಳೆ** – ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡು **ಮೊಱಅಡಿ** – ಅಡಿಯ (ಹೆಜ್ಜೆಯ) ಮೇಲುಭಾಗ **ಪೊೞ್ರಾಮೋಗು** – ಕಾಲ ಮುಂದೆ ಸಾಗು **ಪೊಱಂಡಿ** – ಗೂನು ಹೆಂಗಸು **ಮೋ** – ಹೋಗು, ಮುಂದೆ ಸಾಗು; **ಮೊಱಕಣ್** – ಹೊರಗಿನ ಕಣ್ಣು ನಿವಾರಣೆಗೊಳ್ಳು; ಸಾಯು **ಪೋಂತು** – ಹೋತ **ಮೊಱಕು೪** – ಆಶ್ರಿತನಾದವನು **ಪೊಱಕೆ(ಗ)ಯ್** – ಕೈಯ ಹೊರಭಾಗ **ಪೋಗಾಡು** – ನೀಗಿಕೊ **ಮೊಱಗಣ್** – ಹೊರಭಾಗ **ಮೋಗು** – ಹೋಗು; ಹೋಗುವಿಕೆ **ಪೊಱಗಣಂ** – ಹೊರಗಿನವನು **ಮೋಗೊದೆ** – ದೂರ ಹೋಗುವಂತೆ ಒದೆ **ಮೊಱಗು** – ಹೊರಭಾಗ; ಹೊರತಾದುದು **ಪೋಡು(೦)ಗಾಱ** – ಸೌದೆ ಕತ್ತರಿಸುವವನು **ಮೊಱಗಿಕ್ಕು** – ಹೊರಗಿಡು, ಹೊರತುಗೊಳಿಸು; **ಮೋತ** – ಹಡಗು; ಮರಿ ತ್ಯಜಿಸು **ಪೋತ(ಕ)** – ಮರಿ **ಮೊಱಗೆ** – ಹೊರಗೆ **ಪೋತರ್** – ಹೋಗು; ಹೊರಬರು **ಬೊಱತು** – ಹೊರತಾದುದು, ಬೇರೆಯಾದುದು **ಪೋತ್ರ** – ಹಂದಿ; ನೇಗಿಲು; ಮೂತಿ **ಮೊಱತೆಗೆ** – ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆ **ಮೋಪು** – ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದು

ಪ್ರಕಟಂಬೆಱು – ಪ್ರಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳು **ಪೋಬರವು** – ಹೋಗಿಬರುವುದು **ಪೋಬಟೆ** – ಹೋದ ದಾರಿ **ಪ್ರಕಟತ** – ಕಾಣಿಸಿದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ **ಪೋರ್** – ಕಾದು; ಸ್ಪರ್ಧಿಸು; ಹೋರಾಟ; ತೂತು **ಪ್ರಕಟಸು** – ತೋರ್ಪಡಿಸು **ಪೋರಗ** – ಒಂದು ಆಯುಧ ಪ್ರಕಟೀಕರಣ – ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು **ಪೋರಟೆ** – ಕಾಳಗ **ಪ್ರಕಟೀಕೃತ** – ಸುವ್ಯಕ್ತವಾದ **ಮೋರಿಸು** – ಹೋರಾಡಿಸು **ಪ್ರಕರ** – ನಿಕರ, ಗುಂಪು **ಪ್ರಕಷ೯** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ **ಪೋರ್ಕು೪** – ಹೋರಾಟಗಾರ; ಪ್ರಣಯಕಲಹ; ಜಗಳಗಂಟ; ಹೋರಾಟ **ಪ್ರಕಾಂಡಕ** – ತುದಿಯಿಂದ ಬರಬರುತ್ತ **ಪೋರ್ಕುಳಯಾಗು** – ಕಲಹವುಂಟಾಗು ದಪ್ಪಗೊಳ್ಳುವ ಹಾರ **ಪೋರ್ಕುಳಯಾಡು** – ಹೋರಾಟ ನಡೆಸು **ಪ್ರಕಾರ** – ರೀತಿ **ಪೋರ್ಕುಆಯಿಕ್ಕು** – ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸು **ಪ್ರಕಾಶ** – ಕಾಂತಿ, ಹೊಳಮ **ಪೋರ್ಕುಳವಕ್ಕಿ** – ಜಗಳಗಂಟ ಹಕ್ಕಿ, ಕೋಗಿಲೆ **ಪ್ರಕೀರ್ಣ** – ತುಂಬಿದ **ಪ್ರಕೀರ್ಣಕ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕದ ಹೆಸರು; **ಶೋರ್ತ** – ಯುದ್ದ, ಕಲಹ **ಪೋರ್ತಂಗೊಳ್** – ಹೋರಾಟ ಮಾಡು (ಜೈನ) ಮೂರು ಬಗೆಯ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ **ಪೋರ್ಮಿ** – ಪ್ರೇಮ ಕಲಹ ಒಂದು; (ಜೈನ) ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೇಕದ **ಪೋಲ್** – ಸಾದೃಶ್ಯ ಹೊಂದಿರು ಜ್ಯೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಪ್ರಕಂಪಿತ** – ಕೆರಳಿದ **ಮೋಲಸು** – ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡು **ಪ್ರಕೃತ** – ಪ್ರಸ್ತುತ **ಮೋಲ್ತೆ** – ಹೋಲಿಕೆ, ಸಾದೃಶ್ಯ **ಮೋಲ್ವೆ** – ಪೋಲ್ಕೆ **ಪ್ರಕೃತಿ** – ವಸ್ತುವಿನ ಮೂಲರೂಪ; ಸಹಜಸ್ವಭಾವ; **ಪೋಲ್ವವೆಱು** – ಹೋಲಿಕೆ ಹೊಂದಿರು ಮಂತ್ರಿ; ಪ್ರಜೆಗಳು; (ಜೈನ) ಜೀವನಿಗೆ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಕರ್ಮ **ಪೋಳಗೆ** – ಹೋಳಿಗೆ, (ಸ್ಪೋಟಕ) ಬೊಕ್ಕೆ **ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧ –** (ಜೈನ) ಅಷ್ಟವಿಧಕರ್ಮಗಳು **ಮೋೞ್** – ಸೀಳು; ಬಿರುಕುಬಿಡು; ತುಂಡು ಮಾಡು; ತುಂಡು; ಮರದ ಪೊಟರೆ ತಮಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ **ಮೋಜಲ್** – ಮರದ ಪೊಟರೆ ಕರ್ಮಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು **ಪೋಜ್ಮರ** – ಟೊಳ್ಳು ಮರ **ಪ್ರಕೃಷ್ಟ** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ; ಮುಖ್ಯವಾದ **ಪ್ರಕೋಪ** – ರೋಷಾವೇಶ ಪೌರಂದರ – ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಪೌರಲೋಕ** – ಪುರಜನರು **ಪ್ರಕೋಷ್ಠ** – ಮೊಳಕೈಯಿಂದ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನವರೆಗಿನ **ಪೌರವ** – ಪುರುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಒಂದು ದೇಶ ಭಾಗ; ಮುಂಗೈ **ಪ್ರಕ್ರಮ** – ಕೆಲಸದ ಆರಂಭ **ಪೌರವಧು** – ಪಟ್ಟಣದ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಕ್ಷಾಲ(ಳ)ನ – ತೊಳೆಯುವುದು **ಪೌರಸ್ತ್ಯ** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ **ಪ್ರಕ್ಷಾಲ(ಳ)ನಂಗೆಯ್** – ತೊಳೆದು ಶುದ್ದಿಮಾಡು **ಪೌರಸ್ತೀ** – ಪೌರವಧು **ಪೌರುಷ** – ಮರುಷಸಂಬಂಧೀ; ಗಂಡಸುತನ ಪ್ರಕ್ಷಾಅ(೪)ತ – ತೊಳೆದ; ಶುದ್ದಿಗೊಂಡ **ಪ್ರಕ್ಷಾಲ(ಳ)ಸು** – ಪ್ರಕ್ಷಾಲ(ಳ)ನಂಗೆಯ್ **ಪವರೋಹಿತ್ಯ** – ಪುರೋಹಿತನ ಕೆಲಸ **ಪೌರ್ಣಮಾಸಿ** – ಹುಣ್ಣಿಮೆ **ಪ್ರಕ್ಷೇಪಣ** – ದೂರ ಸರಿಸುವುದು **ಪ್ರಕ್ಷೋಭ –** ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ; ಗೊಂದಲ **ಪೌರ್ಣಮೀದಿನ** – ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಪ್ರಕ್ಷೋಣಿಸು – ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವುಂಟಾಗು **ಪೌಲಸ್ತ್ಯ** – ರಾವಣ **ಪ್ರಖ್ಯಾತಿವೆಱು** – ಪ್ರಸಿದ್ದಿ ಹೊಂದು **ಪೌಲೋಮ** – ಪುಲೋಮೆಯ ಮಕ್ಕಳು **ಪ್ರಗಣಿತ** – ಕಾಣಿಸಿದ, ಗುಣಿಸಿದ; ಅತಿಶಯತೆ **ಪೌಲೋಮಿ** – ಪುಲೋಮನ ಮಗಳು; ಶಚೀದೇವಿ **ಪ್ರಗತ** – ಗಮನಿಸಿದ; ಅತಿಶಯವೆನಿಸಿದ **ಪೌಲೋ(ಕೋ)ಮೀಪತಿ** – ಶಚೀದೇವಿಯ ಗಂಡ, **ಪ್ರಗಲ್ಲ** – ಪ್ರೌಢ; ಪ್ರತಿಭಾವಂತ **ಪ್ರಗಲ್ಟತೆ** – ನೈಪುಣ್ಯ **ಪೌಷ್ಟಿಕಕ್ರಿಯಾ** – ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ ಪೌ**ಳೋ(ಲೋ)ಮಿ** – ಶಚೀದೇವಿ (ಪುಲೋಮನ **ಪ್ರಗೀತ** – ಹಾಡಲಾದ; ಗೀತೆ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ **ಪ್ರಗೀತಿ** – ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಗಳು) **ಪೌಷ್ಯಮಾಸ** – ಪುಷ್ಯಮಾಸ **ಪ್ರಗುಣ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣ **ಪ್ರಕಂಪನ** – ನಡುಗಿಸುವವನು; ಗಾಳಿ **ಪ್ರಗ್ರಹ** – ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಹಗ್ಗ ಪ್ರಕಟ – ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ **ಪ್ರಫಟ್ಟ(ನ)** – ಸಮಾರಂಭ, ಸನ್ನಿವೇಶ; ವಿಷಯ **ಪ್ರಕಟಂಮಾಡು** – ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸು **ಪ್ರಫಣ** – ಮೊಗಸಾಲೆ, ಅಂಗಳ

ಪ್ರಘಾತ – ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ **ಪ್ರಣಿಧಿ** – ಬೇಹುಗಾರ, ಬೇಹುಗಾರಿಕೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ; **ಪ್ರಚಂಡ** – ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ; ಪರಾಕ್ರಮಿ ಆನೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಮಾವುತ **ಪ್ರಣಿಪಾತ** – ನಮಸ್ಕಾರ; ಶರಣಾಗುವುದು **ಪ್ರಚಂಡೆ** – ಹಟಮಾರಿ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಚಯ – ಸಮೂಹ; ಏಳಿಗೆ **ಪ್ರಣಿಹಿತ** – ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ; ಸೇರಿಸಿದ **ಪ್ರಚಲಾಪ್ರಚಲಾ** – (ಜೈನ) ನಿದ್ರೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಣೀತ - ನಿರ್ದೆಶಿಸಿದ; ನೆರವೇರಿಸಿದ; ರಚಿತವಾದ **ಪ್ರ(ಣು)ಣೂತ** – ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಹೊಗಳಿದ ಪ್ರಭೇದ; ಪದೇ ಪದೇ ತೂಕಡಿಸುವುದು, ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ **ಪ್ರತತಿ** – ಸಮೂಹ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ನಿದ್ರೆ **ಪ್ರತರ** – ಗಾಢವಾದ; ವಿಸ್ಕಾರವಾದ **ಪ್ರತರಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ **ಪ್ರಚಲೆ –** (ಜೈನ) ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿದ್ರೆ, ನೋಡಿ ಆತ್ಮನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿ 'ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ' **ಪ್ರತಾನ** – ಗುಂಪು; ಕವಲುಗೊಂಡ ರೆಂಬೆಗಳು **ಪ್ರಚಳತ** – ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಾಪ – ಉಷ್ಣತೆ; ತೇಜಸ್ಸು; ಶೌರ್ಯ ಪ್ರಚುರ – ಅತಿಶಯವಾದ; ಗಾಢವಾದ **ಪ್ರತಾಪೋದಯ** – ಶೌರ್ಯದ ಏಳಿಗೆ ಪ್ರಚುರತೆ – ಆಧಿಕ್ಯ **ಪ್ರತಾಪೋಷ್ಣ –** ಪ್ರತಾಪ+ಊಷ್ಮ, ಶೌರ್ಯಪ್ರಖರತೆ ಪ್ರಚ್ಛದ – ಹಚ್ಚಡ; ಹೊದಿಕೆ; ಮಗ್ಗುಲು ಹಾಸಿಗೆ ಪ್ರತಾರಣ – ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು; ವಂಚನೆ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ – ಹೊದಿಸಿರುವ; ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಂಡ; **ಪ್ರತಾರಿಸು** – ವಂಚಿಸು ರಹಸ್ಯ **ಪ್ರತಿ** – ಸಮಾನ; ಪರ್ಯಾಯವಾದ **ಪ್ರಚ್ಣಾದನ** – ಮರೆಸಿರುವುದು **ಪ್ರತಿಕಾರ** – ಪ್ರತಿಯಾದ ಕ್ರಿಯೆ **ಪ್ರಜಾನುರಾಗ** – ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು **ಪ್ರತಿಕೂಲ** – ಎದುರು ದಡ; ವಿರುದ್ಧವಾದ **ಪ್ರಜಾಪತಿ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಪ್ರತಿಕೂಲದೈವ** – ಅನುಕೂಲಕರವಲ್ಲದ ಅದೃಷ್ಟ ಪ್ರಜಾಪಾಲನ – ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಿಕೆ **ಪ್ರತಿಕೂಲೋಕ್ತಿ** – ಅನುಕೂಲಕರವಲ್ಲದ ಮಾತು **ಪ್ರಜಾಸಂಬಂಧಾಂತರ** – (ಜೈನ) ಅತಿಬಾಲವಿದ್ಯಾ, **ಪ್ರತಿಕೃತಿ** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಪ್ರತಿಮೆ ಕುಲಾವಧಿ, ವರ್ಣೀತ್ತಮತ್ವ, ಪಾತ್ರತ್ವ, **ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣ –** (ಜೈನ) ಸಾಧುಗಳ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸೃಷ್ಟ್ಯಧಿಕಾರ, ವ್ಯವಹಾರೇಶಿತ್ವ, ಅವಧ್ಯತ್ವ, ಮೂಲಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪೂರ್ವಕ ನಿವೇದನ ಅದಂಡ್ಯತ್ವ, ಮಾನಾರ್ಹತ್ವ, **ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಂ** – ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ; ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಸಂಬಂಧಾಂತರ ಎಂಬ ಜೈನಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳು **ಪ್ರತಿಗ್ರಹ** – ದಾನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು; ಬ್ರಾಹ್ಮ್ರಣನ ಆರು **ಪ್ರಜೆ** – ಒಂದು ದೇಶದ ಜನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ **ಪ್ರತಿಘಾತ** – ಎದುರು ಹೊಡೆತ **ಪ್ರಜ್ಞ** – ಪಂಡಿತ **ಪ್ರಜ್ಞ<u>ಿ</u>ಪ್ತಿವಿದ್ಯೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆ **ಪ್ರತಿಘೋಷ** – ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಪ್ರಜ್ಞಲ(ಳ) – ಚಿನ್ನಾಗಿ ಉರಿಯುವ **ಪ್ರತಿಜ್ಣಂದ** – ಮತ್ತೊಂದರಂತೆಯೇ ಇರುವುದು **ಪ್ರಣತ** – ಬಾಗಿದ; ವಿಧೇಯವಾದ **ಪ್ರತಿಚ್ಛಂದನೆ** – ಮತ್ತೊಂದರಂತಿರುವಿಕೆ **ಪ್ರಣತಾರಾತಿ** – ಶತ್ರುಗಳಿಂದ **ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಜಯ** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಭಾರ** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತವನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಪ್ರಣತಿ – ಬಾಗುವಿಕೆ; ನಮಸ್ಕಾರ **ಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢ** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೈಗೊಂಡವನು **ಪ್ರಣಮ** – ಪ್ರಣವ, ಬೀಜಾಕ್ಷರ, ಓಂಕಾರ **ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ** – ಶಪಥ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ – ಶಪಥವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳು **ಪ್ರಣಯ** – ಹೆಣ್ಣು – ಗಂಡಿನ ಪ್ರೀತಿ; ವಿನಯ; ಆತ್ಮೀಯತೆ; ಗೌರವ– **ಪ್ರತಿದಿನಂ** – ನಿತ್ಯವೂ. ಅನುದಿನವೂ ಪ್ರಣಯಕೇಅ(೪) – ಸಂಭೋಗಕ್ರಿಯೆ **ಪ್ರತಿದಿವಸಂ** – ಪ್ರತಿದಿನಂ **ಪ್ರಣಯಾಲ೦ಜಿನಿ** – ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವಳು **ಪ್ರತಿದ್ದನಿ** – ಮಾರ್ದನಿ, ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಫಲನ **ಪ್ರಣಯಿನಿ** – ಪ್ರೇಯಸಿ **ಪ್ರತಿಧ್ವಾನ** – ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ **ಪ್ರಣವ** – ಪ್ರಣಮ, ಓಂಕಾರ **ಪ್ರತಿನಾದ** – ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ **ಪ್ರಣವೋತ್ಥ** – ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರದಿಂದ ಹೊರಟ; **ಪ್ರತಿನಿಧಾನ** – ಒಂದರ ಬದಲು ಹೊಸತನದಿಂದಾದ– ಮತ್ತೊಂದನ್ನಿರಿಸುವುದು ಪ್ರಣಾದ – ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದ, ಕೂಗು **ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ** – ವೈರಿಗಳ ಕಡೆ ಪ್ರಣಾಲ(ಳ)(ಳ) – ನೀರು ಹರಿಯುವ ಕಾಲುವೆ; **ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ** – ಗೌರವ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಮೂಢೆ – ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಾದವಳು ನೀರು ಹರಿದುಹೋಗುವ ದೋಣಿ–

ಪ್ರತಿಪತ್ಸಿ – ಸವತಿ **ಪ್ರತಿಲೇಖನು** – ಪ್ರತಿಲೇಖನ ಮಾಡು **ಪ್ರತಿವಾದಿ** – ವಾದಿಗೆ ಎದುರಾದವನು **ಪ್ರತಿಪದ್ದಿನ** – ಪ್ರತಿಪತ್+ದಿನ, ಪಾಡ್ಯಮಿ ಪ್ರತಿವಿತರ್ಕಿತ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿದ **ಪ್ರತಿಪನ್ನ** – ಸ್ವೀಕೃತವಾದುದು ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆ – (ಜೈನ) ಮಾಯಾಸೃಷ್ಟಿ,ಯನ್ನು **ಪ್ರತಿಪನ್ಸಿಕೆ** – ವಿವೇಕ **ಪ್ರತಿಪನ್ನಿಕೆಗಿಡು** – ವಿವೇಚನೆ ಕಳೆದುಕೊ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ **ಪ್ರತಿಪಾದುಕ** – ಸಣ್ಣ ಪೀಠ **ಪ್ರತಿವಿಷ** – ವಿಷನಿವಾರಕ **ಪ್ರತಿಷೇಧ** – ತಡೆ; ನಿವಾರಣೆ **ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ** – ಸಮರ್ಥನಯೋಗ್ಯ; ವಿವರಿಸುವ **ಪ್ರತಿಪಾಪ –** ಒಂದು ಪಾಪದ ಬದಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ – ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಪ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸು – ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳಿಸು; ದಕ್ಕಿಸಿಕೊ **ಪ್ರತಿಪಾಲತ** – ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ** – ಉನ್ನತಸ್ಥಾನ ಪ್ರತಿಪಾಅ(೪)ಸು – ಸಂರಕ್ಷಿಸು; ಆಳು, ದೊರೆತನ **ಪ್ರತಿಸಮಯಂ** – ಸದಾ ಕಾಲವೂ **ಪ್ರತಿಸರ** – ಕಂಕಣ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ – ಅಡ್ಡಿ; ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವಿಕೆ ಪ್ರತಿಹತ – ಮರು ಏಟು ತಿಂದ; ಸೋತ ಪ್ರತೀ(e)ಹಾರ(ಕ)(ರಿ) – ಪಡಿಯಱ, ಬಾಗಿಲು **ಪ್ರತಿಬಂಧಿನಿ** – ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾದುದು **ಪ್ರತಿಬದ್ದ** – ಸೇರಿರುವ, ಕೂಡಿರುವ ಕಾಯುವವನು ಪ್ರತೀಂದ್ರ - (ಜೈನ) ದೇವವರ್ಗ, ಭವನಿವಾಸಿ, ಪ್ರತಿಬಲ – ಸಮಾನ ಬಲವುಳ್ಳವನು ವ್ಯಂತರದೇವ, ಜ್ಯೋತಿದೇವ, ಕಲ್ಪವಾಸಿ **ಪ್ರತಿಜ೦ಬ** – ಪ್ರತಿರೂಪ **ಪ್ರತಿಜ೦ಜತ** – ಪ್ರತಿಫಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂದ್ರರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಇರುವ **ಪ್ರತಿಜ೦ಜಸು** – ಪ್ರತಿಫಲಿಸು ಕೆಳಗಿನವನು ಪ್ರತಿಬುದ್ದ – ಅರಳಿದ; ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ಪ್ರತೀಕಾರ – ನಿವಾರಣೆ; ಸೇಡು **ಪ್ರತಿಬೋಧನ** – ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವಿಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರಸಂಧಿ – ರಾಜನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ **ಪ್ರತಿಬೋಧಿಸು** – ಉಪದೇಶ ಮಾಡು ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಪ್ರತಿಭಾವತ್ವ** – ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಒಪ್ಪಂದ; ನೋಡಿ 'ಷೋಡಶಸಂಧಿ' ಪ್ರತಿಭೆ – ಹೊಳಪು; ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಜ್ಲಾನ; ಪ್ರತೀಕ್ಷಣ – ಎದುರು ನೋಡಿವುದು ನವೋನವೋನ್ಮೇಷಶಾಲಿನಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ **ಪ್ರತಿಮ** – ಸಮಾನ(ನಾದವನು) **ಪ್ರತೀಚಿ** – ಪಶ್ಚಿಮ, ಪಡುವಣದಿಕ್ಕು **ಪ್ರತೀತ** – ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಸಂತುಷ್ಟ **ಪ್ರತಿಮಲ್ಲ** – ಎದುರಾಳಿ ಮಲ್ಲ **ಪ್ರತಿಮಾನ** – ಹೋಲಿಕೆ; ಆನೆಯ ಎರಡು ದಂತಗಳ ಪ್ರತೀತಿ – ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ; ಸಂತೋಷ ಪ್ರತೀಯಮಾನ – ಕಾಣುವ, ತೋರುವ ನಡುವಣ ಭಾಗ **ಪ್ರತಿಮಾ(ನಿ)ಯೋಗ** – (ಜೈನ) ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಪ್ರತೀಹಾರಿ(ಕೆ) – ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವಳು ನಿಂತು ಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸು ಪ್ರತೋಅ(೪)(ಕೆ) – ರಾಜಬೀದಿ **ಪ್ರತಿಮಾರೂಪ** – ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗ **ಪ್ರತ್ಯ** – ಪ್ರಾಚೀನ **ಪ್ರತಿಮುಖ** – ಎದುರುಗಡೆ **ಪ್ರತ್ಯಂತ** – ಸಮೀಪ; ಪಾರ್ಶ್ವ **ಪ್ರತಿಮುಖರ** – ಮುಖಂಡ **ಪ್ರತ್ಯಂತಭೂಪಾಲಕ** – ನೆರೆರಾಜ್ಯದ ರಾಜ **ಪ್ರತಿಮೆ** – ಪುತ್ಥಳಿ; (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕನು **ಪ್ರತ್ಯಂತವಾಸ** – ಗಡಿನಾಡು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ದರ್ಶನ, ಪ್ರತ, ಸಾಮಯಿಕ, ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸ, ಸಚಿತ್ತ, **ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಮಾಣ** – ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿನ ಮರಾವೆ ರಾತ್ರಿಭೋಜನತ್ಯಾಗ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, **ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲ** – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಪ್ರಯೋಜನ **ಪ್ರತ್ಯಗ್ಣೂಧ** – ಪ್ರತ್ಯಕ್+ಭೂಧ, ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿ ಆರಂಭತ್ಯಾಗ ಪರಿಗ್ರಹತ್ಯಾಗ, ಅನುಮತಿತ್ಯಾಗ, ಉದ್ದಿಷ್ಟಾಹಾರತ್ಯಾಗ **ಪ್ರತ್ಯಗ್ರ** – ನವೀನವಾದ ಎಂಬ ಹನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಪ್ರತ್ಯನೀಕ** – ನಿವಾರಣೆ; ಶತ್ರು **ಪ್ರತಿರವ** – ಮಾರ್ದನಿ **ಪ್ರತ್ಯಭಜ್ಞಾನ** – ಗುರುತಿಸುವುದು **ಪ್ರತಿರೂಪ** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ತದ್ರೂಪ **ಪ್ರತ್ಯಭಜ್ಞೆ** – ಮತ್ತೆ ಗುರುತಿಸುವುದು **ಪ್ರತಿರೋಧಿಸು** – ತಡೆಯೊಡ್ಡು ಪ್ರತ್ಯಯ - ನಂಬಿಕೆ, ನಂಬಿಕೆಯುಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಲೇಖನ(ನೆ) – (ಜೈನ) ನಿತ್ಯವೂ ಭೂಮಿ, ಕಾರ್ಯ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಅರಿವು ಉಪಕರಣ ಮುಂತಾದುವನ್ನು **ಪ್ರತ್ಯಯಂಗೆಯ್** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು ಶುದ್ದಿಗೊಳಿಸುವುದು **ಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿ** – ಪ್ರತಿವಾದಿ

ಪ್ರತ್ಯವಾಯ – ಕೇಡು, ತೊಂದರೆ **ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ **ಪ್ರತ್ಯಹಂ** – ಪ್ರತಿ+ಅಹಂ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ – ತಿರಸ್ಕಾರ; (ಜೈನ) ಮುಂದೆ ಪಾಪ ಮೊದಲನೆಯದು, ನೋಡಿ 'ಅನುಯೋಗ' ಮಾಡದಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪ್ರಥಿತ – ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ; ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದುದು ಬಗೆಯ ಮೋಹನೀಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ** – ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ಬಲಗಡೆಯೆಡೆ ನೋಡಿ 'ಮೋಹನೀಯ' ಸುತ್ತು ಹಾಕುವುದು **ಪ್ರತ್ಯಾಗಮನ** – ಹಿಂತಿರುಗುವುದು **ಪ್ರದರ** – ಬಾಣ **ಪ್ರತ್ಯಾನಯನ** – ಕರೆತರುವುದು ಪ್ರದರ್ಶಿತ – ತೋರಿಸಲಾದ ಪ್ರತ್ಯಾಅೀಢ – ಯುದ್ದಮಾಡುವಾಗ ನಿಲ್ಲುವ ಒಂದು **ಪ್ರದಾರಿತ** – ಸೀಳಿದ ಭಂಗಿ; ನೋಡಿ, 'ಪಂಚವಿಧಸ್ಥಾನ' ಪ್ರದೀಪ – ದೀಪ; ಬೆಳಗುವಿಕೆ **ಪ್ರತ್ಯಾಶೆ** – ಪಡೆಯುವ ಭರವಸೆ ಪ್ರದೀಪಕ – ಬೇಳಕನ್ನೀಯುವ **ಪ್ರತ್ಯಾಸನ್ನ** – ಸಮೀಪ **ಪ್ರದೀಪಕತೆ** – ಬೆಳಗುವಿಕೆ **ಪ್ರತ್ಯಾಸನ್ನಭವ್ಯ** – (ಜೈನ) ಬೇಗ ಮೋಕ್ಷ **ಪ್ರದೀಪಕಲಕೆ** – ಬೆಳಕಿನ ಕುಡಿ ಪಡೆಯುವ ಜೀವ **ಪ್ರದುಷ್ಟ –** ತುಂಬ ಕೆಟ್ಟುದಾದ **ಪ್ರತ್ಯಾಸನ್ನಮೃತ್ಯು** – ಸಮೀಪಿಸಿರುವ ಸಾವು **ಪ್ರದೇಶ** – ಜಾಗ; (ಜೈನ) ಒಂದು ಪರಮಾಣು **ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾನ** – ಅತಿಥಿ ಬಂದಾಗ ಗೌರವಸೂಚಕವಾಗಿ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು **ಪ್ರದೇಶಬಂಧ –** (ಜೈನ) ಬಂಧನವನ್ನು **ಪ್ರತ್ಯುತ್ವನ್ನಪ್ರತಿಭ** – ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ತೋರಿಸುವ ಬುದ್ದಿಯುಳ್ಳವನು **ಪ್ರದೇಶಸೌಷ್ಣವ** – ಒಂದು ಕಲಾಕೃತಿಯ **ಪ್ರತ್ಯೂತ್ವನ್ನಬುದ್ದಿ** – ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವಿವಿಧಾಂಶಗಳ ಚೆಲುವು ತೋರಿಸುವ ಬುದ್ದಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ವನ್ನಮತಿ – ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪನ್ನಬುದ್ದಿ **ಪ್ರದೋಷಕಾಲ** – ಸಾಯಂಕಾಲ ಪ್ರತ್ಯುದ್ಧಮ(ನ) – ಅತಿಥಿ ಬಂದಾಗ **ಪ್ರದ್ಯುತಿ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಕಾಶ **ಪ್ರದ್ಯೋತ** – ಕಿರಣ; ಕಾಂತಿ ಗೌರವಸೂಚಕವಾಗಿ ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವುದು **ಪ್ರತ್ಯುದ್ಣವ** – ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವುದು **ಪ್ರದ್ಯೋತಿ** – ಕಾಂತಿ **ಪ್ರತ್ಯುಪಕೃತಿ(ವಡೆ)** – ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ (ಹೊಂದು) **ಪ್ರಧನ** – ಯುದ್ಧ **ಪ್ರತ್ಯುಪಾಯನ** – ಪ್ರತಿ ಕಾಣಿಕೆ **ಪ್ರಧಾನ –** ಮುಖ್ಯ; ರಾಜನ ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿ **ಪ್ರತ್ಯೂರ್ಜಿತ** – ಪ್ರತಿ+ಊರ್ಜಿತ, ಮತ್ತೆ ಏಳಿಗೆ **ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ** – ಮುಖ್ಯ ಅಮಾತ್ಯ ಹೊಂದಿದವನು **ಪ್ರಧಾನಶ್ರೇಷ್ಠಿ** – ಮುಖ್ಯ ವರ್ತಕ **ಪ್ರತ್ಯೂಪ** – ಬೆಳಗು ಜಾವ **ಪ್ರದ್ವಂಸ** – ಸರ್ವನಾಶ **ಪ್ರತ್ಯೂಪಕೃತ್ಯ** – ಬೇಳಗಿನ ಜಾವ ಮಾಡಬೇಕಾದ **ಪ್ರಧ್ವಾನ** – ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದ **ಪ್ರಪಂಚ** – ಸಂಗತಿ, ವಿಚಾರ **ಪ್ರತ್ಯೇಕ೦** – ಭಿನ್ನವಾಗಿ **ಪ್ರಪತ್ತಿ** – ಶರಣಾಗತಿ **ಪ್ರಥಮ** – ಮೊದಲನೆಯ(ದು) **ಪ್ರಪನ್ನ –** ಶರಣಾಗತನಾದವನು **ಪ್ರಥಮಕಲ್ಪ** – ಮೊದಲ ವಿಧಿ; (ಜೈನ) ಮೊದಲ **ಪ್ರಪನ್ನೆ** – ಹೊಂದಿರುವವಳು ಸ್ವರ್ಗ, ಸೌಧರ್ಮ **ಪ್ರಪಾ** – ಅರವಟ್ಟಿಗೆ **ಪ್ರಥಮಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ **ಪ್ರಪಾಂಗನೆ** – ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಡುವ ಮಾಡುವ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸು; ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯ ಸೇವಕಿ ಮೊದಲನೆಯದು, ಗರ್ಭಾವತರಣ **ಪ್ರಪಾಂಥ** – ಪ್ರಯಾಣಿಕ **ಪ್ರಥಮತ್ವ –** ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿರುವಿಕೆ **ಪ್ರಪಾಕಾಂತೆ** – ಪ್ರಪಾಂಗನೆ **ಪ್ರಥಮದ್ವೀಪ** – (ಜೈನ) ಎಂಟು ಮುಖ್ಯ **ಪ್ರಪಾತ** – ಕೊರಕಲು ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು, **ಪ್ರಪಾಪಾಲಕೆ** – ಪ್ರಪಾಂಗನೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ **ಪ್ರಪಾಪ್ರಣಯಿನಿ –** ಪ್ರಪಾಂಗನೆ **ಪ್ರಥಮಮಂಗಳ** – ಅತ್ಯಂತ ಶುಭಕರವಾದುದು **ಪ್ರಪಾಪ್ರಮದೆ** – ಪ್ರಪಾಂಗನೆ **ಪ್ರಥಮಸಂಗಮ** – ಮೊದಲ ಸಂಭೋಗ **ಪ್ರಪಾಮಂಟಪ** – ಅರವಟ್ಟಿಗೆ **ಪ್ರಪಾಸದನ** – ಪ್ರಪಾಮಂಟಪ **ಪ್ರಪೂರ್ಣ** – ತುಂಬಿದ

ಪ್ರಪೆ – ಪ್ರಪಾ, ಅರವಟ್ಟಿಗೆ **ಪ್ರಮಿತಿ** – ಅಳತೆ **ಪ್ರಬಂಧ** – ಪರಂಪರೆ; ಕಾವ್ಯ **ಪ್ರಮುದಿತ** – ಆನಂದಕರವಾದ; ಅರಳಿದ ಪ್ರ**ಬೋಧ(ನ)** – ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದು; ತಿಳಿವಳಿಕೆ **ಪ್ರಮೃಷ್ಟ** – ಲೇಪಿಸಿದ **ಪ್ರಬೋಧಿತ** – ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ **ಪ್ರಮೋದ** – ಸಂತೋಷ ಪ್ರಭಂಜನ – ವಾಯು; ಬಿರುಗಾಳಿ; ವಿಧ್ವಂಸಕ **ಪ್ರಯತ** – ಶುದ್ಧ **ಪ್ರಭಂಜನಪ್ರವರ** – ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ **ಪ್ರಯಾಣ** – ಯಾತ್ರೆ ಪ್ರಭಂಜನಪ್ರಿಯ – ಗಾಳಿಯ ಗೆಲೆಯ, ಅಗ್ನಿ **ಪ್ರಯಾತ** – ಹೋಗುವ **ಪ್ರಭಂಜನಸಖ** – ಪ್ರಭಂಜನಪ್ರಿಯ **ಪ್ರಯೋಗ** – ನಿದರ್ಶನ; ಪರೀಕ್ಷ್ಣೆ ಮಾಡುವುದು; **ಪ್ರಭಂಜನಸುತ** – ವಾಯುಪುತ್ರ; ಭೀಮ **ಪ್ರಭಗ್ನ** – ಮುರಿದುಹೋದ ಪ್ರ**ೋಗಿಸು** – ಉಪಯೋಗಿಸು; ಬಾಣ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬಿಡು **ಪ್ರಭವ** – ಹುಟ್ಟಿದ; ಪ್ರಭೆ **ಪ್ರಭವಿಷ್ಣು** – ಅತ್ಯುತ್ತಮ **ಪ್ರಯೋಜನ** – ಉಪಯೋಗ **ಪ್ರಭಾಕರ** – ಸೂರ್ಯ **ಪ್ರಯೋಜ್ಯ** – ಬಳಸಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಪ್ರಭಾಕರ ನಿಶಾಕರ **ಜೀದಿ** – ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ ಬೀದಿ **ಪ್ರರತ್ನ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಣಿ **ಪ್ರಭಾಗ** – ಭಾಗ **ಪ್ರರೂಢ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದ; ಹೆಚ್ಚಾದ **ಪ್ರಭಾಚಕ್ರ** – ಬೆಳಕಿನ ಮಂಡಲ **ಪ್ರರೋಚನ(ನೆ)** – ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಪ್ರ**ೋಹ** – ಮೊಳಕೆ ಒಡೆಯುವುದು; ಮೊಳಕೆ **ಪ್ರಭಾತ** – ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ(ಳ) – ತೇಜೋವಲಯ; (ಜೈನ) **ಪ್ರಲಂಬ** – ಜೋತುಬಿದ್ದ ಜನಕನ ಮಗ, ಸೀತೆಯ ಅಣ್ಣ ಪ್ರಲ(ಳ)ಯ – ವಿನಾಶ; ಕಲ್ಪದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿನ **ಪ್ರಭಾವ** – ವರ್ಚಸ್ಸು **ಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್** – ರೋದಿಸು **ಪ್ರಭಾವನೆ** – ಹಿರಿಮೆ **ಪ್ರಭಾವಲ್ಲಭ** – ಸೂರ್ಯ **ಪ್ರವಕ್ತೃ** – ವಾಗ್ಮಿ; ಉಪದೇಶಕ; ವಿವರಿಸುವವನು **ಪ್ರವಗ** – ಕೋತಿ **ಪ್ರಭಿನ್ನ –** ಒಡೆದುಹೋದ; ಅರಳಿದ **ಪ್ರಭುತೆ** – ಒಡೆಯನಾಗಿರುವಿಕೆ; ರಾಜಾಧಿಕಾರ **ಪ್ರವಚನ** – (ಜೈನ) ಜಿನವಾಣಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿ – ರಾಜನ ಮೂರು ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಪ್ರವಚನವತ್ನಲತ್ವ –** (ಜೈನ) ಪ್ರವಚನಭಕ್ತಿ, ನೋಡಿ, 'ಶಕ್ಕಿತ್ರಯ' ಅರ್ಹಂತರ ಅಥವಾ ಜಿನಾಗಮಗಳ **ಪ್ರಭೂತ** – ಹೆಚ್ಚಾದ; ಆಧಿಕ್ಯ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ಕಿ ಪ್ರವಣ – ತಲ್ಲೀನವಾದ; ಆಸಕ್ತ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವನು **ಪ್ರಭೃತಿ –** ತೂಕವುಳ್ಳುದು; ಶ್ರೇಷ್ಣ; ಮೊದಲಾದ **ಪ್ರವಯಸ್ಕ** – ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕ **ಪ್ರಭೆ** – ಕಾಂತಿ **ಪ್ರವರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಅಗ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಮತ್ತ – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ಎರಡು ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಇನ್ನೊಂದು 'ಅಪ್ರಮತ್ತ' **ಪ್ರವರ್ತಕ** – ಮೂಲಪುರುಷ **ಪ್ರಮದ** – ಆನಂದ ಪ್ರವರ್ತನ – ಮುಂದುವರಿಯುವುದು; ತೊಡಗುವಿಕೆ **ಪ್ರಮದಂಬೆಱು** – ಆನಂದ ಹೊಂದು **ಪ್ರವರ್ತಿತ** – ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ ಪ್ರಮದವನ – ಅಂತಃಪುರಸ್ತ್ರೀಯರ ಉದ್ಯಾನವನ **ಪ್ರವರ್ತಿಸು** – ಕಾರ್ಯಶೀಲವಾಗು; ಕಾಲ **ಪ್ರಮದಾ(ದೆ)** – ಹೆಂಗಸು, ಸುಂದರಿ ಮುಂದುವರಿ; ಅನುಸರಿಸು **ಪ್ರಮದಾಳ** – ಪ್ರಮದಾ+ಆಳಿ, ಮದಿಸಿದ ದುಂಬಿ; ಪ್ರವರ್ಧ(ಮಾ)ನ – ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವ; ವೃದ್ಧಿ **ಪ್ರವಳ** – ರಭಸವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಸ್ತ್ರಿಸಮೂಹ ಪ್ರವಾಲ(ಳ) – ಚಿಗುರು; ಹವಳ **ಪ್ರಮದೋದ್ಯಾನ** – ಪ್ರಮದವನ **ಪ್ರಮಾಣ** – ಗಡುವು **ಪ್ರವಾಸ** – ಪರಸ್ಥಳ ಯಾತ್ರೆ **ಪ್ರಮಾಣತೆ** – ಪ್ರಭುತ್ವ **ಪ್ರವಾಹಿನಿ** – ನದಿ **ಪ್ರವಿಕಸಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿದ **ಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ದ** – ದೃಢೀಕರಣಗೊಂಡುದು **ಪ್ರಮಾದ** – (ಜೈನ) ಬಂಧಹೇತುವಾದುದು **ಪ್ರವಿತತ** – ಹರಡಿಕೊಂಡ **ಪ್ರಮಾದಫಲಕ –** ಆಕಸ್ಮಿಕದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ **ಪ್ರವಿದಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ಪ್ರವಿನಾಶನ – ಪೂರ್ತಿ ನಾಶಗೊಳ್ಳುವುದು ಪಾರಾಗಲು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಹಲಗೆ **ಪ್ರಮಾದವಲಗೆ** – ಪ್ರಮಾದಫಲಕ **ಪ್ರವಿಮಳ** – ಬಹು ಅಧಿಕವಾದ **ಪ್ರವಿಭಕ್ತ** – ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ **ಪ್ರಮಾದಿ** – ಹುಚ್ಛ ಪ್ರಮಿತ – ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ; ಅಳತೆಯುಳ್ಳ **ಪ್ರವಿಭಗ್ನ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುರಿದ

ಪ್ರಸಾಧಿತ – ಅಲಂಕಾರಗೊಂಡ **ಪ್ರವಿಭಾಸಿ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪ್ರವಿಮಲ** – ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ **ಪ್ರಸಾರಿತ** – ಹಬ್ಬಿದ **ಪ್ರವಿರಳಮಣಿ** – ತುಂಬ ಅಪರೂಪವಾದ ಮಣಿ **ಪ್ರಸಾರಿಸು** – ಹರಡು **ಪ್ರವಿಅಪ್ತ –** ಬಲವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡ **ಪ್ರಸಿದ್ದಾನ** – ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ **ಪ್ರವಿಅೀನ** – ಲೀನಗೊಳಿಸುವುದು, ಸೇರಿಸುವುದು **ಪ್ರಸುಪ್ತ –** ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವ; ನಿದ್ದೆ **ಪ್ರವಿಷ್ಟ** – ಒಳಸೇರಿದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನು **ಪ್ರಸೂಚಕ** – ಸೂಚಿಸುವಂತಹದು **ಪ್ರವೀಚರಣ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಾನುಭವ ಪ್ರಸೂತ – ಹುಟ್ಟವ; ಹೆರಿಗೆ; ಹೂವು **ಪ್ರವೀಚಾರ** – ಪ್ರವೀಚರಣ **ಪ್ರವೀರ(ಮರುಷ)** – ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಪ್ರಸೂತಿ** – ಹೆರಿಗೆ **ಪ್ರವೃತ್ತ** – ಪ್ರವರ್ತಿತವಾದ; ಆರಂಭಿಸಿದ **ಪ್ರಸೂತಿ(ಕಾ)ಗೃಹ** – ಪ್ರಸವಾಗಾರ **ಪ್ರಸೂನ** – ಹುಟ್ಟು; ಹುಟ್ಟಿದ; ಹೂವು; ಮೊಗ್ಗು **ಪ್ರವೃತ್ತಿ** – ವೃತ್ತಾಂತ ಪ್ರವೃದ್ಧ – ಬೆಳೆದಂತಹ; ಅಧಿಕವಾದ ಪ್ರಸೂನವಿಶಿಖ – ಪುಷ್ಪಾಯುಧ, ಮನ್ಮಥ **ಪ್ರವೇಕ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪ್ರಸೂನಾಯುಧ** – ಪ್ರಸೂನವಿಶಿಖ **ಪ್ರಸ್ಥಲತ** – ಮುಗ್ಗುರಿಸಿದ **ಪ್ರವ್ಯಕ್ತ** – ವೇದ್ಯವಾದ **ಪ್ರಸ್ತರ** – ಬಂಡೆಗಲ್ಲು **ಪ್ರವ್ರಜಿತ** – ಸಂಚರಿಸುವವನು; ಸನ್ಯಾಸಿ **ಪ್ರವ್ರಜ್ಯ** – (ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವ) ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷ್ಮೆ **ಪ್ರಸ್ತರಣ** – ಹಾಸಿಗೆ ಪ್ರಶಮ(ನ) – ಸಮಾಧಾನ; ನಿವಾರಣೆ **ಪ್ರಸ್ತರಭವನ** – ಕಲ್ಲಿನ ಮನೆ ಪ್ರಸ್ತಾರ – ಹರಡುವುದು; ಹಾಸಿಗೆ **ಪ್ರಶಮಿತ** – ಶಾಂತಗೊಂಡ; ಉಪಶಮನಗೊಂಡ ಪ್ರಸ್ತಾವ – ಆರಂಭ; ವಿಷಯ; ಸಂದರ್ಭ **ಪ್ರಶಮಿಸು** – ಉಪಶಮನಗೊಳ್ಳು **ಪ್ರಶಮೆ** – ಪ್ರಶಮ(ನ) **ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ** – ಸೂಸಿದ **ಪ್ರಸ್ತುತ** – ಸಿದ್ದಗೊಂಡ; ಸಂದರ್ಭ; ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ **ಪ್ರಶಸ್ತ –** ಉತ್ತಮವಾದ; ಮಂಗಳಕರವಾದ **ಪ್ರಶಸ್ತಮುಹೂರ್ತ** – ಮಂಗಳಕರ ಸಮಯ ತಕ್ಕನಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ – ಹೊಗಳಿಕೆ; ಬಿರುದು **ಪ್ರಸ್ತುತ್ಯ** – ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಸ್ಥ – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು; ಪ್ರದೇಶ **ಪ್ರಶಸ್ತಿಲೇಖನ** – ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಬರಹ **ಪ್ರಶಾಂತಿ** – ಶಾಂತವಾದ ಸ್ಥತಿ; (ಜೈನ) **ಪ್ರಸ್ಥಾನ** – ಪ್ರಯಾಣ; ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆ ಐವತ್ತಮೂರು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ **ಪ್ರಸ್ಥಾನಂಗೆಯ್** – ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡು ಒಂದು, ವೈರಾಗ್ಯ ವೃತ್ತಿ; ನೋಡಿ, **ಪ್ರಸ್ಥಾನತೂರ್ಯ** – ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಅಥವಾ 'ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ' ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಮಾಡುವ **ಪ್ರಶ್ರಯ** – ನಮ್ರತೆ, ವಿನಯ; ಗೌರವ, ಆದರ ವಾದ್ಯರವ ಪ್ರಷ್ಠೌಹಿ – ಮೊದಲ ಸಲ ಗಬ್ಬವಾದ ಹಸು ಪ್ರಸ್ಥಾನಪಾಂಶು – ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಪ್ರಸಂಗ – ಸಂಬಂಧ; ಸನ್ನಿವೇಶ ಧೂಳು **ಪ್ರಸನ್ನ –** ಸ್ವಚ್ಛವಾದ **ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿ** – ಪ್ರಸ್ಥಾನತೂರ್ಯ ಪ್ರಸ್ಥಾನಶಿಜರ – ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಬಿಡಾರ **ಪ್ರಸನ್ನತೆ** – ಸ್ವಚ್ಛತೆ **ಪ್ರಸನ್ನಮನ** – ಸಂತುಷ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನವನು ಪ್ರಸ್ಪರ್ಧಿ – ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವ(ವನು) **ಪ್ರಸನ್ನವದನ** – ಪ್ಪನ್ನತೆಯ ಮುಖ ಪ್ರಸ್ಥಾರ – ಹೊಳೆಯುವ **ಪ್ರಸರ** – ವಿಸ್ತಾರ; ಗುಂಪು **ಪ್ರಸ್ಖುಟ** – ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಪ್ರಸವ – ಹೆರಿಗೆ; ಹುಟ್ಟು; ಹೂವು ಪ್ರಸ್ಪುರಿತ – ಹೊರಸೂಸಿದ; ಹೊಳೆಯುವ **ಪ್ರಸವಸಮಯ** – ಹೆರಿಗೆಯ ಕಾಲ **ಪ್ರಸ್ಯಂದಿ** – ಸುರಿಯುವ **ಪ್ರಹತ** – ಶಬ್ದಮಾಡಿದ; ಹೊಡೆಯಲ್ಬಟ್ಟ **ಪ್ರಸವಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಮಾಲ್ಯಾಂಗ ಎಂಬ ಒಂದು ಕಲ್ಪಕುಜ; ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ **ಪ್ರಹತಿ** – ಹೊಡೆತ ಕಲ್ಪಕುಜ; ನೋಡಿ, 'ಅಂಗಕಲ್ಪಕುಜ' ಪ್ರಹರಣ – ಏಟು; ಆಯುಧ; ಗದೆಯ ಹೊಡೆತದ **ಪ್ರಸವಾಗಾರ** – ಹೆರಿಗೆ ಕೋಣೆ ವಿಳಂಬಿತ, ಆಕುಂಚಿತ, ಆಸ್ಪೋಟಿತ, ಆಕ್ಷಿಪ್ತ, ಉದ್ಭಾಮಿತ, ದಿಗ್ಭಾಮಿತ, **ಪ್ರಸವಾಲಯ** – ಪ್ರಸವಾಗಾರ **ಪ್ರಸವೋತ್ಸವ** – ಜನ್ಮೋತ್ಸವ ಉಚಿತ, ವಿರುದ್ಧ, ಅಚಿಂತ್ಯ ಎಂಬ ಎಂಟು **ಪ್ರಸಹ** – ಶಾಶ್ವತವಾದ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಾಧನ – ಅಲಂಕಾರ; ಆಭರಣ ಪ್ರಹರಣಶ್ರಮ – ಹೊಡೆತದಿಂದಾಗುವ ಆಯಾಸ; **ಪ್ರಸಾದನಕರಣ** – ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ

ಪ್ರಹರಿಣಿ – (ಜೈನ) ಮಂತ್ರದ ನೆರವಿನಿಂದ **ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ(ಯೆ)** – ಗಾಢಪ್ರೀತಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪೆಟ್ಟು; ಅಂತಹ ವಿದ್ಯೆ ಪಾತ್ರನಾದವನು(ಳು) **ಪ್ರಹಸ್ತ** – ಚಾಚಿದ ಹಸ್ಕ; ರಾವಣನ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ **ಪ್ರಾಣಭಯ** – ಸಾವು ಬಂದೀತೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆ **ಪ್ರಹಾರ** – ಹೊಡೆತ **ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ** – ಜೀವವನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಪ್ರಾಣವಧೆ** – ಕೊಲ್ಲುವುದು **ಪ್ರಹಾರತ್ರಯ** – ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವ ಮೂರು ನಲೆಗಳು; ಸಮ, ವಿಷಮ, ಸಮವಿಷಮ **ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭ(ಭೆ)** – ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಹಿತ – ಕಳುಹಿಸಲಾದ; ಹೊಡೆದ **ಪ್ರಾಣವಿಯೋಗ** – ದೇಹದಿಂದ ಜೀವ **ಪ್ರಹೃಷ್ಣ –** ಸಂತುಷ್ಟ ಹೋಗುವುದು; ಸಾವು **ಪ್ರಹೇಅ(೪)ಕೆ** – ಒಗಟು **ಪ್ರಾಣಸಮೆ** – ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಮನಾದಷ್ಟು **ಪ್ರಹ್ಲಾದ** – ಅತೀವ ಸಂತೋಷ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳು ಪ್ರಲಯಕರ – ನಾಶಮಾಡುವಂತಹ **ಪ್ರಾಣಹತಿ** – ಸಾವು **ಪ್ರಳಯಪಯೋಧಿ** – ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಪ್ರಾಣಿವಧೆ – ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ವಿನಾಶಮಾಡುವ ಸಮುದ್ರ **ಪ್ರಾಣಿವಧೆಗೆಯ್** – ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲು **ಪ್ರಕಯಾನಿಲ(ಕ)** – ಪ್ರಕಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ **ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ(ರಿ)** – ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭ(ಭೆ) **ಪ್ರಾಣೋಪಕಾರ** – ಜೀವವನ್ನುಳಿಸುವುದು ಬಿರುಗಾಳಿ **ಪ್ರಾಂಗಣ** – ಅಂಗಳ **ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯ** – ಪವಾಡ; (ಜೈನ) ಕೇವಲಜ್ಲಾನ **ಪ್ರಾಂಚತ್** – ಶೋಭಿಸುವ ಪಡೆದ ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ ಒದಗುವ ಅಶೋಕವೃಕ್ಷ, **ಪ್ರಾಂಚಿತ** – ಸುಂದರವಾದ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ, ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ, ಚಾಮರ, ಆಸನ, **ಪ್ರಾಂಜಅ** – ಮುಗಿದ ಕೈಗಳು ಪ್ರಾಂಶು – ಉನ್ನತ, ಎತ್ತರವಾದ ಭಾಮಂಡಲ, ದೇವದುಂದುಭಿ, ಛತ್ರಗಳೆಂಬ ಎಂಟು ಸವಲತ್ತುಗಳು **ಪ್ರಾಕ್** – ಪೂರ್ವ **ಪ್ರಾಕಟ** – ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ **ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ** – ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ **ಪ್ರಾದೇಶ** – ಚೋಟು (ಒಂದು ಉದ್ದಳತೆ) **ಪ್ರಾಕೃತ** – ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಒರಟು ಮನುಷ್ಯ; ಒಂದು ಭಾಷೆ **ಪ್ರಾಪಣ** – ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು **ಪ್ರಾಕೃತಜನ** – ನಾಡಾಡಿಗಳು **ಪ್ರಾಪ್ತ** – ದೊರೆತ **ಪ್ರಾಕೃತಮರುಷ** – ನಾಡಾಡಿ **ಪ್ರಾಪ್ತಿ** – ಲಾಭ; ಅಷ್ಟಸಿದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೊಂದುವ ಶಕ್ತಿ, ನೋಡಿ **ಪ್ರಾಕೃತಾಸ್ತ** – ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಣ **ಪ್ರಾಕ್ತನ** – ಹಿಂದಿನ 'ಅಷ್ಟಸಿದ್ದಿ' **ಪ್ರಾಪ್ಯ** – ಹೊಂದಬಹುದಾದ **ಪ್ರಾಗಲ್ಟ್ಯ** – ಪ್ರೌಢಿಮೆ; ಧೈರ್ಯ **ಪ್ರಾಭವ** – ಮೇಲ್ಮೆ **ಪ್ರಾಗೇಯ** – ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ **ಪ್ರಾಗ್ಣನ್ಯ** – ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ **ಪ್ರಾಭಾತಿಕ** – ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯದ **ಪ್ರಾಗ್ದಾಗ** – ಮೊದಲ ಭಾಗ **ಪ್ರಾಭೃತ** – ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ **ಪ್ರಾಯ** – ಹರೆಯ; ವಯಸ್ಸು **ಪ್ರಾಗ್ರ** – ತುತ್ತ ತುದಿ; ಮುಖ್ಯನಾದವನು **ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ** – ನಡೆದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಜ್ಮುಖ – ಪ್ರಾಕ್+ಮುಖ, ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾದ ಪರಿಹಾರವಿಧಿ; (ಜೈನ) **ಪ್ರಾಚೀ** – ಪೂರ್ವ **ಪ್ರಾಚೀನಬರ್ಹಿ** – ಇಂದ್ರ ಅಭ್ಯಂತರತಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ತಿಳಿಯದೆ **ಪ್ರಾಚುರ್ಯ** – ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು ನಡೆದಿರಬಹುದಾದ ತಪ್ಪಿನ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವ ಚಿತ್ತಶೋಧನೆ, ನೋಡಿ **ಪ್ರಾಚ್ಯಶೈಲ** – ಪೂರ್ವದ ಬೆಟ್ಟ ಪ್ರಾಜ್ಞ(ಕ) – ಕಾರಣ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದು ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ 'ಅಭ್ಯಂತರತಪಸ್ಸು' ಅನುಭವಿಸುವ ಅನುಭವಿಸುವ ಆತ್ಮ **ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯತಾಲಜ್ಜ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಲಬ್ದಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವಾಗುವುದು, **ಪ್ರಾಜ್ಯ** – ವಿಸ್ತಾರವಾದ; ಉತ್ತಮವಾದ ನೋಡಿ 'ಲಬ್ದಿಪಂಚಕ' **ಪ್ರಾಣ** – ಜೀವಿಯಲ್ಲಿನ ಚೈತನ್ಯ **ಪ್ರಾಣತ(ಕಲ್ಪ)** – (ಜೈನ) ಊರ್ಧ್ವಲೋಕದಲ್ಲಿನ **ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನ** – (ಜೈನ) ನಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿ ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದುವ ವ್ರತ **ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ** – ಪ್ರಾಯೋಪಗಮನ ಒಂದು, ನೋಡಿ 'ಕಲ್ಬ' **ಪ್ರಾಣಘಾತಿ** – ಜೀವಹಿಂಸೆ **ಪ್ರಾರಂಭ** – ಉದ್ಯಮ, ಕಾರ್ಯ **ಪ್ರಾಣನ** – ಬದುಕಿಸುವುದು **ಪ್ರಾರಂಭಿಗ –** ಆರಂಭ ಮಾಡುವವನು

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು – ಬೇಡಿಕೊ **ಪ್ರಿಯಂಕರವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಲಂಬ – ಜೋತಾಡುವ **ಪ್ರೀತಿಭೂಮಿ** – ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರ ಸ್ತ್ರೀ; ಹೆಂಡತಿ **ಪ್ರಾಲೇ(ಳೇ)ಯ** – ಮಂಜು **ಪ್ರಾಲೇಯಕರ** – ಚಂದ್ರ; ಕರ್ಮಾರ **ಪ್ರೀತಿವ(ಬ)ಡು** – ಪ್ರೀತಿ ಹೊಂದು **ಪ್ರಾಲೇಯಾಂಶು** – ಪ್ರಾಲೇಯಕರ **ಪ್ರೀಯ** – ಪ್ರೀತಿ **ಪ್ರಾವರಣ** – ಉತ್ತರೀಯ **ಪ್ರೇಂಚಿತ** – ತೂಗಾಡುವ **ಪ್ರೇಂಬೋಲ** – ತೂಗಾಟ **ಪ್ರಾವಿರ್ಭೂತ** – ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಪ್ರಾವೃಟ್ತಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಪ್ರೇಂಬೋಲ(ಳ)ನ** – ತೂಗಾಟ; ಉಯ್ಯಾಲೆ **ಪ್ರೇಂಬೋಲ(೪)ತ** – ತೂಗಾಡುವ **ಪ್ರಾವೃತ** – ಸುತ್ತುವರಿದ ಪ್ರೇಕ್ಷಣ – ನೋಟ; (ಜೈನ) ಒಂದು **ಪ್ರಾವೃಷ** – ಪ್ರಾವೃಟ್ಕಾಲ **ಪ್ರಾವೃಷೇಣ್ಯ** – ಮಳೆಗಾಲದ ದೇಶವ್ರತಾತಿಚಾರ ಪ್ರಾಶ್ನಿಕ – ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವವನು **ಪ್ರೇಕ್ಷಾಗೃಹ** – ಪ್ರದರ್ಶನಶಾಲೆ **ಪ್ರೇಕ್ಷಾಸದನ** – ಪ್ರೇಕ್ನಾಗೄಹ ಪ್ರಾಸ(ಕ) – ಒಂದು ಆಯುಧ, ಕೊಂತ **ಪ್ರೇತ** – ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟ ಜೀವ; ಹೆಣ **ಪ್ರಾಸಾದ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆ; (ಜೈನ) ಬಸದಿ; ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿನ ವೈರಾಜ, ಮಷ್ಬಕ, ಕೈಲಾಸ, **ಪ್ರೇಮ** – ಪ್ರೀತಿ ಮಣಿಕ, ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪ ಎಂಬ ಐದು ಹಾಗೂ **ಪ್ರೇಮಾನುಬಂದ** – ಪ್ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟು **ಪ್ರೇಮಾಲೋಕನ** – ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ಣ ನೋಟ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಸ್ವಸ್ತಿಕ, ವರ್ಧಮಾನ, ನಂದ್ಯಾವರ್ತ, ಸರ್ವತೋಭದ್ರ, ವಲಚ್ಛಂಬಿಕ **ಪ್ರೇಯಸಿ** – ನಲ್ಲೆ **ಪ್ರೇರಣ(ಣೆ)** – ಪ್ರಚೋದನೆ ಎಂಬ ಐದು ಪ್ರಾಸಾದಗಳು ಪ್ರಾಸುಕ – ಶುದ್ಧವಾದ, ಹುಳ ಬೀಳದ **ಪ್ರೇರಿತ** – ಪ್ರಚೋದನೆಗೊಂಡ (ವ್ಯಕ್ತಿ) **ಪ್ರೇರಿಸು** – ಪ್ರಚೋದಿಸು **ಪ್ರಾಳೇಯ** – ಹಿಮ **ಪ್ರಾಳೇಯಾಚಲ(ಳ)** – ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ **ಪ್ರೇಷಣ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ದೇಶವ್ರತಾತಿಚಾರ; **ಪ್ರಿಯಂಗು** – ನವಣೆ ದೂತರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಶ್ರಿಯಕ – ಜಿಂಕೆ, ಕಡವೆ; ಹೊನ್ನೆಮರ(?) ನೋಡಿ, 'ದೇಶಪ್ರತಾತಿಚಾರ' **ಪ್ರಿಯಕರ** – ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನು **ಪ್ರೇಷಿತ** – ಕಳಿಸಿದ **ಪ್ರಿಯಕಾರಿಣಿ** – ಪ್ರಿಯೆ **ಪ್ರೇಷ್ಯ** – ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು, ದೂತ **ಪ್ರಿಯಗಳ್ಲ** – ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕದ್ದವನು **ಪ್ರೋಕ್ತ** – ಹೇಳಲಾದ **ಪ್ರಿಯಜನ** – ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದ ಜನ **ಪ್ರೋಚ್ನಂಡ** – ತುಂಬ ಭಯಂಕರವಾದ **ಪ್ರಿಯತಮ(ಮೆ)** – ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದು; **ಪ್ರೊಚ್ಚಳತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ **ಪ್ರೋಜ್ಲಿತ್ರಚಾಪ** – ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ನಲ್ಲ(ಲ್ಲೆ) **ಶ್ರಿಯಮಿತ್ರ** – ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯ ಬಿಟ್ಟವನು **ಪ್ರಿಯವಚ(ನ)** – ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತು **ಪ್ರೋಡ್ಡೀನ** – ಮೇಲೆ ಹಾರಿದ **ಪ್ರಿಯವನಿತೆ** – ನಲ್ಲೆ **ಪ್ರೋತ್ತರ** – ಗುಂಪು **ಶ್ರಿಯವಾದಿನಿ –** ಹೆಣ್ಣು ಗಿಳಿ **ಪ್ರೋತ್ತಲತ** – ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ **ಪ್ರೋತ್ತುಂಗ** – ತುಂಬ ಎತ್ತರವಾದಪ್ರೋತ್ಪಿಹಿತ – **ಶ್ರಿಯಸಂಭಾಷಣ** – ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪ **ಪ್ರಿಯಸಖ(೩)** ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ಗೆಳೆಯ(ತಿ)– ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ– **ಪ್ರೋತ್ಪುಲ್ಲ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿದ **ಪ್ರಿಯೆ** – ನಲ್ಲೆ **ಪ್ರಿಯೋದ್ಣವ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; **ಪ್ರೋಥ** – ಕುದುರೆಯ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಲೆ ಜಾತಕರ್ಮ, ನೋಡಿ 'ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ' **ಪ್ರೋದ್ಧತ** – ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ; ಹೊಮ್ಮಿದ **ಶ್ರೀಣನ** – ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ತೃಪ್ತಿಕರವಾದುದು **ಪ್ರೋದ್ದಮ** – ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹ(ದು) **ಪ್ರೀಣನಕರ** – ತೃಪ್ತಿಯುಂಟುಮಾಡುವಂತಹ **ಪ್ರೋದ್ಯತ್ –** ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿರುವ; ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡ **ಶ್ರೀಣಿತ** – ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದ **ಪ್ರೋದ್ದಾನ** – ಸುರಿಯುವ ಆನೆಯ ಮದಜಲ **ಶ್ರೀತ** – ಹರ್ಷಗೊಂಡವನು **ಪ್ರೋದ್ದಾಮ** – ಅತಿಶಯವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ **ಪ್ರೀತಿ** – ಸಂತಸ; ಸ್ನೇಹ; (ಜೈನ) ಒಂದು **ಪ್ರೋದ್ಧೂತ** – ಮೇಲೇಳುತ್ತಿರುವ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; ಗರ್ಭವತಿಯು ಪ್ರೋದ್ಣಾಸಿ – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಜಿನಪೂಜೆ **ಪ್ರೋದ್ಯೂತ** – ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ **ಪ್ರೋದ್ಣೇದ** – ಮುರಿದುಹೋದ ; ಮುರಿಯುವಿಕೆ

ಪ್ರೋದ್ವೃತ್ತ – ಸೊಕ್ಕಿದ(ವನು) **ಫಣಿವೇಣಿ** – ಹಾವಿನಂತೆ ಜಡೆಯುಳ್ಳವಳು **ಪ್ರೋನ್ಸತ** – ಉನ್ನತವಾದ **ಫಣಿಶಯನ** – ಹಾವನ್ನೇ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗುಳ್ಳವನು, **ಪ್ರೋನ್ಯತ್ತ** – ತುಂಬ ಸೊಕ್ಕಿದ ವಿಷ್ಣು **ಪ್ರೋನ್ಡಿ ಆತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಿಲನಗೊಂಡ **ಫಣೀಂದ್ರ** – ಆದಿಶೇಷ ಪ್ರೋಷಧ – (ಜೈನ) ಉಪವಾಸದ ಹಿಂದಿನ **ಫಣೀಶ** – ಫಣೀಂದ್ರ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ದಿನ ಒಂದೇ ಹೊತ್ತು **ಫಣ್ಯಾಕಲ್ಪ** – ಹಾವಿನ ಆಭರಣವುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಫಣೀಂದ್ರಾಲಯ** – ಪಾತಾಳಲೋಕ ಊಟಮಾಡುವ ವ್ರತ **ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸ** – ಪ್ರೋಷಧ **ಫಲ(ಳ)** – ಹಣ್ಣು; ಪ್ರಯೋಜನ; ಫಲಿತಾಂಶ **ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸಿ** – ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸ **ಫಲ(ಳ)ಕ** – ಹಲಗೆ; ಗುರಾಣಿ ಮಾಡುವ ವೃತಿ **ಫಲ(ಳ)ದಾನ** – ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ದಾನ ಕೊಡುವುದು **ಪ್ರೋಹ** – ಆನೆಯ ಕಾಲು **ಫಲಮೂರ** – ಮಾದಳ **ಪ್ಲೋಷ** – ಸುಡುವ **ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ** – ಫಲ ದೊರೆಯುವುದು **ಫಲ(ಳ)ಭರ –** ಹಣ್ಣುಗಳ ಭಾರ; ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ **ಪ್ರೌಢತೆ** – ನೈಪುಣ್ಯ **ಪ್ರೌಢಿ** – ಜಾಣತನ ತುಂಬಿರುವುದು **ಪ್ರೌಢಿವೆಱು** – ಜಾಣತನ ಹೊಂದು **ಫಲಭರಿತ** – ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ **ಪ್ರೌಢೆ** – ನಿಮಣೆ **ಫಲ(ಳ)ಭಾರ** – ಫಲ(ಳ)ಭರ **ಫಲ(ಳ)ಮಂಜರಿ** – ಹಣ್ಣುಗಳ ಗೊಂಚಲು **ಪ್ಲಕ್ಷ್ಯ** – ಅತ್ತಿಮರ; ಆಲದ ಮರ **ಫಲವಂತ** – ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಫಲವತ್ತಾದ; **ಪ್ಲವ** – ತೇಲುವ; ಪ್ರವಾಹ; ತೆಪ್ಪ; ಅರವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು (ಜೈನ) ಕರ್ಮನಾಶಕವಾದ ಒಂದು ಧರ್ಮ **ಪ್ರವಂಗವಿದ್ಯೆ** – (ಜೈನ) ಕೋತಿಯ ವೇಷ ತಾಳುವ **ಫಲ(ಳ)ವತಿ** – ಗರ್ಭಿಣಿ; ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಮರಗಿಡ **ಫಲಾಖ್ಯಾನ** – ಶಲಾಕಾಪುರುಷನಿಗೆ ಮುಮದೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ಪ್ಲವ(೦)ಗ** – ಕಪ್ಪೆ; ಕೋತಿ ಬರಲಿರುವ ಸುಖವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು **ಪ್ಲವಗಕೇತು** – ಕಪಿಧ್ನಜ **ಫಲ(೪)ತ** – ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ **ಪ್ರವಗಪ್ಲುತ** – ಕುಪ್ಪಳಿಸು **ಫಅನೀಫಲ** – ಪ್ರಿಯಂಗು ಬಳ್ಳಿಯ ಹಣ್ಣು **ಫಲಯಿಸು** – ದೊರಕಿಸಿಕೊಡು **ಪ್ಲವನ** – ತೇಲುವುದು; ಪ್ರವಾಹ **ಪ್ಲುತ** – ಹಾರುವ **ಫಲೋತ್ಸುಕ** – ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಲು **ಪ್ಲುಷ್ಟ** – ಸುಟ್ಟ ಉತ್ಸುಕನಾದವನು **ಪ್ಲೋಷ** – ಸುಡುವ **ಫಲ್ದು** – ಚಿಕ್ಕದು **ಫಳಕಾರ** – ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವನು ಫ **ಫಳಪಕಾಂತತೆ** – ಫಲ ಬಿಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ನಾಶವಾಗುವುದು **ಫಳರಸ** – ಹಣ್ಣಿನ ರಸ **ಫಣ** – ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ **ಫಳಹೀನತೆ** – ನಿಷ್ಬಲತೆ **ಫಣಮಣಿ** – ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯ ಮಣಿ **ಫಳೆಯಕಾಱ** – ಗುರಾಣಿ ಹಿಡಿದ ಸೈನಿಕ **ಫಣಾಪತಿ** – ಆದಿಶೇಷ **ಫಾಲ** – ಹಣೆ **ಫಣಾಮಣಿ** – ಫಣಮಣಿ **ಫಾಲ್ಗುನ** – ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ತಿಂಗಳು **ಫಣಾರತ್ನ** – ಫಣಮಣಿ **ಫಾಳ್ದುನನಂದೀಶ್ವರ** – (ಜೈನ) ಫಾಲ್ಗುಣದಲ್ಲಿ **ಫಣಿ** – ಹೆಡಯುಳ್ಳುದು, ಹಾವು ಆಚರಿಸುವ ಒಂದು ವ್ರತ **ಫಣಿಗೃಹ** – ಹುತ್ತ **ಫುಲ್ಲ** – ಅರಳಿದ **ಫಣಿಗೇಹ** – ಫಣಿಗೃಹ **ಫುಲ್ಲವಟುಕ** – ಹೂವಾಡಿಗರ ಹುಡುಗ **ಫಣಿಧರ** – ಹಾವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಫುಲ್ಲಶರ** – ಹೂಬಾಣ; ಮನ್ಮಥ **ಫಣಿನಾಯಕ** – ಸರ್ಪರಾಜ **ಫುಲ್ಲೋತ್ನಲ** – ಅರಳಿದ ತಾವರೆ **ಫಣಿನಿಲಯ** – ಫಣಿಗೃಹ **ಫೂತ್ತರಿಸು** – ಶಬ್ದಸಹಿತ ಉಸಿರು ಬಿಡುವುದು **ಫಣಿಪ(ತಿ)** – ಆದಿಶೇಷ **ಫೂತ್ತಾರ** – ಶಬ್ದಸಹಿತ ಉಸಿರು ಬಿಡುವಿಕೆ **ಫಣಿಪತಿಕೇತನ** – ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ **ಫೂತ್ಸ್ತತಿ** – ಘೂತ್ಕಾರ ಚಿಹ್ನೆಯುಳ್ಳವನು, ದುರ್ಯೋಧನ **ಫೇನ** – ನೊರೆ **ಫಣಿರಾಜಕೇತನ** – ಫಣಿಪತಿಕೇತನ **ಫೇರವ** – ನರಿ **ಫಣಿಲೋಕ** – ನಾಗಲೋಕ

හ

ಬಂಕ – ಮೂಲೆ **ಬಂಕು** – ಬಾಗು, ವಕ್ರವಾಗು **ಬಂಗು** – ಬೂಜು **ಬಂಚ** – (ವಂಶ) ಕೊಳಲು; ಪೀಳಿಗೆ ಬಂಚನೆ - ವಂಚನೆ, ಮೋಸ ಬಂಚರ - ವೀಣೆ, ತಂಬೂರಿ **ಬಂಚಿಸು** – ವಂಚಿಸು; ತಪ್ಪಿಸು ಬಂಜ – (ವಂಧ್ಯ) ನಿರ್ವೀರ್ಯ **ಬಂಜಿಸು** – ದಾಟು **ಬಂಜೆ** – (ವಂಧ್ಯಾ); ಗೊಡ್ಡು; ನಿಷ್ಬಲ **ಬಂಜೆತನ** – ಗೊಡ್ಡುತನ **ಬಂಜೆ ಮಾಡು** – ಹಾಳುಮಾಡು **ಬಂಜೆಯಾಗು** – ಗೊಡ್ಡಾಗು; ನಿಷ್ಯಲವಾಗು **ಬಂಜೆವೊೞ್ತು** – ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಸಮಯ **ಬಂಟು** – ಸೈನ್ಯ; ಶೌರ್ಯ **ಬಂಟುಗೆಡು** – ಪರಾಕ್ರಮ ಕುಂದು **ಬಂಟುತನ** – ಶೌರ್ಯ **ಬಂಡ** – ಸರಕು; ನಿರ್ಲಜ್ಜ; ಹಾಸ್ಯಗಾರ **ಬಂ(ಭಂ)ಡಣ** – ಯುದ್ಧ **ಬಂಡಳಸು** – ಮಾತಾಡು **ಬಂ(ಭಂ)ಡಿ** – ಗಾಡಿ **ಬಂಡಾಡು** – ಬಂಡು+ಆಡು, ಮಕರಂದ ಹೊಮ್ಮು **ಬಂಡು** – ಹೂವಿನ ಮಕರಂದ **ಬಂಡುಣ್** – ಮಕರಂದ ಹೀರು **ಬಂಡುವೋಗು** – ಲಜ್ಪೆಗೊಳ್ಳು **ಬಂದಂೞಡು** – ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಡು **ಬಂದ ಮಾವು** – ಫಲ ಬಿಟ್ಟ ಮಾವು **ಬಂದಿ** – ಸೆರೆ; ಸೆರೆಯಾಳು ಬಂದಿಕಾಱ - ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವವನು **ಬಂದಿಗೆ** – ಕತ್ತಿಯ ಹಿಡಿಕೆ **ಬಂದಿಗ್ರಹಣ** – ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವುದು **ಬಂದಿಸು** – ವಂದಿಸು, ನಮಸ್ಕರಿಸು **ಬಂದುಗೆಯಲರ್** – ಬಂಧೂಕ ಮರದ ಕೆಂಪು ಹೂ **ಬಂದುಗೆಯರಲ್** – ಬಂದುಗೆಯಲರ್ **ಬಂಧ(ನ)** – ಕಟ್ಟು **ಬಂಧಕಿ** – ಜಾರೆ **ಬಂಧಗೌರವ** – ಕಾವ್ಯದ ರಚನಾಕೌಶಲ **ಬಂಧಮೋಚನ(ನಿ)** – (ಜೈನ) ಸೆರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿದ್ಯೆ **ಬಂಧವಿದ** – ಕುಶಲ ಕೆಲಸಗಾರ **ಬಂಧಿಸು** – ಕಟ್ಟಿಹಾಕು **ಬಂಧು** – ಆತ್ಮೀಯ; ನಂಟ **ಬಂಧುಜನ** – ನಂಟರು

ಬಂಧುರ – ಸುಂದರ, ಮನೋಹರ **ಬಂಧುರತೆ** – ಚೆಲುವು **ಬಂಧುವಿಯೋಗ** – ನಂಟರ ಅಗಲಿಕೆ **ಬಂಧೂಕ** – ಬಂದುಗೆ, ಕೆಂಪು ಹೂ ಬಿಡುವ ಒಂದು ಮರ **ಬಂಬಣಂಬಾಡು** – ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸೊರಗು **ಬಂಬಲ್** – ಗುಂಪು; ಗೊಂಚಲು **ಬಂಬಲ್ಮಾಡು** – ಬಂಬಣಂಬಾಡು **ಬಂಬಲಂಬಾಡು** – ಬಂಬಣಂಬಾಡು **ಬಂಬಲ್ಲರುಕ್** – ಜೊಂಪೆಯಾದ ಕರುಳು **ಬಂಬಲ್ದುರುಕ್** – ಒತ್ತಾದ ಕೂದಲು **ಬಂಬಲ್ಗೊಂಬು** – ದಟ್ಟವಾಗಿ ಎಲೆಗಳಿರುವ ಕೊಂಬೆ **ಬಂಬಲ್ಲಂಬುಲ** – ತಾಂಬೂಲದ ಕಟ್ಟು **ಬಂಬಲ್ಲಗುಳ್** – ದಟ್ಟವಾಗು **ಬಂಬಲ್ಗೆರೆ** – ನಿರಂತರವಾದ ಅಲೆಗಳು **ಬಂಬಲ್ಡಱೆ** – ಒತ್ತಾದ ನಿರಿಗೆ **ಬಂಬಲ್ಮುಡಿ** – ಬಂಬಲ್ತುರುಳ್ **ಬಂಬಲ್ವನಿ** – ಸೋನೆ, ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಸುರಿಯುವ **ಬಂಬಲ್ತರಿ** – ಬಂಬಲ್+ಪರಿ, ಧಾವಿಸು **ಬಂಬಲ್ಪರಿಗೊಳ್** – ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊ **ಬಂಬಲ್ಪರಿಯಿಸು** – ಧಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಬೆಂಬಲ್ಲರಿ** – ಜಡಿಮಳೆ **ಬಂಬಳ** – ತುಂಬ **ಬಂಬಳ(೦) ಬಾಡು** – ತುಂಬ ಒಣಗಿಹೋಗು **ಬಂಭರ** – ದುಂಬಿ **ಬಂಹಿಮ** – ಅತಿಶಯ **ಬಕ** – ಬಕಪಕ್ಷಿ; ಕಪಟ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ **ಬಕವೇಸಿತನ** – ಮೋಸದ ಹಾದರ **ಬಕಾರಿ** – ಬಕನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಭೀಮ **ಬಕುಳ** – ನಾಗಕೇಸರ ಎಂಬ ಮರ **ಬಕೋಟ** – ಬಕಪಕ್ಷಿ **ಬಕ್ಕ(೦)ಬಯಲ್** – ಪೂರ್ತಿ ತೆರಪಾದ ಬಯಲು **ಬಕ್ಷಣ** – (ಭಕ್ಷಣ) ತಿನಿಸು **ಬಕ್ಕಳೆ** – ಮರದ ತೊಗಟೆ **ಬಕ್ತು** – ಒಂದು ನೀರ ಹಕ್ಕಿ **ಬಕ್ಕು(ರ್ಕು)(ಕ್ಕು)ಡಿ** – ತಲ್ಲಣ **ಬಕ್ಕು(ಕು೯)(ಳ್ಳುಡಿಗೆಯ್** – ವಾದಿಸು; ಆಶ್ವರ್ಯಪಡು **ಬಕ್ತೆ(ಕೆ೯)** – ಒಂದು ವಿಧದ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು **ಬಕ್ತೆ(ಕೆ೯)ವಲಸು** – ಬಕ್ಕೆ(ಕೆ೯) **ಬಗಟು** – ಅಗಲಿಸು; ಭಾಗ ಮಾಡು **ಬಗರಗೆ** – ತೋಡಿದ ಗುಂಡಿ: ಚಿಲುಮೆ: ಬೋಕಿ ಬಿಂಚು **ಬಗಸಿಗೆ** – ಬೊಗಸೆ **ಬಗಸು** – ಬಯಸು, ಆಸೆಪಡು ಬಿಗಿ - ತೋಡು; ಸೀಳು

ಬಗಿಯೇಱು – ಪರಚಿ ಮಾಡಿದ ಗಾಯ **ಬಟ್ಟಮೊಲೆ** – ದುಂಡಾದ ಮೊಲೆ **ಬಗುಕ್** – ಬೊಗಳು **ಬಟ್ಟಲ್(ಲು)** – ದುಂಡಾದ ಪಾತ್ರೆ **ಬಗೆ** – ಯೋಚನೆ ಮಾಡು; ಪರಿಗಣಿಸು; ರೀತಿ **ಬಟ್ಟವಂಜರ** – ದುಮಡನೆಯ ಪಂಜರ **ಬಟ್ಟಸರಿ** – ಸುತ್ತಾಡು **ಬಗೆಗಲ್** – ಬಗೆ+ಕಲ್, ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊ **ಬಗೆಗಾಣ್** – ಬಗೆ+ಕಾಣ್ – ಮನಸ್ಸನ್ನು **ಬಟ್ಟಾಡು** – (ಗೋಲಿ, ಚೆಂಡು ಮೊದಲಾದ) ಅರಿತುಕೊ– ದುಂಡಾದವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಆಟವಾಡು **ಬಗೆಗುಂದು** – ನಿರಾಶೆಗೊಳ್ಳು **ಬಟ್ಟಗೆ** – ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವ ಕುಂಚ **ಬಗೆಗುಡು** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡು, ಗಮನ ಹರಿಸು **ಬಟ್ಟಗೆವಲಗೆ** – (ಮೃತ್ತಿಕಾಫಲಕ) ಬರೆಯುವ **ಬಗೆಗಿಡಿಸು** – ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸು (ಮಣ್ಣಿನ) ಹಲಗೆ **ಬಗೆಗೆಡು** – ವಿವೇಕ ಕಳೆದುಕೊ **ಬಟ್ಟತು(ತ್ತು)** – ದುಂಡಾದ **ಬಗೆಗೆಲ್** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲು **ಬಟ್ಟು** – (ವೃತ್ತ) ದುಂಡು; ದುಂಡಾದ ಬಿಲ್ಲೆ; **ಬಗೆಗೊಳ್** – ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊ ಬಿಲ್ಲೆಯಾಟ **ಬಗೆಗೊಳಸು** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲು, ಆಕರ್ಷಿಸು **ಬಟ್ಟುಗೆಯ್** – ಉಂಡೆಮಾಡು **ಬಗೆದರ್** – ಬಗೆ+ತರ್, ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡು **ಬಟ್ಟೆ** – (ವರ್ತ್ಯ) ದಾರಿ; ವಸ್ತ **ಬಟ್ಟೆಯ ಕಣ್** – ದಾರಿಯ ಮುಂಭಾಗ **ಬಗೆದೀರ್** – ಬಗೆ+ತೀರ್, ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು **ಬಗೆದೋಱು** – ಇಂಗಿತವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊ **ಬಟ್ಟೆಯರ್** – ದಾರಿಹೋಕರು **ಬಟ್ಟೆಗ** – ದಾರಿಹೋಕ **ಬಗೆಪೋಗು** – ಮನದಟ್ಟಾಗು **ಬಟ್ಟಗಟ್ಟು** – ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟು; ದರೋಡೆಮಾಡು **ಬಗೆಮುಟ್ಟು** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಾಕು, ಮನಂಬುಗು **ಬಟ್ಟೆಗಾಣ್** – ದಾರ ಕಾಣ್; ಉಪಾಯ ಹೊಳೆ **ಬಗೆಯಱೆ** – ಇಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊ **ಬಗೆಯೞಲ್** – ಮನೋವ್ಯಥೆ **ಬಟ್ಟೆದಪ್ಪು** – ದಾರಿ ತಪ್ಪು **ಬಟ್ಟೆದೋಱು** – ದಾರಿ ತೋರಿಸು **ಬಗೆಯೊಡೆಯ** – ಮನದಾಣ್ಮ, ಮನಸ್ಸಿನ ಒಡೆಯ **ಬಗೆವ(ಬ)ರ್** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರು, ತೋಚು **ಬಟ್ಟೆ ನಡೆ** – ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು; ಪ್ರಯಾಣಿಸು **ಬಟ್ಟಿವರ್** – ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆ; ಪ್ರಯಾಣಿಸು **ಬಗೆವೇೞ್** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿಸು **ಬಗೆವೊ(ವು)ಗು** – ಮನಂಬುಗು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೇರು **ಬಟ್ಟೆವಿಡಿ** – ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸು **ಬಗ್ಗ** – (ವ್ಯಾಫ್ರ) ಹುಲಿ; (ವರ್ಗ) ಗುಂಪು; (ಭರ್ಗ) **ಬಟ್ಟೆವೋಗು** – ಬಟ್ಟೆವಿಡಿ **ಬಡಬಡಾಗು** – ತುಂಬ ಸೊರಗಿಹೋಗು **ಬಗ್ಗ(೦)ದೊವಲ್** – ಹುಲಿಯ ಧರ್ಮ **ಬಡಮಾಡು** – ಸೊರಗಿಸು **ಬಗ್ಗಣೆ** – ಗದರಿಕೆ; ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಜನ **ಬಡಕ** – ಬಡಕಲು ವ್ಯಕ್ತಿ **ಬಗ್ಗಿಸು** – (ಕೋಗಿಲೆಯಂತಹ ಹಕ್ಕಿ) ಧ್ವನಿಮಾಡು; **ಬಡಗಣ್(ಣ)** – ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು ಗದರಿಸು, ಗರ್ಜಿಸು; ಮೂದಲಿಸು **ಬಡಗಣಂ** – ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಂದವನು **ಬಗೆ** – ರೀತಿ; ಮನಸ್ಸು; ಚಿಂತಿಸು **ಬಡಗದೆಸೆ** – ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು **ಬಚ್ಚ** – (ವೈಶ್ಯ) ವ್ಯಾಪಾರಿ **ಬಡಗನಾಡು** – ಉತ್ತರದೇಶ **ಬಡಗಮುಖ** – ಬಡಗದೆಸೆ **ಬಚ್ಚಣೆ** – ವೇಷ; ಸೋಗು **ಬಡಗಮೊಗ** – ಬಡಗದೆಸೆ **ಬಚ್ಚಣೆವೆಱು** – ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚೆರುವ **ಬಚ್ಚಲ್** – ನಾಲೆ; ಮೋರಿ **ಬಡಗಲ್(ಲು)** – ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು **ಬಚ್ಚವಸರ** – ಬಚ್ಚ+ಪಸರ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ **ಬಡಗಿ** – ಮರಗೆಲಸದವನು **ಬಡಗು** – ಉತ್ತರದಿಕ್ಕು ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು **ಬಜ್ಜಿ(ರ್ಚಿ)ಸು** – ಬಣ್ಣ ಹಾಕು; ಲೇಪಿಸು **ಬಡಗೊಂಡಿ** – ಸವೆದುಹೋದ ಕೊಂಡಿ **ಬಜಾವಣ್** – ಬಾಜನೆ, ವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸುವಿಕೆ **ಬಡತನ** – ಕೃಶತೆ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ **ಬಜ್ಞರ** – (ವಜ್ರ) ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಬಡನಡು** – ತೆಳುವಾದ ಸೊಂಟ **ಬಜ್ಞರವಸರ** – ವಜ್ಷದ ಅಂಗಡಿ **ಬಡಪ** – ಜಡಿಮಳೆ **ಬಜ್ಜರಿಗೞ್ತಿ** – ಹೇಸರಗತ್ತೆ **ಬಡಪಾರ್ವ** – ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಬಜ್ಜೆ** – ಧೂರ್ತೆ **ಬಡಬ(ಜ್ವಾಲೆ)** – ಸಮುದ್ರದೊಳಗಣ ಬೆಂಕಿ **ಬಜ್ಜೆಗುಂಟಣೆ** – ಧೂರ್ತೆಯಾದ ಕುಂಟಲಗಿತ್ತಿ **ಬಡಬಶಿಖ** – ಬಡಬ(ಜ್ವಾಲೆ) **ಬಟ್ಟಗೊಡೆ** – ದುಂಡನೆಯ ಛತ್ರಿ **ಬಡಬಾಗ್ನಿ** – ಬಡಬಶಿಖಿ **ಬಟ್ಟನೆ** – ದುಂಡಗೆ **ಬಡಬಾನಲ(ಳ**) – ಬಡಬಶಿಖಿ **ಬಟ್ಟನೆ ಬ(ವ)ರ್** – ಸುತ್ತುತ್ತ ಬರು **ಬಡಮನ** – ಸಣ್ಣ ಬುದ್ದಿ

ಬತ್ತಿ _ (ವರ್ತಿ) ದೀಪದ ಉರಿಯುವ ಹತ್ತಿಯ **ಬಡಮಲ್ಲ** – ಅಸಮರ್ಥನಾದ ಜಟ್ಟಿ **ಬಡವ** – ದರಿದ್ರ; ಕೃಶವಾದವನು ಎಳೆ– **ಬತ್ತು** – ಒಣಗು, ಇಂಗಿ ಹೋಗು **ಬಡವ(ಪ)ಡು** – ಬಡವಾಗು, ಕೃಶವಾಗು **ಬಡವಾ** – ಬಡಬಾಗ್ನಿ **ಬತ್ತುಬಯ(ನ್)** – ಹಾಲು ಬತ್ತಿಹೋದ ಹಸು **ಬತ್ತುಂಬಟೆ** – ಒಣಗಿದ ವಸ್ತ **ಬಡವು** – ಬಡವಾಗಿರುವುದು; ಕೃಶವಾಗಿರುವುದು **ಬಡಿ** – ದೊಣ್ಣೆ; ಏಟು ಕೊಡು **ಬತ್ತುಗೆ** – ಬತ್ತುವಿಕೆ; ಒಣಗುವಿಕೆ **ಬಡಿಗೆ** – ಕೋಲು, ದೊಣ್ಣೆ **ಬದ(೦)ಗ** – ಜಾರ; ಸೇವಕ **ಬಡಿಗೆಕಾಱ** – ದಂಡಧಾರಿ **ಬದಗು** – ಹಾದರ; ಕುಟಿಲತೆ; ಮೂರ್ಖತನ **ಬಡಿಗೆಕೊ(ಗೊ)ಳ್** – ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿ; **ಬದಗುಗೆಯ್** – ಊಳಿಗತನವನ್ನು ಮಾಡು ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆ **ಬದಗುಳಗ** – ಸೇವಕ; ಗುಲಾಮ **ಬಡಿಗೊಳ್** – ಬಡಿಗೆಕೊ(ಗೊ)ಳ್ **ಬದರ(ರಿ)** – ಬೋರೆ ಅಥವಾ ಎಲಚಿ ಮರ, ಹಣ್ಣು **ಬಡಿಗೋಲ್** – ಹೊಡೆಯಲು ಬಳಸುವ ಕೋಲು **ಬದಸು** – ಕುಟಿಲತೆ **ಬಡಿತಂಗಾಸು** – ಬಡಿಯಲು ಬೇಕಾದಂತೆ ಹದವಾಗಿ **ಬದ್ದ** – ಗಾಢ ಕಾಯಿಸು **ಬದ್ದರ** – ಬಾಣಗಳ ಏಟಿನಿಂದ ರಕ್ಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ **ಬಡಿತಂಗೊಳ್** – ಏಟು ಕೊಡು ಸಾಧನ **ಬಡಿವೆಱು** – ಏಟು ತಿನ್ನು **ಬದ್ಧವಣ** – (ವರ್ಧಮಾನ) ಬೆಳೆಯುವಿಕೆ; ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯ **ಬಡಿಸು** – ಊಟಕ್ಕಿಡು **ಬಡಿಹ** – ಪೆಟ್ನು **ಬದ್ಧವಣಂಬೊಯ್** – ಮಂಗಳವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸು **ಬಡ್ಡಿ** – (ವೃದ್ಧಿ) ಏಳಿಗೆ; ಸಾಲದ ಹಣದ **ಬದ್ಧವಣಂಬೊಯಿಸು** – ಮಂಗಳವಾದ್ಯವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಹೊರೆ ಬಾರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಬಡ್ಡಿಗೊಳ್** – ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ಬದ್ದಿ(ಡ್ಡಿ)ಸ**– ಅವುಕುವುದು **ಬಡ್ಡಿಯಿಕ್ಕು** – ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡು **ಬದ್ದೆ** – ಪ್ರೌಢೆ; ಪತಿವ್ರತೆ **ಬಡ್ಡಿವೇಡು** – ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಬೇಡು **ಬದ್ದೆದಲ್ಲೞ** – ಬದ್ದೆ+ತಲ್ಲೞ, ಪ್ರೌಢೆಯರಿಗೆ ತಲ್ಲಣ **ಬಡ್ಡಿಸು** – ಬಡಿಸು, ಊಟಕ್ಕೆ ನೀಡು ಉಂಟುಮಾಡುವವನು **ಬಣಂ(ಳಂ)ಬೆ** – ಬಣಬೆ, ಮೆದೆ **ಬದ್ದೆ(ರ್ದೆ)** – ಪ್ರೌಢೆ, ಜಾಣೆ **ಬಣಗು** – ಕ್ಯುದ್ರ; ಪಿಶಾಚಿ **ಬದ್ಧೆವಜ್ಞೆ** – ಬದ್ದೆ+ಪಜ್ಜೆ, ಪ್ರೌಡಿಮೆಯ **ಬಣ್ಣ** – ರಂಗು; ಚಿತ್ರ ರಚನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವರ್ಣ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತು **ಬಣ್ಣಂಬಡೆ** – ಆಕರ್ಷಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಬದ್ದ** – ಸುತ್ತುವರಿದ; ಧರಿಸಿದ **ಬದ್ಧಭೂಮಿ** – ನೆಲಗಟ್ಟು **ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗೆ** – ನಾನಾ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು; ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವುದು **ಬದ್ದಭ್ರುಕುಟ** – ಕೋಪದಿಂದ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ **ಬಣ್ಣವಳ** – ಬಣ್ಣ+ಅಳಿ, ಕಳೆಗುಂದು ಹುಬ್ಬುಗಳುಳ್ಳವನು **ಬಣ್ಣವಾಸಿಗ** – ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳ ಬಾಸಿಗ, ಮಾಲೆ **ಬದ್ದರಸ** – ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ಬದ್ಧವಿರೋಧ** – ಆಳವಾದ ಶತ್ರುತ್ವ **ಬಣ್ಣವಿಡು** – ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಕು **ಬಣ್ಣವುರ** – (ವರ್ಣಪೂರ) ಬಣ್ಣದ ರಂಗೋಲಿ, **ಬದ್ದವೈರ** – ಬದ್ದವಿರೋಧ **ಬದ್ದಾಂಜಲ** – ನಮಸ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮುಗಿದ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ಕೈಗಳು **ಬಣ್ಣಸರ** – ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹೂಮಾಲೆ **ಬಣ್ಣಸರಂಗೊಳ್** – ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಸರವನ್ನು **ಬದ್ದೋರ್ವಿ** – ಬದ್ದಭೂಮಿ **ಬಧಿರ** – ಕಿವುಡ ತೆಗೆದುಕೊ **ಬಣ್ಣಿಕೆ(ಗೆ)** – (ವರ್ಣಿಕಾ) ಬಣ್ಣ; ಅಂದವಾದ **ಬಧಿರತೆ** – ಕಿವುಡು **ಬಣ್ಣಿಸು** – ವರ್ಣನೆ ಮಾಡು; ಮೆರುಗನ್ನು ನೀಡು **ಬಧಿರಿತ** – ಕಿವುಡುಂಟುಮಾಡಿದ **ಬತ್ತ** – ನೆಲ್ಲು **ಬನ** – ಕಾಡು; ತೋಪು; ಉದ್ಯಾನ; ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ **ಬನವಂದಿ** – ಕಾಡುಹಂದಿ **ಬತ್ತಂಗುಟ್ಟು** – ಹೊಟ್ಟು ತೆಗೆಯಲು ಬತ್ತ ಕಟ್ಟು **ಬತ್ತಅ(ಲೆ)ಗ** – ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದವನು; ದಿಗಂಬರ **ಬನವಟ್ಟೆ** – ಕಾಡುದಾರಿ **ಬನಸಿರಿ** – ವನದೇವತೆ ಸನ್ಯಾಸಿ **ಬತ್ತಲೆಯರ್** – ನಗ್ನವಾಗಿರು **ಬನ್ನ** – (ಭಗ್ನ) ಅವಮಾನ; ಸೋಲು; ಕಷ್ಟ **ಬತ್ತಲೆ** – ನಗ್ನತೆ; ನಗ್ನವಾಗಿ; ನಗ್ನವಾದ **ಬನ್ನದ ಕೂೞ್** – ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅನ್ನ **ಬನ್ನಂಬಡಿಸು** – ಅವಮಾನಿಸು; ಸೋಲಿಸು; ಹಿಂಸಿಸು

ಬನ್ನಂಬಡು – ಅವಮಾನಗೊಳ್ಳು; ಸೋಲು; **ಬರ್ಕೆವಲಸು** – ನೆಲಹಲಸು ಕಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗು **ಬರ್ಚು** – ಬತ್ತಿಹೋಗು **ಬನ್ಸಂಬೆಱು** – ಅವಮಾನಗೊಳ್ಳು; ದುಃಖ ಹೊಂದು **ಬರ್ದಿಲ** – ಸ್ವರ್ಗ ಬಪ್ಪ - ಬೊಪ್ಪ, ತಂದೆ **ಬರ್ದಿಸು** – ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರಿ **ಬಬ್ಬಲ** – ಮುಳ್ಳುಗಿಡ, ಬೊಬ್ಬಳಿ ಮುಳ್ಳು **ಬರ್ದು** – ಮರಣ ಹೊಂದು; ಸಾಫು; ಕೃಶವಾಗು; **ಬಭ್ರು** – ಕಂದು ಬಣ್ಣ ಜಾಣ್ಮೆ; ಪ್ರೌಢಿಮೆ **ಬರ್ದಂಕಿಸು** – ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸು; ಕಾಪಾಡು **ಬಮ್ಮೇತಿ** – (ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹತ್ಯೆ **ಬರ್ದು(೦)ಕು** – ಬದುಕು; ಜೀವಿಸು; ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆ ಬಯ್ – ಮುಚ್ಚಿಡು; ತೆಗಳು **ಬರ್ದುಕಾಡು** – ಪಾರಾಗು **ಬಯಕೆ** – ಆಸೆ **ಬಯಕೆಗವಿ** – ಬಯಕೆ ಹೊಂದಿದ ಕವಿ; ಬಯಕೆ **ಬರ್ದುಗಾರ್ತಿ** – ಪ್ರೌಢೆ; ಜಾಣೆ **ಬರ್ದುಗೆ** – ಮರಣ ಬಯಕವಣ್ – ಬಯಕೆಯುಂಟಾದ ಹೆಣ್ಲು, ಬಸಿರಿ **ಬರ್ದುಗೆಡು** – ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಬಯಲ್ದಾವರೆ** – ನೆಲದಾವರೆ **ಬರ್ದುನುಡಿ** – ಜಾಣ್ಮೆಯ ನುಡಿ **ಬಯಲ್ದೊಱ³** – ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಬಯಲಲ್ಲಿ **ಬರ್ದುವೆಣ್** – ಪ್ರೌಢೆ ಹರಿಯುವ ನದಿ; ಮರೀಚಿಕೆ **ಬರ್ದೆ(ದ್ದೆ)** – ಬರ್ದುವೆಣ್; ವೇಶೈ **ಬಯಲ್ವಣತ್** – ನೆಲ ಕಾಣಿಸು **ಬರ್ದೆಗೆಯ್ತ** – ಪ್ರೌಢಕಾರ್ಯ **ಬಯಲ್ವೊನಲ್** – ಬಯಲ್ದೊಱ್ ಬರ್ಬೂರ – ಬೊಬ್ಬುಳಿ, ಜಾಲಿಮರ **ಬಯಸು** – ಇಚ್ಬೆಪಡು **ಬರ್ಮನ್** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಬಯ್ತೆ** – ನಿಧಿ; ಗುಟ್ಟು **ಬರ್ಹ** – ಎಲೆ; ಸೋಗೆ; ಗರಿ **ಬಯ್ಗರುಕ್** – ಬಯ್ಗು+ಇರುಳ್, ರಾತ್ರಿಯ ಸಂಜೆ, **ಬರ್ಹಿ** – ನವಿಲು; ಕುಶ **ಬರ್ಹಿಣ** – ನವಿಲು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ **ಬಯ್ದು** – ಸಾಯಂಕಾಲ **ಬಲ್** – ತಿಳಿ; ದೃಢವಾಗು; ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳು **ಬಯ್ದುಂಬೊೞ್ಲ** – ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು **ಬಲ** – ಬಲಭಾಗ; ಶಕ್ತಿ; (ಬಳ) ಸೈನ್ಯ **ಬಯ್ಗುಳ್** – ತೆಗಳಿಕೆ **ಬಲದಂ** – ಬಲಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಬಲಂಗೆಡು** – ಶಕ್ಕಿಗುಂದು **ಬಯ್ತ ಬಯ್ತೆ** – ಬಯಸಿದ ಮನೋರಥ **ಬಲಂಗೊಳ್** – ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕು **ಬಯ್ತಲೆ** – ಸೀಮಂತ; ಬಾಚಿದ ತಲೆಗೂದಲ **ಬಲಂಬೆರಸು** – ಸೈನ್ಯಸಮೇತ ಮಧ್ಯದ ಸೀಳುಗೆರೆ **ಬಯ್ಲು** – ಬಯ್ಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಬಲಂಬೆಱು** – ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದು **ಬರ** – (ವರ) ಅನುಗ್ರಹ **ಬಲಂಬೊಯ್** – ಬಲಂ+ಪೊಯ್, ಶಕ್ತಿ ನೀಡು **ಬಲಕರ್ವೀಕೃತ** – ಶಕ್ಕಿಗುಂದಿದವನು **ಬರಂಬಡೆ** – ವರವನ್ನು ಪಡೆ **ಬರಗಲೆ** – ಆಭರಣವಿಶೇಷ **ಬಲಗಡೆ** – ಬಲದ ಕಡೆ, ಬಲಭಾಗ **ಬರವಿಗ** – ಬರುವವನು; ಅತಿಥಿ ಖಲಗಿಲ – ಬಲ+ಕೆಲ, ಬಲಬದಿ **ಬಲ(ಳ)ಜ –** ಬಾಗಿಲು **ಬರಿ** – ಮಗ್ಗುಲು; ಪಕ್ಕೆ **ಬರಿಗಂಡ** – ಪಕ್ಕೆಯ ಮಾಂಸಖಂಡ ಬಲದಲನ - ಬಲವನ್ನು ಕುಂದಿಸುವವನು, **ಬರಿಯೆಲ್ಲು** – ಪಕ್ಕೆಲುಬು ಬಲನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಇಂದ್ರ **ಬರಿವೊನಲ್** – ದಡ ಮೀರಿ ಹರಿಯುವ ನದಿ **ಬಲ(ಳ)ದೇವ** – ಬಲರಾಮ; (ಜೈನ) ಅರವತ್ತು **ಬ(ವ)ರಿಸ** – ವರ್ಷ ಮೂವರು ಶಲಾಕಾಪುರುಷರಲ್ಲಿನ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿಯ ಒಂದು ಗುಂಪು; ವಿಜಯ, **ಬರುಂಟು** – ಬೆರಳಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚು **ಬರುಹ** – ಬರುವಿಕೆ; ನವಿಲುಗರಿ ಅಚಲ, ಸುಧರ್ಮ, ಸುಪ್ರಭ, ಸುದರ್ಶನ, **ಬರೆ** – ತಿದ್ದು; ರೇಖಿಸು; ಗೆರೆ ಎಳೆ; ಗೆರೆ ನಂದಿ, ನಂದಿಮಿತ್ರ, ರಾಮ, ಪದ್ಮ **ಬರೆಗೊಳ್** – ಬರೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊ ಎಂಬುವವರು **ಬರೆಪಂಬೊಗು** – ಬರಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು **ಬಲದೋಕ್ಗಲೆ** – ಬಲದ ಭುಜ **ಬರೆಪಕಾಱ** – ಬರೆಯುವವನು **ಬಲಭರ** – ಸೈನ್ಯದ ಆಧಿಕ್ಯ **ಬರೆಯಿಸು** – ಬರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಬಲಭಿತ್** – ಇಂದ್ರ **ಬರ್ಕಟಬಯಲ್** – ಬಟಾ ಬಯಲು, ಏನೂ ಇಲ್ಲದ **ಬಲಭಚ್ಚಾಪ** – ಬಲಭಿತ್+ಚಾಪ, ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ಬಲ(ಳ)ಮರ್ದು(ದ್ದು) – ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಔಷಧ ಬಯಲು **ಬರ್ಕುಡಿ** – ಜಗಳ, ವಿವಾದ; ದೈನ್ಯ **ಬಲಯ** – ತಲೆವಾಗಿಲು

ಬಲಯುತ – ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ(ವನು) **ಬಲೆ** – ದಾರದಿಂದ ಹೆಣೆದ ಬೇಟೆಯಾಡುವ **ಬಲವಂಕ** – ಬಲಬದಿ ಸಾಧನ, ಜಾಲ **ಬಲೆಗಣ್** – ಬಲೆಯ ತೂತು **ಬಲ(ಳ)ವಂತ** – ಶಕ್ಕಿಶಾಲಿ **ಬಲೆವಱೆ** – ಬಲೆಯನ್ನು ಹರಿದುಹಾಕು **ಬಲವಕ್ತ** – ಬಲವಂಕ **ಬಲೋ(ಳೋ)ನ್ಮತ್ತ** – ತನ್ನ ಶಕ್ಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗರ್ವ **ಬಲವತ್ಸೈನ್ಯ** – ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಸೈನ್ಯ **ಬಲವದ್ವೈರಿ** – ಬಲಿಷ್ಠ ಹಗೆ ಪಡುವವನು **ಬಲ್ಗಣಿ** – ಮಹಾ ಶೂರ; ಪರಿಣತ **ಬಲವರ್** – ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕು **ಬಲವಿರೋ**ಧಿ – ಬಲನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನನ್ನು **ಬಲ್ಗಣಿತನ** – ಶೌರ್ಯ ಕೊಂದವನು, ಇಂದ್ರ **ಬಲ್ಗಂಡು** – ಮಹಾ ಶೌರ್ಯ **ಬಲವು** – ಶಕ್ತಿ **ಬಲ್ಗಣೆ** – ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಅಸ್ತ **ಬಲವೈರಿ** – ಬಲವಿರೋಧಿ **ಬಲ್ಗಣ್ಣಿ** – ಬಲವಾದ ಹಗ್ಗ **ಬಲಸಂಘಟ್ಟನ** – ಸೈನ್ಯದ ತುಳಿತ **ಬಲ್ಗರ** – ಬಲಿಷ್ಠ ಗ್ರಹ **ಬಲಸ್ಥ** – ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ **ಬಲ್ಗರುಳ್** – ದೀರ್ಘವಾದ ಕರುಳು **ಬಲಾಂತಕ** – ಬಲವಿರೋಧಿ ಬಲ್ಲಅ – ಮಹಾ ಶೂರ **ಬಲಾ(ಕಾ)ಕ(ಕೆ)** – ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ **ಬಲ್ಗಱೆ** – ದೊಡ್ಡ ರೆಕ್ಕೆ **ಬಲಾಢ್ಯ** – ಬಲಿಷ್ಡ(ನಾದವನು) **ಬಲ್ದಾಮ** – ಬಲವಾದ ಕಾವಲು **ಬಲಾಧಿಕ** – ಅಧಿಕ ಬಲಶಾಲಿ **ಬಲ್ದಾಳೆಗ** – ಘೋರ ಯುದ್ದ **ಬಲಾಧಿಕೃತ** – ಸೇನಾಧಿಪತಿ **ಬಲ್ಗುದುರೆ** – ಬಲಿಷ್ಠ ಕುದುರೆ **ಬಲಾ(ಳಾ)ಧ್ಯಕ್ಷ** – ಬಲಾಧಿಕೃತ **ಬಲ್ದೂಳ** – ಬಲಿಷ್ದ ಗೂಳಿ **ಬಲಾವಲೇಪ** – ಬಲದ ಕಾರಣದಿಂದಾದ ದರ್ಪ **ಬಲ್ಗೆಯ್ತ** – ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ **ಬಲಾ(ಕಾ)ಹಕ** – (ಪ್ರಳಯಕಾಲದ) ಮೋಡ **ಬಲ್ಗೊಂಚೆ** – ಬಲಿಷ್ಠ ಕೋಟೆ **ಬಲ** – ಬಲಿಷ್ಡ (ವ್ಯಕ್ತಿ); ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ದೇವತೆಗೆ **ಬಲ್ಲಗರ** – ಬಲ್+ತಗರ್, ಬಲಿಷ್ಠ ಟಗರು ನೀಡುವ ಆಹುತಿ; (ಜೈನ) **ಬಲ್ದಡಿ(ಗ)** – ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಬಲ್ಗೆರೆ** – ದೊಡ್ಡ ಅಲೆ **ಬಲ್ಲೊಱಿ** – ದೊಡ್ಡ ನದಿ **ಬಅಂದಮ** – ಬಲಿಯನ್ನು ದಮನಮಾಡಿದವನು, **ಬಲ್ಸನೆ** – ದೊಡ್ಡ ಮೊಗ್ಗು ವಾಮನ, ವಿಷ್ಣು **ಬಲಕೆಯ್** – ಬಲಿಷ್ಡವಾಗಿ ಮಾಡು **ಬಲ್ನಡಿದು** – ತುಂಬ ನೀಳವಾದ(ದ್ದು) **ಬಲಗೆದಱ್ (ಱು)** – ಆಹುತಿ ನೀಡು **ಬಲ್ಸೆಣ** – ಅಧಿಕ ಕೊಬ್ಸು **ಬಲಗೆಯ್** – ಆಹುತಿ ಅರ್ಪಿಸು **ಬಲ್ಸೆಲೆ** – ಬಲವಾಸ ಆಸರೆ **ಬಲಮಷ್ಟ** – ಕಾಗೆ **ಬಲ್ಪಳ** – ಬಲ್ಪು+ಅಳಿ, ಶಕ್ಕಿಗುಂದು **ಬಲಭುಕ್** – ಬಲಿಮಷ್ಟ **ಬಲ್ಲು** – ಬಲಾತ್ಕಾರ; ದೃಢತೆ **ಬಲಬಂಧನ** – ಬಲಿಂದಮ **ಬಲ್ಸುಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ಶಕ್ಕಿಗುಂದು **ಬಲ(೪)ಭುಕ್ಕು** – ಆಹುತಿಯಿತ್ತುದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, **ಬಲ್ಪುದೋಱಿಸು** – ಬಲಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡು **ಬಲ್ಪುದೋಱು** – ಬಲ್ಪುದೋಱಿಸು **ಬಅಭೋಜನ** – ಬಲಿ(ಳಿ)ಭುಕ್ಕು **ಬಲ್ಪೊಂಬಳೆ** – ದೊಡ್ಡ ಹೊಂಬಾಳೆ **ಬಲಭೋಜಿ** – ಬಲಿ(ಳಿ)ಭುಕ್ಕು **ಬಲ್ಬಂಟ** – ದೊಡ್ಡ ಶೂರ ಬಅ(೪)(୧)ಮುಖ – ಕೋತಿ **ಬಲ್ಲಱ** – ಭೀಕರ ಕ್ಷಾಮ **ಬಲಮುಖಕೇತನ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಪಿ, ಸುಗ್ರೀವ **ಬಲ್ಡಂತ್ರಿ** – ಸಮರ್ಥ ಸಚಿವ **ಬಅರಿಮ** – ಬಲಿಂದಮ **ಬಲ್ಡಡಿ** – ದೊಡ್ಡ, ಬಲಿತ ಕಾಯಿ **ಬಲಸುತ** – ಬಲಿಯ ಮಗ, ಬಾಣಾಸುರ **ಬಲ್ಮಳ** – ದೊಡ್ಡ, ಬಲವಾದ ಹಗ್ಗ **ಬಲಸ್ಸಪನ** – (ಜೈನ) ಜಿನನಿಗೆ ಮೂರೂ **ಬಲ್ಮುಗುಳ್** – ದೊಡ್ಡ ಮೊಗ್ಗು ಸಂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅಭಿಷೇಕ **ಬಲ್ಮುಡಿ** – ಹೇರಳ ಕೂದಲ ಗಂಟು **ಬಅಹರ** – ಬಲಿಂದಮ **ಬಲ್ಮುತ್ತು** – ದಪ್ಪನಾದ ಮುತ್ತು **ಬಆಹರಣಂಗೆಯ್** – ಬಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು ಬಲ್ಡುನಿ(ಆ)ಸು – ಭರಿ ಕೋಪ **ಬಲಾಮುಖ(೩)** – ಕೋತಿ, (ಹೆಣ್ಣು) **ಬಲ್ಯುಱೆ** – ಬಹಳ ಚೂರುಗಳು **ಬಅಃವರ್ದ** – ಎತ್ತು **ಬಲ್ಮೆ** – ಶಕ್ತಿ; ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; ಬಲಾತ್ಕಾರ **ಬಲ್ಮೊಗ** – ಗಂಭೀರ ಮುಖಮುದ್ರೆ

ಬಲ್ಡೊರೆ – ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊರೆತ **ಬವರಿವರಿ** – ಸುತ್ತುವರಿ **ಬಲ್ಮೊಸರ್** – ಧೈಂಡಿ ಮೊಸರು **ಬವರಿಸು** – ಅಲೆದಾಡು; ಆವರಿಸು; ಉಂಟಾಗು **ಬಲ್ಲಡಗು** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಂಸ **ಬವಸು(ಸೆ)** – ಆಸೆ; (ವ್ಯವಸಾಯ) ಪ್ರಯತ್ನ **ಬಲ್ಲಡವಿ** – ದಟ್ಟ ಕಾಡು **ಬವಸೆಗಾಣ್** – ಆಸೆಪಡು **ಬವಳವರಿ** – ತಿರುಗು, ಸುತ್ತುಹಾಕು **ಬಲ್ಲಣಿ** – ದೊಡ್ಡ ದಂಡು **ಬಸ(ದು)** – (ವಶ) ಅಂಕೆ; ಬಲ **ಬಲ್ಲಹ** – ಯಜಮಾನ; ಶೂರ **ಬಲ್ಲಾಯ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಶೌರ್ಯ **ಬಸಂ ಮಾಡು** – ಅಧೀನಪಡಿಸಿಕೊ **ಬಲ್ಲಾಕ್** – ಬಲವಾದ ಆಳು, ಶೂರ **ಬಸಂತ** – (ವಸಂತ) ಚೈತ್ರ–ವೈಶಾಖ ತಿಂಗಳುಗಳು; **ಬಲ್ಲಾಕ್ತನ** – ಶೌರ್ಯ; ಬಲಾತ್ಕಾರ ಸಂತೋಷದಾಯಕ(ವಾದ)-**ಬಲ್ಲಾಕ್ತನಂಗೆಯ್** – ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸು **ಬಸಂತಮಾಸ** – ವಸಂತಋತು **ಬಸಂತಸಮಯ** – ಬಸಂತಮಾಸ **ಬಲ್ಲತ್ತು** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ(ದ್ದು); ಬಲಿಷ್ಠವಾದ(ದ್ದು) **ಬಲ್ಲತೞ ಕೋಡು(೦) ಕೂರಿತು** – ಬಲಿಷ್ಠವಾದುದರ **ಬಸದನ** – ಸಿಂಗಾರ ಕೊಂಬು ಚೂಪಾದುದು; ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವರ **ಬಸದಿ** – (ವಸತಿ) (ಜೈನ) ಜಿನಗೃಹ ದರ್ಪ ದೊಡ್ಡದು **ಬಸದು** – ಶುದ್ಧ **ಬಲ್ಲತ್ತು** – ಬಿಗಿಯಾಗಿ, ಬಲವಾಗಿ **ಬಸನ** – (ವ್ಯಸನ) ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ **ಬಲ್ಲತ್ತು ಮಾಡು** – ಬಲಪಡಿಸು; ದೃಢಗೊಳಿಸು ಬಸನಿ(ಗ) – (ವ್ಯಸನಿ) ಬಸನವುಳ್ಳವನು **ಬಸನಿಗತನ** – ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವ **ಬಲ್ಲದ** – ಶೂರ **ಬಲ್ಲುಅ** – ಜೋರಾದ ಧ್ವನಿ; ಹೊಗಳಿಕೆಯ ನುಡಿ **ಬಸನಿಗೆ** – ಪ್ರಣಯಕಾತರೆ **ಬಲ್ಲೆ** – ಪೊದೆ; ಬಳಿಕ **ಬಸಮ(ವ)ೞೆ** – ಶಕ್ತಿಗುಂದು; ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗು **ಬಸಮುಱು** – ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪು **ಬ(ಭ)ಲ್ಲೆಯ** – ಈಟಿ **ಬಲ್ಲೇಱ್** – ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತ **ಬಸಯಿಸು** – ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊ **ಬಲ್ಲಂದಿಕಾಱ** – ಬಲವಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವವನು **ಬಸಿ** – ಒಸರು; ಸುರಿ; ಹರಿತ(ಚೂಪು)ಗೊಳಿಸು; **ಬಲ್ಷಗೆ** – ಬಲಿಷ್ಡ ಶತ್ರು **ಬಲ್ಲಡಿ** – ಬಲ್+ಪಡಿ, ಬಲಿಷ್ಡ ಬಾಗಿಲು **ಬಸಿದು ಜೀೞ್** – (ರಕ್ತ) ಸುರಿದು ಬೀಳು **ಬಸಿರ್ಮೂಸು** – ಬಸಿರಿನಲ್ಲೇ ಓಲೈಸು **ಬಲ್ಲರವಿ** – ದೊಡ್ಡ ಹರವಿ, ಮಡಕೆ **ಬಲ್ಲರಿಕೆ** – ಬಲ್+ಪರಿಕೆ, ದೊಡ್ಡ ದಾಳಿ **ಬಸಿಪೆ೯೦ಡತಿ** – ಬಸಿರಿ ಹೆಂಗಸು **ಬಸಿ(ಸು)ಱ್(ಱ)** – ಹೊಟ್ಟೆ; ಭ್ರೂಣಕೋಶ **ಬಲ್ಲಲ** – ದೊಟ್ಟ ಸೈನ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ(ದ್ದು) **ಬಸಿ(ಸು)ಱ೦ಮೊಸೆ** – ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆ; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು **ಬಲ್ಲಲಾಗು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು **ಬಲ್ಲಲಕೆ** – ಬಲ್+ಬಲಿಕೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿ **ಬಲ್ವ(ಲ್ಪ)ಡಿ** – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿ; ಬಲವಾದ ಹಿಡಿತ **ಬಸಿಱ ಕುತ್ತ** – ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬೇನೆ **ಬಲ್ಲಣಿಲ್** – ಬಲ್+ಪಿಣಿಲ್, ಹೇರಳ ಕೇಶರಾಶಿ **ಬಸಿ(ಸು)ಱೊಡೆ** – ಗರ್ಭಪಾತವಾಗು **ಬಲ್ವೆಣ** – ದೊಡ್ಡ ಹೆಣ **ಬಸಿಱೆಟೆ** – ಬಸಿ(ಸು)ಱೊಡೆ **ಬಲ್ಲೆಣಸು** – ಬಲ್+ಪೆಣಸು, ಹೆಚ್ಚಿನ ರಭಸ **ಬಸೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಆನೆ; ಗೊಡ್ಡು ಹಸು; ಕೊಬ್ಬು **ಬಲ್ವೊಯಲ್** – ಬಲ್+ಪೊಯಿಲ್, ರಭಸದ ಏಟು **ಬಸ್ತ(ಕ)** – ಹೋತ **ಬಲ್ಸರಿ** – ಜೋರಾದ ಮಳೆ **ಬಸ್ತಪಾಲ** – ಆಡು ಮೇಯಿಸುವವನು **ಬಲ್ಪಡಿಲ್** – ಬಲವಾದ ಸಿಡಿಲು **ಬಹಲ(ಳ**) – ಅಧಿಕ **ಬಲ್ಲೆಱ³** – ಬಿಗಿಯಾದ ಸೆರೆ **ಬಹೀಕರಿಸು** – ಹೊರಹಾಕು **ಬಲ್ಲೆಱಿಗೆಯ್** – ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸು **ಬಹಿಃಮರ** – ಊರ ಹೊರವಲಯ **ಬಹಿಃಪುಷ್ಕರ** – ಚಾಚಿರುವ ಸೊಮಡಿಲು **ಬಲ್ಸೆಱಿ ವಿಡಿ** – ಬಲ್ಸೆ ಈೆ ಗೆಯ್ **ಬವಣಿಗೆ** – ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ಸುತ್ತಾಟ **ಬಹಿತ್ರ** – (ಭೄಿತ್ರ) ಹಡಗು **ಬವನ** – (ವಮನ) ವಾಂತಿ **ಬಹಿರಂಗ** – ಹೊರಗಿನದು; ಹೊರಭಾಗ **ಬವರ** – ಕಾಳಗ; ಪೈಪೋಟಿ; ಜಗಳ; (ಭ್ರಮರ) **ಬಹಿರುದ್ಯಾನ** – ಊರ ಹೊರಗಿನ ಉದ್ಯಾನವನ **ಬಹಿರ್ದೇಶ** – ಹೊರ ಪ್ರದೇಶ **ಬವರಂಗೆಯ್** – ಹೋರಾಡು **ಬಹಿದ್ವಾ೯ರ** – ಹೊರಗಿನ ಬಾಗಿಲು **ಬವರಿ** – (ಭ್ರಮರಕ) ಬುಗುರಿ **ಬಹಿರ್ಭಾಗ** – ಹೊರಗಿನ ಭಾಗ **ಬವರಿಗೊಡು** – ವೇಗವಾಗಿ ತಿರುಗು **ಬಹಿರ್ಮ೦ಡಲ** – ಶತ್ರುರಾಜ್ಯ

ಬವರಿಗೊಳು – ತಿರುಗಿಸು

ಬಹಿರ್ಯಾನ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; **ಬಳಸು** – ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು; ಸುತ್ತುಮುತ್ತು; ಮಗುವನ್ನು ಬಾಣಂತಿಮನೆಯಿಂದ ಯುದ್ಧಕವಚ ಹೊರಗೆ ಒಯ್ಯುವುದು; ನೋಡಿ, **ಬಳಾರಿ** – ಮಹಾಕಾಳಿ 'ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ' **ಬಳವಳ** – ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುವಾಗ ತಂದೆ **ಬಹಿಲಾ೯ಪಿ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪದ್ಯರಚನೆ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉಡುಗೊರೆ **ಬಹಿರ್ವನ** – ಬಹಿರುದ್ಯಾನ **ಬಳೆ** – ವೃದ್ದಿಗೊಳ್ಳು; ದೊಡ್ಡದಾಗು; (ವಲಯ) **ಬಹಿಸ್ತಟ** – ಹೊರದಂಡೆ ಕಂಕಣ, ಕಡಗ **ಬಳೆಗಾಱ** – ಬಳೆ ಮಾರುವವನು **ಬಹುದ್ವಿಷ** – ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಶತ್ರುಗಳುಳ್ಳವನು **ಬಹುನೂತ್ನ** – ತೀರ ಹೊಸತಾದ **ಬಳೆಗೊಯ್** – ಕೊರಳು ಕತ್ತರಿಸು **ಬಹುರೂಪ** – ಅನೇಕ ಆಕೃತಿಗಳುಳ್ಳ **ಬಳೆಗೋ** – ಹತೋಟಿಗೆ ತರು **ಬಳೆದೊಡು** – ಹೆಣ್ಣಿಗನಾಗು **ಬಹುರೂಪಿಣಿ –** (ಜೈನ) ಬಯಸಿದ ರೂಪ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆ **ಬಳೆಯಿಸು** – ವೃದ್ದಿಗೊಳಿಸು ಬಹುಲ(ಳ) – ತಿಂಗಳಿನ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗ; **ಬಳಿವೋಗು** – ಕೋಡಣಸು ಕಳಚಿ ಬೀಳು **ಬಳ್ತಸು** – ನಡುಗಿಸು ಕೃತ್ತಿಕಾ ನಕ್ಷತ್ರ **ಬಹುಲತೆ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು **ಬಳ್ಳು** – ತೊನೆದಾಡು; ನಡುಗು **ಬಹುಲತ್ವ** – ಬಹುಲತೆ **ಬಳ್ಳುವೋಗು** – ನಡುಗು **ಬಹುಅಮ** – ಸಮೃದ್ಧವಾದ **ಬಕ್ಷಳ** – ದೊಡ್ಡದಾಗುವುದು; ವಿಸ್ಕಾರಗೊಳ್ಳುವುದು **ಬಹುಶ್ರುತ** – ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಪಂಡಿತ **ಬಕ್ಷಳ೦** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಬಹುಳಗ್ರಹಣ** – ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅರ್ಥ **ಬಕ್ಷಳನೆ** – ಅತಿಶಯತೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದ<u>ು</u> **ಬಕ್ಷಳಕೆ** – ಹೊಯ್ದಾಟ; ವಿಸ್ತಾರ; ಬೆಳವಣಿಗೆ **ಬಹುಳವೃತ್ತಿ** – ಬಹುಲತೆ **ಬಕ್ಷಳಕೆವಡು** – ವಿಸ್ತೃತಗೊಳ್ಳು **ಬಹುಳಸ್ಥಿತಿ** – ಬಹುಲತೆ **ಬಕ್ಷಳಸು** – ಬಳ್ನಳಿಕೆವಡು **ಬಹ್ವಾರಂಭಪ(ಪಾ)ರಿಗ್ರಹ** – (ಜೈನ) **ಬಕ್ಟ** – ಧಾನ್ಯದ ಒಂದು ಅಳತೆ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ತುಂಬ **ಬಳ್ಪಂಗೊಱ³** – ಬಳ್ಳದಂತೆ ಅಗಲವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ತೂತುಮಾಡು **ಬಳಕೆವಾತು** – ಆಡುಮಾತು **ಬಳ್ಜ** – ಲತೆ, ಹಬ್ಬುವ ಸಸ್ಯ **ಬಳ್ಚವಳ್ಳ** – ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವುದು **ಬಳಗ** – ಗುಂಪು; ದಟ್ಟಣೆ; ನೆಂಟರು **ಬಳ್ಚಕವುಂಗು** – ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹಬ್ಬಿರುದ ಅಡಕೆಮರ **ಬಳಗಜವಳ** – ನಂಟರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಸ್ತ್ರ **ಬಳ್ಚಗಾವಣ** – ಬಳ್ಳಿಮಾಡ, ಲತಾಮಂಟಪ **ಬಳಪ** – ಬರೆಯುವ ಮೃದುವಾದ ಕಲ್ಲು **ಬಳಪದೋಲೆ** – ಬಳಪದ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ **ಬಳ್ಚಮಾ(ವಾ)ಡ** – ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕಿವಿಯ ಓಲೆ **ಬಳಪಂಗೊಳ್** – ಬರೆಯಲು ತೊಡಗು **ಬಕ್ಚಮಾವು** – ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹಬ್ಬಿರುದ ಮಾವಿನಮರ **ಬಳಪಂದೊಡೆ** – ಬಳಪದ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ **ಬಳ್ಚಮಿಂಚು** – ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಹಬ್ಬುವ ಮಿಂಚು **ಬಳ್ಚವರಿ** – ಬಳ್ಳಿಯ ರೀತಿ ಹಬ್ಬು **ಬಳ್ಳವಾಯ್** – ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗು **ಬಳಬಳಕ್ತೆ** – ಒಂದು ನೃತ್ಯಭಂಗಿ **ಬಳಭಚ್ಚಾಪ** – ಬಳಭಿತ್+ಚಾಪ, ಇಂದ್ರಚಾಪ **ಬಳ್ಳವೆರ್ಯ** – ಬಳ್ಳಿವರಿ **ಬಳ್ಚವೆಳಗು** – ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಹಬ್ಬಿದ ಕಾಂತಿ **ಬಳಮರ್ದಿಕ್ಕು** – ಉಗ್ರ ಮಾದಕದ್ರವ್ಯ ಕುಡಿಸು **ಬಳಮರ್ದುಕಾಱ** – ಉಗ್ರ ಮಾದಕವಸ್ತು ತಯಾರಕ **ಬಳ್ಳವೆಳ್ಳು** – ಬಳ್ಳಿವೆಳಗು **ಬಳ(ಳಾ)ರಿ** – (ಭಟ್ಯಾರಿಕಾ) ಮಹಾಕಾಳಿ **ಬಳ್ಳು** – ನರಿ; ನರಿನಾಯಿಗಳ ಬಗುಳು **ಬಳಲ್ಮುಡಿ** – ಸೋರ್ಮುಡಿ, ಬಿಚ್ಚಿದ ಮುಡಿ **ಬಳ್ಟುಗೆಡೆ** – ಬೊಗಳು **ಬಳಲ್ಮೊಗ** – ದಣಿದ(ವನ) ಮುಖ **ಬಱ(ಹು)**– ಕ್ಷಾಮ; ಕೊರತೆ **ಬಳವಳ** – ಹೆಚ್ಚಾಗಿ **ಬಱಬಱ** – ಪೂರ್ತಿ (ಬತ್ತಿಹೋಗು) **ಬಳವಳಸು** – ಕಳವಳಿಸು **ಬಱಗಾಲ** – ಕ್ಸಾಮಕಾಲ **ಬಳವಿ** – ಬೆಳವಣಿಗೆ; ವಿಸ್ಕಾರ **ಬಱಟ** – ಬೆರಣಿ; ಸಗಣಿ **ಬಳವಿವಡೆ** – ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದು, ಹೆಚ್ಚು **ಬಱಡಿ** – ಗೊಡ್ಡು ಹೆಂಗಸು **ಬಳಸಿಗ** – ಕುಪ್ಪಸಿಗ, ಯುದ್ದಕವಚ ತೊಟ್ಟವನು **ಬಱಡು** – ನಿಸ್ಸತ್ವವಾದದ್ದು; ಗೊಡ್ಡಾಕಳು **ಬಱತ** – ಒಣಗಿದ

ಬಱಪ – ಬಯಕೆ **ಬಟಿವಟಿಗೊಡು** – (ತವರಿನವರು) ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ **ಬಱಸಿಡಿಲ್** – ಮೋಡವಿಲ್ಲದೆ ಹೊಡೆಯುವ ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡು **ಬಟೆವಟೆಗೊಳ್** – ಬಟಿವಟಿಯನ್ನು ಪಡೆ ಸಿಡಿಲು; ಅನಿರೀಕ್ಸಿತ ಆಘಾತ **ಬಱಿಕೆ(ಗೆ)ಯ್** – ಬರಿದುಮಾಡು, ನಾಶಗೊಳಿಸು **ಬಟೆವಿಡಿ** – ಹಿಂಬಾಲಿಸು **ಬಟಿವಿಡು** – ದಾರಿ ಬಿಡು; ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡು **ಬಱೆದು** – ಏನೂ ಇಲ್ಲದ್ದು; ಖಾಲಿಯಾದುದು **ಬಟೆವೋಗು** – ಮಾರ್ಗಾನುಸರಣೆ ಮಾಡು **ಬಱೆದೆ** – ಸುಮ್ಮನೆ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ **ಬಱಿಮೆಯ್** – ನಗ್ನದೇಹ, ಬತ್ತಲೆ **ಬಟೆಸಲ್** – ಅನುಗಮನ; ಸಮೀಪ ಹೋಗು **ಬಱೆಯೆಲ್** – ಪಕ್ಕೆಯ ಮೂಳೆ **ಬಱ್ಞ** – ಜಾರು **ಬಱಿವಾತುಗಾಱ** – ಪೊಳ್ಳು ಮಾತಾಡುವವನು **ಬಜ್ಜ** – ಜೀವಿಸಿದವನು; ಒಕ್ಕಲಾದವನು **ಬಱುಂಟು** – ಗೀಚು, ಕೆದಕು **ಬಱ್ದು** – ಬರ್ದು, ಸಾಯಿ **ಬಱುಗೆಯ್** – ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಕೈ **ಬೞ್ಡುಂಕು** – ಬದುಕು; ಪಾರಾದವನು **ಬಱುದಲೆ** – ಬೋಳುತಲೆ **ಬಾ** – ಊದಿಕೊ; ಹೆಮ್ಮೆಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಉಬ್ಸು **ಬಱುದೊಡಂಬೆ** – ಬರಿಯ (ಹೂವಿನ) ತೊಟ್ಟು **ಬಾಂಗಡಲ್** – ಆಕಾಶದ ನದಿ **ಬಾಂಜಗುನೆ** – ಆಕಾಶದ ಯಮುನಾ ನದಿ **ಬಱುನುಡಿ** – ಬರಡು ಮಾತು **ಬಾಂದೊಱ³** – ಆಕಾಶದ ನದಿ **ಬಱುಬ(ವ)** – ಏನೂ ಇಲ್ಲದವನು; ನಿರಾಯುಧ; **ಬಾಂದೊಱಿದಲೆಯ** – ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯನ್ನು **ಬಱುವಾತು** – ಬಱುನುಡಿ ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ **ಬಱುವಾತುಗುಟ್ಟು** – ಬರಡು ಮಾತಾಡು **ಬಾಂದೊಱಿಯ ಮಗ** – ಭೀಷ್ಮ **ಬಱ³** – ಬತ್ತಿಹೋಗು **ಬಾಂದೊಱಿಯ ಸುತ** – ಬಾಂದೊಱೆಯ ಮಗ **ಬೞಕೆ** – ಉಪಯೋಗ; ನಿಕಟ ಪರಿಚಯ **ಬಾಂಧವ** – ನಂಟ **ಬಱಲ್** – ಒಣಗಿಹೋಗು; ದಣಿವುಗೊಳ್ಳು; ಜೋಲು **ಬಾಂಬ** – ಕುಂಬಾರ **ಬೞಅಸು** – ದಣಿಯಿಸು **ಬಾಂಬಟ್ಟೆ** – ಬಾನ್+ಬಟ್ಟಿ, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗ **ಬೞಲ್ಗೆ** – ಆಯಾಸ **ಬಾಂಬರಿ** - ಬಾನ್+ಪರಿ, ಗಗನ ಸಂಚಾರ **ಬೞಲ್ತೆಗಳೆ** – ದಣಿವು ಪರಿಹರಿಸು **ಬಾಂಬಾವು** – ಬಾನ್+ಪಾವು, ಆಕಾಶದ ಹಾವು, **ಬೞಲ್ತೆವೋಗು** – ದಣಿವುಗೊಳ್ಳು **ಬೞಲ್ಲು** – ಬಱಲಿಸು **ಬಾಂಬೊೞಲ್** – ಆಕಾಶದ ಪಟ್ಟಣ **ಬೞಲ್ಮುಡಿ** – ಇಳಿಬಿದ್ದ ಕೇಶರಾಶಿ **ಬಾಂಬೊೞಲುರಿಕ** – ಆಕಾಶದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಆಸು - ಉಪಯೋಗಿಸು; ಭೋಗಿಸು; ಭೋಗ ಸುಟ್ಟವನು, ಶಿವ **ಬಾಂಬೊೞಿ** – ಬಾನ್+ಪೂೞೆ, ದೇವಗಂಗೆ **ಬಟೆ** – ಒರೆಸು; ಗುಡಿಸು; ಲೇಪನಮಾಡು; ಜಾಗ; ಸಮೀಪ; ಹಿಂದುಗಡೆ; ಪೀಳಿಗೆ; ಆಹ್ವಾನ; **ಬಾಗರಣಿಗ** – ವೈಯಾಕರಣಿ ಸಂದೇಶವಾಹಕ **ಬಾಗಿಲ್** – ಬಾಗಿಲು, ದ್ವಾರ **ಬೞಿಕ(ಕ್ತ)(೦)** – ಆನಂತರ **ಬಾಗಿಲ್ವಾಡ** – ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟು; ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು **ಬಟೆಕೆ(ಕ್ಕೆ)** – ಬಟೆಕ(ಕ್ಕ)(o) **ಬಾಗು** – ಡೊಂಕಾಗು; ಬಗ್ಗು; ಗದ್ದೆ; ಧ್ವನಿಯ ಬಡೆಗಳಮ – ಹಿಂದೆಯೇ ಕಳುಹಿಸು ಬಳುಕು; ಬೇಯಿಸು **ಬಟೆಗೊರಲ್** – ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗಂಟಲ ಇಳಿಜಾರು ಭಾಗ **ಬಾಗು(ಕು)ಳ(ಳ್)** – (ವ್ಯಾಕುಲ) ಚಿಂತೆ **ಬಟೆಗೊಳ್** – ಹಿಂದೆ ಹೋಗು **ಬಾಗು(ಕು)೪** – ಅತಿಯಾದ ಆಸೆ **ಬಜೆದಪ್ಪು** – ದಾರಿ ತಪ್ಪು; ದೂರಗೊಳ್ಳು **ಬಾಗೊತ್ತು** – ಬಾಗುವಂತೆ ಒತ್ತಿಹಿಡಿ **ಬಟೆನೀರ್** – ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ ನೀರು; ಸೂಳೆ **ಬಾಚಿ** – ಮರ ಕೆತ್ತುವ ಸಾಧನ ಕುಡಿಯುವ ವಿಟನ ಎಂಜಲು ನೀರು **ಬಾಚಿಷು** – ಪಠಿಸು, ಓದು ಬಿಟೆನೀಗು೯ಡಿ – ವಿಟನ ಎಂಜಲು ನೀರು (ಸೂಳೆ) **ಬಾಜನೆ** – (ವಾಚನ) ಪಠನ, ಓದುವಿಕೆ; ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವಿಕ<u>ೆ</u> **ಬೞೆಯ** – ವಿಧೇಯ **ಬಾಜಿಸು** – ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸು **ಬೞೆಯಂ** – ಬೞಿಕ(ಕ್ಕ)(೦) **ಬಾಡ** – (ವಾಟ) ಹಳ್ಳಿ **ಬಜೆಯಟ್ಲು** – ಸಂದೇಶವಾಹಕನ್ನು ಕಳಿಸು **ಬಾಡಗ** – (ವಾಟಕ) ತೋಟ **ಬಾಡಗೆ** – (ಭಾಡಕ) ವಸ್ತುವಿನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ **ಬಟೆವರ್** – ಸಮೀಪ ಸಾರು **ಬೞಿವೞೆ** – ಹಿಂದುಹಿಂದೆಯೇ; ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶುಲ್ತ ಕೊಡುವ ಉಡುಗೊರೆ **ಬಾಡವ** – ಕುದುರೆ; ಬಾಡಬಾಗ್ನಿ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ಬಾಡವಾಗ್ಗಿ – ಸಮುದ್ರದೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚು **ಬಾಯಂ ಜಡು** – ಹಲುಬು **ಬಾಡವಾನಳ** – ಬಾಡವಾಗ್ನಿ ಬಾಯ(ಯ)(ಗಿ)ನ – ಕಾಣಿಕೆ **ಬಾಡಿಸು** – ಬಾಣಲಿಯಲ್ಲಿ ಹುರಿ; ಒಣಗಿಸು; **ಬಾಯ ಜಯಗ** – ಮಾತಾಡುವ ನಿರ್ಬಂಧ ನಂಜಿಕೊ **ಬಾಯಟಿ** – ಬಾಯಿ ಸೋಲು; ಪ್ರಲಾಪಿಸು **ಬಾಡು** – ಮಾಂಸ; ಕಾಂತಿಗುಂದು **ಬಾಯಾರ್** – ಕೂಗಾಡು **ಬಾಡುಂದಳರ್** – ಬಾಡಿಹೋದ ಚಿಗುರು **ಬಾಯಿನಂಗೊಡು** – ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡು ಬಾಣ – ಶರ, ಅಸ್ತ; ನೀಲಿ ಗೋರಟೆ **ಬಾಯಿನಂದೀವು** – ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತುಂಬು **ಬಾಣತಿಸೂಳೆ** – ಚಿಕ್ಕ ಕೂಸಿರುವ ಸೂಳೆ **ಬಾಯೊಱ³** – ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಒಸರು **ಬಾಣಧಿ** – ಬತ್ಕಳಿಕೆ **ಬಾಯ್ಕುಟ್ಟ** – ಹರಟೆ ಹೊಡೆ **ಬಾಣಸ(ಸು)** – ಅಡಿಗೆ ಮನೆ **ಬಾಯ್ಲೇಕ್** – ವಿಧೆಯನಾಗಿರು **ಬಾಣಸಿನ ಮನೆ** – ಬಾಣಸ(ಸು **ಬಾಯ್ತೇಳಸು** – ವಶಪಡಿಸಿಕೊ **ಬಾಣಸುಗೆಯ್** – ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು **ಬಾಯ್ದಾಳೆಗ** – ಮಾತಿನ ಕಾಳಗ **ಬಾಣಸಿಗ** – ಅಡಿಗೆಯವನು **ಬಾಯ್ಗೂಟ** – ಚುಂಬನ **ಬಾಣಸಿಗಿತ್ತಿ** – ಅಡಿಗೆಯವಳು **ಬಾಯ್ದೂಡು** – ಹರಿತಗೊಳಿಸು; ಚುಂಬಿಸು **ಬಾಣಸಿಗೆ** – ಬಾಣಸಿಗಿತ್ತಿ **ಬಾಯ್ದೆಡು** – ರುಚಿ ಕೆಡು **ಬಾಯ್ಗೆಯ್** – ಬಾಯಿ ಮಾಡು, ಕೂಗಾಡು ಬಾಣಹತಿ – ಬಾಣದ ಏಟು **ಬಾಯ್ದಾರೆ** – ಹರಿತವಾದ ಅಲಗು **ಬಾಣಾಸನ** – ಬಿಲ್ಲು **ಬಾಣಿ** – (ವಾಣಿ) ಸರಸ್ವತಿ **ಬಾಯ್ದೆವರ್** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಚು **ಬಾತುಕೊಳ್** – ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಲಿಹೋಗು **ಬಾಯ್ದೆಱ³** – ಮಾತಾಡು; ಹಂಬಲಿಸು; ತುಟಿ **ಬಾದಣ** – (ವಾತಾಯನ) ಗವಾಕ್ಷಿ **ಬಾಯ್ಡುಱುಕ** – ಪ್ರೀತಿಭರದ ಉದ್ದಾರ **ಬಾದರ** – ಸ್ಥೂಲ; (ಜೈನ) ಜೀವಗಳ ಹದಿಮೂರು **ಬಾಯ್ಡಾಡು** – ಕೂಗು; ಗದರು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು ಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಬಾಯ್ವಸ** – ಉತ್ಕಟ ಆಸೆ **ಬಾದರಕೃಷ್ಟಿ** – (ಜೈನ) ಕ್ರೋಧ ಮಾನ ಮಾಯಾ **ಬಾಯ್ವಾತು** – ಬಾಯಿ ಮಾತು, ಬರಿಯ ಮಾತು ಲೋಭಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು **ಬಾಯ್ವಾಯ್** – ಚುಂಬನ **ಬಾದರ(ಸ್ವ)ರೂಪ** – (ಜೈನ) ಸ್ಥೂಲ ರೂಪ **ಬಾಯ್ವಡು** – ಬಾಯಿ ತೆಗೆ; ಮಾತನಾಡು; ಬಾದ(ವ)ಣ – ಗವಾಕ್ಟಿ; ತೂತು ಬೆರಗುಪಡು; ದೈನ್ಯದಿಂದಿರು **ಬಾದವಣಂಬೋಗು** – ತೂತಾಗು **ಬಾಯ್ಡೂಸು** – – ಬಾಯ್+ಪೂಸು, ಬಾಯಿಗೆ **ಬಾದು** – (ವಾದ) ಮಾತು ಸವರು-**ಬಾದುಗುಟ್ಟು** – ತರ್ಕಮಾಡು **ಬಾಯ್ದವಿ** – ರುಚಿಕರವಾದ(ದ್ದು) **ಬಾರ್** – ಚರ್ಮ; ಚಾವಟಿ; ಚರ್ಮಸುಲಿ **ಬಾದುಗೆಯ್** – ಬಾದುಗುಟ್ಟು **ಬಾದುಂಬೆ** – ಬಾದುಬ್ಳೆ, ಒಂದು ದೇವತೆಯ **ಬಾರ** – (ದ್ವಾರ) ಬಾಗಿಲು **ಬಾರವಟ್ಟಿಗೆ** – (ದ್ವಾರಪಟ್ಟಿಕಾ) ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟು **ಬಾಧೆ** – ನೋವು **ಬಾರಸಿ** – ದ್ವಾದಶಿ **ಬಾನ್** – ಆಕಾಶ; ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಕುಂಬಾರಿಕೆ; **ಬಾರಿ** – ಸರದಿ; ಕಾಮೋದ್ರೇಕ; ದವಡೆ; ಆಹುತಿ; ಸಗಣಿಯ ಉಂಡೆ **ಬಾನಂಗುಳ(ಗೆ)** – ಬೆರಣಿ; ನಕ್ಷತ್ರ **ಬಾರಿಕ** – ಸರದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವವನು **ಬಾನಲ್** – ಧಾರೆ; ನೀರು ನಿಂತ ಗುಂಡಿ; ಮಸುಕು **ಬಾರಿಸು** – ತಪ್ಪಿಸು, ತಡೆ; ಪರಿಹರಿಸು; ಹೊಡೆ **ಬಾನಲ್ಗೊಳ್** – ಕಾಂತಿಹೀನಗೊಳ್ಳು **ಬಾರೆತ್ತು** – ಚರ್ಮ ಸುಲಿ **ಬಾನಲ್ಪೊರೆ** – ನೀರ ಧಾರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರು **ಬಾರೇೞ್** – ಬಾಸುಂಡೆ ಏಳು **ಬಾನಲ್ವರಿ** – ಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿ **ಬಾರ್ಗುತ್ತ** – ಜೂಜಾಟ **ಬಾನಾಡಿ** – ಟಿಟ್ಟಿಭ ಎಂಬ ಹಕ್ಕಿ **ಬಾರ್ಚು** – ತಲೆಗೂದಲು ತಿದ್ದು; ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು **ಬಾನುದ್ದಂ** – ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಎತ್ತರ **ಬಾರ್ತೆ** – ಪ್ರಯೋಜನ **ಬಾನೆಡೆ** – ಆಕಾಶ **ಬಾರ್ತೆಗೆ(ಗಿ)ಡು** – ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಬಾನ್ನವಿರ** – ಆಗಸದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೂದಲಿರುವವನು, ಶಿವ **ಬಾರ್ತೆಗೆಯ್** – ಗಮನಿಸು; ಲಕ್ಷಿಸು **ಬಾಪು(ಪ್ಪು)** – ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಉದ್ದಾರ **ಬಾಲ** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪುಚ್ಛ; ಎಳೆಯದಾದ; ಮರಿ **ಬಾಯ್** – ಬಾಯಿ; ಬಿರುಕು **ಬಾಲಕ(ಕಿ)** – ಹುಡುಗ(ಗಿ) **ಬಾಯಂಬಡಿ** – ದಬಾಯಿಸು **ಬಾಲಕಾಲ** – ಎಳವೆಯ ಕಾಲ

ಬಾಹುವಳನ – ತೋಳುಗಳ ಚಲನೆ **ಬಾಲ(ಳ)ಕೇಲ(ಳ)** – ಚಿಕ್ಕವರ ಆಟ **ಬಾಲಗಚ್ಚೆ** – ಹಿಂದುಗಡೆಯ ಕಚ್ಚೆ **ಬಾಹುವಳಯ** – ಬಾಹುಪೂರ(ಕ) **ಬಾಲತನ** – ಬಾಲಕಾಲ **ಬಾಹುವಿಕ್ಷೇಪ** – ಬಾಹುವಳನ **ಬಾಲ(ಳ)ತೆ(ತ್ವ)** – ಬಾಲತನ **ಬಾಹ್ಯ** – ಹೊರಗಿನ **ಬಾಲದುಡಿ(ಡು)ಗೆ** – ಮಕ್ಕಳ ಒಡವೆ **ಬಾಹ್ಯತಪ** – (ಜೈನ) ದೇಹದಂಡನೆಯ ತಪಸ್ಸು **ಬಾಲ(ಳ)ವಂದ** – (ಬಾಲಬಂಧ) ಮಕ್ಕಳ ಉಡುಮ **ಬಾಹ್ಯದರ್ಶನ** – ಹೊರಗಿನ ನೋಟ **ಬಾಲ(ಳ)ವತಿ** – ಬಾಣಂತಿ **ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚ** – ಹೊರ ಜಗತ್ತು; ಭೌತ ಜಗತ್ತು **ಬಾಲವದ್ದೆ** – ಬಾಣಂತಿ(?) **ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥಸಿದ್ದಿ** – ಬೇರೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು **ಬಾಲವಧ** – ಮಕ್ಕಳ ಕೊಲೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಬಹ್ಯಾಳ – ವೈಹಾಳಿ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯ ಬಯಲು **ಬಾಲಾ(ಳಾ)ತಪ** – ಬಾಲ +ಆತಪ, ಎಳೆ ಬಿಸಿಲು **ಬಾಲಾ(ಳಾ)ರ್ಕ** – ಆಗ ತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಸೂರ್ಯ **ಬಾಳ್** – ಕತ್ತಿ **ಬಾಲಾಶೋಕ** – ಎಳೆಯ ಅಶೋಕ **ಬಾಳ ನೀರ್** – ಕತ್ತಿಯ ಕೊಳಪು **ಬಾಲಕೆ** – ಬಾಲಕಿ, ಹುಡುಗಿ **ಬಾಳ (ವ)ಬಣ್ಣ** – ಕತ್ತಿಯ ಬಣ್ಣ; ನೀಲಿ **ಬಾಳ(ವೇರ್)** – ಬಾಳದ ಬೇರು, ಲಾಮಂಚ **ಬಾಲೆ(ಳೆ)** – ಹುಡುಗಿ; ಯುವತಿ **ಬಾವರಿ** – (ಜೈನ) ಮಧುಕರಯಾತ್ರೆ, ಚರಿಗೆಗೆ **ಬಾಕಂತಿ** – ಬಾಣಂತಿ ಹೋಗುವುದು **ಬಾಳಮತಿ** – ಹುಡುಗುಬುದ್ದಿ(ಯವನು) **ಬಾಳರ** – ಕತ್ತಿ ಮಸೆಯುವ ಅರ **ಬಾವರಿವುಗು** – (ಜೈನ) ಚರಿಗೆಗೆ ಹೋಗು **ಬಾವಿ** – (ವಾಪಿ) ನೀರಿಗಾಗಿ ತೋಡಿದ ಗುಂಡಿ **ಬಾಳವಚ್ಚ** – ಮಕ್ಕಳ ಉಡುಪು **ಬಾವಿದೋಡು** – ಬಾವಿಗಾಗಿ ಗುಂಡಿ ತೋಡು **ಬಾಳವಿದ್ಯೆ** – ಎಳವೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆ **ಬಾಸಂತಿ** – (ವಾಸಂತಿ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆ **ಬಾಳಾಗಮ** – ಕತ್ತಿಯ ವಿದ್ಯೆ **ಬಾಸಣಿಗೆ** – ಮುಚ್ಛಳ **ಬಾಳ** – ವಾಲಿ (ಇಂದ್ರನ ಮಗ) **ಬಾಸಣಿಸು** – ಮುಚ್ಚು **ಬಾಳುಡಿ** – ಕತ್ತಿಯ ತುಂಡು **ಬಾಳೆ(ಮೀನ್)** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು **ಬಾಸರ** – ಮೆರುಗು; ಆಕರ್ಷಕ ವಸ್ತ್ರ **ಬಾಸಿಗ** – ಹೂ ಮಾಲೆ, ದಂಡೆ **ಬಾಳೆಗಣ್** – ಮೀನಿನಾಕಾರದ ಕಣ್ಣು **ಬಾಸಿಗಂಗಟ್ಟು** – ಹೂಮಾಲೆ ಕಟ್ಟು **ಬಾಳ್ಗುದಿ** – ಕತ್ತಿಯ ಮೊನೆ **ಬಾಸು** – ಮಲವಿಸರ್ಜಿಸು **ಬಾಕ್ಷಲ** – ಕತ್ತಿಯ ಬಲ **ಬಾಸುೞ್** – ಬಾಸುಂಡೆ **ಬಾಳ್ವಡಿ** – ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿ; ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ತೊಡಗು **ಬಾಸೆ** – ರೋಮರಾಜಿ; (ಭಾಷಾ) ಮಾತು **ಬಾಳ್ತೊಗರ್** – ಕತ್ತಿಯ ಕಾಂತಿ **ಬಾಳ್ತೊಗೆ** – ಕತ್ತಿಗಳ ಘಟ್ಟನೆಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ **ಬಾಸೆಗೊಡು** – ಮಾತುಕೊಡು; ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡು **ಬಾಹಟ** – ವೈದ್ಯವಿದ್ಯೆ; ಒಂದು ವೈದ್ಯಗ್ರಂಥ; ಹೊಗೆ **ಬಾೞ್** – ಬದುಕು; ಜೀವಿಸು; ಸೀಳು **ಬಾಹತ್ತರನಿಯೋಗ** – ರಾಜಸೇವೆಯ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗುಂಪು **ಬಾಟಿಸು** – ಬದುಕಿಸು; ಪೋಷಣೆ ಮಾಡು **ಬಾಹಲ್ಯ** – ಹರಹು, ವಿಸ್ತಾರ **ಬಾೞುಕ** – ಸೀಳಿ ಒಣಗಿಸಿದ ತರಕಾರಿ **ಬಾಹಾ** – ತೋಳು **ಬಾೞುಕಮಾಗು** – ಒಣಗಿಹೋಗು; ಸತ್ವಗುಂದು **ಬಾೞೆ** – ಬಾಳೆಯ ಮರ **ಬಾಹಾಸ್ಸಾಲನ –** ತೋಳುಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುವುದು **ಬಾಹಾಸ್ಟಾಲನಂಗೆಯ್** – ತೋಳುಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸು **ಬಾೞಿವಾೞಿ** – ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ **ಬಾಹಿಗೆ** – ಹೊರಭಾಗ **ಬಾೞ್ತಿ** – ಬದುಕು; ಆಯುಸ್ಸು **ಬಾಹಿತ್ದ** – ಆನೆಯ ಹಣೆ **ಬಾೞ್ತಿಗೊಡು** – ಬದುಕಿಗೆಂದು ಉಂಬಳಿ ಕೊಡು **ಬಾಹು** – ತೋಳು; ಬಾಫು **ಬಾಜ್ಗಂಬ** – ಆನೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಂಬ **ಬಾಹುಗತ್ತರಿ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು **ಬಾಜ್ಗುದಿ** – ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ **ಬಾಹುದಣೆ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು **ಬಾೞ್ಡ್ರೀಂಪ** – ಬಳ್ಳಿಮಾಡ **ಬಾಹುಪೂರ(ಕ)(ಯ)** – ತೋಳಿನ ಆಭರಣ **ಬಾೞ್ತಿ** – ಬಾಳುವಿಕೆ, ಪ್ರಯೋಜನ; ಕೆಲಸ **ಬಾಹುಬಲ** – ತೋಳ ಬಲ **ಬಾೞ್ತಿಗೆಯ್** – ಆಸೆಪಡು; ಲೆಕ್ಕಿಸು **ಬಾಹುಬಲ** – ತೋಳ್ನಲವುಳ್ಳವನು; ಗೊಮ್ಮಟದೇವ **ಬಾಜ್ಲಲೆ** – ಜೀವಂತ ಸೆರೆಯಾಳು **ಬಾಹುಮೂಲ** – ಕಂಕುಳು **ಬಾಜ್ದಲೆಗೊಳ್** – ಜೀವಂತವಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿ **ಬಾಹುರಕ್ಕೆ** – ತೋಳ ಕವಚ, ಭುಜತ್ರಾಣ **ಬಾಜ್ಗಲೆದರ್** – ಜೀವಂತ ಸೆರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಾ **ಬಾಜ್ಗಲೆವಿಡಿ** – ಬಾಜ್ಗಲೆಗೊಳ್ **ಬಾಹುಲ್ಯ** – ಹರಹು, ಬಹುಳತೆ

ಬಾೞೈಣ – ದೇಹದಿಂದ ಆಗ ತಾನೇ ಹೊಮ್ಮಿದ **ೞಚ್ಚತಿಗ** – ಅತಿಶಯ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಜಚ್ಚನೆ** – ಅಗಲವಾಗಿ; ಥಟ್ಟನೆ ಕೊಬ್ಸು **ಬಾೞೈಲ** – ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ **ಜಿಚ್ಚನೆ ಜಿಡು** – ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊ **ಬಾೞ್ಕೊದಲ್** – ಬದುಕಿನ ಬಂಡವಾಳ; **ಬಿಚ್ಚಳನು** – ಹರಡು, ವಿಸ್ತರಿಸು; ಹೊಗಳು ಜೀವನಸರ್ವಸ್ವ; ತವರು **ೞಚ್ಚುವ** –ಸನ್ಯಾಸಿ **ಬಾೞ್ಮೊಸರ್** – ಗಟ್ಟಿ ಮೊಸರು **ಙಜಯಂಗೆಯ್** – ಆಗಮಿಸು; ತೆರಳು **ಬಾಆ್ಷಂದರ್** – ಬಾಱ್+ಪಂದರ್, ಬಳ್ಳಿಮಾಡ **ಜಜ್ಞಣಿಗೆ** – ಬೀಸಣಿಗೆ, ತಾಳವೃಂತ **ಬಾೞ್ಷನೆ** – ತವರುಮನೆ **ಜಜ್ಞಲಜಟ್ಟೇಱು** – ದೊಡ್ಡ ಈಟಿ **ಬಾೞ್ತೊ** – ಹೊಸ ಹೂ **ಬಿಜ್ಜೆ** – (ವಿದ್ಯಾ) ಜ್ಞಾನ; (ಜೈನ) ದೇಹವನ್ನು **ಬಾೞ್ವೆ** – ಬಾಳುವೆ, ಬದುಕು ಬದಲುಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ, ವೈಕುರ್ವಣಶಕ್ತಿ **ಬಾಜ್ವೀಣ** – ಜೀವಂತ ಹೆಣ; ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವ **ಜಜ್ಜೆಗ** – ವಿದ್ವಾಂಸ **ಬಾೞ್ವೀಲ** – ಗಿಡಪೊದೆಗಳ ಬೇಲಿ **ಜಜ್ಜೆವಳ** – ಬಿಜ್ಪೆಗ **ಜಜ್ಜೋದರಿ** – ವಿದ್ಯಾಧರಿ **ಜಂಕ** –ಆಡಂಬರ; ವಿಲಾಸ **ಜಂಕಂಬೆಱು** – ವಿಲಾಸದಿಂದ ಕೂಡು **ಜಿಟ್ಟ** – (ವಿಷ್ಟಿ) ಮಕ್ಕಟೆ ಕೆಲಸ; ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ **ಜಂಗ** – ದುಂಬಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಶೋಧನ, ವಹನ, **ಜಂಗಾರ** – (ಭೃಂಗಾರ) ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ ಅಪನಯನ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಕೆಲಸಗಳು – ಇವು 'ಮೂವಿಟ್ಟಿ'ಗಳು– **ಜಂಜ** – ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ **ಜಂಡಿವಾಳ** – ಈಟಿ **ಙೞ್ಣಬೆಸಕೆಯ್** – ಬಿಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು **ಜಂದ** – ಗುಂಪು **ಜಟ್ಟವೊಱು** – ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೊರೆ ಹೊರು **ಜಂದು** – ಆನೆಯ ಹಣೆಯ ಮೇಲಣ ಮಚ್ಛೆ; **జట్టిఱు** – ఈటి ಅನುಸ್ವಾರ ಚಿಹ್ನೆ; ಚುಕ್ಕಿ; ತೊಟ್ಟು **ಜಟ್ಟೇಱುಕಾಱ** – ಈಟಿ ಹಿಡಿದವನು **ಜಂದುಕ** – ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಒಂದು **ಚಿಡಾಲ** – ಬೆಕ್ಕು **ಜಿಡಿಸು** – ಬೇರೆ ಮಾಡು; ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸು ಕ್ರಮ **ಜಂದುವಿಡು** – ತೊಟ್ಟಿಡು **ಬಿಡು** – ಬಿಚ್ಕು; ತ್ಯಜಿಸು; ಹೂಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದವು **ಜಂಬ** – ಮಂಡಲ; ಗುಂಡಗಿರುವ; ತೊಂಡೆಯ ಹುಟ್ಟಿಕೊ **ಜಡುನುಡಿ** – ಬಿಚ್ಚುಮಾತು **ಚಿಡುಮುಡಿ** – ಬಿಚ್ಚಿದ ತುರುಬು **ಜಂಬಫಲ –** ತೊಂಡೆಯ ಹಣ್ಣು **ಜಡುಮುತ್ತು** – ಒಂಟಯಾದ ಮುತ್ತು **ಜಂಬಾಧರ(ರೆ)** – ತೊಂಡೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾದ **ಜಡುವಾಯ್** – ತೆರೆದ ಬಾಯಿ ತುಟಿ(ಯುಳ್ಳವಳು) **ಜಂಜನು** – ಪ್ರತಿರೂಪ ಉಂಟುಮಾಡು **ಚಡುವು** – ಅಂತರ **ಜಂಬೋಷ್ಠ(ಷ್ಠೆ)** – ಬಿಂಬಾಧರ(ರೆ) **ಚಿಡುವೆಣ್** – ಸಖಿ **ಚಿಕ್ತ** – ಆನೆಯ ಮರಿ **ಚಿಡುವೊನ್** – ಬಿಡಿಯಾದ ಚಿನ್ನ(ದ) ನಾಣ್ಯ **ಬಕ್ಕಬಕ್ತನೆ** – ಸರಕ್ಕನೆ **ಜಡೆ** – ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ೞಕ್ತಿರು**(ರಿ) – ಸೊಳ್ಳೆ **ಚಡೌಜ** – ಇಂದ್ರ **ಜಕ್ಕು** – ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟು; ಬಿಕ್ಕಳಿಸು; ಮಾಂಸ **ಜಣ್ಗುಂಡು** – ಲಂಗರು ಗುಂಡು **ಬಿಕ್ಕುಳಸು** – ಬಿಕ್ಕಳಿಸು; ಕಕ್ಕು, ವಾಂತಿಮಾಡು **ಙಣ್ಗೊಂಚಲ್** – ದೊಡ್ಡ ಗೊಂಚಲು **ಜಕ್ತೆ** – ಭಿಕ್ಸೆ **ಜಣ್ಗೊಲೆ** – ದೊಡ್ಡ ಗೊನೆ **ಜಿಗಿ** – ಕಟ್ಟಿಹಾಕು; ಅಳವಡಿಸು; ಗಾಢವಾಗು; **ಜಣ್ಣಿತು(ತ್ತು)** – ಭಾರ(ವಾದುದು) **ಜಣ್ಪರಿ** – ಬೇಟೆಯ ಜಾಗ ಭದತೆ **ಜಗಿಮ** – ಬಿಗಿತ; ಬಂಧನ **ಜಣ್ಣು** – ಭಾರ; ಅತಿಶಯತೆ; ಹಿರಿಮೆ **ಜಗಿಮೊಗ** – ಬಿಗಿತುಕೊಂಡ ಮುಖ **ಜಣ್ಪುಗೊಳ್** – ಅಧಿಕವಾಗು **ಜಗಿಯಪ್ಪು** – ಗಾಢಾಲಿಂಗನ ಮಾಡು **ೞಣ್ಪುವೆಱು** – ಭಾರವಾಗು **ಜಗುರ್** – ಹೆದರು, ಹೆದರಿಕೆ; ವಿರೋಧಿಸು **ಜಣ್ಣೀಱು** – ತೋಕವಾಗಿರು **ಜಿಚ್ಚಂದ(ಡ)** – ಹರ್ಮ್ಯ **ಜಣ್ಸೋಱಿ** – ತೂಕದ ಹೊರೆ **ಜಚ್ಚತ** – (ವಿಸ್ತೃತ) ವಿಸ್ತಾರ **ೞಣ್ಮಾಣಿಕ** – ದೊಡ್ಡ ಮಾಣಿಕ್ಯ **ಜಿತ್ತರ** – (ವಿಸ್ತಾರ) ಹರಹು **ಜಚ್ಚತಂ** – ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ; ಅಧಿಕವಾಗಿ **ಜಿಚ್ಚತಿಕೆ(ಕ್ಕೆ)** – ವಿಸ್ಕಾರ; ಅತಿಶಯತೆ; ಧಾರಾಳತನ **ಜಿತ್ತರಂಗೆಯ್** – ನಿರೂಪಿಸು; ಪೀಠವಾಗು

ಜತ್ತರಂಬಡೆ – ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳು **ಜರಯ** – ವಿರಹಿ **ಜತ್ತರಂಬೆಱು** – ಬಿತ್ತರಂಬಡೆ **ಜರಿ** – ಸೀಳು; ಅರಳು **ಜತ್ತರಿ(ಗೆ)** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಜರಿಕು** – ಬಿರುಕು, ಒಡಕು **ಜತ್ತರಿಕೆ** – ವಿಸ್ಕಾರಿಕೆ **ಜರಿಗಳಕೆ** – ಬಿರಿ+ಕಳಿಕೆ, ಅರಳುವ ಮೊಗ್ಗು **ಚಿತ್ರರಿಸು** – ವಿಸ್ಮರಿಸು **ಜರಿಮುಗುಳ್** – ಬಿರಿಗಳಿಕೆ ಚಿತ್ತು – ಬೀಜ; ಬೀಜ ನೆಡು **ಜರಿಯಿಸು** – ಸೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು; ಅರಳಿಸು **ಜತ್ತೆ(ತ್ತಿ)ಗ** – ಪ್ರೌಢ, ಪಂಡಿತ **ಜರಿವೂ** – ಅರಳಿದ ಹೂ **ಜದಿ** – (ವಿಧಿ) ದೈವ; ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ; ಅದೃಷ್ಟ; **ಜರುದ** – ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದವನು; ಗೌರವಾನ್ವಿತ **ಜರುದನಿಗಡ** – ಬಿರುದಿನ ಬಳೆ; ಪೆಂಡೆಯ **ಜರುದಂಕ** – ಬಿರುದ **ಜಿದಿಗೆ** – (ದ್ವಿತೀಯೆ) ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಪಕ್ಷದ ಎರಡನೆಯ ದಿನ **ೞರುದು** – ಪ್ರಶಸ್ತಿ **ಜದಿಗೆಯ ಚಂದ್ರ** – ಬೆಳೆಯುವ ಚಂದ್ರ **ಬರ್ಚು** – ಬಿಚ್ಚು, ಬೇರ್ಪಡಿಸು; ಬಿಡಿಸು; ಹರಡು **ಜಿದಿರ್** – ಕೊಡವು; ಚದುರಿಸು; ಬಿದಿರ ಗಳೆ **ಜರ್ದಿ** – (ವೃದ್ದಾ) ಮುದುಕಿ **ಜದಿರ್ಚು** – ಹರಡು; ಕಳಚು **ಜರ್ದಿಕ್ಕು** – ಔತಣವಿಡು **ಜಿದಿರ್ಮುತ್ತು** – ಬಿದಿರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು **ಜರ್ದಿನ** – ಅತಿಥಿ ನಂಬಲಾದ ಮುತ್ತು **ಜರ್ಯ** – ಔತಣ **ಜರ್ಮವರ್** – ಔತಣಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸು **ಜದಿವಸ** – ವಿಧಿವಶ **ೞದು** – (ವಿಧು) ಚಂದ್ರ; ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ **ಜರ್ದೂಟ** – ಔತಣದೂಟ **ಜದುಗದಿರ್** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಜಲ್** – ವಿಕ್ರಯಮಾಡು; ಧನುಸ್ಸು; ಬಿಲ್ಗಾರರ **ಜದುಗಲ್** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ ಸೈನ್ಯ **ಜದುತಟ** – ಗಂಡಸ್ಥಳ **ಜಲ** – ಡೊಗರು; ಗವಿ **ಜಲಂಬುಗು** – ಡೊಗರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು **ಜದ್ದಂಬರಿ** – ಬೀಳುವಂತೆ ಓಡು **ಜದ್ಧಂಜೀೞ್** – ಜೋರಾಗಿ ಬೀಳು **ಜಲ್ದಾಳೆಗ** – ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ **ಜನದ** – ವಿನೋದ **ಜಲ್ದಾಱ** – ಬಿಲ್ವಿದ್ಯಾ ನಿಮಣ **ಜನುಗು** – ಬಡವ; ಕ್ಷುದ್ರ **ಜಲ್ಗೊಳ್** – ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿ; ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ದನಾಗು **ಜಲ್ಜಾಣಿಕೆ** – ಬಿಲ್ಸಿದ್ಯಾ ನೈಪುಣ್ಯ **ಚಿನ್ನ** – ಬಿನ್ನಹ **ಜನ್ನಗೆ(ನೆ)** – ಸುಮ್ಮನೆ **ಜಲ್ಟ(ಲ್ಟ)ಲೈ** – ಬಿಲ್ಜಾಣಿಕೆ **ಜಿನ್ಗಣ** – (ವಿಜ್ಞಾನ) ಚಾತುರ್ಯ **ಜಲ್ಲನ್ನಣ** – ಬಿಲ್ಪಾಣಿಕೆ **ಜನ್ನನೆ** – ವ್ಯಥೆಯಿಂದ, ಮೌನವಾಗಿ **ಜಲ್ಲ** – (ಭಿಲ್ಲ) ಬೇಡ **ಜನ್ನವಿರ್** – ಸುಮ್ಮನಿರು; ಖಿನ್ನವಾಗಿರು **ಜಲ್ಲಜಾಣ** – ಬಿಲ್ವಿದ್ಯಾ ನಿಮಣ **ಜನ್ನಪ** – (ವಿಜ್ಞಾಪನ) ಅರಿಕೆ **ಜಲ್ಲಣೆ** – ಬಿಲ್ಗಾರ (ಸೈನ್ಯ) **ಜನ್ನಪಂಗೆಯ್** – ಅರಿಕೆ ಮಾಡು **ಜಲ್ಲ ನಾರಿ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ **ಜಲ್ಲ ಬಲ್ಮೆ** – ಬಿಲ್ಪಾಣಿಕೆ **ಜನ್ನವಿಸು** – ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ **ജരുെ –** മീരു അ **ಜಲ್ಲ ಬಲ್ಲಹ** – ಬಿಲ್ಲಜಾಣ **ಜಪ್ಪಂಡ** – ವ್ಯರ್ಥ **ಜಲ್ಲ ಜತ್ತೆಗ** – ಬಿಲ್ಲಜಾಣ **ಜಪ್ಪಂಡಿಸು** – ದ್ವೇಷಿಸು **ജല്ല ജപ്പുൻ** – മീല്ലജ്ഞ **ಜಬ್ಲೋಕ** – ಹುಸಿಮುನಿಸು **ಜಲ್ಲವ** – ಬಿಲ್ಲಜಾಣ **ಬಾಭೀಷಿಕೆ** – ಅಂಜಿಕೆ **ಜಲ್ಲಾಳ್** – ಬಿಲ್ತಾರ **ಜಮ್ಮುಗರೆ** – ಬಿಕೋ ಎನ್ನು **ಜಲ್ಲಂ ಬೆಱಗು** – ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿ; ತಳಮಳ **ಜಯ** – (ವ್ಯಯ) ವೆಚ್ಚ; ದಾನ **ಜಲ್ಲೆಱಿಯ** – ಬಿಲ್ವಿದೈಯ ಗುರು; ದ್ರೋಣ **ೞಯಂಗೆಯ್** – ವ್ಯಯಮಾಡು; ದಾನಮಾಡು **ಜಲ್ಲೊವಜ** – ಬಿಲ್ಲೆ ಈೆಯ **ಜಯಕಾರ್ತಿ** – ಬೆಲೆವೆಣ್ಣು **ಜಲ್ವಡೆ** – ಬಿಲ್ಲಣಿ **ಜಲ್ವಡಿ** – ಬಿಲ್ಗೊಳ್ **ಜಯಕಾಱ** – ದುಂದುಗಾರ **ಜಿಲ್ವಡಿಯಿಸು** – ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು **ಜಯಗ** – ಮದುವೆಯಿಂದಾದ ಸಂಬಂಧಿ; ಬೀಗ **ಜಯದ** – (ವ್ಯಾಧ) ಬೇಟೆಗಾರ **ಜಲ್ವದ್ದ –** ಧನುರ್ವಿದೈ **ಜಯಳ** – (ವ್ಯಾಳ) ಕಾಡಾನೆ **ಜಿಲ್ಲೀನು** – ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬೀಸು **ಜರೆಯಿ** – (ವಿರಹಿ) ಅಗಲಿದವ **ಜಲ್ವೊಯ್** – ಬಿಲ್ಲ ಹೆದೆ ಮಿಡಿದು ಠೇಂಕಾರಗೈ

ಜಸ – ವಿಷ **ಬಿೞ್ತಿ** – ಬಿಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಕಾಡುಮರದ ಕಾಯಿ **ಜಸ(ಕಾಂಡ)** – ಕಮಲದ ದಂಟು, ನಾಳ **ೞೞು** – ಬಿತ್ತು, ಬೀಜ **ಜಸಜ** – ತಾವರೆ **ಜೀ** – ನಾಶವಾಗು **ಜೀ(ಗು)(ಯು)** – ಮರಣಿಸು; ಕೊನೆಗೊಳ್ಳು; **ಜಸಜಭವ** – ಕಮಲಸಂಭವ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಜಸನಾಳ** – ಬಿಸ(ಕಾಂಡ) ಒಣಗಿಹೋಗು **ಜೀ(ಯ)ಗಿತ್ತಿ** – ಬೀಗಿತಿ **ಜಸಪ್ರಸೂನ** – ತಾವರೆ **ಜಸರುಹ** – ತಾವರೆ **ಜೀಗು** – ಉಬ್ಬು; ಗರ್ವಿಸು **ಜಸಲತೆ** – ತಾವರೆಯ ಬಳ್ಳಿ **ಜೀಗಿಬೆಳೆ** – ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಲೆ **ಜಸವಂದ** – ಆಶ್ಚರ್ಯ **ಜೀಜ** – ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಕಾಳು **ಜಸವಲ್ಲರಿ** – ಬಿಸಲತೆ **ಜೀಜನ** – ವೀಜನ, ಬಿಸಣಿಗೆ **ಜಸಸನ (ವಿಶಸನ)** – ಕತ್ತಿ; ಕೊಲ್ಲುವುದು **ಜೀಜಮೂರ** – ಈಳೆ ಜಾತಿಯ ಮರ, ಹಣ್ಣು **ಜಸಸಿತ** – ಕಮಲದ ದಂಟಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವುದು **ಬೀಜಭೋಜಿ** – ಬಿತ್ತನೆ ಕಾಳು ತಿನ್ನುವವನು **ಜಸಸೂತ್ರ** – ತಾವರೆಯ ದಂಟಿನ ನಾರು **ಜೀಜಾವಾಪ** – ಬಿತ್ತನೆ **ಜನಿ** – ಶಾಖವುಳ್ಳದ್ದು **ಜೀಟೆ(ಡೆ)ಗಾಲ್** – ಬಿರಿದ ಕಾಲು **ಜಸಿದು** – ಬಿಸಿಯಾದ(ದ್ದು) **ಜೀಟೆ(ಡೆ)ವರಿ** – ಬಿರುಕು ಬಿಡು **ಜಸಿಲ್** – ಸೂರ್ಯಕಿರಣ **ಜೀಡಂಜಿಡಿಸು** – ಬಿಡಾರ ಹೂಡುವಂತೆ ಮಾಡು **ಜಸಿಲುಗೊಳ್** – ಬಿಸಿಲಿನಂತೆ ಹೊಳೆ **ಜೀಡು** – ಬಿಡಾರ, ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಬಿಡುವಿಕೆ **ಜಸಿಲ್ದುದುರೆ** – ಮರೀಚಿಕೆ **ಜೀಡು(೦)ದಾಣ** – ಬಿಡಾರದ ಜಾಗ **ಜನು** – ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕು **ಜೀಡುವಿಡು** – ಬಿಡಾರ ಮಾಡು; ಶಿಬಿರ ಹಾಕು **ಜಸುಗಣ್ಗೊರವ** – ಉರಿಯುವ ಕಣ್ಣಿನ ಯತಿ, ಶಿವ **ಜೀಡುವೇೞ್** – ಬಿಡಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸು **ಜಸುಗಣ್ಣ** – ಹಣೆಗಣ್ಣ, ಶಿನ **ಜೀಡೆ** – ಬಿರುಕು; ಸೀಳಕ ಜಿಸುಗದಿರ – ಬಿಸಿಯಾದ ಕಿರಣಗಳವನು, ಸೂರ್ಯ **ಜೀಡೆತ್ತು** – ಶಿಬಿರವನ್ನು ತೆಗೆ **ಜೀಡೆಯೊಡೆ** – ಬಿರುಕು ಬಿಡು **ಜಸುಗೆ** – ಬೆಸುಗೆ, ಸೇರಿಕೆ; ಅಂಬಾರಿ **ಜಸುಡು** – ಬಿಸಾಕು, ಎಸೆ **ಜೀಡೆವಡು** – ಬಿರುಕುಂಟಾಗು **ಜೀಡೆವಣ್** – ಬಿರಿದ ಹಣ್ಣು **ಜಸುನೀರ್** – ಬಿಸಿನೀರು, ಬೆನ್ನೀರ್ **ಜೀಡೆವರಿ** – ಬಿರುಕುಂಟಾಗು **ೞಸುನೆತ್ತರ್** – ಬಿಸಿ ರಕ್ಕ **ಜೀಡೆವೆಱು** – ಬೀಡೆಯೊಡೆ **ಜಸುಪು(೯)** –ತಾಪ **ಜಸುಮಗಿಡಿಸು** – ಪ್ರಖರತೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸು **ಜೀಡೆವೋಗು** – ಬೀಡೆಯೊಡೆ **ಬಸುಪೇಱು** – ಶಾಖ ಹೆಚ್ಚಿಸು **ಜೀಣೆ** – ವೀಣೆ **ಜೀಣೆಗಾಱ** – ವೀಣೆ ನುಡಿಸುವವನು **ಜಸುವಳ** – ಒಟ್ಟಾಗುವಿಕೆ **ಜಸುವಿಸಿಲ್** – ಪ್ರಖರ ಬಿಸಿಲು **ಜೀಣೆವಾಜಿಸು** – ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸು **ಜಸುವುಡಿ** – ಬಿಸು(ಪು)+ಪುಡಿ, ಕಾದ ಮಣ್ಣು **ಜೀತುದು** – ಮುಗಿದುಹೋದುದು **ಜಸುಉಸುಯ್** – ಬಿಸಿಯುಸಿರು (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ಬಿಡು **ಜಿಳ(ದು)** – ಬಿಳುಪು (ಬಣ್ಣದ) **ಜೀದಿಗೊಳ್** – ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗು **ಜಆಯರಳೆ** – ಬೆಳ್ನನೆಯ ಹತ್ತಿ **ಜೀದಿವರಿಯಿಸು** – ಹಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡು **ಙ೪ಯಾಲ** – ಕಣ್ಣಗುಡ್ಡೆಯ ಬಿಳಿಮ ಭಾಗ **ಜೀದಿವಾಡ** – ಬೀದಿಬದಿಯ ಹರ್ಮ್ಯ **ಬಿಿಿ** – ಬಿರುಸಾದ **ಜೀದಿವಡು** – ಬೀದಿಯ ಹಾಡು **ಜಱುಗಾಳ** – ಚಂಡಮಾರುತ **ಜೀಭತ್ಪ** – ಜಿಗುಪ್ಪೆ ತರುವ **ೞಱುತು** – ಭಯಪಟ್ಟು **ಙೀಭತ್ಸು** – ಭಯಂಕರವಾದ; ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ(ದ್ದು) **ಜಱುಜದ್ದ –** ಏಟು ಬಿದ್ದು ಆದ ಗಾಯ **ಜೀಯ** – (ವ್ಯಯ) ವೆಚ್ಚ **ಜಱುಜದ್ದಂಬೋಗು** – ಏಟಿನಿಂದ ಗಾಯ ಹೊಂದು **ಜೀರ** – ಶೂರ; ಶೌರ್ಯ; ವೀರಭದ್ರ **ಬಿಱುಬು** – ರಭಸ **ಜೀರಗಜ್ಜೆ** – ಯುದ್ದಕಾಲದ ವೀರರ ಕಚ್ಚೆ; **ಜಱುವರಿ** – ರಭಸವಾಗಿ ಓಡು ವೀರಗಚೆ **ಜಿಱುವಳೆ** – ಜೋರಾಗಿ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ **ಜೀರರವ** – ವೀರಘೋಷ; ವೀರನ ಕೂಗು **ಜೀರವಟ್ಟ** – ಸೇನಾಪತಿಯ ಪಟ್ಟ **ಜಱುವಿಸಿಲ್** – ಪ್ರಖರ ಬಿಸಿಲು **ಜಱುವೊಯಲ್** – ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತ **ಜೀರವ(ಮ)ದ್ದಳೆ** – ರಣವಾದ್ಯ **ಬಿಲುಸರಿ** – ಬಿಲುವಳೆ **ೞ೮ರವರ್ತಿ** – ಸೈನಿಕ

ಬುರುಂಡೆ – ಗುಂಡಗಿನ ಒಂದು ಸಿಹಿತಿಂಡಿ **ಜೀರವಸದನಂಗೆಯ್** – ವೀರನ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊ **ಬೂತಟ್ಟು** – ಕುಚೋದ್ಯಕ್ಕೆ ದೂತನನ್ನು ಕಳಿಸು; **ಜೀರವಱ³** – ರಣಹಲಗೆ ಎಂಬ ವಾದ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸು **ಜೀರಸಂಕಲೆ** – (ವೀರಶೃಂಖಲೆ) ವೀರನ ಕಾಲ್ಗಡಗ **ಬೂತಾಟ** – ಪಿಶಾಚಿಯ ಆಟ; ಕಪಟ, ತೋರಿಕೆ **ಬೂತು** – (ಭೂತ) ಪಿಶಾಚಿ; ಕುಚೋದ್ಯ; ದರಿದ್ರ; **ಜೀವು** – ಬೆನ್ನ ಹುರಿ; ಹಗ್ಗ **ಜೀಸರ** – ವ್ಯರ್ಥ; ನಿಂದನೆ **ಜೀಸಾಡು** – ಬಿಸಾಕು, ಎಸೆ **ಬೂತುಗೊಳ್** – ಪಿಶಾಚಿ ಮೆಟ್ಟು; ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು **ಬೂತುತನ** – ಸೋಗು **೫೬ಸು** – ಬಿಸುಡು; ಬಲೆಯಂತಹುದನ್ನು ಹರಡು; ಗಾಳಿ ಹಾಕು; ದೊಣ್ನೆಯಂತಹುದನ್ನು **ಬೂತುತಪ** – ಸೋಗಿನ ತಪಸ್ಸು **ಬೂದವೇಱು** – ಬೂದಿಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದು ಝಳಪಿಸು; ಬೀಸುವಿಕೆ **ಜೀಸುಂಬಲೆ** – ಹರಡುವ ಬಲೆ **ಬೂದಿವೂಸು** – ವಿಭೂತಿ ಧರಿಸು; ಬೂದಿ **ಜೀಸುಗಲ್** – ಕವಣೆ ಕಲ್ಲು ಬಳಿದುಕೊ **ಬೂವ** – (ಭೂಮ) ಮದುವೆಯಯಲ್ಲಿ **ಜೀಕ್ಗೆಡಹು** – ಬೀಳುವಂತೆ ಹೊಡೆ **ಬೀಱು** – ಹೊರಸೂಸು; ಹಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡು; ನವದಂಪತಿಗಳು ಜೊತೆಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸು; ಇಷ್ಟದಿಂದ ಕೊಡು; ಊಟ **ಬೃಂದ** – ಗುಂಪು **ಬೀೞ್** – ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕುಸಿ; ಉದುರು; ಎರಗು; **ಬೃಂಹಿತ** – ಆನೆಯ ಘೀಳಿಡುವಿಕೆ ಹಳಸು; ಸುರಿ **ಬೃಂಹಿತಧ್ವನಿ** – ಆನೆಯ ಘೀಳಿನ ಶಬ್ದ **ಜೀೞಲ್** – ಬಿಳಲು **ಬೃಹಂದಳೆ** – ಬೃಹನ್ನಳೆ; ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ **ಜೀೞಲ್ಲಱ³** – ಬಿಳಲು ಇಳಿಬೀಳು ಅರ್ಜುನ ತಳೆದಿದ್ದ ನಮಂಸಕನ ವೇಷ **ಬೃಹಸ್ಪತಿಮತ** – ಚಾರ್ವಾಕಮತ; ನಿರೀಶ್ವರವಾದ **ಜೀೞಲ್ಲಡು** – ಬಿಳಲುಬಿಡು **ಜೀೞಲ್ಷರಿ** – ಬೀೞಲ್ಗಿಡು **ಬೆಂಕೆ** – ಉರಿ, ಬೆಂಕಿ **ಬೆಂಕೆಗಣ್** – ಉರಿಯುವ ಕಣ್ಣು **ಜೀೞು** – ಪತನ **ಜೀೞುಡುಗೆ** – ಉಟ್ಟು ಕಳಚಿದ ಬಟ್ಟೆ **ಬೆಂಕೊ(ಗೊ)ಳ್** – ಹಿಂಬಾಲಿಸು, ಬೆನ್ನಟ್ಟು **ಜೀೞುಡೆ** – ಬೀೞುಡುಗೆ **ಬೆಂಗೆವರ್** – ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು **ಬೆಂಗೆವಾಯ್** – ಹಾರಿ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊ **ಜೀೞ್ಕೊಳಸು** – ಹೊರಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡು **ಬೆಂಚೆ** - ಕುಂಟೆ; ನೀರು ನಿಂತ ಜಾಗ **ಜೀಜ್ಗುಂಡು** – ಬಿಣ್ಗುಂಡು, ಲಂಗರು ಗುಂಡು **ಬೆಂಟೆ** – ಹಗ್ಗ **ಜೀೞಿ್ಗಾಂಬು** – ನೇತಾಡುವ ರೆಂಬೆ **ಜೀೞ್ಹೊಂಪ** – ನೇತಾಡುವ ಗೊಂಚಲು **ಬೆಂಡುನೆಗೆ** – ಬೆಂಡಾಗು; ಸತ್ವಗುಂದು **ಜೀಜ್ತರ್** – ಬಿದ್ದು ಹೋಗು; ಉದುರು **ಬೆಂಡುಮಗುೞ್** – ಬೋರಲಾಗು **ಬೆಂಡುಮರಲ್** – ಬೆಂಡಾಗು; ಜಡವಾಗು **ಜೀೞ್ಸಿಲ** – ಬರಡು ಭೂಮಿ **ಬೆಂಡೇೞ್** – ಬೆಂಡಿನಂತೆ ತೇಲು **ಬುಂಭುಕ** – ಕುಚ್ಚು, ಗೊಂಚಲು **ಖುಗುಂಟು** – ಬೋರೆ, ಬುಗುಟು **ಬೆಂದಗುಳ್** – ಬೆನ್+ತಗುಳ್, ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು **ಬುಕ್ಕ** – ಹೃದಯ ಹೋಗು **ಬೆಂದೊವಲ್** – ಬೆನ್ನ ಧರ್ಮ **ಬುತ್ತಿ** – (ಭುಕ್ತಿ) ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ **ಬೆಂಬತ್ತು** – ಹಿಂಬಾಲಿಸು **ಖುತ್ತಿಯಿಡು** – ಊಟ ಅರ್ಪಿಸು; ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡು **ಬೆಂಬರಂ** – ಬೆನ್ನಿನವರೆಗೆ **ಬುದ್ದಿ** – ಅರಿವು; (ಜೈನ) ಏಳು ಬಗೆಯ **ಬೆಂಬರಿ** – ಬೆನ್+ಪರಿ, ಬೆಂಬತ್ತು ಋದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ 'ಋದ್ದಿ' **ಬೆಂಬಲ** – ಹಿಂದಿರುವ ಸೈನ್ಯ; ನೆರವು **ಬುದ್ದಿಗಲಸು** – ಅರಿವುಂಟುಮಾಡು **ಬೆಂಬಲಂಬಾಯ್** – ನೆರವಿಗೆ ಹೋಗು **ಬುದ್ದಿಗೆಡು** – ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಬೆಂಬಟೆ** – ಹಿಂಭಾಗ; ಅನುಸರಿಸು(ವುದು) **ಬುದ್ದಿವೇೞ್** – ಉಪದೇಶ ಮಾಡು **ಬೆಂಬಟೆಗೊಳ್** – ಹಿಂಬಾಲಿಸು **ಬೆಂಬಟಿವಿಡಿ** – ಬೆಂಬಟಿಗೊಳ್ **ಬುದ್ದಿಶಕ್ತಿ** – ಅರಿವಿನ ಬಲ **ಬುದ್ದಿಶಾಅ** – ಬುದ್ದಿಯಿರುವವನು **ಬೆಂಜಡಿ** – ಬೆಂಬಟಿಗೊಳ್ **ಬುದ್ದುದ** – ನೀರ ಗುಳ್ಳೆ **ಬೆಂಬೇೞ್** – ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಶರಣಾಗು; **ಬುಧ** – ಪಂಡಿತ; ದೇವತೆ; ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಂಚುಹಾಕು **ಬುಭುಕ್ಷಿತ** – ಹಸಿದ **ಬೆಂಬೊಗು** – ಬೆನ್+ಪೊಗು, ಹಿಂಬಾಲಿಸು

ಬೆಕ್ತರಿಸು – ಮೇಕೆಯ ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಗರ್ವಪಡು **ಬೆದೆಗೂಡಿಸು** – ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು **ಬೆಕ್ತಸ** – ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹದಗೊಳಿಸು **ಬೆದೆಗೂಡು** – ಭೂಮಿ ಬಿತ್ತೆಗೆ ಹದಗೊಳ್ಳು **ಬೆಕ್ತಸಂಬಡು** – ಬೆರಗಾಗು **ಬೆಕ್ಕಸಂಬಿಱಗು** – ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ **ಬೆದೆವಾವು** – ತಳುಕುಹಾಕಿಕೊಂಡ ಹಾವು **ಬೆಕ್ತಸಮುಱು** – ಅಚ್ಚರಿ ಪಡು **ಬೆದೆವೆರಸು** – ಕಾಮೋದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳು **ಬೆಗಡು** – ಹೆದರು; ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಭ್ರಾಂತಿ **ಬೆನ್** – ಬೆನ್ನು; ಹಿಂಭಾಗ **ಬೆಗಡುಗೊಳ್** – ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡು **ಬೆನ್ನಟ್ಟು –** ಹಿಂಬಾಲಿಸು **ಬೆಗೞ್ಷು** – ಬೆರಗು **ಬೆನ್ನನೆ** – ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ **ಬೆಚ್ಚನೆ** – ಬಿಸಿಯಾಗಿ **ಬೆನ್ನನೆ ಬರ್** – ಹಿಂಬಾಲಿಸು **ಬೆಚ್ಚರಂ** – ಶೀಘ್ರವಾಗಿ **ಬೆನ್ನಿಕ್ಕು** – ಹಿಂದುಗಡೆ ಇರಿಸು **ಬೆಚ್ಚಳಸು** – ದಿಗ್ಸಮೆಗೊಳ್ಳು **ಬೆನ್ಸಿ**e – ಬೆನ್+ಈ, ಬೆನ್ನು ಕೊಡು, **ಬೆಚ್ಚುನೀರ್** – ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಮಗು ಅಳಲೆಂದು ಪಲಾಯನಮಾಡು ಚಿಮುಕಿಸುವ ತಣ್ಣೀರು **ಬೆನ್ಸೀರ್** – ಬಿಸಿ ನೀರು **ಬೆನ್ನೇಱು** – ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು **ಬೆಜ್ಜ** – ವೈದ್ಯ **ಬೆಜ್ಜು** – ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡು **ಬೆಬ್ಬರ** – ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಬೆಜ್ಜೆಗೆಯ್** – ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚು **ಬೆಬ್ಬಳ(೪)ವೋಗು** – ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು ಬೆಬ್ಬಳನು – ಬೆಬ್ಬಳ(ಳಿ)ವೋಗು **ಬೆಮಱ್** – ಬೆವರು; ಬೆವರು ಸೂಸು; ಹೆದರು **ಬೆಟ್ಟನೆ** – ಬಿರುಸಾಗಿ, ಒರಟಾಗಿ **ಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನೆ –** ಒರಟಾಗಿ **ಬೆಮ್ಮರ** – ತೊಲೆ **ಬೆಟ್ಟ(ಬೇ)ವೇಸಗೆ** – ಬಿರು ಬೇಸಿಗೆ **ಬೆರಕೆ** – ಮಿಶ್ರಣ; ಕೂಟ **ಬೆೞ್ಷತಾ(ತ್ತಾ)ಗು** – ಕಠಿಣಗೊಳ್ಳು **ಬೆರಕೆವಣ್ಣ** – ಮಿಶ್ರವರ್ಣ **ಬೆಟ್ಟತು** – ಒರಟಾದುದು; ಕಷ್ಟಕರವಾದುದು **ಬೆರಕೆವಾಸಿಗ** – ವಿಧವಿಧವಾದ ಹೂಗಳ ಮಾಲೆ **ಬೆರಗಱೆ** – ಉಪಾಯ ತಿಳಿ **ಬಿಟ್ಟದ** – ಕಠಣ, ಕೂರ **ಬೆಟ್ಟಸು** – ಚುಚ್ಛು **ಬೆರಗು** – ಉಪಾಯ **ಬೆರಲ್(ಳ್)** – ಬೆರಳು **ಬೆಟ್ಟು** – ಇರಿ; ಬೆಟ್ಟ **ಬೆಟ್ಟಾಂಬೊಱಿ** – ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿಂದ ಹರಿದು **ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿಯಿಸು** – ಸೋಜಿಗಗೊಳಿಸು **ಬೆರಲಚ್ಚು** – ಬೆರಳಿನ ಗುರುತು ಬರುವ ನದಿ, ಪ್ರವಾಹ **ಬೆಟ್ಟುಗೊಂಟ** – ನೆಡುವ ಗೂಟ **ಬೆರಲುಂಗುರ** – ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಉಂಗುರ **ಬೆಟ್ಟೀಱು** – ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತು **ಬೆರಲೆತ್ತು** – ಮೇಲ್ಮೆ ತೋರಿಸು **ಬೆಡಂಗ** – ಚೆಲುವ **ಬೆರಲ್ಡಡಿ** – ಬೆರಳಿನಿಂದ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡು; **ಬೆಡಂಗಡ್** – ಸೌಂದರ್ಯ ಪಡೆ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳು **ಬೆಡಂಗಿ** – ಸುಂದರಿ **ಬೆರಸು** – ಕೂಡಿ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ **ಬೆರೆ** – ಕುಡು, ಸೇರು **ಬೆಡಂಗು** – ಸೊಗಸು; ರಮ್ಯತೆ **ಬೆಡಂಗುಗಿಡು** – ಚೆಲುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಬೆರೆ(ಯ)ಸು** – ಕೂಡಿಸು; ಸಂಭೋಗಿಸು **ಬೆರ್ಕು(ಕ್ತು)** – ಬೆಕ್ಕು, ಮಾರ್ಜಾಲ **ಬೆಡಂಗುವಡೆ** – ಚೆಲುವನ್ನು ಹೊಂದು **ಬೆಡಂಗುವೆಱು** – ಬೆಡಂಗುವಡೆ **ಬೆರ್ಚಿಜೀೞು** – ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು **ಬೆಡಂಗೊಂದು** – ಬೆಡಂಗುವಡೆ **ಬೆರ್ಚಿಸು** – ಭಯಪಡಿಸು **ಬೆಣ್ಣೆ** – ದಧಿಸಾರ, ನವನೀತ **ಬೆರ್ಚು** – ಹೆದರು; ಹೆದರಿಸಲು ಕಟ್ಟುವ ಬೊಂಬೆ **ಬೆರ್ಚುಗಟ್ಟು** – ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸಲು ಬೊಂಬೆ **ಬೆತೆ** – (ವ್ಯಥೆ) ಅಳಲು **ಬೆದಂಡೆ(ಗಬ್ಬ)** – ಒಂದು ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರ **ಬೆದಕು** – ಹುಡುಕು; ಗೀರು **ಬೆಲಂಕು** – ಈಡಾಡು, ಬಿಸುಡು **ಬೆದಱಟ್ಟು** – ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸು **ಬೆಲೆ** – ಧಾರಣೆ; ವಸ್ಕುವಿನ ವಿನಿಮಯ ಮೌಲ್ಯ **ಬೆದಱೆಸು** – ಹೆದರಿಸು **ಬೆಲೆಗು(ಗೊ)ಡು** – ವಿನಿಮಯದ ಹಣ ಕೊಡು **ಬೆದಱು** – ಹೆದರು; ಅಂಜಿಕೆ **ಬೆಲೆಯಿಡಿಸು** – ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿಸು **ಬೆದೆ** – ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿ; **ಬೆಲೆವೆಣ್** – ಹಣಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಹೆಣ್ಣು, ಸೂಳೆ **ಬೆಲ್ಲ** – ಕಬ್ಬಿನ ರಸದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಿಹಿ ಕಾಮೋದ್ರೇಕ ಘನಪದಾರ್ಥ

ಬೆಲ್ಲವತ್ತ – (ಬಿಲ್ನಪತ್ರ) ಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪತ್ರೆ **ಬಿಳಪೆ೯ಱು** – ಬಿಳಿಚಿಕೊ **ಬೆಲ್ಲವಾತು** – ಸಿಹಿಯಾದ ಮಾತು; ನಟನೆಯ ನುಡಿ **ಬೆಳರ್ಮಾಡ** – ಧವಳಾಗಾರ, ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ **ಬೆಲ್ಲವೊತ್ತ** – ಹೊಗಳಿ ಕಾರ್ಯ ಮನೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು– **ಬೆಳರ್ವಡು** – ಬೆಳ್ಳಗಾಗು **ಬೆವಸಾಯ** – (ವ್ಯವಸಾಯ) ಬೇಸಾಯ, ಕೃಷಿ; **ಬೆಳರ್ವಣ್ಣ** – ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ **ಬೆಳರ್ವಾಯ್** – ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ತುಟಿ ಪ್ರಯತ್ನ **ಬೆವಸಾಯಂಗೆಯ್** – ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು **ಬಿಳಸು** – ಫಸಲು, ಬೆಳೆ ಬೆಸ - ಕೆಲಸ, ಕರ್ತವ್ಯ; ಎರಡರಿಂದ ಭಾಗವಾಗದ **ಬಿಳೆ** – ಮನುಷ್ಯ–ಪ್ರಾಣಿ–ಸಸ್ಯಗಳ ವೃದ್ದಿ; ಫಸಲು ಸಂಖ್ಯೆ **ಬೆಳೆಗೆಯ್** – ಪೈರು ತುಂಬಿದ ಹೊಲ **ಬೆಸಂಬಡೆ** – ಅನುಜ್ಲೆ ಹೊಂದು **ಬೆಸಂಬೆಱು** – ಬೆಸಂಬಡೆ **ಬೆಳೆನೆಲ** – ಸಾಗುವಳಿಯ ಭೂಮಿ **ಬೆಸ೦ಬೇೞ್** – ಆಜ್ಞೆ ನೀಡು **ಬೆಳೆ(ಯ)ಸು** – ಗಿಡಮರಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು **ಬಿಸಕೆಯ್** – ಸೇವೆಗೈ; ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸು **ಬೆಳೆವತ್ತರ್** – ಬೆಲೆ_ಮತ್ತರ್, ಸಾಗುವಳಿಯ **ಬಿಸಕೆಯ್ಸಕೊಳ್** – ಆಜ್ಲ್ಲೆ ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ಭೂಮಿ **ಬೆಸಕೆಯ್ಲು** – ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು **ಬೆಳ್ತನೆವೋಗು** – ದಿಗ್ಬ್ರಾಂತನಾಗು **ಬಿಸಕೇಕ್** – ಅನುಜ್ಞೆ ಬೇಡು; ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸು **ಬೆಳ್0ಸು** – ಬಿಳಿಪಾಗು **ಬೆಸಗಲ** – ಆಜ್ಲ್ಲೆ ಪಾಲಿಸುವವನು **ಬೆಳ್ತಾಡು** – ಬೆಂಗಾಡು, ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶ **ಬೆಸಗೊಳ್** – ವಿಚಾರಿಸು **ಬೆ(ಬ)ಳ್ತುಱು** – ಭಯಪಡು; ಭಯ **ಬೆಸದಪ್ಪು** – ಆಜ್ಞೆ ಮೀರು **ಬೆಕ್ಗಂಡ** – ಅಂಜುಕುಳಿ **ಬೆಕ್ಗಡಲ್** – ಬಿಳಿಯ ಸಮುದ್ರಂ **ಬೆಸನ** – ಆಜ್ಲ್ಲೆ **ಬೆ(ಬ)ಸನ** – (ವ್ಯಸನ) ದುಃಖ; ಚಟ **ಬೆಕ್ಗದಿರ್ –** ಬಿಳಿಯ ಕಿರಣ, ಕಾಂತಿ; ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಬೆಕ್ಲದಿರ** – ಬಿಳಿ ಕಿರಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು, ಚಂದ್ರ **ಬೆ(ಬ)ಸನಿ(ಗ)** – ವ್ಯಸನ(ಚಟ)ಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದವನು **ಬೆಸಮುಟ್ಟ** – ಕೆಲಸದ ಸಾಧನ **ಬಿಕ್ಗರ್ಯ** – ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ **ಬೆಸಲೆ** – ಬಾಣಂತಿ **ಬೆಸವೆಱು** – ಆಜ್ಲೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಹೊತ್ತುಕೊ **ಬೆಕ್ಗಱೆ** – ಬಿಳುಪಾದ ರೆಕ್ಕೆ; ಬಾಣದ ಬಿಳಿಮ **ಬೆಸವೇೞ್** – ಬೆಸಂಬೇೞ್ ಹಿಂಗರಿ **ಬೆಸಸು** – ಆಜ್ಲೆಮಾಡು; ಹೇಳು; ನಿರೂಪಿಸು **ಬೆಕ್ಗೞ್ತಿ** – ಬಿಳಿಯ ಕತ್ತೆ **ಬೆಸಳಗೆ** – ಬಾಣಲೆ **ಬೆಳ್ಗಾಡು** – ಬಿಳಿಯ (ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ) **ಬೆಸುಗೆಗಿಡು** – ಸಂಬಂಧ ಹಾಳಾಗು ಕಾಡು **ಬೆಸೆ** – ಗರ್ವಿಸು; ಗರ್ವ; ಕೋಪಿಸಿಕೊ; ಹತ್ತಿ **ಬೆಕ್ಗುಂಬಳ** – ಬಿಳಿಯ (ಬೂದ) ಕುಂಬಳ **ಬೆಳ್ಗೊಡೆ** – ಅಧಿಕಾರ ಸಂಕೇತವಾದ ಬಿಳಿಯ ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು **ಬೆಸೆಕೋಲ್** – ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು ಕೊಡೆ **ಬೆಳ್** – ದಡ್ಡ; ದಡ್ಡತನ **ಬೆಳ್ತನ** – ದಡ್ಡತನ **ಬೆಳ(೦)ತಿಗೆ** – ಹೊಳಪು; ಹೊಳೆಯುವ; **ಬೆಳ್ದಾವರೆ** – ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆ, ಮಂಡರೀಕ **ಬೆಆ್ಗಂಗಳ್** – ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಶುಭ್ರವಾದ **ಬೆಳ(೦)ತಿಗೆಗಣ್** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣು **ಬೆಕ್ಸವಿರ್** – ಬಿಳಿಯ (ನರೆತ) ಕೂದಲು **ಬೆಳಕು** – ದೀಪ **ಬೆಳ್ಸರೆ** – ಬಿಳಿಮ ನೊರೆ ಬೆಳಗಿಅಗಣ್ – ಹೊಳಪಿಲ್ಲದ ಕಣ್ಣು, **ಬೆಕ್ಟ** – ಬೆಪ್ಪ, ಮೂಢ **ಬೆಳ್ಟಡರ್** – ಬೆಳ್ಳಗಾಗು ಕುರುಡುಗಣ್ಣು **ಬೆಳಗು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸು; **ಬೆಕ್ಷಕ** – ಭಯ; ಅಲುಗಾಟ **ಬೆಕ್ಟಳಂಬೋಗು** – ಭಯಗೊಳ್ಳು ಮೆರುಗುಗೊಳಿಸು; ಪ್ರಕಾಶ; ಹಗಲು **ಬೆಳತಿಗೆ** – ಬಿಳಿಮ; ಪ್ರಕಾಶ; ಬಿಳಿಯ ಅಕ್ಕಿ **ಬೆಕ್ಟಳಸು** – ಬೆಳ್ಬಳಂಬೋಗು ಬೆಳತುಗೆ ವಸದನ – ಶುಭ್ರವಸನ, ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ **ಬೆಕ್ಸು** – ಬಿಳಿಮ; ಕಾಂತಿ; ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ದಡ್ಡತನ **ಬೆಳ್ಪುವೆಱು** – ಬಿಳುಪನ್ನು ಹೊಂದು **ಬೆಳರ್ –** ಬಿಳಿಚಿಕೊ; ಪ್ರಕಾಶ ಬೀರು; ಬಿಳುಮ **ಬೆಳರ್ಗೆಂಮ** – ಹೊಳೆಯುವ ಕೆಂಪು(ಬಣ್ಣ) **ಬೆಕ್ಪಿಸೆ** – ಬೆಳ್ಪಗೆ ಹೊಳೆ **ಬೆಳರ್ಮ** – ಬಿಳಿಮ **ಬೆಕ್ಸೋಱಸು** – ಬಿಳಿ ಪಾರಿವಾಳ

ಬೆಕ್ಶಡಿ – ಬಿಳಿದಾದ ಬಟ್ಟೆ, **ಬೆೞ್ತುಱು** – ಭಯಪಡು **ಬೆಳ್ಮಾಡು** – ಬೆಪ್ಪನಾಗಿ ಮಾಡು; ಮರುಳುಗೊಳಿಸು **ಬೇ** – ಬೆಯ್, ಸುಡು; ಪಕ್ವಗೊಳ್ಳು; ಸಂಕಟಪಡು **ಬೆಕ್ಶಸೆ** – ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಸೆ, ಉಜ್ಪು **ಬೇ(೦)ಟ** – ಪ್ರಣಯ **ಬೆಕ್ಶಕಲ್** – ಬಿಳಿಯ ಮರಳು **ಬೇಂಟಂಗೊಳ್** –ಪ್ರಣಯೋತ್ಸಾಹ ಹೊಂದು **ಬೆಳ್ಯಗ** – ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಂಕೆ **ಬೇ(೦)ಟಕಾ(ಗಾ)ಱ** – ಪ್ರಣಯಿ; ಕಾಮುಕ **ಬೆಕ್ಶುಗಿಲ್** – ಬಿಳಿ ಮೋಡ **ಬೇ(೦)ಟಿ** – ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು **ಬೆಕ್ಡ್ನಗ** – ಬೆಳ್ಮಿಗ **ಬೇ(೦)ಟೆಗಾಱ** – ಬೇಟೆಯಾಡುವವನು **ಬೆಳ್ಡೊಗ** – ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಮುಖ **ಬೆಂಟೆಯಾಡು** – ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಕೊಲ್ಲು **ಬೇಂಟೆವೋಗು** – ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಹೋಗು **ಬೆಕ್ವ(ಕ್ಟ)ಕ್ಕಿ** – ಬಿಳಿಯ ಹಕ್ಕಿ, ಬಲಾಕ **ಬೆಕ್ತಟ್ಟೆ** – ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ **ಬೇಗ** – ಹೊತ್ತು; ತ್ವರೆ **ಬೆಕ್ತಸದನ** – ಬೆಳ್+ಪಸದನ, ಬಿಳಿಯ ಉಡುಗೆ **ಬೇಗಡವೆಸ** – ವೆಜ್ಪದ ಕೆಲಸ, ರತ್ನಕ್ಕೆ ರಂದ್ರ **ಬೆಕ್ಷಸದನಂಗೆಯ್** – ಬಿಳಿಯ ಉಡುಗೆ ಧರಿಸು ಕೊರೆಯುವ ಕೆಲಸ **ಬೆಕ್ಷಸದನಂಗೊಳ್** – ಬೆಳ್ನಸದನಂಗೆಯ್ **ಬೇಗುದಿ** – ತಿವ್ರ ಉಷ್ಣತೆ; ಸಂತಾಪ **ಬೇಗುದಿಗೊಳ್** – ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಬಳಲು; **ಬೆಕ್ಷಳಸು** – ಬೆಳ್ಪಗೆ ಹೊಳೆ **ಬೆಳ್ವಾಯ್** – ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ ಬಾಯಿ ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳು **ಬೆಕ್ಷಟ್ಟು** – ಬೆಳ್+ಪಿಟ್ಟು, ಬಿಳಿಯ ಪುಡಿ **ಬೇಗೆ** – ಉರಿ, ಜ್ವಾಲೆ **ಬೆಕ್ಷಿಳಗು** – ಹೊಳೆಯುವ ಬೆಳಕು **ಬೇಗೆಗಿರ್ಯ** – ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ **ಬೇಗೆಗೊಳ್** – ಬೆಂದುಹೋಗು **ಬೆಟ್ವೊನಲ್** – ಬೆಳ್ಳಗೆ ಹರಿಯುವ ಪ್ರವಾಹ **ಬೆಕ್ಷರಿ** – ಬೆಳ್ನಗಿನ ಧಾರೆ, ಮಳೆ **ಬೇಗೆಮೊತ್ತು** – ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊ **ಬೆಕ್ಸುಟೆ** – ಬಿಳಿಯ ಚಿಗುರು; ನೀರಿನ ಸುಳಿ **ಬೇ(೦)ಟ** – ಅಭಿಲಾಷೆ, ಪ್ರಣಯ **ಬೇಟಕಾರ್ತಿ** – ಪ್ರಣಯಿನಿ; ವೇಶೈ **ಬೆಳ್ಟ** – ದಡ್ಡ **ಬೆಕ್ಟಂಗೆಡೆ** – ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಬೀಳು; ಬೆಳ್ಳಗೆ **ಬೇಟದಜ್ಜಿಗ** – ಪ್ರಣಯ ಕಾತರತೆ **ಬೇಟವಾತು** – ಪ್ರಣಯದ ನುಡಿ ಹರಡು **ಬೆಳ್ಟಕ್<b>ಿ**ಗ – ಬೆಪ್ಪನಾದ ಪಂಡಿತ, ಕೂಚುಭಟ್ಟ **ಬೀಡ** – ಬೇಟೆಯ ವೃತ್ತಿಯವನು; ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು **ಬೆಳ್ಡಡಿ** – ಗೊರವ ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯ **ಬೆಳ್ಳವಾಸ** – (ಜೈನ) ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ **ಬೇಡಗೊ**ಟ್ಟ – ಬೇಡ+ಕೊಟ್ಟ, ಬೇಡರ ವಾಸಸ್ಥಳ ನಿಂತು ಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸು **ಬೇಡರಸ** – ಬೇಡರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ **ಬೆಳ್ಳಾನೆ** – ಬಿಳಿಯ ಆನೆ; ಐರಾವತ **ಬೇಡವಟ್ಟ(ಟ್ಟು)** – ಬೇಡರ ಹಟ್ಟಿ **ಬೆಳ್ಜಾರ** – ಬಿಳಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ **ಬೇಡವಡೆ** – ಬೇಡರ ಗುಂಪು, ಸೈನ್ಯ **ಬೆಳ್ಜಾಳ್** – ಅವಿವೇಕಿ, ಮೂರ್ಖ **ಬೇಡವಳ್ಳ** – ಬೇಡರು ವಾಸಿಸುವ ಹಳ್ಳಿ **ಬೇಡವೆಂಡಿರ್** – ಬೇಡ ಹೆಣ್ಣುಗಳು **ಬೆಳ್ಳ** – ಶುಕ್ರಗ್ರಹ **ಬೆಳ್ಚಯ ಬೆಟ್ಟ** – ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ **ಬೇಡಿಕೊಳ್** – ಕೇಳಿಕೊ **ಬೆಳ್ಚಯುತ್ತರಿಗೆ** – ಬೆಳ್ಳಿ ಜರಿಯ ಉತ್ತರೀಯ **ಬೇಡಿತಿ** – ಬೇಡ ಹೆಂಗಸು **ಬೇಡಿದಂ** – ಬೇಡಿದವನು, ಯಾಚಕ **ಬೆಳ್ಟಗೊಡೆ** – ಬೆಳ್ಳಿ ಕೊಡೆ; ಬೆಳ್ಗೊಡೆ **ಬೆಳ್ಬಲ** – ಬಿಳಿಯ ಇಲಿ **ಬೇಡು** – ಬಯಸು; ಯಾಚಿಸು; ಬೇಡಸಮೂಹ **ಬೇತಾಳ** – ಪಿಶಾಚಿ **ಬೆម್ಟವೆಟ್ಟ** – ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟ **ಬೆಳ್ಟು೦ಬಟ್ಟೆ** – ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ, **ಬೇದನೆ** – (ವೇದನಾ) ಸಂಕಟ **ಬೆಳ್ಟುರ್ಚೆ** – ಬುದ್ದಿಯಿಲ್ಲದವನು **ಬೇನೆ** – ಸಂಕಟ; ನೋವು **ಬೆಳ್ಬುಳ್ಬ** – ಬಿಳಿಯ ಉಳ್ಳಿ, ಲಶುನ **ಬೇರ್(ರು)** – ಮೂಲ; ಬುಡ **ಬೆಳ್ಟೆರಲೆ(ಳೆ)** – ಹೆದರಿದ ಜಿಂಕೆ; ಮಕ್ಕಲ **ಬೇರುಗ** – ಮೂಲಿಕೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ **ಬೆಱಂಟು** – ಬఱುಂಟು, ಗೀಚು, ಗೆಬರು **ಬೀರೂಱು** – ನೆಲಿನಿಲ್ಲು **ಬೇರ್ಕೆಯ್** – ಬೇರ್ಪಡಿಸು **ಬೆಱಗಾಗು** – ವಿಸ್ಥಯಗೊಳ್ಳು **ಬೇರ್ಗೊಳ್** – ಬೇರುಬಿಡು **ಬೆಱಗಾಗುಹ** – ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವಿಕೆ; ತಳಮಳ **ಬೇರ್ನೆಲೆವೋಗು** – ಬೇರೆ ನೆಲೆಗೆ ಹೋಗು **ಬೆಱಗು** – ವಿಸ್ಮಯ; ಸೆಡೆತ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಗಾಬರಿ **ಬಿಱಗುವಡು** – ಸ್ತಂಭಿತವಾಗು **ಬೇರ್ಪಡು** – ಬೇರೆಯಾಗು; ಹರಡಿಕೊ **ಬೆ(ಜಿ)ಱ**ೆ – ಕಂಗೆಡು; ಅಹಂಕಾರಪಡು **ಬೇರ್ಮೆಯ್ವೆಗು** – ಬೇರೆಯ ಮೈಯನ್ನು **ಬೆೞಲ್** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರ ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಪರಕಾಯಪ್ರವೇಶಮಾಡು

ಬೇರ್ವೆರಸು – ಬೇರಿನೊಡನೆ, ಬುಎಸಹಿತ **ಬೊಜ್ಜಱೆ** – ಬೊಬ್ಬಿಡು **ಬೇಲಯಕ್ಕು** – ಬೇಲಿಯನ್ನು ಹಾಕು **ಬೊಬ್ಬುಆಕೆ** – ನೀರ ಗುಳ್ಖೆ **ಬೇವಸ** – ಆಯಾಸ; ವ್ಯಥೆ **ಬೊಬ್ಬುಳಸು** – ಗುಳ್ಳೆ ಉಂಟಾಗು **ಬೇವಸಂಗೊಳ್** – ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು; ಚಿಂತೆ **ಬೊಮ್ಮಪಾಸ** – (ಬ್ರಹ್ಮಪಾಶ) ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಬಂಧ **ಬೊಮ್ಮರಕ್ತಸ** – (ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಸಸ) ಪಿಶಾಚಿಯಾದ **ಬೇವಸಂಬಡು** – ತಳಮಳಿಸು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಬೇವಸಂಬಡೆ** – ಬೇವಸಂಬಡು **ಬೊಮ್ಮಹತಿ** – (ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ) **ಬೇವು** – ಪಿಚುಮಂದ, ಅರಿಷ್ಟ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ **ಬೇಸ(ಸಿ)ಗೆ(ಕಾಲ)** – (ವೈಶಾಖ) ಸೆಕೆಗಾಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೊಲೆ **ಬೇಸರ್ನುರಿ** – ಬೇಜಾರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತು **ಬೊಲ್ಲವಣೆ** – ಚರ್ಮವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುವ **ಬೇಸಱೆಸು** – ಬೇಸರವುಂಟುಮಾಡು ವಿನ್ಯಾಸ **ಬೋದನ** – ನೀರು ತುಂಬುವ ತೊಟ್ಟಿ **ಬೇಸಱು** – ಬೇಜಾರು(ಪಟ್ಟುಕೊ); ಆಲಸ್ಯಪಡು **ಬೇಸಱಿಯ್ದು** – ಬೇಸರಪಟ್ಟುಕೊ **ಬೋದಿಗೆ** – ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ತೊಲೆಯಿಡಲು **ಬೇಕ್** – ಬೇಯಿಸು; ಹೋಮ ಮಾಡು; ದಿಗ್ಸ್ಪಾಂತಿ ಬಳಸುವ ಸಾಧನ **ಬೇಕಂಬ** – ಮೋಸ; ಗಲಿಬಿಲಿ **ಬೋಧದೃಷ್ಟಿ** – ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ **ಬೇಳಂಜಗ** – ನಕಲಿ, ಹಾಸ್ಯಗಾರ **ಬೋಧಾಲೋಕ** – ಜ್ಲಾನಿ **ಬೇಳಾಗು** – ಬೆಪ್ಪಾಗು **ಬೋಧಾಳು** – ಜ್ಲಾನಿ, ಬುದ್ದಿವಂತ **ಬೇಳುನುಡಿ** – ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ನುಡಿ **ಬೋಧಿ** – ಅರಿವು, ಜ್ಞಾನ **ಬೇಕೆಗೆಯ್** – ಒಡೆ, ಬೇರ್ಪಡಿಸು **ಬೋಧಿಸು** – ಕಲಿಸು **ಬೇಳ್ಡಾಡು** – ಬೆಪ್ಪುಮಾಡು; ಮರುಳುಗೊಳಿಸು **ಬೋನ** – (ಭೋಜನ) ಆಹಾರ; ಊಟ **ಬೇಕ್ವೆ** – ಹೋಮ; ಮಾಟ **ಬೋನಪೇಳಗೆ** – ಬೋನ+ಪೇಳಿಗೆ, ಅಡುಗೆಯಿರುವ **ಬೇಕ್ಷೇನೆ** – ಬೇಳ್+ಬೇನೆ, ಸಂತಾಪ **ಬೋನಮಿಡು** – ಊಟವಿಕ್ಕು **ಬೇಱೆರಿಸು** – ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಿಸು **ಬೇಱೂರ್** – ಬೇರೆಯ ಊರು **ಬೋನಮೆತ್ತು** – ಊಟ ಸಿದ್ದಪಡಿಸು **ಬೋರಗುದುರೆ** – ಕಂದುಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ **ಬೇಱ³** – ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದು; ಅನ್ಯ **ಬೇಱಿವೇಱಿ** – ಬೇರೆ ಬೇರೆ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ **ಬೋರಿಯ** – ನೆಲ ಹಾಸು **ಬೇಟೆ** – ಹೇಡಿ **ಬೋಸರಿಸು** – ಕಪಟ ಮರ್ಯಾದೆಮಾಡು **ಬೇೞ್ಷಂತು** – ಬೇಡುವಷ್ಟು **ಬೋಳಯಿ(ವಿ)ಸು** – ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು **ಬೇೞ್ಷನಿತು** – ಬೇೞ್ಸಂತು **ಬೋೞ್** – ಬಿಲ್ಲು **ಬೈಕ** – (ಭೈಕ್ನ) ಭಿಕ್ನೆ **ಬೋೞ** – ಸಾಫ್ರ **ಬೋಱದಲೆ** – ಕೂದಲು ತೆಗೆಸಿದ ತಲೆ **ಬೈಕಂಗುಳ** – ಭಿಕ್ಬುಕ **ಬೈಕಂಗೊಳ್** – ಭಿಕ್ಸೆ ಬೇಡು **ಬೋೞ(ೞು)ಮಂಡೆ** – ಬೋೞದಲೆ **ಬೋಟಿಸು** – ತಲೆಗೂದಲು ತೆಗೆ **ಬೈಕಂದಿರಿ** – ಭಿಕ್ಪೆಗಾಗು ಸುತ್ತು **ಬೈಕೆಗೊಡು** – ಮರೆಯಾಗಿರಿಸು; ಒತ್ತೆ ಇಡು **ಬೋೞೆ** – ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ **ಬೋೞಿಯ** – ದೇವತೆ **ಬೈಗು** – ಸಂಜೆ **ಬೈಸಿಕೆ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ; ಹಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆ **ಬೌವಳಸು** – ಕಲಕಲರವವುಂಟುಮಾಡು **ಬೈತ್ರ** – (ವಹಿತ್ರ) ಹಡಗು **ಬ್ಯಾದಿ** – (ವ್ಯಾಧಿ) ರೋಗ **ಬೊಂದರಿಗೆ** – ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ **ಬ್ರತ** – (ವ್ರತ) ನೋಂಪಿ **ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ(ಯೆ೯)** – ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ; (ಜೈನ) **ಬೊಂದಿ** – ಶರೀರ **ಬೊಂದುಕ** – ಚಿಂದಿ ತೊಡುವವನು ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; ಪ್ರತಗಳಲ್ಲಿ **ಬೊಕ್ಕಣ** – ಚೀಲ ಒಂದು **ಬ್ರಹ್ಮತ್ತಿ** – ಅತ್ತಿಮರ **ಬೊಕ್ಕರಿಸು** – ಬೋರಲು ಬೀಳಿಸು **ಬೊಜ(೦)ಗ** – (ಭುಜಂಗ) ವಿಟ **ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ** – ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗ, ನಾರದ **ಬ್ರಹ್ಮವೃಕ್ಷ** – ಅತ್ತಿಮರ; ಮುತ್ತುಗ **ಬೊಱ(೦)ಗತನ** – ವಿಟನ ಸ್ವಭಾವ **ಬೊಟ್ಟಾವೋರಿಸು** – ಒಂದು ಆಟ **ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ** – ಹಾರ; ಜನಿವಾರ **ಬೊಡ್ಡಣಬಾವಿ** – (ವರ್ಧನವಾಪಿ) ತುಂಬಿದ ಬಾವಿ **ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸ್ವತ್ತು

ಬೊಜ್ಜಡು – ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮಾಡು, ಕೂಗು

ಬ್ರಹ್ಮಹರಣ – ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು **ಭಟಸಂಘ** – ಭಟಕಟಾಹ **ಭಟಾ(ಳಾ)ರ** – (ಭಟ್ಟಾರ) ಗುರು ಲಪಟಾಯಿಸುವುದು **ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ** – ವಿಶ್ವ **ಭಟ್ಟ** – ಪ<ಡಿತ **ಭಟ್ಟಮಂಡಪ** – ವಿದ್ವತ್ಸಭೆ ಸೇರುವ ಜಾಗ, **ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಭಾಮಂದಿರ **ಭಟ್ಪಾರಕ** – ಗೌರವಸೂಚಕ ವಿಶೇಷಣ **ಬ್ರಾಹ್ಮ** – ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತ **ಭಟ್ಟಗೆಯ್** – ಭಟ್ಟಿಯಿಳಿಸು, ಬೇಯಿಸಿ ಕರಗಿಸಿ **ಬ್ರಾಹ್ಮಿ** – ಸರಸ್ವತಿ ಭ **ಭಣತಿ** – ಮಾತು **ಭಣಿತೆ** – ಭಣತಿ **ಭದ್ರ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆ; ಮಂಗಳಕರ; ಶುಭಲಕ್ಷಣದ **ಭಂಗ** – ಮುರಿಯುವುದು; ಸೋಲು; ಮಾನಹಾನಿ; ಅಲೆ; ಚಲನೆ **ಭದ್ರಗಜ** – ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳ ಆನೆ **ಭಂಗಂಬೆಱು** – ಅಲುಗಾಡು; ಅಸ್ಥಿರಗೊಳ್ಳು **ಭದ್ರಬಾಹು** – (ಜೈನ) ಐದನೆಯ ಶ್ರುತಕೇವಲಿ; **ಭಂಗವ್ಯಾಕುಆತ** – ಅಲೆಗಳಿಂದ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಗೊಂಡ ಉತ್ತರಭಾರತದಿಂದ ಶ್ರವಣಬೆಳುಗೊಳಕ್ಕೆ **ಭಂಗಿ** – ರೀತಿ; ಬಾಗು; ಒನಪು ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಜೊತೆ ಬಂದನೆನ್ನಲಾದ **ಭಂಗಿಭಾಷಿತ** – ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಮಾತು ಮುನಿ **ಭಂಗಿವಡೆ** – ವಿಲಾಸವನ್ನು ಪಡೆ **ಭದ್ರಲಕ್ಷಣ –** ಶುಭಲಕ್ಷಣ; ಭದ್ರ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ **ಭಂಗಿವೆಱು** – ಭಂಗಿವಡೆ ಆನೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು **ಭಂಗಿಸು** – ಸೋಲಿಸು; ನಿಗ್ರಹಿಸು **ಭದ್ರಶಾಲ** – (ಜೈನ) ಮೇರುಪರ್ವತದ ಮೇಲಿರುವ **ಭಂಗುರ** – ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುರಿದು ಹೋಗುವ; ನಾಲ್ಕು ವನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಉಳಿದ ಕ್ಷಣಿಕವಾದ ಮೂರು: ನಂದನ, ಸೌಮನಸ, ಪಾಂಡುಕ **ಭಂಗುರವೇಣೆ** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು **ಭದ್ರಹಸ್ತಿ** – ಭದ್ರಗಜ **ಭಂಜನ** – ನಾಶಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ಪೀಡಿಸುವಿಕೆ **ಭದ್ರಾಕಾರ** – ಶುಭಕರವಾದ ಆಕಾರ(ವುಳ್ಳವನು) **ಭಂಜಿತ** – ಅವಮಾನಿತಗೊಂಡ **ಭದ್ರಾಸನ** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಭಂಜಿಸು** – ಅವಮಾನಮಾಡು **ಭದ್ರಿಸು** – ಕ್ಷೌರ ಮಾಡು **ಭಂಡ** – ಮಾರಾಟದ ಸರಕು ಭಯ – ಅಂಜಿಕೆ ಭಂಡಾರ –(ಭಾಂಡಾರ) ಖಜಾನೆ **ಭಯಂಗೊಳ್** – ಹೆದರು **ಭಂಭಾ** – ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ; ನಗಾರಿ **ಭಯಂಗೊಳಸು** – ಅಂಜಿಸು **ಭಂಭಾರವ** – ನಗಾರಿಯ ಸದ್ದು **ಭಯಂದೋಱು** – ಭಯಂಗೊಳಿಸು **ಭಕ್ತಿ** – ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆ **ಭಯಂಬಡು** – ಭಯಂಗೊಳ್ **ಭಕ್ತಿಮೂರ್ವಕ** – ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಭಯಂಬೆರಸು** – ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿ(ರು) **ಭಕ್ಷ್ಯ** – ತಿಂಡಿ **ಭಯರಸ(ಕ)** – ಹೆದರಿಕೆ **ಭಗ** – ಕೀರ್ತಿ, ಯಶಸ್ಸು; ಸೂರ್ಯ; ಸ್ತ್ರೀಯೋನಿ **ಭಯವಿಹ್ವಲ(ಳ)** – ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸು **ಭಗಂದರ** – ಒಂದು ಗುಹ್ಯರೋಗ **ಭಯಸ್ಥೆ** – ಭೀತಳಾದವಳು **ಭಗಣ** – ನಕ್ಷತ್ರಸಮೂಹ **ಭಯಾಕುಳ** – ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಭಗಣೇಶ** – ನಕ್ಷತ್ರಸಮೂಹದ ಒಡೆಯ, ಚಂದ್ರ **ಭಯಾನಕ** – ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಭಗವ** – ವೈಷ್ಣವ ಸನ್ಯಾಸಿ **ಭರಂಗೆಯ್** – ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ಹೊರು; **ಭಗವತಿ** – ದೇವತೆ ತವಕಪಡು: ಆರ್ಭಟಿಸು **ಭಗವತಿಯೇಱು** – ದೇವಿಯ ಯುದ್ಧ; ದೇವಿ **ಭರಂಗೊಳ್** – ಚುರುಕಾಗು ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ **ಭರಣ** – ಹೊರುವುದು; ರಕ್ಷಣೆ ಉರುಬು-**ಭರಣಂಗೆಯ್** – ರಕ್ಷಿಸು **ಭ೧ೀರಥ** – ಒಬ್ಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ಭರತ** – ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ; ಒಬ್ಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಶ್ರೀರಾಮನ **ಭಗ್ನ** – ಮುರಿದುಹೋದ ತಮ್ಮ; (ಜೈನ) ಆದಿತೀರ್ಥಂಕರನ ಹಿರಿಯ **ಭಗ್ನಮನೋರಥ** – ಕೈಗೂಡದ ಆಸೆಯುಳ್ಳವನು ಮಗ, ತ್ರಿಷಷ್ಠಿ ಶಲಾಕಾಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಭಗ್ನೋತ್ಸಾಹ** – ಉತ್ಸಾಹ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು **ಭರತಕುಲ** – ಪಾಂಡವ–ಕೌರವರ ರಾಜವಂಶ– **ಭಟ** – ಸೈನಿಕ **ಭರತಕ್ಷೇತ್ರ** – ಭರತವರ್ಷ

ಭಟಕಟಾಹ – ಸೈನಿಕಸಮೂಹ

ಭರತಜ – ಭರತವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು **ಭವಮಥನ** – ಜನ್ಮಗಳ ಕರ್ಮವನ್ನು **ಭರತಪತಿ** – (ಜೈನ) ಆದಿತೀರ್ಥಂಕರನ ಹಿರಿಯ ನಾಶಪಡಿಸುವುದು **ಭವರಿಮ** – ಬದುಕಿನ ಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನು ಮಗ, ತ್ರಿಷಷ್ಠಿಶಲಾಕಾಮರುಷರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಭರತಮಂಡಲ** – ಭರತಕ್ಷೇತ್ರ ನಿವಾರಿಸುವವನು; ೯ಜೈನ) ಅರ್ಹಂತ **ಭವವಧು** – ಪಾರ್ವತಿ **ಭರತಾಗಮ** – ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆ **ಭರತಾನ್ವ(ನ್ವಾ)ಯ** – ಭರತವಂಶ **ಭವಸ್ಥರಣೆ** – ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ನೆನಪು; **ಭರತೋರ್ವಿ** – ಭರತಕ್ಷೇತ್ರ ಜಾತಿಸ್ಮರಣೆ **ಭವಸ್ಮೃತಿ** – ಭವಸ್ಮರಣೆ **ಭರದ್ವಾಜ** – ಒಬ್ಬ ಋಷಿ **ಭವಾಂತರ** – ಬೇರೆಯ ಹುಟ್ಟು **ಭರಭಾರ** – ಪಾಲಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ **ಭರವಶ** – ಅತಿಯಾದ ವೇಗ **ಭವಾದ್ರಿ** – ಶಿವನ ಬೆಟ್ಟ, ಕೈಲಾಸ **ಭರಿಕೆಯ್** – ಸೊಂಡಿಲು **ಭವಾನೀಧವ** – ಶಿವ **ಭರಿತ** – ತುಂಬಿರುವ **ಭವಾಮಯ** – (ಭವ+ಆಮಯ) ಭವರೋಗ **ಭವಾ(ವ)೪** – ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ ಪರಂಪರೆ **ಭರ್ತಾರ** – ಗಂಡ **ಭರ್ತಾರಿ** – ಹೆಂಡತಿ **ಭವಿತವ್ಯ** – ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವುದು **ಭವಿಷ್ಯತ್ತು** – ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸುವ **ಭರ್ತೃ** – ಗಂಡ **ಭರ್ಮ** – ಚಿನ್ನ **ಭವ್ಯ** – ಕ್ಷೇಮ; (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾದ **ಭರ್ಮಹರ್ಮ್ಯ** – ಚಿನ್ನದ ಮಂದಿರ ಜೀವ **ಭವ್ಯಚಿಂತಾಮಣಿ –** ಭವ್ಯರ ಆಸೆಗಳನ್ನು **ಭರ್ಮಾಚಲ** – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ಭಲ್ಲ** – ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದ ಬಾಣ; ಕರಡಿ ನೆರವೇರಿಸುವವನು **ಭಲ್ಲಾಸನ** – ಬಿಲ್ಲು **ಭವ್ಯಜನ** – ಭವ್ಯರ ಸಮೂಹ **ಭವ್ಯಜೀವ** – ಮೋಕ್ಪಾರ್ಹ ಜೀವ **ಭಲ್ಲೂಕ** – ಕರಡಿ **ಭವ** – ಜೀವಿತಾವಧಿ; ಶಿವ; (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರ **ಭವ್ಯತೆ(ತ್ವ)** – ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ; (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಷ್ಮ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಹತೆ **ಭವಚತುಷ್ಟಯ** – (ಜೈನ) ದೇವ, ಮನುಷ್ಯ, ತಿರ್ಯಕ್, ನರಕ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ **ಭವ್ಯಪ್ರಬೋಧಬೋಧಿ** – (ಜೈನ) ಬೋಧಿದುರ್ಲಭ ಹುಟ್ಟುಗಳು ಎಂಬ ದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ, 'ದ್ವಾದಶಾನುಪ್ರೇಕ್ನೆ' **ಭವತ್** – ನಿನ್ನ **ಭವದೀಯ** – ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಭವ್ಯಾ(ವ)ಅ(೪)** – ಭವ್ಯರ ಸಮೂಹ **ಭವನ** – ದೊಡ್ಡ ಮನೆ **ಭವ್ಯೇತರ** – ನೀಚ, ಕೆಟ್ಟವನು **ಭವನಮಹತ್ತರದೇವ** – (ಜೈನ) ದೇವತೆಗಳ **ಭವ್ಯೋತ್ಸವ** – (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳ ಸಂತೊಷ ಒಂದು ಪಂಗಡ **ಭಸಿತ** – ಬೂದಿ; ವಿಭೂತಿ **ಭವನವಾಸಿಗ** – (ಜೈನ) ಭವನಮಹತ್ತರದೇವ **ಭಸಿತಪುಂಡ್ರಕ** – ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರೆಳೆ **ಭವನಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ವಿಭೂತಿ ಪಟ್ಟೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಭಸ್ತ(ಸ್ತೆ)** – ಚರ್ಮದ ಚೀಲ, ತಿತ್ತಿ **ಭವನಾಂಗಭೂಜ** – ಭವನಾಂಗ **ಭಸ್ತಿಕ** – ಭಸ್ತ; ಚರ್ಮದ ಜಲಪಾತ್ರೆ **ಭಸ್ಮೋದ್ದೂಳತ** – ಬೂದಿ (ವಿಭೂತಿ) **ಭವನಾಮರ** – ಭವನವಾಸಿಗ **ಭವಪರಿಣತಿ** – ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲು ಬಳಿದುಕೊಂಡ **ಭಾಂಕಾರ** – ಗದ್ದಲ ಹುಟ್ಟುವುದು **ಭವಪರಿಣಾಮ** – ಭವಪರಿಣತಿ **ಭಾಂಡ** – ಪಾತ್ರೆ **ಭಾಂಡಸಂಕರ** – ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು **ಭವಪರಿವರ್ತನ** – ಭವಪರಿಣತಿ **ಭವಪಾಶ** – ಸಂಸಾರಬಂಧನ ಮೈಲಿಗೆಗೊಳಿಸುವುದು **ಭವಪ್ರತ್ಯಯಜ್ಞಾನ** – (ಜೈನ) ಅವಧಿಜ್ಞಾನ; **ಭಾಂಡೀರ** – ಆಲದಂತಹ ಮರ ಕಾಲದೇಶಗಳ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ **ಭಾಗಧೇಯ** – ಪಾಲು; ಭಾಗ್ಯ; ಹಕ್ಕುದಾರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ **ಭಾಗಸ** – ಹಣ **ಭವಬದ್ದವೈರ** – ಜನ್ಮಾಂತರದ ದ್ವೇಷ **ಭಾಗಿನೇಯ** – ಭಗಿನಿ (ಅಕ್ಕ ಅಥವಾ ತಂಗಿ)ಯ ಮಗ, ಸೋದರಳಯ– **ಭವಬಾಧೆ** – ಸಂಸಾರದ ಕಷ್ಟ ಭವಭೋಗ – ಬದುಕಿನ ಸಂತೋಷ **ಭಾಜನ** – ಪಾತ್ರೆ

ಭವಭ್ರಮಣ – ಜನ್ಮಗಳ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವುದು

ಭಾಜನಾಂಗ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ; **ಭಾವವಿದ** – ಇತರರ ಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ <u>ವ</u>ನು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತದ್ದು, ನೋಡಿ, 'ಅಂಗಕಲ್ಪಕುಜ' **ಭಾವಶುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ವೀತರಾದನಾದವನಿಗೆ **ಭಾದ್ರಪದ** – ಚಾಂದ್ರಮಾನದ ಆರನೆಯ ತಿಂಗಳು ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗುವುದು; ಇದು ಭಾನಾಜ – ತೇಜೋಕೇಂದ್ರ ಅಷ್ಟಶುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಭಾವಶುದ್ದಿಗೆಡು** – ಮನಸ್ಸಿನ ನೈರ್ಮಲ್ಯವನ್ನು **ಭಾನುತನೂಜ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಕರ್ಣ **ಭಾನುಜಂಬ** – ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ ಕಳೆದುಕೊ **ಭಾವಳಯ** – ಪ್ರಭಾವಲಯ **ಭಾನುಮತಿ** – ದುರ್ಯೋಧನನ ಹೆಂಡತಿ; ತೇಜೋವಂತೆ **ಭಾವಾತ್ಮ** – ತತ್ವಜ್ಞ **ಭಾನುರೋಚಿ** – ಸೂರ್ಯನ ತೇಜಸ್ಸು **ಭಾವಿ** – ಭವಿಷ್ಯದ; ಕರ್ಮವಶದಿಂದ **ಭಾಮಂಡಲ** – (ಜೈನ) ಪ್ರಭಾವಲಯ; ಆಗಲೇಬೇಕಾದ ಅರ್ಹಂತನಿಗಿರುವ ಪ್ರಾತಿಹಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ **ಭಾವಿಕೇವಲ** – (ಜೈನ) ಮುಂದೆ ಕೇವಲಿಯಾಗುವವನು **ಭಾಮಿನೀವೇದ** – (ಜೈನ) ಸ್ತ್ರೀವೇದ, ಮೂರು **ಭಾವಿತಾತ್ಮ** – ಪರಿಪಕ್ವ ಮನಸ್ಸಿನವನು; ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಬಗೆಯ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಭಾವಿಸು** – ನೆನೆಪಿಸಿಕೊ; ತಿಳಿ; ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡು **ಭಾರತ** – ಭರತವಂಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; **ಭಾವುಕ** – ಸಹೃದಯ **ಭಾವೆ** – ಚೆಲುವೆ ಮಹಾಭಾರತ ಕಾವ್ಯ; ಭಾರತ ಯುದ್ಧ; **ಭಾವೋದ್ಣವ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಭಾರತಯುದ್ದ ನಡೆದ ಪ್ರದೇಶ **ಭಾರತಿ** – ಸರಸ್ವತಿ ಮನ್ಮಥ **ಭಾರತಿಭಾಳನೇತ್ರ** – ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ **ಭಾವ್ಯ** – ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವಂಥ(ದು); ಹಣೆಗಣ್ಣ ನಂತಹವನು ಆಸ್ವಾದ್ಯವಾದುದು **ಭಾರತಿಕ** – ಭರತಮುನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ನರ್ತಕ **ಭಾಷಾವಿದ** – ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡತ್ಯ ಗಳಿಸಿದವನು **ಭಾರತಿಕವಿದ್ಯೆ** – ನಟನಕಲೆ; ನಾಟ್ಯ **ಭಾಷಾಸಂಸ್ತರಣ** – ಭಾಷೆಯ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು **ಭಾರದ್ವಾಜ** – ಭರದ್ವಾಜನ ಮಗ, ದ್ರೋಣ ತಿದ್ದುವುದು **ಭಾರಾವತಾರ** – ಭಾರವನ್ನಿಳಿಸುವುದು **ಭಾಷಿತ** – ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ(ದ್ದು); ನುಡಿ **ಭಾಸ್ತರಸುತ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಕರ್ಣ **ಭಾರ್ಗವ** – ಭೃಗುವಂಶಜ, ಪರಶುರಾಮ; **ಭಾಸ್ವರ** – ಹೊಳೆಯುವ ಬಿಲ್ಲು ಗಾರ; ಬಾಣ ಭಾಲ(ಳ) – ಹಣೆ **ಭಾಸ್ವರಬೋಧ** – ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ(ವನ್ನು **ಭಾವ** – ಅಕ್ಕ ಅಥವಾ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ; ಹೊಂದಿದವನು) ಸೋದರಮಾವನ ಮಗ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; **ಭಾಳಾಕ್ಷಿ** – (ಫಾಲಾಕ್ಷಿ) (ಜೈನ) ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ; (ಜೈನ) ಔಪಶಾಮಿಕ, ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು, ಜ್ವಾಲಾಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ ಕ್ಸಾಯಿಕ, ಕ್ಸಯೋಪಶಮಿಕ, ಔದಯಿಕ, **ಇಂಡಿವಾಲ** – ಒಂದು ಆಯುಧ, ಭಲ್ಲೆ ಪಾರಿಣಾಮಿಕ ಎಂಬ ಐದು ಪ್ರಭೇದಗಳ ಜೀವನ ಪರಿಣಾಮ **ಭಿಕ್ಷುಕ** – ಜೈನಯತಿ, ಶ್ರಮಣ **ಭಾವಕ** – ರಸಿಕ **ಭಿತ್ತಿ** – ಗೋಡೆ **ಭಾವಕಿ** – ಚೆಲುವೆ **ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರ** – ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿದ ಚಿತ್ರ **ಭಾವಚೇಷ್ಟೆ** – ಭಾವನೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾದ ಶಾರೀರಕ **ಭದು** – ಕುಂಭಸ್ಥಳ **ಭದುರ** – ಮುರಿಯುವ(ವನು) ಚೇಷ್ಟೆ, **ಭಾವಜ** – ಮನ್ಮಥ **ಭಿನ್ನ** – ಬೇರೆಯಾದುದು; ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ(ವನು) **ಭಾವನ** –(ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ **ಭಿನ್ನಭಾಜನ** – ಒಡೆದ ಮಡಕೆ, ಬೋಕಿ ಬಿಂಚು ಒಂದು ಬಗೆ; ಭವನವಾಸಿ **ಭಿನ್ನರುಚಿ** – ಬೇರೆ ಆಸಕ್ಕಿ ಹೊಂದಿದವನು **ಭಿನ್ನವಿದ್ಯ** – ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲೆದುಕೊಂಡವನು **ಭಾವನಿರ್ದ್ವ೦ದ್ದ** – ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ **ಇಲ್ಲ** – ಬೇಡರವನು ದ್ವಂದ್ವವಿಲ್ಲದ(ವನು); ಸಮಪ್ರಜ್ಞೆಯವನು **ಭಾವನೆ** – ಅನುಸಂಧಾನ, ಧ್ಯಾನ **ಇಲ್ಲಪಲ್ಲ(ಳ್ಳ)** – ಬೇಡರು ವಾಸಿಸುವ ಹಳ್ಳಿ **ಭಾವಪರಿವರ್ತನ** – (ಜೈನ) ಜೀವಗಳ ಭವ **ಭಷಗ್ಣನ** – ವೈದ್ಯರ ಸಮೈಹ ಬದಲಾಗುವುದು **ಭಷಗ್ಗೋಷ** – ವೈದ್ಯನು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪು **ಭಾವಭವ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟದವನು, ಮನ್ಮಥ **ಭe** – ಭಯ

ಭೀಂಕೃತ(ತಿ) – ಬಾಣದ ಠೇಂಕಾರ **ಭುಜವಿಕ್ಷೇಪ** – ನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬಾಹುಚಲನೆ **ಇೀಕರ** – ಭಯಂಕರ(ವಾದುದು) **ಭುಜಶಿಖರ** – ತೋಳಿನ ಮೇಲ್ಸಗ, ಹೆಗಲು **ಇೀತಿ** – ಭಯ **ಭುಜಾಕ್ರಾಂತ** – ಸ್ವಂತ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಗೆದ್ದ **ಭೀಮ** – ಭಯವುಂಟುಮಾಡುವ(ವನು); **ಭುಜಾಸ್ಟಾಲನ –** ತೋಳು ತಟ್ಟುವುದು ಪಾಂಡುವಿನ ಮಗ **ಭುಜಿಷ್ಠೇ** – ಸೇವಕಿ **ಇೀಮಗದೆ** – ಭಯಂಕರವಾದ ಗದೆ **ಭುವನ** – ಲೋಕ; ಭೂಮಿ; ಮನೆ **ಜೀಮಜೀಮ** – ಭಯಂಕರನಾದ ಭೀಮ **ಭುವನಖ್ಯಾತಿ** – ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು **ಭೀಮಸೇನ** – ಪಾಂಡುವಿನ ಮಗ ಭೀಮ **ಭುವನಜನಕ** – ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ; ರಾಜ **ಭುವನಜಭವ** – ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮ **ಭೀಮಸೇನಿಕ** – ಕರ್ಮಾರ **ಜೀಮಾಟವಿ** – ಭಯಂಕರ ಕಾಡು **ಭುವನಜ್ಯಾಯ** – ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹಿರಿಯ **ಭುವನತ್ರಯ** – ಸ್ವರ್ಗ–ಮರ್ತ್ಯ–ಪಾತಾಳಗಳು **ಭೀರು** – ಹೆದರುವವನು **ಭುವನತ್ರಿಣೇತ್ರ** – ಲೋಕಕ್ಕೆ ರುದ್ರನಂತಿರುವನು **ಭೀರುತ್ತ** – ಹೆದರಿಕೆ **ಭೀಷಣ** – ಭಯವುಂಟುಮಡುವ **ಭುವನದಯಿತ** – ಜಗತ್ತಿಗೇ ಒಡೆಯನಾದವನು **ಭೀಷ್ಣ** – ಭಯಂಕರವಾದ; ಶಂತನು–ಗಂಗೆಯರ **ಭುವನನಾಥ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ ಮಗ-**ಭುವನಾಂತರ** – ಇಡೀ ಭೂಮಿ **ಭೀಷ್ಠಿಸು** – ಉಗ್ರರೂಪವನ್ನು ಪಡೆ **ಭುವನಾಧಿಪ** – ರಾಜ **ಭುಗಿಅಡು** – ಚಿಮ್ಮು **ಭೂಗೋಚರ** – ಮನುಷ್ಯ **ಭುಗಿಲ್ಗರೆ** – ಭುಗಿಲೆಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು **ಭೂಗೋಳ** – ಭೂಮಂಡಲ ಭುಜ – ತೋಳು **ಭೂಚರ** – ಮನುಷ್ಯ **ಭುಜಂಗ** – ಹಾವು; ವಿಟ **ಭೂಜಾಂಗವೃತ್ತಿ** –ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮರದಂತಹ **ಭುಜಂಗಭೋಗಾಶ್ರಿತೆ** – ಜಾರರ ವರ್ತನೆ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವವಳು; ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳ **ಭೂಜಾತ** – ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಮರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲರುವವಳು – **ಭೂತಚತುಷ್ಯ** – ಪೃಥ್ವಿ, ಅಪ್ಪು, ತೇಜಸ್, ವಾಯು **ಭುಜಂಗಾಧಿಪ** – ಆದಿಶೇಷ ಎಂಬ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳು **ಭುಜಂಗಾಸ್ತ** – ಸರ್ಪಾಸ್ತ **ಭೂತಧಾತ್ರಿ** – ಭೂಮಿ **ಭುಜಂಗಿ** – ಹೇಣ್ಣು ಹಾವು **ಭೂತನಾಥ** – ಶಿವ **ಭುಜಂಗೇಂದ್ರ** – ಆದಿಶೇಷ **ಭೂತಮಣ್ಯ** – ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲ **ಭುಜಗದ್ದೇಷಿ** – ಹಾವಿನ ವೈರಿ, ಗರುಡ **ಭೂತಲ(ಳ)** – ಭೂಮಿ **ಭೂತಲಪತಿ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಭುಜಗದ್ದಜ** – ಬಾವುಟದಲ್ಲಿ ಹಾವಿನ **ಭೂತವಾದಿ** – ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿ ಗುರುತಿರುವವನು, ದುರ್ಯೋಧನ **ಭುಜಗನಾಯಕ** – (ಜೈನ) ನಾಗಕುಮಾರರಲ್ಲಿ **ಭೂತಾಡನಂಗೆಯ್** – ನೆಲವನ್ನು ಒದೆ **ಭೂತಾಪಕಾರಿ** – ಕೆಡುಕುಂಟುಮಾಡುವವನು ಅಗ್ರಗಣ್ಯ **ಭುಜಗಪುರಿ** – ನಾಗಲೋಕದ ಭೋಗವತಿ ಎಂಬ **ಭೂತಾಮರ** – (ಜೈನ) ವ್ಯಂತರದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿನ ಹೆಸರಿನ ರಾಜಧಾನಿ ಒಂದು ಗುಂಪು **ಭುಜಗಭೂಷ** – ಸರ್ಪಾಭರಣ, ಶಿವ **ಭೂತಿ** – ಐಶ್ವರ್ಯ; ಬೂದಿ **ಭೂಧರ** – ಬೆಟ್ಟ, ಪರ್ವತ **ಭುಜಗರಿಮ** – ಗರುಡ; ನವಿಲು **ಭುಜಗರಿಮಧ್ವಜ** – ಗರುಡಧ್ವಜ, ಕೃಷ್ಣ **ಭೂಧರಧರ** – ಪರ್ವತವನ್ನೆತ್ತಿದವನು, ಕೃಷ್ಣ **ಭುಜಗಲೋಕ** – ನಾಗಲೋಕ **ಭೂಧ್ರ** – ಬೆಟ್ಟ **ಭುಜಗಾರಿ** – ಹಾವಿನ ವೈರಿ, ಗರುಡ **ಭೂನಾಥ** – ರಾಜ **ಭುಜಗೇಂದ್ರ** – ಭುಜಗನಾಯಕ **ಭೂಪ** – ಭೂನಾಥ **ಭುಜಬಲ** – ಬಾಹುಬಲ, ಪರಾಕ್ರಮ **ಭೂಪತಿ** – ಭೂನಾಥ **ಭೂಪಾಲ(ಳ)** – ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು, **ಭುಜಬಲ** – ಶೂರ; (ಜೈನ) ಆದಿತೀರ್ಥಂಕರನ ಮಗನಾದ ಬಾಹುಬಲಿ **ಭುಜಭವ** – ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ತೋಳಿನಿಂದ **ಭೂಪೇಂದ್ರ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಕೃತ್ರಿಯ **ಭೂಬಲ** – ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬಲ **ಭುಜಮಂದರ** – ಭುಜಗಳೆಂಬ ಮಂದರಪರ್ವತ **ಭೂಭರ** – ರಾಜ್ಯದ ಹೊರೆ **ಭುಜವಿಕ್ರಮ** – ಭುಜಬಲ **ಭೂಭಾರ** – ಭೂಭರ

ಭೂಭುಜ – ರಾಜ **ಭೇದ** – ಪ್ರಕಾರ; ಸೀಳು; ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ **ಭೂಭೃತ್** – ಬೆಟ್ಟ; ರಾಜ ಒಂದು **ಭೇದಂಬಡು** – ದೂರವಾಗು **ಭೂಭೃತ್ಪುತೆ** – ಗಿರಿಸುತೆ, ಪಾರ್ವತಿ **ಭೂಭೃನ್ನಾಥ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಪರ್ವತಶ್ರೇಷ್ಠ, **ಭೇದಿಸು** – ಸೀಳು; ಖಂಡಿಸು; ಭೇದೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಹಿಮಾಲಯ ಒಳಪಡಿಸು; ರಹಸ್ಯ ಬಯಲುಮಾಡು **ಭೂಮಂಡಳಪತಿ** – ಭೂನಾಥ **ಭೀರುಂಡ(ವಕ್ತಿ)** – ಎರಡು ತಲೆಗಳ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪಕ್ಷಿ **ಭೂಮಾನ** – ಭೂಮಿಯ ತೂಕ **ಭೇಷಜ** – ಔಷಧಿ **ಭೂಮಿಕಾಶ್ರಯ** – ನಾನಾ ಹರ್ಮ್ಯುಗಳಿಂದ **ಭೈಕ್ಷ** – ಭಿಕ್ಸೆ ಬೇಡುವುದು ಕೂಡಿರುವ(ಂಥದು); ನಾನಾ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ **ಭೈಕ್ಷಾಶನಿ** – ಭಿಕ್ಬುಕ ಕೂಡಿರುವ(ಂಥದು) **ಭೈತ್ರ –** (ಬಹಿತ್ರ) ಹಡಗು **ಭೂಮಿಕೆ** – ಭೂಮಿ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ **ಭೈತ್ರಕಾಱ** – ಹಡಗು ನಡೆಸುವವನು **ಭೂಮಿಗೃಹ** – ನೆಲಮಾಳಿಗೆ **ಭೈರವ** – ರುದ್ರ, ಭಯಂಕರ **ಭೂಮಿಗೋಚರ** – ಭೂಗೋಚರ **ಭೈರವಾವಳ** – ಭೈರವ ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಭೂಮಿಪಾಲ** – ಭೂಪಾಲ(ಳ) **ಭೈರವಿ** – ದುರ್ಗೆ **ಭೂಮಿರೇಖೆ** – ಗೆರೆ **ಭೈಷಜ್ಯ** – ಚಿಕಿತ್ಸೆ **ಭೂಮೀಧ್ರ** – ಭೂಧ್ರ **ಭೈಷಜ್ಯಕ** – ಜ್ವರ **ಭೂರಿ** – ದೊಡ್ಡ; ಅಧಿಕವಾದ **ಭೋಂಕನೆ** – ತಕ್ಷಣ; ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ **ಭೋಂಕಲ್** – ಭೋಂಕನೆ **ಭೂರಿಮ** – ರಾಕ್ಷಸ **ಭೂರುಹ** – ಮರಗಿಡ **ಭೋಗ** – ಸುಖಸಾಮಗ್ರಿ; ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ **ಭೂರ್ಜ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ **ಭೋಗಕ್ಷಿತಿ** – ಭೋಗಭೂಮಿ **ಭೂವಲ(ಳ)ಯ** – ಭೂಮಿ **ಭೋಗತೃಷ್ಣೆ** – ಸುಖದ ಅಪೇಕ್ಷ್ಮೆ **ಭೂವಲ್ಲಭ** – ರಾಜ **ಭೋಗನಾಯಕ** – ಮಂಡಲವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು **ಭೂವಿಶ್ರುತ** – ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ದ(ನಾದವನು) **ಭೋಗಬ್ರಹ್ಮವ್ರತ –** (ಜೈನ) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಲ್ಲಿ **ಭೂಶಯ್ಯೆ** – ನೆಲದ ಹಾಸುಗೆ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಗಂಧ, ರೂಪ, ಶಬ್ದಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಲಗುವಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ವ್ರತ **ಭೂಷಣ** – ಆಭರಣ; ಅಲಂಕಾರ **ಭೋಗಭೂತಲ** – ಭೋಗಭೂಮಿ **ಭೋಗಭೂಮಿ** – (ಜೈನ) ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ **ಭೂಷಣಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಕಲ್ಲವೃಕ್ನ, ಪುಣ್ಯವಂತರು ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರದೇಶ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂಥದು, ನೋಡಿ, 'ಅಂಗಕಲ್ಪಕುಜ' **ಭೋಗರತ್ನ** – ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯ ಮಣಿ **ಭೋಗವತಿ** – ಪಾತಾಳಲೋಕದ ರಾಜಧಾನಿ **ಭೂಷೆ** – ಆಭರಣ **ಭೂಷ್ಯ** – ಅಲಂಕರಣಯೋಗ್ಯವಾದ(ದ್ದು) **ಭೋಗಾಂಗ** – ಸುಖಸಾಧನ **ಭೃಂಗ** – ದುಂಬಿ; ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ **ಭೋಗಾಭೋಗ** – ಭೋಗಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ **ಭೃಂಗಕುಂತಲೆ(ಳೆ)** – ದುಂಬಿಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ **ಭೋಗಿ** – ಸುಖಾಪೇಕ್ಷಿ; ವಿಲಾಸವತಿ; ಸುಳಿ; ಸರ್ಪ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಸುಂದರಿ **ಭೃಂಗಾರ(ರಿ)(ರು)** – ಬಂಗಾರದ ಕಳಶ; ಪಾತ್ರೆ **ಭೋಗಿನಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು **ಭೃಂಗಾರುಧಾರಿ(ಣಿ)** – ಬಂಗಾರದ ಕಳಶ **ಭೋಗಿಪತಿ** – ಆದಿಶೇಷ **ಭೋಗಿಭೋಗ** – ಹಾವಿನ ಹೆಡೆ ಹಿಡಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಭೃತ**– ಕಾಪಾಡಿದ; ಆಳು; ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ; **ಭೋಗಿವಿಷ** – ಹಾವಿನ ವಿಷ **ಭೋಗಿಸು** – ಅನುಭವಿಸು **ಭೃತವಂಶ** – ಕೊಳಲನ್ನು ಹಿಡಿದವನು; ಕುಲರಕ್ಷಕ **ಭೋಗೀಂದ್ರ** – ಭೋಗಿಪತಿ **ಭೇದೋಪಾಯ** – ಸಂಧಿ, ವಿಗ್ರಹ, ಯಾನ, ಆಸನ, **ಭೋಜನ** – ಊಟ, ಆಹಾರ ದ್ವೈಧೀಭಾವ, ಸಂಶ್ರಯ ಎಂಬ ಆರು **ಭೋಜನಂಬಡೆ** – ಆಹಾರವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊ **ಬೊಜನಭೂಮಿ** – ಊಟದ ಮನೆ **ಭೃತ್ಯ** – ಸೇವಕ **ಭೋಜನಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಬಯಸಿದ ಆಹಾರ **ಭೃತ್ಯಭಾವ** – ಸೇವಕತನ ನೀಡುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ನೋಡಿ, **ಭೇಕ** – ಕಪ್ಪೆ 'ಅಂಗಕಲ್ಪಕುಜ' **ಭೋಜನೌಕ** – ಊಟದ ಮನೆ

ಭೋಜ್ಯ – ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ರಿಚಿಯಾದ **ಭ್ರೂಸಂಜ್ಞೆ** – ಹುಬ್ಬಿನಿಂದ ಮಾಡುವ ಸನ್ನೆ ಆಹಾರ **ಭೋಜ್ಯಾಂಗ** – ಭೋಜನಾಂಗ ಮ **ಭೋರನೆ** – ಭೋರ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದಸಹಿತ **ಮಂಗಲ(ಳ)ಂಬಾಡು** – ಶುಭಕರವಾದ ಗೀತೆಯನ್ನು **ಭೋರ್ಗರೆ** – ಭೋರ್ ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡು **ಭೌತಿಕ** – ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದಾದ; ತಪಸ್ವಿ **ಭೌಮ** – ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಭೂದೇವಿಯ ಮಂಗಲತೊರಣ – ಶುಭಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಮಗ, ನರಕಾಸುರ ತೋರಣ **ಭೌಮವಿಹಾರ** – ವಿನೋದಾರ್ಥವಾದ ಭೂಸಂಚಾರ **ಮಂಗಲ(ಳ)ಪಾಠಕ** – ಹೊಗಳುಭಟ್ಟ **ಮಂಗಲ(ಳ)ಪ್ರಸಾಧನ** – ಶುಭಕರವಾದ ಅಲಂಕರಣ **ಭೌಮಾಷ್ಟಮಿ** – ಮಹಾನವಮಿಯ ಹಿಂದಿನ ಅಂದರೆ **ಮಂಗಲಾ(ಳಾ)ನಕ** – ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಆಶ್ವಯುಜ ಶುಕ್ಲ ಅಷ್ಟಮಿ; ಮಂಗಳವಾರದಂದು ಬರುವ ಅಷ್ಟಮಿ; **ಮಂಗಳ** – ಶುಭಕರವಾದ; ಅಂಗಾರಕ ನೋಡಿ, 'ಜೀವದಯಾಷ್ಟ್ರಮಿ' **ಮಂಗಳಕರ** – ಶುಭಕರ **ಮಂಗಳಕಾರಣ** – ಶುಭಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ(ದ್ದು) **ಭ್ರಮ** – ಭ್ರಾಂತಿ **ಭ್ರಮಣ** – ತಿರುಗುವುದು; ಹುಟ್ಟುಸಾವುಗಳ **ಮಂಗಳಕೇತು** – ಶುಭಸೂಚಕವಾದ ಧ್ವಜ ಪರಂಪರೆ; ಮಲ್ಲಯುದ್ದದ ಒಂದು ವರಸೆ **ಮಂಗಳಕ್ರಿಯೆ** – ಶುಭಕಾರ್ಯ **ಭ್ರಮರ(ಕ)** – ದುಂಬಿ; ಮುಂಗುರುಳು; ಬುಗುರಿ **ಮಂಗಳಗಾಯಕ(ಯಿಕೆ)** – ಶುಭಪ್ರದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು **ಭ್ರಮರಹಿತ** – ಭ್ರಮರ+ಹಿತ, ದುಂಬಿಗೆ ಹೇಳುವವನು(ಳು) ಹಿತಕರವಾದ; ಭ್ರಮ+ರಹಿತ, **ಮಂಗಳಗಾಯಿನಿ** – ಮಂಗಳಗಾಯಿಕೆ ಭ್ರಮೆಯಿಲ್ಲದ **ಮಂಗಳಗೀತ(ತಿ)** – ಶುಭಪ್ರದವಾದ ಗೀತೆ **ಭ್ರಮರಾಳಕಿ** – ದುಂಬಿಯ ಹಾಗೆ ಕಪ್ಪಾದ **ಮಂಗಳಗುಣ** – ಸದ್ಗುಣ(ವಂತ) ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು **ಮಂಗಳತೂರ್ಯ** – ಮಂಗಳವಾದ್ಯ **ಭ್ರಮರಿ** – ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿ; ತಿರುಗಿಸುವುದು **ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯ** – ಶುಭಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ **ಭ್ರಮರಿಗುಡು** – ಗುಂಡಾಗಿ ತಿರುಗು ವಸ್ತುಗಳು **ಬ್ರಮರಿಗೊಳಸು** – ಗುಂಡಾಗಿ ತಿರುಗಿಸು **ಮಂಗಳಧಾರಿಣಿ** – ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು **ಭ್ರಮರೀಗೀತ** – (ಹೆಣ್ಣು) ದುಂಬಿಯ ಝೇಂಕಾರ ಹಿಡಿದವಳು **ಭ್ರಮಿ** – ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡವನು **ಮಂಗಳನಿಲಯ** – ಶುಭಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಾದವನು **ಭ್ರಮಿತ** – ತಿರುಗಿಸಿದ **ಮಂಗಳಮಂಡನ** – ಮಂಗಲ(ಳ)ಪ್ರಸಾಧನ **ಮಂಗಳಮಜ್ಞನ** – ಶುಭಸ್ನಾನ **ಭ್ರಮಿಸು** – ಸುತ್ಕಾಡು; ಭವಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗು **ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ** – ದುರಾಚಾರಿ **ಮಂಗಳವಸದನ** – ಮಂಗಲ(ಳ)ಪ್ರಸಾಧನ **ಭ್ರಾಂತ** – ಯುದ್ದರಥವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಒಂದು ಬಗೆ **ಮಂಗಳವಸದನಂಗೊಳ್** – ಶುಭಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ **ಭ್ರಾಂತತೆ** – ಭ್ರಮೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊ **ಮಂಗಳವಱ³** – ಮಂಗಲಾ(ಳಾ)ನಕ **ಭ್ರಾಂತಾತ್ಮ –** ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಭ್ರಾಂತಿ** – ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಿರುವುದು; ಸಂದೇಹ **ಮಂಗಳವಿಧಿ** – ಶುಭಕಾರ್ಯ **ಭ್ರಾಂತಿಸು** – ತಪ್ಪು ತಿಳಿ **ಮಂಗಳವೇದಿ** – ಶುಬಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ **ಭ್ರಾಜಿತ** – ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ(ದ್ದು) ವೇದಿಕೆ **ಮಂಗಳಶಿಖ** – ಹೋಮದ ಬೆಂಕಿ **ಭ್ರಾಜಿಷ್ಣು** – ಪ್ರಕಾಶಮಾನ **ಭ್ರಾಮಕ** – ಅಯಸ್ಕಾಂತ **ಮಂಗಳಸವನ** – ಮಂಗಳಮಜ್ಜನ **ಭ್ರುಕುೞ** – ಹುಬ್ಬುಗಂಟು **ಮಂಗಳಸಾದನ** – ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯ **ಭ್ರೂ** – ಹುಬ್ಬು **ಮಂಗಳಾಚರಣ** – ಶುಭಕಾರ್ಯ **ಮಂಗಳಾಚಾರ** – ಮಂಗಳಾಚರಣ **ಭ್ರೂಕೋಟ** – ಭ್ರಾಕುಟಿ **ಮಂಗಳಾಲಂಕಾರ** – ಶುಭ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಅಲಂಕಾರ **ಭ್ರೂಭಂಗ** – ಭ್ರುಕುಟಿ **ಭ್ರೂಭ್ರುಕುೞ** – ಹುಬ್ಬುಗಂಟು **ಮಂಗಳೆ** – ದುರ್ಗೆ **ಭ್ರೂಲಾಸ್ಯ** – ಹುಬ್ಬು ಕುಣಿಸುವುದು ಮಂಚ - ಪರ್ಯಂಕ, ಮಲಗಲು ಬಳಸುವ ಸಾಧನ **ಮಂಚಲ್** – ಮೋಸ; ಸೆರೆ **ಭ್ರೂಲೇಖೆ** – ಹುಬ್ಬಿನ ಗೆರೆ **ಭ್ರೂವಿಕ್ಷೇಪ(ಣ)** – ಭ್ರೂಲಾಸ್ಯ **ಮಂಚಲಂಜಡಿ** – ಮೋಹಗೊಳಿಸು **ಭ್ರೂವಿಭ್ರಮ** – ಭ್ರೂಲಾಸ್ಯ **ಮಂಜರಿ** – ಗೊಂಚಲು

ಮಂಜರಿಸು – ಗೊಂಚಲಾಗು **ಮಂತಣಿ** – (ಮಂಥಣಿ) ಮೊಸರಿನ ಪಾತ್ರೆ **ಮಂತು** – ಮಂತ್ರಿ; ತಪ್ಸು; ಕಡೆಗೋಲು **ಮಂಜ** – ನಾರು **ಮಂತ್ರ** – ಸಮಾಲೋಚನೆ; (ಜೈನ) **ಮಂಜಿೞಗೆ** – ಒಂದು ಸಸ್ಯ **ಮಂಜಿಮ** – ಸೊಗಸು ದೀಕ್ಷಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸೇರಿದ **ಮಂಜೀರ(ಕ)** – ಕಾಲಿನ ಒಂದು ಆಭರಣ, ಅವತಾರಕ್ರಿಯೆಯಹತ್ತು ವಿಧಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ ಆರನೆಚಿುದು **ಮಂಜೀರಿಕೆ** – ಮಂಜೀರ(ಕ) **ಮಂತ್ರಗುಪ್ತಿ** – ಸಮಾಲೋಚನೆ **ಮಂತ್ರಜಾಪ್ಯ** – ಮಂತ್ರ ಹೇಳುವುದು **ಮಂಜು** – ಹಿಮ, ಕಾವಳ; ಇಂಪಾದ **ಮಂತ್ರದೇವತೆ** – ಮಂತ್ರದ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ **ಮಂಜುಘೋಷ –** ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ **ಮಂಜುಘೋಷೆ** – ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವಳು, ಒಬ್ಬ **ಮಂತ್ರವಾದ** – ಇಂದ್ರಜಾಲ **ಮಂತ್ರವಾದಿ** – ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕ ಅಪ್ಪರೆಯ ಹೆಸರು **ಮಂಜುಲ(ಳ)** – ಮೋಹಕವಾದ **ಮಂತ್ರವಿದ** – ಮಂತ್ರವಾದಿ **ಮಂಜುಲಾಸ್ಯ** – ಮಂಜುಲ+ಆಸ್ಯ, ಚೆಲುವಾದ **ಮಂತ್ರಶಾಲೆ** – ಸಮಾಲೋಚನೆಯ ಭವನ **ಮಂತ್ರಸಿದ್ದ** – ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು **ಮಂಜುವೆಟ್ಟ(ಟ್ಟು)** – ಹಿಮದ ಬೆಟ್ಟ, ಕೈಲಾಸ ಕೈವಶಮಾಡಿಕೊಂಡವನು **ಮಂಜುಸಿಂಜಿತ** – ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ **ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ** – ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿನ ಅಕ್ಷರ ಅಥವಾ ವರ್ಣ **ಮಂಜೂಷ** – ಪೆಟ್ಟಿಗೆ **ಮಂತ್ರಾಗಾರ** – ಮಂತ್ರಶಾಲೆ **ಮಂಜೂಷಿಕೆ** – ಮಂಜೂಷ **ಮಂತ್ರಾನುಷ್ಠಾನ** – ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕ ಆಚರಣೆ **ಮಂಟಪ** – ದೇವತಾಮೂರ್ತಿಯಿರುವ ಕಟ್ಟಡ **ಮಂತ್ರಾಲಯ** – ಮಂತ್ರಶಾಲೆ **ಮಂತ್ರಾಕೋ(ಕೋ)ಚನೆ** – ಸಮಾಲೋಚನೆ **ಮಂಟ(ಟೆ)(ಠೆ)ಯ** – ಮಂಟಪ **ಮಂಡಕ(ಗೆ)** – ಒಂದು ಭಕ್ಷ್ಯ **ಮಂತ್ರಾವಾಸ** – ಮಂತ್ರಶಾಲೆ **ಮಂಡನ** – ಅಲಂಕರಿಸುವುದು; ಆಭರಣ **ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ** – ಸಚಿವ ಸಮಿತಿ **ಮಂಡನಾಯೋಗ** – ಆನೆಯ ಮೇಲೆ **ಮಂತ್ರಿಸು** – ರೋಗನಿವಾರಣೆಗೆ ಮಂತ್ರ ಹಾಕು ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕುವ ಜೂಲು **ಮಂಥನ** – ಕಡೆಯುವುದು **ಮಂಡಪ** – ಮಂಟಪ; ಓಲಗಶಾಲೆ; ಚಪ್ಪರ **ಮಂಥಾಚಲ** – ಹಾಲುಗಡಲನ್ನು ಕಡೆಯಲು ಕಡೆಗೋಲಾಗಿ ಬಳಿಸಿದ ಬೆಟ್ಟ, ಮಂದರ ಮಂಡಲ – ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗ; ವೃತ್ತ; ಗುಂಪು; ಮಾಂತ್ರಿಕ ಗೆರೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ; (ಜೈನ) ಪರ್ವತ ಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯದ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ದ್ಯೋತಕಗಳಲ್ಲಿ **ಮಂದಗತಿ** – ನಿಧಾನವಾದ ನಡಿಗೆ **ಮಂದಗೞ್ತಲೆ** – ಗಾಢವಾದ ಕತ್ಕಲೆ **ಮಂಡಲಂಗೊಳ್ಳು** – ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊ; **ಮಂದಪವನ** – ಮೆಲುಗಾಳಿ **ಮಂದಭಾಗ್ಯತೆ** – ದುರದೃಷ್ಟ ಸುತ್ತುಹಾಕು **ಮಂಡಲಾಗ್ರ** – ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿದ ಕತ್ತಿ; **ಮಂದಮ(ಮಾ)ರುತ** – ಮಂದಪವನ ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವರಸೆ **ಮಂದಯಿ(ವಿ)ಸು** – ಸಾಂದ್ರಗೊಳ್ಳು **ಮಂಡಲಾಧೀಶ** – ಮಂಡಲದ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಮಂದರ** – ಮಂಥಾಚಲ; ಸ್ವರ್ಗ; ಪೂಜಾಮಂಟಪ; **ಮಂಡಲ(೪)** – ಗುಂಪು (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರರ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳು **ಮಂಡಲ(೪)ಕ** – ಸಾಮಂತ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ, ಮೇರುಪರ್ವತ– **ಮಂಡಅ(೪)ಸು** – ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ತಿರುಗು **ಮಂದರಧರ** – ವಿಷ್ಣು **ಮಂಡವ** – ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಚಪ್ಪರ **ಮಂದರಯಾನ** – ಮಂದಗತಿ **ಮಂಡವಿಗೆ** –(ಮಂಟಪಿಕಾ) – ಸಣ್ಣ ಮಂಟಪ; **ಮಂದಸ(ಸು)** – (ಮಂಜೂಷ) ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಭರಣಿ ವಿತಾನ -**ಮಂದಸಿಕೆ** – ಮಂದಸ(ಸು) **ಮಂಡಳಗೊಳ್** – ಗುಂಪುಗೂಡು **ಮಂದಹಾಸ** – ಮಂದಸ್ಶಿತ, ಮುಗುಳುನಗೆ **ಮಂಡೂಕ** – ಕಪ್ಪೆ **ಮಂದಾಕಿನಿ** – ಗಂಗಾನದಿ **ಮಂಡೆ** – ತಲೆ; ತಲೆಬುರುಡೆ ಮಂದಾಕಿನೀನಂದನ – ಭೀಷ್ಮ **ಮಂತ** – (ಮಂಥ) ಕಡೆಗೋಲು **ಮಂದಾನಿಲ(ಳ)** – ಮಂದಪವನ **ಮಂತಣ** – (ಮಂತ್ರಣ) ಆಲೋಚನೆ; ಕಡೆಗೋಲು **ಮಂದಾರ** – ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಮಥನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ **ಮಂತಣಮಿರ್** – ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡು ಹುಟ್ಟಿದ ಐದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಮಂತಣಸೂಲ** – ಈಟಿ ಪಾರಿಜಾತ

ಮಂದಿರ – ಮನೆ, ಆವಾಸಸ್ಥಾನ **ಮಚ್ಚರಕಾಱ** – ಅಸೂಯೆ ಉಂಟುಮಾಡುವವನು ಮಂದಿವಾಳತನ – ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ **ಮಚ್ಚಿ** – ನೊಣ **ಮಂದೀಭೂತ** – ಕ್ಷೀಣವಾದ **ಮಚ್ಚು** – ಅತಿ ಪರಿಚಯವಾಗು **ಮಂದುರ(ರೆ)** – ಕುದುರೆ ಲಾಯ **ಮಚ್ಚನೇತ್ರ** – (ಮತ್ಸ್ಯನೇತ್ರ) ಮೀನುಗಣ್ಣು ಮಂದುರಿಗ – ಲಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ **ಮಟ್ಟುಗೆ** – ಮೆಚ್ಚಿಗೆ **ಮಂದೇಹ** – ರಾಕ್ಷಸ ಮಜ್ಜನ – (ಮಾರ್ಜನ) ಸ್ನಾನ **ಮಂದೇಹರ** – ಕತ್ತಲೆ **ಮಜ್ಜನಂಬೊಗು** – ಸ್ನಾನಮಾಡು **ಮಂದೈಸು** – ದಟ್ಟವಾಗು **ಮಜ್ಜನಗೃಹ** – ನೀರು ಮನೆ **ಮಂದ್ರ** – ಗಂಭೀರವಾದ ಧ್ವನಿ **ಮಜ್ಜನಜಲ** – ಸ್ನಾನದ ನೀರು **ಮಕರ** – ಮೊಸಳೆ; ಮೀನು **ಮಜ್ಞನಪೀಠ** – ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ **ಮಕರಂದ** – ಹೂವಿನ ಬಂಡು **ಮಕರಕುಂಡಲ** – ಕಿವಿಯ ಕಡಕು **ಮಜ್ಞನವ((ಆ್ರ)** – ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುವವನು(ಳು) **ಮಕರಕೇತು** – ಮೀನಧ್ವಜ, ಮನ್ಮಥ ಮಜ್ಜ(ಜ್ಞೆ) – ಮೂಳೆಯ ಸಾರ **ಮಕರತೋರಣ** – ಮೀನಿನ ಆಕಾರದ ತೊರಣ **ಮಟ್ಟ** – ಸಮಪ್ರದೇಶ **ಮಕರದ್ವಜ** – ಮಕರಕೇತು **ಮಟ್ಟಂ** – ಸುಮ್ಮನೆ **ಮಕರಪತಾಕ** – ಮಕರಕೇತು **ಮಟ್ಟಮಿ(ವಿ)ರ್** – ಸುಮ್ಮನಿರು **ಮಟ್ಟಯಿಸು** – ಸಮಗೊಳಿಸು **ಮಕರವ್ಯೂಹ** – ಮೊಸಳೆಯಾಕಾರದ ಸೈನ್ಯವ್ಯೂಹ **ಮಕರಾಂಕ** – ಮಕರಕೇತು **ಮಡ** – ಕಾಲಿನ ಹರಡು; ರಥದ ಚೌಕಟ್ಟು; ಮಠ **ಮಕರಿಕಾಪತ್ರ** – ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹದ ಮೇಲೆ **ಮಡಂ(ದಂ)ಬ** – ಗಡಿನಾಡು; ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರ ಒಂದು ಯೋಜನ ದೂರ ಯಾವ **ಮಕರಿಕೆ** – ಮಕರಿಕಾಪತ್ರ ಹಳ್ಳಿಯೂ ಇರದ ಊರು; ಯನೂರು **ಮಕರೇಶ** – ಮೊಸಳಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಹಲ್ಪಿಗಳ ನಗರ ಪಡೆದವನು, ವರುಣ **ಮಡಕಾ(ಗಾ)ಲ್** – ಮಂಡಿಯಿಂದ **ಮಕುಟ** – ಕಿರೀಟ ಕಣಕಾಲಿನವರೆಗಿನ ಭಾಗ ಮಕುಟಬದ್ದ - ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿದವನು, ರಾಜ **ಮಡಗು** – ಇರಿಸು; ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಡು **ಮಕುಟಭಂಗ** – ಕಿರೀಟವನ್ನು ಒಡೆಯುವುದು **ಮಡಗಿಡು** – ಜೋಪಾನವಾಗಿಡು **ಮಕುಟಮಣಿ** – ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ರತ್ನ **ಮಡ(ಡೆ)ಗೂೞ್** – ಎಂಜಲನ್ನ, ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ **ಮಕುಟಮಸಕ** – ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿದ ತಲೆ **ಮಡಲ್** – ಕೊಂಬೆ; ಹಬ್ಬುವುದು; ವಿಸ್ಕಾರ; ಸೋಗೆ **ಮಕ್ಷಿ(ಕಾ**) – ನೊಣ **ಮಡಲ್ಡೊಳ್** – ವ್ಯಾಪಿಸು **ಮು** – ಯಜ್ಞ್ಲ **ಮಡಸನ್ನೆ** – ಸವಾರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು **ಮಖಪುರುಷ** – ಯಜ್ಞ್ಲಪುರುಷ, ವಿಷ್ನು ಹಿಮ್ಮಡಿಯಿಂದ ತಿವಿದು ಚೋದಿಸುವುದು ಮುಖಶೀಯ – ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿ **ಮಡಿ** – ತಿರಿ, ಕೀಳು; ಸಾಯು; ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆ; **ಮಗಂಬಡೆ** – ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ಯ; ಜಮೀನಿನ ಭಾಗ **ಮಗಮಗಿಸು** – ಪರಿಮಳ ಬೀರು **ಮಡಿಮ** – ಕೊಲ್ಲು **ಮಡಿಯಿಸು** – ಮಡಿಮ **ಮಗರಿ** – ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಬಟ್ಟೆ **ಮಡಿವರ್ಗ** – ಒಗೆದ ಬಟ್ಟೆಗಳ ರಾಶಿ **ಮಗಿಲ್** – ಪ್ರಾಕಾರ **ಮಡಿವಳ(ಳ್ಳ)** – ಅಗಸ **ಮಗ್ಗ** – ಮುಳುಗಿದ **ಮಗುೞ್** – ಮತ್ತೆ; ಮರಳಿ ಬರು **ಮಡಿವಆ್ತ(ಆೀತಿ)** – ಅಗಸಗಿತ್ತಿ **ಮಡು** – ಬಿಗಿಯಾಗಿಡು; ನದಿಯ ಆಳವಾದ ಜಾಗ; **ಮಗುೞೆ** – ಮತ್ತೆ, ಮನಃ **ಮಗುಣ್ಣ** – ಹಿಂದಿರುಗಿಸು; ವಾಂತಿಮಾಡು; ತೇಯು **ಮಗುೞ್ದಂ** – ಮತ್ತೆಯೂ, ಪುನಃ **ಮಡುಗೊರ್ವ** – ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಮಡುಗೊಳ್ – ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳು **ಮಗ್ಗು** – ಮೞ್ಗ, ಆರು; ಕುಗ್ಗಿಹೋಗು **ಮಗ್ಗುಲ್** – ಬದಿ, ಪಕ್ಕ **ಮಣ್** – ಮೃತ್ತಿಕೆ; ಭೂಮಿ **ಮಣಕು** – ಕಮಟುವಾಸನೆ **ಮಗ್ನತೆ** – ತನ್ಮಯತೆ, ಏಕಾಗ್ರತೆ **ಮಣಲ್** – ಮರಳು **ಮಫವ** – ಇಂದ್ರ **ಮಚ್ಚ** – ಚಿನ್ನದ ಶುದ್ಧತೆ **ಮಣಲ್ದಂಟೆ** – ಮರಳ ದಿಬ್ಬ ಮಚ್ಚರ – ಅಧಿಕ ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಅಸೂಯೆ **ಮಣಿ** – ಹೆದರು; ನಮಿಸು; ರತ್ನ

ಮಣಿ(ಣ)ಕ – ಪಡ್ಡೆ ಹಸು; ಮೊದಲ ಕರು ಹಾಕಿದ **ಮತ್ತವಟ್ಟಿಗೆ** – (ಮಸ್ತಕಪಟ್ಟಿಕಾ), ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತುವ ಹಸು ವಸ್ತ ಮಣಿಕಂಕಣ – ರತ್ನಖಚಿತ ಬಳೆ **ಮತ್ತವಾರಣ** – ಮದಿಸಿದ ಆನೆ; ಜಗಲಿ; ರಥದಲ್ಲಿ **ಮಣಿಕುಂಡಲ** – ಕಿವಿಯ ರತ್ನಖಚಿತ ಆಭರಣ ಯೋಧನು ನಿಲ್ಲುವ ಜಾಗ; ಒರಗುದಿಂಬು **ಮಣಕುಟ್ಟಮ** – ರತ್ನಖಚಿತ ನೆಲಗಟ್ಟು **ಮತ್ತಾಲಂಬ** – ಆವರಣ **ಮಣಿಕೂಟ** – (ಜೈನ) ಮಾನುಷೋತ್ತರದ್ವೀಪದ **ಮತ್ತಾಳ** – ಮದಿಸಿದ ದುಂಬಿ ಒಂದು ಪರ್ವತ **ಮತ್ತಿಕಾ(ಗಾ)ಯ್** – ಒಂದು ಆಭರಣ **ಮಣಿಗಡಗ** – ಮಣಿಕಂಕಣ **ಮತ್ತಿನ** – ಉಳಿದ; ಆನಂತರದ **ಮಣಿಗಣ** – ರತ್ನಸಮೂಹ **ಮತ್ತೆ** – ಆನಂತರ; ಪುನಃ **ಮಣಿಗರ್ಭೆ** – ಭೂಮಿ **ಮತ್ತೇಭ** – ಮತ್ತ+ಇಭ, ಮದ್ದಾನೆ **ಮಣಿಗಾಱ(ರ್ತಿ)** – ರತ್ನಪಡಿವ್ಯಾಪಾರಿ **ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ರೀಡಿತ** – ಮದ್ದಾನೆಯ ಆಟ; ಒಂದು ಮಣಿಚೂಳಕೆ – ಮಣಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿಖರ ಅಕ್ಬರ ವೃತ್ತ **ಮಣಿತ** – ಸುರತಧ್ವನಿ **ಮತ್ತೋಪಚಾರ** – ಕಾಮಾತುರವನ್ನು ಇಳಿಸುವ **ಮಣಿತೋರಣ** – ರತ್ನಖಚಿತ ತೋರಣ **ಮತ್ಸರ** – ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿ, ಅಸೂಯೆ **ಮಣಿದರ್ಪಣ** – ರತ್ನಖಚಿತ ಕನ್ನಡಿ **ಮಣಿದೀಪ** – ರತ್ನಖಚಿತ ದೀಪ **ಮತ್ತರಿಸು** – ಅಸೂಯೆ ಪಡು **ಮಣಿನೂಪುರ** – ರತ್ನಖಚಿತ ಕಾಲಂದುಗೆ **ಮತ್ತ್ಯ** – ಮೀನು; ಒಂದು ದೇಶ **ಮಣಿಹೀಠ** – ರತ್ನಖಚಿತ ಪೀಠ **ಮತ್ಪ್ಯನ್ಯಾಯ** – ದೊಡ್ಡ ಮೀನು ಸಣ್ಣ ಮೀನನ್ನು **ಮಣಿಪುತ್ರಿಕೆ** – ಮಣಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡ ನುಂಗುವ ಕ್ರಮ, ದುರ್ಬಲನನ್ನು ಬೊಂಬೆ ಪ್ರಮಲನು ಪೀಡಿಸುವುದು **ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ** – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತು ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ **ಮಣಿಭವನ** – ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಹರ್ಮ್ಯು **ಮಣಿಮಕುಟ** – ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಮೀನಿನ ಅವತಾರ **ಮಣಿಮೇಖಲೆ(ಳೆ)** – ರತ್ನಖಚಿತ ಡಾಬು **ಮತ್ಸ್ಯಾವಾಸ** – ಮತ್ಸ್ಯದೇಶದ ರಾಜನಾದ ವಿರಾಟನ **ಮಣಿಯೇಱು** – ಗಂಟೆಯ ಸದ್ದು ಮನೆ **ಮಣಿವೆಸ** – ರತ್ನಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಕೆಲಸ **ಮಥಿಯಿಸು** – ಘಾತಿಸು; ಪೀಡಿಸು ಮಣಿಸರವಳಗೆ - ಬಟವಿ, ದುಂಡುಗವಲಿ **ಮದ** – ಮದೋದಕ; ಸೊಕ್ಕು **ಮದಕರಿ** – ಮದವೇರಿದ ಆನೆ **ಮಣಿಶುಕ್ತಿ** – ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ **ಮಣಿಹರ್ಮ್ಯ** – ಮಣಿಭವನ **ಮದಗಂಧ** – ಆನೆಯ ಮದೋದಕದ ವಾಸನೆ **ಮದಗಂಧಿ** – ಒಂದು ಗಿಡ **ಮಣೆ** – ಆಸನ, ಪೀಠ ಮಣ್ಣೆಱು – ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಮದಗಜ** – ಮದಕರಿ **ಮದಗಜಗಮನೆ** – ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯಂತೆ **ಮಣ್ಯಜಿ** – ಭಯಂಕರ ಸಾವು; ತಳಮಳ **ಮತಂಗಜ** – ಆನೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವವಳು **ಮತಂಗಜರಿಮ** – ಸಿಂಹ **ಮದಗಜಗಾಮಿನಿ** – ಮದಗಜಗಮನೆ ಮದಜಲ(ಳ) – ಸೊಕ್ಕಿದ ಆನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಳದಿಂದ **ಮತಿ** – ಬುದ್ದಿ. ಅರಿವು **ಮತಿಗಿಡಿಸು** – ತಿಳಿವು ಕೆಡಿಸು ಸುರಿಯುವ ನೀರು **ಮತಿಗೆಡು** – ಅರಿವಿಲ್ಲದಾಗು **ಮದದೂಷಿತ** – ಮದದಿಂದ ಕೆಟ್ಟವನು **ಮದದ್ವಿಪ** – ಮದಕರಿ **ಮತಿಜ್ಞಾನ** – (ಜೈನ) ಎಂಟು ವಿಧವಾದ **ಮದನ** – ಮನ್ಮಥ ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮನನ **ಮದನಕೇಳ** – ರತಿಕ್ರೀಡೆ **ಮತಿವಂತ** – ಬುದ್ದಿವಂತ **ಮತಿವಿಕಳತೆ** – ಬುದ್ದಿಹೀನತೆ **ಮದನಜನಕತ್ವ** – ಮನ್ಮಥನ ತಂದೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಕಾಮಾಭಲಾಷೆಯುಂಟುಮಾಡುವಿಕೆ-**ಮತ್ತುಣ** – ತಿಗಣೆ **ಮತ್ತ** – ಅಮಲೇರಿದ; ಕೊಬ್ಬಿದ **ಮದನಜಲ** – ವೀರ್ಯ; ಮನ್ಮಥದ್ರವ **ಮದನಡಿಂಡಿಮ** – ಮನ್ಮಥನ ನಗಾರಿ **ಮತ್ತಂ** – ಪುನಃ; ಅಲ್ಲದೆ **ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ** – ಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವಳು **ಮದನದ್ರವ** – ಮದನಜಲ **ಮತ್ತಕೋಕಿಲ** – ಮದಿಸಿದ ಕೋಗಿಲೆ **ಮದನಪತತ್ರಿ** – ಮನಥನ ಬಾಣ **ಮತ್ತಮದ** – ತುಂಬ ಸೊಕ್ಕಿದವನು **ಮದನಪತಾಕೆ** – ಮನ್ಮಥನ ಬಾವುಟ **ಮದನರಸ** – ಮದನಜಲ

ಮದನವಿಕಾರ – ಕಾಮದಿಂದಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗುವ **ಮದಿರೋನ್ಶತ್ತ** – ಮದ್ಯದಿಂದ ಅಮಲೇರಿದ **ಮದಿಲ್ –** ಗೋಡೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ **ಮದನಶರ** – ಮದನಪತತ್ರಿ **ಮದೀಯ** – ನನ್ನ; ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ **ಮದನಸದನ** – ಮಲಗುವ ಮನೆ **ಮದುವೆಗೞೆ(ೞು)ಮ –** ಮದುವೆಗೆ ಬಂದವರನ್ನು **ಮದನಾಂಬು** – ಮದನಜಲ ಬೀಳ್ಕೊಡು **ಮದನಾಕ್ರಾಂತ** – ಮದನಬಾಧೆಗೊಳಗಾದವನು; **ಮದುವೆಗುಡು** – ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡು ಬಕುಳವೃಕ್ಷಳಿಂದ ಆವೃತವಾದುದು **ಮದುವೆನಿಲ್** – ಮದುವೆಯಾಗು **ಮದನಾತುರ(ರೆ)** – ಕಾಮಾತುರ(ರೆ) ಮದುವೆನಿಱೆಸು - ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡು **ಮದನಾನಲ(ಳ)** – ಕಾಮತಾಪ **ಮದುವೆನೆರೆ** – ಮದುವೆಯ ಮೂಲಕ ಸೇರು **ಮದನಾರಾತಿ** – ಕಾಮನ ಶತ್ರು, ಶಿವ; ಜಿನ **ಮದೆ(ದ)(ದು)ವಳ್** – ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣು **ಮದನಾವತಾರ** – ಕಾಮನ ರೂಪ **ಮದೇಭ** – ಮದಕರಿ **ಮದನಾವಸ್ಥೆ** – ಕಾಮತೀವ್ರತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ **ಮದೇಭಗಾಮಿನಿ** – ಮದ್ದಾನೆಯಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ **ಮದನಾವೇಶ** – ತೀವ್ರ ಕಾವೋದ್ರೇಕ ನಡೆಯುವವಳು ಮದೋತ್ತ – ಅಮಲೇರಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ **ಮದನಾಸ್ತ –** ಕಾಮಬಾಣ **ಮದಪಟ್ಟಕೆ** – ಆನೆಯ ಕಪೋಲದ ಮೇಲೆ **ಮದೋದಕ** – ಮದಜಲ ಮದರಸ ಇಳಿಯುವುದರಿಂದಾದ ಗೆರೆ **ಮದೋದಯ** – ಆನೆಗೆ ಮದ ಉದಿಸುವುದು; ಮದರದನಿ – ಮದಿಸಿದ ಆನೆ ಗರ್ವ ತಲೆರೋರುವುದು **ಮದಲೇಖೆ** – ಮದಪಟ್ಟಿಕೆ **ಮದೋದ್ದಂಧ** – ಮದಜಲದ ಕಟು ವಾಸನೆ **ಮದೋದ್ದತ** – ಮದ(ಗರ್ವ)ದಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದ **ಮದಲೋಲ** –ಮತ್ತು ಬರಿಸುವಷ್ಟು ಚಂಚಲವಾದ **ಮದವಕ್ಕಳ್** – ಮದುಮಕ್ಕಳು, ವಧೂವರರು **ಮದೋನ್ಮತ್ತ** – ಮದ್ಯ(ಗರ್ವ)ದಿಂದ ಅಮಲೇರಿದ **ಮದ್ದಳೆ(೪)** – ಮೃದಂಗ **ಮದವಟ್ಟೆ** – ಮದಪಟ್ಟಿಕೆ **ಮದವಟ್ಟೆದೆಗೆ** – ಮಕರಿಕಾಪತ್ರ ರಚಿಸು **ಮದ್ದುಗುಣಿಕೆ** – ದತ್ತೂರದ ಗಿಡ **ಮದ(ದು)ವಳ(ಣಿ)ಗ** – ಮದುಮಗ, ಮದುವೆಯ **ಮದ್ಯ** – ಅಮಲೇರಿಸುವ, ಹೆಂಡ **ಮದ್ಯಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಕುಜಗಳಲ್ಲಿ **ಮದ(ದು)ವಳಗೆ** – ಮದುವಣಗಿತ್ತಿ ಒಂದು, ಮದ್ಯ ನೀಡುವಂಥದು **ಮದವಾರಣ** – ಮದಿಸಿದ ಆನೆ **ಮಧು** – ವಸಂತ; ಮದ್ಯ **ಮದವಾರಿ** – ಮದಜಲ **ಮಧುಕ** – ಹಿಪ್ಪೆ ಮರ **ಮದವಿಕಾರ** – ಹೆಂಡ ಕುಡಿದ ಅಮಲು **ಮಧುಕರ** – ದುಂಬಿ **ಮದವಿರಹಿತ** – ಮದಜಲರಹಿತ ಆನೆ; **ಮಧುಕರಿ** – ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲ ದವನು **ಮಧುಕೋಶ** – ಜೇನುಗೂಡು; ಮದ್ಯಪಾನ ಪಾತ್ರೆ **ಮದವಿಹ್ವಳತ** – ಮದದಿಂದ ಉಗ್ರವಾದ; **ಮಧುದ್ರವ** – ಮದ್ಯ ಅಮಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಧುಪ - ದುಂಬಿ; ಹೆಂಡಕುಡುಕ **ಮದವೇತಂಡ** – ಮದರದನಿ **ಮಧುಪರ್ಕ** – ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ ನೀರು, **ಮದವೇಱು** – ಗರ್ವಿಸು; ಅಮಲೇರು ಜೇನುತುಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಗಳ ಮಿಶ್ರಣ **ಮದಾಂದ೯ಕ)** − ಅಮಲಿನಿಂದ (ಗರ್ವದಿಂದ) ಮಧುಹಿಂಗಳ - ಜೇನಿನಂತಹ ಹೊಂಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ **ಮಧುಪ್ರಸಂಗ** – ವಸಂತ ಸಮಯ ಕುರುಡಾದ **ಮದಾನೇಪಕ** – ಮದರದನಿ **ಮಧುಮಥನ** – ಮಧು ಎಂಬ ರಾಕ್ಸಸನನ್ನು ಮದಾಲಸ – ಮತ್ತಿನಿಂದ (ಗರ್ವದಿಂದ) ಕೊಂದವನು, ಕೃಷ್ಣ ಜಡಗೊಂಡ **ಮಧುಮರ್ದನ** – ಮಧುಮಥನ; (ಜೈನ) **ಮದಾವಸ್ಥೆ** – ಅಮಲೇರಿದ ಸ್ಥಿತಿ ವಾಸುದೇವ ಮಧುಮಹೋತ್ವವ – ವಸಂತಕಾಲದ ಸಂಭ್ರಮ **ಮದಾಳ** – ಸೊಕ್ಕಿದ ದುಂಬಿ ಮದಿರ – ಅಮಲೆರಿಸುವ **ಮಧುಮಿತ್ರ** – ವಸಂತನ ಗೆಳೆಯ, ಮನ್ಮಥ **ಮದಿರಾ** – ಮದ್ಯ **ಮಧುರರವ** – ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ **ಮದಿರಾಕ್ಷಿ** – ಮಾದಕವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಮಧುರರಸ** – ಕಬ್ಪಿನ ರಸ **ಮದಿರಾಪಾಂಗ** – ಮಾದಕವಾದ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟ **ಮಧುರಸ** – ಮದ್ಯ ಮಧುರಾಲಾ(ಕಾ)ಪ – ಸವಿ ಮಾತು **ಮದಿರಾಮದ** – ಮದ್ಯದ ಅಮಲು ಮಧುರಿಹುಜ – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಗ, ಮನ್ಮಥ **ಮದಿರೇಕ್ಷಣೆ** – ಮಾದಕ ನೋಟವುಳ್ಳವಳು

ಮನಃಪ್ರವೀಚಾರ – ಮನಃಪ್ರವೀಚರಣ **ಮಧುರೋಕ್ತಿ** – ಮಧುರಾಲಾ(ಳಾ)ಪ **ಮನಃಪ್ರಿಯ(ಯೆ)** – ಮನದನ್ನ(ನೈ) **ಮಧುಲಟ್** – ದುಂಬಿ **ಮಧುವಿಕಾರಿ** – ಮಧುವನ್ನು ಹೀರಿ ಸೊಕ್ಕೇರಿದ **ಮನಕತ** – (ಮನಃಕೃತ) ಮನಸ್ತಾಪ **ಮಧುವಿಹಂಗ** – ದುಂಬಿ **ಮನಃಕ್ಷತ** – ಮನೋವ್ಯಥೆ **ಮನಕ್ಕೆ ತರ್** – ಗಮನ ಹರಿಸು **ಮಧುವ್ರತ** – ಮಧುವಿಹಂಗ **ಮಧುಸಂಗಮ** – ವಸಂತ ಸಮಾಗಮ; ಮದ್ಯದ **ಮನಕ್ಕೆ ವರ್** – ಇಷ್ಟವಾಗು **ಮನದನ್ನ** – ಪ್ರಿಯಕರ **ಮಧುಸಖ** – ಮಧುಮಿತ್ರ **ಮನದನ್ಗಳ್** – ಪ್ರಿಯೆ **ಮಧುಸೇಕ** – ಮದ್ಯಸಿಂಚನ; ದೋಹದಕ್ರಿಯೆ **ಮನದೆಗೊಳ್** – ಒಪ್ಪಿಕೊ; ಮೆಚ್ಚಿಕೊ **ಮನದೆಗೊಳದು** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸು **ಮಧೂದ್ದಮ** – ವಸಂತದ ಆರಂಭ **ಮಧೂ** – ಇರುವಂತಿಗೆ **ಮನಮಾರೆ** – ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ **ಮಧ್ಯ** – ನಡುವಣ; ಸೊಂಟ; ಮೂರು ಬಗೆಯ **ಮನ(೦)ಮಿಗು** – ಎದೆಗುಂದು, ಮನಸ್ಸು ಕುಸಿ **ಮನಮುರಿ** – ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೇರೆಡೆ ತಿರುಗಿಸು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿನ ಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮಧ್ಯಂದಿನ** – ನಡುಹಗಲು **ಮನಮೊ(ವೊ)ಸೆ** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪು **ಮನಸಲ್** – ಮನಸೋಲು **ಮಧ್ಯಮತನು** – ಅತಿರೇಕಗಳಿಲ್ಲದ ಹದವಾದ **ಮನಸಿಜ** – ಮನ್ಮಥ; (ಜೈನ) ಬಾಹುಬಲಿಯ ದೇಹಗಾತ್ರ **ಮಧ್ಯಮವರ್ತಿ** – ನಡುವೆ ಇರುವ ಹೆಸರುಗಳಲಿ ಒಂದು **ಮಧ್ಯಲೋಕ** – ಊರ್ಧ್ವಲೋಕ ಮತ್ತು **ಮನಸ್ತಾಪ** – ಬೇಗುದಿ ಅಧೋಲೋಕಗಳ ನಡುವಣ ಭೂಲೋಕ **ಮನಸ್ವಿ** – ದೃಢಚಿತ್ತ; ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ **ಮಧ್ಯಾಜಿರ** – ನಡುವಣ ಅಂಗಳ **ಮನೀಷಿ** – ವಿದ್ವಾಂಸ **ಮನಂಗಲ್** – ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿತುಕೊ **ಮನುಕುಲ** – ಮನುಷ್ಯ ಸಮುದಾಯ **ಮನಂಅ** – ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದವನು **ಮನುಜ** – ಮಾನವ **ಮನಂಕಿ(ಗೆ)ಡು** – ಎದೆಗುಂದು ಮನುಜಗತಿ _ (ಜೈನ) ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ; **ಮನಂಗಾಣ್** – ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊ ಚತುರ್ಗತಿಗಳಲ್ಲ ಒಂದು, ನೋಡಿ **ಮನಂಗಾಮ** – ಮನೋನಿಗ್ರಹ **ಮನಂಗುಂದು** – ಎದೆಗುಂದು **ಮನುಜತೆ** – ಮನುಷ್ಯತ್ವ **ಮನಂಗು(ಗೊ)ಡು** – ಗಮನವಿರಿಸು **ಮನುಜಾಧೀಶ** – ರಾಜ **ಮನಂಗೆಡಿಸು** – ಎದೆಗುಂದಿಸು **ಮನುಜೇಂದ್ರ** – ಮನುಜಾಧೀಶ **ಮನಂಗೆಯ್** – ನಿರ್ಧಾರಮಾಡು **ಮನುಮಾರ್ಗ** – ಸ್ಮೃತಿಕಾರ ಮನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ **ಮನಂಗೊಳ್** – ಆಕರ್ಷಿಸು; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿ ದಾರಿ; ಸ್ಮೃತಿಗನುಗುಣವಾದ ನಡವಳಿಕೆ **ಮನುವಂಶ** – ಮಾನವಸಮುದಾಯ **ಮನಂಗೊಳಸು** – ಆಹ್ಲಾದವುಂಟುಮಾಡು; ಒಪ್ಪಿಸು **ಮನಂದರ್** – ಇಚ್ಬಿಸು **ಮನುವಂಶದ್ವಜ** – ಮಾನವಶ್ರೇಷ್ಗ **ಮನಂದೆಗೆ** – ಹಿಂಜರಿ **ಮನುಷ್ಯಗತಿ** – (ಜೈನ) ಮನುಜಗತಿ **ಮನಂದೋಱು** – ವ್ಯಕ್ಕಪಡಿಸು **ಮನುಷ್ಯಜಾತಿ** – ಮನುಕುಲ **ಮನಂಬಸು** – ಇಮ್ಮ ನವಾಗು, ಒಡೆದ ಮನಸ್ಸು **ಮನುಷ್ಯಧರ್ಮ** – ಮಾನವ ನಡವಳಿಕೆ; ಕುಬೇರ **ಮನಂಬುಗು** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟು **ಮನುಷ್ಯಲೋಕ** – ಭೂಲೋಕ **ಮನಂಬೊಯ್** – ಮನದಟ್ಟುಮಾಡು **ಮನೆಯಾಣ್ಯ** – ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ; ಗಂಡ **ಮನಂಮಿಗು** – ಧೈರ್ಯಗುಂದು **ಮನೆದೈವ** – ಕುಲದೇವರು **ಮನಃಕಂಪ** – ಎದೆನಡುಕ, ಭಯ **ಮನೆದೊೞ್ತು** – ಮನೆ ಕೆಲಸದವಳು ಮನಃಕ್ಷತ – ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾದ ಪೆಟ್ಟು **ಮನೆವಾೞ್** – ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನ **ಮನಃಖೇದ** – ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಣ ದುಃಖ **ಮನೆವಾೞದಮ್ಮ –** ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ ಮನಃಪರ್ಯಯ - (ಜೈನ) ಐದು ವಿಧವಾದ **ಮನೆವಾೞ್ತಿ** – ಗೃಹಕೃತ್ಯ **ಮನೆವೆರ್ಗಡೆ** – ಅರಮನೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಜ್ಲಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಇತರರ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು; ನೋಡಿ, ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿ 'ಜ್ಞಾನ' **ಮನೋಗತ** – ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಆಶಯ **ಮನಃಪ್ರವೀಚರಣ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ **ಮನೋಗುಪ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಸಮಭಾವನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸುವುದು; ಇಂದ್ರಿಯಸುಖಾನುಭವ

ಮೂರು ಗುಪ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಮಯ್ಯೆ** – ಮಹಿಮೆ 'ಗುಪ್ತಿತ್ರಯ' **ಮರಂದ** – ಮಕರಂದ **ಮನೋಗ್ಲಾನಿ** – ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಥೆ **ಮರ(೦)ಗಡಿ** – ಮರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು **ಮನೋಜ** – ಕಾಮ, ಮನ್ಮಥ **ಮರಕತ** – ಪಚ್ಚೆ **ಮರಕ(ಗ)ಟ್ಟು** – ಮರದ ಬುಡದ ಪಾತಿ **ಮನೋಜನಿತ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ **ಮರಗೞ್ತಲೆ** – ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆ **ಮನೋಜವ** – ಮನಸ್ಸಿನ ವೇಗ **ಮನೋಜಸೂದನ** – ಮನ್ಮಥಸಂಹಾರಿ, ಶಿವ **ಮರಗೆರಸಿ** – ಮರಕೋತಿಯಾಟ **ಮನೋಜಾಗಮ** – ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರ **ಮರಗೊಂಬು** – ಮರದ ಕೊಂಬೆ; **ಮನೋಜ್ಞ** – ಸುಂದರವಾದ ಮರಕೋತಿಯಾಟ **ಮನೋಜ್ಞತೆ** – ಚೆಲುವು **ಮರಗೋಡು** – ಮರದ ಕೊಂಬೆ; ಕುದುರೆ ಜೀನಿನ **ಮನೋಜ್ಲೆ** – ಚೆಲುವೆ ಮುಂದಿನ ಮರದ ಭಾಗ **ಮನೋಗದ** – ಚಿಂತೆ; ದುಃಖ **ಮರದುಱುಗಲ್** – ಮರಗಳ ತೋಪು **ಮನೋನಂದನ** – ಆಹ್ಲಾದಕಾರಿಯಾದುದು **ಮರಮೊಗ** – ಮರದ ಮುಖವಾಡ **ಮನೋಬಲ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥೈರ್ಯ **ಮರಮೊದಲ್** – ಮರದ ಬುಡ **ಮನೋಭಂಗ** – ನಿರಾಶೆ **ಮರಲ್(ಳ್)** – ಹಿಂದಿರುಗು; ಹೂ **ಮನೋಭವ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಮನ್ಮಥ **ಮರಲುಂದು** – ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ದೆ ಮಡು ಮರಲ್ಲು(ಳ್ಳು) – ಹಿಂದಿರುಗಿಸು ಮನೋಭಲಷಿತ – ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ **ಮನೋಮುದ** – ಮಾನಸಿಕ ಸಂತೋಷ **ಮರವಡು** – ಸ್ತಬ್ದನಾಗು, ಮರದ ಹಾಗೆ **ಮನೋರಥ –** ಆಸೆ ಜಡವಾಗು **ಮರವಾನಸ** – ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನ **ಮನೋರಥಮಹೀರುಹ** – ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಮರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ಮನೋರುಜೆ** – ಮಾನಸಿಕ ಕಾಯಿಲೆ **ಮರವಾನಿಸೆ** – ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ **ಮನೋವಲ್ಲಭ(ಭೆ)** – ಮನಸ್ಸಿನ ಒಡೆಯ, ಗೊಂಬೆ ಪ್ರಿಯಕರ(ಳು) **ಮರವಾಯ್** – ಜೋರಾಗಿ ನುಗ್ಗು **ಮನೋವಿರತಿ** – ಆಸಕ್ಕಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ಮರವಾಳ್** – ಮರದ ಕತ್ತಿ ಮರವಿಲ್ – ಮರದ (ಬಿದಿರಿನ?) ಬಿಲ್ಲು ಮನೋಹರ – ಚತ್ತವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವಂಥದು, ರಮಣಿಯವಾದುದು **ಮರಸರಿಗೆ** – ದೊಡ್ಡಚೆಂಬು; ಮರದ ಪಾತ್ರೆ **ಮನೋಹರಿ** – ಚೆಲುವೆ **ಮರಾಳಯಾನೆ** – ಹಂಸದಂತೆ **ಮನೋಹಾರಿ** – ಮನಸೆಳೆಯುವಂತಹ(ದು) ಮೆಲುನಡಿಗೆಯುಳ್ಳವಳು ' **ಮರಾಳಗಾಮಿನಿ** – ಮರಾಳಯಾನೆ **ಮನ್ಗಣೆ** – ಗೌರವ **ಮನ್ನಣೆವಡೆ** – ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಮರಾಳತೂಳ** – ಹಂಸದ ತುಪ್ಪುಳು **ಮನ್ನಟೆ** – ಕೊರಳ ಸೆರೆಗಳ ಗುಂಪು **ಮರಾಳ(ಕೆ)** – ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸ **ಮರಾಳಕಾತೂಲತಲ್ಪ** – ಹಂಸದ ತುಪ್ಪುಳಿನಿಂದ **ಮನ್ನಿಸು** – ಗೌರವ ನೀಡು **ಮನ್ನೆಯ** – ಮಾಂಡಳಿಕ; ಮುಖಂಡ; ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ **ಮರಿಚ** – ಮೆಣಸು **ಮನ್ಮಥ** – ಕಾಮ **ಮರಿಪುಗೊಳ್** – ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಮನ್ಯು** – ವ್ಯಥೆ **ಮನ್ನೂದ್ದತ** – ಶೋಕಭರಿತವಾದ ಮರೀಚೆ - ಕಿರಣ, ಕಾಂತಿ **ಮನ್ವಂತರ** – ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮನುಗಳಲ್ಲಿ **ಮರೀಚಿಮಾಲ** – ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಅವೃತನಾದವನು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿ ಮನ್ನನ್ವಯ - ಮನು+ಅನ್ವಯ, ಮನುವಂಶ ಮರುಚ್ಚಾಪ – ಮರುತ್+ಚಾಪ, ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಮರುಜ್ಜಿಲ್ಪ** – ಮರುತ್+ಶಿಲ್ಪಿ, ದೇವತೆಗಳ ಶಿಲ್ಪಿ **ಮಮ್ಮ** – ಮೊಮ್ಮಗ **ಮಮ್ಮಲ(೦)((ನೆ)** – ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮರುಜ್ಜವ – ಮರುತ್+ಜವ, ಗಾಳಿಯ ವೇಗ **ಮಮ್ಮ ಟಿಸು** – ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸು **ಮರುತ** – ದೇವತೆ; ಗಾಳಿ **ಮಯೂಖ** – ಕಾಂತಿ, ಕಿರಣ **ಮರುತ್ತುಜ** – ದೇವತೆಗಳ ಮರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ಮಯೂರ** – ನವಿಲು **ಮರುತ್ತರಂಗಿಣಿ** – ದೇವನದಿ **ಮಯೂರಹಿಂಛ** – ನವಿಲುಗರಿ **ಮರುತ್ತಿಕ** – (ಜೈನ) ಮೂರು ಬಗೆಯ **ಮಯೂರವಾಹನ** – ಷಣ್ಮುಖ ವಾಯುಗಳು; ನೋಡಿ, 'ವಾಯುತ್ರಿತಯ'

ಮರುತ್ಪತಿ – ದೇವೇಂದ್ರ ಮಲಮಱುಗು – ಬಹಳ ಕನಿಕರಿಸು; ಮಮ್ಮಲ ಮರುತ್ತಥ – ವಾಯುಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ ಮರುಗು **ಮಲ(ಳ)ಯ** – ಕುಲಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮರುತ್ಪಾಲಕ** – ಮರುತ್ಪತಿ **ಮರುದಧ್ವಾಪಗೆ** – ದೇವಗಂಗೆ **ಮಲ(ಳ)ಯಜ** – ಶ್ರೀಗಂಧ ಮರುದಭಹತಿ - ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತ **ಮಲ(ಳ)ಯರುಹ** – ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರ ಮರುದ್ದಿರಿ – ದೇವತೆಗಳ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ಮಲ(ಳ)ಯಾನಿಲ(ಳ)** – ಸುಗಂಧಪೂರಿತ ತಂಗಾಳಿ **ಮಲ(ಳ)ಯೋದ್ಣವ** – ಮಲ(ಳ)ಯರುಹ **ಮರುದ್ದಿಶೆ** – ವಾಯುವಿನ ದಿಕ್ಕು, ವಾಯವ್ಯ ಮಲರ್ – ಅರಳು, ವಿಕಸಿಸು; ಹೂ; ಮುಖ **ಮರುದ್ರುಮ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ್ಣ **ಮರುದ್ದರ –** ದೇವೇಂದ್ರ ತಿರುಗಿಸು **ಮಲ(ಳ)ರಹಿತ** – ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ **ಮರುದ್ವೇಗ** – ವಾಯುವೇಗ **ಮರುನ್ನದಿ** – ಮರುತ್+ನದಿ, ದೇವನದಿ **ಮಅನಾಕಾರ** – ಅಂದಗೇಡಿ, ಕುರೂಪಿ **ಮರುನ್ಮನ** – ಉಸಿರಾಟದ ಗಾಳಿ **ಮಅೕ(೪೯)ಮಸ** – ಕ್ಷುದ್ರ(ವಾದ); ಮಾಸಿದ **ಮರುನ್ಮಾರ್ಗ** – ಮರುತ್ಪಥ **ಮಲೆ** – ಗರ್ವಿಸು; ಬೆಟ್ಟ; ಬೆಟ್ಟಸೀಮೆ **ಮಲೆತರ್** – ಸೊಕ್ಕು **ಮರುಕ್** – ಮೂಢ; ಹುಚ್ಛ; ದೆವ್ವ; ಭ್ರಮೆ **ಮಲೆಪ** – ಬೆಟ್ಟಸೀಮೆಯ ಅರಸು **ಮರುಳ(೪)** – ದಡ್ಡ(ಡ್ಡಿ); ಹುಚ್ಚ(ಚ್ಚಿ) **ಮರುಳಾಗು** – ಮೋಹಗೊಳ್ಳು; ಬುದ್ದಿ ಗೇಡಿಯಾಗು **ಮಲೆಪು** – ಗರ್ವ **ಮಲೆಯೆಲರ್** – ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಮರುಳ್ಳು - ಮೋಹಗೊಳಿಸು, ಮರುಳುಗೊಳಿಸು **ಮರುಳ್ಯಾಡು** – ಮೋಹಗೊಳಿಸು **ಮಲ್ಲ** – ಜಟ್ಟಿ **ಮಲ್ಲಂತಿಗೆ** – (ಮಲ್ಲವಸ್ತ್ರಿಕಾ) ಮಲ್ಲರು ಧರಿಸುವ ಮರುಳಾಟ – ತಿಳಿಗೇಡಿತನ; ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಕಾಟ ಮರು ಆಕ್ಕು – ಮಂಕುಬಡಿಸುವ ಮದ್ದನ್ನು ಉಣಿಸು **ಮರುಳಸು** – ಮೋಹಗೊಳಿಸು **ಮಲ್ಲಗಳ** – ಮಲ್ಲ+ಕಳ, ಕುಸ್ತಿಯ ಕಣ **ಮರುಕ್ಗವಿ** – ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾದ ಕವಿ **ಮಲ್ಲದಾಳ** – ತೋಳು ತೊಡೆ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಮಲ್ಲಯುದ್ದ** – ದ್ವಂದ್ವ ಕಾಳಗ **ಮರುಟ್ಗೊಳ್** – ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳ್ಳು; ಸಡಗರಿಸು; ಮೈದುಂಬು **ಮಲ್ಲರಂಗ** – ಮಲ್ಲಗಳ **ಮರುಕ್ತನ** – ಭ್ರಮೆ; ದಡ್ಡತನ **ಮಲ್ಲಲ್** – ಪಾತ್ರೆ **ಮರುಕ್ಷಡೆ** – ಮರುಳ್+ಪಡೆ, ದೆವ್ವಗಳ ಸಮೂಹ **ಮಲ್ಲವೋರ್** – ಕುಸ್ಕಿಮಾಡು **ಮರೆ** – ಜಿಂಕೆ **ಮಲ್ಲೞೆ** – ತಳಮಳ; ಕ್ಪೋಭೆ **ಮರ್ಕಟ** – ಕೋತಿ **ಮಲ್ಲೞೆಗೊಳ್** – ತಳಮಳಗೊಳ್ಳು; ಮೂರ್ಛೆಗೊಳ್ಳು **ಮಲ್ಲಾಮಲ್ಲ** – ಯುದ್ದ; ಸ್ಪರ್ಧೆ **ಮರ್ಕಟಧ್ವಜ** – ಅರ್ಜುನ **ಮರ್ಕಟಬಂಧ** – ಬಿಗಿಯಾದ ಹಿಡಿತ; ಬಿಗಿ ಕಟ್ಟು **ಮಲ್ಲಕಾವೃತಿ** – ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೊದೆ **ಮರ್ಜ್ಜಿ** – ಮಚ್ಚು, ಚಿನ್ನದ ಚೂರು **ಮಲ್ಲಗೆ** – ಮಲ್ಲಿಕಾ **ಮರ್ಚು** – ಮಚ್ಚಿ, ನೊಣ **ಮಲ್ಲನಾಥ** – (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರ **ಮಶಕ** – ಸೊಳ್ಳೆ **ಮರ್ಣಾಳ** – ತಾವರೆಯ ದೇಟು **ಮರ್ತ್ಯ೯ಜನ್ಮ** – ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ **ಮಸ** – ಕಾಮತೃಷೆ **ಮರ್ದಳೆ** – ಮದ್ದಳೆ **ಮಸಕ** – ವಿಜೃಂಭಣೆ; ತೀಕ್ಷ್ಮ್ಹತೆ; ಕೆಲಸ; ಉತ್ಸಾಹ **ಮರ್ದಿಸು** – ಕೊಲ್ಲು **ಮಸಕಂಗುಂದು** – ಉತ್ಸಾಹಗುಂದು **ಮರ್ದು** – ಔಷಧ **ಮಸಗು** – ರೇಗು, ಕೋಪಗೊಳ್ಳು; ವಿಜೃಂಭಿಸು **ಮರ್ದುವೇೞ್** – ಔಷಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸು **ಮಸಣ** – (ಶ್ಮಶಾನ) ಸುಡುಗಾಡು **ಮರ್ಮ** – ದೇಹದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾಗ; ರಹಸ್ಯ **ಮಸಣವಟ್ಟಗೆ** – ಮಸಣ ಮರ್ಮಜ್ಞ – ಬದುಕಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು **ಮಸಣಿಗೆ** – ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆ **ಮರ್ಮರಪತ್ರ** – ಮರಮರ ಸದ್ದುಮಾಡುವ ಎಲೆ **ಮಸಿ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ; ಕಾಡಿಗೆ; ಕಲೆ **ಮಸುರಿಗೆ** – ದಿಂಬು ಮರ್ಮೋದ್ವಾಟನ – ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದು ಮಸುಳ್ - ಮಾಸು; ಮಂಕಾಗು **ಮರ್ಯಾದೆ** – ಎಲ್ಲೆ ಮರ್ಫು(ರ್ಬು) – ಕತ್ಕಲೆ **ಮಸುಳ** – ಕಪ್ಪಗಿರುವವನು **ಮಲ(೦)ಗು** – ಒರಗು; ನಿದ್ರಿಸು; ದಿಂಬು **ಮಸುಳಸು** – ಮಂಕುಗೊಳಿಸು; ಕುಗ್ಗು **ಮಸುಕ್ತೆವೆಱು** – ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿರು ಮಲಧಾರ(ರಿ) – (ಜೈನ) ಸನ್ಯಾಸಿ **ಮಸೂರಿಕೆ(ಗೆ)** – ಕಡಲೆ; ಮಚ್ಛೆ

ಮಸ್ಥಣ – ಮೆತ್ತನೆಯ; ನಯವಾದ **ಮಹಾಭೋಗ** – ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ **ಮಸ್ಥಣಿತ** – ನಯವಾಗಿರುವ ಕೂಡಿರುವುದು; ವಿಶಾಲವಾದ ಅಂಗಳವನ್ನು **ಮಸೆ** – ತಿಕ್ಕು; ಹರಿತಗೊಳಿಸು; ಹೊಳಪು ಹೊಂದಿರುವುದು **ಮಹಾಭೋಗಿ** – ಪರಮ ಸುಖಿ **ಮಸೆಯಂಬು** – ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ **ಮಸೆವಡು** – ಹರಿತಗೊಳ್ಳು **ಮಹಾಮಂಡಳಪತಿ** – ರಾಜನಿಗೆ ಮಾತ್ರ **ಮಸ್ಕರಿ** – ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಧೀನನಾದ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಹಾಮಹ – (ಜೈನ) ಮಹಾರಾಜನು **ಮಸ್ತರಿಮಾರ್ಗ** – ಸನ್ಯಾಸಿಮಾರ್ಗ **ಮಸ್ತರಿಸಮಯ** – ಮಸ್ಕರಿಮಾರ್ಗ ಚತುರ್ಮುಖಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಮಸ್ತ(ಕ) – ತಲೆ ಜಿನಪೂಜೆ ಮಹಾಮಹತ್ತರೆ – ಅಂತಃಪುರದ ಮುಖ್ಯ ಸೇವಕಿ **ಮಸ್ತಿಷ್ತ** – ಮೆದುಳು **ಮಹಾಮಹಿಮೆ** – ತುಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು; (ಜೈನ) **ಮಹ** – ಉತ್ಸವ; ಹಬ್ಬ **ಮಹತ್ತರ** – ಅಧಿಕಾರಿ ಮಹಾಮಹ **ಮಹತ್ತರದೇವಿ** – (ಜೈನ) ಜನಸಾಮಾನಿಕ ದೇವತೆ **ಮಹಾಮಾತ್ರ** – ಗಜಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ **ಮಹತ್ತರಿಕೆ** – ಮಹತ್ಮರದೇವಿ **ಮಹಾಮಾತ್ಯ** – ಹಿರಿಯ ಮಂತ್ರಿ **ಮಹದ್ದಹ್ಮಚರ್ಯ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಸಾಧನೆ; **ಮಹಾರಥ** – ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಧರ ವಿರುದ್ಧ ಉಪಾಸಕಗುಣ ಯುದ್ಧಮಾಡಬಲ್ಲ ರಥಿಕ ಮಹಾಲಯ – ಮಹಾ+ಆಲಯ, ದೊಡ್ಡ ಭವನ; ಮಹರ್ಧಿಕ – ತುಂಬ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದವನು ಮಹಳ – (ಮಹಾಲಯ) ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಹಾ+ಲಯ, ಮಹಾ ವಿನಾಶ **ಮಹಾವಾತ(ತ್ಯೆ)** – ಬಿರುಗಾಳಿ **ಮಹಾಕಲ್ಯಾಣ** – (ಜೈನ) ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಹಾವಾಹಿನಿ – ದೊಡ್ಡ ನದಿ ಮಹಾಕಾಯ – ಭಾರಿ ದೇಹವುಳ್ಳವನು **ಮಹಾವಿದ್ಯೆ** – ಅಸಾಧಾರಣ ಜ್ಞಾನ ಮಹಾಕಾಲ(ಳ) – ಶಿವನ ಲಯಕಾರಕರೂಪ; **ಮಹಾವಿಭೂತಿ** – ಅತಿಶಯ ವೈಭವ ಮಹಾವೀರ – ದೊಡ್ಡ ಪರಾಕ್ರಮಿ; (ಜೈನ) (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಳಿಯ ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರನಾದ **ಮಹಾಜನ** – ಜನಸಮೂಹ ವರ್ಧಮಾನ **ಮಹಾವ್ರತ** – ಮುನಿಗಳು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ **ಮಹಾಜ್ವಾಲ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ ಪಂಚವ್ರತಗಳ ಗರಿಷ್ಠ ಆಚರಣೆ; (ಜೈನ) **ಮಹಾದ್ವಾರ** – ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು **ಮಹಾಧ್ವಕೃತಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾವ್ಯ ಪಂಚಪಾಪಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡದ, ಮಾಡಿಸದ **ಮಹಾನಿಧಾನ** – ಮಹಾ ಸಂಪತ್ತು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡದ -**ಮಹಾನಿಲ** – (ಜೈನ) ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ವಾಯು ಹೀಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಪ್ರಕಾರದ ಮುನಿಗಳ **ಮಹಾನೈಷ್ಠಿಕ** – ನಿಷ್ಠಾವಂತ ತಪಸ್ವಿ ವ್ರತ– **ಮಹಾಪಥಂಬೊಗು** – ಮರಣಿಸು **ಮಹಾಪ್ರತಿ** – (ಜೈನ) ಮಹಾಪ್ರತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವನು **ಮಹಾಹುರಾಣ** – (ಜೈನ) ತ್ರಿಷಷ್ಠಿಶಲಾಕಾ **ಮಹಾಶುಕ್ರ** – (ಜೈನ) ದ್ವಾದಶಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರನ್ನು ಕುರಿತ, ಜಿನಸೇನರು ಮತ್ತು ಗುಣಭದ್ರರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಏಳನೆಯದು; ನೋಡಿ, 'ದ್ವಾದಶಕಲ್ಪ' **ಮಹಾಶ್ವೇತೆ** – ಬಿಳಿಯ ಹೂಬಿಡುವ ಕರೀ ನೆಲಗುಂಬಳ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಸ್ಯ; **ಮಹಾಪುರುಷ** – ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ 'ಕಾದಂಬರಿ' ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕಿ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಮಹಾಪೂಜೆ** – ಮುಖ್ಯ ಪೂಜೆ **ಮಹಾಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ** – ಯುದ್ದ–ಶಾಂತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ-**ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ** – ದೊಡ್ಡ ಕಾವ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ – ಹಿರಿಯರು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ವಸ್ತು **ಮಹಾಸತಿ** – ಪತಿವ್ರತೆ; ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಹಗಮನ **ಮಹಾಪ್ರಾಣತೆ** – ಅಪ್ರತಿಮ ಶಕ್ತಿ ಮಾಡಿದವಳು **ಮಹಾಭಾಗ(ಗೆ)** – ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು(ಳು); **ಮಹಾಸಾಮ(ವ)ಂತ** – ಅಧೀನರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಶ<u>ಾ</u>ಲಿ ಮುಖ್ಯನಾದವನು **ಮಹಾಹವ(ಧ್ವನಿ)** – ಭಾರಿ ಕದನ (ಸದ್ದು) **ಮಹಿ(e)ಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ

ಮಹಿಧರ – ಪರ್ವತ; ಕೂರ್ಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ **ಮಱಲುಂದುವೋವರಿ** – ಮಲಗುವ ಮನೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ವಿಷ್ಣು **ಮಱವಡು** – ಮೈಮರೆ **ಮಹೀಧರೋಪಕಂಠ** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ಮಱವೆ** – ನೆನಪಿಲ್ಲದಿರುವುದು; ಮೂರ್ಛೆ **ಮಹಿ(e)ಭುಜ –** ರಾಜ **ಮಱೆ** – ಎಳೆಯದು **ಮಹಿ(e)ಭೃತ್ –** ಮಹಿಭುಜ **ಮಱೆದುಂಜ** – ದುಂಬಿಯ ಮರಿ **ಮಱೆಯಾನೆ** – ಆನೆಯ ಮರಿ **ಮಹಿಮೆ** – (ಜೈನ) ಪೂಜೆ **ಮಹಿಮೆವಡೆ** – ಘನತೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ಮಱೆವುಲ್ಲೆ** – ಮಱಿ+ಪುಲ್ಲೆ, ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ **ಮಹಿಷ –** ಕೋಣ **ಮಱೆಸಸಿದಲೆಯ** – ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು **ಮಹಿಷನಾಥ** – ದಿಕ್ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಯಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ರಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಶಿವ **ಮಱುಕ** – ದುಃಖ; ತಳಮಳ; ಕರುಣೆ **ಮಹಿಷಿ** – ಎಮ್ಮೆ; ಮಹಾರಾಣಿ **ಮಹೀಗೃಹ** – ನೆಲಮನೆ **ಮಱುಕಣಿ(೪)ಸು** – ಮರಳಿ ಬರು **ಮಹೀಚರ** – ಮಾನವ **ಮಱುಕುಳ** – ಮರುಗುವ ಸ್ವಭಾವದವನು **ಮಹೀಜ** – ಮರ **ಮಱುಗಿಸು** – ಕುದಿಸು; ಸುಡು; ನೋವಿಗೊಳಪಡಿಸು **ಮಹೀಧರ** – ಪರ್ವತ **ಮಱುಗು** – ಕುದಿ; ತವಕಿಸು; ಪರಿತಪಿಸು **ಮಹೀಧ್ರ** – ಮಹೀಧರ ಮಹೀಧಾಸ್ತ – ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರ **ಮಱುಗುತ್ತಂಬಡು** – ರೋಗವು ಮರುಕಳಿಸು **ಮಹೀನಾಥ** – ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ರಾಜ **ಮಱುಜವಣಿ** – ಸಂಜೀವಿನಿ **ಮಹೀಪತಿ**– ಮಹೀನಾಥ **ಮಱುದಿನ** – ಮಾರನೆಯ ದಿನ **ಮಱುದಿ(ದೆ)ವಸ** – ಮಱುದಿನ **ಮಹಿ(e)ಭುಜ** – ರಾಜ **ಮಹೀರುಹ** – ಮಹೀಜ **ಮಱುಭವ** – ಪುನರ್ಜನ್ಮ **ಮಹೀವಲ್ಲಭ** – ಮಹೀನಾಥ **ಮಱುಮಾ(ವಾ)ತು** – ಉತ್ಕರ **ಮಹೀಶ್ವರ** – ಮಹೀನಾಥ **ಮಱುಮಾ(ವಾ)ತುಗೊಡು** – ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡು **ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ **ಮಱುಮೆಯ್** – ಮಱುಭವ ನಾಲ್ಕನೆಯದು **ಮಱುವಕ್ಕ** – ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಕ; ಶತ್ರು **ಮಱುವಗಲ್** – ಮಱುದಿನ **ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ(ಳ)** – ಅರವತ್ಮನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ **ಮಱುವರಸ** – ಶತ್ರು ರಾಜ ಒಂದು, ಇಂದ್ರಜಾಲ **ಮಹೇಂದ್ರಜಾಅಗ** – ಯಕ್ಷಿಣಿಗಾರ **ಮಱುವಾನಿಸ –** ಶತ್ರು ಪಕ್ಷದವನು **ಮಹೋಕ್ಷ** – ದೊಡ್ಡ ಎತ್ತು **ಮಱುವಾರ್ತೆ** – ವಾಪಸು ಬಂದು ಹೇಳುವ ಸುದ್ದಿ **ಮಹೋತ್ಸವ** – ಸಂಭ್ರಮ; ದೊಡ್ಡ ಉತ್ಸವ **ಮಱುವುಟ್ಟು** – ಪುನರ್ಜನ್ಮ **ಮಹೋದಧಿ** – ಮಹಾ ಸಮುದ್ರ **ಮಱೆ** – ಬಾಹ್ಯಜ್ಲಾನವಿಲ್ಲದಿರು, ನೆನಪು ಹೋಗು; **ಮಹೋದಯ** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಏಳಿಗೆ; ಭಾಗ್ಯವಂತ ಗುಪ್ತಸ್ಥಳ; ಹಿಂಬದಿ; ಅಶ್ರಯ **ಮಹೋದ್ಯ** – ಮಹೋದಯ, ಪ್ರಯತ್ನಶಾಲಿ **ಮಱಿಗೆ ವರ್** – ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಬರು **ಮಱೆಗೆಯ್** – ಮರೆಮಾಡು **ಮಹೋನ್ನತಿ(ಕ್ಕೆ)** – ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿರಿಮೆ **ಮಱೆಗೇಳ್** – ಕದ್ದು ಕೇಳು **ಮಹೋರಗ** – ದೊಡ್ಡ ಹಾವು ಮಹೌಷಧಿ – ದೊಡ್ಡ ಸಸ್ಯ; ಒಳ್ಳೆಯ ಔಷಧಿ **ಮಱಿಗೊಳ್** – ಕಾಣದಾಗು; ಅಡಗಿಕೊ **ಮಳ(ಲ)ಯ ಮಹೀಜ** – ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರ **ಮಱಿಗೋಟೆ** – ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ **ಮಳ(ಲ)ಯ ಸಮೀರಣ** – ಮಲಯಪರ್ವತದಿಂದ **ಮಱಿೆಮಾಡು** – ಗುಪ್ತವಾಗಿರಿಸು ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ತಂಗಾಳಿ **ಮಱಿಮೆಯ್** – ನೆನಪಿಲ್ಲದ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ ಮಳವೆ – ರಾಶಿ ಮಱ್ಯಿಸು - ಮರೆತುಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು; **ಮಳಮ್ಲುಚ** – ಕಪ್ಪಾದುದು ಅಡಗಿಸಿಡು; ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿಸು-**ಮಱಕೆ(ಸು)(ಸೊ)ಂದು** – (ಮೈಮರೆತು) ಗಾಢವಾಗಿ **ಮಱಿಯೊಡ್ಡು** – ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಿಡಿ ನಿದ್ದೆಮಾಡು **ಮಱಿವಡು** – ಮಱಿ+ಪಡು, ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರಿಸು **ಮಱ³ವಾೞ್** – ಹಾದರ ಮಾಡು; ವ್ಯಭಿಚಾರ **ಮಱಪಿಕ್ಕು** – ಮರೆಮಾಚು **ಮಱಪು** – ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡು; ಮುಚ್ಚಿಡು **ಮಱಿವೆಱು** – ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಹೊಂದು **ಮಱಸು** – ಹೊದಿಸು **ಮಱಿವೊ(ವು)ಗು** – ಶರಣಾಗತನಾಗು **ಮಱಅಱೆ** – ಸಾಯುವಂತೆ ಇರಿ, ಹೊಡೆ **ಮಱಿಸನ್ನೆಗೆಯ್** – ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸನ್ನೆ ಮಾಡು **ಮಱಲುಂದು** – ಮಱಕೆಂದು **ಮೞಮಟೆಸು** – ಕಣ್ಣು ಮಸುಕಾಗು; ದೃಷ್ಟಿಕ್ಟೋಭೆ

ಮಱಲ್ – ಮೞಮೞಿಸು **ಮಾಣಿಕೆಗೆಂಟು** – ರಜಸ್ವಲೆಯಾದ್ದರಿಂದ **ಮಟೆಗೆ** – ಅಂಗಡಿ; ಶೇಖರಣಾ ಸ್ಥಳ ದೂರವಿರಬೇಕಾದುದು **ಮಾಣಿಕಚಟ್ಟ** – ರತ್ನಪರೀಕ್ಷಕ **ಮೞೆಗಾಲ** – ಕಾರ್ಗಾಲ **ಮಱಿವನಿ** – ಮಳೆಯ ಹನಿ **ಮಾಣಿಕವರಿಗೆ** – ಕೆಂಪು ಹರಳು ಜೋಡಿಸಿರುವ ದುರಾಣಿ **ಮೆಜ್ಗೆಸು** – ಅಡಗಿಸು, ತಗ್ಗಿಸು **ಮಾಣಿಕ್ಯ** – ಪದ್ಮರಾಗ **ಮಜ್ಗು** – ಆರು; ಕುಗ್ಗಿಹೋಗು **ಮಾಣಿಸು** – ನಿಲ್ಲಿಸು; ಅಡಗಿಸು; ಸುಮ್ಮನಿರಿಸು **ಮೆಟ್ತೆ** – ಮತ್ತಿ ಮರ; ಅರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷ; ಮಚ್ಛೆ **ಮಾ** – ಬೇಡ **ಮಾತಂಗ** – ಆನೆ; ಬೇಡರವನು; ಶ್ವಪಚ **ಮಾಂಕರಿಸು** – ಹೀಯಾಳಿಸು **ಮಾತಂಗಕುಲ** – ಆನೆಗಳ ಗುಂಪು ಮಾಂಗಅ(೪)ಕ - ಮಂಗಳಕರವಾದ; ಮಂಗಳಗೀತೆ **ಮಾತಂಗಚರಿತ** – ಆನೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯದವನು; **ಮಾಂಗಲ್ಯಗೇಯ** – ಮಂಗಳಗೀತೆ ಚಂಡಾಲನ ಗುಣದವನು ಮಾಂಗಾಯ್ – ಮಾವಿನ ಕಾಯಿ; ಒಂದು ಆಭರಣ **ಮಾತಂಗಿ** – ಚಂಡಾಲರವಳು; ಬೇಡಿತಿ; (ಜೈನ) **ಮಾಂಗೊನರ್** – ಮಾವಿನ ಚೆಗುರು ಹತ್ತು ಮಹಾವಿದೈಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮಾತಟ್ಟು** – ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸು **ಮಾಂಜು** – ಮರೆಮಾಚು **ಮಾಂತನ** – ಹಿರಿತನ **ಮಾತಡಕು** – ಸಂದೇಶ ತಲುಪಿಸು **ಮಾಂದಆರ್** – ಮಾಂಗೊನರ್ **ಮಾತರಿಶ್ತ –** ಗಾಳಿ **ಮಾತಾಮಹ** – ತಾಯಿಯ ತಂದೆ **ಮಾಂದಿಸು** – ಅಡ್ಡಗಟ್ಟು **ಮಾಂದು** – ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡು; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು **ಮಾತಱೆವಂ** – ಚೆನ್ನಾದ ಮಾತು ಬಲ್ಲವನು **ಮಾತಾಳ** – (ಮಾತಲಿ) ಇಂದ್ರನ ಸಾರಥಿ **ಮಾಂದ್ಯ** – ಮೆಲ್ಲನೆ; ಜಾಡ್ಯ **ಮಾಂಸಕವಳ** – ಬಾಡಿನ ಊಟ ಹರಚೆಕೋರ-**ಮಾತು** – ನುಡಿ; ಹೇಳಿಕೆ; ವಿಷಯ **ಮಾಂಸಳ** – ಪುಷ್ಟವಾದ **ಮಾಂಸಳತ** – ಮಾಂಸಳ **ಮಾತುಂಗುಟ್ಟು** – ಮಾತಾಡು, ಸಂಭಾಷಿಸು **ಮಾಕಂದ** – ಮಾವಿನ ಮರ **ಮಾತುಗೆಡು** – ನುಡಿಯಿಲ್ಲದಾಗು **ಮಾಕಾಳ** – (ಮಹಾಕಾಲ) ಒಂದು ಪ್ರಮಥಗಣ **ಮಾತುಗೇಕ್** – ಒಡಂಬಡು, ಒಪ್ಪು **ಮಾಕಾಳ** – (ಮಹಾಕಾಲಿ) ಪಾರ್ವತಿ **ಮಾತುದೆಗೆ** – ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ತೊಡಗು **ಮಾಗ** – ಮಾಘಮಾಸ **ಮಾತುಲ(ಳ)** – ಸೋದರ ಮಾವ **ಮಾತುಲು(ಳು)ಂಗ** – ಮಾದಲ ಹಣ್ಣು **ಮಾಗಧ** – ರಾಜರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳುವವನು; ಮಗಧ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಮಾತುವಲ್ಲಹ** – ಮಾತಿನ ದೇವತೆಯಾದ **ಮಾಗಿ(ಗೆ)** – ಚಳಿಗಾಲ ಸರಸ್ವತಿಯ ಗಂಡ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಮಾಗುಳವೇರ್** – ಮಾಕಳಿ ಬೇರು **ಮಾತ್ರಾಭಾಂಡ** – ಹಣ ಅಥವಾ ಒಡವೆಗಳನ್ನಿಡುವ ಮಾಟ – ಕೆಲಸ; ನಿರ್ಮಿತಿ; ಕಣ್ಕಟ್ಟು; ಚೀಲ ಅಥವಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೃತ್ರಿಮವಾದುದು; ಅಭಿಚಾರ **ಮಾತ್ತ್ಯನ್ಯಾಯ** – ಮತ್ಸ್ಯನ್ಯಾಯ, ಬಲಿಷ್ಡ ದುರ್ಬಲನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದು **ಮಾಟಕೂಟ** – ಸುಂದರವಾದ ಗೋಪುರ **ಮಾಡ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆ; ಹರ್ಮ್ಯ; ಗೋಡೆಯ ಗೂಡು **ಮಾದರ** – ಮಾದಿಗ **ಮಾಡಶಾಲೆ** – ಮೊಗಸಾಲೆ **ಮಾದುಪಳ** – ಮಾದಲ ಹಣ್ಣು **ಮಾಡು** – ಕೆಲಸಗೈ; ಸೃಷ್ಟಿಸು; ಉಂಟಾಗಿಸು **ಮಾದುಫಲ(ಳ)** – ಮಾದುಪಳ **ಮಾದುರ** – (ಮಹಾಧುರ) ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ದ **ಮಾಡುವೆಟ್ಟ** – ಕೃತಕಶೈಲ **ಮಾಡುಹ** – ಮಾಡುವಿಕೆ **ಮಾದಿಂಗಿತ್ತಿ** – ಮಾದಿಗ ಹೆಂಗಸು **ಮಾದೆ(೦)(ದಿ)ಗ –** ಒಂದು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ **ಮಾಣ್** – ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು; ನಿಂತುಹೋಗು; ಸುಮ್ಮನಿರು; ಈಡೇರಿಸದಿರು; ತಪ್ಪಿಸಿಕೊ **ಮಾದೆ(o)ಗಿ** – ಮಾದಿಗ ಹೆಂಗಸು **ಮಾದೇವ** – (ಮಹಾದೇವ) ಈಶ್ವರ **ಮಾಣವಕ** – ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಳೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ; (ಜೈನ) ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮಾದೇವಿ** – (ಮಹಾದೇವಿ) ಪಾರ್ವತಿ; ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿ **ಮಾಣಿ** – ಹುಡುಗ **ಮಾದ್ಯತ್** – ಮದಿಸಿದ **ಮಾಣಿಕ** – ಪದ್ಮರಾಗ, ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಮಾದ್ಯದ್ಧಜ** – ಮದ್ದಾನೆ **ಮಾಧವ** – ಮಧುಮಾಸ, ವಸಂತ **ಮಾಣಿಕಂಗಾಣ್** – ಮುಟ್ಟಾಗು, ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗು **ಮಾಧವೀ** – ವಾಸಂತಿ, ಮೊಲ್ಲೆ, ಇರುವಂತಿಗೆ

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ – ಶೂನ್ಯವಾದ; ಬೌದ್ದಮತದ ಒಂದು **ಮಾನೋಮಿ** – ಮಹಾನವಮಿ ಪಂಗಡ **ಮಾನ್ಯ** – ಗೌರವಾರ್ಹ **ಮಾಧ್ಯಸ್ಥವೃತ್ತಿ** – (ಜೈನ) ದುಷ್ಟರ ಬಗ್ಗೆ ವ್ರತಸ್ಥರು **ಮಾಮ** – ಮಾವ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತಟಸ್ಥ ಭಾವನೆ **ಮಾಮರ** – ಮಾವಿನ ಮರ ಮಾನ – ಆತ್ಮಗೌರವ; ಅಳತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ; ಸ್ತ್ರೀಯ **ಮಾಮಸಕ** – ಸಡಗರ; ಅತಿ ರೋಷ ಪ್ರಣಯಕೋಪ **ಮಾಮಸಕಂ ಮಸಗು** – ಕೋಪದಿಂದ ಕೆರಳು ಮಾನಂದನ - ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಗ, ಮನ್ಮಥ **ಮಾಮಸಕಂಗೊಳ್** – ಕೋದಿಂದ ಕೆರಳು **ಮಾನಕಷಾಯ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಮಾನಸಿಕ **ಮಾಮಿಡಿ** – ಮಾವಿನ ಮಿಡಿ, ಕಸುಗಾಯಿ ದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ, 'ಕಷಾಯ' **ಮಾಯ್** – ಕ್ಷೀಣಿಸು; ಮರೆಯಾಗು; ದುಷ್ಟತೆಯಿಂದ **ಮಾನಗರ್ವ** – ಅಹಂಕಾರ ಕೂಡಿರು; ನಿವಾರಣೆಗೊಳ್ಳು **ಮಾನಗೆ** – (ಮಾನಕ) ಅಳತೆಯ ಸಾಧನ **ಮಾಯವಾಗು** – ಅದೃಶ್ಯವಾಗು **ಮಾನತೆ** – ದುಃಖ **ಮಾಯಾನಿದ್ರೆ** – ಮಂತ್ರಹಾಕಿ ಬರಿಸುವ ನಿದ್ದೆ **ಮಾನದಿ** – (ಮಹಾನದಿ) ದೊಡ್ಡ ನದಿ **ಮಾಯಾಮಾರ್ಗ** – ಮಿಥ್ಯೆಯ ದಾರಿ **ಮಾನಧನ** – ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನೇ ಧನವೆಂದು **ಮಾಯಾಯುದ್ದ –** ಇಂದ್ರಜಾಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪರಿಗಣಿಸುವವನು, ದುರ್ಯೋಧನ ಯುದ್ದ **ಮಾನಧರ** – ಗೌರವಸ್ಥ **ಮಾಯಾರ್ಭಕ** – (ಜೈನ) ಜಿನಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ **ಮಾನನಿಧಾನೆ** – ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೇ ಧನವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಪರಿಗಣಿಸುವವಳು ನಿಜವಾದ ಮಗುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು **ಮಾನನಿಧಿ** – ಮಾನಧನ ಇಂದ್ರಾಣಿಯು ಜಿನಮಾತೆಯ ಬಳಿ ಇಡುವ **ಮಾನನೀಯ** – ಗೌರವಾರ್ಹ ಕೃತಕ ಮಗು **ಮಾನಭಂಗ** – ಅವಮಾನ ಮಾಯಾವಿ - ಮೋಸಗಾರ **ಮಾನವಲೋಕ** – ಭೂಲೋಕ **ಮಾಯಾಶಲ್ಯ** – (ಜೈನ) ವ್ತರಸ್ಥನಿಗೆ ಬರುವ **ಮಾನವಾಹಿತ** – ಮರ್ಯಾದೆವಂತ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಅಡ್ಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮಾನಸ** – ಮಾನಸ ಸರೋವರ; ಮನಸ್ಸು; **ಮಾಯಾಶಿಶು** – ಮಾಯಾರ್ಭಕ **ಮಾಯೆ** – ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಕಪಟ ಮನುಷ್ಯ **ಮಾನಸಗೋಲ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ವರಸೆ **ಮಾಯ್ದ** – ನೀಚ **ಮಾನ(ನಿ)ಸವಾೞ್** – ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ **ಮಾರ** – ಕಾಮ **ಮಾನಸವೇಗ** – ಮನಸ್ಸಿನ ವೇಗ ಮಾರಣ – ಕೊಲೆ; ಅಳಿವು **ಮಾನಸಸಂಭವ** – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು; **ಮಾರಣಮಂತ್ರ** – ಶತ್ರುವಿನ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನಸ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಮಂತ್ರ **ಮಾನಸಿ(ಸೆ)** – ಮಾನವ ಹೆಂಗಸು **ಮಾರಣಹೋಮ** – ಶತ್ರುವಿನ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನಸಿಕೆ(ಕ್ಕೆ) – ಮಾನವತ್ವ; ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಲ **ಮಾನಸೂತ್ರ –** ಅಳತೆಯ ದಾರ **ಮಾರಿ** – ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ; ಆಪತ್ತು; ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆ **ಮಾನಸೌಕಸ** – ಮಾನಸ ಸರೋವರದ ಹಂಸ **ಮಾರಿಕಬ್ಬೆ** – ಮಾರಿ ಎಂಬ ದೇವತೆ **ಮಾನಸ್ತಂಭ** – (ಜೈನ) ಬಸದಿಯ ಮುಂದಿನ **ಮಾರಿಗುತ್ತ** – ಭಯಂಕರ ರೋಗ ಕಂಬ; ಸಮವಸರಣಮಂಟಪದ ನಡುವಣ **ಮಾರಿಗೆ** – ಮಾರಿದೇವತೆ **ಮಾರಿಯ ಮೂರಿ** – ಮಾರಿಯ ಮೃತ್ಯುರೂಪದ **ಮಾನವಮಿ** – ಮಹಾನವಮಿ ಬಾಯಿ **ಮಾನಾಮಿ** – ಮಾನವಮಿ **ಮಾರೀಚ** – ಕಶ್ಯಪ ಋಷಿ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ **ಮಾನಿತ** – ಗೌರವನೀಯ **ಮಾರುಡ(ಡು)** – ಬಿಲ್ನಪತ್ರೆ ಮಾನಿನಿ – ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಹೆಣ್ಣು **ಮಾರುತ** – ಗಾಳಿ; ವಾಯು ದೇವತೆ **ಮಾನುಷಸಿದ್ದಿ** – ಮಾನವಯತ್ನದಿಂದ ಪಡೆದುದು **ಮಾರುತಪಥ** – ಆಕಾಶ **ಮಾನುಷೋತ್ತರಗಿರಿ** – (ಜೈನ) ಮಧ್ಯಮಲೋಕದ **ಮಾರುತಬಂಧು** – ಗಾಳಿಯ ಗೆಳೆಯ, ಬೆಂಕಿ, ಅಗ್ನಿ ಒಂದು ಪರ್ವತ **ಮಾರುತಭುಕ್** – ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಆಹಾರವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದು, ಹಾವು **ಮಾನುಸ** – ಮಾನವ **ಮಾನೋನ್ಸತ** – ಉನ್ನತವಾದ ಗೌರವ ಪಡೆದವನು **ಮಾರುತಮಂಡಲ(ಳ)** – ವಾಯುಮಂಡಲ **ಮಾನೋನ್ಸತಿ** – ಹಿರಿದಾದ ಗೌರವ **ಮಾರುತಮಾರ್ಗ** – ಮಾರುತಪಥ

ಮಾರುತಸುತ – ವಾಯುವಿನ ಮಗ, ಹನುಮಂತ; **ಮಾರ್ಮುಗಿಲ್** – ಪ್ರತಿ ಮೋಡ **ಮಾರ್ವ(ರ್ಬ)ಟ್ಟೆ** – ದಾರಿಗೆ ಎದುರು ಭೀಮ **ಮಾರುತಿ** – ಮಾರುತಸುತ **ಮಾರ್ವಲ** – ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯ; ಮಹಾ ಸೈನ್ಯ **ಮಾರ್ಕಂಡಿ** – ಕಾಡುಮೃಗಗಳ ಜಾಡು **ಮಾಲಾಕಾರ** – ಮಾಲೆಗಾರ **ಮಾರ್ಕಾಡು** – ಕಾಡುಮೃಗಗಳ ಆಶ್ರಯದ ಕಾಡು **ಮಾಲಾಮಂತ್ರ** – ದುರ್ಮಂತ್ರ **ಮಾರ್ಕಿಡಿವಿಡು** – ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕಿಡಿಸೂಸು **ಮಾಲನ್ಯ** – ಕೊಳೆ **ಮಾರ್ಕೊಳ್** – ಎದುರಿಸು; ಆಕ್ಸ್ರೇಪಿಸು; ಪ್ರತಿ ನುಡಿ **ಮಾಲಸು** – ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡು **ಮಾಲೂರ** – ಬಿಲ್ನಪತ್ರೆ; ಬೇಲ **ಮಾರ್ಗ** – ದಾರಿ; ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ವಿವಿಧ ಶೈಲಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧ ಕಾವ್ಯ; ಅಭಿಜಾತ **ಮಾಲೆ** – ಹೂವಿನ ಹಾರ; ಸರ **ಮಾಲೆಗಟ್ಟು** – ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲು **ಮಾರ್ಗಂದಪ್ಪು** – ಹಾದಿ ತಪ್ಪು **ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿ** – ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ **ಮಾಲೆಗಾಱ** – ಹೂವಾಡಿಗ **ಮಾರ್ಗದ** – ದಾರಿಹೋಕ ಮಾರ್ಗಜಱು - ಮಾರ್+ಗಜಱು, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ **ಮಾಲೆಗಾಱಗೇರಿ** – ಹೂವಾಡಿಗರ ಬೀದಿ **ಮಾಲೆಗುಂಡಿಗೆ** – ಜೋಡಿಸಿದ ಗಡಿಗೆಗಳು **ಮಾಲೆಗೊಳ್** – ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಬಾ **ಮಾರ್ಗಣ** – ಬಾಣ, ಅಸ್ತ; (ಜೈನ) ಜೀವಿಗಳು ಹಾದುಹೋಗಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗ **ಮಾಲೆಜೊಡರ್** – ಸಾಲುದೀಪ **ಮಾರ್ಗಣಾನುರಕ್ತ** – ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಸಕ್ಕ **ಮಾಲೆದುಂಜ** – ದುಂಬಿಯ ಸಾಲು **ಮಾಲೆದೊಡರ್** – ಹೂವಿನ ಒಡವೆ **ಮಾರ್ಗಪ್ರಭಾವನೆ** – (ಜೈನ) ಜಿನಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಳಪುಗೊಳಿಸುವುದು **ಮಾಲೆವೂ** – ಹೂವಿನ ಹಾರ **ಮಾರ್ಗವಿದ** – ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ಮಾಲೆಸೂ(ವೂ)ಡು** – ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕು **ಮಾರ್ಗಶಿರ** – ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ, ಚಾಂದ್ರಮಾನದ **ಮಾಲ್ಯ** – ಹಾರ; (ಜೈನ) ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ತಿಂಗಳು ನೋಡಿ, 'ದಶಕಲ್ಪಕುಜ' **ಮಾರ್ಗಶ್ರಮ** – ಪ್ರಯಾಣದ ದಣಿವು **ಮಾಲ್ಯಮಹೀಜ** – ಮಾಲ್ಯ ಮಾರ್ಜಡಿ - ಮಾರ್+ಜಡಿ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೊಡಿ **ಮಾಲ್ಯಾಂಗ** – ಮಾಲ್ಯ **ಮಾಜಾ೯ರ(ಲ)** – ಬೆಕ್ಕು **ಮಾವಂತ** – ಮಾವುತ **ಮಾರ್ತಂಡ** – ಸೂರ್ಯ **ಮಾವ(೦)ತಿಗ** – ಮಾವಂತ **ಮಾವಣ್** – ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು **ಮಾರ್ತಲೆ** – ಎದುರಾಳಿ; ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ್ಮ **ಮಾರ್ತಾಗು** – ಮಾರ್+ತಾಗು, ಎದುರಿಸು **ಮಾವುಅ(ರಿ)ಗ** – ಬೇಟೆಗಾರ **ಮಾರ್ತೊಳಗು** – ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆ **ಮಾಷ** – ಉದ್ದು **ಮಾಷಮುಖ** – ನೊಣ **ಮಾರ್ದನಿ** – ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ **ಮಾರ್ದನಿಯ(ವಿ)ಡು** – ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸು **ಮಾಷೀಣ** – ಉದ್ದು ಬಿತ್ತಿರುವ ಹೊಲ **ಮಾರ್ದವ** – ಮೃದುಸ್ವಭಾವ; (ಜೈನ) **ಮಾಷ್ಯ** – ಮಾಷೀಣ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ **ಮಾಷ್ಯಪ್ರಾಂಗಣ** – ಮಾಷೀಣ ಒಂದು, ನೋಟಿ 'ದಶಕುಲಧರ್ಮ' **ಮಾಸದಿಕೆ** – ಮಾಸದಿರುವಿಕೆ **ಮಾರ್ನುಡಿ** – ಉತ್ತರ ನೀಡು; ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ **ಮಾಸರ** – ಅಂದ(ವಾದುದು); ಮಹಾಸ್ವರ **ಮಾರ್ಪಡಿ** – ಸರಿಸಮಾನ **ಮಾಸರಂ** – ಅಂದವಾಗಿ **ಮಾಸರಿಕೆ** – ಚೆಲುವು **ಮಾರ್ಪಡೆ** – ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ **ಮಾರ್ಪೊಡೆ** – ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆ **ಮಾಸವಳ** – ಈಟಿ **ಮಾರ್ಮೊಣರ್** – ಎದುರಾಗಿ ಕಾದು **ಮಾಸಾದಿ** – (ಮಹಾಸಾದಿನ್) ರಾವುತ **ಮಾರ್ಪೊಯ್** – ಮಾರ್ಪೊಡೆ **ಮಾಸಿರಿವಂತ** – ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತ **ಮಾರ್ಮೊಳಮ** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬ **ಮಾಸಿಸು** – ಕಾಂತಿ ಕುಂದುವಂತೆ ಮಾಡು **ಮಾರ್ಮೊಳೆ** – ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸು **ಮಾಸು** – ಕೊಳೆಯಾಗು; ಕೊಳೆ **ಮಾರ್ಬಟ್ಟೆ** – ಬೇರೆ ದಾರಿ **ಮಾಸೋಪವಾಸ** – ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ **ಮಾರ್ಮ** – ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವವನು, ಮಲೆವವನು ಮಾಡುವ ಉಪವಾಸ ವ್ರತ **ಮಾರ್ಮನುಷ್ಯ** – ಬೇರೆಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಮಾಹತ್ತರ** – ಮುಖಂಡ **ಮಾರ್ಮಲೆ** – ಉದ್ದಟತನಾಗಿ ವರ್ತಿಸು; **ಮಾಹಾತ್ಡ್ಯ** – ಹಿರಿಮೆ

ವಿರೋಧಿಸು

ಮಾಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪ – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ **ಮಿಡಿ** – ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹೊಡೆ, ಮೀಟು; ಹೀಚು ನಾಲ್ಕನೆಯದು **ಮಿಡಿವಟ್ಟು** – ಕವಣೆ ಕಲ್ಲು **ಮಾಳ** – ಬಯಲು **ಮಿಡಿವಿಲ್** – ಮಿಡಿಯುವ ಬಿಲ್ಲು, ಕವಣೆ **ಮಾಳಂಗೊಳ್** – ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡು **ಮಿಡುಕಾಡು** – ಕಂಪಿಸು **ಮಾಳಬೆ** – ಮಾರಿ **ಮಿಡುಕಿಸು** – ತಳಮಳಗೊಳ್ಳು **ಮಾಳಜಿಗೆ** – ಒಂದು ಆಯುಧ **ಮಿಡು(೦)ಕು** – ವ್ಯಥೆಪಡು; ಮಿಸುಕಾಡು; ಧಾವಿಸು; **ಮಾಳಗೆ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆ **ಮಿಡುಮಿಡುಕು** – ತುಂಬ ಚಡಪಡಿಸು **ಮಾಳ್ಯುಕಿ** – ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಡದವಳು **ಮಿತವಚನ** – ಮಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವನು **ಮಾಱ೦ಕ** – ಮತ್ತೊಂದು ಯುದ್ಧ; ಎದುರು ಕಾಳಗ; ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧೆ **ಮಿತವಾಕ್ಯ** – ಮಿತವಚನ ಮಾಱಂಬು - ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣ **ಮಿತ್ರ** – ಸೂರ್ಯ; ಗೆಳೆಯ; ರಾಜನ **ಮಾಱಣಿ –** ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯ 'ಸಪ್ತಾಂಗ'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮಾಱೆಗೆ** – ಮಾರಾಟಕ್ಕಿರುವ ಸರಕು **ಮಿತ್ರಕಾರ್ಯ** – ರಾಜನು ಮಿಕ್ಕ ರಾಜರನ್ನು **ಮಾಱು** – ವಿಕ್ರಯಿಸು; ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೋ ಗೆಳೆಯರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಂತ್ರ **ಮಾಹುಗೊಡು** – ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊ; ಒಪ್ಪಿಸು **ಮಿತ್ರಗುಣ** – ಗೆಳೆಯನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಗುಣ **ಮಾಱುಅ** – ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸು **ಮಿತ್ರದ್ರೋಹ** – ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮೋಸ **ಮಿತ್ರದ್ವಿಷ** – ಸೂರ್ಯನ ಶತ್ರು, ರಾಹು **ಮಾಱುವಡೆ** – ಮಾರಾಟಗೊಳ್ಳು **ಮಾಱುವೋಗು** – ಮಾರಾಟಗೊಳ್ಳು; ಮೋಹಗೊಳ್ಳು **ಮಿತ್ರಬಲ** – ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ರಾಜರ ಬಲ **ಮಿತ್ರಭಾವ** – ಗೆಳೆತನ **ಮಾಱಿಸು** – ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಣ ಬಿಡು **ಮಾಱೊಡ್ಡು** – ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯ **ಮಿತ್ರಮಂಡಲ(ಳ)** – ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ; ಸ್ನೇಹಿತರ **ಮಾಱೀಲೆ** – ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬರೆದ ಓಲೆ **ಮಿತ್ರಲಕ್ಷಣ** – ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಗುಣ **ಮಾಱ** – ಮಾಳವ ದೇಶ **ಮಾೞ್ತಿ** – ರೀತಿ **ಮಿತ್ರವಿಯೋಗ** – ಸೂರ್ಯನ ಅಗಲಿಕೆ; ಗೆಳೆಯನ **ಮಿಂಚು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಕಾಂತಿ; ಆಕಾಶದ ತಟಿತ್ ವಿಯೋಗ **ಮಿಂಚುಂಬುಜು** – ಮಿಣುಕು ಹುಳು **ಮಿಥಸ್ಸ್ಪರ್ಧೆ** – ಪರಸ್ಪರ ಪೈಪೋಟಿ **ಮಿಥುನ** – ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಜೋಡಿ **ಮಿಂಚುವಡೆ** – ಹೊಳಪನ್ನು ಹೊಂದು **ಮಿಂಚುವೋಗು** – ಹೊಳೆದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗು **ಮಿಥ್ಯಾಕಂದರ** – ಸುಳ್ಳು ಎಂಬ ಗುಹೆ **ಮಿಂಡ** – ಪರಾಕ್ರಮಿ; ಉಪಪತಿ **ಮಿಥ್ಯಾಚತುಷ್ಟಯ** – ಇದು ಸುಳ್ಳು, ಇದರ **ಮಿಂಡಮಕ್ಕಳ್** – ಶೂರ ತರುಣರು ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನಾನಿರಲಿಲ್ಲ, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನನು ಹುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ **ಮಿಂಡಾಡು** – ಹಾದರ ಮಾಡು **ಮಿಂಡಿ** – ನವಯುವತಿ; ಉಪಪತ್ನಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸುಳ್ಳುಗಳು **ಮಿಂಡು** – ಕಲಿತನ; ಪುಂಡತನ **ಮಿಥ್ಯಾಚರಣ** – ಕಪಟಾಚರಣೆ **ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ** – ತಪ್ಪು ತಳಿವಳಿಕೆ **ಮಿಂಡುವಡೆ** – ಮಿಂಡು+ಪಡೆ, ತುಂಟರ ಗುಂಪು **ಮಿಂಬೊಣರ್** – ಮೀನಿನ ಜೋಡಿ **ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನಿ** – ಅಜ್ಞಾನಿ **ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ** – ಹುಸಿ; (ಜೈನ) ನಿಜವಾದ **ಮಿಗ** – ಕಾಡುಮೃಗ; ಜಿಂಕೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಂಬದಿರುವುದು; **ಮಿಗವಕ್ತೆಗ** – ಚಂದ್ರ **ಮಿಗವಗೆ** – ಜಿಂಕೆಯ ವೈರಿ, ಹುಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ, ಏಕಾಂತ, ವಿನಯ, **ಮಿಗವಱೆ** – ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ ಸಂಶಯ, ಅಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆ **ಮಿಥ್ಯಾದರ್ಶನ** – ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ **ಮಿಗಿಲ್** – ಅತಿಶಯ; ಶ್ರೇಷ್ಡ **ಮಿಗು** – ಹೆಚ್ಚಾಗು, ಅಧಿಕವಾಗು **ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ** – (ಜೈನ) ಅಭವ್ಯನ ದೃಷ್ಟಿ **ಮಿಗೆ** – ಅಧಿಕವಾಗಿ **ಮಿಥ್ಯಾಭಾವನೆ** – ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ, **ಮಿಗದೇರ** – ವಾಯು **ಮಿಥ್ಯಾಭಿಯೋಗ** – ಸುಳ್ಳು ಅಪವಾದ **ಮಿಗಬೇರ** – (ಮೃಗವೈರ) ಹುಲಿ; ವ್ಯಾಫ್ರಾಸುರ **ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿ** – ಒಂದು ಬೌದ್ದ ಪಂಗಡ; **ಮಿಗೆವರ್** – ಅತಿಶಯವಾಗು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನು **ಮಿಥ್ಯಾವಿನಯ** – ಕಪಟ ವಿನಯ **ಮಿಟ್ಟೆ** – ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆ; ಗುಂಡು, ಗೋಲಿ **ಮಿಥ್ಯಾಶಲ್ಯ** – (ಜೈನ) ಪ್ರತಸ್ಥನನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ **ಮಿಟ್ಟಿಗೊಂಡ ಚಿಟ್ಟೆ** – ಮಣ್ಣಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೂರು ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸರಿಯಲ್ಲದ

'ಶಲ್ಯತ್ರಯ' **ಮೀಂಬುೞು** – ಮಿಣುಕು ಹುಳು **ಮಿಥ್ಯೆ** – ಸುಳ್ಳು; ಅಜ್ಞಾನ **ಮೀನ(ನು)ಂಬುೞು** – ಬಕಪಕ್ಸಿ **ಮೀಂಬೊಣರ್** – ಮೀನಿನ ಜೋಡಿ **ಮಿದಿ** – ನಾದು; ತುಳಿ **ಮಿದುಕ್** – ಮಸ್ತಿಷ್ಕ; ಧೀಶಕ್ತಿಯ ಆಧಾರವಾದ **ಮೀಂಬೊಲಸು** – ಮೀನಿನ ಮಾಂಸ **ಮೀಂಬೊಳಪು** – ಮೀನಿನ ಹೊಳಪು ಅವಯವ **ಮಿನಿಮಿನಿಗಣ್** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣು **ಮೀನ್** – ನಕ್ನತ್ರ; ಪ್ರಕಾಶ; ಮೀನು **ಮಿನುಕು** – ಹೊಳಪು; ಪಿಸುಗುಡು **ಮೀನ** – ಮೀನು **ಮಿನುಗು** – ಹೊಳೆ, ಮಿಂಚು **ಮೀನಕೇತನ** – ಮೀನಿನ ಚಹ್ನೆಯ ಧ್ವಜ; ಮನ್ಮಥ **ಮಿಶ್ರ** – ಬೆರೆತ; ನಾಲ್ಕು ಧ್ವನಿಭೇದಗಲಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಮೀನಕೇತು** – ಮೀನಕೇತನ **ಮೀನನೇತ್ರೆ** – ಮೀನಿನಾಕಾರದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು ಮಿಕ್ಕ ಮೂರು: ಖಾವುಳ, ಬೊಂಬುಳ, ತ್ರಿಶ್ರ **ಮಿಷ** – ನೆವ **ಮೀನಲೋಚನೆ** – ಮೀನನೇತ್ರೆ **ಮಿಸಿಸು (ಮೀಯಿಸು)** – ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು **ಮೀನಾಂಕ** – ಮನ್ಮಥ **ಮಿಸುಕು(ಗು)** – ಅಲುಗಾಡು; ಚಲಿಸು; ಪ್ರತಿಭಟಿಸು; **ಮೀನಾಲೋಕ** – ಮೀನಿನಾಕಾರದ ಕಣ್ಣು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರು **ಮೀಯಿಸು** – ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು; ತೋಯಿಸು **ಮಿಸುಗು** – ಹೊಳೆ; ಕಂಗೊಳಿಸು **ಮೀಲನ** – ಮುಚ್ಚುವುದು **ಮೀಸಲ್ಲಂಪು** – ಯಾರೂ ಮೂಸದ ಕಂಪು **ಮಿಸುನಿ** – ಚಿನ್ನ **ಮೀಸಲ್ವಾಯ್** – (ಚುಂಬನಕ್ಕೆ) ಮುಡಿಪಾಗಿರುವ **ಮಿಸುನಿಯ ಚಿನ್ನ** – ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರ **ಮಿಸುಪು** – ಹೊಳಪು; ಮನೋಹರತೆ **ಮಿಸುಪೇಱು** – ಹೊಳಪು ಹೆಚ್ಚು **ಮೀಸಲ್ವಾಯ್ದೆಱ³** – (ಚುಂಬನಕ್ಕೆ) ಮುಡಿಪಾಗಿರುವ **ಮಿಹಿರ** – ಸೂರ್ಯ ಮಿಹಿರಾಧ್ವ – ಸೂರ್ಯನ ದಾರಿ, ಆಕಾಶ **ಮೀಸಲ್ವಾಸಿಗ** – ಮುಡಿಪಾದ ಹೂದಂಡೆ **ಮಿ ಆ (ಣಿ)** – ಹಗ್ಗ; ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ **ಮೀಸೆವೊಱು** – ಮೀಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರು **ಮಿಆಂದ** – ದುಂಬಿ **ಮೀಹ** – ಸ್ಫಾನ **ಮಿಆಮಿಆಗಣ್** – ಪಿಳಿಪಿಳಿಸುವ ಕಣ್ಣು **ಮೀಱು** – ಉಲ್ಲಂಘನೆ; ದಾಟು; ಮಿಗಿಲಾಗು **ಮಿಆಮಿಆನೇತ್ರ** – ಮಿಳಿಮಿಳಿಗಣ್ **ಮುಂಗಾರ್** – ಮಳೆಗಾಲದ ಆರಂಭ **ಮಿಆಯಿಕ್ಕು** – ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟು **ಮುಂಗಾಲ್** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮುಂದಿನ ಕಾಲು **ಮಿಆರ್** – ಚಲಿಸು; ಹೊರಳಾಡು; ನಿಮಿರು; **ಮುಂಗುಡಿ** – ಮುಂದಿನ ಭಾಗ; ಮುಂಭಾಗದ ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು; ಕಂಗೊಳಿಸು ಚಿಗುರು; ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಧ್ವಜ **ಮಿಆಮಿಆರ್** – ಅಲುಗಾಡು; ಹೊಯ್ದಾಡು; **ಮುಂಗುರಿ** – ಮುಂಗುಸಿ **ಮುಂಗೂಳೆಯ** – ಮುಂಭಾಗದ (ವಲಸೆ) ಗುಂಪು ಹಾರಾಡು **ಮಿಆ್ಡಳಸು** – ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸು **ಮುಂಗೆಯ್** – ಕೈಯ ಮುಂಭಾಗ; ಮಣಿಕಟ್ಟು **ಮುಂಗೊರಲ್** – ಕೊರಳಿನ ಮುಂಭಾಗ **ಮಿಆ್ಜಸು** – ಚಲಿಸು; ಅಲುಗಾಡಿಸು; ನಿಮಿರಿಸು; ಆವರಿಸು; ಕಂಗೊಳಿಸು **ಮುಂಗೋಳ್** – ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ **ಮಿಕ್ಟೆಗಾಲ್** – ಸಣಕಲು ಕಾಲು ಮುಂಚು - ಮುಂದುವರಿ; ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗು; **ಮಿಱಪಿಗ** – ಶೋಕಿ ಮಾಡುವವನು ಮೇಲುಗೈಯಾಗು **ಮಿಱುಗು** – ಥಳಥಳಿಸು; ಕಂಗೊಳಿಸು **ಮುಂಜಕೇಶಿ** – ವಿಷ್ಣು **ಮುಂಜಮೇಖಲೆ** – ನೊದೆಹುಲ್ಲಿನ ಉಡಿದಾರ **ಮಿಱುಪು** – ಕಾಂತಿ **ಮುಂಜಿ** – (ಮೌಂಜಿ) ನೊದೆಹುಲ್ಲಿನ ಉಡಿದಾರ; **ಮಿೞ್ತು** – (ಮೃತ್ಯು) ಸಾವು **ಮಿಜ್ತುಗರೆ** – ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊ ಉಪನಯನ **ಮಿಜ್ತುಗೊಡ್ಡ** – ಸಾವಿನ ಹೆದರಿಕೆಯ ಮಾತು **ಮುಂಜಿಗಟ್ಟು** – ಹುಲ್ಲಿನ ಉಡಿದಾರ ಕಟ್ಟು; **ಮೀ** – ಸ್ನಾನಮಾಡು ಉಪನಯನ ಮಾಡು **ಮೀಂಗುಡಿ** – ಮೀನಿನ ಚಿಹ್ನೆಯುಳ್ಳ ಬಾವುಟ **ಮುಂಜಿಬಂಧನಕ್ರಿಯೆ** – ಉಪನಯನ **ಮೀಂಗುಅ(ಗ)** – ಬೆಸ್ಕ; ಬಕಪಕ್ಸಿ **ಮುಂಜೂರ್** – ಸೂರಿನ ಮುಂಭಾಗ **ಮೀಂಗುಅಗವಕ್ಕಿ** – ಬಕಪಕ್ಷಿ **ಮುಂಡಾ(ಡಿ)ಡು** – ಮುದ್ದಾಡು; ನೇವರಿಸು **ಮೀಂಟು** – ಕಿತ್ತು ಹಾಕು; ಅತಿಶಯ **ಮುಂಡಿಗೆ** – ಮರದ ಗೂಟ; ಸವಾಲು **ಮೀಂಟೆ** – ಮಣ್ಣ ಹೆಂಟೆ **ಮುಂಡುವೋಗು** – ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗು

ಮೀಂಬುಲಗ – ಮೀನು ತಿನ್ನುವ ಹಕ್ಕಿ, ಮೀಂಚುಳ್ಳಿ

ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು, ನೋಡಿ,

ಮುಂತಱೆಮ – ಪೂರ್ವಸೂಚನೆ ನೀಡು **ಮುಕುಆೀಕೃತ** – ಮುಚ್ಚಿಕೊಮಡ **ಮುಂತಾ(ದಾ)ಗು** – ಎದುರುಗಡೆ ಬಾ; ಮುಂದೆ **ಮುಕ್ತಡಿ** – ಮೂರು ಭಾಗ ಸಂಭವಿಸು ಮುಕ್ತು – ಗಬಗಬ ತಿನ್ನು; ನಾಶಮಾಡು **ಮುಂತು(ದು)** – ಮುಂಭಾಗ **ಮುಕ್ತುಡಿತೆ** – ಮೂರು ಕುಡಿತೆ **ಮುಂತ(ದ)ಣ್** – ಮುಂದೆ **ಮುಕ್ಕುಪ್ಪೆ** – ಮೂರು ಕುಪ್ಪೆ, ರಾಶಿ **ಮುಂತ(ದ)ಣ** – ಮುಂದುಗಡೆಯಿರುವ **ಮುಕ್ಕುವೋಗು** – ಮುರಿದು ಹೋಗು; ಊನವಾಗು **ಮುಂತು(ದು)** – ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ; ಮುಂಚೆ **ಮುಕ್ಕುಳ್** – ಬಾಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ದ್ರವ **ಮುಂತೆ(ದೆ)** – ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ; ಮುಂಚಿತವಾಗಿ **ಮುಕ್ಕುಳಸು** – ಬಾಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಉಗುಳು; **ಮುಂದಲೆ** – ತಲೆಯ ಮುಂಭಾಗ; ಮುಂಗೂದಲು ಗುಟುಕು ಕೊಡು **ಮುಂದಱೆ** – ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿ **ಮುಕ್ತುಱು** – ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕು **ಮುಂದಿಕ್ಕು** – ಮುಂದುಗಡೆ ಇರಿಸು **ಮುಕ್ಕೊಡೆ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಲಾಂಚನದ ಮುಂದಿ(ತಿ))ಡು – ಮುಂದುವರಿ; ನಿವೇದಿಸು; ಮೂರು ಕೊಡೆಗಳ ಸಾಲು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲು **ಮುಕ್ತ** – ಬಿಟ್ಟ, ಎಸೆದ **ಮುದಿ(ತಿ)ರ್** – ಎದುರಿನಲ್ಲಿರು; ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರು **ಮುಕ್ಕಕ** – ಮುತ್ತು; ಮುತ್ತುಗ **ಮುಂದುಗಾಣ್** – ದೂರಾಲೋಚಿಸು; ದಿಕ್ಕು ತೋಚು **ಮುಕ್ತಕೇಶಿ** – ಕೂದಲು ಬಿರಿ ಹುಯ್ದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಮುಕ್ತಬಾಣ** – ಬಾಣ ಎಂದರೆ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು **ಮುಂದುಗೆಯ್** – ಮುಂದೆ ಮಾಡು; ತೊರೆದವನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಸು **ಮುಂದುವರಿ** – ಮುಂದೆ ಹೋಗು; **ಮುಕ್ತಾತ್ಮ –** ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿರುವ; ಮುಂಚಿತವಾಗಿರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ಕನಾದ **ಮುಂದುಱುವರಿ** – ಮುಂದೆ ಸಾಗು **ಮುಕ್ತಾಫಲ(ಳ)** – ಮುತ್ತು **ಮುಂದುಱುವಾಯ್ತರ್** – ಮುಂದುವರಿದು ಬಾ **ಮುಕ್ತಾಭರಣ** – ಆಭರಣ ಕಳಚಿದ; ಮುತ್ತಿನ **ಮುಂಪೇೞ್** – ಮೊದಲೇ ಹೇಳು ಒಡವೆ **ಮುಂಬಗಲ್** – ಬೆಳಿಗ್ಗೆ **ಮುಕ್ತಾಮಾಳಕೆ** – ಮುತ್ತಿನ ಸರ **ಮುಂಬಗೆ** – ಮೊದಲೇ ಆಲೋಚಿಸು **ಮುಕ್ತಾ(ವ)ಅ(೪)** – ಮುತ್ತಿ ಸರ ಮುಂಬಟ್ಟೆ – ಮುಂದಿನ ಹಾದಿ **ಮುಕ್ತಾವಳತಪ** – ಮುಕ್ಕಾವಳಿ ಎಂಬ ಪ್ರತ **ಮುಕ್ತಾಸಾರ** – ಶ್ರೆಷ್ಠ ಮುತ್ತು **ಮುಂಬದ** – ಸುರತದ್ರವ **ಮುಕ್ತಿ** – ಬಿಡುಗಡೆ; ಮೋಕ್ಸ್ಟ **ಮುಂಬನಿ** – ಮೊದಲ ಹನಿ, ಮೊದಲ ಮಳೆ **ಮುಂಬಯಣ** – ಮುಂಚಿತವಾದ ಪ್ರಯಾಣ **ಮುಕ್ತಿಪದ** – ಮೋಕ್ಸ **ಮುಂಬರ್ –** ಮೊದಲು ಬಾ; ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಾ **ಮುಕ್ತಿಸ್ಥಾನ** – ಮುಕ್ಕಿಪದ **ಮುಕ್ತಿಹೇತು** – ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ **ಮುಂಬರಿ** – ಮುಂದುವರಿ; ವ್ಯಾಪಿಸು **ಮುಂಬರೆಯ** – ಹೊಸ ಯೌವನ **ಮುಕ್ಕೋಷ್ಠ** – ತೆರೆದ ತುಟಿ **ಮುಂಬಲ** – ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಭಾಗ, ಮುಂಚೂಣಿ **ಮುಖ** – ಬಾಯಿ; ಆರಂಭ **ಮುಂಬಾಯ್** – ಮುನ್+ಪಾಯ್, ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗು **ಮುಖಪ್ರಕ್ಷಾಳನ** – ಮುಖ ತೊಳೆಯುವುದು **ಮುಖಪ್ರಸಾದನ** – ಮುಖದ ಅಲಂಕಾರ **ಮುಂಜಿಡು** – ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿಡು, ಮುಂದೆ ಸರಿಸು ಮುಂಬು - ಮೊದಲು, ಆರಂಭ; ಮುನ್ಸೂಚನೆ **ಮುಖಮಂಡನಕ್ರೀಡೆ** – ತಾಂಬೂಲ ಅಗಿಯುವುದು **ಮುಂಬುಗಳೆ** – ಮುಂಬು+ಕಳೆ, ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು **ಮುಖಮುದ್ರೆ** – ಮುಖಭಾವ ಮುಖರ – ಸದ್ದುಮಾಡು; ಮಾತಾಡು; ಅಣಕಿಸು ಅಲಕ್ಷಿಸು **ಮುಂಬುಗೊಳ್** – ಮುಂಬು+ಕೊಳ್, ಮುಂದೆ **ಮುಖರತ** – ಚುಂಬನ **ಮುಖರತೆ** – ನಿಂದೆ; ಗದ್ದಲ **ಮುಖರಾಗ** – ಮುಖಕಾಂತಿ **ಮುಕುಂದ** – ಕೃಷ್ಣ; ಮದ್ಗಳೆ **ಮುಕುರ** – ಕನ್ನಡಿ **ಮುಖರಿತ** – ಸದ್ದಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಮುಕುಲ(ಳ)** – ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗಿದ **ಮುಬರೋಮ** – ಮೀಸೆ ಮುಕುಲ(೪)ತ – ಮೊಗ್ಗಾಗಿರುವ; ಮುಗಿದಿರುವ **ಮುಖವಿಕ್ಷೇಪಣ** – ಮುಖದ ಚಲನೆ ಮುಕು(೪)ತಕರ – ಮುಗಿದ ಹಸ್ತ **ಮುಖಶ್ರೀ** – ಮುಖದ ಚೆಲುವು **ಮುಕುಲ(೪)ತಾಂಜಲ** – ಮುಕು(೪)ತಕರ **ಮುಖ್ಯತ್ವ** – ಮುಖ್ಯತೆ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ **ಮುಕುಳತಾಕ್ಷ** – ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳವನು **ಮುಗಿ** – ಮುಚ್ಚಿಕೊ; ಹೂವು ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು; ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ **ಮುಕುಳಸು** – ಮೊಗ್ಗಾಗು; ಮುಚ್ಚಿಕೊ

ಮುಗಿಯಸು – ಹೂದಳಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ **ಮುಟ್ಟಾಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ಅಸಹಾಯಕನನ್ನಾಗಿಸು; ದಿಗ್ಬ್ರಮೆಗೊಳಿಸು ಮಾಡು; ಕೈಜೋಡಿಸು **ಮುಗಿಲ್** – ಮೋಡ; ಆಕಾಶ **ಮುಟ್ಟಪಡ** – ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲದ್ದು **ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟು** – ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆ; ಏಲಿಗೆ **ಮುಟ್ಟೈಸು** – ನಿಲ್ಲಿಸು, ನಿರ್ಬಂಧಿಸು **ಮುಡಿ** – ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ; ತಲೆಗೂದಲ ಗಂಟು; **ಮುಗಿಲ ದನಿ** – ಗುಡುಗು ಇಲ್ಲವಾಗು; ತಲೆ ಮುಗಿಲುದ್ದ - ಆಗಸದೆತ್ಕರ; ತುಂಬ ಎತ್ಕರ **ಮುಡಿಜಡು** – ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕಟ್ಟದೆ ಬಿಡು **ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆ** – ಆಗಸದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾದ ಅಟ್ಟಳೆ **ಮುಡಿಗಟ್ಟು** – ತಲೆಯ ವಸ್ತ್ರ **ಮುಗಿಲೂಱು** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೇರು **ಮುಡಿಗವಿ** – ಕಿರೀಟವಿಡು **ಮುಡಿಗೆಯಿಕ್ಕು** – ಸವಾಲು ಒಡ್ಡು **ಮುಗಿಲ್ದಡವು** – ಈಚಲ ಮರ **ಮುಡಿ(ಡು)ಮ** – ವ್ರತದ ಮೂಲಕ ಮರಣಿಸು; **ಮುಗಿಲ್ದನಿ** – ಗುಡುಗು **ಮುಗಿಲ್ದುಱುಗು** – ಮೋಡ ಆವರಿಸು ಮೀಸಲು **ಮುಗಿಲ್ಡುಱೆ** – ಮೋಡದ ತುಂಡು **ಮುಡಿಯಿಕ್ಕು** – ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸು **ಮುಗಿಲ್ವಟ್ಟೆ** – ಮೋಡದ ದಾರಿ, ಆಕಾಶ **ಮುಡಿವೂ** – ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೂ **ಮುಗಿಲ್ವನಿ** – ಮಳೆಹನಿ **ಮುಡಿವೊಱೆ** – ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತಲೆಗೂದಲು **ಮುಗಿಲ್ವೊ(ಲ್ಪೊ)ರೆ** – ಮೋಡದ ತೆರೆ, ಪದರು **ಮುಡು(ದು)ಕು** – ಆಲಂಗಿಸು **ಮುಡುಪು** – ಹೆಗಲು **ಮುಗುಳ್** – ಮೊಗ್ಗು; ಮೂಡು; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊ **ಮುಗುಳಲರ್** – ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಹೂ **ಮುತ್ತ** – ಮುದುಕ **ಮುಗುಳಸು** – ಮೊಗ್ಗಿ ಬಿಡು **ಮುತ್ತಂಚೆ** – ಮುದಿ ಹಂಸ **ಮುಗುಳೇಱು** – ಮೊಗ್ಗು ಬಿಡು **ಮುತ್ತಂದೆ** – ಅಜ್ಜನ ಅಥವಾ ಅಜ್ಜಿಯ ತಂದೆ **ಮುಗುಕ್ಗಣೆ** – ಮೊಗ್ಗಿನ ಬಾಣ **ಮುತ್ತಬ್ಬೆ** – ಮುತ್ತಜ್ಜಿ **ಮುತ್ತರ್** – ಮುದುಕರು; ಪೂರ್ವಿಕರು **ಮುಗುಳ್ಗಾಯ್** – ಕಸಗಟ್ಟೆ ಕಾಯಿ **ಮುಗುಳ್ಳು** – ಸಂಕುಚಿಸು **ಮುತ್ತಾಣ್ಯ** – ಮುದುಕ ಗಂಡ **ಮುಗುಳ್ನಗೆ** – ನಸುನಗೆ **ಮುತ್ತು** – ಆವರಿಸು; ದಾಳಿಮಾಡು; ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ **ಮುಗುಳ್ನನೆ** – ಅರಳುವ ಮೊಗ್ಗು ಒಂದು; ಆನೆಯ ಗಂಡಸ್ಥಳದ ರತ್ನ; **ಮುಗುಕ್ಷದ** – ಮೊಗ್ಗಿನ ಹದ ಚುಂಬನ **ಮುತ್ತಿಕೊಳ್** – ಆವರಿಸು; ದಾಳಿ ಮಾಡು **ಮುಗುಳ್ಳರಿಗೆ** – ಮೊಗ್ಗಿನ ಹಾರ **ಮುಗ್ಗು** – ಬಾಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಮುಗ್ಗರಿಸು ಮುದ - ಸಂತೋಷ **ಮುದಶ್ರು** – ಆನಂದಬಾಷ್ಟ **ಮುಗ್ಗ** – ಮೋಹಕ **ಮುಗ್ದಾಲಾ(ಕಾ)ಪ** – ಕಪಟರಹಿತ ಮಾತು **ಮುದಿತ** – ಸಂತಸಗೊಂಡ **ಮುಗ್ಗೆ** – ಕಪಟರಹಿತೆ **ಮುದಿಪಾಱೆ** – ಮುದಿ ಸೂಳೆ **ಮುಚುಕುಂದ** – ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯ ಹೆಸರು; **ಮುದಿರ್ –** ಸೊರಗು ಸದಾಮಷ್ಪ **ಮುದು** – ಮುಪ್ಪಾಗು ಮುಚ್ಚು – ಹೊದೆಸು; ಅಡಗಿಸು; ಕದ ಹಾಕು **ಮುದುಗಣ್** – ಪಟುತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕಣ್ಣು **ಮುದುಗ(ಣ್ಣ)ಂಗಳ್** – ಮುದುಕರು **ಮಮುಚ್ಚುಮಱ³** – ರಹಸ್ಯ **ಮುದುಗಣ್ತನ** – ಮುದಿತನ **ಮುಚ್ಚುಳಕ್ಕು** – ಮುಚ್ಚಳ ಹಾಕು **ಮುದುಗಲ್ಲೆ** – ಮುದುಕಿ **ಮುಚ್ಚುಱು** – ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗು ಮುಜ್ಜೆ – (ಮೂರ್ಛೆ) ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪುವುದು **ಮುದುಗುದುರೆ** – ಮುದಿಯಾದ ಕುದುರೆ **ಮುಚ್ಚೆದಿ೪** – ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾಗು **ಮುದುಡು** – ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳು **ಮುಚ್ಚೆವೋಗು** – ಮೂರ್ಛೆಗೊಳ್ಳು **ಮುದುದೊವಲ್** – ಹಳೆಯ ತೊಗಲು **ಮುಜ್ಲಟ್ಲ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ವರಸೆ **ಮುದುಪ** – ಮುದುಕ **ಮುದುಪಾರ್ವ** – ಮುದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ಮುಟ್ಟ** – (ಮುಷ್ಟಿ) ಹಿಡಿ **ಮುಟ್ಟಿಗೆ** – (ಮುಷ್ಟಿಕಾ) ಇಕ್ಕುಳ **ಮುದುವೇಡ** – ಮುದುಕ ಬೇಡ **ಮುದುವೊೞಲ್** – ಮುಧೋಳ ಎಂಬ ಊರು **ಮುಟ್ಟು** – ಸ್ಪರ್ಶಿಸು; ತಲುಪು; ಕಚ್ಚು; ಉಪಕರಣ; **ಮುದ್ದ –** ಹೆಸರುಕಾಳು **ಮುಟ್ಟಾಗಿಡಿಸು** – ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಮಾಡು **ಮುದ್ದಚ್ಛವಿ** – ಹೆಸರುಕಾಳಿನ ಬಣ್ಣ, ಹಸಿರು **ಮುದ್ದರ** – ಒಂದು ಆಯುಧ

ಮುದ್ದಂಚೆ – ಮುದ್ದಾದ ಹಂಸ **ಮುಮ್ಮುರಿಗಾಯ್** – ಕಾದ ಮರಳಿನಂತೆ ತುಂಬ ಮುದ್ದಾಟ – ಮುದ್ದಿಸುವಿಕೆ ಬಿಸಿಯಾಗು **ಮುಮ್ಮುರಿಗೊಳ್** – ಮುಮ್ಮುರಿಗಾಯ್ **ಮುದ್ದಾಡು** – ಮುದ್ದಿಸು ಮುಯ್ – ಉಡುಗೊರೆ; ಪ್ರತೀಕಾರ **ಮುದ್ದಿಕೆ(ಗೆ)** – (ಮೃದ್ವೀಕಾ) ದ್ರಾಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಯ್ಯ(ಯ್ಲ)ಂ ನೋಡಿ – ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅರಿತುಕೊ; **ಮುದ್ದು** – ಪ್ರೀತಿ; ಸೊಗಸು; ಪ್ರೀತಿಯ ವಸ್ತು **ಮುದ್ದುಗೆಯ್ತ** – ಸರಸ ಗರ್ವಿಸು; ಭುಜ ತಟ್ಟಿಕೊ; ಹರ್ಷಪಡು ಮುದ್ದುನುಡಿ – ಸರಸದ ಮಾತು; ಸವಿನುಡಿ **ಮುಯ್ಪ(ಯ್ವ)ಂ ನೋಡಿಸು** – ಹೆಮ್ಮೆಪಡಿಸು **ಮುದ್ದುಮೊಗ** – ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ **ಮುಯ್ಯಡಿ** – ಮೂರು ಅಡಿ **ಮುದ್ದುವಡೆ** – ಚೆಲುವಾಗು **ಮುಯ್ಯಾನ್** – ಗರ್ವಿಸು; ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡು; **ಮುದ್ದುವೀಱು** – ಚೆಲುವನ್ನು ಬೀರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸು **ಮುದ್ರಾಂಕಿತ** – ಗುರುತುಳ್ಳದ್ದು **ಮುಯ್ಯೀರಡಿ** – ಮೂರೆರಡು ಅಂದರೆ ಆರು **ಮುದ್ರಿತ** – ಮೇರೆಯಾಗುಳ್ಳ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳದ್ದು, ದುಂಬಿ **ಮುದ್ರಿಸು** – ಮುಚ್ಕು; ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡು; **ಮುಯ್ಯೇೞ್** – ಮೂರು ಬಾರಿ ಏಳಬೇಳು ಆವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ಮೂರಲ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು **ಮುಯ್ವು(ಯ್ಪು)** – ಹೆಗಲು, ಭುಜ **ಮುದ್ರೆ** – ಮೊಹರು **ಮುಧಾ** – ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ **ಮುಯ್ವು** – ಮುಯ್ಯಿ, ಪ್ರತಿನಿರ್ಯಾತ **ಮುನ್** – ಮುಂಚಿನ; ಮುಂಚೆ; ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ **ಮುಯ್ವೆನೆ** – ಭುಜದ ತುದಿ **ಮುನ್ನ(o)** – ಮುಂಚೆ; ಮೊದಲು; ಹಿಂದೆ **ಮುರಜ** – ಮದ್ದಳೆ **ಮುರಜಕೇತನ** – ಮೃದಂಗದ ಚಿಹ್ನೆಯುಳ್ಳ ಬಾವುಟ ಮುನಿ – ಕೋಪಿಸಿಕೊ; ತಪಸ್ವಿ; ಸವಣ; ಸಿದ್ಧ **ಮುನಿನಿವೇದಕ** – ತಾಪಸಿಯ ಬರವನ್ನು ಮುರಜಬಂಧ(ಕ) – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿತ್ರಕವಿತ್ವ; ತಿಳಿಸುವವನು ಮೃದಂಗದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ **ಮುನಿಪ** – ತಾಪಸ ಮುಖ್ಯ ಬರೆಯುವುದು ಮುರಿ - ಬಾಗು; ಹೊರಳು; ಹೊಸೆ; ಹಿಂದಿರುಗು **ಮುನಿಯ** – ಭಾರಧ್ವಾಜ ಪಕ್ಷಿ ಮುನಿಯಿಸು – ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಮುರಿಗೇಶ** – ಮುರಿ+ಕೇಶ, ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಮುನಿಸಂ ಮಾಡು – ಕೋಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು **ಮುರಿಮ** – ಬಗ್ಗಿಸು; ಹಿಂಜರಿತ ಮುರುಂಟು - ಮುರುಟಿಹೋಗು; ಡೊಂಕಾಗು; **ಮುನಿಸು** – ಸಿಟ್ಟು; ವೈರ **ಮುನಿಸುವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ ಉರಿಯಿಸು; ಬಾಡಿಹೋಗು **ಮುರುಡ** – ಒರಟ **ಮುನೀಂಧ್ರ** – ಮುನಿಪ ಮುರುಡು – ಡೊಂಕಾಗು; ಬಿದಿರ ಹಿಂಡಲು **ಮುನ್ನಡಿ** – ಅಡಿಯ ಮುಂಭಾಗ **ಮುರುವು** – ದನಗಳಿಗಿಡುವ ಮುಸುರೆ **ಮುನ್ನೀರ್** – ಸಮುದ್ರ **ಮುನ್ನೀರ್ಗಂದ** – ಮುನ್ನೀರ್+ಕಂದ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ **ಮುಷ್ಟಿ** – ಹಿಡಿ; (ಅಸ್ತ್ರದ) ಮಂತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ಕ್ರಮ **ಮುಷ್ಟಿಗ್ರಾಹ್ಯ** – ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಬಹುದಾದ ಜನಿಸಿದವನು, ಚಂದ್ರ **ಮುನ್ಸುಟಿವು** – ಮುಂದಿನ ಬದುಕು **ಮುಷ್ಟಿಘಾತ** – ಮುಷ್ಟ್ರಿಯ ಹೊಡೆತ **ಮುನ್ಸೇಸಱ್** – ಸೂರ್ಯ ಉದಯಿಸುವ ಮುಂಚಿನ **ಮುಸಲ** – ಒನಕೆ; ಒಂದು ಆಯುಧ; ಗದೆ **ಮುಸಲಪಾಣಿ** – ಬಲರಾಮ ಕಾಲ, ಅರುಣೋದಯ **ಮುಸಲಾಯುಧ –** ಗದೆ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ **ಮುಪ್ಪು** – ವೃದ್ದಾಪ್ಯ ಮುಪ್ಪುರಿ – ಮೂರು ಎಳೆಗಳು; ಮೂರರ ಕೂಟ **ಮುಸು** – ಕಪ್ಪುಮುಖದ ಕೋತಿ, ಗೋಲಾಂಗೂಲ ಮುಸು(೦)ಕು - ಹೊದೆಸು; ಆವರಿಸು; ವ್ಯಾಪಿಸು; **ಮುಪ್ಪುರಿಗೂಡು** – ಒಗ್ಗೂಡಿಸು **ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಳ್** – ಹೊಸೆ, ಒಂದಾಗು ಹೊದಿಕೆ; ಪರದೆ **ಮುಮುಕ್ಷು** – ಮೋಕ್ಸಾಪೇಕ್ಸ್ನಿ ಮುಸುಂಡಿ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ ಮುಸುಂಬು - ಮುಸುಡು, ಮೂತಿ **ಮುಮುಕ್ಷುವೃತ್ತಿ** – ತಾಪಸ ಕ್ರಮ **ಮುಮೂರ್ಷ** – ಸಾಯಲಿಚ್ಛಿಸುವವನು; **ಮುಸುಮೊಗ** – ಕೋತಿಯ ಮುಖ, ವಿಕಾರ ಮುಖ ಸಾಯಲಿರುವವನು ಮುಸುಱು – ಮುಸುಕು; ಆವರಿಸು; ಗುಂಪಾಗು **ಮುಮ್ಯಜೆ** – ಮಣ್ಮಜಿ, ಭಯಂಕರ ಸಾವು ಮುಹ(ಹು)ಡ – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು **ಮುಮ್ಮಳಸು** – ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹುಗ್ಗು **ಮುಹುಃ** – ಪುನಃ **ಮುಮ್ಮುರಿ** – ಕಾದ ಮರಳು **ಮುಹುರ್ಮುಹು** – ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ

ಮುಹೂರ್ತ – ಶುಭಗಳಿಗೆ; ಎರಡು ಗಳಿಗೆಯ **ಮೂಡಣಂ** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನವನು **ಮೂಡಮೊಗ** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು ಅವಧಿ **ಮುಳ್** – ಕಂಟಕ **ಮೂಡಿ** – ಉದಯ **ಮುಳ** – ಕೋಪಗೊಳ್ಳು **ಮೂಡಿಗೆ** – ಬತ್ತಳಿಕೆ **ಮುಳಕೆಯ್** – ಮುಳಿ **ಮೂಡಿ ಮುಱು(೦)ಗಾಡು** – ಮಗ್ನವಾಗು **ಮುಆದರ್ –** ಶತ್ರುಗಳು **ಮೂಡಿ ಮುೞ್ಕಾಡು** – ಮಗ್ನವಾಗು **ಮುಳಯಿಸು** – ಕೋಪಗೊಳಿಸು **ಮೂಡು** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ; ಹುಟ್ಟು; ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು **ಮುಳಸು** – ಕೋಪ **ಮೂಡೆ** – ಮೂಟೆ, ದಿಂಬು **ಮುಳ್ಗಡು** – ಮುಳೂಗಿಡ **ಮೂಢತ್ರಯ** – (ಜೈನ) ಲೋಕಮೂಢ, **ಮುಳ್ಳು** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ದೇವತಾಮೂಢ, ಪಾಷಂಡಿ ಎಂಬ ಮೂಢಭಾವನೆಗಳು **ಮುಳ್ಪೊಗು** – ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚು **ಮುಕ್ಯರ** – ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುವ ಮರ **ಮೂದಲಸು** – ಹೀಯಾಳಿಸು **ಮುಟ್ಮೊನೆ** – ಮುಳ್ಳಿನ ತುದಿ **ಮೂದಲೆ** – ಮೂರು ತಲೆ; ಮೂದಲಿಕೆ **ಮುಕ್ಷಟ್ಟೆ** – ಮುಳ್ಳಿನ ದಾರಿ **ಮೂದಲ್**ಯೆ – ಮೂದಲೆ ಮುಱೆ – ಕತ್ತರಿಸು; ತುಂಡಾಗು; ತುಂಡು **ಮೂದಿರಿಕ** – ಮುರು ಕಡೆ ತಿರುಗುವಂತಹುದು **ಮುಱೆಗಣ್** – ಗಿಡದ ಗೆಣ್ಣು **ಮೂದೇವರ್** – ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು **ಮುಱೆವು** – ಸಂಕೋಚ ಮಹೇಶ್ವರ **ಮೂಮೆ** – ಮೂರು ಬಾರಿ **ಮುಱುಕ** – ಒಯ್ಯಾರ **ಮುಱು೦ಕಾ(ಗಾ)ಡಿಸು** – ಮುಳುಗಿಸು; **ಮೂರಿ** – ಮೂತಿ, ಬಾಯಿ ತನ್ಮಯಗೊಳಿಸು **ಮೂರಿಗೊಳ್** – ಮೂತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊ **ಮುಱುಕು(ಕ)** – ಬದಲಾವಣೆ; ವಕ್ರತೆ; ಸೆಟೆಯುವಿಕೆ; **ಮೂರಿ(ವಿ)ಡು** – ಬಿರಿ, ಬಾಯಿಬಿಡು ಮುಖ ವಿಕಾರಮಾಡು **ಮೂರ್ಖವೃತ್ತಿ** – ಮೂರ್ಖತನ **ಮುೞು(೦)ಗು(ಕು)** – ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಅಡಗು; ಸ್ನಾನ **ಮೂರ್ಛನ** – ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪುವುದು ಮಾಡು ತಲ್ಲೀನಗೊಳ್ಳು **ಮೂರ್ಱನು** – ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗು **ಮೂರ್ಛೆ** – ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದ ಸ್ಥಿತಿ **ಮುೞ್ತ** – ಮುಳುಗು **ಮೂರ್ಛೆದಿ೪** – ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು **ಮುಱ್ದು** – ಬೀಳು; ನಮಸ್ಕರಿಸು **ಮುಱ್ತುಗ** – ಮುತ್ತುಗ, ಪಲಾಶ **ಮೂರ್ತಿಗೊಳ್** – ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದು **ಮೂಂಕಿ(ಗಿ)ಱೆ** – ಹೀಯಾಳಿಸು; ವಾಸನೆ ನೋಡಿ **ಮೂರ್ತಿಬಲ** – ದೇಹದ ಶಕ್ತಿ **ಮೂಕ(ಗ)** – ಮಾತು ಬಾರದವನು **ಮೂರ್ತಿಮತಿ** – ಆಕಾರವನ್ನು ತಲೆದ **ಮೂಕತೆ** – ಮೂಕವಾಗಿರುವಿಕೆ **ಮೂರ್ಧ** – ತಲೆ, ನೆತ್ತಿ **ಮೂಕೀಭಾವ** – ಮೂಕತೆ **ಮುರ್ಧಾಭಷಿಕ್ತ** – ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ **ಮೂಕೆ** – ಮೂಗಿಯಾದವಳು ಅಭಿಷೇಕಗೊಂಡ ರಾಜ **ಮೂಕೊಱಿಯ** – ಮೂಗು ಊನವಾದವನು **ಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಕ** – ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ **ಮೂಗಯ್** – ಮೂರು ಕೈ (ಮೊಳ) ಅಳತೆ **ಮೂರ್ಧ್ವಿಫ್ರಾಣ** – ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆತ್ಕಿಯನ್ನು **ಮೂಗರಿ**– ಮೂಗು ಕತ್ತರಿಸು ಮೂಸುವುದು (ಮುಖದಿಂದ ಅಪ್ಪುವುದು) **ಮೂಗೞ್ತಿ(ಕ್ತೆ)** – ಮೂಕ ರೋದನ **ಮೂಲ** – ಬೇರು; ಕಾರಣ **ಮೂಗೞ್ಶಿ** – ಮೂಗೞ್ಕ್(ಕ್ಕೆ) **ಮೂಲಂಬರಂ** – ಬೇರಿನವರೆಗೆ **ಮೂಗಿಡು** – ಮೂಗುದಾರ ಹಾಕು; **ಮೂಲಕರ್ಮ** – (ಜೈನ) ಆತ್ಮನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ಎಂಟು ಅಂಶಗಳು: ಜ್ಲಾನಾವರಣೀಯ, ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡು **ಮೂಗಿಟ್ಟೇಱು** – ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರಿಸು ದರ್ಶನಾವರಣೀಯ, ಅಂತರಾಯ, **ಮೂಗುರ್ಚು** – ಮೂಗುದಾರ ತೆಗೆದುಬಿಡು ವೋಹನೀಯ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಘಾತಿ **ಮೂಗುವಡು** – ಮೂಕವಾಗು, ಮಾತಿಲ್ಲದಾಗು ಕರ್ಮಗಳು; ಮತ್ತು ಆಯುಃಕರ್ಮ, **ಮೂಗುವಡೆ** – ಮೂಗುವಡು ನಾಮಕರ್ಮ, ಗೋತ್ರಕರ್ಮ, ಮೂಗೇಣ್ – ಮುರು ಗೇಣು ವೇದನೀಯಕರ್ಮ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಘಾತಿ **ಮೂಗೊಡೆ** – ಮುಕ್ಕೊಡೆ ಕರ್ಮಗಳು: **ಮೂಡಗಡಲ್** – ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರ **ಮೂಲಗುಣ** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಡಣ್(ಲ್) – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು ಆವಶ್ಯಕ ಗುಣಗಳು: ಪಂಚ ಮಹಾವ್ರತ,

ಪಂಚ ಸಮಿತಿ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, **ಮೃಗತೃಷ್ಣೆ** – ಮೃಗತೃಷ್ಣಿಕೆ **ಮೃಗಧರ** – ಜಿಂಕೆಯ ಗುರುತುಳ್ಳ, ಚಂದ್ರ ದಿಗಂಬರತ್ವ, ಕೇಶಲುಂಚನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ಷಡಾವಶ್ಯಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಾಧಕತ್ವ, **ಮೃಗಧೂರ್ತ** – ನರಿ ಸ್ನಾನರಾಹಿತ್ಯ, ದಂತಧಾವನರಾಹಿತ್ಯ, ನಿಂತು **ಮೃಗನಯನೆ** – ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಚಂಚಲ ಮಾಡುವ ಊಟ, ಒಂದೇ ಹೊತ್ತಿನ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವಳು **ಮೃಗನಾಭ** – ಕಸ್ತೂರಿ **ಮೃಗನೇತ್ರೆ** – ಮೃಗನಯನೆ **ಮೂಲಬಲ** – ಸೈನ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗ **ಮೃಗಪತಿ** – ಸಿಂಹ **ಮೂಲಸ್ತಂಭ** – ಆಧಾರಭೂತವಾದುದು **ಮೃಗಭೂ** – ಚೌರಿ **ಮೂಲಸ್ಥಾನ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾಗ **ಮೂಲಗ** – ಕಾರಣಭೂತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಮೃಗಮದ** – ಕಸ್ಕೂರಿ **ಮೂಲೋಕ** – ಮೂರು ಲೋಕಗಳು, ಸ್ವರ್ಗ **ಮೃಗಮದಾಮೋದ** – ಕಸ್ತೂರಿಯ ಪರಿಮಳ ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳಗಳು **ಮೃಗಯಾ(ಯೆ)** – ಬೇಟೆ **ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನ** – ಬೇಟೆಯ ಗೀಳು **ಮೂಲೋತ್ತರಗುಣ** – (ಜೈನ) ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ **ಮೃಗಯು** – ಬೇಟೆಗಾರ ಇರಬೇಕಾದ ಮೂವತ್ತಾರು ಗುಣಗಳು: ದ್ವಾದಶ ತಪಸ್ಸು, ಷಡಾವಶ್ಯಗಳು, **ಮೃಗರಾಜ** – ಸಿಂಹ ಪಂಚಾಚಾರಗಳು, ದಶಧರ್ಮಗಳು, **ಮೃಗರಾಜವಿಷ್ಣರ** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಮೃಗರಿಮ** – ಜಿಂಕೆಯ ಶತ್ರು, ಸಿಂಹ ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಗಳು **ಮೂಲ್ಯ** – ಬೆಲೆಬಾಳುವ **ಮೃಗಲಕ್ಷ್ಯ –** ಚಂದ್ರ **ಮೃಗಲಾಂಛನ** – ಮೃಗಲಕ್ಷ್ಮ **ಮೂವಣ್ಣಂಬರ್** – ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ, ಮುಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹಾದು ಬರು **ಮೃಗಲೋಚನ** – ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣು **ಮೂವತ್ತಾರು ಗುಣ** – ಮೂಲೋತ್ತರಗುಣ **ಮೃಗಲೋಚನೆ** – ಮೃಗನಯನೆ **ಮೂವತ್ತುಮೂದೇವರ್** – ತ್ರಿದಶರು; **ಮೃಗವ್ಯ** – ಬೇಟೆ **ಮೃಗಶಾಬ** – ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿ ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರು, ಅಷ್ಟವಸುಗಳು, ಏಕಾದಶರುದ್ರರು, ಇಬ್ಬರು ಅಶ್ವಿನೀ **ಮೃಗಶಾಬಾಕ್ಷಿ** – ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿಯಂತೆ ದೇವತೆಗಳು ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣಳ್ಳವಳು **ಮೂವತ್ತೆರಡಾಯುಧ** – ಬತ್ತೀಸಾಯುಧ; **ಮೃಗಾಂಕ** – ಜಿಂಕೆಯ ಗುರುತುಳ್ಳುದು, ಚಂದ್ರ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಬಗೆಯ ವಿವಿಧ ಅಸ್ತ್ರಗಳು **ಮೃಗಾಕ್ಷಿ** – ಮೃಗನಯನೆ **ಮೂವತ್ತರಡು ನಾಡು** – (ಜೈನ) ವಿದೇಹಕ್ಷೇತ್ರದ **ಮೃಗಾಜಿನ** – ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮ ನಾಡುಗಳು **ಮೃಗಾಧಿಪ** – ಸಿಂಹ **ಮೂವಳಸು** – ಮೂರು ಬಳಸು; ಮೂರು ಸುತ್ತು **ಮೃಗಾರಿಪೀಠ** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಮೃಗಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆ ಮೂವಿಟ್ಟ – ಮೂರು ಬಗೆಯ ಬಿಟ್ಟ, ನೋಡಿ, **ಮೃಗೇಂದ್ರ** – ಸಿಂಹ 'ಬಿಟ್ಟಿ' **ಮೃಗೇಂದ್ರವಿಷ್ಣರ** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಮೂವೆಡ್ಡಂ** – ತುಂಬ ಸುಂದರ **ಮೃಗೇಕ್ಷಣ** – ಚಂಚಲ ದೃಷ್ಟಿ **ಮೂಷಿಕ** – ಇಲಿ **ಮೃಗೋತ್ಥ** – ಮೃಗಮದ **ಮೂಷಿಕೆ** – ಹೆಣ್ಣು ಇಲಿ **ಮೃಗೋದ್ಣವ** – ಮೃಗಮದ ಮೂಷೆ – ಮೂಷಿಕೆ; ಮೂಸೆ, ಲೋಹ ಕರಗಿಸುವ **ಮೃಡ** – ಈಶ್ವರ ಬಟ್ಟಲು **ಮೃಡಾದ್ರಿ** – ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ **ಮೂಱೆರವು** – ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೀರು ಕುಡಿಯುವ, **ಮೃಣಾಲ(ಳ)** – ತಾವರೆಯ ದಂಟು ಶತ್ರುಗಳಿರುವ, ಮರಿ ಇರುವ ಜಾಗಗಳು **ಮೃಣಾಲ(ಳ)(ನಾಳ)** – ಮೃಣಾಲ(ಳ) **ಮೂವರ್** – ಮೂರು ಮಂದಿ **ಮೃಣಾಳನಾಳಕೆ** – ಮೃಣಾಲ(ಳ) **ಮೂೞಗಿವಿ** – ಹರುಕುಕಿವಿ ಮೃಣಾಳಕೆ – ತಾವರೆ ದಂಟಿನ ನಾರು **ಮೂಡೆ** – ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದವಳು; ಕರಗದ ಜೂಳಿ **ಮೃತಕ** – ಹೆಣ ಮೃಗ – ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ; ಜಿಂಕೆ; ಕಸ್ತೂರಿ **ಮೃತಕಸೆಜ್ಞೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸು **ಮೃಗಚಾರಿ** – ಜಿಂಕೆಯಾಕಾರ ತಾಳು **ಮೃತಪಟಹ** – ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತಾಗ ಬಾರಿಸುವ ತಮಟೆ **ಮೃಗತತಿ** – ಪ್ರಾಣಿಸಂಕುಲ **ಮೃತಿ** – ಸಾವು **ಮೃಗತೃಷ್ಣಿಕೆ** – ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆ **ಮೃತ್ತಿಕಾ(ಕೆ)** – ಮಣ್ಣು

ಮೃತ್ಪಾತ್ರ – ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆ **ಮೆಯ್ವೊರ್ದು** – ತಾಕು, ಮುಟ್ಟು **ಮೆಯ್ಟಸುಪು** – ಮೈಯ ಕಾವು **ಮೃತ್ಸ್ಯಾಫಟ** – ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆ **ಮೃದುತಲ್ಪ** – ನಯವಾದ ಹಾಸಿಗೆ **ಮೆಯ್ಡಱುಗು** – ದೇಹದ ತಾಪ; ವ್ಯಸನಪಡು **ಮೆಯ್ಡಱೆ** – ಪರವಶವಾಗು; ದೇಹದ **ಮೃದುಪದ** – ಕೋಮಲ ಅಡಿ; ಮೃದುವಾದ ಶಬ್ದ **ಮೃದುಬಂಧ(ನ)** – ಪದಗಳ ಸರಳ ಜೋಡಣೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಾಗು **ಮೆಯ್ಡಱಿಪು** – ಮೈಮರವೆ, ಪರವಶತೆ **ಮೃದುಯಾನ** – ಮೆಲುವಾದ ನಡಿಗೆ **ಮೆಯ್ಶೆಯ್ಗೆ** – ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ **ಮೃದುವಚನ** – ಮೇಲುಮಾತು **ಮೃದುಸಿಂಜ** – ಇಂಪಾದ ಮೆಲುದನಿ **ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕು** – ನಮಸ್ಕರಿಸು **ಮೃದುಹೃದಯ** – ಕೋಮಲ ಮನಸ್ಸು **ಮೆಯ್ಯಲಸು** – ದೇಹದ ದಣಿವು; ದೈಹಿಕವಾಗಿ ದಣಿ **ಮೃದ್ಯಾಜನ** – ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆ **ಮೆಯ್ಯುಱೆ** – ಎಚ್ಚರವಾಗಿರು **ಮೆಯ್ಯಾನ್** – ಶರೀರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡು **ಮೃದ್ವೀಕೆ** – ದ್ರಾಕ್ಷ್ಮಿ **ಮೃಷ೦**– ಸುಳ್ಳುಗಾರ **ಮೆಯ್ಯಾಱು** – ಸಮರ್ಥವಾಗು **ಮೃಷಾನಂದ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ **ಮೆಯ್ಯಕ್ಕ** – ನಮಸ್ಕರಿಸು ಮೆಯ್ಯೇಱು – ದೇಹದ ಮೇಲಾದ ಗಾಯ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನ; ಸುಳ್ಳಾಡುವ ಆನಂದ **ಮೃಷಾಪಾತಕ** – ಅಸತ್ಯದ ದೋಷ **ಮೆಯ್ಯೊಡ್ಡು** – ದೇಹವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸು **ಮೆಚ್ಚಿಸು** – ಒಪ್ಪಿಸು; ಇಷ್ಟಪಡಿಸು **ಮೆಯ್ಡೋಗ** – ದೇಹಾಲಂಕರಣ **ಮೆಚ್ಚು** – ಇಚ್ಛೆ; ಬಹುಮಾನ; ಇಷ್ಟಪಡು **ಮೆಯ್ವಜ್ಞ** – ಮೈಯ ಅಲಂಕರಣ, ಒಡವೆ **ಮೆಚ್ಚುಕೆಯ್** – ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡು **ಮೆಯ್ವಣ್ಣ** – ದೇಹದ ಬಣ್ಣ, ಕಾಂತಿ ಮೆಯ್ವಸ – ಆಸೆ, ಇಷ್ಟ **ಮೆಚ್ಚುಗೊ(ಗು)ಡು** – ಬಹುಮಾನ ನೀಡು **ಮೆಚ್ಚುಗೊಳ್** – ಬಹುಮಾನ ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಮೆಯ್ವಣಿ** – ಮೈಯ ಬಳಿ ಮೆಯ್ವಡಿ – ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳು, ರೂಪ ಪಡೆ **ಮೆಚ್ಚುವಡೆ** – ಮೆಚ್ಚುಗೊಳ್ **ಮೆಚ್ಚು(ಜ್ಚ)ವಣಿಗೆ** – ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಯ್ವಡು – ಟಿಸಿಲೊಡೆ; ನಿರ್ಭಯದಿಂದಿರು **ಮೆಯ್ವೆಂಕೆ** – ಮೆಯ್+ಬೆಂಕೆ, ದೇಹದ ತಾಪ ಹೊಂದಿರುವುದು **ಮೆಚ್ಚುವೇೞ್** – ಇಷ್ಟವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿಸು **ಮೆಯ್ವೆರಸು** – ಜೊತೆಗೂಡು ಮೆಟ್ಟು – ತುಳಿ; ಹೆಜ್ಜೈಯಿಡು; ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸು; **ಮೆಯ್ವೆರ್ಚು** – ಉಬ್ಬು; ಅಧಿಕವಾಗು; ಹಿಗ್ಗು **ಮೆಯ್ವಿಸ** – ದೇಹದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮೆಯ್ವೆಱು – ಮೈದಾಳು; ಕಾಣಿಸಿಕೊ; ಶೋಭಿಸು **ಮೆಡಱು** – ಹಣೆ **ಮೆಯ್** – ಶರೀರ **ಮೆಯ್ವೊಣರ್** – ಆವೇಶದಿಂದ ಕಾದು **ಮೆಯ್ಲೊಳಸು** – ಧರಿಸು **ಮೆಯ್ವೆರೆ** – ಸೇರಿಕೊ **ಮೆಯ್ವೊಳೆಪು** – ದೇಹಕಾಂತಿ **ಮೆಯ್ಗಂಡ** – ದೇಹದ ಮಾಂಸ **ಮೆಯ್ಗಣ್ಣ** – ಇಂದ್ರ **ಮೆಯ್ವೋಗ** – ಶರೀರಸುಖ ಮೆಯ್ಗರೆ – ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಾಗು, ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗು **ಮೆಯ್ದವಿ** – ದೇಹದ ಚೆಲುವು ಮೆಯ್ಗರ್ಚು – ಮೈತೊಳೆ, ಸ್ನಾನಮಾಡು **ಮೆಯ್ಸಾರ್ಚು** – ಮೈಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸು **ಮೆಯ್ಗಲ** – ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಮೆಯ್ಲರಿ** – ದೇಹದ ಚೆಲುವು **ಮೆಯ್ದಲತನ** – ಪರಾಕ್ರಮ **ಮೆಯ್ಸರಿಗೆಡು** – ಸತ್ವ ಕಳೆದುಕೊ; ಸೊಬಗು **ಮೆಯ್ಗಾಪು** – ಮೈಗಾವಲು **ಮೆಯ್ಗುಂದು** – ಹೆದರಿಕೊ **ಮೆಯ್ಸುಖ** – ದೇಹಸುಖ; ಕಾಮತೃಪ್ತಿ **ಮೆಯ್ಗಡು** – ವಿಕಾರಗೊಳ್ಳು **ಮೆಯ್ಸೊ**ಗ – ಮೆಯ್ಸುಖ **ಮೆಯ್ಸೊಬಗು** – ಮೆಯ್ಸಿರಿ **ಮೆಯ್ಗೊಳ್** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ಮೆಯ್ಲೊಂಕು** – ಮೈ ಮುಟ್ಟು, ಸ್ಪರ್ಶಿಸು; **ಮೆಯ್ಗೆಯ್ಮೆ** – ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮೆಯ್ದೆಗೆ – ಹೆದರಿಕೊ; ಹಿಂಜರಿ ಸಾಮೀಪ್ಯ **ಮೆಯ್ದೆರೆ** – ಸುಕ್ಕು **ಮೆಲ್** – ತಿನ್ನು; ಮೃದುವಾದ **ಮೆಲ್ತಾಡು** – ಮೆಲುಕು ಹಾಕು **ಮೆಯ್ಡೊಡವು** – ಒಡವೆ **ಮೆಯ್ದೋಱು** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ಮೆಲ್ಗಱೆ** – ಮೆಲ್ಕಾಡು **ಮೆಲ್ಕೊತ್ತು** – ಮೆಲ್ಕಾಡು **ಮೆಯ್ನವಿರ್** – ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲು **ಮೇಯ್ದುಱ³** – ಹುಡುಗಿ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು **ಮೆಲ್ದುಟುಕು** – ಮೃದುವಾದ ಗುಟುಕು **ಮೆಯ್ಬಂಗಿಸು** – ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸು **ಮೆಲ್ನಗೆ** – ಮುಗುಳುನಗೆ

ಮೆಲ್ನುಡಿ – ಮೃದುವಾದ ಮಾತು **ಮೇಫಡಂಬರ** – ಗುಡುಗು; ಛತ್ರಿ ಮೆಲ್ಲು – ಮೃದುತೆ; ಇಂಪು; ನಿಧಾನಗತಿ ಮೇಘನಾದ - ಗುಡುಗು; ರಾವಣನ ಮಗ; ಮುತ್ತುಗದ ಮರ; ಮೊಳಗೀ ವೃಕ್ಷ **ಮೆಲ್ಬುಗುಂದು** – ಮೃದುತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಮೆಲ್ಪುದೋಱು** – ಮೆಲ್ಬನ್ನು ಹೊಂದು **ಮೇಫನಿಸ್ತನ** – ಮೇಘನಾದ **ಮೆಲ್ಲುವೆಱು** – ಮೆಲ್ಸುದೋಱು ಮೇಫಮಾರ್ಗ - ಆಕಾಶ **ಮೇಫಶಿಖಾವಹ** – ಸಿಡಿಲು **ಮೆಲ್ಸೊದೆ** – ನಯವಾದ ಹೊದಿಕೆ **ಮೇಘಾಗಮ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಮೆಲ್ಲಗೆ(ನೆ)** - ಮೃದುವಾಗಿ; ನಿಧಾನವಾಗಿ; ನಯವಾಗಿ ಮೇಘಾಧ್ವ – ಆಕಾಶ ಮೆಲ್ಲಡಿ – ಕೋಮಲ ಪಾದ **ಮೇಚಕ** – ಕಪ್ಪು, ಶ್ಯಾಮಲ ; ನವಿಲುಗರಿಯ ಕಣ್ಣು **ಮೆಲ್ಲದ** – ಕೋಮಲ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಮೇಚಕತೆ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಮೆಲ್ಲುಅ** – ಮೃದು ಮಾತು; ಇನಿದನಿ **ಮೇಚಕಿತ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ; ಕಡುನೀಲಿಯಾದ **ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆ** – ಮಿದುವೆದೆ, ಮೃದುವಾದ ವಕ್ಷ; ಮೇಡು – ದಿಣ್ಣೆ ಕೋಮಲ ಸ್ವಭಾವ **ಮೇಣ್** – ಮತ್ತು; ಅಥವಾ; **ಮೇತ** – ಮೇವು; ಮೇಯುವಿಕೆ **ಮೆಲ್ಲೆಲರ್** – ಮಂದಮಾರುತ **ಮೆಲ್ಲೆಸೞ್** – ಕೋಮಲವಾದ ಪಕಳೆ **ಮೇದ** – ಬಿದಿರ ಕೆಲಸದವನು **ಮೆಲ್ವಚನ** – ಮೆಲ್ಲುಲಿ **ಮೇದುರ** – ನಯವಾದ; ಅತಿಶಯವಾದ **ಮೇಮ** – ಮೇವು **ಮೆಲ್ಟರ** – ಮೆಲ್ಲುಲಿ **ಮೆಲ್ಲರಿ** – ತುಂತುರು ಮಳೆ **ಮೇಮಗಾಡು** – ಮೇಯುವ ಸ್ಥಳ ಮಲ್ಲಯ್ - ನಿಧಾನವಾದ ಉಸಿರು **ಮೇಪುಗೊಳ್** – ಮೇಯು **ಮೆಲ್ಲೊಂಕು** – ನಯವಾದ ಸ್ಪರ್ಶ **ಮೇರುನಗ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ಮೆಳೆ** – ಪೊದರು **ಮೇರೆ** – ಎಲ್ಲೆ ಮೆಕ್ಷಡು – ಮೋಸಹೋಗು; ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳ್ಳು **ಮೇರೆಗೆಡು** – ಮಿತಿಮೀರು **ಮೆಱಿ** – ಒಪ್ಪು; ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೊಳ್ಳು; ಪ್ರಕಟಿಸು; **ಮೇರೆದಪ್ಪು** – ಮಿತಿಮೀರು; ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡು ಬೀಗು **ಮೇರೆವರಿ** – ದಡದವರೆಗೂ ಹರಿ **ಮೇಲ್** – ಮೇಲ್ಬಾಗ; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಹೆಚ್ಚಿನ **ಮೆೞಸು** – ಮೆಣಸು **ಮೇಲಾ(ಕಾ)ಪ(ಕ)** – ಜೊತೆ; ವಾದ್ಯವೃಂದ **ಮೆೞ್ತು** – ಲೇಪಿಸು **ಮೇಲುದು** – ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ; ಸೆರಗು **ಮೆೞ್ಪಡಿತು** – ಮೋಸ **ಮೆೞ್ಪಡಿಸು** – ವಂಚಿಸು ಮೇಲುಸಿರಿಡು – ಏದುಸಿರು ಬಿಡು **ಮೆಲ್ಪಡು** – ಮೋಸ ಹೋಗು; ಮೋಸ; **ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರ್** – ದಾಳಿಯಿಡು ಮೈಮರೆವು; ಭ್ರಮೆ **ಮೇಲೆತ್ತು** – ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರ್ **ಮೇಂಟ** – ಕಂಬ; ಬೇಸಾಯ **ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ** – ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ **ಮೇಕು**- ಗೂಟ **ಮೇಲೆವರ್** – ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರ್ **ಮೇಲೆವಾಯ್** – ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬರ್ ಮೇಖಲೆ(ಳೆ) – ಡಾಬು; ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ಮೇಗಣ್** – ಮೇಲ್ಫಾಗ **ಮೇಲ್ಕೊಳ್** – ಹೊದೆದುಕೊ **ಮೇಗಣ** – ಮೇಲಿರುವ **ಮೇಲ್ಗೆಲೆ** – ಮಹಡಿ **ಮೇಗು** – ಮೇಲ್ಫಾಗ; ಉತ್ತಮ **ಮೇಲ್ಪೊೞ್ತ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತ **ಮೇಗುಗಾಣ್** – ದಿಕ್ಕುತೋಚು **ಮೇಲ್ಯಲೆಗೆಯ್** – ತೋರಿಕೆ ಮಾಡು **ಮೇಲ್ವಾಯ್** – ಮುನ್ನುಗ್ಗು; ಮೇಲೆ ಬೀಳು **ಮೇಗು(ಕು)ದೋಱ್(ಱ)** – ಒಣಜಂಭ ತೋರಿಸು; ಪೈಪೋಟ ಮಾಡು; ಮೋಸಮಾಡು– **ಮೇಲ್ವೀೞ್** – ಮೇಲೆ ಬೀಳು, ದಾಳಿಮಾಡು **ಮೇಗುವೇೞ್** – ಮೋಸದ ನುಡಿಯನ್ನಾಡು **ಮೇವಳ** – ಮೇಯುವಿಕೆ; ಮೇಯುವ ಸ್ಥಳ ಮೇಗುಸಿರ್ಗೊಳ್ – ಏದುಸಿರು ಬಿಡು **ಮೇಷವಾಹನ** – ಕುರಿಯ ವಾಹನದವನು, ಅಗ್ನಿ **ಮೇಗುಸಿರ್ವ(ರ್ವಿ)ಡು** – ಮೇಗುಸಿರ್ಗೊಳ್ **ಮೇಹು** – ಮೇವು ಮೇಳ - ಜೊತೆ **ಮೇ** – (ಪ್ರಾಣಿ) ತಿನ್ನು, ಮೇಯುವುದು **ಮೇಗೆ** – ಮೇಲುಭಾಗದಲ್ಲಿ; ಆನಂತರ **ಮೇಳಂಬ** – ದುಂಬಿ **ಮೇಗೆಯ್** – ಮೇಲೆ ಚಾಚಿದ ಕೈ **ಮೇಳೆಗಾಳೆಗ** – ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಆಡುವ ಯುದ್ಧ **ಮೇಘಕಾಲ** – ಮಳೆಗಾಲ **ಮೇಳಗಾಱ** – ಜೊತೆಗಾರ

ಮೇಫಫಟೆ – ಮೊಡದ ರಾಶಿ

ಮೇಆಸು – ಸೇರು; ಗುಂಪಾಗು; ಉಂಟಾಗು; **ಮೊತ್ತ** – ಸಮೂಹ ದೊರಕಿಸು **ಮೊತ್ತಮೊದಲ್** – ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು **ಮೈ(ಮಯ)ಂದವಾೞೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಳೆ, **ಮೊದಲ್** – ಆರಂಭ; ಬೇರು; ತುದಿ; ಮುಂಚೆ; ಮಹೇಂದ್ರ ಬಾಳೆ **ಮೈತ್ರ** – ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧವಾದ **ಮೊದಲಾಗಿ** – ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ **ಮೈತ್ರಿ** – ಗೆಳೆತನ **ಮೊದಲಕ್ಕು** – ಆರಂಭಿಸು **ಮೊದಅಗ** – ಆರಂಭಿಸಿದವನು; ಪ್ರಮುಖ **ಮೈಥುನ** – ಸಂಭೋಗ **ಮೈಮೆ** – (ಮಹಿಮೆ) ಮಯ್ಮೆ **ಮೊದಅಡು** – ಮೊದಲಿಕ್ಕು **ಮೈಮೆವಡೆ** – ಘನತೆಯನ್ನು ಪಡೆ **ಮೊದಲ್ಲೆಡಿಸು** – ಹಾಳುಮಾಡು; ಬೇರು ಕೀಳು **ಮೊದಲ್ಲೆಡು** – ಬೇರು ಹಾಳಾಗು; ಬಂಡವಾಳ **ಮೈಮೆವೆಱು** – ಮೈಮೆವಡೆ ಕಳೆದುಕೊ **ಮೈಲಾರ** – ಒಬ್ಬ ದೇವತೆ **ಮೈಲ(ಅ)ಗೆ** – ಮಲಿನತೆ, ಕೊಳೆ **ಮೊದಲ್ದೊಳ್** – ಆರಂಭಗೊಳ್ಳು **ಮೈಲೆ** – ನವಿಲು **ಮೊನಸು** – ಮೊಳಕೆಯೊಡೆ; ಮೂಡು ಮೈಹಿರ – ಸೂರ್ಯ; ಬಿಸಿಲು **ಮೊನೆ** – ಮುಂಭಾಗ; ತುದಿ; ಹರಿತವಾದ ಭಾಗ; **ಮೊಂಟು** – ಮೋಟು, ಗಿಡ್ಡ ಕಾಳಗ; ಸೈನ್ಯ; ಮೊಳಕೆ **ಮೊಕ್ಕಳಂ** – ವಿಶೇಷವಾಗಿ **ಮೊನೆಗಣೆ** – ಚೂಪಾದ ಬಾಣ **ಮೊಗ** – (ಮುಖ) ಬಾಯಿ; ಎದುರು; ಆರಂಭ **ಮೊನೆದೋಱು** – ಮೊಳಕೆಯೊಡೆ **ಮೊಗಂಗುಡು** – ಎದುರಾಗು **ಮೊನೆಗಾಱ** – ಶೂರ, ಯೋಧ **ಮೊಗಂದಿರಿ(ರು)(ಮ)** – ಮುಖ ತಿರುಗಿಸು; **ಮೊನೆಯಂಬು** – ಮೊನೆಗಣೆ ವಿಮುಖವಾಗು **ಮೊನೆಯಿಡು** – ತಿವಿ, ಚುಚ್ಚು **ಮೊಗಂದೋಱು** – ಕಾಣಿಸಿಕೊ **ಮೊಮ್ಮ** – ಮರ್ಮ, ಮೊಮ್ಮಗ **ಮೊಗಂಬಡೆ** – ಅನುನಯ ಮಾಡು; ಒಲಿಸು **ಮೊರಡು(ಡಿ)** – ದಿಣ್ಣೆ **ಮೊಗಂಬುಗಿಸು** – ಎದುರಾಗಿಸು **ಮೊರೆ** – ಝೇಂಕರಿಸು; ಸದ್ದುಮಾಡು **ಮೊಗಂಬು(ಬೊ)ಗು** – ಎದುರಾಗು **ಮೊರಕು(ಕು೯)** – ಗರ್ವದಿಂದ ತಲೆಗೂಗು **ಮೊಗಂಮುರಿ** – ಮುಖ ಕಿವಿಚು; ಮುಖ ತಿರುಗಿಸು **ಮೊರ್ಮರ** – ಚಟಪಟ; ಗರಿಗರಿ **ಮೊಗಪೆ** – ನೀರು ತುಂಬುವ ಪಾತ್ರೆ **ಮೊಲಗೞ್ಚ(ತ್ತ)ಲೆ** – ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ಕಲೆ; **ಮೊಗಮಜ್ಜನ** – (ಮುಖಮಾರ್ಜನ) ಮುಖ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿನ ಮೊಲದಿಂದಾದ ಕತ್ಕಲೆ(?) ತೊಳೆಯುವುದು **ಮೊಲೆವೆಱು** – ಹೆಣ್ಮನವನ್ನು ಹೊಂದು **ಮೊಲ್ಲೆ** – ಕುಂದಪುಷ್ಯ **ಮೊಗಮಿಕ್ತು** – ಪ್ರತಿಭಟಿಸು **ಮೊಗರಂಬ** – ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ಮುಖಾಲಂಕಾರ **ಮೊಸರಣ್ಗೆ** – ಕಳಶಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಮೊಸರ ಲೇಪನ **ಮೊಳೆ** – ಮೊಳಕೆ; ಮೊಳಕೆಯೊಡೆ ಸಾಧನ **ಮೊಗರಾಗ** – ಮುಖಕಾಂತಿ **ಮೊಳೆನುಡಿ** – ಸಲಿಗೆ ಮಾತು **ಮೊಳೆವುಲ್** – ಎಳೆ ಹುಲ್ಲು **ಮೊಗವಡ** – ಮುಖವಾಡ **ಮೊಗಸಾಲೆ** – (ಮುಖಶಾಲಾ) ಮುಖಮಂಟಪ **ಮೊಳೆವೋಗು** – ಮೊಳಕೆಯೊಡೆ **ಮೊಗಸು** – ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗು **ಮೊಳ್ಗು** – ಮೊಕ್ಕು, ನಮಸ್ಕರಿಸು **ಮೊಗೆ** – ನೀರು ತುಂಬು **ಮೊಱಿ** – ಕ್ರಮ; ಭೋರ್ಗರೆತ; ಗರ್ಜನೆ; ಬಂಧು; **ಮೊಗ್ಗರ** – ಸಮೂಹ; ಸೈನ್ಯ ಗೋಳಾಟ **ಮೊಱಿಮುಟ್ಟ** – ಕ್ರಮ **ಮೊಗ್ಗರಿಸು** – ಗುಂಪುಗೂಡು **ಮೊಱಿಮ** – ಭೋರ್ಗರೆತ **ಮೊಗ್ಗು** – ಸಾಧ್ಯ; ಅರಳದ ಹೂ **ಮೊಗ್ಗೆ** – ಅರಳದ ಹೂ; ಸಾಧ್ಯವೇ? **ಮೊಱಿಯಟೆ** – ನೀತಿಯನ್ನು ತೊರೆ; ಕ್ರಮತಪ್ಪು **ಮೊಜ್ಞೆ(ಯ**) - ಪಾದರಕ್ಸೆ **ಮೊಱಿಯಡು** – ಆಕ್ಷಂದನ ಮಾಡು; ಬಿನ್ನವಿಸು **ಮೊಟ್ಟನೆ** – ಹಾಳು **ಮೊೞ(೦)ಗು** – ಶಬ್ದಮಾಡು; ಗುಡುಗು; **ಮೊಟ್ಟಯಿಸು** – ಪ್ರತಿಭಟಿಸು ಆರ್ಭಟಿಸು; ವಾದ್ಯಘೋಷ **ಮೊಟ್ಟು** – ಮಟ್ಟಸ **ಮೊೞ್ಡು** – ಬಾಗು; ಕುಗ್ಗು; ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಅಧೀನ **ಮೊ**ಟ್ಟೆ – ಮೂಟೆ, ಗಂಟು **ಮೋಕ್ಷ** – ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ; (ಜೈನ) **ಮೊಡವಿ** – ಮೊಡವೆ, ಮುಖದ ಗುಳ್ಳೆ 'ಸಪ್ಕತತ್ವ'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಎಲ್ಲದರಿಂದ

ಮೊಡೆನಾರು – ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಸೂಸು

ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಆತ್ಮ ಪರಿಶುದ್ದಗೊಳ್ಳುವುದು **ಮೋಕ್ಷಗತಿ** – ಮುಕ್ತಿ ಯ **ಮೋಕ್ಷಗಾಮಿ** – ಮುಕ್ಕಿಯೆಡೆ ಸಾಗುವವನು **ಮೋಕ್ಷಪದ** – ಮುಕ್ಕಿಪದವಿ **ಮೋಘ** – ವ್ಯರ್ಥ **ಮೋಚ** – ಬಾಳೆ **ಮೋಚು** – ಕೂದಲು ಬೋಳಿಸು **ಮೋದ** – (ಜೈನ) ಐವತ್ತಮೂರು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮೋದಕ** – ಸಂತೋಷವುಂಟುಮಾಡುವ **ಮೋದಗೆ** – ಕಡುಬು **ಮೋದು** – ಅಪ್ಪಳಿಸು; ತುಳಿ: ಹೊಡೆತ **ಯಕ್ಷೇಶ್ವರ** – ಯಕ್ಸೆಂದ್ರ **ಮೋದುವೆಱು** – ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನು **ಮೋನ** – (ಮೌನ) ಮಾತಾಡದಿರುವುದು **ಯಜಮಾನ** – ಯಾಗಕರ್ತ **ಮೋನಂಗೊಳ್** – ಸುಮ್ಮಗಿರು; ಮೌನವ್ರತ ತಾಳು **ಯಜ್ಞ** – ಯಾಗ **ಮೋನಿ** – ಮೌನಿ; ತಪಸ್ವಿ **ಮೋಮ** – ಈರ್ಷ್ಯ; ಪ್ರೀತಿ **ಮೋರುಂಡೆ** – ಒಂದು ಸಿಹಿತಿಂಡಿ **ಮೋಹ** – ಕೂರ್ಮೆ; ಆಕರ್ಷಣೆ; ಭ್ರಮೆ; ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮೋಹನ** – ಆಕರ್ಷಿಸುವ; ಮೂರ್ಛೆ **ಮೋಹನೀಯ(ಕರ್ಮ)** – ಭ್ರಮೆಯುಂಟುಮಾಡುವ; (ಜೈನ) ಆತ್ಮನ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ 'ಮೂಲಕರ್ಮ'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮೋಹರ** – ಸೈನ್ಯ; ಗುಂಪು **ಯತಿರಾಜ** – ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ **ಮೋಹರಂಬಡೆ** – ಗುಂಪಾಗು **ಮೋಹರಸ** – ಪ್ರೀತಿ **ಮೋಹಿಸು** – ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪು; ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗು **ಮೌಂಜಿ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಹುರಿ **ಮೌಕ್ತಿಕ** – ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮುತ್ತು ಮೌಖರ್ಯ – (ಜೈನ) ಅನವಶ್ಯಕ ಮಾತನ್ನಾಡಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಂಸಿಸುವುದು;ಒಂದು 'ಅನರ್ಥದಂಡವಿರತಿ' **ಮೌನಾಧ್ಯಯನವೃತ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮೌನ **ಯಥಾಯಥಂ** – ಯದ್ವಾತದ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ **ಯಥಾರೂಪ** – ತಕ್ಕುನಾದ **ಮೌರವಪಾಶ** – ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಳಿ **ಮೌರ್ವೀ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ **ಮೌಲ** – ರಾಜನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವವನು ಮೌಅ(೪) – ತುದಿ; ತಲೆ **ಮೌಲಬಲ** – ಮುಖ್ಯ ಸೈನ್ಯ; 'ಷಡ್ಬಲ'ದಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಮೌಹೂರ್ತಿಕ** – ಜೋಯಿಸ **ಯಥಾಸ್ಥಾನ** – ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳ **ಮೌಳಮಣಿ** – ಕಿರೀಟದ ರತ್ನ **ಮ್ಲಾನ** – ಬಾಡಿದುದು ಮ್ಲಾನತೆ – ಕಳಾಹೀನತೆ; ದುಃಖ **ಮ್ಲೇಂಛ(ಜ್ಟ)ಖಂಡ –** ಅನಾರ್ಯರ ನಾಡು; ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲ ಒಂದು–

ಮ್ಲೇಚ್ಚರಾಜ – ಅನಾರ್ಯರ ದೊರೆ

ಯಕ್ಷ – ಸುಗಂಧ; (ಜೈನ) ವ್ಯಂತರ ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ವರ್ಗ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಬಳಿ ಇರುವ ಶಾಸನ ದೇವತೆ **ಯಕ್ಷಕರ್ದಮ** – ಪರಿಮಳ, ಲೇಪನ ದ್ರವ್ಯ **ಯಕ್ಷಾಂದೋಳ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೃತ್ಯ ಯಕ್ಷಿ – (ಜೈನ) ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಬಳಿ ಇರುವ ಶಾಸನ ದೇವತೆ **ಯಕ್ಷೆಂದ್ರ** – ಯಕ್ಸರ ಒಡೆಯ, ಕುಬೇರ **ಯಜನ** – ಯಾಗ ಮಾಡುವಿಕೆ **ಯಜ್ಞದ್ರವ್ಯ –** ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ **ಯಜ್ಞವಿದ್ಯೆ** – ಯಜ್ಞದ ಬಗೆಗಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ **ಯಜ್ಞವೇದಿ** – ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವೇದಿಕೆ **ಯಜ್ಞವೇದೀಸಂಭವೆ** – ಯಜ್ಞದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು, ದ್ರೌಪದಿ **ಯಜ್ಲೋಪವೀತ** – ದ್ವಿಜರು ಧರಿಸುವ ಜನಿವಾರ **ಯತಯಾತಪ್ರೌಢಿ** – ಅಂಕುಶದಿಂದ ಆನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕೌಶಲ **ಯತಿಗಣ** – ಮುನಿಸಂದೋಹ **ಯಥಾಕಾಲ** – ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಮಯ **ಯಥಾಕ್ರಮ** – ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿ; ಸೂಕ್ತವಾಗಿ **ಯಥಾಖ್ಯಾತಚರಿತ** – (ಜೈನ) ವಿವಿಧ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ಕಷಾಯರಹಿತನಾದವನು **ಯಥಾಖ್ಯಾತಚಾರಿತ್ರ –** (ಜೈನ) ಮೋಹನೀಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆತ್ಮನ ಸ್ಥಿತಿ, ಸಪ್ತಸಂಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಯಥಾಗಮ** – ಆಗಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ **ಯಥಾರ್ಥ೦** – ಯೋಗ್ಯ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ **ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞ** – ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ಯಥಾರ್ಹ** – ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾದ **ಯಥಾವಿಧಿ** – ವಿಧಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಯಥಾಶಕ್ತಿ – ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು **ಯಥೋಕ್ತ** – ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ **ಯಥೋಚಿತ** – ತಕ್ಕ ರೀತಿಯ **ಯಥೋದ್ದಿಷ್ಟ** – ಸೂಚನೆಗನುಗುಣವಾದ **ಯಥೋಪದಿಷ್ಟ** – ಯಥೋದ್ದಿಷ್ಟ ಯದು - ಯದುವಂಶದವನು

ಯದುಕುಲ – ಯದುವಂಶ; ಯದುವಂಶದವನು **ಯಾತ್ರೆ** – ಪಯಣ; ಮೆರವಣಿಗೆ **ಯದ್ಣವಿಷ್ಯ** – ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಹಾಗಾಗಲಿ **ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯ** – ಸ್ವಭಾವ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯವನು **ಯಾದಃಪತಿ** – ವರುಣ; ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಅಧಿಪತಿ **ಯಮ** – ಹತೋಟಿ; ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ **ಯಾದವಕುಲ** – ಯದುವಂಶ **ಯಾದವೋದ** – ಮೊಸಳೆ **ಯಮಜ** – ಯಮನ ಮಗ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರ **ಯಮದಂಡ** – ಯಮನ ಆಯುಧ, ಗದೆ **ಯಾದಶ್ವರ** – ಜಲಚರ **ಯಮನಂದನ** – ಯಮಜ **ಯಾನ** – ಚಲನೆ; ಪ್ರಯಾಣ; ರಾಜನ ಷಡ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ **ಯಮನಿಕೇತನ** – ಯಮನ ಮನೆ, ಯಮಲೋಕ ಒಂದು, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು **ಯಾನನಾಗ** – ಸವಾರಿಯ ಆನೆ **ಯಮಪಾಶ** – ಯಮನ ಹಗ್ಗ **ಯಮಪುತ್ರ** – ಯಮಜ **ಯಾನಪಾತ್ರ** – ಹಡಗು **ಯಮಪುರ** – ಸಂಯಮನೀ ಎಂಬ ಯಮನ **ಯಾನಹಸ್ತಿ** – ಯಾನನಾಗ ಊರು **ಯಾಪ್ಯಯಾನ** – ಮೇನೆ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ **ಯಾಮತೂರ್ಯ** – ಜಾವಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವ ಯಮಲ(ಳ) – ಅವಳಿ ಜವಳಿ, ನಕುಲ-ಸಹದೇವ-**ಯಮಳಮರ್ದಕ** – ಜೋಡಿ ಮದ್ದಳೆ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಯಮಸಮಾಧಿ – ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ **ಯಾಮತ್ರಯ** – ಮೂರು ಜಾವಗಳು ಯಾಮಿಕ – ಜಾವದ ಪಹರೆಯವನು ಸಮಾಧಿಯೋಗ **ಯಮಸುತ** – ಯಮಜ **ಯಾಮಿಕವೃತ್ತಿ** – ಪಹರೆಯ ಕೆಲಸ **ಯಮಿ** – ಸಂಯಮಿ **ಯಾಮಿನಿ** – ರಾತ್ರಿ **ಯವ(ವೆ)** – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಗೋಧಿ **ಯಾಮಿನೀವಿರಾಮ** – ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆ, ಬೆಳಗು **ಯಮನಿ** – ಯವನ ದೇಶದ ಹೆಂಗಸು **ಯಾಮ್ಯದಿಶೆ** – ಯಮನ ದಿಕ್ಕು, ದಕ್ಷಿಣ ಯಮಿ – ತಪಸ್ವಿ **ಯಾವಕದ್ರವ** – ಅರಗಿನ ರಸ; ಅಲತಿಗೆ **ಯವನಿಕೆ** – ತೆರೆ, ಪರದೆ **ಯಾವಕರಸ** – ಯಾವಕದ್ರವ ಯವ್ವನ – ಯೌವನ, ಹರಯ **ಯಾವಕರಾಗ** – ಅರಗಿನ ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಯಶ(ಸು)** – ಕೀರ್ತಿ **ಯಾವಜ್ಞೀವ** – ಯಾವತ್+ಜೀವ, ಜೀವವಿರುವವರೆಗೆ ಯಶಃಪಟಹ – ಜಯಭೇರಿ **ಯಾವನಾಳ** – ಜೋಳ **ಯಶಃಹಿಂಡ** – ಜಯಗಳ ಸಾಲು **ಯುಕ್ತ** – ಜೋಡಿಸಿದ; ಸೂಕ್ಕವಾದ **ಯುಕ್ತಾರ್ಥ** – ಸಮಂಜಸವಾದ **ಯಶಸ್ತೀರ್ತಿ** – (ಜೈನ) ನಾಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಜೀವನಿಗೆ ಕೀತೀ ಬರುವಂತೆ **ಯುಗ** – ಜೋಡಿ; ಒಂದು ಮಾರು; ಐದು ಮಾಡುವಂಥದು– ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ; ಚತುರ್ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ **ಯಶಃಸ್ತಂಭ** – ಗೆಲುವಿನ ಸ್ಕ್ರಾರಕವಾದ ಕಂಬ ಒಂದು **ಯುಗನಾಯಕ** – ಒಂದು ಕಾಲಮಾನದ ಮುಂದಾಳು **ಯಶೋದುಂದುಭಿ** – ಗೆಲವನ್ನು ಸಾರುವ **ಯುಗಪತ್** – ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ ಯುಗಪರಿವರ್ತನ – ಒಂದು ಯುಗ ಹೋಗಿ ಯಶೋದೆ – ಜಯವನ್ನು ನೀಡುವವಳು; ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮತ್ತೊಂದು ಬರುವುದು ಯುಗಲಕ – ಅವಳಿ ಜವಳಿ **ಯಶೋಧನ** – ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೇ ಧನವಾಗುಳ್ಳವನು ಯಶೋಧಿಕ – ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ **ಯುಗಳ** – ಯುಗಲಕ **ಯಶೋನಿಧಿ** – ಯಶಸ್ಸಿನ ಆಗರ **ಯುಗಾಂತ** – ಯುಗದ ಕೊನೆ; ಪ್ರಳಯ **ಯಶೋನಿಳಯ** – ಯಶೋನಿಧಿ **ಯುಗಾವಸಾನ** – ಯುಗಾಂತ **ಯಶೋರ್ಥಿ** – ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಬಯಸುವವನು **ಯುಗ್ಡ –** ಜೋಡಿ; ದಂಪತಿ ಯಷ್ಟಿ – ಕೋಲು; ಕಂಬ; ಗದೆ; ಹಾರ ಯುತ – ಕೂಡಿದ; ಸೇರಿಸಿದ **ಯಾಚಕ** – ಬೇಡುವವನು **ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ದ –** ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದವನು **ಯುವ** – ಕಿರುವರೆಯದ; ತರುಣ; ಅರವತ್ತು **ಯಾಜನ** – ಯಜ್ಜ್ಲ ಮಾಡಿಸುವುದು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಷಟ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಆನೆ **ಯಾಜ್ಞಸೇನಿ** – ಯಾಜ್ಞಸೇನ(ದ್ರುಪದ)ನ ಮಗಳು, **ಯುವತಿ** – ತರುಣಿ ದ್ರೌಪದಿ **ಯುವರಾಜ** – ರಾಜನ ಬಳಿಕ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವವನು **ಯುವರಾಜಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು **ಯಾತವ್ಯ –** ಶತ್ರು **ಯಾತುಧಾನ** – ರಾಕೃಸ 'ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ'; ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ

ಯುವಾಧಿಪ – ಯುವರಾಜ **ಯೌವನ** – ತಾರುಣ್ಯ **ಯೌವನೋದಯ** – ತಾರುಣ್ಯದ ಆರಂಭ **ಯುಷತ್** – ನಿಮ್ಮ **ಯೂಕ** – ಕೂರೆ ಎಂಬ ಕ್ರಿಮಿ **ಯೌವರಾಜ್ಯ(ಪದ)** – ಯುವರಾಜ ಪದವಿ; (ಜೈನ) **ಯೂಥ(ಧ)** – ಗುಂಪು; ಹಿಂಡು ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯ ಕರಿಯೆ ಯೂಥ(ಧ)ಪತಿ – ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕ; ಸಲಗ **ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ** – ಯುವರಾಜನಾಗಿ ಮಾಡುವ **ಯೂಥಿಕೆ** – ಕಾಡಮಲ್ಲಿಗೆ **ಯೂಪ** – ಬಲಿಗಂಬ, ಯಜ್ಞಪಶುವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ರ **ಯೂಪಸ್ತಂಭ** – ಯೂಪ **ಯೋಗಂಗೊಳ್** – ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗು **ರಂಕು** – ಮಚ್ಚೆಗಳಿರುವ ಜಿಂಕೆ **ಯೋಗಕ್ಷೇಮ** – ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ರಕ್ಷಣೆ ರಂಗ – ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ; ವೇದಿಕೆ **ಯೋಗ್ಯತಾಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯ **ರಂಗಂಬೊಗು** – ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಲು ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಯೆ; ಸಮವಸರಣವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಪ್ರವೇಶಿಸು ವಿಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು **ರಂಗಕಾಱ** – ಅಗಸ **ಯೋಗತ್ರಯ** – (ಜೈನ) ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಎಂಬ **ರಂಗತ್** – ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೂರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು **ರಂಗಭೂಮಿ(ಕೆ)** – ರಂಗಸ್ಥಳ; ಸಭಾಮಂಟಪ; **ಯೋಗನಾಥ** – ವಿಷ್ಣು; ಶಿವ ವೇದಿಕೆ– **ಯೋಗನಿಯೋಗ** – ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು **ರಂಗವಅ(ಅ್ಲ)** – ರಂಗೋಲಿ **ಯೋಗನಿರೋಧ** – (ಜೈನ) ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಗಳ **ರಂಜಿಸು** – ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಶೋಭಿಸು; ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸು; ಸಂತಸಪಡಿಸು **ಯೋಗನಿರ್ವಾಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು **ರಂಡೆ** – ವಿಧವೆ ಗರ್ಭಾನ್ವಯ ಕ್ರಿಯೆ– **ರಂಡೆತನ** – ವೈಧವ್ಯ **ಯೋಗನಿರ್ವಾಣಸಾಧನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು **ರಂಭಾಸ್ತಂಭ** – ಬಾಳೆಗಿಡದ ಕಾಂಡ ಗರ್ಭಾನ್ಷಯ ಕ್ರಿಯೆ– ರಂಭೆ – ಬಾಳೆ ಗಿಡ; ಒಬ್ಬ ಅಪ್ಸರೆ **ಯೋಗವರ್ತನ** – (ಜೈನ) ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ **ರಂಭೋರು** – ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನಂತಹ ತೊಡೆ ತೊಡಗುವುದು; (ಜೈನ) **ರಕ್ತಸಪಾರ್ವ** – ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಗಳ ಸಂಬಂಧ **ರಕ್ಕಸವಡೆ** – ರಕ್ಕಸ+ಪಡೆ, ರಾಕ್ಷಸ ಸೈನ್ಯ **ಯೋಗವಿಡಿಸು** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಗಳ ಆಸ್ರವ **ರಕ್ತನಿ** – ರಾಕ್ಸಿ; ಕ್ರೂರ ಹೆಂಗಸು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು ರಕ್ಕೆ (ರಕ್ಷೆ) ಭಯನಿವಾರಣೆಯ ಯಂತ್ರ– **ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ –** ಪಾತಂಜಲ ಯೋಗ **ರಕ್ತೆವಣಿ** – ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ಮಣಿ **ಯೋಗಸನ್ನಾಹ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯ **ರಕ್ತೆವೊಟ್ಟ** – ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟು ಕ್ರಿಯೆ; ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪಡೆದ ನಂತರ ರಕ್ತ – ಕೆಂಪಾದ; ನೆತ್ತರು; ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವನು ಹೊಂದುವ ಪೂಜೆ **ರಕ್ತಕಂಬಲ(ಳ)** – ಕೆಂಪು ಕಂಬಳಿ **ಯೋಗಾಕ್ಷಿ** – ಯೌಗಿಕತೆಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ **ರಕ್ತಚಂಚು** – ಕೆಂಬಣ್ಲದ ಕೊಕ್ಕು ದೃಷ್ಟಿ, ಒಳನೋಟ **ರಕ್ತತುಡ** – ರಕ್ಕಡಂಚು **ಯೋಗಾಚಾರ** – ಯೋಗಾನುಷ್ಠಾನ; ಬೌದ್ದಮತ **ರಕ್ತಪ್ರಸೂನ** – ಕೆಂಪು ಹೂ **ಯೋಗಿನಿ** – ಪಿಶಾಚಿ; ಚೌಷಷ್ಠಿ ಉಗ್ರ ದೇವತೆಗಳು **ರಕ್ತಸೇಕ** – ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವುದು **ೋಜಕ** – ಹೊಂದಿಸುವಂತಹುದು **ರಕ್ತಾಂಬು** – ಕೆಂಪು ನೀರು; ನೆತ್ತರು **ಯೋಜನ** – ಎರಡು ಗಾವುದ ದೂರ **ರಕ್ತಾಶೋಕ** – ಕೆಂಪು ಅಶೋಕವೃಕ್ಸ **ಯೋಜನಗಂಧಿತ್ವ** – ಒಂದು ಯೋಜನ ದೂರ **ರಕ್ಷಾಮಣಿ** – ಕಾಪಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೇಹದ ಪರಮಳವನ್ನು ಸೂಸುವುದು **ರಕ್ಷಾಮರಿ** – ರಕ್ಷಾ+ಅಮರಿ, ರಕ್ಷಿಸುವ ದೇವತೆ **ಯೋಜಿಸು** – ಅನುಮತಿಸು; ನಿಯಮಿಸು; ಧಾರಣ ರಜ – ಧೂಳು; ಹೂವಿನ ಪರಾಗ; ಕತ್ತಲೆ; ರಜೋ ಮಾಡಿಸು; ಬಳಸು; ತೊಡಗಿಸು **ಯೋಷಾ** – ಹೆಂಗಸು **ರಜಂಬೊರೆ** – ಧೂಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿರು; ಪರಾಗವನ್ನು **ಯೋಷಿತ್** – ಯೋಷಾ ಹೊಂದಿರು; ರಜೋಗುಣವನ್ನು **ಯೋಷಿಜ್ಞನ** – ಯೋಷಿತ್+ಜನ, ಸ್ತ್ರೀಸಮುದಾಯ ಉ<ಟುಮಾಡು **ಯೌವತ(ವರ್ಗ)** – ಯುವತಿಯರ (ಸಮೂಹ) ರಜಕ – ಅಗಸ

ರಜತ – ಬೆಳ್ಳಿ; ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ **ರತ(ತಿ)ಕ್ರೀಡೆ** – ರತಕೇಳಿ ರಜತಗಿರಿ – ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟ **ರತಱನ್ನ** – ಸಂಭೋಗದಿಂದಾಗಿ ಆಯಾಸಗೊಂಡ **ರಜನಿ** – ರಾತ್ರಿ; ಅರಿಸಿನ **ರತದೀಪಿಕೆ** – ಸಂಭೋಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿಟ್ಟ ದೀಪ ರಜನೀಕರ – ಚಂದ್ರ **ರತಾಂತ** – ಸಂಭೋಗದ ಮುಗಿವು ರಜನೀರಜ – ಅರಿಸಿನ ಪುಡಿ **ರತಾರ್ತ** – ರತಿಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವವನು **ರಜನೀವಲ್ಲಭ** – ಚಂದ್ರ **ರತಿಕಾಂತ** – ರತಿಯ ಗಂಡ, ಮನ್ಮಥ **ರಜಸ್ವರ** – ಪರಾಗ **ರತಿಗೇಹ** – ಸೂಳೆಯ ಮನೆ ರಜಸ್ವಲೆ – ಮುಟ್ಟಾದ ಹೆಂಗಸು **ರತಿರಮ** – ರತಿಕಾಂತ **ರಜೋವಿಕೃತಿ** – ಧೂಳು ಏಳುವುದು; ರಜೋಗುಣ **ರತಿರಾಗ** – ಕಾಮಾಸಕ್ತಿ **ರತಿರಾಗಂಬೆಱು** – ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು ಹೆಚ್ಚುವುದು; ಮುಟ್ಟಾಗುವುದು ರಜ್ಞು – ಹಗ್ಗ; (ಜೈನ) ಒಂದು ಉದ್ದಳತೆ; ಎಂಟು **ರತಿಶ್ರಾಂತಿ** – ಸಂಭೋಗದಿಂದಾಗುವ ಆಯಾಸ ಹಸ್ತಗಳು **ರತುನ** – (ರತ್ನ) ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಹರಳು **ರಟತ್** – ಧ್ವನಿ ಮಾಡುವ **ರತೋತ್ತಂಠೆ** – ಸಂಭೋಗಾತುರೆ **ರಟನ** – ಧ್ವನಿ; ಅಬ್ಬರ **ರತೋತ್ಸವ** – ರತ+ಉತ್ಸವ, ಸಂಭೋಗದ ಸಂಭ್ರಮ **ರಣ** – ಯುದ್ಧ **ರತ್ನಕಂ(ಗಂ)ಬಲ(ಳ)(ಳ)** – ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಂಬಳಿ ರಣಕರ್ಕಶ – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲು **ರತ್ನಕುಂಡಲ** – ರತ್ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಿವಿಯ ಕಷ್ಟಕರನಾದವನು ರಣಗೞ್ತಲೆ – ಧೂಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ **ರತ್ನತ್ರಯ** – (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಗಳಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕತ್ತಲೆ ಸಮ್ಯಕ್ದರ್ಶನ, ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಲಾನ, ರಣದೀಕ್ಷಿತ – ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವನು ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರಗಳು; ಪಂಪ ಮೊನ್ನ ರನ್ನ **ರಣದೋಹಳ** – ಯುದ್ದಾಕಾಂಕ್ಷ್ಮೆ ಎಂಬ ಮೂವರು ಕವಿಗಳು– **ರತ್ಸಪರೀಕ್ಷಕ** – ರತ್ನಗಳ ಮೌಲ್ಯನಿರ್ಧಾರಕ **ರಣಪಟಹ** – ಯುದ್ಧಭೇರಿ **ರತ್ಸಪರೀಕ್ಷೆ** – ರತ್ನಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ರಣಬಾಲಕ – ಅನನುಭವಿ ಯೋಧ **ರಣಮಂಡಲ** – ಯುದ್ಧರಂಗ; ಯುದ್ಧ ತರಬೇತಿ ಚೌಷಷ್ಠಿಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈದಾನ **ರತ್ನಪ್ರಭೆ –** (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕ **ರಣಮರಣ** – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ ಸಾವು **ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆ** – ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಉಂಗುರ **ರತ್ನಂಗುಆಯ** – ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆ **ರಣರಣಕ** – ಉದ್ವೇಗ ರಣರಭಸ – ಯುದ್ದಾವೇಶ **ರತ್ನಾಕರ** – ಸಮುದ್ರ ರಣರಸಿಕ – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾದವನು **ರತ್ನಾತಪ** – ರತ್ನ+ಆತಪ, ರತ್ನದ ಕಾಂತಿ ರಣರಾಗ – ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಆಸೆ **ರತ್ನಾಭೋಗ** – ರತ್ನದ ಆಭರಣ **ರಣರಾಮ** – ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತಸ **ರತ್ನಾವಳ(ತಪ)** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಪ್ರತ **ರತ್ನಿ** – ಒಂದು ಅಳತೆ ಪಡೆಯುವವನು **ರಥ** – ತೇರು; ಚತುರಂಗಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು **ರಣಲಂಪಟ** – ಅತಿ ಯುದ್ದಾಸಕ್ತ **ರಣವಸುಧೆ** – ಯುದ್ದಭೂಮಿ **ರಥಂತರ** – ವೇದದಲ್ಲಿನ ಶಿವಸ್ತವನ ಮಂತ್ರ ರಥಕಲ್ಲ – ರಥಚಾಲನಾ ಕೌಶಲ; ರಥದ ಬಗೆಗಿನ **ರಣವ್ಯಸನಿ** – ರಣಲಂಪಟ ಶಾಸ್ತ್ರ; **ರಣಪ್ರಣಿತ** – ಯುದ್ಧದ ಗಾಯಗಳು ತುಂಬಿದ **ರಣಸ್ಥಾನ** – ಯುದ್ದರಂಗ **ರಥಚರಣ** – ತೇರಿನ ಚಕ್ರ; ಚಕ್ರಾಯುಧ **ರಥಚರಣಪಾಣಿ** – ಚಕ್ರ ಹಿಡಿದವನು, ಕೃಷ್ಣ **ರಣಾಂಗಣ** – ರಣಸ್ಥಾನ **ರಥಚೋದಕ** – ಸಾರಥಿ **ರಣಾಗ್ರ** – ಮುಂಚೂಣಿ **ರಣಾಜಿರ** – ರಣಸ್ಥಾನ **ರಥದಂ** – ರಥದವನು **ರಣಾನಕ** – ಯುದ್ದಭೇರಿ **ರಥವಾಜಿ** – ರಥಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ಕುದುರೆ **ರಣಾನುರಾಗ** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ **ರಥಹಯ** – ರಥವಾಜಿ **ರಣಾವನಿ** – ಯದ್ದಭೂಮಿ **ರಥಾಂಗ** – ಚಕ್ರವಾಕ; ಚಕ್ರಾಯುಧ; ಬಂಡಿಯ ಗಾಲಿ; ಕುಂಬಾರನ ತಿಗುರಿ **ರಣಿತ** – ಸದ್ದು; ಸದ್ದುಮಾಡುವ **ರಥಾಂಗಧರ** – ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ವಿಷ್ಣು, **ರಣೋರ್ವಿ** – ಯುದ್ದಭೂಮಿ **ರತ** – ಮಗ್ನ; ತತ್ಪರ ಕೃಷ್ಣ; (ಜೈನ) ವಾಸುದೇವ **ರಥಾಂಗಪಾಣಿ** – ರಥಾಂಗಧರ **ರತ(ತಿ)ಕೇ** – ಸಂಭೋಗ

ರಥಾಂಗಯುಗ – ಚಕ್ರವಾಕ ದಂಪತಿ **ರಸತ್ತಾರುಗ** – ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು **ರಥಾರೋಹಣ** – ರಥಕಲ್ಪ ಯುದ್ದ ಮಾಡುವವನು **ರಸದಾಡಿಮ** – ರಸಭರಿತ ದಾಳಿಂಬೆಹಣ್ಣು **ರಥಾವರ್ತ** – (ಜೈನ) ವಿದ್ಯಾಧರರ ಜಿನಪೂಜೆ **ರಥಿ(ಕ)** – ರಥವನ್ನೇರಿದವನು; ರಥದಲ್ಲಿದ್ದು ರಸದಾನ – ವಿಷ ಪ್ರಯೋಗ ಯುದ್ದಮಾಡುವವನು **ರಸನ(ನೆ)** – ಆಸ್ತಾದ; ನಾಲಗೆ **ರಥಿಕಾಧಿಪತಿ** – ರಥಸೈನ್ಯದ ನಾಯಕ **ರಸನಾಂಚಲ** – ನಾಲಗೆಯ ತುದಿ ರಥಿನೀ – ರಥಸಮೂಹ; ಸೈನ್ಯ **ರಸನಾಗ್ರ** – ರಸನಾಂಚಲ **ರಥ್ಯೆ** – ರಾಜಬೀದಿ **ರಸನಾಲಂಪಟ** – ನಾಲಗೆಯ ಚಾಪಲ್ಯವಿರುವವನು **ರದ(ನ)** – ಸೀಳುವಿಕೆ; ಹಲ್ಲು; ಆನೆಯ ದಂತ **ರಸನೇಂದ್ರ** – ಸರ್ಪರಾಜ **ರದನಿ** – ದಂತಗಳುಳ್ಳುದು, ಆನೆ **ರಸನೇಂದ್ರಿಯ** – ರಸನ(ನೆ) ರಸಪಂಚಕ – (ಜೈನ) ಸಿಹಿ, ಹುಳಿ, ಕಟು, **ರನ್ನವಚ್ಚ** – ರತ್ನಾಭರಣ **ರನ್ನವಟ್ಟಿಗೆ** – (ರತ್ನಪಟ್ಟಿಕಾ) ರತ್ನದ ಡಾಬು ಕಷಾಯ, ತಿಕ್ತ ಎಂಬ ಐದು ರುಚಿಗಳು **ರನ್ನವಟ್ಟೆ** – ರನ್ನವಟ್ಟಿಗೆ **ರಸಪರಿತ್ಯಾಗ** – (ಜೈನ) ಬಾಹ್ಯತಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ರುಚಿಕರವಾದುದನ್ನು ಸೇವಿಸದಿರುವುದು **ರನ್ನವಸರ** – ರತ್ನಗಳ ಅಂಗಡಿ **ರಸಭಾವ** – ತೇವವಾಗಿರುವುದು; ಸಂತಸದಾಯಕ ರಪ(ವ)ಣ – ಐಶ್ವರ್ಯ; ಜೂಜಿನ ಒತ್ತೆಯ ಹಣ **ರಮ(ಣ)** – ಪ್ರಿಯಕರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ರಮಣೀಯ – ಸಂತಸವುಂಟುಮಾಡುವ **ರಸಮಗ್ನ** – ಆನಂದದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾದವನು **ರಸಮಾರ್ಗ** – ನವರಸಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಕ್ರಮ **ರಮಿ(ಯ)ಸು** – ಕ್ರೀಡಿಸು **ರಸ ರಸಾಯನ** – ರುಚಿಕರವಾದ ಆಹಾರ **ರಯ** – ವೇಗ ರಯಪತಿ – ಗಾಳಿಯ ಅಧಿದೇವತೆ, ವಾಯು **ರಸವದ್ದೇಯ** – ಸಂತಸದಾಯಕವಾದ ಸಂಗೀತ **ರಯ್ಯ** – (ರಮ್ಯ) ಮನೋಹರ **ರಸವಾದಕ** – ರಸಜ್ಞಾನಿ **ರಯ್ಯನೆ** – ರಭಸದಿಂದ **ರಸವಾದಿ** – ರಸಜ್ಞಾನಿ **ರಲ್ಲಕ** – ಕಂಬಳಿ **ರಸವೃತ್ತಿ** – ನವರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು **ರವ** – ಶಬ್ದ ರಸಹೀನ – ಒಣಗಿದುದು ರವನ – ಘೋಷಣೆ **ರಸಾ** – ಪಾತಾಳ ರವಳ - ವಾದ್ಯಘೋಷ; ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ **ರಸಾತಲ(ಳ)** – ರಸಾ **ರವಳಘೋಷಿಸು** – ವಾದ್ಯದ ಧ್ವನಿ ಮಡಿ **ರಸಾಯ** – ಸಿಹಿನೀರನ್ನುಳ್ಖ ಯುದ್ದಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸು **ರಸಾಯನ** – ರುಚಿಕರವಾದ, ಇಂಪಾದುದು **ರಸಾರುಹ** – ಮರ **ರವಿಕಾಂತೊಪಲ** – ಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆ, ಬಿಸಿಲಿಗೆ **ರಸಾಲ(ಳ)** – ರುಚಿಕರವಾದ; ಮಾವಿನ ಮರ ಕಿಡಿಸೂಸುವ ಶಿಲೆ **ರಸಾಶ್ರಯ** – ನೀರನ ಆಶ್ರಯತಾಣ; ರಸಜ್ಞ **ರವಿಮಂಡಲ** – ಸೂರ್ಯಬಿಂಬ **ರವಿಸುತ –** ಕರ್ಣ **ರಸಿಕತೆ** – ರಸಾನುಭವ ಹೊಂದಬಲ್ಲ ಸ್ವಭಾವ **ರವಿಸುತೆ** – ಯಮುನೆ **ರಸಿತ** – ಧ್ವನಿ **ರಶನ** – ಡಾಬು **ರಸೆ** – ಭೂಮಿ, ಪಾತಾಳ **ರಶ್ಶಿ** – ಕಾಂತಿ **ರಹಘಟಕಾನ್ಯಾಯ** –ಒಂದು ಲೌಕಿಕನ್ಯಾಯ, ರಾಟೆ– **ರಶ್ಶಿಕಲಾಪ** – ಐವತ್ತನಾಲ್ಕು ಎಳೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಗಡಿಗೆಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಕ್ರಮ-**ರಸ** – ವಿಷ; ಪಾದರಸ; ರುಚಿ **ರಹಟ** – ನೀರೆತ್ತುವ ರಾಟೆ ರಸಋದ್ದಿ – (ಜೈನ) ತಪಸ್ಸಿನಿಮದ ಪಡೆಯುವ **ರಹಘಟೀಯಂತ್ರ** – ರಹಟ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿದ್ದಿ **ರಹೋಭ್ಯಾಖ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಸತ್ಯಾಣುವ್ರತದ ಒಂದು **ರಸಂಬೋಗು** – ಒಣಗಿಹೋಗು ಅತಿಚಾರ, ಗಂಡಗೆಂಡಿರ ಗುಟ್ಟು ರಸಗೀತ – ಸಂತಸದಾಯಕವಾದ ಹಾಡು ಬಯಲುಮಾಡುವುದು **ರಸಗೇಯ** – ರಸಗೀತ **ರಾಕಾ** – ಪೂರ್ಣ **ರಸಚಿತ್ರ** – ಸಸ್ಯಗಳ ರಸದಿಂದ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದ ಚಿತ್ರ **ರಾಕೇಂದು** – ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ, ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ **ರಸಜ್ಞ** – ರಸಿಕ **ರಾಗ** – ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ; ಪ್ರೀತಿ ರಸಜ್ಞಾನಿ – ಕೀಳುಲೋಹಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನ **ರಾಗಂಗೆಡು** – ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ರಾಗಂಬೊರೆ** – ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡು ಮಾಡಬಲ್ಲ ವನು

ರಾಗರಸ – ಪ್ರಣಯ **ರಾಜಿಸು** – ಶೋಭಿಸು **ರಾಗಾಂಧತೆ** – ಮೋಹದಿಂದ ಕುರುಡಾಗುವುದು **ರಾಜೀವ** – ತಾವರೆ **ರಾಗಾಧರೆ** – ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿಯುಳ್ಳವಳು **ರಾಜ್ಞ** – ರಾಣಿ **ರಾಗಾವಿಲ(ಳ)** – ಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾದವನು **ರಾಜ್ಯ** – ಒಂದು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಭೂಪ್ರದೇಶ; **ರಾಗಿ** – ಅನುರಾಗವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಜನ ಸಪ್ತಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್** – ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡು **ರಾಗಿಸು** – ಪ್ರೀತಿಸು **ರಾಜಕ** – ರಾಜರ ಗುಂಪು **ರಾಜ್ಯಕಾಲ** – ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿ **ರಾಜಕಮೋತ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳ **ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟ** – ಅಧಿಕಾರಸೂಚಕ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ, ರಾಜಕರ – ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆ; ರಾಜ್ಯಭ(ಭಾ)ರ – ಆಳ್ವಿಕೆ ಚಂದಕಿರಣ **ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಕ** – ರಾಜ್ಯವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತು ಇರುವವನು **ರಾಜ್ಯಾಂಗ** – ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಏಳು ವಿಭಾಗಗಳು, **ರಾಜಕೀರ(ಕ)** – ಅರಗಿಳಿ ನೋಡಿ 'ಸಪ್ತಾಂಗ' **ರಾಜಕುಂಜರ** – ಉತ್ತಮವಾದ ಆನೆ **ರಾಜಕುಮಾರ(ಕ)** – ರಾಜನ ಮಗ **ರಾಜ್ಯಾನುಷ್ಠಾನ** – ಆಳ್ವಿಕೆ **ರಾಜಕೇತನ** – ಅರಮನೆ **ರಾಜ್ಯಾಭಿಷವಣ** – ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ **ರಾಜಗೃ (ಗೇ)ಹ** – ರಾಜಕೇತನ **ರಾಟಣ** – ಱಾಟಣ, ರಾಟೆ, ನೀರೆತ್ತುವ ಯಂತ್ರ ರಾಜಚಿಹ್ನ(ಹ್ನೆ) – ಅರಸನ ಅಧಿಕಾರಲಾಂಛನ **ರಾಣಿ(ಯ) ವಾಸ** – ಪೆಂಡವಾಸ, ಅಂತಃಮರ **ರಾಜಜಂಬೂ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನೇರಿಳೆ **ರಾತ್ರಿಂಚರ** – ರಾಕ್ಸಸ; ಪಿಶಾಚಿ **ರಾತ್ರಿಂಚರಪತಿ** – ರಾಕ್ಷಸ ಮುಖಂಡ,ನೈಋತಿ **ರಾಜತ್** – ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ **ರಾಜತ** – ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ **ರಾತ್ರಿಭುಕ್ತಿವ್ರತಿಕ** – (ಜೈನ) ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮಾಡದ **ರಾಜಧರ್ಮ** – ಅರಸನ ಕರ್ತವ್ಯ ವ್ರತ ತೊಟ್ಟವನು ರಾಜನ್ಯ(ಕ) – ಕ್ಷತ್ರಿಯ; ರಾಜ; ರಾಜಸಮೂಹ **ರಾತ್ರ್ಯಂಧ** – ರಾತ್ರಿ ಕುರುಡ **ರಾಜನ್ವತಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜನಿರುವ ನಾಡು **ರಾದ್ದಾಂತ** – ಸಿದ್ದಾಂತ **ರಾಜಮೂಜ್ಯ** – ಚಂದ್ರನಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಡವನು, **ರಾಧೇಯ** – ಕರ್ಣ **ರಾಭನಿಕ** – ರಭಸದ ಸ್ವಭಾವದವನು **ರಾಜಮಂಡಲ(ಳ)** – ಚಂದ್ರಮಂಡಲ; ರಾಜರ **ರಾಭಸಿಕವೃತ್ತಿ** – ಆತುರಪ್ರವೃತ್ತಿ **ರಾಮಬಾಣ** – ರಾಮ ಬಿಡುವ ಬಾಣ; ಸಮೂಹ **ರಾಜಮಹಿಷಿ** – ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ **ರಾಜಮಾಷ** – ಅಲಸಂದೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಗೆ ವಾಪಸಾಗುವ ಬಾಣ **ರಾಜಯಕ್ಷ್ಮ** – ಕ್ಷಯರೋಗ **ರಾಮಾಂಗೆ** – ಆಕರ್ಷಕ ದೇಹದವಳು **ರಾಮೆ** – ಹೆಂಗಸು; ಸುಂದರಿ **ರಾಜರಾಜ** – ಸಮ್ರಾಟ; ಚಂದ್ರ **ರಾಮೋತ್ತ೦ಠೆ** – ರಾಮನ ಬಗ್ಗೆ **ರಾಜಅಲೆ** – ಅರಸನ ವಿಲಾಸ **ರಾಜವಂಶ** – ಅರಸು ಮನೆತನ; ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬಿದಿರು ಉತ್ಕಂಠಿತಳಾದವಳು; ವರುಣನಲ್ಲಿ ರಾಜವತಿ – ನಾಮಮಾತ್ರ ರಾಜನಿರುವ ನಾಡು ಉತ್ಯಂಠಿತಳಾದವಳು **ರಾಜವೃತ್ತ** – ರಾಜನ ನಡವಳಿಕೆ **ರಾಯ** – ರಾಜ **ರಾಯಂಚೆ** – ರಾಜಹಂಸ **ರಾಜವೃಷಭ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಜ **ರಾಜಶುಕ** – ಅರಗಿಳಿ **ರಾಯಭಾರಿ** – ರಾಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ **ರಾಯಸ** – ರಾಜಾಜ್ಞೆ; ನಿರೂಪ **ರಾಜಶೂನ್ಯ** – ರಾಜನಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ; ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದ್ದು **ರಾಜಸೂಯ** – ಚಕ್ರಚರ್ತಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಯಾಗ **ರಾವ** –ಶಬ್ದ **ರಾಜಹಂಸ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಂಸ; ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠ **ರಾವಣ** – ಗರ್ಜನೆ; ಗರ್ಜಿಸುವವನು; ಲಂಕೆಯ ರಾಜಹಂಸೆ(ಸಿ) – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸ **ರಾಜಾಂಗಣ** – ಅರಮೆನಯ ಅಂಗಳ **ರಾವಣಹಸ್ತ –** ಒಂದು ವಾದ್ಯವಿಶೇಷ; ತೆಂಗಿನ **ರಾಜಾಂತರ** – ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರಾಜನ ಚಿಪ್ಪನ್ನುಳ್ಳ ಚಿಕ್ಕ ವೀಣೆ **ರಾಸಭ** – ಕತ್ತೆ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ರಾಜಾಧಿರಾಜ – ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ರಾಸಭಿ** – ಹೆಣ್ಲು ಕತ್ತೆ **ರಾಸಿಗೆಯ್** – ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡು **ರಾಜಾಲಯ** – ಅರಮನೆ **ರಾಜಾವರ್ತ** – ನೀಲ ರತ್ನ **ರಾಸಿಗೊಳ್** – ಗುಡ್ಡೆಯಾಗು **ರಿಂಗಣ** – ನೃತ್ಯ **ರಾಜಿ** – ಗುಂಪು; ಸಾಲು

ರಿಕ್ಕಟ –ಮೌನ **ರೂಪಾ(ವಾ)ರ** – (ರೂಪಾಕಾರ) ಶಿಲ್ಪಿ **ರೂಪಿಡು** – ಕೋಪವನ್ನು ತೋರಿಸು **ಿಗ್ಗವಣೆ** – ಮೃದಂಗ(ವಾದನ) ರಿಚಿ – ಋಕ್ಕು; ಮಂತ್ರ **ರೂಪುಗರೆ** – ರೂಪನ್ನು ಮರೆಮಾಚು; ಬೇರೆ ವೇಷ **ರಿಚಿವೇೞ್** – ಮಂತ್ರ ಹೇಳು **ರೂಪುಗೆಡು** – ಮರೆಯಾಗು **ರಿಮ** – ಶತ್ತು **ರೂಪುಗೊಳ್** – ಆಕಾರವನ್ನು ತಾಳು **ರಿಮಬಲ(ಳ)** – ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯ **ರೂಪುದಳೆ** – ರೂಪುಗೊಳ್ **ರುಂಜೆ** – ಒಂದು ರಣವಾದ್ಯ **ರುಂದ್ರ** – ವಿಸ್ಕಾರವಾದ **ರೂಪ್ಯ** – ಬೆಳ್ಳಿ **ರುಕ್** - (ರುಚ್) ಕಾಂತಿ **ರೂವು(ಮ)** – ಆಕಾರ **ರುಕ್ಷಕ್ರ** – ಕಿರಣಸಮೂಹ **ರೇಖಕೆ** – ಗೆರೆ **ರೇಚಕ** – ಉಸಿರು ಬಿಡುವ ಒಂದು ವಿಧಾನ; **ರುಕ್ಡ –** ಚಿನ್ನ **ರುಕ್ಷ** – ಕರಡಿ; ನಕ್ನತ್ರ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಚಾಚುವುದು **ರುಚಿ** – ಕಾಂತಿ; ಸ್ವಾದ **ರೇಣು** – ಧೂಳು **ರೇಣುಕಾನಂದನ** – ಪರಶುರಾಮ **ರುಚಿಗೆಡು** – ಕಾಂತಿಗುಂದು ರುಚಿರ – ಹೊಳೆಯುವ; ಸವಿಯಾದ **ೇವತಿ** – ಬಲರಾಮನ ಹೆಂಡತಿ; ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ **ರುಚಿವಡೆ** – ಸವಿಯಾಗು **ರೇಶ** – ಕುಬೇರ ರುಚ್ – ರೋಗ **ರೈ** – ಸಿರಿ; ಚೆನ್ನ **ರುತ(ತಿ) –** ಶಬ್ದ **ೈವೃಷ್ಟಿ** – ಕನಕವೃಷ್ಟಿ, ಚಿನ್ನದ ಮಳೆ **ರುದಿತ** – ರೋದನ **ರೈಸ್ಗಂಭ** – ಚಿನ್ನದ ಕಂಬ **ರುದ್ರಾಟ್ಟಹಾಸ** – ರುದ್ರನ ನಗು **ರೋಚನ** – ಗೋರೋಚನ **ರುದ್ರಾಣಿ** – ಪಾರ್ವತಿ **ರೋಚಿ** – ಕಾಂತಿ; ಕಿರಣ **ರುದ್ರಾವತಾರ** – ರುದ್ರನ ಅಂಶಸಂಭೂತ **ರೋಚಿಷ್ಣು** – ಕಾಂತಿ **ರೋದನ** – ಗೋಳಾಟ ರುಧಿರ – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ; ರಕ್ಕ **ರುರು** – ಮಚ್ಚೆಗಳಿರುವ ಜಿಂಕೆ; ಒಬ್ಬ ಋಷಿಯ **ರೋದಸ್** – ಭೂಮಿ–ಆಕಾಶಗಳು– **ರೋದೋಂಗಣ** – ಆಕಾಶಪ್ರದೇಶ ರುಸಿವಳ್ಳ – ಋಷಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಹಳ್ಳಿ **ೋದೋಂತ** – ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳ ನಡುವೆ **ರೂಕ್ಷ** – ಕ್ರೂರ **ರೋದೋವಾತ** – ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ **ರೂಕ್ಷಾನಿಲ** – ಬಿರುಗಾಳಿ **ರೋದೋ ವಿವರ** – ಆಕಾಶದ ಬಿಲ; ಭೂಮಿ **ರೂಢಿವಡೆ** – ಪ್ರಸಿದ್ದನಾಗು ಆಕಾಶಗಳ ನಡುವಣ ಪ್ರದೇಶ **ರೋಧ** – ದಂಡೆ, ತೀರ **ರೂಢಿವೆಱು** – ಪ್ರಸಿದ್ದಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ರೂಪಕ** – ಆಕಾರ; ಹೋಲಿಕೆ; ಒಂದು ಅಲಂಕಾರ **ರೋಧಸ್ತಿನಿ** – ನದಿ, ಹೊಳೆ **ರೂಪಧಾರಿ** – ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು **ರೋಪ** – ಬಾಣ; ರಂಧ **ರೋಪಿತ** – ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡ **ರೂಪನಿದಾನ** – ಚೆಲುವಿನ ನಿಧಿ **ರೋಮಂಥ** – ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದು **ರೂಪಪರಾವರ್ತನ(ವಿದ್ಯೇ**) – ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸುವಿಕೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆ **ೋಮಹರ್ಷ** – ಸಂತಸದಿಂದ ಮೈಕೂದಲು **ರೂಪಪ್ರವೀಚಾರ** – (ಜೈನ) ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನಿಮಿರುವುದು **ರೋಮಾಂಚ(ತೆ)** – ಪುಳಕ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಿಯಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ದೇವತಾವರ್ಗ **ರೋಮೋದ್ದಮ** – ರೋಮಾಂಚ(ತೆ) **ರೂಪಮದ** – ತನ್ನ ಚೆಲುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಹಂಕಾರ; **ರೋಲಂಬ(ಜ)** – ತುಂಬಿ ಅಷ್ಟಮದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ರೋಷಿ** – ಕೋಪಗೊಂಡ(ವನು) **ರೂಪವಿದ್ಯಾಧರ** – ಚೆಲುವಿನಲ್ಲಿ **ರೋಹಿಣಿ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಹಸು; ಒಂದು ನಕ್ಸತ್ತ **ರೋಹಿತ** – ರಕ್ಕ; ಕೆಂಪಾದ ವಿದ್ಯಾಧರನಂತಿರುವವನು **ರೂಪಸ್ತವ** – ಚೆಲುವಿನ ಹೊಗಳಿಕೆ **ರೌದ್ರ(ಧ್ಯಾನ)** – (ಜೈನ) ಕೆಟ್ಟುದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ **ರೂಪಾಂತರ** – ಆಕಾರ ಬದಲಾವಣೆ ಸಂತೋಷ; ಹಿಂಸಾನಂದ, ಮೃಷಾನಂದ, **ರೂಪಾನುಪಾತ –** (ಜೈನ) ದೇಶವ್ರತಾತಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೇಯಾನಂದ, ಪರಿಗ್ರಹಾನಂದ ಎಂಬ ಒಂದು, ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ ತೊರಿಸುವುದು **ರೌದ್ರಾವಹ** – ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ

ರೌದ್ರಾಹವ – ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧ **ಲಕ್ಷ್ಯಸಿದ್ದಿ** – ಗುರಿ ತಲುಪುವುದು **ರೌಪ್ಯ** – ಬೆಳ್ಳಿ **ಲಗತ** – ನೃತ್ಯ **ಲಗುಡತಾಡನ** – ಕೋಲಿನಿಂದ ಕೊಡುವ ಪೆಟ್ಟು **ರೌಪ್ಯಾದ್ರಿ** – ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟ **ರೌಹಿಣೀಯ** – ಬಲರಾಮ ಲಗ್ಗಿಕ – ಜ್ಯೋತಿಷಿ **ಲಗ್ಗೆಗೆಯ್** – ದಾಳಿ ಮಾಡು **ಲಗ್ಗೆವಱೆ** – ದಾಳಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುವ ಲ **ಲಗ್ನ** – ಕೂಡಿದ; ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡ **ಲಂಗಿಗ** – ದೊಂಬರವನು **ಲಗ್ನಾಹ** – ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಲು ನಿಗದಿಯಾದ ದಿನ **ಲಂಘನ** – ನೆಗೆತ; ಉಪವಾಸ **ಲಘುವಾಗು** – ಕೀಳಾಗು **ಲಂಘನೀಯ** – ತಿರಸ್ಕಾರಾರ್ಹ **ಲಘುಕರಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ, **ಲಂಘಿಸು** – ಹಾರು ಹಗುರಗೊಳ್ಳುವುದು **ಲಂಚಂಗುಳ** – ಲಂಚಕ್ಕೆ ಆಸೆಪಡುವವನು **ಲಚ್ಚಣ** – (ಲಕ್ಷಣ) ಗುರುತು **ಲಂಚಂಗೊಳ್** – ಲಂಚ ತೆಗದುಕೊ **ಲಜ್ಜಿಸು** – ಗುರುತು ಮಾಡು **ಲಂಚಗಾಱ** – ಲಂಚಗುಳಿ **ಲಜ್ಞಿಸು** – ಸಿಗ್ಗುಗೊಳ್ಳು, ನಾಚಿಕೊ **ಲಂಚವಣಿಗ** – ಲಂಚಗುಳಿ **ಲಜ್ಜೆಗೆಡು** – ನಾಚಿಕೆಗೆಡು **ಲಂಜಿಕೆ** ಸೂಳೆ-**ಲಟಹ** – (ರಟಭ) ಬೆಡಗು **ಲಂಡ** – ಲದ್ದಿ **ಲಟ್ಟೆ** – ಎಳೆಯ ಬಿದಿರು **ಲ(ರ)ಂದಣಿಗ** – ಅಡುಗೆಯವನು, ಬಾಣಸಿಗ **ಲತಾಂತ** – ಹೂ **ಲಂಪಟ(ಳ)** – ಆಸಕ್ಕ **ಲತಾಗೃಹ** – ಬಳ್ಳಿಮಾಡ **ಲಂಪಟತೆ** – ಕಾಮುಕತನ **ಲತಾಅಢ –** ಲತಾಗೃಹ **ಲಂಪಳಕೆ** – ಲಂಪಟತೆ **ಲತಿಕಾ(ಕೆ)** – ಬಳ್ಳಿ **ಲಂಬ** – ಜೋಲುಬಿದ್ದಿರುವ **ಲತಿಕಾಗೃಹ** – ಲತಾಗೃಹ **ಲಂಬಣ(ಳ)** – ಹಾರ; ಕುಚ್ಚು **ಲತೆವನೆ** – ಲತಾಗೃಹ **ಲಂಬಣ(೪)ಗೆ** – ಲಂಬಣ **ಲಪನ** – ಮುಖ **ಲಂಬೂಷ** – ಏಳು ಎಳೆಗಳ ಹಾರ **ಲಬ್ದ** – ಸಿಕ್ಕಿದ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ **ಲಂಬೋದರ** – ಡೊಳ್ಳುಹೊಟ್ಟೆಯವನು **ಲಜ್ಜಿ** – (ಜೈನ) ಮೋಕ್ಷಮೂರ್ವಜ್ಞಾನ ಲಂಭ – ಸಿದ್ದಿ **ಲಜ್ಜಗ್ರಹ** – ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಪಡೆಯುವುದು **ಲಂಭೂಷ** – ಒಂದು ಆಭರಣ **ಲಜ್ಜಿತ್ರಯ** – (ಜೈನ) ಕಾಯ, ಕರಣ, ಉಪಶಮ **ಲಕುಚ** – ಕಂಚೆ ಗಿಡ ಎಂಬ ಮೂರು ಲಬ್ದಿಗಳು **ಲಕುಟ** – ಕೋಲು **ಲಜ್ಞಪಂಚಕ** – (ಜೈನ) ಕಾಲ, ಕರಣ, ಉಪಶಮ, **ಲಕ್ಕ(ಕ್ಕೆ)** – ಲಕ್ಷ ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ ಕ್ಷಯೋಪಶಮ, ಪ್ರಾಯೋಗ್ಯತಾ ಎಂಬ **ಲಕ್ತಂಬಡೆ** – ನೂರು ಸಾವಿರ (ಒಂದು ಲಕ್ಷ) ಐದು ಲಬ್ದಿಗಳು ಬೆಲೆಬಾಳು **ಲಜ್ಜಬಧಿರಸಮ** – (ಜೈನ) ಕಿವುಡನ ಹಾಗೆ **ಲಕ್ತಚಣ** – ಒಂದು ಆಯುಧ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ಜಿನತತ್ವವನ್ನು **ಲಕ್ಷಣ** – ಲಕ್ಷಣ; ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಗನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು **ಲಕ್ಕೆ** – ತಡೆ **ಲಜ್ಧಿಬುದ್ಧ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಲಾನಿ **ಲಕ್ಷ** – ನೂರು ಸಾವಿರ; ಗುರಿ **ಲಬ್ಗೋಪದೇಶ** – ಉಪದೇಶ ಪಡೆದವನು **ಲಕ್ಷಣ** – ಗುರುತು; ಸೂತ್ರ; ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಗ; **ಲಯ** – ನಾಶ; ತಾಳಗತಿ (ಜೈನ) ಪರಿವ್ರಾಜಕನ ಗುರುತು **ಲಯಕಾಲ** – ವಿನಾಶಕಾಲ; ಪ್ರಳಯ **ಲಕ್ಷಿತ** – ಲಕ್ಷಣಸಹಿತವಾದ **ಲಯಕ್ರೀಡೆ** – ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ವಿನೋದ **ಲಕ್ಷಿಸು** – ಗಮನಿಸು; ಅನ್ವಯಿಸು **ಲಯತ್ರಯ** – ದ್ರುತ, ಮಧ್ಯಮ, ವಿಲಂಬಿತ ಎಂಬ **ಲಕ್ಷ್ಯ** – ಗುರುತು; ಚಂದ್ರನ ಕಲೆ ಮುರು ಲಯಗಳು **ಲಕ್ಷ್ಮೀನೀಡ** – ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಗರ **ಲಯ ತಾಂಡವ** – ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಕುಣಿತ **ಲಕ್ಷ್ಮೀಸುತ** – ಮನ್ಮಥ **ಲಯಸಮಯ** – ಲಯಕಾಲ **ಲಕ್ಷ್ಯ** – ಗುರಿ; ನಿದರ್ಶನ; ಪಾತ, ಲಕ್ಷ್ಋ, ಶೀಘ್ರ, **ಲಯಾಂತಕ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದಂತೆ ಘಾತ, ಬಹುವೇಗ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ವಿನಾಶಕಾರಕವಾದ; ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಯಮ

ಬಾಣಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಲಯಾಗ್ಡಿ – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿ **ಲಾವಣಿಗೆ** – ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ **ಲಲನಾ(ನೆ)** – ಹೆಂಗಸು **ಲಾವಣ್ಯ** – ಉಪ್ಪಾಗಿರುವುದು; ಚೆಲುವು **ಲಲಾಟತ್ರಿಪತಾಕೆ** – ಹಣೆಯ ಮೂರು ಗೆರೆಗಳು **ಲಾವ(ವು)ಕ** – ಲಾವಗೆ **ಲಲಾಟ(ಪಟ್ಟ**) – ಹಣೆ ಲಾಸಕಿ – ನರ್ತಕಿ **ಲಾಸಿಕೆ** – ಲಾಸಕಿ **ಲಲಾಟನೇತ್ರ** – ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣು; ಶಿವ **ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ** – ಅಗುಳಿ **ಲಲಾಟುಕೆ** – ಹಣೆಯ ಬೊಟ್ಟು, ತಿಲಕ **ಲಲಾಮ** – ತಿಲಕ; ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಲಾಳ(ಳಾ)** – (ಲಾಲಾ) ಜೊಲ್ಲು **ಲಲಾಮೆ** – ತಿಲಕದಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದವಳು **ಅಂಗಜ** – ಇಂದ್ರಿಯಜನ್ಯಜ್ಞಾನ **ಲಅತ** – ಸುಂದರವಾದ; ಕೋಮಲವಾದ **ಅಕುಚ** – ಗಜನಿಂಬೆ **ಅಪಿವಿಧಾನ** – ಬರೆಯುವ ಕ್ರಮ **ಲಅತಾಂಗ** – ಸುಂದರ **ಲಅತಾಕಾರ** – ಸುಂದರ ದೇಹ **ಅಪಿಸಂಖ್ಯಾನಸಂಗ್ರಹ –** (ಜೈನ) ಒಂದು **ಲಲ್ಲಯಸು** – ರಮಿಸು ಗರ್ಭಾನ್ಯಕ್ರಿಯೆ **ಲಲ್ಲೆ** – ಪ್ರೇಮ, ಸರಸ **ಅಲಾಜಲಾಶಯ** – ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕೊಳ ಆಲೆ(ಳಿ) - ಸಂತೋಷ; ಆಟ; ವಿಲಾಸ **ಲಲ್ಲೆಗೆಯ್** – ಲಲ್ಲಯಿಸು **ಲಲ್ಲೈಸು** – ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮಾತಾಡು **ಲುಂಗ** – ಮಾದಲ **ಲುಂಟಾಕ** – (ಲುಂಠಾಕ) ಕಳ್ಳ **ಲವ** – ಸ್ವಲ್ಪ; ತುಂತುರು **ಲವಣೋದಧಿ** – ಉಪ್ಪುನೀರಿನ ಸಮುದ್ರ **ಲುಂಠನ** – ಅಪಹರಣ **ಲವಲ(೪)** – ಅರನೆಲ್ಲಿ ಮರ **ಲುಂಠಾ(ಡಾ)ಕ** – ಕಳ್ಳ **ಲವಲಕೆ** – ಲವಲವಿಕೆ **ಲುಂದು** – ಮಲಗು; ಸಂಭೋಗಿಸು; ಸಂಭೋಗ **ಲವೋದ್ದಮ** – ತುಂತುರುಹನಿ **ಲುಂದುವೋವರಿ(ಗೆ)** – ಮಲಗುವ ಮನೆ **ಲಸತ್** – ಹೊಳೆಯುವ **ಲುಬ್ದ** – ಲೋಭಗೊಂಡ(ವನು) **ಲಸಿತ** – ಚಲತ್ಕಾರ **ಲುಬ್ಧಕ** – ಲೋಭಿ; ಬೇಡ **ಲಹರಿ(ಕೆ)** – ಅಲೆ **ಲುಲಾಯ** – ಕೋಣ, ಮಹಿಷ **ಲ೪** – ಕೌಶಲ **ಲುಲಾಯಚ್ಚವಿಕ** – ಕೋಣದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ; ಕಪ್ಪು **ಲಾಂಗಲ** – ನೇಗಿಲು **ಲುಅ(೪)ತ** – ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ; ಸುಂದರವಾದ **ಲಾಂಗಲಹಸ್ತ** – ಬಲರಾಮ **ಲುಆಳ)ತಕುಂತಲೆ** – ಅಲುಗುವ ಮುಂಗುರುಳವಳು **ಲಾಂಗಅ** – ಲಾಂಗಲಹಸ್ಕ **ಲುಅ(೪)ತಾಳಕಿ** – ಲುಲಿತಕುಂತಲೆ **ಲಾಂಗೂಲ** – ಬಾಲ **ಲೂನ** – ಮುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ **ಲಾಂಚನ** – ಚಿಹ್ನೆ; ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಕಪ್ಪು ಕಲೆ **ಲೆಂಕ** – ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸೇವಕ; ಭೃತ್ಯ **ಲಾಂತವ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಕಲ್ಪ **ಲೆಂಕದಂಡ** – ಲೆಂಕರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ **ಲಾಕುಳ** – ಯೋಗದಂಡ **ಲೆಂಕಿ** – ಸೇವಕಿ **ಲಿಕ್ತ** – ಎಣಿಕೆ; ಪರಿಗಣನೆ **ಲಾಕ್ಸಾ** – ಅರಗು **ಲೆಕ್ತಂಗೊಳ್** – ಎಣಿಕೆಮಾಡು **ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹ** – ಅರಗಿನ ಮನೆ **ಲಾಕ್ಷಾದ್ರವ** – ಅರಗಿನ ರಸ **ಲೆಕ್ಷಣಿ(ಕೆ)** – (ಲೇಖನೀ, ಲೇಖನಿಕಾ) ಬರೆಯುವ **ಲಾಕ್ವಾಮುದ್ರೆ** – ಅರಗಿನ ಮೊಹರು ಸಾಧನ **ಲಾಕ್ಷಾರಸ** – ಲಾಕ್ಷಾದ್ರವ **ಲೆಕ್ತವಣಿಗೆ** – ಲೆಕ್ಕದ ವಿವರ **ಲಾಫವ** – ಕ್ಬುಲ್ಲಕ; ಹಗುರವಾದ **ಲೆಕ್ತವಲಗೆ** – ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ಹಲಗೆ **ಲೆಕ್ತಿಗ** – ಕರಣಿಕ ಲಾಜ(ಜೆ) – ಬತ್ತದ ಅರಳು ಲಾಜಾಂಜಅ(೪) - ಅರಳು ತುಂಬಿದ ಬೊಗಸೆ **ಲೆಕ್ತಿಗರ ಹಿರಿಯ** – ಕರಣಿಕರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ **ಲಾಭಂಬೆಱು** – ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆ **ಲೆಕ್ತಿಗರರಸ** – ಲೆಕ್ಕಿಗರ ಪಿರಿಯ **ಲಾಲಂಗಿ** – ಆಲಾಪನೆಯ ಒಂದು ವಿಧ **ಲೆಪ್ಪ** – (ಲೇಪ್ಯ) ಎರಕದ ಬೊಂಬೆ **ಲೇಖವಾರ್ತೆ** – ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ವಿಷಯ **ಲಾಲಸ(ಸೆ)** – ಬಯಕೆ **ಲಾಲಾಂಬು** – ಜೊಲ್ಲಿನ ರಸ **ಲೇಖವಾಹ(ಕ)(ನ)** – ಓಲೆ ಒಯ್ಯುವವನು **ಲಾಲಾಜಲ(ಳ)** – ಲಾಲಾಂಬು **ಲೇಖವಾಹಕವೃತ್ತಿ** – ದೌತ್ಯ, ಸಂದೇಶವಾಹನ **ಲಾಲೆ(ಕೆ)** – ಲಾಲಾಂಬು **ಲೇಖೆ** – ಗೆರೆ **ಲೇಲಹಾನ** – ಹಾವು **ಲಾವ(ವಿ)ಗೆ** – ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ; ಪತಂಜಲ

ಲಾವುಕ – ವಿಟಪುರುಷ; ಚಾಡಿಕೋರ

ಲೇಶ್ಯಾ(ವಿ)ಶುದ್ದಿ – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಸಂಬಂಧೀ **ಲೋಲಾಪಾಂಗೆ** – ಚಂಚಲನೇತ್ರೆ **ಲೋಲುಪ** – ಲಂಪಟ ಬಣ್ಣಗಳ ನಾಶ **ಲೇಶೈ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು **ಲೋಲುಪ್ತಿ** – ಲಾಂಪಟ್ಯ ಆರು ಕೃಷ್ಣ, ನೀಲ, ಕಪೋತ, ಪೀತ, ಪದ್ಮ, ಶುಕ್ಲ; ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆಲಸ್ಯ, ಬುದ್ದಿ ಹೀನತೆ, ಅವಿವೇಕ, ವಿಷಯಲಂಪಟತೆ, ಅಭಿಮಾನ, ಕಾಪಟ್ಯ, ಅತಿನಿದ್ರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ **ಲೇಸಲ್ಲರ್** – ಒಳ್ಳೆಯವರಲ್ಲದವರು **ಲೇಸು** – ಹಿತಕರವಾದುದು; ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ **ಲೇಸುಗೆಯ್** – ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡು **ಲೋಕಜ್ಞ** – ಲೋಕದ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು **ಲೋಕನೇತ್ರ**– ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ **ಲೋಕಪೂರಣ(ಕ್ರಿಯೆ)** – (ಜೈನ) ಕೇವಲಿಗಳ **ಲೋಹಿತಾಶ್ವ** – ಅಗ್ನಿ ಆತ್ಮವು ಭೂಮಂಡಲದ **ಲೋಳೆ** – ಜೊಲ್ಲು ವಾಯುತ್ತಯದೊಡನೆ ಬೆರೆಯುವುದು **ಲೋಕಪ್ರತೀತ** – ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ **ಲೌಲ್ಯ** – ಚಂಚಲತೆ **ಲೋಕಲುಂಟಾಕ** – ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೀಡೆಯಾದವನು **ಲೌಹಿತ್ಯ** – ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಲೋಕಾಂತರಿತ** – ಬೇರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದವನು, ಸತ್ತವನು **ಲೋಕಾಂತಿಕ(ದೇವ)** – (ಜೈನ) ಸಾರಸ್ವತ, ಆದಿತ್ಯ, ವಹ್ನಿ, ಅರುಣ, ಗರ್ದತೋಯ. ತುಷಿತ, ಅವ್ಯಾಬಾಧ, ಅರಿಷ್ಟ ಎಂಬ ಎಂಟು **ವಂಕಿ** – ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಮಂದಿ **ವಂಚ** – ವಂಶ **ಲೋಕಾಕಾರಕಥನ** – (ಜೈನ) ಅಧೋ, ಮಧ್ಯ, ಊರ್ಧ್ವಲೊಕಗಳ ವರ್ಣನೆ **ೋಕಾಕಾಶ** – (ಜೈನ) 'ಷಡ್ದವ್ಯ'ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಆಕಾಶಪ್ರದೇಶ **ಲೊಕಾಖ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಲೋಕದ ಆಕಾರ ವರ್ಣನೆ **ಲೋಕಾಯತ(ವಾದಿ)** – ನಾಸ್ಮಿಕ **ಲೋಕಾಯತಿಕ** – ನಾಸ್ತಿಕತೆ **ಲೋಕೋತ್ತರ** – ಅಸಾಧಾರಣ(ವಾದ) **ಲೋ**ಗ – ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಲೋಗಾಣಿ** – ಲೋಕಾಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥ **ವಂಧ್ಯೆ** – ಬಂಜೆ **ಲೋಚನ** – ಹೊಳೆಯುವ; ಕಣ್ಣು **ಲೋಚನಾಂಶು** – ಕಣ್ಣಿನ ಹೊಳಪು ವಂಶಮಾಲೆ – **ಲೋಚು** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ತಾವೇ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು **ಲೋಚುಗೆಯ್** – (ಜೈ) ಜಿನದೀಕ್ಸ್ ಪಡೆದವರ ಕೂದಲು ಕೀಳು **ಲೋಧ್ರ** – ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಗಿಡ ಆದಿಮರುಷ **ಲೋಭಕ** – ಅತಿ ಆಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಜಿಪುಣತನದಿಂದ ಕುಡಿದ **ಲೋಲ** – ಆಸಕ್ಕಿಯುಳ್ಳವನು; ಲಂಪಟ; ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿರುವ **ವಕ್ತ** – ಬಾಯಿ; ಮುಖ **ಲೋಲಂಬಕದಂಬ** – ದುಂಬಿಗಳ ಹಿಂಡು **ವಕ್ತಶ್ವಾಸ** – ಬಾಯಿಂದ ಬಿಡುವ ಉಸಿರು, **ಲೋಲ(ಳ)ತೆ** – ಅಲುಗಾಟ, ಚಾಂಚಲ್ಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು

ಲೋಲೇಕ್ಷಣ – ಚಂಚಲನೇತ್ರ **ಲೋಲೆ** – ಸೂರಿನ ಮುಂಭಾಗ; ಇಳಿ ಸೂರು **ಲೋಹಕಂಟಕ** – ಮುಳ್ಳುತಂತಿಯ ಬೇಲಿ **ಲೋಹಖುರವಾಹ** – ಲಾಳ ಕಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆ **ಲೋಹಜಬಂದ** – ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಳಿ **ಲೋಹವಕ್ತರೆ** – ಯುದ್ದದ ಆನೆಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಕ್ಷರಕ್ಷೆ **ಲೋಹಿತ** – ರಕ್ತ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ **ಲೋಹಿತಮತ್ಸ್ಯ** – ಕೆಂಪು ಮೀನು **ಲೋಹಿತಲೋಚನ** – ಕೆಂಗಣ್ಣು(ಗಳುಳ್ಳವನು) **ಲೋಳಿವಾಯ್** – ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಯುವ ಬಾಯಿ ವ **ವಂಕದ(ದಾ)ರ** – ಗುಪ್ತವಾದ ಬಾಗಿಲು **ವಂಚಿಸು** – ಮೋಸಮಾಡು; ಮುಚ್ಚಿಡು **ವಂದನಮಾಲೆ(ಳೆ)(ಅಕೆ)** – ತೋರಣ **ವಂದಾರು** – ಸ್ಕುತಿಕಾರ; ಹೊಗಳುವವನು **ವಂದಿ** – ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟ **ವಂದಿಜನ** – ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರ ಗುಂಪು **ವಂದಿಸು** – ನಮಸ್ಕರಿಸು; ಸ್ತುತಿಸು **ವಂದ್ಯತೆ** – (ಜೈನ) ಪರಿವ್ರಾಜಕರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಸೂತ್ರಪದ **ವಂಧ್ಯಾಸ್ತನಂಧಯ** – ಬಂಜೆಯ ಮಗು; ಅಸಂಭವ ವಂಶ – ಕುಲ; ಬಿದಿರು; ಕೊಳಲು **ವಂಶಸ್ಥಲ** – ಬಿದಿರು ಮೆಳೆ **ವಂಶಚ್ಣೇದ** – ವಂಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು; ಬಿದಿರನ್ನು ಸೀಳುವುದು **ವಂಶಾವತಾರ** – ಕುಲದ ಆರಂಭ; ವಂಶದ **ವಂಶಾವಳ** – ಕುಲಾನುಕ್ರಮ **ವಕುಲ(ಳ)** – ನಾಗಕೇಸರ, ಪಗಡೆ ಗಿಡ ವಕ್ಷ(ಕ್ಟ್ರಾಣಿಸು – (ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸು) ವಿವರಿಸು

ವದಿಸು – ಹೇಳು **ವಕ್ರಗತಿ** – ಅಂಕುಡೊಂಕು ಚಲನೆ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ **ವಧೂಜನ** – ಸ್ತ್ರೀಸಮೂಹ **ವಕ್ರಗ್ರೀವ** – ಒಂಟೆ **ವಕ್ರಚಾರ** – ವಕ್ರಗತಿ **ವಧೂಟ** – ಯುವತಿ **ವಕ್ರಭಣಿತಿ** – ವೃಂಗ್ಯವಾದ ಮಾತು **ವಧೂವಿಲೋಕನ** – ಸೊಸೆಯನ್ನು ನೋಡಿವುದು **ವಕ್ರವಚನ** – ವಕ್ರೋಕ್ತಿ; ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ **ವಧೆ** – ಕೊಲೆ **ವಕ್ರವಾಕ್ಯ** – ಕೊಂಕು ಮಾತು **ವಧ್ಯಶಿಲೆ** – ಮರಣದಂಡನೆಗಾಗಿ ಕತ್ತು **ವಕ್ರಿಮ** – ಡೊಂಕಾದ; ಸುತ್ತುಬಳಸಿನ ಕತ್ತರಿಸಲು ಇರುವ ಕಲ್ಲು ವಕ್ರೋಕ್ತಿ – ಕೊಂಕು ಮಾತು; ಚಾತುರ್ಯದ **ವನಕರಿ** – ಕಾಡಾನೆ ಮಾತು **ವನಕುಸುಮ** – ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹೂ **ವಕ್ಷ(ಸ್ಥಲ**) – ಎದೆ **ವನಕೇಳ** – ವನವಿಹಾರ **ವಕ್ಷೋಜ** – ಮೊಲೆ **ವನಕ್ರೀಡೆ** – ವನಕೇಳಿ **ವಚನಪ್ರೌಢಿ** – ನುಡಿನಿಮಣತೆ **ವನಗಜ** – ವನಕರಿ **ವಚೋವಲ್ಲಭ** – ಸರಸ್ವತಿಯ ಪತಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ವನಚರ(ರಿ) – ಕಾಡಿನ ಮನುಷ್ಯ(ಳು); ಬೇಡ(ಸ್ತ್ರೀ) **ವಜೋವಿಸ್ತರ** – ಮಾತಿನ ವಿವರಣೆ **ವನಜ** – ತಾವರೆ ವಹ್ರ – ಕಠಿಣವಾದ; ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ವನಱಱ** – ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂದ್ರನ ಆಯುಧ; ಸಿಡಿಲು **ವನಜನಾಭ** – ವಿಷ್ಣು **ವಜ್ರಕವಾಟ** – ತೆಗೆಯಲಾಗದ ಬಾಗಿಲು **ವನಜಭವಾಂಡ** – ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ **ವಜ್ರಕಾಂಡ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಬಿಲ್ಲು **ವನಜಮಿತ್ರ** – ಸೂರ್ಯ **ವಜ್ರಕೀಟ** – ದುಂಬಿ **ವನಜವನ** – ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ **ವಜ್ರಕುಂಡಲ** – ವಜ್ರಖಚಿತವಾದ ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ **ವನಜಾರಾತಿ** – ಕಮಲದ ಶತ್ರು, ಚಂದ್ರ **ವಜ್ರತುಂಡ** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೊಕ್ಕು; (ಜೈನ) **ವನಜೋದರ** – ವನಜನಾಭ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ **ವನತರು** – ಕಾಡಿನ ಮರ **ವನದಂತಿ** – ವನಕರಿ **ವಜ್ರದಾಳ** - ವಜ್ರ+ತಾಳಿ, ವಜ್ರಖಚಿತ ಮಾಂಗಲ್ಯ **ವಜ್ರಧರ** – ಇಂದ್ರ **ವನದಹನ** – ಕಾಡುಗಿಚ್ಚು **ವಜ್ರಪಾತ** – ಸಿಡಿಲ ಹೊಡೆತ **ವನದುರ್ಗ** – ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೋಟೆ **ವನದೇವತೆ** – ಕಾಡಿನ ಅಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆ **ವಜ್ರವಹ್ನಿ** – ಸಿಡಿಲಿನ ಬೆಂಕಿ **ವಜ್ರಾಂಗ** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ದೇಹ **ವನದೇವಿ** – ವನದೇವತೆ **ವಜ್ರಾಗ್ಗಿ** – ವಜ್ರವಹ್ನಿ **ವನಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ವನನಾಗಾರಿ** – ವನನಾಗ+ಅರಿ, ಕಾಡಾನೆಯ ಶತ್ರು, **ವಜ್ರಿ** – ಇಂದ್ರ; (ಜೈನ) ಹದಿನಾರನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರನಾದ ಶಾಂತಿನಾಥ ಸಿಂಹ **ವನನಿಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ವಜ್ರಶರ** – ಇಂದ್ರ **ವಟ** – ಆಲದ ಮರ **ವನಪಥ** – ಕಾಡುದಾರಿ **ವಟು** – ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ **ವನಪಾಲ(ಕ)** – ಉದ್ಯಾನದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ **ವಡ್ಡವಾರ** – ಶನಿವಾರ **ವನಭೂಮಿ** – ಕಾಡುಪ್ರದೇಶ **ವನಭೃತ್** – ಮೋಡ **ವಡ್ಡಾಗರ** – ನೆಲೆವೀಡು **ವನಮಹತ್ತರ** – ವನಪಾಲ(ಕ) **ವಣಿಗ್ವರ** – ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿ **ವಣಿಗ್ವಾಟ** – ಅಂಗಡಿಸಾಲು **ವನಮಹಿಷ(ಷಿ)** – ಕಾಡುಕೋಣ(ಎಮ್ಮೆ) **ವಣಿಗ್ವಿದ್ಯೆ** – ವ್ಯಾಪಾರೀವಿದ್ಯೆ **ವನಮಾಲಾಧರ** – ವಿಷ್ಣು **ವಣಿಜ** – ವ್ಯಾಪಾರಿ **ವನಮಾಲಾಸ್ಪದ** – ವನಮಾಲಾಧರ **ವನಮಾಲ** – ವನಮಾಲಾಧರ **ವಣ್ಣಂಚಳ** – ಬಣ್ಣಗೆಡು **ವತಂಸ** – ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ **ವನಮಾಲೆ** – ಕಾಡುಗಳ ಸಾಲು; ಕಾಡುಹೂಗಳ **ವತ್ತಕುಲ** – ಕರುಗಳ ಗುಂಪು **ವತ್ತರ** – ವರ್ಷ **ವನಮ್ಮಗ** – ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ **ವದನರಸ** – ಜೊಲ್ಲು **ವನರಾಜಕ್ಷೀಡೆ** – ವನವಿಹಾರ **ವದಾನ್ಯ** – ಉದಾರಿ; ಪಾಕ್ಚತುರ; ನಯವಾಗಿ **ವನರುಗ್ಲಾಂಧವ** – ಕಮಲದ ಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ **ವನರುಹ** – ತಾವರೆ ಮಾತಾಡುವವನು **ವದಾನ್ಯತಾ** – ಔದಾರ್ಯ **ವನರುಹನಾಭ** – ವನಜನಾಭ

ವರೂಥಿನಿ – ಸೈನ್ಯ **ವನರುಹಭವ** – ವನಜಜ, ಬ್ರಹ್ಮ ವನರುಹವಿಷ್ಣರ – ಕಮಲಾಸನ, ಬ್ರಹ್ಮ **ವರೇಣ್ಯ** – ಪ್ರಮುಖ; ಅತ್ಯುತ್ತಮ **ವನಲತೆ** – ಕಾಡಿನ ಬಳ್ಳಿ; ಉದ್ಯಾನವನದ ಬಳ್ಳಿ **ವರ್ಜಿಸು** – ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು **ವನವಾರಣ** – ಕಾಡಾನೆ **ವರ್ಜ್ಯ** – ತೊರೆಯಬೇಕಾದ **ವನವಿಹರಣ** – ವನವಿಹಾರ **ವರ್ಣಕ** – ವರ್ಣನೆ; ಬಣ್ಣ; ವರ್ಣನಾಪ್ರಧಾನ ಕಾವ್ಯ **ವನಷಂಡ** – ಮರಗಳ ಗುಂಪು, ತೋಪು ದೇಸಿ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಕಾವ್ಯ– **ವನಸಿಂಹನ್ಯಾಯ** – ಒಂದು ಲೌಕಿಕನ್ಯಾಯ; ವನ– **ವರ್ಣಚತುಷ್ತ** – ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಸಿಂಹಗಳ ಪರಸ್ಪರ ರಕ್ಷಣೆ-ಕ್ನತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ **ವನಸ್ಪತಿ** – ಮರಗಿಡ **ವರ್ಣತ್ರಯ** – ವರ್ಣಚತುಷ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ **ವನಾಂತರ** – ಕಾಡಿನ ಒಳಭಾಗ ಮೂರು ದ್ವಿವರ್ಣಗಳು **ವವನಾಂತರಾಳ** – ವನಾಂತರ **ವರ್ಣಪೂರ** – ಬಣ್ಣವುರ, ಬಣ್ಣದಿಂದ ತುಂಬಿದುದು **ವನಾವಸಥ** – ಕಾಡಿನಲ್ಲಿನ ಮನೆ **ವರ್ಣಲಾಭ** – ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ವನಿತಾಸಕ್ತಿ - ವನಿತಾ+ಸಕ್ತಿ, ವನಿತಾ+ಅಸಕ್ತಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು; ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಸಂಸಾರ ಅನಾಸಕ್ಕಿ ಹುಡುವುದು **ವನೀಪಕ** – ಯಾಚಕ ವರ್ಣಸಂಕರ - ಮದುವೆಯ ಮೂಲಕ ಜಾತಿಗಳು **ವನೇಚರ(ರಿ)** – ಬೇಡರವನು(ಳು) ಬೆರಕೆಯಾಗುವುದು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ **ವನೇಭ** – ಕಾಡಾನೆ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸುವುದು **ವರ್ಣಿ** – ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ **ವನೋದ್ದೇಶ** – ಕಾಡುಪ್ರದೇಶ **ವನ್ಯ** – ಕಾಡಿನ **ವರ್ಣೋತ್ತಮತ್ತ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ **ವನೀಪಕ** – ಯಾಚಕ **ವರ್ತನ** – ನಡತೆ; ವೃತ್ತಿ **ವರ್ತಿ** – ಇರುವ; ದೀಪದ ಬತ್ತಿ; ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಚು **ವಮ** – ದೇಹ **ವರ್ತಿಸು** – ಚಲಿಸು; ಉಂಟಾಗು; ನಡೆದುಕೊ **ವಮಷ್ಟ** – ಚೆಲುವಾದುದು **ವಮಷ್ಯಂತ** – ಸುಂದರವಾದ **ವರ್ಧಕಿ** – ಬಡಗಿ **ವರ್ಧಮಾನ** – ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ; ಒಗಟು; (ಜೈನ) **ವಪ್ರ** - ಗೋಡೆ, ಪ್ರಾಕಾರ; ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ವಪ್ರಕ್ರೀಡೆ** – ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಲೆ ಗುದ್ದುವ ಆಟ **ವಯಃಪರಿಣತ** – ಮುದುಕ **ವರ್ಮ** – ಅಂಗರಕ್ಷಣೆಯ ಕವಚ **ವಯಃಪರಿಣತಿ** – ಮುಪ್ಸು; ಪ್ರೌಢತೆ **ವರ್ಯಜನ** – ಉತ್ತಮ ಜನ **ವಯಲ್** – ಬಯಲು **ವರ್ಷ(ಣ)** – ಮಳೆ **ವರ್ಷಜಧನು** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ವಯಸ್ಯ** – ಗೆಳೆಯ **ವಯೋಧಿಕ** – ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾದವನು, ಹಿರಿಯ **ವರ್ಷಧರ** – ಮೋಡ **ವಯೋನುರೂಪ** – ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕುನಾದ **ವರ್ಷನರಪ** – ಮಳೆರಾಯ **ವ(ಬ)ರಂ** – ವರೆವಿಗೂ **ವರ್ಷಲವ** – ಮಳೆಯ ಹನಿ **ವರ್ಷವರ** – ವರ್ಷಧರ; ವರುಷವರ, ಅಂತಃಪುರ **ವರಟಾ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸ; ಕಣಜದ ಹುಳ ಕಾಯುವ ನಪುಂಸಕ **ವರಣ** – ಪೂಜ್ಯ **ವರ್ಷವರ್ಧನದಿನ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ **ವರತ್ರೆ** – ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ **ವರಯೋಗ್ಯೆ** – ವಿವಾಹಯೋಗ್ಯೆ **ವರ್ಷಾವಾಸ** – ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಮನೆ **ವರಾಕ** – ಅದೃಷ್ಟಹೀನ; ದೀನ **ವಲಂ** – ನಿಜವಾಗಿ; ಅಲ್ಲವೇ **ವರಾಹ** – ಹಂದಿ **ವಲ(ಳ)ಕ್ಷ** – ಬಿಳಿದಾದುದು; ಶುಭ್ರ **ವರಾಳ(ಟ)** – ಕವಡೆ **ವಲ(ಳ)ಕ್ಷಕೇಶ** – ನರೆತ ಕೂದಲು **ವರಿಯಿಸು** – ಸ್ವೀಕರಿಸು, ವರಿಸು **ವಲನ** – ಅತ್ತಿತ್ತ ಸರಿದಾಡು **ವರಿಸು** – ಬರಮಾಡು; ಆಯ್ಕೆಮಾಡು **ವಲೞ** – ಚಂದ್ರಶಾಲೆ **ವರುಡು** – ಉಜ್ಪು **ವಲ(ಳ)ಭಿಚ್ಚಂದ** – ಮುಂಜೂರು ವರುಣಾನಿ – ವರುಣನ ಹೆಂಡತಿ, ಋದ್ದಿ **ವಲ(ಳ)ಯಾಕಾರ** – ಗುಂಡಗಿನ ಆಕೃತಿ **ವರುಣಾಶೆ** – ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು **ವಲ(೪)ತ** – ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಚರ್ಮದ ಸುಕ್ಕು ವರುಷವರ – ಅಂತಃಪುರ ಕಾಯುವ ನಪುಂಸಕ **ವಅ(e)ಮುಖ** – ಕೋತಿ **ವರೂಥ** – ರಥ **ವಅ(୧)ಮುಖಕೇತನ** – ಕಪಿಧ್ವಜ

ವಲ್ಲ(ಲ) – ಮರದ ತೊಗಟೆ; ನಾರು ಬಟ್ಟೆ, **ವಸುಮದ** – ಐಶ್ವರ್ಯದ ಸೊಕ್ಕು **ವಸುವಿರಹಿತ** – ಸಿರಿಯನ್ನು ತೊರೆದವನು **ವಲ್ಲಲವಸನ** – ನಾರುಮಡಿ **ವಲ್ತಾಂಚಲ** – ವಲ್ಕಲವಸನ **ವಸುಹೀನ** – ಹಣವಿಲ್ಲದವನು, ಬಡವ **ವಲ್ಲನ** – ಕುದುರೆಯ ಓಟ **ವಸ್ತಿ** – ಕಿಬ್ರೊಟ್ಟೆ **ವಲ್ಡೀಕ** – ಹುತ್ತ **ವಸ್ತುಕೃತಿ** – ವಸ್ತುಕಕಾವ್ಯ, ಮಾರ್ಗಕಾವ್ಯ, ಚಂಪೂ **ವಸ್ತುತತ್ವ** – ಸಹಜವಾದುದು **ವಲ್ಲಕಿ** – ವೀಣೆ **ವಲ್ಲಣ** – ಥಡಿ **ವಸ್ತುಮರುಷ** – ನಿಮಣ **ವಲ್ಲಭ** – ಪ್ರಿಯನಾದವನು **ವಸ್ತುಬಂಧ** – ವಸ್ತುಕೃತಿ, ಕಥಾಪ್ರಧಾನ ಕಾವ್ಯ **ವಲ್ಲಭಜನ** – ಇಷ್ಟರು **ವಸ್ತುಮಾಡು** – ಕಾವ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿಸಿಕೊ **ವಲ್ಲಭಾ** – ಪ್ರೇಯಸಿ **ವಸ್ತುವಿದ** – ತತ್ತವಿದ **ವಸ್ತುಸ್ತವ** – ಮಹಾಪುರುಷನ ಗುಣಸ್ತವ **ವಲ್ಲಭಕೆ** – ಹೆಂಡತಿ **ವಲ್ಲರಿ** – ಬಳ್ಳಿ; ಗೊಂಚಲು **ವಸ್ತಮೃಗ** – ಕೂರೆ **ವಸ್ತಾಂಗ** – (ಜೈನ) ಕಲ್ಪಕುಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ವಲ್ಲವ** – ಗೊಲ್ಲ **ವಲ್ಲೂರ** – ಉಪ್ಪುಹಾಕಿದ ಮಾಂಸ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೀಡುವಂಥದು **ವಹಣಿ** – ಬೆಡಗು, ಒಯ್ಯಾರ **ವಶಂಮಾಡು** – ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊ ವಶೀಕರಣಸಾಯಕ – ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಸ್ತ **ವಹಿತ್ರ** – ಬಹಿತ್ರ, ಹಡಗು **ವಶೀಕಾರಿಣಿ** – ವಶೀಕರಣ ವಿದ್ಯೆ **ವಹ್ರಿ** – (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವ **ವಶ್ಯಮೂಳಕೆ** – ವಶೀಕರಣ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬೇರು **ವಹ್ನಿಸಖ** – ವಾಯು **ವಶ್ಯಾಂಜನ** – ವಶೀಕರಣಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಮುಲಾಮು **ವಳನ** – ಚಲನ **ವಶ್ಯಾಕ್ಷರ** – ವಶೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನುಡಿ **ವಳಭ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆ **ವಳಯ** - ಮಂಡಲ; ಕಡಗ, ಬಳೆ **ವಷಟ್ಕಾರ** – ಹವಿಸ್ಸಿನ ಅರ್ಪಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ **ವಳ** – ತೆರೆ, ತರಂಗ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರ **ವಸಂತ** – ಷಡೃತುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು; **ವಳಗೆ** – ತುತ್ತು ಚೈತ್ರ-ವೈಶಾಖ ಮಾಸಗಳು; ಮನ್ಮಥನ **ವಳತ್ರಯ** – ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಮದ ಮಡಿಕೆ **ವಆರೇಖೆ** – ವಳಿತ್ರಯ **ವಸಂತಕ** – ಮನ್ಮಥನ ಗೆಳೆಯ **ವಟೆ** – ಬಳಿ, ದಾರಿ **ವಸಂತದೂತಿ(ಕೆ)** – ಇರುವಂತಿಗೆ, ಅದಿರ್ಮುತ್ತೆ **ವಾಂಶ** – ಕೊಳಲು **ವಾಂಶಿಕ** – ಮೇದರವನು; ಕೊಳಲು ವಾದಕ **ವಸಂತಪ್ರಿಯ** – ವಸಂತಕ **ವಸಂತಮಾಸ** – ವಸಂತಕಾಲ **ವಾಃಕಣ** – ನೀರಿನ ಹನಿ **ವಸಂತಸಖ** – ವಸಂತಕ **ವಾಃಕಣಿಕೆ** – ವಾಃಕಣ **ವಸನ** – ಬಟ್ಟೆ **ವಾ:ಕೇಅ(೪)** – ನೀರಾಟ, ಜಲಕ್ರೀಡೆ **ವಸನಾಂಗ(ಕುಜ)** – (ಜೈನ) ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆ ನಿಡುವ **ವಾಕ್(ಕ್ಕು)** – ಮಾತು; ಸರಸ್ವತಿ ಕಲ್ಪಕುಜ **ವಾಕ್ಟೀ** – ಸರಸ್ವತಿ **ವಸಿ(ಯಿ)ಸು** – ನೆಲಸು, ವಾಸಮಾಡು **ವಾಕ್ಟೀಯುತ** – ಪಂಡಿತ **ವಸು** – ಸಿರಿ; ರತ್ನ; ಕಾಂತಿ **ವಾಕ್ಷರಿಣತ** – ಮಾತಿನ ಚತುರ **ವಸುಂಧರೆ** – ಭೂಮಿ **ವಾಕ್ಪಾಟವ** – ಮಾತಿನ ಚಾತುರ್ಯ **ವಸುಧಾಚಕ್ರ** – ಭೂಮಂಡಲ **ವಾಕ್ಷಣಿಧಿ** – ಮಾತಿನ ಪ್ರಚೋದನೆ **ವಾಕ್ಸೌಢ** – ವಾಕ್ಬರಿಣತ **ವಸುಧಾಧಿಪತಿ** – ರಾಜ **ವಾಕ್ಪೌಢಿ** – ವಾಕ್ಬಾಟವ **ವಸುಧಾಭೋಗ** – ಭೂವಿಸ್ಕಾರ **ವಸುಧಾಮರ** – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ **ವಾಕ್ಯಾರ್ಥ** – ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಚರ್ಚೆ **ವಸುಧಾರೆ** – (ಜೈನ) ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ವಾಕ್ಸಾರ** – ಹರಟೆಗಾರ ಚಿನ್ನದ ಮಳೆ **ವಾಗಂಗನೆ** – ಸರಸ್ವತಿ **ವಸುಧಾವಳಯ** – ವಸುಧಾಚಕ್ರ **ವಾಗಾಡಂಬರ** – ಮಾತಿನ ಡೌಲು **ವಸುಧೈಕಕುಟುಂಬಕ** – ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಒಮದೆ **ವಾಗುರ(ರೆ)** – ಬಲೆ ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನು **ವಾಗುರಿಕ(ಕೆ)** – ಬೇಟೆಗಾರ(ತಿ) **ವಸುಧೇಶ** – ವಸುಧಾಧಿಪತಿ **ವಾಗ್ಗುಂಫ** – ನುಡಿಜೋಡಣೆ **ವಸುಮತಿ** – ವಸುಂಧರೆ **ವಾಗ್ಗೇಯಕಾರ** – ವಾಕ್+ಗೇಯಕಾರ, ಗಮಕಿ

ವಾಗ್ದೇವಿ – ಸರಸ್ವತಿ	ವಾಮೆ – ಸುಂದರಿ; ಹೆಂಡತಿ
ವಾಗ್ಡಿ – ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವನು	ವಾಯುತ್ರಿತಯ – ವಾತತ್ರಿತಯ
ವಾಗ್ರಮಣ – ಸರಸ್ವತಿಪತಿ; ಬ್ರಹ್ಮ	ಎಾಯು ಪಥ – ಆಕಾಶ
ವಾಗ್ವಧು – ನುಡಿದೇವಿ, ಸರಸ್ವತಿ	ವಾರ – ಸಮೂಹ, ಸಮುದಾಯ
ವಾಗ್ತನಿತೆ – ವಾಗ್ವಧು	ವಾರಕ – ಭೂಷಣ, ಅಲಂಕಾರ(?)
ವಾಗ್ವಿದ – ಪಂಡಿತ	ವಾರಕಾ ೆ – ವೇಶೈ
ವಾಗ್ವಿದಗ್ಗತೆ – ಮಾತಿನ ಪ್ರೌಢಿಮೆ	ವಾರಣ – ಆನೆ
ಪಾಗ್ವಿಭವ – ත්ශීර්රි	ವಾರಣಮುಖ – ಗಣಪತಿ
ವಾಗ್ವೃತ್ತಿ – ನುಡಿಯುವ ಬಗೆ	ವಾರಣವಾಹನ – ಕುಬೇರ
ವಾಜ್ಯಯ – ಸಾಹಿತ್ಯ	ಪಾರಣಸೈನ್ಯ – ಆನೆಯ ದಂಡು
್ ವಾಙ್ಡಲ – ಮಾತಿನ ದೋಷ	ಪಾರಣಾಸ್ಯ – ಪಾರಣಮುಖ
೬ ವಾಚಸ್ಪತಿ – ಬೃಹಸ್ಪತಿ	ು ವಾರವನಿತೆ – ವಾರಕಾಂತೆ
್ನ ವಾಚಾಲ(ಳ) – ಮಾತುಗಾರ; ಹರಟಿಕೋರ	ವಾರವಿಲ(ಳಾ)ಸಿನಿ – ವಾರಕಾಂತೆ
ವಾಚಿಕ – ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಅಭಿನಯಗಳಲ್ಲಿ	ಪಾರಸ್ತೀ – ವಾರಕಾಂತೆ
್ಲ ಒಂದು, ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಭಾವನೆಯ	೨ ಪಾರಾನ್ನಿಧಿ – ಸಮುದ್ರ
ಪ್ರಕಟಣೆ	ವಾರಾಶಿ(ಸಿ) – ಸಮುದ್ರ
ವಾಜಿ – ಕುದುರೆ	ವಾರಿ – ನೀರು; ನಿಷ್ಠ
ವಾಣಿ – ನುಡಿ; ಸರಸ್ವತಿ	ವಾರಿಗಮಿತ್ರ – ಕಮಲದ ಗೆಳೆಯ, ಸೂರ್ಯ
ಪಾತ – ಗಾಳಿ	ವಾರಿಧರ – ಮೋಡ
ವಾತತ್ರಿತಯ –(ಜೈನ) ಭೂಲೋಕವನ್ನು	ವಾರಿಧಿ – ಸಮುದ್ರ
- ಆವರಿಸಿರುವ ಘನೋದಧಿ,	ವಾರಿಯಂತ್ರ – ಪಿಚಕಾರಿ
ಘನವಾತ, ತನುವಾತಗಳೆಂಬ ಮೂರು	ವಾರಿವಾಹ – ವಾರಿಧರ
ವಾಯುಗಳು	ವಾರುಣಿ – ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು; ಮದ್ಯ
ವಾತಸೂರಣ – ಬಾವುಟ	ವಾರುವ – ಕುದುರೆ
ವಾತಾಯನ – ಗವಾಕ್ಷಿ	ವಾರ್ಧರ – ನೀರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು, ಮೋಡ
ವಾತಾಶನ – ಗಾಳಿಯನ್ನೇ ಆಹಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳದ್ದು,	ವಾರ್ಧಿಸುತ – ಚಂದ್ರ
ಹಾವು	ವಾರ್ಜಂದು – ನೀರಿನ ಹನಿ
ವಾತೂಲ(೪)ಕೆ – ಸುಂಟರಗಾಳಿ	ವಾರ್ಮಾನುಷಿ – ಜಲದೇವತೆ
ವಾತ್ಯಾ(ತ್ಯೆ) – ಬಿರುಗಾಳಿ	ವಾರ್ವಾ೦ಛೆ – ಬಾಯಾರಿಕೆ
ವಾತ್ಸಲ್ಯ – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ ದರ್ಶನದ ಒಂದು	ವಾಲ(ಳ)ಧಿ – ಬಾಲ
ಅಂಗ	ವಾಲುಕಪ್ರಭೆ – (ಜೈನ) ಏಳು ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು
ವಾದಿತ್ರ – ವಾದ್ಯ; ವಾದ್ಯವಾದನ	ವಾವದೂಕ – ವಾಚಾಳಿ
ವಾದುಗೆಯ್ – ವಾದ ಮಾಡು	ವಾಶ್ಚರ – ಮೀನು
ವಾನರಚಿಹ್ನ – (ಜೈನ) ಸುಗ್ರೀವ	ವಾಷ್ಟಣ – ವಾಃ+ಕಣ, ನೀರ ಹನಿ
ವಾನವ್ಯ(ಬ್ಯ)ಂತರ – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ	ವಾಸರ – ಹಗಲು; ದಿನ
ದೇವತಾವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು	ವಾಸವಗಜ – ಇಂದ್ರನ ಆನೆ, ಐರಾವತ
ವಾನೇಯ – ಕಾಡಿನ; (ಜೈನ) ವ್ಯಂತರ ದೇವತೆಗಳು	ವಾಸವಚಾಪ – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು
ವಾನೇಯನಾಗ – ಕಾಡಾನೆ	ವಾಸವಸ್ತ್ರೀ – ಶಚೀದೇವಿ
ವಾಹಿ – ಬಾವಿ	ವಾಸವಾಶೆ – ಇಂದ್ರನ ದಿಕ್ಕು, ಪೂರ್ವ
ವಾಮಕ್ರಮ – ಎಡ ಪಾದ	ವಾಸಿ – ಪಂತ, ಹುರುಡು
ವಾಮಜಾನು – ಎಡ ಮೊಳಕಾಲು	ವಾಸಿತ – ತುಂಬಿದ
ವಾಮನ – ಕುಳ್ಳಾದ; ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಟುವಿನ	ವಾಸುಕ್ರಿಗೆ) – ಆದಿಶೇಷ
ಅವತಾರ ವಾನುವಕನು ವಾನುವನ ಪಾಪ	ವಾಸುದೇವ – ವಿಷ್ಣು; (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ
ವಾಮನಕ್ರಮ – ವಾಮನನ ಪಾದ	ಅರ್ಧಚಕ್ರವರ್ತಿ
ವಾಮಪ(ಪಾ)ದ – ವಾಮಕ್ರಮ	ವಾಸ – ಸ್ಪರ್ಧೆ; (ಪಾಶ) ಹಗ್ಗ; ಕೊಳಲು
ವಾಮಲೋಚನೆ – ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣು ಳ್ಳವಳು	ವಾಸರ – ಹಗಲು, ದಿನ
ವಾಮಸುಖ – ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿಯ ಸುಖ	ವಾಸರಕರ – ಸೂರ್ಯ

ವಾಸವ – ಇಂದ್ರ **ವಿಕ್ರಮ** – ಪಾದ; ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವುದು; ಪರಾಕ್ರಮ; **ವಾಸಿಸು** – ವಾಸನೆ ನೋಡು ಕುದುರೆಯ ಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ವಿಕ್ರಮಹೀನ** – ಶೌರ್ಯವಿಲ್ಲದವನು **ವಾಸ್ತುವಿದ್ಯಾ** – ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವ ಶಾಸ್ತ್ರ **ವಾಹ** – ಕುದುರೆ **ವಿಕ್ರಿಯರ್ಧಿ** – (ಜೈನ) ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾದ ಎಂಟು **ವಾಹಳ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯ ಮೈದಾನ ಬಗೆಯ ಸಿದ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ವಾಹಿನಿ** – ನದಿ; ಸೈನ್ಯದ ತುಕಡಿ **ವಿಕ್ರಿಯಾಬಲ** – ಮಾಯಾಶಕ್ತಿ **ವಾಹಿನೀಪತಿ** – ಸಮುದ್ರ **ವಿಕ್ಲವ(ಬ)** – ವಿಷಾದ **ವಾಳುಕಪ್ರಕರ** – ಮರಳ ರಾಶಿ **ವಿಕ್ಷೇಪ** – ಬೀಸುವಿಕೆ, ಅಲ್ಲಾಡುವಿಕೆ; ಬೀರುವಿಕೆ; ವಾಳವಾಯಜ – ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಪ್ರೇರಣೆ ವೈಡೂರ್ಯ **ವಿಕ್ಷೇಪಣ** – ಒಲೆದಾಡುವಿಕೆ **ವಾೞ್ತೆ** – ಸುದ್ದಿ **ವಿಕ್ಷೇಪಣಿ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ **ವಾೞ್ತಿಗೊಳ್** – ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳು ಧರ್ಮಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ವಿ** – ಪಕ್ಷಿ ಮಿಥ್ಯಾವಾದವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಕತೆ; ನೋಡಿ 'ಧರ್ಮಕಥೆ' **ವಿಂದೆ** – (ಬೃಂದ) ಗುಂಪು **ವಿಖ್ಯಾತದಾನ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೀತಿಯ ದಾನ **ವಿಂಧ್ಯ** – ಒಂದು ಕುಲಪರ್ವತ **ವಿಂಶತಿ** – ಇಪ್ಪತ್ತು **ವಿಗತ** – ಕಳೆದುಹೋದ **ವಿಗತಕೃಪ** – ದಯೆಯಿಲ್ಲದವನು **ವಿಕಚ** – ಅರಳಿದ; ಹರಡಿದ **ವಿಕಟ** – ದೊಡ್ಡದಾದ; ವಿಕಾರವಾದ; ಕ್ರೂರ **ವಿಗತಚಿತ್ತ** – ಮೈಮರೆವು **ವಿಕಟಗಾತ್ರ** – ಭಾರಿ ದೇಹ **ವಿಗತಜೀವಿತ** – ಪ್ರಾಣ ಹೋದವನು; ಸತ್ತವನು **ವಿಕಚ** – ಅರಳಿದ **ವಿಗತನಿಮೇಷ** – ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯದವನು, ದೇವತೆ **ವಿಗತಮಳ** – ಮಲರಹಿತನಾದವನು **ವಿಕಥೆ** – (ಜೈನ) ಪಾಪಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ **ವಿಗತಾರ್ಥ** – ನಿರರ್ಥಕ ವಿಕರಣ – ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳುವ ಶಕ್ತಿ **ವಿಗತಾಹಾರತ್ವ** – (ಜೈನ) ನಿರಾಹಾರ, ಉಪವಾಸ **ವಿಕರಾಳೋಕ** – ಭಯಂಕರ ಕಣ್ಣು(ಗಳುಳ್ಳವನು) **ವಿಗಅ(೪)ತ** – ಬಿಚ್ಚಿಹೋದ; ಸೋರಿಹೋದ **ವಿಕರಿ** – ಚಂಚಲ **ವಿಗಳತ್** – ಸೋರುತ್ತಿರುವ **ವಿಕಿರ** – ಹಾರುವ; ಪಕ್ಷಿ **ವಿಗಳನ** – ಸೋರುವುದು **ವಿಕರ್ಣ** – ಬಾಣ; ಕರ್ಣನ ಮಗ **ವಿಗಳತ** – ಕೆಡವಿದ **ವಿಕರ್ತನ** – ಸೂರ್ಯ **ವಿಗುರ್ವಣೆ** – ರೂಪಾಂತರ **ವಿಕಲ(ಳ)** – ಖಿನ್ನತೆ **ವಿಗುರ್ವಿಸು** – ಮಾಯಾಶಕ್ಕಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡು ವಿಕಲ್ಪ – ಭೇದ; ಎರಡು ಯುಗಗಳ ನಡುವಣ **ವಿಗ್ರಹ** – ಯುದ್ದ; ಆಕಾರ **ವಿಗ್ರಹಕರಾಳ** – ಕುರೂಪಿ ಕಾಲಾವಧಿ **ವಿಕಸನ** – ಅರಳುವಿಕೆ **ವಿಗ್ರಹಅಲೆ** – ರೂಪಸೌಂದರ್ಯ ವಿಕಸಿತ - ಅರಳಿದ; ಏಳಿಗೆವಡೆದ **ವಿಫಟ೦** – ಒಡೆದವನು **ವಿಘಟನ** – ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ವಿನಾಶ **ವಿಕಸಿಸು** – ಅರಳು, ಹಿಗ್ಗು **ವಿಫಟಸು** – ವಿರೋಧವಾಗು; ಒಡೆದುಹೋಗು **ವಿಕಳೇಂದ್ರಿಯ** – (ಜೈನ) ತ್ರಸಕಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ದ್ವೀಂದ್ರಿಯ, ತ್ರೀಂದ್ರಿಯ, ಚತುರಿಂದ್ರಿಯಗಳ **ವಿಘಾತ** – ವಿನಾಶ **ವಿಘೂರ್ಣನ** – ತೊಳಲಾಟ: ಆಧಿಕ್ಯ **ವಿಕಳೇಂದ್ರಿಯಜಾತಿ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು **ವಿಘೂರ್ಣಿಸು** – ಅಲ್ಲಾಡು; ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳು **ವಿಚಕಿಲ(ಳ)** – ಮಲ್ಲಿಗೆ; ಅರಳಿದ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ವಿಕಾರ್ಯ** – ರೂಪಾಂತರ **ವಿಚಾರಕ್ಷಮ** – ವಿಚಾರಯೋಗ್ಯ **ವಿಕೀಣ೯** – ಕೆದರಿದ **ವಿಚಾರಿಸು** – ಆಲೋಚಿಸು; ಪ್ರಶ್ನಿಸು **ವಿಕುರ್ವಣೆ** – ವಿಕಾರವೇಷ **ವಿಚಿಂತಾಂತರ** – ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ವಿಕೃತ – ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದ; ಕುರೂಪವಾದ; **ವಿಚಿಕಿತ್ವನ** – ಸಂಶಯ ಅಸಹ್ಯ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ **ವಿಚಿತಿ** – ಯತಿ, ಉಸಿರ್ದಾಣ **ವಿಕೃತನಿದ್ರೆ** – ಮಾಯಾನಿದ್ರೆ **ವಿಚಿತ್ರ** – ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ; ಅಚ್ಚರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ; **ವಿಕ್ತ** – ಆನೆಯ ಮರಿ ಸುಂದರವಾದ **ವಿಕ್ತಿರ** – ಹಕ್ಕಿ **ವಿಚಿತ್ರಾಂಗಿ** – ಸುಂದರಿ

ವಿಚ್ಚಲಕಾರ – ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ರೂಪ **ವಿತಸ್ತಿ** – ಗೇಣು **ವಿಚ್ಚಾಯ** – ನೆರಳಿಲ್ಲದ; ರತ್ನ; ಕಾಂತಿಹೀನ **ವಿತಾನ** – ಸಮೂಹ; ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು **ವಿಜ್ಞಿದುರ** – ಒಡೆದುಹೊದ **ವಿತಾನಕ** – ಗುಂಪು; ವಿಸ್ತಾರ **ವಿಚ್ಛಿನ್ನ –** ಅಗಲುವಿಕೆ **ವಿತೃಷ್ಣ –** ಆಶಾರಹಿತ **ವಿಚ್ಚೇದಿಸು** – ಕತ್ತರಿಸು; ನಾಶಪಡಿಸು **ವಿತ್ತಪ** – ಐಶ್ವರ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಕುಬೇರ **ವಿಜಯ** - ಗೆಲವು; ಅರ್ಜುನನ ಒಂದು ಹೆಸರು **ವಿತ್ತೇಶ** – ವಿತ್ತಪ **ವಿಜಯಕದಳಕಾ** – ವಿಜಯಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ **ವಿತ್ರಸ್ತ** – ಹೆದರಿದ ಬಾಳೆಯ ಕಂಬ **ವಿತ್ರಸ್ತಾರಿ** – ಅರಿ ಅಂದರೆ ಷಡ್ವರ್ಗವನ್ನು **ವಿಜಯಚ್ಚಂದ** – ಐನೂರನಾಲ್ಕು ಎಳೆಗಳ ರತ್ನಹಾರ ಹೆದರಿಸಿದವನು, ಜಿನೇಶ್ವರ ವಿಜಯದ್ದಜ – ಗೆಲವಿನ ಸೂಚಕವಾದ ಬಾವುಟ **ವಿದಗ್ಗ** – ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಪಂಡಿತ **ವಿಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿ** – ಗೆಲವಿನ ಪತ್ರಿಕೆ **ವಿದಗ್ಗಶರಣ** – ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತವನು **ವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನ** – ದಿಗ್ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ **ವಿದಗ್ಗೆ** – ಜಾಣೆ; ತಾಪಕ್ಕೊಳಗಾದವಳು **ವಿಜಯಶ್ರೀ** – ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ **ವಿದಲ(ಳ)ನ** – ಹೋಳುಮಾಡುವ; ಸೀಳುವಿಕೆ **ವಿಜಯಾನಕ** – ಜಯಭೇರಿ **ವಿದಲ(೪)ತ** – ಅರಳಿದ; ಸೀಳಿದ **ವಿಜಯಾರ್ಧ** – (ಜೈನ) ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಾಗಿ **ವಿದಳಸು** – ಸೀಳು; ನಾಶಮಾಡು ಹಬ್ಬಿರುವ ಒಂದು ಪರ್ವತ **ವಿದಾರಕ** – ಸೀಳುವವನು **ವಿದಾರಣ** – ಸೀಳುವಿಕೆ; ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ; ವಿನಾಶಕ **ವಿಜಾತಿ** – ಪಕ್ಸಿಸಂಕುಲ **ವಿಜಿಗೀಷು** – ಜಯಾಪೇಕ್ಷಿ **ವಿದಾರಣಂಗೆಯ್** – ಸೀಳು; ಕೊಲ್ಲು **ವಿದಾರಿಸು** – ಸೀಳು **ವಿಜಿಗೀಷುತೆ(ತ್ವ)** – ಗೆಲ್ಲುವ ಬಯಕೆ **ವಿಜೃಂಭಣ** – ವಿಕಾಸ; ಅಬ್ಬರ; ಆಕಳಿಕೆ **ವಿದಾಹ** – ವಿಶೇಷ ತಾಪ **ವಿಜೃಂಭಮಾಣ** – ಅರಳುತ್ತಿರುವ **ವಿದಿತ** – ತಿಳಿದಿರುವ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ **ವಿಜೃಂಭಸು** – ಅರಳು; ಹಿಗ್ಗು; ಶೋಭಿಸು **ವಿದೀರ್ಣಹೃದಯೆ** – ಭಗ್ನಹೃದಯೆ; ದುಃಖಿತೆ **ವಿಟ** – ಕಾಮುಕ; ಕಾವ್ಯನಾಯಕನಿಗೆ ಆಪ್ತನಾದ **ವಿದೂರ** – ತುಂಬ ದೂರವಿರುವ **ವಿದೇಹ** – ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದವನು; ಒಂದು ಒಬ್ಬ **ವಿಟಂಕ** – ತುದಿ; ಗೂಡು ದೇಶ; (ಜೈನ) ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಏಳು **ವಿಟ(ತ)ತ್ವ** – ಹಾದರ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿದ್ದ – ಏಟು; ತೂತು ಮಾಡಿದ; ಪ್ರತಿಕೃತಿ **ವಿಟಪ** – ಕೊಂಬೆ **ವಿಟಹಿ** – ಮರ **ವಿದ್ದಿ** – ವೃದ್ದಿ, ಏಳಿಗೆ **ವಿಟಪಿಪ್ರರೋಹ** – ಮರಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿದ ಬಳ್ಳಿ **ವಿದ್ದಂಬರೆ** – ಅಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸು **ವಿಟವೃತ್ತ** – ಕಾಮುಕತನ **ವಿದ್ಯಾತ್ರಯಾಧೀಶ** – ಷಟ್ಹಂಡಾಗಮದ ಮೊದಲ **ವಿಟ** – ವಿಲಾಸಿನಿ ಮೂರು ಖಂಡಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ವಿಡಂಬ** – ತೋರಿಕೆ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ **ವಿದ್ಯಾದಯಿತ** – ವಿದ್ಯೆಯ ಒಡೆಯ **ವಿಡಂಬಕ** – ಅನುಕರಣೆ; ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವವನು **ವಿದ್ಯಾಧರ** – ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ದೇವತೆ; **ವಿಡಂಬಡಂಬರ** – ಕೋಲಾಹಲ (ಜೈನ) ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಿಡಂಜನು – ಅನುಕರಿಸು; ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡು; ಜನವರ್ಗ ಮೋಸಗೊಳಿಸ<u>ು</u> **ವಿದ್ಯಾಧರಕರಣ** – ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುವ ವಿದ್ಯೆ **ವಿದ್ಯಾಧಿಗಮನ** – ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು **ವಿಡೂರ** – ಒಂದು ರತ್ನ, ವೈಡೂರ್ಯ **ವಿತತ** – ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ; ವೀಣೆ **ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ** – ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೇ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ **ವಿತತಾಟವಿ** – ವಿಸ್ಕಾರವಾದ ಅರಣ್ಯ ಹೊಂದಿರುವವನು **ವಿತತ್ವ** – ತತ್ವವಿರೋಧಿಯಾದುದು **ವಿದ್ಯಾಪಾರಗ** – ವಿದ್ವಾಂಸ **ವಿತಥ** – ನಿಜವಲ್ಲದ **ವಿದ್ಯಾಪ್ರತ್ಯಯ** – ತನ್ನವಿದ್ಯೆಯ ಬಗೆಗಿನ ವಿಶ್ವಾಸ **ವಿದ್ಯಾಮದ** – ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಬಗೆಗಿನ ಅಹಂಕಾರ **ವಿತರಣ** – ದಾಟುವುದು; ದಾನ; ಔದಾರ್ಯ ವಿತರಣಪ್ರಥಿತ – ದಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ **ವಿದ್ಯಾವಿಡಂಬನ** – ಮಾಯಾವೇಷ ಹೆಸರಾದವನು **ವಿದ್ಯುದ್ವಲಯ** – ಮಿಂಚಿನ ಅಂಚು **ವಿತರಣವಿನೋದ** – ದಾನಸಂತೋಷಿ **ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ** – ಮಿಂಚು **ವಿತರ್ಕ** – ಸಂಶಯ; ಊಹೆ **ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖೆ** – ಮಿಂಚಿನ ಗೆರೆ **ವಿಸರ್ದಿ(ಕೆ)** – ವೇದಿಕೆ **ವಿದ್ಯೋತ** – ದೀಪ್ತಿ; ಶೋಭೆ; ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ

ವಿನತಾನಂದನ – ಗರುಡ **ವಿದ್ರಾವಣ** – ಓಡಿಸುವವನು **ವಿದ್ರುತ** – ಚೆದುರಿದ; ಕ್ಪೋಭೆಗೊಂಡ **ವಿನತಾಮತ್ರ** – ವಿನತಾನಂದನ **ವಿದ್ರುಮ** – ಹವಳ **ವಿನತಿ** – ಬಾಗುವಿಕೆ; ನಮಸ್ಕಾರ **ವಿದ್ರುಮದ್ರುಮ –** ಹವಳದ ಮರ **ವಿನಮನ್ಮಸ್ತಕ** – ಬಾಗಿದ ತಲೆಯವನು **ವಿದ್ರುಮಲತೆ** – ಹವಳದ ಬಳ್ಳಿ **ವಿನಮ್ರ** – ಬಾಗಿದ; ಪೂಜ್ಯ **ವಿದ್ರುಮವಲ್ಲರಿ** – ವಿದ್ರುಮಲತೆ **ವಿನಯಂಗೆಡು** – ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ವಿದ್ರುಮಾಧರ** – ಹವಳದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ತುಟಿ **ವಿನುಪ್ರಹೀಣ** – ವಿನಯವಿಲ್ಲದವನು **ವಿದ್ರೂಪ** – ವಿಕಾರ ರೂಪ **ವಿನಯವತ್ತಳೆ** – ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆ **ವಿನಯವಿನಮಿತ** – ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಬಾಗಿದ **ವಿದ್ಯಾಧರಕರಣ** – ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯಲು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕರಣ, ಎಂದರೆ ವಿಶೇಷ **ವಿನಿರ್ಜಿತ** – ಗೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ರೀತಿಯ ಹಸ್ತಪಾದಚಲನೆ **ವಿನಿವರ್ತನ** – ವಾಪಸಾಗುವಿಕೆ **ವಿದ್ಯಾವಿಡಂಬನ** – ಮಾಯಾವೇಷ **ವಿನಿವೃತ್ತ** – ವಾಪಸಾದ; ತ್ಯಜಿಸಿದ **ವಿನಿವೃತ್ತಿ** – ಕೊನೆ; ಸಾವು **ವಿದ್ಯೋತ** – ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುವ **ವಿದ್ವದಾಸ್ಥಾಯಿಕೆ** – ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಭೆ **ವಿನಿಹತ** – ನಿವಾರಿಸಿದ **ವಿದ್ವಿಟ್ತತಿ** – ಶತ್ರುಸಮೂಹ **ವಿನುತಂಬೆಱು** – ಪ್ರಸಿದ್ದವಾಗು **ವಿದ್ವಿಷ** – ದ್ವೇಷ; ಶತ್ರು **ವಿನೂತ** – ಹೊಸದಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ **ವಿನೇಯಜನ** – ಸಜ್ಜನ; (ಜೈನ) ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ **ವಿದ್ವಿಷ್ಟ** – ದ್ವೇಷವುಳ್ಳ; ಶತ್ರು **ವಿದ್ವಿಷ್ಟಬಲ** – ಶತ್ರುಪಡೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನು **ವಿನೇಯಾರ್ಥಿ** – ವಿನೇಯಜನ **ವಿದ್ವಿಷ್ಟವಿದ್ರಾವಣ** – ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುವವನು **ವಿನೋದ್ಯಮಾನೆ** – ಸಂತೋಷಗೊಂಡವಳು **ವಿಧವತೆ** – ವಿಧವೆ **ವಿನ್ನಾಣ** – (ವಿಜ್ಞಾನ) ನೆನಪು **ವಿಧಾತೃ(ತ್ರ)** – ಬ್ರಹ್ಮ **ವಿನ್ಯಸ್ತ** – ಇರಿಸಿದ; ಕೆತ್ತಿದ **ವಿನ್ಯಾಸ** – ಇಡುವಿಕೆ; ಜೋಡಣೆ **ವಿಧಾತೃಯೋಗ** – ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಘಟನೆ; ದೈವಯೋಗ **ವಿಧಾತೃ(ತ್ರ)ವಶ** – ಅದೃಷ್ಟ **ವಿಪಂಚಿ** – ವೀಣೆ; ಜಗುಲಿ **ವಿಪಕ್ಷ** – ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷ **ವಿಧಿ** – ಆಜ್ಞೆ; ಶಾಸ್ತ್ರಕರ್ಮ; ಕ್ರಮ; ಅದೃಷ್ಟ **ವಿಧಿದಾನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; **ವಿಪಕ್ಷಿ** – ಎದುರಾಳಿ ತನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು **ವಿಪಣಿ** – ಮಾರುವ ಸ್ಥಳ; ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ ಸನ್ಮಾನಿಸುವುದು **ವಿಪಣಿಪದ** – ಅಂಗಡಿಸಾಲು **ವಿಧಿಪೂರ್ವ(ಕ)** - ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ **ವಿಪಣಿಮಾರ್ಗ** – ಅಂಗಡಿಬೀದಿ **ವಿಧಿಅಪಿ** – ಹಣೆಯಬರಹ ವಿಪತ್ತಿ(ತ್ತು) ಕೇಡು– **ವಿಪನ್ನ** – ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ; ಸತ್ವಹೀನ **ವಿಧಿವಾಹನ** – ಹಂಸ **ವಿಧು** – ಚಂದ್ರ; ಬ್ರಹ್ಮ **ವಿಪನ್ಗತೆ** – ಕಷ್ಟ **ವಿಧುಂತುದ** – ಚಂದ್ರಪೀಡಕ, ರಾಹು **ವಿಪನ್ನಪೀಡಿತೆ** – ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದವಳು **ವಿಧುಜ೦ಬ** – ಚಂದ್ರಬಿ೦ಬ **ವಿಪರೀತ** – ತಿರುವುಮುರುವು; ಅಧಿಕ; ಅಸಾಧಾರಣ **ವಿಧುರ** – ವಿರಹಿ; ವಿಕ್ಬುಬ್ದ **ವಿಪರೀತಕ** – ವಿರುದ್ಧವಾದ **ವಿಧುರಿತ** – ಅಳವಡಿಸಿದ **ವಿಪರ್ಯಯ** - ಬದಲಾವಣೆ, ವ್ಯತ್ಯಾಸ **ವಿಧುರೆ** – ತೊಂದರೆಗೀಡಾದವಳು **ವಿಪಲ್ಟಿಜ್ಜನ** – ವಿದ್ವಾಂಸಸಮೂಹ, ವಿದ್ವಜ್ಜನ **ವಿಧುಲೇಟೋತ್ತಂಸ** – ಚಂದ್ರಧರ, ಶಿವ **ವಿಪಶ್ಚಿತ್** – ವಿದ್ವಾಂಸ **ವಿಧೂತ** – ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ **ವಿಪಾಕವಿಚಯ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ **ವಿಧೃತ** – ಹಿಡಿದ, ತಾಳಿದ; ಪಡೆದ ಧರ್ಮಧ್ಯಾನ, ಕರ್ಮಫಲದ ಚಿಂತನೆ **ವಿಪಿನ** – ಕಾಡು **ವಿಧೆಯತ್ತ** – ವಿಧೆಯತೆ; ಅಧೀನತೆ **ವಿಧೃತ** – ಬೇರ್ಪಟ್ಟ **ವಿಪಿನಚರ** – ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯ; ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ **ವಿದ್ದ** – ಚಿತ್ರ **ವಿಪಿನಭವ** – ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ **ವಿದ್ದಂಸನ** – ವಿನಾಶ **ವಿಮಲ(ಳ)** – ವಿಸ್ಕಾರವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; **ವಿದ್ವಸ್ತ** – ಧ್ವಂಸಗೊಂಡ; ಚೆದುರಿಹೋದ ಮೇರುಪರ್ವತ; ಭೂಮಿ **ವಿನತ** – ಬಾಗಿದ; ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ; ಕುಗ್ಗಿದ

ವಿನತಾ – ವಿನತಾದೇವಿ (ಕಶ್ಯಪ ಋಷಿಯ ಹೆಂಡತಿ)

ವಿಪುಲಮತಿ – (ಜೈನ) ಮನಃಪರ್ಯಯಜ್ಞಾನದ **ವಿಭ್ರಾಂತಿ** – ಭ್ರಮೆ ಒಂದು ಬಗೆ, ಇತರರ ಮನಸ್ಸ್ನು ವಿಭ್ರಾಜ(ಜಿ) – ಕಾಂತಿ ಅರಿಯುವುದು **ವಿಮರ್ದ(ನ)** – ಪುಡಿಮಾಡುವುದು **ವಿಮಲಾದ್ರಿ** – (ಜೈನ) ಮಹಾವೀರನ ಉಪದೇಶದ **ವಿಮಲ** – ಕಳಂಕರಹಿತ; ಅಪ್ಪಟ; ಪವಿತ್ರವಾದ; ಸ್ಥಳ, ಮೇರು (ಜೈನ) ಹದಿಮೂರನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ವಿಮಲಪ್ರಜ್ಞ** – ಅತಿಶಯ ಜ್ಞಾನಿ **ವಿಮಲ(ಳ)ಗುಣ** – ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವ **ವಿಮಳಭುಜ** – ಬಲಿಷ್ಣ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳವನು **ವಿಮಲತೆವೆಱು** – ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗು **ವಿಮಳಾಂತರ** – ಭೂಮಿ **ವಿಮಾನ** – ಅರಮನೆ; ದೇವತೆಗಳ ವಾಹನ; ವಿಪ್ರ – ಬ್ರಾಹ್ಮಣ; ಪುರೋಹಿತ (ಜೈನ) ಮೇಲುಲೋಕದ ಒಂದು **ವಿಪ್ರಕರ್ಷ** – ಅಂತರ ವಾಸಸ್ಥಾನ– **ವಿಮುಕ್ತ** – ತೊರೆದ; ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡ **ವಿಪ್ರತಿಪತ್ತಿ** – ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ವಿರೋಧ **ವಿಪ್ರಲಂಭ** – ಅಗಲಿಕೆ **ವಿಮುಕ್ತಾಹಾರ** – ವಿಮುಕ್ಕ+ಆಹಾರ, ಆಹಾರವನ್ನು **ವಿಪ್ರಲಾಪ** – ವ್ಯರ್ಥ ಮಾತು; ಗೋಳಾಟ ತೊರೆಯುವುದು, ಉಪವಾಸ; **ವಿಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್** – ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತಾಡು ವಿಮುಕ್ಕಾ+ಹಾರ, ಹಾರವನ್ನು **ವಿಪ್ರಾವತಿ** – ಅಗ್ರಹಾರ ಪಡೆಯದಿರುವುದು **ವಿಫಲ** – ನಿರರ್ಥಕ **ವಿಮುಖವೃತ್ತಿ** – ಉದಾಸೀನತೆ **ವಿಮೋಹ** – ವಿಶೇಷ ಮೋಹ; ಭ್ರಾಂತಿ **ವಿಬುಧ** – ವಿದ್ವಾಂಸ; ದೇವತೆ **ವಿಬುಧಪತಿ –** ವಿದ್ವಾಂಸಶ್ರೇಷ್ಠ; ದೇವೇಂದ್ರ **ವಿಮೋಹಮೃಗ** – ಮೋಹವೆಂಬ ಪ್ರಾಣಿ **ವಿಬುಧವರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ವಿಮೋಹನವಿದ್ಯೆ** – ಸಮ್ಮ್ರೋಹಿನಿ **ವಿಬುಧವರಾಶ್ವ** – ಉಚ್ಘೈಶ್ರವಸ್ಸು **ವಿಯಚ್ಚಕ್ರ** – ಆಕಾಶ ಮಂಡಲ **ವಿಬುಧಾಶ್ರಯ** – ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವ **ವಿಯಚ್ಚರ(ರಿ)** – ಗಗನಸಂಚಾರಿ, ಖೇಚರ(ರೆ) **ವಿಬುಧೇಶ್ವರ** – ವಿಬುಧವರ **ವಿಯಜ್ಜಿಕುರ** – ಶಿವ **ವಿಭಂಗ** – ಭಗ್ನಗೊಂಡ **ವಿಯತ್** – ಆಕಾಶ **ವಿಭಂಗಜ್ಞಾನ** – (ಜೈನ) ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ **ವಿಯತ್ತಲ(ಳ**) – ಆಕಾಶ **ವಿಭವ** – ಸಂಪತ್ತು; ವೈಭವ **ವಿಯತ್ನಥ** – ಗಗನಪಥ, ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ **ವಿಭವೋದಯ** – ಹಣವಂತ **ವಿಯದ್ದಾಮಿ** - ವಿಯಚ್ಚರ(ರಿ) **ವಿಭಾ** – ಕಾಂತಿ, ಪ್ರಭೆ **ವಿಯನ್ನಂದನ** – ಇಂದ್ರವನ **ವಿಭಾತ** – ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು **ವಿಯನ್ಡಹೀರುಹ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಸ **ವಿಯೋಗಿ(ನಿ)** – ವಿರಹಿ(ಣಿ) **ವಿಭಾವ** – ಭಾವಸ್ಪುರಣೆಯ ಕಾರಣ **ವಿಭಾವರಿ** – ರಾತ್ರಿ **ವಿರಕ್ತಿ** – ವೈರಾಗ್ಯ **ವಿಭಾವಿಸು** – ನಿಶ್ಚೈಸು **ವಿರಚನ(ನೆ)** – ಕಟ್ಟುವಿಕೆ, ನಿರ್ಮಾಣ **ವಿರಚಿಸು** – ನಿರ್ಮಿಸು; ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡು **ವಿಭಾಸ** – ದೀಪ್ಸಿ **ವಿಭಾಸಿ** – ಕಾಂತಿಯುಕ್ಕವಾದ **ವಿರತಿ** – ಮುಕ್ತಾಯ; ವೈರಾಗ್ಯ **ವಿಭಿನ್ನ** – ಬೇರೆ ಬಗೆಯ; ಒಡೆದುಹೊದ **ವಿರಮಣ** – ಕೊನೆ ವಿಭೀಷಣ – ತುಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ; **ವಿರಲ(ಳ)** – ಅಪರೂಪವಾದ; ಸ್ವಲ್ಪ; **ವಿರಸಕರ** – ಅಹಿತಕರ ರಾವಣನ ತಮ್ಮ **ವಿಭು** – ಒಡೆಯ; ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ **ವಿರಹ** – ಅಗಲಿಕೆ **ವಿರಹವಿಧುರ** – ಅಗಲಿಕೆಯ ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ವಿಭೂತ** – ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲಾದ **ವಿರಳವೇಗಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ವಿಭೂತಿ** – ವೈಭವ; ಐಶ್ವರ್ಯ; ಬೂದಿ **ವಿಭೂಷಣ** – ಆಭರಣ **ವಿರಾಗ** – ಬಣ್ಣರಾಗಿತ್ಯ; ವೈರಾಗ್ಯ **ವಿಭೂಷಣಾಂಗ** – (ಜೈನ) ದಶಕಲ್ಪಕುಜಗಳಲ್ಲಿ **ವಿರಾಜಿ** – ಹೊಳೆಯುವುದು ಒಂದು, ಬೇಕಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ವಿರಾಜಿತ – ಹೊಳೆಯುವ **ವಿರಾಮ** – ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡುವಂಥದು **ವಿಭೇದ** – ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಭಿನ್ನತೆ **ವಿರಿಂಚಿ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ವಿಭ್ರಂಶ** – ವಿನಾಶ **ವಿರುತಿ** – ಶಬ್ದ **ವಿರುದ್ಧವೃತ್ತ** – ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಡತೆಯವನು **ವಿಭ್ರಮ** – ಸುತ್ತುವಿಕೆ, ಅಲೆದಾಟ; ವಿಲಾಸ **ವಿಭ್ರಮವತಿ** – ವಿಲಾಸವತಿ **ವಿರುದ್ದಾತ್ಮಕ** – ವಿರೋಧದಿಂದ ಕೂಡಿದ

ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ – ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮದ; ಬೇರೆ **ವಿವರ** – ಬಿರುಕು; ಬಿಲ; ತೂತು ಅರ್ಥ ನೀಡುವ **ವಿವಶಿಸು** – ವಶಮಾಡಿಕೊ **ವಿರುವತ್** – ಶಬ್ದಮಾಡುವ ವಿವಾಹ – ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿಕೆ; ಮದುವೆ ವಿರೂಕ್ಷ – ಭಯಂಕರವಾದ **ವಿವಾಹಗೃ(ಗೇ)ಹ** – ಮದುವೆಯ ಮನೆ **ವಿವಾಹವೇದಿ** – ಮದುವೆಯ ಜಗುಲಿ **ವಿರೂಕ್ಷಿಸು** – ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊ **ವಿರೂಪತೆ** – ರೂಪವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ **ವಿವಿಕ್ತ** – ನಿರ್ಜನವಾದ **ವಿರೂಪೆ** – ಕುರೂಪಿ **ವಿವಿಕ್ತಾವಾಸ** – (ಜೈನ) ಜೈನಮುನಿಯ **ವಿರೋಚನ** – ಅಗ್ನಿ ಏಕಾಂತವಾಸ **ವಿರೋಧಿ** – ಹಗೆ; ಪ್ರತಿಭಟಸುವವನು **ವಿವಿಧ** – ನಾನಾ ಬಗೆಯ **ವಿರ್ದು** – ಬಿರ್ದು, ಔತಣ **ವಿವೇಕವಿಕಲ(ಳ)** – ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದವನು **ವಿಲಂಘನ** – ಮೀರುವಿಕೆ; ಹಾರುವಿಕೆ **ವಿವೇಕಶೂನ್ಯ** – ವಿವೇಕವಿಕಲ(ಳ) **ವಿಲಂಘಿಸು** – ಹಾರು; ಮೀರು **ವಿಶಂಕಟ** – ದೊಡ್ಡದಾದ; ಅಗಲವಾದ **ವಿಲಂಜಸು** – ತಡಮಾಡು; ಜಾರು **ವಿಶಂಕೆ** – ಸಂದೇಹ **ವಿಶದ** – ಬೆಳ್ಪಗಿರುವ; ಸೃಷ್ಟವಾದ **ವಿಲಕ್ಷ್ಯ** – ಅಚ್ಚರಿ **ವಿಲಪನ** - ರೋದನ; (ಜೈನ) ಆರ್ತಧ್ಯಾನದ **ವಿಶದೋದಕ** – ವಿಶದ+ಉದಕ, ತಿಳಿನೀರು ಒಂದು ಬಗೆ **ವಿಶರಾರು** – ನಶ್ವರವಾದುದು **ವಿಲ(ಳ)ಯ** – ಪ್ರಳಯ; ಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದು **ವಿಶಸನ** – ಕೊಲೆ **ವಿಲಯಾನಲ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿ **ವಿಶಸನರಂಗ** – ಯುದ್ದರಂಗ **ವಿಲಯಾನಿಲ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಗಾಳಿ **ವಿಶಾಲ್ಯ** – ವಿಸ್ತಾರವಾದ **ವಿಲಸತ್** – ಹೊಳೆಯುವ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ **ವಿಶಿಖ** – ಬಾಣ **ವಿಲ(ಳ)ಸನ** – ಹೊಳಪು, ಕಾಂತಿ **ವಿಶೀರ್ಣ** – ಭಗ್ನವಾದ; ನಷ್ಟವಾದ; ಒಡೆದ **ವಿಲಾ(ಳಾ)ಸ** – ಸೊಬಗು; ಬೆಡಗು **ವಿಶೇಷಕ** ಮುಖ್ಯನಾದವನು **ವಿಲಾಸಂಬೆಱು** – ಶೋಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದು **ವಿಶೇಷಭಾಷಿತ** – ವಿಶಿಷ್ಟ ನುಡಿ **ವಿಲಾಸ(ಸಾ)ವಾಸ** – ವಿಹಾರಸ್ಥಳ; ಸೊಬಗಿನ ಆಗರ **ವಿಶೋಧಿ** – ನೈರ್ಮಲ್ಯ ವಿಲಾ(ಕಾ)ಸಿ(ನಿ) - ಬೆಡಗಿ **ವಿಶ್ರಮ(ಣ**) – ವಿಶ್ರಾಂತಿ **ವಿಅ೫ತ** – ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಚಿತ್ರಿತವಾದ **ವಿಶ್ರಮವನ** – ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಇರುವ ವಿಅಪ್ತ – ಬಳಿದ, ಲೇಪಿಸಿದ ಉದ್ಯಾನ **ವಿಅೀನ** – ತನ್ಮಯಗೊಂಡ; ಸೇರಿಹೋದ **ವಿಶ್ರಾಂತಿಪದ** – ನೆಲೆ **ವಿಲುಪ್ತ** – ನಾಶಗೊಂಡ **ವಿಶ್ರಾಣನ** – ದಾನ **ವಿಲುಅ(೪)ತ** – ಒದರಿದ; ಬಿದ್ದುಹೋದ; **ವಿಶ್ರಾಣನವಿನೋದ** – ದಾನಸಂತೋಷಿ ಅಲುಗಾಡುವ– **ವಿಶ್ರುತ** – ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದವನು **ವಿಲೂನನಾಸಿ** – ಮೂಕೊರತೆಮರ **ವಿಶ್ಲಥ** – ಸಡಿಲಿಹೋದ **ವಿಲೇಪನ** – ಬಳಿಯುವಿಕೆ ವಿಶ್ಲೇಷ – ಅಗಲಿಕೆ; ಬೇರೆಯಾಗುವುದು ವಿಲೋ(ಳೋ)ಕನ – ನೋಟ **ವಿಶ್ವ**– ಸಮಸ್ಥ **ವಿಲೋಕನಂಗೆಯ್** – ನೋಡು **ವಿಶ್ವಂಭರಾ(ರೆ)** – ಭೂಮಿ **ವಿಲೋಚನವಾರಿ** – ಕಣ್ಣೀರು **ವಿಶ್ವಕದ್ಗು** – ಬೇಟೆನಾಯಿ **ವಿಲೋಚನಾಂಬು** – ವಿಲೋಚನವಾರಿ **ವಿಶ್ವಕರ್ಮ** – ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ **ವಿಶ್ವಪ್ರವೇಶಿನಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ವಿಲೋಪ** – ವಿನಾಶ; (ಜೈನ) **ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಂಭರೆ** – ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲ ಅಸ್ಕೇಯವಿರೋಧಿಕ್ರಿಯೆ **ವಿಲೋಪನ** – ತೊರೆಯುವುದು **ವಿಶ್ವಾಧಾರ** – ದೇವರು; ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ವಿಲೋಹಿತವಿಲೋಚನರುಚಿ** – ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣಿನ **ವಿಶ್ವಾಸಂಗೆಯ್** – ನಂಬು ಹಾಂತಿ **ವಿಶ್ವೇಕ್ಷಣ** – ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುವವನು **ವಿಲೋಲ** – ಚಂಚಲ **ವಿಷ** – ನೀರು; ನಂಜು **ವಿವಕ್ಷಿತ** – ಅಂದುಕೊಂಡ; ಬಯಸಿದ **ವಿಷಣ್ಣಮನ** – ಖಿನ್ನಮನಸ್ಕ **ವಿವಕ್ಷಿಸು** – ಬಯಸು **ವಿಷಣ್ಣಹೃದಯ** – ವಿಷಣ್ಣಮನ **ವಿವಕ್ಷೆ** – ಆಸೆ; ವಿವರಣೆ **ವಿಷದೃಷ್ಟಿ** – ವಿಷಸೂಸುವ ನೋಟ **ವಿವಕ್ಷೆಗೆಯ್** – ಆಲೋಚಿಸು **ವಿಷಧರ** – ಸರ್ಪ; ಮೋಡ

ವಿಷಧಿ – ಸಮುದ್ರ **ವಿಷ್ಟಪಜನ** – ಮಾನವರು **ವಿಷನಾಗ** – ವಿಷಸರ್ಪ; ನೀರಾನೆ **ವಿಷ್ಟರ** – ಆಸನ **ವಿಷಮ** – ಕ್ಕೂರ; ಸಮವಲ್ಲದ **ವಿಷ್ಟಿ** – ಬಿಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ **ವಿಷಮಪರೀಷಹ** – (ಜೈನ) ಸಾಧನೆಯ **ವಿಷ್ಣುಪದ** – ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ತೊಂದರೆ **ವಿಸ** – ತಾವರೆಯ ದಂಟು; (ವಂಶ) ಕೊಳಲು **ವಿಷಮಪ್ರದೇಶ** – ಅಡ್ಡಿಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳ **ವಿಸಂಯೋಜಿಸು** – ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು, ತ್ಯಜಿಸು **ವಿಷಮಬಾಣ** – ಮನ್ಮಥ **ವಿಸಂವಾದ** – ಚರ್ಚೆ; ಪಕ್ಷಿಕೂಜನ **ವಿಷಮಭುಜಂಗಿ** – ಭಯಂಕರವಾದ (ಹೆಣ್ಲು)ಹಾವು **ವಿಸಮವಾದಂಗೆಯ್** – ಚರ್ಚೆಮಾಡು **ವಿಸಟಂಬರಿ(ರ್)** –ಅಲೆದಾಡು **ವಿಷಮಮತಿ** – ನೀಚಬುದ್ದಿ **ವಿಸಟಂಬಾಯ್** – ವಿಸಟಂಬರಿ(ರ್) **ವಿಷಮರ್ತು** – ಅನುಕೂಲಕರವಲ್ಲದ ಕಾಲ **ವಿಷಮವಿಷಧರ** – ಉಗ್ರಸರ್ಪ; ಶಿವ **ವಿಸರ** – ಸಮೂಹ **ವಿಷಮಶೀಲ** – ದುರ್ನಡತೆ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯವನು **ವಿಸರುಹ** – ತಾವರೆ **ವಿಷಮಾಟವಿ** – ಭೀಕರ ಅರಣ್ಯ **ವಿಸರ್ಜಿಸು** – ಕಳಿಸಿಕೊಡು, ಬೀಳ್ಕೊಡು **ವಿಷಮಾಯುಧ** – ವಿಷಮಬಾಣ **ವಿಸರ್ಪಣ** – ಹರಡುವಿಕೆ **ವಿಸಸನ** – ವಿಶಸನ; ಕೊಲೆ **ವಿಷಮಾಸ್ತ** – ವಿಷಮಬಾಣ **ವಿಷಮಾಹಿ** – ಉಗ್ರ ಸರ್ಪ **ವಿಸಸನರಂಗ** – ಯುದ್ಧರಂಗ **ವಿಷಮೋರಗ** – ವಿಷಮಾಹಿ **ವಿಸಾರ** – ವೈಶಾಲ್ಯ **ವಿಷಯ** – ದೇಶ; ರಾಜ್ಯ; ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖ **ವಿಸಾರಿ** – ಪ್ರವಾಹ **ವಿಸ್ಸಮರ** – ಹರಿಯುವ **ವಿಷಯಕಾಂಕ್ಷೆ** – ಭೋಗಾಕಾಂಕ್ಷೆ; ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆ **ವಿಷಯಲೋಭ** – ವಿಷಯಕಾಂಕ್ಸ್ **ವಿಸ್ತರಿಗೆ** – ಹಾಸಿಗೆ **ವಿಷಯವಿರತಿ** – ಇಂದ್ರಿಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲ್ಲಿ **ವಿಸ್ತಾರ** – ಹರಹು; ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಆಸಕ್ಕಿಯಿಲ್ಲ ದಿರುವುದು **ವಿಸ್ತಾರಕ** – ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದು **ವಿಷಯಸಂಧಿ** – ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆ, ಗಡಿ **ವಿಸ್ತಾರಿಸು** – ಹರಡು; ಬೆಳೆಸು; ವರ್ಣಿಸು **ವಿಷಯಸುಖ** – ಇಂದ್ರಿಯಸುಖ **ವಿಸ್ತೀರ್ಣ** – ವಿಸ್ತಾರ; ಹರಡುವುದು **ವಿಷಯಾಂತರ** – ನಾಡಿನ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ **ವಿಸ್ಸಾರ** – ಅತಿಶಯವಾದ **ವಿಷಯಾಮಿಷ** – ವಿಷಯಸುಖ **ವಿಸ್ಪುರತ್** – ಹೊಳೆಯುವ; ಬೆಳೆಯುವ **ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ** – ವಿಷಯಸುಖ **ವಿಸ್ಪುರಿತ** – ವೃದ್ದಿಗೊಂಡ **ವಿಷವಕ್ತ** – ವಿಷದ ಮುಖವುಳ್ಳದ್ದು; ಹಾವು **ವಿಸ್ಸುಅಂಗ** – ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ **ವಿಷವಲ್ಲ** – ವಿಷದ ಬಳ್ಳಿ **ವಿಸ್ಮಯ** – ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಬೆರಗು **ವಿಷಜ್ವಾಲೆ** – ವಿಷವುಗುಳುವ ಬೆಂಕಿ **ವಿಸ್ಯಯಪದ** – ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟುಮಾಡುವ ವಸ್ತು **ವಿಷವಿಷಮ** – ವಿಷದಿಂದ ಕೂಡಿ ಭಯಂಕರವಾದ **ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತ** – ಬೆರಗುವಟ್ಟವನು ವಿಷಾಣ – ಕೊಂಬು; ದಂತ **ವಿಸ್ಮಯಾವೃತ** – ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತ **ವಿಷಾದಗರ್ಭ** – ದುಃಖಮಯವಾದ **ವಿಸ್ಥರಣ** – ಮರೆವು **ವಿಸ್ಥಾಪಕ** – ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ **ವಿಷಾದಚಿತ್ತ** – ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸು **ವಿಷಾದವಿಧುರ** – ದುಃಖದಿಂದ **ವಿಸ್ಮೃತಿ** – ವಿಸ್ಮರಣ ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದವನು **ವಿಸ್ರಂಭ** – ನಂಬಿಕೆ **ವಿಷಾನನ** – ವಿಷಮುಖ, ಹಾವು **ವಿಸ್ರಂಭದೋಷ** – ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ **ವಿಷಾಪಹಾರ** – ವಿಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ **ವಿಸ್ರಾಂತ** – ನಿಂತ; ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ **ವಿಷಾವಿಲದಂಷ್ಟ** – ವಿಷದ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ವಿಹಂಗ(ಮ**) – ಹಕ್ಕಿ **ವಿಷೋದ್ದಾರಿ** – ವಿಷ+ಉದ್ದಾರಿ, ವಿಷವುಗುಳುವ; **ವಿಹಂಗಾಧಿಪ** – ಪಕ್ಸಿರಾಜ; ಗರುಡ ನೀರನ್ನು ಸೂಸುವ **ವಿಹಗ** – ಹಕ್ಕಿ **ವಿಷೋರಗ** – ವಿಷಸರ್ಪ **ವಿಹರಣ** – ವಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು; (ಜೈನ) ಒಂದು **ವಿಷೋರಗಧಾರಿ** – ಶಿವ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ, ಧರ್ಮಚಕ್ರವನ್ನು **ವಿಷ್ತಂಭ** – ವಿಸ್ಕಾರ; ಅಡ್ಡಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತ ವಿಹರಿಸುವುದು **ವಿಷ್ತರ** – ಎಕ್ಕೆ ಗಿಡ **ವಿಹರಣಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಧರ್ಮೋಪದೇಸಕ್ಕಾಗಿ **ವಿಷ್ತಿರ** – ಹಕ್ಕಿ ವಿಹಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು– **ವಿಷ್ಟಪ** – ಪ್ರಪಂಚ **ವಿಹರಣವಿಧಿ** – ವಿಹರಣಕ್ರಿಯೆ

ವಿಹಾಯ(ಸ) – ಆಕಾಶ; ಪಕ್ಷಿ **ವೀರಾಂಗದ** – ಶೂರರ ತೋಳ ಕಂಕಣ **ವಿಹಾಯಸರಿದಂಬು** – ಆಕಾಶಗಂಗೆಯ ನೀರು ವೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ೦ ವೀರಶ್ರೇಷ್ಠ– **ವಿಹಾಯೋಗತಿ** – (ಜೈನ) ಆಕಾಶಗಮನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ವೀರಾಗ್ರಣಿ –** ವೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯ **ವಿಹಿತ** – ಜೋಡಿಸಿದ **ವೀರಾವತಾರ** – ವೀರಭದ್ರ; ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ವಿಹಿತಾರ್ಥ** – ಸಾರ್ಥಕ **ವೀರಾಳಾಪ** – ಶೌರ್ಯದ ನುಡಿ, ವೀರರ ಮಾತು **ವಿಹೃತದೋಷ** – ದೋಷರಹಿತ **ವೀರುಧ(ತ್)** – ಪೊದೆ; ಹಬ್ಬಿದ ಬಳ್ಳಿ **ವಿಹೃತಿ** – ವಿಹಾರ, ಆಟ **ವೀರ್ಯ** – ಪರಾಕ್ರಮ; ಕೆಚ್ಚು; (ಜೈನ) ವಿಹ್ವಲ(ಳ) – ದಿಗ್ಬ್ರಮೆಗೊಂಡವನು 'ಅಷ್ಟಗುಣ'ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಸಿದ್ಧಿ **ವೀರ್ಯಾಂತರಾಯ** – (ಜೈನ) ಅಂತರಾಯ **ವಿಹ್ವಲ(೪)ತ** – ದುಃಖಿತನಾದ **ವಿಳಯಜಳಧಿ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸಮುದ್ರ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲ ಒಂದು; ಒಂದು ವಿಫ್ನ – **ವಿಳಯಜ್ವಾಲೆ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಬೆಂಕಿ **ವೀಸ** – ನಾಲ್ಕು ಕಾಣಿಗಳ ಬೆಲೆಯ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ **ವಿಳಸನ** – ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ **ವೀಳಗೆ** – ವೀಳೆಯದೆಲೆ; ತಾಂಬೂಲ **ವಿಳಾಸಂಗೆಡು** – ಉತ್ಸಾಹ ಕಳೆದುಕೊ **ವೀಳೆಯಂಗೊಡು** – ತಾಂಬೂಲ ನೀಡು; ಆಮಂತ್ರಿಸು **ವೃಂತ** – ಬೀಸಣಿಗೆ **ವಿಳಾಸಯಾನ** – ವೈಯಾರದ ನಡಿಗೆ **ವಿಳಾಸವನ** – ವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿರುವ ಉದ್ಯಾನ **ವೃಂದಾರಕ** – ಸಮೂಹ; ಮುಖ್ಯನಾದ; **ವಿಳಾಸಿನಿ** – ರಸಿಕ ಹೆಂಗಸು ಸುಂದರವಾದ; ದೇವತೆ **ವೃಂದಾರಕದಾರಕ** – ಸುಂದರ ಬಾಲಕ **ವಿಳಾಸಿನೀವಾಟ** – ಸೂಳೆಗೇರಿ **ವಿಳಾಸೋಲ್ಲಾಸಿ** – ವಿನೋದಪ್ರಿಯ; ರಸಿಕ **ವೃಕ** – ತೋಳ **ವಿಕೋಳ** – ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ **ವ್ಯಕೋದರ** – ತೋಳದಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುಲ್ಳವನು; **ಮೀಚಿ** – ತೆರೆ, ಅಲೆ ಭೀಮಸೇನ **ವೀಚಿಮರಣ** – ಕ್ಷಿಪ್ರಮರಣ **ವೃಕ್ಷಭಂಜನ** – ಮರಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವಿಕೆ **ವೀಚೀಚಯ** – ಅಲೆಗಳ ಮಾಲೆ **ವೃಕ್ಷವೀರ್ಯ** – ಮರಗಳ ರಸ **ವೀಚೀಮಾಲೆ** – ವೀಚೀಚಯ **ವೃಜಿನ** – ಬಾಗಿದ; ಪಾತಕ **ವೀಜನ** – ಗಾಳಿ ಬೀಸುವಿಕೆ; ಬೀಸಣಿಗೆ **ವೃಜಿನಬಂಧ** – ಪಾಪದ ಬಿಗಿತ **ವೃಜಿನಾರಿ** – ಪಾಪದ ಶತ್ರು **ವೀಟ(ಕೆ)** – ವೀಳೆಯ, ತಾಂಬೂಲ **ವೃತ** – ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸುತ್ತುವರಿದ **ವೀಣೆಯ** – ತೋಪು **ವೃತಾಳವಡೆ** – ಬೇತಾಳಗಳ ಸಮೂಹ **ವೀತರಾಗ** – ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತನಾದವನು, ವಿರಕ್ತ **ವೀತಾಂಕುಶ** – ನಿರಂಕುಶ ವ್ಯಕ್ತಿ **ವೃತಿ** – ಗುಂಡಗಿರುವುದು **ವೀತಿಹೋತ್ರ –** ಅಗ್ನಿ **ವೃತ್ತ** – ವರ್ತುಲ; ನಡವಳಿಕೆ **ವೀಧಿ** – ದಾರಿ **ವೃತ್ತಕ** – ಸುದ್ದಿ **ವೃತ್ತಕುಚ** – ದುಂಡಾದ ಮೊಲೆ **ವೀಪ್ಸೆ** – ಬಯಕೆ **ವೀರಗೋಷ್ಠಿ** – ಶೂರರ ಗುಂಪು **ವೃತ್ತಪಾಠಕ** – ಮಂಗಳಶ್ಲೋಕ ಪಾಠಕ **ವೃತ್ತಿ** – ಸಂಪಾದನೆ; ಕೈಶಿಕಾದಿ ವೃತ್ತಿ **ವೀರಚರಿತ** – ಶೌರ್ಯದ ನವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನು **ವೀರಜನನಿ** – ವೀರನನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ (ರಸಾದಿಗುಣವಾದ ಪದಜೋಡಣೆ); ನಡತೆ; **ವೀರಪ(ವ)ಟ್ಟ** – ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯ ಸೂಚಕ ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ರೀತಿ; ವಿವರಣೆ **ವೃತ್ತಿಪರಿಸಂಖ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಆರು ಬಗೆಯ **ವೀರಭೋಜ್ಯ** – ವೀರರು ಅನುಭವಿಸಲು ಬಾಹ್ಯತಪಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ **ವೀರರಸ** – ಶೌರ್ಯದ ಭಾವನೆ; ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದು **ವೃತ್ತಿಲಾಭ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕ್ರಿಯೆ; ಒಂದು **ವೀರವಾಕ್ಯ** – ಪರಾಕ್ರಮ ನುಡಿ ಉಪವಾವಿದ್ದು ಜಿನದೀಕ್ಸ್ ಪಡೆದ ನಂತರದ **ವೀರಶಯ್ಯೆ** – (ಜೈನ) ಸಲ್ಲೇಖನ ಪ್ರತಧಾರಿಗಳು ಮಲಗುವ ಜಾಗ **ವೃತ್ರಹ** – ಇಂದ್ರ **ವೀರಸಂಸ್ತರಾರೂಢ** – (ಜೈನ) ಸಲ್ಲೇಖನ **ವೃತ್ರಹಮಂತ್ರಿ** – ಇಂದ್ರನ ಮಂತ್ರಿ, ಬೃಹಸ್ಪತಿ **ವೃಥೆಯಾಗು** – ವ್ಯರ್ಥವಾಗು ವ್ರತಧಾರಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿದವನು **ವೀರಸಂಸ್ಥಾನಾರೂಢ** – ವೀರಸಂಸ್ತರಾರೂಢ **ವೃಥೆಗಳೆ** – ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸು ವೀರಸುತಜನನಿ – ವೀರಜನನಿ– **ವೃಥೋಕ್ತಿ** – ನಿರರ್ಥಕ ನುಡಿ **ವೀರಸ್ವಾಮಿ** – ಅರ್ಹಂತ, ಜಿನ **ವೃದ್ಧಕದಬ** – ಹಿರಿಯರ ಗುಂಪು

ವೇಲಾ(ಳಾ)ವನ – ಕರಾವಳಿಯ ಕಾಡು **ವೃದ್ಧರಾಜ್ಯ** – ವೃದ್ಧಿಪಡೆದ ರಾಜ್ಯ **ವೇಲೆ(ಳಿ)** – ಕಡಲ ತೀರ; ಅಲೆ, ಉಬ್ಬರ, ಪ್ರವಾಹ **ವೃದ್ಧಿ –** ಏಳಿಗೆ; ಬಡ್ಡಿ **ವೃದ್ಧೋಕ್ಷ** – ಮುದಿ ಎತ್ತು **ವೇಲ್ಲತ** – ಕಂಪಿಸುವ ವೃಷ(ಭ) – ಎತ್ತು; ಇಂದ್ರ; ನೀತಿ; ಮಣ್ಯ **ವೇಶಂತ** – ಚಿಕ್ಕ ಹೊಂಡ **ವೃಷದ್ವಿಪ** – ಇಂದ್ರನ ಆನೆ, ಐರಾವತ ವೃಷ(ಭ)ಧ್ವಜ **ವೇಶ** – ಮನೆ **ವೇಶ್ಯ** – ಮನೆ; ನಿಲಯ – ಈಶ್ವರ– **ವೃಷಭನಾಥ** – (ಜೈನ) ಆದಿ ತೀರ್ಥಂಕರ **ವೇಶ್ಯಾವಾಟ(ೞ)** – ಸೂಳೆಗೇರಿ **ವೃಷಭಾಚಲ(ಳ)** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ **ವೇಷಭೂಷಣ** – ಉಡುಗೆತೊಡುಗೆ **ವೇಷ್ಟನ** – ಬೇಲಿ; ಕಿರೀಟ ವಿಜಯಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸುವ ಪರ್ವತ **ವೃಷಭಾದ್ರಿ** – ವೃಷಭಾಚಲ(ಳ) **ವೇಷ್ಟಿಸು** – ಸುತ್ತುಗಟ್ಟು **ವೃಷಮುಖ** – ಎತ್ತಿನ ಮುಖ; (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ಯಕ್ಷ **ವೇಸರ** – ಹೇಸರಗತ್ತೆ **ವೃಷಸ್ಕಂಧ** – ಎತ್ತಿದ ಹೆಗಲು; ವಿಶಾಲ ಭುಜ **ವೇಸರಿಗೞ್ತಿ –** ವೇಸರ **ವೃಷಾಂಕ** – ಶಿವ **ವೇಳೆಗಾಯ್** – ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಿ **ವೃಷ್ಟಿ** – ಸುರಿಯುವಿಕೆ; ಮಳೆ **ವೇಳೆಗೊಳ್** – ಸಮಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು; ವೇಳೆವಾಳಯಾಗು; ಸಮಯ ಹೊಂದು; **ವೃಷ್ಯ** – ಕಾಮೋದ್ದೀಪಕ **ವೆಜ್ಞಿಸು** – ವ್ಯಯಮಾಡು ಕಟ್ಟುಪಾಡು ಅನುಸರಿಸು– **ವೇಳೆತನ** – ಸೇವಕವೃತ್ತಿ **ವೆಜ್ಜ** – ತೂತು, ರಂಧ್ರ **ವೆಱ೦** – ಖಂಡಿತವಾಗಿ **ವೇಳೆವಾಣಿ** – ಯಜಮಾನ ಸತ್ಕಾಗ ಸಾಯುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಲೆಂಕ **ವೇಗಿ** – ಸುದ್ದಿವಾಹಕ **ವೇಹಾರ** – ವ್ಯವಹಾರ **ವೇಢೆ(ಯ)** – ಕುದುರೆಯ ಓಟ **ವೇಣೇಬಂಧ** – ಜಡೆ **ವೈಕಕ್ಷಮಾಲೆ** – ಕಂಠದಿಂದ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ **ವೇಣೀಸಂಹಾರ** – ಬಿಚ್ಚಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಜಡೆಯಾಗಿ ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾರ ಹೆಣೆಯುವುದು **ವೇಣೀಸ್ರಕ್** – ಮುಡಿದ ಹೂ **ವೈಕರ್ತನ** – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ; ಕರ್ಣ **ವೇಣು** – ಬಿದಿರು; ಕೊಳಲು **ವೈಕುರ್ವಣ** – ಬದಲಾಗುವ; (ಜೈನ) ರೂಪಾಂತರ ವೇಣುಜೀಜ – ಬಿದಿರಕ್ಕಿ **ವೈಕೃತ** – ವಿಕಾರಗೊಂಡ **ವೇತಂ(ದಂ)ಡ** – ಆನೆ **ವೇತ್ರಾಸನ** – ಬೆತ್ತದ ಪೀಠ **ವೈಕ್ರಿಯಕ(ಶರೀರ)** – (ಜೈನ) ಜೀವರುಗಳ ಒಂದು **ವೇತ್ತ್ವತೆ** – ಜ್ಞಾನ ಶರೀರಭೇದ, ಸ್ಥೂಲಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರಶರೀರ **ವೇತ್ರ** – ಬೆತ್ತ; ಕೋಲು **ವೇತ್ರಬೇಟಕ** – ಬಿದಿರಿನ ಗುರಾಣಿ **ವೈಖಾನಸ** – ವಾನಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲಿರುವವನು; ಒಬ್ಬ ಋಷಿ ವೇತ್ರದಂಡಧರ – ಕೋಲು ಹಿಡಿದ ದ್ವಾರಪಾಲಕ **ವೈಜನನ** – ಹೆರಿಗೆಯ ತಿಂಗಳು **ವೈಜಯಂತ** – (ಜೈನ) ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ವರ್ಗ **ವೇತ್ರವಿಷ್ಣರ** – ಬೆತ್ತದ ಆಸನ **ವೇತ್ರಾಸನ** – ವೇತ್ರವಿಷ್ಯರ **ವೈಜಯಂತಿ** – ಧ್ವಜ **ವೈಜಯಂತೀದ್ವಾರ** – (ಜೈನ) ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ **ವೇದ** – ಜ್ಲಾನ; ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು; (ಜೈನ) ದ್ವಾದಶಾಂಗಗಳುಳ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರ **ವೇದಕ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ **ವೈಜಯಂತೀ(ತ)ವಿಮಾನ** – (ಜೈನ) ಲೋಕಾಕಾಶದ ತುದಿಯ ಪುಣ್ಯವಂತರ **ವೇದನೀಯ** – (ಜೈನ) ಸುಖದುಃಖಕಾರಕ ಕರ್ಮ **ವೇದನೆ** – ನೋವು ವಾಸಸ್ಥಾನ **ವೇದನೆಗೊಳ್** – ನೋವನ್ನು ಹೊಂದು **ವೈಡೂರ್ಯ** – ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; (ಜೈನ) ಒಂದು ಪರ್ವತದ ಹೆಸರು **ವೇದವಿದ** – ವೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನು **ವೇದಾಂಗ** – ವೇದದ ಆಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ನಾ, **ವೈತಸವೃತ್ತಿ** – ವಿನಮ್ರ ನಡವಳಿಕೆ **ವೈತಾಲ(೪)** – ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆ, ಅದರ ಅಧಿದೇವತೆ ಛಂದಸ್ಸು, ವ್ಯಾಕರಣ, ನಿರುಕ್ತ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ಕಲ್ಪ ಎಂಬ ಆರು ಭಾಗಗಳು **ವೈತಾಅ(೪)ಕ** – ಹಾಡುವವನು **ವೇಧಸ್ಸಂಕಲ್ಪ** – ವಿಧಿನಿಯಮ **ವೈದ** – ವಿದ್ವಾಂಸ **ವೇಪ(ನ)(ಥು)**– ನಡುಕ **ವೈದರ್ಗ್ಯಜನ** – ವಿದ್ವಾಂಸಸಮೂಹ **ವೇಲಾ(೪ಾ)** – ದಡ **ವೈನತೇಯ** – ಗರುಡ(ಪಕ್ಕಿ)

ವೈಪಥ – ಕೆಟ್ಟ ಹಾದಿ **ವ್ಯಪಾಯ** – ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವಿಕೆ **ವ್ಯವಧಾನ** – ಅಡ್ಡಿ **ವೈಭಾತಿಕ** – ಬೆಳಗುಜಾವ **ವೈಭಾತಿಕಸಮೀರ** – ಬೇಲಗಿನ ತಂಗಾಳಿ **ವ್ಯವಸಾಯ** – ಉದ್ಯೋಗಿ **ವೈಮಾನಿಕ** – ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ; (ಜೈನ) **ವ್ಯವಹರಣ** – ರೂಢಿ, ಬಳಕೆ **ವ್ಯವಹಾರಕಾಲ** – (ಜೈನ) ಕಾಲದ ಒಂದು ಬಗೆ ಒಂದು ದೇವತಾವರ್ಗ **ವೈಯಾಕರಣ** – ವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತ **ವ್ಯವಹಿತ** – ಮರೆಮಾಡಿದ **ವೈಯಾಪೃತ್ಯ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ **ವ್ಯವಹೃತಿ** – ವ್ಯವಹರಣ ಅಂತರಂಗದ ತಪಸ್ಸು **ವ್ಯಸನ** – ಕೆಲಸ; ಆಸಕ್ತಿ; ದುಃಖ **ವೈಯಾಪತ್ಯಂಗೆಯ್** – ಉಪಚಾರಮಾಡು, **ವ್ಯಸನಿ** – ದುಶ್ಕಟಕ್ಕೊಳಗಾದವನು **ವ್ಯಸ್ತ** – ಪ್ರತ್ಯೇಕ; ಭಿನ್ನವಾದ ಶುಶ್ರೂಷಿಸು **ವೈರಸ್ಯ** – ವಿರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದುದು **ವ್ಯಳೀಕ** – ಇಲ್ಲದ, ಸುಳ್ಳಾದ ವೈವಧಿಕ – ಸರಕನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮಾರುವವನು **ವ್ಯಾಕೀಣ೯** – ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದ; ಹರಡಿಕೊಂಡ **ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಶಾಲೆ** – ಉಪನ್ಯಾಸಮಂದಿರ ವೈವಸ್ವತ – ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಯಮ; ಏಳನೆಯ **ವ್ಯಾಘಾತ** – ಪೆಟ್ಟು, ಹೊಡೆತ **ವೈಶಂಪಾಯನ** – ಒಂದು ಸರೋವರದ ಹೆಸರು **ವ್ಯಾಫ್ರಕೇತನ** – ಹುಲಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯ **ವೈಶಾಬಸ್ಥಾನ** – ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಒಂದು ಬಾವುಟವುಳ್ಳವನು, ಶಲ್ಯ ವ್ಯಾಜ – ನೆವ, ಕಾರಣ; ಕಪಟ ಭಂಗಿ; ನಾಟ್ಯದ ಒಂದು ಭಂಗಿ **ವೈಶ್ರವಣ** – ಕುಬೇರ **ವ್ಯಾಜೋಕ್ತಿ** – ಕಪಟದ ಮಾತು **ವೈಶ್ವಾನರ** – ಬೆಂಕಿ, ಅಗ್ನಿ **ವ್ಯಾತ್ಯುಕ್ಷಿ** – ಜಲಕ್ರೀಡೆ **ವೈಷಮ್ಯ** – ಏರುಪೇರು **ವ್ಯಾಧನಿವಾಸ** – ಬೇಡರ ಹಟ್ಟಿ **ವ್ಯಾಧಿನಿರ್ಹರಣ** – ರೋಗನಿವಾರಣೆ **ವೈಷ್ಣವ** – ವಿಷ್ಣುಶಕ್ತಿ **ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ** – ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ ವ್ಯಾಪಾರ – ಚಟುವಟಿಕೆ; ಕಾರ್ಯ **ವ್ಯಾಪೃತ(ತೆ)** – ನಿರತನಾದವನು(ಳು) **ವೈಹಾಯಸ** – ಆಕಾಶ **ವ್ರಾತ** – ಸಮೂಹ **ವ್ಯಾಪೃತಿ** – ನಿರತವಾಗಿರುವುದು; ವ್ಯಾಪಾರ **ವ್ರೀಡೆ** – ಲಜ್ಜೆ **ವ್ಯಾಬಾಧೆ** – ಕಾಟ; ರೋಗ **ವ್ಯಂಜನ** – ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ; (ಜೈನ) ಕೆಟ್ಟ **ವ್ಯಾಭಾಸಿ** – ಹೊಳಪು **ವ್ಯಾಮೋಹ** – ಗಾಢ ಮೋಹ; ಒಂದು ಕಾಮಾವಸ್ಥೆ ಲಕ್ಷಣ **ವ್ಯಂತರ** – (ಜೈನ) ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪು **ವ್ಯಾಯಾಮ** – ಸಾಧನೆ; ದೇಹ ದಣಿವು **ವ್ಯಾಲಭಿವಾಲ** – ಅಲ್ಲಾಡುವ ಬಾಲ **ವ್ಯಗ್ರ** – ತೊಡಗಿದ; ವಿಶೇಷಾಸಕ್ಕಿ **ವ್ಯಗ್ರಚಿತ್ತ** – ದುಡುಕು ಸ್ವಭಾವದವನು **ವ್ಯಾಲೋಲ(ಕೋಳ)** – ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ **ವ್ಯಾವರ್ಣನೆ** – ವಿಶೇಷ ವರ್ಣನೆ **ವ್ಯಜನ** – ಬೀಸಣಿಗೆ **ವ್ಯತಿಕರ** – ಸಂಬಂಧ, ಸಂದರ್ಭ; ಕೇಡು **ವ್ಯಾವೃತ** – ಮರೆಮಾಡಿದ, ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿದ **ವ್ಯತಿಕ್ರಮ(ಣ)** – ಉಲ್ಲಂಘನೆ **ವ್ಯಾವೃತ್ತಿ** – ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುವುದು ವ್ಯಾಸಕ್ತ – ವಿ+ಆಸಕ್ತ, ತೊಡಗಿದ; ನಿರತ **ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತೆ** – ವಿಯೋಗ, ಅಗಲಿಕೆ **ವ್ಯತಿರೇಕ** – ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತೆ **ವ್ಯಾಹಾರ** – ಶಬ್ದ; ಉಚ್ಘಾರಣೆ **ವ್ಯತಿಹಾರ** – ವಿನಿಮಯ, ಅದಲುಬದಲು **ವ್ಯಾಕ** – ದುಷ್ಟ ಮೃಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ವ್ಯಾಳಗಜ (ದಂತಿ)** – ತುಂಟ ಆನೆ **ವ್ಯತೀತ** – ಆಗಿಹೋದ **ವ್ಯಾಳೇಭ** – ವ್ಯಾಳಗಜ **ವ್ಯುಚ್ಛೇದ** – ಕತ್ತರಿಸುವುದು **ವ್ಯಪಗತ** – ಬೇರೆಯಾದ **ವ್ಯಪದೇಶ** – ನಿಮಿತ್ತ **ವ್ಯುತ್ಸರ್ಗ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಪ; **ವ್ಯಪಾಕೃತ** – ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು **ವ್ಯಪಾಯ(ಯ)** – ಇಲ್ಲದಾಗುವುದು; ಮರಣ **ವ್ಯುಷ್ಟಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; **ವ್ಯಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್** – ಆಸೆಪಡು ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ **ವ್ಯಪೇತ** – ಅಗಲಿದ, ದೂರಾದ **ವ್ಯೂಢ** – ಹರಹಾದ **ವ್ಯಪೇತತೆ** – ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ **ವ್ಯೂಹ** – ಸೈನ್ಯ; ಸೇನಾ ರಚನೆ **ವ್ಯೋಕಾರ** – ಕಮ್ಮಾರ **ವ್ಯಭಚರಿಸು** – ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿ **ವ್ಯೋಮ** – ಆಕಾಶ **ವ್ಯರ್ಥತೆ** – ನಿಸ್ಸಾರ್ಥಕತೆ

	د د و و هم د د د د د د د د د د د د
್ರೋಮಗೇಹ – ಆಕಾಶವೆಂಬ ಮನೆ	ಶಕಟವ್ಯೂಹ – ರಥದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯನ್ನು
ತ್ರೋಮಚರ – ಗಗನಗಾಮಿ; ದೇವತೆ	ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಒಂದು ರಚನೆ
ವ್ಯೋಮಾಪಗೆ – ಆಕಾಶಗಂಗೆ	ಶಕಲ(ಳ) – ಚೂರು, ತುಂಡು
ವ್ರಜ – ಸಮೂಹ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ	ಶಕುಂತ – ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ
ವ್ರತ – ಆಚರಣೆ	ಶಕುನ(ನಿ) – ಶಕುಂತ
ಪ್ರತಚರ್ಯೆ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ,	ಶಕುನಶಾಸ್ತ್ರ – ಹಕ್ಕಿ; ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
ಹಿಂಸಾಚಾರ ವರ್ಜಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನ	ಜ್ಞಾನ
ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು	ಶಕುಲ(ಳ) – ಮೀನು
ವ್ರತತಿ – ಬಳ್ಳಿ	ಶಕ್ತಿ – ಬಲ; ಒಂದು ಆಯುಧ
ಪ್ರತಹಾನಿ – ಪ್ರತಭಂಗ	ಶಕ್ತಿತ್ರಯ – ಪ್ರಭು, ಮಂತ್ರ, ಉತ್ಸಾಹ ಎಂಬ
ವ್ರತಾವರಣ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ,	ರಾಜನ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳು
ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯಪ್ರತತ್ಯಾಗ	ಶಕ್ತಿಧರ – ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ
ವ್ರತಿಕ – (ಜೈನ) ಪ್ರತಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು	ಶಕ್ಯ – ಸಾಧ್ಯವಾದ
ಪಾಡುವವನು	ಶಕ್ಯಾನುಷ್ಠಾನ – ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ
ವ್ರೈಹೇಯ – ಕೆಂಪು ಬತ್ತ; ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ	ಶಕ್ರ – ಇಂದ್ರ
<u> </u>	ಶಕ್ರ ೋಪ – ಮಿಣುಕು ಹುಳು
ಶ	ಶಕ್ರಚಾಪ – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು
	್ಲ್ ಶಕ್ರಧನು – ಶಕ್ರಚಾಪ
ಶಂಕರಸಖ – ಕುಬೇರ	ಶಕ್ರನೃತ್ಯ – (ಜೈನ) ಜಿನ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಶಂಕಾಂತರ – ಸಂದೇಹ	ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನು ಮಾಡುವ ಆನಂದನೃತ್ಯ
	ಶ ಕ್ರಾಸ್ತ – ಇಂದ್ರನ ಆಯುಧ, ವಜ್ರ
ಶಂಕಾಕುಅ(೪)ತ – ಸಂಶಯದಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದ ಶಂಕಾವಹ – ಸಂದೇಹವುಂಟುಮಾಡುವ	ಶಕ್ಷರ – ಗೂಳಿ
ಶಂಕಿಸು – ಸಂಶಯಪಡು	ಶಚಿ – ಇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟದರಸಿ
	ಶಣ – ಸಣಬು
ಶಂಕು – ಗೂಟ	ಶತಕ್ರತು – ನೂರು ಯಜ್ಞ; ಇಂದ್ರ
ಶಂಖ – ಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯ;ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು;	ಶತಧಾರ – ನೂರು ಅಲಗುಗಳನ್ನುಳ್ಳುದು;
ಕುಬೇರನ ನವನಿಧಿಗಲ್ಲಿ ಒಂದು	- 8
ಶಂಖಧ್ವಾನ – ಶಂಖಧ್ವನಿ	ವಜ್ರಾಯುಧ; ಮೋಡ ಸನದ ೩ ಸನಕ್ಕನ್ನು ಬಹ
ಶಂಖಪ್ರಣಾದ – ಶಂಖಧ್ವಾನ	ಶತಧೃತಿ – ಶತಕ್ರತು; ಬ್ರಹ್ಮ
ಶಂತನುಜ – ಶಂತನುವಿನ ಮಗ, ಭೀಷ್ಮ	ಶತಧೃತಿಪೌತ್ರ – ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೊಮ್ಮಗ, ರಾವಣ
ಶಂಪಾ – ಮಿಂಚು	ಶತಪತ್ರ – ಕಮಲ
ಶಂಬ – ವಜ್ರಾಯುಧ; ಸಿಡಿಲು	ಶತಪತ್ರನೇತ್ರ – ರಾಜೀವಲೋಚನ, ವಿಷ್ಣು
ಶಂಬಧರ – ಇಂದ್ರ	ಶತಪತ್ರಷಂಡ – ಕಮಲ ಸರೋವರ
ಶಂಬಪಾಣಿ – ಶಂಬಧರ	ಶತಮು – ಶತಕ್ರತು
ಶಂಬಾಪಾತ – ಸಿಡಿಲಿನ ಹೊಡೆತ	ಶತಮನ್ಯು – ಶತಕ್ರತು
ಶಂಬರ – ನೀರು; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ	ಶತಸಂಕುಲೆ – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯ
ಶಂಬರಜಾತ – ತಾವರೆ	ಶತಸಪ್ತತಂತು – ಶತಕ್ರತು
ಶಂಬರದರ್ಪದ್ವಂಸಿ – ಮನ್ಮಥ	ಶತಸಹಸ್ರ – ಒಂದು ಲಕ್ಷ
ಶಂಬರಧಿ – ಸಮುದ್ರ	ಶತಹ್ರದ – ಮಿಂಚು
ಶಂಬರಸಂಹೃತ್ – ಶಂಬರದರ್ಪಧ್ವಂಸಿ, ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ	ಶತಾಂಗ – ರಥ
ಶಂಬರಸೂದನ – ಶಂಬರಸಂಹೃತ್	ಶತಾಂಬಕ – ಇಂದ್ರ
ಶಂಬರಾರಿ – ಮನ್ಮಥ	ಶತಾಂಬಕಸುತ – ಇಂದ್ರನ ಮಗ, ಅರ್ಜುನ
ಶಂಬವಿಪಕ್ಷ – ಶಂಬರಾರಿ	ಶತಾದ್ವರಿ – ಶತಕ್ರತು
ಶಂಬಾಯುಧ – ಇಂದ್ರ	ಶತಾರ(ಕಲ್ಪ) – ವಜ್ರಾಯುಧ; (ಜೈನ)
ಶಂಬೂಕ – ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು	ಅರವತ್ತಮೂರು ಇಂದ್ರಕ(ವಿಮಾನ)ಗಳಲ್ಲಿ
ಶಕಟ – ಬಂಡಿ; ರಥ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ	ಒಂದು
ಶ ಕಟಪ್ರಸಂಹಾರ – ಶಕಟನನ್ನು ಕೊಂದವನು,	ಶತ್ರುಂತಪ – ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ತಾಪವುಂಟುಮಾಡುವವನು
್ರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ	ಶತ್ರುಂದಮ – ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ದಮನಮಾಡುವವನು
C	~~-~~ •

ಶತ್ರುಫ್ಗ – ಶತ್ರುಂದಮ; ದಶರಥನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶರದಾತಪ – ಶರತ್ಕಾಲದ ಬಿಸಿಲು, ಮಾಗಿಯ ಮಗ ಬಿಸಿಲು **ಶತ್ರುಸಂಘಾತ** – ವೈರಿಗಳ ಸಮೂಹ ಶರಧರ – ಮೋಡ ಶಫ – ಗೊರಸು ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣ – ಆಶ್ರಯ ಬಯಸಿ ಬಂದವನನ್ನು ಶಫರ – ಮೀನು ಕಾಪಾಡುವವನು ಶಫರಲೋಚನೆ – ಮೀನಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು ಶರಧಿ – ಸಮುದ್ರ; ಬತ್ತಳಿಕೆ ಶಫರೇಕ್ಷಣೆ – ಶಫರಲೋಚನೆ **ಶರನಿಧಿ** – ಶರಧಿ ಶರಪಂಜರ – ಬಾಣಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಂಜರ **ಶಬ** – (ಶವ) ಹೆಣ ಶಬರ – ಬೇಡರವನು **ಶರಪರಿಣತಿ** – ಬಾಣ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿನ ನೈಪುಣ್ಯ **ಶಬರಿ** – ಬೇಡ ಹೆಂಗಸು; ರಾಮನ ಭಕ್ಕೆ **ಶರಭ** – ಸಿಂಹಕ್ಕಿಂತ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಎಂಟುಕಾಲುಗಳ **ಶಬಲ(ಳ)** – ಚಿತ್ರವರ್ಣ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಒಂದು ಕಲ್ಪಕ ಪ್ರಾಣಿ **ಶಬಾಲಯ** – ಶ್ಮಶಾನ ಶರಭಂಗ – ಬಾಣದ ತುಂಡು; ನೀರಿನ ತೆರೆ **ಶಬ್ದದ್ರವ್ಯ** – ಧ್ವನಿಯ ಮೂಲದ್ರವ್ಯ **ಶರಭರಿಮ** – ಗಂಡಭೇರುಂಡ **ಶಬ್ದಪ್ರವೀಚಾರ** – (ಜೈನ) ಕೇಳುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಶರಮಂಚ - ಬಾಣಗಳ ಮಂಚ **ಶರರುಹ** – ತಾವರೆ ಇಂದ್ರಿಯಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು **ಶಬ್ದವಿದ್ಯೇ** – ವ್ಯಾಕರಣ **ಶರವಿದ್ಯೆ** – ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆ ಶಬ್ದವೇಧಿ – ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬಾಣ ಬಿಡುವವನು **ಶರವೃಷ್ಟಿ** – ಬಾಣಗಳ ಮಳೆ **ಶರವೇದ** – ಶರವಿದ್ಯೆ **ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ** – ಶಬ್ದವಿದ್ಯೆ ಶಬ್ದಸಂದೇಹ – ಪದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಶರಶಯ್ಯೆ – ಬಾಣಗಳ ಹಾಸಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಶರಶಲ್ಯ – ಬಾಣದ ಮೊನೆ ಶಮನ – ಪರಿಹಾರ; ಯಮ **ಶರತಾಳ** – ನಿಮಣ ಬಿಲ್ಗಾರ ಶಮೀ – ಬನ್ನಿಯ ಗಿಡ ಶರಸಂಧಾನ – ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡುವುದು **ಶಮ್ಯಾಕ** – ಕಕ್ಕೆ ಗಿಡ ಶರಸ್ತಂಬ – ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿ; ಜೊಂಡು ಶಯನ – ನಿದ್ದ; ಹಾಸಿಗೆ **ಶರಾರು** – ದುಷ್ಯ ಶಯನಸದನ – ಮಲಗುವ ಮನೆ ಶರಾಶ್ರಯ – ಬತ್ಕಳಿಕೆ **ಶಯು** - ಮಹಾಸರ್ಪ ಶರಾಸನ – ಬಿಲ್ಲು **ಶರಾಸನಾಗಮ** – ಧನುರ್ವಿದೈ ಶಯ್ಯಾಗ್ರ – ಹಾಸಿಗೆ **ಶಯ್ಯಾತಳ** – ಶಯ್ಯಾಗ್ರ **ಶರಾಸಾರ** – ಶರವೃಷ್ಟಿ, **ಶರೀರದಂಡ** – ದೇಹದಂಡನೆ **ಶರ** – ಬಾಣ; ನೀರು; ಹುಲ್ಲು **ಶರಚ್ಪಂದ್ರಿಕೆ** – ಶರತ್ಕಾಲದ ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಶರೀರಮೂಜೆ** – ಸತ್ತವರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಶರಜಾಲ – ಬಾಣಗಳ ಬಲೆ (ಗುಂಪು) **ಶರಣ್(ಣ)** – ಆಶ್ರಯ ಶರೀರಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ – (ಜೈನ) ದೇಹದ ಬಗೆಗಿನ ಶರಣಾಗತ – ರಕ್ಷಣೆ ಬಯಸಿ ಬಂದವನು ತಿರಸ್ಕ<u>ಾ</u>ರ **ಶರೀರೋಪಾದನ** – ಹುಟ್ಟು ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣ – ಆಶ್ರಯ ಬಯಸಿ ಬಂದವನನ್ನು ಶರ್ಕರಾ – ಸಕ್ಕರೆ; ನೊರಜುಗಲ್ಲು ಕಾಪಾಡುವವನು ಶರಣಾಗತವಜ್ರಪಂಜರ – ಆಶ್ರಯ ಬಯಸಿ ಶರ್ಕರಾಪ್ರಭೆ – (ಜೈನ) ಒಂದು ನರಕ ಶರ್ಮ – ನೆಲೆ, ಆಶ್ರಯ; ಸಂತೋಷ ಬಂದವನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿಟ್ಟಂತೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ **ಶರ್ವರಿ** – ರಾತ್ರಿ ಶರ್ವರೀಶ – ರಾತ್ರಿಯ ಒಡೆಯ, ಚಂದ್ರ ಕಾಪಾಡುವವನು **ಶರಣ್ಯ** – ಆಶ್ರಯದಾತ ಶರ್ವಾಣಿ – ಪಾರ್ವತಿ ಶಲಭ – ಮಿಡಿತೆ **ಶರತ್ನಮಯ** – ಶರತ್ಕಾಲ **ಶರದ** – ಶರದೃತು **ಶಲಅ** – ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ ಶರದಂಬರ – ಶರತ್ಕಾಲದ ನಿರಭ್ರ ಆಕಾಶ **ಶಲಾಕಾಮರುಷ** – (ಜೈನ) ಅರವತ್ತು ಮೂವರು **ಶರದಂಬುದ** – ಶರತ್ಕಾಲದ ಮೋಡ ಶ್ರೇಷ್ಠಪುರುಷರು: ಇಪ್ಪತ್ಮನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ **ಶರದಭ್ರ –** ಶರತ್ಕಾಲದ ಮೋಡ ತೀರ್ಥಂಕರರು, ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ **ಶರಧರ** – ಮೋಡ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ **ಶರದಾಗಮನ** – ಶರತ್ಕಾಲದ ಆರಂಭ ಬಲದೇವರು, ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ

ಶಾತಶರ – ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ ವಾಸುದೇವರು, ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವರು; ವಿವರಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ, **ಶಾತಾಸ್ತ** – ಶಾತಶರ 'ತ್ರಿಷಷ್ಠಿಶಲಾಕಾಪುರುಷರು' **ಶಾತೋದರಿ** – ತೆಳುವಾದ ಸೊಂಟದವಳು ಶಲಾಕೆ – ಈಟಿ **ಶಾತ್ರವ** – ಶತ್ರು ಶಲಾಟು(ಕ) – ಮಿಡಿಗಾಯಿ ಶಾತ್ರವಮಂತ್ರಪಂಚಕ – ರಾಜನು ಶತ್ರುನಿನೊಡನೆ **ಶಲ್ತ** – ಚೂರು ವ್ವಹರಿಸುವಾಗ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ **ಶಲ್ಯ** – ಮುಳ್ಳು; ಚುಚ್ಚುವ ಆಯುಧ; ಸಂಕಟಕರ; ಕರ್ಮಾರಂಭ, ಮರುಷದ್ರವ್ಯಸಂಪತ್ತು, ಮೂಳೆ ದೇಶಕಾಲವಿಭಾಗ, ವಿನಿಪಾತಪ್ರತೀಕಾರ, ಶಲ್ಯಕ – ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ದಿ ಎಂಬ ಐದು ಉಪಾಯಗಳು ಶಲ್ಯತ್ರಯ – (ಜೈನ) ವ್ರತಸ್ಥನನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ **ಶಾಪಮೋಕ್ಷ** – ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ **ಶಾಬ(ಕ)** – ಮರಿ ಮಾಯಾ, ಮಿಥ್ಯಾ, ನಿದಾನ ಎಂಬ ಮೂರು ತೊಂದರೆಗಳು **ಶಾಜ್ಧಕ** – ಶಬ್ದಸಂಬಂಧಿಯಾದ; ಶಬ್ದ; ಶಲ್ಯವಿದೂರ – (ಜೈನ) ಶಲ್ಯತ್ರಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡವನು **ಶಾರದ** – ಶರತ್ಕಾಲ; ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆ ಶಶ(ಕ) – ಮೊಲ **ಶಾರದನೀರದ** – ಶರತ್ಕಾಲದ ಮೋಡ **ಶಶಧರ** – ಚಂದ್ರ **ಶಾರಿಕೆ** – ಮೈನಾ, ಗಿಳಿ; ಆನೆಯ ಮೇಲಣ ಜೀನು **ಶಶಾಂಕ** – ಚಂದ್ರ ಶಾರ್ಜ್(ಚಾಪ) – ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಿಲ್ಲು; **ಶಶಿಖಂಡ** – ಬಾಲಚಂದ್ರ ವಿಷ್ಣವಿನ ಬಿಲ್ಲು **ಶಶಿಮಣಿ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಶಾರ್ಜ್ಗರ**ರ – ವಿಷ್ಣು; (ಜೈನ) ವಾಸುದೇವ **ಶಸ್ತಕರ್ಮ** – ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು **ಶಾರ್ದೂಲ** – ಹುಲಿ ಶಸ್ತವಿಡಂಬ – ಆಯುಧಗಳ ಅಟಾಟೋಪ **ಶಾರ್ವರಿ** – ರಾತ್ರಿ; ಅರವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಶಸ್ತವಿದ – ಆಯುಧಪ್ರಯೋಗ ನಿಮಣ **ಶಸ್ತವ್ರಣ** – ಆಯುಧದಿಂದಾದ ಗಾಯ **ಶಾಲ(ಳ)** – ಮನೆ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು; **ಶಸ್ತಶಾಲೆ** – ಆಯುಧಾಗಾರ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ; ಸರ್ಜವೃಕ್ಷ ಶಶ್ತಾಗ್ನಿ – ಆಯುಧವು ಸೂಸುವ ಬೆಂಕಿ **ಶಾಲ(ಳ)ಭಂಜಿಕೆ** – ಶಾಲವೃಕ್ಷದ ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೊಂಬೆ **ಶಸ್ತಾಶಸ್ತಿ –** ಆಯುಧ ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ **ಶಾಲ(೪)** – ಬತ್ತ **ಶಳ** – ಮುಳ್ಳು; ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿ **ಶಾಂತಾಂತರಂಗ** – ಶಾಂತವಾದ ಮನಸ್ಸು **ಶಾಲ(೪)ಕೆ** – ಮನೆ ಶಾಂತಿಕ – ಅನಿಷ್ಟನಿವಾರಣೆಯ ಒಂದು ಕರ್ಮ **ಶಾಲ(೪)ವನ** – ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ **ಶಾಂತಿಕ್ರಿಯೆ** – ಶಾಂತಿಕ ಶಾಲ(**೪)ಹೋತ್ರ –** ಒಬ್ಬ ಋಷಿ; ಅವನು ಬರೆದ **ಶಾಂತಿಕರ್ಮ** – ಶಾಂತಿಕ ಅಶ್ವಶಾಸ್ತ ಶಾಂತಿಧನ – ಶಾಂತಿಯನ್ನೇ ಧನವಾಗುಳ್ಳವನು **ಶಾಲೕನತೆ** – ವಿನಯ ಶಾಂತ್ಯ**ಭಷೇಕ** – ಅನಿಷ್ಟನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಶಾಲು(ಲೂ)ಕ – ಕಮಲದ ಗಡ್ಡೆ ಮಾಡುವ ಅಭಿಷೇಕ **ಶಾಲೂರ** – ಕಪ್ಪೆ ಶಾಕಟಕ – ಸರಕು ಬಂಡಿಯವನು ಶಾಲೆಯ – ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆ **ಶಾಲ್ಮಅ** – ಬೂರುಗದ ಮರ ಶಾಕವರ್ತಿಕ(ಗೆ) – ತರಕಾರಿಯ ಒಂದು ಭಕ್ಷ್ಯ **ಶಾಕಿನಿ** – ಪಿಶಾಚಿ **ಶಾಲ್ಯಕ್ಷತ** – ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ **ಶಾಸನ** – ಅಪ್ಪಣೆ **ಶಾಕ್ಷರ** – ಎತ್ತು ಶಾಖಾಚರ – ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುವುದು, **ಶಾಸನದೀಪಕ** – (ಜೈನ) ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೋತಿ ಮುಂತಾದವು ಬೆಳಗುವವನು ಶಾಸನದೇವಿ – ತೀರ್ಥಂಕರನ ಯಕ್ಷ್ಮಿ **ಶಾಬಾಮೃಗ** – ಕೋತಿ ಶಾಸನಹರ - ಓಲೆಕಾರ **ಶಾಜಿ** – ಮರ **ಶಾಠ್ಯ** – ಹಟ; ಮೋಸ **ಶಾಸಿಸು** – ಶಕ್ಷಿಸು ಶಾಡ್ವಲ(ಳ) – ಗರಿಕೆ; ಹುಲ್ಲು ಹಾಸಲೆ **ಶಾಸ್ತ್ರಿ** – ದಂಡನೆ **ಶಾಸ್ತದಾನ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಣ – ಸಾಣೆಕಲ್ಲು; ಒರೆಗಲ್ಲು **ಶಾತ** – ಹರಿತವಾದ ಒಂದು, ಜೈನಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಶ್ರಾವಕರಿಗೆ ನೀಡುವುದು **ಶಾತಕುಂಭ** – ಚಿನ್ನ

ಶಾಸ್ತಪಾರಗ – ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನಾದವನು **ಶಿಲಾಕರ್ಮ** – ಕಲ್ಲಿನ ಕೆತ್ತನೆ **ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ** – ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿ **ಶಿಲಾತಲ(ಳ)** – ಚಪ್ಪಟೆಯಾದ ಕಲ್ಲು ಶಾಳ – ಸಾಲ, ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ **ಶಿಲಾಪಟ್ಟ(ಕ**) – ಕಲ್ಲಿನ ಪೀಠ **ಶಾಳ** – ಬತ್ತದ ಪೈರು **ಶಿಲಾಸಾರ** – ಕಬ್ಬಿಣ **ಶಿಂಜಿತ** – ಧ್ವನಿ ಮಾಡುವ; ಆಭರಣಗಳ ಧ್ವನಿ **ಶಿಲಾಸ್ತಂಭ** – ಕಲ್ಲಿನ ಕಂಬ **ಶಿಂಶುಮಾರ** – ಮೊಸಳೆ **ಶಿಅಂಧ್ರ** – ಅಣಬೆ **ಶಿಕ್ಷಾವಚನ** – ಉಪದೇಶದ ಮಾತು **ಶಿಲe(೪೯)ಮುಖ** – ಬಾಣ; ದುಂಬಿ **ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕರು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ **ಶಿಲೋಚ್ಚಯ** – ಪರ್ವತ ಸಾಮಯಿಕ, ಪ್ರೋಷಧ, ಅತಿಥಿಸಂಗ್ರಹ, **ಶಿಲ್ಪಕರ್ಮ** – ಕುಶಲಕಲೆ ಸಲ್ಲೇಖನ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಗಳು **ಶಿವ** – ಶುಭ; ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಶಿಕ್ಷಾಸೂತ್ರ** – ಉಚ್ಛಾರಣೆಯ ಕ್ರಮ **ಶಿವಾಕ್ಷ** – ರುದ್ರಾಕ್ಷ **ಶಿಕ್ಷಿಸು** – ನಿಯಮಿಸು; ಬೋಧಿಸು **ಶಿವಿಗೆ** – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಶಿಖಂಡ(ಕ) – ತಲೆ; ಚೆಂಡಿಕೆ; ಕೊಟ್ಟು; ನವಿಲುಗರಿ **ಶಿವಸುಖ** – ಮೋಕ್ಸ **ಶಿಖಂಡಮಂಡನ** – ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಆಭರಣ **ಶಿವಾ** – ನರಿ **ಶಿಖಂಡಮಣಿ** – ಶಿಖಂಡಮಂಡನ **ಶಿಶಿರ** – ತಂಪಾದ; ಷಡೃತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಶಿಖಂಡರತ್ನ** – ಶಿಖಂಡಮಂಡನ ಮಾಘ-ಫಾಲ್ಗುಣಗಳು-**ಶಿಖಂಡಶೇಖರ** – ಶಿಖಂಡಮಂಡನ **ಶಿಶಿರಕರ** – ತಂಪುಕಿರಣ(ವುಳ್ಳವನು), ಚಂದ್ರ **ಶಿಖಂಡಿ** – ನವಿಲು; ನಮಂಸಕ **ಶಿಶಿರಶಿಲೆ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕಲ್ಲು **ಶಿಖಂಡಿತಾಂಡವ** – ನವಿಲ ಕುಣಿತ **ಶಿಶಿರಾಂಶು** – ಶಿಶಿರಕರ **ಶಿಖರಿ** – ಶಿಖರವುಳ್ಳುದು, ಬೆಟ್ಟ **ಶಿಶಿರೋಪಚಾರ** – ಶೀತಲೋಪಚಾರ **ಶಿಶುಮಾರ** – ಮೊಸಳೆ **ಶಿಖರಿಣಿ** – ಒಂದು ಭಕ್ಷ್ಯ ಶಿಖರಿಶಿಖರ – ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ **ಶಿಷ್ಟಜನ** – ಯೋಗ್ಯರಾದವರು **ಶಿಖಾಕಲಾ(ಳಾ)ಪ** – ಬೆಂಕಿಯ ನಾಲಗೆಗಳ **ಶೀಕರ** – ತುಂತುರು ಸಮೂಹ **ಶೀತಕೃತ್ತರ** – ಚಂದ್ರ **ಶಿಖಾಮಣಿ** – ಶಿಖಂಡಮಂಡನ **ಶೀತದ್ಯುತಿ** – ಚಂದ್ರ **ಶಿಖಾವಹ** – ಬೆಂಕಿ **ಶೀತಮಯೂಏ** – ಶೀತದ್ಯುತಿ **ಶಿಖಾಸ್ರಜ** – ಜಟಾಮಾಲೆ **ಶೀತಮರೀಚಿ –** ಚಂದ್ರ **ಶಿಖ** –ಚೆಂಡಿಕೆ; ಬೆಂಕಿ; ನವಿಲು **ಶೀತರೋಚಿ** – ಶೀತಮರೀಚಿ **ಶಿಖಶಿಖೆ** – ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ **ಶೀತವಾತ** – ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ **ಶಿಖೆ** – ಚೆಂಡಿಕೆ; ನವಿಲಿನ ಜುಟ್ಟು;ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ **ಶೀತವೇತಾಳವಿದ್ಯೆ** – ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ **ಶಿತ**– ಹರಿತವಾದ **ಶೀತಳಕೆ** – ತಾವರೆ **ಶಿತಾಸಿ** – ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿ **ಶೀತಾಂಬು** – ತಣ್ಣೀರು **ಶಿತಾಸ್ತ** – ಚೂಪಾದ ಬಾಣ (ಆಯುಧ) **ಶೀತಾಂಶು** – ಚಂದ್ರ **ಶಿತಿಕಂಠ** – ಈಶ್ವರ **ಶೀತಾಶ್ಯ** – ಹಿಮದ ಗಡ್ಡೆ **ಶೀತೋದಕ** – ಶೀತಾಂಬು **ತಿಥಿಲ** – ಸಡಿಲ **ಶಿಜಕೆ** – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ **ಶೀತೋಷ್ಣಭವನ** – ಧಾರಾಗೃಹ, ಹಿಮಗೃಹ **ಶಿಜರ** – ಸೈನ್ಯದ ಬೀಡು **ಶೀಣ೯** – ಬತ್ತಿಹೋದ; ಹರಿದ; ಕೃಶವಾದ **ಶಿರಃಕಂಪ** – ತಲೆದೂಗುವಿಕೆ **ಶೀರ್ಯಮಾಣ** – ಒಡೆದ **ಶಿರಸ್ತೋದ** – ತಲೆನೋವು **ಶೀರ್ಷಕ** – ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ; ತಲೆಯ ಆಭರಣ **ಶಿರಸ್ತಾಣ** – ತಲೆಯ ಕವಚ **ಶೀರ್ಷಾಭರಣ** – ತಲೆಯ ಆಭರಣ **ಶಿರೀಷ(ಕುಸುಮ)** – ಬಾಗೆ (ಹೂ) **ಶೀಲ** – ಸ್ವಭಾವ; (ಜೈನ) ದಿಗ್**ವ್ರತ, ದೇಶ**ವ್ರತ **ತಿರೋಜ** – ತಲೆಗೂದಲು ಮತ್ತು ಸಾಮಯಿಕ **ಶಿರೋದಳನ** – ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ ಪ್ರೋಷಧೋಪಚಾರಗಳೆಂಬ ವ್ರತ **ಶೀಲವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳ ಪ್ರತಾಚರಣೆ **ಶಿರೋ**ಧಿ – ಕೊರಳು, ಕತ್ತು **ಶೀಲಸಂಪನ್ನ** – ಶೀಲವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸುವವನು **ಶಿರೋಮಂಡನ** – ತಲೆಯ ಆಭರಣ **ಶಿರೋರುಹ** – ಶಿರೋಜ **ಶುಂಡ** – ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು **ಶಿರೋವೇಷ್ಟನ** – ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತುವ ವಸ್ತ್ರ ಶುಂಡಾದಂಡ – ಶುಂಡ

ಶುಂಡಾಲ(ಳ) – ಆನೆ; ಸೊಂಡಿಲು ಶೂರ್ಪಕರ್ಣ – ಮೊರಗಿವಿಯುಳ್ಳುದು, ಆನೆ; **ಶುಂಭತ್** – ಒಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಗಣೇಶ **ಶೂರ್ಪಶ್ರವ** – ಶೂರ್ಪಕರ್ಣ **ಶುಕ** – ಗಿಳಿ; ಬೂರುಗದ ಮರ **ಶುಕಕಾಮಿನಿ** – ಹೆಣ್ಣುಗಿಳಿ **ಶೃಂಗ** – ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ; ಕೊಂಬು **ಶುಕ್ತಿ(ಕೆ)** – ಚಿಮ್ಬ **ಶೃಂಗಾಟ(ಕ)** – ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳು ಸೇರುವ ಚೌಕ **ಶೃಂಗಾಟಕ** – ನಾಲ್ಕು ದಾರಿ ಸೇರುವ ಜಾಗ; ಒಂದು **ಶುಕ್ತಿಜ** – ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು, ಮುತ್ತು ಬಗೆಯ ಸೇನಾ ರಚನೆ **ಶುಕ್ತಿ(ಸಂ)ಮಟ** – ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು ಶುಕ್ತಿಸುಟೋದರ – ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪಿನ ಒಳಭಾಗ **ಶೃಂಗಾಟಕವ್ಯೂಹ** – ಒಂದು ಸೇನಾರಚನೆ **ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್** – ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊ **ಶುಕ್ಲ** – ಬಿಳಿಯ; (ಜೈನ) ಪರಿಶುದ್ಧ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಶೇಖರ – ಶಿರೋಭೂಷಣ **ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನ** – (ಜೈನ) ಪರಿಶುದ್ಧ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಶುಕ್ಷಪಕ್ಷ – ಚಂದ್ರನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಾಲ **ಶೇಮುಷಿ** – ಬುದ್ದಿ, ಜ್ಞಾನ ಶುಕ್ಲಲೇಶೈ – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಶೇಷ – ಉಳಿದುದು; ಆದಿಶೇಷ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಅತಿನಿದ್ದೆಯ **ಶೇಷಾಕ್ಷತ** – ಆಶೀರ್ವಾದಪೂರ್ವಕ ಹಾಕುವ ಅಕ್ಷತೆ ಸಂಕೇತವಾದ ಬಿಳಿ **ಶೈಕ್ಷ್ಯ** – ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಶುಚಿಸ್ವಾಂತೆ – ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನವಳು **ಶೈಲ** – ಬೆಟ್ಟ **ಶುಚ್ಯಂಬಕ** – ಉರಿಗಣ್ಣ, ಶಿವ **ಶೈಲನಿತಂಬ** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು ಶುದ್ಧಗೆ – (ಶುದ್ಧಕ) ಸುದ್ದಗೆ, ಅಕ್ಷರ ಶೈಲಚಾಪ – ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇ ಬಾಣವಾಗುಳ್ಳವನು, ಶಿವ **ಶೈಲಪ** – ಬೆಟ್ಟಗಳ ರಾಜ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೆಟ್ಟ, **ಶುದ್ಧಪಾರ್ಷ್ಣಿ** – ಹಿಂಚೂಣಿ ಸೈನ್ಯ **ಶುದ್ದವೃತ್ತ –** ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ಹಿಮಾಲಯ **ಶುದ್ದಾಂತ** – ಅಂತಃಪುರ **ಶೈಲರಾಜ** – ಶೈಲಪ **ಶುದ್ದಾಕ್ಷರ** – ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಅಕ್ಷರ **ಶೈಲಾದಿ** – ನಂದಿ ಶುದ್ಧ್ಯಾಷ್ಟಕ – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ **ಶೈಅ** – ನಡತೆ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಶುದ್ದಿಗಳು **ಶೈಲೂಷ** – ನರ್ತಕ, ನಟ **ಶುನಾಸೀರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಶೈಲೇಂದ್ರ** – ಶೈಲಪ **ಶುಭಂಕರಕ(ಗ)ತ್ತಿಗೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕತ್ತಿ **ಶೈಲೇಯ** – ಕಲ್ಲುಹೂ; ಪಾಚಿ ಶುಭಚ**ಿತ(ತೆ)** – ಪರಿಶುದ್ಧ ನಡತೆ(ಯವನು/ಳು) **ಶೈವ(ವಾ)ಲ(ಳ**) – ಪಾಚಿ ಶುಭತಿಥಿ – ಶುಭಕರವಾದ ದಿನ **ಶೈಶವ** – ಮಗುವಿನ ಹಂತ **ಶುಭದ** – ಮಂಗಳಕರವಾದ **ಶೈಶವಕೇಳ** – ಮಕ್ಕಳ ಆಟ ಶುಭಧ್ಯಾನ – ಮಂಗಳಕರವಾದ ಆಲೋಚನೆ **ಶೈಶವಭಾವ** – ಮಗುತನ **ಶುಭಯೋಗ** – ಶುಭಧ್ಯಾನ ಶೈಕೋದಕ – ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಹರಿದುಬರುವ ನೀರು ಶುಭಲಕ್ಷಣ – ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣ **ಶೋಕಬಾಪ್ಪ** – ದುಃಖದ ಕಣ್ಣೀರು **ಶುಭವೃತ್ತ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ಶೋಕಾಂದ – ದುಃಖದಿಂದ ದಿಕ್ಕುತೋಚದವನು **ಶೋಕೋದ್ರೇಕ** – ದುಃಖದ ಅತಿರೇಕ **ಶುಭ್ರಾತಪತ್ರ –** ಬೆಳ್ಗೊಡೆ **ಶುಶ್ರೂಷ(ಷೆ)** – ಪರಿಚರ್ಯೆ **ಶೋಚ್ಯ** – ದುಃಖಿಸಬೇಕಾದ ಶುಶ್ರೂಷೆಗೆಯ್ – ಪರಿಚರ್ಯಮಾಡು **ಶೋಣ** – ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ **ಶೋಣಮಣಿ** – ಮಾಣಿಕ್ಯ **ಶುಷ್ಕ** – ಒಣಗಿದ ಶುಷ್ತತಾರ್ಕಿಕ – ಒಣಕಲು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವವನು ಶೋಣಾಶ್ವ – ಕೆಂಪು ಕುದುರೆ **ಶುಷ್ಠೇಂಧನ –** ಒಣಗಿದ ಸೌದೆ **ಶೋಣಿತಜಲ** – ಕೆಂಪು ನೀರು; ರಕ್ತ **ಶೂಕ** – ಕರುಣೆ, ದಯೆ ಶೋಭಾಕರ – ಶೋಭೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ **ಶೂಕಲ(ಳ)** – ಕಾಡುಕುದುರೆ **ಶೋಭಾವಹ** – ಶೋಭಿಸುವ **ಶೌಂಡ** – ಅಮಲಿನಲ್ಲಿರುವ; ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ **ಶೂಕಲಾಶ್ವ** – ಶೂಕಲ(ಳ) ಶೌಂಡಿಕ – ಹೆಂಡ ತಯಾರಿಸುವವನು, **ಶೂನ್ಯ** – ಇಲ್ಲವಾದುದು; ಸೊನ್ನೆ; ಬರಿದು **ಶೂನ್ಯವಾದ(ದಿ)** – ನಾಸ್ತಿಕವಾದ (ಪ್ರತಿಪಾದಕ) ಮಾರುವವನು ಶೌಕ್ತಿಕೇಯ – ಮುತ್ತು, ಮುಕ್ತಕ; ವಿಷ **ಶೂನ್ಯಾದ್ವ** – ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ; ಮಾಟದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಿರಿಸಿದ ದಾರಿ **ಶೌಚ** – ಪರಿಶುದ್ಧ ನಡತೆ; ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ (ಜೈನ) **ಶೂರತೆ** – ಪರಾಕ್ರಮ ಒಂದು ಕುಲಧರ್ಮ, ಲೋಭವನ್ನು ಬಿಡುವುದು, ನೋಡಿ 'ದಶಕುಲಧರ್ಮ'

ಶೌಚಾಚಾರ – ಶುದ್ದಿಕ್ರಿಯೆ **ಶ್ರೀನಿಲಯ** – ಶ್ರೀನಿಕೇತನ; (ಜೈನ) ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದ ಶೌಚಿ – ಪರಿಶುದ್ಧ ನಡತೆಯುಳ್ಳವನು ಒಂದು ವಿಮಾನ **ಶ್ರೀನೀಡ** – ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಗರ ಶೌರಿ – ಶೂರಸೇನನ ವಂಶದವನು, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ **ಶೌರ್ಯಮದ** – ಅಷ್ಟಮದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಶ್ರೀಫಲ(ಳ) –** ಬಿಲ್ನಪತ್ರೆ **ಶೌರ್ಯಸು** – ಪರಾಕ್ರಮದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿನ ಸ್ನೇಹಿತ **ಶ್ರೀರಮಣ** – ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ **ಶ್ರೀರೋಹಣಗಿರಿ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ಶ್ಯಶ್ರ** – ಮೀಸೆ **ಶ್ರೀವತ್ಸ** – ಕಪ್ಪು ಮಚ್ಚೆ; ವಿಷ್ಣು **ಶ್ಯಾಮ** – ಕಪ್ಪು; ಕಡುನೀಲ **ಶ್ರೀವನಿತೆ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ **ಶ್ಯಾಮಕ** – ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ **ಶ್ರೀವರ** – ಸಂಪತ್ಮಿನ ಒಡೆಯ; ಚೆಲುವ; ವಿಷ್ಣು **ಶ್ಯಾಮತೆ** – ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ **ಶ್ಯಾಮಲ(ಳ)** – ಕಪ್ಪು; ಕಡುನೀಲಿ **ಶ್ರೀವಿಲಾಸ** – ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಶ್ರೀವೃಕ್ಷ** – ಶ್ರೀಫಲ(ಳ) **ಶ್ಯಾಮಾಂಗ** – ಕಪ್ಪು ದೇಹ(ದವನು) ಶ್ಯೇನ – ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ; ಗಿಡುಗ **ಶ್ರೀಶ** – ವಿಷ್ಣು **ಶ್ರುತ** – ಕೇಳಿದ; ಶಾಸ್ತ್ರ; ವೇದ **ಶ್ರಮಗೃಹ** – ಗರಡಿಯ ಮನೆ ಶ್ರಮಾಂಭಃಕಣ – ಬೆವರ ಹನಿ **ಶ್ರುತಕೇವಲ** – ಜೈನಾಗಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರಯಣೀಯ – ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನು, ಸೇರಿದವನು ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನು **ಶ್ರವ(ಣ)** – ಕೇಳುವಿಕೆ; ಕಿವಿ ಶ್ರುತಕೇವಲ(೪) – (ಜೈನ) ವಿಷ್ಣುನಂದಿ, ಶ್ರವಣವಿವರ – ಕಿವಿಯ ತೂತು ನಂದಿಮಿತ್ರ, ಅಪರಾಜಿತ, ಗೋವರ್ಧನ, **ಶ್ರವಣಶೂಲ** – ಕಿವಿ ನೋವು ಭದ್ರಬಾಹುಗಳೆಂಬುವವರು ಶ್ರವಣಸುಖ – ಕೇಳಲು ಹಿತಕರವಾದುದು **ಶ್ರುತಜಾನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಶ್ರವಣಾಭರಣ – ಕಿವಿಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಒಡವೆ ಜ್ಲಾನ, ಓದು ಮತ್ತು ಕೇಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಶ್ರವ್ಯ – ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪಡೆಯುವ ಜ್ಲಾನ **ಶ್ರುತಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ** – (ಜೈನ) **ಶ್ರಾಂತ** – ಬಳಲಿದ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕರ್ಮ **ಶ್ರಾಂತಿ** – ಆಯಾಸ ಶ್ರಾವಕ – ಕೇಳುವವನು; ಜೈನ ಗೃಹಸ್ಥ **ಶ್ರುತದೇವಿ** – ಶಾರದೆ ಶ್ರಾವಕತನ – (ಜೈನ) ಐದು ಅಣುವ್ರತಗಳು, **ಶ್ರುತಪಾರಗ** – ವೇದಪಾರಂಗತ **ಶ್ರುತವಿದ್ದ –** ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಕೇಳಿ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರಣ ಮೂರು ಗುಣಪ್ರತಗಳು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಿಕೆ ಶ್ರುತವಿಳಾಸ – ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನು ಶ್ರೀತಾಲ – ಬೀಸಣಿಗೆಯ ತಾಳೆ **ಶ್ರುತಸ್ತಂದ** – (ಜೈನ) ಗಣಧರರು ಬರೆದ ದ್ವಾದಶಾಂಗದ ಸೂತ್ರ **ಶ್ವಾವಕತ್ವ** – ಶ್ರಾವಕತನ **ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮ** – ಜೈನಧರ್ಮ ಶ್ರುತ(ವಿ)ಹೀನ – ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನು **ಶ್ರಾವಕಬ(ವ್ರ)ತ** – ಶ್ರಾವಕತನ **ಶ್ರುತಿ** – ಕಿವಿ; ವಾರ್ತೆ **ಶ್ರಾವಕಮಾನಿ** – ಶ್ರಾವಕನೆಂಬ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಪಥ – ಕಿವಿ ಶ್ರತಿಮರುಷ – ವೇದಪುರುಷ, ಬ್ರಹ್ಮ ಪಾತ್ರನಾದವನು **ಶ್ರಾವಕಾಚಾರ** – ಶ್ರಾವಕತನ **ಶ್ರುತಿಮೂರ** – ಕರ್ಣಾಭರಣ **ಶ್ರಾವಕಿ** – ಕೇಳುವವಳು; ಜೈನ ಗೃಹಿಣಿ **ಶ್ರುತಿವಿದ್ದ** – ಶ್ರುತವಿದ್ದ **ಶ್ರುತಿಶೂನ್ಯ** – ಕಿವುಡ **ಶ್ರಾವಿಕೆ** – ಶ್ರಾವಕಿ **ಶ್ರುತಿಸುಭಗ** – ಇಂಪಾದುದು **ಶ್ರಾವ್ಯ** – ಕೇಳಬಹುದಾದ; ಇಂಪಾದ ಶ್ರೀ – ಐಶ್ವರ್ಯ; ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಕಾಂತಿ **ಶ್ರತ್ಯಾರೂಢ** – ವೇದಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದುದು; ಶ್ರೀಕರ – ಸಂಪತ್ತನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು; ವಿಷ್ಣು ದೇವರು **ಶ್ರೀಕಾಂತೆ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ **ಶ್ರೇಢಿಬದ್ದ** – (ಜೈನ) ಮೂರು ನರಕಬಿಲಗಳಲ್ಲಿ **ಶ್ರೀತಾಳಕ** – ತಾಳೆಮರ ಒಂದು ಶ್ರೀದ – ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವವನು; ಕುಬೇರ ಶ್ರೇಣಿ – ಗುಂಪು; ಸಾಲು ಶ್ರೀದಯಿತ – ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಒಡೆಯ, ವಿಷ್ಣು ಶ್ರೇಣಿಕೆ – ಗುಂಪು; ಗುಡಾರ **ಶ್ರೀದಯಿತೆ** – ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶ್ರೇಯ – ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ; ಮಂಗಳ **ಶ್ರೀನಾರೀಪತಿ** – ವಿಷ್ಣು **ಶ್ರೇಯಾಂಸ** – ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದಿದವನು; (ಜೈನ) **ಶ್ರೀನಿಕೇತನ** – ಸಂಪತ್ತಿನ ಮನೆ; ಭಂಡಾರ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ಶ್ರೇಯೋಮಾರ್ಗ** – ಮೋಕ್ಷದ ದಾರಿ

ಶ್ರೋಣಿ – ನಿತಂಬ

ಶ್ರೋತೃ – ಕೇಳುವವನು

ಶ್ರೋತ್ರ – ಕಿವಿ

ಶ್ರೋತ್ರಿಯ – ವೈದಿಕ, ವೇದವಿದ

ಶ್ರೌತ – ಕೇಳಲ್ಪಡುವ; ಕಾವ್ಯ; ಉಪದೇಶ

ಶ್ಲಾಘಿ – ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದ

ಶ್ಲಥ – ಸಡಿಲವಾದುದು

್ಲಿಷ್ಟ – ಹತ್ತಿದ

ಶ್ಯಾಮಾಕ – ಸಾವೆ

ಶ್ವಗಣ – ನಾಯಿಗಳ ಗುಂಪು

ಶ್ವಪಚ(ಕ) – ಚಂಡಾಲ

ಶ್ವಭ್ರ – ಬಿಲ; ನರಕ

ಶ್ವಯು - ಹೆಬ್ಬಾವು

ಶ್ವ**ಸನ** – ಉಸಿರಾಟ; ಗಾಳಿ

ಶ್ವಸನಪಥ – ಗಾಳಿಯ ಮಾರ್ಗ, ಆಕಾಶ

ಶ್ವಸಿತಗತಿ – ಉಸಿರಾಟ

ಶ್ವಾಪದ – ಉಗ್ರವಾದ; ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ

ಶ್ವೇತಕೃಷ್ಣಕಾರಕ – ಬಿಳಿದನ್ನು ಕಪ್ಪಾಗಿಸುವವನು;

ಶ್ಲೇತಕಮೋತ – ಬಿಳಿ ಪಾರಿವಾಳ

ಶ್ವೇತಪಟ – ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ; (ಜೈನ) ಜೈನಮುನಿಗಳ

ಒಂದು ಬಣ

ಶ್ಲೇತಾತಪತ್ರ – ಬೆಳ್ಗೊಡೆ

ಪ

ಷಂಡ – ಗುಂಪು; ನಮಂಸಕ

ಷಂಡಕವೇದ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೋಕಷಾಯ

ಷಟ್ಕರ್ಮ – ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆರು ಕೆಲಸಗಳು: ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನ, ಯಜನ, ಯಾಜನ, ದಾನ, ಪ್ರತಿಗ್ರಹ; (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕನ ಆರು ಕರ್ತವ್ಯಗಳು: ಇಜೈ, ವಾರ್ತೆ, ದತ್ತಿ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಸಂಯಮ, ತಪ

ಷಟ್ಲಷಾಯ – (ಜೈನ) ಹಾಸ್ಯ, ರತಿ, ಶೋಕ, ಭಯ, ಅರತಿ, ಜುಗುಪ್ಸೆ ಎಂಬ ಆರು ದೋಷಗಳು

ಷಟ್ಟಂಡ – (ಜೈನ) ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ–ಸಿಂಧುಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಟಟ್ಟ ಮೂರು; ಅದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು – ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಆರು ಭೂಭಾಗಗಳು

ಷಟ್ಟಕ್ರ – ಆಧಾರ, ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ, ಮಣಿಪೂರಕ, ಅನಾಹತ, ವಿಶುದ್ಧ, ಆಜ್ಞಾ

ಷಟ್ಟರಣ – ದುಂಬಿ

ಷಟ್ರಕ೯ – ನ್ಯಾಯ, ವೈಶೇಷಿಕ, ಸಾಂಖ್ಯ, ಯೋಗ, ವೇದಾಂತ, ಪೂರ್ವಮೀಮಾಂಸೆ ಎಂಬ ಆರು ದರ್ಶನಗಳು

ಷಟ್ತಂಶದ್ಗಣ – (ಜೈನ) ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ರಬೇಕಾದ ಮೂವತ್ತಾರು ಮೂಲೋತ್ತರಗುಣಗಳು; ದ್ವಾದಶ ತಪಸ್ಸುಗಳು, ದಶಧರ್ಮಗಳು, ಪಂಚಾಚಾರಗಳು, ತ್ರಿಗುಪ್ತಿಗಳು; ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನು

ಷಡ್ದರ್ಶನ – ನ್ಯಾಯ, ವೈಶೇಷಿಕ, ಸಾಂಖ್ಯ, ಯೋಗ, ಪೂರ್ವಮೀಮಾಂಸೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಮೀಮಾಂಸೆಗಳೆಂಬ ಆರು ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲವುಗಳು

ಷಟ್ಟದ – ದುಂಬಿ

ಷಡಂಗ(ಬಲ) – ರಥ, ಆನೆ, ತುರಗ, ಪದಾತಿ, ದಿವಿಜ, ಖೇಚರ ಎಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಸೇನೆಗಳು

ಷಡಂಗಸೇನೆ – ಷಡಂಗ(ಬಲ)

ಷಡಂತರಂಗತಪ – (ಜೈನ) ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ವಿನಯ, ವೈಯಾಪೃತ್ಯ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ವ್ಯುತ್ಸರ್ಗ, ಧ್ಯಾನಗಳೆಂಬ ಆರು ಅಂತರಂಗದ ತಪಸ್ಸುಗಳು

ಷಡಭಜ್ಞ – ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ, ದಿವ್ಯಶ್ರತಿ, ಪೂರ್ವಾನುಸ್ಮೃತಿ, ಪರೇಂಗಿತಜ್ಞಾನ, ಪರೋಕ್ಷವಿಷಯಜ್ಞಾನ, ಗಗನಗಮನಾದಿ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿ – ಈ ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನು; ಬುದ್ದ; ಬೌದ್ಧಮತೀಯ–

ಷಡಯನ – ದುಂಬಿ

ಷಡಾವಶ್ಯಕ(ತೆ) –)ಜೈನ) ಮುನಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಮಯಿಕ, ತೀರ್ಥಂಕರಸ್ತವ, ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿವಂದನ, ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣ, ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ಕಾಯೋತ್ಸರ್ಗ ಎಂಬ ಆರು ಕ್ರಿಯೆಗಳು

ಷಡ್ಜೀವ – (ಜೈನ) ಏಕೇಂದ್ರಿಯ, ದ್ವೀಂದ್ರಿಯ, ತ್ರೀಂದ್ರಿಯ, ಚತುರಿಂದ್ರಿಯ,, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಅಸೈನೀ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸೈನೀ – ಎಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಜೀವಿಗಳು–

ಷಡ್ಣಲ – ಷಡಂಗ; ಆರು ಬಗೆಯ ಸೈನ್ಯಗಳು: ಮೌಲ, ಭೃತಕ, ಶ್ರೇಣಿ, ಮಿತ್ರ, ಅಮಿತ್ರ, ಅಟವಿಕ

ಷಡ್ಡವ್ಯ - (ಜೈನ) ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಆರು ದ್ರವ್ಯಗಳು; ಜೀವ, ಪುದ್ಗಲ, ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ, ಆಕಾಶ, ಕಾಲ ಎಂಬಿವು

ಷಣ್ಣವತಿ – ತೊಂಬತ್ತಾರು

ಷಷ್ಟಿಕಾಪ್ರೀಹಿ – ಅರವತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಟಾವಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬತ್ತ

ಷಷ್ಟೋಪವಾಸ – ಆರು ದಿನಗಳ ಉಪವಾಸವ್ರತ

ಷಾಡ್ಗಣ್ಣ - ರಾಜನ ಆರು ಗುಣಗಳಾದ ಸಂಧಿ, ವಿಗ್ರಹ, ಯಾನ, ಆಸನ, ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ದ್ವೈಧೀಭಾವ ಷಿಡ್ಡ – ವಿಟ, ಕಾಮುಕ **ಷೋಡಶಕಲ್ಪ** – (ಜೈನ) ಸೌಧರ್ಮ, ಈಶಾನ, ಸನತ್ತುಮಾರ, ಮಾಹೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಕರ, ಲಾಂತವ, ಕಾಪಿಷ್ಠ, ಶುಕ್ರ, ಮಹಾಶುಕ್ತ, ಶತಾರ, ಸಹಸ್ರಾರ, ಆನತ, ಪ್ರಾಣತ, ಆರಣ, ಅಚ್ಯುತ ಎಂಬ ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳು **ಷೋಡಶ(ತೀರ್ಥಕರ)ಭಾವನೆ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗುವ ದರ್ಶನವಿಶುದ್ದಿ, ವಿನಯಸಂಪನ್ನತೆ, ಅನತಿಚಾರ, ಅಭೀಕೃಕ್ಲಾನೋಪಯೋಗ, ಸಂವೇಗ, ಶಕ್ತಿತಸ್ತ್ಯಾಗ, ಶಕ್ತಿತಸ್ತಪ, ಸಾಧುಸಮಾಧಿ, ವೈಯಾವೃತ್ಯ, ಆಚಾರ್ಯಭಕ್ಕಿ, ಅರ್ಹದ್ಸಕ್ತಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯಭಕ್ಕಿ, ಪ್ರವಚನಭಕ್ಕಿ, ಅವಶ್ಯಕಾಪರಿಹಾರಿಣಿ, ಮಾರ್ಗಪ್ರಭಾವನೆ, ಪ್ರವಚನವತ್ಸಲತ್ವ -ಎಂಬ ಹದಿನಾರು ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು-**ಷೋಡಶಸಂಧಿ** – ರಾಜನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳು: ಸಂಪ್ರದಾನ, ಕಪಾಲ, ಉಪಹಾಸನ, ಸಂತಾನ, ಸಂಗತ, ಉಪನ್ಯಾಸ, ಪ್ರತೀಕಾರ, ಸಂಯೋಗ, ಮರುಷಾಂತರ, ಅದೃಷ್ಟಪುರುಷ, ಅದುಷ್ಟ, ಆತ್ಮಾಮಿಷ, ಉಪಗ್ರಹ, ಪರಿಕ್ರಮ, ಅರಿಪರದೂಷಣ, ಸ್ತಂಧೋಪನಯ **ಷೋಡಶಸಂಸ್ಕಾರ** – ಗರ್ಭಾದಾನ, ಮಂಸವನ, ಸೀಮಂತ, ಜಾತಕರ್ಮ, ನಾಮಕರಣ,

ಹೋಡಶಸಂಸ್ಥಾರ – ಗರ್ಭಾದಾನ, ಪುಂಸವನ, ಸೀಮಂತ, ಜಾತಕರ್ಮ, ನಾಮಕರಣ, ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ, ಚೌಲ, ಉಪನಯನ, ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯ, ಸಾಮ್ಯ, ಆಗ್ನೇಯ, ವೈಶ್ವದೇವ, ಗೋದಾನ, ಸಮಾವರ್ತನ, ವಿವಾಹ, ಅಂತ್ಯೇಷ್ಟಿ

ಹೋಡಶಸ್ವವ್ನ – (ಜೈನ) ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಿನಮಾತೆಯು ಕಾಣುವ ಐರಾವತ, ಬಿಳಿಯ ಹೋರಿ, ಸಿಂಹ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಹೂಹಾರ, ಚಂದ್ರ, ಬಾಲಸೂರ್ಯ, ಎರಡೆಳೆಯ ಮೀನು, ಜೋಡಿ ರತ್ನಕುಂಭ, ತಾವರೆಕೊಳ, ಸಮುದ್ರ, ಸಿಂಹಾಸನ, ದೇವವಿಮಾನ, ರತ್ನಸಮೂಹ, ಉಜ್ನಲಜ್ನಾಲೆ ಎಂಬ ಕನಸುಗಳು

ಷೋಡಶಸ್ವರ್ಗ – ಷೋಡಶಕಲ್ಪ

ಸ

ಸಂಕ – ಶಂಖ **ಸಂಕಟ** – ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ, ದಟ್ಟವಾದ; ವೃಥೆ **ಸಂಕಡಿ** – ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ದುಃಖ; ರಿಕಾಮ **ಸಂಕಡಿಗೊಳ್** – ದುಃಖಪಡು **ಸಂಕರಗೊಳ್** – ಬೆರಕೆ ಹೊಂದು **ಸಂಕರ್ಷಣ** – ಬಲರಾಮ **ಸಂಕಲೆ** – ಬೇಡಿ **ಸಂಕಲ್ಪನವಧೆ** – ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತ ಕೊಲೆ **ಸಂಕಲ್ಪಹಿಂಸೆ** – ಹಿಂಸೆಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಒಪ್ಪಿಗೆ **ಸಂಕಾಶ** – ಸಮೀಪದ; ಹೋಲಿಕೆಯಿರುವ; ಸಮಾನ **ಸಂಕಾಶಿ** – ಹೋಲಿಕೆಯಿರುವುದು ಸಂಕೀಣ೯ – ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿರುವ; ಜಟಿಲವಾದ **ಸಂಕು** – (ಶಂಕು) ಕಠಾರಿ **ಸಂಕುಲ(ಳ)** – ಸಮೂಹ **ಸಂಕೆ** - (ಶಂಕೆ) ಸಂದೇಹ; ಅಂಜಿಕೆ **ಸಂಕೆವೆಱು** – ಸಂದೇಹಪಡು **ಸಂಕೇತ** – ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಗೊತ್ತುಮಾಡುವಿಕೆ **ಸಂಕೇತಂಗೊಳಸು** – ಸಂಕೇತಸ್ಥಳವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡು **ಸಂಕೇತಸಮಯ** – ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಸೇರಲು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ಹೊತ್ತು **ಸಂಕೋಚಿಸು** – ಕುಗ್ಗು; ಕುಗ್ಗಿಸು **ಸಂಕ್ರಂದನ** – ಇಂದ್ರ: ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸಂಕ್ರಂದನಗಜ** – ಐರಾವತ **ಸಂಕ್ರಂದನದಿಕ್** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು ಸಂಕ್ರಂದನನಂದನ - ಇಂದ್ರನ ಮಗ, ಅರ್ಜುನ **ಸಂಕ್ರಮಣ** – ಒಟ್ಟಿಗೇ ಹೋಗುವುದು; ಸೂರ್ಯನು ಒಂದು ರಾಶಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ದಾಟುವ ಕಾಲ **ಸಂಕ್ರಮಣಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ **ಸಂಕ್ರಮಿಸು** – ಸೇರು; ಸೇರಿಸು **ಸಂಕ್ಷಿಷ್ಟಾಸುರೋದೀರಿತ** – (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಭಯ **ಸಂಕ್ಷೇಶಂಬಡು** – ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸು **ಸಂಕ್ಷೇಶಕರ** – ತೊಂದರೆಯುಂಟುಮಾಡುವ **ಸಂಕ್ಷೋಭಿತ** – ಕಲಕಿಹೋದ; ಗೊಂದಲಗೊಂಡ **ಸಂಖ್ಯಾತ** – ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಿದುದು **ಸಂಖ್ಯಾತೀತ** – ಎಣಿಸಲಾಗದ **ಸಂಖ್ಯಾನ** – ಎಣಿಕೆ **ಸಂಗಡಂಗೊಳ್** – ಜೋತೆಗೂಡು **ಸಂಗಡಗಿತ್ತಿ** – ಜೊತೆಗಾತಿ **ಸಂಗಡಮಿೞ್ಳು** – ಕೂಡಿ ಸಾಯುವುದು; ಸಹಗಮನ **ಸಂಗಡವರ್** – ಜೊತೆ ಬಾ

ಸಂಗವೆಕ್ಷಣ – ಜೊತೆ ನರ್ತನ

ಸಂಗಡಿಗ – ಜೊತೆಗಾರ

ಸಂಗತ – ಕೂಡಿದ; ಯೋಗ್ಯವಾದ; ರಾಜನ **ಸಂಛಾದಿಸು** – ಆವರಿಸು **ಸಂಜನಿತ** – ಹುಟ್ಟದ, ಮೂಡಿದ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮಿತ್ರತ್ವ **ಸಂಜನಿತೋತ್ಸವ** – ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ **ಸಂಗತಿ** – ಕೂಡುವಿಕೆ; ಸಹವಾಸ **ಸಂಜಯ** – ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಜಯ; ಕುರುಕ್ಶೇತ್ರದಲ್ಲಿ **ಸಂಗತಿವಡೆ** – ಜೊತೆಗೂಡು; ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದು ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದ **ಸಂಗತಿವೆಱು** – ಸೇರಿಕೊ ಅವನ ಆಪ್ನ **ಸಂಗರ** – ಯುದ್ದ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ **ಸಂಜೆಗೆಂಮ** – ಸಾಯಂಕಾಲದ ಆಕಾಶದ ಕೆಂಬಣ್ಣ **ಸಂಗರಂ** – ಪ್ರತಿಜ್ಲೆಯುಳ್ಳವನು **ಸಂಜೆಮಂತ್ರ** – ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ **ಸಂಗರಹಿಶುನ** – ಯುದ್ದಸೂಚನೆ **ಸಂಜೆಮೀಹ** – ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸ್ನಾನ; **ಸಂಗರರಂಗ** – ರಣಭೂಮಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ **ಸಂಗರಾಜರ** – ಸಂಗರರಂಗ **ಸಂಜೆಮುಗಿಲ್** – ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕೆಂಪು ಮೋಡ **ಸಂಗಳಸು** – ಕೂಡಿಕೊ, ಸೇರಿಕೊ **ಸಂಜೆವಾರಿಸು** – ಸಾಯಂಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡು **ಸಂಗಳ(ಡಿ)ಸು** – ಒಟ್ಟಾಗು, ಸೇರು; ಉಂಟುಮಾಡು **ಸಂಜೆವಾಸ** – ಸಂಜೆಮಂತ್ರ **ಸಂಜೆವೆಱೆ** – ಸಂಜೆ+ಪೆಱೆ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಚಂದ್ರ **ಸಂಗಾಣಿ** – ಸಪ್ತಪದಾರ್ಥಗಳ ಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣ ಗ್ರಂಥ **ಸಂಜೆವೊೞ್ತು** – ಸಂಜೆ+ಪೊೞ್ತು, ಸಂಜೆ ಸಮಯ **ಸಂಗಿ** – ಕೂಡಿದುದು **ಸಂಜ್ಞಾತತ್ವ** – (ಜೈನ) ಏಳು ಬಗೆಯ **ಸಂಗೀತ** – ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಂಗುಡಿ** – ಬಾವುಟ ಸಂಜ್ಞಾನಪಂಚಕ - (ಜೈನ) ಮತಿ, ಶ್ರುತ, ಅವಧಿ, ಮನಃಪರ್ಯಯ, ಕೇವಲ ಎಂಬ ಐದು **ಸಂಗ್ರಹಿಣಿ –** (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನಗಳು **ಸಂಗ್ರಾಮ** – ಯುದ್ಧ **ಸಂಗ್ರಾಮಲಂಪಟ** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ **ಸಂಜ್ಞಾಪ್ರಕೃಷ್ಣ** – ಆಹಾರ, ಭಯ, ಮೈಥುನ, ನಿದ್ರೆ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತನದವನು; ಕಲಹಪ್ರಿಯ ಎಂಬ ಸಂಜ್ಞೆ (ಬಯಕೆ)ಗಳಿಂದ ಜಗ್ಗಲ್ಪಟ್ಟ **ಸಂಗ್ರಾಮಾಂಗಣ** – ಸಂಗರರಂಗ **ಸಂಜ್ಞ(ಜೀವ)** – ಸಂಜ್ಞೆ(ಬಯಕೆ)ಗಳಿರುವ ಜೀವಿ, **ಸಂಗ್ರಾಮಾವನಿ** – ಸಂಗರರಂಗ ಮನುಷ್ಯ **ಸಂಘಟನೆ** – ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ **ಸಂಜ್ವಲ(ಳ)ನ –** ತೀವ್ರವಾದ ಶಾಖ; (ಜೈನ) ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ **ಸಂಘಟ್ಟನ** – ತಾಗುವಿಕೆ; ಘರ್ಷಣೆ ಕರ್ಮ **ಸಂಘಾತ** – ಗುಂಪು; ಹೊಂದಾಣಿಕೆ **ಸಂತ** – ಸೌಖ್ಯ; ಸಮಾಧಾನ **ಸಂಚಕ(ಕಾ)ರ** – ಮುಂಗಡ **ಸಂತಂ** – ಸಮಾಧಾನದಿಂದ; ಯಾವಾಗಲೂ **ಸಂಚಕರಂಗೊಳ್** – ಮುಂಗಡವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊ **ಸಂತತಂ** – ಯಾವಾಗಲೂ **ಸಂಚಯ** – ಸಂಗ್ರಹ **ಸಂಚರಣ** – ತಿರುಗಾಟ **ಸಂತತಿ** – ಪೀಳಿಗೆ, ವಂಶ; ಗುಂಪು **ಸಂಚಲ)೪)ತ** – ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ **ಸಂತತಿಗೆಡು** – ವಂಶ ನಾಶವಾಗು **ಸಂಚಅ(೪)ಸು** – ಕಂಪಿಸು; ಅಲುಗು **ಸಂತತಿಜ್ಞೇದ** – ವಂಶನಾಶ **ಸಂತತಿವೆಱು** – ಸಂತಾನ(ಮಕ್ಕಳ)ನ್ನು ಹೊಂದು **ಸಂಚಾರಿ** – ಚಲಿಸುವ **ಸಂಚಾರಿ(ಕೆ)** – ದೂತಿ **ಸಂತಮಿಡು** – ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು **ಸಂತಮಿರ್** – ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರು; ಸುಮ್ಮನಿರು **ಸಂಚಿತ** – ಕೂಡಿಟ್ಟ **ಸಂಚಿತಮಣ್ಯ** – ಹಿಂದೆ ಗಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ(ವುಳ್ಳವನು) **ಸಂತಯ(ವಿ)ಸು** – ಸಂತಮಿಡು **ಸಂತರ್ಪಣ** – ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸು(ವಿಕೆ) **ಸಂಚಿತಸುಕೃತ** – ಸಂಚಿತಮಣ್ಯ **ಸಂತರ್ಪಣಕರ** – ಸಂತೋಷಕರ **ಸಂಚಿವಾರ** – ಹಣದ ಸಂಗ್ರಹ **ಸಂಚಿಸು** – ಸಂಗ್ರಹಿಸು **ಸಂತರ್ಹಿನಂ** – ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೂ **ಸಂತನ** – ಸಂತೋಷ **ಸಂಚೂರ್ಣ** – ಚೂರು **ಸಂತಸಂಗಿಡು** – ಸಂತೋಷ ಹಾಳಾಗು **ಸಂಚೂರ್ಣಿತ** – ಚೂರುಚೂರಾದ **ಸಂಚೂರ್ಣಿತಮತಿ** – ಘಾತಕ ಬುದ್ದಿ(ಯವನು) **ಸಂತಸಂಬಡಿಸು** – ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸು **ಸಂಚೂಲ(೪)ಕೆ** – ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿ **ಸಂತ(ತೋ)ಸಂಬಡು** – ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು **ಸಂತಸಮಿರ್** – ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು **ಸಂಛನ್ನ –** ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ ; ಇಡಿಕಿರಿದ; **ಸಂತಸವಾತು** – ಸಂತೋಷದ ನುಡಿ ಗುಂಪು **ಸಂಛಾದನ** – ಆವರಿಸುವುದು **ಸಂತಸಿಕೆ** – ನಲಿಫ್ರ

ಸಂಧಾನಂಗೆಯ್ – ಉಪಾಯ ಮಾಡು **ಸಂತಾನ** – ಸಮೂಹ; ಸಾಲು; ವಂಶನುಗತವಾದುದು; ಇಂದ್ರನ ವನದ **ಸಂಧಾನಿ** – ಕೂಡಿದುದು ಸಂಧಾರಿತ – ತೊಡಿಸಿದ; ತೊಟ್ಟ ಒಂದು ಗಿಡ; ರಾಜನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಹದಿನಾರು ಸಂಧಿ – ಕೀಲು; ಸೇರಿಕೆ; ಒಡಂಬಡಿಕೆ; ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮಗಳನ್ನು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಗಳು: ನೋಡಿ, 'ಷೋಡಶಸಂಧಿ' ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಂಧಿ **ಸಂಧಿಗೆಯ್** – ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸಂತಾನಕ** – ವಿಸ್ಕರಣೆ; ಸಮೂಹ; ದೇವಲೋಕದ **ಸಂಧಿಬಂಧ** – ಸೇರುವ ಜಾಗ ಒಂದು ಮರ **ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹ** – ರಾಜಿ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧ ಸಂತಾನರೂಪ (ಜೈನ) ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕ್ಷಣಗಳ **ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ** – ರಾಜಿ–ಯುದ್ದಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಮಂತ್ರಿ– ಸಮೂಹ– **ಸಂಧಿಸು** – ಸೇರು; ಸೇರಿಸು; ಒದಗು **ಸಂತಾಪ** – ಶಾಖ; ಸಂಕಟ **ಸಂಧುಕ್ಷ್ಮಮಾಣ** – ಹೆಚ್ಚು ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ **ಸಂತಾಪಂಗೊಳ್** – ವೇದನೆಗೊಳಗಾಗು **ಸಂಧ್ಯಾಂಬುದ** – ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿನ ಕೆಂಬಣ್ಣದ **ಸಂತಾಪನ** – ಮನ್ಮಥನ ಐದು ಬಾಣಗಳಲ್ಲಿ **ಸಂಧ್ಯಾತೆಪನ** – ಸಂಜೆಯ ಸೂರ್ಯ ಒಂದು; ಮನ್ಮಥ **ಸಂತುಷ್ಟ** – ಸಂತೋಷಗೊಂಡ(ವನು) **ಸಂಧ್ಯಾನಕ** – ಸಂಜೆ ಬಾರಿಸುವ ನಗಾರಿ **ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗ** – ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ **ಸಂಧ್ಯಾಭ್ರ** – ಸಂಧ್ಯಾಂಬುದ ಮನಸ್ಸು(ಳೃವನು) **ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ** – ಸಂಜೆಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ **ಸಂತೆ** – (ಸಂಸ್ಥಾ) ಗುಂಪು **ಸಂಧ್ಯಾರುಚಿ** – ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ **ಸಂತೋಷದಾಳ** – ಸಂತೋಷವುಂಟುಮಾಡುವ **ಸಂಧ್ಯಾಶ್ಲೇಷ** – ಸಂಧೈಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದು ಗೆಳತಿ **ಸಂನ್ಯಸನ(ವಿಧಿ)** – (ಜೈನ) ಉಪವಾಸವಿದ್ದು **ಸಂತೋಷಂಬಡು** – ಆನಂದಪಡು ಮಾಡುವ ಒಂದು ವ್ರತ **ಸಂತೋಷಕರ** – ಆನಂದವುಂಟುಮಾಡುವ **ಸಂಪಗೆವಣ್ಣ** – ನಸುಹಳದಿ–ನಸುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣ – **ಸಂತ್ರಾಸಕರ** – ಭಯಂಕರ **ಸಂಪಗೆವೂ** – ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂ **ಸಂತ್ರಾಸಿ** – ಭಯಗೊಳಿಸುವವನು **ಸಂಪನ್ನ** – ತುಂಬಿದ; ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ **ಸಂದಂಶ** – ಇಕ್ಕುಳ **ಸಂಪನ್ನತೆ** – ತುಂಬಿರುವುದು; ಸಮೃದ್ದಿ **ಸಂದಣಿ** – ಗುಂಪು **ಸಂಪಾತನ** – ಬೀಳುವಿಕೆ **ಸಂದಣಿಗಳ್** – ಗುಂಪಾಗು; ಒಟ್ಟಾಗು **ಸಂಮಟ(ಕ)** – ಭರಣಿ **ಸಂದಣಿಸು** – ಗುಂಪಾಗು **ಸಂಪೂರ್ಣಸಂಕಾಶ** – ಸೂರ್ಯ **ಸಂದರ್ಶನ** – ನೋಡಿವುದು; ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ **ಸಂಪೂರ್ಣೇಂದು** – ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ **ಸಂದರ್ಶನೀಯ** – ನೋಡಬಹುದಾದ; **ಸಂಪ್ರಣಿಧಾನ** – ಚಿಂತನೆ; ಯೋಗ್ಯ ನಡತೆಯವನು ಸುಂದರವಾದ **ಸಂಪ್ರತಿ** – ವರ್ತಮಾನ, ಈಗಿನ ಕಾಲ **ಸಂದಿಯ** – ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತ **ಸಂಪ್ರದಾನ** – ಕೊಡುವುದು; 'ಷೋಡಶಸಂಧಿ'ಗಳಲ್ಲಿ **ಸಂದಿಗ್ಗ** – ಸಂದೇಹ ಒಂದು, ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ **ಸಂದಿಸು** – ಸೇರಿಸು; ಗುಂಪುಗೂಡು; ಹೊಂದಿಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಧಿ **ಸಂದೀಪಿತಚಿತ್ತ –** ಕೆರಳಿದ ಮನಸ್ಸು(ಳ್ಳವನು) **ಸಂಪ್ರಯೋಗ** – ಸೇರುವಿಕೆ, ಸಂಭೋಗ **ಸಂದು** – ಸೇರುವಿಕೆ; ಮೂಲೆ; ಕಿರುದಾರಿ; ಕೀಲು; **ಸಂಪ್ರೀತಿ** – ಗಾಢ ಪ್ರೀತಿ ಮರದ ಗೆಣ್ಣು **ಸಂಬಲ(ಳ)** – ಬುತ್ತಿ **ಸಂಬಳಂಗೊಳ್** – ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊ **ಸಂದೃಪ್ತ –** ಮತ್ತ **ಸಂದೆಗ(ಯ)** – ಸಂದೇಹ **ಸಂಬಳಂಬಡೆ** – ಜೀವಿತವನ್ನು ಪಡೆ **ಸಂದೆಗಂ(ಯಂ)ಬಡು** – ಸಂದೇಹಗೊಳ್ಳು ಸಂಬಳಕೋಲ್ – ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವ ದೊಣ್ಣೆ **ಸಂದೇಶ** – ಅಪ್ಪಣೆ; ಸಮಾಚಾರ ಸಂಬಳಗೆ – (ಸಂಪುಟಕ) ಹೋಳು, ಭಾಗ; ಡಬ್ಬಿ **ಸಂದೇಶಿಸು** – ಹೇಳು; ತಿಳಿಸು **ಸಂಬೋಧನೆ** – ಉಪದೇಶ **ಸಂದೋಹ(ಕ)** – ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ **ಸಂಬೋಧಿಸು** – ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೇಳು; ಉದ್ದೇಶಿಸಿ **ಸಂದರಿಸು** – ಹೊತ್ತುಕೊ ಮಾತಾಡು **ಸಂಧಾನ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಗೆ ಬಾಣ ಹೂಡುವಿಕೆ; **ಸಂಭವ** – ಹುಟ್ಟುವ ಉಪಾಯ **ಸಂಭವಿಸು** – ಉಂಟಾಗು

ಸಂಭಾವನೆ – ಚಿಂತನೆ **ಸಂಸ್ತಾರ** – ಹರಡಿದುದು **ಸಂಭಾಷಣ** – ಮಾತುಕತೆ **ಸಂಸ್ಥೂಯಮಾನ** – ಹೊಗಳಲ್ಪಡುವ **ಸಂಭಾಷಣಂಗೆಯ್** – ಮಾತನಾಡು **ಸಂಸೃತಿ** – ಸಂಸಾರ **ಸಂಭಾಷಿಸು** – ಸಂಭಾಷಣಂಗೆಯ್ **ಸಂಹತಿ** – ಸಮೂಹ **ಸಂಭಿನ್ನವಿದ್ಯೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆ **ಸಂಹನನ** – ದೇಹ(ವುಳ್ಳವನು) **ಸಂಭೂತ** – ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿದ **ಸಂಹರಣ** – ಸಂಕೋಚ(ಗೊಳ್ಳುವುದು) **ಸಂಭೃತ** – ತುಂಬಿದ; ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದ **ಸಂಹರಿಸು** – ನಾಶಗೊಳಿಸು; ಕೊಲ್ಲು **ಸಂಭೇದ** – ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು **ಸಂಹಾರಕ** – ಕೊಲ್ಲುವುದು ಒಡೆಯುವವನು **ಸಂಹಾರರುದ್ರ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಶಿವ **ಸಂಭೋಗ** – ಕಾಮ; ಕೂಟ **ಸಂಹಾರಿಸು** – ನಾಶಮಾಡು; ಕೊಲ್ಲು **ಸಂಭೋಗ್ಯ** – ಅನುಭವಿಸಲು ತಕ್ಕುನಾದ **ಸಃ** – ಅವನು **ಸಂಭ್ರಮ** – ಸಡಗರ, ತ್ವರೆ; ಸುತ್ತಾಡುವಿಕೆ **ಸಕಲ(ಳ)** – ಸಮಗ್ರ **ಸಂಭ್ರಮಾಕುಳ** – ಆತುರದಿಂದ ತುಂಬಿದವನು ಸಕಲಂ(ಳಂ)ಕ - ಚಂದ್ರ **ಸಂಮಾರ್ಜಿನಿ** – ಕಸಪೊರಕೆ **ಸಕಲಕಲಾ(ಳಾ)ಧರ** – ಹದಿನಾರು ಕಳೆಗಳುಳ್ಳವನು, **ಸಂಯತ** – ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ; (ಜೈನ) ಜಿತೇಂದ್ರಿತ್ನದಿಂದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಚಂದ್ರ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಶ್ರಮಣ ಸಕಲಕಲಾಧರೆ – ಎಲ್ಲ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವಳು **ಸಕಲ(ಳ)ಜ್ಞ** – ಸರ್ವಜ್ಞ **ಸಂಯಮ** – ನಿಗ್ರಹ; (ಜೈನ) ಶ್ರಂಣನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ 'ದಶಕುಲಧರ್ಮ'ಗಳಿಳಲ್ಲಿ **ಸಕಲ(ಳ)ದತ್ತಿ** – (ಜೈನ) ವಂಶದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು **ಸಂಯಮಮಂತ್ರ** – (ಜೈನ) ಐದು ಬಗೆಯ **ಸಕಲ(ಳ)ರ್ತು(ಕ)** – ಎಲ್ಲ ಋತುಗಳು; ಸರ್ವಋತು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಕ(ಲ)ಳವಟ್ಟೆ – ತುಂಡು ಬಟ್ಟಿಯ ಪಟ್ಟಿಗಳು **ಸಂಯಮಿ** – ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನಾದವನು **ಸಕಲವ್ಯಾಪಿ** – ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಬ್ಬಿರುವ **ಸಕಳಕ್ಷಮಾಪತಿತ್ವ –** ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸುವ; **ಸಂಯುಗ** – ಯುದ್ಧ **ಸಂಯುತ** – ಸೇರಿದ ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಡೆತನ, ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವ **ಸಂಯೋಗ** – ಕೂಡುವಿಕೆ; ಒಂದು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ **ಸಕಿಂಚನ** – ಪರಮಾವಧಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನು ಇಬ್ಬರು ರಾಜರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಒಪ್ಪಂದ **ಸಕೃತ್** – ಒಮ್ಮೆ ಸಕ್ತ – ಕಟವಾಯಿ, ಬಾಯಿಯ ಕೊನೆ **ಸಂವ್ಯಾನ** – ಉತ್ತರೀಯ; ಸೆರಗು **ಸಂವರ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮಪ್ರವಾಹವನ್ನು **ಸಕ್ತ(ಕ್ತೆ)** – (ಶಲ್ಕ) ಚಕ್ಕೆ **ಸಕ್ತದ** – ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ತಡೆಯುವುದು **ಸಂವರಣೆ** – ಮುಚ್ಚುವುದು **ಸಕ್ತಿ** – ಸಾಕ್ಷ್ಮಿ **ಸಂವರಿಸು** – ಸನ್ನಾಹಿಸು **ಸಕ್ತ** – ಕೂಡಿದ **ಸಂವರ್ತ** – ಪ್ರಕ್ಸುಬ್ದ; ಪ್ರಳಯ **ಸಖಾಯ** – ಗೆಳೆಯ **ಸಂವಳಯಿತ** – ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಸಗಣ – (ಶಕೃತ್) ಸಗಣಿ **ಸಂವಾಹನ** – ಮೈಕೈ ಹಿಸುಕುವುದು ಸಗರ್ಭವಚನ - ಅರ್ಥತುಂಬಿದ ಮಾತು **ಸಂವೀತ** – ಕೂಡುವುದು **ಸಗರ್ಭಾಂಗನೆ** – ಬಸುರಿ ಹೆಂಗಸು **ಸಂವೇಗ** – ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ **ಸಗಾಟಸು** – ಗೆಳೆತನ ಮಾಡು **ಸಂವ್ಯಾನ** – ಉತ್ತರೀಯ **ಸಗುಣ** – ತ್ರಿಗುಣಯುಕ್ಕನಾದ **ಸಂಶ್ಲಿಷ್ಟ** – ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ **ಸಗ್ಗ** – (ಸ್ವರ್ಗ) ದೇವತೆಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳ **ಸಂಸಕ್ತ** – ಕೂಡಿದ **ಸಗ್ಗದ ಜತಿ** – ಸ್ವರ್ಗದ ಋಷಿ **ಸಂಸರಣ** – ಸಂಸಾರ **ಸಗ್ಗದವರ್ಗಕ್** – ದೇವಲೋಕದವರು **ಸಂಸಾರ** – (ಜೈನ) ದ್ರವ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾಲ, ಭವ, **ಸಗ್ಗದಾಕೆ** – ಅಪ್ಪರೆ ಭಾವ ಎಂಬ ಬಗೆಗಳು **ಸಗ್ಗದೊಱೆ** – ದೇವನದಿ, ಗಂಗೆ **ಸಂಸಾರಕ್ಷಪಕ** – ಸಂಸಾರವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದವನು **ಸಚಿತ್ತವಿರತ** – (ಜೈನ) ಹಸಿರು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು **ಸಂಸ್ಕಾರ** – ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಿನ್ನದ ವ್ರತ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ **ಸಚಿವ** – ಒಡನಾಡಿ; ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿರುವ ಧಾಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು, ನೊಡಿ, **ಸಚೇತನ** – ಜೀವಂತವಾದ್ರ 'ಷೋಡಶಸಂಸ್ಕಾರ' **ಸಚೇತನೆ** – ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವಳು

ಸಜಲತೆ – ತೇವವಾಗಿರುವಿಕೆ **ಸತ್ತುಗ** – ಹುರಿಟ್ಟು; ಸಾರ **ಸಜೀವಚಿತ್ರ** – ಜೀವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿತ್ರ **ಸತ್ತ** – ಹಿಟ್ಟು; ಶಕ್ತಿ; ಸತ್ವಗುಣ; ಪ್ರಾಣಿ **ಸಜ್ಞಕ** – ರವೆ ಸತ್ವಥ – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ; ಆಕಾಶ **ಸಜ್ಜನ** – ಕುಲಸ್ತ್ರೀ, ಧರ್ಮಪತ್ನಿ **ಸತ್ಪಥಕುಂತಲ** – ಆಕಾಶಕೇಶಿ, ಶಿವ **ಸತ್ತಥಾತಿಥಿ** – ಆಕಾಶಗಾಮಿ **ಸಜ್ಜನವನಿತೆ –** ಸಜ್ಪನ **ಸತ್ಪಣೀತ** – (ಜೈನ) ಅಷ್ಟಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಜ್ಜನವೆಂಡತಿ –** ಸಜ್ಜನ **ಸಜ್ಜನಿಕೆ** – ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ **ಸತ್ವಲ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಹಣ್ಣು; ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶ **ಸಜ್ಜಾತಿಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಸತ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ **ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞ** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜನ್ಮ **ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ** – ಸತ್ಯವಂತ **ಸಜ್ಜಾತಿತ್ವ** – ಸಜ್ಜಾತಿಕ್ರಿಯೆ **ಸತ್ಯಾರ್ಥ** – ನಿಜವಾದುದು **ಸತ್ರನಿಳಯ** – ಧರ್ಮಛತ್ರ **ಸಹ್ಜಾಯಿಗ** – ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಮಾರುವವನು **ಸಜ್ಜೀಕೃತ** – ಸಿದ್ದಮಾಡಿದ **ಸತ್ವಬಾಧೆ** – (ಜೈನ) ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಒದಗುವ **ಸಜ್ಜುಕ** – ಮೊಗ್ಗು ನೋಫ್ರ **ಸಜ್ಜೈವಾತೃಕ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು, ಚಂದ್ರ **ಸತ್ವಾಢ್ಯ** – ಬಲಿಷ್ಠ **ಸಜ್ಞಾನಚಕ್ಷು** – ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿರುವವನು **ಸತ್ತ್ವ** – ಸತ್ವಗುಣ; ಜೀವ **ಸತ್ವಾವಲಂಬ** – ಶಕ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸುವವನು **ಸಟ(ಟಾ)** – ಜಡೆ; ಬೀಳಲು **ಸಟಾಜಾಳ** – ಕೂದಲ ರಾಶಿ **ಸದಮಲ(ಳ)ಚರಿತ(ತ್ರ**) – ನಿರ್ಮಲವಾದ **ಸಟಾ(ವ)೪** – ಸಿಂಹದ ಕೇಸರ ನಡತೆಯವನು ಸಟ್ಟುಗ – ಸೌಟು; ಒಂದು ಅಳತೆ ಸದಮಲ(ಳ)ಬೋಧ – ನಿರ್ಮಲ ಉಪದೇಶ **ಸಡಗರ** – ಸಂಭ್ರಮ **ಸದಮಳಧರ್ಮ –** ಪರಿಶುದ್ಧ ಧರ್ಮ **ಸದರ್ಥವಾದಿತ್ವ** – ಸರಿಯಾದ ವಾದಮಂಡನೆ **ಸಡಗರಿಸು** – ಸಂಭ್ರಮಪಡು **ಸಡಪುಡಂಗೆಯ್** – ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಿರು **ಸದಸನ್ಮತಿ –** ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ **ಸಡಪುಡನೆ** – ಕೂಡಲೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಸಡಹುಡ** – ಚುರುಕುತನ, ಲವಲವಿಕೆ **ಸದಾನಿ** – ದಾನಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸದಾನಿಕೇತನ** – ದಾನಿಗಳಿರುವ ಮನೆ **ಸಡಿಲ್** – (ಶಿಥಿಲ) ಅಳ್ಳಕ(ಗೊಳ್ಳು) ಸದಾನುವರ್ತಿ – ಸದಾ+ಅನುವರ್ತಿ, **ಸಡಿಅಸು** – ಅಳ್ಳಕಗೊಳಿಸು; ಬಿಚ್ಚು **ಸಡಿಲ್ಲು** – ಸಡಿಲಿಸು ಸದಾ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವನು **ಸ(ಸೆ)ಣಂಬು** – ಸಣಬು ಎಂಬ ಗಿಡ **ಸದಾಗ್ರಹ** – ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ **ಸಣ್ಣಿಗೆ** – ಒರಳು–ರುಬ್ಬುಗುಂಡು– **ಸದಾವ್ರತ** – ಯಾವಾಗಲೂ ವ್ರತದಲ್ಲಿರುವವನು **ಸಣ್ಣಿತು** – ಸಣ್ಣಗಿರುವುದು, ಚಿಕ್ಕದು **ಸದುಂಬು** – ಜೌಗು ಭೂಮಿ **ಸದುಙೕೞ್** – ತೇವಗೊಳ್ಳು **ಸಣ್ಣಿಸು** – ಪುಡಿಮಾಡು; ನಯಗೊಳಿಸು; **ಸದೃಶವೃತ್ತಿ** – ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ನಡತೆ ಕೃಶಮಾಡು **ಸಣ್ಣುಕ** – ಕುಳ್ಮ **ಸ(ತ)ದೆ** – ಬಡಿ, ಚೆಚ್ಚು **ಸತ** – ಶಾಶ್ವತ **ಸದೆಬಡಿ** – ಬಲವಾಗಿ ಚೆಚ್ಚು **ಸದೇಹ** – ಶರೀರಸಮೇತ **ಸತತಂ** – ಯಾವಾಗಲೂ **ಸದ್ಗುಣೈಕ್ಯ** – ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು **ಸತತಗತಿ** – ಸದಾ ಚಲಿಸುವುದು, ಗಾಳಿ **ಸದ್ಧ್ಯಹತ್ವ –** (ಜೈನ) ಏಳರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ **ಸತತಗತಿತನೂಜ** – ವಾಯುಪುತ್ರ, ಹನುಮಂತ **ಸತನು** – ಶರೀರಸಹಿತನಾದವನು ಪರಮಸ್ಥಾನ; ಇಷ್ಟವಾದುದನ್ನು ತೊರೆದು **ಸತೃಣಾಭ್ಯವಹಾರಿ** – ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವವನು, ದಡ್ಡ ಆತ್ಮ ಶುದ್ದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸತ್ತವಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕವಿ **ಸದ್ದ –** (ಶಬ್ದ) ಸದ್ದು **ಸತ್ತೀರ್ತಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕೀರ್ತಿ **ಸದ್ದರ್ಮ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ(ಯುಳ್ಳವನು) **ಸತ್ತೃತ** – ಉಪಕಾರ; ಗೌರವ **ಸದ್ಟೋಧ –** ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನ **ಸದ್ದವ್ಯ –** (ಜೈನ) ಒಳ್ಳೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಸತ್ಪ್ರತಿ** – ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥ; ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ **ಸದ್ದಾವ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ **ಸತ್ತವಿ** – ಸಪ್ತಮಿ ಸತ್ತಿಗೆ (ಛತ್ರಿಕಾ) ಕೊಡೆ– **ಸದ್ಣಾಂತ** – ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ **ಸತ್ತಿಗೆತ್ತಿಸು** – ಕೊಡೆ ಹಿಡಿಸು **ಸದ್ರತಿ** – ಶುದ್ಧವಾದ ಅನುರಾಗ **ಸತ್ತಿಗೆವಂತ** – (ಬಿಳಿ)ಕೊಡೆ ಹೊಂದಿದವನು, ರಾಜ

ಸದ್ವನಜವನ – ಸುಂದರ ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಹ, **ಸದ್ವಿಜಕುಕೋಪಶೋಭ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನು; ಒಳ್ಳೆಯ ಹಲ್ಲು ಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನು ಸದ್ವೃತ್ತ – ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆ(ಯುಳ್ಳವನು) ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖವನ್ನು **ಸದ್ವೇದ್ಯ** – (ಜೈನ) ಉಂಟುಮಾಡುವುದು **ಸಧರ್ಮಚಾರಿಣಿ –** ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿ, **ಸನತ್ತುಮಾರ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರಿನದು ಒಂದು, ನೋಡಿ, 'ಸ್ವರ್ಗ' **ಸನಾಭ** – ರಕ್ತಸಂಬಂಧಿ **ಸನಿ** – ಶನಿ, ಒಂದು ಗ್ರಹ **ಸನಿಗೊಳ್** – ಶನಿ ಹಿಡಿ **ಸನಿಯ** – ಹತ್ಮಿರ **ಸನ್ನಣ** – (ಸನ್ನಾಹ) ಯೋಧರ ಯುದ್ಧ ಕವಚ **ಸನ್ನಣಂದೊಡು** – ಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸು **ಸನ್ನಣಂಬೋಗು** – ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳು **ಸನ್ನತ** – ಬಾಗುವಿಕೆ; ಬಾಗಿದ **ಸನ್ನಹಿತ** – ಅಲಂಕಾರಗೊಂಡ ಸನ್ನದ್ದ(ತೆ) – ಸಿದ್ದವಾದ ಸ್ಥಿತಿ **ಸನ್ಸಾಹ** – ಸನ್ನಣ; ಕಟ್ಟಿರುವುದು **ಸನ್ನಾಹಭೆರಿ** – ಯುದ್ದಸಿದ್ದತೆಗಾಗಿ ಹೊಡೆಯುವ ಭೇರಿ **ಸನ್ಸಿಂ** – ಸರಿಯಿರಿ **ಸನ್ಸಿಕಾಶ** – ಸಮಾನ **ಸನ್ನಿದ** – (ಸನ್ನಿಹಿತ) ಸಮೀಪ **ಸನ್ಸಿಧಾನ** – ಸಮೀಪ **ಸನ್ಸಿಧಿ** – ಸನ್ನಿಧಾನ; ಒಳ್ಳೆಯ ನೆಲೆ **ಸನ್ಸಿಪಾತ** – ಸೇರುವುದು **ಸನ್ಗಿಭ** – ಸಮಾನ **ಸನ್ನಿಹಿತ** – ಸಮೀಪದಲ್ಲಿನ **ಸನ್ಸಿಹಿತೆ** – ಹತ್ತಿರದವಳು **ಸನ್ಸುತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಗೊಂಡ **ಸನ್ನುತಿಗೆಯ್** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಮಾಡು **ಸನ್ನೆ** – ಸಂಕೇತ **ಸನ್ನೆಗಾಳೆ** – ಯುದ್ದಸಿದ್ದತೆಯ ಕಹಳೆ **ಸನ್ನೆಗೆಯ್** – ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡು **ಸನ್ನೆದೋಱು** – ಸನ್ನೆಗೆಯ್ **ಸನ್ಯಹಿತ** – ಗೌರವಸ್ಥ **ಸನ್ಮಾನ** – ಗೌರವ **ಸನ್ಮಾನಕ್ರಿಯೆ** – ಗೌರವ ತೋರಿಸುವುದು **ಸನ್ಮಾರ್ಗ** – ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ **ಸನ್ಮಾರ್ಗಸಾರ** – ಸರಿದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತವನು

ಸನ್ಯಂಗ – ಕದ್ದ ಒಡವೆ

ಸನ್ಯಸನ – (ಜೈನ) ಸಲ್ಲೇಖನ ಪ್ರತ, ಆಹಾರ– ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯುವ ಪ್ರತ-**ಸನ್ಯಸನಂಗೆಯ್** – ಸಲ್ಲೇಖನ ವ್ರತ ಮಾಡು **ಸನ್ಯಸನವಿಧಾನ –** ಸನ್ಯಸನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು **ಸನ್ಯಸನವಿಧಿ** – ಸನ್ಯಸನವಿಧಾನ **ಸನ್ಯಾಸವ್ರಜನ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತ, ಸನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು **ಸಪತ್ನ –** ಶತ್ರು **ಸಪತ್ರಿ** – ಸವತಿ **ಸಪರ್ಯ(ರ್ಯೆ)** – ಸೇವೆ **ಸಪಾದ ಲಕ್ಷಕಿತಿ** – ಒಂದೂಕಾಲು ಲಕ್ಷ ಸೀಮೆ **ಸಮಣ್ಯ** – ಪುಣ್ಯವಂತ **ಸಪ್ತಗುಣ** – ಶ್ರದ್ದೆ, ಶಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಅಲುಬ್ದಿತ, ಕ್ಷಮೆ, ತ್ಯಾಗಗಳೆಂಬ ಏಳು **ಸಪ್ತಗುಪ್ತಿ** – ಏಳು ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆ **ಸಪ್ತಜ್ಞದ** – ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರದ ಗಿಡ; ಏಳು ಸುತ್ತಿನ ಬಾಳೆ ಗಿಡ **ಸಪ್ತಜಲಧಿ** – (ಜೈನ) ಲವಣ, ಕಾಲ, ಮಷ್ಕರ, ವಾರುಣ, ಕ್ಷೀರ, ಘೃತ, ಕೈೋಧಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳು **ಸಪ್ತಜಿಹ್ವ –** ಏಳು ನಾಲಗೆಗಳುಳ್ಳದ್ದು, ಅಗ್ನಿ **ಸಪ್ತತಂತು** – ಯಾಗ **ಸಪ್ತತತ್ವ** – (ಜೈನ) ಜೀವ, ಅಜೀವ, ಬಂಧ, ಅಸ್ತವ, ಸಂವರ, ನಿರ್ಜರ, ಮೋಕ್ಸಗಳೆಂಬ ಏಳು ತತ್ವಗಳು **ಸಪ್ತದಳಪ್ರಾಸಾದ** – ಏಳು ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಅರಮನೆ **ಸಪ್ತಧಾತು** – ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ರಸ, ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಮೇದಸ್ಸು, ಮಜ್ಜೆ, ಅಸ್ಥಿ, ಶುಕ್ರಗಳೆಂಬ ಏಳು ಧಾತುಗಳು **ಸಪ್ತನಯ** – (ಜೈನ) ನೈಗಮ, ಸಂಗ್ರಹ, ವ್ಯವಹಾರ, ಋಜುಸೂತ್ರ, ಶಬ್ದ, ಸಮಭಿರೂಢ, ಏವಂಭೂತ ಎಂಬ ಏಳು ನಯಗಳು **ಸಪ್ತನರಕ** – (ಜೈನ) ರತ್ನಪ್ರಭೆ, ಶರ್ಕರಾಪ್ರಭೆ, ವಾಲುಕಪ್ರಭೆ, ಪಂಕಪ್ರಭೆ, ಧೂಮಪ್ರಭೆ, ತಮಃಪ್ರಭೆ, ಮಹಾತಮಃಪ್ರಭೆ ಎಂಬ ಏಳು ನರಕಗಳು **ಸಪ್ತಪರಮಸ್ಥಾನ** – (ಜೈನ) ಸಜ್ಜಾತಿತ್ವ, ಸದ್ಗೃಹತ್ವ, ಪಾರಿವ್ರಾಜ್ಯ, ಸುರೇಂದ್ರತ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, ಅರ್ಹಂತ್ಯ, ನಿರ್ವಾಣ ಎಂಬ ವೋಕ್ಷಪದವಿಯ ಏಳು ಹಂತಗಳು **ಸಪ್ತಪರ್ಣ** – ಸಪ್ಕಚ್ಛದ **ಸಪ್ರಪ್ರಕೃತಿ** – (ಜೈನ) ಕಷಾಯಚತುಷ್ಕ ಮತ್ತು ತ್ರಿವಿಧ ದರ್ಶನಗಳು

ಸಪ್ತಭಂಗಿ – (ಜೈನ) ಯಾವುದರಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ **ಸಪ್ಪ(ಪ್ಪ)ಳ –** (ಸತ್ಪಲ) ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಸಮ್ಬಳ್ – ದನಿ, ಶಬ್ಧ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಏಳುಬಗೆಯ ತರ್ಕಕ್ರಮ **ಸಪ್ರಪಂಚಂ** – ವಿವರವಾಗಿ ಸಪ್ತಭಯ - (ಜೈನ) ಇಹಲೋಕ, ಪರಲೋಕ, **ಸಪ್ರವೀಚಾರ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರಿಯಜನ್ಯ ಸುಖ ಮೃತ್ಯು, ವೇದನೆ, ಅಗುಪ್ತಿ, ಅರಕ್ಷೆ, ಸಪ್ರಸಾದವಚನ – ಅನುಗ್ರಹದ ಮಾತು **ಸಫಲeಕೃತ** – ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿದ ಅಕಸ್ಕ್ರಾತ್ಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಭಯ **ಸಪ್ತ(ಮ)ಮದಾವಸ್ಥೆ** – ಆನೆಯ ಮದದ ಸ್ಥಿತಿಯ **ಸಬ** – (ಶವ) ಹೆಣ ಏಳನೆಯ ಹಂತ **ಸಬರಿ** – (ಶಬರೀ) ಬೇಡಿತಿ **ಸಪ್ತರ್ಧಿ** – (ಜೈನ) ಬುದ್ದಿ, ತಪಸ್ಸು, ವಿಕ್ರಿಯೆ, **ಸಬಳ** – ಕೊಂತ, ಭರ್ಜಿ **ಸಬಳವಿನ್ನಣಿ** – ಭರ್ಜಿಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣ ಔಷಧಿ, ಬಲ, ಅಕ್ಷೀಣ ಎಂಬ ಏಳು ಋದ್ದಿ ಗಳು **ಸಬ್ಬ** – (ಶರ್ವ) ಶಿವ **ಸಪ್ತರ್ಧಿಜ್ಞಾನ** – ಸಪ್ಕರ್ಧಿಗಳಿಂದ ಒದಗುವ ಜ್ಲಾನ **ಸಬ್ಲವ** – ಮೇಳ; ಹಾಸ್ಯ **ಸಪ್ತರ್ಷಿಸಮಾಜ** – ಸಪ್ತರ್ಷಿಮಂಡಲ **ಸಬ್ಬವಗಾಱ** – ನಕಲಿ, ವಿದೂಷಕ ಸಪ್ತವಾಸರ – ಅಮೃತ, ಬಾಷ್ಟ, ವಹ್ನಿ, ದೇವ, **ಸಭಾಗೃ(ಗೇ)ಹ** – ಸಭೆ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ ಅಂಡ, ಗರ್ಭ, ಸಾಮ್ನಾ ಎಂಬ ಏಳು **ಸಭಾಜನ** – ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರು ಮೂಲದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು, **ಸಭಾಭವನ** – ಸಭಾಗೃ(ಗೇ)ಹ ಸೂರ್ಯ-**ಸಭಾಭೂಮಿ** – ಸಭಾಗೃ(ಗೇ)ಹ **ಸಪ್ತವ್ಯಸನ** – ಸ್ತ್ರೀ, ದ್ಯೂತ, ಬೇಟೆ, ಮದ್ಯಪಾನ, **ಸಭಾಭ್ಯಂತರ** – ಸಭೆಯ ಒಳಗು ವಾಕ್ಪಾರುಷ್ಯ, ದಂಡಪಾರುಷ್ಯ, **ಸಭಾಮಂಟಪ** – ಸಭಾಗೃ(ಗೇ)ಹ ಅರ್ಥದೂಷಣ ಎಂಬ ಏಳು ವ್ಯಸನಗಳು **ಸಭಾವಿಷ್ಟ** – ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯ **ಸಪ್ತಸಪ್ತಿ** – ಸಪ್ತವಾಸರ **ಸಭಾಸದನ** – ಸಭಾಗೃ(ಗೇ)ಹ ಸಪ್ತಶೀಲ – ಮೂರು ಗುಣಪ್ರತಗಳು (ದಿಗ್ನೃತ, **ಸಭಾಸದ್ಮ** – ಸಭಾಗೃ(ಗೇ)ಹ ದೇಶವೃತ, ದಂಡವಿರತಿವೃತ) ಹಾಗೂ **ಸಮಂಚಿತ** – ಕೂಡಿದ ನಾಲ್ಕು ಶಿಕ್ಷಾಪ್ರತಗಳು (ಸಾಮಾಯಿಕ, ಸಮಂಜಸ – ಯೋಗ್ಯ ಮರುಷ ಪ್ರೋಷಧೋಪವಾಸ, ಉಪಭೋಗ **ಸಮಂಜಸತ್ವ** – ಸಮರ್ಪಕತೆ ಪರಿಭೋಗಾತಿಥಿಸಂಗ್ರಹ, ಪಶ್ಚಿಮ **ಸಮಂತಾಗಿಸು** – ಚೆಂದವಾಗಿಸು ಸಲ್ಲೇಖನ) **ಸಮಂತು** – ಚೆಂದ; ಚೆಂದವಾಗಿ **ಸಪ್ತಸ್ವರ** – ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿನ ಷಡ್ಪ, ವೃಷಭ, ಸಮಂದರ್ - ಸಮಂ+ತರ್, ಸರಿದೂಗಿಸು ಗಾಂಧಾರ, ಮಧ್ಮ, ಪಂಚಮ, ಧೈವತ, **ಸಮಂಬಡೆ** – ಸದೃಶವಾಗು ನಿಷಾದ ಎಂಬ ಏಳು ಸ್ವರಗಳು **ಸಮಕಕ್ಷ** – ಸಮಾನ **ಸಪ್ತಾಂ**ಗ – ಸ್ವಾಮಿ, ಅಮಾತ್ಯ, ಸುಹೃತ್, ಕೋಶ, ಸಮಕಟ್ಟು – ಯೋಗ್ಯತೆ; ಏರ್ಪಾಡು; ಏರ್ಪಡಿಸು; ರಾಷ್ಟ್ರ, ದುರ್ಗ, ಬಲ – ಎಂಬ ಹೋಲಿಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗಗಳು– **ಸಮಕಟ್ಟುಗೆಡು** – ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿಹೋಗು **ಸಮಕೊ(ಗೊ)ಳಸು** – ಸರಿ ಮಾಡು **ಸಪ್ತಾನೀಕ** – (ಜೈನ) ಸೌಧರ್ಮೇಂದ್ರನ ಏಳು ಸೇನಾಂಗಗಳು: ವೃಷಭ, ರಥ, ತುರಗ, **ಸಮಕ್ಷ** – ಎದುರು ಮದಗಜ, ಪದಾತಿ, ನರ್ತಕ(ಕಿ), **ಸಮಗ್ರ** – ತುಂಬಿಕೊಂಡೊರುವ, ಎಲ್ಲ ಗಂಧರ್ವ **ಸಮಚತುರಸ್ರ** – ಚಚ್ಚೌಕ **ಸಪ್ತಾನೀಕಿನಿ** – ಸಪ್ಮಾನೀಕ **ಸಮಚತುರಸ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನ** – ಪ್ರಮಾಣಬದ್ದ **ಸಪ್ತಾರ್ಚಿ** – ಕಾಳಿ, ಕರಾಳಿ, ಮನೋಜವೆ, ಶರೀರವುಳ್ಳವನು ಸುಧೂಮ್ರವರ್ಣೆ, ಸುಲೋಹಿತೆ, ಉಗ್ರೆ, **ಸಮಜ್ಜಿದುರ** – ಸಮಾನ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೀಪ್ಕೆ ಎಂಬ ಏಳು ನಾಲಗೆಗಳಿಂದ **ಸಮತಾಭಾವ(ನೆ)** – ಸಮಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡಿದುದು, ಬೆಂಕಿ, ಅಗ್ನಿ **ಸಮತಿಕ್ರಾಮತ** – ಮಿತಿಮೀರಿದ **ಸಪ್ತಾಶ್ವ** – ಸೂರ್ಯ **ಸಮತೆ** – ಸಮತಾಭಾವ(ನೆ) **ಸಪ್ತಿ** – ಕುದುರೆ **ಸಮತ್ತೀಭಾವ** – ಸಮತಾಭಾವ(ನೆ) **ಸಪ್ತೋರ್ವಿ** – ಸಪ್ತಲೋಕಗಳು **ಸಮತ್ವರತ್ವ** – ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು **ಸಪ್ಪದ** – (ಷಟ್ಪದ) ದುಂಬಿ

ಸಪ್ಪನಿರ – ಮುಷ್ಟಿ

ಸಮವಸರಣಭೂಮಿ – ಸಮವಸರಣ ಇರುವ ಜಾಗ **ಸಮದ** – ಸ+ಮದ, ಮದದಿಂದ ಕೂಡಿದ; **ಸಮವಸ್ಥತಿ** – ಸಮವಸರಣ ಸಮ+ದ, ಸಮಾನವಾಗಿ ದಾನಮಾಡುವವನು **ಸಮವಾಯ** – ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾರದಂತೆ **ಸಮದತ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಸಮಾನಸ್ಕಂಧನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು; ಗುಂಪು **ಸಮವೃತ್ತಿ** – ಸಮಚಿತ್ತತೆ ದಾನ **ಸಮದರ್ಶನ** – ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದೇ ರೀತಿ **ಸಮಸಮಾಯೋಗ** – ಹೊಂದಾಣಿಕೆ **ಸಮಸಲ್** – ಸಮಾನವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊ; ಉಂಟಾಗು ಕಾಣುವುದು **ಸಮದವಿರೋಧಿ** – ಮದಿಸಿದ ವೈರಿ **ಸಮಸ್ತಂಧ** – ಸರಿಸಮನಾದವನು **ಸಮದಿಟ್ಟ** – ಸಮಾನ ನೋಟ; ನೇರ ನೋಟ **ಸಮಸ್ತಭಾರತ** – ಇಡೀ ಭಾರತ ಕಾವ್ಯ **ಸಮಱೆಕೊಳ್** – ನಯಗೊಳ್ಳು **ಸಮದೃಷ್ಟಿ** – ಸಮದಿಟ್ಟಿ **ಸಮದೇಭ** – ಸಮದ+ಇಭ. ಮದಿಸಿದ ಆನೆ **ಸಮಱು** – ನಯಗೊಳಿಸು; ಮಟ್ಟ ಮಾಡು; ತಿದ್ದು; **ಸಮಧಿಕ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶುಚಿಮಾಡು **ಸಮಧಿಕೃತ** – ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದವನು **ಸಮಱುಗೆ** – ಅಲಂಕಾರ **ಸಮಧಿಗತ** – ಪಡೆದ(ವನು) **ಸಮಾಕಣೀತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ **ಸಮಾಕಾರ** – ಹೋಲಿಕೆಯ ರೂಪ **ಸಮಧ್ಯಾಸಿತ** – ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತ **ಸಮನಂತರಂ** – ಆನಂತರ **ಸಮಾಖ್ಯೆ** – ಹೆಸರು; ಕೀರ್ತಿ **ಸಮಾಗಮ(ನ)** – ಸೇರುವಿಕೆ ಸಮ(ವ)ನಿಸು - ಉಂಟಾಗು; ಕೂಡಿಕೊ **ಸಮನ್ಷಿತ** – ಬೆರೆತುಕೊಂಡ(ದ್ದು) **ಸಮಾಜ** – ಗುಂಪು; ರಾಶಿ **ಸಮಪಾದ** – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಒಂದು **ಸಮಾಧಿ** – ಯೋಗದ ಎಂಟನೆಯ ಅವಸ್ಥೆ; ಭಂಗಿ, ಮಧ್ಯದಿಂದ ಸಮಾನ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದು; (ಜೈನ) ಕಾಲುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವುದು ಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ದೇಹತ್ಯಾಗ **ಸಮಯ** – ಮತ, ಸಿದ್ಧಾಂತ **ಸಮಯಬಾಹ್ಯ** – (ಮತದಿಂದ) ಬಹಿಷ್ಕೃತ **ಸಮಾಧಿಮರಣ** – (ಜೈನ) ಮನಶ್ನಾಂತಿಯಿಂದ **ಸಮರ** – ಯುದ್ಧ ಮರಣವನ್ನೈದುವುದು **ಸಮರಜಯ** – ಯುದ್ದದ ಗೆಲವು **ಸಮಾಧಿವಿಧಿ** – ಸಮಾಧಿಮರಣ **ಸಮರಪರಿಜ್ಣೇದ** – ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಮಾಡುವ **ಸಮಾನ** – ವಿಸ್ತೀರ್ಣ; ಸಮಭಾವ **ಸಮಾನ ಪ್ರತಿಪತ್ತಿ** – ತನಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವ **ಸಮರಥ** – ಎದುರಾಳಿಯೊಡನೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ರಥಿಕ **ಸಮಾರೋಪಿತ** – ಮೇಲೇರಿಸಿದ **ಸಮಾಅಂಗಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆತ **ಸಮರಸನ್ನಾಹ** – ಯುದ್ದಸಿದ್ದವಾಗಿರು(ವವನು) **ಸಮರಾಂಗಣ** – ಯುದ್ದಭೂಮಿ **ಸಮಾವಾಸ** – ಬಿಡಾರ **ಸಮರಾಕರ** – ಸಮರಾಂಗಣ **ಸಮಾಶ್ವಾಶಿಸು** – ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು **ಸಮಾಸಾದಿತ** – ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ **ಸಮರಾನಕ** – ಯುದ್ದ ಭೇರಿ **ಸಮಾಹಿತ** – ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಪಡೆದ **ಸಮರೋದ್ಯೋಗಂಗೆಯ್** – ಯುದ್ದಸಿದ್ದನಾಗು ಸಮರ್ಥ(ಕ) – ಶಕ್ತನಾದವನು **ಸಮಾಹಿತಚಿತ್ತ** – ಸಮಾಧಾನದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಸಮರ್ಪಿಸು** – ನೀಡು **ಸಮಾಹಿತವೃತ್ತಿ** – ಸಮಾಧಾನದ ಸ್ಥಿತಿ ಸಮವಕಾರ – ದಶರೂಪಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದ, **ಸಮಾಹಿತಾಂತಃಕರಣ** – ಸಮಾಹಿತಚಿತ್ತ ದೇವಾಸುರ ಯುದ್ಧವಸ್ತುವಿನ ಮೂರಂಕ **ಸಮಾಹೃತ** – ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ ಉಳ್ಳದ್ದು **ಸಮಾಹೃತಿ** – ಬೆರಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ **ಸಮವತೀರ್ಣ** – ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ **ಸಮಿತಿ** – ಸಮೂಹ **ಸಮವಯ(ಸ)** – ಒಂದೇ ಓರಗೆಯವನು **ಸಮೀಕ** – ಯುದ್ಧ **ಸಮವರ್ತಿ** – ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಯೂ ಸಮಾನ **ಸಮೀಕರಿಸು** – ಜೊತೆಗೂಡಿಸು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನು; ಯಮ **ಸಮೀಕೃತ** – ಕೂಡಿಸಿದ; ಸಮಮಾಡಿದ **ಸಮವಸರಣ** – (ಜೈನ) ಕೇವಲಜ್ಲಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಸಮೀಚೀನ – ಯೋಗ್ಯ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಥಂಕರನು ಉಪದೇಶ **ಸಮೀಪಗತ** – ಹತ್ತಿರ ಬಂದವನು ಮಾಡಲು ಇಂದ್ರನ ಆಣತಿಯಂತೆ ಕುಬೇರ **ಸಮೀಪವರ್ತಿ** – ನಿಕಟವರ್ತಿ ರಚಿಸುವ ಮಂಟಪ **ಸಮೀಪಸ್ಥಿತ** – ಹತ್ತಿರವಿರುವ

ಸಮುಪಾತ್ತ – ಒಳಗೊಂಡ ಸಮೀರ(ಣ) – ಗಾಳಿ **ಸಮೀರಭುಕ್** – ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು, ಹಾವು **ಸಮುಪಾಹೃತ** – ತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಸಮೀಹಿತ** – ಬಯಕೆ **ಸಮುಪೇತ** – ಕೂಡಿದ **ಸಮುಚಿತ** – ಸೂಕ್ಕವಾದ **ಸಮುಲ್ಪಣಾಂಬು** – ಕದಡಿದ ನೀರು **ಸಮುಚಿತಾಸನ** – ಸೂಕ್ತ ಪೀಠ **ಸಮೆ** – ಮಾಡು, ನಿರ್ಮಿಸು; ಮುಗಿದುಹೋಗು; ಕೃಶವಾಗು **ಸಮುಚ್ಚಯವಚನ** – ಕರ್ಮ-ಜ್ಞಾನಗಳು **ಸಮೆತರ್** – ಮುಗಿದುಹೋಗು ಕೂಡಿ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ-**ಸಮುಚ್ಚಳತ** – ಮೇಲೆ ಹಾರುವ **ಸಮೆ(ವೆ)ಯಸು** – ಕಟ್ಟಿಸು; ಸಿದ್ದಗೊಳಿಸು; **ಸಮುಚ್ಚಿನ್ನ –** ಪೂರ್ತಿ ನಾಶವಾದ ಮುಗಿಸು **ಸಮ್ಯತ** – ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವ; ವಿಚಾರ **ಸಮುಚ್ಚಿತ** – ಎತ್ತರವಾದ **ಸಮುಜ್ವಲ** – ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನವಾದ **ಸಮ್ಮದ –** ಸಂಬಂಧ; ಸಂತೋಷ; ಹೆಚ್ಚಾದ ಮದ **ಸಮುತ್ತರಣ** – ದಾಟುವಿಕೆ **ಸಮ್ಮನ** – (ಸನ್ಮಾನ) ಗೌರವ **ಸಮುತ್ತುಂಗ** – ಎತ್ತರವಾದ **ಸಮ್ಮನಿಸು** – ಗೌರವಿಸು; ಮೆಚ್ಚು **ಸಮುತ್ತಾಂಶು** – ಹೊಮ್ಮಿದ ಕಾಂತಿ **ಸಮ್ಯರ್ದನ** – ತುಳಿದುಹಾಕಿದ **ಸಮುತ್ಥಾನ** – ಏರುವುದು **ಸಮ್ಯಾರ್ಜಿತ** – ಗುಡಿಸಿದ **ಸಮ್ಮಾರ್ಜಿನಿ** – ಕಸಪೊರಕೆ **ಸಮುತ್ಥಾಪಿತ** – ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ **ಸಮುತ್ಪನ್ನ** – ಹುಟ್ಟಿದ **ಸಮ್ಮಿಶ್ರ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆತ **ಸಮುತ್ಪಾಟನ** – ಬುಡಸಹಿತ ಕೀಳುವುದು **ಸಮ್ಮೂರ್ಜ್ಟನೆ** – (ಜೈನ) ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ **ಸಮುತ್ಪ್ಲುತ** – ನೆಗೆತ ಪುದ್ಗಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸಮುತ್ಪುಲ್ಲ** – ಅರಳಿದ **ಸಮ್ಮೋಹನ** – ಮೈಮರೆವು **ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ** – ಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸುವ ಬಾಣ **ಸಮುತ್ಸಾರಿತ** – ಹೊರಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ **ಸಮುತ್ಸುಕ** – ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸಮ್ಯಕ್ಷ(ಕ್ಜ್ರಾ)ರಿತ್ರ –** (ಜೈನ) ರತ್ನತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ **ಸಮುದಗ್ರ** – ಶಿಖರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು, ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ **ಸಮ್ಯಕ್ತೀಲತೆ** – ಸಮ್ಯಕ್ಲ(ಕ್ಚಾ)ರಿತ್ರ **ಸಮುದಾಯ** – ಮೊತ್ತ **ಸಮುದಾಯಶೋಭೆ** – ಒಟ್ಟಾರೆಯಾದ ಸೌಂದರ್ಯ **ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ** – (ಜೈನ) ಧರ್ಮದ ಬಗೆಗಿನ ಅಚಲ **ಸಮುದಿತ** – ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದ; ಉಂಟಾದ; **ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಪ್ರಕೃತಿ** – (ಜೈನ) ದರ್ಶನಮೋಹನೀಯ ಸೇರಿದುದು ಕರ್ಮದ ಮೂರು ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಮುದ್ಧತ** – ಮೇಲೆದ್ದ **ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಶುದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸಾಧನೆಗೆ **ಸಮುದ್ಧಾತ –** (ಜೈನ) ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆವಶ್ಯಕವಾದ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ದಿ ಉಳಿದಿರಬಹುದಾದ ಕರ್ಮಾಂಶವನ್ನು **ಸಮ್ಯಗ್ಞಾನ** – (ಜೈನ) ರತ್ನತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೇವಲಿಯು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮವಿಸ್ತರಣೆ ಒಂದು, ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ **ಸಮುದ್ವೋಷಣ** – ಜೋರಾದ ಕೂಗು **ಸಮ್ಯಗ್ಧರ್ಶನ** – (ಜೈನ) ರತ್ನತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ **ಸಮುದ್ಧ್ಯತ** – ಮೇಆಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡ ಒಂದು, ಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆ-**ಸಮುದ್ಧಟ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶ್ರದ್ದೆಗಳು– **ಸಮ್ಯಗ್ನೃಷ್ಟಿ** – ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ **ಸಮುದ್ದೂತ** – ಉಂಟಾದ **ಸಮುದ್ಯತ್** – ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತ್ತಿರುವ **ಸಮ್ಯಗ್ಣವನ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆ **ಸಮುದ್ರಾಂತ** – ಕಡಲಿನವರೆಗಿನ **ಸಮ್ಯಙ್ಡಂತ್ರ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಂತ್ರ **ಸಮುದ್ರೋಪಕಂಠ** – ಕಡಲ ತೀರ **ಸಮ್ಯಜ್ಮೆಥ್ಯಾತ್ವ** – (ಜೈನ) **ಸಮುದ್ವರ್ತನ** – ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುವ ದರ್ಶನಮೋಹನೀಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ರತ್ನತ್ರಯಗಳ ಸಾಧನೆಗೆ ಒದಗುವ ಅಡ್ಡಿ **ಸಮುನ್ನತ** – ಬಹು ಎತ್ತರದ; ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ **ಸಮ್ಯಧಿಗಮ್ಯತೆ** – ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು **ಸಮುನ್ಶಿಷತ್** – ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ **ಸಮುಪಚಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಪಡೆದಿರುವುದು **ಸಮುಪಜನಿತ** – ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಯ್ – ನೇರವಾದ; ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ **ಸಮುಪಜಾತ** – ಹುಟ್ಟಿದ **ಸಯಂಬರ** – ಸ್ವಯಂವರ **ಸಮುಪಸ್ಥಿತ** – ಬಳಿಯಿರುವ ಸಯಿಸತ್ತಮ – ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ **ಸಮುಪಹಿತ** – ಜೊತೆಗೂಡಿರುವ **ಸಯ್ತಡು** – ಒಪ್ಪವಾಗಿರಿಸು

ಸಯ್ತರ್ – ಸೈತಿರ್, ಸುಮ್ಮನಿರು **ಸರಸಿ(e)ಜಾತಭವ** – ಸರಸಿಜಗರ್ಭ **ಸಯ್ತಿರಿಸು** – ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸು **ಸರಸಿ(୧)ಜಾತೋದ್ಣವ** – ಸರಸಿಜಗರ್ಭ **ಸಯ್ತು** – ಸುಮ್ಮನೆ; ಸರಿಯಾಗಿ; ನೇರವಾಗಿ; ಸತ್ಯ **ಅರಸಿ(e)ದರ** – ಸರಸಿಜಗರ್ಭ **ಸಯ್ತೆಣಿಸು** – ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಗಮನಿಸು **ಸರಸಿ(e)ಜೋದ್ಣವ** – ಸರಸಿಜಗರ್ಭ **ಸಯ್ದಂ(ರ್)** – ಸನ್ನಡತೆಯವನು(ರು); **ಸರಸಿ(୧)ಜೋದ್ಣೂತ** – ಸರಸಿಜಗರ್ಭ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ(ರು) **ಸರಸೋಕ್ತಿ** – ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನುಡಿ **ಸಯ್ದವನ್(ರ್)** – ಸಯ್ದಂ(ರ್) **ಸರಸ್ವತಿ** – ವಿದ್ಯಾಧಿದೇವತೆ; ಒಂದು ನದಿ **ಸಯ್ಪು** – ಸೈಮ, ಮಣ್ಯ; ಅದೃಷ್ಟ **ಸರಸ್ವತೀದ್ರೋಹ** – ವಿದ್ಯಾದ್ರೋಹಿ **ಸರ** – (ಸ್ವರ) ದನಿ; (ಶರ) ಬಾಣ **ಸರಸ್ವತೀಪತಿ** – ಬ್ರಹ್ಮ; ಸಮುದ್ರ **ಸರಳಾಂಗ** – ನೀಳದೇಹ(ಹಿ) **ಸರಂಗೆಯ್** – ಶಬ್ದಮಾಡು **ಸರಂದೋಱು** – ಸರಂಗೆಯ್ **ಸರಳಾಳಾಪ** – ನೇರ ನುಡಿ **ಸರಕ್ತಲೋಚನ** – ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣು(ಳ್ಳವನು) **ಸರಳಸು** – ಹಾರು **ಸರದ –** (ಶರತ್) ಕಾಲ **ಸರಿ** – ಓಡಿಹೋಗು; ಜಾರು; ಮಳೆ ಸರದಿ – (ಶರಧಿ) ಸಮುದ್ರ **ಸರಿಗಾಣ್** – ಸಮಾನವೆಂದು ಎಣಿಸು **ಸರಬ** – (ಶರಭ) ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಪ್ರಾಣಿ **ಸರಿಗಾಳೆಗ** – ಸಮಯುದ್ಧ **ಸರಭನ** – ತ್ವರಿತವಾಗಿ, ರಭಸದಿಂದ **ಸರಿಗೆ** – ತಂತಿ; ನೂಲು; ಒಂದು ಆಭರಣ **ಸರಲ್** – ಬಾಣ **ಸರಿಗೆಕಂಕಣ** – ತಂತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬಳೆ **ಸರಲ(ಳ)** – ಧೂಪದ ಮರ; ನೇರವಾದುದು **ಸರಿತ್** – ನದಿ ಸರವಣ – ಜೊಂಡು **ಸರಿತ್ತನಯ** – ಗಂಗಾಪುತ್ರ, ಭೀಷ್ಮ **ಸರವರ** – (ಸರೋವರ) ಕೊಳ **ಸರಿತ್ವತಿ** – ನದಿಗಳ ಒಡೆಯ, ಸಮುದ್ರ **ಸರವಾದಿ** – (ಸ್ವರವಾದಿ) ಹಾಡುಗಾರ **ಸರಿತ್ತುತ** – ಗಂಗಾನದಿಯ ಮಗ; ಭಿಷ್ಮ **ಸರವಿ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ **ಸರಿದಧಿಪತಿ** – ಸರಿತೃತಿ **ಸರವೇಱಿಸು** – ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟು; ಒಂದರ **ಸರಿದೊರೆ** – ಸಮಾನ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದನ್ನಿರಿಸುತ್ತ ಹೋಗು **ಸರಿನ್ಗಾಥ** – ಸರಿತ್+ನಾಥ, ಸರಿತ್ಪತಿ **ಸರಸ** – ರಸವತ್ಕಾದ; ರುಚಿಕರವಾದ; ಪ್ರೀತಿಯ **ಸರಿವರ್** – ಸಮಾನವಾಗು ಚಟುವಟಿಕೆ **ಸರಿವರೆಯ** – ಓರಗೆ; ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸು **ಸರಿವೞಿ** – ಜಡಿಮಳೆ **ಸರಸಂಬೆಱು** – ರಸವತ್ತತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರು **ಸರಸತಿ** – (ಸರಸ್ವತಿ) ವಿದ್ಯಾಧಿದೇವತೆ **ಸರಿ(e)ಸೃಪ –** ಹಾವು **ಸರಸತಿವರ** – ಸರಸ್ವತಿಯ ಗಂಡ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಸರುಗ** – (ಚರುಕ) ಅನ್ನ **ಸರಸಫಲ(ಳ)** – ರಸವತ್ಕಾದ ಹಣ್ಣು **ಸರುಜ –** ರೋಗಿ **ಸರಸಾತ್ಮ** – ರಸಿಕವ್ಯಕ್ತಿ; ಪ್ರೇಮಲ ವ್ಯಕ್ತಿ **ಸರುಸಪ** – (ಸರ್ಷಪ) ಸಾಸಿವೆ **ಸರಸಾಲೋಕನ** – ಪ್ರೇಮಲದೃಷ್ಟಿ **ಸರೋಂಬು** – ಕೊಳದ ನೀರು **ಸರಸಿ** – ಸರೋವರ **ಸರೋಜನಿಲಯ** – ಬ್ರಹ್ಮ ಸರಸಿ(e)ಜ – ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ತಾವರೆ **ಸರೋಜಮಿತ್ರ** – ಸೂರ್ಯ **ಸರಸಿಜಗರ್ಭ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಸರೋಜಷಂಡ** – ತಾವರೆಯ ಸಮೂಹ; ಕೊಳ **ಸರಸಿಜನಾಭ** – ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಕಮಲವುಳ್ಳವನು, **ಸರೋಜಸಂಭವ** – ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು **ಸರೋಜಸಬ** – ಸೂರ್ಯ **ಸರಸಿಱಬಾಂಧವ** – ಕಮಲಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ **ಸರೋಜಾಂಬಕ** – ಕಮಲನೇತ್ರ; ವಿಷ್ಣು **ಸರಸಿಜಮಿತ್ರ** – ಸರಸಿಜಬಾಂಧವ **ಸರೋಜಾಕರ** – ಕೊಳ **ಸರಸಿಜಯೋನಿ** – ಸರಸಿಜಗರ್ಭ **ಸರೋಜಾತ** – ತಾವರೆ **ಸರಸಿಜವಿರೋಧಿ** – ತಾವರೆಯ ವೈರಿ, ಚಂದ್ರ **ಸರೋಜಾಸನ** – ಬ್ರಹ್ಮ **ಸರಸಿಜಸಂಭವ** – ಸರಸಿಜಗರ್ಭ **ಸರೋಜಿನಿ** – ಕಮಲ ಸರೋವರ **ಸರಸಿಜಸಖ** – ಸರಸಿಜಬಾಂಧವ **ಸರೋಜಿನೀವನ** – ತಾವರೆಗಳ ಸಮೂಕ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ – ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಸರೋಜೇಕ್ಷಣ** – ಸರೋಜಾಂಬಕ ಸರಸಿ(e)ರುಹ – ತಾವರೆ **ಸರೋಧಿ** – ಸಮುದ್ರ **ಸರಸಿರುಹಾಕರ** – ಕೊಳ **ಸರೋಭವ** – ಕಮಲ **ಸರಸೀಜಾಕರ** – ಸರಸಿರುಹಾಕರ **ಸರೋರುಹಾಕರ** – ಸರೋಜಾಕರ

ಸರೋರುಹಿಣೀವನ – ಸರೋಜಿನೀವನ **ಸ(ಸಾ)ಯ್** – ಮರಣಹೊಂದು **ಸಲ್** – ಸೇರು; ಪ್ರಸಿದ್ದಿ ಪಡೆ; ಸರಿದು ಹೋಗು **ಸರೋವರ** – ಕೊಳ **ಸರೋಷಮತಿ** – ಕೋಪಗೊಂಡವನು **ಸಲಂಗೊಳ್** – ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊ **ಸರ್ಗ** – ಸೃಷ್ಟಿ ಸಲಗು(ಗೆ) – (ಶಲಾಕಾ) ಸಲಾಕೆ **ಸಲಮ** – ಕಾಪಾಡು **ಸರ್ಪದಷ್ಟ** – ಹಾವಿನಿಂದ ಕಚ್ಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಹಾವಿನ ಕಚ್ಚುವಿಕೆ **ಸಲವು** – ಪ್ರವೇಶ **ಸರ್ಪಯೋನಿ** – ಸರ್ಪ **ಸಅಲ** – ನೀರು **ಸರ್ವಗ** – ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವವನು, **ಸಅಲಕ್ರೀಡೆ** – ಜಲಕ್ರೀಡೆ **ಸಅಲಮೂರ** – ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ **ಸರ್ವಗ್ರಾಸಂಗೊಳ್** – ಪೂರ್ತಿ ನುಂಗು **ಸಅಲಪ್ರವೇಶ** – ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದು **ಸರ್ವಗ್ರಾಸ(ಸಿ)** – ಪೂರ್ತಿ ನುಂಗಿಹಾಕುವ; ಸಲಲವಿನೋದ _ ನೀರಲ್ಲ ಆಡುವ ಆಟ– ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆವರಿಸುವ(ಂತಹುದು) **ಸಅಲಸ್ತಂಭನ** – ಜಲಸ್ತಂಭನ, ನೀರಲ್ಲಿ ಉಸಿರು **ಸರ್ವಗ್ರಾಸಂಗೊಳ್** – ಸರ್ವವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿರುವುದು ನುಂಗಿಹಾಕಿಬಿಡು; ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಸು **ಸಅಲಾಶಯ** – ಜಲಾಶಯ, ಕೊಳ **ಸರ್ವತೋಭದ್ರ** – ಮಂಗಳಮಯನಾದ(ವನು); **ಸಅಲಾಸ್ತ** – ನೀರು ಸುರಿಸುವ ಅಸ್ತ **ಸಲಸು** – ಒಳಹೊಗಿಸು; ನಡೆಸು; ಈಡೇರಿಸು; ಒಂದು ಚಿತ್ರರಚನೆ; (ಜೈನ) ರಾಜರು ಮಾಡುವ ಮಹಾ ಜಿನಪೂಜಿ **ಸರ್ವನಮಸ್ಯ** – ಎಲ್ಲ ಗೌರಕ್ಕೊಳಗಾದ; ತೆರಿಗೆ ಸಅ(ಲು)ಗೆ – ಬಳಕೆ; ಗೆಳೆತನ; ವರ್ತನೆ ಮುಕ್ಕವಾದುದು **ಸಅಲ(ಳ)** – ಚೆನ್ನಾಗಿ **ಸರ್ವನಿವೇದಕ** – ಒಂದು ಯಜ್ಞ **ಸಲೆ** – ಸದಕಾಲ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ಅತಿಶಯವಾಗಿ; **ಸರ್ವಭಾಷಾಸಾಮಾನ್ಯ –** ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರದೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು **ಸಲ್ಗೆ** – ಸಲಿ(ಲು)ಗೆ **ಸರ್ವರತ್ನ –** (ಜೈನ) ನವನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಲ್ಗೆದೋಱು** – ವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿಸು **ಸರ್ವರಸ** – ಎಲ್ಲ ರುಚಿಗಳು **ಸಲ್ಗೆನುಡಿ** – ಸದರದ ಮಾತು **ಸಲ್ಗೆವಡೆ** – ಸದರವನ್ನು ಹೊಂದು **ಸರ್ವರ್ತುಕ** – ಎಲ್ಲ ಋತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಿಗುರು, ಹೂ, ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ **ಸಲ್ಗವೆರಸು** – ಸದರದಿಂದ ಕೂಡಿ(ರು) **ಸರ್ವರ್ತುಕನಂದನ** – ಸರ್ವರ್ತುಕ ಗುಣಗಳಿಂದ **ಸಲ್ಲ** – ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಕೂಡಿದ ತೋಟ **ಸಲ್ಲಕೀ** – ಆನೆಬೇಲ **ಸರ್ವರ್ತುಕೋದ್ಯಾನ** – ಸರ್ವರ್ತುಕನಂದನ **ಸಲ್ಲಕ್ಷಣ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಹ್ನೆ **ಸರ್ವಸಾಧು** – ಸರ್ವಜೀವದಲ್ಲಿ ಸಮಭಾವ **ಸಲ್ಲಅತ** – ಸತ್+ಲಲಿತ, ಸೊಗಸಾದ ಹೊಂದಿದ ಸಾಧು **ಸಲ್ಲಅತಾಂಗ(ಗಿ)** – ಸುಂದರವಾದ **ಸರ್ವಸ್ವ** – ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತು; ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತು; ಅವಯವಗಳುಳ್ಳವ(ನು)(ಳು) ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ತರವಾದ **ಸಲ್ಲೇಖನೆ** – (ಜೈನ) ಉಪವಾಸವ್ರತ **ಸರ್ವಸ್ವಹರಣ** – ಸಂಪತ್ತನೈಲ್ಲ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸಲ್ವಆ** – ಸಂದಾಯ **ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತ** – ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಸವ – (ಸಮ) ಜೊತೆ **ಸವಂಗ** – ತೊಡುವ ಅಂಗಿ; ಕವಚ ಮಾಡಿದವನು **ಸರ್ವಾಂಗಮಲಧಾರಿ** – (ಜೈನ) ಮೈಯೆಲ್ಲ **ಸವಕಟ್ಟು** – ಏರ್ಪಾಡು ಕೊಳೆತುಂಬಿದ ಮುನಿ **ಸವಟು** – ನಾಶಗೊಳಿಸು ಸರ್ವಾಂಗೀಣ – ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಆವರಿಸಿದ **ಸವಡಿ** – ಜೋಡಿ ಸರ್ವಾಂಗೋಪನತ – ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತ – ಸವಡಿಗೊಡೆ – ಜೋಡಿ ಕೊಡೆ **ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ದಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಆಣೂತ್ತರ **ಸವಡಿಸು** – ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗು ವಿಮಾನ **ಸವಣ** – (ಶ್ರಮಣ) ಜೈನ ಮುನಿ **ಸರ್ವಾವಧಿ(ಜ್ಞಾನ)** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನ **ಸವಣ್ತೆ** – ಕಂತಿ, ಜೈನಸನ್ಯಾಸಿನಿ **ಸರ್ವಾವಧಿಬೋಧ** – ಸರ್ವಾವಧಿ(ಜ್ಞಾನ) **ಸವಣ್ಯನೆ** – ಬಸದಿ **ಸರ್ವಾಶೆ** – ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ **ಸವತಿ** – (ಸಪತ್ನಿ) ಗಂಡನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿ **ಸರ್ವೋತ್ತಮ** – ಅತ್ಯುತ್ತಮ **ಸವತ್ನ** – ಕರುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸರ್ಷಪ** – ಸಾಸಿವೆ **ಸವತ್ಪನಿವಹ** – ಕರುಗಳ ಗುಂಪು

ಸವತ್ವಸುರಭಿ – ಕರುಸಹಿತವಾದ ಹಸು **ಸಸಿನೆವರಿ** – ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗು **ಸಸಿಮೊಗ** – ಚಂದ್ರಮುಖ **ಸವನ** – ಯಜ್ಜ; ಸ್ಫಾನ; ಅಭಿಷೇಕ **ಸಸಿವದನೆ** – (ಶಶಿವದನೆ) ಚಂದ್ರಮುಖಿ **ಸವನಸ್ಥಾನ –** (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರ ಜನ್ಮಕಲ್ಯಾಣದ **ಸಸ್ಪ್ರಹ** – ಬಯಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸವನೋತ್ಸವ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರ ಶಿಶುವಿನ **ಸಸ್ಕಿತ** – ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನ್ಮಕಲ್ಯಾಣ ಮಹೋತ್ಸವ **ಸಸ್ಯ** – ಗಿಡ; (ಸಸ್ಯ) ಶ್ರೇಷ್ಠ ರತ್ನ **ಸವನಜಲ** – ಅಭಿಷೇಕದ ಮಡುವ ನಿರು **ಸಹಕಾರ** – ಸಿಹಿ ಮಾವು **ಸವವಯಸ** – ಸಮಾನ ವಯಸ್ಕ **ಸಹಕಾರನಂದನ** – ಮಾವಿನ ತೋಪು **ಸವಳ** – (ಸಬಳ) ಈಟಿ; ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು **ಸಹಗಮನ** – ಪ್ರಭುವಿನೊಡನೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವುದು **ಸವಿ** – ರುಚಿ ನೋಡು; ತಿನ್ನು; ರುಚಿ; ಮಾಧುರ್ಯ **ಸಹಚರ(ರಿ)** – ಒಡನಾಡಿ **ಸವಿಗಂಮ** – ಸುವಾಸನೆ **ಸಹಜ** – ನೈಜವಾದ; ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ **ಸವಿಗಾಣ್** – ರುಚಿ ನೋಡು; **ಸಹಜಕವಿ** – ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಕವಿ ಸಂತೋಷವನ್ನನುಭವಿಸು – **ಸಹಜನ್ಮ** – ಸಹೋದರ **ಸವಿಗೆಯ್** – ರುಚಿಕರವಾಗಿ ಮಾಡು **ಸಹಜಪ್ರಜ್ಞ** – ಸಹಜಜ್ಲಾನಿ **ಸವಿತೃಮಂಡಲ** – ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ **ಸಹಜಮನೋಜ** – ಮನ್ಮಥನಂತಹ ಚೆಲುವ **ಸವಿತ್ರಿ** – ತಾಯಿ **ಸಹಜವಿಭೂಷಣ** – ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಅಲಂಕಾರ **ಸವಿದುಟ** – ಮಾಧುರ್ಯ ತುಂಬಿದ ತುಟಿ **ಸಹಜಾತ** – ಹುಟ್ಟಿನೊಡನೆ ಬಂದ; ಸೋದರ **ಸವಿದೆ** – ಸಮಿಧೆ, ಸೌದೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ **ಸಹಪಾಂಸುಕ್ರೀಡಿತರು** – ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳೆಯರು, **ಸವಿದೋಱು** – ರುಚಿಕರವಾಗಿ ತೋರು ಒಟ್ಟಿಗೇ ದೂಳಾಟವಾಡಿದವರು **ಸವಿಧ** – ಹತ್ತಿರ **ಸಹಭವ** – ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದುದು **ಸವಿನೋಡಿ** – ರುಚಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸು **ಸಹಸಂಭೂತ** – ಸಹಜಾತ **ಸವಿಪಾಕ** – (ಜೈನ) ಎರಡು ಬಗೆಯ ನಿರ್ಜರೆಗಳಲ್ಲಿ **ಸಹಸ್ರ** – ಅನೇಕ ಒಂದು, ಕರ್ಮದ ಫಲವು **ಸಹಸ್ರಕರ** – ಅಸಂಖ್ಯ ಕಿರಣಗಳು(ಳೃವನು), ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಕಾಲ ಸೂರ್ಯ **ಸಹಸ್ರಕಿರಣ** – ಸಹಸ್ರಕರ **ಸವಿಪಾಕ(ನಿರ್ಜರೆ)** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮದ ಸಹಜ **ಸಹಸ್ರಕೂಟ** – ಅನೇಕ ಶಿಖರಗಳು **ಸವಿರಾಗ** – ಸ+ವಿರಾಗ, ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತ; **ಸಹಸ್ರಗುಣ** – ಸಾವಿರಪಟ್ಟು ಸವಿ+ರಾಗ, ಮಧುರ ಪ್ರೀತಿ **ಸಹಸ್ರಜಿಹ್ವ** – ಸಾವಿರ ನಾಲಗೆ(ಗಳುಳ್ಳವನು) **ಸವಿವಕ್ಷಿತ** – ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ **ಸಹಸ್ರನಯನ** – ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು, ಇಂದ್ರ **ಸವಿಶೇಷಂ** – ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ **ಸಹಸ್ರಪಣ** – ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಗಳುಳ್ಳವನು, ವಾಸುಕಿ **ಸವಿಶೇಷ(ವಿ)ವರ್ತಿ** – ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಯೋಗ **ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ** – ಸಹಸ್ರನಯನ **ಸವಿಸ್ತರ** – ವಿಸ್ಕಾರವಾದ **ಸಹಸ್ರಾರ** – ಸಾವಿರ ಮೊನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ; **ಸವ್ಯ** – ಎಡಗಡೆ (ಜೈನ) ಷೋಡಶಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸವ್ಯಸಾಚಿ** – ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ **ಸಹಸ್ರಾರಕಲ್ಪ** – (ಜೈನ) ಷೋಡಶಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲವನು, ಅರ್ಜುನ ಒಂದು **ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯ –** ಎಡ ಮತ್ತು ಬಲಭಾಗ **ಸಹಸ್ರೋಸ್ರ** – ಸಹಸ್ರಕಿರಣ, ಸೂರ್ಯ **ಸಹಾಯ** – ಜೊತೆಗಾರ **ಸಸಂಭ್ರಮ** – ಗೊಂದಲಗೊಂಡ **ಸಹಿಷ್ಣು** – ಸಹನೆಯುಳ್ಳವನು **ಸಸಂಭ್ರಮಂ** – ಸಡಗರದಿಂದ ಕೂಡಿ **ಸಸಿ** – ಕಳೆ ಕೀಳು; ಹಿಂಜು; (ಶಶಿ) ಚಂದ್ರ; **ಸಹಿಸು** – ತಾಳಿಕೊ; ಸಹಿಸಿಕೊ ಎಳೆಯ ಗಿಡ **ಸಹೋತ್ಪನ್ನ** – ಸಹೋದರ **ಸಸಿಗಲ್** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಸಱಸಱೆಸು** – ಆತುರದಿಂದ ಬಾ **ಸಸಿತಪಕ್ಷ** – ಸ+ಸಿತಪಕ್ಷ, ಬಿಳಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ **ಸಱೆ** – ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿಯುವ ನದಿ; ಕಂದರ; ಕೂಡಿದುದು, ಹಂಸ; ಶುಕೃಪಕ್ಷದಿಮದ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಗಲ್ಲು; ಅಂಬಲಿ **ಸಱೆಗಲ್** – ಬಂಡೆಗಲ್ಲು ಕೂಡಿದುದು, ಚಂದ **ಸಸಿದರಳೆ** – ಸಸಿದ+ಅರಳೆ, ಹಿಂಜಿದ ಹತ್ತಿ **ಸಱೆಮಿಂಡಿ** – ಏರುಂಜವ್ವನೆ **ಸಸಿನ** – ನೇರವಾಗಿ **ಸಱೆಮೊಲೆ** – ಗಡುಸು ಮೊಲೆ **ಸಸಿನೆಗೆಯ್** – ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸು **ಸಱೆಸೈತು** – ಕಂದರದ ಹೊಳೆ; ವ್ಯರ್ಥ

ಸಱೆಸೈತುವೋಗು – ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗು **ಸಾತ(ತಾ)ವೇದನೀಯ** – (ಜೈನ) ಇಂದ್ರಿಯಜನ್ಯವಾದ **ಸ(ಸಾ)ಯ್** – ಮರಣಹೊಂದು ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕರ್ಮ **ಸಾತಿಶಯ** – ಅತಿಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾಯಬಡಿ – ಬಹಳ ಹೊಡೆ **ಸಾಯೆಪೊಯ್** – ಸಾಯಬಡಿ **ಸಾತಿಶಯಾರ್ಥ** – ಅತಿಶಯ ಅರ್ಥ **ಸಾಯೆ ಸರಸಂ ನುಡಿ** – ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಗೇಲಿ ಮಾಡು **ಸಾತ್ವತಿ** – ಗೆಲುವಿನ ಸ್ವಭಾವ ಸಾಂಖ್ಯ – ಷಡ್ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; **ಸಾತ್ವಿಕ**– ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಅಭಿನಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಾತ್ಷಿಕಗುಣ** – ಒಳ್ಳೆಯತನ ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವನು **ಸಾಂಖ್ಯಾಗಮ** – ಸಾಂಖ್ಯ **ಸಾತ್ವಿಕಭಾವ** – ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿನ **ಸಾಂತ್ವವಚನ** – ಸಂತೈಕೆಯ ಮಾತು ಭಾವಾನುಗುಣವಾದ ದೈಹಿಕ ಪರಿಣಾಮ **ಸಾಂದು** – ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ, ಮನುಗು **ಸಾತ್ವಿಕೋಕ್ತಿ** – ಸಮಾಧನಕರವಾದ ಮಾತು **ಸಾದಿ** – ಯುದ್ಧಮಾಡುವವನು; ಸಾರಥಿ; ವಾಯು **ಸಾಂದ್ರ –** ಒತ್ತಾಗಿರುವ **ಸಾಂಪದ** – ಸಲಕರಣೆ **ಸಾಧನ** – ಸೈನ್ಯ; ಸಲಕರಣೆ **ಸಾಂಪರಾಯ** – ಯುದ್ದ **ಸಾಧಾರಣ** – ಭೂಮಿಯ ಮೂರು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ **ಸಾಂಪರಾಯಿಕ** – (ಜೈನ) ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು, ಜವುಗುಪ್ರದೇಶ; (ಜೈನ) ಕಾರಣವಾಗುವ ಕರ್ಮಾಸ್ರವ ಹದಿನಾರು ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ **ಸಾಂಯಾತ್ರಿಕ** – ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಿ **ಸಾಂಯುಗೀನ** – ಯುದ್ಧಚತುರ ಸಾಧಿತ – ಸಿದ್ದಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ; ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ **ಸಾಂಸಾರಿಕ** – ಕುಟುಂಬಸಂಬಂಧಿತವಾದ **ಸಾಧಿಸು** – ವಶಪಡಿಸಿಕೊ; ಹೊಂದು **ಸಾಕು** – ರಕ್ಷಿಸು, ಕಾಪಾಡು **ಸಾಕೇತ** – ಮನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು; ಅಯೋಧ್ಯೆ **ಸಾಧುಜನ** – (ಜೈನ) ಶ್ರವಣಸಮೂಹ **ಸಾಧುವಾದ** – ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಎಂಬರ್ಥದ ಮಾತು **ಸಾಕ್ಷರಜನ** – ವಿದ್ವಾಂಸರು **ಸಾಕ್ಷರಜನಕ** – ಪಂಡಿತರನ್ನು ಪೋಷಿಸುವವನು **ಸಾಧ್ವಸ** – ಗಾಬರಿ; ಸಡಗರ **ಸಾಕ್ಷರಿಕ** – ಪಂಡಿತ **ಸಾಧ್ವಸಭಯ** – ಗಾಬರಿಭಯಗಳು **ಸಾಕ್ಷಿಮಾಡು** – ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರು ಸಾನು(ತಳ) – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು **ಸಾನೂದ್ಯಾನ** – ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನ ಉದ್ಯಾನವನ ಸಾಗರ – ಸಮುದ್ರ; (ಜೈನ) ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ದೀರ್ಘ ಕಾಲಾವಧಿ **ಸಾನ್ನಾಯ್ಯ** – ಹವಿಸ್ಸು **ಸಾಗರನಾಥ** – ಸಮುದ್ರದ ಒಡೆಯ, ವರುಣ **ಸಾಪ** – (ಶಾಪ) ಕೆಡುಕಿನ ಹಾರೈಕೆ **ಸಾಗರಾಂತ** – ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅಂಚನ್ನಾಗುಳ್ಳ; **ಸಾಪಂಗೊಳು** – ಶಾಪವನ್ನು ಹೊಂದು **ಸಾಪದಕ್ಕರ** – ಶಾಪದ ನುಡಿ (ಜೈನ) ಸಾಗರ ಅವಧಿಯ ಕೊನೆ **ಸಾಗರೋಪಮ** – ಕಡಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ; (ಜೈನ) **ಸಾಪತ್ನ್ಯ** – ದಾಯಾದಿ ಸಾಗರ ಅವಧಿಯನ್ನುಳ್ಳ **ಸಾಪೇಕ್ಷ** – ಪೂರಕವಾದ; ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬಿ ಸಾಗಾರ – (ಜೈನ) ಗೃಹಸ್ಥನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು; ಶ್ರಾವಕ **ಸಾಭಿಜ್ಞಾನ** – ಸ+ಅಭಿಜ್ಞಾನ, ನೆನಪಿಸುವ **ಸಾಗಾರಧರ್ಮ –** (ಜೈನ) ಗೃಹಸ್ಥನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ವಸ್ಕುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸಾಗಾರವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಸಾಗಾರಧರ್ಮ **ಸಾಭಿಜ್ಞಾನಪಟ** – ನೆನಪನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಚಿತ್ರಪಟ **ಸಾಗುದುರೆ** – ಸಾಯವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುದುರೆ **ಸಾಭಲಾಷ** – ಬಯಕೆ **ಸಾಚಿ** – ಓರೆ; ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗುಲ ನೋಟ; ಚಿತ್ರದ **ಸಾಭ್ಯುಪಗಮ** – ಅಂಗೀಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಒಂಬತ್ತು ಸ್ಥಾನಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನೋಡಿ, **ಸಾಮ** – ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವ ಮಾತು; 'ನವಸ್ಥಾನಕ' ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಾಮ(ವ)ಂತ** – ಮಾಂಡಲಿಕ **ಸಾಚಿವ್ಯ** – ಸ್ನೇಹ **ಸಾಚೀಕೃತ** – ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ **ಸಾಮಂತಚಕ್ರ** – ಮಾಂಡಲಿಕಸಮೂಹ **ಸಾಮಂತಚೂಡಾಮಣಿ** – ಮಾಂಡಲಿಕಶ್ರೇಷ್ಡ **ಸಾಜ** – ಸಹಜವಾದುದು; ಸತ್ಯ **ಸಾಜ೦** – ಸಹಜವಾಗಿ **ಸಾಮಜ** – ಆನೆ **ಸಾಮಜಪತಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆನೆ **ಸಾೞ** – ಸಮಾನ ಸಾಣೆ – ಹರಿತಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧನ, ಉಜ್ಜುಗಲ್ಲು **ಸಾಮಜಪದಾಭರಾಮ** – ಸಾಮವೇದದ **ಸಾಣೆಗಟ್ಟು** – (ಆಯುಧಗಳನ್ನು) ಹರಿತಗೊಳಿಸು ಪದಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಸಾಲುಗಳಿಂದ **ಸಾಣೆಗಾಣಿಸು** – ಸಾಣೆಗಟ್ಟು ರಮ್ಯವಾದುದು; ಆನೆಗಳಿಗೆ ಇಂಬಾದ **ಸಾಣೆಯಕ್ಕು** – ಸಾಣೆಗಟ್ಟು ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾದುದು, ಹೆಗ್ಗಾಡು

ಸಾಮಜವೈರಿವಿಷ್ಟರ – ಸಿಂಹಾಸನ ಸಾರವೀರ – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಾಕ್ರಮಿ **ಸಾಮ(ಮಾ)ಯಕ** – ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ **ಸಾರಸ** – ನೀರ ಹಕ್ಕಿ, ಕೊಕ್ಕರೆ; ತಾವರೆ ಅನುಗುಣವಾದ; (ಜೈನ) ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಲಾನ **ಸಾರಸನ** – ಡಾಬು ಸಾಧನೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ನಡವಳಿಕೆ, **ಸಾರಸಸಖ** – ಕಮಲಮಿತ್ರ, ಸೂರ್ಯ ನೋಡಿ, 'ಪಂಚವಿಧಚಾರಿತ್ತ'; **ಸಾರಸಾರಸ** – ಕಮಲ ಅರ್ಹತ್ಪೂಜೆಯ ಹನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರಸಾಸನ – ಕಮಲಪೀಠ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಸಾರಸ್ವತ** – ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ; (ಜೈನ) **ಸಾಮರ್ಥ್ಯ** – ಯೋಗ್ಯತೆ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಲೋಕಾಂತಿಕದೇವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಗ **ಸಾಮಾಜಿಕ** – ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ **ಸಾಮಾನಿಕ(ದೇವ)** – (ಜೈನ) ಒಂದು ದೇವತಾವರ್ಗ; **ಸಾರಸ್ವತಗುಣ** – ವಿದ್ವತ್ತು **ಸಾರಾಯ** – ಸತ್ವಭರಿತವಾದ ಆ ವರ್ಗದ ದೇವತೆ **ಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ** – ಸಾಧಾರಣವಾದ ಬಾಣ **ಸಾರಿ** – ಅಂಬಾರಿ; ಪಗಡೆ ಕಾಯಿ **ಸಾಮಾಭಾಸ** – ಸಾಮೋಪಾಯದ ತೋರಿಕೆ **ಸಾರಿಕೆ** – (ಶಾರಿಕಾ) ಹೆಣ್ಣು ಗಿಳಿ **ಸಾಮಾಯಿಕವ್ರತ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಾಪ್ರತ **ಸಾರಿಗೆದೇರ** – ಗಿಳಿಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ **ಸಾಮಿಪಕ್ಷ –** ಅರ್ಧ ಹಣ್ಣಾದ ಹೊಂದಿರುವವನು, ಮನ್ಮಥ **ಸಾಮುದ್ರಿಕ** – ಅಂಗೈಯ ಗೆರೆಗಳ ಆಧಾರದ **ಸಾರೆ** – ಸಮೀಪ; ಜೊತೆಗೆ ಮೇಲೆ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವ ಶಾಸ್ತ **ಸಾರೆಕ(ಗ)ರೆ** – ಹತ್ತಿರ ಬರಹೇಳು **ಸಾಮೋದ ಶೇಷಾಕ್ಷತ** – ಪರಿಮಳಭರಿತ ಅಕ್ಷತೆ **ಸಾರೆವ(ಬ)ರ್** – ಹತ್ತಿರ ಬಾ **ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ** – ಪರಮಾಧಿಕಾರದ ನಾಡು; (ಜೈನ) **ಸಾರೋಕ್ತಿ** – ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ನುಡಿ ವೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಏಳು **ಸಾರೋರ್ವೀಜ** – ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮರ ಉತ್ತಮಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಾರ್ಕೆ** – ಸಮೀಪ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ **ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ರಿಯೆ** – (ಜೈನ) ಒಂದು **ಸಾರ್ಕೆಗುಡು** – ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ಅವಕಾಶಕೊಡು **ಸಾರ್ಕೆವರ್** – ಸಮೀಪಿಸು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ, ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು **ಸಾರ್ಚು** – ಹತ್ತಿರ ಬರು; ಇರಿಸು **ಸಾಯಂತನ(ಸಮಯ)** – ಸಾಯಂಕಾಲ (ವೇಳೆ) **ಸಾರ್ಚುಂದೊಲೆ** - ಕೋಟೆಗೆ ಆನಿಸಿ ಮೇಲೆ **ಸಾಯಕ** – ಬಾಣ ಹತ್ತಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ ಸಾಯಸ – ಕಷ್ಟ **ಸಾರ್ತರ್** – ಸಮೀಪಿಸು; ಉಂಟಾಗು **ಸಾಯ(ಸಿ)ಸು** – ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡು, ಕೊಲ್ಲು **ಸಾರ್ಥ** – ಸಮೂಹ, ಸಮುದಾಯ; ರಾಶಿ; **ಸಾರ್** – ಸಮೀಪಿಸು; ತಲುಪು; ಸರಿದುಕೊ; ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ **ಸಾರ್ಥತೆ** – ಅನ್ವರ್ಥಗೊಳಿಸುವಿಕೆ **ಸಾರ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ; ಸತ್ವ **ಸಾರ್ಥನಾಥ** – ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಗುಂಪಿನ ಮುಂದಾಳು **ಸಾರಂಗ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಂಕೆ; ಮೋಡ **ಸಾರ್ಥಪತಿ** – ಸಾರ್ಥನಾಥ **ಸಾರಂಗಟ್ಟು** – ಅಡ್ಡಗಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟು **ಸಾರ್ಥವಾಹ(ಕ)** – ವ್ಯಾಪಾರಿ **ಸಾರಂಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ಸತ್ವಗುಂದು **ಸಾರ್ಥಾಧಿಪತಿ** – ಸಾರ್ಥವಾಹ(ಕ) **ಸಾರಫ** – ಜೇನುತುಪ್ಪ **ಸಾರ್ದ್ರತೆ** – ತೇವ, ಒದ್ದೆ **ಸಾರಣ್** – ಸಮೀಪ **ಸಾರ್ದ್ರವಿಲೋಕನ** – ಪ್ರೇಮಲವಾದ ನೋಟ **ಸಾರಣೆ** – ಜರಡಿ; ಸುಗಂಧಲೇಪನ **ಸಾರ್ದ್ರಹೃದಯ** – ಪ್ರೇಮಲವಾದ ಮನಸ್ಸು(ಳ್ಳವನು) **ಸಾರತಪ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ಸು **ಸಾರದಾರು** – ಮರದ ದಿಮ್ಮಿ **ಸಾರ್ದ್ರಾಂತರಂಗ** – ಸಾರ್ದ್ರಹೃದಯ **ಸಾರಜೀದಿ** – ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಬೀದಿ **ಸಾರ್ಧ** – ಅರ್ಧದಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸಾರಭಾಂಡ** – ವಸ್ತುಗಳ ಸಮೂಹ **ಸಾರ್ವಭೌಮ** – ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಕುಬೇರನ ಆನೆ **ಸಾರಮಣಿ –** ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನ **ಸಾರ್ವರ್ತುಕಂ** – ಸರ್ವ ಋತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ **ಸಾರಮಾರಿ** – ಸಾರ ಎಂಬ ಸಾಧನವನ್ನು **ಸಾರ್ವರ್ತುಕವನ** – ಎಲ್ಲ ಕಾಲಳ್ಲಿ ಚಿಗುರು, ಹೂ, ನಾಶಮಾಡುವಂತಹ ವಸ್ತು ಹಣ್ಣು ಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಮರಗಳಿರುವ **ಸಾರಮೇಯ(ಶಿಶು)** – ನಾಯಿ (ಮರಿ) ಉದ್ಯಾನವನ **ಸಾರವಣೆ** – ಸಾರಿಸುವುದು **ಸಾರ್ವರ್ತುಕೋದ್ಯಾನ** – ಸಾರ್ವರ್ತುಕವನ **ಸಾರವಸ್ತು** – ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವಸ್ತು

ಸಾಲ್ – ಸಮರ್ಥನಾಗಿರು; ಸಾಲಮಾಡು; **ಸಾಹಸವಂತ** – ಪರಾಕ್ರಮಿ ಸಾಲುವಷ್ಟು; ಪಂಕ್ಕಿ **ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯೆ** – ಲಕ್ಷಣಶಾಸ್ತ್ರ **ಸಾಳುವ** – ಗಿಡುಗ **ಸಾಲ(ಳ)** – ಕೋಟೆ; ಮತ್ತಿಯ ಮರ **ಸಾಱೆಸು** – ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸು **ಸಾಱು** – ಕೂಗಿ ಹೇಳು **ಸಾಲ(ಳ)ಗ** – ಮೇಳ **ಸಾಲಂಗೊಳ್** – ಕಡ ತೆಗೆದುಕೊ **ಸಾಟೆಗೆ** – ಉಡುಗೆ **ಸಾಲ(ಳ)ಭಂಜಿಕೆ** – (ಮರದ) ಬೊಂಬೆ **ಸಿಂಗಬಲ** – (ಸಿಂಹಬಲ) ಸಿಂಹದ ಶಕ್ತಿ **ಸಾಲವಿದ್ಯೆ** – ಕೋಟೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ವಿದ್ಯೆ **ಸಿಂಗರಂಗೆಯ್** – ಅಲಂಕಾರಮಾಡು **ಸಾಅಗ** – ನೇಕಾರ **ಸಿಂಗವೇಂಟೆ** – ಸಿಂಹವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬೇಟೆ **ಸಾಲಡು** – ಪಂಕ್ಕಿಗಟ್ಟು; ನಿರಂತರವಾಗಿಸು **ಸಿಂಗಾಡಿ** – ಬಿಲ್ಲು **ಸಿಂಜಾನ** – ಗೆಜ್ಜೆಯ ಧ್ವನಿ **ಸಾಲಸು** – ಸಾಲವನ್ನು ನೀಡು **ಸಾಲಱೆ** – ಪಂಕ್ಕಿಯಾಗು **ಸಿಂಜಿನಿ** – ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ **ಸಾಲೆ** – (ಶಾಲಾ) ಕಾರ್ಯಾಗಾರ **ಸಿಂಜಿನೀವಳಯ** – ಕಾಲ್ಗಡಗ **ಸಾಲ್ಪರಿ** – ಜಡಿ ಮಳೆ **ಸಿಂಟ** – ಕೊಳಕ **ಸಾವಗಿಸು** – ಸರಿಪಡಿಸು; ಕ್ರಮಗೊಳಿಸು; **ಸಿಂದುರ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂ, ಸಿಂದುವಾರ; ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸು **ಸಿಂದೂರ** – ಕೇಸರಿಬಣ್ಣದ ಪುಡಿ **ಸಾವದ್ಯ** – ಕಳಂಕ **ಸಾವದ್ಯಕ್ರಿಯೆ** – ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ **ಸಿಂದೂರವಸನ** – ಕೇಸರಿಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ **ಸಾವದ್ಯಭೀರು** – ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹದರುವವನು **ಸಿಂಧ(ದ)** – ಧ್ವಜ **ಸಾವಷ್ಟಂಭ** – ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ **ಸಿಂಧು** – ಸಮುದ್ರ; ನದಿ **ಸಾವಱಿ** – ಸಾ+ಪಱಿ, ಹೆಣದ ಮುಂದೆ ಬಾರಿಸುವ **ಸಿಂಧುತಟ** – ನದಿಯ ದಡ **ಸಿಂಧುತೋಯ** – ಸಮುದ್ರದ ನೀರು **ಸಾವಾಸಿ** – ಕಂಚುಕಿ **ಸಿಂಧುದ್ವಾರ** – ಸಮುದ್ರದ ಮುಂಭಾಗ **ಸಾವು** – ಮರಣ **ಸಿಂಧುಪತಿ** – ನದಿಗಳ ಒಡೆಯ, ಸಮುದ್ರ **ಸಿಂಧುಪುತ್ರ** – ಭೀಷ್ಮ ಸಾವೆ (ಶ್ಯಾಮ) ಒಂದು ಧಾನ್ಯ– **ಸಾಷಾಢ** – ಪೂರ್ವಾಷಾಢ ಉತ್ಕರಾಷಾಢ **ಸಿಂಧುಪ್ಷವ** – ಪ್ರವಾಹ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು; ಋಷಿಗಳು **ಸಿಂಧುರ** – ಆನೆ **ಸಿಂಧುರಫಟೆ** – ಆನೆಗಳ ಗುಂಪು ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಮುತ್ತುಗಳ ದಂಡ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ – ಎಂಟು ಅಂಗಗಳ ಸಹಿತ (ಎದೆ, **ಸಿಂಧುರವಿರೋಧಿ** – ಆನೆಯ ಶತ್ತು, ಸಿಂಹ ಹಣೆ, ಎರಡು ಕೈಗಳು, ಎರಡು **ಸಿಂಧರಸ್ತಂಧ** – ಆನೆಯ ಭುಜ ಮಂಡಿಗಳು, ಎರಡು ಪಾದಗಳು) **ಸಿಂಧರಸ್ತಂಧಹೀಠ** – ಆನೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಂಬಾರಿ ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗಮೆ ಆಗು – ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ **ಸಿಂಧುವಾರ** – ಒಂದು ಮರ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡು-**ಸಿಂಪಿಣಿ** – ಚಿಮುಕಿಸುವುದು ಸಾಸಿಗ - ಸಾಹಸಿಗ, ಪರಾಕ್ರಮಿ; ದುಸ್ಸಾಹಸಿ **ಸಿಂಪಿಣಿಯಾಡು** – ಸಿಂಪಡಿಸು **ಸಾಸಿರಕ(ಗ)ಣ್ಣ** – ಬಹುಗಣ್ಣ, ಇಂದ್ರ **ಸಿಂಪಿಸು** – ಸಿಂಪಿಣಿಯಾಡು **ಸಾಸವೆಗುಡಿ** – ಸಾಸಿವೆಯನ್ನು ಅರೆದು ಕುಡಿ; **ಸಿಂಪು** – ಹೀಚುಗಾಯಿ; ಮುತ್ತಿನ ಚೆಪ್ಪು ಸಂಕಟ ಅನುಭವಿಸು **ಸಿಂಬ** – ಸುರುಳಿ **ಸಾಸಿರ್ಮಡಿ** – ಸಾವಿರಪಟ್ಟು **ಸಿಂಬೆಗೊಳ್** – ಸುರುಳಿಯಾಗು **ಸಾಸ್ಸ** – ಗಂಗೆದೊಗಲು **ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆ** – ಸಿಂಹದ(ತೆ) ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು **ಸಾಸ್ಸಾಪಟ** – ಹಸುಗಳ ಗಂಗೆದೊಗಲು **ಸಿಂಹಘಂಚಕೆ** – ಗಜನೆಯ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುವ ಗಂಟೆ ಸಾಹಣ – ಆನೆಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವಿಕೆ **ಸಿಂಹಬಲ** – ಸಿಂಹದಂತೆ ಬಲಿಷ್ಡನಾದವನು **ಸಾಹಣಿ** – ಸವಾರ; ಆನೆಕುದುರೆಗಳನ್ನು **ಸಿಂಹರವ** – ಸಿಂಹದ ಗರ್ಜನೆ ಪಳಗಿಸುವವನು **ಸಿಂಹಲಂಘನ** – ಸಿಂಹದ ನೆಗೆತ **ಸಾಹಸ** – ಪರಾಕ್ರಮ **ಸಿಂಹವರ್ಣ** – ಸಿಂಹದ ಸ್ವಭಾವದವನು **ಸಾಹಸಭೂಷಣೆ** – ಸಾಹಸವನ್ನೇ **ಸಿಂಹವಾಹಿನಿ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ; ಭರತ ಆಭರಣವಾಗುಳ್ಳವಳು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹಾಸಿಗೆಯ ಹೆಸರು **ಸಾಹಸರಸಿಕ** – ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಡುವವನು **ಸಿಂಹವಿಕ್ರೀಡಿತ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಉಪವಾಸ ಪ್ರತ

ಸಿಂಹವಿಧೃತ – ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ **ಸಿಡಿಲ್ತರ್** – ಸಿಡಿದು ಬಾ; ಚಿಮ್ಮಿ ಬಾ ಹಾಸಿಗೆಯ ಹೆಸರು **ಸಿಡಿಲ್ಡೞೆ** – ಸಿಡಿಲ ಸರಿ **ಸಿಂಹಶಿಶು** – ಸಿಂಹದ ಮರಿ **ಸಿಡಿಲ್ತೊಡೆ** – ಸಿಡಿಲೆಱಗು **ಸಿಂಹಸಂಘಾತ** – ಸಿಂಹಗಳ ಗುಂಪು **ಸಿಡಿಲ್ಪಡಿ** – ಸಿಡಿಲು ಚಿಮ್ಮು **ಸಿಂಹಾವಲೋಕನಕ್ರಮ** – ಸಿಂಹದ ನೋಟದ ರೀತಿ; **ಸಿಡುಂ(ಡಿಂ)ಬು** – ಬಿದಿರ ಮೆಳೆ, ಪೊದೆ; ಮುಳ್ಳು ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿಯೂ **ಸಿತ** – ಬಿಳುಪಾದ; ಶುಕ್ರ; ಸಕ್ಕರೆ; ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ ಸಮಗ್ರವಾಗಿಯೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಬಗೆ **ಸಿತಕಿರಣಾಶ್ಯ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಸಿಂಹಾಸಂದಿ** – ಸಿಂಹಾಸನ **ಸಿತಗ** – ಜಾರ; ವಂಚಕ **ಸಿತಗತನ** – ಹಾದರ **ಸಿಂಹಾಸನ** – (ಜೈನ) ಆಸನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ **ಸಿತಗೆ** – ಜಾರಿಣಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಸನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ವ್ರತ, ಪರಿವ್ರಾಜಕ ಲಕ್ಷಣಗಲನ್ನುಳ್ಳ **ಸಿತಚ್ಚವಿ** – ಬಿಳಿಯ ಕಾಂತಿ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸೂತ್ರಪದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಿತದೂರ್ವಾಂಕುರ** – ಬಿಳಿಯ ಗರಿಕೆಯ ಚೆಗುರು **ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥ** – ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಉಳ್ಳವನು, ರಾಜ **ಸಿತದ್ಯುತಿ** – ಬಿಳಿಯ ಕಾಂತಿ, ಚಂದ್ರ **ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನ** – ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವನು, **ಸಿತಪಕ್ಷ** – ಬಿಳಿಯ ರೆಕ್ಕೆ; ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ **ಸಿತರುತ್** – ಸಿತದ್ಯುತಿ **ಸಿಂಹೀಮಧ್ಯೆ** – ಸಿಂಹದ ನಡುವಿನಂತಹ **ಸಿತಸರ್ಷಪ** – ಬಿಳಿಯ ಸಾಸಿವೆ **ಸಿತಾಂಬುಜ** – ಬಿಳಿಯ ತಾವರೆ, ಪುಂಡರೀಕ ನಡುವುಳ್ಳವಳು **ಸಿಕತ** – ಮರಳು **ಸಿತಾಕ್ಷತ** – ಬಿಳಿಯ ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳು **ಸಿಕತಾಕೃತಿ** – ಮರಳಿನ ಆಕಾರ **ಸಿತಾತಪತ್ರ** – ಬೆಳ್ಗೊಡೆ, ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರ **ಸಿಕತಿಲ(ಳ)** – ಮರಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಮರಳಿನ **ಸಿತಾಬ್ಲ** – ಸಿತಾಂಬುಜ ಭೂಮಿ **ಸಿತೇಕ್ಷು** – ಬಿಳಿಯ ಕಬ್ಬು **ಸಿತೇಕ್ಷುದಂಡ** – ಬಿಳಿಯ ಕಬ್ಬಿನ ಜಲ್ಲೆ **ಸಿಕತಿಲ(ಳ)ತಲ(ಳ)** – ಮರಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸಿತೇತರಗತಿ** – ಸಿತ+ಇತರ+ಗತಿ, ಬಿಳಿಯಲ್ಲದ ಭೂಮಿ **ಸಿಕ್ತ** – ಒದ್ದೆಯಾದ; ಸಿಂಪಡಿಸಿದ ನಡವಳಿಕೆ, ದುರ್ನಡತೆ; ಕಪ್ಪು (ಹೊಗೆಯ) **ಸಿಗ್ಗಾಳ** – ನಾಚಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದವನು(ಳು) ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವವನು, ಅಗ್ನಿ **ಸಿಗ್ಗು** – ನಾಚಿಕೆ; ಅವಮಾನ **ಸಿದಿಗೆ** – ಚಿತೆ **ಸಿದುಗು** – ತಡಕಾಡು **ಸಿಗ್ಗಾಗು** – ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು; ಅವಮಾನ ಅನುಭವಿಸು **ಸಿಚಯ** - ಮೇಲುಹೊದಿಕೆ, ಸೆರಗು **ಸಿದ್ದಿಗೆ** – ಚರ್ಮದ ಬುದ್ದಲಿ **ಸಿಚಯಕ** – ರವಿಕೆ **ಸಿದ್ದ** – ಸಾಬೀತಾದುದು; (ಜೈನ) **ಸಿಟ್ಟ** – (ಸೃಷ್ಟಿ) ಜಗತ್ತು ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ **ಸಿಟ್ಟಾ** – ಕೋಪ **ಸಿದ್ದಕ್ಷೇತ್ರ** – ಸಿದ್ದರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳ **ಸಿಡಿ** ಚಿಮ್ಮು; ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು– **ಸಿದ್ದನಿಲಯ** – ಸಿದ್ದಕ್ಕ್ಪೇತ್ರ **ಸಿಡಿದಲೆ** – ಮುಂಡದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ರುಂಡ; **ಸಿದ್ದಪಪದ** – ಮೋಕ್ಷ್ಪ ಲೆಂಕರು ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಮ್ಮ **ಸಿದ್ದಪರಮೇಷ್ಠಿ –** (ಜೈನ) ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಅರ್ಪಿಸುವ ವಿಧಿ **ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್(ಳು)** – ಚಡಪಡಿಸು; **ಸಿದ್ದಮಾತೃಕೆ** – ಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಕುದಿ **ಸಿದ್ದರಸ** – ಕೀಳು ಲೋಹಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿಸುವ **ಸಿಡಿಮಿಡಿವರ್** – ಚಡಪಡಿಕೆಯಿಂದ ಬಾ **ಸಿಡಿಲ್** – ಚಿಮ್ಮು; ಗರ್ಜಿಸು; ಮೋಡದ **ಸಿದ್ದಶಿಲೆ** – (ಜೈನ) ಸಿದ್ದರು ನೆಲಸುವ ಬೆಟ್ಟ ಘಟ್ಟನೆಯಿಂದಾಗುವ ಬೆಂಕಿ **ಸಿದ್ದಶೇಷೆ** – (ಜೈನ) ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಮುಂತಾದ **ಸಿಡಿಲ ಕಿಚ್ಚು** – ಸಿಡಿಲಿನಿಂದಾದ ಬೆಂಕಿ ಪೂಜಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳು **ಸಿಡಿಲ ದನಿ** – ಸಿಡಿಲಿನ ಆರ್ಭಟ **ಸಿದ್ದಶೈಲ** – ಸಿದ್ದಶಿಲೆ **ಸಿಡಿಲ ಬಳಗ** – ಸಿಡಿಲುಗಳ ಪಂಕ್ಕಿ **ಸಿದ್ದಸೇಸೆ** – ಸಿದ್ದಶೇಷೆ **ಸಿಡಿಲ ಸರಿ** – ಸಿಡಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಳೆ **ಸಿದ್ದಾಂಜನ** – ಸಿದ್ದರು ತಯಾರಿಸಿದ ಅತಿಮಾನುಷ **ಸಿಡಿಲೆಱಗು** – ಸಿಡಿಲು ಅಪ್ಪಳಿಸು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಅಂಜನ **ಸಿಡಿಲೇೞ್ಲಿ** – ಸಿಡಲಿನ ರಭಸ **ಸಿದ್ದಾಂತ** – ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥ; ನಿರ್ಣೀತವಾದ ತತ್ವ **ಸಿದ್ದಾಂತಿ** – ತತ್ವಪ್ರತಿಪಾದಕ **ಸಿಡಲ್ಗೆಂಡ** – ಸಿಡಿಲಿನ ಬೆಂಕಿ

ಸಿದ್ದಾಯ – ನಿಗದಿಯಾದ ಕಂದಾಯ **ಸೀಂಟು** – (ಗುದಪ್ರದೇಶವನ್ನು) ತೊಳೆ; ಒರಸು; **ಸಿದ್ದಾಯತನ** – ಸಿದ್ದಕ್ಷೇತ್ರ ನಾಶಮಾಡು **ಸೀಕರ** – ತುಂತುರು **ಸಿದ್ದಾರ್ಥ** – ಬಿಳಿಯ ಸಾಸಿವೆ **ಸಿದ್ದಾರ್ಥವ~~ೃಕ್~~ಷ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ಸೀಕರಿವೋಗು** – ಸೀದುಹೋಗು **ಸೀಗುರಿ** – ಕೊಡೆ, ಚಾಮರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ **ಸಿದ್ದಿಸು** – ನೆರವೇರು **ಸಿಪ್ಪಡಸು** – ಚಿಪ್ಪು ಆವರಿಸು **ಸೀಗುರಿಯನಿಕ್ಕು** – ಚಾಮರ ಬೀಸು **ಸೀಗುರಿವಿಡು** – ಚಾಮರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊ **ಸಿಪ್ಪಿಡು** – ಚೀಪು **ಸಿಪ್ಪು** – ಚಿಪ್ಪು; ಭರಣಿ; ತಲೆಬುರುಡೆ **ಸೀತ** – ಚಳಿ **ಸೀತೆ** – ಸೀತಾದೇವಿ; ಉತ್ತ ಭೂಮಿ **ಸಿೞ(ವಿ)ಗೆ** – ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ **ಸಿಬ್ಬ** – ಆನೆಯ ಮೈಮೇಲಿನ ಮಚ್ಚೆ **ಸೀತ್ತರಿಸು** – ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉದ್ದರಿಸು **ಸಿರಣವಟ್ಟ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು **ಸೀತ್ತಾರ** – ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಧ್ವನಿ **ಸಿರಿ** – (ಶ್ರೀ) ಸಂಪತ್ಕು; ಲಕ್ಸ್ಮಿ; ಚೆಲುವು **ಸೀದು(ಧು)** – ಮದ್ಯ **ಸಿರಿಕಂಡ** – (ಶ್ರೀಖಂಡ) ಶ್ರೀಗಂಧ **ಸೀನ್** – ಮೂಗಿನಿಂದ ರಭಸವಾಗಿ ಉಸಿರು ಬರು **ಸೀಮ** – ಹೀರಿಕೊ; ಸಿಹಿತನ **ಸಿರಿಕಂಡವೆಟ್ಲು** – ಮಲಯ ಪರ್ವತ **ಸಿರಿಗಂಧ** – ಸಿರಿಕಂಡ **ಸೀಮ(ಮೆ)** – ಎಲ್ಲೆ **ಸಿರಿಗನ್ನಡಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕನ್ನಡಿ **ಸೀಮಂತ(ರೇಖೆ)** – ಬೈತಲೆ (ಗೆರೆ) **ಸಿರಿತಾಳೆ** – (ಶ್ರೀತಾಲ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಾಳೆಯ **ಸೀಮಂತಿನಿ** – ಹೆಂಗಸು **ಸೀಮಂತೋನ್ನಯನ** – ಬಸಿರಿಗೆ ಬೈತಲೆ ತೆಗೆಯುವ **ಸಿರಿಮಂಚ** – ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಂಚ ಶಾಸ್ತ; ಷೋಡಶ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸಿರಿಯರಸ** – ವಿಷ್ಣು **ಸೀಮಾವಿವಾದ** – ಗಡಿಕಲಹ **ಸಿರಿಯಾಣ್ಯ** – ಸಿರಿಯರಸ **ಸೀಮಾವು** – ಇಮ್ಮಾವು **ಸಿರಿಯುಕ್ಟಂ** – ಹಣವಂತ **ಸೀಮೆಗಳೆ** – ಗಡಿದಾಟು, ಮೀರು **ಸೀಯನೆ** – ಸಿಹಿಯಾಗಿ **ಸಿರಿಯೊಡೆಯ** – ಹಣವಂತ **ಸಿರಿಯೋಲಗಂಗೊಡು** – ವೈಭವದ ಕೂಡಿದ **ಸೀರ** – ನೇಗಿಲು; ತುಂತುರು ಒಡ್ಡೋಲಗ ನಡೆಸು **ಸೀರಧರ** – ನೇಗಿಲನ್ನು ಹಿಡಿದವನು, ಬಲರಾಮ **ಸಿರಿವಂತ** – ಹಣವಂತ **ಸೀರಪಾಣಿ** – ಸೀರಧರ **ಸಿರಿವಂತಿಗೆ** – ಹುರಿಯೋಡು; ಬಾಣಲಿ **ಸೀರಹಸ್ತ** – ಸೀರಧರ **ಸಿರಿವೆಣ್** – ಲಕ್ಷ್ಮಿಸ್ಥ **ಸೀರಾಯುಧ** – ನೇಗಿಲ ಆಯುಧ **ಸಿರಿವೆಣ್ಣರಸ** – ಲಕ್ಷ್ಮ್ರಿಯ ಒಡೆಯ, ವಿಷ್ಣು **ಸೀರಾಸ್ತ** – ಸೀರಾಯುಧ **ಸಿರೆ** – ಹಣ್ಣಿನ ನಾರು; ಮೆಣಸಿನ ಬಳ್ಳಿ **ಸೀರಿ** – ಸೀರಧರ **ಸಿರ್ಕು** – ಅಡ್ಡಿಯುಂಟುಮಾಡು **ಸೀರೆ** – (ಚೀರ) ಬಟ್ಟೆ **ಸಿವಡಿ** – ಲೆಕ್ಕದ ಮಸ್ಕಕ **ಸೀರುಡು** – ಜೀರುಂಡೆ **ಸಿ(e)ವನ್ನಿ** – ತೇಗದ ಮರ **ಸೀರ್ಕರಡಿ** – ಭಯಂಕರವಾದ ಕರಡಿ **ಸೀರ್ನಾಯ್** – ಉಗ್ರವಾದ ನಾಯಿ **ಸಿವಿಗೆ** – (ಶಿಬಿಕಾ) ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ **ಸಿ(ಸೆ)ಲೆ** – ಬಂಡೆ **ಸೀರ್ವನಿವಡಪ(ಹ)** – ತುಂತುರು ಮಳೆ **ಸಿಲ್ಲಸು** – ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಸೀರ್ಮಲ್** – ಸಣ್ಣ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ **ಸೀರ್ವ(ರ್ಪ)ನಿ** – ತುಂತುರು **ಸಿಲ್ಲ** – ಅಡ್ಡಿಯುಂಟುಮಾಡುಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊ; **ಸೀವರ** – ತುಂತುರು ಬಂಧನ; ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾದ ವಸ್ತು **ಸೀವಳಗೆ** – ಸಿಡುಬು **ಸಿವಡಿ** – ಲೆಕ್ಕದ ಮಸ್ಕಕ **ಸಿವುಱು** – ಕೆರೆ; ಸಿಬಿರು **ಸೀವು** – ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊ **ಸಿವುಱೀೞ್** – ಸಿಬಿರು ಉಂಟಾಗು **ನೀಸಕ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು; ತಲೆಯ ಕವಚ **ಸಿಸು** – (ಶಿಶು) ಮಗು **ಸೀಕ್** – ಹೋಳುಮಾಡು; ಬಿರುಕು ಬಿಡು **ಸಿ(e)ಱುಂಬುಳಾಡು** – ಚೆದುರಿಸು, ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ **ಸೀಳಸು** – ಸೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು **ಸೀಱು** – ದುಷ್ಕಲಹ, ಕೆಟ್ಟ ಜಗಳ; ಚೆದರು ಮಾಡು **ಸೀ** – ಸೀದುಹೋಗು, ಹೆಚ್ಚು ಉರಿಯಿಂದ **ಸೀಱುಡು**– ಜೀರುಂಡೆ ಸುಂಕ – (ಶುಲ್ಕ) ತೆರಿಗೆ ಕರಿಕಾಗುವುದು **ಸೀಂಟ ಕಳೆ** –ಒರೆಸಿ ಹಾಕು **ಸುಂಕಂಗೊಳ್** – ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡು

ಸುಂೞ – ಶುಂಠಿ **ಸುಟ್ಟಾರೆವಿಡು** – ಸುಂಟರಗಾಳಿಯಂತೆ ಬೇಗ ಹರಡು **ಸುಂಟಗೆ** – (ಸುಟ್ಟ) ಮಾಂಸ **ಸುಡು** – ದಹಿಸು **ಸುಂದು** – ಮಲಗು; ಸಂಭೋಗಿಸು **ಸುಡುನುಡಿ** – ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮಾತು **ಸುಕ** – ಸುಖ **ಸುಡುಪುಡು** – ಬಿಸಿಬಿಸಿ **ಸುಕರ** – ಮನೋಹರವಾದ; ಒಳ್ಳೆಯ ಕೈ **ಸುಡುಮಿಡು** – ಚಡಪಡಿಸು **ಸುಕವಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕವಿ **ಸುಡುವುಣ್** – ಉರಿಯುವ ಹುಣ್ಣು **ಸುಕುಮಾರ(ಕ)** – ಕೋಮಲವಾದ(ವನು) **ಸುಣ್ಣದೆಲೆ** – ಸುಣ್ಣ ಹಾಕಿದ ವೀಳೆಯದೆಲೆ **ಸುಕುಮಾರಾಂಗ(ಗಿ)** – ಕೋಮಲ **ಸುತ** – ಹುಟ್ಟಿದ; ಮಗ **ಸುತದೋಹಳ** – ಮಗನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಖೇಂಬ ದೇಹವುಳ್ಳವನು(ಳು) **ಸುಕೃತ** – ಪುಣ್ಯ ಹಂಬಲ **ಸುಕೃತಂಬೆಱು** – ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸು **ಸುತಪ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ಸು **ಸುತಮೋಹ** – ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ **ಸುಕೃತನಿಧಾನ** – ಪುಣ್ಯನಿಧಿ ಸುತಲ(ಳ) – ಕೆಳಗಿನ ಏಳುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸುಕೃತಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ; ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವ **ಸುಖಂಬಡು** – ಸುಖ ಅನುಭವಿಸು **ಸುತಲಾಭ** – ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಂತೋಷ **ಸುಖಂಬಾೞ್** – ಸಂತೋಷದ ಬದುಕು **ಸುತಲಾಭಾರ್ಥಿ** – ಮಗನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸುಖಕರ – ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂತಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವವನು **ಸುಖನಿಧಿ** – ಸುಖದ ನೆಲೆ **ಸುತಶೋಕ** – ಮಗನ ಕಾರಣದಿಂದಾಗುವ ದುಃಖ **ಸುತಾಹೃತಿ** – ಮಗನ ಅಪಹರಣ **ಸುಖಲವ** – ಅಲ್ಪಸುಖ **ಸುಖಾಕರ** – ಸುಖನಿಧಿ **ಸುತಿ** – (ಶ್ರುತಿ), ವೇದ **ಸುಖಾತ್ಮ** – ಸುಖಸ್ವರೂಪಿ **ಸುತಿಗೂಡು** – ಹಾಡುವಾಗ ಆಧಾರಸ್ಥಾಯಿಗೆ **ಸುಖಾ(ವಾ)ಪ್ತಿ** – ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸುಖಾಶ್ರು** – ಆನಂದದ ಕಣ್ಣೀರು **ಸುತೆ** – ಮಗಳು **ಸುಖಾಸೀನ** – ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವವನು **ಸುತ್ತಟೆ** – ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳು **ಸುಜಿ** – ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವವನು **ಸುತ್ತಿ** – (ಶುಕ್ತಿ) ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು **ಸುಖೋದಯ** – ಆನಂದದ ಪ್ರಾರಂಭ **ಸುತ್ತಿಱೆ** – ಸುತ್ತಿಕೋ **ಸುಗಂಧ** – ಒಳ್ಳೆ ವಾಸನೆ, ಪರಿಮಳ **ಸುತ್ತು** – ಉಡುವ ಬಟ್ಟೆ; ಬಳಸಿ ಬಾ; **ಸುಗಂಧಭಂಡಾರಿಗ** – ಪರಿಮಳಗಳ ಶೇಖರಣೆಯ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದು **ಸುತ್ತುಂಗುರುಳ್** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ **ಸುಗತಮತ** – ಬೌದ್ಧಮತ **ಸುತ್ತ(೦)ಗೊಳ್** – ಆವರಿಸು **ಸತ್ತು(೦)ಬರ್** – ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ **ಸುಗತಿ** – ಮೋಕ್ಷ್ನ **ಸುಗತಿವಡೆ** – ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಸುತ್ಥಣೆ** – ಕಾಲಾಳು ಸೈನ್ಯ **ಸುಗಿ** – ಹೆದರು; ಹಿಮ್ಮಟ್ಟು; ಪರಿತಪಿಸು **ಸುದತಿ** – ಚೆನ್ನಾದ ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳವಳು, ಸುಂದರಿ **ಸುದೃಢ** – ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾದ **ಸುಗ್ಗಿ** – ವಸಂತಕಾಲ **ಸುದ್ದಗನ್ನಡ** – ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ **ಸುಗ್ರೀವ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕೊರಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ(ವನು); ಕಿಷ್ಕಂಧೆಯ ರಾಜ **ಸುದ್ದಗೆ** – (ಶುದ್ದಕ) ಅಕ್ಬರ; ಶುದ್ದಗೆ **ಸುಧರ್ಮ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ **ಸುಚರಿತ(ತೆ)** – ಸನ್ನಡತೆಯುಳ್ಳವ(ನು)(ಳು) **ಸುಧರ್ಮಾಧಿಪ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮದ ಒಡೆಯ **ಸುಚರಿತ್ರತೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ **ಸುಜವತ್ತಲ(ಳ)** – ಸಜ್ಜನಪಕ್ಸಪಾತಿ **ಸುಧರ್ಮಾನುವರ್ತಿನಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮವನ್ನು **ಸುಜಾತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಕಸಿತಗೊಂಡ ಅನುಸರಿಸುವವನು(ಳು) **ಸುಟ್ಟತೋ(ದೋ)ಱು** – ಬೆರಳಿನಿಂದ ತೋರಿಸು **ಸುಧಾ** – ಅಮೃತ; ಸುಣ್ಣ **ಸುಟ್ಟಸು** – ಸುಟ್ಟಿತೋ(ದೋ)ಱು **ಸುಧಾಂಶು(ಜಂಬ)** – ಚಂದ್ರ(ಮಂಡಲ) **ಸುಧಾಂಶುಲೇಖೆ** – ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿನ ಕಲೆ **ಸುಟ್ಟಾ** – ಸುಟ್ಟಿತೋ(ದೋ)ಱು **ಸುಧಾಂಶುವಲ್ಲಭ** – ಬಿಳಿ ಕಿರಣಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯ, **ಸುಟ್ಟಾಂಬೆ** – ತೋರುಬೆರಳು **ಸುಟ್ಲಾಂಬೆಯ ನೆಱಲ್** – ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ನೆರಳು ಚಂದ್ರ **ಸುಟ್ಟಾಂಬೆರಲ್** – ಸುಟ್ಟುಂಬೆ **ಸುಧಾಕರ** – ಚಂದ್ರ ಸುಧಾಕರಧರ – ಚಂದ್ರಮೌಳಿ, ಶಿವ **ಸುಟ್ಟರೆ(ಱಿ)** – ಸುಂಟರ ಗಾಳಿ; ಪ್ರವಾಹ **ಸುಟ್ಟಾರೆಮಸಗು** – ಸುಂಟರಗಾಳಿ ಹರಡು ಸುಧಾಗೃಹ – ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದ ಮನೆ

ಸುಧಾಜಾತ - ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಚಂದ್ರ **ಸುಪ್ರೀತಿ** – (ಜೈನ) ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ **ಸುಧಾಧವಅ(೪)ತ –** ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದು ಬೆಳ್ಳಗಾದ ಒಂದು; ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ಐದನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ **ಸುಧಾಜ್ದ –** ಹಾಲ್ಗಡಲು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ **ಸುಧಾಭವನ** – ಸುಧಾಗೃಹ **ಸುಬಟ್ಟಕ್ಕರ –** (ಪ್ರಾಕೃತದ ಸುಬ+ಅಟ್ಡ+ಅಕ್ಕರ) ಎಂಟು ಅಕ್ಷರಗಳ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಂತ್ರ **ಸುಧಾಮಯೂಖ** – ಸುಧಾಕರ **ಸುಬುದ್ದಿಗೆಡು** – ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊ **ಸುಧಾಮರೀಚಿ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು, ಚಂದ್ರ **ಸುಬ್ಬರಸೂಱ³** – ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೋಚುವುದು **ಸುಧಾರುಗ್ದರ** – ಸುಧಾಕರಧರ **ಸುಧಾರುಚಿ** – ಸುಧಾಮರೀಚಿ **ಸುಬ್ಜುರುವಾಲ** – ಕೂದಲು ತುಂಬಿದ ಬಾಲವುಳ್ಳ **ಸುಧಾರ್ಣವ** – ಸುಧಾಬ್ಧಿ ನಾಯಿ ಸುಧಾಶ(ನ) – ಅಮೃತ ಕುಡಿದವನು, ದೇವತೆ **ಸುಭಗ** – ಸುಂದರವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಚೆಲುವ; **ಸುಧಾಸೂತಿ** – ಸುಧಾಜಾತ, ಚಂದ್ರ ಪುಣ್ಯವ<u>ಂ</u>ತ **ಸುಧಾಸ್ಯಂದಿ** – ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸುವ; **ಸುಭಗೆ** – ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿ **ಸುಭಟತ್ರಿಣೇತ್ರ** – ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಂತಹ ಯೋಧ ಸಂತೋಷವುಂಟುಮಾಡುವ ಸುಧೆ – (ಸುಧಾ) ಅಮೃತ **ಸುಭಟವೃತ್ತಿ** – ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಟರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮಾನ್ಯ **ಸುಭದ್ರ –** ಆನೆಯ ಉತ್ತಮ ತಳಿ **ಸುನಯ** – ಒಳ್ಳೆಯ ನಡವಳಿಕೆ **ಸುನಾಕನಗ** – ದೇವಲೋಕದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ಸುಭಾಷಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ; ಸೂಕ್ಕಿ **ಸುನಾಸೀರ** – ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ, ಇಂದ್ರ **ಸುಭಿಕ್ಷತ್ವ** – (ಜೈನ) ಕೇವಲಜ್ಜಾನ ಉಂಟಾದಾಗ **ಸುನಾಸೀರಶರಾಸನ** – ಇಂದ್ರನ ಬಿಲ್ಲು, ಕಾಮನ ದೊರೆಯುವ ಹತ್ತು ಅತಿಶಯಗಳಲ್ಲಿ **ಸುನ್ನ** – ಶೂನ್ಯ **ಸುಮತಿ** – ಜ್ಞಾನಿ; (ಜೈನ) ಐದನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರ **ಸುಮನಸ್** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು; ಹೂ; ದೇವತೆ; **ಸುಪಕ್ಷ** – ಒಳ್ಳೆಯ ರೆಕ್ಕೆ; ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ; ಒಂದು ಕುಲಪರ್ವತ **ಸುಮನಶ್ಜಾಪ** – ಸುಮನಸ್+ಚಾಪ, ಮನ್ಮಥ **ಸುಪರ್ಣ** – ಗರುಡ; (ಜೈನ) ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು **ಸುಮನಶ್ವರ** – ಹೂಬಾಣ, ಮನ್ಮಥ **ಸುಪರ್ಣಕೇತು** – ಗರುಡಧ್ವಜ, ವಿಷ್ಣು **ಸುಮನಶ್ಚೈಳ** – ದೇವಪರ್ವತ, ಮೇರು **ಸುಮನಶ್ನೇಖರ** – ಹೂಮುಡಿದವನು **ಸುಪರ್ಣರಥ** – ಗರುಡನನ್ನು ರಥವನ್ನಾಗಿ (ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ) ಉಳ್ಳವನು, ವಿಷ್ಣು **ಸುಮನಸ್ವಿ** – ಒಳ್ಳಯ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು **ಸುಪರ್ವ** – ದೇವತೆ **ಸುಮನಸ್ಪಿಂಧು** – ದೇವನದಿ **ಸುಪರ್ವಗುರು** – ದೇವತೆಗಳ ಗುರು, ಬೃಹಸೃತಿ **ಸುಮನೋದಾಮ** – ಹೂಹಾರ **ಸುಮನೋಧರ್ಮ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವ; ಹೂವಿನ **ಸುಪರ್ವವಧು** – ಅಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀ **ಸುಪಾಣಿ –** ಒಳ್ಳೆಯ ಮುತ್ತು ಬಿಲ್ಲು; ಪಂಡಿತಧರ್ಮ **ಸುಮಷ್ಟಪಟ್ಟ** – ರಾಜರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ಧರಿಸುವ **ಸುಮನೋನಿವೇಶ** – ಹೂಗಳ ನೆಲೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕಿರೀಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಲೆ **ಸುಪ್ತಪ್ರಲಾಪ** – ಕನವರಿಕೆ **ಸುಮನೋಬಾಣ** – ಹೂಬಾಣ, ಮನ್ಮಥ **ಸುಪ್ತಿ** – ನಿದ್ದ; ಮರೆವು **ಸುಮನೋಬಾಣಕ್ರೀಡೆ** – ಕಾಮಕೇಳಿ ಸುಪ್ತೆ – ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವಳು **ಸುಮನೋಮಂಜರಿ** – ಹೂಗೊಂಚಲು **ಸುಪ್ಪಲ್** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ; ಚಾಕಣ **ಸುಮನೋಮಾರ್ಗಣ** – ಸುಮನೋಬಾಣ **ಸುಮನೋಮಾಲೆ(ಳೆ)** – ಸುಮನೋದಾಮ **ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠ** – (ಜೈನ) ಅರವತ್ತುಮೂರು **ಸುಮನೋಮಿಥುನ** – ದೇವದಂಪತಿ ಇಂದ್ರಕ(ವಿಮಾನ)ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಕ** – (ಜೈನ) ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳ ಪಾತ್ರೆ **ಸುಮನೋಲೋಕ** – ಸ್ವರ್ಗ **ಸುಮನೋವನ** – ಇಂದ್ರನ ನಂದನವನ **ಸುಪ್ರತೀಕಪತಿ** – (ಜೈನ) ಈಶಾನಕಲ್ಪದ ಒಡೆಯ **ಸುಪ್ರಬುದ್ಧ –** ಜೈನ) ಅರವತ್ತುಮೂರು **ಸುಮನೋವರ್ಷ** – ಹೂಮಳೆ ಇಂದ್ರಕ(ವಿಮಾನ)ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸುಮನೋವಲ್ಲಭ –** ದೇವೇಂದ್ರ **ಸುಪ್ರಭೆ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಂತಿ; ಗ್ನಿಯ ಏಳು **ಸುಮನೋವಾಸ** – ಹೂಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದವನು; ನಾಲಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಡಿತಜನಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತವನು **ಸುಪ್ರಾಸುಕ** – (ಜೈನ) ಜೀವಜಂತುಗಳಿಲ್ಲದೆ **ಸುಮನೋವಿಶಿಖ** – ಸುಮನೋಬಾಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿರುವ **ಸುಮಾರ್ಗ** – ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ; ಉತ್ತಮ ಶೈಲಿ

ಸುಮಾಸಾರ – ಸುಮನೋವರ್ಷ **ಸುರನಗ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ಸುಮೇರುಮೇಖಳೆ** – ಮೇರುಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲು **ಸುರನದಿ** – ದೇವಗಂಗೆ **ಸುಮೇಷು** – ಸುಮ+ಇಷು, ಹೂಬಾಣ ಸುರನಾರಿ – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ಸುಯ್** – ಉಸಿರು; ಉಸಿರಾಡು; ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು **ಸುರಪ(ತಿ)** – ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ, ಇಂದ್ರ ಸುರಪಟಹ – ದೇವಲೋಕದ ತಮ್ಮಟೆ **ಸುಯ್ದಾನ** – ಕಾವಲು **ಸುಯ್ಯತಾಣ** – ಕಸೂತಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ ಸುರಭಿ - ಕಾಮಧೇನು; ಹಸು; ಸುವಾಸನೆ; ವಸಂತ **ಸುರಭಿಗಂಧತ್ವ** – ಪರಿಮಳಯುಕ್ತತೆ **ಸುಯ್ಯಲ್** – ಉಸಿರು; ನಿಟ್ಯುಸಿರು **ಸುರಭಜಲ(ಳ)** – ಸುವಾಸನೆಯ ನೀರು, ಪನ್ನೀರು **ಸುಯ್ಯಾಣ** – ಸುಯ್ಯತಾಣ **ಸುಯ್ವೆಂಕೆ** – ನಿಟ್ಟಿಸಿರಿನ ಬಿಸಿಮ **ಸುರಭಿದ್ರವ್ಯ** – ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ **ಸುಯ್ವೊಡರ್** – ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಹೊರಹೊಮ್ಮು **ಸುರೞನಿಶ್ವಾಸ** – ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಉಸಿರು **ಸುರಕನ್ನೆ** – ದೇವಕನ್ನಿಕೆ **ಸುರಭಿಪರಿಮಳ** – ಸುವಾಸನೆ **ಸುರಕನ್ಯಕೆ** – ಸುರಕನ್ನೆ **ಸುರಭಿಸಮಯ** – ವಸಂತಕಾಲ **ಸುರಕರಿ** – ಐರಾವತ **ಸುರಭೂಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸುರಭೂಧರ – ಮೇರುಪರ್ವತ **ಸುರಕಾಂತೆ** – ಸುರಕನ್ನೆ **ಸುರಕುಜ** – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸುರಭೂರುಹ – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ಸುರಕುಧರ** – ದೇವಲೋಕದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ಸುರಮಹೀರುಹ** – ಸುರಭೂರುಹ ಸುರಕುಸುಮ - ಪಾರಿಜಾತ **ಸುರಮಾರ್ಗ** – ದೇವತೆಗಳ ದಾರಿ, ಆಕಾಶ **ಸುರಬ** – ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡುವ ಕಲೆ **ಸುರಮಿಥುನ** – ದೇವದಂಪತಿ **ಸುರಗಂಧವಾರಣ** – ಸುರಕರಿ **ಸುರಯಿ** – ಮನ್ನಾಗ, ಸುರಗಿ ಗಿಡ **ಸುರಗಣಾಧಿಪ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಸುರರಮಣಿ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ಸುರಗಣಿಕೆ** – ಅಪ್ಸರೆ **ಸುರವಕ್ತ** – ಅಗ್ನಿ **ಸುರಗತಿ** – ಅಮರತ್ವ **ಸುರವಧು** – ಅಪ್ಪರೆ **ಸುರವನಿತೆ** – ಸುರವಧು **ಸುರಗಿ** – (ಸುರಿಕಾ) ಸಣ್ಣ ಕತ್ತಿ; ಒಂದು ಹೂ **ಸುರಗಿಕಾಱ** – ಕಿರುಗತ್ತಿ ಹಿಡಿದವನು **ಸುರವಲ್ಲರಿ** – ದೇವಲೋಕದ ಬಳ್ಳಿ, ಕಲ್ಪಲತೆ **ಸುರಗಿಗಟ್ಟು** – ಕಠಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿರು **ಸುರವಿದ್ದಂಸಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಶತ್ರು **ಸುರಗೀತ** – ದೇವತೆಗಳ ಹಾಡು **ಸುರವಿಳಾಸಿನಿ** – ಅಪ್ಪರೆ **ಸುರಗುರು** – ದೇವತೆಗ: ಗುರು, ಬೃಹಸ್ಪತಿ **ಸುರವೈದ್ಯ** – ದೇವತೆಗಳ ವೈದ್ಯ, ಧನ್ನಂತರಿ **ಸುರಗೇಯ** – ಸುರಗೀತ **ಸುರವೈರಿ** – ಸುರವಿಧ್ವಂಸಿ **ಸುರಗೋಪ** – ಮಿಂಚುಹುಳು **ಸುರವೊ(ಹೊ)ನ್ನೆ –** ಪುನ್ನಾಗದ ಮರ **ಸುರಶಿಖರಿ** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ಸುರಚಾಪ** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಸುರಜನ** – ದೇವತೆಗಳು **ಸುರಸದ್ಮ** – ಸ್ವರ್ಗ **ಸುರಸಮಿತಿ** – ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಸುರಜ್ಯೇಷ್ಠ** – ದೇವತೆಗಳ ಹಿರಿಯ, ಬ್ರಹ್ಮ **ಸುರಸರಿತ್** – ದೇವನದಿ **ಸುರತರಾಗ** – ಕಾಮಾಸಕ್ತಿ **ಸುರತರು** – ಸುರಕುಜ **ಸುರಸಿಂಧು** – ಸುರಸರಿತ್ **ಸುರತರುಣಿ** – ದೇವವಕನ್ನಿಕೆ ಸುರಸಿಂಧುಜ – ಭೀಷ್ಮ **ಸುರತಾಲಯ** – ಸಂಭೋಗದ ಸ್ಥಳ; ಮಲಗುವ **ಸುರಸ್ತೀ** – ದೇವತಾಸ್ತ್ರೀ **ಸುರಾಂಗ** – (ಜೈನ) ದಶಕಲ್ಪಕುಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಸುರತೂರ್ಯ** – ದೇವದುಂದುಭಿ ಮಾದಕ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂಥದು **ಸುರತ್ವ** – ದೇವತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ **ಸುರಾಂಗನೆ** – ಸುರಸ್ತ್ರೀ **ಸುರದಿಕ್ಕು** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು **ಸುರಾಚಲ(ಳ)** – ಮೇರುಪರ್ವತ **ಸುರದೀಘೀಕೆ** – ದೇವನದಿ **ಸುರಾದ್ರಿ** – ಸುರಾಚಲ(ಳ) **ಸುರದುಂದುಭಿ** – (ಜೈನ) ಅಷ್ಟಮಹಾ **ಸುರಾಧೀಶ** – ಇಂದ್ರ ಪ್ರತಿಹಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಸುರಾದ್ವ** – ಆಕಾಶ ದೇವದುಂದುಭ– **ಸುರಾಪಗೆ** – ಸುರಸರಿತ್ **ಸುರದ್ರುಮ** – ಸುರಕುಜ **ಸುರಾವನೀಜ** – ಸುರತರು **ಸುರಧನು** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಸುರಾಸನ** – ಇಂದ್ರನ ಪೀಠ **ಸುರಧರೆ** – ಸ್ವರ್ಗ **ಸುರಿ** – ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೀಳು; ಸೋರು

ಸುರಿಗಿಱೆ – ಸುರಗಿಯಿಂದ ಇರಿ **ಸುವರ್ತಕ** – ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೋಡ **ಸುರಿಗೆ** – ಕಿರುಗತ್ತಿ **ಸುವಿಚಾರಿತ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಗೊಳಗಾದ **ಸುರಿಗೆಗಾಳಗ** – ಕಿರುಗತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು **ಸುವಿಧಾನ** – ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ **ಸುವೃಷ್ಟಿ** – ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಮಳೆ **ಸುರಿಗೆವಿಡಿ** – ಕಿರುಗತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊ **ಸುವ್ರತ** – ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ರತ; (ಜೈನ) ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ **ಸುರಿತರ್** – ಹರಿದು ಬಾ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಹೆಸರು **ಸುರುಂಟು** – ಮುರುಟಿಕೊ, ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು **ಸುವ್ವಿ** – ಹಾಡಿನ ಸೊಲ್ಲು **ಸುರುಳ್** – ಸುತ್ತಿಕೊ, ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು; ಸಂಶಯ **ಸುಶ್ಲಕ್ಷ್ಣ** – ಹೊಳಪುಗೊಂಡ **ಸುರುಳ** – ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು **ಸುಷಮ** – ಸಮಾನವಾದ; (ಜೈನ) ಅವಸರ್ಪಿಣಿಯ **ಸುರುಆಗುರುಕ್** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಒಂದು ಹಂತ, ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಕಾಲ **ಸುಷಮದುಷ್ಟಮ** – (ಜೈನ) ಅವಸರ್ಪಿಣಿಯ **ಸುರುಳ್ಲು** – ಸಂಕೋಚಗೊಳಿಸು **ಸುರುಕ್ತರ್** – ಕುಸಿದುಹೋಗು ಒಂದು ಹಂತ, ಕಡಿಮೆ ದುಃಖದ ಕಾಲ **ಸುರೂಪವೃತ್ತಿ** – ಸೌಂದರ್ಯ **ಸುಷಮಸುಷಮ(ಮೆ)** – (ಜೈನ) ಅವಸರ್ಪಿಣಿಯ **ಸುರೆ** – ಮದ್ಯ ಒಂದು ಹಂತ, ತುಂಬ ಸುಖದ ಕಾಲ **ಸುರೇಂದ್ರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಸುಷಿರ(ವಾದ್ಯ)** – ಊದುವ ವಾದ್ಯ **ಸುರೇಂದರಜ** – ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಗ, ಅರ್ಜುನ **ಸಷುಮ್ಮೆ** – ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಶಾಖವುಂಟುಮಾಡುವ ಏಳು **ಸುರೇಂದ್ರತ್ವ** – (ಜೈನ) ಸಪ್ತ ಪರಮಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಂದು, ಇಂದ್ರಪದವಿ **ಸುಷ್ಣು** – ಸಮರ್ಥ **ಸುರೇಂದ್ರಧನು** – ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು **ಸುಸರ** – (ಸುಸ್ವರ) ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ **ಸುರೇಂದ್ರಾಶೆ** – ಇಂದ್ರನ ದಿಕ್ಕು, ಪೂರ್ವ **ಸುಸರತನ** – ಇಂಪು ಸುರೇಭ – ಸುರ+ಇಭ, ಐರಾವತ **ಸುಸರಿಕೆ** – ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು **ಸುರೇಶ್ವರ** – ದೇವೇಂದ್ರ **ಸುಸಿರ** – ತೂತು **ಸುಸಿಲ್** – ರತಿ, ಸಂಭೋಗ; ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು **ಸುರೋಧ** – ಆಕಾಶ, ಸ್ವರ್ಗ ಸುರೋರ್ವಿ(e)ಜ – ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ **ಸುಸಿಲಾಸೆ** – ಕಾಮೇಚೈ ಸುರ್ಕು – ಕುಗ್ಗು; ಹೆದರು; ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು; **ಸುಸ್ತನಿತ** – ಮೇಘಧ್ವನಿ, ಗುಡುಗು ಸುಸ್ಥ – ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಚರ್ಮದ ಸುಕ್ಕು **ಸುರ್ಕುಂಗುರುಕ್** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು **ಸುಸ್ಥತೆ** – ನೆಲೆಗೊಮಡ ಸ್ಥಿತಿ **ಸುರ್ಕುಸಿರ್** – ಕುಗ್ಗಿದ ಉಸಿರು ಸುಹೃಜ್ಞನ – ಸುಹೃತ್+ಜನ, ಮಿತ್ರವರ್ಗ **ಸುರ್ವ(ರ್ಬ)ಡರ್** – ಒತ್ಕೊತ್ತಾಗು **ಸುಹೃತ್** – ಸ್ನೇಹಿತ **ಸುರ್ವು(ರ್ಬು)** – ನಿಬಿಡತೆ; ರಾಶಿ **ಸುಹೃತ್ವ** – ಗೆಳೆತನ **ಸುರ್ವಗೊಳ್** – ಸುರ್ವ(ರ್ಬ)ಡರ್ **ಸುಟೆ** – ಹೀರಿಕೊ; ಸಂಚು **ಸುಲಅತ** – ಮೋಹಕವಾದ ಸುಱುಕಲ್ಲನಿ – ಹೀರುವಾಗಿನ ಶಬ್ದ **ಸುಲಅತೆ –** ಸುಂದರಿ ಸುಱುಕಿಡು – ಹೀರುವಾಗ ಶಬ್ದಮಾಡು **ಸುಟೆ** – ತಿರುಗು; ಕಾಣಿಸಿಕೊ; ತಿರುಗಣಿ; ಗಿಡದ **ಸುಲ** – ಹೊರಪದರವನ್ನು ತೆಗೆ; ಬಿರುಕುಬಿಡು; ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಲು ತಿಕ್ಕು; ಕಿತ್ತುಕೊ ಕುಡಿ; ಕೆಲಸಗಳ್ಳ **ಸುಟಿಗಾಳ** – ಸುಂಟರಗಾಳಿ; ಸುಳಿಯುವ ಗಾಲಿ **ಸುಅಕೆ** – ನಾರು **ಸುಲಪ(ವ)ಲ್** – ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಹಲ್ಲು **ಸುಟೆಗುರುಕ್** – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು **ಸುಲಪಲ್ವೆಳಗು** – ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಹಲ್ಲಿನ **ಸುಟೆಗೊಳ್** – ತಿರುಗು; ಆವರಿಸು **ಸುಟೆತರ್** – ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಬಾ ಹೊಳಪು **ಸುಲ್ವ(ಲ್ವು)** – ತಾಮ್ರ **ಸುಟೆದ೪ರ್** – ಏಲೆಯ ಚಿಗುರು **ಸುವರ್ಣ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಬಣ್ಣ; ಚಿನ್ನಸುವರ್ಣಕಾ **ಸುಟೆಯಿಸು** – ತಿರುಗಿಸು **ಸುಟೆಯಲೆ** – ಎಳೆಯ ಎಲೆ **ಸುವರ್ಣಕಾರ** – ಅಕ್ಕಸಾಲೆ **ಸುವರ್ಣಕ್ರೌಂಚ** – ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಸಿಯ ಆಕಾರದ ನೀರಿನ **ಸುಟಿಯೇಱು** – ಚಿಗುರುಬಿಡು **ಸುಟೆವರ್** – ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾ ಚಿನ್ನದ ಗಿಂಡಿ **ಸುವರ್ಣವರ್ಣ** – ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ, ಹಳದಿ **ಸೂಕರ** – ಹಂದಿ **ಸುವರ್ಣಾ೦ಬರ** – ಜರತಾರಿ ಬಟ್ಟೆ **ಸೂಕರಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿ **ಸೂಕಳ** – ಬಿರುಗುದುರೆ, ಕಾಡುಕುದುರೆ **ಸುವರ್ಣಾ೦ಬುಜ** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ತಾವರೆ

ಸೂಜಿಯ ಪಿನ್ನೆ – ಸೂಜಿಯ ರಂಧ್ರ **ಸೂಕಳತುರಂಗ** – ಸೂಕಳ **ಸೂೞ** – ಚುರುಕು **ಸೂಕಳತ್ವ** – ತುಂಟತನ, ಬಿರುಸು **ಸೂಕಳಾಶ್ವ** – ಸೂಕಳ **ಸೂಡಿ** – ಪಂಜು **ಸೂಕು೪ –** ಜಡತ್ವ **ಸೂಡಿಸು** – ತೊಡಿಸು **ಸೂಡು** – ಧರಿಸು; ಸುಡು; ಹೊರೆ; ಕಾವು **ಸೂಕ್ತಸತ್ಯ** – ಸಮಂಜಸವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವವನು **ಸೂತ** – ಅಂಬಿಗ; ಸಾರಥಿ; ಹೊಗಳುಭಟ್ಟ **ಸೂಕ್ತಿ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು; ಸುಭಾಷಿತ **ಸೂತಕ** – ಜನನ **ಸೂಕ್ತಿಗರ್ಭ** – ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳುದು **ಸೂತಜ** – ಸೂತಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಯಯೋಗ (ಜೈನ) ಪಾಪವಿಹರಣಾತ್ಮಕ **ಸೂತಸುತ** – ಸೂತನ ಮಗ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲದೆ ಪದ್ಮಾಸನದಿಂದಲೇ **ಸೂತಿಕಾಗೃಹ** – ಬಾಣಂತಿಮನೆ ಗಮನಕ್ರಿಯೆಯ ಸಾಗುವಿಕೆ– **ಸೂತಿಕಾಮಂದಿರ** – ಸೂತಿಕಾಗೃಹ **ಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ರಿಯಾಪ್ರತಿಪಾತಿ** – (ಜೈನ) ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದ **ಸೂತಿಕಾಸದನ** – ಸೂತಿಕಾಗೃಹ ಮೂರನೆಯ ಭೇದ **ಸೂತೀಜನ** – ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರು **ಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ರಿಯೆ** – ಗುಟ್ಟು **ಸೂತ್ತುಂಗ** – ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಬ್ಬಿರುವ **ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವ** – ಚುರುಕುತನ; (ಜೈನ) ಮುಕ್ತಜೀವರ **ಸೂತ್ರ** – ದಾರ; ನಿಯಮ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸೂತ್ರಕೃತ –** (ಜೈನ) ದ್ವಾದಶಾಂಗವೇದಗಳಲ್ಲಿ **ಸೂಕ್ಷ್ಮಬಾದರ** – (ಜೈನ) ಪುದ್ಧಲಸ್ಕಂಧದ ಆರು ಪ್ರಕಾರಗಲಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ **ಸೂತ್ರಕೃತಾಂಗ** – ಸೂತ್ರಕೃತ **ಸೂತ್ರಧಾರ(ರಿ)** – (ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯಾಟದಲ್ಲಿ) ಸ್ಥೂಲದಂತೆ ಕಾಣುವುದು **ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಧ್ಯೆ** – ತೆಳುವಾದ ಸೊಂಟವುಳ್ಳವಳು ದಾರ ಹಿಡಿದವನು; ನಾಟಕದ ನಡೆಯನ್ನು **ಸೂಕ್ಷ್ಯರೂಪ** – (ಜೈನ) ಕರ್ಮವಿನಾಶದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವನು ಆತ್ಮನಿಗಾಗುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರಸ್ವಭಾವ **ಸೂತ್ರಪ್ರಾಯ** – ನಿಯಮಗಳ ಸಾಕಾರರೂಪ(ಪಿ) **ಸೂಕ್ಷ್ಯಲೋಭ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದ **ಸೂತ್ರದಲ್ಲ** – ದಾರಕ್ಕೆ ಪೋಣಿಸಿದ ರತ್ನ ಲೋಭ ಎಂಬ ಕಷಾಯ **ಸೂತ್ರಾವೇಷ್ಟಿತ** – ದಾರದಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ **ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನ **ಸೂತ್ರಿಸು** – ಅಳೆಯುವ ನೂಲನ್ನಿಡು; **ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕೃಷ್ಟಿ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತನೇ ಸೂತ್ರರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸು; ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಸಂಜ್ವಲನಲೋಭ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಮಾಡು ಎಂಬ ಕಷಾಯದ ನಾಶ **ಸೂದನ** – ನಾಶಮಾಡುವವನು, ವೈರಿ **ಸೂನು** – ಮಗ **ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕ್ಷಪಕ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತನೇ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮ **ಸೂನೃತ** – ಪ್ರಿಯಕರ ಸತ್ಯನುಡಿ; ಸಮ್ಯಕ್*ಚಾ*ರಿತ್ರದ **ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಸ್ಥಿತ –** (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆ, ಹಿತವಾಗಿ ಸತ್ಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಾಂಪರಾಯಕ್ಷಪಕ ನುಡಿಯುವುದು **ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮ** – (ಜೈನ) ಪುದ್ಲಸ್ಕಂಧದ ಆರು **ಸೂನೃತವಚನ** – ಪ್ರಿಯಕರ ಸತ್ಯನುಡಿ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಕರ್ಮವರ್ಗಣೆಗಿಂತ **ಸೂನ್ಯಾಸ** – ಒಳ್ಳೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದುದು **ಸೂಪಕಾರ** – ಅಡುಗೆಯವನು **ಸೂಗುರಿಸು** – ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳು **ಸೂಪಶಾಸ್ತ** – ಅಡುಗೆಯ ವಿದ್ಯೆ **ಸೂಚ** – ಹುಲ್ಲಿನ ಊಬು **ಸೂಯಿಯಾಣ** – (ಸೂಚೀಯಾನ) ಸುಯ್ಯಾಣ, **ಸೂಚಿ** – ಸೂಜಿ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸ; ಸೂಜಿಯಲ್ಲಿ **ಸೂಚೀಯಾನೆ** – ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗದ ಆನೆ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಸಾಲಾಗಿ ಸಾಗುವ ಸೈನ್ಯ **ಸೂಚಿಶಕ್ತಿ** – ವ್ಯೂಹರಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ಸೂರ್** – ಮನೆಯ ಛಾವಣಿ **ಸೂರಿ(ಜನ)** – ವಿದ್ವಾಂಸ(ರು) **ಸೂಚೀನಾಟ್ಯ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಾಟ್ಯ **ಸೂಚೀಮುಖ** – ಸೂಜಿಯ ಮೊನೆಯಂತಹ **ಸೂರುಕ್** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಆಣೆ ಮಾಡು ಚೂಪಾದ ತುದಿ(ಯುಳ್ಳುದು) **ಸೂರುಳಸು** – ಆಣೆಯಿಡಿಸು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು **ಸೂಚೀವ್ಯೂಹ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೇನಾವ್ಯೂಹ **ಸೂರುಳುಗೆಯ್** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡು **ಸೂಜಗಲ್** – ಅಯಸ್ಕಾಂತ **ಸೂರುಟ್ಗೊಳ್** – ಸೂರುಳುಗೆಯ್ **ಸೂಜಿಗೊಂಬು** – ಚೂಪಾದ ಕೊಂಬು **ಸೂರ್ಯಕಾಂತ(ಮಣಿ)** – ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಕಿಡಿಕಾರುವ **ಸೂಜಿಗೊಳ್** – ಸೂಜಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಲ್ಪಡು

ಸೂರ್ಯವಿಮಾನ – (ಜೈನ) ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗ **ಸೂೞ್ಡಾತು** – ಸೂೞ್ನುಡಿ **ಸೂರ್ಯವೀಥಿ(ಧಿ)** – ಪೂರ್ವ–ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿರುವ **ಸೂೞ್ಶಿಟ್ಟು** – ಸರದಿಯ ತುಳಿತ ಪಟ್ಟಣಬೀದಿ-**ಸೂಜ್ವಗೆ** – ಸರದಿಯ ಹಗೆ **ಸೂರ್ಯಾಶ್ವ** – ಸೂರ್ಯನ ಕುದುರೆ **ಸೂಜ್ಞಡೆ** – ಸೂೞ್ಫಡೆ **ಸೂರ್ಯೋಪಲ** – ಸೂರ್ಯಕಾಂತ(ಮಣಿ) **ಸೂಜ್ಞರಿ** – ಸರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಗು **ಸೂಲ** – (ಶೂಲ) ದಸಿ **ಸೂಜ್ಞರು** – ಪುನಃ ಪುನಃ ಬಾ **ಸೂಲಪಾಣಿ** – ಶಿವ **ಸೂಜ್ಞಳ** – ಸಮಯವನ್ನು ಸಾರುವವನು **ಸೂಲೆ** – ನೋವು **ಸೃಕ್ಷ** – ಕಟವಾಯಿ **ಸೂಲೆಯೇೞ್** – ನೋವು ಉಂಟಾಗು **ಸೃಗಾಲ** – ನರಿ **ಸೂಲವೆಱು** – ನೋವನ್ನು ಹೊಂದು **ಸ್ಥಣಿ** – ಅಂಕುಶ **ಸೃತ** – ಸೋರಿದ **ಸೂಸಕ** – ಆಭರಣ ವಿಶೇಷ; ಗೊಂಚಲು **ಸೂಸು** – ಎಸೆ; ಹೊಮ್ಮು; ಚೆಲ್ಲು **ಸೃಷ್ಟಿಕ್ಷಮ** – ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುರಲ್ಲಿ ನಿಮಣ **ಸೂಸುನೀರ್** – ಸಿಂಪಡಿಸುವ ನೀರು **ಸೆಂಡಾಡು** – ಚೆಂಡಾಟವಾಡು **ಸೂಸುವೆಕ್ಸು** – ಸೂಸು+ಬೆಳ್ಬು, ಹೊಮ್ಮುವ ಕಾಂತಿ **ಸೆಂಡು** – ಚೆಂಡು **ಸೂ೪** – (ಶೂಲಿ) ಈಶ್ವರ **ಸೆಂಡುಕೋ(ಗೋ)ಲ್** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ **ಸೂಳೆಗೆಯ್** – ಸೂಳೆಯ ಸಹವಾಸ ಮಾಡು **ಸೆಂದುರ** – ಸಿಂದೂರ, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಮಡಿ; ಗೈರಿಕ ಶಿಲೆ **ಸೂಳೆಗೇರಿ** – ಸೂಳೆಯರು ವಾಸಿಸುವ ಕೇರಿ **ಸೂಳೆಗೊಟ್ಟ** – ಸೂಳೆಯರ ಗುಂಪು **ಸೆಜ್ಞ(ಜ್ಞಾ)ರ –** (ಶಯ್ಯಾಗಾರ) ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ **ಸೂಳೆಮಾತು** – ಒಯ್ಯಾರದ ನುಡಿ **ಸೆಜ್ಜೆ** – (ಶಯ್ಯಾ) ಹಾಸಿಗೆ; ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕೌದಿ **ಸೂಳಿವಬ)೦ಟ** – ಸೂಳೆಯ ಸಹಚರ **ಸೆಜ್ಜೆಯೋವರಿ** – ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ **ಸೂಕೆವನೆ** – ಸೂಳೆಯ ಮನೆ **ಸೆಜ್ಜೆವನೆ** – ಸೆಜ್ಪೆಯೋವರಿ **ಸೂಳೆವೆಂಡತಿ** – ಸೂಳೆ **ಸೆಜ್ಞೆವಳ(ಆ್ತ)** – ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ(ಕಿ) **ಸೆಜ್ಜೆವಾಡ** – ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ **ಸೂಳೈಸು** – ಶಬ್ದಮಾಡು **ಸೂಱ³** – ಲೂಟಿ **ಸೆಟ್ಟಿ** – (ಶ್ರೇಷ್ಠಿ) ವರ್ತಕ **ಸೂಱಿಗಾಱ** – ಸುಲಿಗೆಕೋರ **ಸೆಟ್ಟತಿ** – ಸೆಟ್ಟರ ಹೆಂಗಸು **ಸೂಱಿಗೊಡು** – ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೊಡು **ಸೆಟ್ಟಗುತ್ತ** – ಸೆಟ್ಟಿ **ಸೂಱಿಗೊಳ್** – ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆ **ಸೆಟ್ಟವಟ್ಟ** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಪಟ್ಟ **ಸೂೞ್** – ಬಾರಿ, ಆವೃತ್ತಿ; ಸಮಯ; ಸಮುಚಿತ; **ಸೆಟ್ಟವಟ್ಟಂಗಟ್ಟು** – ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟು ಸಂವತ್ಸರ **ಸೆಟ್ಟವಾೞು(ೞ್ತಿ**) – ಸೆಟ್ಟವಟ್ಟ **ಸೂೞರಸಿ** – ರಾಜನ (ಶಯ್ಯೆಯ) ಸರದಿಯ ರಾಣಿ **ಸೆಟ್ಟೆ** – ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆ **ಸೂೞಱೆ** – ಸಮಯ ತಿಳಿ; ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿ **ಸೆಡು** – ಹೊಲಿ; ಪೋಣಿಸು **ಸೂೞನೆ** – ಆಗಲೇ, ಆ ಸಲವೇ **ಸೆಡೆ** – ಸಂಕೋಚಪಡು, ಭಯಪಡು; ದಪ್ಪನಾಗು; **ಸೂೞಾಯ್ತ** – ಸರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಾರುವವನು; ಅಹಂಕರಿಸು ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ; ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವವನು **ಸೆಣಸು** – ಹೋರಾಡು; ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಡು **ಸೂೞಾಯ್ತೆ** – ಸೇವಕಿ **ಸೆಣೆ** – ಕೋಪಗೊಳ್ಳು **ಸೂೞುಗಾಳೆ** – ಸಮಯಸೂಚಕ ಕಹಳೆಯ ಧ್ವನಿ **ಸೆರಗು** – ಭಯ **ಸೂೞುಆಗೆಲೆ** – ಹರಟುತ್ತ ಸಂತೋಷಿಸು **ಸೆರಗಂ ಪಾರು** – ಆಪತ್ತನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸು **ಸೂೞು ಸೂೞದೆ** – ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ **ಸೆರಗಂ ಬೆರಗಂ ಪಾರು** – ಸೆರಗಂ ಪಾರು **ಸೆರಗಂ ಬೆರಗಂ ಬಗೆ** – ಅಪಾಯ–ಉಪಾಯಗಳನ್ನು **ಸೂೞೆ** – ಸಮಯವೇ, ನ್ಯಾಯವೇ **ಸೂೞೀಸು** – ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಾಣ ಬಿಡು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸು-**ಸೂೞೈಸು** – ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆ, ಸರದಿಯಂತೆ ಆಗು **ಸೆರಗುವಾರು** – ಸೆರಗಂ ಪಾರು **ಸೂಜ್ಗರೆ** –ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸು **ಸೆರವಟ್ಟಣಿ** – ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು **ಸೂಜ್ಗೆಡು** – ಸರದಿ ತಪ್ಪು **ಸೆರೆ** – ನರ, ರಕ್ಕನಾಳ **ಸೂೞ್ನುಡಿ** – ಸರದಿಯ ಮಾತು, ಸಂಭಾಷಣೆ **ಸೆರೆಯಂ ಜಡಿಸು** – ರಕ್ಕನಾಳವನ್ನು ಸೀಳು **ಸೂೞ್ಪಡು** – ಸರದಿಯನ್ನು ಪಡೆ **ಸೆರೆಗಾಲ್** – ನರಗಳು ಊದಿರುವ ಕಾಲು **ಸೆರೆದುರುಗಲ್** – ನರಗಳ ಜಾಲ **ಸೂಜ್ಞಡೆ** – ಸರದಿಯನ್ನು ಹೊಂದು **ಸೆರೆವಿಡು** – ಸೆರೆಯಂ ಬಿಡಿಸು **ಸೂೞ್ಸ್ಪಿಯ್** – ಸರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಡೆ(ತ)

ಸೆಕು೯(ಕ್ಕು) – ತುರುಕು **ಸೇನಾಗ್ರಗಣ್ಯ** – ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಸೆಲಂದಿ(ಬೆ) – ಜೇಡ **ಸೇನಾಧಿನಾಥ** – ಸೇನಾಗ್ರಗಣ್ಯ **ಸೆಲವೀ** – ಸೆಲವು+ಈ, ಒಳಬರಲು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡು **ಸೇನಾನಾಯಕ** – ಸೇನಾಗ್ರಗಣ್ಯ **ಸೆಲವು** – ಸಲವು, ಪ್ರವೇಶ **ಸೇನಾನಿ** – ಸೇನಾಗ್ರಗಣ್ಯ **ಸೆಲೆ** – ಒರತೆ, ಜಿನುಗುವಿಕೆ **ಸೇನಾನಿರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಸೆಲ್ಲೆಹ** – ಈಟಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸೇನಾಧಿಪತಿ, ನೋಡಿ, **ಸೆಕೆ** – ಎಳೆ; ಆಕರ್ಷಿಸು; ನಡುಗು; ಬೆತ್ತ; ರೆಂಬೆ 'ಜೀವರತ್ನ' **ಸೆಕೆ(ಕ್ಟ)ಗೊಂಬು** – ರೆಂಬೆ **ಸೇನಾಭಂಗ** – ಸೈನ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಸೋಲು **ಸೆಳೆನಡು** – ಬಡನಡು **ಸೇನಾಮುಖ** – ಸೈನ್ಯದ ಎದುರು **ಸೆಳೆಮಂಚ** – ತೂಗುಮಂಚ **ಸೇನೆ** – ಸೈನ್ಯ **ಸೆಳೆಮಿಂಚು** – ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚು **ಸೇಬ್ಯ** – (ಸೇವ್ಯ) ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು **ಸೆಳೆವಿಡಿ** – ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿ **ಸೇರ್** – ಒಂದುಗೂಡು; ಸಮ್ಮತಿಸು **ಸೆಳ್ಟುಗುರ್** – ಕೋಮಲವಾದ ಉಗುರು **ಸೇರ್ಪಡು** – ಕೂಡು **ಸೆಱಂಗು** – ಚೇಲಾಂಚಲ; ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಚು **ಸೇರ್ಷ್ಯ** – ಸ+ಈರ್ಷ್ಯ, ಪೈಪೋಟಿಯ **ಸೆಱಗಂ ಗಂೞಕ್ತಿಕೊಳ್** – ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿರು **ಸೆಱಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡು** – ಯಾಚಿಸು **ಸೇಲೆ** – ವಸ್ತ **ಸೆಱಮ** – ಚೆರುಪು; ಆತಿಥ್ಯ; ಉತ್ಸವ **ಸೇವ** – ಕ್ಸೇಮ **ಸೆಱ**ೆ – ಬಂಧನ; ಕಾರಾಗೃಹ; ಬಂಧಿತವ್ಯಕ್ತಿ **ಸೇವಂತಿ(ಗೆ)** – (ಸೇವಂತಿಕಾ) ಒಂದು ಹೂಪ್ರಭೇದ **ಸೆಱಿಗಟ್ಟು** – ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸು **ಸೇವನೆ** – ಪೂಜೆ; ತಿನ್ನುವಿಕೆ **ಸೆಱಿಗಳ್** – ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರು **ಸೇವನೆಗೆಯ್** – ತಿನ್ನು **ಸೆಱಿಗೆಯ್** – ಸೆಱೆಗಟ್ಟು **ಸೇವ(ವಾ)ಳ** – (ಶೈವಾಲ) ಪಾಚಿ **ಸೆಱಿಕೋ(ಗೋ)ಲ್** – ಸೈನ್ಯದ ಪಕ್ಕ, ತುದಿ **ಸೇವಾರತಿ** – ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಆಸಕ್ತಿ **ಸೇವಾವಿಚಕ್ಷಣ** – ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ **ಸೆಱಿಗೊಳ್** – ಸೆಱಿಗಟ್ಟು **ಸೆಱಿಯಕ್ಕು** – ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸು **ಸೇವಾಳ** – (ಶೈವಾಲ) ಪಾಚಿ **ಸೇವಾಳಂಬೊರೆ** – ಪಾಚಿಗಟ್ಟು **ಸೆಱೆಯಡು** – ಸೆಱೆಯಿಕ್ಕು **ಸೆಱಿಯರ್** – ಬಂಧನದಲ್ಲಿರು **ಸೇವಿತ** – ಸೇವೆಗೊಂಡ **ಸೆಱಿವನೆ** – ಕಾರಾಗೃಹ **ಸೇವಿಸು** – ಸೇವೆಗೈ; ತಿನ್ನು **ಸೆಱಿ3ಿವಿಡಿ** – ಆಕರ್ಷಿಸು **ಸೇವೆ** – ಊಳಿಗ; ಶುಶ್ರೂಷೆ **ಸೆಱಿವೆಾಯ್** – ಬಂಧಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ **ಸೇವೆಗಾಯ್** – ಸೇವೆಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಿ **ಸೆಱಿಸಿಕ್ಕು** – ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು **ಸೇವ್ಯ** – ಸೇವಾಯೋಗ್ಯವಾದ; ತಿನ್ನಲು **ಸೇ(೦)ದು** – ನೀರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತು; ಕುಡಿ (ಅನುಭವಿಸಲು) ಯೋಗ್ಯವಾದ– **ಸೇಕ** – ಬಿಸಿ; ಚಿಮುಕಿಸುವುದು **ಸೇವ್ಯತೆ** – ಸೇವೆ **ಸೇಕಂಗೊಳ್** – ಬಿಸಿಯಾಗು **ಸೇವ್ಯತ್ವ** – ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ **ಸೇಗು** – ಕೆಚ್ಚು, ಚೇಗು **ಸೇಸೆ** – ಶೇಷಾಕೃತೆ **ಸೇಚನ(ನೆ)** – ಸೇಕ **ಸೇಸೆಗೊಡು** – ಅಕ್ಸತೆ ಹಾಕು **ಸೇಸೆಗೊಳ್** – ಹಾಕಿದ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು **ಸೇಡು** – ಮುದುಡುವಿಕೆ; ಸೆಡೆತು ಹೋಗುವುದು **ಸೇಡು(೦)ಗೊಳ್** – ಸೆಡೆತುಹೋಗು **ಸೇಸೆಯಿಕ್ಕು** – ಸೇಸೆಗೊಡು **ಸೇಡುವಡು** – ಸೇಡು(ಂ)ಗೊಳ್ **ಸೇೞ್ಪಡು** – ಸೆಡೆದುಕೊ **ಸೇತ** – (ಶ್ವೇತ) ಬಿಳಿಮ **ಸೈಂಧವ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಪ್ಪು **ಸೇತಮಾಲೆ** – ಬಿಳಿಯ (ಮುತ್ತಿನ) ಹಾರ **ಸೈಂಹಿಕೇಯ** – ಸಿಂಹಿಕೆಯ ಮಗ, ರಾಹು **ಸೇತುಗಟ್ಟ** – ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಿಸು **ಸೈಕತಸ್ಥಳ** – ಮರಳಿನ ಜಾಗ **ಸೇತುಬಂಧ(ನ)** – ಅಣೆಕಟ್ಟು; ಅಡ್ಡಗಟ್ಟೆ **ಸೈಕತೋದ್ದೇಶ** – ಸೈಕತಸ್ಥಳ **ಸ್ಶೆಕಾಗ್ರಮನಸ್ತ** – ಸ+ಏಕಾಗ್ರಮನಸ್ಕ, ಏಕಾಗ್ರವಾದ **ಸೇತುಮಾರ್ಗ** – ಸೇತುವೆಯ ಮೂಲಕದ ದಾರಿ **ಸೇದೆ** – (ಸ್ತೇದ) ಆಯಾಸ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದವನು **ಸೇದೆಗಳೆ** – ದಣಿವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು **ಸೈಗೋಲ** – ಬಿಲ್ವಿದ್ಯಾ ನಿಮಣ **ಸೈತಿಕ್ಕು** – ಕ್ರಮಗೊಳಿಸು, ಸರಿಯಾಗಿಡು **ಸೇದೆಗಿ(ಗೆ)ಡು** – ದಣಿವಿನಿಂದ ಬಳಲು **ಸೇದೆವಡು** – ಸೇದೆಗಿ(ಗೆ)ಡು **ಸೈತಿಡು** – ಸೈತಿಕ್ಕು

ಸೊದೆವೞಿ – ಅಮೃತದ ಮಳೆ **ಸೈತಿರ್** – ನೆಮ್ಮದಿಗೊಳ್ **ಸೊದೆವೆಳಗು** – ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದು ಆದ ಹೊಳಮ **ಸೈತು** – ಸುಮ್ಮನೆ; ಸಮಾಧಾನ **ಸೈದ** – ನಿಷ್ಕಪಟಿ **ಸೊನೆ** – ಹೂಬಿಟ್ಟ ಮಾವಿನ ಮರದಿಂದ **ಸೈದಾರಿ** – ನೇರವಾದ ದಾರಿ ಸೋರುವ ದ್ರವ **ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕಚಕ್ರವರ್ತಿ** – (ಜೈನ) ಷಟ್ಟಂಡಾಗಮವನ್ನು **ಸೊನೆವಿಡು** – ಸೊನೆ ಹೊಮ್ಮು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು **ಸೊನ್ನಅಗೆ** – ಕಲಶ ಕರಗತಮಾಡಿಕೊಂಡವನು **ಸೊನ್ನೆ** – (ಸ್ವರ್ಣ) ಚಿನ್ನ; (ಶೂನ್ಯ) ಏನೂ ಇಲ್ಲದ **ಸೈನ್ಯಜ** – ಒಂದು ಅಪಶಕುನ, ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ **ಸೊನ್ನೆಸಾರ** – ಚಿನ್ನದ ಎಳೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೋಡಿ 'ಉತ್ಪಾತ' **ಸೊಪಾರ** – ಒಂದು ಊರಿನ ಹೆಸರು **ಸೊಪ್ಪಡಗು** – ಶಕ್ತಿಗುಂದು **ಸೈನ್ಯಾಧಿನಾಥ** – ಸೇನಾಧಿಪತಿ **ಸೊಪ್ಪಾಗು** – ಶಕ್ಕಿಗುಂದು; ಕಾಂತಿಗುಂದು **ಸೈಪು** – ಪುಣ್ಯ **ಸೈಪುಗಾಱ** – ಪುಣ್ಯವಂತ **ಸೊಪ್ಪು** – ನಿವಾರಣೆಮಾಡು **ಸೈರಂಧ್ರಿ** – ಅಂತಃಪುರದ ದಾಸಿ; ಸುಗಂಧ **ಸೊಪ್ಪುಗುಟ್ಟು** – ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾಗುವಂತೆ ಅಪ್ಪುಳಿಸು ಸಿದ್ದಪಡಿಸುವವಳು; ಅಜ್ಞಾತವಾಸ **ಸೊಪ್ಪುಗುಟ್ಟಹ** – ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವೇಷ ಚೋದಿಸಲು ಪೊದೆಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುವುದು **ಸೈರಣೆ** – ತಾಳ್ಮೆ **ಸೊಪ್ಪುನಾರಾಗಿ** – ಸೊಪ್ಪೂ ನಾರೂ ಆಗುವಂತೆ **ಸೈರಣೆಗೆಡು** – ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊ **ಸೊಪ್ಪುಸೊಪ್ಪಾಗು** – ಸವೆದುಹೋಗು **ಸೈರಿಭ** – ಕಾಡು ಕೋಣ **ಸೊಪ್ಪುಸೊವಡಾಗು** – ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾಗು **ಸೈವಾಳ** – ಶೈವಾಲ, ಪಾಚಿ **ಸೊಪ್ಪುಳ್** – ಸಪ್ಪುಳ್, ದನಿ, ಶಬ್ದ **ಸೈವೆಱಗು** – ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ **ಸೊಬಗು** – ಚೆಲುವು **ಸೊಬಗುವಡೆ** – ಶೋಭೆಗೊಳ್ಳು **ಸೊಂದಿ** – ಸಿತಗ, ಲಂಪಟ; ತುಂಟ **ಸೊಂದಿಗಿಆ** – ತುಂಟ ಗಿಳಿ **ಸೊಬಗುವೆಱು** – ಸೊಬಗುವಡೆ **ಸೊಂದಿಗೋಗಿಲೆ** – ತುಂಟ ಕೋಗಿಲೆ **ಸೊಬಗೆ** – ಚೆಲುವೆ **ಸೊಂದಿತನ** – ಹಾದರ **ಸೊಯಂಬರ** – (ಸ್ವಯಂವರ) ವಧು ತನ್ನ **ಸೊಂದಿಯವನ್** – ಸೊಂದಿ ಗಂಡನನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸೊಂಪು** – ಸೊಬಗು **ಸೊಯಂಬರಸಾಲೆ** – ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪ **ಸೊಂಪುವೆಱು** – ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಕೂಡು **ಸೊಯಂಬರಸೇಸೆ** – ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ **ಸೊಂಬತನ** – ಸೋಮಾರಿತನ ಮದುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಅಕ್ಷತೆ **ಸೋ(e)ರೆ** – ಸೋರೆ ಕಾಯಿ; ಸೋರೆಬುರುಡೆ **ಸೊಕ್ತಾಹಾರ** – ಮತ್ತು ಬರಿಸುವ ಆಹಾರ **ಸೊಕ್ತುಗಳ್** – ಸೊಕ್ಕು+ಕಳ್, ಕಟು ಮದ್ಯ **ಸೊರೆಗುಂಡಿ** – ಸೋರೆಕಾಯಿ ಆಕಾರದ ಪಾತ್ರೆ **ಸೊಗ** – (ಸುಖ) ಸಂತೋಷ **ಸೊರೆಗಾಯ್** – ಸೋರೆಕಾಯಿ **ಸೊರ್ಕಾ(ಕ್ತಾ)ನೆ** – ಮದಗಜ **ಸೊಗಗಂಬನಿ** – ಆನಂದಬಾಷ್ಟ್ರ **ಸೊಗಯಿಸು** – ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣು **ಸೊರ್ಕಿ(ಕ್ಕಿ)ಸು** – ಮತ್ತುಬರಿಸು; ಗರ್ವಿಸು **ಸೊಗಸಿಕೆ** – ಚೆಲುವು **ಸೊರ್ಕು(ಕ್ತು)** – ಅಮಲೇರು; ಅಮಲು; **ಸೊಡಬಲ** – ಸುಡುಗಾಡು, ಶ್ಮಶಾನ ಗರ್ವಪಡು; ಗರ್ವ **ಸೊಡರ್** – ದೀಪ **ಸೊಲ್ಲಡು** – ಹೇಳು, ನುಡಿ, ಮಾತಾಡು **ಸೊಡರಿಡು** – ದೀಪ ಹಚ್ಚು **ಸೊಲ್ಲಸು** – ಸೊಲ್ಲಿಡು **ಸೊಡರೆತ್ತು** – ಆರತಿಯೆತ್ತು **ಸೊಲ್ವನಂ** – ಹೇಳುವಂತೆ **ಸೊಡರ್ಗುಡಿ** – ದೀಪದ ಉರಿಯುವ ಕುಡಿ **ಸೊವಡು** – ಸೊಗಡು, ಕಂಪು **ಸೊಡರ್ವಕ್ಕು** – ದೀಪದ ಕಾಡಿಗೆ **ಸೊಸೆ (ಸ್ಸುಷಾ)** – ಮಗನ ಹೆಂಡತಿ **ಸೊಡರ್ವಕ್ಕನಿಡು** – ದೃಷ್ಟಿಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ದೀಪದ **ಸೋ** – ಓಡಿಸು **ಸೋಂಕಿಲ್** – ಮಡಿಲು, ಸೋಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯಿಡು **ಸೊಡರ್ವಾವು** – ದೀಪ ಹೊತ್ತಂತೆ **ಸೋಂಕು** – ಮುಟ್ಟು; ಸ್ಪರ್ಶ; ಮೆಟ್ಟಿಕೊ ಶಿರೋರತ್ನವಿರುವ ಹಾವು **ಸೋಂದು** – ಓಡಿಸು **ಸೊಣೆ** – ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆ **ಸೋಂಬ** – ಸೋಮಾರಿ **ಸೋಂಬತನ** – ಸೋಮಾರಿತನ **ಸೊದೆಗಡಲು** – ಹಾಲ್ಗಡಲು. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ **ಸೊದೆವನೆ** – ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದು ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಮನೆ **ಸೋಂಬು** – ಸೋಂಬತನ

ಸೋಗಿಲು – ಮಡಿಲು **ಸೋವತ** – ಆಹಾರ; ಬಲಿ **ಸೋಗೆ** – ಮಡಿಲು; ಗಂಡು ನವಿಲು **ಸೋವತಂ ಮಾಡು** – ಬಲಿಗೊಡು **ಸೋಗೆನವಿಲ್** – ಗಂಡು ನವಿಲು **ಸೋವತಮಾಗು** – ಬಲಿಯಾಗು **ಸೋಗೆನಿಱೆ** – ಸೀರೆಯ ನೀಳವಾದ ಸೆರಗು **ಸೋವದಿಕೆ** – ಬಲಿ **ಸೋಗೆವಿಚು೯** – (ನವಿಲು) ಸೋಗೆಯನ್ನು ಹರಡು **ಸೋವಳ** – ಅಟ್ಟುವಿಕೆ **ಸೋಗಿವೆಣ್** – ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲು **ಸೋವು** – ಅಟ್ಟು **ಸೌಂದರ** – ಚೆಲುವ **ಸೋಡಂಬಾಡಂ** – ದೊಡ್ಡದು; ಅತಿಶಯವಾಗಿ **ಸೌಂದರಿ** – ಚೆಲುವೆ **ಸೋಡಂಬಾಡನೆ** – ರಭಸವಾಗಿ **ಸೋದನ ದೀವಿಗೆ** – (ಶೋಧನ ದೀಪಿಕಾ) **ಸೌಂದರ್ಯ** – ಚೆಲುವು ಹುಡುಕಲು ಬಳಸುವ ದೀಪ-**ಸೌಂದರ್ಯತನುತ್ತ** – ಚೆಲುವಾದ ದೇಹವನ್ನು **ಸೋದರತಂಗೆ** – ಸ್ವಂತ ತಂಗಿ ಹೊಂದಿರುವುದು **ಸೌಂದರ್ಯಯೋನಿ** – ಚೆಲುವಿನ ಹುಟ್ಟು ತಾಣ **ಸೋದರತಮ್ಮ** – ಸ್ವಂತ ತಮ್ಮ **ಸೋದರಮಯ್ದುನ** – ಸೋದರ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾದ **ಸೌಂದರ್ಯವೃತ್ತಿ** – ಚೆಲುವಿನ ಗುಣ **ಸೌಕುಮಾರ್ಯಂಬೆಱು** – ಕೋಮಲತೆಯನ್ನು ಮೈದುನ **ಸೋದರಮಾವ** – ತಾಯಿಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನು ಹೊಂದು **ಸೋದರಳಯ** – ಗಂಡಸಿನ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಮಗ; **ಸೌಖ್ಯ** – ಸುಖ **ಸೌಗಂಧಿಕ** – ಸುವಾಸನಾಭರಿತವಾದುದು ಹೆಂಗಸಿನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಮಗ **ಸೋದರಿಕೆ** – ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ನಂಟು **ಸೌಗಂಧ್ಯ** – ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವಿಕೆ **ಸೋದರ್ಯ** – ಒಡಹುಟ್ಟಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಸೌಜನ್ಯಕಂದಾಂಕುರ** – ಸಜ್ಪನಿಕೆಯ ಸಾಕಾರ **ಸೋದಿಗೆ** – ಒಂದು ತಿಂಡಿ **ಸೌದರ್ಯ** – ಸೋದರಭಾವ **ಸೌದಾಮಿನಿ** – ಮಿಂಚು **ಸೋದಿಸು** – (ಶೋಧಿಸು) ಹುಡುಕು; ಪರೀಕ್ಸಿಸು; ದ್ರವದ ಕಸವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು **ಸೌಧಗೃಹ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆ **ಸೋದು** – ಸೋ, ಓಡಿಸು **ಸೌಧರ್ಮ(ಕಲ್ಪ) –** (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ **ಸೋನೆ** – ಮಳೆ ಒಂದು **ಸೋಪಾನ** – ಮೆಟ್ಟಿಲು **ಸೌಧರ್ಮಿಕೆ** – ಸಜ್ಪನಿಕೆ **ಸೋಪಾಲಂಭ** – ನಿಂದೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ **ಸೌಧರ್ಮೆಂದ್ರ** – (ಜೈನ) ಹದಿನಾರು ಮಂದಿ **ಸೋಮ** – ಚಂದ್ರ ಇಂದ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ; ಸೌಧರ್ಮ(ಕಲ್ಪ)ದ **ಸೋಮಮಣಿ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಸೋಮವಂಶ** – ಚಂದ್ರವಂಶ **ಸೌನಂದಕ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹದಿನಾಲ್ಕು ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಒಂದು ಖಡ್ಡ **ಸೋಮವೀಥಿ** – ದಕ್ಸಿಣೋತ್ಕರ ಬೀದಿ **ಸೋಮಾಂಕ** – ಚಂದ್ರನ ಗುರುತಿನವನು, ಶಿವ **ಸೌಪರ್ಣ** – ಗರುಡ **ಸೋಮಾನ್ವಯ** – ಚಂದ್ರವಂಶ **ಸೌಪರ್ಣವಾಹ** – ವಿಷ್ಪು **ಸೋಮಾಶ್ಯ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಅ(೪)** – ಅದೃಷ್ಟವಂತ **ಸೋರ್** – ಜಿನುಗು; ಸುರಿದು ಹೋಗು **ಸೌಭ್ರಾತ್ರ** – ಸೋದರತ್ನ **ಸೋರ್ಜ** – ಸೋರಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡು **ಸೌಮನಸ(ವನ)** – (ಜೈನ) ಸುಮೇರು ಪರ್ವತದ **ಸೋರ್ಮುಡಿ** – ಸಡಿಲವಾದ ತಲೆಗೂದಲು ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ವನ **ಸೌಮಿತ್ರಿ** – ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಗ, ಲಕ್ಸ್ಮಣ **ಸೋರ್ಮೊಲೆ** – ಜೋತುಬಿದ್ದ ಮೊಲೆ **ಸೋಲ್** – ಪರಾಜಯ; ಮೋಹಗೊಳ್ಳು **ಸೌಮ್ಯ** – ಶಾಂತಸ್ವಭಾವದವನು **ಸೌರ** – ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ **ಸೋಲ** – ಆಸಕ್ತಿ, ಮೋಹ; ಸೋಲುವಿಕೆ; ಸೋತಾಗ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪಣ **ಸೌರಭ** – ಸುವಾಸನೆ **ಸೋಲಂಬಡೆ** – ಮೋಹಗೊಳಿಸು **ಸೌರಭಂಗೆಡು** – ಸುವಾಸನೆ ನಾಶಗೊಳ್ಳು **ಸೋಲಕಾರ್ತಿ** – ಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವಳು **ಸೌರಭಕುಸುಮ** – ಸುಗಂಧಕುಸುಮ **ಸೌರಭೇಯ** – ಎತ್ತು **ಸೋಲಸು** – ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸು; ಮೋಹಗೊಳಿಸು **ಸೋಲ್ತಯಿಸು** – ಪರಾಜಯಗೊಳಿಸು **ಸೌರಭ್ಯ** – ಸುವಾಸನೆ **ಸೋಲ್ಯುಡಿ** – ಸೋರ್ಮುಡಿ **ಸೌವಸ್ತಿಕ** – ಮಂಗಳಕರ **ಸೋಲ್ವಾಯಿನ** – ಪ್ರೀತಿಯ ಬಾಗಿನ ಸೌವಿದ(ಲ್ಲ) – ಅಂತಃಪುರದ ಸೇವಕ **ಸೋವಡಿ** – ಮುಗ್ಗ **ಸೌಶೀಲ್ಯ** – ಸನ್ನಡತೆ

ಸೌಷ್ಠವ – ಸೊಗಸು; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ಸ್ತೂಪಿತ** – ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ **ಸೌಸವ** – ಪರಿಮಳ **ಸ್ತೇನ** – ಕಳ್ಳ **ಸೌಸ್ಥಿತ್ಯ** – ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಿಕೆ **ಸ್ತೇನಪ್ರಯೋಗ** – (ಜೈನ) ಅಸ್ತೇಯವ್ರತದ **ಸೌಹಾರ್ದ** – ಸೌಜನ್ಯ ಅತಿಚಾರ, ಕಳವಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸುವುದು **ಸೌಳು** – ಉಪ್ಪುಪ್ಪಾದ **ಸ್ತೇಯ** – ಕಳ್ಳತನ **ಸೌಕುವಣ್ಣು** – ಕ್ಷಾರಯುಕ್ತ ಭೂಮಿ **ಸ್ತೇಯಾನಂದ** – (ಜೈನ) ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ರೌದ್ರಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಕಳ್ಳತನ **ಸ್ತಂದ** – ವಿಭಾಗ **ಸ್ಯಂದೀ** – ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾಡುವ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ **ಸ್ತಂಧ** – ಹೆಗಲು; ಮರದ ಕಾಂಡ ಆನಂದ, ನೋಡಿ 'ರೌದ್ರ(ಧ್ಯಾನ)' **ಸ್ಂಧಸಂಧಿ** – ಹೆಗಲು **ಸ್ತೋಕ** – ಅಲ್ಪ ಕಾಲ ಉಳಿಯುವ(ಂಥದು); **ಸ್ಕಂಧಾವಾರ** – ಸೈನ್ಯತುಕಡಿ; ಸೇನೆಯ ಪಾಳೆಯ; (ಜೈನ) ಕಾಲ ಅಳೆಯುವ ಪರಿಮಾಣ, ರಾಜಧಾನಿ ಏಳು ಉಚ್ಛ್ವಾಸಗಳ ಅವಧಿ **ಸ್ತಂಧೋಪನಯ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಧಿಕಾರ್ಯ; **ಸ್ತೋಭ** – ತಡೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಶರಣಾಗುವುದು **ಸ್ತೋಭಂಗೊಳ್** – ಮೈಮರೆ **ಸ್ಥಲನ** – ಮುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆ **ಸ್ತೋಭನಾಕ್ಷರ** – ಎದುರಿಗಿರುವುದನ್ನು **ಸ್ಟಲತಗತಿ** – ತತ್ತರಿಸುವ ನಡಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವ ಮಂತ್ರ **ಸ್ತೋಮ** – ಸಮೂಹ **ಸ್ಥಲತಚಲನ** – ಸ್ಥಲಿತಗತಿ **ಸ್ತಂಬ** – ಮಂಜ ಸ್ತ್ಯಾನಗೃದ್ಧಿ – (ಜೈನ) ದರ್ಶನಾವರಣಿಯಕರ್ಮದ **ಸ್ತಂಬಕರಿ** – ಬತ್ತ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ **ಸ್ತಂಬೇರಮ** – ಆನೆ **ಸ್ತೀತ್ವ** – ಹೆಣ್ತನ **ಸ್ತಂಭ** – ಕಂಭ; ಆಧಾರ; ನಿರೋಧ **ಸ್ತೀಪ್ರತಿಬದ್ದ –** ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು **ಸ್ತ್ರೀರತ್ನ** – ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀ **ಸ್ತಂಭಕ** – ನಿಶ್ಚಲ ಭಾವ; ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವ **ಸ್ತ್ರೀರೂಪ** – ಹೆಣ್ಣಿನ ಚೆಲುವು **ಸ್ತಂಭನಾಕ್ಷರ** – ಶತ್ರುವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವ ಮಂತ್ರಾಕ್ಟರ **ಸ್ತೀವೇದ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೋಕಷಾಯ, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮೋಹವುಂಟುಮಾಡುವ **ಸ್ತಂಭಸು** – ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸು; ತಡೆಹಿಡಿ ಸ್ತನ – ಮೊಲೆ ಕರ್ಮ **ಸ್ತೀಸವನ** – ಹೆಣ್ಣಿನ ಮುಟ್ಟಿನ ನಂತರದ ಸ್ನಾನ **ಸ್ತನಂಧಯ** – ಮೊಲೆಕುಡಿಯುವ ಶಿಶು, ಮಗು ಸ್ತನಭರ – ಮೊಲೆಗಳ ಭಾರ **ಸ್ತೈಣ** – ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿಮೋಹ ಸ್ತನಾಂತರ – ಮೊಲೆಗಳ ನಡುವಿನ ಭಾಗ; **ಸ್ತೈಣಸುಬ** – ಹೆಣ್ಣಿನ ಸುಖ **ಸ್ಥಗಿತ** – ಮುಚ್ಚಿದ; ಆವರಿಸಿದ ಹೃದಯ **ಸ್ತನಯಿತ್ನು** – ಮೋಡ **ಸ್ಥಪತಿ** – ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ; ಬಡಗಿ; (ಜೈನ) **ಸ್ತನಿತ** – ಗುಡುಗು; (ಜೈನ) ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಭವನಾಮರರಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸ್ತನಿತಾಮರ** – (ಜೈನ) ಹತ್ತು ಬಗೆಯ **ಸ್ಥಪತಿರತ್ನ** – (ಜೈನ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಜೀವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಭವನಾಮರರಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸ್ತನ್ಯ** – ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಒಂದು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ **ಸ್ಥಮಟತ** – ಏರುತಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ **ಸ್ತಬ(ವ)ಕ** – ಗೊಂಚಲು; ಸಮೂಹ **ಸ್ಥಲ(ಳ)ಕಮಲ(ಳ)** – ನೆಲದಾವರೆ **ಸ್ತಬ್ದ** – ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದ **ಸ್ತವಂಗೆಯ್** – ಸ್ತುತಿಮಾಡು **ಸ್ಥಅೀಕ** – ನೆಲಗಟ್ಟು **ಸ್ತವನೀಯ** – ಶ್ಲಾಘೃವಾದ **ಸ್ಥವಿರ** – ಮುದುಕ ಸ್ಥಳನಳನಿ – ಸ್ಥಲ(ಳ)ಕಮಲ(ಳ) **ಸ್ತಿಮಿತಗಾತ್ರೆ** – ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತಳಾದವಳು **ಸ್ಥಳಯಾತ್ರೆ** – ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭೂಮಿಯ **ಸ್ತಿಮಿತತಾರಕ** – ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಮೇಲಣ ಪ್ರಯಾಣ ನಟ್ಟವನು **ಸ್ತಿಮಿತದೃಷ್ಟಿ** – ಸ್ತಿಮಿತತಾರಕ **ಸ್ಥಳಾಂಬುರುಹ** – ಸ್ಥಲ(ಳ)ಕಮಲ(ಳ) **ಸ್ತಿಮಿತಾಕ್ಷ** – ಸ್ತಿಮಿತತಾರಕ **ಸ್ಥಳೇಂದೀವರ** – ಸ್ಥಲ(ಳ)ಕಮಲ(ಳ) **ಸ್ಥಳಪರ್ಯಯ** – ಜಾಗದ ಬದಲಾವಣೆ **ಸ್ತುತಿಸು** – ಹೊಗಳು; ಸ್ಕ್ರೋತ್ರಮಾಡು **ಸ್ಥಳಾಂಥರ** – ಬೇರೆಯ ಜಾಗ ಸ್ತುತ್ಯ – ಹೊಗಳಿಕೆಗರ್ಹವಾದ

ಸ್ಥಾಣು – ಸ್ಥಿರವಾದ; ಗೂಟ; ಮರದ ಕಾಂಡ; ಶಿವ **ಸ್ಪ(ಸ್ಪಾ)ಟಕಾದ್ರಿ** – ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತ ಸ್ಥಾಣುನಿವಸನ – ಶಿವನ ನಿವಾಸ; ಮರದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ **ಸ್ಪಟಕಾಬ್ಜ** – ಬೆಳ್ಗಾವರೆ **ಸ್ಪಟಕಾಶ್ಮ –** ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲು; ಸ್ಪಟಿಕ ಶಿಲೆ ಆಶ್ರಯವಾದುದು **ಸ್ಥಾಣೂತ್ತರ** – ಗೂಟ ಅಥವಾ ಒಣಕೊರಡುಗಳ **ಸ್ಪಾಟಕಗ್ರಾವ** – ಸ್ಫಟಿಕಾಶ್ಮ ಸ್ವಾರ – ಅಗಲವಾದ; ಅತಿಶಯವಾದ **ಸ್ಥಾನದೀಪಿಕೆ** – ತಾಣದೀವಿಗೆ, ಒಂದೆಡೆ ನಟ್ಟರುವ **ಸ್ಪಾಲನ** – ನಡುಕ; ಸೋಕುವಿಕೆ **ಸ್ಪೀತ** – ವಿಶಾಲವಾದ **ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟತೆ** – ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು **ಸ್ಪುಟಹರ್ಷ** – ಹೆಚ್ಚು ಹರ್ಷವುಳ್ಳವನು **ಸ್ಥಾನಲಾಭ** – ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು; ಸ್ಪುಟತ – ಬಿರಿದ, ಸೀಳಕಬಿಟ್ಟ (ಜೈನ) ದೀಕ್ಷಾನ್ವಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪುರದನಲ – ಚಾಚುವ ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳ ಬೆಂಕಿ **ಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್** – ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡು **ಸ್ಪುರಿತ** – ನಡುಗುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ **ಸ್ಥಾಪಿಸು** – ಇರಿಸು ಸ್ಪುರಿ(ಯ)ಸು – ತಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆ **ಸ್ಥಾಯ** - ನಿಲ್ಲುವುದು; ಆಶಿಸುವವನು **ಸ್ಟುಅಂಗ** – ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ ಸ್ಥಾಯಭಾವ(ಕ) – ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ **ಸ್ಯಯ** – ನಗೆ; ವಿಸ್ಯಯ; ಅಹಂಕಾರ **ಸ್ಥಾಸಕ** – ಸುಗಂಧಲೇಪನ **ಸ್ಯಯರಹಿತ** – ನಿಗರ್ವಿ **ಸ್ಥಿತಿಸಾರ** – ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದವನು; **ಸ್ಥರ** – ನೆನಪು; ಮನ್ಮಥ **ಸ್ಥರಘುಸ್ಥರ** – ಕಾಮಮರ್ದನ, ಶಿವ ದೃಢಚಿತ್ನ **ಸ್ಥಿರ** – (ಜೈನ) ನಾಮಕರ್ಮಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, **ಸ್ಮರಚಾಪ** – ಕಬ್ಬು ಇದರಿಂದ ರಸಾಧಿಧಾತುಗಳು ಶರೀರದಲ್ಲಿ **ಸ್ಥರತತ್ವ** – ಕಾಮತತ್ವ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ **ಸ್ಮರಬಾಣ** – ಕಾಮಬಾಣ **ಸ್ಥಿರಂ** – ದೃಢವಾಗಿ **ಸ್ಯರಮಂತ್ರ** – ರತಿಹಸ್ಯ **ಸ್ಥಿರತೆ** – ಶಾಶ್ವತತೆ **ಸ್ಮರರಾಗ** – ಪ್ರಣಯಾತುರ **ಸ್ಥಿರತ್ವ** – ಸ್ಥೈರ್ಯ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ **ಸ್ಮರರಿಮ** – ಕಾಮನ ಶತ್ರು, ಶಿವ ಸ್ಥರಹರ – – ಕಾಮನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಶಿವ; **ಸ್ಥಿರಬೋಧ** – ಕೇವಲಜ್ಞಾನಿ **ಸ್ಥಿರೆ** – ದೃಢಚಿತ್ತೆ; ಭೂಮಿ **ಸ್ಥೂರಿ** – ಭಾರ ಹೊರುವ ಕುದುರೆ **ಸ್ಯರಾಮರ್ಶಿತೆ** – ಪ್ರಣಯಕುಪಿತೆ **ಸ್ಸಪನ** – ಅಭಿಷೇಕ **ಸ್ಮರಿಯಿಸು** – ನೆನೆಪಿಸಿಕೊ; ಧ್ಯಾನಿಸು **ಸ್ಮರೋನ್ಮಾದ** – ಪ್ರಣಯೋದ್ರೇಕ **ಸ್ಸಾನೀಯ** – ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು **ಸ್ಯಾಪಕ** – ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವವನು **ಸ್ಥಿತ** – ಅರಳಿದ; ನಗುವ; ಮಂದಹಾಸ **ಸ್ಮೃತಿ** – ನೀತಿಸಂಹಿತೆ **ಸ್ಕಿಗ್ದ** – ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ನಯವಾದದ್ದು; **ಸ್ಮೇರ** – ಮುಗುಳ್ನಗೆ; ನಗುವ **ಸ್ಸಿಗ್ದಾಲೋಕ** – ಆಕರ್ಷಕ ನೋಟ **ಸ್ಮೇರಮುಖ** – ನಗುಮುಖ **ಸ್ನುಹಿ** – ಕಳ್ಳಿ ಗಿಡ **ಸ್ಯಂದ** – ಜಿನುಗುವ **ಸ್ಸೇಹ** – ಗೆಳೆತನ; ಜಿಡ್ಡು **रु_र्वित –** ठक् **ಸ್ಪಂದ** – ಅದುರುವಿಕೆ **ಸ್ಯಮಂತಪಂಚಕ** – ಪರಶುರಾಮನಿರ್ಮಿತವೆಂದು **ಸ್ಪರ್ಶನಾನುಮಿತ** – ಮುಟ್ಟಿ ತಳಿಯಬಹುದಾದ ನಂಬಲಾದ ಐದು ಮಡುಗಳು **ಸ್ಯಾದ್ವಾದ** - (ಜೈನ) ಸ್ಯಾತ್+ವಾದ, ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ **ಸ್ಪರ್ಶನೀಯ** – ಮುಟ್ಟಲು ಹಿತಕರವಾದ **ಸ್ಪರ್ಶಪ್ರವೀಚಾರ** – (ಜೈನ) ಸ್ಪರ್ಶದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯುವ ಕ್ರಮ ರತಿಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸ್ಯಾಮಾಕ – ಸಾವೆ ಎಂಬ ಧಾನ್ಯ **ಸ್ಪರ್ಶಾನುಮೇಯ** – ಸ್ಪರ್ಶನಾನುಮಿತ ಸ್ರಂಸಿ – ಕಳಚುವ, ಉದುರುವ **ಸ್ಪರ್ಶಾಷ್ಟಕ** – (ಜೈನ) ಎಂಟು ಬಗೆ ಸ್ರಕ್ – ಹೂವಿನ ಹಾರ ಸ್ಪರ್ಶನಾಮಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿ **ಸ್ರಜ** – ಸ್ರಕ್ **ಸ್ಪೃಶ್ಯ** – ಮುಟ್ಟಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ **ಸ್ರವಂತಿ** – ನದಿ **ಸ್ಪ್ರಹಣೀಯ** – ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ರುಕ್ – ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಮರದ ಸೌಟು **ಸ್ಪಟೆ** – ಹೆಡೆ **ಸ್ರುವ** – ಸ್ರುಕ್ **ಸ್ಟಟಾಧರ** – ಹೆಡೆಯುಳ್ಳದ್ದು, ಹಾವು **ಸ್ರೋತ** – ಪ್ರವಾಹ; ನದಿ; ಧಾರೆ **ಸ್ಥಟಾರತ್ನ** – ಹೆಡೆಮಣಿ **ಸ್ರೋತಃಪತಿ** – ಸಮುದ್ರ

ಸ್ವಾಂಗಸ್ಪೃಷ್ಟಸಹಿತಂ – ತನ್ನ ಕೈಯಾರೆ **ಸ್ರೋತಸ್ವಿನಿ** – ನದಿ **ಸ್ವಕೀಯ** – ತನ್ನ, ಸ್ವಂತದ **ಸ್ವಾಂತ** – ಮನಸ್ಸು **ಸ್ವಕೀಯಾನ್ವಯ** – ತನ್ನ ವಂಶ **ಸ್ವಾಂತಭೂ** – ಮನ್ಮಥ **ಸ್ವಗತ** – ಸ್ವಂತ; ಅಂತರ್ಗತವಾದ ಸ್ವಾಗತವಚನ – ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುಶಲ ವಚನ **ಸ್ವಗುರುಸ್ಥಾನಸಂಕ್ರಾಂತಿ –** (ಜೈನ) ಒಂದು ಸ್ವಾದನೀಯ – ರುಚಿಕರವಾದ (ತಿನಿಸು) ಸ್ವಾದು – ರುಚಿಯಾದ ಆಹಾರ) ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ, ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು **ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ** – (ಜೈನ) ಶ್ರಾವಕನ ಷಟ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ, **ಸ್ವಗೃಹತ್ಯಾಗ** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ, ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ 'ಷಟ್ಕರ್ಮ' **ಸ್ವಾಪತೇಯಪತಿ** – ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯ, ಕುಬೇರ ತೊರೆಯುವುದು **ಸ್ವಚ್ಛ** – ಬಿಳಿಯ; ನಿರ್ಮಲವಾದ **ಸ್ವಾಭಾವಿಕ** – (ಜೈನ) ತೀರ್ಥಂಕರನಿಗೆ ಒದಗುವ **ಸ್ವಚ್ಛಂದ** – ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕು ಅತಿಶಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಸ್ವಚ್ಛಂದಗಾಮಿ** – ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ತಿರುಗುವವನು **ಸ್ವಾಮಿವಿರೋಧ** – ಒಡೆಯನಿಗೆ ಮಾಡುವ ದ್ರೋಹ **ಸ್ವಾಮ್ಯವಿಕ್ರಾಂತ** – ಧಣಿಯ ಸೊತ್ತನ್ನು **ಸ್ವಚ್ಛಂದಮಿೞ್ತು** – ಇಚ್ಛಾಮರಣ, ಬೇಕೆಂದಾಗ ಸಾಯುವುದು ಆಕ್ಟ್ರಿಸುವವನು ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ದಿ – ತನ್ನ ಇಷ್ಟಪೂರೈಕೆ **ಸ್ವದಾರಸಂತೋಷ** – ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂತೋಷ; ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ **ಸ್ವಾಹಾಂಗನಾನಾಥ** – ಅಗ್ನಿ ಪಡೆಯುವ ಸಂತೋಷ **ಸ್ವಾಹಾಕಾರ** – ಯಜ್ಞದ ವೇಳೆ ಮಾಡುವ 'ಸ್ವಾಹಾ' **ಸ್ವಪಕ್ಷ** – ತನ್ನ ಗುಂಪು ಎಂಬ ಪದೋಚ್ಚಾರ **ಸ್ವಪ್ನ** – ನಿದ್ದೆ; ಕನಸು **ಸ್ವಾಹಾಪತಿ –** ಅಗ್ನಿ ಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನ – ಕನಸು ಕಾಣುವಿಕೆ **ಸ್ಪಿನ್ನತೆ** – ಬೆವರುವಿಕೆ **ಸ್ವಭಾವ** – ಹುಟ್ಟುಗುಣ **ಸ್ಷಿನ್ಸಾಂಗ** – ಬೆವರುವ ದೇಹ **ಸ್ವಭಾವವೈರಾಗ್ಯ** – ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಬಂದ ವೈರಾಗ್ಯ **ಸ್ವೀಕರಿಸು** – ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊ; ಒಪ್ಪಿಕೊ; ಪಡೆ **ಸ್ವಯಂಕೃತ** – ತಾನೇಮಾಡಿದ **ಸ್ವೇಚ್ಚಾಮೃತ್ಯು** – ಬಯಸಿದಾಗ ಸಾಯುವುದು **ಸ್ಷೇದಜಲ** – ಬೆವರು **ಸ್ವಯಂಪ್ರಭು** – ತನಗೆ ತಾನೇ ಒಡೆಯನಾದವನು **ಸ್ವಯಂಬುದ್ದ** – ತನಗೆ ತಾನೇ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು **ಸ್ವೇದಜಂದು** – ಬೆವರ ಹನಿ **ಸ್ವಯಂಭೂರಮಣ** – (ಜೈನ) ಮಧ್ಯಲೋಕದ **ಸ್ಪೈರ** – ಸ್ಪೇಚ್ಛೆ ಒಂದು ಸಾಗರ **ಸ್ವೈರಚ(ಚಾ)ರ –** ಮಂದವಾಗಿ ಚಲಿಸುವವನು **ಸ್ವರವೇದವಿದ್ಯೆ** – ಶಬ್ದವೇದಿ, ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಗುರಿಗೆ **ಸ್ಪೈರಮಾರ್ಗ** – ತನ್ನದೇ ಆಯ್ಕೆಯ ದಾರಿ ಹೊಡೆಯುವ ಬಾಣವಿದ್ಯೆ **ಸ್ಪೈರಾಲಾಪ** – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ **ಸ್ವರಾಜ್ಯ(ಕ್ರಿಯೆ)** – (ಜೈನ) ಒಂದು ಮಾತಾಡುವುದು ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ; ಜಿನನಾಗುವವನಿಗೆ **ಸ್ಟೈರಿಣಿ** – ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಮಾಡುವ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ **ಸ್ವೋದರಪೂರಣ** – ಸ್ವ+ಉದರಪೂರಣ, ಹೊಟ್ಟೆ **ಸ್ವರ್ಗ** – (ಜೈನ) ಸೌಧರ್ಮ, ಈಶಾನ, ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸನತ್ಕುಮಾರ, ಮಾಹೇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರ, ಲಾಂತವ, ಕಾಪಿಷ್ಣ, ಶುಕ್ರ, ಮಹಾಶುಕ್ರ, ಶತಾರ, ಸಹಸ್ರಾರ, ಅನತ, ಪ್ರಾಣತ, ಆರಣ, ಅಚ್ಯುತ ಎಂಬ **ಹಂಗ** – ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ ಹದಿನಾರು ಸ್ವರ್ಗಗಳು **ಹಂತಿದಪ್ಪು** – ಸಾಲು ತಪ್ಪು ಸ್ವರು – ವಜ್ರಾಯುಧ; ಸಿಡಿಲು **ಹಂತುಕಾಮ** – ಕೊಲ್ಲಬಯಸುವವನು **ಸ್ವರ್ಣದಿ** – ಸ್ವರ್+ನದಿ, ದೇವಗಂಗೆ **ಹಂಸ** -ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ, ಮರಾಲ; ಸೂರ್ಯ; **ಸ್ವರ್ಣಪಾಷಾಣ** – ಚಿನ್ನದ ಅದಿರು ಬೃಹಸ್ಪತಿ **ಸ್ವರ್ಧನಿ** – ಸ್ವರ್ಣದಿ ಹಂಸಕುಳ - ಹಂಸಗಳ ಗುಂಪು **ಸ್ವರ್ಧೌರೇಯ** – ಇಂದ್ರ, ಸ್ವರ್ಗದ ನಾಯಕ **ಹಂಸಗ್ರೀವ** – ಹಂಸದ ಕೊರಳು **ಸ್ವಸ್ತಿಕ** – ಒಂದು ಮಂಗಳಕರ ಚಿಹ್ನೆ ಹಂಸಚ್ಛದ – ಹಂಸದ ತುಪ್ಪುಳು **ಸ್ವಸ್ಥಾನ** – (ಜೈನ) ಜೀವಿಯ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ **ಹಂಸತೂಲತಕ್ಷ** – ಹಂಸದ ತುಪ್ಪುಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ

ಹಂಸಪದ – ಹಂಸದ ಪಾದ; ಹಂಸದ ಹೆಜ್ಜೆ **ಹಯಪರ್ಯಾಣ** – ಕುದುರೆಯ ಜೀನು ಹಯವಲ್ಲನ – ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಡಿಗೆ **ಹಂಸಮಿಥುನ** – ಹಂಸಗಳ ಜೋಡಿ (ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು) **ಹಯವೈಹಾಳ** – ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ **ಹಂಸರುತಿ** – ಹಂಸಗಳ ಕಲರವ **ಹಯವ್ರಾತ** – ಕುದುರೆಗಳ ಗುಂಪು **ಹಂಸಾರ್ಭಕ** – ಹಂಸದ ಮರಿ **ಹಯಶಾಸ್ತ** – ಕುದುರೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ವಿಜ್ಞಾನ **ಹಂಸಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸ **ಹಯಶಿಕ್ಷೆ** – ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವಿಕೆ **ಹಂಸೀಭಾವ** – ಹಂಸದ ರೀತಿ **ಹಯಶೃಂಗಚಾಪ** – ಕುದುರೆಯ ಕೊಂಬಿನಿಂದ **ಹಂಸೆ** – ಹಂಸಿ ಮಾಡಿದ ಬಿಲ್ಲು; ಅಸಂಭವವಾದುದು **ಹಯಹೇಷಿತ** – ಕುದುರೆಯ ಕೆನೆತ **ಹಕ್ತರಕ್ಕೆ** – ಪಕ್ಷರಕ್ಷ್ಮೆ **ಹಟತ್** – ಹೊಳೆಯುವ **ಹಯ್ಯಂಗವೀನ** – ನವನೀತ; ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಗೆದ **ಹಟದ್ರತ್ನ** – ಹಟತ್+ರತ್ನ, ಹೊಳೆಯುವ ಮಣಿ **ಹಟದ್ಗುಜಿ** – ಹೊಳೆಯುವ ಕಾಂತಿ **ಹರಕಅಸು** – ವ್ಯಾಪಿಸು ಹಟನ್ನೀರೇಜ – ಕಾಂತಿಮಯವಾದ ತಾವರೆ **ಹರಗು** – ಕಳೆ ಕೀಳು **ಹರಗುವಾಳ್** – ಕುಂಟೆಯ ಗುಳ **ಹಡಣಿಗಿತ್ತಿ** – ಹಾದರಗಿತ್ತಿ; ಸೂಳೆ ಹಡಹಾಳ - ಸಂಪಾದಿಸುವವನು **ಹರಡು** – ಬೆರಳಿನಿಂದ ಕೆದಕು; ಕಾಲಿನ ಹರಡು **ಹಣಾಹಣೆ** – ಹಣೆಯಿಂದ ಹಣೆಗೆ ಹೊಡೆದು **ಹರಡೆ** – ಪರಡೆ, ಕಂಕಪಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೀರು ಮಾಡುವ ಹೋರಾಟ **ಹರಣಂಗೆಯ್** – ಕೊಲ್ಲು **ಹತ** – ಭಂಗಗೊಂಡ ಹರಣಭರಣ – ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; **ಹತಕ** – ಕೆಟ್ಟವನು **ಹತಕಲ್ಯಷ –** ದೋಷವಿಲ್ಲದ ತುಂಬಿಸುವುದು **ಹತದೇಹ** – ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಶರೀರ **ಹರನೇತ್ರ** – ಶಿವನ (ಮೂರನೆಯ) ಕಣ್ಣು **ಹತಪ್ರತಿಜ್ಞ** – ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿಸಲಾರದವನು **ಹರಪ್ರಿಯ** – ಶಿವನ ಆಪ್ತ, ಕುಬೇರ **ಹತಪ್ರಭ** – ಪೌರುಷಹೀನ; ಕಾಂತಿಹೀನ **ಹರವರಿ** – ಕ್ರೇತ್ರ **ಹತಭುಜದ್ವಯ** – ಏಟು ಬಿದ್ದ ಎರಡೂ ಕೈಗಳು **ಹರವಸ** – (ಪರವಶ) ಮೂರ್ಛೆ **ಹರಸಬ** – ಹರಪ್ರಿಯ **ಹತಮತಿ** – ಬುದ್ದಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು ಹತವಿತತಕೋಳಾಹಳಂ – ಏಟುಗಳಿಂದ ಹರಹಸನ – ಶಿವನ ಅಟ್ಟಹಾಸ **ಹರಹಾಸ** – ಹರಹಸನ ಕೈೋಭೆಗೊಳಿಸಿ(ದವನು) **ಹತಿ** – ಹೊಡೆತ; ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ **ಹರಹಾಸದ್ಯುತಿ** – ಶಿವ ನಗೆಯ ಕಾಂತಿ **ಹರಳಗ** – ಜಾರ **ಹದಿ** – ಹೂಳಿರುವುದನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆ **ಹದಿಟೆ** – (ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ) ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವಿಕೆ **ಹರಳ್ಳು** – ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟುಮಾಡು **ಹನನ** – ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ **ಹರಿ** – ಓಡು, ಪ್ರವಹಿಸು; ಕುದುರೆ; ಸಿಂಹ; ಕೃಷ್ಣ ಹನಿ – ತೊಟ್ಟುತೊಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳು **ಹರಿಗ** – ಅರಿಕೇಸರಿ; ಅರ್ಜುನ **ಹನಿಸು** – ಸುರಿ **ಹರಿಗೞ್ತಲೆ** – ಹಬ್ಬಿರುವ ಕತ್ತಲೆ **ಹನು** – ಕೆನ್ನೆ **ಹರಿಚಂದನ** – ಶ್ರೀಗಂಧ **ಹನ್ಯತೇ** – ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ **ಹರಿಣ** – ಜಿಂಕೆ **ಹರಿಣಕ್ರೀಡನ** – ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ನೆಗೆದಾಡುವ ಒಂದು **ಹಪ್ಪಳಕೆ(ಗೆ)** – ಚಪ್ಪಟೆ **ಹಪ್ಪಳಕೆಮೂಗು** – ಚಪ್ಪಟೆ ಮೂಗು ಹರಿಣಧರ – ಜಿಂಕೆಯ ಗುರುತನ್ನುಳ್ಳವನು, ಚಂದ್ರ **ಹಮ್ಮದ** – ಮೂರ್ಛೆ **ಹರಿಣಧರಹರಿಣ** – ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಜಿಂಕೆ **ಹಮ್ಮದಂಬೋಗು** – ಮೂರ್ಛೆಗೊಳ್ಳು **ಹಮ್ಮಯಿಸು** – ಹಮ್ಮದಂಬೋಗು **ಹರಿಣರಿಮ** – ಜಿಂಕೆಯ ವೈರಿ, ಸಿಂಹ **ಹಮ್ಮಯ್ಲ** – ಹಮ್ಮದಂಬೋಗು **ಹರಿಣಾಂಕ** – ಹರಿಣಧರ **ಹಮ್ಮು** – ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹೊಸೆ **ಹರಿಣಾಂಕಮಂಡಲ** – ಚಂದ್ರಮಂಡಲ **ಹಯ** – ಕುದುರೆ **ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ** – ಜಿಂಕೆಯದರಂತೆ (ಚಂಚಲವಾದ) **ಹಯಖುರ** – ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳು **ಹಯಗ್ರೀವ** – ವಿಷ್ಣು; ಈ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ ಹರಿಣಾಜಿನ – ಜಿಂಕೆಯ ಧರ್ಮ ಹರಿಣಿ – ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆ; ಗಿಳಿಹಸುರು ಬಣ್ಣ **ಹಯದೞ** – ಕುದುರೆಯ ಪಡೆ **ಹಯಪರಿಕರ** – ಕುದುರೆಗೆ ಹಾಕುವ ಲಗಾಮು **ಹರಿಣನೇತ್ರ** – ಹರಿಣಾಕ್ಸ್ತಿ

ಹರಿಶೌರ್ಯ – ಹರಿಶಕ್ತಿ **ಹರಿಣೀಯೂಥ** – ಜಿಂಕೆಗಳ ಗುಂಪು **ಹರಿಣೇಕ್ಷಣೆ** – ಹರಿಣಾಕ್ಷ್ಮಿ **ಹರಿಸತಿ** – ಶಚೀದೇವಿ ಹರಿತ – ಹಸಿರು ಬಣ್ಣ(ದ) **ಹರಿಸುತ** – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಗ, ಮನ್ಮಥ; ಇಂದ್ರನ **ಹರಿತಶಿಲೆ** – ಪಚ್ಚೆಯ ಬಂಡೆ ಮಗ, ಅರ್ಜುನ **ಹರಿತಪರಿವೇಷ** – ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪ್ರಭಾವಲಯ **ಹರಿಸೈನ್ಯ** – ಕುದುರೆಗಳ ಪಡೆ **ಹರಿತಮಣಿ** – ಮರಕತ ಮಣಿ **ಹರಿಹೇಷಾಧ್ವನಿ** – ಕುದುರೆಯ ಕೆನೆತ **ಹರಿತಾಂಕುರ** – ಎಳೆಯ ಗರಿಕೆ **ಹರೆಯಂಬಡೆ** – ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದು **ಹರಿತಾಲ** – ಹಸಿರು ಪಾರಿವಾಳ **ಹರ್ಮ್ಯ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆ **ಹರಿತ್ವದೇಶ** – ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು **ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರ** – ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮಚ್ಚು ಹರಿದಶ್ವ – ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಯವನು, **ಹರ್ಮ್ರೋರ್ದ್ವ** – ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರ ಸೂರ್ಯ ಹರ್ಯಕ್ಷ – ಸಿಂಹ **ಹರಿದಿಕ್** – ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು **ಹರ್ಷ** – ಆನಂದ **ಹರಿದಿಗ್ಟದನ** – ಹರಿದಿಕ್ **ಹರ್ಷಗರ್ಭ** – ಆನಂದ ತುಂಬಿದುದು **ಹರಿದ್ರತ್ನ** – ಹರಿತಮಣಿ **ಹರ್ಷಪ್ರಕರ್ಷ** – ಸಂತಸದ ಆಧಿಕ್ಯ **ಹರಿದ್ರವನ** – ಅರಿಸಿನ ಗಿಡಗಳ ತೋಟ **ಹರ್ಷಾಶ್ರು** – ಆನಂದದ ಕಣ್ಣೀರು **ಹರಿದ್ದಸು** – ಹರಿತಮಣಿ **ಹರ್ಷೋಚಿತ್ತ** – ಆನಂದ ತುಂಬಿದ **ಹರಿದ್ವ್ಯೂಹ** – ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಮನಸ್ಸು(ಳೃವನು) **ಹರಿನೀಲ(ಳ)** – ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿ ಹರ್ಷೋತ್ತರ್ಷಿತ – ಅತಿಶಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ **ಹರಿನೀಲ(ಳ)ಚ್ಚವಿ** – ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿಯ ಕಾಂತಿ ಕೂಡಿದ **ಹರಿನೀಲ(ಳ)ದ್ಯುತಿ** – ಹರಿನೀಲ(ಳ)ಚ್ಛವಿ **ಹಲ(ಳ)** – ನೇಗಿಲು **ಹರಿನೀಲರತ್ನ** – ಹರಿನೀಲ(ಳ) **ಹಲಕು** – ಮರ ಹತ್ತು; ಕೆಳದವಡೆ ಬಲರಾಮನ **ಹರಿನೀಲ(ಳ)ವರ್ಣ** – ಕಡು ನೀಲಿ ಆಯುಧ ಹಲ(ಳ)ಧರ – ಬಲರಾಮ; (ಜೈನ) **ಹರಿನೀಲೋ(ಕೋ)ಪಲ(ಕ)** – ಹರಿನೀಲ(ಳ) ವಾಸುದೇವಸಹೋದರ ಬಲರಾಮ **ಹರಿನೀಲ(ಳ)ಕುಟ್ಟಮ** – ಇಂದ್ರನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟು ಹಲಸಿಗ – ವೈದ್ಯ **ಹರಿನ್ಮಣಿ** – ಪಚ್ಚೆ **ಹಲಾಯುಧ** – ಹಲ(ಳ)ಧರ **ಹರಿನ್ಮುಖ** – ದಿಗಂತ **ಹಲ(ಳ)** – ನೇಗಿಲು **ಹರಿಪದ** – ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದ; ಕುದುರೆಯ **ಹಲ** – ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿದವನು, ರೈತ; ಬಲರಾಮ; ಗೊರಸು; ವಾಯುಮಂಡಲ **ಹರಿಪೀಠ** – ಸಿಂಹಾಸನ (ಜೈನ) ವಾಸುದೇವಸಹೋದರ **ಹರಿಪೌರುಷ** – ಸಿಂಹಪರಾಕ್ರಮ **ಹಅ(೪)ಕ** – ರೈತ, ಒಕ್ಕಲಿಗ **ಹಲುಕು** – ಮರ ಹತ್ತು; ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗ **ಹರಿಬ** – ಕರ್ತವ್ಯ **ಹರಿಬಲ** – ಕುದುರೆಯ ಪಡೆ; ಸಿಂಹಬಲ; (ಜೈನ) **ಹಲ್ಲಕ** – ಕೆಂದಾವರೆ ವಾಸುದೇವನ ಸೈನ್ಯ **ಹಲ್ಲಣ** – ಪಲ್ಲಣ, ಜೀನು ಹಸಿ – ಕ್ಬುಧೆಗೊಳ್ಳು; ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವುದು **ಹರಿಬವೆತ್ತು** – ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡು **ಹಸುಬ** – ಪಸುಂಬ, ಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ **ಹರಿಮುಖ** – ಕುದುರೆಯ ಬಾಯಿ **ಹರಿಮೇಖಲೆ** – ಯಕ್ಷಿಣಿ **ಹಸ್ತ** – ಕೈ; ಸಮೂಹ; ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು **ಹಸ್ತಜ್ಞಟಾ** – ಚಪ್ಪಾಳೆ **ಹರಿಯ ವಲ್ಲನ** – ಕುದುರೆಯ ನಡಿಗೆಯ ಭೇದ **ಹರಿವಂಶ** – ಸೂರ್ಯವಂಶ; ಕೃಷ್ಣನ ವಂಶ; **ಹಸ್ತನ್ಯಸ್ತ** – ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ಹಸ್ತಸ್ವಸ್ತಿಕ – ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಸರ್ಪಸಂಕುಲ **ಹರಿವಧು** – ಶಚೀದೇವಿ **ಹಸ್ತಾಗ್ರ** – ಕೈಬೆರಳು; ಸೊಂಡಿಲು **ಹರಿವರ್ಷ** – (ಜೈನ) ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಏಳು ಹಸ್ತಾಮಳಕ – ಅಂಗೈ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ; ತುಂಬ ಸುಲಭ ಹಸ್ತಾರ್ಕ – ಹಸ್ತಾನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸೂರ್ಯ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಮಧ್ಯಮ ಭೋಗಭೂಮಿ, ನೋಡಿ 'ಜಂಬೂದ್ವೀಪ' **ಹಸ್ತಾವಲಂಬ** – ಕೈ ಆಸರೆ **ಹರಿವಿಷ್ಟರ** – ಸಿಂಹಾಸನ ಹಸ್ತಿ – ಸೊಂಡಿಲಿರುವ, ಆನೆ **ಹರಿವ್ರಜ** – ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹ **ಹಸ್ತಿನಿ** – ಹೆಣ್ಣು ಆನೆ **ಹರಿಶಕ್ತಿ** – ಸಿಂಹಬಲ(ವುಳ್ಳವನು) ಹಸ್ತಿಪಕ – ಮಾವುತ **ಹರಿಶಿಶು** – ಸಿಂಹದ ಮರಿ

ಹಿಂಸೆ – ತೊಂದರೆ **ಹಸ್ತಿಮಶಕಾಂತರ** – ಆನೆ–ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ನಡುವಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ತುಂಬ ಅಂತರ – **ಹಿಟಕವಾಡು** – ಚೇಷೈಮಾಡು **ಹಸ್ತಿಯೂಧ** – ಆನೆಗಳ ಗಿಂಡು **ಹಿಡಿಂಬಾತಕ** – ಹಿಡಿಂಬನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಭೀಮ **ಹಸ್ತಿರದ**– ಆನೆಯ ದಂತ **ಹಿತ** – ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದುದು **ಹಸ್ತಿಶಾಲೆ** – ಆನೆಯ ಲಾಯ **ಹಿತಮಿತ** – ಸಂತಸದಾಯಕವಾಗಿಯೂ **ಹಳಚಿಕೆ** – ಶುಭ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದೆಯೂ ಇರುವ **ಹಳಹಳಕೆ** – ತೇಜಸ್ಸು ಹಿತಕರ - ಸಂತೋಷಕರ **ಹಿತವ** – ಒಳ್ಮೆಯದನ್ನು ಬಯಸುವವನು **ಹೞವಿಗೆ** – ಪೞವಿಗೆ, ಬಾವುಟ ಹೆಚ್ಡೆ – ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಡುವುದು **ಹಿತವಚಃಪ್ರಿಯ** – ಇಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವವನು **ಹಾಟಕ** – ಚಿನ್ನ **ಹಿತಾರ್ಥಂ** – ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ **ಹಾಟಕಪೀಠ** – ಚಿನ್ನದ ಪೀಠ **ಹಾಟಕವೆಟ್ಟು** – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರು **ಹಿಪ್ಪದಿಕೆ** – ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ **ಹಾದಂಡ** – ವಾಗ್ದಂಡ ಹಿಪ್ಪೆ – ರಸಹೀನವಾದುದು **ಹಾದಿಗೆಡು** – ದಾರಿ ತಪ್ಪು **ಹಿಮ** – ಇಬ್ಬನಿ; ಚಳಿ; ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತ; ಹಾನ – ತ್ಯಾಗ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ **ಹಿಮಕರ** – ಚಂದ್ರ; ಕರ್ಪೂರ ಹಾಮಾದಂಡ - (ಜೈನ) ವಾಗ್ದಂಡ; ಹಾ, ಮಾ **ಹಿಮಕರಕಾಂತ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ **ಹಿಮಕರೞ೦ಬ** – ಚಂದ್ರಬಿಂಬ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷ್ಮೆ **ಹಿಮಕರಮಂಡಲ(ಳ)** – ಚಂದ್ರಮಂಡಲ **ಹಾಮಾಧಿಕ್ತಾರದಂಡ** – ಹಾಮಾದಂಡ **ಹಿಮಕರೋಪಕ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಹಾರ** – ನೂರೆಂಟು ಎಳೆಗಳ ಮಾಲೆ; **ಹಿಮಕಿರಣ** – ತಂಪಾದ ಕಾಂತಿ; ಚಂದ್ರ ಮನೋಹರವಾದ **ಹಿಮಕೃತ್ –** ಚಂದ್ರ ಹಾರಯಷ್ಟ್ರಿ – ನೂರೆಂಟು ಎಳೆಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ **ಹಿಮಕೃನ್ಯಂಡಲ** – ಹಿಮಕರಮಂಡಲ(ಳ) **ಹಾರವ** – 'ಹಾ' ಎಂಬ ಶಬ್ದ **ಹಿಮಗಿರಿ** – ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ **ಹಾರಿ** – ಮನೋಹರ **ಹಿಮಚೂರ್ಣ** – ಕರ್ಪೂರದ ಪುಡಿ **ಹಾರಿಗೊಳ್** – ಆಕರ್ಷಕವಾಗು **ಹಿಮತಾಂಬೂಲ** – ಕರ್ಪೂರಮಿಶ್ರಿತ ತಾಂಬೂಲ **ಹಾರಿದ್ರಕ** – ಅರಿಸಿನ **ಹಿಮದೀಧಿತಿ** – ಬೆಳುದಿಂಗಳು **ಹಾರೀತ(ಕ)** – ಪಾರಿವಾಳ **ಹಿಮದ್ಯುತಿ** – ಹಿಮದೀಧಿತಿ **ಹಾಲಗೆ** – ಕರಡಿಗೆ ಹಿಮಪವನ - ತಂಗಾಳಿ **ಹಾವ** – ಶೃಂಗಾರ ಚೇಷ್ಟೆ **ಹಿಮಪ್ರಭ** – ಚಂದ್ರ **ಹಾವಭಾವ** – ವಿಲಾಸ **ಹಿಮರಶ್ಡಿ –** ತಂಪು ಕಿರಣ; ಚಂದ್ರ **ಹಾಸ** – ನಗೆ **ಹಿಮರುಕ್ಟಿಂಬ** – ಹಿಮಕರಬಿಂಬ ಹಾಸಂಗಿ – ಪಾಸಂಗೆ, ಪಗಡೆ ಹಾಸು **ಹಿಮರುಗ್ಶೌಲ** – ಹಿಮರುಕ್ – ಮೌಲಿ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ **ಹಾಸ್ತಿಕ** – ಮಾವುತ; ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡು ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ-**ಹಾಸ್ಯಂಗೆಯ್** – ಗೇಲಿಮಾಡು **ಹಿಮರುಚಿ** – ಹಿಮರಶ್ಮಿ **ಹಾಸ್ಯಭಾರ** – ಅತಿರೇಕವಾದ ಗೇಲಿ **ಹಿಮರುಚಿಗ್ರಾವ** – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ **ಹಾಹಾಕ್ರಂದ(ನ)** – ಹಾಹಾಕಾರ; ಗಾಬರಿ **ಹಿಮರೋಚಿ** – ಹಿಮರಶ್ಮಿ **ಹಾಹಾಕ್ರಂದನಂಗೆಯ್** – ಪ್ರಲಾಪಿಸು **ಹಿಮವತ್ತಾಲ(ಳ)** – ಚಳಿಗಾಲ **ಹಾಹಾರವ** – ಹಾಹಾಕ್ರಂದ(ನ) **ಹಿಮವತ್ತುತ್ತೀಲ** – ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ **ಹಾೞೂರ್** – ನಾಶಗೊಂಡ ಊರು **ಹಿಮವತ್ವಟ** – ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲು **ಹಾೞ್ಡನೆಹಾೞ** – ತುಡುಗುಣಿ ನಾಯಿ **ಹಿಮವದ್ದಿರಿ** – ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತ **ಹಿಮವನ್ನಗ** – ಹಿಮವತ್+ನಗ, ಹಿಮವದ್ಗಿರಿ **ಹಿಂಡು** – ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಸುಕು; ದನಗಳ ಗುಂಪು **ಹಿಮವರ್ಷ** – ಇಬ್ಬನಿಯ ಮಳೆ **ಹಿಂತಾಲ(ಳ)**– ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಾಳೆಯ ಮರ **ಹಿಮವಾರವಾಣ** – ಹಿಮಕವಚವುಳ್ಳುದು, ಹಿಂದೋಲ(ಳ) – ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಒಂದು ರಾಗ ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತ ಹಿಂಸಾರುಜಿ – ಪರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟು **ಹಿಮವಿಭವ** – ಅಧಿಕ ಚಳಿ **ಹಿಮಶಿಖರಿ** – ಹಿಮವದ್ದಿರಿ ಆನಂದಿಸುವ ಸ್ವಭಾವ ಹಿಂಸಾವಿರಹಿತ – ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವನು **ಹಿಮಶೈಲ(ಳ)** – ಹಿಮವದ್ಗಿರಿ

೩ ಮುಗ್ಗೆ ಚಿಂದ % ಮನದಿ ದಿ	
ಹಿಮಶೈಲೇಂದ್ರ – ಹಿಮವದ್ಗಿರಿ	ಹುತವಹ – ಅಗ್ನಿ
ಹಿಮಸಮಯ – ಚಳಿಗಾಲ	ಹುತವಹಬಾಣ – ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ
ಹಿಮಸಮಯಪತಿ – ಚಳಿಗಾಲದ ಒಡೆಯ, ಚಂದ್ರ	ಹುತವಹವರ್ಷಾಗ್ನಿಯಂತ್ರ – ಬೆಂಕಿಯನ್ನುಗುಳುವ
ಹಿಮಾಂಬು – ತಣ್ಣೀರು	ಯಂತ್ರ
ಹಿಮಾಂಶು – ಹಿಮರಶ್ಮಿ	ಹುತವಹಸಖ – ಬೆಂಕಿಯ ಗೆಳೆಯ, ವಾಯು
ಹಿಮಾಂಶುಮಂಡಲ – ಚಂದ್ರಮಂಡಲ	ಹುತಾಗ್ನಿ – ಯಜ್ಞ್ಲದೀಕ್ಷಿತ
ಹಿಮಾಂಶುರಶ್ಮಿ – ಬೆಳುದಿಂಗಳು	ಹುತಾಶ(ನ) – ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸೇವಿಸುವವನು, ಅಗ್ನಿ
ಹಿಮಾಂಶುವಂಶ – ಚಂದ್ರವಂಶ	ಹುತಾಶನಕುಂಡ – ಹೋಮಕುಂಡ
ಹಿಮಾಂಶುಶೇಖರ – ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಶಿವ	ಹುತಾಶನಪುತ್ರಿ – ಬೆಂಕಿಯ ಮಗಳು, ದ್ರೌಪದಿ
ಹಿಮಾಚಲ(ಳ) – ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ	ಹುದುಗು – ಅಡಗಿಕೊ
ಹಿಮಾನಿ – ಮಂಜಿನ ಒಟ್ಟೆಲು	ಹುರಿ – ಒಣಗಿಸು; ಹಗ್ಗ
ಹಿಮಾನಿಲ(ಳ) – ತಂಗಾಳಿ	ಹುಸಿ – ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು; ಸುಳ್ಳು
ಹಿಮೋಪಲ(ಳ) – ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ	ಹೂಂಕರಿಸು – ರೋಷದಿಂದ ಹೊಂಕಾರ ಮಾಡು
ಹಿರಣ್ಯ – ಚಿನ್ನ	ಹೂಂಕಾರ – ರೋಷದಿಂ ಹೂಂ ಎಂದು ಕೂಗುವ
ಹಿರಣ್ಯಕ(ಶಿಮ) – ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ	ಶಬ್ದ
ಹಿ ರಣ್ಯಗರ್ಭ – ಬ್ರಹ್ಮ; (ಜೈನ) ಆದಿ ತೀರ್ಥಂಕರ	ಹೂಂಕಾರಂಗೆಯ್ – ಹೂಂಕರಿಸು
ಹಿರಣ್ಯರೇತ – ಅಗ್ನಿ	ಹೂಂಕೃತ – ಹೂಂಕಾರ
ಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ – ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸ	ಹೊಂಕೊಳ್ – ಹೂ ಎನ್ನು, ಒಪ್ಪು
್	್ನ ಹೂಜೆಗ – ಅಸೂಯೆಪಡುವವನು
೮ ಕಾಟ ೬ ೧೯೯೪ ಗರ್ಭಾನ್ವಯಕ್ರಿಯೆ, ಜಿನಜನನಿಯ	ಹೂಜೆಗತನ – ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಡುವುದು
ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವುದು	ಹೂಡು – ಯೋಜಿಸು
ಹಿವ – (ಹಿಮ) ಮಂಜು	ಹೂನ್ಯ – ಪುಣ್ಯ
ಹಿವಗದಿರ – ಹಿಮಗದಿರ, ಚಂದ್ರ	ಹೃಜ್ಞಲ್ಯ – ಎದೆಗೆ ನಾಟಿದ ಬಾಣ
ಹಿಚೆ – ಹಿಂಡು	ಹೃಜ್ಜಾತ – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಮನ್ಮಥ
ಹೀನ – ಕ್ಷುದ್ರವ್ಯಕ್ತಿ	ಹೃತ್ತ್ಲೇಶ – ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವು
ಹೀನತೆ – ಕ್ಬುದ್ರತೆ	ಹೃತ್ತಾಪ – ಮನಸ್ಸಿನ ಕತ್ತಲೆ; ಅಜ್ಲಾನ
ಹೀನಬಲ – ಅಲ್ಬಬಲವುಳ್ಲವನು	ಹೃತ್ತಾಮಸ – ಮನಸ್ಸಿನ ತಾಪ
ಹೀನಾಂಗ – ಅಂಗವಿಕಲ	•
	ಹೃತ್ತಿಮಿರ – ಹೃತ್ತಾಮಸ
ಹೀನಾಧಿಕ – ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು	ಹೃತ್ವಂತಾಪ – ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡ
ಹೀನಾಧಿಕವಿನಿಮಾನ – (ಜೈನ) ಆಸ್ತ್ರೇಯದ	ಹೃತ್ವಮುದ್ಧೂತ – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು,
ಅತಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ	ಮನ್ಮಥ
ತೂಕ–ಅಳತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ	ಹೃದಯ – ಮನಸ್ಸು
ಮಾಡುವುದು	ಹೃದಯಂಗಮ – ಮನಮುಟ್ಟುವ
ಹೀನಿ – ಅವಿವೇಕಿ	ಹೃದಯಂಗುಡು – ಮನಸ್ಸು ಕೊಡು,
ಹೀರ್ – (ಪಿರ್) ಕುಡಿ	ಆಕರ್ಷಣೆಗೊಳ್ಳು.
ಹೀರ – ವಜ್ರ	ಹೃದಯಂಬುಗಿಸು – ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡು
ಹೀಅ – ನವಿಲುಗರಿ	ಹೃದಯಪ್ರಮೋದ – ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂತೋಷ
ಹುಂಕಾರ – 'ಹುಂ' ಎಂಬ ಶಬ್ದ	ಹಧರಯಪ್ರಿಯ – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಕಾದವನು
ಹುಂಕೃತಿ – ಹುಂಕಾರ	ಹೃದಯಬಂಧ – ಎದೆ ಕಟ್ಟು
ಹುಂಕೊಳ್ – ಹೂಗುಟ್ಟು	ಹೃದಯಭವ – ಹೃತ್ಸಮುದ್ಭೂತ
ಹುಂಡಸಂಸ್ಥಾನ – (ಜೈನ) ಶರೀರದ	ಹೃದಯಸ್ಥಿತ – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತ
ಅವಯವಗಳನ್ನು ಕುರೂಪಗೊಳಿಸುವ	ಹೃದಯಾಗ್ನಿ – ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಬೆಂಕಿ
ಕರ್ಮಗಳ ಉದಯ	ಹೃದಯಾಧೀಶ – ಮನಸ್ಸಿನ ಒಡೆಯ, ಪ್ರಿಯಕರ
ಹುಂಡಾವಸರ್ಪಿಣಿ – (ಜೈನ) ಅನೇಕ	ಹೃದ್ದತ – ಮನವರಿಕೆಯಾದ
ಅವಸರ್ಪಿಣಿಗಳ ನಂತರ ಬರುವ	ಕೃ ದ್ದದ – ಎದೆಬೇನೆ
ಕಾಲಾವಧಿ	ಹೈದ್ರೋಚರ – ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಣುವ
ಹುತ – ಹೋಮ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಹವಿಸ್ಸು	ಹೃದ್ದವ – ಹೃತ್ಸಮುದ್ಭೂತ
₩ ₩ 10	≘¢ ≈ ∞ %

ಹೃದ್ಯೂ – ಹೃತ್ಸಮುದ್ಯೂತ **ಹೇರಿಗ** – (ಹೇರಕ) ಗೂಢಚಾರ **ಹೃದ್ರಾಜೀವ** – ಹೃದಯಕಮಲ **ಹೇಲ** – ಸುಲಭ **ಹೈದ್ಯ** – ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದ **ಹೇಲಾ(ಳಾ)ಸಾಧ್ಯ –** ಆಟದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ **ಹೃದ್ಯವಿದ್ಯೆ** – ಆಕರ್ಷಣೆಯ ವಿದ್ಯೆ ಗೆಲ್ಲಬಹುದಾದವನು **ಹೃದ್ಯಾಂಗಿ** – ಆಕರ್ಷಕ ರೂಪದವಳು **ಹೇವ** – ಅಸಹ್ಯ ಹೇಷಾಘೋಷ – ಕುದುರೆಯ ಕೆನೆತ **ಹೃದ್ಯೋಗ** – ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆ **ಹೇಷಾರವ** – ಹೇಷಾಘೋಷ **ಹೃದ್ವಲ್ಲಭ** – ಹೃದಯಾಧೀಶ ಹೇಷಿತ – ಕುದುರೆಯ ಕೆನೆತ **ಹೃಷೀಕ** – ಇಂದ್ರಿಯ; (ಜೈನ) ಏಳು ಬಗೆಯ **ಹೇಷೆ** – ಹೇಷಿತ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು **ಹೃಷ್ಣ** – ಆನಂದ ಹೊಂದಿದ **ಹೇಸು** – ಅಸಹ್ಯಪಡು **ಹೃಷ್ಟತೆ** – ಸಂತೋಷ **ಹೇಳ** – ಕೀಡೆ, ಆಟ **ಹೆಕ್ತಳ** – ಸಂಭ್ರಮ **ಹೇಳಾಂಚಿತ** – ಹೇಲಾ(ಳಾ)ಸಾಧ್ಯ **ಹೆಟ್ಟೆ** – ಹೆಂಟೆ **ಹೇಳಾವಲೋಕನ** – ವಿಲಾಸದ ನೋಟ **ಹೇೞುಹ** – ಹೇಳುವಿಕೆ **ಹೆಡಗೆಗೊಂಡೆ** – ಬುಟ್ಟಿಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕೋಟೆ **ಹೈತಿಗ** – (ಪೈತೃಕ) ಪಿತೃಶ್ರಾದ್ದ **ಹೆಪ್ಪಿಡು** – ಹಾಲಿಗೆ ಮೊಸರು ಬೆರಸು **ಹೈಮ** – ಚಿನ್ನ; ತಂಪಾದ **ಹೆಱ³ಸೂಡಿದ** – ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಶಿವ **ಹೈಮಕ್ಸ್ವಾಚಲ(ಳ)** – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ; **ಹೇತಿ** – ಆಯುಧ ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತ **ಹೇತಿವಿದಾರಿಣಿ** – (ಜೈನ) ಶಸ್ತ್ರನಾಶಕ ವಿದ್ಯೆ **ಹೈಮನಗ** – ಹೈಮಕ್ಸ್ಮಾಚಲ(ಳ) **ಹೇತು** – ಕಾರಣ **ಹೈಮವತ** – ಹಿಮಾವೃತವಾದ **ಹೇತುತ್ವ** – ಕಾರಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು **ಹೈಮಶೈಲ** – ಹೈಮಕ್ಮ್ಯಾಚಲ(ಳ) **ಹೇತುಪದ** – ಕಾರಣಸ್ಥಾನ **ಹೈಮಾಂಬುಜ** – ಹೇಮಾಂಬುಜ **ಹೇತುಭೂತ –** ಕಾರಣ **ಹೈಮಾಚಲ(ಳ)** – ಹೈಮಕ್ಸ್ಮಾಚಲ(ಳ) **ಹೇದೆ** – ಭೂತ **ಹೇಮಾದ್ರಿ** – ಹೈಮಕ್ಸ್ಮಾಚಲ(ಳ) **ಹೈಯಂಗವೀನ** – ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಗೆದ ಬೆಣ್ಣೆ; **ಹೇಮ** – ಚಿನ್ನ **ಹೇಮಂತ** – ಷಡೃತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಚಳಿಗಾಲ ನವನೀತ **ಹೈರಣ್ಯವತ** – (ಜೈನ) ಏಳು ಜನಪದಗಳಲ್ಲಿ **ಹೇಮಕುತ್ತೀಲ(ಳ)** – ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟ, ಮೇರುಪರ್ವತ **ಹೇಮಕೂಟ** – ಹಿಮಾಲಯದ ಉತ್ತರ ಒಂದು, ಒಂದು ಜಘನ್ಯಭೋಗಭೂಮಿ ಪರ್ವತಪಂಕ್ಕಿ **ಹೊಂಚು** – ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯು ಹೇಮಗಿರಿ – ಹೇಮಕುತ್ಕೀಲ(ಳ) **ಹೊಂದು** – ಸಾಯು **ಹೇಮಜಾಳ** – ಚಿನ್ನದ ತೋರಣ **ಹೊಗೆ** – ಹೊಗೆಯುಂಟುಮಾಡು; ಧೂಮ **ಹೇಮನಗ** – ಹೇಮಕುತ್ತೀಲ(ಳ) **ಹೊಗೆಮುಸುಡಾತ** – ಅಗ್ನಿ, ಬೆಂಕಿ **ಹೇಮಪಟ್ಟಕ** – ಚಿನ್ನದ ಪೀಠ **ಹೊದೆ** – ಮುಚ್ಚು **ಹೇಮಪದ್ಮ** – ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಕಮಲ, **ಹೊಮ್ಮಚ್ಚು** – ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಡಿಗೆ **ಹೊರಡು** – ಹೊರಳು ಹೊಂದಾವರೆ **ಹೊರಳೆ** – ಸುತ್ತಾಟ **ಹೇಮಭೂಧ್ರ** – ಹೇಮಕುತ್ಕೀಲ(ಳ) **ಹೇಮಸರೋಜ** – ಹೇಮಪದ್ಮ ಹೊಲಗಿಡು - ದಿಕ್ಕುತೋಚದಂತಾಗು **ಹೇಮಾಂಬುಜ** – ಹೇಮಪದ್ಮ **ಹೊಲಬು** – ಪೊಲಂಬು, ಮಾರ್ಗ, ರಿತಿ **ಹೊಲ್ಲಹಂಗೆಯ್** – ಕೇಡು ಮಾಡು **ಹೇಮಾಂಬುರುಹಾಸ್ಯೆ** – ಹೊಂದಾವರೆಯಂತಹ ಮುಖವುಕ್ಷವಕು **ಹೋಗಾಡು** – ಬಿಸಾಡು **ಹೇಮಾಚಲ** – ಹೇಮನಗ **ಹೋತಾರ** – ಋತ್ನಿಕ್ಕು, ಹೋಮ ಮಂತ್ರವನ್ನು **ಹೇಮಾದ್ರಿಧನ್ವ** – ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಹೇಳುವವನು ಬಿಲ್ಲನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡವನು, ಶಿವ **ಹೋತ್ಸ** – ಹೋತಾರ **ಹೇಮಾಸನ** – ಚಿನ್ನದ ಪೀಠ **ಹೋದಗೆ** – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ **ಹೇಯ** – ಕ್ಬುಲ್ಲಕ **ಹೋಮಕುಂಡ** – ಯಜ್ಲದ ಬೆಂಕಿಯಿರುವ ಗುಂಡಿ **ಹೇರಂಬ** – ಗಣಪತಿ **ಹೋಮಾಗ್ನಿ** – ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿ **ಹೇರಂಬಾಂಬೆ** – ಪಾರ್ವತಿ **ಹ್ರದ** – ಮಡು

ಹ್ರದಿನಿ – ನದಿ ಹ್ರಸ್ಟ್ರರೀವ – ಚಿಕ್ಕ ಕೊರಳು ಹ್ರಸ್ಟಚೂಚುಕ – ಚಿಕ್ಕ ಮೊಲೆತೊಟ್ಟು ಹ್ರಾದಿನೀ – ನದಿ; ಮಿಂಚು; ವಜ್ರಾಯುಧ ಹ್ರೀ – ಲಜ್ಜೆ; (ಜೈನ) ಒಬ್ಬ ದೇವತೆ ಹ್ಲಾದ – ಸಂತೋಷ

뮹

ಳತಾನೀಕ – ಲತಾನೀಕ, ಬಳ್ಳಿಗಳ ಗುಂಪು

œ

ಱಂಡೆ – ವಿಧವೆ **ಱಚ್ಚೆ** – ಕೆಸರು ಱೞ – 'ೞ' ಎಂಬ ಅಕ್ಬರ **ಱಾಟಣ** – ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರೆತ್ತುವ ಗಾಲಿ **ಱೆಕ್ಕಟ** – ವ್ಯರ್ಥವಾದ **ಱೆಕ್ಕಟಂ** – ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ **ಱುಂಜೆ** – ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ **ಱುಂಜೆವಾರಿಸು** – ಉಂಜೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದಂತೆ ಹೊಡೆ **ಱಿಂಚೆ** – ಅಂಬಾರಿ **ಱಿಂಚೆ(ಯ)** – ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ಪಕ್ಕರಕ್ಕೆ **ಱಿಪ್ಪು** – ಏಟುಕೊಡು **ಱಿಂಪ್ಪ** – ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕುವ ಜಾಗ; ಗಲಭೆ **ಱಿಂಪ್ಷಂಗೊಳ್** – ಆಶ್ರಯ ಪಡೆ **ಱಿಾಬ್ದು(ಬೈ)** – ಚೂರು, ಹಳುಕು **ಱೀಡಗ** – ವಿದೂಷಕ, ನಕಲಿ; ಮೂರ್ಖ **ಱೀಡಗತನಂಗೆಯ್** – ಗೇಲಿ ಮಾಡು **ಱೀಡಾಡಿಸು** – ಗೇಲಿಮಾಡು **ಱೀಡಾಡು** – ಹೀಯಾಳಿಸು, ಗೇಲಿ ಮಾಡು **ಱೀಡಿಸು** – ಅೋಡಾಡು

*****

ಅನುಬಂಧ	ಇಱಹು – ಅವಕಾಶ
ಅರ್ಥಸಂದಿಗ್ಧತೆಯ ಶಬ್ದಗಳು	ಈಂಟುಜಳಧಿ – ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಮುದ್ರ(?)
φ ω ω	ಈರ್ಮ – ತೃಪ್ತಿ
ಅ೦ಜವಲೆ – ಭೀತಿ; ತಲ್ಲಣ	ಉಂಕೆ – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕಿ
ಅ೦ಟು – ತಾಕು	ಉಂಡಿಗೆವಾದರ್ –
ಅಂತರ್ಧನ – ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ	ಉಕ್ಕೆವ – ಠಕ್ಕು, ಮೋಸ
ಅಂತರ್ನಿಯುಕ್ತ – ಅಂತಃಪುರದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ	ಉಡಮೊಗ –
ಅಂತರ್ಮಣಿ – ಆನೆಯ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿನ ಸುಳಿ	ಉಡುಕು – ಆಧಿಕೃ, ಹೆಚ್ಚಳ
ಅಘಾಳ – ಪಾಪ	ಉಣ್ಣಪಡು – ಉಣ್ಣದೆ ಉಪವಾಸ ಮಲಗು
ಅಕ್ಕಜ – ಒಂದು ವಿಧದ ಹಕ್ಕಿ	ಉತ್ತಾನ –ಶಯಿತ – ಏಳುವುದು ಮಲಗುವುದು–
ಅಕ್ಕುಂದಲೆ – ರಭಸದಿಂದ	ಉದ್ಧೃತಗೋತ್ರಾಣಮುಖ೦ –
ಅಜನಿಸು – ತಿರಸ್ಕರಿಸು	ಉನ್ನುನ್ನು – ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ
ಅಟಲ – ಅತಳ	ಉಪನಿೞಲ – ಹಣೆಯ ಪಕ್ಕಭಾಗ ಉಪಯೋಗಾಸ್ತ –
මසූත් – ಹීಡಿ	ಉಯಲ್ – ಪಾಯಸ
ಅಟ್ಟುಂಗರೆ – ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ	ಉರುಆಗುರುಕ್ – ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು
e6	ಉಸಿರ್ಪತ್ತಿಲ್ಲದೆ – ಉಸಿರಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ
ಅಟ್ಟುಂಜಗಳ – ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಜಗಳ ಅಡಕಂಬೆರಸು – ಅಳವಡಿಸು	ಉಸಿಪ೯ತ್ತು – ಉಸಿರಿನ ಸಂಬಂಧ
ಅಣಿಗ – ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವವನು	ಉಕ್ಟೊಳ –
මಣ್ಣ – මට භාග කාශානන ක	ಉಱಿಯಱಿ –
ಅತಿಳವಸ್ತ –	ಉಱು – (ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ) ಇರು
ಅನದೆ – ನಿರ್ಗತಿಕಳು	ಎಕ್ಕಸರ – ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಒಂದು ಬಗೆ
ಅನುತ್ತರೀಯಕಂಟಕ – ದಾಟಲಸಾಧ್ಯವಾದ	ಎಡೆವಱ೦ –
್ಯ ಕಂಟಕಸಾಧನ	ಎಣ್ಣೆರಲಪಟ್ಟ–
ಅಪೂರ್ವಸಾಯಕ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಾಣ	ಐಸರ – ಐದೆಳೆ ಸರ
ಅಪ್ರಿಣಾಕ –	ಒಯ್ಯುನೊಯ್ಯನೆ – ಬರಬರುತ್ತ
ಅಮ್ <mark>ನ</mark> ಾನ –	ಓವದೆ – ತಪ್ಪದೆ
ಅ ಭವ ಂದಿತಾರ್ಥ –	ಕಕ್ಕರ –
ಅರಿವುರಂ – ಅರ್ಧಮರ್ಧ	ಕಕ್ಕರಸಂಜೆ – ಕಕ್ಕಸರಂಜೆ
ಅಶ್ರತ – ಹಾವು	हेक्का - इंकान्ट्रेट सर्व १००म
ಅಸುಕರಂ – ಅತಿಶಯ	ಕಡ್ಡುವಂದ – ಗಡ್ಡ ಬಂದ ಕದ್ದವಣಿ –
ಅಸುನೆಱ೦ – ಕೋಮಲ	ಕಪ್ಪಂಗವಿ –
ಅಳಂಕೆಗೆಯ್ – ಅಲಂಕರಿಸು	ಕಮರಿಧ – ಮೋಡ; ರಾಹು
ಅಳಂಕೆಗೊಳ್ – ದೃಢವಾಗು	ಕರೆ – ಸಾರು
ಅಱಸಿಲ್ಗಣಿ – ಅಣಿಪಿ ಕಣಿಪಿ ಕಿಡೆಮಾಡು –	ಕಲ್ಲುರಿಗ – ಮಿಠಾಯಿ ಮಾಡುವವನು; ಇಟ್ಟಿಗೆ
ಆಕಬಳ –	 ಸುಡುವವನು
ಆಗುಳ – ಆಕಳಿಕೆ	ಕಲ್ಲೆ –
ಆನೆವಾರು – ಆನೆವಾಂಗು, ಆನೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ	ಕವಯರ – ಕೈವಾರ
ವಿದ್ಯೆ	ಕಱುತ್ತ – ಕಪ್ಪಾದ
ಆಯಿಲ – ರೋಗ	ಕೞಲೆಗಟ್ಟು –
ಆವಗೆ – ಆ+ಬಗೆ	ಕಳಂಚು –
ಆಸುಕರ _ ಆಶುಕರ, ವೇಗ, ಜೋರು–	ಕೞ್ತಿಕೊಡೆ –
ಆಕಜಾಕ – ಛಿನ್ನಾಭಿನ್ನ	ಕಾಚಕಿಲ್ಯ –
ಇ೦ಚೆ – ಹಿ೦ಸೆ	ಕಾಮಾಂಗ – ಮದ್ಯ ಕಾಲುತು – ಸರೀತಿಸು
ಇಕ್ಷುದಂಡಫಣಿತ – ಕಬ್ಬು ಕತ್ತರಿಸುವ ಪಣ	ಕಾಲ್ಗತ್ತು – ಪರೀಕ್ಷಿಸು
ಇಡುಮುಡುಕೆನೆ – ಮುರಿದು ಬೀಳುವಂತೆ	ಕಾಸಟ – ಕೀಳುಬಟ್ಟೆ, ಕವಡೆ

ಕಾಳ್ಮೊರೆ–	ಗರ್ಫರಿಕೆ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ
ಕಿತ್ತಂ – ಆ	ಗಲ್ಲಂಗುಱೆಗೊಳ್ – ಕೆನ್ನೆ ತಿವಿ; ಬುದ್ದಿ ಹೇಳು
	ಗಳಕುಳಮಾಗು – ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು
್ತಿ ಕ್ರಿಪ್ರಿಸ್ತರ ಜಿ. ಕ್ರಿಪ್ರಿಸ್ತರ ಜಿ.	ಗಾವುಳ – ಗುಂಪು
ಕಿಸುಸೆರೆವರಿದ – ಕೆಂಪಾದ	ಗಾಹು – ಗುರಿ
ಕಿಱುಮುಱುಕ – ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂದ	ಗಿಜ್ಜಳ –
ಕಿಱುವಿಡು – ಸಂತೋಷದಿಂದ ಧ್ವನಿಮಾಡು	ಗಿಬ್ಬಡಿ – ಗಿರ್ಬಡಿ, ಗಿರಗಿರನೆ ಹೊಡೆ, ಗುರಿಯಿಟ್ಟು
ಕೀಕೆಲ್ –	್ತ ಹೊಡೆ
ಕೀಳಟ್ಟ –	ಗುಂಡಃ – ಗುಂಡುಕಲ್ಲು
ಕೀಜ್ತರವಟ್ಟ – ಅಡಿಪಾಯ	നാജ്ലഠനല്ട് –
ಕುಕ್ಕುಂಬ –	ಗುಱುಗೆಯರ್ –
ಕುಟ್ಟೆಗೋಲ್ – ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ	ಗೊಜ್ಞಗೊಜ್ಞರು – ಅಜ್ಜಪಜ್ಜರ ಜೊತೆ ಬರುವ
ಕುಡಿಮ – ಕುಡಿತ	ನಿರರ್ಥಕಶಬ್ದ
ಕುತ್ತಳೆ – ಸಣ್ಣ ಅಳತೆ	ಗೋದಾಮುಖ –
ಕುತ್ತುರಿಸು –	ಗೋಲಂಗುಡಿ – ಗೋಲಂಗುಡಿ, ಗೊಟ್ಟದಿಂದ ಎತ್ತಿ
ಕುಮ್ಮರಿ –	ಕುಡಿ
ಕುಸುಂಕುರು – ಪರಾಗ, ಹುಡಿ	ಗೊವರ – ಕುಮಾರ
ಕುಱುow –	ಗೋಪುಚ್ಛೆ –
ಕುಟಿವಟ್ಟು – ಆಭರಣ	ಚಕ್ರವರ್ತಿಪ್ರಧಾನ – ರಾಜಾಧಿರಾಜ
ಕೂಕಂಬ – ಒಂದು ಮರದ ಹೆಸರು	ಚಗಟಗಳ –
ಕೂಚ –	ಚಟ್ಟಸು – ಸೆಡೆ
ಕೂರವ –	ಚತ್ರಕೀಯ –
ಕೆಂಗಾಱಿ – ಕೆಂಪು ಆಭರಣ	ಚಲ್ಲ – ಚಲನೆ ಕಾಡಬಿಂದಗಳು
ಕೆಯ್ದರಿ – ಕೈವರಿ, ಕೈಮೀರು ಕೆಯ್ದರೆ – ಕೆ.ಬರ್ನೆ ಕಾಚರದ ಒಂದು ಬರೆ	ಚಾತಬೊಕ್ಕಣಂಗಟ್ಟು – ಚಾಹಿ –
ಕೆಯ್ಪಗೆ – ಕೈಬಗೆ, ಕಾಳಗದ ಒಂದು ಬಗೆ ಕೆಯ್ಪೊಡೆ –	ಚಾರಿಸು <i>–</i>
ಕೆಲ ಜಂಕೆ – ಕಾಳಗದ ಒಂದು ವರಸೆ	ಚಾಂತ್ರಕ್ರ <u>ೋ</u> ಯ –
ಕೆಸಱ ಕಡಿತ –	ಜಿಬ್ಬನಲೆ – ಚಿಕ್ಕ ಹಸಲೆ
ಕೆಜ್ಪು – ಪದರ	ಚೈತ್ರಾದೀಪ –
ಕೆಜ್ಪು – ಕೆರ್ಮ, ಪಾದರಕ್ಷೆ	•೨೦ ಜೋಳಂಗಿ − ರವಿಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರ
ತು ಕೊಂಕುೞಲೆ – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರ ಹಕ್ಕಿ	ಚೌತ – ಉಪವಾಸ ಪ್ರತ
ಕೊಂಕುೞುಗೞ್ತೆ; ಹೇಸರಗತ್ತೆ	ಚೌತ – ಆಧಿಕ್ಯ; ಹೆಚ್ಚಳ; ಅಮಾನ್ಯ
ಕೊಂಕೊಳಲೆ – ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನೀರ ಹಕ್ಕಿ	ಜಂಕೆ –
ಕೊಡಸಾರಿ	ಜಟಮೞಕ – ಮೋಸಗಾರ
ಕೊರಳ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ, ಕೊರಲೆ	ಜಟಮಚಿಸು – ಸಡಗರಪಡು
ಕೊಲ್ಲೇಡುಗೊಳ್ –	ജಯಅಂಗ –
ಕೊಳತ – ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯವಿಶೇಷ	ಜಂಜಣಿ – ಹೊಂದಿಕೆ, ಸಂಬಂಧ; ತಾಪ
ಕೋಟವೇದಿ – ವರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸು	ಉಷ್ಣತೆ–
ಕೋಳಕಾಳಕಾಱ – ಕೋಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ	ಜೊತ್ತಿಸು <i>–</i>
ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿರತೆ	ಡಂಕಿಸು –
ಕೋಳ್ಪಟ್ಟಣ – ಅತಿ ಪೀಡನ	ಡಾಳ – ಪಗಡೆ ದಾಳ; ದಾಯ
ಕ್ಷೇತ್ರಫಾಟ – ಕ್ಷೇತ್ರದ ೧೩	は 0き
ಗಂಡಗತ್ತರಿ – ಕತ್ತು ಕತ್ತರಿಸಲು ಬಳಸುವ	ಡೊಣಿವು – (ಗಾಯದ) ಬಿಲ
ಆಯುಧ	ತಗರ್ತಲೆ –
ಗರವೇಟ – ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿ	ತಗೆವುಗಿಲ್ –
ಗರವೇಟಗಾರ್ತಿ – ಹೆಚ್ಚು ಅನುರಾಗವಿರುವವಳು	ತಡಂಗ – ತಟಾಕ
ಗರೆವಱೆ – ಸಾಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು	ತಡಕು –

ತಡುಮಾಡು – ಧುಮುಕು	ಪಟ್ಟವಿಜ್ಜೆಯೆತ್ತು – ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚು
ತತ್ತಪಣ೦ – ತತ್+ತಪನ(ಣ)	ಪಡಣ – ಹಡನ
ತತ್ತುಪಣಂಗೆಯ್ – ಜೊತೆಗೊಳಿಸು	ಪಡಿಗಚ್ಚು – ಪಡಿಯಚ್ಚು
ತಮೋಪಳ ೦ –	ಪ ಪ್ಪಕ – ಕೋಮಲ
ತರಕಸ – ಭಲ್ಲೆ	ಪರಿಗೊಳ್ –
**	
ತಳವರ್ಗ – ಇಂದ್ರಿಯವರ್ಗ	ಪರಿಜೆ – ದೇಹ, ಮೈ
ತ೪ – ಕಾಣಿಸಿಕೊ	ಪರಿವಱೆ – ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು
ತಟೆಗೋಂಟೆ – ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ	ಪರು(ವ)ಣೆ – ಕೌದಿ
ಕೋಟೆ	ಪಱುಣಿ(ಣಿ) – ನಾರುಮಡಿ; ಹಳದಿಯ ಬಟ್ಟೆ
ತಾೞಲ್ಗಳ್ – ಗೋಣಿಯ ತಾಟುಗಳು, ಡೇರಾಬಟ್ಟೆ	ಪಶ್ವಿಮಕುಳಧರನಾಭ –
ತಿ ಗುಳ್ – ತೊಗಟೆ	ಪಳನಾಳ –
ತಿವಳವಟ್ಟ –	ಪಳಹ – ಪಳದ, ಪಳಿದ್ಯ
ತಿಱೆನೀರ್ – ವಿಭೂತಿ	ಪಾರದರವು – ವ್ಯಭಿಚಾರ
ತೆಗಳ್ – ತೆಗಲ್, ಭುಜ	లి ట్టి —
ತೇರೈಸು – ಚಪ್ಪರಿಸು	ಪಿ(ಪೆ)ಲ್ಲ – ಹಿಂಸಿಸು
ತೈಲಪಾಕ –	ಪುಂಕೆಡೆಗೊಳ್ –
ತೊಗರ – ಒಂದು ವಿಧದ ಬೇಟೆ ನಾಯಿ, ಕೆಂಪು	ಪುಗ್ಗಿಡು –
ನಾಯಿ	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •
	ಪುಟ್ಟಿಗೆ – ಉಡಿಗೆ
ತೊವಲಕ್ಕು –	ಮಳಂಚು – ದ್ರವ
ತೊವಲ್ಗೊಳ್ –	ಪೊಜ್ಜ – ಶೌರ್ಯ
ತೋಳ್ವೆರಗು – ತೋಳ್+ಬೆರಗು, ಆಲಿಂಗನ	ಮೊಣರ್ಗಳಸ – ವಿವಾಹ ಕಳಶ
ದಧಿಮಧುರ – ಲಸ್ಸಿ	ಪೊಮ್ಮಗಿಲ್ – ಚಿನ್ನದ ಗೋಡೆ
ದಸಿಗಾಲ್ –	ಪ್ರಾಂಚಲ – ಚಂಚಲ
ದಾಯಿತ(ದ) – ಇಷ್ಟಮಿತ್ರ; ನೆಂಟ	ಪೊಂಗಣೆಗೆ =
ದಾಯೆ – ಪೈರಿ	ಪ್ರೋಚ್ಛಿತ –
ದಾರುಪಾಶವಿಧಿ – ಹಗ್ದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ಕ್ರಮ;	ಬಗ್ಗರು – ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಹಣವಂತರು,
ಉರುಲು ಹಾಕುವುದು	ಕೂಗಾಡುವವರು
ದಿಂಟೆ – ದಿಣ್ಣೆ	ಬಚ್ಚನೆ ಬಸಿ – ಅತಿಯಾಗಿ ಬೆವರು ಸುರಿಸು
ದೂಱದಾಱೆದ [ಁ] –	ಬದರೀಕಂಟಕ – ಬದರಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ
ದ್ರೋಹಸ್ಪರ್ಕಿತ –	ಮಾಡುವವನು
ನರುವಾಯಂ –	ಬದ್ದೆ –
ನಳಗುಂಡು – ನಳಿಗಂಡು, ಗೂನು ಮನುಷ್ಯ	ಬರ್ಚ – ಎರಗು, ಕಿತ್ತುಹಾಕು
ನಾಗಕೇಸರಿ – ಬಕುಳ ಪುಷ್ಪ	ಬಳ್ಳುಗಡೆ – ಆರ್ಭಟಿಸು
ನಾಣ್ಪೋಗು –	ಬೆಸಲೆಯಾಗು – ಹೆರು
ನಾಸಾವಂಶ – ಬಿದಿರಿನ ಬಣ್ಣದ ಮೂಗು	ಬಾಸಂಗುಳ – ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲ
ನಿತಂಬದ್ದಯಸಂ –	ಬಾಸಂಗುಟೆಗೆ – ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಡಿಗೆ
ಸಿನ್ನಾಣ್ಣ –	ಬಾಳ್ – ಲಾಮಂಚ
ನಿರ್ವಾಯಂ –	ಬಾಳಬಟ್ಟು –
	
ನಿರ್ವಿನಿಸು –	ಬಾಳವಣ್ಣ –
ನೆಲಕಿಲ – ನೆಲಕಿಲ, ಲೋಭಿ, ವಾಮನ	ಜಜ್ಞ – ಇಂದ್ರ
ನೂಱು – ನುಸುಳು	ಜಟ್ ~~ಚ~~ ម –
ನೆಲಮುಕ್ಕು – ಪಿಶಾಚ	ಬೆ ಳ್ಸೊ ಱನು –
ನೊಪ್ಪು – ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಪೈಪೋಟಿ	ಬೊ ತ್ತೆ – ಮೆತ್ತೆ, ತಿವಾಸಿ
ನೋರ್ಪ – ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಪೈಪೋಟಿ	ಭಾರ್ಗವ – ಧನುರ್ಧಾರಿ
ಪಂಚರಾಯುಧಂ – ಐದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧಗಳು	ಮಕ್ಕಳ ಕರುವಾಗರ –
ಪಂಚಾಂಡಕ –	ಮನ್ಮನ – ಮಗುವಿನ ತೊದಲು
ಪಜ್ಜ – ಅಜ್ಜನ ತಂದೆ, ಮುತ್ತಜ್ಜ	ಮರಪಟಲ –

```
ಮರಸರಿಗೆ -
ಮಾರುದಿನ –
ಮಾಸರಂ –
ಮಾಳಜಿಗೆ –
ಮುದುಕಿ – ನುಗ್ನು
ಮುರುಡು – ಸಸಿ
ಮುಸುಂಬು -
ಮೂಡಿಗೆ -
ಮೃಷವಾದಂ – ಮೃಷಂ+ಆದಂ,
ಮೆಯ್ಯೊಗಂ –
ಮೆಯ್ವಳ – ಪರಾಧೀನತೆ
ಮೇವಳ –
ಮೊಜ್ಜಿಯ –
ಮೊಲಗೞ್ತಲೆ –
ಯವಸ – ಹುಲ್ಲು
ರಂಗಿತ –
ರಸಪ್ರಸಾದ – ಆನಂದದ ಕೊಡುಗೆ; ಪ್ರಸನ್ನತೆ
ವಿನೋದದಾಕೆ – ನಗೆವೆಣ್
ವಿಮುಕುಳಕಮಳ – ಅರಳಿದ ತಾವರೆ
ವೀಚ -
ವೀರಕಾಂತಾ – ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ವೀರನ ಜೊತೆ
       ಸಹಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಹೊರಟ
      ಸತಿ
ವೀರಸಂಸ್ತರ – ವೀರಾಸನ
ವೇಱ³ – ಬೇರೆ
ಶಾಕವರ್ತಿಕ - ಭಕ್ಷ್ಯವಿಶೇಷ, ಸಮೋಸ
ಶುಕ್ಲಾರ್ತವ – ಶುಕ್ಲಶೋಣಿತ
ಸಂಕಮ – ಇಂದ್ರ
ಸಕಲೀಕರಣ – ಮಂತ್ರದ ತಾಯಿತ ಕಟ್ಟುವುದು
ಸಡಹುಡ –
ಸದ್ಯಸ್ತನ –
ಸಮರಥ – ಒಬ್ಬ ರಥಿಕನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎದುರಿಸಿ
       ಯುದ್ಧಮಾಡಬಲ್ಲವನು
ಸರಸಿರುಹನಿಳಯೆ - ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಸಱು –
ಸಾಚಿ –
ಸಾರಿಕಾಮಧ್ಯೋರ್ವೀಭೂತ –
ಸಾಲಕಾನನೆ – ಸಿಂಧುರ – ಸಿಂಧೂರ ಮಷ್ಟ್ರ–
ಸಾವನಿಗೆ – ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮಾರುವವನು
ಸೀಗುರಿಗ – ಜೂಲು ನಾಯಿ
ಸುಭಗ – ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ
ಸುರಗೆವೆಕ್ಷಣ – ಕಠಾರಿ ಹಿಡಿದು ಮಾಡುವ ನೃತ್ಯ
ಸಿಕಿ – ಬಿತ್ತ, ಚಾಟಿ
ಹಡಹು - ಸಂಭೋಗ
ಹಯ್ಯಂಗವೀನ – ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ ಸೇವಿಸುವ
       ತುಪ್ಪದ ಪಾಕ
```

ಹೆಗ್ಗಾಳ – ಒಂದು ವಿಧಧ ಬೇಟೆನಾಯಿ, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸೆಣೆಸುವ ನಾಯಿ ಹೋಜನಾಂದೆ – ಹೊಱಸು+ಆಂದೆ, ಒಂದು ವಿಧದ ಹಕ್ಕಿ ಆೊಮ್ಮ –

*****